Liber fratrum Sce Crucis. Couet? Mariepaas: Ppe Rygebeech.

Donat? a Rutgero de Honepel. Dz p eo ꝛc

Prima pb

M. Th. u. Sch. 99 a
2 Bc (1) 1. Ex.

Sermo Conuentui B M Paris P P Cum gratia.

In hoc volumine continentur sequentes libri ho

norabilis viri Dñi Johis de Gersonno artiū liberalium mgri. sacre pa gine pfessoris famosissimi. doctorisq; cōsolatorij. et Cancellarij parisien.

Monotesseron.
Tetramonum folio .ñ.
Unum ex quattuor
Super Canticum Marie Magnificat. folio .lxxi
Sermo de natiuitate beate virginis folio ccxliij
Carmen Josephinum ccli
Que veritates sint de necessitate salutis credende. celiiij
Centilogium de conceptibus. cclvi
Anagogicum de verbo et hymno glorie cclxvi
Super Cantica canticorum ad Carthusien. cclxxvi
De susceptione humanitatis christi allegorica. tropologica. et anagogica ad generalem Celestinorum. cccxij
Epistola ad fratrez Bartholomeū Carthusien sup tertia parte Johis Ruysbroich. cccxvi
Libellus Johis de Schoenhaula defendentis cōtra Cancellarium dicta Ruysbroich cccxix
Epistola Cancellarij otra predictū defensorem cccxxviij
Lectiones super Marcum. ccc xxxi.
De mystica theologia. ccc xliiij
De practica theologia ccc lxiiij
De elucidatione theologie mystice ccclxxix.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Circa lectura istarū cōcordantiarū consi-

derandū est q̄ lr̄a. M. posita inter duo p̄cta significat q̄ Matheus illā dictionē ponat. M. sequentē Sic̄r q̄. R. ponit intelligēdum est de Marco. Ubi. L. lucā significam⁹. Eodem mō. vbi. J. ponit intelligendū est de Jobe Unde si aliq̄ de lr̄is p̄dōcis duo vel tres vel q̄ttuor ꝺueniūt cōsiderandū est q̄ lr̄e illoꝝ euāgelistarū in scr̄is ꝺcoꝺāt Ex quo eliciunt duo. p̄mū q̄ lr̄e aduncte dictionib⁹ inter duo p̄cta ꝺputant ad dictionē p̄cedentē et ad illud qđ tali dictioni adiūgitur. Scōm q̄ lectoꝝ ꝺtinue dēt istas cōcoꝺātias legere. et in legēdo nihil attendere dictiones positas inter puncta. Et sic habebit vnum continuū euangelium omniū euangelistarum.

Augustinus Inter oīes diuinas auctoritates que sacris lr̄is cōtinent merito euāgeliū p̄cellit

Hieronym⁹ Euangelia legis impletio sūt. et in his p̄cepta q̄ exēpla viuēdi plenissie sūt ꝺigesta

Chrysostomus Sicut eni in domū vbicūq̄ fuerit positū euāgeliū. non audebat accedere diabolus. multo magis aiam intelligentias habentē tr̄es q̄ circūferentē nō tāget vnq̄ neq̄ supueniet ei demon neq̄ p̄cci natura. Attēdamus igit̄ dilecti scr̄turis. etsi nullū aliud. euāgelica saltem nobis circūstudiosa fiant et hec pre manibus habeam⁹. Cōfestim eni expandēs librū si p̄manseris vsq̄ ad finē. oīa respues mūdana. oīa ꝺeꝺebis que hic sūt. Et si diues fueris nihil reputabis diuicias. si inops nō confunderis inopia. Nō rapies non auarus eris. sed ꝺcupitoꝝ eris magis inopie et ꝺespicies diuicias. Si vero hoc fiet omnia exterminabis mala // Et iterum Quid vnq̄ euāgelijs equale fiet? Utiq̄ ꝺeus ꝺuersatur in terra homo ascendit in celū. q̄ facta est omniū vna p̄mixtio Angeli cū homibus choꝝ faciebāt. homines angelis cōmunicabāt. q̄ alijs celestibus supernis q̄ virtutibus Et ēat videre antiquū repente preliū dissolutū. ꝺeum homibus reconciliatū. diabolū confusum ꝺemones fugientes. mortē p̄emptā. paradisum apertū. maledictionē remotā. peccatū ꝺe medio sublatū. errorē lapsū. veritatē reuersam. pietatis sermonē vbiq̄ seminatū et vegetatū. celestem ꝺuersationē in terre regione plantatā. supernas virtutes familiariter nobiscū loquētes. et ad terras sepe angelos ventitantes. ex q̄ bis oīibus ꝑsem firmari certissimā futuroꝝ. hec ille.

Prohemiū seu plogus in cōcordancias euangelistarū collectas per Venerabilē Magistrū Johem Gerson Cācellariū Parisiēsē quas intitulauit monotesserō aut vnū ex quatuor.

Euangeliū latū esse et magnū. ⁊ rursus conciſum. diuinus Bartholomeus dixit diony sio in de myſtica theologia teſte. Cuius ratio mul/tiplex/noſtre congruens intentioni. poteſt elici dum aliquid proloqui volumus ſuper vnū ex q̄tuor nu/per edita compilatione. Verbū quidē quod in p̄ncipio erat apud deū eſt vnū et multiplex. ꝓut de ſpiritu ſapiētie tradit ſapiens vnū in eſſentia. multiplex in effectu. Eſt vnū rurſus apud nos ꝓgredien do per viā negationis reſolutorie. oñimodū vero per viā attribu torie poſitionis. Eſt p̄terea vnū et efficax cuilibet accōmode ſe co/aptans et loquēs verbū euangelicū et penetrabilius omni gladio ancipiti. ꝓtingēs vſq; ad diuiſionē ſpūs et anime vt ſpūs a quadā aialitatis cōcretione ſolutus liber et expeditus. phas habeat cir/cūquaq; in circuitu leuare oculos ſuos. vbi videt ⁊ affluit et mirat et dilatat cor ſuū. Ubi rurſus eſt iuxta phyſicū intellectū dictū in/tellectus adeptus quidez. Inſup habeꝫ innocētie ſtatus vbi viſus fuiſſet deus in libro creature totius clare contemplationis intuitu Deniq; verbū quod erat in p̄ncipio immenſū. fecit deus abbreui/atū. dū verbū caro factū eſt. imo ſi profūde ſpeculamur v̄bū iſtud vnū qđ erat in p̄ncipio apud deū. dici p̄ot. tam in creatione rerum q̄z in incarnatione q̄dammō multiplicatū iuxta metaphiſicalez de creatis intellectibus conſiderationē. Qui quāto ſūt imperfectio/res et a prima verbi luce diſtantiores. tanto magis plurificantur. pluribus egentes ſpeciebus et actibus q̄z perfecti. Et certe ſic ex/perimur in humanis intellectibus q̄ p̄ſtantiores tam ingenio natu rali q̄z exercitio doctrinali ſub pauciorib⁹ cōceptibus plura maio/raq; ſub vniuerſalitate ognoſcūt. Sūt qui ad paucula verba. puta ad orationē dñicam. cōſiderationes velut innumerabiles per mīta ſeptenaria petitionū. donoꝝ v̄tutū. beatitudinū. ſacramētoꝝ votū

et similiū sub oñi facilitate resoluūt. Et tanq̄ in libro legentes q in serena mente constituti. collectā rerum magnitudinē quasi sub vno solis radio otemplant Cur ista dicimus? Nimirū quia si dignū ē q salubre xp̄ianos p̄sertim studiosos in theologia que multa est p̄m p̄fatū Bartholomeū minima vt ponāt sibi resolutionē et ordinez ad pauca. qm̄ habet omnis veritas ad vnum paucū reduci. Quid erit illud vnū vel paucū ouenientius accipiendū q̄z euangeliū. Ita enim narratū est de theologizante cecilia q̄ semper euangeliū xp̄i gerebat in pectore suo. Cuius exēplo nūquid non est vtile sapiētie sectatoribus. vt suū oñe studiū referant ad euangelicam vnitatem Prorsus erit hoc ad memoriā vtile. et ad pietatē p̄ficiens cuz in eo reconditus sit cultus dei p̄cipuus. Cuz sit preterea in auctoritatis arce locatū. Proinde talis reductō habebitur faciliter si verbis singulis. si ꝓpositionibus. si sentētijs pondus suū detur cum inquisitō nibus et solutionibus dubioꝝ sicut edocent theologici tractatoēs et hoc siue fuerit doctrinis practicis siue speculatiuis intendenduz Vide totā materiā de trinitate locum inuenire congruū vbi dicit. In principio erat verbū et verbū erat apud deum q deus erat verbū. Materiā de creatione rerū ibi oia p ipsū facta sunt Materiā de incarnatione ibi verbū caro factū est. Materiā de gr̄a q habitauit in nob. postremo de gr̄a sacramenti ibi vidimus eum plenū gr̄e q veritatis Quisquis igitur voluēit vel legere vel studere quasi salu berrimū et solidissimū diuine legis fundamentū ostensa est sibi via latissima qua progrediatur Et omnia que alibi vel audierit vel stu duerit velut in vnum principium reducat colligat et reponat. Ita enim theologiā egregius doctor Bona vētura in suo breuiloquio totam inchoauit mediauit et finiuit a primo p̄ncipio quod sine du bio est illud quod in principio erat apud deū Ego inquit iesus p̄n/ cipiū qui et loquor vobis. Et in apoc̄. Ego sum alpha et o p̄nci/ piū et finis. Quis digne laudabit aureolam qui totam sub paucis conclusionibus bibliaz precipue quatuor euangelia mira subtilita te compegit. Nonne Sanctus Thomas. totā pene theologie pra/ ticam prolixioribus licet verbis in scōa secunde concluſit. Quam summā si tāto quereret impendio theologicoꝝ sobria studiositas quanto conteritur in superuacuis multorū heu vana curiositas ha berent profecto theologi vnde quorundaz sapientiū in oculis suis insultatio/fantasticos appellās theologos. retusa cessaret Conat? est nostrū vnus ex theologie professoribus notare semitā per quā

nouus theologie discipulus haberet pergere. Sed dum etiaz atqz etiã recogitauit tot inuenit ingenioz varietates. tot ptерea pro diuersitate finiũ multiplicitates mediozũ pro loco. pro tẽpore. et societate Denicqz pro currentibus exercicijs. nũc in istis doctoribus nũc in illis. vt vir aut nullusqz valeat vniformis regula cõstitui Ieniebat rursus in animũ cudere quedã noua opuscula super vnuz ex quattuoz. sed repressit modestioz consideratio et pauculis ãnotationibus voluit esse cõtenta. Prospice quot et quãta pateãt a sũmis ingenijs elaborata sup euãgelia per glosas ordinarias. interlineares. per marginales. per omelias per postillas per determinatões per cõcordantias magistrales. per sermones et themata. per cõpilationes. nũc sũmatim. nũc cũ ingẽti coaceruatione ex alioz dictis qs cũcta dinumeret? Consultius idcirco visum est relinquere ꝓpriũ cuilibz studiũ laborẽ ordinẽqz qrẽdi. qz glosas itez sup glõs addẽ q nec sufficerẽt curiosis. q negligẽtes vel onerarent vel nõ satis instruerent. Jescendus est panis sed nouz materialis sed doctrine in sudore vultus nostri. Mos iste nõ virozũ est sed infantiũ nõ posse vel nolle cibũ recipere nisi aut ꝑmasticatũ aut minutatim discissuz Janitas quoqz nõnullozũ ex scꝑtoriꝫ mystice notat ab ecclíaste qm diebus ac noctibus nõ cessant q sua sũmo labore quesita dimittunt homini extraneo et ocioso. qui vel nõ vtitur vel in supbiã abutitur derelictis. Quid ꝓderit oro cecis vl auersis oculis si digito vt aiũt lux ipa mõstret. Ceterũ si nõ inspicit Aug9 in suo de doctrina rpiana. si hugo in didascalicõ. si documẽta sũmatim notata ab auctore de virtutibus q vicijs sup mõ docilitatis tã in doctore qz in discipulo Quid habet exiguitas psentiũ sperare scꝑtoriꝫ vt legi mõ digna putetur ne dixerim9 imitari (qzqz min9 inutile sit noua qz nlla sectari) dũ optima queqz vetera per negligẽtiã intereũt? Nũquid nõ hec est causa nõ infima cur opiniones totiẽs et ꝑm arist. infinities reuertuntur q voluũtur qz nimis est fastidiosũ coz humanũ quodã insatiabili pruritu noua semp appetẽs et vetera seu que ab alijs dicta scriptaqz ognouerit etiã meliora fastidiens. Cur aliunde si nõ ex hoc tot lecturarũ sup sñias q alibi ꝑgrandes sarcine? Nõne ido qz qd in vna pte alter tractauit idẽ mox in alterã ab illo retorquet dũ tritã alteri9 semitã pudet sequi et placet otentionibus intẽdere? Nihilomin9 qsqs exercitationis gra voluerit in hac opilatione noua q dicit vnũ ex qttuor nouã exposítiõis semitaz invenire vel ꝓgredi vel oñdere nõ culpamus. Neqz enim paucioz est spũaliũ qz coꝛpaliũ gustuũ varietas Et suus cuiqz mos est nec vo

co viuitur vno. Alteri⁹ postremo natura gaudet donec veniem⁹ ad illud vnicū verbum quod erat in ꝓncipio apud deū.

Prologus

Euangelicos canones oposuit Eusebius Cesariēs. in greco ꝙs Ieroni⁹ Damasi rogatu latinis tradidit. referens de Ammonio alexādrino ꝙ ediderit vnū ex ꝙtuor. Et ipsū se dicit Eusebius imitatū sed vicio scꝓtorū et ꝓpter varias trāslationes euāgelioꝝ otextus illius āmonij Iero. teste false fedeqꝫ lacerat⁹ inueniebaꝯ. Ut igiꝯ maneret euāgelioꝝ integritas. nihilominus notū fieret studiosis in ꝙbus q in quibus nō euāgeliste ouenie bant Inuēta est canonū ꝑdicta compositio. que iam pene recessit ab viu: Forte ꝓpter nouā in euāgelijs ꝓut q in alijs sacre scripture libris ꝑ capꝯa ꝙtionē Ut aūt labor veterū tāt⁹ nō ex toto piret placuit tradere modū. quo posset ꝙlibet studiosus vti ꝑfatis canonib⁹ in libris etiā nō hñtibus eos vel ipos nouiꝯ inscribere phas hret. Procedūt āt canones euāgelioꝝ ꝑ ordinātias nedū reales vel hist'orīcas. ꝫ qñqꝫ ꝑ vocales. vbi ostat nō esse eandem doctrine vel historie narrationē. sicut de pascha sic de filio reguli. et de seruo cēturionis. sic de ceco sanato i ingressu iericho. et de cecl. in egressu sanatis et aptissime in piscatione petri qñ fuit vocat⁹ ad seqlaz. et de piscatione quam exercuit post resurrectionez qñ manifestauit se iterū iesus. Jo. zi. Cōstat eni nō eandē sed diuersā piscatōez fuisse et ita de plurimis qđ expedit ognoscē. ne dissonātia difficilꝫ possibilis ad ordandū textualiē oriri videaꝯ. Utrū vero liber āmonij. vnū ex ꝙtuor repiaꝯ vsqꝫ apud latinos. ignoro. Egregi⁹ autē doctor Augl. libū edidit ꝑclarissimū de ordine euāgelistaꝝ in quo modū exordus est oponēdi vnū ex ꝙtuor. Cui nupꝫ exordio datum esse credim⁹ in reliqs. auctore dño oplemētū. qđ opus eo facilius poterit incorruptū ꝑuari qꝫ in ꝓncipio nascētis eccie quo suscepta ē multiplicata (q ē vnica) euāgelistaꝝ Ieronimi trāslatō ꝫz heu nra hac etate misera. qs leget hec! qs studebit! qs transcribet! Cernis q sētis ff charissime ꝙnt⁹ mō belloꝝ plusqꝫ ciuiliū horror circūtonat ꝙnta succrescit hereū infelix pullulatio. ꝙntū insupꝫ ꝑualente iniqtate refriguit charitas: quēadmodū rursus sacre legis studiū intermissū ne dicam⁹ irrisū. Uerū osolaꝯ nos pollicitatio xꝑi dicētis. In mūdo ꝑssurā in me pacem habebitl. de qua loquiꝯ ad dñm ꝓpha dicēs paꝫ multa diligētibus legē tuā. Et iterū btūs hō quē

tu erudieris dñe et de lege tua docueris eũ. Ut q̃d ita? vt mitiges ei a diebꝰ malis ꝛc. hinc de sapia gloriaꝫ alius ꝙ erit allocuco tedij sui q̃a nõ habet amaritudinẽ uersatio illius nec tediũ cõuictus illius sed leticiã et gaudiũ. hãc ãplectamur frater charissime vt tã/q̃ altera sunamitis suo calore viuido castoq̃ nr̃amq̃ refoueat inmia vberi senectutẽ. Deniq̃ iuxta verbũ Jeroni. se osolantis. q in ducẽtis hismenẽũ cautius nob et miseris imo deo et angelis si aures surde fuerint cetẽoꝝ. Siue vt epicurus amico loquit. duo nos satis magnũ theatrũ sumus. Aut certe sedebit solitariꝰ q tacebit qr leuabit se supra se. Nunquã minus solus q̃z cum solus. nec magis actuosus q̃z ociosus Eignidẽ regnũ dei intra nos est qđ prorsus esse q̃s dubitet ãplissimũ opellens ibi rões q canones oim sc̃orum Ubi deꝰ oia in oibꝰ in q̃ bq nũc et iugit deãbulemꝰ aio Vale frat

Prohemiũ sup vnũ de quattuor cuius titulus esse potest tetramonũ vel monotesseron

Quum ex q̃ttuor euãgelijs cõponere diuinus aperuit Augꝰ. qui libro suo de osensu euãgelistarũ subtilissimo quidem q oposissimo opingit sub vna serie narratiõis euãgelioꝝ verba vsq̃ ad tpũs quo p̃dicare et baptizare iob̃s exorsus est q̃tenꝰ hoc exemplo siue vt a me factũ est inq̃t siue alio mõ omodosius fieri possit. videat vnusquisq̃ et in cet̃is talibꝰ locis fieri posse quod hic factũ esse fieri p̃sperit Tentamꝰ ergo cõtinuare put inchoauerat Jesus ẽ p̃tinꝰ labor vir explebilis marie p̃ẽ ordinis reꝝ gestarũ incertitudinẽ. Marcꝰ eni teste Jero. nõ ordinẽ rerũ gestaꝝ ꝫ ordinẽ leuitice electionis oplexus est. Lucas sicr in multis Johs vẽo seorsũ plura posuit ab alijs p̃termissa pauca iteras q̃ tradidit. Cũ igit triplex sit ordo narratiõis ꝛalis. Unus rei geste. alter anticipationis tertiꝰ rememorationis put spũs sc̃us voluit nũc ad hũc nũc ad illũ ordinẽ mouere sc̃ptores Nõ eni refert iuxta traditionẽ Augustini. q̃bus x̃bis vel ordine eadez sñia vel veritas nota fiat Sufficiat p̃babilis collatio facta sine p̃iudicio alicui vel sentientiũ vel scribentiũ. Nõ etiã tali ausu temerario q̃n intemeratũ velimꝰ manere q̃oruplicis euãgeliste narratiõis sacmentũ Quis eniz nesciat sp̃m rp̃i potuisse sub vno eodẽq̃ penitꝰ x̃borũ sñiaꝝ q̃ cõtextu tradidisse gestoꝝ suorũ verborũq̃ salutarẽ hist̃oriã? Sed cuz magno sacri mysterio sibi placuit sub q̃dã ocordissima si ita dici possit dissonãtia mẽtes fideliũ omouẽ ad hũiliorẽ vigilatiorẽ q̃z necnõ multipliciorẽ inuestigatõnẽ x̃itatis palã q̃z fieret q̃tuor euãgelistas nõ

mutua ꝺſpiratione ſeꝺ ꝺiuina inſpiratione fuiſſe locutos. ¶Nec offē ꝺat petimus aliquē ſi cōtextus q̄ttuoꝝ euāgelioꝝ in vnū cōpactus nō potuit ſonoꝛitatē ſuā cuſtoꝺire ab oñi ꝓꝛſus ſpecie nugatiōis et cuiuſꝺā apparētis ꝺiſſonantie alienā q̄a ſola textus ꝝba ponere miſcēꝺo q̄z cuſtoꝺire cura fuit. ¶Deniq; ꝺabūt illuſtratiōꝝ gloſe ꝺo ctoꝛū p̄ſertim. Aug. lib. ꝓtracto q̄uis pauculas annotare q̄ſi margi nales gloſulas ſtuꝺiū fuit obteſtatiōe p̄miſſa ne ſcp̄toēs eas textui miſceāt neq; quotationes capl̄oꝝū et euāgelioꝝ ānotatiōes omit/ tant vel ꝺfunꝺāt. Sit ipa merces increata ꝺei ſapia pollicēs et ꝺi/ cens. Qui me elucꝺāt vitā ekn̄ habebūt. ¶Diuiꝺit ār pñs opus in tres partitiones et q̄libet in ſuas rubꝛicas et hiſtoꝛias iuxta va/ riā materie q̄litatē. partitio p̄ma ꝺtinet oꝛiginē et ingreſſū xp̄i vſq; ad ꝓgreſſū ſue p̄ꝺicationis ibi. Anno. xv. ⁊c. ¶Ibi eſt ſcꝺa partitio vſq; aꝺ egreſſū ſue paſſionis et reſurrectionis ibi p̄ma aūt ꝺie azi/ moꝛū vbi ponit tertia et finalis ptitio ¶Sequit tabula continēs i7o. rubcas q̄ tabula etiā per ſe vtilis erit aꝺ ognoſcenꝺū in q̄bus cōuenāt et in quib⁹ euāgeliſte nō ꝺueniāt. ¶Deniq; ſupaꝺꝺūt rub/ celle ſb q̄ttuoꝝ p̄ncipalib⁹ rubꝛicis. ne lectoꝛ. memoꝛiā ſua magnitudo confūꝺeret. Qui lectoꝛ aꝺuertat pl̄es q̄z hic ocoꝛꝺātias in canoni bus euāgelioꝝ reperiꝛi quarū plurime ſūt tm̄mō vocales. viꝺeat ſi coꝛ habeat aꝺ illa.

Tabula cōtinens. cl. rubꝛicas

Rubꝛice partitionis p̄me

.i. ¶De eterna xp̄i generatione. Johis. p̄mo.
.ii. ¶De ānūciatōne iohis baptiſte ⁊ ꝺceptiōe eiuſꝺē. L. i
.iii. ¶De annūciatione xp̄i aꝺ mariā p gabꝛielē. Lu. i.
.iiii. ¶De viſitatione eliſabeth p mariā et ymn⁹ magnificat. Lu. i.
.v. ¶De oꝛtu ioh et circūciſiōe ipi⁹. Et bn̄ꝺict⁹ ꝺn̄s. ꝺe⁹. iſrl. Lu. i.
.vi. ¶De genealogia xp̄i et appitione āgeli ip̄i ioſeph. Ma. i.
.vii. ¶De ediꝛto auguſti. ntitate xp̄i. ānūciatōe p āgelū aꝺ paſtoēs
.viii. ¶De circūciſione xp̄i. L. ii. et ꝺe magoꝝ aꝺuētu. M. ii (L. ii
.ix. ¶De obl'atione xp̄i in templo. L. ii.
.x. ¶De fuga ieſu in egyptū et occiſione innocētū ac regreſſu io/ ſeph ꝺe egypto. M. ii.
.xi. ¶De inuētione xp̄i pueri in templo a parētibus eius. L. ii. Et habitatione iohis in ꝺeſerto. Lu. i.

Rubrice partitionis secūde principalis de predicatione iohis seu progressu preconis

.iz. De ꝓdicatiōe ⁊ baptismo iob in deſto. M.3. R.3. L.3
.ix. De genealogia xp̄i ꝑm lucā. L.3. M.i.
.x. De ieiunio xp̄i et tentatione. M.4. R.i. L.4.
.xi. De testimonio iobis de xp̄o. Jo.i.
.xii. De ꝑma vocatiōe andree pet̄ philippi ⁊ nathanael. Jo.i.
.xiii. De mutatione aque in vinū: Jo.2.
.xiiii. De ꝑmo aduētu ad paſcha et ſoluite templū hoc. Jo.2.
.xv. De Nicodemo. Jo.3.
.xvi. De querela ꝙ iobes baptiſabat. Jo.3.
.xvii. De incarceratione iobis. M.14. R.6. L.3.
.xviii. De iudea flicta a xp̄o ⁊ de ſamaritana. M.4. R.i. L.4. J.4
.xix. De filio reguli. J.4.
.xx. De libri traditiōe ip̄i ieſu et electione ei⁹ ex̄ ciuitatē et ꝙ re/
licta nazareth venit ad capharnaū. M.4. R.i L.4. J.4.
.xxi. De ſcōa vocatione q̄tuor apl̄oꝝ ad fāiliaritatē xp̄i. L.5.
.xxii. De tertia vocatione ad ſequelā. M.4: R.i. (M.4. R.i
.xxiii. De expulſione imundi demoñ et ſanatione ois languor⁊
.xxiiii. De ſocru ſimonis. M.8. R.i. L.4. (mōte. M 9. R.2. L.5
.xxv. De vocatōe mathei que ꝑm augl. eſt fca ante ꝑmonē dñi in
.xxvi. De electione. ix. apl̄oꝝ et ꝑmone dñi in monte thaboꝝ que
cōtinet multas rubricellas ꝙ multitudinē doctrinaꝝ. M.5.6
A. ca. per totū. R:3. L.6. ii. et. ix.
.xxvii. De leproſo ſanato. M.8. R.i. L.5.
.xxviii. De ſeruo centurionis. M.8. L.A.
.xxix. De filio vidue ſuſcitato. L.A.
.xxx. De duobus volentibus ſequi xp̄m. M.8. L.9.
.xxxi. De quietatione maris ad iuſſum xp̄i. M.8. R 4. L.8.
.xxxii. De duobus demōiacis curatis. M.8. R.5. L.8.
.xxxiii. De paralitico ſanato. M.9. R 2. L.5.
.xxxiiii. De conuiuio in domo mathei. M.9. R.2. L.5. (5. L.8.
.xxxv. De ſuſcitatiōe filij archiſinagogi et de emoꝛroiſſa. M.9. R.
.xxxvi. De duobus cecis illuminatis. M.9. (nat. L.8
.xxxvii. De admiratione turbaꝝ ſup̄ doctrina xp̄i. M.13. R.6. cōſo/
.xxxviii. De iuſſione facta diſcipulis rogate dñm meſſis mittē ope/
rarios. M.9. R.6. L.10.

.xz. De missione.xñ.apostolorꝝ.M.io.et.ii.R.6.L.9.
.xx. De interrogatione iohis Tu es qui vēturus es.M.ii.L.A.
.x7. De pharizeo q̄ rogauit xpm māducare cuz eo et de maria magdalena.L.A.
.x6. De occisione iohis baptiste.M.ix.et.R.6.
.xA. De probatica piscina.J.7. (R.6.L.9.
.x8. De herode dicēte iohem surrexisse et miracula facere.M.ix
.x9. De reditu apostolorū ad xpm.R.6.L.9.
.70. De q̄nq̄ panibus et duob⁹ piscibus.M.ix.R.6.L.9.J.6.
.7i. De ambulatione xpi sup mare.M.ix.R.6.L.9.Jo.io.
.7z. De predicatione eucharistie Jo.6.
.73. De missione.Az.discipulorū.L.io. (L.io.R.3.
.7x. De maledictionib⁹ ciuitatū in q̄bus xpūs p̄dicauerat M.xi
.77. De demonio muto.M.iz.R.3.L.ii.
.76. De matre iesu 7 frībus q̄rentibus loqui ei.M.iz.R.3.L.8.
.7A. De petentibus signū de celo.M.iz.L.ii.
.78. De discipulis q̄bus demonia subīciebant.M.ii.L.io.
.79 De samaritano curante vulneratū.L.io.
.60. De ministerio marthe.L.io.
.6i. De doctrina orationis.M.6.L.ii.
.6z. De traditionib⁹ phariseorꝝ reprehensis a xpo.M.i7.L.ii.
.63. De confricatione granorꝝ sabbato.M.iz.R.z.L.6.
.6x. De sanatione manus aride.M.iz.R.3.L.x.
.67. De quattuor parabolis in mari.M.i3.R.x.L.8.et.i3.
.66. De tribus parabolis in domo.M.i3. (c.ii.
.6A. De reprēsione traditōis iudeorꝝ.M.i7.R.A.osonat.L.sup
.68. De cananea.M.i7.et R.A.
.69. De surdo et muto sanato et multis alīs.M.i7.et.R.A.
.Ao. De scōa refectōne turbe ex.A.panib⁹ et pauc.piscib⁹.M.i7.
.Ai. De indeis iterū petētibus signū de celo et (R.8.
de fermento phariseorꝝ cauendo.M.i6.R.8. (R.8.
.Az. De ceco sanato q̄ videbat homines velut arbores ābulantes
.A3. De inīrogatiōe xpi quē me dicūt homines ee.M.i6.R.8.L.9.
.Ax. De cruce baiulāda p⁹ xpm.M.i6.R.8.L.9.Et osōat.L.ix
.A7. De trāsfiguratōne dñi.M.A.R.9.L.9. (L.9
.A6. De spū muto quē nō poterāt curare discipli xpi.M.iA.R.9.
.AA. De scenopheia 7 p̄dicatōe passiōe xpi.M.iA.R.9.L9.J.A
.A8. De muliere deprehensa in adulterio.J.8.
.A9. De verbis christi in Gazophilatio.J.8.

.80. De alio ſmone xpi ꝓpt quē voluerūt eū iudei lapidaꝛe.J.8
.81. De ceco nato.J.9
.82. De ſermone xpi Ego ſum paſtor bonus.J.io.
.83. De ſolutione didragmat.M.17.R.9.
.84. De ꝺtentione diſcipuloꝝ q̄s eoꝝ videret eē maioꝛ et de doctrina xpi.M.18.R.9.L.9.
.85. De coꝛreptione fraterna.M.18.L.17.
.86. De ſuo nequā cui oīe debitū dimiſſū fuerat.M.18.
.87. De illo q̄ eiciebat demonia et nō ſequebat xpm M.9.L.9
.88. De aduētu xpi in fines iudee et q̄ diſcipuli xpi nō timeant eos qui occidūt coꝛpus nec vult xpūs poſt diuidere heredi tatem.M.18.et ſup̄.io.R.io.L.12. (L.12:
.89. De diuite hāte fructuū abūdantiā et ne diſcipli ſoliciti ſint
.90. De galileis occiſis et ficulnea.L.13.
.91. De muliere incuruata.L.13. (io.L.16.
.92. De inꝛogatōe iudeoꝝ an liceat vxoꝛē dimittē.M.19. R.
.93. De paruulis oblatis.M.19.R.10.L.18:
.94. De filio pꝛodigo.L.17. (19.R.10:L.18.
.97. De adoleſcēte q̄rēte q̄d faciēdo vitā eternā poſſideret.M.
.96. De inꝛogatōne pet ecce nos reliq̄m' oia.M.19.R.10.L.18
.97. De opaꝛiꝫ in vineā miſſis M.20.L.13.
.98. De inꝛogatōe fca xpo ſi pauci ſalui fiāt q̄ q̄ heꝛodes q̄ꝛebat eu occidere.L.13
.99. De ydꝛopico ſanato et exhoꝛtatōe xpi ad hūilitatē.L.14.
.100. De vocādis pauꝑib' ad conuiuiū et ꝑabla de cēa mag̃.L.14
.101. De odiendis parentibus ꝓpter xpm.L.14.
.102. De villico iniquitatis.L.16.
.103. De diuite epulone.L.16.
.104. De petitione diſcipuloꝝ vt augeaꝛ in eis fides.L.17.
.107. De encenīs qui voluerūt lapidare ieſum iudei.J.10.

Hic incipiunt preambula paſſionis dominī.

.106. De ſuſcitatione lazari.J.11.
.104. De ꝺſpiratione facta ꝺꝛa ieſū et ei' egreſſū in effrem.J.11.
.108. De aſcenſu ieſu in ihꝛlm.M.20.R.10.L.18.
.109. De lepꝛoſis ſanatis in via.L.17.
.110. De nō receptione xpi per ſamaritanos.L.9.
.111. De petitione filioꝝ zebedei.M.20.R.10.
.112. De illūinatiōe ceci de zacheo et de.x.mnis.L.18.7.19.R.10.

.iiz. De duob⁹ cecis in egressu iherichо sanatis.M.zo.R.io.
.iiz. De alabastro vngenti.M.z6 R.iz.J.iz.
.iiz. De sessione aselli.M.zi.R.ii L.i9.J.iz.
.ii6. De fletu ihesu sup ciuitatē q eiectōe vēdētiū.M.zi.R ii L.i9.
.iiA. De'gētilibus querētibus videre iesū et p̄dicatione iesu q regressu eius in bethaniā.M.zi.R ii.J.io.
.ii8. De ficulnea arefacta.M.zi.R.ii.
.ii9. De questione baptismi iob̄is.M.zi.R.ii.L.zo.
.izo. De duobus filiis quoz vnus fecit volūtatē p̄is.M.zi
.izi. De parabola vinee locate agricolis.M.zi..R.iz.L.zo.
.izz. De iudice iniquitatis et de pharizeo et publicano.L.i8
.izz. De veste nuptiali.M.zz.et consonat.L.iz.cum glo.
.izz. De tributu reddendo cesari.M.zz.R.iz.L.zo.
.izz. De muliere septēuira.M zz.R.iz L.zo.
.izz. De dilectiōe dei ex toto corde.M.zz.R.iz.de quo q.L.io
.izA. De quadā interrogatione ph̄izeoz et alia interrogatōne x̄pi cuius x̄pūs filius sit M.zz.R.iz.L.zo
.izz. De doctrinis phariseoz audiendis.M.zz.R.iz.L.zo.
.izz. De ve multiplici.M.zz.L.ii.et.iz
.izo. De vidua duo minuta offerente.R.iz.L.zi.
.izi. De edificio tēpli q cōminatione euersionis ihr̄m.M.zz.R. iz.et.L.zi
.izz. De signis iudicij.M.zz.R.iz.L.iA.q.zi.q.zz
.izz. De vigilia q oratione.M.zz.R.iz.L.iz.
.izz. De decē v̄ginibus et de.x.talētis et de mō iudicij.M.zz.
.izz. De modo x̄pi in docendo.L.zi.
De obstinatione iudeoz̄.J.iz.
.izo De festo diei azimoz̄a ꝓpinq̄nte.M.z6.R.iz.L.zz.J.iz.

Sequunt rubrice tertie p̄is de egressu passionis et resurrectionis christi

izA. De missione petri et iob̄is p̄ma die azimoz quā iob̄es vocat ante diem festum pasche.M.zz.R.iz.L.zz.J.iz
.izz. De ablutione pedum J.iz.
.izz. De sacramēti eucharistie institutione M.z6.R.iz.L.zz
.izo. De p̄dicatiōe negacōis q q̄stione discipuloz.M.z6.R.iz
.izi. De sermōe d̄ni p⁹ cenā Et otinet multas rubricellas p multitudine doctrinaz vbi p totū de misterio t̄nitatis.J.iz.iz.io.q.iA

.lxz. De oꝛõne ieſu in ſua captione.M.z6.R.ix.L.zz.J.i8
.lxz. De miſſione ieſu ad annã ꝙ ꝑma negatiõe petri.M.z6.R.
.ix.L.zz.J.i8.
.lxx. De miſſione ieſu ad cayphã.M.z6.R.ix.L.zz.J.i8.
.lxꝙ. De ſcõa et tertia negatiõib⁹ pet̃.M.z6.R.ix.L.zz.J.i8
.lx6.De tertia ꝟuentione iudeoꝝ et traditione ieſu pilato.M.zʌ.
R.ix.et.ix.L.zz.et.zz.J.i8.et.i9
.lxʌ.De ductõne ieſu ad crucẽ et eius crucifixione.M.zʌ.R.ix.L.
.zz.J.i9.
.lx .De irriſione ieſu in cruce et de verbis eius et ſignis poſt moꝛ
tem.M.zʌ.R.ix.L.zz.J.i9.
.lxꝙ. De ſepultura domini.M.zʌ.R.ix.L.zz.J.i9.
.ix0. De reſurrectiõe dñi per totũ et cõtinet multas rubꝛicellas
ꝑ mltitudine appaꝛitionũ ꝙ geſtoꝝ.M.z8.R.i6.L.zx.J.z0.ꝙ.zi

Sequũtur.xx. Rubꝛicelle ſub magna rubꝛica

xxx.de ſermõe domini in mõte ſupꝛa ãnotata

.i. Beatitudinũ enumeratõ.M.ꝙ.L.6.et hec pⁱ apl̃oꝝ noiatiõz
.zi Apl̃oꝝ ꝟmendatio et legis impletio.M.ꝙ.
.zi Cõſilioꝝ ſuꝑ legẽ veterẽ additõ Et ꝑmo ad illũ nõ occides
.x. Superadditio ad illud non mechaberis.M.ꝙ. (M.ꝙ.
.ꝙ. Superadditio ad illud non periurabis.M.ꝙ.
.6. Judicialiũ euacuatio vel moderatio.M.6.L.6.
.ʌ. Inimicoꝝ dilectio.M.6 L.6.
.8. Ypocriſis deteſtatio et commendatio elimoſyne.M.6.
.9. Qualiter oꝛandum.Mathei.6 Luce.ii.
.i0. Qualiter indulgendum.Mathei.6:
.ii. Qualiter ieiunandum.Mathei.6.
.iz. Qualiter thezauriſandum.Mathei.6.
.iz. Qualiter intentio dirigenda.M.6. (nenda.M.6.L.iz.
.ix. Qualiter nimia ſolicitudo vitãda et in ꝓuidẽtia dei ſpes po
.ix. Qualiter miſerendũ nec iudicandũ nec imꝓbe arguendum
nec poꝛcis nec canibus ſanctum dandũ.M.ʌ.L.ii.
.i6. Qualiter inſtanter et fiducialiter oꝛandum.M.ʌ.L.ii.
.iʌ. Preceptũ vniuerſale legis et poꝛte ſalutis anguſtia.M.ʌ.
.i8. Qualiẽ hñda fꝛoꝝ ꝓbãza fructib⁹eoꝝ ſit notitia.M.ʌ.L.6
.i9. Qualiẽ colẽdus de⁹ nõ oꝛe ſolũ ꝫ operũ efficacia.M.ʌ.L.6

20. Qualiter opatio miraculorū non saluat ꝙ stabilis in christo permanentia: M.A.L.6.

Rubricelle.xij.sub magna Rubrica.cxli.de sermone domini post cenā sumpte iuxta diui sionē euāgeliorꝫ que legūtur in ecclesia exqua cuor capitulis scz.xliij/xv.xvj.et xvii

.i. Non turbetur cor vestrū.J.ix. finis. hoc faciā
.z. Si diligitis me mādata mea seruate.J.ix. finis me ipm
.3. Si quis diligit me J.ix. .finis sic facio
.x. Ego sum vitis vera. .J.xv. finis. impleatur
.v. Hoc est pceptū.J.xv. finis vet nobis
.6. Hec mando vobis.J.xv. finis. habuerunt me gratis
.A. Cū venerit paraclitus.J.xv.et xvi. .finis dixi vobis
.8. Vado ad eū qui misit me J.xvi. .finis. annūciabit vob
.9. Modicū et iā nō videbitis me.J.xvi. .finis. .tollet a vob
.io. Amē amē dico vob si qđ petieritis pez.J. finis.a.deo existi
.ii. Subleuatis oculis in celum dixit pater venit hora. J.xvii. finis Ad te venio
iz. Subleuatis oculis in celū et sic dixit pater sancte.s.e J.xvii finis.et ego in ipsis.

Rubricelle.xi.sub magna rubrica.cxlvi. de passione domini

.i. Fit tertia conuentio et datur iesus pilato
.z. Judas se suspendit
.3. Jesus accusatur et pilatus interrogat
.x. Herodes Jesum spernit
.v. Barrabas requiritur
.6. Jesus flagellatur.
.A. Jesus iterum interrogatus non respondet
.8. Uxor pilati monet pilatum
.9. Barrabas iterum requiritur et datur
io. Preses lauat manus
.ii. Jesus illuditur in pretorio

Rubricelle.xij.sub rubrica magna.cl.de

resurrectione dñi sumpte iuxta diuisionē euāgeliorū que legunt in ecclesia paucis immutatis.

.i. Maria magdalena et maria Jacobi et salome.R.16 finis. sicut dixi vobis.

.z. Una sabbati maria magdalena venit.Jo.zo. finis a mortuis resurgere.

.3. Maria stabat ad monumentū foris.Jo.zo. finis. hoc dixit mihi.

.4. Et mlieres exierūt.M.z8.R.16.L.z4.J.zo. finis.factū

.5. Duo ex discipulis Iesu ibāt.L.z4. finis. fractiōe pāis

.6. Stetit iesus in medio discipulorū.L.z4. finis in oēs gētes

.7. Cū esset sero die illa.J.zi. finis.habeatis in nomine

.8. Manifestauit se iesus discipulis suis ad mare.J.zi. finis a mortuis.

.9. Dixit simoni petro Iesus.J.zi. finis. .testimoniū eius

.10. Undecim discipuli abierunt in galileā.M.z8. finis. ad consūmationē seculi.

.11. Recūbentibus.xi.discipulis.R.16. .finis.sequētib' signis

.12. Eduxit aūt eos foras.L.z4.R.16.J.zi.finis. sūt libros

J.i. L.i. L.i. L.i: L.i. M.i. L.z.

J ñ iñ iiñ v vi viñ
Verbū mutus ane mōtana puer liber ortus
M.z. M.z.
L.z. L.z.7.L.i
viiñ ix r ri
Reges purificat it in egyptum reperitur
M.3. M.x.
R.i. R.i.
L.3. L.3. L.x J.i. J.i. J.z J.z.
xñ xiñ xiiñ xv xvi xviñ xviiñ
Mos fuit esurit tu quis dolus yoria pascha
M.ix M.x. M.x.
R.8. R.i. R.i.
L.3. L.x L.x.
J.3. J.3. J.x J.x. J.x.
xix xx xxi xxñ xxiñ xiiñ
Spirat baptisat capitur fons regulus ibat
M.x M.x M.8 M.9. M.7.6.A
R.i. R.i. R.i. R.i. R.3.
L.7. L.x L.x L.7. L.6.ii.7.iz.
xxv xxvi xxviñ xxviiñ xxix xxx
Rete secuti demon socrus leuiqꝫ sermo
M.8. M.8 M.8 M.8 M.8 M.9
R.i. R.x. R.7. R.z.
L.7. L.A L.A. L.9 L.8. L.8 L.7
xxxi xxxñ xxxiiñ xxxiiiñ xxxv xxxvi xxxviñ
Si vis vic surge sequitur mare legio tolle
M.9. M.9. M.9 M.i3 M.9
R.z. R.7. R.6. R.6
L.7. L.8.
xxxviiñ xxxix xl xli xliñ
Conuiuiū tibicen ceci doctrina rogate
M.io.ii. M.ii M.ix M.ix
R.6. R.6. R.6. R.6.
L.9. L.9. L.A. J.7. L.9. L.9.
xliñ xliiñ xlv xlvi xlviñ xlviiñ xlix
Misit arundo flet mors piscina fama seorsum

M.ix. M.ix. .M.xi. M.xz .M.xz.
R.6. R.6. .R.3. .R.3 R.3.
L.9.J.6. J.6. L.io. L.io. L.ii. L.8.
.J.6.

.l. .li. .lij. .liij. liiij. lv: lvi.
Quincz sup manna binos ve ve belzebub hi sunt

M.xz. M.xi.
L.ii. L.io .L.io. L.io. L.ii. L.ii.
lvij. .lviij. lix. .lx· lxi. lxij.
Signa sathan stabulo ps optima nos doce stulti

M.xz. M.xz M.x3 M.x3. M.xn. M.xn
R.z. R.3 R.x. R.Λ. R.Λ.
L.6. L.x: L.8.et.x3.
lxiij. lxiiij lxv. lxvi. lxvij lxviij.
Grana manus para bis bine tres irrita clamat

M.xn. M.xn M.x6 M.x6
R.Λ· R.8. R.8. R.8:
.L.9.

lxix. lxx. lxxi. lxxij lxxiij
Surdus pisciculis a fermento spuit ablit

M.x6 M.xΛ M.xΛ M.xΛ
R.8. R.9. R.9. R.9.
L.9. L.9. L.9. L.9 J.8 J.8.
lxxiij lxxv. .lxxvi lxxvij lxxviij lxxix
Crux vt sol nequeunt ascendite nemo locutus

M.Λ. M.x8. M.x8
.R.9. R.9.

J.9. J.9. .J.9. .L.9. L.xΛ.
lxxx. lxxxi lxxxij lxxxiij lxxxiiij lxxxv
Abscondit siloe pastor soluit minor in te

M.x8 M.x8.et sup̃.xo.
R.9. R.xo.
L.xz. L.xz. L.x3.
lxxxvi. lxxxvij lxxxviij lxxxix .cx.
Nequã pro nobis qui me dives galilei

M.x9 M.x9 M.x9
R.xo. R.xo. R.xo
L.x3. L.x6. L.x8: L.xn. L.x8.
xci. xcij. xciij. xciiij .cxv.
Incuruata libellus parui prodigus Imple

M.19! M.20:
R.10.
L.18 L.13. L.12. L.12:
xcvi. xcvñ. xcviñ. xcix. .c.
Quid nob vineã pauci postremus egenos
L.12. L.16. L.16. L.1Λ.
J.10.
.ci. cñ. .ciñ. .ciiñ. .cv.
Quit nõ poteris epulo serui sumus vnum
M.20. M.20. M.20
R.10 R.10. R.10.
L.18 L.1Λ L.9 R.10.
J.ii. J.ii. L.18.19,
cvi. .cvñ cviñ. cix. cx. cxi. cxñ. cxiñ
Feter abit scandit lepra vis dic ad me duo cecl
M.26 M.21 M.21 M.21 M.21 M.21 M.21 M.21
R.12. R.ii. R.ii. R.ii. R.ii. R.ii. R.12
L.19. L.19. L.19 L.19 L.20 L.18 L.20
J.12. J.12 J.12.
cxiiñ. cxv. cxvi. cxvñ cxviñ cxix. cxx cxxi cxxñ
It quid rex flet gens ficus vnde duo ñ vitis
M.22. M.22 M.22 M.22 M.22. M.23. M.21
R.12 R.12 R.12. R.12. R.12. R.12
L.12. L.20 L.20 L.10. L.1Λ. L.20. L.20
J.20
cxxiñ cxxiiñ cxxv cxxvi cxxvñ cxxviñ cxxix
Jestem deo septem toto dauidis cathedrã ve
M.24 M.24 M24 M.23 M.26
R.12. R.13. R.13: R.13. R.12.
L.21. L.21 L.1Λ L.12. L.21 L.22
.21.22: J.12. J.13
cxxx. cxxxi cxxxñ cxxxiñ. cxxxiiñ cxxxv cxxxvi
Plus quãdo signa vigiles rex credere pascha
M.26. M.26 M.26 J.13. M.26 M.28
R.12. R.12. R.12 12.17 R.12. R.12
L.22. L.22 L.22 16.1Λ L.22 L.22
J.13. J.13 J.13. J.18. J.18
cxxxvñ. cxxxviñ. cxxxix clx. cxli. cxliñ. cxliiñ
Cena lauat sacrat ter me docet orat ad annã

M.z6. M.z6. M.ꝛA.
R.iz. R.iz. R.iz.et.i7
L.zz. L.zz. L.zz.et.z3.
J.i8. J.i8. J.i8.et.i9.
cxliij. cxlv. cxlvi.
Do caypham fleuit vinctus damnatur inique
M.zA. M.zA. M.z8. M.z8.
R.i7 R.i7. R.i7. R.i6.
L.z3. L.z3. L.z3 L.zz.
J.i9. J.i9. J.i9 J.zo.ꝛ.zi.
cxlvij. cxlvij. cxlix. .cl.
In cruce videtur sepelitur ꝛ inde resurget

Sequunt rubricelle in magna rubrica .30.

J z 3 z 7
O do beant lux lex racha qui viderit est non
6 A 8
Tede malo benefac ingratis da sine teste
9 io ii iz iz.
Ora condona ieiuna cor sit tibi vbi lux
iz i7 i6
Ne sis solicitus damnans sanctum canibus dans
iA i8 i9 zo
Dat pater arta bonos fructus operare petre par

Sequũtur rubricelle in rubrica.cxli.

J z 3 z 7 6
f Im via cum patre do vitis quia te sed odit
A 8 9 io ii iz
Obsequiũ mundũ modicũ siquid pater vnũ

Sequunt rubricelle in rubrica.cxlvi.

J z 3 z 7
p Oncio dant vinctũ iudas albis homicida
6 A 8 9 io ii
Ecce homo nil vox latro lauit luditur intus

Sequnnt rubriceile in rubrica.cl.

J z 3 z 7 6
t Res duo stabant auete fregit stat medio par.
A 8 9 io ii iz
Ado naui petre vobiscum tingite signis

Monotesseron siue

Prima pars principalis de origine et

ingressu Et ꝑmo de eterna xp̄i generatiõe Joh.ꝑmo Ca.i.

IN ꝑncipio erat verbũ.ꝙ ẋbũ erat apud deũ.et deꝰ erat verbũ.hoc erat in ꝑncipio apud deũ.Oĩa per ipm fca sũt et sine ipo factũ est nihil.qđ factũ est in ipo vita ẽat et vita erat lux hoim.et lux in tenebris lucet.et tenebre eã nõ oꝑ henderũt Fuit hõ missus a deo.cui nomẽ erat iohes. Hic venit in testimoniũ vt testioniũ phiberet de lumie.vt oĩes crederẽt ꝑ illũ Nõ erat ille lux.ꝫ vt testimoniũ phiberet de lumine Erat lux vera ꝙ illumiat omnẽ hoiem venientẽ in hunc mundũ In mũdo erat et mũdus ꝑ ipm fcus est ꝙ mũdus eũ nõ ognouit In ꝓpria venit.ꝙ sui eũ nõ receperũt Quotq̃t aũt receperunt eũ.dedit eis ptãtem filios dei fieri.his qui credũt in nomie eius.qui nõ ex sãguinibꝰ.neqꝫ ex volũtate carnis neqꝫ ex volũtate viri sed ex deo nati sũt Et ẋbũ caro factũ est.et habitauit in nobis. Et vidimꝰ gloziã eius.gloziã quasi vnigeniti.a pr̃e.plenũ gr̃e et veritatis.

Glosa. Fit hic poccupatio de missiõe iohãnis ꝙ post no vũ latiꝰ explicat

Hic poccupatio fit de incarnatõe verbi ꝙ postmodũ latius explicatur

Prohemiũ Luce

QVoniãquidẽ multi conati sũt ordinare rerũ narratõez que in nobis oplete sũt.sicut tradiderũt nob qui ab iniꝛtio ipi viderũt.et ministri fuerũt ꝑmonis VIisũ est ꝙ mihi assecuto oĩa a ꝑncipio diligẽter tibi ex ordine cõscribẽ optime theophile vt ognoscas eoꝛũ ẋboꝛ de q̃bus eruditꝰ es ẋitatem

Scda de ãnũciatione iohãnis baptiste

Et oceptione eiusdẽ Luce.ꝑmo. Capũm.ij.

Tres fuerunt herodes vñ versus Ascolõita necat pueros. antipa iobez Percutit agrippa iacobũ. dat carceri petrũ

FIit in diebus herodis regis iudee sacerdos q̃dã noie zacharias de vice abia.et vxoꝛ illi de filiabus aaron et nomẽ eius elisabeth Erãt aũt ãbo iusti añ deũ inceden/tes in oĩbus mãdatis et iustificatiõibus dñi sine q̃rela.. Et non erat illis filius eo ꝙ esset elisabeth sterilis.et ãbo ꝓcessissent in diebus suis Factũ est aũt cuꝫ sacerdotio fungereꝰ zacharias in ordine vicis sue.añ deũ ꝑm osuetudinẽ sacerdocij sorte exĩst.vt incensũ poneret ingressus in tẽplũ dñi Et erat omnis multitudo populi foris oraãs hora incensi Apparuit aũt illi ãgelus dñi stãs a dextris altaris incensi.Et zacharias turbatus est videns.et timoꝛ irruit sup eũ Dixit ãt ad illũ ãgelus Ne timeas zacharia.qm̃ exaudita est dep̃cacio tua.et vxoꝛ tua elisabeth pariet tibi filiuꝫ

et vocabis nomē eius iohem Et erit gaudiū tibi et exultatio.et multi in natitate eius gaudebūt Erit eni magn⁹ coꝝ dño.et vinū et sicerā nō bibet.et spū sco replebit adhuc ex vtero mris sue. Et multos filioꝝ isrl̄ ouertet ad dñm deū ipoꝝ Et ipe pcedet añ illū in spū et ꝟtute helye.vt ouertat coꝛda pꝛm in filios.et incredulos ad pꝛudentiā iustoꝝ.pare dño plebez pfectā Et dixit zacharias ad āgelū Et vñ h sciam?Ego eni sū senex⁊ vꝛoꝛ mea pcessit in dieb⁹ suis Et rñdens āgel⁹ dixit ei Ego sū gabriel qui asto āte deū.et missus sū loqui ad te.et hec tibi euangelizare.Et ecce eris tacens et nō poteris loqui vsqꝫ in diē quo hec fient pꝛo eo ꝙ nō credidisti ꝟbis meis. q̄ implebunt in tempe suo Et erat plebs expectās zachariā.et mirabant ꝙ tardaret ipe in templo Egressus aūt nō poterat loqui ad illos et ognouerūt ꝙ visionē vidisset in tēplo Et ipse erat innuēs illis et pmānit mut⁹.Et fm est vt impleti sūt dies officij ei⁹.abijt in domū suā. Post hos āt dies ocepit elisabeth vꝛoꝛ eius.⁊ occultabat se mēsibus q̄nqꝫ dicens Quia sic fecit mihi dñs in diebus quibus respexit auferre oppꝛobꝛiū meū inter homines. (bꝛielē.Lu.p. Ca.iiij.

De annūciatione christi ad mariā per ga

IN mense aūt sexto missus est āgelus gabꝛiel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad ꝟginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph de domo dauid.et nomen virginis maria Et ingressus angel⁹ ad eā dixit Aue gꝛa plena.dñs tecū. bñdicta tu in mulieribus.Que cū audisset turbata est in sermone eius.et cogitabat q̄lis esset ista salutatio Et ait āgelus ei ne timeas maria.inuenisti eni gꝛaz apud dñm.Ecce ocipies in vtēo et pies filiū et vocabis nomē ei⁹ iesū hic erit magn⁹.et fili⁹ altissimi vocabit.Et dabit illi dñs sedē dauid.pꝛis eius.⁊ ꝛgnabit in domo iacob in ecnū.⁊ regni eius nō erit finis Dixit āt maria ad āgelū.Quō fiet istud qm̄ virū nō ognosco?Et rñdens āgel⁹ dixit ei Spūs sc̄us supueniet in te.⁊ ꝟtus altissimi obūbꝛabit tibi Ideoqꝫ et qd̄ nascet ex te sc̄m.vocabit fili⁹ dei Et ecce elisabeth ognata tua.et ipa ocepit filiū in senectute sua Et hic mēsis ē sext⁹ illi.q̄ vocat sterilis.qꝛ nō erit impossibile apud deū omne verbū Dixit āt maria Ecce ancilla dñi.fiat mihi fm verbū tuū Et discessit angelus ab illa.

Sic patet ꝙ maria fuit de gene re sacerdotali et regali vide qualiter in postilla

De visitatiōe elisabeth per mariā et cāticū

Magnificat Luc.pmo. Ca.iiij b 3

Probabile est q̄ prius maria ⁊ ioseph conuenerūt celebri cultu nuptiaruz. ⁊ q̄ de licentia ioseph vel forte ipso ducente Maria iuerit ad montana. reuelato prius ipsi ioseph incarnationis mysterio. q̄z uis Origl ⁊ eius sequaces secus dicant.

Hic fit preoccupatio iurta communiorem opinionē que ponit mariam fuisse in circūcisiōe iohis in die octauo.

EXurgens aūt maria abīit in montana cū festinatione in ciuitatem iude et intrauit in domū zacharie et salutauit elizabeth Et factū est vt audiuit salutationē marie elisabeth. exultauit infans in vtero eius Et repleta est spū sco elisabeth Et exclamauit voce magna et dixit Bñdicta tu inē mulieꝝ et bñdictus fructꝰ ventris tui Et vñ hoc mihi vt veniat maꝝ dñi mei ad me? Ecce enī vt facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infās in vtero meo Et btā q̄ credidisti qm̄ perficient in te que dicta sunt tibi a dño Et ait maria. Magnificat aia mea dñm Et exultauit ꝛc vsqz abrahā ⁊ semini eius in secula Mansit aūt maria cū illa quasi mēsibus tribus et reuersa est in domū suā (ticū zacharie Bñdcs. d. d. is. L. i. Ca. v.

De ortu iohis et circūcisione ipsius et can

ELisabeth aūt impletū ē tps pariēdi et pepit filiū. Et audierūt vicini et ognati ḋa magnificauit dñs miam suaz cū illa et ogratulabant ei Et fm est in die octauo venerūt circūcidere puerū et vocabāt eum noie pris sui zachariā Et rndens mr ei⁹ dixit Nequaq̄z sz vocabit iohes Et dixerūt ad illam Quia nemo est in ognatiōe tua qui voceꝝ hoc noie Innuebāt aūt pri eius quē vellet vocari eū Et postulās pugillarē scripsit dicēs Johs est nomē ei⁹ Et mirati sūt vniuersi Aptū est aūt ilico os eius et lingua ei⁹. et loq̄bat bñdicens deū Et factus ē timor sup oēs vicinos eoꝝ ⁊ sup oia mōtana iudeoꝝ diuulgabāt oīa ꝟba hec Et posuerūt oēs qui audierāt in corde suo dicentes Quisputas puer iste erit? Eteni manꝰ dñi erat cū illo Et zacharias pr eius impletus est spū sancto et ꝓphauit dicēs Bñdictus dñs deus isrl ꝛc. vsqz ad in viā pacis.

De genealogia christi et apparitione angeli ipsi ioseph. Math. pmo. Capi. vi.

LIber generatiōis ihesu xpi filij dauid filij abrahā. Abraham genuit ysaac Isaac aūt genuit iacob Jacob autez genuit iudā et frēs ei⁹. Judas genuit phares et zarā de thamar. Phares ge. esrom. Esrom ge. aram. Aram ge. aminadab Aminadab ge. naason. Naason ge. salmon. Salmō ge. booz de raab. Booz ge. obeth ex ruth. Obeth ge. iesse. iesse ge. dauid regē. Dauid rex ge salomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomon ge. roboā Roboā ge. abiā Abia ge. aza Aza ge. iosaphat. Josaphat

genuit ioram. Joram ge:ozyā. Ozyas ge.ioathan . Joathan ge. achaz Achaz ge.ezechiā. Ezechias ge.manasſen. Manasſes ge. amon. Amon ge.ioſiam. Joſias ge.iechoniā et frēs eius in trāſmigratione babilonis Et poſt trāſmigrationē babilonis iechonias ge.ſalathiel. Salathiel ge ſorobabel. Sorobabel ge.abiud Abiud autē ge.elyachim. Elyachim ge.azor. Azor ge.ſadoch. Sadoch ge.achym. Achym ge.eliud. Eliud ge.eleazar. Eleazar āt ge.mathā. Mathan aūt ge.iacob Jacob aūt ge.ioſeph virū marie de qua natꝰ eſt ieſus qui vocaſ xpūs. Omnes ergo generationes ab abzahā vſq; ad dauid .xiiij. Et a dauid vſq; ad tranſmigrationē babilonis .xiiij. Et a trāſmigratione babilonis vſq; ad xpm generatōes .xiiij. Xpi aūt generatio ſic erat. Cū eſſet deſpōſata mr eius maria ioſeph anteq; conuenirēt inuēta eſt hñs in vtero de ſpū ſco Joſeph aūt vir eiꝰ cuz eſſet vir iuſtus et nollet traducere eā voluit occulte dimittere eā Hec aūt cogitāte eo Ecce angelꝰ dñi in ſomnis appuit ei dicēs Joſeph fili dauid noli timē Accipe mariā coiugē tuā qđ enī in ea natū ē de ſpū ſco ē Pariet aūt filiū et vocab nomē eius ieſū Ipe enī ſaluū faciet pp̄l suū a pcīs eoz Hoc aūt totū factū eſt vt adimpleret qđ dictum eſt a dño per pphām dicentē Ecce vgo in vtero hēbit et pariet filiuz et vocabit nomē eius emanuel qđ eſt interptatū nobiſcū deꝰ Exurgens autē ioſeph a ſomno fecit ſicut pcepit ei āgelus dñi Et accepit cōiugem ſuā et nō cognoſcebat eā donec pepit filiuz ſuū pmogenitū et vocauit nomen eius ieſum.

Gloſa. Tres hic omittū tur reges

Gloſa Cōuentio hec recipit pro celebri cultu nuptiarum qui factus ē poſt q̄ ioſeph inuenit Mariaz ꝛcepiſſe de ſpūſancto et p angeli preceptuz accepit eam cōiugem priuſq; apparet pregnans et vtero tumeſcēte poſt reditum de mōtanis qa tunc non fuiſſet honorabiliter facta celebritas coiugii

De edicto auguſti. natitate chriſti. annūciatione per angelū ad paſtores Luc. ij. Ca. vij.

Glo. Hic fit preoccupatio q̄ poſtmodum explicabitur loco ſuo cum de circunciſione dicetur

Factū eſt aūt in diebus illis Exiit edictū a ceſare auguſto vt deſcriberet vniuerſus orbis Hec deſcriptio pma fca ē a pſide Sirie Cirino et ibant oēs vt pfiterent ſinguli in ſuā ciuitatē Aſcendit aūt et ioſeph a galilea de ciuitate nazareth in iudeā ciuitatē dauid q̄ vocaſ bethleē. eo q̄ eſſet de domo et familia dauid. vt pfiteret cū maria deſpōſata ſibi vxore pgnante. Factū eſt aūt cuz eſſēt ibi. Impleti ſūt dies vt pareret et pepit filiū ſuū pmogenitū et pānis eū inuoluit et reclinauit eū in pſepio qa nō erat locus ei in diuerſorio Et paſtores erāt in regiōe eadem vigilātes et cuſtodientes vigilias noctis ſup̄ gregē ſuum Et ecce āgelus dñi ſtetit iuxta illos et claritas dei circūfulſit illos et timuerūt timore magno Et dixit āgelus illis. nolite timere Ecce

eni euãgelio vobis gaudiũ magnũ qđ erit oĩ populo qr natꝰ est vobis hodie saluator qui est xp̃s dñs in ciuitate dauid ꝙ hoc vobis signũ Inuenietis infantẽ pãnis inuolutũ et positũ in p̃sepio Et subito facta est cũ ãgelo multitudo milicie celestis laudãtiũ deũ et dicentiũ Gloria in altissimis deo et in terra pax hoĩbus bone volũtatis Et factũ est vt discesserũt ab eis ãgeli in celum. pastores loq̃bant ad inuicẽ Trãseamus vsq̃ bethleem ꝙ videamus hoc ẏbũ quod factũ est qđ dñs oñdit nobis Et venerũt festinãtes et inuenerũt mariã et ioseph et infantẽ positum in p̃sepio Uidẽtes ãt ognouerũt de ẏbo qđ dictũ erat illis de puero hoc Et oẽs q̃ audierũt mirati sũt ꝙ de his q̃ dicta erãt a pastoribꝰ ad ip̃os Maria ãt obseruabat oĩa verba hec conferens in corde suo Et reuersi sũt pastores glorificãtes et laudãtes deũ que audierant et viderant sicut dictũ est ad illos.

De Circũcisione christi. L.ij. et aduentu magorũ Mat.ij. Ca.viij.

Et postq̃ cõsũmati sunt dies octo vt circũcideretur puer vocatũ est nomẽ eius ihesus qđ vocatũ est ab ãgelo p̃usq̃ in vtero ocipetur Cũ natus esset ihesus in bethleem iude in diebus herodis regis Ecce magi ab oriẽte venerunt iherosolimã dicẽtes Ubi est qui natꝰ est rex iudeoꝝ? Uidimꝰ eni stellam eius in oriẽte et venimꝰ adorare eũ Audiẽs aũt hẽodes rex turbatus est et oĩis ierosolima cũ illo Et congregãs oĩes p̃ncipes sacerdotũ et scribas p̃pli sciscitabat ab eis vbi xp̃s nasceret At illi dixerũt ei In bethleẽ iude Sic eni scr̃ptũ est per p̃phaz Et tu bethleez terra iuda nequaq̃ es mĩima in p̃ncipibꝰ iuda Ex te eni exiet dux qui regat p̃plm meũ israel Tũc herodes clã võtis magis diligẽter didicit ab eis tp̃s stelle q̃ apparuit eis ꝙ mittẽs illos in bethleẽ dixit Ite et inq̃rogate diligẽter de puero et cũ inueneritis renũciate mihi vt ꝙ ego veniẽs adorẽ eũ Qui cũ audissent regẽ abierũt Et ecce stella quã viderãt in oriẽte ãticedebat eos vsq̃ dũ veniẽs sup̃ vbi erat puer Uidẽtes aũt stellã gauisi sũt gaudio magno valde Et ĩtrãtes domũ inuenerũt puerꝝ cũ maria mr̃e eius et p̃cidẽtes adorauerũt eũ Et aptis thesauris suis obtulerũt ei mũera aurũ thus et mirrã Et rñso accepto in sõnis ne rediret ad herodẽ p̃ aliã viã reuersi sũt in regionẽ suã.

De oblatione christi in tẽplo. L.ij. Ca.ix.

Et postq̃ impleti sũt dies purgationis marie ꝑm legem moysi tulerũt ihesũ in ihr̃m vt sisterẽt eũ dño sicut scꝑtuz ẽ in lege dñi Quia oñe masculinũ adapiens vuluã sc̃m dño vocabit Et vt darẽt hostias dño ꝑm q̃ dictũ est in lege dñi par turturũ aut duos pullos colũbaꝝ Et ecce hõ erat in ihr̃m cui nomẽ symeõ et hõ iste iustus et timorat⁹ expectãs ꝺsolationẽ isrl et spũs̃cus erat in eo Et rñsum accepat a spũ sco nõ visuruz se mortẽ nisi ꝑus videret xp̃m dñi Et venit in spũ in tẽplũ Et cũ inducerẽt puerũ ihesũ pentes ei⁹ vt facerẽt ꝑm ꝺsuetudinẽ legis ꝓ eo et ipe accepit eũ in vlnas suas et bñdixit deũ et dixit Nũc dimittis seruũ tuũ dñe ꝑm v̄bũ tuũ in pace.ꝛc. vsq̃ plebis tue isrl. Et erãt pr̃ eius et mr̃ mirãtes sup his q̃ dicebañ de illo et bñdixit illis symeõ et dixit ad mariã mr̃ez ei⁹ Ecce positus est h̃ in ruinã et in resurrectionẽ multoꝝ in isrl et in signũ cui cõtradicet. Et tuã ipius aiam ptrãsibit gladi⁹ vt reuelẽt ex multis cordib⁹ cogitationes Et erat anna ꝓphetissa filia phanuel de tribu azer hec ꝓcesserat in dieb⁹ multis et vixerat cũ viro suo ãnis septez a v̄ginitate sua Et hec vidua erat vsq̃ ad annos lxxxiiij.q̃ nõ discedebat de tẽplo.ieiunijs et obsecrationibus seruiens deo no cte ac die Et hec ipa hora supueniẽs ꝺsitebat dño et loquebat de eo oibus q̃ expectabãt redẽptionẽ isrl Et vt ꝓfecerũt omnia ꝑm legẽ dñi reuersi sũ in galileã in ciuitatẽ suaz nazareth Puer aũt crescebat q ꝺfortabat plenus sapia q gr̃a dei erat in illo

Glo.
Probabile est q̃ angelus iste fuerit gabriel. q q̃ i omnibus ministerium incarnationis concernentibus quotiens introducit angel⁹ apparuisse ipse fuerit.sic fuit apud danielez.q ad pastores. et ad magos.q quater ad ioseph. et in agonia christi. et resurrectione et in ascensione.

De fuga in egyptũ.occisione innocentũ et regressu ex egypto Mat.ij. Ca.x.

Cum magi recessissẽt Ecce ãgelus dñi Apparuit in somnis ioseph dicẽs Surge et accipe puerũ et mr̃em eius et fuge in egyptũ et esto ibi vsq̃ dũ dicã tibi Futurũ ẽ enim vt herodes q̃rat puerũ ad ꝑdendũ illũ Qui consurgens accepit puerũ et matrẽ eius nocte et secessit in egyptũ q erat ibi vsq̃ ad obitũ herodis vt adimpleret quod dictũ est a dño per ꝓphãm dicentẽ Ex egypto vocaui filiũ meũ Tunc herodes videns qm illusus esset a magis iratus est valde.et mittens occidit omnes pueros qui erant in bethleẽ et in oñibus finibus ei⁹ a bimatu et infra ꝑm tẽpus quod exquesierat a magis Tũc adimpletũ est qd dictũ ẽ ꝑ hieremiã ꝓphãm dicẽtẽ Vox in rama audita ẽ ploratus q vlulat⁹ rachel plorãs filios suos et noluit ꝺsolari q̃ nõ sũt Defũcto aũt hẽode Ecce appuit ãgel⁹ i sõnis ioseph in egypto

dicēs Surge et accipe puerū et matrē eius et vade in terrā isrl. Defuncti sūt enī qui q̄rebant aiam pueri Qui ɔsurgens accepit puerū et matrē eius et venit in terrā isrl Audiēs autē q̄ Archelaus regnaret in iudea p̄o herode pr̄e suo timuit illo ire Et admonitus in somnis secessit in p̄tes galilee Et veniens habitauit in ciuitate q̄ vocat nazareth vt adimplerēt qđ dictū elt per p̄phetā qm̄ nazarenus vocabit

De inuētione christi pueri in tēplo a parentibus eius. Luc.ij. Et de habitatiōe iohis in deſto Lu.i.Ca.ri.

Ibant parētes eius p oīes ānos in ihrlm in die solenni pasche Et cū factus esset iesus ānoz duodeci. Ascendētibus illis ierosolimā ꝑm ɔsuetudinē diei festi Cōsummatis q̄z diebus cū redirēt remānit puer iesus in ihrlm et nō cognouerūt parētes eiꝰ Existimātes aūt illū esse in comitatu. venerūt iter diei et req̄rebāt eū inter cognatos ꝙ notos. ꝙ nō inuenientes regressi sūt in ihrlm req̄rentes eū Et factū est post triduū inuenerūt illū in tēplo sedentē in medio doctoz audientē illos ꝙ interrogantē Stupebāt aūt oīes qui eū audiebāt sup pruden/tia et respōsione eius Et vidētes admirati sūt Et dixit mater eiꝰ ad illū Fili q̄đ fecisti nob sic? pater tuus et ego dolētes q̄rebam⁹ te Et ait ad illos. Quid est qđ me q̄rebatis? An nesciebatis q̄a in his que p̄ris mei sūt oportet me esse? Et ipī nō intellexerūt verbum qđ locutus ē ad illos Et descēdit cū eis et venit nazareth et erat subditus illis Et mater eiꝰ ɔseruabat oīa verba conferens in corde suo Et iesus ꝓficiebat sapiētia et etate ꝙ gr̄a apđ deū et homies Puer aūt iohes crescebat et ɔfortabat spiritu et gr̄a Et erat in deserto vsq̄ in diem ostensionis sue ad israel.

Prius positū est hoc a luca sed h repetit̄ p̄o otinuatione sequentiū

Incipit scđa ps principalis huius libri predicatiōis Rubrica.xij.de predicatione et baptismo iohis in deserto. M.iij.R.i.L iij. Ca.xij.

Homo fuit missus a deo cui nomē erat iohes.

Anno āt q̄ntodecimo Imperij Tiberij cesaris ꝓcurante pontio pilato iudeā Tetrarcha aūt galilee herode Philippo aūt fratre eius tetrarcha ituree et traconitidis regionis et lisania abiline tetrarcha sub p̄incipibus sacerdotum Anna et caypha Factū est verbū domini sup iohem filiū zacharie in deserto Et venit in omnē regionē iordanis predicās. L.R baptismā penitētie in remissionē pcoz sicut. L. scptū. R. M. ē in

libro ymonū ysaie ꝓphe Initiū.R.euāgelij ielu xpi filī dei sic scri
ptū ē in ysaia ꝓpha Ecce mitto āgelū meū añ faciē tuā qui ppa/
rabit viā tuā añ te Vox.M.R.clamātis.L.R.in deserto parate
viā dñi rectas facite semitas dei nri. Ois.L.M.vallis implebit
et ois mons⁊ collis hūiliabit Et erūt ꝑua in directa et aspēa in
vias planas Et.L. videbit ois caro salutare dei Jn.M.dieb⁹ āt
illis venit ioh̄s baptista ꝓdicās in deserto iudee ⁊ dicēs Pñiam
agite Appropinq̄bit eni regnū celoꝝ Jpe.M.R.aūt ioh̄s habe
bat vestimētū de pilis camelorꝝ et zonā pelliceā circa lūbos su/
os Esca āt ei⁹ erat locuste et mel silueſtre Tūc exibāt ad eū iero/
solimite et.M.omīs.R.iudea et ois regio circa iordanē et bapti
sabant ab eo in iordane flumie.R.confitētes.M.R.pcā sua Vi/
dens.M.aūt mltos pharisеorꝝ et saduceorū veniētes ad baptismū
suū et turbas ⁊ exibāt vt baptisarent ab ipo dixit.M.eis Pro/
genies genimia.L.viperarꝝ.M.L.q̄s oñdit.L.vob fugere a ven
tura ira? facite ergo fructꝰ dignos pñie.Et ne cepitis.L.velitis
M.dicē intra vos Pr̄em habem⁹ abraham̄. Dico eni vobis q̄m
potēs est de⁹ de lapidib⁹ istis suscitare filios abrahe.Jā eni secu
ris ad radicē arboris posita ē Omīs ergo arbor ⁊ nō facit fru/
ctū bonū excidet et in ignē mittet.Et.L.interrogabāt eū turbe di
cētes Quid ego faciem⁹? Rñdens āt dicebat illis.Qui hz duas
tūicas det vnā nō hñti.Et q̄ hz escas silr faciat.Venerūt aūt⁊
publicani vt baptisarent Et dixerūt ad illū Magr̄ q̄d faciemus?
At ille dixit ad eos Nihil āpli⁹ q̄z qđ ostitutū est vob faciatis.
Interrogabāt aūt et eū milites dicētes Quid faciem⁹ et nos? Et
ait illis Neminē ocutiatis neq̄ calūniaz faciatis⁊ ptenti estote
stipēdijs vr̄is.Existimāte aūt ꝓphe et cogitātib⁹ oibus in corde
suo de ioh̄e ne forte ipe essz xps Rñdit ioh̄s dicēs oib⁹ Ego.M
quidē.L.R.aq̄ baptiso vos in pñiam.M. Qui aūt p⁹ me vēturꝰ
ē fortior me est cui⁹ nō sū dignus calciamēta portare et R.pcū
bens soluē.R.L.corrigiā calciamētorꝝ ei⁹. Jpe.M.vos.R.L.ba
ptisabit in spū sācto et.R.igne.L.cui⁹ ventilabrū in manu eius
et pmūdabit et purgabit.L.areā suā⁊ congregabit triticū in hor
reū suū.paleas āt oburet igni inextinguibili.Mlta.L.q̄dē⁊ alia
exhortās euāgelisabat ꝓphe.Et fm̄.R.ē in dieb⁹ illis.Venit ie/
sus a nazareth galilee i iordanē.M.ad ioh̄z vt baptisaret ab
eo Joh̄s āt prohibebat eū dicēs Ego a te debeo baptisari⁊ tu veis
ad me? Rñs āt ies⁹ dixit ei.Sine mō. Sic eni decet nos adimple
re oēm iustitiā tūc dimisit eū. Factū est āt dū baptisaretur omīs

ꝑclus et iesu baptisato a iohe in iordane. R. ofestim ascendit de aqua. Et. L. eo orāte. Ecce M. apti sūt celi Et vidit celos aptos et spm scm dei. M. corpali. L. specie descēdentē. M. sicut columbā et venientē sup se et manentem. R. in ipo Et. M. ecce vox de celis facta. R. L. est dicēs. M. hic ē filius meus dilectus in quo mihi complacui. Tu. R. L. es filius meus dilectus in te cōplacuit mihi

De genealogia cristi scdm Lu. L. iij. C. xxiij.

ET ipe iesus erat incipiēs q̄si annoꝝ. xxx. vt putabaꝫ fili⁹ ioseph q̄ fuit hely q̄ fuit mathat. q̄ fuit leui. q̄ fuit melchi qui fuit Janne. qui fuit ioseph. q̄ fuit mathathie qui fuit amoz. qui fuit naū. q̄ fuit hesli. q̄ fuit nagge. q̄ fuit maath. q̄ fuit mathathie. qui fuit semei. qui fuit ioseph. qui fuit iuda. qui fuit iohāna qui fuit resa. qui fuit zorobabel. q̄ fuit salathiel. qui fuit neri. qui fuit melchi. q̄ fuit addi. q̄ fuit thosan. qui fuit elmadan qui fuit her. q̄ fuit ihesu. qui fuit heliezer. qui fuit iorim. q̄ fuit mathat. qui fuit leui. q̄ fuit simeon. qui fuit iuda. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit iona. qui fuit elyachim. q̄ fuit melcha. q̄ fuit mēna. q̄ fuit mathatha. qui fuit nathan. q̄ fuit dauid. qui fuit iesse. q̄ fuit obeth. qui fuit booz. q̄ fuit salmō. qui fuit naason qui fuit aminadab. qui fuit aram. q̄ fuit esrom. qui fuit phares. q̄ fuit iude. q̄ fuit iacob. qui fuit ysaac. qui fuit abrahe. q̄ fuit thare. qui fuit nachor. qui fuit saruch. qui fuit ragau. q̄ fuit phalech. qui fuit heber. qui fuit sale. qui fuit caynā. q̄ fuit arfarat. q̄ fuit sem. qui fuit noe. qui fuit lamech. qui fuit matusalē. q̄ fuit enoch. qui fuit iareth. q̄ fuit malalehel. qui fuit caynan. qui fuit enos. qui fuit seth. qui fuit adā. qui fuit dei. (Luc: iiij. Ca. xiiij.

Glo. Quō Joseph duos habet patres .s. heli legalem 7 iacob carnalem. quere in postill'.

De ieiunio christi 7 tentatione. M. iij. R. j

ESus aūt plen⁹ spū sco regressus ē a iordane et statim. R. sps expulit eū in desertū duc⁹. M. a spū in desertū vt tentaretur a diabolo Et agebaꝫ. L. in spū in deꝑtū Et erat. R. in deꝑto. xl. dieb⁹ et. xl. noctibus et tentabaꝫ a sathana et. L. nihil manducauit in illis diebus Eratq; R. cū bestijs Et. M. cū ieiunasset. xl. diebus et. xl. noctibus cōsummatis illis postea. M. esurijt. L. Et accedens. M. tentator diabolus. L. dixit. M. L. illi. Si filius dei es dic. M. vt lapides isti panes fiāt Dic. L. lapidi huic vt pāis fiat Et. M. rndit ad illuz ihesus Scriptū est enim q; non in solo pane viuit homo sed in oī verbo dei. L. quod ꝓcedit. M. de ore dei. Tūc assūpsit illū diabolus in sanctā ciuitatē et duxit. L. illū in ie

Scōz narratōez luce matheus ꝑ occupatz incertū est quis fuerit ordo rei geste. vide in postillis

rusalē et. M. statuit. L. illū sup̄ pinaculū tēpli et dixit illi Si filius dei es mitte te deorsū Scriptū est enī qz angelis suis mandauit de te vt cōseruent. L. te et qz in manibus. M. tollēt te ne forte offē das ad lapidē pedē tuū Dit illi iesus rursū scriptū est Nō tenta/bis dñm deū tuū et reduxit. L. eū diabolus Et. M. iterū assūpsit eū in montē excelsū valde et ondit ei omnia regna mūdi orbis. L. terre in momēto tp̄is et gloriā. M. eorū et ait. L. M. ei Tibi. L. po testatē dabo hāc vniuersā et gloriā. M. eorū ḡa mihi tradita sūt et cui volo do illa Hec. M. oia tibi dabo et erūt tua omnia si. M. cadēs. L. adorareris me Tūc dixit illi iesus Vade. M. sathana Scriptū. M. L. est enī dñm deū tuū adorabis et illi soli seruies Et dsūmata. L. omni tentatione diabolus recessit ab eo vsqz ad tp̄s et reliquit. M. eū Et ecce angeli accesserūt et ministrabāt. M. R. illi et regressus est iesus in virtute spūs in galileā.

De testimonijs iohis de christo Jo. i. Ca. xv

Plures ibi vēit

IOhes testimoniū phibet de ip̄o et clamat dicēs Hic ēat quē dixi Qui post me vēturus est. ante me factus est. qui p̄or me erat Et de plenitudine eius nos omnes accepim⁹ gr̄am p̄o gr̄a ḡa lex per moysen data est. gr̄a et ṽitas per iesuz xp̄m facta est Deū nemo vidit vnqz Unigenit⁹ dei filius qui est in sinu p̄ris ip̄e enarrauit. et hoc est testimoniū iohis qñ miserūt iudei ab ierosolimis sacerdotes et leuitas ad eū vt interrogarent eū Tu ḡs es? Et ofessus est. et nō negauit Et cōfessus est. ḡa nō sū ego xp̄us. et interrogauerūt eū ḡd ergo? Helias es tu? Et dixit Nō sū. p̄pha es tu? Et rndit nō Et interrogauerūt eū ḡs es vt re/sponsū demus his qui miser̄t nos Quid dicis de te ip̄o? ait Ego vox clamātis in deserto dirigite viā dñi sicut dixit ysaias p̄pha Et qui missi fuerāt erant ex pharizeis Et interrogauerūt et dixe/rūt ei. Quid ergo baptisas si tu nō es xp̄us neqz helyas neqz p̄pheta? Rndit iohes dicēs eis. Ego baptiso in aqua. medius āt vr̄m stetit quē vos nescitis. ip̄e est qui post me vēturus ē qui āte me fc̄us ē cui⁹ nō sū dignus vt soluā ei⁹ corrigiā calciamēti Hec in bethania facta sūt trās iordanē vbi erat iohānes baptisans. Altera die vidit iohānes iesum ad se venientē et ait. Ecce agn⁹ dei ecce qui tollit peccata mundi. Hic est de quo dixi. Post me venit vir qui ante me factus est. qui p̄ior me erat et ego nescie/bam eum. sed vt manifestaretur in israel propterea veni ego in aq̄ baptisans Et testimoniū phibuit iohs dicēs Quia vidi sp̄m

descendentē quasi colūbā de celo et mansit sup eū et ego nescie/
bam eū sed qui misit me in aqua baptisare ille mihi dixit. Super
quē videris spm descēdentē et manentē sup eū hic est qui bapti/
sat in spū sco. Et ego vidi et testimoniū phibui qa hic est filiº dei

De vocatione andree petri philippi et na

thanael. Joh pmo. Ca.xvi.

Altera aūt die stabat itez iohs et ex discipulis eius duo:
et respiciēs iesū ābulantē dixit. Ecce agnus dei. Et audi
erūt eū duo discipuli loquentē et secuti sūt iesū Conuer/
sus aūt iesus vidēs eos sequētes se dixit eis. quē qritis? qui dixe
runt ei. Rabbi qđ dicit interptatū magr vbi habitas? Dicit eis
Venite et videte. Venerunt et viderunt vbi maneret. et apud
eum manserunt illo die. Hora aūt erat quasi decima. Erat autē
Andreas frater simonis petri vnus ex duobº qui audierāt a io
hāne et secuti fuerāt eū. Inuenit hic pmū frez suū simonēq dixit
ei Inuenimus messiā qđ est interptatū xpūs et adduxit eū ad ie
sum. Intuitus āt eū iesus dixit tu es simon filiº iohānā tu voca/
beris cephas qđ interptatur petrus In crastinū voluit exire in
galileā et inuenit philippū. Et dicit ei iesus seqre me. Erat autem
philippus a bethsaida ciuitate andree et petri. Inuenit philippº
Nathanael et dicit. Quez scpsit moyses in lege et pphe. Inueni/
mus iesū filiū ioseph a nazareth et dicit Nathanael. A nazareth
pōt aliqđ boni esse? Dicit ei philippus. Veni vide Vidit iesus
nathanael venientez ad se et dicit de eo. Ecce vere israelita in q
dolus nō est. Dicit ei Nathanael vnde me nosti? Rndit iesus et
dixit ei. priusqz te philippus vocaret cū esses sub ficu vidi te. Re/
spondit ei nathanael et dixit Rabbi tu es filius dei tu es rex isrl
Rndit iesus et dixit ei. Quia dixi tibi vidi te sub ficu credis maiº
his videbis. Et dicit eis. Amen amē dico vobis. Videbitl. celū
aptū et āgelos dei ascendētes et descendētes sup filiū hominis.

De mutatione aque in vinū Jo.ij. Ca.xvij.

Et tertia die Nuptie facte sūt in chana galilee et erat ma
ter iesu ibi. vocatus est aūt iesus et discipuli eiº ad nupti/
as. Et deficiente vino dixit mater iesu ad eū. vinū nō ha
bent. Et dixit ei iesus. Quid mihi et tibi est mulier? Nondū venit
hora mea. dicit mr eius ministris qđcūqz dixēit vob facite Erāt
aūt ibi lapidee ydrie sex posite secundū purificationē iudeorum
capiētes singule metretas binas vl trinas Dicit eis ihs Imple/

te yorias aqua.et impleuerẽt eas vsq; ad sũmũ Et dicẽ eis iesus haurite nũc.et ferte Architriclino et tulerũt Ut aũt gustauit architriclin⁹ aquã vinũ factã et nõ sciebat vñ esset.ministri aũt sciebant qui hauserãt aquã.vocat sponsũ architriclinus et dicit ei. Omis hõ ꝓmũ bonũ vinũ ponit et cũ inebriati fuerint tũc id qđ deteri⁹ ẽ.tu aũt ꝓuasti vinũ bonũ vsq; adhuc Hoc fecit initium signorũ iesus in chana galilee et manifestauit gloriã suã et crediderunt in eum discipuli eius. (templũ hoc Joh.ij.Cap.xviij.

De primo aduẽtu ei⁹ ad pascha Et soluite

Post hoc descẽdit in capharnaũ ipe et mr̃ eius et frẽs ei⁹ et discipuli eius et ibi mãserũt nõ multis diebus Et ꝓpe erat pascha iudeoꝝ Et ascẽdit iesus ierosolimã et inuenit in tẽplo vẽdẽtes boues ꝙ oues ꝙ colũbas ꝙ numularios sedentes Et cũ fecisset q̃si flagellũ de funiculis oñes eiecit de templo Oues quoq; et boues et numulariorꝝ effudit es. et mensas subuertit Et his qui colũbas vendebãt dixit Auferte ista hinc ꝙ nolite facẽ domũ pr̃is mei domũ negociatõis Recordati vo sũt discipuli eius qr̃ scr̃tũ est zelus dom⁹ tue comedit me Rñderunt ẽgo iudei et dixerũt ei Qđ signũ oñdis nob qr̃ hec facis? Rñdit iesus et dixit eis soluite tẽplũ hoc et in tribus diebus excitabo illud Dixerũt ergo ei iudei .qdraginta et sex ãnis edificatũ ẽ templũ hoc et tu tribus dieb⁹ excitabis illud Ille autẽ dicebat de tẽplo corꝑis sui Cũ g⁹ surrexisset a mortuis recordati sũt discipli eius q̃a hoc dicebat Et crediderũt scr̃pture et ꝓmoni quẽ dixẽat iesus Cũ esset ierosolomis in pascha in die festo multi crediderẽt in nomĩe eius Videntes signa que faciebat Jpe aũt iesus nõ credebat semet ipm eis eo ꝙ ipe nosset oñes Et qr̃ op⁹ ei non erat vt q̃s testioniũ ꝓhiberet de hoie Jpe ẽi sciebat qđ esꝫ in hoie.

Colligit ex euangelio Jo. ꝙ christus fuit ad min⁹ ad triplex pascha licet alij euangeliste de vnico solũ faciãt mentionem.et inde vẽit apud aliquos naturaliter rõnis ꝛ fusio ponẽtes ꝓ pascha caꝫ vltimo

De Nicodemo Jo.iij. Ca.xix.

Erat aũt hõ ex pharizeis Nicodemus nomĩe ꝓnceps iudeoꝝ.hic venit ad iesũ nocte et dixit ei Rabbi scim⁹ qr̃ a deo venisti magr̃ Nemo ẽi ꝑt hec signa facẽ q̃ tu facis nisi fuerit deus cũ eo Rñdit iesus et dixit ei Amẽ amẽ dico tibi Nisi q̃s renat⁹ fuerit denuo nõ ꝑt videre regnũ dei Dixit ad eũ Nicodem⁹.quõ ꝑt hõ nasci cuꝫ sit senex? Nũqđ ꝑt in ventrẽ mr̃is sue itẽato introire et renasci? Rñdit iesus Amẽ amẽ dico tibi nisi q̃s renat⁹ fuẽrit ex aq̃ ꝙ spũ ñ ꝑt introire in r̃gnũ dei.qđ natũ ẽ ex

carne caro est et qđ natū est ex spū spūs est. Nō mireris quia dixi tibi. oportet vos nasci denuo. spūs vbi vult spirat et vocē eius audis et nescis vnde veniat aut quo vadat Sic est oīs qui natus ē ex spū Rñdit Nicodem⁹ et dixit ei Quō possunt hec fieri. Rñdit ei ihesus et dixit ei Tu es magr in isrl et hec ignoras? Amen amē dico tibi qz qđ scimus loq̄mur et qđ vidim⁹ testamur q testimoniū nr̄m nō accipitis. Si terrena dixi vob et nō creditis quō si dixō vobis celestia credetis? Et nemo ascēdit in celū nisi qui descēdit de celo filius hois qui est in celo Et sicut moyses exaltauit serpentē in deserto ita exaltari oportet filiū hois vt oīs qui credit in illo nō peat sed habeat vitā eternā? Nō eni misit deus filiū suū in mundū vt iudicet mundū sed vt saluet mūdus per ipm. Qui credit in eū non iudicat. Qui aūt nō credit iā iudicatus est qz nō credit in noie vnigeniti filij dei. hoc est aūt iudiciū q̄a venit lux in mundū q dilexer̄t homines magis tenebras q̄z lucē Erāt eni eor̄ mala opa Oīs enim qui male agit odit lucē et nō venit ad lucē vt nō arguant opa eius qui autē facit veritatē venit ad lucem vt manifestentur opera eius quia in deo sunt facta.

De querela qp ihesus baptisabat Jo. iij.

Capitulū. xx.

Post hoc venit ihesus in iudeā terrā et discipuli eius et illic demorabat cū eis et baptisabat Erat aūt et iohs baptisās in ennon iuxta salim qz aq̄ multe erāt illic q veniebāt mkti q baptisabant Nonduz eni fuerat missus iohes in carcerē Facta est ergo q̄stio ex discipulis iohis cū iudeis de purificatiōe. q venientebāt ad iohem et dixerūt ei Rabbi q̄ erat tecū trās iordanē cui tu testimoniū phibuisti Ecce hic baptisat et oīes veniūt ad eū. Respōdit iohes et dixit Nō pōt homo accipe quicq̄z nisi fuerit ei datū de celo. ipi vos mihi testimoniū phibetis qp dixerim. ego nō sū xp̄us ꝛ qz missus sū ante illū Qui habet sponsā sponsus est Amicus aūt sponsi qui stat et audit eum gaudio gaudet ꝓpter vocē sponsi hoc ergo gaudiū meū impletū ē Illū oportet crescere me aūt minui. q̄ de sursū ē sup oīes ē. q̄ est de terra de terra ē et de ra loquit. q̄ de celo venit sup oīs est et qđ vidit et audiuit hoc testat q testimoniū eius nemo accipit. qui aūt accipit ei⁹ testimoniū signauit qz de⁹ verax ē quē eni misit de⁹ ẏba dei loquit Nō eni ad mensurā dat deus sp̄m p̄r diligit filiū et oīa dedit in manu ei⁹ Qui credit in filiū hēt vitā eternā. q̄ aūt incredulus ē filio nō videbit vitā ꝛ ira dei manz sup eū

Non p se ꝛ discipulos suos vt dicitur infra

De incarceratione iohis. M. xiiij. R. vi.

Herodes. L. aūt tetrarcha cū corripet̄ L. iij. Ca. xxi.
a iohe de herodiade vxore philippi. R. ffris sui ꝙa duxe/
rat eā. et. L. de oibus malis que fecit herodes Dicebat
M. enim illi iohs Nō licet tibi hre. R. vxorē ffris tui Dimisit. L. et
hec herodes sup̄ oīa tenuit. M. iohem et alligauit eū et posuit
M. L. eū in carcerē ꝓpter. M. herodiadē vxorē ffris sui. Herodias
M. aūt insidiabat ei ꝙ volebat occidere eū nec poterat Herodes
aūt metuebat iohem. sciens eū virū scm et iustū et. M. volens eū
occidere timuit populū qz sicut ꝓphām eū hēbant ꝙ custodiebat
R. eū et audito eo multa faciebat et libenter eū audiebat.

De iudea relicta a christo ꝙ de samaritana

M. iiij. R. i. L. iiij. J. iij. Ca. xxij.

Cum. M. aūt audisset ihs ꝙ iohes traditus esset et vt. J.
cognouit ꝙ audierūt pharisei ꝙ ihs plures discipulos
facit et baptisat ꝙz iohes ꝙqz ihs nō baptisaret ꝫ disci
puli ei⁹. secessit. M. relict J. iudeā et abijt ꝙ. L. regressus est in vir/
tute spūs ꝙ. L. R. venit in galileā. M. R. L. J. Oportebat. J. eū
aūt trāsire p samariā Venit ergo ihs in ciuitatē samarie que di
citur sichar iuxta p̄diū qđ dedit iacob ioseph filio suo Erat aūt
ibi fons iacob Ihs quoqz fatigat⁹ ex itinere sedebat sic sup̄ fō/
tem hora aūt erat quasi sexta Venit mlier de samaria haurire
aquā. Dicit ei ihs Da mihi bibere Discipuli aūt eius abierāt in ci
uitatē vt cibos emerent Dicit ergo mulier illa samaritana Quō
tu iude⁹ cū sis a me bibere poscis ꝙ sū mulier samaritana? Nō eni
coutūtur iudei samaritanis Rñdit ihs et dicit ei Si scires donū
dei et ꝙs est qui dicit tibi da mihi bibere tu forsitā petisses ab eo
et dedisset tibi aquā viuā Dicit ei mulier Dñe neqz in ꝙ haurias
habes et puteus altus est Unde ergo hēs aquā viuā? Nūquid tu
maior es pr̄e nr̄o iacob qui dedit nob puteū istū. et ipe ex eo bi/
bit et filij ei⁹ et pecora eius Rñdit ihs et dixit ei Omis qui bibit
ex aq̄ hac sitiet itez. qui aūt biberit ex aqua quam ego ei dabo
nō sitiet in eternū. ꝫ aqua quā ego dabo fiet in eo fons aq̄ saliē/
tis in vitā eternā Dicit ad eū mulier Dñe da mihi hanc aquā vt nō
sitiā neqz veniā huc haurire Dicit ei ihs Vade voca virū tuuz
et veni huc Rñdit mulier et dixit Nō hēo virū Dicit ei ihus Bñ
dixisti qz nō hēo virū. ꝙnqz eni viros habuisti et nūc quē habes

nō ē tuus vir hoc vere dixisti. Dicit ei mulier Dñe vt video qa
ꝓpha es tu Pres nri adorauerūt in mōte hoc. et vos dicitis qa
ierosolimis est locꝰ vbi oportet adorare Dicit ei ihs Mulier cre/
de mihi qz veniet hora qñ nec in monte hoc neqz in ierosolimis
adorabitis pꝛez. Vos adoratis qd nescitis. nos adoramꝰ qd
scimꝰ qz salus ex iudeis est Sz venit hora et nūc est qñ veri ado
ratores adorabūt pꝛem in spū et vitate Nāq pꝛ tales qꝛit qui
adorent eū Spūs est deꝰ et eos qui adorāt eū in spū et veritate
oportet adorare Dicit ei mulier Scio qz messias venit q dr xps
Cū ergo venerit ille. nob ānūciabit oīa Dicit ei ihs Ego sum
qui loqꝛ tecū Et otinuo venerūt discipuli eiꝰ et mirabanť qa lo/
quebať mulieri Nemo tñ dixit qd qꝛis aut qd loqꝛis cū ea Reli/
quit ergo yriā suā mulier et abiit in ciuitatē et dicit illis hoibꝰ
Venite et videte hoiem qui dixit mi oīa qcūqz feci Nunqd ipe
est xpūs? Exibāt de ciuitate et veniebāt ad eū Interea rogabāt
eū discipuli dicētes. Rabbi māduca Ille aūt dixit eis Ego cibū
hēo māducare quē vos nescitis Dicebāt ergo discipuli eius ad
inuicē Nūqd aliqs attulit ei māducare? Dicit eis ihs Meꝰ cibus
est vt faciā volūtatē pꝛis mei qui misit me vt pficiā opꝰ eiꝰ Non/
ne vos dicitis qz adhuc qtuor menses sunt q messis venit? Ecce
ego dico vob leuate oculos vꝛos et videte regiones qz albe sūt
iā ad messē et qui metit. mercedē accipit q ogregat fructum in vi
tam eꝛnā vt et qui seminat simul gaudet q qui metit In hoc enim
vbū est vez qz aliꝰ est qui seminat alius ē qui metit Ego misi vos
metere qd vos nō laborastis Alii laborauerūt q vos in labores
eoꝝ introistis Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt in eū samari/
tanoꝝ ꝓpter vbū mulieris testionīū phibentis qz dixit oia que/
cūqz feci Cū venissēt ergo ad illū samaritani rogauerūt eū vt ibi
maneret et māsit ibi. duos dies Et multo plꝛes crediderūt ꝓpē
vmonē eiꝰ Et mulieri dicebāt qz iaz nō ꝓpter tuā loqlā credimꝰ.
ipi eni vidimus q scimꝰ qa hic est vere saluator mūdi Post du/
os aūt dies exiit inde et abiit in galileā Ipe eni ihs testionīū p/
hibuit qz ꝓpha in sua pꝛia honorē nō habz Cū ergo venisset in
galileā exceperūt eū galilei cū oīa vidissēt q fecēat ierosolimis
in die festo Eteni ipi venerāt ad diē festū.

De filio reguli. Jo. iiij. Ca. xxiij

Venerat ergo iteruz in chana galilee vbi fecerat de aqua
vinū Et erat quidā regulus cuius filius infirmabať ca/
pharnaū Hic cū audisset q ihs adueniret a iudea in ga

lileā.abīt ad eū.et rogabat eū vt descēderet et sanaret filiuz ei⁹ Incipiebat ei mori Dixit g⁹ ihs ad eū Nisi signa et ꝓdigia videritis nō creditis.Dicit ad eū regul⁹.Dñe descēde ꝑusq; moriat fili⁹ me⁹.Dicit ei ihs.Vade fili⁹ tuus viuit Credidit hō ꝓmoni quē dixit ei ihs et ibat Jā aūt eo descendēte ꝑui occurrerūt ei q nūciauerūt dicētes qz filius ei⁹ viueret Interrogabat aūt horā ab eis in qua meli⁹ habuerat.Et dixerūt ei.qz heri hora septima reliqt eū febris. Cognouit ergo pr qz illa hora erat in qua dixit ei ihs filius tuus viuit.et credidit ipe et domus eius tota. Hoc iterꝝ scōm signū fecit ihs cū venisset a iudea in galileā.

De libri traditione ipi ihu q electione ei⁹ extra ciuitatē Et relicta nazareth venit capharnaū.M.iiij.R.i.L.iiij.J.iiij.Ca.xxiiij

Et fama.L.exiit per vniersā regionē de illo Et ipe docebat in synagogis eoꝝ et magnificabat ab oib⁹ et venit nazareth vbi erat nutrit⁹ Et intrauit ꝓm ꝯsuetudinē suā die sabbi in synagogā Et traditus ē illi liber ysaie ꝓphe.Et vt reuoluit libꝝ inuenit locū vbi scꝑtū erat Spūs dñi sup me ꝓpter qđ vnxit me.euāgelisare paupib⁹ misit.me sanare ꝯtritos corde. et ꝓdicare captiuis remissionē et cecis visū.dimittere cōfractos in remissionē.ꝓdicare ānū dñi acceptū et die retributiōis Et cū plicuisset libꝝ dedit ministro et sedit Et oim in synagoga oculi erāt intēdentes in eū Cepit aūt dicere ad illos qz hodie impleta est hec scꝑtura in auri⁹ vr̄is Et oēs testioniū illi dabāt q mirabant in vbis gr̄e q̄ ꝓcedebāt de ore illi⁹ q dicebāt.Nōne hic est fili⁹ ioseph⁹Et ait illis vtiq; dicetis mihi hāc silitudinem Medice cura teip̄m Quāta audiuim⁹ fca in capharnaū.fac et hic in pria tua. Dixit āt Amē dico vob qz nemo ꝓpha acceptus est in pria sua In vitate dico vob multe vidue erāt in dieb⁹ helye in israel qñ clausū est celū ānis ebus et mēsibus sex qñ fca est fames magna in oi ra q ad nullā illaꝝ missus ē helyas nisi in sareptā sydonie ad mulierē viduā Et multi leꝓsi erāt in israel sub helyseo ꝓpha et nemo eoꝝ mūdatus est nisi naamā syrus Et repleti sūt oēs in synagoga ira hec audiētes Et surrexerūt q eiecerūt illū extra ciuitatē et duxerūt illū vsq; ad supcilii mōtis sup quē ciuitas eoꝝ erat edificata vt p̄cipitarēt eū Jpe aūt trāsiens per medii illoꝝ ibat Et relicta.M.ciuitate nazareth descēdit.L.vēit.M q habitauit in capharnaū ciuitatē.L.galilee maritimā./M.in finib⁹ zabulō et neptalim vt adimpleret qđ dc̄m est p ysaiā ꝓphetam Terra zabulon et ra neptalim via maris trans iordanē galilee

Colligit ex hoc iam christum antea multa fecisse signa que Lucas se nō narrasse sciebat. fecit enim multa que nō sūt scripta.

gentiũ ꝓplus qui ãbulabat in tenebris vidit lucẽ magnã Et sedẽ/
tibus in regione vmbre mortis lux orta est eis Exinde cepit ihs
ꝺicare euãgeliũ .R. regni dicẽs Qm̃ impletũ est tps pñiam. M
igite⁊ credite. R. euãgelio. appꝛopinq̃bit. M. R. eni regnũ celoꝝ

De vocatione scꝺa apl̃oꝝ ad familiaritatẽ .L. v. Ca. xxv.

FActũ est ãt cũ turbe irruerẽt in ihm vt audirẽt ꝟbũ dei⁊
ipe stabat secus stagnũ genezareth ⁊ vidit duas naues
stãtes sec⁹ stagnũ Piscatoꝛes ãt descenderãt ⁊ lauabãt
retia Ascendẽs aũt in vnã naui q̃ erat symonis rogauit eum a
ꝯra reducere pusillũ Et sedens docebat de nauicula turbas Ut
cessauit aũt loq̃ dixit symoni Duc in altũ et laxate retia vestra in
capturã Et rñs symõ dixit illi. Pꝛeceptoꝛ p totã noctẽ laboraã/
tes nihil cepim⁹ In ꝟbo aũt tuo laxabo rete Et cũ hoc fecissent
cõcluserũt pisciũ multitudinẽ copiosã Rũpebaꝫ aũt rete eoꝝ Et
ãnuerũt sociis suis qui erãt in alia naui vt venirẽt et adiuuarẽt
eos et venerũt et impleuerũt ãbas nauiculas ita vt pene merge/
rent Qꝺ cũ videret symon petr⁹ ꝓcidit ad genua ihu dicẽs Exi
a me dñe q⁊ hõ pccoꝛ ego sũ Stupoꝛ eni circũdederat eũ ⁊ oẽs
qui cũ illo erãt in captura piscium quã cepant Silr ãt et iacobum
et iohem filios zebedei qui erãt socij symonis Et ait ad symõz
ihs Noli timere. ex hoc iaz eris hoies capiẽs et subductis ad ter
ram nauibus relictis oñibus secuti sũt illũ.

De tertia vocatione ad sequelã. M. iiij. R. i. Ca. xxvi.

Non est impꝛobabile dicere vocationem istam esse eandem cum pꝛecedẽti. licet scꝺo modo fiat narratio. nõ tamen cõtrario. quanꝯ si leatur hic de captura piscium

AMbulãs. M. aũt ihs et. R. pteriens iuxta. M. mare. R. galilee vidit duos. M. ffres symonẽ. M. R. qui vocaꝫ petr⁹ ⁊ andreã ffrem ei⁹ mittẽtes rete in mare Erãt eni piscatoꝛes Et. R. ait. M. illis ihs Venite post me faciã vos fieri piscatoꝛes hoim Qt. M. illi R. otinuo relictis retib⁹ et naui secuti sũt eũ. Et. R. pgressus. M. inde pusillum Vidit. M. R. alios duos ffres Jacobũ zebedei ⁊ iohem ffrem eius in naui cũ zebedeo pfe eoꝝ reficientes oponentes. R. retia. M. eoꝝ Et. M. statim. R. vocauit eos Illi. M. aũt. R. statim relictis retib⁹ et pfe. M. R. suo zebedeo in naui cũ mercenarijs suis secuti. M. R. sũt eũ

De expulsione immũdi demonij ⁊ sanatione oñis languoꝛis M. iiij. R. i. L. iiij. Ca. xxvij.

Attendite q̃ ibi pluries fuit

ET ingrediebaꝫ capharnauz Et statim sabbis ingressus in synagogã docebat eos Et stupebãt sup doctrina ei⁹ Erat eni docẽs eos q̃si ptãtem hñs et nõ sicut scribe. q⁊ L. in ptãte erat ꝟmo ipi⁹ Et i synagoga. R. eoꝝ erat hõ. L. R de monijũ hñs imũdũ Et exclamauit voce magna dicẽs Sine. qꝺ

nobis et tibi ihū nazarene Venisti.L.añ tpūs pdere.L.R.nos Scio q̄ eniz sis sc̄us dei Et ominatus.R.est eū ihūs q̄ increpauit eū dicēs Obmutesce.L.R.et exi ab illo Et discerpēs illū spūs imūdus et exclamās voce magna exiuit ab eo Et.L.cū p̄iecisset illū demoniū i medīū exīt ab illo nihilq̄ illi nocuit Et fc̄us ē pauor in oībus et.R.mirati sūt oēs ita vt pquirerēt inē se q̄ colloq̄ banť.L.ad inuicē dicētes Quidnā.R.est hoc? Quenā doctrina hec noua? qđ est hoc x̄bū q̄ in ptāte et virtute impat immūdis spiritib⁹ et exeūt et obediūt ei Et pcessit rumor ei⁹ statim Et.L. diuulgabať fama de eo in oēm locū et.R.regionē galilee Et circuibat.M.ihs totā galileā docēs in synagogis eor̄ et p̄dicans euāgeliū regni et sanās oēm languorē et omnez infirmitatē in populo Et abīt opinio ei⁹ in totā syriā Et obtulerunt ei oēs male hñtes varīs lāguoribꝰ q̄ tormētis op̄hensos et qui demōia habebāt q̄ lunaticos et paliticos et curauit eos Et secute sunt euz turbe multe de galilea q̄ decapoli et de ierosolimis q̄ de iudea q̄ de trans iordanē.

¶De socru Symonis.M.viij.R.i.L iiij. ¶Ca xxviij

SUrgens aūt ihs de synagoga q̄ ptinus egrediētes de synagoga venerūt in domū symonis petri.M.q̄ andree R.cū iacobo et ioh̄e Decūbebat aūt et socr⁹ symonis et tenebať.L.magnis febribus Et.M.vidit socrū eius iacentē q̄.R. febricitātē Et stati dicūt q̄ rogauerūt.L.eū p̄ illa Et stās sup illā Impauit febri et.R.accedēs eleuauit eā ap̄hensa manu eius q̄ otinuo dimisit eā febris et.M.surrexit q̄ ministrabat.L.M.R.eis Vespe.R.aūt fc̄o cuz occidisset sol.L.oēs qui hēbant infirmos varīs lāguoribus ducebāt illos ad eū Afferrebāt ad eū oīes male hñtes et multos M.R.demonia hñtes Et erat ois ciuitas ogregata ad ianuā Et ille singulis man⁹ imponēs curabat eos. multos.R.qui vexabanť varīs lāguoribꝰ et demonia mlta eīci/ebat et spūs.M.imūdos x̄bo Et oēs male hñtes curauit vt adimpleret quod dc̄m est p ysaiā p̄phām dicentē Ipe infirmitates nr̄as accepit et egrotatiōes nr̄as ipe portauit Exibāt.L.āt demonia a multis clamātia et dicētia Quia tu es xp̄us filiꝰ dei Et increpās.nō.L.R.sinebat ea loq̄ q̄ sciebant eū esse xp̄m Et.R.diluculo valde fc̄o die surgēs egressus abīt i deŕtū locū ibiq̄ orabat Et L.turbe req̄rebāt eū Et.R.p̄secutꝰ est eū symō et qui cū illo erāt Et cū inuenissēt eū dixerūt ei Quia oēs q̄runt te Et dixit illis Eamꝰ in p̄rimos vicos et ciuitates vt et ibi p̄dicē.ad hoc

Aug̃ dicit libro vltimo q̄ non nocuit discerpens id est membra nō debilitauit sicut aliquando solet.

Fuit inter prędicatōnes istas sermo domini i mōte.

eni veni Et.L.venerũt turbe ad xpm et detinebãt eũ ne discede-
ret ab eis Quibus ille ait Quia et alijs ciuitatibus oportet me
euãgelisare regnũ dei qr iõo missus sũ Et:R.erat.L.pdicans in
synagogis eor et in oñi galilea et demonia eñciens

De vocatione mathi q̃ ꝑm augl.fca est añ sermonẽ dñi in mõ/
te.M.ix.R.ĩ L.v. Ca.xxix.

Repetit postmodum vocatio mathei vt memoretur prandium qõ fecit ei.

Et.L.post hoc exĩt Et.M.dũ trãsiret inde Egressus.R. rursus ad mare oisq turba veniebat ad eũ q docebat eos Et cuz pteriret vidit.L.M.ihs.R.publicanũ nomine leui alphei.R.Matheũ.M.sedentẽ.R.L.in teloneo Et ait illi Seq̃ re me Et.L.relictis oibus surgẽs.L.M.R.secutus est eũ

De electione xĩj.aplorũ et ꝑmone dñi in mnnte thabor qui o tinet multas rubricellas pro'multitudine doctrinar.M.v.vi.vij capitulis.per totũ.R.iij L.vi.xi.et.xij

Probabile est q fuerit vez sermo quem Matheus et Lucas narrãt sicut hic cõnectit Nihilominus p babilis est altera pars q fuerit distincti pro diuersis temporib⁹. locis et personis. non enim mirabile ẽ si christ⁹ plures similia fecit. vitit vocuit Et hoc per totuz hu ius narrationis cõtertum vbi similia cõiunguntur habeatur annotatum

Vel vnde prius descẽderat vt dicit Luc. vel imaginandum sũt due ptes montis vna bassior altera

Factũ.L.est aũt in dieb⁹ illis exiẽs ascendit.R.in montem orare Et erat.L.pnoctãs in orõne dei Et cuz dies fcus fuisset vocauit discipulos q̃s voluit ipe et venerunt ad eũ Et fecit vt essẽt duodeci cũ illo Et vt mittẽt illos pdicare et dedit illis ptãtem curãdi infirmitates q eñciendi demonia quos L.et aplos noiauit Symonẽ quẽ ognoiauit petrũ Et andreaz frem ei⁹ Et iacobũ zebedei.R.et iohem frez iacobi Et imposuit eis noia boanerges qõ ẽ filij tonitrui.philippũ.L R.q bartholomeũ matheũ et thomã iacobũ alphei et symonẽ qui vocabat zelotes cananeũ.R.iudã.L.iacobi thadeũ.R.q iudã.L.qui fuit p ditor qui.R.tradidit eũ Et.L.descendẽs ihs de mõte cũ illis stetit in loco cãpestri et turba discipulor eius q multitudo copiosa plebis ab oñi iudea et ihrlm et maritima et tyri et sydonis qui venerãt vt audirẽt eũ et sanarenť a lãguorib⁹ suis Et qui vexabanť a spiritib⁹ imũdis curabanť Et oñis turba q̃rebat illũ tangere q̃a virtus de illo exibat et sanabat oẽs. Videẽs M.autẽ ihs turbas ascendit in montẽ Et cũ sedisset accesserũt ad eũ discipli eius.et.L.ipe eleuatis oculis in discipulos suos q.M.apiens os suũ docebat eos dicẽs Bti.M.L.paupes spũ qm ipor ẽ rgnũ celor Bti mites.M.qm ipi possidebũt ẽrã Bti qui lugẽt qm ipi osolabunť Bti qui esuriũt et sitiũt iustitiã qm ipi saturabuntur. Bti misericordes qm ipi miam cõsequenť Bti mũdo corde qm ipi deũ videbũt. Bti pacifici qm filij dei vocabunť Bti qui pse/cutionẽ patiũtur ꝓpter iustitiã qm ipor est regnuz celorũ Beati eritis cũ vos oderint homies et cũ sepauerint vos et exꝓbraue/

Siquis voluerit ꝓfunditatẽ et ordinem totius sermonis illius cognoscere recurrat ad postillas

rint et eiecerint nomē vr̄m tanq̄z malū ꝓpter filiū homis Beati estis cū maledixerint vob hoies et psecuti vos fuerint q dixerit oñe malū aduersū vos mentientes ꝓpter me. Gaudete in. L. illa die q exultate. M. qm̄ merces vr̄a copiosa est in celis Sic. M. eni. L. psecuti sūt et ꝓphas qui fuerūt añ vos pr̄es. L. eoz Verūtn̄ ve vob diuitib⁹ qui hētis ꝺsolationē vr̄am Bti qui nūc esuritis qm̄ saturabimi Beati qui nunc fletis q ridebitis Ve vob qui saturati estis ꝺa esurietis Ve vobis qui nūc ridetis ꝺa lugebitis et flebitis Ve vob cū bn̄dixerint vos oēs hoies Scd̄m ei hoc faciebāt pseudo ꝓphe pr̄es eoz. Vos estis sal t̄re qd̄ si sal euanuerit in quo saliet Ad nihiluz valet vltra nisi vt mittat foras et ꝺculcet ab hoib⁹. Vos estis lux mūdi Non p̄t ciuitas abscondi sup̄ montē posita neq̄z accendūt lucernā et ponūt eā sub modio sed sup̄ cādelabrū vt luceat oñibus qui in domo sūt Sic luceat lux vr̄a coz̄ hoib⁹ vt videāt opa vr̄a bona et glr̄ificent patrem vr̄m q̄ in celis ē. Nolite putare qm̄ veni soluere legē aut ꝓphetas. nō veni solue ꝫ adimplere Amē q̄ꝑe dico vobis donec trāseat celū et t̄ra iota vnū aut vn⁹ apex nō p̄teribit de lege donec oñia fiāt Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis mīmisq docuerit sic hoies minim⁹ vocabit in regno celoz Qui autē fecerit et docuerit hic magn⁹ vocabit in regno celoz Dico eni vob quia nisi abūdauerit iustitia vr̄a plusq̄z scribarū et phariseoz non intrabitis in reg̃ celoz. Audistis q dc̄m ē antiq̄s Nō occides qui aūt occiderit. reus erit iudicio Ego aūt dico vob q oīs qui irascit fr̄i suo reus erit iudicio Qui aūt dixerit fr̄i suo racha reꝰ erit ꝺcilio. qui aūt dixerit fr̄i suo fatue reus erit gehēne ignis Si ergo offers munꝰ tuū ad altare et recordat⁹ ibi fueris q fr̄ tuꝰ habz aliq̄d aduersū te: relinque ibi munꝰ tuū añ altare q vade pꝰ reconciliare fr̄i tuo. et tūc veniēs offeres munꝰ tuū Esto cōsentiēs aduersario tuo cito dū es in via cū eo ne forte aduersarius tradat te iudici et iudex tradat te ministro et in carcerē mittaris Amē dico tibi Nō exibis inde donec reddas nouissimū q̄drātē Audistis q dc̄m est antiq̄s Nō mechaberis Ego aūt dico vob qm̄ oīs qui viderit mulierē ad ꝺcupiscendū eā iā mechatus ē eam in corde suo. Si autē si oculꝰ tuus dexter scādalisat te. erue eū et ꝓjce abs te Expedit eni tibi vt peat vnū mēbroz tuoz̄ q̄z totū corpꝰ tuū mittat in gehēnā Etsi dextera manꝰ tua scādalisat te abscide eā q ꝓjce abs te Expedit eni tibi vt peat vnū mēbroz tuoz̄ q̄z totū corpꝰ tuū eat in gehennā Dictū est aūt. Quicūq̄z dimise/

.1. Apostolorum cōmendatio.

.2. Legis impletio

.3. Consiliorum sup legem additio ve terem et p̄mo ad illud nō occides

.4. Additio super illud Non mechaberis

.5. Superadditio super illud Non iurabis

rit vxorē suā excepta cā fornicatōis facit eā mechari et q̄ dimis/sā duxerit adulterat Itez audistis qz dc̄m est antiq̄s nō pīura/bis Reddes aūt dño iuramēta tua Ego aūt dico vob nō iurare oino Neq̄z p celū qz tron⁹ dei est. neq̄z p trā qz scabellū pedū ei⁹ ē Neq̄z p ierosolymā q̄a ciuitas ē magni regis neq̄z p caput tuū iurabis qz nō potes vnū capillū albū facē a nigrū Sit āt sermo vr̄ est ē. nō nō. qđ āt his abūdanti⁹ a malo ē

.6. Judicialium euacuatio ⁊ moderatio.

Audistis qz dc̄m est oculū p oculo dentē p dēte Ego aūt dico vob nō resistē malo Sz. M. siq̄s L. te pcusserit in dexterā maxillā p̄be illi et alterā Et q̄ vult tecū iudicio otēdere ⁊ tunicā tuā tollē dimitte ei⁹ pal liū Et. M. quicūq̄z te āgariauerit mille passus. vade cū eo ⁊ alia duo Qui. M. petit. L. a te da ei Et volēti. M. mutuari a te ne auertaris Et q̄ aufert. L. q̄ tua sūt ne repetas Et put vultis vt faciāt vob hoies ⁊ vos facite illis sic

.A. Inimicorum dilectio

Audistis. M. qz dc̄m ē diliges prīm tuū ⁊ odio hēbis inimicū tuū Ego āt dico vob Diligite M L. inimicos vr̄os bñfacite his qui oderūt vos bñdicite male dicētib⁹ vob Et. M. orate. A. p̄ psequētib⁹ ⁊ calūniātibus vos vt M. sitis filij pr̄is vr̄i q̄ in celis ē q̄ solē suū facit oriri sup bonos ⁊ malos ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos Si eni. M. diligitis L. eos q̄ vos diligūt quā. M. mercedē hēbitis? q̄ vob. L. est gr̄a Nā ⁊ pcō/res se diligētes diligūt Nōne. M. et publicani ꝟ faciūt? Etī salutaueritis frēs vr̄os tm̄ q̄d āpli⁹ faciatis Nōne ⁊ ethnici ꝟ faciūt Si. L. bñfeceritis q̄ vob bñfaciūt q̄ ē vob gr̄a? siq̄dē ⁊ pcō/res ꝟ faciūt Et. L. si mutuū dederitis his a q̄b⁹ sp̄atis accipe q̄ gr̄a ē vob. Nā ⁊ pcō/res pcōrib⁹ fenerant vt recipiāt eq̄lia Verūtm̄ diligite inimicos vr̄os et bñfacite et mutuū date nihil iñ sp̄antes ⁊ erit merces vr̄a multa. ⁊ eritis filij altissimi qz ipe benign⁹ est sup ingratos ⁊ malos Estote. M. ergo pfecti sic⁊ pr̄ vr̄ celestis p fect⁹ ē

Ypocrisis detestatio

Attēdite ne iustitiā vr̄am faciatis coram hoib⁹ vt videamini ab eis Alioq̄n mercedē nō hēbitis apud pr̄em vr̄m q̄ in cel⁹ē

8. Commēdatio elemosyne.

Cū ergo facis elīam noli añ te tuba canē sic ypocrite faciunt in synagogis ⁊ in vicis vt honorificent ab hoib⁹ Amē dico vob receperūt mercedē suā Te aūt faciēte elīam nesciat sinistra tua q̄d faciat dextēa tua vt elīa tua sit in abscōdito ⁊ pr̄ tu⁹ qui vidz in abscōdito reddet tibi

9. Quomodo sit orandum

Et. M. cū oratis nō eritis sicut ypocrite tristes q̄ amāt in synagogis ⁊ āgulis plateaz stātes orāē vt vi/deant ab hoib⁹ Amē dico vob qz receperūt mercedē suā Tu aūt cū oraueris intra in cubiculū tuū ⁊ clauso hostio ora pr̄em tuū in abscōdito et pr̄ tu⁹ q̄ videt in abscōdito reddet tibi Orantes āt nolite multū loq̄ sic ethnici faciūt putāt ei q̄ in multiloq̄o suo

exaudiant Nolite ergo assimilari eis. scit enim pr̄ vr̄ q̄d opus sit vobis añq̄ petatis eū Sic ergo orabitis Pr̄ nr̄ qui es in cel̄ Sanctificet nomē tuū Adveniat regnū tuū Fiat volūtas tua sic in celo et in tra. Panē nr̄m supsubstalē. M. q̄tidianū L. da. M. nob hodie Et dimitte nob debita nr̄a Sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nr̄is Et ne nos inducas in tentationem Sed libera nos a malo Amē Si enim dimiseritis hoib⁹ pcā eor̄ dimittet et vob pr̄ vr̄ celestis pcā vr̄a Si aūt nō dimiseritis hoibus nec pr̄ vr̄ dimittet vob pcā vr̄a Cū aūt ieiunatis nolite fieri sic ypocrite tristes Exterminant enim facies suas vt appareāt hoibus ieiunātes Amen dico vob receperūt mercedē suā Tu ūt cū ieiunas unge caput tuū et faciē tuā laua ne videaris hoib⁹ ieiunās ꝫ pr̄i tuo qui ē in abscōso Et pr̄ tu⁹ qui videt in abscōso reddet tibi Nolite thesaurisare vob thesauros in tra vbi erugo et tinea demolit et vbi fures effodiunt et furant Thesaurisate aūt vob thesauros i celo vbi nec erugo nec tinea demolit et vbi fures nō effodiūt nec furant Vbi enim est thesaur⁹ tu⁹ ibi ē et cor tuū Lucerna corpis tui est oculus tuus Si oculus tu⁹ fuerit simplex et totū corpus tuū lucidū erit Si ūt ocul⁹ tu⁹ fuerit neq̄ totū corp⁹ tuū tenebrosū erit Si ergo lumē q̄d in te ē tenebre sūt. ipe tenebre q̄nte erūt Nemo M. pt duob⁹ dñis seruire a enim unū odio habebit et alterū diliget. a unū sustinebit et alterū otemnet Nō potestis deo seruire et mamone Jō dico vob ne. M. L. soliciti sitis aie vre q̄d manducetis aut corpi vro q̄d induami Nōne aia vra ē plus q̄ esca et corp⁹ plus q̄ vestimētū Respicite. M. volatilia celi q̄ nō serūt neq̄ metūt neq̄ congregāt in horrea et pr̄ vr̄ celestis pascit illa Considerate coruos q̄b⁹ nō ē cellariū neq̄ horreū et de⁹ pascit illos quāto magis vos pcis estis illis Quis aūt vrm cogitans pt adicere ad staturā suā cubitū unū! Si. L. ergo neq̄ q̄d minimū ē potestis. q̄d de vestimētis et de ceteris soliciti estis! Cōsiderate. M. lilia. R. agri quō crescūt nō laborāt neq̄ nent Dico aūt vob qm̄ nec Salomō in oi glia sua vestiebat coopt⁹. M. ē sic unū ex istis Si ūt fenū agri q̄d hodie ē et cras in clibanū mittit de⁹ sic vestit quāto magis vos mine fidei! Nolite g⁹ soliciti eē dicētes q̄d manducabimus a q̄d bibem⁹ aut quo opiemur Et. L. nolite in sūblime tolli hec. M. L. aūt gētes mundi. L. q̄rūt Scit enim pater vester q̄ his oīnibus indigetis Querite ergo primū regnū dei et iustitiaz. M eius et. M. hec. L omnia adicient vobis. Nolite. M. ergo soliciti esse in crastinū Crastinus enim dies solicitus erit sibi ipsi Sufficit enim diei malicia sua Estote. L. ergo misericordes sicut et

Glo. Lucas hāc orationē ponit sub q̄n q̄ petitionibus.

io Quomodo sit in dulgendum

.ii. Qualiter ieiunandum.

iz. Qualiter thezaurisandum

iz. qualiter intentio dirigenda.

ir. qualiter solicitudo nimia tollēda et spes in dei p uidentia dirigenda

ir. Qualiter miserendum nec iudicandum.

pr̄ vr̄ misericors est Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimi Jn quo eni iudicio iudicaueritis.iudicabimi Nolite odēnare ⁊ nō odēnabi mini dimittite et dimittemi Date ⁊ dabit vob.mensurā bonā et ofertā et coagitatā et supefluentē dabūt in sinū vr̄m Eadez.M quidē.L.mēsura q̄ mēsi fueritis remetiet vob Dicebat.L.autē et illis silitudinē Nūq̄d pt cec⁹ cecū ducē Nōne ābo i foueā cadūt? Nō est discipul⁹ sup magr̄m Perfect⁹ āt erit ois si sit sic magr̄ ei⁹ Quid.M.L.aūt vides festucā in oculo fr̄is tui et trabē in oculo tuo nō vides? Aut quō dicis fr̄i tuo.fr̄ Sine.eiciam festucā de ocko tuo ⁊ ecce trabes ē in ocko tuo? Jpocrita eice p̄mū trabez de oculo tuo et tūc videbis eicere festucā de oculo fr̄is tui. Nolite.M.sēm dare canib⁹ neq̄z mittatis margaritas vr̄as añ porcos ne forte oculcēt eas pedib⁹ suis ⁊ canes ouersi dirūpāt vos Petite ⁊ dabit vob q̄rite ⁊ inuenietis pulsate et apiet vob Dis eni qui petit accipit ⁊ qui q̄rit inuenit et pulsāti apiet Aut q̄s ē ex vob hō quē si petierit fili⁹ suus panē.nūq̄d lapidē porriget ei Aut si petierit piscē nūq̄d ꝑpentē porriget ei? Aut si petierit ouū nūq̄d scorpionē porriget illi. Si ergo vos cū sitis mali noscitis bōa data dare filijs vr̄is q̄nto magis pr̄ vr̄ qui in celis ē dabit bōa sp̄m bonū petētib⁹ se Oia.M.ego q̄cūq̄z vultis vt faciāt vobis hoies ita ⁊ vos facite illi Hec ē eni lex ⁊ pp̄he Jntrate p angustā portā qr lata porta ⁊ spaciosa via ē q̄ ducit ad perditionē et multi sūt qui intrāt p eā Quāangusta porta ⁊ arta via q̄ ducit ad vitā ⁊ pauci sūt qui inueniūt eā Attēdite a fr̄is pp̄his q̄ veniūt ad vos in vestimētis ouiū.intrinsec⁹ aūt sūt lupi rapaces A fructib⁹ eoz ognoscetis eos Nūq̄d colligūt de spinis vuas aut de ebulis fic⁹? Nō L.est eni arbor bōa q̄ facit fructus malos Neq̄z arbor mala faciēs fructū bonū Jnaqueq̄z eni arbor de frēu suo ognoscit Neq̄z eni de spinis colligūt ficus neq̄z de rubo vindemiāt vuā Bon⁹ hō de bono thesauro cordis sui pfert bonū Et mal⁹ hō de malo thesauro cordis sui pfert malū Ex abūdātia eniz cordis os loquit Sic.M.ois arbor bona.fructus bonos facit.mala aūt arbor malos fructus facit Nō pt arbor bona fruct⁹ malos facere.neq̄z arbor mala fruct⁹ bonos facē Ois arbor q̄ nō facit frēm bonū excidet ⁊ in ignē mittet Ygit ex fructib⁹ eoz ognoscetis eos Quid.L.āt vōtis me dñe dñe ⁊ nō facitis q̄ dico Nō.M.ois q̄ dic̄ mi dñe dñe intrabit i reg̃m celoz ꝫ q̄ facit volūtatē patris mei qui in celis ē.ipe intrabit in regnum celorum Multi dicent mihi in illo die domine domine Nonne in nomine tuo prophetauim⁹ et in nomine tuo demonia

Non improbe arguendum.

Non porcis ⁊ canib⁹ sanctum dandum.

16. Qualiter instanter ⁊ fiducialiter orandum.

17. Preceptum vniuersale legis Angustia porte salutis. Luce xiij. Contēdite intrare p angustam portaz. vide j.c.xcviij

18. Falsorū prophetaruz notitia scilicet a fructib⁹

19. Qualiter deus sit colendus non ore tm̄ sed opez efficacia

eiecimus.et in noie tuo vtutes multas fecim⁹ Et tūc ofiteboꝛ illꝭ
ꝗa nunqꝫ noui vos Discedite a me oēs qui opamini iniqtatem
Oīnis.L.M.qui venit ad me ⁊ audit ꝑmones meos et facit eos
oīdam vob cui sit silis Silis est homi edificāti domū qui.L.fo/
dit in altū et posuit fūdamentū supꝑ petrā Et.M.descēdit pluuia
et venerūt flumia et flauerūt vēti et irruerūt in domū illaz et nō
cecidit.fūdata eni erat supꝑ firmā.L.petrā Et.M.oīnis.L.qui au
dit vba mea hec.et nō facit ea.silis est viro stulto qui edificauit
domū suā supꝑ arenā sine.L.fundamēto et.M.descēdit pluuia et
venerūt flumia et flauerūt vēti et irruerūt in domū illā in quam
L.illisus est fluui⁹et otinuo cecidit et.L.facta.M.est ruina dom⁹
illius magna Et.M.fām est cū osūmasset ihs verba hec āmira/
bant turbe supꝑ doctrina ei⁹ Erat eni docēs eos sicut ptātem ha
bens et nō sicut scribe eoꝝ et pharisei.M.

De leproso sanato.M.viij.R.i.L.v. Ca.xxxi.

Cum.M.aūt descēdisset ihs de mōte secute sunt eū turbe
multe Et.L.fām est cuz esset in vna ciuitatū Et ecce.M.
lepꝛsus plen⁹ lepꝛa vidēs ihm veniēs.M.adozabat eum
depcans.R.⁊ genu flexo ⁊ pcidēs.L.in faciē rogabat eū dicēs
Dñe.L.M.R.si vis potes me mundare Ihs R.aūt misertus ei⁹
extendēs.M.R.L.manū tetigit eū dicēs. Volo.mūdare.⁊ ofesti
mūdata est lep̄ ei⁹ Et.R.ominatus est ei.statim ꝗz eiecit illū ⁊ di
xit illi Et pcepit.L ei. Vide.L.R.M.nemini dixeris ꝫ vade ostē
de te pncipib⁹ sacerdotū ⁊ offer ꝓ emūdatiōe tua mun⁹.M.qđ
pcepit moyses in testioniū illis Et.R.egressus cepit pdicare et
diffamare ꝑmonē Perābulabat.L.āt magis ꝑmo de illoꝝ cōue
niebāt ꝛbe mlte vt audirēt illū et curarent ab infirmitatib⁹ suis.
ita.R.vt iā nō posset māifeste introire in citatē ꝫ foris in despt̄is
locis.eē Ipe.L.āt secedebat in despt̄ū ⁊ orabat ⁊.R.ocurrebāt ad

De seruo centurionis.M.viij.L.vij.Ca.xxxij (eū vndiqꝫ

Cum.L.aūt implesset oīnia vba sua ad aures pleb intra/
uit.L.M.capharnaū Cēturionis.L.autē cuiusdā seruus
male hñs erat moritur⁹ ꝙ erat illi pciosus Et cū audissꝫ
de ihu misit ad eū seniores iudeoꝝ rogās eū vt veniret ⁊ sana/
ret seruū eius At illi cum venissent ad ihm rogabāt eum solicite
dicentes ei Quia dignus est vt hec illi pstes.diligit eni gentem
nostram et synagogam ipse edificauit nobis Ihs autem ibat
cum illis Et cum iaz non longe esset a domo misit ad eum cen/
turio amicos Accessit.M.autem ad eū centurio et rogans eū et
dixit Domine puer meus iacet in domo paralyticus et male

xx

Qualiter opera
tio miraculorum
nō saluat sed sta
bilis ꝫ petra chri
sto permanentia

Glos

Colligit ex hoc
loco et alijs plu
ribus ꝙ euange
liste non semper
secuti sunt ordi
nem rei geste.sed
vsi sūt regula de
preoccupatione
et rememoratiōe
Videtur autem
Mattheus sepi⁹
sequi ordinē rei
geste.

Considerāndū est
hic ꝙ centurio fe
cit vtrunqꝫ.misit
iudeos ⁊ amicos
⁊ ꝙ ipse secutus
est

torq̃tur Et ait illi ihs Ego veniã q curabo eũ Et rñdẽs cẽturio ait illi Dñe noli vexari Non.M.L.eni.sũ dign⁹ vt sub tectũ meũ intres ꝓpter.L.qđ et meipm nõ sũ dignũ arbitratus vt venirẽ ad te sed.M.L.tm̃.M.dic.M.L.verbo et sanabit puer me⁹ Nam et ego sũ hõ sub ptãte ostitutus hñs sub me milites q dico huic vade et vadit.et alio veni q venit.et seruo meo fac hoc et facit Audiens.M.aũt ihs mirat⁹ est Et conversus.L.sequẽtibus.M.L.se dixit Amẽ.M.dico vob nõ inueni tantã fidẽ in isrl Dico aũt vobis q multi ab oriente q occidẽte venient q recũbent cũ Abraam et ysaac q iacob in regno celoꝝ Filij aũt regni eĳcient in tenebras exteriores Ibi erit fletus et stridor dentiũ Et dixit ihs cẽturiõi Vade et sicut credidisti fiat tibi Et sanatus est puer in illa hora Et reversi q missi fuerãt domũ inuenerũt suũ q̃ languerat sanũ.

De Filio vidue suscitato.L.vĳ. Ca.xxxiĳ.

Et factũ ẽ deinceps Ibat ihs in ciuitatẽ q̃ vocat naym Et ibãt cũ illo discipuli ei⁹ et turba copiosa Cũ aũt appropinq̃rent porte ciuitatis Ecce defũctus efferebat filius vnic⁹ mr̃is sue Et hec vidua erat et turba ciuitatis mlta cũ illa Quã cũ vidisset dñs mia motus sup eã dixit illi Noli flere et accessit q tetigit loculũ ihi aũt qui portabãt steterũt Et ait Adolescẽs.tibi dico surge Et resedit qui erat mortu⁹ et cepit loqui et dedit illũ mri sue Accepit aũt omes timor et magnificabãt deũ dicẽtes Quia ꝓpha magn⁹ surrexit in nob q qr de⁹ visitauit plebẽ suã.q exĳt h̃ pmo in vniversã iudeã de eo q oẽm circa r̃gionẽ

De duobus volẽtibus sequi xpm.M.viĳ.L.ix. Ca.xxxiiĳ.

Videns aũt ihs turbas multas circũ se iussit discipulos ire trãs fretũ Fẽm.L.est aũt ãbulãtibus illis in via accedens.M.vn⁹ scriba ait illi Magr̃.M.L.sequar te q̃cũq̃ ieris Et dixit ei ihs.Vulpes foueas hñt et volucres celi nidos filius aũt homis nõ habet vbi caput suũ reclinet Ait.L.autẽ ad alterũ Sequre me.Ille aũt ali⁹.M.de discipulis ei⁹ ait illi Dñe.ML.pmitte me pmũ ire q sepelire pr̃em meũ Ihs.M.autẽ ait illi Sequre me et dimitte.M.L.mortuos sepelire mortuos suos Tu aũt vade q ãnũcia regnũ dei Et alter ait Sequar te dñe sz pmũ pmitte mihi renũciare his qui domi sũt Dixit aũt ad illũ ihs Nemittẽs manũ ad aratrũ et respiciẽs retro aptus est regno dei.

De q̃etatõne maris ad iussũ xpi.M.viĳ.R.iiĳ L.viĳ.C.xxxv.

In illo die cũ sero factũ eẽt ait discipulis suis Trãseam⁹ otra et dimittẽtes turbã assumũt eũ ita vt erat in naui Et ipe.L.ascẽdit in naiculã et.R.alie naues erãt cũ illo Et.M.ascendẽte eo

in naviculã secuti sũt eũ discipuli ei⁹ Et.L.ait ad illos Trãseam⁹ trãs stagnũ et ascẽderũt Navigãtib⁹ aũt illis obdormiuit Et.M ecce motus magn⁹ fct̃us est in mari Et.L.ascẽdit.R. ꝓcella venti magni.R.in stagnuz.L.et.R.fluctus mittebat in naui ita.M.R. vt navicula opiretur fluctib⁹ Et.L.opellebañ fluctibus et pclitabañ.ipe.M.ẽo dormiebat.ꝙ R.erat i puppi sup ceruical dormiens Et.M.accesserũt ad eũ discipuli ei⁹ et suscitauerũt eum dicẽtes magr̃.R.nõ ad te ptinet ꝙ perim⁹.dñe.R.p̃ceptor.M.L. salua.M.nos ꝓimus Tunc surgẽs impauit ventis et mari et.R. dominatus est vẽto Increpauit.L.ventũ et tempestatẽ aquer̃ dixit.R.mari Tace obmutesce et cessauit vẽtus̃.M.facta.R.est.L tranquillitas magna Dixit.L.aũt eis Ubi est fides vr̃a? Quid M.R.timidi estis modice.M.fidei?nec.R.duz habetis fidẽ? Porro.M.homines mirati sũt et timuerũt.R.timore magno Et dicebãt ad alterutrũ Quisputas est iste?Qualis.M.est hic?qz.L.ventis.M.R.et mari impat et obediũt ei.

De duobus demoniacis curatis.M.viij R.v.L.viij.C.xxxvi.

Navigauerũt.L.aũt et.R.venerũt trãsfretũ maris in. M. regionẽ.R.L.gerazenor̃ que est otra galileã Et.M.tũc cũ venissẽt et cũ.L.egressus esset ad trã occurrerunt.M. ei duo hñtes demonia de monumẽtis exeuntes.seui nimis ita vt nemo trãsire posset ꝑ viã illã ꝓtati.R.occurrit ei de monumẽtis hõ in spũ immũdo qui hẽbat demoniũ iã tpib⁹ multis ꝙ vestimẽto nõ induebaṫ neq̃ in domib⁹ manebat Qui R.domiciliuz habebat in monumentis Et neq̃ catenis illũ quisq̃ potuit ligare quin sepe catenis ꝙ opedibus vinct⁹ dirupisset catenas et compedes diminuisset et nemo poterat eum domare Et semꝑ die ac nocte in monumẽtis erat et in mõtibus clamãs et ocidens se lapidibus Uidẽs aũt ihm alõge cucurrit et adorauit eũ Et.L.ꝓclamauit añ illũ Et.M.ecce ãbo clamauerũt voce.L.magna dicẽtes M.Quid nob̃ ꝙ tibi.L.ihu.R.M.fili dei altissimi? Cur.M.vẽisti huc añ tpũs torq̃re nos?Adiuro.R.te per deũ Obsecro.L.te ne me torq̃as Precipiebat enim spũi immũdo vt exiret ab hoie multis enim tpib⁹ arripiebat illũ ꝙ vinciebaṫ catenis et opedibus custoditus Et ruptis vinculis agebatur a demonio isto in desertum. Dicebat.R.enim illi ihus Exi spũs immũde ab hoie Interrogauit L.R.aũt illũ ihus dicẽs Quod tibi nomẽ est? At ille dixit Legio R.L.mihi nomen.R.est quia multi sumus qz.L.demonia multa intrauerũt in eũ Et.R.deꝓcabaṫ eum multũ ne se expelleret extra regionẽ Et.R.rogabãt illũ ne imparet illis vt in abyssum irent

Cõmuniter tenetur ꝙ eadem ẽ historia quãuis lucas et Matheus nõ faciũt mentionem nisi de vno demoniaco qui erat famosior

Audaṫ ambo ꝙa fit reditus ad narrationem Mathi

Erat.M.aũt nõ lõge ab eis grex porcoꝝ multorũ circa.R.mõ/
tem pascẽs in agris in mõte.L.Demones.M.aũt rogabãt illuz
dicẽtes Si eĳcis nos hinc mitte nos in gregẽ porcoꝝ vt in eos
introeam⁹ vt.L.pmitteret eis in illos ingredi.et pmisit illis Et
concessit.M.eis statim ihesus Et ait.M.illis ihs Ite At illi exeũ
tes abierunt q.R.introierunt in porcos Et.M.ecce magno impe
tu abĳt totus grex per preceps.L.in stagnum Et.R.precipita/
tus est in mare ad duo milia et suffocati.L.sunt in mari Et.M.
mortui sunt in aquis.Quod.L.vt viderunt factum pastores.M.
qui.R.pascebant.L.eos fugerunt.M.R.L.et venientes nuncia/
uerũt.M.L.in ciuitatẽ.R.et in agros et in villas.L.hec oĩa.M
q de his qui demonia habuerãt Et ecce tota ciuitas exĳt obuiã
ihu Exierũt.L.aũt videre qd fẽm est et ouenerũt ad ihm et.R.
vidẽt illũ qui a demonio verabaꝫ a quo.L.demonia exierũt se/
dentẽ.R.L.ad pedes.L.ei⁹ vestitũ.R.et sane mẽtis et timuerunt
Nũciauerũt.L.autẽ illis et hi qui viderãt quõ sanus fact⁹ esset a
legione et de porcis.R.Et viso.M.eo rogauerunt.L.M.R.eum
oĩs multitudo regionis gerazenoꝝ vt.M.trãsiret.R.a finibus
eoꝝ et.L.descẽderet ab ipis ꝺa magno timore tenebanꝫ Ipe ãt
ascendẽs in naui reuersus est Cũqz.L.R.ascendẽt nauim cepit il
lum depcari qui a demonio verat⁹ fuerat vt esset cũ illo Ihs ãt
nõ admisit eũ ꝫ ait illi Vade et redi in domũ tuã ad tuos q nũ/
cia illis ãnta tibi dns fecerit et misertus.R.sit tui Et.L.abĳt p
vniuersã ciuitatẽ Et.R.cepit.L.pdicare in decapoli.R.ãnta sibi
fecisset ihs Et.R.oẽs mirabanꝫ Et cuz ascẽdisset ihs in nauim
et rursũ trãs fretũ ouenit turba multa ad eũ q erat circa mare
Factũ.L.est aũt cũ rediisset ihs trãs fretũ excepit illũ ꝫba Erãt
enim omnes expectantes eum.

De paralitico sanato.M.ix.R ĩ.L.v Ca.xxxvĩ.

Et.M.ascendẽs in naviculaz trãsfretauit et venit in ciui
tatẽ suã et itez.R.intrauit in capharnaũ post dies octo
Factũ.L.est aũt vna diez q ipe sedebat docens et.R.auditum
est q in domo esset q ouenerũt mlti ita vt nõ capent neqz ad ia
nuã.et loquebaꝫ eis verbũ Et erãt phariseí sedẽtes q legis do
ctores qui venerãt ex oĩ castello galileeq iudeeq ihrlm Et vir/
tus dñi erat ad sanandũ eos.Et.M.ecce offerebant paraliticuz
iacentẽ in lecto qui.R.a quatuor portabatur Et.L.querebant
eum inferre et ponere ante eũ et nõ inuenientes qua parte eum
inferrẽt pre turba Ascenderũt sup tectũ q.R.nudauerũt tectum
vbi erat q patefaciẽtes submiserũt.L.R.eũ in lecto in mediũ añ

Joem est hic sta
gnum et mare

ihz Videſ.M.R.ät ihs ſciē illoꝝ dixit paliticoFili hō.L.M ofi
de remittūtur.L.M.R.tibi pcā tua Et.L.ceperūt cogitare ſcri/
be et phariſei dicētes intra ſe.M.Quis.L.eſt hic qui loquit blaſ
phemias.M.R.q̄s pōt dimittere pcā niſi ſolus de⁹?It aūt co/
gnouit ihs in ſpū.R.ſco cogitatiōes.L.M.eoꝝ Rñdēs.L.dixit
ad illos It L.M.R.q̄d cogitatis mala.M.in cordibus vr̄is?
Quid eſt facili⁹ dicere paliticoR.dimittunt tibi pcā tuaAn di
cere ſurge tolle grabatū.R.tuū et ābula. It āt ſciatis qm̄ fili⁹
homis habz ptātem in ēra dimittēdi pcā Dit paliticoTibi.L
R.dico ſurge tolle lectū tuū et vade in domū tuā Et.L.cōfeſtim
coraā illis ſurgēs tulit lectū ſuū in quo iacebat et abīt in domum
ſuā Et ſtupor apphendit oēs et magnificabāt deū et glificaue/
runt.M.qui dedit ptātem talē homibus et.L.repleti ſunt timore
magno dicētes qr vidimus mirabilia et.R nunq̄ ſic vidimus

De Cōuiuio in domo mathei.M.ix.R.ij.L.v. Ca.xxxiij.

HEcit L.aūt ei ouiuiū magnū leui in domo ſua et.M.ſcm
R.eſt diſcūbente eo in domo ſua ecce multi publicani et
pcōres veniētes diſcūbebāt cū ihu et diſcipl̄is ei⁹ Erāt
R.eni multi qui ſeq̄bant eū Et.M.vidētes phariſei.R.q ſcribe qr
māducaret cū publicanis q pcōrib⁹murmurabāt.L.dicētes ad
diſcipulos ei⁹ Quare.R.M.cū publicanis q pcōrib⁹ māducat q
bibit R.magr̄ vr̄ et.L:vos māducatis et bibitis? Et rñdēs ihs
ait illisNō.L.egent.R.M.qui ſani ſūt medico ſed qui male hñt
Eūtes.M.aūt diſcite q̄d eſt qr miam volo et nō ſacrificiū Nō.M.
eni.R.veni vocare iuſtos ꝫ pcōres ad pn̄iam.L.Et.R.erāt diſ
cipuli iohis et phariſei ieiunātes Tūc.M.acceſſerūt ad eū dicē
tes Quare nos et phariſei ieiunam⁹ frequenť et.L.obſecratiōez
faciūt diſcipuli iohis ſilr et phariſei eoꝝ.tui aūt edūt et bibūt et
nō.M.ieiunāt.R.Et.M.ait illis ihs Nūq̄d pn̄t filī ſponſi et nu/
ptiarū.R.q̄diu cū illis eſt ſpōſus ieiunare q lugere?M.R.Quan
to.L.M.R.tpe hñt ſecū ſponſū nō pn̄t ieiunare Veniēt āt dies
qñ auferet ab eis ſpōſus et tūc ieiunabūt in dieb⁹ illis Dicebat
L.aūt et ſilitudinē ad illos Quia nemo cōmiſſurā a veſtimento
nouo mittit in veſtimentū vetus.Nemo.R eni aſſumentū panni
rudis aſſuit veſtim̄to veť Alioq̄n affert ſupplemētū nouū a veť
Tollit.M.eni plenitudinē ei⁹a veſtimēto nouū.L.rūpit et peior
M.et maior.R.ſciſſura fit et.L.veť nō conuenit omiſſura a nouo
neq̄.M.mittūt vinū nouū in vtres vetēs Alioq̄n rūpunť vtres
et vinū effūdeť q vtres pereūt Sz vinū nouū in vtres nouos
mittūt et.R mitti debz mittēdū.L.ē.vt vtraq̄ ꝺſeruentur.M.Et

L.nemo bibēs vetus statim vult nouū.dicit enī vetus melius est

De suscitatione filie Archisynagogi et de emorroyssa.M.ix.R.v.L.viij. Ca.xxxix.

Hec.M.eo loquēte Ecce ꝑnceps vn⁹ de archisynagogi.R noie yairus cui.L.nomē yairus ⁊ ipe ꝑnceps synagoge erat Et cecidit ad pedes ihū rogās eū Videś.R.eū accessit.M.ꝓcidit.R.ad pedes ei⁹ et deꝓcabaꝫ eū multū Et adorabat.M.rogās.L.vt intraret domū suā ꝙa vnica filia erat illi fere ānoꝝ.xij.et hec moriebaꝫ Adorabat.M.eū dicēs Dñe filia mea mō defuncta est.in extremis.R.est Sed.M.veni.R.impone manū tuā sup eā vt.R.salua sit et viuat Et.M.surgēs ihs seqbātur eū ⁊ discipuli ei⁹ ⁊.R.turba mlta Et otigit.L.dū iret a turbis oꝑmebaꝫ Et.M.ecce mulier que fluxū sāguinis patiebaꝫ duodecim ānis q̄ R.fuerat multū ꝑpessa cū medicis plurib⁹.et erogauerat.L.oēm substām suā.omnia.R.sua nec quicq̄ ꝓfecerat nec.L. ab vllo potuit curari sed magis.R.deteri⁹ hēbat Cū audisset de ihū venit in turba retro et tetigit:M.R.L.fimbriā vestimenti ei⁹ Dicebat.M.R.aūt intra se Si tetigero tm̄ vestimētū eius salua ero Et.L.ꝙfestim stetit fluxus ⁊.R.siccatus est fons sāguinis ei⁹ Et sensit corpe qꝛ sanata esset a plaga Et ihs statim agnoscēs in semet ipo vtutē q̄ exierat de illo.uersus ad turbaꝫ ait Quis L.me et.R.vestimēta mea tetigit?Negātibus.L.aūt oibus petr⁹ et qui cū illo erāt dixerūt Precepꝛ turbe.L.R.te oꝑmūt⁊ affligūt et tu dicis q̄s me tetigit?Et.L.dixit ihesus Aliq̄s me tetigit Nā et ego noui vtutē de me exisse Et.R.circūspiciebat videre eaꝫ que hec fecisset.Videś.L.aūt mulier qꝛ nō latuit eū timens.R. et tremēs sciens q̄d fām esset in se Venit et ꝓcidit añ euꝫ et pedes.L.eius et ob quā cām tetigerat eū indicauit corā omi ꝑplo et quēadmodū ꝙfestim sanata sit Dt.M.ihs uersus et videns eā dixit Cōfide filia fides tua te saluū fecit Vade.L.R.in pace et esto.R.sana a plaga tua Et salua.M.fca ē mulier ex illa hora Adhuc.R.eo loquēte venerūt nūcij ad archisynagogā dicentes Quia filia tua mortua est q̄d vltra veras magrm?Noli.L.vexare illū Jhs audito hoc vbo rndit pri puelle Noli timē.tm̄mō R.crede et salua.L.erit Et.M.cū venisset ihs in domū ꝓncipis nō.M.admisit quēq̄ se sequi nisi petrū et iacobū et iobem frem iacobi Et vidit tumultū et flentes ⁊ eiulātes multū.et tibicines M.flebāt.L.āt oēs ⁊ plāgebāt illā Et ille dixit Nolite flere.q̄d.R turbamini et plorātis?recedite.M.nō est mortua puella sed dor

mit et deridebant eum.L.scientes q̄ mortua est Ipse.R.vero eiectis turbis assumit patrem.R.L et matrez puelle que.R.secū erāt.q ingrediunt vbi puella erat iacēs.q manū puelle tenēs clamauit et:L.ait.R.illi Thabitacumi qđ ē interp̄tatū Puella tibi dico surge Et.L.reuersus est sp̄us ei⁹ et surrexit ōtinuo et.R.ambulabat et.L.iussit illi dare māducare q.R.obstupuerūt stupore magno.L.pentes ei⁹ Quibus p̄cepit vehemēt.R.ne.L.cui dicerent.q̄ fēm nemo:R illud sciret Et.M.exīt fama hec in vniuersā terrā et.R.egressus inde abiit in p̄riam suā Et sequebant eū discipuli eius. (demoniaco.M.ix. Ca.xl.

De duobus cecis illuminatis et de muto

Solus Matthe⁹ hec narrat de cecis ℔m Augl

ET transeūte inde ih̄u secuti sūt eū duo ceci clamātes q dicētes miserē nr̄i fili dauid.Cū aūt venissēt domū accesserūt ad eū ceci Et dixit eis ih̄s Creditis q hoc possū facere vob?Dicūt ei Vtiq; dñe Tūc tetigit oculos eoz dicēs.ſz fi dē vestrā fiat vob Et apti sūt oculi eoz Et ominat⁹ ē eis ih̄s dicens Videte ne q̄s sciat Illi aūt exeūtes diffamauerūt illū per totā terrā illā Egressis aūt illis ecce obtulerūt illi hoiem mutū hñtem demoniū q eiecto demonio locut⁹ ē mutus Et mirate sūt turbe dicētes Nunq; apparuit sic in isr̄l Pharisei āt dicebāt.In p̄ncipe demoniorū eiicit demonia.

De admiratione turbarū super doctrina

x̄pi.M.xiij.Cōsonat.L.iiij.R.vi. Ca.xli.

ET fco sabbo cepit in synagoga docē Et multi videntes admirabant in doctrina ei⁹ dicētes Vñ huic hec oia. q̄ ē sapia que data ē illi.q v̄tutes q̄ p manū eius efficiunt? Nōne iste est fabri.M.fili⁹?Nōne.M.R.mr̄ ei⁹ dicit maria?q frēs eius iacob⁹ et ioseph symon q iudas et sorores ei⁹ nōne omnes apud nos sūt?Et scādalisabant ex eo Ih̄s aūt dixit illis Non ē ꝓpha sine honore nisi in p̄ria sua q in domo sua et in ognatione R sua Et nō poterat vllā v̄tutē ibi facē nisi paucos infirmos impositis manib⁹ curauit Et mirabat ꝓpter incredulitatē eoz.

De iussione facta discipulis rogare dominū

messis mittere operarios.M.ix.R.vi. Ca.xlij

ET.M.circuibat.R.ih̄s oēs ciuitates q castella in circuitu

R.docēs.M.in synagogis eoz et p̄dicās euāgeliū r̄gn̄

et curās oēm languorē et omnez infirmitatē Videns autē turbas misertus est eis qz erāt verati q iacētes sicut oues nō habentes pastorē Tūc dixit discipulis suis Messis quidē multa oparij aūt pauci Rogate ergo dñm messis vt mittat oparios in messē suā

De missione.xii.apostolorū .M.x.et.xi.R. vi.L.ix.

Ca xlviij.

COnuocatis.L.āt ihs duodeci aplis cepit.R.eos binos mittere.dedit L.illis vtutē q ptātez sup oia demonia vt M.eijcerēt et curarēt oēm languorē et omnem infirmitatē Duodeci aūt aplorz hec sūt noia Prim⁹ symō qui dicit petr⁹ et ādreas frāter eius philippus et Bartholome⁹ Jacobus zebedei.et Johēs frat eius Thōs et mathe⁹ publicanus Jacob⁹ alphei et Thadeus Symō Canane⁹ et iudas scariothis qui tradidit eū hos duodeci misit ihs pdicare regnū dei et sanare infirmos.p cipiens eis et dicēs In viā gentiū ne abieritis et in citates samaritanorz ne intraueritis ꝫ poti⁹ ite ad oues q̄ pierūt dom⁹ israel Euntes āt pdicate dicētes qz appropinqbit rgnū celorz infirmos curate mortuos suscitate.leprosos mūdate demōes ejcite gratis accepistis gratis date Nolite possidē aurz neqz argētū Et pcepit R.eis ne qd tollerēt in via nisi virgā tm̄ Et.L.ait ad illos Nihil tuleritis in via neqz vgā neqz perā neqz panē neqz pecuniā neqz in zona es neqz.L.duas tūicas hēatis neqz.M.calciamēta ꝫ.R. calciatos sādalijs Dign⁹.M.est eni operius cibo suo In q̄cūq̄z aūt ciuitatē aut castellū aut domū.L.intraueritis Interrogate M.qs in ea dign⁹ sit q ibi manete.et inde.L.ne exeatis Intrātes M.aūt domū.salutate eā dicētes Pax huic domui Et si q̄dē fuerit dom⁹ illa digna.veniet sup eā pax vra Si āt nō fuēit digna. pax vra ad vos reuertet Et quicūq̄z nō recepit vos neqz audierit sermones vros.exeūtes foras de domo vel ciuitate excutite pulueē de pedib⁹ vris in testionū.L. sup illos Amē.M.dico vobis Tolerabilius erit terre Sodomorz et gomorreorū in die iudicij q̄z illi ciuitati Ecce ego mitto vos sic̄ oues in medio luporz Estote prudētes sicut pentes et simplices sic̄ colūbe Cauete āt ab hoib⁹.tradēt eni vos in cilijs et in synagogis suis flagellabūt vos.et ad psides et reges ducemi pter me in testionū illis et gētibus Cū aūt tradēt vos.nolite cogitare quō a qd loq̄mini Dabit eni vob in illa hora qd loq̄mini Nō eni vos estis qui loquimini ꝫ spūs pris vri qui loquit in vob Tradet aūt frat frem in mortē et pr filiū Et insurgēt filij in pentes et morte eos afficiēt

Virga sumit h a Marco et Luca diuersimode. Marcus prout significat mystice potestatez accipi end necessaria. Matthēus autē q Lucas ad litteram vel mystico ne innitantur rei cuilibet vel potestati aut auctoritati temporali

Et eritis odio oībus hoibus ꝓpter nomē meū Qui aūt pseuera uerit vsq; in finē hic salu⁹ erit Cuz aūt psequent vos in ciuitate ista.fugite in aliā Amē dico vob Nō cōsūmabitis citates isr̄l̄ do nec veniat fili⁹ hois Non est discipul⁹ sup magr̄m nec ꝑuus sup dñm suū.sufficit discipulo vt sit sicut magr̄ suus.et seruo sic dñs eius Si pr̄emfāilias beelzebub vocauerūt q̄nto magis domesti cos ei⁹ Ne ergo timueritis eos Nihil eni ē optū qđ nō ꝛuelabit̄. et occultū qđ nō sciat Qđ dico vob in tenebris dicite in lumine et qđ in aure auditis ꝓdicate sup tecta Et nolite timere eos qui occidūt corp⁹.aiam aūt nō ꝑnt occidere ꝫ poti⁹ eū timete qui ꝑt et corpus q aiam ꝑdere in gehennā Nōne duo passeres asse ve/ neūt et vn⁹ ex illis nō cadit sup terrā sine pr̄e vr̄o Vr̄i āt et ca pilli capitis oēs numerati sūt Nolite ergo timere. multis passeri bus meliores estis vos Oēis ergo qui cfitebit̄ me corā homib⁹ cfitebor et ego eū corā pr̄e meo qui est in celis Nolite arbitrari qr venerim mittere pacē in terrā Nō veni pacē mittere ꝫ gladiū Veni eni hoiez separe aduersus pr̄ez suū q filiā aduersus mr̄ez suā et nurū aduersus socrū suā q inimici hois domestici ei⁹ Qui amat pr̄em suū aut mr̄ez pl⁹ q̄ꝫ me nō est me dignus Et q̄ amat filiū a filiā sup me nō est me dign⁹ Et qui nō accipit crucē suā et sequit̄ me nō est me dignus Qui inuenit aiam suaz.perdet illam Et qui perdiderit aiam suā ꝓpter me inueniet illam Qui recipit vos.me recipit.et qui me recipit.recipit eū qui me misit Qui reci/ pit ꝓphām in noie ꝓphe.mercedē ꝓphe recipiet Et qui accipit iu/ stū noie iusti mercedē iusti accipiet Et q̄cūq; dederit potum vni ex istis minis calicē aq̄ frigide tm̄ in noie discipuli Amē dico vob nō ꝑdet mercedē suā.Et.M.factū est cū cōsūmasset ihs xba.hec p/ cipiēs duodeci discipulis suis egressi.L.circuibāt p castella euan gelisātes q curātes vbiq; ꝓdicabāt.R.vt pniam agerēt.et demo nia mlta ejciebāt q vngebāt oleo multos egros q sanabantur Trās̄jt.M.aūt ihs inde vt doceret q ꝓdicaret in ciuitatib⁹ eorū

De interrogatiōe iohis tu es qui vēturus

Hes.Mat.xi.Lu.vij. Ca.xliij.

Nūciauerūt.L.āt iohi discipuli ei⁹ de oibus his Johs a M.xo cū audisset in vinculis opa xp̄i mittens duos de discipulis suis ad ihm.L.dixit Tu es qui vēturus es An alium expectam⁹? In ipa aūt hora curauit multos a languorib⁹ suis q plagis q spiritibus malis.et cecis multis donauit visuz.Et.M

rñdens ihs ait illis Eũtes renũciate iohi q̃ vidistis q audistis.ce ci vidẽt.claudi ãbulãt.lepsi mũdanť.surdi audiũt.mortui resur/ gũt.paupes euãgelisanť Et btũs qui nõ fuerit scãdalisat⁹ in me Illis aũt abeũtib⁹ cepit ihs dicẽ ad turbas de iohe Quid existi. in deserto videre? arũdinẽ vento agitatã? Sed q̃d existis videre? hoiem mollib⁹ vestitũ? Ecce qui mollib⁹ vestiunť.q q̃.L.in p̃cio/ sa veste sũt q in delicijs in domib⁹ regũ sũt Sz.M.q̃d existis vidẽ? ꝓphã? Etiã dico vob q plus q̃z ꝓphã. Hic est eni de q̃ scptũ est Ecce ego mitto ãgelũ meũ añ faciez tuã qui ꝓparabit viam tuã añ te? Amen dico vob Nõ surrexit inť natos mulieꝝ maior iohe baptista Qui aũt minor est in regno dei maior est illo. A die bus aũt iohis baptiste vsq̃z nũc regnũ celoꝝ vim patiť q violẽti rapiũt illud Omnes eni ꝓphe et lex vsq̃z ad iohem baptistã ꝓphã/ uerũt Et si vultis recipe ipe ẽ helyas q̃ vẽtur⁹ est Qui hz aures audiẽdi audiat q.L. ois ꝓplus audiẽs et publicani iustificauerũt deũ baptisati baptismo iohis. Pharisei ãt q legispiti osiliũ dei spreuerũt in semet ipis nõ baptisati ab eo Dixit aũt dñs Cui ẽgo silles dicã hoies generatiõis hui⁹ q cui similes sũt? Silles sũt puerl. sedẽtib⁹ in foro q loquẽtibus ad inuicẽ et dicẽtibus Cãtauimus vob tibijs et nõ saltastis. lamẽtauimus q non plorastis Venit eni iohs baptista neq̃z mãducãs panẽ neq̃z bibẽs vinũ q dicitis demonẽ hẽt Venit filius hois manducãs q bibẽs q dicitis Ecce hõ vorax. M. q potator vini publicanoꝝ q pcõrũ amic⁹. q iusti/ ficata. L. est sapientia ab oĩbus filijs suis

De pharisẽo qui rogauit christũ mãducare

cũ eo et de maria magdalena. L. vij. Ca. xlv

Rogauit aũt illũ q̃dã de pharisẽis vt mãducaret cuz illo Et ingressus domũ pharisei discubuit Et ecce mulier q̃ erat i ciuitate peccatrix vt agnouit q accubuit in domo pharisei attulit alabastrũ vnguẽti q stãs retro secus pedes eius lachrymis cepit rigare pedes ei⁹. q capillis capitis sui tergebat et osculabať pedes ei⁹. q vngẽto vngebat Videns aũt pharise⁹ qui vocauerat eũ. ait intra se dicẽs Hic si esz ꝓpha sciret vtiq̃z q̃ et q̃lis eẽt mulier que tãgit eũ qr peccatrix est Et rñdẽs ihs di/ xit ad illũ Symõ hẽo tibi aliq̃d dicẽ At ille ait Magr̃ Dic Duo debitoẽs erãt cuidã feneratori. vn⁹ debebat denarios q̃ngẽtos et ali⁹ quinq̃ginta Nõ hñtib⁹ illis vñ reddere̅t. donauit vtrisq̃z Quis ergo eũ pl⁹ diligit? Rñdens symõ dixit Estimo q̃a is cui pl⁹ donauit At ille dixit ei Recte iudicasti Et conuersus ad mulierẽ

dixit symoni Vides hāc mulierē? Intraui in domū tuā. aquam pedib⁹ meis nō dedisti hec aūt lachrymis rigauit pedes meos et capillis suis tersit Osculū mi nō dedisti hec āt ex quo intrauit nō cessat oscularī pedes meos Oleo caput meū nō vnxisti. hec āt vngēto vnxit pedes meos ꝓpter qđ dico tibi Remittunt ei pcā multa qm̄ dilexit multū Cui aūt min⁹ dimittit min⁹ diligit Dixit aūt ad illā Remittunt tibi pcā tua Et ceperūt qui simł accūbebant dicere intra se Quis est hic qui etiā pcā dimittit? Dixit aūt ad mulierē fides tua te saluā fecit Vade in pace.

De Occisione Jobis. Mat. xiiij. R: vi Ca. xlvi

Qm. L. aūt dies oportun⁹ accidisset herodes natalis sui cenā fecit ꝑncipibus ⁊ tribunis et ꝑmis galilee Cūq; intrasset filia ipsius herodiadis et saltasset in medio. M. et placuisset. R. herodi simł q; recūbentib⁹ Rex ait puelle Pete a me qđ vis et dabo tibi Et iurauit illi q; quicqđ petieris dabo tibi. l; dimidiū regni mei Que cū exisl; dixit mri sue Quid petā At illa dixit Caput iobis baptiste Cūq; introisset stati cū festinatōe ad regē petiuit ꝑmonita. M. a mre sua. Volo R. ꝑtin⁹ inqt. M. da mi hic in disco caput iobis baptiste Et otristatus est rex. et ꝓpt iusiurandū et ꝓpt simł discūbentes noluit eā otristare sed misso spiculatore ꝑcepit afferri caput iobis in disco. ⁊ dedit illud puelle ⁊ puella dedit mri sue Quo audito discipuli ei⁹ venerūt et tulerūt corp⁹ eius et posuerūt illud ac. M. sepelierūt in monumēto. R. Et M. venientes nūciauerūt ihu Quod cū audisset ihs secessit in naiculā in locū desertū seorsum.

De Probatica piscina. Joh. v. Ca. xlvij.

Post hoc erat dies festus iudeor; et ascēdit ihs hierosolymā Est āt in hierusalē ꝓbatica piscina q̄ ognoiat hebraice bethsaida ꝯtinens porticus hās In his iacebat multitudo magna languentiū cecor; claudorū aridor; expectantiū aq̄ motū Angel⁹ aūt dñi ꝑm tpūs descēdebat in piscinā ⁊ mouebatur aq̄ Et qui ꝑor descēdisset in piscinā post aq̄ motionē. san⁹ fiebat a q̄cunq; detinebat infirmitate Erat aūt ibi qđā hō xxxviij. annos hās in infirmitate sua hūc cū vidisset ihs iacentē ⁊ cognouisset q; multū iā tps hret. dixit ei Vis sanus fieri? Rndit ei languidus. Dñe hoiem nō hēo vt cū turbata fuerit aq̄ mittat me in piscinā. dū venio eni ali⁹ ai me descēdit Dicit ei ihs. Surge tolle grabatū tuū et ābula Et statim san⁹ factus est hō ⁊ sustulit grabatū suū et ābulabat Erat aūt sabbm in illa die. Dicebāt

ergo iudei illi qui sanus fuerat Sabbm est. Nō licet tibi tollere grabatū tuū Rñdit eis Qui me sanū fecit ille mihi dixit Tolle grabatū tuū ⁊ ābula Jnterogauerūt aūt eū. Quis est ille hō qui dixit tolle grabatū tuū ⁊ ābula Js autē qui sanꝰ fuerat effectus nesciebat q̄s esset Jhs aūt declinauit a turba constituta in loco Postea inuenit eū ihs in tēplo ⁊ dixit ei Ecce iā sanus factus es iā noli peccare ne deteriꝰ tibi aliq̄d ocingat Abīit ille hō ⁊ nūcia uit iudeis qz ihs essz qui fecit eū sanū. Apterea pseq̄bantur iudei ihm qz hoc faciebat in sabbo Jhs aūt rñdit eis Pr̄ meus vsque mō opaī et ego operor Proptēa ergo magis q̄rebāt eū iudei interficere. qz nō solū soluebat sabbm ꝫ et pr̄em suū dicebat deū. equalē se faciēs deo Rñdit itaq̄ ihs ⁊ dixit eis Amē amē dico vobis Nō pt filius a se quicq̄ facere nisi qd̄ viderit pr̄ez faciētē Quecūz ei ille fecēit hec et filiꝰ silr facit Pr̄ eni diligit filiū ⁊ oia demr̄at ei que ipe facit ⁊ maiora his demōstrabit ei opa vt vos miremi. Sic eni pr̄ suscitat mortuos ⁊ viuificat sic et filiꝰ quos vult viuificat Neq̄ eni pr̄ iudicat quēq̄ ꝫ iudiciū oē dedit filio vt oēs honorificēt filiū sic honorificāt pr̄em Qui non honorificat filiū. nō honorificat pr̄em qui misit illū Amē amen dico vob qz qui v̄bū meū audit et credit ei qui misit me. hz vitā eānā ⁊ in iudiciū nō venit ꝫ trāsit a morte in vitā Amē amē dico vob q̄a venit hora et nūc est qñ mortui audiēt vocē filij dei ⁊ qui audierint viuēt Sicut eni pr̄ hēt vitā in semet ipo sic dedit et filio vitā hr̄e in semet ipo Et ptātez dedit ei iudiciū facē q̄a filius hois ē Nolite mirari h̄ qz veniet hora in qua oēs qui in monumētis sūt audiēt vocē eiꝰ Et pcedēt qui bōa fecerūt in resurrectiōz vite. qui v̄o mala egerūt in resurrectionē iudicij Nō possū ego ipse a me ipo facere q̄cq̄ ꝫ sicut audio iudico. ⁊ iudiciū meū iustū ē qz nō q̄ro volūtatē meā ꝫ eiꝰ qui misit me Si ego testimoniū phibeo de me. testimoniū meū nō est vez Alius est qui testimoniū phibet de me. et scio qz verū est testimoniū eiꝰ qd̄ phibet de me Vos misistis ad iohēz et testimoniū phibuit v̄itati Ego aūt nō ab hoie testimoniū accipio ꝫ hoc dico vt vos salui sitis Ille erat lucerna ardēs et lucēs Vos aūt voluistis ad horā exultare in luce eiꝰ Ego āt hēo testimoniū maiꝰ iohe Opa eni que dedit mihi pr̄ vt perficiā ea. ipa opa q̄ ego facio testimoniū phibēt de me qz pr̄ me misit Et q̄ misit me pr̄ ipe testimoꝝ phibz de me Neq̄ vocē eiꝰ vnq̄z audistis. neq̄ spēm eiꝰ vidistis. ⁊ v̄bū eius nō hētis in vob manēs q̄a q̄ misit ille. huic vos nō creditis Scrutami scripturas qz vos puta-

Hic primo cepit dominus iudeis manifestare diuinitatē suam quia patrem videlicet haberet deum

Manifeste loquitur h̄ dñs de patre et filio vnde iudeorū indignatio ⁊ odiuz generat̄ otra ipsū. Et hic i verbis christi cōfunditur error Arrij q̄ dixit christuz non esse filium naturalem patris neq̄ patri consubstantialez neq̄ coeternum. seo minorem patre dicentis Est. quando non fuit filiꝰ quasi qui ceperit ex tempore

tis in ipis vitā eñā hre. et ille sūt q̄ testioniū perhib ēt de me. et nō vultis venire ad me. vt vitā hēatis Claritatē ab hoibus nō accipio ꝫ ognoui vos qz dilectionē dei nō habetis in vob Ego veni in nomie pris mei z nō accepistis me. Si ali⁹ venerit in noie suo illū accipietis. Quō potestis vos credē qui gloziā ab inuicē accipitis. et gloziā que a solo deo est nō q̄ritis? Nolite putare qz ego accusatur⁹ sim vos apd prem Est qui accusat vos moyses in q̄ spatis Si ei crederetis moysi crederetis forsitā z mi. de me ei ille scpsit Si eni illius lris nō creditis. quō verbis meis credetis

De herode dicente iobem surrexisse et miracula facere. Mat. xiiij R. viij. L. ix. Ca. xlviij.

HAudiuit. L. āt herodes tetrarcha. famā. M. de ihu z oia L. que fiebāt ab eo. manifestū. R. eni fām est nomē eius z hesitabat L. eo q̄ diceret a q̄busdaz q̄ iobes surrexit a mortuis Ñ quibusdaz vero qz helyas apparuit Ab alis aūt q̄ pha vn⁹ de antiq̄s surrexerit. et. M. ait herodes Jobez ego decollaui. quis est iste de quo ego talia audio? Et q̄rebat vidē cuz et. M. ait pueris suis ībic est iobs bap. ipe surrexit a mortuis et ꝟtutes opant i eo quē. R. ego decollaui iobez hic a mortuis sur

De reditu apl̄oz ad xpm. R. vi. L. ix. Ca. xlix. Crexit.

ET. L. reuersi apostoli oueniētes. R. ad ihm renūciauerūt ei oia q̄ egerāt z docuerāt Et ait ill' Jēite seorsū in deb/tū locū z reqescite pusillū Et assūptis. L. illis secessit seorsū in locū desertū qui est bethsaida Erant. R. eni qui veniebāt z re/dibant multi z nec spatiū māducandi habebant

De q̄nq; panibus et duob⁹ piscibus. M. xiiij. R. vi. L. ix. J. vi. ET ascēdentes. R. in nauim abierūt trās mare Ca. l. J. galilee q̄ō est tyberiadis in desertū. R. locū q̄ō. M. cū L. audissent turbe secute sūt eū Et R. viderūt eos abeun tes et ognouerūt multi z pedestres de oibus ciuitatibus cōcur/rerūt illuc et p̄uenerūt eos Et exiens vidit turbā multaz ihus z misertus est sup eos q̄a erant sicut oues nō hītes pastorē z exce pit. L. illos et loq̄bat illis de regno dei Et. R. cepit illos docere multa. et curauit. M. languidos eoz Sequebat. L. aūt illū multi tudo magna quia videbant signa que faciebat sup his qui infir mabant Ab̄it aūt in montē ihus z ibi sedebat cū discipulis suis Erat aūt p̄mū pascha dies festus iudeoz. Jespe. M. aūt fa/cto accesserūt ad eū discipuli eius dicentes Desertus est locus z

Glo. Videtur hoc ee scōm pascha. al terum a primo iā dicto et ab illo q̄ fuit occisus.

et hora iã ꝓterijt dimitte turbas vt eũtes in castella. L. villas qꝫ q̃ circa sũt diuertãt vt inueniãt escas vt emãt. R. cibos q̃s mau/ducẽt qz in loco. L. deꝛto sumus Jbs M. aũt dixit eis. Non hñt necesse ire date illis vos mãducare Cũ. L. subleuasset ergo ocu los ibs et vidisset q̃a multitudo maria venisset ad eum dixit ad philippũ Unde emem⁹ panes vt mãducẽt hi Hoc autẽ dicebat tentãs eũ Jpe eni sciebat q̃d esset factur⁹ Rñdit ei philipp⁹ Du centoꝝ denariorũ panes nõ sufficiũt vt vnusq̃sqꝫ modicuz quid accipiat Et. R. dixit eis Quot panes hẽtis? Jte q videte. Dixit ei vn⁹ ex duodeci Andreas frat̃ symonis petri Est puer vn⁹ hic hñs q̃nqꝫ panes ordeacios q duos pisces. Sed et hec quid sunt inẽ tãtos? nisi. L. forte nos eam⁹ et emamus in oẽm hanc turbaz escas. Dicit. J. ergo ibs. facite hoies discũbere per quinia. L. q̃n gentos Erat aũt fenũ multũ in loco Discũbuerũt ergo viri q̃i nu mero q̃nqꝫ milia in ptes. R. per cẽtenos q q̃nquagenos Accepit J. ergo ibs panes et intuẽs. R. in celuz bñdixit et fregit Et cum gr̃as. J. egisset dedit. R. discipulis suis vt ponerẽt añ eos Disci puli. M. aũt dederũt turbis Sil̃r aũt q de piscib⁹ distribuit discũ bẽtibus q̃ntũ volebãt Ut aũt impleti sũt. L. oẽs et saturati di xit discipulis suis Colligite q̃ supauerũt fragmẽta ne peant Col legerũt ergo q impleuerũt duodeci. R. cophinos fragmẽtoꝝ ex q̃nqꝫ panib⁹ ordeaceis q duobus piscib⁹ q̃ supfuerãt his q̃ mã/ducauerãt. Mãducantiũ. M. aũt fuit numer⁹ q̃nqꝫ milia virorũ exceptis mulierib⁹ et puulis Et. R. statim coegit discipulos suos ascẽdere in nauim vt p̃cederẽt eũ trans fretũ a bethsaida dũ ipe dimittẽt populũ. Illi ergo homies cũ vidissẽt q̃ fecerat signum dicebãt Quia hic est vere ꝓpha qui vẽturus est in mundũ Jbs aũt cũ ognouisset q̃ vẽturi essent q rapent euz et facerent eum regẽ. fugit in mõtẽ itez ipe solus orare Uespe ãt fc̃o sol⁹ẽat ibi

De Ambulatiõe xpi supẽ mare. M. xiij. R. vi. J. vi. Ca li.

Sicut Aug̃ hic notat Si non fie ret per eunoẽ eu angelistam mẽtio de secũda refecti one septem panũ videtur esse inter euangelistas con trarietõ quaꝫ na rarent contrarie vnam et eandem refectionem. et ꝫ videlicet pro con cordantia talium vt dicantur pluri es facta que non nisi semel vident esse narrata.

Qvt J aũt sero factũ est descenderũt discipuli ei⁹ ad mare et cũ ascẽdissent nauim Uenit trans mare in caphar/naum et tenebre iaz facte erãt et nõ venerat ad eos ibs Mare aũt vento magno flante exurgebat. Nauicula. M. autẽ in medio mari iactabaṫ fluctib⁹ Erat aũt vẽtus otrarius eis. q vi/dit eos laborãtes in remigãdo Cũ. L. ergo remigassent stadia q̃si vigintiq̃nqꝫ aut triginta circa. R. q̃rtã vigiliã noctis vẽit ad eos ãbulans supẽ mare q volebat ꝓterire eos Ut illi vt viderunt

eū ābulantē sup̄ mare putauerūt fantasma esse et exclamauerūt pre timore. M. Omnes. R. eni viderūt eū et turbati sūt Statī. M qz ihs locut⁹ est eis dicēs habete fiduciā Cōfidite. R. ego sum Nolite timere Rndēs. M. aūt petrus dixit Dñe si tu es iube me venire ad te sup aqs At ipe dixit Veni Et descendens petr⁹ de nauicula ābulabat sup aqs vt veniret ad ihm Videns āt ventū validū timuit Et cū cepisset mergi clamauit dicēs Dñe saluum me fac Et continuo ihs extendēs manū appḥendit eū q ait illi Modice fidei q̄re dubitasti? Voluerūt. J. ergo eū recipe in naui Et. M. cū ascēdisset in nauiculā cessauit vētus q. R. multo magl. intra se stupebāt Nō eni intellexerāt de panib⁹ Erat ei coz eoz excecatū Qui. M. aūt in nauicula erāt. venerūt q adorauerūt eū dicētes Vere filī⁹ dei es Et. J. statim nauis fuit ad trā ad quā ibāt Et. M. cū trāsfretassēt venerūt in terrā genezareth q. R. applicuerūt Cūqz egressi fuissēt de naui. otinuo ognouerūt eum q pcurrētes p vniuersā regionē illā ceperūt in grabatis eos q̄ male habebāt trāsferre vbi eū audiebāt esse Et q̄cūqz introibat in vicos vel in villas aut ciuitates in plateis ponebāt infirmos et deprecabant eū vt vel fimbriā vestimēti ei⁹ tāgerēt Et q̄tq̄t tangebant eū salui fiebant.

De Predicatione eucharistie. J. vi. Ca lij.

Altera aūt die turba q̄ stabat trās mare vidit qz nauicula alia nō erat ibi nisi vna Et qz nō introisset ihs cū discipulis suis in naui ꝫ soli discipuli ei⁹ abiissēt Alie vo supuenerunt naues a tyberiade iuxta locū vbi māducauerant panē gr̄as agētes deo Cū ergo vidissēt turbe qz ihs nō ēat ibi neqz discipuli ei⁹ ascenderūt nauiculas q venerūt capharnaū q̄rentes ihm Et cū inuenissent eū trās mare dixerūt ei Rabbi q̄n huc venisti? Rndit ihs q dixit Amē amē dico vob̄ q̄ritis me nō q̄a vidistis signa sed qz māducastis ex panibus q saturati estis Operamini nō cibū qui pit sed qui pmanz in vitā eternā quē filī⁹ hois vob̄ dabit. hūc eni p̄ signauit deus Dixerūt ergo ad eū Quid faciemus vt operemur opa dei? Rndit ihs q dixit eis Hoc est opus dei vt credatis in eū quē misit ille Dixerūt ei Quod ergo tu facis signū vt videamus q credamus tibi? Quid operaris? P̄res nr̄i māducauer̄t mana in deserto sic scptū ē Panez de celo dedit eis māducare Dixit ergo eis ihs Amē amē dico vob̄ Nō moyses dedit vobis panē de celo. sed pater me⁹ dat vob̄ panē

Augl dicit q ca pharnaum est iuxta stagnum genesar quod dicitur mare

de celo verū Panis eni dei est qui descēdit de celo ⁊ dat vitam mūdo Dixerūt ergo ei Dñe semp da nob hūc panē Dixit autē eis ihūs Ego sū panis vite.qui venit ad me nō esuriet.⁊ qui credit in me nō sitiet vnq̄ Sed dixi vob q̄ et vidistis me et non credidistis Oīe qđ dat mihi pr̄.ad me veniet.⁊ eū qui venit ad me nō ej̄ciā foras.qa descēdi de celo.nō vt faciā volūtatē meam ꝫ volūtatē eius qui misit me Hec est autē volūtas ei⁹ qui misit me pr̄is.vt oīe qđ dedit mi nō pdam ex eo.sed resuscitē illud in nouissimo die.Hec est eni volūtas pr̄is mei qui misit me vt omnis qui videt filiū ⁊ credit in eū habeat vitā eternā ⁊ ego resuscitabo eū in nouissimo die Murmurabāt ergo iudei de illo q̄ dixiſſ Ego sū panis qui de celo descēdi Et dicebāt Nōne hic est ihūs filius Ioseph cui⁹ nos nouimus pr̄em ⁊ mr̄em:Quō ergo dicit ꝟ qa de celo descēdi?Rñdit ergo ihs ⁊ dixit eis Nolite murmurare inuicē Nemo pōt venire ad me nisi pr̄ me⁹ qui misit me traxerit illū Et ego resuscitabo eū in nouissimo die Est scptū in pphetis Et erūt hoies docibiles dei Oīs qui audiuit a patre ⁊ didicit venit ad me.nō q̄ pr̄em vidit quisq̄ nisi is qui ē a deo hic vidꝫ pr̄em Amē amē dico vob qui credit in me.habꝫ vitā eternaꝫ Ego sū panis vite.Pres vr̄i māducauerūt māna in deserto ⁊ mortui sūt.Hic ē panis de celo descendēs vt siq̄s ex ipo māducauerit nō moriat Ego sū panis viuus qui de celo descēdi.siq̄s māducauerit ex hoc pane viuet in eternū Et panis quē ego dabo:caro mea est pro mūdi vita Litigabāt ergo iudei ad inuicē dicentes Quō pōt hic nob dare carnē suā ad māducādū Dixit g⁹ eis ihs Amē amē dico vob Nisi māducaueritis carnē filij hois ⁊ bibe/ritis eius sanguinē nō hēbitis vitā in vobis Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sāguinē hꝫ vitā eternā Et ego resuscitabo eū in nouissimo die Caro eni mea vere est cibus ⁊ sāguis me⁹ vere est pot⁹ Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sāguinē in me manet ⁊ ego in illo Sicut misit me viuens pater et ego viuo pter patrem Et qui manducat me.et ipse viuet propter me Hic ē panis qui de celo descēdit Nō sicut manducauerūt pres vr̄i māna et mortui sūt Qui māducat hūc panē viuet i eternū Hec dixit in synagoga docēs in capharnaū Multi ergo ex discipls audiētes dixer̄t Dur⁹ ē hic ꝑmo ⁊ qs pōt eū audire?Sciēs ār ihs apō semet ipm quia murmurarent de hoc discipuli ei⁹ dixit eis Hoc vos scādalisat?Si ergo videritis filium homis ascendentē vbi

erat ꝑus Sps ē qui viuificat.caro nō ꝓdest ꝗcqꝫ Verba q̄ ego locutus sū vob.spūs et vita sūt Sed sūt quidā ex vobis qui nō credūt Sciebat eni ab initio ihs qui erāt credētes q̄ ds traditurus essꝫ eū et dicebat ꝓptēa dixi vob qz nēo p̄t venire ad me nisi ei datū fuerit a p̄re meo Ex hoc multi discipulorꝫ ei⁹ abierūt retro et iā nō cū illo ābulabant.Dixit ergo ihs ad duodeci Numq̄ et vos vultis abire?Rñdit ergo ei Symō petr⁹ Dñe ad quē ibim⁹?Verba vite ekne hēs et nos credimus q ognouim⁹ q̄a tu es xp̄s filius dei Rñdit eis ihs Nōne ego vos duodeci elegi et vn⁹ ex vob diabolus est?Dicebat aūt de iuda symonis scarioth.hic eni erat traditur⁹ eū cū esset vnus ex duodecim

De Missione septuagintaduorꝫ discipulorū.L.x Ca.liiij

Post hoc autē designauit dñs et alios.lxxij.et misit illos binos añ faciē suā in oēm ciuitatē q locū quo erat ipe vēturus Et dicebat illis Messis quidē multa.oparij autē pauci Rogate ergo dñm messis vt mittat oparios in messē suā Ite ecce ego mitto vos sic agnos inē lupos Nolite portaē saccū nēqꝫ perā nēqꝫ calciamēta q neminē per viā salutaueritis In quācunqꝫ domū intrauēritis p̄mū dicite pax huic domui Etsi ibi fuerit fili⁹ pacis requiescet sup illā pax vra Sin aūt ad vos reuertet In eadē āt domo manete edētes et bibētes q̄ apud illos sūt Dign⁹ est eni oparius mercede sua Nolite trāsire de domo in domū Et in quācūqꝫ ciuitatē intraueritis et susceperint vos mādu cate q̄ apponūt vob q curate infirmos qui in illa sūt q dicite illis Appropinq̄bit in vos regnum dei In quācūqꝫ aūt ciuitatez intraueritis.q non receperint vos exeuntes de plateis eius dicite Etiā puluerē qui adhesit pedib⁹ nr̄is de ciuitate vra extergimus in vos Tñ hoc scitote q̄a appropinq̄bit regnū dei Dico vob q̄a zodomis in die illa remissius erit qꝫ illi ciuitati.

De Maledictionibus ciuitatū in q̄bus p̄dicauerat xp̄s.M. xi.Luc.x.R.iij Ca.liij

Tunc M.cepit exp̄brare ciuitatibus in quibus facte sūt plurime vtutes eius q̄a non egissent penitentiā Ve.L. tibi.M.corrosaÿ ve tibi bethsaida q̄a si in tyro q sydōe facte fuissēt vtutes q̄ in vob facte fuer̄t.olim in cilicio q cinere sedētes peniterēt Verūtñ dico.M.vob tyro et sydoni remissius erit in die iudicij qꝫ vob Et tu Capharnaū Nūq̄d vsqꝫ ad celū exaltaberis.vsqꝫ ad infernū descēdes q̄a si in zodomis facte fuissēt vtutes q̄ in te fc̄e sūt forte mānissent vsqꝫ in hūc diē Verūtñ

dico vob ꝙa terre zodomoꝝ remissius erit in die iudicij qꝫ tibi Qui vos.L.audit me audit.ꝙ qui vos spnit me spernit Qui aũt me spnit.spernit eũ qui me misit Et.R.venit ad domũ.et cõue/nit iterꝝ ẏba ita vt nõ posset neqꝫ panẽ mãducare Et cũ audissẽt sui discipuli exierũt tenere eũ Dicebãt eni qm̃ in furorẽ versus ẽ

De demonio Muto.M.xij.R.iij.L.xi. Ea.lv.

OBlatus.M.est iħu demoniũ hñs.cecus ꝙ mut⁹.ꝙ.L.ẽat ejciẽs demoniũ ꝙ illud erat mutũ Et cũ eiecisset dẽoniũ locut⁹ ẽ mutus.Curauit.M.ãt eũ ita vt loq̃ret et vidẽt. et admirate.L.sũt turbe ꝙ dicebãt.M.Nũq̃o hic est filius dauid Phariseí ãt et scribe.R.q̃ ab hierosolymis descẽderãt audiẽtes M.dixerũt qm̃.R.beelzebub hꝫ Et.L.in beelzebub ꝑncipe demo niorꝝ ejcit dẽonia.Alij tẽtãtes.signũ de celo q̃rebãt ab eo. Et.R vocatl.eis.ipe.L.vt vidit cogitatões eorꝝ i pabolis.R.dicebat illꝭ Quõ ꝓt sathanas sathanã ejcẽ.Dñe L.regnũ in se ipꝫ diuisũ desolabiẽ et dom⁹ supꝑ domũ cadet et.R.nõ ꝓt stare regnũ illud Et ois.M.citas vel dom⁹ diuisa otra se nõ stabit Si.L.ãt sathanas in se ipꝫ diuisus ẽ.quõ stabit regnũ ipi⁹:Si.R.sathanas cõ surrexerit in se ipm dispṫr⁹ ẽ ꝙ nõ poterit stare ꝫ finẽ hẽt. Quia dicitis in beelzebub ejcere me demonia Si ãt ego in beelzebub ejcio dẽonia.filij vri in q̃ ejciũt? Jõ ipi iudices vri erũt Porro si in digito dei.spũ.M.dei ejcio L.demonia ꝓfecto puenit i vos regnũ dei Cũ fortis armat⁹ custodit atriũ suũ in pace sunt oia q̃ possidet Nẽo.R.ꝓt vasa fortis ingressus in domũ diripẽ nisi ꝑ fortẽ alliget Si.L.ãt fortior eo supueniẽs vicerit eũ.vniuẽsa va sa ei⁹ aufert in ꝗbus cõfidebat.ꝙ spolia ei⁹ distribuet et.R.tunc domũ ei⁹ diripiet Qui nõ est mecũ.aduersũ me ẽ.ꝙ q̃ nõ colligit mecũ dispget Amẽ.R.dico vob qm̃ oia dimittenṫ filijs hominũ pcca ꝙ blasphemie ꝗb⁹ blasphemauerunt. Qui aũt blasphema/uerit in spm scm nõ hẽbit remissionẽ in eternuz ꝫ reus erit eterni delicti qm̃ dicebãt spm immũdũ habz Quicũqꝫ.M.dixerit ẋbũ otra filiũ hois remittet ei Qui aũt dixerit otra spm sanctũ ẋbũ nõ remittet ei neqꝫ in ħ seculo neqꝫ in futuro Aut facite arborẽ bonam ꝙ fructũ eius bonum Aut facite arborẽ malã et fructuz eius malum Siquidem ex fructu arborꝫ cognoscitur Progenies viperarum quomodo potestis bona loqui cum sitis mali? Ex abundantia enim cordis os loquitur Bonus homo de thesau/ro bono profert bona.et malus homo de thesauro malo ꝓfert mala Dico autez vobis quoniam de omni verbo ocioso quod locuti fuerint hoies reddent rõem de eo in die iudicij Ex verbis

eni tuis iustificaberis et ex vbis tuis odemnaberis Cū .M ät .L immūdus spūs exierit ab hoie ābulat p loca arida q̄rens req̄z q nō inuenit Tūc dicit Reuertar in domū meā vñ exiui. q veniēs inuenit eā vacantē. scopis mūdatā q ornatā Tūc vadit q assūit septē alios spūs secū neq̄ores se q intrātes hitant ibi Et fiūt nouissima homis illius peiora p̄oribus Sic erit q generatōi huic pessime factū. L. est cū hoc diceret Extollēs vocē q̄dam mulier de turba dixit illi Btūs vēter q̄ te portauit q vbera q̄ suxisti At ille dixit Quinimo Bti qui audiūt vbū dei et custodiūt illud

De matre ihu q fratrib⁹ querētibus loqui

ei. Mat. xij. R. iij. Luc. viij Ca. lvi.

Adhuc .M. eo loquēte ad turbas Ecce mr̄ eius q frēs ei⁹ foris stabāt q̄rentes loq̄ ei Nō eni poterāt adire p̄ ℞ba Et .R. miserūt ad eū vocātes eū et sedebat circa euz ℞ba Dixit .M. aūt ei q̄daz Ecce mr̄ tua q frēs tui foris stāt q̄rentes te. L. videre At .M. ipe rñdens dicēti sibi ait Que est mat̄ mea? et qui sūt frēs mei? Et .R. circūspiciēs eos qui in circuitu eius sedebāt Et .M. extendēs manus suas in discipulos suos dixit Ecce mater mea et frēs mei Quicūq̄z eni fecerit voluntatez patris mei qui in celis est ipe meus frater. sozor et m̄ est. mater. L. mea et fratres mei sūt hi. qui verbū dei audiūt et faciūt.

De petētib⁹ signū de celo M. xij L. xi. C. lvij

Et Dixerūt ei q̄dā de scribis q phariseis dicentes Magr̄ volum⁹ a te signū videre Cōcurrētibus. L. autez turbis cepit dicere Generatio hec generatio neq̄z est Generatio M. mala et adultera signū q̄rit. q signū nō dabit̄ ei nisi signū ione pphe Sicut. L. sicut ionas fuit signū niniuitis ita erit filius homis generationi isti Sic. M. eni ionas fuit in ventre ceti tribus dieb⁹ et ℞bus noctibus. sic erit filius hois in corde terre tribus dieb⁹ et tribus noctibus Viri niniuite surgent in iudicō cū generatione ista et odemnabūt eā q pñiam egerūt in p̄dicatione ione Et ecce pl⁹ q̄z ionas hic Regina austri et surget in die iudicij cū generatōe ista q odēnabit eā q venit a finib⁹ t̄re audire sapiam salomonis Et ecce plus q̄z salomon hic Nemo. L. lucernam accendit q in abscondito ponit neq̄z sub modio ꝫ sup candelabrū. vt qui ingrediunt lumen videant. Lucerna corpis tui oculus est tuus Si oculus tus fuerit simplex totum corpus tuum lucidum erit Si autem nequaz fuerit etiam corpus tuum

tenebrosū erit vide ergo ne lumē qđ in te est tenebre sint Si ēgo corp⁹ tuū totū lucidū fuerit nō hns aliquā ptem tenebrarū erit lucidū totū et sicut lucerna fulgoris illuminabit te.

De discipulis qbus demonia subjciebant

Mat.xi.Luc.x Ca.lviij

Reuersi.L.sūt aūt oēs.lxxij.discipuli cū gaudio dicentes Dñe etiā demonia subjciunt nob in noie tuo Et ait illis Videbā sathanā sic fulgur de celo cadentē Et ecce dedi vob ptātem calcādi sup spentes et sup scorpiones et super oēm ptātem inimici et nihil vos nocebit Verūtn in hoc nolite gaudē qz spūs vob subjciunt Gaudete aūt đa noia vra scpta sūt in celis. In ipa āt hora exultauit ihs in spū scō Et.M.rndēs.L.dixit Cōfiteor tibi pr dñe celi et tre qz abscōdisti hec a sapiētib⁹ et pru dētibus et reuelasti ea puulis Ita pr đa sicut placuit añ te Oia mihi tradita sūt a pre meo Et.L.nemo.M.scit qui sit fili⁹ nisi pat neqz qui sit pr nisi fili⁹ et cui voluerit filius reuelare Et cōuersus ad discipulos ait Bti oculi qui vidēt q̄ vos videtis Dico eni vobis qz multi reges et pphe voluerūt videre q̄ vos videtis et nō viderūt et audire q̄ auditis et nō audierūt Venite ad me oēs q̄ laboratis et onerati estis et ego reficiā vos Tollite iuguz meū sup vos et discite a me qz mitis sū et humilis corde Et inuenietis requiē aiabus vris Jugū eni meū suaue est et onus meū leue

De samaritāo curāte vulneratū. L.x. C.lix

Ecce quidā legispitus surrexit tentās illū et dicēs Magister đo faciendo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eū In lege đo scptū est? Quō legis? At illi rndens dixit Diliges dnm deū tuū ex toto corde tuo.et tota aia tua et ex oibus viribus tuis et ex omni mēte tua.et primū tuū sic teipm Dixit qz illi Recte rndisti hoc fac et vives Ille āt volēs iustificare seipz dixit ad ihm Et qs est meus prim⁹? Suspiciēs āt ihs dixit Hō quidā descēdebat ab ihlm in iericho et incidit in latrones qui etiā despoliauerūt eū et plagis impositis abierūt semiuiuo relicto Accidit aūt vt sacerdos quidā descēderet eadez via et viso illo pterijt.similiter et leuita.cū esset secus locum et videret eum pertransijt Samaritanus autē quidaz iter faciens venit secus eum et videns eum misericordia motus est Et appropians alligauit vulnera eius infundens oleum et vinum et imponens illum in iumentum suum.duxit in stabulum et curam eius egit.

Et altera die protulit duos denarios et dedit stabulario et ait Cura illi habe et quodcunq; superogaueris ego cum rediero reddam tibi Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit Qui fecit misericordiam in illum Et ait illi ihs Vade et fac tu similiter

De ministerio marthe. L.x. Ca.lx

Electa iam erant septem demonia a maria. vt preoccupatur historia et ita de remissione peccatorum in domo simonis leprosi

FActum est autem dum irent et ipse intrauit in quoddam castellum Et mulier quedam martha nomine excepit illum in domum suam Et huic erat soror nomine maria que etiam sedens secus pedes dñi audiebat verbum illius Martha autem satagebat circa frequens ministerium que stetit et ait Dñe non est tibi cure quod soror mea reliquit me solam ministrare? Dic ergo illi vt me adiuuet Et respondens dixit illi dñs Martha martha solicita es et turbaris erga plurima Porro vnum est necessarium Maria optimam partem elegit que non auferetur ab ea.

De doctrina orationis L.xi Ca.lxi

Et factum est cum esset in loco quodam orans. vt cessauit dixit vnus ex discipulis eius ad eum Dñe doce nos orare sicut et iohes docuit discipulos suos Et ait illis Cum oratis dicite pater. Sanctificetur nomen tuum Adueniat regnum tuum Panem nrm quotidianum da nob quotidie Et dimitte nobis debita nra siquidem et ipsi dimittimus debitoribus nris Et ne nos inducas in tentationem Et ait ad illos Quis vrm habebit amicum. et ibit ad illum media nocte. et dicet illi Amice accommoda mihi tres panes quia amicus meus venit de via ad me. et non habeo quod ponam ante illum Et ille deintus respondeat dicens Noli mihi molestus esse Jam enim hostium clausum est et pueri mei mecum sunt in cubili. non possum surgere et dare tibi Et ille si perseuerauerit pulsans dico vob etsi non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit. propter improbitatem autem eius surget et dabit illi quotquot habet necessarios Et ego dico vob petite et dabitur vob

Probabile est quod hoc fuerit repetitum et dus petitiones tunc pretermisse

De traditionibus phariseorum reprehensis a xpo. Luc. xi. Ca.lxii

Et cum loqueretur rogauit illum quidam pharisseus vt pranderet apud se et ingressus recubuit. Pharisseus autem cepit intra se reputans dicere quare non baptisatus esset ante prandium Et ait dñs ad illum Nunc vos pharisei quod deforis est calicis et catini mundatis. quod autem intus est vrm plenum est rapina et iniquitate Stulti Nonne qui fecit quod deforis est etiam id quod intus est fecit? Verumtamen quod superest date elemosynam Et ecce omnia munda sunt vob

Patet in hac rubrica variam esse tam preoccupationem q̄z rememorationem. et hoc ex quotatione capitulorum habet rei geste certus ordo prout nec refert ad notitiā veritatis vl̄ salutem

De cōfricatione granoꝝ sabbatis. M. ꝛc. R. ij. L. vi.

(Ca. lxiij.

FActū. L. est aūt in illo tpe sabbo scdo. ꝑmo cuz transiret ihs per sata discipuli. M. ei⁹ esurientes ceperunt ꝓgredi q̄ euellere spicas et māducabāt. R. ofricātes manib⁹ Quidā āt phariseoꝝ dicebāt illis Quid facitis qd̄ nō licz in sabbis? Et. M. videtes dicebāt ihu Ecce discipuli tui faciūt qd̄ non licet eis facere sabbis Et. R. ait illis Nunq̄z legistis q̄d fecerit dauid q̄n nc̄itatē habuit q esurīt ipe et qui cum eo erāt. quō intrauit in domū dñi sub abiathar ꝑncipe sacerdotū q panes ꝓpositiōis sūpsit. L. R. M. et māducauit et dedit eis qui cū ipo erāt. quos. M. L. nō licebat ei ꝛmedere neq̄z his qui cū ipo erāt nisi solis sacerdotib⁹ q. R. dedit ei et his qui cū ipo erāt Aut. M nō legistis q̄ in sabbis sacerdotes in tēplo sabbm violāt et sine crimie sūt? Dico aūt vobis q̄a tēplo maior est hic Si aūt sciretis q̄d est miam volo et non sacrificiū nūq̄z ꝛdemnassetis innocētes Et dicebat R. eis Sabbm ꝓpter hoiem factū est q nō homo ꝓpter sabbatū Itaq̄z. R. L. M. dñs ē fili⁹ hois etiā sabbati (iiij. Ca. lxiiij

De sanatione man⁹ aride. M. ꝛc. R. iij. L.

ET. M. cū inde trāsisset factū est et in alio sabbo vt intraret in synagogā et doceret. q erat ibi hō et manus eius dextra erat arida Observabāt aūt scribe et pharisei si in sabbo curaret vt inuenirēt cām vñ accusarēt eū Ipe eni sciebat cogitatiōes eoꝝ Et. M. inrogabāt eū dicētes Si licz in sabbis curare vt accusarēt eū Et. R. ait hoi hīti manū aridā Surge et sta. L. in mediū. Et surgens stetit Et ait ad illos ihs Interrogo vos si licet in sabbis bñ agere an male! aiam saluare an perdere Dt. R. illi tacebāt Ipe. M. aūt dixit eis Quis erit ex vob hō qui hēat vnā ouē etsi ceciderit hec in sabbis in foueā Nōne tenebit et leuabit eā? Quāto magis est hō melior oue! Itaq̄z licz sabbis bñfacere Et circūspiciēs. R. eos cū ira otristatus sup cecitatem eorū dixit hoi Extēde manū tuā q extēdit q restituta est manus illi q sanitati. M. sic̄ altera Ipi. L. aūt repleti sūt insipientia q colloq̄bant ad inuicē q̄nā facerēt de ihu Exeūtes. M. āt pharisei osiliū faciebāt stati. R. cū herodianis aduersus eū quō eū pderent Ihs. M. aūt sciēs recessit inde q secuti sūt eū multi q curauit eos oīes q pcepit eis ne manifestū eū facerēt vt adimpleret qd̄ dc̄m ē p ysaiā ꝓphām dicentē Ecce puer me⁹ electus quē elegi

dilectus meus in quo bñ oplacuit aie mee.ponā spm meū super eū et iudiciū gētibus nūciabit Non otendet neq; clamabit neq; aliqs in plateis audiet voce ei⁹ Arūdinē quassatā non ofringet Et lumē fumigās nō extinguet donec eiciat ad victoriā iudiciū et in noie eius gētes spabūt Jhs.R.aūt cū discipulis suis secessit ad mare.q turba multa a galilea et iudea secuta est et ab iero solymis q ydumea et trās iordanē et q circa tyrū q sydonē multitudo magna audiētes q faciebat et venerūt ad eum Et dixit ihs discipulis suis vt nauicula sibi deseruiret ꝓpter turbā ne cōp merēt eū Multos eni sanabat ita vt irruerēt in eū vt eū tāgerēt. quotq; aūt habebāt plagas.et spūs imūdi cū illū videbāt.p/ cidebant ei q clamabāt dicētes tu es filius dei Et vehemēt cō minabat eis ne manifestarent eū. CL.viij.et.xiij. Ca.lxv

De quatuor pabolis in mari.M.xiij.R.iiij

ET factū.L.est deinceps Et ipe iter faciebat p ciuitates et castella ꝓdicās q euāgelisans regnū dei et duodecim cū illo Et mulieres aliq; que erāt curate a spiritib⁹ mali/ gnis q infirmitatib⁹ Maria que vocabat magdalene de q septē demonia exibant et iohanna vxor chuse ꝓcuratoris herodis et susāna q alie multe q ministrabāt ei de facultatib⁹ suis Jn.M.il/ la die exiens ihs de domo sedebat sec⁹ mare Et.R.cepit iterum docere ad mare Et.M.ogregate sūt ad eū turbe multe ita vt in nauiculā ascendēs sederet in mari.R.q ois turba in litoē.M.cir ca.R.mare sup terrā erāt Cū.L.aūt plima turba oueniret q de ciuitatib⁹ ꝓperarēt ad eū locut⁹.L.est q docebat.R.eos in pabo lis multa.q dicebat illis in doctrina sua p sūtudinez Audite.R. Ecce.M.exīt.L.qui semiat semiare semē suū seminās.R.ad semi nandū Et L.dū semiat aliud cecidit sec⁹ viā q oculcatū est q ve/ nerūt.R.volucres celi q omederūt illud Et aliud.L.cecidit sup petrā vbi.R.nō habuit trā multā.et statī exortū est qñ non ha bebat altitudinē terre Et qñ exort⁹ est sol exestuauit et.L.natum aruit qr nō hēbat humorē et.M.eo q.R.nō hēbat radicē Et.L. aliud cecidit inē spinas q simul exorte spine ascēderūt.R.et crese/ rūt.M.q suffocauerūt.L.illud q fructū.R.nō dedit Et.L.aliud cecidit in trā bonā q ortū fecit fructū ascēdentē.R.et crescentez aliud.M.cētesimū.R.aliud sexagesimū aliud tricesimū Hec L.di cens clamabat Qui hēt aures audiēdi audiat Et.R.cū eēt singu

Quamuis cōuer tantur dicta triū euangelistarū ni hilomin⁹ possunt intelligi varijs tē poribus fuisse re petita sicut.s. de sermone dominī in monte notatū est

laris accedẽtes. M. discipuli interrogauerũt eũ hi qui cũ illo erant duodeci. pabolã exponẽ que. L. esset hec pabola Et. M. dixerũt ei Quare in pabolis loq̃ris eis? Quib⁹. L. ipe dixit Quia. M. vobis datũ est nosse mysteriũ regni dei. L. celoꝝ. M. Ceteris. L. aũt qui. R. foris sũt oĩa in pabolis fiũt et. M. illis nõ est datũ Jõo in pabolis loq̃r eis. vt. R. videtes videãt et nõ videãt et audientes audiãt q nõ intelligãt. qr. M. videtes nõ videt q audietes nõ audiũt neqꝫ intelligũt vt adimpleat in eis ꝓphetia ysaie dicẽtis Auditu audietis et nõ intelligetis q videtes videbitis q non videbitis Jncrassatũ est cor eni ꝑli hui⁹ et auribus grauiẽ audierũt et oculos suos clauserũt neq̃ videãt oculis q auribꝰ audiãt et corde intelligãt et uertant et sanẽ eos et dimittantur. R. eis pcca Ifi. M. aũt bti oculi qui vidẽt et aures vre q̃ audiũt Aĩ q̃ppe dico vob qr multi ꝓphe et iusti cupierũt videre que videtis et nõ viderũt et audire q̃ auditis q non audierũt Et. R. ait illis Nescitis pabolã hãc Et quõ oẽs pabolas ognoscetis Jos. M ãt audite pabolã seminãtis Est. L. ãt hec pabola Semẽ ẽ xbũ dei qui. R. seminat. xbũ seniat Qui. L. aũt secꝰ viã vbi. R. seniat xbũ hi. L. sũt qui audiũt Et. R. cũ audierint ofestim venit satbanas et tollit L. xbũ de corde eoꝝ ne credẽtes salui fiãt Dis. M. eni qui audit verbũ regni dei q nõ intelligit venit malus q rapit q̃ seniatũ est in corde. Nã. L. qui sup petrã hi sũt qui cũ audierint stati. R. cũ gaudio suscipiũt illud Et. L. hi radices nõ hãt in R. se qr tpales sũt q̃a ad tps credũt. deiñ orta tribulatõe q pse cutione ꝓpter xbũ ofestim scãdalizant et. L. in tpe tentatiõis recedũt. Q̃d aũt in spinis cecidit hi sũt qui audierũt et a solicitudinib⁹ seculi. M. istius et fallacia diuitiaꝝ et voluptatib⁹. L. vite eũtes et circa. R. reliq̃ ocupie introeũtes suffocant. L. et nõ referũt fructũ. Qui aũt in trã bonã hi sũt qui in corde bono q optio audiẽtes xbũ suscipiũt. R. L. et retinẽt. L. et fructũ afferũt in patiẽtia Et. M. facit. R. aliud q̃dẽ cẽtesimũ Aliud aũt sexagesimũ porro aliud tricesimũ Et dicebat. R. illis Nunq̃d venit lucerna vt sub modio ponat aut sub lecto? Nemo aũt accẽdit lucernã et opit eã vase aut subtus lectũ ponit ꝫ sup cãdelabrũ q intrantes videãt lumẽ Nõ eni est occultũ q̃d nõ manifestet nec abscõditũ q̃d nõ ognoscat et in palã veniat Si. R. q̃s hz aures audiendi audiat. et dicebat illis Videte ergo. L. quõ et q̃d. R audiatl. In qua mẽsura mẽsi fueritis remetiet vob et adꝺiciet vobis Qui M L. R. eni hz dabit ei et abũdabit Qui aũt nõ habz et q̃d habet et putat. L. se hre auferet ab eo Aliaz. M. pabolã. M. ꝓposuit

Scda parabola.

eis dicēs Sīle factū est regnū celorū homi qui semiauit semē bo
nū in agro suo Cū aūt dormirēt hoies venit inimic⁹ eius⁊ supse
minauit zizania in medio tritici et abīit Cū aūt creuisset herba ⁊
fructū fecisset tūc apparuerūt et zizania Accedētes āt ꝓui pīsfa
milias dixerūt ei Dñe Nōne bonū semē semiasti in agro tuo.vñ
ergo hēt zizania? Et ait illis Inimic⁹ hō fecit hoc Serui āt dixe
rūt ei Vis imus et colligim⁹ ea? Et ait Nō ne forte colligētes
zizania eradicetis simul⁊ triticū cū eis Sinite vtraq; crescē vsq;
ad messē Et in tpe messis dicā messorib⁹ Colligite ꝑmū zizania
⁊ alligate ea in fasciculos ad oburendū.triticū aūt congregate in
horreū meū Et dicebat.R.eis.Sic est regnū dei quēadmodū si
iaciat hō sementē in terrā ⁊ dormiat et exurgat nocte et die ⁊ se/
men germinet⁊ increscat dū nescit ille Vltro eni terra fructificat
ꝑmū herbā.deinde spicā.deiñ plenū fructū in spica Et cū ex se,p
duxerit fructū statī mittit falcē qm̄ adest messis Tertia parabola
Aliā.M.pabo
lam ꝓposuit eis et R.dicebat Cui assimilabimus regnū dei? Aut
cui pabole cōpabimus illād? et cui.L.sīle esse estimabo? Simile ē
M.regnū celoꝝ grano sinapis qđ accipiēs hō semiauerit i agro
et.L.misit in ortū suū Qđ.R.cū semīatū est in tra mīmū.M.q̄dē
est in oibus semib⁹ q̄.R.sūt in tra et cū natū fuerit et.M.creuēit
mai⁹ est oibus oleribus Fiēdit.R.in arborē magnā.L.⁊ fit.M
arboꝝ⁊.R.facit ramos magnos ita.M.vt volucres celi veniāt
et habitēt in ramis ei⁹ et.R.possint sub vmbra ei⁹ hitare et volu
cres celi requieuerūt in ramis eius Alīa.M.pabolā locutus ē Alia parabola
eis Et.L.itez dixit Cui sīle regnū dei estimabo? Simile.M.L.ē
regnū celoꝝ fermēto qđ acceptū mulier abscōdit i farine satis
trib⁹ donec fermētatū est totū Hec.M.oia locut⁹ ē ihs in pabo
lis ad turbas Et talib⁹.R.mltis pabol loq̄bat eis x̄bū ꝓut po
terāt audire Sine pabola aūt nō loq̄bat eis vt.M.impleret qđ
dictū ē ꝑ ꝓphaz dicētē Aperiā in pabolis os meū ⁊ eructuabo
abscōdita a costitutōne mūdi Deorsū.R.aūt discipulis suis disse
rebat oia Tūc.M.dimiss⁹ x̄bis venit in domū⁊ accesserūt discipli
ei⁹ ad eū dicētes. Edissere nob pabolā zizanioꝝ agri Qui rñs
ait.qui semiat bonū semē est filī⁹ hois Ager āt ē mūdus.bonuz
x̄o semē sūt hi filīj regni.zizania aūt sūt filīj neq; Inimicus autē
qui semiat ea est diabol⁹.messis x̄o cōsūmatio seculi est Messoēs
aūt sūt āgeli Sicut ergo zizania colliguntur⁊ igni oburunt Sic
erit in cōsūmatione seculi Mittet filī⁹ hois āgelos suos⁊ colligēt
de regno ei⁹ oia scāndala id est eos qui faciūt iniq̄tatē et mittēt

eos in caminū ignis Ibi erit fletus et stridor dentium Tūc iusti fulgebūt sic̄ sol in regno p̄ris eor Qui hz aures audiēdi audiat

De tribus pabolis in domo. M. xiij. C. lxvj.

Similе est regnū celor thesauro abscōdito in agro quē qui inuenit hō abscōdit ⁊ p̄ gaudio illi⁹ vadit et vendit vniuersa q̄ hz ⁊ emit agrū illū. Iterū sile est regnū celor hoi negotiatori q̄renti bonas margaritas Inuēta át vna p̄cio/sa margarita abijt ⁊ vēdidit oia q̄ habuit ⁊ emit eā Iter similе ē regnū celorū sagene misse in mare et ex oñi genē pisciū congregā ti Quā cū impleta esset educētes ⁊ sec⁹ litus sedētes elegēr bo nos in vasa sua malos aūt foras miserūt Sic erit in cōsūmatiōe seculi Exibūt āgeli et sepabūt malos de medio iustor et mittēt eos in caminū ignis Ibi erit flet⁹ et stridor dentiū Intellexistis hec oñia? Dicūt ei etiā Dit illē Jō⁹ ois scriba doct⁹ in regno ce lorū similis est hoi p̄rifamilias qui p̄fert de thesauro suo nouaꝫ veteraꝫ Et factū est cū cōsūmasset iē⁹ pabolas istas. trāsijt inde et veniēs in p̄riam suā docebat eos in synagogis eor ita vt mi/rarētur et dicerēt Unde huic sapiētia hec et virtutes

De reprehēsione traditiōis iudeorū. M xv.

R. vij. et L. cōsonat sup̄. ca. xi. Ca. lxvij.

Tunc. M. accesserūt et R. ouenerūt ad eū ab irhymis. M. scribe ⁊ pharisei Et. R cū vidissēt q̄sdā de discipulis ei⁹ cōibus manib⁹ ⁊ nō lotis mānducare panē. vituperauerūt. Pharisei aūt ⁊ oēs nisi crebro lauēt man⁹ nō mānducāt tenentes traditiones senior Et a foro reducūtes nisi baptisarenē nō come dūt Et alia multa q̄ tradita sūt illis ꝟuare baptismata calicū vr/ceor et eramentor et lectorū Et interrogabāt eū pharisei et scri/be dicētes Quare. M. discipuli tui trāsgrediunē et. R. nō ābulant iuxta traditiōes senior? Dō. M eni lauāt man⁹ suas cū panē mā ducāt ꝫ R. coibus manib⁹ mānducant panē. Ipe. M. aūt rñs ait illis Quare et vos mādatū dei trāsgredimini ꝓpter traditionē vr̄am? Relinquētes. R. eni mādatū dei. tenetis traditiōes hoim et baptismata vrceor et calicū et alia silia his facitis multa Et dicebat eis Bñ irritū fecistis mādatū dei vt seruetis traditionē vr̄am Nā. M. de⁹ dixit et. R. moyses. Honora p̄rem tuū ⁊ matrē Et qui maledixerit p̄ri vel mri morte moriat Uos aūtē dicitis Si dixerit hō p̄ri aut mri corban hoc est donū q̄cūq; ex me ti/bi p̄derit. M. et nō honorificabit p̄rem suū aut mr̄em suā ⁊. R. vl

tra nō dimittitis euz quicqz facere pri suo aut mri. rescindentes verbū dei p traditionē vram quā tradidistis ⁊ multa silia hmōi facitis Ypocrita. M. bñ pphauit de vob ysaias dicēs Scriptū ē pplus hic labijs me honorat. coz aūt ipoz lōge est a me Invanū aūt et sine. M. cā colunt me docētes doctrinas ⁊ mādata hoim Et vocatis iterū. R. ad M. se turbis dixit Audite me omes. R. et intelligite Nō. M. qđ intrat in os coinqnat hoiez Nihil. R. est extra hoiem introiēs in eū qđ possit eū inqnare z q̄ de hoie pce dūt illa sūt q̄ coinqnāt hoiem Si qs hz aures audiēdi audiat Et cū introisset in domū a turba. accedētes. M. discipuli ei⁹ interrogabāt. R. euz pabolā. Et. M. dixerūt ei Scis qz pharisei audito hoc vbo scādalisati sūt At ille rndēs ait Omis plātatio quā nō plātauit pr me⁹ celestis eradicabit Sinite illos. ceci sūt et duces ce coz Cecus aūt si ceco ducatū pstet ābo in foueā cadūt R. ns aūt petr⁹ dixit ei Edissere nob pabolā hāc At ille dixit Adhuc ⁊ vos sine intellectu. sic. R. et imprudētes estis Nō intelligitis q̄a omne extrinsecus introiēs in hoiem Ome. M. qđ in os intrat nō. R. pōt eū coinqnare qz nō introit in coz ei⁹ sed in ventrē vadit ⁊ in secessū emittit. purgās omes escas. Dicebat aūt qm̄ q̄ de hoie exeūt illa coinqnāt hoiez que. M. aūt prcedūt de oze de corde exeunt ⁊ ea coinquināt hoiez Abint⁹. R. eni de corde hoim male cogitationes prcedunt homicidia. M. adulteria fornicatiōes furta falsa testionia blasphemie Auaricie. R. neqcie dol⁹ impudicicia ocls mal⁹ supbia stultitia Oia hec mala abint⁹ prcedūt ⁊ hec. M. sūt q̄ coinqnāt hoiez Nō lotis āt manib⁹ mādducaē ñ coinqnat hoiez

Vide Luc. b. s. xxx. rubricella xv

De Cananea. M. xv. R. vij. Ca. lxviij

Et. M. egressus iñ surgēs. R. secessit. M. ⁊ abijt. R. in ptes M. in fines. R. tyri ⁊ sydonis. et ingressus. M. domū neminē voluit scire ⁊ nō potuit latere Et. M. ecce mlier cananea stati. R. vt audiuit de eo cui⁹ filia hēbat spm imū dū egressa. M. a finib⁹ illis intrauit ⁊ clamauit. M. dicēs ei Miserē mei dñe fili dauid filia mea male a demonio vexat. Qui nō rndit ei vbū Et accedētes eū discipuli ei⁹ rogabāt eū dicētes Dimitte eā q̄a clamat post nos Ipe aūt rns ait Nō sū missus nisi ad oues que pierūt dom⁹ isrl At illa venit ⁊ adorauit cū et prcidit. R. ad pedes ei⁹ Erat eni mulier gētilis sirofenissa genē ⁊ rogauit eū vt demoniū ejiceret de filia ei⁹ dicēs. M. Dñe adiuua me. q̄ rns ait Sine. R. M. pus saturari filios Nō est bonū sumē panē filioz et mittere canibus At illa rndēs dixit illi Etiā. M. dñe nā et catelli

Mivoctur dicere Marcus qꝫ christus sanauit i domo filiam sed cōtextus iste cōcordat eū cū Math.

edũt de micis que cadũt de mensa dñorũ suoꝝ. ꝙ comedunt. R. de micis sub mensa puerorũ Tũc. M. rñdens iħs ait illi O mlier magna est fides tua fiat tibi sicut vis. ꝓpter. R. hũc ꝑmonẽ va. de. exĩt demoniũ de filia tua et sanata. M. est filia ei⁹ et illa hora Et R. cũ abĩsset domũ suã inuenit puellã sedentẽ sup lectum et demoniũ exisse

Cvĩ Ca. lxix.

De Surdo et muto sanato et multis alĩs. Ma. xv. R.

ET R. iterũ exiẽs de finib⁹ tyri venit ꝑ sydonẽ sec⁹. M. maẽ qđ ẽ inẽ. R. medios fines decapoleos et adducũt ei surdũ ꝙ mutũ ꝙ deꝑcabãt eũ vt ponat illi manũ ꝙ ponens illi manũ ꝙ apꝑhendẽs eũ de turba seorsũ misit digitos suos in auriculas eius et expuens tetigit liguã ei⁹ Et suspiciẽs in celũ ingemuit et ait Effeta qđ est adapire. et statim loqbat recte Et ꝓcepit eis ne cui dicerẽt. ꝙnto aũt eis ꝓcipiebat tãto magis pl⁹ ꝓdicabãt et de eo ãplius admirabant dicẽtes Bñ omnia fecit ꝙ surdos fecit audire ꝙ mutos loqui Et. M. ascendẽs in mõtẽ sedebat ibi Et accesserũt ad eũ turbe multe hñtes ſcũ mutos et claudos debiles cecos et alios multos et ꝓiecerũt eos ad pedes ei⁹ et curauit eos ita vt turbe admirarent videntes mutos loquẽtes ꝙ claudos ãbulantes. cecos videntes et magnificabant deũ israel.

De Scđa refectione turbe ex septẽ panibus et paucis piscib⁹ M. xv. R. viĩ. Ca. lxx.

IN diebus. R. illis Cũ turba multa esset cũ iħu nec hẽrent qđ mãducarẽt Cõuocatis discipulis suis ait illis Misereor sup turbam qr ecce iã triduo sustinẽt et ꝑseuerãt. M. mecũ. nec hñt qđ mãducent. et dimittere eos ieiunos nolo ne deficiãt in via Et. R. si dimisero eos ieiunos in domũ suã deficiẽt in via. quidã eni ex eis delõge venerũt Et rñderũt ei discipuli Ijñ illos poterit ḳs saturare panib⁹ in solitudine? Ijñ. M. nob panes in deꝑto tantos vt saturem⁹ turbã tantã? Et. R. inꝛrogabat eos. ḳt panes habetis? Qui dixerũt septẽ ꝙ paucos M pisciculos. Et ꝓcepit turbe vt discũberẽt sup ẽrã Et. R. accipiẽs. M. septẽ panes gr̃as agẽs fregit ꝙ dabat discipulis suis vt apponerẽt. ꝙ apposuerũt turbe ꝙ dederũt. M. ꝓpło Et hẽbãt pisciculos paucos et ipos bñdixit ꝙ iussit apponi Et mãducauerũt omnes. M. et saturati sũt Et sustulerũt. R. qđ supauerat de fragmẽtis septẽ sportas plenas Erãt aũt qui mãducauerãt R. q̃si q̃tuor milia hoim extra. M. puulos et mulieres ꝙ dimisit. R. eos Et dimissa. M. turba ascendit in naiculã. R. cuz discipulis suis ꝙ venit. M. in fines magedon ꝑtes R. dalmanutha

De iudeis iterū petentibus signū de celo et de fermento pha
riseorū cauēdo. M. xvi. R. viij. Ca. lxxi

ET exierūt R. et accesserūt. M. ad eū pharisei et saducei
tentātes vt rogarēt eū Et. R. ceperūt inquirere cū eo q̄
rentes ab eo vt. M. signū de celo oñderet Ille rñdēs
ait illis Facto vespe dicitis Serenū erit. rubicundū est enim celū
Et mane. hodie tēpestas. rutilat eni triste celū Faciem ergo celi
dīiudicare nostis Signa aūt tpm nō potestis Et ingemiscēs. R.
spū ait Quid generatio ista signū q̄rit Generatio. M. mala et a
dultera signū querit Āmē. R. dico vob Non dabit generationi
huic nisi. M. signū ione pphe Et relictis illis ascendit in nauim
abīit trās fretū Et cū venissēt discipuli ei⁹ trās fretū obliti sunt
panes recipe Et. R. nisi vnū panē nō hēbant secū in naui Et p̄ci
piebat eis dicēs Intuemini. M. R. et cauete a fermēto phariseorū
et saduceoꝝ. R. fermēto. R. hērodis Et. M. illi cogitabāt intra se di
centes q̄a panes nō accepim⁹ Quo. R. ognito. ait illis ibs Quid
M. cogitatis inter vos modice fidei q̄ panes nō hētis? nondū
R. ognoscitis nec intelligitis Adhuc cecatū hētis cor vr̄m? ocu
los hītes et nō videtis et aures hītes nō auditis Nec recorda
mini q̄n q̄nq̄ panes fregi in quinq̄ milia hoim. M. Et q̄t cophi
nos fragmētoꝝ. R. plenos tulistis? Dicūt ei duodeciz Q̄n et se
ptem panes in q̄tuor milia hoim. M. Et q̄t. R. sportas fragmen
toꝝ tulistis? Dicūt ei. vij. Et dicebat eis. quō nondū intelligitis
q̄. M. ñ de pāe dixi vob Cauete a fermēto phariseoꝝ et saduceo
rū Tūc intellexerūt q̄a nō dixerit cauendū a fermēto panū sed
a doctrina phariseorū et saduceorū. Ctes. R. viij. Ca. lxxij.

De Ceco sanato q̄a videbat homies velut arbores ambulā
ET veniūt bethsaidā et adducūt ei cecū et rogabāt eū vt
illū tāgeret Et apphensa manu ceci. educit eū ex vicum
expuens in oculos ei⁹. impositis manibus suis interro
gauit eū siquid videret Et aspiciēs ait Video homies velut ar
bores ambulātes Deiñ iterū imposuit manus sup oculos eius
et cepit videre et restitutus est ita vt clare videret oīa Et misit
illū in domū suā dicēs Vade in domū tuā Etsi in vicū introie
ris nemini dixeris (viij. Luc ix. Ca. lxxij

De Interrogatōe xp̄i quē me dicūt homies esse. Mat. xvi. R.
ET ingressus. R. est ibs et discipuli eius in castella Venit
aūt in ptes cesaree philippi Et factū. L. est cū sol⁹ orās
et discipuli ei⁹ cuz eo et. R. in via. M. Interrogabat disci

pulos suos dicēs Quē.R.dicūt homies esse filiū hois.quem.L
me esse dicūt turbe?Qui rñderūt illi dicētes Alij.M.iobez bapti
stam Alij helyā Alij vero hieremiā Alij.R.q̄si vnū de ꝓphis Alij
L.qz ꝓpha vn⁹ de ꝑibus surrexit Tūc.R.dixit illis ihs Vos
M.aūt quē me esse diciris?Rñs symon petr⁹ dixit Tu es xps fi
lius dei viui Rñs aūt ihs dixit ei Beatus es symō bariona q̄a ca
ro et sanguis nō reuelauit tibi sed pr̄ me⁹ qui est in celis Et ego
dico tibi qz tu es petr⁹ et sup hāc petrā edificabo ecclesiā meaz
et porte inferi nō ꝑualebūt aduersus eā Et tibi dabo claues re/
gni celoꝝ Et q̄cunqz ligaueris sup terrā erit ligatū et in celis.
Et q̄cūqz solueris sup terrā erit solutū7 in celis At.L.ille increpans eos ominatus.R.est eis.7 p̄cepit.M.discipulis vt nemini
dicerēt de.R.illo q ipe esset xp̄us Extinde cepit ihs docere R.
eos7 oīdere.M.discipulis suis qz oportez eū ire ihlymā7 mul
ta pati et.R.reꝓbari.L.a.R.sūmis seniorib⁹ a scribis.M.7 p̄nci
pibus sacerdotū et occidi et tertia die resurgē et R.palaz x̄bū
loq̄bat Et assumēs M.eū petr⁹ cepit illū increpare dicēs Absit
a te Nō erit tibi hoc.qui.R.uersus videns discipulos ominat⁹
est petro dicēs Vade retro post.M.me sathana scandalū es mi
qz nō sapis ea que dei sūt sed ea que hominū.

De Truce baiulāda post xp̄m.M.vi.R.viij.Et cōsonat.L.7 xliij.et.Luc.ix. Ca.lxxiiij.

Et vocata R.turba cū discipulis suis dicebat ad oīes
Si quis vult post me venire et.R me sequi abneget.M
L.semet ipm 7 tollet crucē suā et sequat̄ me Qui.M.eni
voluerit.L.aiam suā saluā facere ꝑdet eā Qui āt ꝑ̄diderit aiam
suā ꝓpter me 7 euāgeliū saluā faciet eā et inueniet.M.eaz Quid
eni ꝓdest homi si vniuersū mundū lucret aie x̄o sue detrimentū
patiat̄ semet ipm.L.perdat et detrimentū sui faciat.Aut M.R
quā dabit hō ōmutationē pro aia sua?fili⁹.M.eni hois vēturus
est in gl̄ia p̄ris sui cū āgelis suis 7 tūc reddet vnicuiqz ꝑm opēa
sua Qui R.eni me ofessus fuerit et x̄ba mea in generatiōe ista
adultera 7 peccatrice.et fili⁹ hois ofitebit̄ eū cū venerit in gl̄ia
p̄ris sui cū angelis suis Nā L.qui erubuerit me 7 p̄mōes meos
hūc fili⁹ hois erubescet eū cū venerit in maiestate sua et p̄ris et
sc̄oꝝ āgelorū Et.R.dicebat.L.illis Amē vere L.dico vob Sunt
M.quidā.R.L.de hic stātibus qui nō gustabūt mortē donec vi/
deant regnū.R.dei venientis in virtute filiū.M.homis venientē
in regno patris sui.

De Transfiguratione dñi.M.xvij.R.ix.L.ix. Ca.lxxv.

Regula ciconij de temporibus habz hic locum. Marcus enim non nominat primum et vltimum diem. qz fuerunt impfecti.

Factū. L. est ãt post hec ẋba fere dies octo post. M. dies R. ser Assūpsit ihs itez petrū Jacobū et ioh̃z frem ei⁹ et duxit illos in montē excelsū seorsū solos R. vt oraret L. Et trāsfiguratus. M. est añ illos Et. L. fca est dū oraret spēs vultus ei⁹ altera et resplēduit. M. facies eius sic̄ sol. vestimēta ãt ei⁹ facta sūt alba q cādida splēdida. R. nimis velut nix. et q̄lia fullo nō p̄t cādida facē sup t̄rā Et. M. ecce duo. L. viri apparuerūt. M. eis moyses et helyas cū eo loquētes visi. L. in maiestate et dicebāt excessū ei⁹ quē opleturus erat in ihr̄m Petr⁹ vero q qui cū illo erāt grauati erāt somno Et euigilātes viderūt maiestatē eius q duos viros qui stabāt cū illo Et factū est dū discēderet ab illo R̄n̄s. M. petr⁹ dixit ad ih̄m Dñe p̄ceptor. L. Rabbi R. bonū. M. est R. nos. L. hic esse. si vis. M. faciam⁹ hic tria tabernacula tibi vnū moysi vnū et helye vnū N̄ō. R. eni sciebat quid diceret Erāt eni timore exterriti Adhuc. L. aūt illo loquēte Ecce M. nubes lucida obūbrauit eos q timuerūt. L. illis in nubē intrā tibus Et. M. ecce venit vox. R. de nube dicēs Hic est filius me⁹ dilectus. M. charissim⁹. R. in quo. M. m̄h bene placui ipm audite Et audiētes discipuli ei⁹ ceciderūt in faciē suā q timuerūt valde Et accessit ih̄s et tetigit eos. dixitq; eis Surgite nolite timere Et L. dū fiēt vox. leuātes. M. oculos q circūspiciētes. R. neminē. M viderūt āplius. R. nisi ih̄m tm̄ secū. et inuētus. L. est ih̄s solus Et M. descēdentib⁹. L. illis de mōte p̄cepit illis ih̄s dicens Nemini dixeritis visionē donec filius hois a mortuis resurgat Et. R. verbū cōtinuerūt apud se ꝙrētes ꝙd esset cū a mortuis resurrexerit Et tacuerūt. L. ipi et nemi dixerūt in illis dieb⁹ quicq; ex illis q viderāt Et inrogauerūt. M. eū discipuli ei⁹ q dicebāt Quid ergo dicūt scribe et pharisei. R. qz helyā oportet venire p̄mū Qui respondēs ait illis Helyas. M. quidē vēt⁹ est Cū venerit. R. primo restituet oīa. et quō scr̄ptū est in filiū hois vt multa patiat et otemnat Dico. M. aūt vob qz helyas iā venit q nō ognouerūt eū z fecer̄t in eo q̄cūq; voluerūt sic̄. R. scr̄ptū est de eo. sic. M et filius hois passur⁹ est ab eis Tūc intellexerūt discipuli quia de ioh̃e baptista dixisset eis.

De Spū muto quē nō potuerūt curare discipuli xp̄i. M. xvij. R. ix. L. ix. Ca. lxxvi.

Factū. L. est autez in sequenti die descendentibus illis de mōte et veniēs. R. ad discipulos suos occurrit illis ẽba multa q. R. vidit turbā magnā circa eos q scribas cōꝙrētes cū illis Et ofesti ois ppls vidēs ih̄m stupefc̄us ē q expauerūt

Et.M.cum venisset ad turbā occurrentes.R.salutabant eum.q interrogauit eos.qđ inter vos oqueritis?Et.L.ecce rñs.R.vir L.vnus.R.de turba accessit M.ad eū genib⁹ ꝓuolutus añ eum clamauit.L.dicēs Magr̄.R.attuli ad te filiū meū huc hñtē spm mutū qui vbicūqz apphenderit eū illidit eū et spumat et stridet dētibus q aresćit Dñe.M.miserē filio meo qa lunaticus ē q male patit Nā sepe cadit in ignē q crebro in aquā Magr̄.L.obsecro respice filiū meū qa vnic⁹ mihi est Et ecce spūs apphendit illum et subito clamat q elidit et dissipat eū cū spumat Et vix discedit dilaniās eū.et obtuli.M.cuz discipulis tuis rogaui.L.q diri.R vt ejcerēt eū q nō potuerūt curare.M.cuz Rñdēs ihs ait O generatio incredula infidelis.L.et puersa vsqz quo ero apud vos et vobiscuz.M.qzdiu.R.vos patiar Afferte.M.huc illum ad me Adduc.L.huc filiū tuū Et.R.attulerūt eū q.L.cuz accederet et vidisset.R.illū statim spūs turbauit illū q elisit.L.eū demoniū et dissipauit Et.R.elisus in terrā volutabat spumans Et interrogauit pr̄em qntū tpis ē ex quo ei hoc accidit Et ille dixit Ab infātia et frequēter eū in ignē et in aquā misit vt eū ꝑderet.ꝫ q siqđ potes adiuua nos misertus nostri.Jhesus autem ait illi Si potes credere.omnia possibilia sūt credēti Et otinuo exclamās pat pueri cū lachrymis aiebat Credo dñe.adiuua incredulitatē meam Et cū vidisset ihs ocurrentē turbā.cōminatus est spiritui immūdo q increpauit.M.L.eū ihus dicēs.R.Surde q mute spūs Ego p̄cipio tibi exi ab eo q amplius ne introeas in eū et exclamans.q multū discerpēs eū exīt ab eo demoniū.M.Et fct̄us.R est sicut mortu⁹ vt multi dicerēt qa mortuus esset Jhs āt tenēs manū ei⁹ elcuauit eū et surrexit q curatus.M est puer.in illa hora sanauit.L.puer q reddidit illū pr̄i suo Stupebāt aūt omnes in magnitudine dei.oibusqz mirātibus in omnibus que faciebat dixit ad discipulos suos ponite in cordib⁹ vr̄is ꝑmones istos filius enī homis futurū est vt tradat in man⁹ hoim Et.R.cuz introissent domū discipuli eius accesserūt.M.ad eū secreto q dixerūt ei Quare nos nō potuimus curare eū?Dixit illis ihus ꝓpter incredulitatē vr̄am Amē dico vobis Si habueritis fidem sicut granū sinapis dicetis monti huic transi hinc q transibit.q nihil impossibile erit vobis Hoc.R.aūt genus in nullo pōt exire nisi in oratione et ieiunio

De Scenopheia et p̄dicatione passionis xp̄i.Mat.xvij.R ix.Luc.ix.Joh.vij. Ca.lxxvij.

ET.R.inde ꝓfecti ꝑtergrediebaꝫ ꝙ.J.ābulabat post ꝫ ihs in galileā nec.R.volebat quēq; scire nō.J.eniz volebat ābulare in iudeā qz q̄rebant eū iudei inēficē Erat eni in ꝓximo dies festus iudeoꝝ scenopheia.Dixerūt aūtē ad eū frēs eius Trāsi hinc et vade in iudeā vt̄ discipuli tui videāt opa q̄ tu facis Nemo q̄ꝑ in occulto aliq̄d facit et q̄rit ipse in palā esse si hoc facis manifesta teipm mūdo Nec eni frēs eiꝰ credebāt in eū Dixit ergo eis ihs.tp̄s meū nōdū aduenit.tp̄s āt vr̄m semp est paratū Nō pōt mūdus odisse vos.me aūt odit.qz testionīū phibeo de illo ꝙa opa eiꝰ mala sūt.Vos ascēdite ad diē festū hūc.ego aūt nō ascendā ad diē festū istū.qz tp̄s meū nōdū impletū est.Hec cū dixisset ipe māsit in galilea Cōuersantibus.M.aūt eis in galilea docebat.R.discipulos suos et.M.dixit.R.illis ihs Filius homis tradēdus est in manꝰ hoim et occident eū et occisus.R.tertia die resurget At.L.illi ignorabāt v̄bum istud.ꝙ erat velatū añ eos vt nō sentirēt illō et.L.timebāt R.eū inꝛrogare de hoc v̄bo et otristati.M.sunt vehemēter. Ut J.aūt ascenderūt frēs eiꝰ tūc ꝙ ipe ascēdit ad diē festū.nō manifeste.ꝫ quasi in occulto Judei ergo q̄rebāt eū in die festo.ꝙ dicebāt Ubi est ille?Et murmur multū erat de illo in turba Quidam eni dicebāt ꝙa bonus est Alij aūt dicebāt nō.ꝫ seducit turbas Nemo tamē palā loquebaꝫ de eo ꝓpter metū iudeoꝝ Jaz aūt die festo mediāte ascendit ihus in templū ꝙ docebat et mirabaꝫ iudei dicētes Quō hic lr̄as scit cū nō didicerit? Respondit eis ihus ꝙ dixit Mea doctrina nō est mea sed eius qui misit me Si quis voluerit voluntatē eiꝰ facere ognoscet de doctrina vtruz ex deo sit an ego a me ipo loquar Qui a semet ipo loquit̄ gloriā ꝓpriā querit Qui āt q̄rit gloriā eiꝰ qui misit illū.ꝫ verax est ꝙ iniustitia in illo nō est Nōne moyses dedit vob legē.ꝙ nēo ex vob facit legē?quid me q̄ritis inēficere Rñdit ei turba et dixit Demonium hēs Quis te q̄rit inēficere?Rñdit ei ihs et dixit eis Unū opus feci et oēs miramini ꝓpterea moyses dedit vobis circūcisionē.nō qz ex moyse est ꝫ ex pr̄ibus Et in sabbo circūciditis hoiem.Si circūcisionē accipit hō in sabbo vt nō soluaꝫ lex moysi.mihi indignamini quia totū hoiem sanū feci in sabbato? Nolite iudicare ꝑm faciem sed iustum iudiciū iudicate Dicebāt ergo quidā ex ierosolymis Nonne hic est quē q̄rūt inēficē?Ecce palam loquitur et nihil ei dicunt Nunq̄d vere ognouerūt p̄nci/pes qz hic est xp̄s Sed hunc scimus vnde sit.xp̄s āt cū venēit nemo scit vnde sit Clamabat ergo docens in templo ihesus

et dicēs Et me scitis et vnde sim scitis et a me ipo nō veni sed est
ver⁹ q̄ misit me quē vos nescitis Ego aūt scio eū Etsi dixero q̄a
nescio eū ero sikis vob mēdax ꝫ scio eū qz ab ipo sū ⁊ ipe me misit
Querebāt ergo eū apphēdere et nemo misit in illū man⁹ qz nō/
dū venerat hora ei⁹ De turba aūt multi crediderūt in eū Et di
cebāt.xpūs cū venerit nūq̄d plura signa faciet q̄z que hic facit!
Audierūt pharisei turbā murmurantē de illo hic Et miserūt pha
risei et pncipes ministros vt apphēderēt eū Dixit ergo ihs Ad/
huc modicū tpūs vobiscū sū et vado ad eū qui misit me. q̄ritis
me ⁊ nō inuenietis Et vbi sū ego vos nō potestis venire Dixe
rūt ergo iudei ad seipos. Quo hic itur⁹ elt qz nō inueniem⁹ euz!
Nūquid in dispsionē gentiū iturus est et doctur⁹ gētes! Quis ē
hic pmo quē dixit Queritis me ⁊ non inuenietis et vbi sum ego
vos nō potestis venire! In nouissimo aūt die magno festiuita/
tis stabat ihs et clamabat dicēs Si q̄s sitit veniat ad me et bi/
bat Qui credit in me sic dicit scptura flumia de vētre ei⁹ fluēt aq̄
viue Hoc aūt dixit de spū quē accepturi erāt credētes in eū Nō
dū eni erat spūs dat⁹ qz ihs nōdū fuerat glificatus Ex illa er
go turba cū audissēt hos pmones ei⁹ dicebāt Hic ē vere pphā
Alij dicebāt hic est xpūs Quidā aūt dicebāt Nunq̄d a galilea
xps vēit Nōne scptura dicit qz ex semie dauid. ⁊ de bethleē castel
lo vbi erat dauid. venit xpūs Dissentio itaq̄z fca est in ba pl
eū . Quidā aūt ex ipis volebāt apphēdere eū ꝫ nēo misit super
illū manus Venerūt ergo ministri ad pōtifices ⁊ pharisēos et
dixerūt eis illi Quare nō adduxistis eū! rñderūt isti Nunq̄z sic lo
cutus est hō sic hic hō loquit rñderūt ergo eis pharisei Nūq̄d
et vos seducti estis. Nūquid aliq̄s ex pncipib⁹ ⁊ pharisēis credit
in eū. ꝫ turba hec q̄ nō nouit legē maledicti sūt Dixit Nicodem⁹
ad eos Ille qui venit ad eū nocte qui vn⁹ ēat ex ipis Nunq̄d lex
nra iudicat hoiem nisi audierit ab ipo pus ⁊ ognouerit quid fa
ciat Rñderūt et dixerūt ei Nūq̄d ⁊ tu galile⁹ es. scrutare scpturas
et vide qz pphā a galilea nō surgit Et reuersi sūt vn⁹ q̄sq̄z in do

Nota ꝙ Nicode
mus iam venerat

De mliere deph̄ēsa in adulterio. J. viij. C. lxxviij (mū suā
Ihesus aūt perrexit in montē oliueti et diluculo iterum venit in
tēplū et oīs popul⁹ venit ad euz ⁊ sedēs docebat eos Adduc
unt autē scribe et pharisei mulierē in adulterio deph̄ensaz ⁊ sta
tuerūt eā in medio et dixerūt ei Magr̄ hec mulier mō deph̄ensa
est in adulterio Jn lege aūt mandauit nob dns hmōi lapidare
Tu ergo q̄d dicis Hec at dicebāt tentātes eū vt posset accusare

eū Jhs aūt inclinās se deorsū digito scribebat in tra Cū autē psseverarēt interrogātes eū erexit se et dixit eis Qui sine pcco vr̄m est.pm̄ in illā lapidē mittat. Et iterū se inclinās scribebat in tra Audiētes aūt vn̄ post vnū exibāt incipiētes a seniorib⁹ q remā sit sol⁹ et mulier in medio stās Erigēs āt se ihs dixit ei Mr̄ vbi sūt q̄ te accusabant? Nemo te ddemnauit? Que dixit Nemo dñe Dixit aūt ei ihs. Nec ego te ddemnabo. vade q̄ āpli⁹ noli peccare

De ōbis christi ī gazophilatō. J. vij. C. lxxix

Terū ergo locut⁹ est eis ihs dicēs Ego sum lux mūdi. qui sequit me nō ābulat in tenebris ꝫ hēbit lumē vite Dixerūt ergo ei pha risei. Tu de te ipo testioniū phibes. testimoniū tuū nō est verum. Rñdit ihs q dixit eis Etsi ego testioniū phibeo de me ipo. verū est testioniū meū qr scio vñ veni q quo vado. vos aūt nescitis vñ venio aut q̄ vado Vos m̄ carnē iudicatis. ego aūt nō iudico quēq̄ Etsi iudico ego. iudiciū meū ver̄ est qa solus nō sum sed ego et q̄ misit me p̄ Et i lege vra scptū ē qa duor̄ hoim testio⁹ verū est Ego sū qui testimoniā phibeo de memet ipo. q testimo niū phibet de me qui me misit p̄ Dicebāt ergo ei. Ubi est pat tuus? Rñdit ihs Neq̄ me scitis neq̄ p̄em meū. Si me sciretis. fo rsitan q p̄em meū sciretis hec v̄ba locut⁹ est in gazophilatio do cens in templo q nemo app̄hendit eū qa nōdū venēat hora ei⁹

De alio sermōe christi ꝓpter quē voluerūt iudei eū lapidare Jo. viij. Ca. lxxx.

Dixit ergo iterum eis Ego vado et q̄retis me. et in pcco vr̄o moriemi. q̄ ego vado vos non potestis venire Dicebāt ergo iudei Nūq̄d interficiet semetip̄m qr dicit quo ego vado. vos nō potestis venire? Et dicebat eis Vos deorsū estis ego de supnis sū. Vos de mūdo hoc estis ego nō sum de mūdo hoc. Dixi ergo vob qa moriemini in pcc̄is vr̄is Si enim nō credideritis qa ego sū moriemini in pcco vr̄o. Dixerūt ergo ei Tu q̄s es? Dixit eis ihs. Principiū qui q loq̄r vobis. multa habeo de vob loqui et iudicare ꝫ qui me misit verax est q ego q̄ audiui ab eo hec loq̄r in mūdo. et nō ognouerūt qa p̄em eis dicebat deū. Dixit ergo eis ihs. Cū exaltaueritis filiū hois tunc cognoscetis qr ego ipe sum et a memetipo facio nihil Et sic docuit me p̄ hec loquor et qui misit me mecū est. et nō reliquit me soluz quia que placita sunt ei facio semper hec illo loquēte mlti crediderunt in eum. Dicebat ergo ihs ad eos qui crediderāt ei

ludeos Si vos mānseritis in ꝑmõe meo.vere discipli mei eritis ꝙ cognoscetis veritatē ꝙ vitas liberabit vos Rñderūt ei Semen abrae sum⁹ ꝙ nemini ꝓuuim⁹ vnq̄z.quō tu dicis liberi eritis?Rñ dit eis ihs Amē amē dico vob ꝙa oīs qui facit pccm.ꝓuus ē pcci.seruus aūt nō manet in domo in ecnū.fili⁹ manet in eternū Si ergo fili⁹ vos liberabit.vere libēi eritis.scio qz filij abrae est. sed q̄ritis me inkficere.qz ꝑmo me⁹ nō capit in vob Ego qō vidi apud pr̄em loq̄r.ꝙ vos q̄ vidistis apud pr̄em vr̄m faciatis Rñ derūt et dixerūt ei.Pr̄ nr̄ abraā est Dicit eis ihs Si filij abrae estis.opa abrae facite.Nūc āt q̄ritis me inkficere hoiem q̄ vita/ tē vob locut⁹ sū quā audiui a deo. hoc abraā nō fecit.Vos fa citis opa pr̄is vr̄i Dixerūt ergo ei Nos ex fornicatōne nō sum⁹ nati.vnū pr̄em hēmus deū Dixit ergo eis ihs Si deus pat vr̄ esset diligeretis vtiq̄z me Ego eni ex deo ꝓcessi ꝙ veni.neq̄z eni a meipo veni ꝫ ille me misit.q̄re loquelā meā nō ognoscitis?q̄a nō potestis audire ꝑmonē meū.Vos ex pre diabolo estis ꝙ desi deria pr̄is vr̄i vultis facē Ille homicida erat ab initio ꝙ in vita te nō stetit.qz nō est vitas in eo.cū loquit mendaciū ex ꝓpr̄ijs lo quit q̄a mēdax est ꝙ p̄ eius Ego aūt qz vitatē dico nō credit. mihi Quis ex vob arguet me de pcco?Si veritatē dico q̄re non creditis mi?Qui est ex deo verba dei audit.ꝓterea vos nō audi/ tis qz ex deo nō estis Rñderūt ergo iudei ꝙ dixerūt ei Nonne bñdicim⁹ nos q̄a samaritanus es tu ꝙ demoniū hēs?Rñdit ihs Ego demoniū nō habeo ꝫ honorifico pr̄em meū ꝙ vos inho/ norastis me Ego aūt nō q̄ro gliam meā.est qui q̄rat ꝙ iudicet Amē amē dico vob Si q̄s ꝑmonē meū seruauerit.mortez nō vi debit in eternū Dixerūt ergo iudei Nūc ognouimus q̄a demo/ niū habes Abraā mortu⁹ est ꝙ ꝓphe.ꝙ tu dicis si q̄s sermonem meū ꝓuauerit mortē nō gustabit in eternū.Nūquid tu maior es pr̄e nr̄o abraā qui mortu⁹ est?et ꝓphe mortui sūt.quē tu te ipm facis?Rñdit ihs Si ego glifico me ipm gloria mea nihil ē Est pr̄ meus q̄ui glorificat me quē vos dicitis q̄a deus nolter est.ꝙ nō ognouistis eū.ego aūt noui eū Etī dixero nescio eū.ero simi lis vob mēdax sed scio eū ꝙ ꝑmonē ei⁹ seruo Abraā pat vr̄ exul/ tauit vt videret die meū vidit ꝙ gauisus est Dixerūt ergo iudei ad eū Quinq̄ginta ānos nōdū habes ꝙ abraam vidisti?Dixit ergo eis Amen amen dico vobis anteq̄z abraam fieret ego sum Tulerūt ergo lapides vt iacerent in eum.ihs autez abscōdi/ se et exiuit de templo.

De Ceco nato J.ix. C.lxxxi.

Et ꝓteriens vidit hoiem cecū a natitate Et inꝛogauerūt eū discipuli sui Rabbi Quis peccauit hic an parētes eius vt cecus nasceret? Rñdit ihs. Neq; hic peccauit neq; parētes eius ꝫ vt manifestent opa dei in illo. Me oportz opari opa eius qui misit me donec dies est Uenit nox qñ nemo pōt opari. q̄diu sū in mūdo lux sū mūdi Hoc cū dixisset exput in terraz ⁊ fecit lutū ex sputo et liniuit lutū sup oculos ei⁹ et dixit ei Uade et laua in natatoria syloe qđ interp̄tat missus Abiit ego et lauit et venit videns Itaq; vicini et qui viderāt eū ꝓus quia mendicus erat dicebāt. Nōne hic est qui sedebat ⁊ mendicabat? Alii dicebāt ꝙa hic est Alii aūt nequaq; sed similis ei⁹ est Ille vo dicebat. qz ego sū. Dicebāt ergo ei Quō apti sūt tibi oculi? Rñdit Ille hō qui dicit ihūs lutū fecit et vnxit oculos meos et dixit mihi Uade ad natatoria syloe et laua et abij et laui ⁊ video Dixer̄t ei Ubi est ille? Ait nescio Adducūt eū ad phariseos q̄ cec⁹ fuerat Erat aūt sabbm qñ lutū fecit ihs et aperuit oculos ei⁹ Iterꝫ ergo inꝛogabāt eū pharisei quō vidisset Ille aūt dixit eis Lutū posuit mihi sup oculos ⁊ laui et video Dicebāt ergo ex phariseis quidam Nō est hic hō a deo qui sabbm nō custodit. Alii dicebant Quō pōt hō pccōr hec signa facē Et scisma erat inꝛ eos Dicūt ergo ceco iterū Tu qđ dicis de eo qui aperuit tibi oculos tuos? Ille aūt dixit qz ꝓpha est Non crediderūt ergo iudei de illo ꝙa cec⁹ fuisset et vidisset donec vocauerūt ꝓntes eius qui viderat Et inꝛogauerūt eos dicētes. Hic filius vr̄ est quē vos dicitis ꝙa cecus nat⁹ est? quō ergo nūc videt? Rñderūt ergo eis pentes ei⁹ et dixerūt Scimus ꝙa hic est fili⁹ nr̄ et qz cecus natus ē. quō aūt nūc videat nescim⁹ aut q̄s aperuit oculos eius nos nescimus ipm inꝛogate. etatē hz ipe de se loquat Hec dixerūt pentes ei⁹ ꝙa timebāt iudeos Jā eni dispirauerāt iudei vt siq̄s confiteret eū esse xp̄m extra synagogā fieret. ꝓterea pentes ei⁹ dixerūt etatē habz ipm inꝛogate Uocauerūt ergo rursū hoiem qui cec⁹ fuerat ⁊ dixer̄t ei Da gl̄iam deo Nos scim⁹ qz ih̄s hō pccōr ē Dixit ergo ille. si peccator est. nescio Unū scio quia cum cecus essem modo video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi? quomō aperuit tibi oculos? Respōdit eis Dixi vob iam et audistis. Quid iterꝫ vultis audire? Numq̄d et vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerunt ei et dixerunt Tu discipulus illius sis. nos aūt moysi discipuli sumus Nos scimus quia moysi locutus est de⁹. Hunc aūt

nescimus vñ sit Rñdit ille hō q dixit eis In hoc mirabile ē quia vos nescitis vñ sit et aperuit oculos meos Scim⁹ aūt qz pccores de⁹ nō audit. ꝫ siqs dei cultor est q volūtatē ei⁹ facit. hūc de⁹ exaudit A seculo nō est auditū qz qs aperuit oculos ceci nati nisi esset hic a deo nō poterat facē quicqꝫ Rñderūt q dixerūt ei In pccis nat⁹ es totus q tu doces nos? et eiecerūt eū foras Audiuit ihs qz eiecerūt eū foras q cū inuenisset eū dixit ei Tu credis in filiū dei? Rñdit ei q dixit Quis est dñe vt credā in eū Dixit ei ihs. Et vidisti eū q qui loquit tecū ipe est At ille ait. Credo dñe Et pcidēs adorauit eū. Et dixit ei ihus In iudiciū ego veni in hūc mūdū vt qui nō vidēt videāt. et qui vidēt ceci fiāt Et audierūt ex phariseis qui cū ipo erāt. q dixerūt ei. Nunqd et nos ceci sum⁹? Dixit eis ihs si ceci essetis nō hrētis pccm Nūc vero qz dicitis qz videmus pccm vr̄m manet ¶ Jo. x. ¶ Ca. lxxxij.

De sermone christi Ego sū pastor bonus

AMen Amē dico vob qui nō intrat p hostiū in ouile ouiū sed ascēdit aliūde ille fur est q latro Qui autē intrat per hostiū hic pastor est ouiū. huic ostiari⁹ aprit q oues vocē ei⁹ audiūt et pprias oues vocat noiatim q educit eas Et cuz pprias oues emiserit vadit añ eas. q oues illū sequunt qz sciūt vocem ei⁹ Alienū aūt nō sequunt ꝫ fugiūt ab eo qa non nouerunt vocē alienoz hoc puerbiū dixit eis ihs Jlli aūt nō ognouerūt qo loqr̄ eis Dixit ergo eis itez ihs Amē amē dico vob quia ego sū hostiū ouiū Omes quotqt venerūt fures sūt et latrones sed nō audierūt eos oues Ego sū hostiū. per me siqs introierit. saluabit et ingrediet q egrediet q pascua inueniet. Fur āt nō vēit nisi vt furet et mactet q pdat Ego veni vt vitā hēant et abūdātius hēant Ego sū pastor bon⁹. bonus pastor dat aiam suam p ouib⁹ suis Mercenarius āt et qui nō est pastor cui⁹ nō sunt oues pprie. videt lupū venientē q dimittit oues et fugit q lup⁹ rapit q dispgit oues Mercenari⁹ āt fugit qz mcenari⁹ ē q nō ptiet ad eū de ouib⁹ Ego sū pastor bon⁹ q ognosco meas q ognoscunt me mee Sic nouit me pr̄ et ego agnosco pr̄em q aiaz meā pono p ouib⁹ meis Et alias oues hēo q nō sūt ex ꝫ ouili et illas oportet me adducere et vocē meā audiēt et fiet vnū ouile q vn⁹ pastor pptēa me pr̄ diligit qa ego pono aiaz meā q itez sumā eā Nēo tollit eā a me ꝫ ego pono eā a me ipo. ptātē hēo ponendi aiam

meā et ptātem habeo iterū sumēdi eā Hoc mādatū accepi a patre meo Dissentio itex facta est inter iudeos xpter sermōes hos Dicebāt āt multi ex his Demoniū habet et insanit. qd eū auditis? Alij dicebāt hec verba nō sūt demoniū habētis Nunqd demoniū potest cecorū oculos aperire.

De solutione didragmatis. M. xvij. R. ix. Capitulū. lxxxix.

ET. R. venerūt capharnaū et cū venissēt. M. capharnaum accesserūt qui didragma accipiebāt ad petrū. et dixerūt ei Magr vester ñ soluit didragma. Et ait Etiā. Et cū intrasset i domū. puenit eū ihs dicēs Quid tibi videt simō? Reges terre a qbus accipiūt tributū vl censū. a filijs suis an ab alienis? Et ille dixit Ab alienis. Et dixit ei ihs Ergo liberi sūt filij Vt āt nō scādalizemus. Vade ad mare et mitte hamū. et eū piscē qui pmus ascēderit tolle et apto ore ei⁹. inuenies staterē. illū sumēs da eis pro me et te.

De cōtentione discipulorū quis eorū videretur esse maior et de doctrina xpi. M. xviij. R. ix. L. ix.

NIlla. M. hora intrauit Il. in eos cogitatio qs eox videret esse maior Vt ihesus vidēs cogitatiōes cordis eox. cū. R. domi esset interrogabat eos. Quid i via tractabatis? At illi tacebāt Siqdē i via inter se disputauerāt. quis esset illox maior. Accesserunt. M. discipuli ad iesuz dicētes Quis putas maior est in regno celox? Et. R. residens vocauit duodeci. et ait illis Siquis vult primus esse. erit oim nouissimus et omniū minister Et. M. aduocās ihs puulū accipiēs. R. apphēdit. L. et statuit. M. eū secus se in medio M. eox Quē. R. cum cōplexus esset. ait illis Amē. M dico vobis Nisi cōuersi fueritis et efficiamini sicut paruuli nō intrabitis in regnum celorum Quicunqz ergo humiliauerit se sicut paruulus iste. hic maior est in regno celorum Et qui susceperit. vnū puulum talē in nomie meo. me suscipit Et. R. quicūqz me suscepit nō solū me suscipit sed eū qui misit me Nā qui minor. L. ē inter vos oēs. hic maior est Qui. M. aūt scādalizauerit vnū de pusillis istis minimis qui in me credūt expedit. bonū. R. est ei magis vt. M suspē datur mola asinaria in collo eius et demergat in pfundū maris Ve mūdo a scandalis Necesse est eni vt veniāt scādala: verūtā

ve homi illi p̄ quē scādalū venit Si.M.aūt.R.manꝰ tua scādali/
sat te abscide eā et p̄ĵce abs te Bonū.R.est tibi debilē vel clau/
dū.M.introire in vitā q̄z duas manus vel duos.M.pedes hñtē
mitti q ire in gehēnā ignē.M.eternū inextinguibilē.R. vbi ver
mis eoꝝ nō mozīt et ignis nō extinguīt Et si pes tuus scandali/
sat te.amputa illum.bonū est tibi claudū intrare in vitā eternaz
q̄z duos pedes hñtez mitti in gehennā ignis inextinguibilis vbi
vermis eorū nō mozīt et ignis nō extinguīt Et.M.si oculus tuꝰ
scādalisat te crue eū q p̄ĵce abs te Bonū.R.est tibi lusco cū.M
vno oculo vitā intrare regnū.R. dei q̄z duos oculos hñtē mitti
in gehennā ignis vbi v̄mis eorū nō mozīt et ignis nō extinguīt
Oñis eni victima igne saliēt et oñis victima sale saliēt Bonū ē
sal qđ si sal insulsū fuerit in quo illud ꝺdietis?Habete in vob sa
lem.et pacē habete inter vos Videte.M.ne ꝺtemnatis vnuz ex
his pusillis Dico eni vobis ḡa āgeli eoꝝ in celis semp vident fa
ciem p̄ris mei qui in celis est.venit eni filius hois saluare quod
pierat Quid vobis videt?Si fuerint alicui centū oues.errauerit
vna ex eis.Nōne relinq̄t nonagintanouē in mōte et vadit q̄rere
eā que errauerat.Et si cōtigerit vt inueniat eā Amē dico vobis
quia gaudet sup eā magis q̄z sup nonagintanouē que nō erra/
uerūt Sic nō est volūtas ante patrē vestrū q̄ in celis est vt peat
vnus de pusillis istis. Ca.lxxxv.

De correptione fraterna.M.xviii.L.xvii

Attēdite vobis si.M aūt peccauerit in te frater tuꝰ Vade
et corripe increpa.L.illū inē.M.te et ip̄m solū Si audie/
rit te et p̄riam.L.egerit.dimitte illi.lucratus.M.es frem
tuū Et.L.si septies in die peccauerit in te et septies in die ad te
uersus fuerit dicēs penitet me dimitte illi Si.M.aūt nō te audi
erit adhibe tecū adhuc vnū vel duos vt in oze duoꝝ testiuz vel
triū stet oñe verbū.q̄ si nō audierit eos dic eccie Si aūt q eccle/
siam nō audierit sit tibi sicut ethnicus et publicanꝰ Amē dico vo
bis q̄cunq̄z alligaueritis sup terrā.erūt ligata et in celis q q̄cūq̄z
solueritis sup terrā erūt soluta et in celis Iteꝝ dico vobis ḡa si
duo ex vob ꝺsenserint sup terrā de oñi re quācūq̄z petierint fiet
illis a p̄re meo qui in celis est.vbi eni sunt duo vel tres ꝺgregati
in nomie meo ibi sū in medio eorū.Tūc accedēs petrus ad eum
dixit.Dñe q̄tiēs peccabit in me frater meꝰ q dimittā illi: Usq̄z
septies?Dixit illi ihs.Nō dico tibi vsq̄z septies sed vsq̄z septua/
gies septies.

De seruo uequā cui omne debitū dimissū fuerat M.xviij. Ca.lxxxvi.

Ideo assimilatū est regnū celoz homi regi qui voluit rōnem ponere cū seruis suis Et cū cepisset rōnez ponere.oblatus est ei vn⁹ qui debebat decē milia talēta Cū aūt nō hꝫet vñ redderet.iussit eū dñs venūdari et vxozē eius et filios et oīa q̄ hēbat et reddi Procidēs āt bu⁹ ille rogabat eū dicēs. Patiētiā habe in me et oīa reddā tibi Misertus aūt dñs serui illi⁹.dimisit eū.et debituz dimisit ei Egressus aūt seruus ille inuenit vnū de cseruis suis q̄ debebat centū denarios ⁊ tenēs suffocabat eū dicēs Redde qđ debes Et pcidēs cseruus ei⁹ rogabat eū dicēs Patiētiā habe in me et oīa reddā tibi. Ille aūt noluit sed abīt et misit eum in carcerē donec redderet debitū Videntes aūt cserui eius que fiebant cōtristati sūt valde.et venerūt et narrauerunt dño suo oia que facta fuerāt Tūc vocauit illū dñs suus ⁊ ait illi Serue neqꝫ oīe debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me Nonne ergo oportuit et te misereri cōserui tui sicut et ego tui misertus sū? Et iratus dñs ei⁹ tradidit eū tortoribꝰ quo ad vsqꝫ redderet vniuersū debitū Sic et pater meus celestis faciet vobis si nō remiseritis vnusq̄sqꝫ frī suo de cordibus vestris.

De illo qui eiciebat demonia et nō sequebatur xp̄m. R.ix. L.ix. Ca.lxxxvij.

Rñdens L.autē illi.R.ihēs dixit Preceptor.L.magr̄.R. vidimus quendā in nomie tuo eiciētē demonia et phibuim⁹ eū qz nō sequit̄ te nobiscū Et ait ad illos ihs Nolite phibere Nemo est qui faciat vtutē in nomine meo ⁊ possit cito male loq̄ de me Qui.R.L.eni nō est aduersū vos pro vob est Quisq̄s.R.eni vobis potū dederit calicē aq̄ frigide in noie meo quia xp̄i estis Amen dico vobis non perdet mercedē suā.

De aduētu christi in fines iudee ⁊ q̄ discipuli nō timeāt eos qui occidūt corpus nec vult xp̄us diuidere hereditatē.M.xviij.et sup̄.x.R.x.L.xij. Ca.lxxxviij.

Et.M.factū.L.est cū cōsumasset sermones istos ihs inde exurgens et migrauit M.a galilea ⁊ venit in fines iudee trās iordanē et secute sūt eū turbe multe Et curauerūt.R. iterū turbe ad eū et curauit.M.eos ibi et.L.sicut cōsueuerat iterū docebat eos Multis aūt turbis circūstantibus ita vt se inuicē cō

culcarēt cepit dicere ad discipulos suos Attēdite a fermēto pha riseoꝝ qđ est ypocrisis Nihil aūt opertū est qđ nō reuelet neqꝫ absc̄ditū qđ nō sciatur qm̄ que in tenebris dixistis.in lumie di cētur q qđ in aure locuti estis in cubilib⁹.p̄dicabit in tectis Dico aūt vob amicis meis ne t̄reamini ab his qui occidunt corpus et post hoc nō hn̄t āplius qđ faciāt Ostendā aūt vobis quē timea tis.timete eū qui postqꝫ occiderit hz ptātem mittere in gehennā Ita dico vob hūc timete Nōne q̄nqꝫ passeres veneūt asse.M.di pondio.L.et vn⁹ in illis nō est in obliuione cor̄ā deo nō.M cadit R.in terrā sine p̄ris vr̄i voluntate.ꝫ q capilli capitis vr̄i oēs nu merati sūt Nolite g⁹ timē multis passerib⁹ meliores.M.pluris.L. estis vos.dico.J.aūt.M.vobis quicūqꝫ me ꝓfessus fuerit cor̄az hoibus et fili⁹ homis cōfitebit eū cor̄ā āgelis dei Qui aūt nega uerit me cor̄ā hoibus denegabit cor̄ā āgelis dei Et om̄is q̄ dic verbū in filiū hois remittet illi Si aūt in sp̄m sc̄m blasphemaue rit nō remittet ei Cū aūt inducent vos in synagogas et ad ma gistratus et ptātes nolite soliciti esse qualit aut qđ rn̄dea.aut quid dicatis.sp̄us eni sc̄us docebit vos in ipa hora qđ oporte/ at vos dicere. Dixit autē illi quida de turba Magr̄ dic fr̄i meo vt diuidat mecū hēditatē Et dixit ei hō q̄s me ostituit iudicē q di uisor̄ē sup vos: Dixitqꝫ ad illos Videte et cauete ab om̄i auari tia qz nō in abūdantia cuiusqꝫ vita eius est ex his que possidet.

De diuite habēte fructuū abundantiā ⁊ ne discipuli soliciti sint. Luc.xij. Ca.lxxxix

Multa que h̄ po nuntur sunt posi ta s̄ sentētialiter vel etiā in verbis in sermone domi ni in monte.

Dixit aūt similitudinē ad illos dic̄s homis cuiusda diuitis vberes fructus ager attulit et cogitabat intra se dicens quid faciā q̄ non hēo quo ogregē fruct⁹ meos! Et dixit hoc faciā destruā horrea mea et maiora faciā et illuc ogregabo om̄ia q̄ nata sūt mihi et bona mea et dicā aie mee Anima mea hēs multa bona posita in annos plimos.requiesce omede bibe epulare Dixit aūt illi de⁹.stulte hac nocte repetēt aiam tuā a te. que aūt parasti cuius erūt! Sic est qui sibi thesaurizat et nō est in deū diues.dixitqꝫ ad discipulos suos Jō dico vob Nolite so liciti esse aie vr̄e qđ māducetis neqꝫ corpi vr̄o quid vestiamini. Anima enim plus ē q̄ꝫ esca.et corpus plus q̄ꝫ vestimentū.Consi derate coruos qz nō seminant neqꝫ metūt. qbus non est cellariū neqꝫ horreū et deus pascit illos.quanto magis vos estis pluris illis! Quis aūt vestrū cogitans p̄t ad staturā suā adīcere cubitū

vnū ex quattuor

vnū? Si ergo neq; qđ minimū est potestis q̄o de ceteris soliciti estis? Cōsiderate lilia agri quō crescūt. nō laborāt. neq; nent. Dico aūt vob q̄a nec salomon in oī gl̄ia sua vestiebat sicut vnū ex istis Si aūt fenū qđ hodie in agro est et cras in clibanū mittitur deꝰ sic vestit. q̄nto magis vos pusille fidei? Et vos nolite q̄rere q̄o māducetis aut q̄o bibatis et nolite in sūblime tolli. hec eni oīa gētes mūdi q̄rūt. pr̄ aūt vr̄ scit qm̄ his indigetis Verūtamē p̄mū q̄rite regnū dei ⁊ hec oīa adꝺicient vobis Nolite timere pusillus grex q; oplacuit pr̄i vr̄o vob dare regnū Vendite que possidetis et date elemosynā Facite vobis sacculos q̄ nō veterascūt. thesauꝝ nō deficientē in celis. quo fur non appropiat. neq; tinea corrūpit. Vbi eni thesaurꝰ vester ē ibi ⁊ cor vr̄m erit Dicebat aūt ad turbas Cū videritis nubē orientē ab occasu statī dicitis nimbus venit et ita fit Et cū austrū flantē dicitis q; estas erit et ita fit. Ypocrite faciē celi et t̄re nostis p̄bare. hoc aūt tp̄s quō nō p̄batis? Quid aūt et a vobis ipīs nō iudicatis qđ iustū est? Cum autē vadis cū aduersario ad p̄ncipē in via da operā liberari ab illo ne forte trahat te apud iudicē. ⁊ iudex tradat te exactori et exactor mittat te in carcerē Dico tibi quia nō exies inde donec etiā nouissimū minutū reddas:

De galileis occisis ⁊ de ficulnea L. xiii. C. xc

Erāt aūt quidā illo tpe nūciantes illi de galileis q̄uz sanguinē pilatꝰ miscuit cū sacrificijs eoꝝ Et rñdens dixit illis. Putatis q̄ hi galilei p̄ oīb⁹ galileis pc̄ores fuerūt q̄a talia passi sūt Nō. Dico vob. ꝝ nisi pñiam egeritis simr̄ oēs pibitis. Sic̄ et illi. xviij. sup q̄s cecidit turris in syleā ⁊ occidit eos Putatis q; et ipi debitores fuerūt p̄ter oēs hoies habitātes in ihr̄m Nō. Dico vobis. sed si non pñiam egeritis oēs simr̄ pibitis Dicebāt aūt hāc similitudinē Arborē fici hēbat quidā plantatā in vinea sua et venit q̄rēs fructum in illa et nō inuenit Dixit aūt ad cultorē vinee Ecce anni tres sūt exquo veni q̄rēs fructū in ficulnea hac. ⁊ nō inuenio Succide ergo illā. vt q̄o etiā terrā occupat? At ille rñdens dixit illi Dñe dimitte illam et hoc āno vsq; dū fodiā circa illā et mittā stercora. et siquidem fecerit fructū. bene Sin aūt in futurū succides eam.

De mulere incuruata. L. xiii. Ca. xci.

Erat aūt in synagoga eoꝝ docēs sabbatis Et ecce mulier

que habebat ſ̄m infirmitatis ānis decē et octo et erat inclinata nec oīno poterat ſurſū reſpicere Quā cū videret ih̄s vocauit ad ſe et ait illi Mulier dimiſſa es ab infirmitate tua. ⁊ impoſuit illi man⁹ et p̄feſtim erecta eſt et glificabat deū R̄ndēs aūt archi ſynagog⁹ indignās q̄ ſabbo curaſſet ih̄s dicebat turbe ſex dies ſ̄t in q̄b⁹ oꝑtet opari. in his g⁹ venite et curami et ñ in die ſabbi R̄ndit aūt ad illū dñs et dixit Ypocrite vnuſq̄ſq; v̄m ſabbo nō ſoluit bouē ſuū aut aſinū a p̄ſepio ⁊ ducit adaquare? ihanc autē filiā abrae quā alligauit ſathanas ecce decē⁊ octo ānis nō opor tuit ſolui a vinculo iſto in die ſabbi? Et cū hec dicēt. erubeſcebāt oēs aduerſarij ei⁹. et oīs p̄plus gaudebat in vniuerſis q̄ glioſe fiebant ab eo. (dimittere. M. xix. R. x. L. xvi Ca. xcij.

De inꝛrogatione iudeoꝝ an liceat vꝛorē

Et. M. acceſſerūt phariſei tentātes eū atq; dicētes Si licz homi dimittere vꝛorē q̄cunq; ex cā? Ait. R ille rñdēs ait Quid vobis p̄cepit moyſes? Qui dixerūt. Moyſes p̄mi ſit libellū repudij ſcribē et dimittere Qui. M. rñdens ait illi. Non legiſtis q̄ qui fecit hoiem ab initio creature. R. maſculū. M. R. ⁊ feminā fecit eos de⁹ Et dixit p̄pt̄ hoc relinquet hō p̄rem⁊ mr̄em et adherebit vꝛori ſue et erūt duo in carne vna. Itaq; iā nō ſūt duo ꝝ vna caro Qđ ergo de⁹ diunxit hō nō ſepet Dicūt. R. illi Quid. M. ergo moyſes mādauit dari libellū repudij et dimittē? Ait illis Qm̄. M. R moyſes ad duriciā cordis vr̄i p̄miſit vob dimittere vꝛores vr̄as. et ſcripſit vobis p̄ceptū iſtud Ab initio. M. aūt nō fuit ſic Et. R. in domo iteꝝ diſcipuli ei⁹ inꝛogauerūt eū Et ait illis Dico. M. aūt vobis q̄. M. R. quicūq; dimiſerit vꝛorē ſuā niſi ob fornicationē. et aliā duxerit mechar. et. R. adulteriū omittit ſup eā. et. R. qui. L. dimiſſā a. L. viro duxerit mechar. Et ſi vꝛor dimiſerit virū ſuū et alij nupſerit mechar. Dicūt: M. ei diſcipuli eius Si ita eſt cā hois cū vꝛore nō expedit nubere Qui dixit Nō omnes capiūt verbū iſtud ſed quibus datū eſt Sūt enī eunuchi qui de mr̄is vtero ſic nati ſunt Et ſunt eunuchi qui facti ſūt ab hominib⁹ Et facti ſūt eunuchi qui ſe ipos caſtrauerūt vel eunuchiſauerūt ꝓpter regnū celorū Qui poteſt capere capiat

De parulis oblatis. M. xix. R. x. L. xviij

Ca. xciij.

Tunc. M. oblati. R. ſūt ei puuli infātes. L. vt. l. tāgeret. R eos et man⁹. M. imponēt et ozaret Qđ. L. cū viderent

discipuli increpabāt. L. M. illos et cominabant. R. offerentibus Quos cū vidisset indigne tulit. Jbs. L. aūt vocās illos dixit M eis. R. Sinite. M R. L. puulos venire ad me et nolite ꝓhibē eos taliū est eni regnū celoꝝ Et dixit. R. Amē. R. dico. L. vob quicū qꝫ nō accepit regnū vt puer nō intrabit in illud Et complexans il/los et imponēs manus sup eos bñdicebat illos Et. M. cū impo suit eis manus abīt inde.

De filio prodigo. L. xv. Ca. cciiij.

Erant aūt appropinquātes ei publicani et pcōres vt au dirent illū Et murmurabāt scribe et pharisei dicētes ꝙa hic pcōres recipit et manducat cū illis Et ait ad illos pabolā istā dicēs Quis ex vobis hō qui habz centū oues etsi ꝑ diderit vnā ex illis Nōne dimittit nonagintanouez in deserto et vadit ad illā que perat donec inueniat illā? Et cū inuenerit illaz imponit in humeros suos gaudēs et veniēs domū cōuocat ami cos et vicinos dicēs illis Congratulamini mihi qꝛ inueni ouem meā que perat Dico vob ꝙ ita erit gaudiū in celo sup vno pec catore pñiam agēte qꝫ sup nonagintanouez iustis qui non indi gent pñia Aut que mulier hās dragmas decē etsi ꝑdiderit dra/gmā vnā Nōne accendit lucernā. et euertit domū et qrit diligēt donec inueniat? Et cū inuenerit vocat amicos ⁊ vicinos dicēs Congratulamini mihi qꝛ inueni dragmā quā ꝑdideraī Jta dico vobis gaudiū erit āgelis dei sup vno pcōre pñiam agente. Dixit aūt hō quidā habuit duos filios. et dixit adolescentior ex illis pri Pr da mihi portionē substantie que me otingit Et diuisit illis sbam Et nō post multos dies ogregatis oibus adolescētior fi/lius pegre pfectus est in regionē lōginquā et ibi dissipauit sbam suā viuēdo luxuriose Et postqꝫ omia cōsūpsisset facta est fames valida in regiōe illa ⁊ ipe cepit egere et abīt ⁊ adhesit vni ciuiū regionis illi⁹ et misit illū in villā suā vt pasceret porcos Et cupi/ebat ventrē suū implere de siliquis quas porci manducabant et nemo illi dabat In se aūt reuersus dixit Quāti mercenarij in do mo pris mei abūdāt panib⁹. ⁊ ego hic fame pereo? Surgā ad patrem meū ⁊ dicā illi Pr peccaui in celū et corā te. et iā nō sum dignus vocari fili⁹ tuus. fac me sicut vnū de mercenarijs tuis Et surgēs venit ad prem suū Cū aūt adhuc longe esset. vidit illum pr suus et mia motus est Et occurrēs cecidit sup collū ei⁹ ⁊ oscu latus est eū Dixitqꝫ ei filius. Pr peccaui in celū et corā te. iaz nō sum dignus vocari filius tuus Dixit aūt pr ad seruos suos Cito

pferte stolā pmā et induite illū et date ānulū in manu ei⁹ et calciamēta in pedes eius et adducite vitulū saginatū et occidite et māducemus et epulemur qz hic filiꝰ meus mortuꝰ erat et reuixit pierat et inuētus est Et ceperūt epulari Erat aūt filius eiꝰ senior in agro Et cū veniret q approping̃ret domui q audiuit symphoniā et chorꝝ.et vocauit vnū de puis.et interrogauit q̄ hic eēnt Is qz dixit illi frater tuus venit et occidit pr̄ tuꝰ vitulū saginatū qz saluū illū recepit Indignatꝰ est aūt et nolebat introire Pr̄ ergo illiꝰ egressus cepit rogare illū At ille rñdens pr̄i suo dixit Ecce tot ānis seruio tibi et nūqz mādatū tuū pteriui et nunqz dedisti mihi edū vt cū amicis meis epularer.sed postqz hic filius tuus q̄ deuorauit sb̄am suā cū meretricibꝰ venit.occidisti illi vitulū saginatū At ipe dixit illi fili tu semp mecū es et omnia mea tua sunt epulari aūt et gaudere oportebat.qz frater tuus hic mortuꝰ ēat et reuixit.perierat et inuentus est.

¶ De Adolescente querente quid faciēdo vitā possiderz.M xix R.x.Lu.xviij. ¶a.xcv.

Hꝫt.M.inde ihsq.R.cū ingressus esset in via Et ecce.M vnꝰ pnceps.L.p̄currens.R.et accedēs.M.genu.R.flexo añ eū interrogabat.L.et rogabat.R.illū dicēs Magr̄.M. bone.R.q̄.L.boni.M.faciēdo.L.vitā eternā possidebo Dixit ei ihs Quid.M.me interrogas de bono? Unus est bonꝰ deꝰ Nēo R.L.bonus nisi solꝰ deus Si.M.aūt vis ad vitaz ingredi serua mādata.Precepta.R.L.nosti? Dixit.M.illi Que? Ihs aūt dixit illi Nō.M.homicidiū.R:L.facies Nō adulteraberis Nō facies furtū.Nō falsū testioniū dices.Ne.R.fraudē feceris Honoza M R.L.pr̄ez tuū et mr̄ez tuā Diliges.M.primū tuū sic̄ te ipm Dixit illi adolescens Hec.M.omnia.R.custodiui.L.a iuuētute mea Quid.M.adhuc mihi deest Ihs.R.aūt intuitus est eū dilexit eū Quo.L.audito ihs ait Adhuc vnū tibi deest Si vis.M.pfectus esse vade et.M.vende.R.L.oīa q̄ habes et da paupibꝰ et habebis thesaurū in celo et veni et seq̄re me.Cum.M.aūt audisset adolescēs x̄bū.otristatꝰ in x̄bo abīt.M.R.tristis.M.et merēs R.Erat M.R.eni hñs mltas possessiōes.q diues.L.valde Ji/dēs āt ihs tristē factū ait discipul̄ M.suis.R.Quā.R.L.difficile q̄ pecuniā hñt in regnū dei intrabūt Amē.M.dico vob qz diues difficile intrabit in regnū celoꝝ Discipuli.R.aūt obstupescebant in x̄bis eius At ihs rursus rñdens ait illis filioli qz difficile est confidētes i pecunijs in regnū dei introire Et iterū.M.Dico vob facilius.M R.L.est camelū p foramē acus trālire qz diuitez in/

trare in regnū celoꝝ.in regnū.R.L.dei Audītis.M.aūt his discipuli mirabanť valde.Quidā.R.qui.L.hoc audiebant magis admirabanť dicētes.M.R.L.ad se ipos.R.et.L.q̄s.M.pōt saluꝰ fieri?Et intuēs.R.M.illos ihs ait illis Apō.M.hoies ꝟ impossibile est sed apud deū oīa possibilia sūt.que.L.impossibilia sunt apud homies. possibilia sūt apud deū

De interrogatione petri Ecce nos reliq̄mus oīa quid ergo erit nobis.M.xix.R.x.L.xviij. Ca.xcvi.

Tunc.M.rīdens petrus cepit.R ei dicere Ecce.M.nos R.reliq̄mus.M.oīa et secuti sumꝰ te.q̄.M.ergo ēit nobis Rīdens.R.ihs ait eis.L.Amē.M.dico vob̄ q̄ vos qui secuti estis me in regeneratiōe cū sederit filiꝰ hois in sede maiestatis sue.sedebitis et vos sup sedes duodeci iudicantes duodecim ībus isrl̄ Et oīs qui reliq̄rit domū.R.L.vel frēs aut sorores aut p̄rem aut matrē aut vxorē aut filios aut.M.agros.R L.ꝓpter.M.nomē meū.ꝓpter.R.me et ꝓpter euāgeliū et.L.ꝓpē regnū dei.cētuplū.M.accipiet.mlto.L.plura nūc.R.i hoc.L.tpe domos frēs et sorores et se et mrem et filios et agros cū pſecutōib̄ꝰ et.R.in seculo futuro vitā eternā possidebit.M. Multi.R. M.aūt p̄mi erūt nouissimi et nouissimi.primi.

De operarīs in vineā missis.M.xx. Ca.xcvij.

Simile est regnū celorum hoi p̄rifamilias qui exīt p̄mo mane oducere opariosin vineā suā Cōuentione āt fca cū oparīs ex denario diurno misit eos in vineā suā Et egressus circa horā ētiā vidit alios stātes in foro ociosos q dixit illis Ite et vos in vineā meā et q̄d iustū fuerit dabo vob.illi āt abierūt Iterꝝ aūt exīt circa horā sextā et nonā q fecit silr Circa vndecimā ho exīt et inuenit alios stātes et dic illis Quid hic statis tota die ociosi?Dicūt ei q nēo nos cōduxit Dicit ill̄ Ite et vos in vineā meā Cū sero factū esset dicit dīs vinee procuratori suo.Voca opariosetredde illis mercedē incipiēs a nouissimis vsq̄ ad primos Cum venissent ergo qui circa vndecimam horam venerant acceperunt singulos denarios Veniētes autē et primi arbitrati sunt q̄ plus essent accepturi Acceperūt autem et ipi singulos denarios Et accipientes murmurabāt aduersus patremfamilias dicentes Ihi nouissimi vna hora fecerunt q pares illos nobis fecisti qui portauimus pondus diei et estus?At ille respondēs vni eorū dixit Amice non facio tibi iniuriā Nōne ex denario conuenisti mecum.tolle q̄d tuū est q vade Volo aūt et huic nouissimo dare sic̄ et tibi An nō licz mihi facē q̄d volo?

An oculus tu⁹ neq̃ est q2 ego bonus sū. Sic erūt nouissimi p̃mi et p̃mi nouissimi Multi sūt enīz vocati pauci vero electi.

De interrogatione facta christo si pauci

fiant salui et q̃ herodes q̃rebat eū occidere. L. xiij. Ca. xcviij.

Et ibat per ciuitates et castella docens et iter faciens in ihr̃m Dit aūt illi quidā. Dñe si pauci sūt qui saluantur? Ipe aūt dixit ad illos Cōtendite intrare per angustā portā q2 multi dico vob̃ q̃rent intrare ⁊ nō poterūt. Cū autē intrauerit pr̃familias et clauserit hostiū incipietis foris stare ⁊ pulsare hostiū dicētes Dñe aperi nobis. ⁊ rn̄dēs dicet vob̃ Nescio vos vñ sitis Tūc incipietis dicere. māducauim⁹ coram te ⁊ bibim⁹ et in plateis nr̄is docuisti et dicet vob̃ Nescio vos vñ sitis. Discedite a me om̃es operarij iniq̃tatis. ibi erit fletus et stridor dētiū Cū videritis abraā et ysaac et iacob et om̃es p̃phas in regno dei. vos aūt expelli foras Et venient ab oriente et occidēte ⁊ aq̃lone et austro et accūbent in regno dei Et ecce sūt nouissimi qui erāt p̃mi. et sūt p̃mi qui erāt nouissimi In ipa aūt die accesserunt quidā phariseorū dicētes illi Exi et vade hinc herodes vult te occidere Et ait illis Ite ⁊ dicite vulpi illi Ecce eīcio demonia ⁊ sanitates pficio hodie et cras et tertia die cōsumor Verūtamē oportet me hodie et cras et sequēti die ābulare q̃a nō capit p̃phetā perire extra hierusalem

De ydropico sanato et de exhortatione

x̄pi ad humilitatē L. xiij. Ca. xcix.

Et factū est cū intraret in domū cuiusdā p̃ncipis pharisеorū sabbo māducare panē. et ipi observabāt eū Et ecce homo quidā ydropicus erat ante illū Et rn̄dēs ihs dixit ad legispitos et phariseos dicēs Si licet sabbo curare? At illi tacuerūt. Ipe vero apprehensū sanauit eum ac dimisit: Et respondēs ad illos dixit Cuius vestrū asinus aut bos in puteum cadet et nō cōtinuo extrahet illum die sabbati? Et nō poterant ad hoc rn̄dere illi. Dicebat aūt et ad inuitatos pabolā intēdēs quomō p̃mos accubitus eligerēt dicēs ad illos Cū inuitat⁹ fueris ad nuptias nō discumbas in p̃mo loco ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo. ⁊ veniēs qui te et illū vōuit dicat tibi Da huic locū et tūc incipias cū rubore nouissimū locū tenē Sz cū vocat⁹ fueris vade ⁊ recūbe in nouissimo loco vt cuz venit q̃ te inuitauit dicat tibi Amice ascende supius. tūc erit tibi glia coram

simul discũbentibus. quia omnis qui se exaltat humiliabit̃ et qui se humiliat exaltabitur.

De vocãdis paupibus ad cõuiuiũ et parabola de cena magna. Luc̃ xiiij. C.c.

DIcebat aũt et ei qui se inuitauerat Cũ facis prãdiũ aut cenaz noli vocare amicos tuos neq; fres tuos neq; cognatos neq; vicinos diuites ne forte et ipi te reinuitent et fiat tibi retributio Sed cũ facis conuiuiũ voca paupes debiles claudos cecos et btũs eris q̃a nõ hñt retribuere tibi. retribuetur eni tibi in resurrectione iustoz. Hec cũ audisset quidã de simĺ discũbentib⁹ dixit illi Btũs qui mãducat panẽ in regno dei Ait ipe dixit Homo quidã fecit cenã magnã et vocauit multos Et misit seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt qr̃ iã parata sũt omnia Et ceperũt simul omnes se excusare Primus dixit illi. Villã emi et necesse habeo exire et videre illã. rogo te habe me excusatum Et alter dixit Juga boũ emi q̃nq; et eo pbare illa. rogo te habe me excusatũ Et alius dixit Uxorẽ duxi et ideo nõ possum venire Et reuersus seruus nũciauit hec dño suo. Tũc iratus paterfamilias dixit seruo suo Exi cito in plateas et vicos ciuitatis et paupes et debiles cecos et claudos introduc huc Et ait Ku⁹ Dñe factũ est vt imperasti. et adhuc locus est. Et ait dñs seruo. Exi in vias et sepes et cõpelle intrare vt impleatur domus mea Dico aũt vobis q̃ nemo virorũ illorũ qui vocati sunt gustabit cenam meam. (Ca.ci.

Si fuerit hec eadem parabola cũ ista que ponitur ī. Math. xxij. ca. Greg̃ relinquit sub dubio vicẽs q̃ mauult alieno intellectui vl̃ sensui cedere q̃ contentioni deseruire. et dat modus concordãdi si dicatur caueꝫ. vide

De odiẽdis pentibus ppt̃ christũ. L. xiiij

ERant aũt turbe multe cũ eo et conuersus dixit ad illos Si quis venit ad me et nõ odit pr̃em suũ et mr̃em et vroꝛez et filios et fres et sororꝛes. adhuc aũt q̃ animã suã nõ põt meus esse discipul⁹ Et qui nõ baiulat crucẽ suã et venit post me nõ põt meus esse discipul⁹. Quis eni ex vob volens turrim edificare Nonne p̃us sedens cõputat sumptus qui nẽcar̃ sũt si hẽat ad pficiendũ. ne postea q̃ posuerint fũdamentũ et nõ potuit pficere omnes qui vidẽt incipiãt illudere ei dicẽtes q̃ hic hõ cepit edificare et nõ potuit cõsummare! Aut q̃s rex iturus omittere bellum aduersus aliũ regem Nõne sedẽs p̃us cogitat si possit cum decẽ milib⁹ occurrere ei qui cũ viginti milib⁹ venit ad se! Alioq̃n adhuc illo lõge agẽte legatiõez mittẽs rogat ea q̃ pacis sũt Sic

ergo oīs ex vob q̄ nō renūciat oībus q̄ possidet nō ꝑt meus eē discipulus. Bonū est sal Si aūt sal euanuēit in quo cōdiet? neq; in terrā neq; in sterquilinium vtile est sed foras mittet Qui habz aures audiendi audiat.

De villico iniq̄tatis. L. xvj. Ca. ij.

Dicebat āt et ad discipulos suos hō quidā erat diues qui hēbat villicū et hic diffamat⁹ est apud illū q̄si dissi/ passet bona ipius. q vocauit illum et ait illi. q̄d hoc au/dio de te? Redde rōem villicationis tue Jā eni nō poteris vltra villicare Ait aūt villicus intra se. q̄d faciā q; dñs meus aufert a me villicationē? Fodere nō valeo mēdicare erubesco Scio q̄d faciam. vt cuz amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas Cōuocatis aūt singlis debitoribus dñi sui dicebat primo. q̄ntū debes dño meo? At ille dixit. centū cados olei Dixitq; illi Accipe cautionē tuā q sede cito scribe q̄nq̄ginta Deinde alio dixit Tu vo q̄ntū debes? Qui ait Cētū chozos tritici Ait illi Accipe lr̄as tuas et scribe octoginta Et laudauit dñs villicū iniq̄tatis q; prudēter fecisset. q̄a filij hui⁹ seculi prudētiozes filijs lucis in generatione sua sē Et ego vobis dico. facite vob amicos de māmona iniq̄tat. vt cū defeceritis r̄cipiāt vos in ecna tabnacla Qui fidel ē in mīmo q in maiozi fidelis ē. q q̄ in modico iniqu⁹ ē et in maiozi iniqu⁹ ē. Si g⁹ in iniquo māmona fideles nō fuistis qō vr̄m est quis credet vob? Etsi in alieno fideles nō fuistis qō vestrū est. q̄s dabit vobis. Nemo seruus potest duobus dñis seruire. aut eni vnū odiet q alterū diliget aut vni adherebit q alterū otemnet. Nō potestis deo seruire et māmone. Audiebāt aūt oia hec pharisei q̄ erāt auari et deridebāt illū Et ait illis Vos estis qui iustificatis vos corā hoibus. De⁹ autē nouit corda vr̄a. q̄a qō hominibus altū est abominatio est apud deū Lex q ꝓphe vsq; ad iohem Ex eo regnū dei euāgelisaī q oīs in illud vim facit. Facili⁹ est ei celū et terrā ꝑterire q̄z de lege vnū apicē cadē. Omnis qui dimittit vrozē suā et ducit alterā mechaī et qui dimissaz a viro ducit mechatur.

De diuite epulone L. xvj. Ca. iij.

Homo quidaz erat diues et indebatur purpura q bisso et epulabaī quotidie splēdide Et erat quidā mendicus nomie lazarus qui iacebat ad ianuā eius vlceribus plenus cupies saturari de micis que cadebāt de mēsa diuitis q nō

illi dabat.sed et canes veniebant et lingebāt vlcera eius.Factuz est aūt vt moreret̄ mendic⁹ et portaret̄ ab angelis in sinū abrae. Mortuus est aūt et diues et sepultus est in inferno. Eleuans āt oculos cū esset in tormentis.vidit abraam alonge.et lazarū in si nu eius.Et ipse clamās dixit.Pater abraam miserere mei.q mit te lazarū vt intingat extremū digiti sui in aquaz et refrigeret lin guā meā qz crucior in hac flāma.Et dixit illi abraam. Fili recor dare qz recepisti bona in vita tua.et lazarus similiť mala. Nunc āt hic osolať.tu vo cruciaris.Et in his omnib⁹ inter nosq vos chaos magnū firmatū est vt hi q volūt hinc transire ad vos nō possint neqz inde huc trāsmeare. Et ait.rogo te g⁹ pr̄ vt mittas eū in domū patris mei.habeo eniz quinqz fratres vt testeť illis neq ipsi veniāt in locū hūc tormentoz. Et ait illi abraā Habeāt moysen et pphetas.audiant illos. At ille dixit Nō pater abraā ꝫ siquis ex mortuis ierit ad eos.penitentiā agent. Dixit āt illi.Si moysen̄q pphetas nō audiūt neqz siquis ex mortuis resurrexerit

De petitione discipulorū

vt augeať eis (credent fides.L.xvij. Ca.liij

Et dixerūt apli dño.Adauge nobis fidem.Dixit āt dns Si haberetis fidē sic granū sinapis.diceretis huic.arbo ri moro.eradicare et explantare in mare.q obediret vob Quis āt vestrū habens seruū arantem aut oues pascentē qui re gresso de agro dicit illi statim.transi recūbe. et dicat ei Para q cenem et precinge te.et ministra mihi donec manducē et bibam. et post tu manducabis q bibes? Nunqd gratiaz habet seruo illi qua fecit que sibi imperauerat? Non puto.Sic et vos cū feceri/ tis omnia que precepta sūt vobis.dicite.serui inutiles sumus qd debuimus facere fecimus. (iudei.J.x. Ca.v.

De encenijs quādo voluerūt ihesū lapidare

Facta sunt āt encenia in hierosolymis et hyems erat.Et ambulabat ihesus in templo in porticu salomonis. Circū dederunt ergo eū iudei.et dixerunt ei.Quousqz aiaz no strā tollis? Si tu es christ⁹ dic nob palam.Rndit eis ihūs Loqr vob̄q nō creditis.Opera q ego facio in nomine patris mei hec testimoniū perhibent de me.sed vos non creditis quia nō estis ex ouibus meis.Oues mee vocem meam audiunt et ego agno/ sco eas et sequuntur me et ego vitam eternam do eis et nō peri/ būt in eternū.et non rapiet eas quisqz de manu mea.Pr̄ me⁹ qd

vedit mihi malus oibus est et nemo pt eas rape de manu pris mei Ego et pr vnū sum⁹ Sustulerī ego lapides iudei vt lapidarēt eū. Rñdit eis ihs Multa bō opa oñdi vob ex pre meo. ꝓpter qđ horū opus me lapidatis? Rñderūt ei iudei ꝓpter bonū opus nō lapidam⁹ te ꝫ de blasphemia ꝙ qr tu hō cum sis. facis teipm deū Rñdit eis ihs Nōne scptū est in lege vra Ego dixi dñi estis Si illos dixit deos ad qs sermo dei fc̄us ē ꝙ nō pt solui scptura quē pr sāctificauit ꝙ misit in mundū vos dicitis qa blasphemat. qr dixi filius dei sū Si nō facio opa pris mei nolite credē mihi Si āt facio etsi mihi nō vultis credē. opib⁹ credite. vt cognoscatis et credatis qr in me est pater et ego in pre Querebant ergo eū apphendere et exiuit de manib⁹ eorū Et abiit iterū trans iordanē in eū locū vbi erat ihs pmū et māsit illic Et multi venerī ad eū et dicebāt quia ihs quidē signū fecit nullū Omnia autez quecūqz dixit ihes de hoc. vera erant et multi crediderūt in eū

Potuisset hic fieri vna partitio ꝑncipalis quoniam inchoat occasio ꝓma domi nice passionis

Incipiūt preambula passionis domini de

suscitatione lazari Jo.xi Ca.xi.

Erat aūt quidā languēs lazarus a bethania de castello marie ꝙ marthe sororū ei⁹ Maria aūt erat q̄ vnxit dñm vnguēto ꝙ extersit pedes ei⁹ capillis suis cui⁹ fr̄ lazarus infirmabat Miserūt ergo sorores ei⁹ ad eū dicētes Dñe ecce quē amas infirmatur Audiēs aūt ihs dixit eis Infirmitas hec nō est ad mortē ꝫ pro glia dñi vt glificet filius dei per eaz Diligebat aūt martham ꝙ sororē eius mariā et lazarū Ut ergo audiuit qa infirmabat tūc quidē māsit in eodē loco duob⁹ diebus. deiñ post hec dic discipulis suis Eam⁹ in iudeā iterū Dicūt ei discipuli Rabbi nūc q̄rebant te iudei lapidare et iterū vadis illuc! Rñdit ihs Nōne. xp̄i. horę sūt diei! si qs ābulauerit in die nō offendit qa lucē huius mūdi videt Si aūt ābulauerit in nocte. offendit. qa lux non est in eo Hoc ait Et p⁹ hoc dicit eis. Lazarus amic⁹ nr̄ dormit ꝫ vado vt a sōno excitē illū Dixerūt ergo discipuli ei⁹ Dñe si dormit salu⁹ erit Dixerat aūt ihs de morte ei⁹ Illi aūt putauerūt qr de dormitione somni diceret Tūc ergo dixit ihesus manifeste. lazar⁹ mortuus ē ꝫ gaudeo ꝓpter vos vt credatis qa nō erā ibi ꝫ eam⁹ ad eū. Dixit ego thōs q̄ dicit dicimus ad cōdiscipulos. Eam⁹ et nos et moriamur cū eo. Venit igit ihs ꝙ inuenit eū quatuor dies in monumēto iā hñtē Erat aūt bethania iux̄ ierosolimā q̄si stadiis. xv. Multi aūt ex iudeis venerāt ad mar

tham et mariam vt ꝺſolarent eas ꝺe fratre ſuo. Martha aũt vt
auꝺiuit qꝛ ieſus venit. occurrit ei. Maria ãt ꝺomi ſeꝺebat. Dixit
aũt martha aꝺ ieſum. Dñe ſi fuiſſes hic. frater meus non fuiſſet
moꝛtuus. ⁊ et nunc ſcio. qꝛ quecunq; popoſceris a ꝺeo ꝺabit tibi
ꝺeus. Dicit illi ieſus. Reſurget frater tu⁹. Dicit ei martha. Scio
qꝛ reſurget in reſurrectione in nouiſſimo ꝺie. Dicit ei ieſus. Ego
ſum reſurrectio et vita. qui credit in me etiamſi moꝛtu⁹ fuerit vi/
uet. Et omnis q̃ viuit et credit in me. non moꝛietꝫ in eternuꝫ. Cre
ꝺis hoc? Ait illi. Utiq; dñe. Ego credidi qꝛ tu es chriſtus filius
ꝺei viui qui in hunc mundũ veniſti. Et cũ hec ꝺixiſſet. abĩt et vo
cauit mariam ſoꝛoꝛẽ ſuã ſilentio ꝺicens. Magiſter aꝺeſt. et vocat
te. Illa aũt vt auꝺiuit. ſurrexit cito et venit aꝺ eũ. Nonꝺuꝫ enim
venerat ieſus in caſtellũ. ⁊ erat aꝺhuc in illo loco vbi occurrerat
ei martha. Judei igiꝫ qui erant cũ ea in ꝺomo et conſolabanꝫ eaꝫ
cũ viꝺiſſẽt mariã qꝛ cito ſurrexit ⁊ exĩt. ſecuti ſũ eã ꝺicẽtes qꝛ va
ꝺit aꝺ monumẽtũ vt ploꝛet ibi. Maria ergo cuꝫ veniſſet vbi erat
ihs Videꝫ eũ cecidit aꝺ peꝺes eius et ꝺixit ei Dñe ſi fuiſſes hic
frater me⁹ nõ fuiſſet moꝛtu⁹. Jhs aũt vt viꝺit eã ploꝛantẽ et iu/
ꝺeos qui veneraꝫ cũ ea ploꝛãtes. fremuit ſpũ et turbauit ſemet
ipm et ꝺicit vbi poſuiſtis eũ? Dicũt ei Dñe veni ⁊ viꝺe⁊ lachry
matus eſt ihs Dixerũt ergo iuꝺei Ecce quõ amabat eũ Quiꝺã
aũt ex ipis ꝺixerũt Nõ poterat hic qui oculos ceci nati aperuit
facere vt et hic nõ moꝛereꝫ Jhs ergo rurſũ fremẽs in ſemetipſo
venit aꝺ monumẽtũ Erat aũt ſpelũca ⁊ lapis ſuppoſitus erat
ei Ait ihs Tollite lapiꝺẽ Dicit ei martha ſoꝛoꝛ eius qui fuerat
moꝛtuus Dñe iã fetet. q̃triꝺuan⁹ eni ẽ. Dicit ei ieſus Nõne ꝺixi
tibi ſi crediꝺeris viꝺebis gloriã ꝺei. Tulerũt ergo lapiꝺẽ Jeſus
autẽ eleuatis ſurſũ oculis ꝺixit Gras tibi ago pater qm̃ auꝺiſti
me. ego autẽ ſciebã quia ſemp me auꝺis ſeꝺ ꝓpter populum qui
circũſtat ꝺixi vt credãt quia tu me miſiſti Hec cum ꝺixiſſet voce
magna clamabat Lazare veni foꝛas. et ſtatim ꝓꝺũt qui fuerat
moꝛtu⁹ ligatus manus ⁊ peꝺes inſtitis Et facies illius ſuꝺario
erat ligata. Dicit ei ihs: ſoluite eũ ⁊ ſinite abire Multi ergo ex iu
ꝺeis qui veneraꝫ aꝺ mariã ⁊ viꝺeraꝫ q̃ fecit crediꝺerunt in eum
Quiꝺã aũt ex ipis abierũt aꝺ pharizeos ⁊ ꝺixeꝛũt eis q̃ fecit ihs

De cõſpiratione facta cõtra ieſũ et eius egreſſu i effrem J.xi.

Monotesseron sine

Collegerũt ergo pontifices et pharisei cõciliũ. et dicebant Quid facim⁹ qa hic homo multa signa facit. si dimitti/mus eũ. sic oẽs credent in eũ. ⁊ venient Romani et tol lent nr̃m locũ et gentẽ. Unus aũt ex ipis cayphas noie cũ esset pontifex anni illi⁹ dixit eis Vos nescitis quicq̃ nec cogitatis q̃ expedit vobis vt vnus moriat hõ pro pplo. et nõ tota gẽs pea Hoc ãt a semet ipo nõ dixit. sed cũ esset põtifex ãni illius pphauit qa iesus moritur⁹ erat pro gente et nõ tm̃ pro gente sed vt fi lios dei qui erãt dispsi congregaret in vnũ Ab illo ẽgo die cogita uerũt vt interficerẽt eũ Jesus aũt iã nõ in palã ambulabat apud iudeos sed abiit in regionẽ iuxta desertũ in ciuitatẽ que dicitur Effrem et ibi morabat cũ discipulis suis Et abierũt multi iero/solimã de regione ante pascha vt sanctificarẽt seipos Querebãt ergo ihm et colloq̃bant ad inuicẽ in tẽplo stãtes Quid putatis qa nõ venit ad diẽ festũ? Dederãt ãt põtifices et pharisei man datũ vt siquis cognouerit vbi sit indicet vt apprehendãt eũ.

De ascẽsu ihu in ierusalẽ. M. ℔. R. ℔ L. ℔viij

Ca. viij.

Quãuis sub vno contextu ponant sequẽtia quasi fu erit vnicus ascen sus christi in hie rusalem tamen p babilius ẽ fuisse diuersos cursus et recursus chri sti in quibus facta sequuntur vt ma gister Nic. de ly. notat

Erãt. R. aũt in via ascẽdẽtes in hierosolymã. ⁊ pcedebat illos iesus. et stupebant. et sequentes timebant. Et. M. a/scendens. M. iesus hierosolymam assumpsit iterũ. R. du odecim. M. R. discipulos. L. suos secreto cepit. R. eis dicere que essent ei ventura. Et. M. ait. R. illis. L. Ecce nos ascendimus hie/rosolymã et osũmabunt oia que scripta sunt p pphetas de filio hominis. Tradet. M. R. enim principibus sacerdotũ ⁊ scribis ⁊ senioribus. R et odemnabunt. M. R. eum morte. et tradẽt. M. R illũ gentibus ad illudendũ et flagellandũ et crucifigendũ. ⁊ L. conspuet. R Et postq̃ flagellauerint occident eũ. et. M. tertia. R L. die resurget. Et ipi nihil horũ intellexerũt. ⁊ erat verbũ istud absconditũ ab eis et non intelligebant que dicebant.

De ℔ leprosis sanatis in via. L. ℔vij. Ca. ix.

Et factũ est dũ iret in hierusalem trãsibat p mediã sama/riam et galileã. et cũ ingredereť qdam castellũ occurre rũt ei decem viri leprosi. q̃ steterunt alonge. et leuauerũt vocem dicentes. Jesu preceptor miserere nostri Quos vt vidit. dixit. Jte. ostendite vos sacerdotibus. Et factũ est dũ irent mun

dati sunt. Vnus aūt ex illis vt vidit qz mundatus est; regressus est cū magna voce magnificans deū. et cecidit in faciez ante pedes eius gras agēs. et hic erat samaritanus Rñdens aūt ihesus dixit Nōne decē mūdati sūt. et nouē vbi sūt? Non est inuētus qui rediret et daret gloriā deo nisi hic alienigena. et ait illi Surge. vade quia fides tua saluū te fecit. (Luc. ix. Ca. x.

De nō receptione christi per samaritanos

FActū est aūt dū oplerent dies assūptionis ei⁹ q ipe faciē suā firmauit vt iret in ihrlm et misit nūcios añ ospectum suū Et eūtes intrauerūt in ciuitates samaritanoz vt pararēt illi et nō receperūt eū qz facies ei⁹ erat eūtis in ihrlm Cuz aūt vidissēt discipuli ei⁹ Jacobus et iohes dixerūt Dñe si vis dicimus vt ignis descēdat de celo et osumat eos sicut helias fecit. Et uersus increpauit eos dicens Nescitis cui⁹ spūs estis. filius homis nō venit aias ꝓdere ꝫ saluare et abierūt in aliud castellū

De petitiōe filioz zebedei. M. xx. R. x. C. xl.

Tunc. M accessit ad euz mr̄ filioz zebedei cum filijs suis adorās q petēs aliq̄d ab eo. q̄ dixit ei. Quid vis Et. R accedūt ad eū filij zebedei Jaco. et iohs dicētes Magr̄ volum⁹ vt qcūqz petierim⁹ facias nob Dt ille dixit eis. q̄d vultis vt faciā vob. et dixerūt da nobis vt vn⁹ ad dexterā q alius ad sinistrā tuā sedeam⁹ in gria tua. Dit. M. illi. mr̄ Dic vt sedeāt hi duo filij mei vn⁹ ad dexterā tuā et vn⁹ ad sinistrā tuā in regno tuo. Rñdēs. M. R. aūt ihs dixit eis Nescitis q̄d petatis Potestis M. R. bibē calicē quē ego bibo. R. bibitur⁹. M. suz! aut baptismo R. quo ego baptisor baptisari: Dt. M. illi. R. dixerūt ei Possum⁹ Dit illis ihs. R. M. Calicē quidez meū bibetis et. R. baptismo q̄ baptisor baptisabimi. sedē. M. R. aūt ad dexterā vel sinistrā meā nō est meū dare vob sed q̄bus patū est a pre. M. meo. Et audiētes. M. R decē indignati sūt de duob⁹ frib⁹ iacobo. R. et Johe Jhs. M. aūt. R. vocauit eos ad se et ait illis. Scitis. M. R. q̄a. M pncipes gentiū hi. R. qui vident pncipari gentibus dñant eis. et M. qui maiores sūt ptātez exercēt in eos Nō ita. M. R. erit inter vos. sed. M. q̄cunqz. R. iné. M. vos voluerit maior. R. fieri sit. M. vr̄ minister. R. Et R. q̄cūqz voluerit inter vos pmus esse. erit. M R. vrm. M. oim. R. seruus M. R. sicut. M. filius. R. homis nō venit ministrari sed ministrare et aiam suā dare redemptōez ꝓ multis

Potuit vtrunqz fieri q⁹ et mater peteret et filij. vel dicuntur petijsse quia matrem mouerāt ad petendū ideo dominus respondit eis.

De illuminatione cecꝯ et de zacheo et de

decē mnis.L.xviij.et.xix.R.x. Ca xij.

Actū.L.de.c.xviij.est aūt cum appropinq̄ret ihs iericho Cecus q̄dā sedebat sec⁹ vīā mēdicās et cū audiret tbaz ptereuntē inrogabat q̄d hoc essz Dixerūt aūt ei q ihs nazarenus trāsiret Et clamauit Jhu fili dauid miserē mei Et q̄ pibāt increpabāt eū vt tacēt Jpe ho multo magis clamabat fili dauid miserē mei Stās aūt ihs iussit illū adduci ad se Et cū appinq̄sset inrogauit illū dicēs.q̄d vis vt faciā tibi? At ille dixit dñe vt videā. Et ihs dixit illi. Respice. fides tua saluū te fecit. Et ofestim vidit.et seq̄bat illū magnificās deū Et ois plebs vt vidit dedit laudē deo et veniūt.R.iericho Et.L.de.c.xix ingress⁹ pambulabat iericho Et ecce vir noie zache⁹ et hic erat pnceps publicanoz et ipe diues.et q̄rebat videre ihm q̄s esset et nō poterat p turba qz statura pusillus erat.q pcurrēs ascēdit in arborem sicomoz vt videret illū qz inde erat trāsitur⁹. Et cū venisset ad locū suspiciēs ihs vidit illuz et dixit ad illū.zachee festinans descēde qz hodie in domo tua oportet me manere q festinās descendit q suscepit illū gaudēs in domū suā Et cū viderēt omnes murmurabāt dicētes q ad hoiem pccorē diuertisset Stans aūt zacheus dixit ad dñm Ecce dimidiū bonoz meoz dñe do pauperib⁹ et siquid aliquē defraudaui reddo q̄druplū Dixit ihus ad euz.qz hodie domui huic salus fca est eo q et ipe sit filius abrae Venit eni fili⁹ homis q̄rere et saluū facē qđ perierat Hec illis audiētibus adiciens parabolaz dixit eo q ipe iherlm esset Et q̄a estimarēt q ofestim regnū manifestarē dixit ergo hō quidā nobilis abiit in regionē longinq̄z accipe regnū q reuerti Vocatis āt decē puis suis dedit illis decē mnas et ait illis Negotiamini dū venio Ciues aūt ei⁹ oderāt illū et miserūt legationē post illuz dicentes Nolum⁹ hūc regnare sup nos Et fēm est cū rediret accepto regno iussit vocari puos q̄bus dederat pecuniā vt sciret q̄nt̄ū quisq̄z negociat⁹ esset Venit aūt pmus dicēs Dñe mna tua decē mnas adq̄siuit Et ait illi Euge serue bone qz in modico fidelis fuisti.eris ptātē hns sup decē ciuitates Et alē venit dicens Dñe mna tua fecit q̄nq̄z mnas Et huic ait et tu esto sup q̄nq̄z ciuitates Et alē venit dicēs dñe ecce mna tua quā habui repositā in sudario.timui eni te qz hō austerus es tollis qđ nō posuisti q metis qđ nō seminasti. Dicit ei de ore tuo te iudico serue nequā. Sciebas q ego hō austerus sū tollēs qđ nō posui et metēs qđ

Consonat illa parabola cū illa de talentis j. Math xxv.

nō seminaui. Et ꝙre nō dedisti pecuniā meā ad mensā. et ego ve/niens cū usuris utiq; exegissē illā? Et astātibus dixit Auferte ab illo mnā et date ei qui decē mnas habz Et dixer̄t illi Dñe decē mnas habet Dico aūt vobis qz oñi habēti dabit̄ et abūdabit. Ab eo āt qui nō hz et qđ hēt auferet̄ ab eo Verūtamē inimicos meos illos qui noluerūt me regnare sup se adducite huc et interfi cite ante me Et his dictis p̄cedebat ascendēs hierosolymā.

De duob⁹ cecis in egressu iericho sanatis. M. xx. R. x. Ca. xiij.

Egredientibus. M. illis ab iericho et p̄ficiscēte. R. eo et discipulis eius secuta. M. est eū turba multa Et ecce duo ceci sedētes secus uiā audierūt q̄ ihs trāsiret et clamaue rūt dicētes Dñe miserere nr̄i fili dauid Fili⁹. R. aūt thymei bar/thymeus cecus sedebat secus uiā mendicās Qui cū audisset ḡa iesus nazaren⁹ est cepit clamare et dicere. Ihu fili dauid miserere mei. Turba. M. aūt increpabat eos ut tacerēt et ominabant̄. R multi Ut. M. illi magis clamabāt dicentes Dñe miserere nr̄i fili dauid et. R. stās. M. ihs uocauit. M. eos et uocabāt. R. cecū dicē tes ei Animeq̄or esto Surge. uocat te Qui pięcto uestimēto suo exiliēs uenit ad eū Et ait. M. ihs. R. Quid. M. uultis ut faciā uo bis Dicūt dñe Raboni. R. ut. M. apiant̄ oculi nr̄i Misertus aūt eor ihs tetigit oculos eorū Ihs āt dixit Vade fides tua te sal uū fecit. et ofestim. M. uiderūt et secuti sunt eū.

Marc⁹ nominat hunc solum quia famosior erat. uel nō esset improba bile dicere ḡ alia sit historia marci alia mathei. sicut diuersis uicibus potuit Ihs egre di de iericho et sa nare nunc duos. nunc unum cecū Ideo suppleat ꝝ intelligētia lecto ris modus loquē di nunc ad unum nunc ad duos

De alabastro unguenti. M. xxvi. R. xiiij. J. xij. Ca. xiiij.

Ihesus. J ergo añ sex dies pasche uenit bethaniā ubi fuerat la/zarus mortu⁹ quē suscitauit ihs Fecerūt aūt ei cenā ibi in. R. do mo simonis leprosi et martha. J. ministrabat. lazarus uero erat un⁹ ex discūbentibus Et. R. cum discūberet uenięs. R. M. mulier maria. J. accepit libr̄ā unguēti narđi pistici p̄ciosi et unxit pedes ihu et extersit capillis ei⁹ pedes ihu Et. R. fracto alabastro effu/dit sup caput ipius recūbentis. M. et dom⁹. J. repleta ē ex odore unguēti Erant. R. aūt quidā indigne ferentes intra semet ipos discipuli. M. et dicētes. R Ut qđ perditio hec unguēti facta ē? Di xit. J. ergo un⁹ ex discipulis suis iudas scariothis qui eum erat traditurus Quare hoc unguentū nō uenit trecentis denarijs et datū est egenis? Poterat. R. eni unguentū istud uenūdari mlto M. R. plus q̄ trecētis denarijs et dari paupib⁹ Dixit. J. āt hoc nō qz de egenis ptinebat ad eū ꝙ ḡa fur erat et loculos hās. ea q̄ mittebant̄ portabat et fremebāt. R. in eā Sciēs. M. autez ihs ait illis Sinite. L. illā ut in diē sepulture mee seruet illū Quid mo

Non ē hec histo ria de qua lucas ē. c. vij. et tres eu angeliste loquun tur per rememo rationem uū. hoc referūt p̄mo die azimorum.

Potest saluari ꝝ ḡ sol⁹ iudas mur murabat p modū quo dicunt̄ plu res aliquid face re quando unus er eis male facit uel quia sol⁹ ma le mouebatur. alij pie .

lesti estis.M.huic mulieri?opus eni bonū opata est in me Semp eni paupes habetis vobiscū et cū volueritis.R.poteritis eis bñ facere.me.M R.aūt.J.nō semp hēbitis.qđ habuit.R.hoc fecit ꝓuenit vngere corp⁹ meū in sepulturā.mittēs.M.eni hec vnguē/tū hoc in corp⁹ meū ad sepeliendū me fecit Amē.M.dico.R.vob vbicūq; ꝓdicatū fuerit euāgeliū hoc in toto mūdo et ꝙ hoc fece rit narrabitur in memoriā eius.

¶De sessione aselli.M.xxi.R.xi.J.xij. Ca.xv

COgnouit.J.ergo turba multa ex iudeis qz illic essz et ve/nerūt nō ꝓpter ihm tm̄ sed vt lazarū viderēt quē suscita uit a mortuis Cogitauerūt aūt ꝓncipes sacerdotū vt ꝙ lazarū interficerēt qz multi ꝓpter illū abibāt ex iudeis et crede/bāt in ihm Jn crastinū aūt turba multa q̄ venerat ad diē festū cū audisset qz ihs venit ierosolimā.acceperūt ramos palmaꝝ ꝙ ꝓcesserūt obuiā ei Et fēm.L.est cū approp̄inq̄sset ihs ad bethfa ge et bethaniā ad montē qui vocat oliueti misit.M.R.duos dis/cipulos dicēs illis Jte in castellū qđ otra vos ē Jn qđ.L.intro/eūtes statim inuenietis asinā alligatā.et pullū.L.R.asine alliga/tū cū ea cui nēo vnq̄ hoim sedit Soluite et adducite illū Et L. siqs vos interogauerit q̄re soluitis.sic dicetis ei qz dñs operā ei⁹ desiderat et nc̄arius.R.est.et dñs.M.his opus hz.et ofestim di mittet eos Hoc aūt fēm est vt adimpleret qđ dictū est ꝑ ꝓphām R.dicentē Dicite filie syon Ecce rex tuus venit tibi māsuetus se/dens sup asinā ꝙ pullū filiū subiugalis Noli.J.timere filia syon Ecce rex tu⁹ venit sedēs sup pullū asine.Hec nō ognouerūt disci/puli ei⁹ ꝑmū.ꝟ qñ glorificat⁹ ē ihs.tūc recordati sunt qz hec scri pta erāt de eo et hec fecerūt ei Ētes.M.aūt discipuli fecerūt sic̄ ꝓcepit eis ihs Et.R.inuenerūt pullū alligatū āte ianuā foris in biuio et soluerūt eū Soluētibus.L.aūt illis pullū dixerūt dñi ei⁹ ad illos.qđ soluitis pullū Dt illi dixerūt sic̄.R.ꝓcepit eis ihs.qz L.dñs eum nc̄arū hz.R.et dimiserūt eis et adduxerūt.M.asinā et pullū et imposuerūt sup eos vestimēta sua et eū desup sedere fecerūt Ētes.L.aūt illo plima.M.turba strauerūt vestimēta sua in via alij aūt ramos de arboribus cedebāt et sternebant in via Turbe āt q̄ ꝓcedebāt et que seq̄bant clamabāt dicētes Osāna filio dauid Bñdict⁹ qui venit in noie dñi et.R.bñdictū qđ venit regnū ꝑris nr̄i dauid osāna in excelsis Et cū approp̄inq̄ret iam ad descensū mōtis olivēti ceperūt oēs turbe descēdentiū gaudē tes laudare deū voce magna sup oibus quas viderāt ꝟrutib⁹

Glos
Sequunt hic eu āgeliste diuersas translationes illi us qđ hētur za charie ix put eni voluit spūssanct⁹ translatōnem lrē venire ad gentes ita voluit vt trās ferret ꝙ hoc vide licet ꝑ satisfactio ne omniū in qui bus lrē ōfecerūt ab hebraica veri tate

Glo
Accipiendū est ꝙ successiue sede rit dominus sup asinam et pullū

dicētes Benedictus. J. qui venit in nomie dñi. pax in celo ⁊ gloria in excelsis Bñdictus qui venit in noie dñi rex israel Testimoniū ergo phibebat turba q̄ erat cū eo qñ lazarū vocauit de monumēto et suscitauit eum a mortuis ꝓterea et obuiā venit ei ⁊ba q⁊ audierūt eū fecisse hoc signū. Pharisei ergo dixerūt ad semet ipos Videtis q̄a nihil ꝓficim⁹ Ecce mūdus totus post eū abīt Et q̄dā. L. phariseoꝝ de turbis dixerūt ad illū Magr̄ increpa discipulos tuos Quib⁹ ipe ait Et si hi tacuerint lapides clamabūt

De fletu ihu sup ciuitatē et eiectione vēdentiū. M. xxi. R. xi L.

Et. L. vt appropinq̄ret videns ciuitatē (xix. T xvi. fleuit sup illā dicēs Quia si cognouisses et tu Et q̄dē in hac die tua que ad pacē tibi Nūc āt abscōdita sē ab oculis tuis. q⁊ veniēt dies in te. et circūdabunt te inimici tui vallo et circūdabūt te ⁊ coangustabūt te vndiqz et ad terrā ꝓsternēt te et filios tuos qui in te sūt. et nō relinquēt in te lapidē sup lapidē eo q̄ nō ognoueris tps visitatiōis tue. Et. R. introiuit ihrlymā Et cū. M. intrasset omota ē vniuēsa citas dicēs Quis ē hic? Populi āt dicebāt Hic ē ihs ꝓpha a nazareth galilee Et itrauit ihs in tēplū dei et eīciebat oēs vēdētes ⁊ emētes in illo. L. de tēplo M. et mēsas numulariorꝝ et cathedras vēdentiuz colūbas euertit et nō. R. finebat vt quisq̄ trāsferret vas p tēplū. Et docebat eos dicēs Nōne. R. M. scptū est domus mea dom⁹ orōnis vocabitur cūctis. R. gētibus? Vos. M. āt. R. fecistis eam spelunca latronū Et accesserunt. M. ad eū ceci et claudi in templo ⁊ sanauit eos Videtes aūt ꝑncipes sacerdotū mirabilia q̄ fecit ⁊ pueros clamātes in templo et dicētes Osāna filio dauid indignati sūt et dixerūt ei Audis quid isti dicūt? Ihs āt dixit eis Utiq̄z Nūq̄z legistis Ex ore infantiū de⁹ et lactētiū ꝓfecisti laudē Et. L. erat q̄tidie docēs in templo. Principes aūt sacerdotū et scribe ⁊ ꝑncipes plebis q̄rebant illum ꝑdere ⁊ nō inueniebāt quid facerēt ei Omnis enīz populus suspensus erat audiens illum.

Hec fuit eiectio secūda. licz historia scolastica videatur cū hac mi scere primam. de qua s̄ Jo. ij. et miscet historiam de Nicodemo.

De gentibus querētibus videre ihm et de ꝑdicatiōe eius. J. xij. Et regressu eius in bethaniā. M. xxi. R. xi. Ca. xvij:

Erant. J. aūt gentiles quidā ex his qui ascēderāt vt adorarent in die festo sci ergo accesserunt ad philippuz qui erat in bethsaida galilee et rogabāt eum dicentes Dñe volumus ihm videre Venit philippus et dixit andree Andreas rursū et philippus dixerūt ihu. Ihs aūt rndit eis dicens Venit hora vt clarificet filius homis Amen amē dico vob Nisi granū

frumenti cadens in terrā mortuū fuerit ipm solū manet Si autē mortuū fuerit multū fructū affert Qui amat aiam suā pdet eam et q̄ odit animā suā in hoc mūdo in vitā eternā custodit eaz. Si quis mihi ministrat me sequat. et vbi ego sū illic et minister meus erit Si quis mihi ministrauerit honorificabit eū pater meus qui est in celis Nūc anima mea turbata est. et quid dicā? pater saluifica me ex hac hora sed ꝓpterea veni in hanc horā. pater clarifica nomē tuū ak filiuz tuū. Venit ergo vox de celo et clarificaui et iterū clarificabo Turba ergo que stabat et audierat dicebat tonitruū factū esse Alij dicebāt. Angelus ei locutus est. Respondit ihūs et dixit Nō ꝓpter me vox hec venit sed ꝓpter vos. Nūc iudiciū ē mūdi. nūc ꝑnceps huius mūdi eīcietur foras. et ego si exaltatus fuero a terra omnia trahā ad me ipm Hoc autē dicebat significans qua morte erat moriturus Rñdit ei turba. Nos audiuimus ex lege q̄ xp̄us manet in eternū. et quō tu dicis oportet exaltari filiuz homis? Quis est filius homis? Dixit ergo eis ihūs Adhuc modicū lumē in vobis est Ambulate dū lucem habetis vt nō tenebre vos oprehendāt Et qui ābulat in tenebris nescit q̄ vadit Dū lucē habetis credite in lucē vt filij lucis sitis. Hec locutus est ihs et abiit et abscōdit se ab eis Et relictis. M. illis et circūspectis. R. oībus cū iā vespa esset hora exiit in bethaniā cū. xij. foras. M. extra ciuitatē ibiq̄ māsit et docebat eos de regno dei.

De ficulnea arefacta. M. xxi. R. xi. Ca. xviij

Et alia. M. dic. R. cū exiret de bethania mane. M. ruertēs in ciuitatē esurijt Cūq̄. R. vidisset alonge ficū secus. M. viā hītem. R. folia venit ad eū. M. si quid. R. forte in ea inueniret Et cū venisset nihil inuenit preter folia Non enim erat tēpus ficoꝝ Et rñdens dixit illi Nunq̄. M. ex te fructus nascat in eternū Nō. R. amplius in eternū ex te quisq̄ fructus mādducet. Et arefacta. M. ē otinuo ficulnea Et vidētes discipuli ficum. R. aridā factā a radicibus mirati. M. sūt dicētes Quō otinuo āruit Et recordat⁹ petrus dixit ei Rabbi Ecce ficus cui maledixisti aruit Rñdens aūt ihs ait Habete fidē dei Amē. M. dico. R. vobis si habueritis fidē et nō hesitaueritis nō solum de ficulnea facietis ꝫ et si mōti huic dixeritis. tolle te et iacta te in mare ita fiet Proptēa. R. dico vob Oīa q̄cūq̄ orātes petitis credite q̄ accipietis et veniēt vob Et cū stabitis ad orandū dimittite si quid

Dicit Aug⁹ q tertia die mirati sunt ita q secunda die scilicet lune ficulnea fuit arefacta et nō dominica sicut aliq̄ dicunt. Et ly cō tinuo refertur ad diem precedentē

habetis aduersus aliquē vt̄ pater vr̄ qui in celis est dimittat vobis peccata vestra.

De questione baptismi iobis. M.xxi.R.xi.L.xx. Ca.xix.

ET.M.cū venissēt in templū factū est vna dierū docente illo populū in templo et euāgelisante cōuenerūt ꝙ accesserūt.M.ad eū docentē pncipes sacerdotū ꝙ scribe.L.cū senioribus populi.M.dicentes In qua potestate hec facis? et q̄s dedit tibi hanc potestatē vt ita.R.facias? Dic.L.nobis? Respōdens.M.ibus.R.dixit.A.Interrogo vos et ego vnum sermonē quē si dixeritis mihi ꝙ ego vobis dicam in qua potestate hec facio Baptismus iobis vnde erat? De celo an ex hoibus Respōdete.R.mihi At.M.illi.R.cogitabāt.L.intra se dicētes. Si dixerimus de celo.dicet nobis quare ergo nō credidistis illi? Si aūt dixerimus ex hominibus.timemus turbā Omnes enim habēt iohannē sicut ꝓphetā Et respōdētes iesu dixerunt Nescimus. Dit illis et ipe Neq; ego dico vobis in qua potestate hec facio

De duobus filijs quorū vnus facit voluntatē patris. M.xxi Caplm.xx.

QUid autē vobis videtur Homo quidā habebat duos filios et accedens ad primuz dixit. Fili vade hodie operari in vineam meā. Ille autē respōdens Nolo: postea autem penitentia motus abijt Accedens autem ad alterū dixit similiter At ille respōdens ait Eo domine. ꝙ non iuit Quis ex duobus istis fecit voluntatē patris? Dicunt Prim⁹ Dicit eis ihs Amen dico vobis quia publicani et meretrices precedēt vos in regnū dei Venit autē ad vos iohānes in via iustitie ꝙ nō credidistis ei. publicani autē et meretrices crediderūt ei Vos aūt videntes nec penitentiā habuistis postea vt crederetis ei.

De iudice iniq̄tatis et de pharizeo et publicano. L.xviij. C.xxi.

DIcebat aūt̄ parabolā ad illos quoniā oportet semper orare et nō deficere dicēs Judex quidā erat in ciuitate quadā qui deū non timebat et hominē nō reuerebat Vidua aūt q̄dā erat in ciuitate illa et veniebat ad eū dicens Vindica me de aduersario meo et nolebat p multū tps Post hec āt dixit intra se Etsi deū nō timeo nec hoiez. reuereor tñ qz molesta est mihi hec vidua. vindicabo eam ne in nouissimo veniēs suggillet me Dit autem dominus. Audite quid iudex iniquitatis dixit Deus āt nō faciet vindictā electorū suoz clamantū ad se

die ac nocte et patientiam hēbit in illis? Dico vob̄ q̄ cito faciet vindictā illoz. Verūtñ filius hoīs veniēs putas inueniet fidez sup̄ terrā? Dixit aūt et ad q̄sdaz qui in se ofidebāt tanq̄ iusti et aspnabanť cetēos pabolā istā dicēs Duo homies ascenderunt in templū vt orarēt. vnus phariseus et alter publicanus Phariseus stans hec apud se orabat Deus gr̄as tibi ago q̄a nō sum sicut ceteri hoim. raptores iniusti. publicani. adulteri. velut etiaz hic publicanus Jeuno bis in sabb̄o. decimas do oim que possi/deo Et publican⁹ alōge stās nolebat nec oculos ad celū leuare sed p̄cutiebat pectus suū dicēs Deus ꝓpicius esto mihi pc̄ori. Dico vobis. descendit hic iustificatus in domū suā ab illo. quia oñis qui se exaltat humiliabiť et qui se humiliat exaltabiť:

De pabola locate vinee agricolis. M. xxi. R. xñ. L. xx. C. xxñ.

Hlīā. M. pabolā audite Cepit. R. aūt ad plebē dicere pa/bolaz hanc hō̄. M. quidā. R. L. erat. M. p̄familias qui p̄lātauit vineā et. R. sepem circūdedit ei. q fodit in ea torcular. lacū. R. fodit et edificauit. M. turrim. et locauit eā agricol. colonis. L. Et ꝓfectus est pegre. M. R. multis. L. tpibus Cū. M. aūt tp̄s fructuū appropinq̄sset in. L. tpe vindemie misit. M. R. L. seruos suos ad agricolas cultores. L. vt de fructu vinee darēt illi Et. M. acciperent ab agricolis. R. fruct⁹. M. eius Et agricole app̄hensis ꝑuis eius aliū ceciderūt et dimiserūt. R. L. vacuuz et inanē. L. aliū. M. occiderūt. aliū v̄o lapidauerūt Iterꝝ misit alios ꝑuos plures ꝓpribus et fecerūt eis silr. in capite. R. cedentes. L. vulnerauerūt. R. et otumelijs affecerūt. q addidit alterꝝ mittere qui et illū vulnerātes ciecerūt Nouissime. M. autē adhuc. R. hñs vnū filiū charissimū dixit. L. dñs vinee Quid faciā? Mittā filium meū dilectū. et illum. M. R. misit ad eos nouissime. dicēs q̄ forte verebunť. L. filiū meū cū hūc viderint Quē. L. cū. M. vidissent coloni cogitauerūt intra se et dixerūt. R. ad inuicē hic. M. ē. L. he/res. R venite occidam⁹ eū et hēbimus hēditatē vt. L. nr̄a sit hereditas Et. M. app̄hensuz. R. L. eum. eiecerūt eum extra vineam et occiderunt Cū ergo venerit dñs vinee quid faciet agricolis ill̄? Veniet. R L. et p̄det colonos Malos. M. male p̄det. q vineā suam locabit alijs agricolis. qui reddent ei fructum tempibus suis Quo. L. audito dixerunt illi Absit Ille aūt respiciens eos dixit Quid ergo est hoc quod scriptum est. R nec. M. scripturam hanc legistis Lapidem quem reprobaucrunt edificantes hic factus est in caput anguli A domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris Ideo. M. dico vobis quia auferetur a

Hoc ē intelligēdum dixisse christum vel aliquos de iudeis. Illud autē quod sequitur absit. dixerūt alij. vel ipsi oñes intellecta parabola christi.

vobis regnū dei et dabit gēti facienti fructus.L.ei⁹ Omnis.M.q̄ ceciderit sup lapidē istū ꝺquassabit.sup quē aūt ceciderit cōminuet et ꝺteret eū Et cum audissēt pncipes sacerdotū et pharisei parabolas eius cognouerūt ꝙ de ipis diceret Et q̄rentes eum tenere et.L.mittere in illū manus in illa hora timuerūt populuz quia.M.sicut ꝓpham illū hēbant et relicto eo abierunt

De veste nuptiali.M.xxij.Cōsonat.L.sup.xiiij.cū.gl.iij.Ca.xxiij.

Et respondens ihs dixit iterꝫ in pabolis eis dicēs Simile factū est regnū celoꝝ homi regi qui fecit nuptias filio suo Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias et nolebāt venire.Iterꝫ misit alios ꝯuos dicēs dicite inuitatis ecce prāndiū meū paraui.thauri mei et altilia occisa et omnia parata vēite ad nuptias Illi aūt neglexerūt et abierūt alius in villā suā alius ad negociationē suā.reliqui ꝯvo tenuerūt seruos ei⁹ et ꝺtumelia affectos occiderunt Rex aūt cū audisset iratus est et missis exercitib⁹ suis ꝑdidit homicidas illos et ciuitatē illoꝝ succēdit Tūc ait ꝯuis Nuptie q̄dē parate sūt sed qui inuitati erāt nō fuerūt digni Ite ergo ad exitus viarū q quoscūq; inueneritis vocate ad nuptias Et egressi serui ei⁹ in vias ꝛgregauerūt omnes quos inuenerūt malos et bonos et implete sūt nuptie discūbentiū Intrauit aūt rex vt videret discūbentes et vidit ibi hoiem nō vestitum veste nuptiali.et ait illi Amice quō huc intrasti nō hās vestē nuptialē?At ille obmutuit Tūc dixit rex ministris.ligatis pedibus q manibus mittite eū in tenebras exteriores Ibi erit fletus et stridoꝛ dentiū Multi eni sunt vocati pauci vero electi.

De tributo reddendo cesari.M.xxij R.xij.L.xx. Ca.xxiiij:

Tunc.M.abeūtes pharisei ꝺsiliū inierūt vt capent eū in sermone.et.L.obꝯuantes miserūt insidiatores quosdam R.ex phariseis discipulos.M.suos cum herodianis.L. qui se iustos simularēt vt eū capent in ꝛbo et traderent pncipatui et potestati presidis.Qui.R.venientes interrogauerūt.L.illū dicentes Magr̄.M.R.scim⁹ q̄a verax es q recte.L.dicis q doces et nō.M.est tibi cure de aliq̄ et.R.nō curas quenq̄ Nō.M.eni L.respicis ad recipis personā homis neq̄.R.vides in faciez ꝟ L.in veritate.M.viā dei doces.Licet.L.M.nobis.R.dare tribu' tum cesari an non dabimus.R.Considerans.L.autem do'um illorum sciens versuciam eorum et cognita.M.ihesus nequicia eorum Ait Quid R.me tentatis ypocrite?Ostendite mihi numisma census Afferte.R.mihi denarium.L. vt videam?

Dt.M.illi.R.obtulerũt ei denariũ Et ait illis ihs Cui⁹.M.ẽ ima go hec et supscriptio ei⁹?Cui⁹.L.habz imaginez et supscptionẽ? Et rñdẽtes.L.dixerũt ei Cesaris.M.R Tũc.M.R.ait.L.illis red/dite ergo q̃ sũt cesaris cesari et que sũt dei deo et.L.nõ potuerũt reprehendere verbũ eius coꝝ plebe Et:M.audientes mirati sunt oñes.R.sup eo et mirati.L.sũt in rñso eius et tacuerũt.q relicto eo.R.abierunt

De muliere septẽuira.M.xxñ.R.xñ.L.xx. Ca.xxv

In illo.M.die Accesserũt ad eũ saducci qui dicũt nõ esse resurre/ctionẽ et interrogauerũt eũ dicẽtes Magr̃ moyses dixit et.R.scri/psit.L.nob Si.R.si.L.cui⁹.M.frater mortu⁹ fuerit et dimiserit vxorẽ et filios nõ reliq̃rit vt.M.fr̃.R.ei⁹.L.ducat vxorẽ illius et suscitet semẽ fri suo Et erãt g⁹ apud nos septẽ fres Et pm⁹ vxoꝝ ducta defũctus est sine.L.filijs nõ.R.relicto semine q nõ.M.hñs semẽ reliq̃t vxorẽ fri suo Similr scds accepit.R.eã et mortuus est sine.L.filio et nec.R.iste reliq̃t semẽ et.R.terti⁹.L.silr.M.accepit L.eã vsq̃:M.ad septimũ et.R.acceperũt eã septẽ et nõ.L.reliq̃/rũt semẽ et.L.mortui sũt Nouissima.M.R.oim mortua ẽ q mlier In resurrectione ergo eoꝝ cui⁹ erit vxor.si quidẽ septẽ habuerũt eã vxorem? Et rñdẽs ihs ait illis Nonne ideo erratis nesciẽtes scpturas neq̃ vtutẽ dei Filij.L.hui⁹ scli nubẽt q traduñt ad nu/ptias Illi vo qui digni habebunt scło illo q resurrectiõe ex mor tuis nõ nubẽt neq̃.M nubent.R.neq̃ L.ducũt vxores neq̃ eni vltra mori poterũt Equales.M.R.eni ãgelis sũt.et.M.sũt ãgeli dei in celo.et.L.filij sũt dei cũ sint filij resurrectionis Quia vẽo re surgẽt mortui De.R.mortuis.M.q resurgãt et moyses.L.ostẽ dit sec⁹ rubũ sic dixit dñm deũ abraã deũ ysaac et deum iacob Nunq̃.R.legistis in libro moysi q̃.M.dictũ est a deo dicente vobis Ego sũ de⁹ abraã deus ysaac et de⁹ iacob Deus.L.M.ãt R.nõ est mortuoꝝ sed viuẽtiũ Oñes eni viuũt ei. Ihs.R.ẽgo multũ erratis Et.M.audiẽtes turbe mirabant in doctrina eius Rñdentes.R.aũt quidã scribarũ dixerũt Magr̃ bene dixisti q.L amplius nõ audebant eum quicq̃ interrogare.

De dilectiõe xpi ex toto corde.M.xxñ.R.xñ.de q̃ et.L.x.C.xxvi

Pharisei.M.autem audientes q silentiuz imposuit sadu/ceis conuenerunt in vnuz Et accessit.R.vnus de scribis legis.M.doctor qui.R.audierat illos ꝯrẽtes et vidẽs q bñ illis rñderit interrogauit tentãs.M.eũ Magr̃ q̃ ẽ mãdatũ magnũ.R.pm.M.i lege.M.oim.R.Rñdit.R.ei ihs.M.q pm oim

mãdatũ ẽ Audi israel dñs deus tuus deus vnus est Et diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo et ex tota aia tua ⁊ ex tota mẽte tua et ex tota ẏtute tua hoc.M.est.R.p̃mũ ⁊ maximũ manda tũ Scõm sike est huic Diliges primũ tuũ sicut te ipm.maius.R. horũ aliud mãdatũ nõ est In his.M.duobus mãdatis tota lex pendet et ꝓphe Et.R.ait illi scriba Magr̃ bene in ẏtate dixisti ꝙa vnus est deꝰ et nõ est alius p̃ter ipm ⁊ vt diligaꝝ ex toto corde et ex tota mente et ex toto intellectu et ex tota aia et ex tota fortitudine et diligere primũ tanqz seipm maius ẽ oñibus holocaustomatibus et sacrificijs Jbs aũt videns ꝙ sapienter respõdisset ait illi Nõ longe es a regno dei.

De quadã inꝛrogatõne phariseorũ. L.xvij

Et alia inꝛrogatõe cuiꝰ est xp̃s filius.M.xxij.R.xij.L.xx.C.xxvij Nterrogatus.L.aũt a phariseis qñ venit regnũ dei ⁊ respõdit eis et dixit Nõ venit regnũ cũ obꝭuatione neqz dicẽt Ecce hic aut ecce illic.Ecce eni regnũ dei intra vos est Cõgregatis.M.ãt phariseis Inꝛrogauit eos ibs dicẽs.quid vobis videt de xpo? cuius filius est?Dicũt ei dauid.Et.R.rñdens iesus dicebat docens in tẽplo Quõ ergo dicũt scribe xpm filiũ dauid cui ipe dauid dicebat in spũ sco Dixit dñs dño meo sede a dextris meis Donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ!Quõ ergo dauid in spũ in.L.libro psalmoꝝ Vocat.M.eũ dñm et.R.vñ Quõ L.est filius eius.Et nemo.M.poterat rñdere ei ẏbũ Et R.mlta turba libenter eũ audiebat.neqz.M.ausus fuit quisqz eũ ãplius ex illa die interrogare. (R.xij.L.xx.Ca.xxviij.

De doctrinis phariseoꝝ audiẽdis.M.xxiij.

Tunc.M.ibs locutus ẽ ad turbas et ad discipulos suos et dicebat eis in doctrina sua Sup.M.cathedrã moysi sederũt scribe et pharisei Oñia ergo quecunqz dixerint vobis seruate et facite.p̃m ẏo opa eoꝝ nolite facere Dicũt eni et nõ faciũt Alligant aũt onera grauia et importabilia et imponũt in humeros hoim.digito aũt suo nolũt ea mouere Oñia ẏo opera sua faciunt vt videantur ab hominibus Attendite.L.et cauete.R.a scribis Dilatãt.M.eni philacteria sua ⁊ magnificant fimbrias Volunt.L.R.in scolis ambulare.amãt.M.R.L.autem primos recubitus in cenis et.L.conuiuijs.primas.M.L.cathedras in synagogis.et in primis cathedris sedere in synagogis et.M.salutationes .R.L.in foro qui.R.L.deuorant domos vi-

duaꝝ sub obtẽtu.R.plꝰe ozõnis simulãtes.L longã ozõem.hi accipiũt damnationẽ maiozẽ et.R.plꝰius iudiciũ ℟mãt.M.vocari rabbi.vos aũt nolite vocari rabbi Unus est enim magr̃ vr̃ Oms̃ aũt vos frẽs estis.et pr̃em nolite vobis vocare sup terrã L.vnus est eni pater vr̃ qui in celis est Non vocemini magri qa magr̃ vr̃ vnus est xpũs Qui maioz est vr̃m erit minister vr̃ Qui aũt se exaltauerit.humiliabit̃ et qui se humiliat exaltabitur

De ve multiplici.M.xxiij.L.xi.et.xiij.C.xxix

Quamuis ista reponantur sub eo contextu dicta p euangelistas. potest tamen dici q diuersis temporibus fuerunt predicta.

QVE.M.vobis scribe et pharisei ypocrite qui clauditis regnũ celoꝝ añ homies.vos eni nõ intratis nec introeuntes sinitis intrare Ue vobis scribe et pharisei ypocrite qui comeditis domos viduarũ lõga ozõne ozantes.ꝓpt̃ hec amplius accipietis iudiciũ Ue vobis scribe et pharisei ypocrite q̃ circuitis mare et aridã vt faciatis vnũ ꝓselitũ et cũ fuerit fact⁹. facitis eũ filiũ gehẽne duplo qꝫ vos Ue vob̃ duces ceci qui dicitis quicũqꝫ iurauerit p tẽplũ nihil est.Qui aũt iurauerit in auro tẽpli debet.stulti et ceci.q̃o eni maius est aurũ an templuz qõ sãctificat aurũ?Et quicũqꝫ iurauerit in altari nihil est.qui aũt iurauerit in dono qõ ẽ sup illud debet ceci. Quid eni maius ẽ donũ.an altare qõ sanctificat donũ? qui ergo iurat in altari iurat in eo et in oĩbus q̃ sup illud sũt Et qui iurat in tẽplo iurat in illo et in eo qui hitat in ipo Et qui iurat in celo iurat in throno dei in eo qui sedet sup euz Ue.M.vob̃ scribe.L.et pharisei ypocrite qui decimatis mentã et anetũ rutã.L.et ciminũ.M.et omẽ.L.ol⁹ et relinquitis.M.L.que grauiora sunt legis.iudiciũ misericordiam.et fidem et charitatẽ dei.ꝛhec aũt oportuit facere et illa nõ omittere Duces.M.ceci excolãtes culicẽ. camelũ aũt glutientes.Ue.L. vobis pharisei qui diligitis ꝑmas cathedras in synagogis et salutationes in foro. Ue vob̃ qui estis vt monumẽta q̃ non apparent et homies ãbulantes nesciũt Rñdens aũt quidã ex legisperitis ait illi Magr̃.ꝛhec dicẽs etiã nobis cõtumeliã facis ℟t ille ait Et vobis legispitis ve qui oneratis hoies oneribus que portare nõ pñt et ipi vno digito nõ tãgitis sarcinas Ue.M.vobis scribe et pharisei ypocrite qui mũdatis qõ deforis est calicis et parabsidis.intus aũt pleni estis rapina et immũdicia Pharisee cece munda ꝑus qõ intus est calicis et parabsidis vt fiat illud qõ deforis est mundũ Ue vobis scribe et pharisei ypocrite qui similes estis sepulcris dealbatis q̃ foris apparẽt hoib⁹ speciosa int⁹

aūt sūt plena ossibus mortuoꝝ et omī spurcicia Sic et vos ꝙdē a foris apparetis hominibus iusti.intus aūt pleni estis ypocrisi ꝙ iniqtate We.M.vobis.L.scribe et pharisei ypocrite qui edifica/tis sepulcra ꝓphaꝝ. pēs L.aūt vī occiderūt illos ꝙ ornatis.M monumēta iustorū Et dicitis si fuissemus in dieb⁹ pīm nīroꝝ.nō essemus socij eorū in sāguine ꝓpharū Itaqꝫ testionio estis vob̄ met ipis.et.L.ꝓfecto testificamini ꝙ ꝺsentitis opib⁹ pīm vīrorū qꝝ.M.filij eoꝝ estis ꝙꝓphas occiderī.qm̄ ꝙdē.L.ipi eos occide/rūt Vos aūt edificatis eoꝝ sepulcra et.M.vos implete mensu/ram pīm vīroꝝ.Serpētes genimina viperarū quō fugietis a iu dicto gehēne!ꝓpterea.L.et sapia dei dixit Ecce.M.ego.L.mitto ad vos ꝓphas et apl̄os.L.et sapiētes.M.et scribas ꝙ.M.ex illis L.occidetis et crucifigetis ꝙ ex eis flagellabitl.in synagogis ve/stris.et pseqmini de ciuitate in ciuitatē vt veniat sup vos ꝙ inq̄/rat.L.oīs.M.sanguis iustus.sanguis.L.oim ꝓphaꝝ qui effu/sus est sup.M.terrā a ꝺstitutione.L.mūꝺi a generatione'ista.a sā guine abel iusti vsqꝫ ad sāguinez zacharie filij.M.barachie quē occꝺistis et L.perijt inter templū et edem.R.et altare Ita dico vobis reqret ab hac generatione Dmē.M.dico vobis venient hec oīa sup generationē istā We vobis legispitis qui tulistis clauē scie.ipi nō introistisꝙ eos qui introibāt ꝓhibuistis Cū hec ad illos dicēt cepērt pharisei et legispiti grauiter insistē ꝙ os ei⁹ oppimere de multis.insꝺiātes ei . et q̄rentes aliqꝺ cape ex ore eius vt accusarēt eū Jhrlm.M.ihrlm.L.xiij.que occꝺis ꝓphas ꝙ lapꝺas eos qui ad te missi sūt Quotiēs volui ogregare filios tuos quēadmoꝺū gallina ogregat pullos suos sub alas suas ꝙ auis.L.nioū suū sub pennis et.M.noluisti.L.Ecce relinquet̄ vo/bis domus vestra deserta Dico eni vobis nō me vꝺebitl.amo/do donec veniat.L.M.hora cum dicetis Bñꝺictus qui venit in nomine domini. (Luc.xi. Ca.xxx.

De vidua duo minuta offerente. R.xlij.

ET.R.sedens ihs ora gazophilaciū aspiciebat eos qui mittebāt munera sua in gazophilaciū quomō.R.turba iactabat es et multi diuites iactabāt multa Cū venisset aūt vna vidua paup.misit duo minuta qꝺ est quadrans Ajꝺit L.aūt ihs Pauperculā illā vidūā mittentē era duo minuta Et cō uocatis.R.discipulis suis ait illis Amen vere.L.dico vobis qm̄

R.L.vidua hec paup plus oibus misit qui miserũt in gazophila ciũ Oẽs eni ex eo qõ abũdabat illis miserũt in munera dei ihec aũt ex eo qõ illi deest q.R.de penuria sua oĩa que habuit misit totũ victum suũ (hierusalẽ.M.xxiiij.R.xiij.L.xxi.Ca.xxxi

De edificio tẽpli et cõminatione euersionis

Et egressus.M.ihs de tẽplo ibat et.R cũ egrederet Accesserũt.M.discipuli eius vt oĩderent ei edificationez tẽpli Et q̃busdã.L.dicẽtibus de tẽplo q̃ bonis lapidibus et donis ornatũ esset Dit.R.illi vnus ex discipulis suis Magister aspice q̃les lapides q quales structure.Jpe.M.ãt rñdẽs ait eis Videtis hec oĩa et.R magnas edificationes Amẽ.M.dico.R.L.vobis veniẽt.L.dies in q̃bus non.M.relinquet.R.L.hic lapis sup lapidẽ qui nõ destruat Sedẽte.M.R.aũt eo sup montez olivueti otra tẽplũ Accesserũt.M.ad eũ discipuli ei⁹ secreto et.R.interrogabãt eũ sepatim Petr⁹ et Jacobus et Andreas et iohes dicẽtes.M Dic nobis p̃ceptor.L.qñ hec erũt et.R hec fient.et M.qõ.R.L.signũ aduẽtus tui et ỹsũmatõis sc̃i et.R.qõ signũ L.cũ hec fieri incipiẽt et ỹsũmari.R.Et.M.rñdens.R.L.ibus dixit Videte ne q̃s vos seducat.multi veniẽt in noĩe meo dicẽtes. Ego sũ xp̃us et multos seducẽt et.L.tps appropinq̃bit. Nolite ergo ire post illos Audituri.M.eni estis p̃lia et opiones prelioz Cũ ãt.R.L.audieritis p̃lia et seditiones nolite t̃reri. Videte.M ne turbemini oportet.M R.eni p̃mũ hec fieri sed nõdũ statim finis.Tũc dicebat illis.Surget gẽs otra gentẽ et regnũ aduẽsus regnũ et terremot⁹ magni erũt p loca et pestilẽtie et fames t̃rores q̃ de celo et signa magna erũt.Hec.M.aũt.R.oĩa initia sũt doloz Videte.R.ãt vosmet ipos Sed.L.añ hec oĩa inĵcient vobis man⁹ suas psequent tũc.M tradẽt vos in tribulationẽ et occident vos Tradẽt.R.L eni vos in ocilĵs et in synagogis suis vapulabitis.et añ reges et p̃sides stabitis ꝓpter me ꝓpter L. nomẽ meũ.Cõtingit aũt vob in testimoniũ illis.R.et eritis.M. odio oibus gẽtibus ꝓpter nomẽ meũ Et tũc scãdalisabunt mlti et inuicẽ tradẽt et odio habebũt inuicẽ Et multi pseudo ꝓphete surgent et seducẽt multos Et qm̃ abundabit iniq̃tas refrigescet charitas multoz Qui aũt pseuerauerit vsq̃ in finẽ hic salu⁹ erit Et p̃dicabit hoc euãgeliũ regni in vniuerso mũdo.et in omnes gẽtes p̃mũ oportet p̃dicari euãgeliũ in.M.testioniũ oibus gen-

Hoc videtur tã gere penas pec catorum nouissimorum temporũ

tibus Et tūc veniet cōsūmatio Et.R.cū duxerint vos tradentes ponite.L.in cordib⁹ vr̄is nō p̄meditari quēadmodū rn̄deat.No lite.R.p̄cogitare q̄d loq̄mini.Nō eni vos estis loquētes sed sp̄s/ scūs Ego.L.eni dabo vob os et sapiam cui nō poterūt resistere et otradicere omēs aduersarij vr̄i Tradet.R.aūt frater fr̄em in mortē et p̄ filiū et osurgēt filij in pentes.et morte eos afficient Trademini.L.eni a pentibus et fr̄ib⁹ et amicis et cognatisq eri tis.L.R.odio omīb⁹ hoibus p̄pter nomē meū et.L.capillus de capite vr̄o nō pibit Qui.R.aūt sustinuerit vsq̄ in finez hic salu⁹ erit In pacia.L.vr̄a possidebitis aias vr̄as Cū.M.ergo.R.vi/ deritis abominationē desolationis q̄ dicta est a daniele p̄pheta stantē in loco sco vbi.R.nō debz qui.M.R.legit intelligat Cum L.aūt videritis circūdari ab exercitu ihr̄lm tūc scitote qz appro/ pinquabit desolatio ei⁹ Tūc.M.R.qui.L.in iudea sūt fugiāt ad mōtes.et.M.qui.R.in tecto nō descendāt aliq̄d tollere de domo sua.et q̄ in agro nō reuertat tollere tunicā suā et.L.qui in medio eius sūt discedāt.et qui in regionib⁹ nō intrēt in eā qz dies vltio nis hi sūt vt impleant oia q̄ scr̄pta sūt Ve āt.M.R.L.p̄gnātib⁹ et nutriētibus in illis diebus Orate.M.R.ne fiat fuga vr̄a hye/ me vel sabbo Erit.L.eni p̄ssura magna sup terrā et ira populo huic Et cadēt in ore gladij et captiui ducent in omēs gentes et ihr̄lm calcabit a gentibus donec impleant tp̄a nationū

De signis iudicij.M.xxiiii.R.xiii L.xvij et xxi.ac.xij Capm.xxxij.

Et.L.ait ad discipulos suos veniet tp̄us q̄n desiderabi/ tis videre vnū diē filij homis et non videbitis Erit.M eni tūc tribulatio magna.Erūt.R.aūt dies illi tribulati/ onis et tales q̄les nō fuerūt ab initio creature quā cōdidit de⁹ vsq̄ nūc neq̄ fient Et nisi abbreuiasset dn̄s dies illos nō fuisset salua omnis caro ꝫ p̄pter electos quos elegit dn̄s abbreuiabit dies Et.L.dicēt vobis Ecce hic ecce illic Tunc.M.si.R.q̄s vob dixerit Ecce hic est xp̄s aut illic.nolite credere.nolite.R.ire neq̄ sectemini Surgēt.M.R.eni pseudo xp̄i et pseudo p̄phe q dabūt signa magna et p̄digia et portenta.R.ad seducēdos si fieri p̄t etiā electos Ita.M.vt in errorē ducant si fieri p̄t etiā electi Ego p̄dixi vob omīa.vos ergo videte Si ergo.M.dixerint vob Ecce in deserto est nolite exire Ecce in penetrabilib⁹ nolite credere Nā L.sic fulgur exit.M.ab oriēte coruscans.L.de sub celo in ea que

¶ Possūt hec intel ligi dicta diuersis vicib⁹ licet sonēt

sub celo sūt fulget et apparet.M.vsq; in occidentē.ita.L.erit filiꝰ homis et aduētus.M.in die.L.sua Ubicūq;.M.fuēit corpꝰ illuc ogregabunt et aq̄le.Primū.L.aūt oportet illū multa pati et reꝓbari a generatione hac Stati.M.R.āt post tribulationē dierū illoꝝ sol obscurabit.et luna nō dabit lumē suū q stelle cadent de celo Et.L.erūt.xxi.signa in soleq luna et stellis q in terris pssura gentiū p ofusione sonitus marisq fluctuū arescētibꝰhoibus pre timore et expectatione q supueniēt vniuerso orbi Et.M.ꝟtutes L.celoꝝ et R.que sub celo sūt mouebunt.M.R.L.Et tūc.M.apparebit signū filij homis in celo et.M.tūc.R.L.plangēt se oēs tribus tre Et tūc videbūt filiū hois venientē in nube cum ptāte magna.R.L.et gloria.R.et maiestate.L.M.Et mittet.M.R āgelos.cū tuba et voce magna et ogregabūt electos a q̄tuor vētis a sūmis celoꝝ vsq; ad t̄minos eoꝝ.a.R.sūmo tre vsq; ad sūmū celi Ab.M.arbore.R.fici discite pabolā Cū iaz ramus eiꝰ tener fuerit et folia nata.cognoscitis.R.q in ꝓmo sit estas his.L.aūt fieri incipiētibꝰ respicite q leuate capita vra qm̄ appropinq̄t redēptio vra Et dixit illis silitudinē Videte ficulneā et oēs arbores cū ꝓducūt iā ex se fructū.scitote q ꝓpe est estas Ita.M.q L.vos.R.cuz videritis hec fieri scitote q ꝓpe.M.est et in ianuis et hostijs.R.regnū.L.dei Amē.L.M.R.dico vob qm̄ nō trāsibit generatio hec.donec oia fiāt Celū et tra trāsibūt.ꝟba autē mea nō transibūt Attēdite.L.aūt vobis ne forte grauent corda vra crapula et ebrietate et curis huiꝰ vite et supueniat sup vos repētina dies illa Tanq; eni laqus supueniēt in oēs qui sedent sup faciē oīs tre De.M.die.R.aūt et hora illa nemo scit neq; āgli celoꝝ neq;.R.filius nisi solus pr̄ Sicut autē.L.fuit.xvij.in diebꝰ noe ita erit in diebꝰ aduētus.M.filij hois Sic eni erāt ante diluuiū omedētes et bibentes.nubētes et nuptui tradētes.edebant L.et bibebāt et vxores ducebāt.et dabant ad nuptias vsq; ad eū diē in quo intrauit in arcā noe et non ognouerūt donec vēit diluuiū et tulit et ꝓdidit.L.oēs.M.Ita erit aduētus filij homis Silr.L.sicut fm est in diebꝰ loth edebāt et bibebāt emebant et vendebāt plātabāt et edificabāt.Qua die aūt exiuit loth a Zodomis pluit dns ignē et sulphur de celo et oēs ꝓdidit.Sm ꝺ erit qua die filius hois reuelabit.in die illa qui fuerit in tecto et vasa eius in domo ne descēdat tollere illa Et qui in agro silr nō redeat retro Memores estote vxoris loth Quicūq; q̄sierit aiam suā saluā facere ꝓdet illā Et quicūq; ꝓdiderit eam viuificabit illam

Dico.L.vobis.M. In illa nocte erūt duo in lecto.vnus assumet et alter relinquet. Duo erūt molētes in vnū.in.L.mola vna assumetur et altera relinquet. Duo in agro vn⁹ assumet ⁊ alē relinq̄tur Rñdentes dicūt illi. Vbi dñe? Qui dixit illis Vbicūq; fuerit corp⁹ illic ogregabunt et aq̄le Vigilate.L.xxi.itaq; oñi tpe oz̄ates vt digni habeamini fugere oñia ista que futura sunt ⁊ stare ante filiū hominis (Ca.xxxiij.

De vigilia et oz̄one .M.xxiiij R.xlij. L.xii.

Quete.R.vigilate et oz̄ate nescitis enī qñ tpūs sit Sicut eni hō qui pegre pfectus reliq̄t domū suā et dedit buis suis potestatē cuiusq; opis et ianitori p̄cepit vt vigilaret Vigilate ergo nescitis eniz qñ dñs dom⁹ veniat sero an media nocte an gallicantu an mane. Ne cū venerit repēte inueniat vos dormiētes Q̄d aūt vobis dico.oibus dico.vigilate. Sint.L.lūbi vr̄i p̄cincti et lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is Et vos similes hoīb⁹ expectātibus dñm suū qñ reuertat a nuptijs vt cū venerit ⁊ pulsauerit ofestim apiant ei Beati sūt bui illi q̄s cū venerit dñs inuenerit vigilātes Amē dico vob q̄ p̄cinget se ⁊ faciet illos discūbere et trāsiens ministrabit illis Et si venerit in scd̄a vigilia et si in tertia vigilia venerit et ita inuenerit. Beati sūt bui illi Vigilate.M.ergo q̄z nescitis qua hoza dñs vr̄ vēturus sit Hoc.M.aūt L.scitote qm̄ si sciret pr̄familias qua hoza fur veniret vigilaret vtiq; et nō sineret pfodi domū suā Et vos estote parati quia q̄ hoza nō putatis fili⁹ hois veniet Ait.L.aūt ei petr⁹. Dñe ad nos dicis hāc pabolā an et ad oñes? Dixit aūt dñs Quis putas est fidelis dispensator et prudēs quē ostituit dñs sup familiā suā vt det illis cibū in tpe.in tpe.L.tritici mensuraz? Beatus.L. M.ille buus quē cū venerit dñs inuenerit sic facientē Amē.M.L dico.M.vobis sup oia bona q̄ possidet ostituet eū Si.M.aūt.L dixerit male ille buus in corde suo.morā facit dñs meus venire et cepit pcutere oseruos suos.pueros.L.et ācillas et edere⁊ inebriari.māducet autē et bibat cū ebriosis Veniet.L.M.dñs bui illi⁹ in die qua nō spat et hoza qua nescit.et diuidet eū.ptē q̄s ei⁹ cū infidelib⁹ ypocritis.M.ponet Vbi erit fletꝰ et stridor dentiū. Ille.L.aūt buus qui ognouit volūtatē dñi sui et nō se pparauit et nō fecit bm volūtatē ei⁹ plagis vapulabit multis Qui autez nō ognouit et fecit digna plagis vapulabit paucis Oñi āt cui multū datū est multū q̄r̄et ab eo.et cui omendauerūt multū pl⁹

Possunt hec intelligi posita per rememorationem

petēt ab eo Ignē veni mittere in trā Et qđ volo nisi vt accēdat Baptismo hēo baptisari et quō coartor vsqz dū pficiat. Puta/tis qz pacē veni dare in terrā.non dico vob ꝫ sepationē Erūt ex hoc qnqz in vna domo diuisi.tres in duos ꝙ duo i tres. Diuidet pr in filiū et fili⁹ in prem suū Et mr in filiā et filia in mrez Socr⁹ in nurū suā et nur⁹ in socrū suā. (mō iudicij M xxv. Ca. xxiij.

De decē virginibus et de decē talentis et de

Tunc simile est regnū celoz decē ẋginib⁹ q̄ accipiētes lā pades suas exierūt obuiā sposo et sponse. Quinqz āt er eis erāt fatue et qnqz prudētes. ꝫ qnqz fatue accepti lā/padib⁹ non sūpserūt oleū secū. Prudētes ẋo acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadib⁹ Morā aūt faciēte spōso dormitauerūt oēs et dormierūt. Media aūt nocte clamor fctus est Ecce spōsus vēit exite obuiā ei. Tūc surrexerūt oēs ẋgines ille ꝙ ornauerūt lāpa des suas. Fatue aūt sapiētib⁹ dixerūt Date nob de oleo vr̄o qz lāpades nr̄e extinguūt. Rndērūt prudētes dicētes Ne forte nō sufficiat nobis et vobis ite pti⁹ ad vendētes ꝙ emite vobis. Dū aūt irēt emere venit spōsus et q̄ parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. et clausa est ianua Nouissime ẋo veniūt et reliq̄ ẋgines dicētes. Dñe dñe ap̄i nobis At ille rndens ait. Amē dico vobis Nescio vos. Vigilate itaqz qz nescitis diē neqz horā. Sicut eni hō pegre pficiscēs vocauit suos suos ꝙ tradidit illis bona sua et vni dedit qnqz talēta. alij duo. alij ẋo vnū. vnicuiqz ꝑm ꝓpriaz ẋtutē et pfectus est statī. Abīt aūt qui qnqz talenta accepat et opatus est in eis et lucrat⁹ est alia qnqz. Sicr̄ qui duo accepat lucrat⁹ est alia duo. Qui aūt vnū accepat abīt et fodit in terraz pecuniā dñi sui. Post multū ẋo tpis venit dñs suoz illorū ꝙ po suit rōem cū illis. Et accedēs qui quinqz talēta accepat obtulit alia qnqz talēta dicēs Dñe qnqz talēta tradidisti mi ecce alia qn/qz talēta suplucrat⁹ sū At illi dñs ei⁹ Euge bue bone ꝙ fidelis qz sup pauca fuisti fidelis sup multa te ostituā Intra in gaudiū dñi tui Accessit aūt et qui duo talēta accepat ꝙ ait Dñe duo talēta tradidisti mihi. ecce alia duo suplucrat⁹ sū Ait illi dñs ei⁹ Euge bue bone et fidelis qz sup pauca fuisti fidelis sup mlta te ostituā intra in gaudiū dñi tui Accedēs aūt et qui vnū talentū accepat Ait. Dñe scio qz durus es. metis vbi nō semiasti. ꝙ ogregas vbi nō sparsisti ꝙ timēs Abīt et abscōdi talentū tuū in tra Ecce hēs qđ tuū est Rndens aūt dñs ei⁹ dixit ei Serue male et piger scie/

bas qz meto vbi nō semino et ogrego vbi nō sparsi.oportuit er go te pecuniā meā omittere numularijs q veniens ego accepissē vtiqz qđ meū est cū vsura. Tollite igit ab eo talētū q date ei qui habet decē talēta.omni eni hnti dabit et abūdabit.ei aūt qui nō habz et qđ videt hre auferet ab eo.et inutilē seruū ejcite in tene bras exteriores. Illic erit fletus q stridor dentiū // Cū aūt vene rit filius homis in maiestate sua et omnes angeli eius cū eo.tunc sedebit sup sedē maiestatis sue q ogregabunt añ eū omnes gētes et sepabit eos ab inuicē sicut pastor segregat oues ab edis. Et statuet oues quidem a dextris.edos āt a sinistris. Tūc dicet rex his qui a dextris eius erūt Venite benedicti pris mei possidete paratū vobis regnū a ostitutione mundi Esuriui eni et dedistis mihi māducare.sitiui et dedistis mihi bibere hospes erā et colle/ gistis me.Nudus erā et coopuistis me.infirmus et visitastis me In carcere erā et venistis ad me. Tūc rndebunt ei iusti dicentes Dne qn te vidimus esurientē et pauimus.sitientē et dedim⁹ tibi potū?qn aūt te vidimus hospitē et collegimus Aut nudū q coo/ peruimus te? Aut qn te vidimus infirmū aut in carcere q venim⁹ ad te? Et rndēs rex dicit illis Amē dico vobis qđiu fecistis vni de his frībus meis mimis mihi fecistis. Tunc dicet et his qui a sinistris eius erūt. Discedite a me maledicti in ignem eternū qui paratus est diabolo et angelis eius. Esuriui enim q nō dedistis mihi māducare.sitiui et nō dedistis mihi potū.hospes eram q nō collegistis me Nudus et nō operuistis me Infirmus et in carcē et nō visitastis me. Tūc rndebūt ei et ipi dicētes Dne qn vidim⁹ te esurientē aut sitientē aut hospitē aut nudū aut infirmū aut in carcere et nō ministrauimus tibi? Tūc rndebit illis dicēs. Amen dico vobis.qđiu non fecistis vni de minoribus his.nec mihi fe cistis.et ibunt hi in supplicū eternū Justi aūt in vitā eternā.

De mō christi in docēdo L.xxi.et de obsti natione iudeorū Jo.xij. Ca.xxxv.

Erat L.aūt in diebus docēs in tēplo.noctibus vo exiēs morabat in monte qui vocat olivueti Et omis populus manicabat ad eū venire in tēplo audire illū Cū. J.autē tāta signa fecisset corā illis nō credebāt in eū vt sermo ysaie cō pleret quē dixit Dne qs credidit auditui nro? q brachiū dni cui revelatū est? Propterea nō poterāt credere qz iterū dixit ysaias Et excecauit oculos eoz et indurauit coz eoz vt nō videāt ocu

Potest hoc intel ligi positum hic per rememoratio nē quando sequi tur ad ea q̄ chri stus dixit Ante ser dies pasche.

lis et intelligant corde et conuertantur et sanem eos Hoc dixit ysaias qñ vidit gloriã eius et locutus est de eo Jerũtamẽ ex pncipibus multi crediderũt in eũ sed ꝓpter pharizeos nõ ofitebãt vt de synagoga nõ eĳcerent Dilexerũt eni gloriã hoim. magis ꝙz gloriã dei Jhus ãt clamauit et dixit Qui credit in me nõ credit in me sed in eũ qui misit me Ego lux in mundũ veni vt oms qui credit in me. in tenebris nõ maneat et si qs audierit ẏba mea et custodierit ego nõ iudico Nõ eni veni vt iudicẽ mundũ sed vt saluũ faciã mũdũ Qui spnit me et nõ accipit ẏba mea. habet q̃ iudicet eũ. Sermo quẽ locut⁹ sũ ille iudicabit eũ i nouissimo die. qz ego ex meipo nõ sũ locutus sed qui misit me pr̃. ipe mihi mãdatũ dedit quid dicã et quid loquar Ego scio qz mandatũ eius vita eterna ẽ. Que ergo ego loquor sicut dixit mihi pater sic loquor.

De festo azimorũ appropinquãte. M. cxxvj.

R. xiiij. L. xxij. J. xiij. Ca xxxvi.

Hec ẽ dies mercurij ante diez veneris sanctam

Apropinqbat. L. ãt dies festus azimorũ qui dicit pascha Erat. R. aũt pascha et azima post biduũ. Et. M. factus est cũ osumasset ibus sermones hos oms dixit discipulis suis. Scitis qz post biduũ pascha fiet et fili⁹ homis tradetur vt crucifigat? Tũc congregati sũt pncipes sacerdotũ et seniores in atriũ pncipis sacerdotũ qui dicit cayphas et obsiliũ fecerunt Et R. q̃rebãt. L. sumi sacerdotes et scribe quõ eũ dolo tenerẽt et occiderẽt. timebãt L. vero plebẽ Dicebãt. M R. aũt non in die festo ne forte tumult⁹ fieret in populo Intrauit. L. aũt sathanas in iudaz qui cognomiat scarioth vnũ de duodeci. Tũc. M. abĳt. R. L vnus de duodeci ad pncipes sacerdotũ et sũmos. R. sacerdotes vt ꝓderet eũ illis Et L. locut⁹ est cũ pncipibus sacerdotũ et magistratib⁹ quẽadmodũ illũ traderet eis. et ait. M. illis Quid vultis mihi dare et ego vob eũ tradam? Qui. R. L. audiẽtes gauisi sũt et promiserũt. et pacti. L. sũt pecuniã illi dare Et illi ostituerũt ei t̃ginta argẽteos et spopõdit Et. M. exinde. R. L. q̃rebat oportunitatẽ vt eũ oportune. R. traderet sine. L. turbis. Dñ. J. diem festũ pasche sciẽs ihs q̃a venit hora ei⁹ vt trãseat ex hoc mundo ad pr̃em. cũ dilexisset suos qui erant in mũdo in finẽ dilexit eos.

Hec est dies Jouis in cuius vespere fiebat esus agni. et hec vocatur prima dies azimorum.

Tertia pars principalis huius cõtextus de egressu passionis et resurrectionis christi

De missione petri et iohis prima die azimo

rū quā iobes vocat añ festū pasche. M. xxvi. R. xiiij. L. xxij J. xiij Caplm. xxxvij.

PRima. M. R. aūt die azimoꝝ qñ. R. pascha immolabaṫ. in qua. L. nōe erat pascha occidi Accesserūt. M. discipuli ad ihm et dicūt. M. R. ei Quo vis eam⁹ q parem⁹ tibi vt māducs pascha? Et mittit ex discipul suis petrū. L. q Iobez dicēs Eūtes parate nob pascha vt māducem⁹? Dt illi dixerṫ Vbi vis paremus? Et dixit ad eos Ite. M. in ciuitatē. R. ad quendā M. Ecce. L. introeūtib⁹ vob in ciuitatē occurret vob hō āphorā aq̄ portās. seq̄mini eū in domū in quā intrat. q dicetis pfām dom⁹ Dicit tibi magr Tpūs. M. meū pe est apud te facio pascha. vbi. R. est refectio mea? vbi. L. est diuersorium vbi. L. R. pascha cū discipulis meis manducē? Et ipe oñdet cenaculū magnū stratū et ibi parate Et. R. abierūt discipuli eius et venerūt in ciuitatē Euntes. L. R. aūt inuenerūt sicut dixit illis ihs et parauerunt pascha Vespe. R: autē facto venit cū duodeci et. L. cuz fēa esset hora discubuit et duodeci apli cū eo.

Hic fuit esus agni.

De ablucione pedū Jo. xiij. Ca. xxxviii.

ET cena facta cum diabolus iam misisset in coꝛ vt traderet cum iudas symonis scarioth sciens quia oñia dedit ei pater in man⁹. et q̄a a deo exiuit. et ad deū vadit Surgit a cena et ponit vestimenta sua. et cū accepisset linteū p̄cinxit se Deinde misit aquā in pelui et cepit lauare pedes discipulorū suoꝝ et extergē linteo quo erat p̄cinctus. Venit ergo ad symonem petrū et dicit ei petr⁹ Dñe tu mihi lauas pedes? Nō lauab mihi pedes in eternū Rndit ei ihs Si nō lauauero te nō habebis ptē mecū. Dicit ei symō petr⁹ Nō tm̄ pedes. ꝫ et manus q caput Dicit ei ihs Qui lotus est nō indiget nisi vt pedes lauet ꝫ ē mūdus totus. et vos mūdi estis sed nō oēs Sciebat nāq̄ q̄snā essz qui traderet eū. pterea dixit nō estis mūdi oēs. Postq̄z ergo lauit pedes eoꝝ accepit vestimēta sua. et cū recubuisset iteruz dixit eis. Scitis q̄d fecerim vob? Vos vocatis me magr et domine et bene dicitis. Sū eteni Si ergo ego laui pedes vr̄os domin⁹ et magr. et vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes Exemplū enim dedi vobis vt quemadmodū ego feci vobis ita et vos faciatis Amen dico vobis nō est seruus maioꝛ dño suo Neq̄z aplus maioꝛ eo qui misit illū. si hoc scitis beati eritis si feceritis ea.

De sacramēti institutione. M.xxvi.R.xiiij.Luc.xxij. Caplm.xxxix.

Videtur intelligendum q̄ cena agni fuerit alia cena vel eadem vis continuata p̄ pedum lotionem vt intelligitur p̄ vidum Jobis.

Et.M.discūbentibus.R.eis et māducātibus ait ihs Desiderio.L.desideraui hoc pascha māducare vobiscū āteqū patiar Dico enī vob̄ q̄ ex hoc nō māducabo illō donec impleat in regno dei Cenātibus.M.āt illis Accepit ihus panē grās.L.egit et bñdixit.M.et fregit.M.L.deditq̄ discipl'is suis.q̄ ait Accipite.M.q̄ comedite.hoc.M.ē.L.corpus.R.meū qđ pro vobis tradet.hoc facite in meā cōmemoratiōnē Sīlr q̄ calicem postq̄ cenauit accipiēs.M.grās egit q̄ dedit illis dicēs Accipite.L.et diuidite inē vos et bibite.M.ex hoc oēs ihic est sanguis me⁹ noui testamēti ihic.L.est calix nouū testamentū in meo sanguine.L.q̄ p̄ vob et.M.p̄ multis effūdet in remissiōz pcōz Dico aūt vob q̄ nō bibā amodo de h̄ genimie vitis vsq̄ in diē illū cum illud bibam nouū vobiscū in regno p̄ris mei dei.R.Et biberunt ex eo omnes.

De predictione negatiōis petri ⁊ questione discipulorū.M.xxvi.R.xiiij.L.xxij.J.xiij. Ca.xl.

Intelligenda est trina negatio petri velut vna negatio continuata que incepit ante q̄ gallus cātaret Et sic intelligūt euangeliste trinā negationem factā antequaz gallus cantaret.sed consummata est ante scōm gallicantū vt ponit Marc⁹ Nec repugnat q̄ christus vtrunq̄ dixerit. nunc vt Marc⁹ ponit de bis. nunc vt alij ad maiorem exaggerationem.

Tunc.M.L.dixit illis ihs Omnes vos scandalū patiemini in me in ista nocte q̄ scptū est Percutiā pastorē⁊ dispergent oues gregis.sed postq̄ resurrexero p̄cedaz vos in galileā.R.ñdens aūt petr⁹ ait illi Et si oēs scandalisati fuerint in te.ego nūq̄ scādalisabor Et.M.ait illi ihs.p̄usq̄.R.gallus bis vocē dederit ter me es negaturꝰ Amē.M.dico tibi.q̄ in hac nocte anteq̄ gall⁹ cātet ter me es negaturus At.R.ille āplius loq̄batur Et.M.si.R.oportuerit me mori tecū te nō negabo Similit⁊ oēs discipuli dixer̄t Nō.J.de oibus vob dico Ego scio q̄s elegerim.ꝫ vt adimpleat scptura Qui māducat panē meū leuabit ctra me calcaneū suū Amē amē dico vob p̄usq̄ fiat vt cū fuerit factū credatis q̄a ego sū Amē Amē dico vob qui accipit si quē misero me accipit.qui aūt me accipit.accipit eū qui me misit Cū hoc dixisset ihs turbatus est spiritu et ptestatus ē⁊ dixit Amē J.R.dico vobis q̄ vnus ex vobis me tradet qui.R.manducat mecū Aspicientes.J.ergo ad inuicē discipuli hesitantes de quo diceret Et.M.contristati.R.valde ceperunt singuli dicere Nunquid ego sum domine? At ille respondēs ait Vnus.R.ex duodecim qui.M.intingit.R.mecū manū in parabside.M.in catino R.hic me tradet Filius q̄dē hois vadit sic̄ scriptū est de illo Ue āt hoi illi p̄ quē fili⁹ hois tradet Bonū erat ei si nat⁹ nō fuisset

homo ille Rñdens. M. ãt iudas qui tradidit eũ dixit Nũqd ego sum Rabbi? Dit illi Tu dixisti. Erat. J. ergo recũbens vnus ex discipl̃is ei⁹ in sinu ih̃u quẽ diligebat ih̃s Innuit ẽgo huic symõ petrus et dixit ei. Quis est de quo dicit? Itaq; cũ recubuisset ille sup pectus ih̃u dicit ei Dñe q̃s est? Rñdit ih̃s. Ille est cui ego intinctũ panẽ porrexero. Et cũ intinxisset panẽ dedit iude symoni scariothis Et post buccellã tũc introiuit in eũ sathanas Et dicit ei ih̃s. Quõ facis fac citius. Hoc aũt nemo sciuit discũbentiũ ad q̃d dixerit ei Quidã enĩ putabãt q; loculos hẽbat iudas q; dic ei ihesus Eme ea que opus sũt nob̃ ad diẽ festum aut egenis vt aliq̃d daret Cũ ergo accepisset ille. exiuit otinuo Erat autẽ nox Cũ ergo exisset dicit ih̃s Nũc clarificat⁹ est filius hominis q; deus clarificatus est in eo. si deus clarificatus est in eo et deus clarificabit eũ in semetip̃o et otinuo clarificabit eũ Filioli adhuc modicũ vobiscũ sũ. q̃ritis me q; sicut dixi iudeis quo ego vado vos nõ potestis venire Et vobis dico mõ. Mandatũ nouũ do vob̃ vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. vt et vos diligatis inuicẽ In hoc ognoscẽt omnes q; mei estis discipuli. si dilectionẽ habueritis ad inuicẽ. Dicit ei symon petr⁹ Dñe quo vadis. Rñdit ih̃s quo ego vado non potes me sequi mõ. sequeris aũt postea Dicit ei petr⁹. Quare nõ possũ te sequi mõ? Animã meã pono pro te Respondit ih̃s Animã tuã p me pones Amẽ amẽ dico tibi. Nõ cãtabit gallus donec ter me neges. Et ip̃i ceperũt q̃rere inẽ se quis esset qui eũ traditur⁹ esset Facta est aũt et otentio inter eos. quis eor̃ videret esse maior Dixit aũt eis Reges gẽtiũ dñantur eor̃ et qui pt̃atem hñt sup eos benefici vocant Vos aũt nõ sic sed qui maior est in vobis fiat sicut minor. et qui p̃cessor est sicut ministrator. Nã quis maior est qui recũbit An qui ministrat? Nõne qui recũbit? Ego aũt in medio vr̃m sum sicut qui ministrat Vos aũt estis qui pmansistis mecũ in tẽtationib⁹ meis Et ego dispono vob̃ sicut disposuit mihi p̃ meus regnũ vt edatis et bibatis sup mensã meã in r̃gno meo. q; sedeatis sup thronos iudicãtes duodeci trib⁹ isrl̃ Dit aũt dñs symoni. Symõ ecce sathan expetiuit vos vt cribraret sic̃ triticũ Ego aũt rogaui p te vt nõ deficiat fides tua Et tu aliq̃n conuersus confirma fr̃es tuos Qui dixit Dñe tecũ sũ paratus et in carcerẽ q; in mortẽ ire Et ille dixit. Dico tibi petre nõ cãtabit hodie gallus donec ter abneges nosse me q; dixit eis Cũ misi vos sn̄ sacculo et pera q; calciamẽtis Nũqd aliq̃d defuit vob̃? At illi dixer̃t Nihil Dixit g⁹ eis h̃ nũc qui hz sacculũ

Intelligendum ẽ q; Johes propinquus ihesu inclinauit faciez ad faciem ihesu. ipsum familiariter et silenter interrogans. cui christus sum misse respondit.

Dixit hoc pmittendo. non iubendo nec scelus appetendo

Hoc pot intelligi eleuate vel depresse

tollat.similiē ꝙ perā.sed qui nō habet vendat tunicā suā et emat gladiū.Dico eni vob qm̄ adhuc hoc qđ scptū ē opoꝛtz impleri in me Et cū iniustis deputat⁹ est Eteni ea q̄ sūt de me.finez hñt At illi dixerūt.Ecce duo gladij hic At ille dixit eis.satis est

De sermone domini post cenam et continet

multas rubꝛicellas ꝑ multitudine doctrinarū vbi per totum de mysterio trinitatis Jo.xiiij.xv.xvi.xvij.

Prima rubricell

ET ait discipulis suis Nō turbet coꝛ vestrū Creditis in deū et in me credite In domo pr̄is mei mās̄iones multe sūt Si quo min⁹ dixissē vob qꝛ vado ꝑare vobis locū ꝙsi abiero et ꝑparauero vobis locum.iteꝝ venio ad vos et accipio vos ad meipm vt vbi ego sū et vos sitis.et quo ego vado scitl. et viā scitis.Dicit ei thōs.Dñe nescim⁹ quo vadis et quō possu mus viā scire?Dicit ei ihs Ego sū via ꝛitas et vita Nemo venit ad pr̄em nisi ꝑ me.Si ognouissetis me et pr̄eꝝ meū vtiqꝫ cogno uissetis et amodo ognoscetis eū et vidistis eū. Dicit ei philipp⁹ Dñe oñde nob pr̄em et sufficit nobis?Dicit ei ihs Tāto tpe vo biscū sum et non cognouistis me?Philippe qui videt me.videt et pr̄em meū Quō tu dicis oñde nobis pr̄em?Nō credis qꝛ ego in pr̄e et pr̄ in me est?Verba q̄ ego loq̄ꝛ vobis a meipo non loq̄ꝛ. Pr̄ aūt in me manēs ipe facit opa.Nō creditis qꝛ ego in patre et pr̄ in me est.Alioq̄n ꝓpter opa ipa credite Amē amē dico vob qui credit in me.opa q̄ ego facio ipe faciet ꝙ maioꝛa hoꝛfaciet qꝛ ego ad pr̄em vado.Et qđcūqꝫ petieritis in noie meo hoc fa ciā vt glorificet pr̄ in filio.si qđ petieritis in noie meo hoc faciā

Scda rubricella

Si diligitis me mādata mea ꝟuate.et ego rogabo pr̄eꝝ ꝙ ali/ um paclitū dabo vob vt maneat vobiscū in eknū sp̄m veritatis quē mūdus nō ꝑt accipe qꝛ nō videt eū nec scit eū. Vos aūt co gnoscetis eū qꝛ apud vos manebit et in vob erit Nō relinquaz vos oꝛphanos.veniā ad vos Adhuc modicū et mūdus me iā nō videt. Vos autem videtis me quia ego viuo et vos viuetis In illo die vos cognoscetis qꝛ ego in pr̄e meo et vos in me et ego in vobis Qui habz mādata mea et ꝟuat ea ille est q̄ diligit me.qui aūt diligit me diliget a pr̄e meo et ego diligā eū ꝙ mani festabo ei meipm Dicit ei iudas nō ille scariothis.Dñe qđ fm̄ est qꝛ manifestatur⁹ es teipm nob et nō mūdo?Rñdit ei ihs et dixit ei Si q̄s diligit me ꝟmonē meū ꝟuabit et pr̄ me⁹ diliget eū ꝙ ad eū veniem⁹ ꝙ mās̄ionē apud eū faciem⁹Qui ñ diligit me sermones meos nō seruat Et ꝟmonē quē audistis nō est meus ꝫ

Questio Jude a postoli.

Tertia rubricell

Implend⁹ sermo christi.

eius qui misit me pris Hec locut' sū vobis apud vos manens. Paraclitus aūt spūssanct' quē mittet pr̄ in noie meo ille vos do cebit oīa et suggeret vobis oīa q̄cunq; dixero vobis Pacē relinquo vobis pacē meā do vobis.nō quō mūdus dat ego do vobis Nō turbet cor vr̄m neq; formidet Audistis q̄a dixi vob vado et venio ad vos.si diligeretis me.gauderetis vtiq;.q̄a ad pr̄em vado q; pr̄ maior est Et nūc dixi vobis p̄usq; fiat vt cum factū fuerit credatis Jā nō multa loquar vobiscū Venit enim p̄nceps mūdi hui' et in me nō habz quicq;.ꝫ vt ognoscat mūd' q̄a diligo pr̄em et sicut mādatū dedit mihi pr̄ sic facio Surgite eamus hinc. Ego sū vitis vera et pr̄ meus agricola est.Oēm palmitē in me nō ferentē fructū tollet eū.et oēm qui fert fructuz purgabit eū vt fructū pl' afferat Jā vos mūdi estis ꝓpt̄ p̄mo/ nem quē locutus sū vobis.manete in me et ego in vobis Sicut palmes nō p̄t ferre fructū a semet ipo nisi mānserit in vite.sic nec vos nisi in me mānseritis Ego.J.sū.xv.vitis q vos palmites.qui manz in meq ego i eo hic fert fructū mltū q; sn̄ me nihil potestis facere Si q̄s in me nō mānserit mittet foras sic palmes et arescet et colligēt eū et in ignē mittēt et ardet Si mānseritis in me q verba mea in vob mānserint q̄cūq; volueritis petetis q fiet vobis In hoc clarificatus est pr̄ me' vt fructū plmū afferatis q efficia mini mei discipuli Sicut dilexit me pr̄ et ego dilexi vos Manete in dilectiōe mea.si p̄cepta mea p̄uaueritis manebitis in dilectiōe mea sic et ego p̄cepta pr̄is mei p̄uaui et manco in eius dilectōne Hec locut' sū vob vt gaudiū meū in vobis sit et gaudiū vestrū impleat Hoc est p̄ceptū meū vt diligatis inuicē sic dilexi vos. Maiorē hac dilc̄oem nemo hz vt aiam suā ponat q̄s pro amicis suis Vos amici mei estis si feceritis q̄ ego p̄cipio vobis Jā nō dicā vos p̄uos q; seruus nescit q̄d faciat dn̄s ei'. Vos aūt dixi amicos q; oia q̄cūq; audiui a pr̄e meo nota feci vobis Nō vos me elegistis sed ego elegi vos.et posui vos vt eatis et fructum afferatis et fruct' vr̄ maneat vt q̄cūq; petieritis pr̄em in noie meo det vob Hec mādo vobvt diligatis inuicē Si mūd' vos odit.scitote q; me p̄orē vobis odio habuit Si de mūdo fuissetis mūd' q̄d suū erat diligeret.q; vos de mūdo nō estis ꝫ ego elegi vos de mundo. ꝓpterea odit vos mūdus Mementote sermonis mei quem ego dixi vobis Non est seruus maior domino suo.si me persecuti sunt et vos persequentur.si sermonem meum seruauerint et vestruz seruabunt Sed hec omnia facient vobis ꝓpter

Quarta rubricel' Sciēz aliquos h̄ incipit capituluz xv. Jo. non explicat euangelista q̄ iuerit dominus q; dixerit sequentia q; nondum transierat tor̄ētem cedron. nec erat hymnus dictus. Nisi velimus vti regula vel anticipationis vel rememorationis.

Precepta dilectionis.

Quinta rubricel.

Sexta rubricella

nomẽ meũ ꝗa nesciũt eũ qui misit me Si non venissẽ et locut⁹ eis
fuissẽ pc̃m nõ hr̃ent Nũc aũt excusationem nõ hñt de pc̃o suo
Qui odit me.et pr̃em meũ odit Si opa nõ fecissẽ in eis que nẽo
alius fecit.pc̃m nõ hr̃ent Nũc aũt et viderũt et oderũt et me et
pr̃em meũ.sed vt impleat̃ ꝓmo qui in lege eor̃ scr̃ptus ẽ qr odio
Septia rubricel. habuerũt me gratis Cũ aũt venerit paclitus quẽ ego mittam
vobis a pr̃e sp̃m veritatis qui a pr̃e ꝓcedit ille testioniũ phibe/
bit de me et vos testimoniũ phibebitis qr ab initio mecũ estis.
Hec locut⁹ sũ vobis vt nõ scãdalisemini Absq; synagogis faci/
ent vos.ꝫ venit hora vt omis qui inr̃icit vos arbitret obseq;z
se p̃stare deo Et hec faciẽt vob qr non nouerũt pr̃em neq; me.ꝫ
hec locut⁹ sũ vobis vt cũ venerit hora eor̃reminiscamini qr ego
Octaua rubricell' dixi vobis.Hec ãt vobis ab initio nõ dixi qr vobiscũ erã. Et
nunc vado ad eum qui me misit et nemo ex vobis interrogat me
quo vadis Sed qr hec locut⁹ sũ vobis tristitia impleuit cor̃ vr̃m
sed ego vitatẽ dico vobis Expedit vobis vt ego vadã Si enim
nõ abiero paclit⁹ nõ veniet ad vos.si ãt abiero mittã eũ advos
Et cũ venerit ille.arguet mundũ de pc̃o.et de iustitia.et de iudi
cio De pc̃o quidẽ qr nõ crediderũt in me.de iustitia vo ꝗa ad
pr̃em vado et iã nõ videbitis me De iudicio aũt qr ꝓnceps hu
ius mũdi iã iudicat⁹ est Adhuc multa hẽo vob dicere sed nõ po
testis portare mõ Cũ aũt venerit ille sp̃us vitatis docebit vos
oẽm veritatẽ Nõ enim loquet a semet ipo sed q̃cunq; audiet loq̃/
tur et que vẽtura sũt annũciabit vob Ille me clarificabit ꝗa de
Nona rubricell'. meo accipiet ⁊ ānũciabit vob Modicũ et iã nõ videbitis me.
⁊ iter̃ modicũ ⁊ videbitis me qr vado ad pr̃em Dixerũt ergo ex
discipulis eius ad inuicẽ Quid est hoc qd dicit nob modicuz et
non videbitis me et iter̃ modicũ et videbitis me et ꝗa vado ad
pr̃em! Dicebãt ergo qd est hoc q̃ dicit nob modicũ! Nescimus
qd loquit̃.Cognouit ãt ihs ꝗa volebãt eum interrogare et dixit
eis De hoc q̃ritis inter vos qr dixi modicũ et nõ videbitis me
et iter̃ modicũ ⁊ videbitis me Amẽ amẽ dico vob qr plorabit̃.
et flebitis vos.mũdus aũt gaudebit.vos aũt otristabimini.sed
tristitia vr̃a vertet̃ in gaudiũ.Mulier cũ parit tristitiã hz qr vẽit
hora ei⁹ Cũ ãt pepit puerũ .iã nõ meminit p̃ssure ꝓpter gaudiũ
qr natus est hõ in mũdũ Et vos igit̃ nũc quidẽ tristitiã habet̃.
Iterũ aũt videbo vos et gaudebit cor̃ vestrũ et gaudiũ vestrũ
nẽo tollet a vob Et in illo die nõ rogabitis q̃quã Amẽ amẽ
Decia rubricell' dico vob si qd petieritis.pr̃ez i noie meo dabit vob Usq; mõ nõ

petistis quicq̃ in noie meo Petite et accipietis vt gaudiuz vr̃m
sit plenũ Hec in ꝓuerbijs locut⁹ sũ vob̃. Venit eni hora cũ iaz
nõ in ꝓuerbijs loquar vob̃ sed palã de pr̃e meo ãnũciabo vob̃
Illo die in nomie meo petetis Et nõ dico vobis qr ego rogabo
pr̃em de vobis Ip̃e eni pater amat vos q̃a vos me amatis et
credidistis qr a deo exiui. Exiui a pr̃e et veni in mũdũ Iterũ re/
linquo mũdũ et vado ad pr̃em Dicũt ei discipuli ei⁹ Ecce nunc
palã loq̃ris et ꝓuerbiũ nullũ dicis Nũc scimus qr scis oia q nõ
est opus tibi vt q̃s te interroget In hoc ognouim⁹ qr a deo existi
Rñdit eis ihs/Mõ creditis Ecce venit hora et iã venit vt dispergamini vnusquisq; in ꝓpria et me solũ relinq̃tis. et nõ sũ solus qr
pr̃ mecũ est Hec locut⁹ sũ vobis vt in me pacẽ hẽatis In mundo pressurã habebitis sed confidite ego vici mundũ Hec locutus est ihs et sublenatis in celum oculis dixit Pr̃ venit hora clarifica filiũ tuũ vt filius tu⁹ clarificet te sic̃ dedisti ei ptãtem omis carnis
vt omne qd̃ dedisti ei det eis vitã eternã. Hec est vita eterna vt
cognoscãt te solũ verũ deũ q quẽ misisti ihm xp̃m Ego et clarifi
cauí sup terrã. opus cõsũmaui qd̃ dedisti mi vt faciã. et nunc clari
fica me tu pr̃ apud temet ipm claritate quã habui ꝑus q̃ mundus esset apud te Manifestaui nomẽ tuũ hoibus quos dedisti mi
de mũdo Tui erãt et mi eos dedisti q sermonẽ tuũ seruauerũt q
nũc cognouerũt qr oia q̃ dedisti mihi abs te sũt qr verba que
dedisti mihi dedi eis. et ipi acceperũt q cognouerũt vere q̃a a te
exiui et crediderũt qr tu me misisti Ego pro eis rogo nõ ꝓ mundo rogo sed ꝓ his q̃s dedisti mihi q̃a tui sũt Et mea oia tua
sũt et tua mea sũt et clarificatus sũ in eis Et iã nõ sũ in mũdo et
hi in mũdo sũ et ego ad te venio. Pr̃ sancte serua eos in nomie
tuo quos dedisti mihi vt sint vnũ sic̃ et nos Cũ essem cũ eis ego
seruabã eos in noie tuo. q̃s dedisti mihi custodiui q nemo ex eis
perijt nisi fili⁹ pditõis vt scꝑtura impleat Nũc aũt ad te venio
et hec loquor in mundo vt habeant gaudiũ meũ impletũ in semetipis. Ego dedi eis ꝓmonẽ tuũ q mũdus eos odio habuit qr
nõ sũt de mũdo sic̃ et ego nõ sum de mũdo Nõ rogo vt tollas
eos de mũdo ꝫ vt serues eos a malo De mũdo nõ sũt sicut et
ego non sum de mũdo Sanctifica eos in veritate. sermo tuus
veritas est. sicut tu me misisti in mundum. q ego misi eos in mundum et ego pro ipsis sanctifico meipsum vt sint et ipsi sanctificati in veritate Non pro his autẽ rogo tantum. sed et pro eis

Undecima rubricella.

Duodecima rubricella.

qui credituri sūt per verbū eorū in me. vt oēs vnū sint. sic̄ ego p̄ in te et tu in me. vt et ipi in nobis vnū sint. vt mundus credat qz tu me misisti Et ego claritatē quā dedisti mihi. dedi eis. vt sint vnū sicut et nos vnū sum⁹ Ego in eis ⁊ tu in me vt sint cōsūmati in vnū ⁊ cognoscat mūdus qz tu me misisti. et dilexisti eos sicut⁊ me dilexisti P̄ quos dedisti mihi volo vt vbi ego suz et illi sint mecū vt videāt claritatē meā quā dedisti mihi. qz dilexisti me añ ostitutionē mūdi. P̄ iuste mund⁹ te nō cognouit ego āt cogno/ui et hi cognouerūt qz tu me misisti et notū feci eis nomē tuū vt dilectio. qua dilexisti me. in ipis sit et ego in ipis

De orōne ihu et sua captione. M. xxvi. R. xiiij. L. xxij. J. xviij. Ca. xlij.

Hec. J. cū dixisset ihs ⁊. M. hymno. R. dicto exierūt in mō tem oliueti et. L egressus ibat p̄m osuetudinē in montem oliuarū trās torrentē. J. cedron in villā. M. in prediū. R: cui nomē gethsemani. Secuti. L sūt āt eū et discipuli ei⁹. Sciebat J. et iudas qui tradebat eū locū. qz frequēter ouenerat ihs illuc cū discipulis suis. et. M. dixit. R. Sedete hic donec. M. vadam il luc. M. et orem. R. Et assūpto. M. R. petro ⁊ duob⁹ filiis zebe/dei cepit. M. cōtristari et mestus esse pauere. R. ⁊ tedere Tūc. M ait. R. illis Tristis ē aia mea vsq; ad mortē Sustinete hic ⁊ vigi late mecū. et. L. ipe auulsus est ab eis q̄ntū est iactus lapidis Et pgressus. M. R. pusillū p̄cidit. M. in faciē suā sup. R. terrā ⁊ ora/bat vt si fieri posset trāsiret ab eo hora Et dixit Abba p̄ oīa possibilia sūt tibi. transfer hūc calicē a me. sed nō quod ego volo sed qđ tu. Mi. M. p̄ si possibile est trāseat a me calix iste Verūtn nō sicut ego volo sed sic̄ tu Et venit ad discipulos suos et. M. in uenit. R. eos dormiētes. et dixit petro sic. Symō. R. dormis. Nō M. potuisti R. vna hora vigilare mecū? Vigilate et orate vt nō intretis in tentationē Spiritus quidem promptus est caro autē infirma Iterū scđo abīt et orauit eundē sermonē. dicēs Pater M. mi si nō pōt hic calix trāsire nisi bibā illū fiat volūtas tua Et venit. M. R. iterū ⁊ inuenit eos dormiētes Erāt eni oculi eorum grauati et ignorabāt. R. qđ rñderēt ei. Et relictis. M. illis iteruz abīt et orauit eundē p̄monē. et positis L. genib⁹ orabat dicens P̄ si vis trāsfer calicē istū a me Verūtn nō mea ⁊ tua volūtas fiat Apparuit autē illi angelus de celo cōfortans eū Et factus

¶ Potest intelligi ꝙ christ⁹ bis ita dixit,

¶ Probabile est ꝙ fuit gabriel.

in agonia plixius orabat.et factus est sudor eius sicut gutte sā guinis decurrētis i terrā Et cū surrexisset ab oratione q venisset ad discipl'os suos inuenit eos dormiētes pre tristicia.et ait illis Quid dormitis? Dormite iā.M R.et requescite Sufficit.R.surgi te.L. q orate ne intretis in tentationē Ecce M.appropinq̄bit.R hora q filiꝰ hois tradet inmanꝰ pcōz.surgite eamꝰ Ecce qui me tradet pe est. Judas.J.ergo cū accepisset cohortē a pōtificibꝰ et phariseis ministros.venit illuc cū lucernis q facibus et armis Et M.adhuc.R.iesu loquēte Ecce iudas schariothis vnꝰ ex.xij et cū eo turba multa cū gladijs q fustibus.missi.M. a pncipibus sacerdotū et scribis.R.et seniorib'.M R.populi Dedēat āt tra ditor eis signū dicēs Quēcunq̄ osculatus fuero ipe est tenete eū et ducite.R.caute et.L:antecedebat eos et approp̄inquit iesu vt oscularet eū Et.M.cū venisset.R statim accessit ad eū q ait Rab bi.R.Ave.M.rabbi.et.M.osculatus.R.est eum Dixit.M.ei iesus Amice. Ad q̄d venisti? Juda osculo filiū homis tradis Jesus J itaq̄ sciens oīa que vēture erāt sup eū pcessit q dixit eis.quē q̄ritis? Rñderūt ei Jesū nazarenū dixit eis iesus ego sū Stabat aūt et iudas qui tradidit eū cū ipis Ut ergo dixit eis iesus ego sum abierūt retrorsū et ceciderūt in terrā. Iterꝝ ergo eos interro gauit Quē queritis? Illi āt dixerūt Jesū nazarenū Rñdit iesus. Dixi vob q̄a ego sū.si ergo me q̄ritis sinite hos abire Ut imple retur sermo quem dixit quia quos dediſti mihi non p̄idi ex eis quēq̄ Tūc.M.accesserūt et manus.M.R.iniecerūt in iesū q tenu erūt eū Videntes.L.aūt hi qui cū ipo erāt.q̄d futurū erat dixe/ rūt ei Dñe si pcutimus in gladio.Rñdens aūt iesus ait.sinite vs/ q̄ huc Simō.M.R.ergo petrus hns gladiū eduxit eū et pcussit pōtificis sūmi.R.sacerdotis seruū q abscidit auriculā eiꝰ dexterā J.Erat autē nomē seruo malchus Dixit ergo iesus petro Mitte gladiū in vaginā Calicē quē dedit mihi pater nō vis vt bibam illū? Plures.M.eni qui acceperint gladiū gladio peribūt An pu/ tas q̄a nō possū rogare p̄rem meū q exhibebit mihi mō plus q̄z duodeci legiones āgelorꝝ? Quomō ergo implebunt scripture? q̄a sic oportet fieri Et.L.cū tetigisset auriculā eius sanauit eum. Di/ xit aūt iesus ad eos qui venerāt ad se pncipes sacerdotū et ma/ gistratus tēpli et seniores Tanq̄z.M.L.ad.R.latronē existis cū gladijs et fustibus oprehēdere me.cū q̄tidie.L.fuerim vobiscuz in tēplo et sedebā.M.docēs et nō.M.me.R.tenuistis sed hec est hora vra q ptās tenebraꝝ. Hoc.M.aūt.R.totū factū est vt ad/

Intelligendū est postq̄z iudas os culatus est iesū quia p̄cesserat re gressus ad turbā ad quam Jesus pcessit.

Intelligendū est q̄ non expectata resp̄sione xp̄i pe trus percussit

Supuenerāt fo/ te aliqui cum tur ba.vel post.vt iō dicunt pncipes venisse quia mise runt suos

implerẽtur scẽpture ꝓphetaꝝ. Tũc. M discipuli. R. relicto eo oẽs fugerũt Adolescẽs. R. aũt quidã sequebaꝫ eũ amictus sindone sup nudo et tenuerũt eũ Et ille relicta sindone nudus ꝓfugit ab eis Cohors. J. aũt et tribunus et ministri iudeoꝝ ꝯphenderunt iesũ et tenẽtes. M. L. ligauerũt eũ et adduxerũt eũ ad Annã pri/mũ Erat eni socer cayphe qui erat pontifex ãni illius Erat autẽ cayphas qui cõsiliũ dederat iudeis ꝙa expedit vnũ hoiem mori pro populo Et deuenerũt. R. in vnuꝫ omnes sacerdotes scribe et pharisei et seniores.

De missione iesu ad annã Et prima nega/tione petri. M. xxvi. R. xiiij. L. xxij. J. xviij. Ca. xliij.

Quãuis diuersi diuersimode vide ant loqui de mõ ocorvandi tripli cem negationem petri ita vt Augl sentire videaẽ to tam fuisse in do mo Anne Ipe ni hilomin⁹ vel alij non intendunt ꝓ iudicare ꝓbabili ori modo dicen dum si ex textu possit elici sicut eẽ videtur mod⁹ hic contẽtus iu dicet lector

Sequebaꝫ. J. autẽ ibm Simõ petr⁹ et alius discipul⁹. discipulus aũt ille erat notus põtifici et introiuit in atriũ ꝓn/cipis cũ iesu Petrus autẽ stabat ad hostiũ foris. Exiuit ergo alius discipulus qui erat notus põtifici et dixit hostiarie et introduxit petrum. dixit ergo petro ancilla hostiaria sũmi. R. sa/cerdotis cũ vidisset petrũ calefacientẽ se. L. sedentẽ ad lumẽ Et M. tu cũ iesu nazareno. R. galileo eras Nunqd. J. et tu ex disci/pulis es homis isti⁹? Et hic. L. cũ illo erat Dt. M. ille. R. negauit L. illũ cozã oẽibus dicẽs Mulier. L. nõ noui illũ Nõ. J. sum neqꝫ R. scio. neqꝫ noui quid dicas Stabãt. J. autem serui et ministri ad prunas ꝙa frigus erat et calefaciebãt se Erat autẽ cũ eis et petrus stans et calefaciẽs se Et. R. exiuit foras ante atriũ ꝛ gal lus cãtauit Põtifex. J. ergo inꝛrogauit iesum de discipulis et de doctrina eius Rñdit ei iesus. Ego palã locut⁹ sũ mũdo ego sẽp docui in synagoga et in templo quo oẽs iudei ueniũt ꝛ in oc culto locutus sũ nihil Quid me inꝛrogas. Interroga eos ꝙ au/dierũt que locutus sum ipis Ecce hi sciũt quid dixerim ego Hec cũ dixisset vnus assistens ministrozũ dedit alapã iesu dicens Sic rñdes põtifici? Rñdit ei iesus Si male locutus sũ testimoniũ phi be de malo. si aũt bene quid me cedis? Et misit eũ annas ligatũ ad caypham pontificẽ

De missione iesu ad cayphã. M. xxvj. R. xiiij. L. xxij. J. xviij .Ca. xliiij.

Et. M. illi tenẽtes iesũ duxerũt illũ ad cayphã ꝓncipẽ sa/cerdotũ vbi scribe seniores et pharisei cõuenerãt Petr⁹ M. R. aũt seqbaꝫ eũ alonge vsqꝫ in atriũ ꝓncipis sacer/

dotū Et ingressus intro sedebat cū ministris vt. M. videret finē accenso. L. aūt igne in medio atrio et circūsidentibus illis. erat petr⁹ in medio eoz q calefaciebat se ad ignē Principes āt sacerdotū et oīe cōsiliū q̄rebāt falsū cōtra ihesū testimoniū vt eū mor/ti traderēt et nō inueniebāt cū multi falsi testes accessissent et. R. ouenientia testionia nō erāt Nouissime. M. aūt venerūt duo falsi testes et. R. fm testioniū ferebāt aduersus eū dicētes. Qm̄ nos audiuim⁹ eū dicentē Ego dissoluā tēplū hoc manufactū q post triduū aliud nō manufactū edificabo. Hic. M. dixit possū destru ere templū dei et post triduū reedificare illud Et. R. nō erat ouenies testioniū illoz Et exurgēs sūmus sacerdos in medīū inr/rogauit ihesū dicens Nō rñdes quicq̄ ad ea q̄ tibi obīciūtur ab his? Ille āt tacebat q nihil rñt Rursus sūmus sacerdos inrroga uit eū et dixit ei Adiuro. M. te p deuz viuū vt dicas nob si tu es xp̄s filiꝰ dei bñdicti. R. Dixit illi ihesus Tu dixisti Ego. R. sū Ve rūtamē. M. dico vobis amodo videbitis. M. R. filiū hominis sedē/tem a dextris vtutis dei q venientē in nubibus celi Tūc p̄nceps sacerdotū scidit vestimēta sua dicēs Blasphemauit. quid adhuc egemus testibus et desideramꝰ. R. testes? Ecce. M. nunc. R. audi/stis blasphemiā. q̄d vob videt? Qui. R. oēs. M. odemnauerūt eū reum esse mortis Et. L. viri qui tenebāt eū illudebāt ei Tunc M. expuerūt R. L. in faciē eiꝰ et velauerūt. L. eū cedentes. L. cum colaphis. R. et. L. interrogauerūt. M. eū dicentes Prophetiza nob xp̄e quis est qui te percussit? Et. R. ministri eū alapis cedebant q alia multa blasphemantes dicebant in cum.

De scda et tertia negatione petri M. xxvj.

R. xliij. L. xxij. J. xviij Ca. xlv

Exeunte. M. aūt petro ianuā rursus. R. cū vidissz illū alia M. ācilla R. cepit dicē circūstātibꝰ Quia h ex illis ē. Hic M. erat cū ihesu nazareno Et. L. post pusillū alius videns eū dixit Et tu de illis es Erat. J. aūt sīmō petr⁹ stans et calefa/ciens se Dixerūt ergo ei Nunq̄d et tu ex discipulis eiꝰ es? Et ite/rū negauit cū iuramēto q nō noui hoiez Et. M. post. R. pusilluz interuallo. L. q̄si hore vniꝰ rursus. M. R. qui astabāt dicebant pe

Difficultas pro uenit in hoc pas su q tres euāge liste nō loquūtur de Anna ideo vi dent ophendere factū Anne cum facto cayphe vt i pma negatiōe pe tri quā hic ponit cū duabus alijs.

Glosa. Intelligendū q in qualibet negatione petri mlte psone locute sūt sic fuit in tumul tu. et q petrus nūc erāt nunc re diit vt turbar⁹. nō diderās quid di ceret aut ageret

p timore. et nunc stabat nunc sedebat Possūt etiam intelligi tres esse in nocte gallicantus circa me diam noctem. circa tertiam. circa aurozam. Non autem videtur q Jesus q petrus manserunt in do mo Anne. vel ad scōm aut tertium gallicantum. Et forte etiam petrus in prima negatione ter nega uit anteq̄ gallus cantaret. quia non negat euangelium plures q̄ tres fuisse negationes.

tro Vere ex illis es Nã et galileus es q loqla.M.tua manifestũ te facit Dixit J.vn⁹ ex ꝟuis pōtificis ognatus eius cui⁹ petrus abscidit auriculã Nōne ego te vidi in orto cũ illo? Ille.R.aũt cepit anathematisare detestari.M.et iurare.M.R.ꝙa R.nescio hominẽ istũ quẽ dicitis Et otinuo.L.adhuc eo loquẽte itez.R.gallus.M.R.cãtauit.L.J.Et L.uersus dñs respexit petrũ Et.M. recordatus.L.R.ẽ petrus ꝟbi dñi sicut dixerat ꝙ ꝑusqz gallus cantet bis.R.ter me negabis Et egressus foras fleuit amare

De tercia cõuentione seniorũ et traditione

Prima rubricella Intelligendũ est ꝙ bis cõuenerũt in domũ caypha reseruato ibidem et a seruis custodito non sine cõtumelijs et flagellis.

Littera Augꝰ habet ad cayphã. ß hec est clarior. licet saluet suam vide.

Attẽdẽda ẽ multipler acceptio paschę.vide i postill'.

Scda rubricella

iesu pilato.M.zx.R.ix.et.xi.L.zz.et.zz.J.xviii.et.xix. Cxxvi.

Mane.M.autẽ facto vt factus.L.est dies ꝟsiliũ.M.inierũt omnes ꝓncipes sacerdotũ et seniores populi aduersus iesũ vt eũ morti traderẽt Et adduxerũt L.eũ in ꝟsiliũ suũ dicẽtes Si tu es xp̃us dic nobis Et ait illis Si dixero vobis nõ creditis mihi.si aũt et interrogauero nõ rñdebitis mihi neqz dimittetis Ex hoc aũt erit filius homis sedẽs a dextris ꝟtutis dei Dixerũt autẽ omnes Tu ergo es fili⁹ dei? Qui ait Vos dicitis quia ego sũ At illi dixerũt Quid adhuc desideram⁹ testimoniũ. ipsi enĩ audiuimus de ore eius Et surgẽs oĩs multitudo eorũ et.R.vinciẽtes.M.iesũ duxerunt illũ ad pilatũ a caypha in ꝓtorium Erat autem mane et ipsi non introierunut in pretorium vt non ꝺtaminarentur sed manducarent pascha Exiuit ergo ad eos pylatus foras q vinctũ.M.adduxerũt et tradiderũt põcio pylato p̃sidi Tũc videꝫ ꝙ eũ tradidit ꝙ dãnat⁹ esset pñia ductus retulit.xxx. argẽteos ꝓncipibus sacerdotũ et seniorib⁹ ꝑpli dicẽs Peccaui tradẽs sanguinem iustum. At illi dixerunt Quid ad nos? tu videris Et ꝓiectis in tẽplo argẽteis recessit q abiẽs laqo se suspendit Principes aũt sacerdotũ acceptis argẽteis dixerũt Nõ licet mittere eos in carbonã ꝺa pciũ sãguinis est. Cõsilio autẽ inito emerunt ex illis agrũ figuli in sepulturã pegrinorũ ꝓpter hoc vocatus est ager ille achelde mach. hoc est ager sãguinis vsqz in hodiernũ diẽ Tũc adimpletũ est qđ dictũ est per Jeremiã ꝓpham dicentẽ Et acceperũt.xxx.argẽteos pciũ appreciati qđ appreciauerũt a filijs isrl et dederũt eos in agrũ figuli sicut ostituit mihi dñs Jesus autẽ stetit ãte p̃sidem Et.J dixit p

Tertia rubricella Quãuis hec prophetia sit magis in zacharia. nihilo minus venit in mentem hieremie ꝓpter aliquam similitudinez quorundã verborum hic positorum cũ verbis suis et nõ curauit mutare. quoniam omnes ꝓphete vno spiritu locuti sũt. tanqz si vn⁹ scriptor diuersis calamis cõscriberet. eadẽ scriptura videret. vide in postillis.

ses Quā accusationē affertis aduersꝰ hoiem hūc? Rñderūt et di
xerūt ei Si nō esset malefactor nō tibi tradidissemus eū Dixit er
go eis pilatꝰ Accipite eū vos et ꝑm legē vrām iudicate euz Di
xerūt ergo iudei Nobis non licet interficere quēqꝫ vt sermo ihesu
impleret quē dixit significās qua morte esset moriturꝰ Ceperūt
L.xxij.aūt illū accusare dicētes Hunc inuenimꝰ subuertentē gen
tem nrām.et ꝓhibentē tributa dari cesari.et dicentē se xp̄m regē
esse Pilatus ergo interrogauit eū dicēs Tu es rex iudeoꝝ? At il
le rñdens.ait Tu dixisti Dit aūt pilatꝰ ad ꝓncipes sacerdotū et
turbas Nihil inuenio cause in hoc hoie At illi inualescebāt dicen
tes Cōmouit ꝑplm docēs ꝑ vniuersā iudeā incipiēs a galilea vs
qꝫ huc Pilatus aūt audiēs galileā Interrogauit si hō galileus
esset Et vt cognouit ꝙ de herodis ptāte esset remisit eū ad hero
dem q̄ et ipe ierosolimis erat illis dieb⁹ Herodes aūt viso ie/ Quarta rubrice
su gauisus ē valde Erat eni ex multo tpe cupiēs videre eū eo ꝙ
audierat multa de illo Et spabat signū aliqđ ab eo videre fieri
Interrogabat ergo illū multis ꝓmonib⁹ At ipe nihil illi rñdebat.
Stabāt etiā ꝓncipes sacerdotū et scribe ostanter accusātes euz
Sprevit āt illū hērodes cū exercitu suo et illusit indutū veste alba
q̄ remisit ad pilatū Et fcti sē amici hērodes q̄ pilatus in ipa dieNā
ātea iimici erāt ad inuicē Pilatꝰ āt conuocatis ꝓncipibꝰ sacerdotū q̄
magistratibꝰ q̄ plebe dixit ad illos Obtulistis mi hoiez hūc q̄si auer
tentē ꝑplm Et ecce ego coram vob interrogās nullā cām inuenio
in hoie isto ex his in q̄bus eū accusatis ꝫ nec herodes! nā remisi
vos ad illū et ecce nihil dignū morte actum est ei Intrauit ergo
iterꝝ in ptoriū pilatus.et vocauit ihesū et dixit ei Tu es rex iudeo
rū! Rñdit ibs A temet ipo hoc dicis An alij tibi dixerunt de me
Rñdit pilatꝰ Nunqđ iudeus ego sū! Gens tua et pontifices tra
diderūt te mi.qđ fecisti! Rñdit ibs Regnū meū nō est de ꝫ mun
do Si ex hoc mundo esset regnū meū ministri mei vtiqꝫ decerta
rent vt nō traderer iudeis Nūc autē regnū meū nō est hinc Di
xit itaqꝫ pilatus Ergo rex es tu! Rñdit ihesus Tu dicis q̄ rex sū
ego Ego in hoc nat⁹ sū et ad hoc veni in mundū vt testimoniuz ꝑ
hibeā vitati Oīs qui ex veritate est audit vocez meā Dixit ei
pilatꝰ Quid est vitas! Et cū hoc dixisset ad iudeos iterꝝ exiuit q̄
dixit eis Ego nullā cām inuenio in eo Est aūt osuetudo vobis
vt vnū dimittā vobis in pascha.vultis ego dimittā vobis regē Quinta rubrice
iudeoꝝ Clamauerūt rursū oēs dicētes Nō hūc sed barrabam
Erat aūt barrabas latro qui.L.xxij.erat ꝓpter seditionē q̄dā

facta in ciuitate et homicidiu missus in carcere Jesꝰ ergo pilatꝰ locutꝰ est ad illos volens dimittere ihesu At illi succlamabant dicentes Crucifige crucifige illu Ille aut tertio dixit ad illos. Quid enim mali fecit ille? Nulla cam mortis inuenio in eo Corripia ego illu et dimittam Luc. J.19. ergo pilatꝰ apphendit ihm et flagellauit et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti eiꝰ q pur pura circumdederunt eu et veniebant ad eu et dicebant Aue rex iudeoru et dabant ei alapas Exijt itꝰ pilatꝰ foras q dixit eis. Ecce adduco eu vob foras vt ognoscatis qz in eo nulla cam inuenio Exijt ergo ihesus portas coronam spineam et purpureu vestimentu q dicit eis Ecce hō. Cu ergo vidissent eu pontifices q ministri clamabant dicentes Crucifige crucifige eu Dicit eis pilatꝰ Accipite eu vos q crucifigite Ego enim non inuenio in eo cam Rndерunt ei iudei Nos legem habemus q pm legem debz mori qz filiu dei se fecit Cu gꝰ audisset pilatꝰ huc pmone magis timuit Et ingressus e iterum in ptoriu et dicit ad ihm Unde es tu? Jhs aut rnsum non dedit ei Dicit ei pilatꝰ. mihi non loquris Nescis qz ptatem heo crucifigere te q ptatem heo dimittere te? Rndit ihs Non haberes ptatez aduersus me vlla nisi tibi esset datu desup. Propterea qui me tradidit tibi maiꝰ pccm habz Et exin quirebat pilatꝰ dimittere eu. Judei aut clamabant dicentes Si hunc dimittis non es amicꝰ cesaris. Omis enim qui se regem facit contradicit cesari. Pilatꝰ ego cu audisset hos pmones adduxit foras ihm et sedit p tribunali in loco qui dr litostratus hebraice aut gabatha vl golgatha Erat aut parasceue parce hora quasi sexta Et dicit iudeis Ecce rex vr Illi aut clamabant Tolle tolle crucifige eu Dic ei pilatꝰ Regem vrm crucifigam. Rndерunt pontifices Non habemus regem nisi cesarem Et. R. xv. accusabant eu sumi sacerdotes in multis q seniores. M. ppli. et nihil rndit. Pilatus. R aut rursus interrogauit eu dicens Non rndes quicq. vides in quantis te accusant? Jhs aut apliꝰ nihil rndit Ita vt mirarer pilatus pses. M. vehemenr Per. R. xv. die. aut festuz solebat dimittere illis vnu ex vinctis quecunq petissent Erat aut q dicebat barrabas qui cu seditiosis vinctꝰ erat qui in seditione fecerat homicidiu Et cu ascendisset turba cepit rogare sic semp faciebat illis Congregatis. M. ergo illis dixit pilatꝰ. Que vultis dimittam vob barrabam. an ihm qui dr xps? Sciebat enim q p inuidiam tradidissent eu sumi R. sacerdotes. Sedente. M. at eo p tribunali. misit ad eu vxor eiꝰ dicens Nihil tibi et iusto illi. multa enim passa su hodie per visu propter eu Principes aut sacerdotu et seniores psuaserunt pplis q

Serta rubricella Glo.

Juenit ee ples fuisse flagellationes xpi vt ista q facta e ad satisfaciendu iudeis. veluti quedaz punitio. Altera vero iurta legem rōnorum pm quaz prius flagellabatur occidendus

Septia rubricel.

Probabile est Jesum crucifixuz inter tertiam et sextam horam. et qa medius participat extrema. marcus ponit tertiaz. alij sextam vel quasi sextam Intelligendum est multa fuisse facta q dicta per pilatum et iudeos quoru aliq narrat vnus euangelista. alter alia. et aliquando talia que videntur esse simillima sicut ee potuerunt

Octaua rubricel

Nona rubricella

ocitauerūt. R. turbā vt M. peterēt barrabā. ieſū xo ꝓderēt. Rñ/
dēs ꝙ ꝑſes ait illi. Quē vultis vob de duob⁹ dimitti? Dt illi dixerūt
Barrabā Dicit illis pilat⁹ Quid ergo faciā de ihū qui dr xps.
Dicūt oēs crucifigat Dit ill⁹ ꝑſes Quid eni mali fecit. Dt illi ma
gis clamabāt dicētes crucifigat ¶ Vidēs āt pilat⁹ ꝙ nihil ꝓfi/
ceret ſed magis tumultus fieret accepta aq̄ lauit man⁹ coꝝ ā ꝓplo
dicēs Innocēs ego ſū a ſāguine iuſti huius vos videritis Et rñ
dens vniuerſus ꝓplus dicēs Sāguis eius ſup nos et ſup filios
nr̄os Tūc dimiſit illis barrabā Ihm āt flagellatuz tradidit eis vt crucifigerēt ¶ Tūc
milites ꝑſidis ſuſcipientes ieſū in ꝓtorio congregauerūt ad eū vni/
uerſā cohortē et exuētes eū clamidē coccineā circūdederūt ei Et
plectētes coronā de ſpinis poſuerūt ſup caput eius q arūdine in
dextera ei⁹ et genu flexo añ eū illudebāt dicētes Aue rex iudeoꝝ
Et expuentes in eū acceperūt arūdinē et ꝓcutiebāt caput ei⁹. Et
poſtq̄ illuſerūt ei exuerūt clamidē et induerūt veſtimētis eius et
duxerūt eū vt crucifigerēt Pilat⁹. R. aūt volēs ꝓplo ſatisfacē di
miſit illis barrabā et tradidit eis ieſū flagellis ceſū vt crucifige/
rēt. Milites āt duxerūt ihm intro in atriū ꝓtorij q̄ vocāt totaz
cohortē et induūt purpura et imponūt ei plectētes coronam ſpi/
neā et ceperūt ſalutare eū dicētes Aue rex iudeoꝝ Et ꝓcutiebāt
caput ei⁹ arūdine et ſpuebāt eū q ponētes genua adorabāt eū
Et poſtq̄ illuſerūt ei exuerūt illū purpura et induerūt illū veſti/
mentis ſuis. ¶ De deductione ihu ad crucē et eius
crucifixione. M. xxvij. R. xv. L. xxiij. J. xix Ca. lxvij

¶ Decis rubricelli

¶ Undecima rubri cella.
Hec flagellatio videtur eadez cū precedenti

Suſceperūt: J. aūt ihm et eduxerūt eū et baiulās ſibi cru
cem exiuit in eū qui dicit caluarie locū hebraice golgata
Et cū ducerēt eū Apphenderūt ſimonē quendā cyrenē/
ſem venientē de villa. pr̄em. R alexādri et rufi ihūc. M. angaria
uerūt vt tolleret crucē ei⁹ Et. L. impoſuerūt illi crucē portare poſt
ihm Seqbat aūt illū turba multa ꝓpli q mulierū q̄ plangebāt et
lamētabant eū Cōuerſus aūt ad illas ieſus dixit Filie ihrlm no
lite flere ſup me ꝫ ſup vos ipas flete et ſup filios vr̄os Quia ecce
venient dies in qb⁹ dicēt Bte ſteriles et vētres q̄ nō genuerunt q
vbera q̄ nō lactauerūt. Tūc incipient dicē mōtib⁹ cadite ſup nos
et collibus coopite nos. qr ſi in viridi ligno hoc faciūt in arido
q̄d fiet? Ducebant autē et alij duo neq̄ cū eo vt interficerent. Et
M venerūt in locū q̄ dr golgata qd̄ eſt caluarie loc⁹ Et dederūt
ei vinū mirratū. M. R. bibere. M. cū felle mirtū et cū guſtaſſet no
luit bibere q nō. R. accepit Ibi. L. crucifixerūt eū et latrones vnū

¶ Bis datum ē. vel hic eſt ꝓoccupa tio p. M R q L

a dextris et altez a sinistris hinc. J. et hinc mediū aūt ihm Et. R. impleta ē scptura q̄ dic Et cū impijs deputat⁹ ē Jhs. L. aūt dice bat Pr̄ dimitte illis Nō eni sciūt q̄d faciūt Scpsit. J. āt q pilat⁹ L. titulū cāe. R. ei⁹ et posuit sup crucē sup caput. M. ei⁹ Erat L. āt supscriptio scpta sup illū lr̄is grecis ltis q hebraicis hic. M ē ihs nazaren⁹. L. rex. M. R. iudeoz. L. J. hūc. L. égo titulū mlti legerūt iudeoz qz ꝑpe ciuitatē erat locus vbi crucifixus ē ihs et erat hebraice grece et latine scriptum. Dicebant ergo pilato pontifices iudeoz Noli scribē rex iudeoz ꝫ qz ipe dixit rex sū iudeozū. Rndit pilatus quod scripsi scpsi. Milites ergo cū crucifixissēt eū acceperūt vestimēta ei⁹ q fecerūt q̄tuor ꝑtes vnicuiq; militi ptē q tunicā Erat aūt tūica incōsutilis desup otexta p totū Dixer̄t ergo ad inuicē Nō scindam⁹ eā ꝫ sortiamur de ea cui⁹ sit. Jt scriptura impleret dicēs Partiti sūt vestimēta mea sibiq in vestē meā miserūt sortē Et milites q̄dē hec fecerūt Erat aūt hora tertia q crucifixerūt eū.

Altra glo. predictaz videaf Augl qui refert hoc dictum. R. ad crucifixionē linguarū q ita ponit hic p rememorationez

De irrisione iesu in cruce et de verbis eius q signis post mortem Mat. xxvij. R. xv. Luc. xxiij. q Jo. xix. Ca. xlviij

Pretereūtes āt blasphemabāt eū mouētes capita sua et dicētes Vah q̄ destruis tēplū dei et in triduo illud reedificas. salua te ipm si filius dei es descēde de cruce Similit et pncipes sacerdotū illudētes ad alterutrū cū scribis et senioz⁹ dicebāt Alios saluos fecit se ipm nō ꝑt saluū facere Si rex isrl est descēdat nūc de cruce et credim⁹ ei Cōfidit in deo liberet eū si vult. dixit eni qz fili⁹ dei sū Idipm āt et latrones q̄ crucifixi erāt cū eo imꝑperabant ei et ouiciabant. R. q L. stabat ꝑplus expectās et verebāt illū pncipes cū eis dicētes Alios saluos fecit se ipm saluū faciat si ꝫ est xps dei elect⁹ Illudebāt āt ei q milites accedētes q acetū offerētes illi. et dicētes Si tu es rex iudeorum saluū te fac Unus autē ex his qui pendebāt latronib⁹ blasphemabat eū dicēs Si tu es xps saluū fac te ipm q nos Rndēs āt alt increpabat eū dicēs Neq; tu times deū qz in eadē dānatione es. et nos q̄dē iuste nā digna factis recipim⁹ ꝫ hic nihil mali gessit Et dicebat ad iesū Dne memēto mei dū veneris in regnū tuū Et dixit illi ihs Amē dico tibi hodie mecū ēis i paradiso Erat āt fere hora sexta Stabat. J. āt iux crucē ihu maria mr̄ ei⁹ et soror mr̄is ei⁹ maria cleophe q maria magdalene Cū vidisset ergo ihs mr̄ez et discipulū quē diligebat. dixit mri sue Mulier ecce fili⁹ tu⁹ Deinde dicit discipulo Ecce mr̄ tua. q ex illa hora accepit eā discipul⁹ in sua M. M. sexta. R. L. āt hora tenebre facte sūt sup vniuer

Potuit sic fuisse in principio. sed vnus conuersus est Vel est mod⁹ loquendi quo factum vnius refertur ad plures

sam trā vsq; ad horā nonā et obscuratus est sol Et.M.circa.R. horā nonā exclamauit ihs voce magna dicēs heli heli lamaza batani hoc est de⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt q̄d dereliq̄sti me! Quidā aūt illic stātes q audiētes dicebāt helyā vōt iste Et otinuo currēs vn⁹ ex eis acceptā spongiā impleuit aceto q imposuit arūdini et dabat ei bibē Cetēi ẋo dicebāt Sine.videam⁹ an veniat helias liberās eū. Postea sciēs ihs qz iā oia cōsūmata sūt vt consūmaret scr̄ptura dixit Sitio Vas g⁹ positū erat aceto plenū. Illi āt spongiā aceto plenā ysopo circūponētes obtulerūt ori ei⁹ Cuz ergo accepisset ihs acetū dixit cōsūmatū est Et.L.clamans voce magna ihs ait pr̄ in man⁹ tuas cōmēdo spm meū.et hec dicēs expirauit R.L:et inclinato.J.capite tradidit et emisit.M.spm Et M.ecce.R.velū tēpli scissū ē in duas ptes a sūmo vsq; deorsū Et M.tra mota ē q petre scisse et monumēta apta sūt Et multa corpora scōr q dormierāt resurrexer̄t Et exeūtes de monumētis p⁹ resurrectionē ei⁹ venerūt in ciuitatē scam et apparuerunt multis Cēturio.M.R.L.ātq q cū eo erāt custodiētes ihz.viso tremotu q his q̄ fiebāt.q qz sic clamās expirasz timuer̄t valde.Dicētes Vere filj⁹ dei erat iste Et glificauit.L.deū cēturio dicēs Vere h̄ hō iust⁹ erat et ois turba eor q̄ simul aderāt ad spectaculū istud et videbāt q̄ fiebāt pcutiētes pectora sua reuertebant Stabant āt oēs noti ei⁹ alōge Erāt.M.āt.R.et ibi mulies delōge aspicientes Inr̄ q̄s erat maria magdalene q maria iacobi minoris et ioseph mr̄ q salome et mr̄ filior zebedei Et cum essēt in galilea seq̄bant eū q mistrabāt ei q alie mlte q̄ sul ascēderāt cū eo ieroso

De sepultura dñi.M.xxvij.R.xv L.xxiij.J.xix.C.xlix. (limā

Judei.L.g⁹ qm̄ pascheue ēat vt ñ rmanerēt in cruce corpa sabbo Erat eni magn⁹ dies ille sabbi.rogauer̄t pilatū vt frāgerent crura eor q tollerēt Venerūt ego milites q pmi q̄dē fregerāt crura et alteri⁹ q̄ crucifix⁹ ē cū eo Ad ihm āt cū venisset videre eum iā mortuū nō fregerāt ei⁹ crura.ẕ vn⁹ militū lancea lat⁹ ei⁹ aperuit et otinuo exiuit sāguis q aq̄ Et q̄ vidit testio⁹ phibuit q verū ē testioniū ei⁹ Et ille scit qz ẋa dic̄ vt et vos credatis ffacta sūt enim hec vt scriptura impleretur Os non cōminuetis ex eo Et iterū alia scriptura dicit Videbunt in quem transfixerūt.Cum M.sero.R.autem factū esset quia.R.erat parasceue quod est añ sabbatum Venit M.quidam homo diues ab arimathia nomie ioseph nobilis.R.decurio Vir.L.bonus et iustus.hic non consenserat consilio et actibus eorum qui expectabat et ipe regnum dei Et.M.discipulus J.erat iesu.occultus.L.autē ꝓpter metum

Dubiuz ē an mō vel die resurrecti onis resurrexerit etsi rursus obiē rūt vide doct.

iudeoꝝ Et audacter introiuit ad pilatū et petijt corpus ieſu. Pilatus aūt mirabat ſi iā obijſſet Et accerſito centurione interrogauit eū ſi iā mortu⁹ eſſet et cū ognouiſſet a cēturione donauit q iuſſit. M. reddi corp⁹ ieſu Joſeph āt mercatus ſindonē q deponens eū inuoluit ſindone mūda. M. Venit J. aūt q nicodem⁹ qui venerat ad ihm nocte pmū ferēs mixturā mirre et aloes libras q̄ centū Acceperūt ergo corp⁹ ihu et ligauerunt linteis illud cuz aromatib⁹ ſic mos eſt iudeis ſepelire Erat āt in loco vbi crucifixus eſt ortus et in orto monumentū nouū Et. M. poſuit eū ioſeph in monumēto ſuo nouo qđ excidit in petra in. L. J. q̄ nōdū q̄ſq̄ poſit⁹ fuerat Jbi g°. R. ꝓpter paſceuē iudeoꝝq; iux erat monumētū poſuerūt ihm Et aduoluit. M. ioſeph ſaxū magnū ad hoſtiū monumenti et abijt Maria. R. āt magdalene et maria ioſeph aſpicie bant vbi ponere ſedētes M. contra ſepulcrum Et. L. dies erat paſceues et ſabbatū illuceſcebat. Subſecute āt mulieres que cuz ipo venerūt de galilea viderūt monumētū q quēadmoduz erat poſitū corp⁹ eius Et reuertētes parauerūt aromata et vnguēta q ſabbo q̄dē ſiluerūt ꝑm māđatū Altēa. M. aūt die q̄ ē p⁹ paſceuē Cōuenert ꝓncipes ſacerdotū q phariſei ad pilatū dicētes Dñe recordati ſum⁹ qz ſeductor ille dixit adhuc viuēs poſt tres dies reſurgā Jube ergo cuſtodiri ſepulcꝝ vſq; in diē tertiū Ne forte veniāt diſcipuli ei⁹ et furent eū et dicāt plebi ſurrexit a mortuis Et erit nouiſſim⁹ error peior ꝓore Dit illis pilatus Habetis cuſtodiā ite cuſtodite ſic̄ ſcitis Jlli aūt abeūtes munierunt ſepulcꝝ ſignantes lapidē cū cuſtodibus.

De reſurrectione dñi p totū Et otinet multas rubricellas p mltitudine geſtoꝝ. M. xxviij. R. xvi. L. xxiij. et. J. xx. et. xxi. Ca. l.

VEſpe. M. āt ſabbi q̄ luceſcit in ꝓma ſabbi venit maria magdalena et altera maria videre ſepulcrū Et ecce terre/mot⁹ fct⁹ ē magn⁹ Angelus āt dñi deſcēdit de celo. Et accedēs ruoluit lapidē et ſedebat ſup eū Erat āt aſpc̄us eius ſic̄ fulgur q veſtimēta ei⁹ ſic̄ nix Pre timore āt ei⁹ exterriti ſūt cuſtodes et facti ſunt velut mortui Et R. cū trāſiſſet ſabbatum maria magdalena et maria iacobi q ſalome emerūt aromata vt venientes vngerent ieſum Et valde mane vna ſabbatoruz venīt ad monumentū orto iaz ſole Et dicebant ad inuicē Quis reuoluet nob lapidē ab hoſtio monumēti? Et reſpiciētes videt reuolutū lapidē Erat quipe magn⁹ valde Rndēs. M. āt āgel⁹ dixit mulierib⁹ Nolite timē vos ſcio eni ꝓ ihm q̄ crucifix⁹ ē q̄ritis n ē R. ſurrexit eni ſic̄ dixit Et introeūtes R. i monumētū videt iuuenē

ꝓpria rubricella

sedentē in dextris cooptū stola cādida q obstupuerūt: q dic illis Nolite expauescere Jhm qritis nazarenū crucifixū Non est hic/ Ecce locus vbi posuerūt eū. ꝫ ite. dicite discipulis eius q petro. qz pcedet vos in galileā ibi eū videbitis sicut dixit vob Et. L. fa ctū est dū mēte essent osternate de isto Ecce duo viri steterūt sec' illas in veste fulgēti. Cū aūt timerēt et declinarēt vultū in terrā dixerūt ad illas. Quid qritis viuentē cū mortuis? Nō ē h ꝫ surre xit Recordamini qliter locutus est vob cū adhuc in galilea essz dicēs qz oportet filiū hois tradi in man' hoim pccoz et crucifi/ gi et tertia die resurgē Et recordate sūt vboz eius Et ille exeū tes fugerūt de monumēto Inuaserat eas eni tremor et pauor q nemini qcqz dixerūt. timebāt eni ¶ Jna. J. xx. aūt sabbi maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre essent ad monumentū Et vidit reuolutū lapidē a monumēto Cucurrit ergo q vēit ad simonē petrū et ad alīū discipulū quem diligebat ihs q dixit eis Tulerūt dnm meū et nescio vbi posuerūt eū Exiuit ergo petrus et ille ali' discipul' quē diligebat ihs et venerūt ad monumētuz Currebāt ergo duo simul et ille alius discipul' pcucurrit citi' pe tro et venit pmus ad monumētū Et cum se inclinasset vidit lin/ teamina posita nō tn introiuit Venit ergo simō petrus sequēs eū et introuit in monumentuz et vidit linteamina posita q suda riū qđ fuerat sup caput eius non cū linteaminib' positū ꝫ sepa tim inuolutū in vnū locū Tūc ergo introiuit et ille discipul' qui venit pmus ad monumentū et vidit et credidit Nondū eniz scie bāt scpturā qa oportebat eū a mortuis resurgere Abierūt ergo iterū ad semet ipos discipuli ¶ Maria aūt stabat ad monumētū foris plorās Dū ergo fleret inclinauit seq pspexit i monumētū et vidit duos āgelos in alb sedētes. vnū ad caput et vnū ad pe des vbi positū fuerat corp' ihu Dicūt ei illi/ Mler qđ ploras? Dic eis. qz tulerūt dnm meū et nescio vbi posuerūt eū Hec cū dixis/ set uersa est retrorsū et vidit ihsū stantē et nō sciebat qz ihs est Dicit ei ihs/ Mulier qđ ploras? quē qris? illa existimās qa ortula nus est dicit ei Dne si tu sustulisti illū dicito mihi vbi posuisti eū q ego eū tollā Dicit ei ihesus Maria Cōuersa illa dicit et Rabboni qđ dicit magr Dicit ei ihs Noli me tāgere Nondū eniz ascēdi ad prem meū. Jade āt ad frēs meos et dic eis Ascēdo ad prez vestrū deū meū et deū vestrū ¶ Et. M. mulieres exiuerūt cito de monumento cū timore et gaudio magno currentes nunciare dis cipulis suis Et ecce ihesus occurrit illis dicens Auete. Ille autez

Angeli erant vel illi de quib' pri' vel alij. et habēda ē cognitio de mō sepulcri q figura eius. vide in po stillis.

Scda rubricella Videt q maria magdalena esset vna ex istis. q ta men dixit Petro christum sublatū Seo intelligēdū ē q nemini ibi ex istenti quicqz di xerūt sicut custo dibus. Principi um erat diluculi in quo sūt simul tēbre et lux solis

Tertia rubricell

Glos

Forte ideo diuer sa est quoniaz an geli assurrexerūt presentie christi

Prima apparitio

Quarta rubricell

Scda apparitio.

accesserūt ⁊ tenuerūt pedes ei⁹ et adorauerūt eū Tūc ait illis ihs Nolite timere Ite nūciate frībus meis vt eant in galileā ibi me videbūt. Que cū abissēt ecce q̄dā de custodib⁹ venerūt in ciuitatē et nūciauerūt pncipib⁹ sacerdotū oīa q̄ fca fuerāt Et congregati cū senioꝛib⁹ osilio accepto pecuniā copiosā dederūt militibus dicētes Dicite discipuli eius nocte venerūt et furati sūt eū nob dormiētibus Et si hoc auditū fuerit a pside nos suadebim⁹ eiꝫ securos vos faciem⁹ Ut illi accepta pecunia fecerūt sic erāt edocti Et diuulgatū est ꝛbū istud apud iudeos vsq; in hodiernum diē Surgēs. R. aūt ihesus mane pma sabbati apparuit pmo marie magdalene de qua eiecerat septē demonia Et. R. illa vadens nūciauit his qui cū eo fuerāt lugētibus et flentib⁹ Ihenit. J. eni maria magdalene ānūcians discipulis qꝫ vidi dnm et hec dixit mihi Et illi audiētes q̄a viueret et visus esset ab ea nō credidert Erāt. L. aūt maria magdalena et iohāna et maria Jacobi et cetere q̄ cū eis erāt q̄ dicebāt ad aplos hec. Que regresse a monumēto nūciauerūt hec oīa illis. xi. et ceteris oibus Et visa sūt āte illos sicut deliramētū verba ista et nō credebāt illis Petrus aūt surgēs cucurrit ad monumentū et pcumbēs vidit linteamia sola posita et abīt secū mirās qđ factū fuerat Et ecce duo ex illꝭ ibāt ipa die in castellū qđ erat in spacio stadioꝝ. lx. ab ihrlm nomine emaus et ipi loq̄bant ad inuicē de his oibus q̄ acciderant Et factū ē dū fabularēt in via ⁊ secū q̄rerēt et ipe ies⁹ appropinquās ibat cū illis Oculi aūt eoꝝ tenebant ne eū agnoscerēt ⁊ ait ad illos Qui sūt hi smones quos ofertis ad inuicē ābulantes et estis tristes? Et rndens vn⁹ cui nomē cleophas dixit Tu sol⁹ pegrinus es in ihrlm ⁊ nō ognouisti q̄ facta sūt in illa his dieb⁹ Quib⁹ ille dixit Que? Et dixert De ihesu nazarēo q̄ fuit vir ppha potēs in ope ⁊ smone coꝝ deo et omni populo Et quomodo tradiderūt eū sūmi sacerdotes et principes nri in damnationem mortis et crucifixerūt eū Nos aūt spabam⁹ qm ipe esset redēpturus israel Et nūc sup hec oia tertia dies est q̄ hec facta sūt Sed et mlieres q̄dā ex nris terruerūt nos q̄ añ lucē fuert ad monumentū et nō inuēto corpe ei⁹ venerūt dicētes se etiā visionē āgelorꝝ vidisse. q̄ dicūt eū viuere Et abierūt q̄dā ex nris ad monumentuz et ita inuenerūt sicut mulieres dixerunt. ipsum vero non inuenerunt Et ipse dixit ad eos O stulti et tardi corde ad credēdum in omnibus que locuti sunt prophete. Nonne sic oportuit pati ihristū ⁊ ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a moyse

Poteſt intelligi q̄ ille mulieres ſatis prope erant ad mariaz magdalenam quando vidit ieſum. et q̄ redeundo iunxit ſe cum eis et iterū vidit chriſtum in via.

)(

Quita rubricell'.

)(

Forte petrus ſolus iuit ad monumentum ſine Johannen in ingreſſu vidit chriſtum et iſta fuit tertia apparitio de qua q̄. dicitur. quia apparuit ſymoni.

et omnibus ꝓphetis interp̃tabatur illis in omnibus scp̃turis que de ip̃o erāt Et approp̃inquauerūt castello q̃ ibant et ip̃e se finxit longius ire Et coegerūt illū dicētes Mane nobiscū qm̃ aduespa scit et inclinata ē iā dies q intrauit cū illis Et factū ē cū recūbe/ ret cū illis Accepit panē et bñdixit ac fregit et porrigebat illis. Et apti sūt oculi eoꝝ et ognouerūt eum et ip̃e euanuit ex oculis eoꝝ Et dixerūt ad inuicē Nōne cor nr̃m ardēs erat i nob dū lo queret nobis in via et aperiret nob scp̃turas? Et surgētes eadē hora regressi sūt in ihr̃m Et inuenerūt congregatos xi. et eos qui cū ipsis erant dicētes. q̃a surrexit dn̄s vere et apparuit symoni. et ipi narrabāt q̃ gesta erāt in via et quō ognouerūt eū in fractōe panis Nec. R. illis crediderūt Duz: L. hec loq̃rent ihesus stetit in medio eoꝝ q dicit eis pax vobis ego sū. nolite timere Cōturbati vero et exterriti extimabant se sp̃m videre Et dixit eis Quid turbati estis et cogitatiōes ascendūt in corda vr̃a Videte manus meas q pedes meos qr ego ip̃e sū Palpate q videte q̃a sp̃s carnē et ossa nō habz sicut me videtis hr̃e Et cū hoc dixisset oñ dit eis man' et pedes Adhuc aūt illis nō credētib' et mirātib' p gaudio. dixit hētis h aliq̃d q̃ māducet? At illi obtulerūt ei ptē piscis assi q fauū mellis Et cū māducasset coram eis sumēs re liq̃as dedit eis q dixit ad eos hec sūt v̄ba que locut' sū ad vos cū adhuc essē vobiscū qm̃ nce est impleri oia q̃ scp̃ta sūt in lege moysi q ꝓphis et psalmis de me Tūc aperuit illis sensū vt intel ligerēt scp̃turas q dixit eis qm̃ sic scp̃tū est et sic oportebat xp̃z pati et resurgere a mortuis ctia die et p̃dicare in noie ei' pñiaz q remissionē peccatorū in oēs gētes incipiētibus ab ierosolima Vos āt estis testes horū et ego mittā ꝓmissuz p̃ris mei in vos

Tertia apparitio

Patet hic q̃ ap paruerat symoni

Certa rubricella Intelligendū est non de omnibus sed de aliquibus inter quos thōs fuit qui egressus ꝓterea nō vidit illo die christum cum alijs in quin apparitione. n

Septia rubricell

Cū. Lxxi sero ergo esset die illa vna sabbatoꝝ q fores essēt clause vbi erāt discipli congregati ꝓpt̃ metū iudeoꝝ venit ihesus et stetit in medio q dixit eis Pax vob Et cū hoc dixisset oñdit eis manus et latus Gauisi sunt ergo discipuli viso dño Dixit ergo eis iteꝝ ihs pax vob Sic̄ misit me p̃r q ego mitto vos Hoc cū dixisset Insufflauit q dixit eis Accipite sp̃m sanctū quorū remi seritis pcā remittunt eis et q̃ retinueritis retenta sūt. Thōs aūt vnus ex duodecim qui dicit dydimus nō erat cū eis q̄ndo venit ihesus Dixerūt ego ei alij discipli Vidimus dñm Ille aūt dixit eis Nisi videro in manibus eius fixuram clauoꝝ et mittaz digitū meū in locū clauorū et mittā manū meam in latus eius nō credā. Et post dies octo iterū erāt discipuli ei' intus q thōs

cū eis Venit iesus ianuis clausis q stetit in medio q dixit. Pax vobis Deinde dicit thome Infer digitū tuū huc et vide manus meas et offer manū tuā. et mitte in latus meū. et noli esse incredulus sed fidelis Rñdit thōs et dixit ei Dñs me⁹ et deus meus Dicit ei iesus. ꝙa vidisti me credidisti Beati qui nō viderunt et crediderūt Multa quidē et alia signa fecit iesus in cōspectu discipulorū suorū q̄ nō sūt scripta in libro hoc Hec aūt scripta sūt vt credatis qz iesus xp̄s est filius dei et vt credētes vitā habeatis in nomine ei⁹. Octaua Rubricella. Postea manifestauit se iterꝝ ihs ad mare tyberiadis manifestauit aūt sic Erāt simul simon petrus et thomas qui dicit dydimus et nathanael qui erat in chana galilee et filij zebedei et alij ex discipulis eius duo. Dicit eis simon petr⁹ Vado piscari Dicūt ei Venim⁹ et nos tecū Et exierūt et ascēderūt in nauim. et illa nocte nihil prendiderūt Mane autē iā facto stetit iesus in litore. nō tamē cognouerūt discipuli ꝙa iesus est Dixit ergo eis iesus Pueri nūquid pulmētariū habetis? Rñderūt ei Nō. Dixit eis Mittite in dexterā nauigij rete q inuenietis. Miserūt ergo rete et iā nō valebant trahere p̄ multitudine piscium Dicit ergo discipulus ille quē diligebat iesus petro. Dñs ē. Simon petrus cū audisset ꝙa dñs est. tunica succinxit se Erat enī nudus et misit se in mare Alij aūt discipuli nauigio venerūt Nō enī longe erant a terra ꝫ quasi cubitis ducētis trahentes rete piscium Vt ergo descenderūt in terrā viderūt prunas positas et piscē suppositum q panē Dicit eis iesus Afferte de piscib⁹ quos prendidistis nunc Ascendit aūt simon petrus et traxit rete plenū magnis piscibus centū q̄nquagintatribus Et cū tāti essēt nō est scissū rete. Dicit eis iesus Venite prādete Et nemo audebat discūbentiū interrogare eū Tu q̄s es. sciētes qz dñs ē Et venit iesus et accepit panem q dabat eis et piscē silr. Hoc iā tertio manifestatus ē iesus discipul⁹ suis cū resurrexisset a mortuis. Nona rubricella Cū ergo prandissent dicit simoni petro iesus Simon iohis diligis me pl⁹ his? Dicit ei etiam dñe tu scis qz amo te. Dicit ei pasce agnos meos. Interrogatur petrus q papa cōstituit q sua mors ei predicitur. Dicit ei iterū Simō iohis diligis me? Ait illi Etiā dñe tu scis ꝙa amo te Dicit ei pasce agnos meos. Dicit ei ītio. simō iohis amas me? Cōtristat⁹ est petrus qz dixit tertio amas me et dicit Dñe tu oia scis tu scis ꝙa amo te Dicit ei pasce oues meas Amen amē dico tibi cū eēs iunior cingebas teq ābulabas vbi volebas. cū āt senuer[1]. extēdes man⁹ tuas q ali⁹ te cinget q ducz q̄ tu nō vis Hoc āt

dixit significās qua morte clarificaturus esset deū ¶ Et cū hoc dixisset dixit ei seqre me. ¶ Conversus petrus vidit illū discipulū quē diligebat iesus sequentē qui et recubuit in cena sup pectus eius et dixit. ℣ Dñe qs est qui tradet te ℟ hūc ergo cū vidisset petrus dixit iesu. ℣ Dñe hic aūt quid? ℟ Dicit ei iesus Sic eū volo manere donec veniā qd ad te? tu me seqre ¶ Exiuit ergo ꝑmo iste inē frēs quia discipulꝰ ille nō morit̄ Et nō dixit iesus qz nō morit̄ sed sic eū volo manere quid ad te ℟ hic est discipulꝰ ille qui testimonium phibet de his et scꝑsit hec et scimus qa verū est testimoniū eius ¶ Undecim. M. aūt discipuli abierūt in galileā in montē vbi cōstituerat illis iesus Et videtes adorauerūt. quidā aūt dubitauerūt. Et accedēs iesus locutus est eis dicēs ℣ Data est mihi oīs potestas in celo et in terra Euntes docete oīes gentes baptisantes eos in nomine pris et filꝰ et spūs sancti ℟ Docentes eos seruare oīa qcunqz mādaui vobis Et ecce ego vobiscū sum oīb⁹ diebꝰ vsqz ad cōsūmationē seculi ¶ Nouissime. R. aūt recūbentib⁹ xi. Apparuit illis iesus et exprobrauit incredulitatē illoz et duriciā cordis quia his qui viderāt eū resurrexisse nō crediderūt Et dixit eis Euntes in mundū vniuersū ꝓdicate euāgeliū oīi creature: Qui crediderit et baptisatus fuerit saluus erit Qui vero non crediderit condemnabit̄ ¶ Signa aūt eos qui crediderint hec sequentur ℣ In nomine meo demonia eiicient. linguis loquent̄. nouis serpentes tollent Etiā mortiferū quid biberint non eis nocebit Sup egros manꝰ imponēt et bene habebūt ¶ Eduxit. L. aūt eos foras in bethaniā et eleuatis manibus suis bñdixit eis. Et factū est dū bñdiceret illis recessit ab eis⁹ ferebat̄ in celū Et. R. dñs quidē iesus postqz locutus est eis assumptus est in celum q sedet a dextris dei Et. L. ipi adorātes regressi sūt ihrlm cū gaudio magno et erāt semp in templo laudātes et bñdicentes deū Illi. R. aūt pfecti ꝓdicauerūt vbiqz dño coopante et sermonē cōfirmante sequētibus signis Sūt. J. aūt et alia multa que fecit iesus que si scribant̄ per singula nec ipm arbitroz mundū capere eos qui scribendi sunt libros.

Explicit Unū ex quattuor Magistri Johis gersonis

¶ Decima Rubrica

¶ Probabile ē multos alios ibi fuisse ab. xi. sic̄ apl'us loquit̄ q̄ appuit plus q̄ ⁊ qngētis fratrib⁹ siml' in q̄bus aliqui potuerūt dubitare vel non credidisse illis qui videbant

¶ Undecima rubrica cella.

¶ Duodecima Rubricella.

Glosa.

¶ Videt̄ apō lucā hec apparitio fuisse facta in die pasche vbi vigilāter intendat̄ aliorū simul euangelistarū narratō supplementū eoz q̄ lu. omisit non q̄ er ignorantia sic̄ patz ¶ Actuū. i. vbi narrat se ꝓbuisse viuū in ml'tis argumentis p dies q̄raginta.

Prologus

Liber magistri Johis Gersonis Cancellarij parisiensis doctoris ei gregij sup Magnificat

Collectoriū super magnificat particulas habet expositas. nō sēp eodē ordine quo sunt in cantico neq; sub eodē stili genere. sed vario ꝓut se fragmentorū appositio per sportas duodecim offerebat. Totidē eni tractatus habet ꝑncipales. Deniq; plurima reperies in fragmentis que diuersis in sportis recondita. vnū in sentētia sapozem ostendūt Qui capit accipiat pro sua qualibz volūtate. benedicēte deo. multiplicāte. distribuente. saciante. ¶Prim⁹ tractatus post ꝓhemiū dragmatic⁹ est seu ꝑ dyalogū. et habz notulas. l. ꝫm quas patet materia. ¶Tractatus scōus dragmatic⁹. super cāticō marie. de exultatione spiritus. et cōtinet notulas. lxxiij. ¶Tractat⁹ tertius. dragmatic⁹ ē in cāticō marie. de respectione humilitatis sue per notulas centum viginti Jūgi vero possent opuscula de oculo triplici. et de vna ꝑciosa margarita. et de oculo spirituali. et de triplici visione dei. ꝙ ostendere rationes. xij. de cōcordia theologie mystice cum scolastica sed alibi collocantur in collectorio septem sportarū. ¶Tractat⁹ quartus per dragma seu dialoguz de marie beatificatōne sup illō Ecce eni ex hoc beatā me dicent oēs generationes per notulas. lxxxij. ¶Tractatus q̄ntus per dragma seu dialogum quomō fecit marie magna qui potens est. ¶Ubi prima partitio est. si maria passionabiliter mouebat. per notulas. lx. Alia partitio est sine dialogo. de sancto nomine dei. vbi de triplici nomine dei ꝑ notulas. lxij. ¶Posset huic materie de noticia dei que ē sanctū nomē eius cōiungi duplex centilogiū. De cōceptibus vnum Alterū de modis significādi. Sz alibi positū est vtrūq; in collectorio septez sportarū ¶Tractatus sextus dragmaticus super quinto versu. Et misericordia eius ꝛc. De lamēto marie. et de timore dei. Et sup eius mia finalis depcatio ꝑ notulas cētū. Jungit inictū q̄dā tangens modū expositōis moralis seu tropologice lamētationū Jeremie. ¶Tractatus septimus prosaicus principaliter de mente cordis et ognitione dei. super illo quinto vsu. Fecit potentiam ꝑ notulas centum quinq̄ginta ¶Tractat⁹ octauus ꝑ dragma seu dyalogū partitiōes habz q̄tuor Prima de depositiōe potentium. per impulsuz demoniorꝫ per notulas

xliiij Secda ptitio de custodia an/
gelox et fallacijs demonū per no
tulas centum quinq̄ginta Tertia
partitio de septē mōis generalib⁹
angelice custodie p notulas octo/
ginta tres. Quarta partitio per
soliloquium vbi de custodia an/
gelox per notulas.l. fit etiā men/
tio de centilogio sup impulsibus
qō seorsuz alibi ponit in collecto
rio septē sportarū ¶Nonus tra/
ctatus sup illud Esurientes ⁊c. cō/
ponit ꝓncipalit de eucharistie sac
mēto per quinq̄ partitiones Pri
ma ptitio per dialoguz ꝓcedit p
notulas centum Secda partitō p
soliloquiū de laudib⁹ sacri altar.
et vt digne suscipiat exhortatō. p
notulas centū. Tertia ptitio p so
liloquiū. ouersū ad mariā p notu/
las.l. Quarta partitio per solilo
quium. q̄si narratiuū de otēplatō
nibus marie sup hoc sacro. et ꝓn/
cipalit de duodeciz bonis eius q̄/
bus replent esurientes p notulas
centū cū additōne.xl. theoreuma/
tum devnitate Quinta partitio p
soliloquiū exhortatoria hui⁹ sacri
per notulas.l. Sūt in sūma q̄tuor
centilogia notularuz. q̄bus iungi
posset cētilogiū de causa finali. oc
casione hui⁹ bñdicti sacri opositū
qō alibi posituz est in collectorio
septē sportaꝝ ¶Tractat⁹ decim⁹
sup versu Suscepit isrl puerū suū
⁊c. Est aūt in ipo duplex partitō
Prima fit p dialoguz et notulas
lxx. Altera fit quasi per soliloq̄uz
q̄ meditationes per notulas.xxx.
¶Tractat⁹ vndecim⁹ sub duplici
partitione sup illo versu Sicut lo
cutus est ad patres. Prima par/
titio de otemplationibus marie
sup locutione dei per ꝓphetas et
maxime per se ipam. incipiēdo ab
euāgelica narratione. iuxta opila
tionē nouiter factā que dicit vnū
ex quatuor per notulas.xl. sup ru
brica ꝑma In ꝓncipio erat ✠bū.
Vnde datur intelligi quantū sup
reliquis sermo ꝓtensior esse possz
Secūda partitio de vita solita/
ria Jobis. quasi sup rubca scda.
de nūciatōne Jobis et habitatō/
ne in deserto Sūt in hac partitio
ne tres particule. iuxta triplicem
modū manifestandi vitam solita/
riā. cōtinet notulas centū ¶Tra/
ctatus duodecimus in psona ma/
rie per soliloquiuz sūmatim colli/
gens sensū cantici huius cāticorū
marie. per notulas cētū quasi per
psalteriuz decies decacordū sup/
additis his duobus ✠sticulis ab
ecclesia frequentatis. Glozia pri
filio. Sicut erat in principio ⁊c.
Spectat ad hanc materiā centilo
gium de glozia Queratur in col/
lectorio septē sportarū

Prologus

Sequit prohemiū sup. ex. tractatibus in cāticō marie Magnificat Magistri Johannis Gerson Cancellarij Parisiensis doctoris egregij.

Canticū marie tractaturus in solaciū pegrinationis mee vergentis in occasū (vtinā felix matutinū. carēs vespe subsequat) Decreui pcedere per dialogū. more diuascalico. qualē socrates. qualem plato socratē introducens tenuit Poterit et hic noster pcedendi modus. nominari dragmaticus. qualis ascribit cāticis canticorū. qualis insuper cōmodus est. cāticis vel eulogijs amorosis Qđ ecclesiastica attestatur exhortatio. que de vginibus canit Ante thorū huius virginis. frequētate nobis dulcia cātica dragmatis. Sic igitur te fauente beatissima virgo super omnes amans amabilis. et amata. fit hoc inicium. per dragmata. notulasq; distinctū. Magnificat aia mea dñm. Collo/quunt duo fratres Junior instar discipuli interrogans. Senior magistri locū retinet et nomen ambo solitudinis, non solitarie dilectores

Sequūtur versus decē Cancellarij parisiensis qui congrue premittūtur operi suo super magnificat post phemiū.

Se lugdune tua. fratres solantur in vrbe.
Dum de quolibet est sermo frequens in eis:
Junior et senior. hic celestinus. et iste
Theologus. plaudens Junior hec loquitur.

Junior. Ecce bonū fratres et iocundū simul esse.
Idem quos vterus. par q; dies peperit.

Senior. Fraternalis amor cor nostrū nectet in vnū.
Firmet q hoc vnū. gratia xp̄e tua.

Junior. Carne quidē frater meritis pater atq; magister.
Sunt data que nobis ocia grata vides.

Senior. Ocia post diros conflictus atq; pcellas:
Dat deus atq; locat. litore nos placido.

Junior. En fas est viuas pariter dare reddere voces:
Fert mens de studijs. querere multa tuis.

Senior. Quare vices reddā Lenit fastidia sermo.
Est sua solamen garrula vox senibus.

Tractatus Primus

Junior Discipulus vocer ergo tuus. tu iure magister
Cõmoda doctrine. talia nomina sunt.
Senior Discipulus tu sis. magis illius esse magistrũ
Qui verat. hic solus corda docere potest:
Junior Hoc sub doctore. meus en potes esse magister.
Plantans atq; rigans. crescere christe dabis.
Senior Det precor ille. pete de quolibet vt fuit olim
Theologis mos hoc querere mox aliud
Junior Gratulor est modus hic placidus mihi. talis q aptus
Sermo peregrinis. sit Jesus in medio.
Senior Promisit faciet talem. da te modo qualem
Se dedit in templo. sim q docendo sequar.

Sequitur Primus tractatus dragmaticus super Magnificat. magistri Johis de Gerson.

cãcellarij parisien. habens notulas. I.

Discipulus

Magnificat aia mea dñm. Magr. dic oro te quo pacto beata et pulcerrima mulierũ. post salutationẽ elisabeth Post exultationẽ Johis in vtẽo Post collaudatõnẽ. quia crediderit. erumpens in iubilũ. cepit a magnificatione dei canticũ suum dicens. Magnificat anima mea dominũ. Gratũ quippe mihi feceris tum sciendi studio. tum consolationis desiderio. duz solos nos hic euomuit seuiens tempestas velut in scopulũ. Benedictus deus qui nos in' pacato solitudinis atrio collocauit. Magister. Gratum et illud mihi subueniet. quoniam mandauit dominus in aduersitatis nocte canticũ eius. Sũma q̃z miseriarũ ineuitabiliũ medicina ẽ obliuio. Digneris ergo laudare nos te virgo sacrata. que non ingrata beneficijs dei mozẽ prestãs mox canticũ edidisti cõsonãs eis in exordio et dicens. Magnificat anima mea dominũ. Taliter olim maria sozor moysi in medio iuuẽculorũ tympanistriarũ. Talit̃ dauid Rex inclitus. vnde maria regali er progenie exorta refulget Taliter alij plures ad dei magnificationẽ eruperũt vt est illud Cantemus domino. gloriose eni magnificatus est Et illud. Magn' dominus et laudabilis nimis cum ceteris in archano cordis marie pfũde collocatis. Similiter et acceperat nouissime ꝓmissionẽ angelicã de filio nascituro Hic erit magn' inquit. Deniq; nouerat quia fece

rat sibi magna qui potēs est. Magnus dñs q magna virtus ei⁹ virtus altissimi que obumbrauit sibi. et sapientie eius non est numerus Quia veritas est illa que magna est. et ꝑualet testimonio omniū ꝑ esoram prolato. ¶ Discipul⁹ Venit in manus ꝑtinus questio qua ratione dicatur magnificari deus cuz penitus nec augeri valeat nec minui. ¶ Magr Hesitas nō intelligēs scripturas quēadmodū dominus a creatura magnificar nō in augmentū sui in se. sed quia magnus esse ꝓdicatur. canitur et laudatur. aut certe quia magnificam facit aiam. cui magē facit q potēs est Nā quos iustificauit hos q magnificauit. Nunq̄d parū tibi videtur magnificata. beate marie virginis anima. que opationi supra modū magnifice fuit ausa ꝓbere consensū? Fiat inquit mihi. ꝑm verbuz tuū id est fiam mater filij cui⁹ est pater deus. Quid excelsius q̄d sublimius et magnificētius poterit cogitari? Quod q vidit. cum ꝓphetice subiūxit. Ecce inq̄t ex hoc beatā me dicent oēs generationes. ¶ Discipulus Quomō stant et in vnū conueniūt. tanta humilitas cū tanta magnificentia. tanta deuotio cū tanta gloria? Sed habebit hec questio locū suū. cuz de beatitudine virginis erit sermo. Vellem nūc colligeres aliqs magnificationes domini. quas mēs marie cōtemplabatur sapienter in cantici sui principio. quatenus ordo nobis suppetat ad loquendum magnalia dei. nō quidē oīa. hoc eniz impossibile nō dubito. ꝛ pauca pro captu nr̄o. ¶ Magr Quid appropriatius. quid ve diuini⁹ poterimus accipere q̄z ipmmet psalteriū marie decacordū habēs decez versus. quasi totidē cordulas sonorissimas. conformiter ad illō vniuersale decacordū. toti⁹ rationalis creature. quod onectitur ex nouē ordinibus angelorū. q̄si nouem fidibus argutis iuncta ex hominibus decima. quā in ꝑmis parentibus. per peccatū ruptā sūm⁹ noster cytharista repauit. vt decoraret psalteriū iocundū cū cythara Est itaq̄z prima huius nr̄i psalterij marie cordula sonās dei magnificentiā. quia dominus est cui⁹ eleuata est magnificentia super celos. Magnificat inq̄t anima mea dominū. nō dicit illum vel illū. sed simpliciter q anthonomatice dñm Scdo magnificatur in saluatōne ꝓpterea vocat ipsum salutare. q̄a domini ē salus. Tertio magnific⁹ est in respectione humiliū q beatificatōne. quoniā excelsus domin⁹ et humilia r̄spicit Quarto magnificus in magnoꝝ operatōne q nominis sui sanctitate. Quia inq̄t fecit mihi magna qui potens est et sanctū nomen eius Cōsonat psalmista Quia magnificasti sup oēm nomē sanctū tuū. Quinto magnificus est in misericordia. et misera

tione timentibus eum. Sexto magnificus in superbor mente cordis sui dilectione seu dispersione. Septimo magnificus in humiliū exaltatione potētibus de sede depositis. Octauo magnificus in esurientiū impletione cū diuites dimisit inanes. Nono magnificus in populi liberatione. qz suscepit isrl puerū suū. Decimo magnificꝰ in promissor suor completiōe. Sicut locutus est ad pres nostros abraham et semini eiꝰ in secula. Discipulus. Placet adaptatio. breuis et lucidꝰ ordo. Magister. Quid vero censeres. si varios omniū organorū sacre scripture modulos. imo voces omnis generis musicorum cōcordare faceremus cū hoc marie psaltēio decacordo. Discipulus. Redderet scio supadmirabilis armonia. Magr. Sciueris similiter qꝫ in auribus suis nostra psaltes copiosissime et distinctissime faciebat resonare voces omniū musicor dū mētis intuitū. simul cum plectro meditatiōis liberrimo discursu. mira qz celeritate diffūdebat vbiqz. dū quasi simꝫ in omnes et singulos se diffundebat affectus. quos solet humana mens singillatim variare canēdo. Discipulꝰ. Mirū vero qua ꝟtute valuerit hoc effici cum sint affectuū voces innumere. Cū pterea sibi sint otrarie vel aduerse. Nōne otrariaꝫ vox amoris odij sono? Sic desideriū seu psecutio tēdit in aduersū fuge. Repugnat qz gaudiuz tristicie. spes timori. cōpassio seueritati. et ita de plurimis. Magister. Jure miraris mirabilia. Jō nempe cantauit dño maria cantiuz nouū quia mirabilia fecit. Mirabilia pr̄sus misericordie q̄ charitas maiora fecit qz fuerūt (si ita dici pōt) mirabilia potentie. Fecerat apud veteres mirabilia. q̄ potentiā. que sapientiā que iustitiā q̄ dominationē et virutē ostendebant. Sed tunc nouū dñs fecit super terrā q̄ndo mulier circūdedit virū. quādo scz suscepit deus per incarnatiōez israel puerū suū. Qñ recordatus est. Cuius recordat⁹? Nō dixit potentie. nō sapiētie. nō iusticie sed misericordie sue. Tunc memoriā fecit mirabiliū scz misericors et miserator dominus. Quoniā in rebus p tēpus ortis mirabilius nihil vtiqz teste Augustino qz vt deus fieret homo et homo eēt deus. Jis horum deductionē accipere. Discipulus. Nolo de p̄senti quia locū forte posterius habebit amplior declaratio sup illud. Quia fecit mi magna qui potēs est. Sed ad inq̄sitionē redeo qua ratione miraberis omnes affectus in hoc cāntico nouo mariā oprehendere simꝫ potuisse beatā. dū gratulabunda iocunditate dicit deo. Deus cāticū nouū cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi. Psalterium quippe decacordū. esse hoc cāticū

marie supius est ostensū. ¶Magr ¶Vocas ad rem diu mihi multūq; quesitam. Qua super re te docebunt opuscula nostra de canticis nominatiz illud cui titulus est cāticordū id est canticū cordis ¶In cuius vltima parte tradit ꝑ prāxi canticorū spiritualiuz gama nouū et mysticū ad ꝓportionem vel analogiaz game manuali sub q̄nq; vocibus iuxta quattuor passiones seu potius affectiones principales iuncta quinta que fit ex cōcursu pluriū que dicit compassio quasi cum alijs passio. ¶Prima est amor vel gaudiuz.scōa spes vel desideriū.tertia timor vl diffugiū quarta dolor vel odiū ¶Discipulus. O ego nūc memini q̄d ibidem tractaueris Sed quia veniet forte in noticiā paucoꝝ pro sua magnitudine opus illud vtile feceris studioso desiderio si sub compendio practicaz hanc cantici mystici tradideris. ¶Magr. Factum est hoc iam alibi nec istic pigebit (q̄a sic vis)inserere.

Quintadecima notula ꝑ proprias subdistincta notulas

¶Nobilis apostol' puer euāngelicus nō sensibus ꝫ malicia puer habens quinq; panes doctrinalis refectionis.in quinq; milia hominū dicebat corinthijs ¶Volo quinq; verba sēsu meo loqui vt alios instruā q̄z decem milia verboꝝ in lingua. ¶Premiserat tamē per exēplū de tibia et cythara que nisi distinctionē sonitum dederint sciri nequit quid canitur aut quid cytharizat. Et eni si incertā vocē det tuba.quis ꝑparabit se ad bellū? Cōcludit ꝙ opus est sensu.tam cognitōnis q̄z affectus.dum quis orat.loquitur aut psallit.quatenus ꝑm tropologiam.homo spūalis se paret ad bellū.et cū quinq; lapidibus limpidissimis de torrente scripturaꝝ goliā id est sathanā sternat.alter dauid puer factus. ¶Hec est ꝓbola mystici canticordi.vel cantici cordis quod hortatur idē apūs psallere spiritu.psallere et mente. ¶In quo cantico cordis tria reperiuntur vt in cantu oris. ¶Primum est cātus materia que vocat lr̄a. scōm cant' vox que dicitur resonantia.tertiū cantus figuratio.q̄ denominat nota vel notula. Materiā canticordi dicimus.omnium diuinoꝝ et humanorū cognitionē piam et modestā. ¶Resonantiā appellamus omnē cordis q̄ spiritus affectionē moderatā et ordinatā. ¶Notā vel notulā figuramus ad p̄cedentiū duoꝝ notitiā.vt appareat cui resonantie affectuū sit aptanda littera meditationū. ¶Hac super re dabunt pauci versus q̄ꝝ sentētia plus elucidabit et ꝑ ꝙ triplex quinariū. Quinq; v̄ba ꝑ lr̄a

Magnificus largus pius es iust' misericors. Quinq; affectus p armonia. Gaudia. spes. pietas hinc timor atq; dolor. Adaptatio q̄nq; vocaliū ad voces q̄nq; affectōnū A gaudēs amat. e sperat. q i miseretur O timet. u q; dolens odit et ista notes Cōformatio ad q̄nq; notulas Sol. fa. mi. re. vt. Quisquis aniaduertere diligenter voluerit. inueniet q; oīs meditatio salubris tā diuinarū q; humanarum sciarū reduci pōt ad quinq; verba quoz q̄tuor p̄ma deus respiciūt scz magnificentia munificentia mia iusticia Quintū est hoi spāle videlicet miseria Oīne siq̄dē canticū spūs et cordis habet formari p̄m alterū q̄nq; verborū seu duoz. seu trium. seu oīm simul p̄dictorū Possent sili'. oīes cordis et spūs affectiones ad numez deduci q̄nariū que sūt gaudiū spes cōpassio timor dolor. Applicādo singulū verbū lr̄is meditationis singule. per ordinē hic positum. voci sonantis affectionis Demū q̄nq; vōles ordie naturali posite. notule sē indicātes cui voci lr̄a sit accommoda. etiā p depssionē q eleuatiōnē ad instar game manualis. sol fa. mi. re. vt. Aut ponak. ordo nature vocaliū demptis cōsonātib' vt patz in figura sequēti

A	E	I	O	U
Gaudiū	Spes	Cōpassio	Timor	Dolor
dei magnificētia	Munificētia	Miseri cordia	Justicia	Nostra miseria

Nolumus ār vt existimet aliquis gama p̄ns. mysticoz oīm cāticorū valere p̄tinus efficaciter vt cā tet cor et spūs per affectū simul et effectū. si nō fuerit huic arti deseruitu facillie. supaddit' vehemēs et iugis vsus Quippe sic inspicim' in ceteris artibus. p̄sertim in musica sēsuali Sic in psalterio q cythara Sic in choro vocali Sic in cordis et organo. Dz nec opoztz nec expedit sola p̄ntiū fātasia figurali versari diutius. q̄z ducank ad intelligētie puritatē. fantasmatibus vel transcensis vel interim q̄ntum fas extiterit derelictis Nec ideo putāda est p̄s ars inutilis vel supuacua vel solum fantasialis. q̄m p̄us est q̄ aiale est p̄m Aplm Et oīs nr̄a cognitio intellectiua sumit a sensitiua p̄ncipiū. que iuuak dū ordinata sibi fantasmata p̄sentank et sub opēdio Hoc vnum fidenē pollicemur q; p̄s ars tāq; in vtero nature formata. cui nulla ē lingua barbara vel ignota practicabilis erit omnibus. Et p oēs sine discretione idiomatū. qui conuerti voluerint ad cor. vbi tanq; in libro scr̄tū est imp̄ssum et signatū et notulatū licet obumbratū in multis p̄scriptū ternariū Naz q̄s negauerit deū esse magnificētissimū et ideo gaudendū de tāto dño. rege p̄re deo Quis insup nesciat. munificentiā ip̄ius siue largitatē. et ita spes in eo ponenda est. Porro. q̄a mitissimus et iustus. nobis

alīt miseris mriīs modis surgunt
alij tres affectus qui sūt timor iu/
sticie.dolor miserie.et cōpassio tā
aliene q̄z sue calamitat.ad implo
rationē faciendā diuine mie. Lo
caliū subinde natural ordo.posi/
tus est tanq̄z a psalterio ꝓfundo
cordis incipiat A.debinc E.pau/
lo acutius Deinde J.Postmodū
O.Tādē V.labijs sūmis exp̄ssū
Est igit̄ praxis vt quotiensc̄unq̄z
et vbicunq̄z syllaba lr̄alis cantici
posuerit A pōt meditatio de ma/
gnificentia dei fieri cū resonātia
gaudij Si ponit̄ e sit de largitate
dei spes Si sit J resonet ad mise/
ricordiā dei et humanā miseriam
cōpassio Si O timor iusticie Si v
dolor nr̄e miserie deploretur. Et
rursus hinc inuenire cōbinatiōes
et ꝓportiones suaues vt diatesse/
ron diapente diapason. Necnon
neumata cū tonis. cantū cū disca
tu/tenorē cū triplo/q cōtratenore
ꝓut in opusculo cāticordi latiori
traditione deductū est.ac sub exē/
plis monocordi ac decacordi fi/
guratū Sic in oīi cātico sonabili
cuiuscunq̄z sit lingue valz notulari
ꝑsus psalmi. Utrū vero sufficiat
in eccīastica psalmodia q̄ intentō
cantātis vel audiētis ferr̄ ad pre/
missa colligi p̄t ex opusculo de so/
licitudine eccīasticoꝝ. Hoc vnum
dicim⁹ hic q̄ nec inspirationes sci
spūs artare nec meditatiōes eru/
ditoꝝ.circa sensū psalmorū p ista
tollere volum⁹ aut debemus Sz
sūt qui nec sensū lr̄e q̄modolibz in
telligūt.neq̄z quomō se meditādo
recolligāt inueniūt. Proderit hec
ars p̄cipue talib⁹ cū exercitō pau
latino q̄ntūcunq̄z laici sūt Verbi
gr̄a tu audies.a vocalē in sua ꝓte
psalmi.dirige meditationem tuā
ad magnificentiam dei ac ꝓinde
formet cor tuū vocē gaudij vl̄ for
mari desideret.qr̄ desideriuz pau/
per exaudiuit dn̄s.si plus nequit.
dicēs cū ꝓpha. Cōcupiuit anima
mea desiderare iustificatiōes tuas
in oīi tempe Tu audies.e.tu fer
meditationē tuā in dei liberalita/
tē seu munificentiā ac inde spera.
vel spare desidera. Similit̄ ad J.
meditare dei miam cū hūana mi/
seria et huic opatere vel opati tā
aie tue q̄z alijs occupisce. Ad o.co
gitabis iustitie dei seueritatē q iñ
timebis vel timere desiderab Sic
ad.v.dolebis hūanā miseriā vel
dolē curabis vt nō appōas vltra
magnificare te sup terrā Et q̄s ē
obsecro tā hebes aliq̄s q̄ ñ possit
sub mozula tpis hec addiscē me/
ditari.meditataq̄z vel desiderata
exequi.et si nō volatu otēplatōis
saltē lento nō nunq̄z saltu cordis
instar locustaꝝ Veniet hora fer/
uētior qñ dicē ex sñia dn̄o sic sata/
gēs poterit Via mādatoꝝ tuoꝝ
cucurri cum dilatasti cor meū. Po
stremo si videatur aliquibus hoc
artificiū magis curiosū q̄z fructu
osū. hz totā musice spūal seu cor/
dialis armoniā ꝛb duab⁹ vocib⁹

que sūt spes salutis ⁊ timor dānationis. sub duplici lra vel duobus vbis q̄ audiuit ꝓba postq̄ semel locut⁹ est deus. Et hec sunt ptās seu seueritas iudiciorū dei. et mia respectu p̄miorū ⁊ miseriarū nr̄arū p̄m que duo formabat ꝓba canticū suū dicēs. Misericordiāq̄ iudiciū cātabo tibi dñe. cui⁹ nomen est sanctū et terribile. Nec aliq̄d inuenies in scripturis et creaturis q̄d ad alterū eorū reduci nō possit

Discipulus. Gratū habeo q̄a sentio te descendisse voto meo. Nihilomin⁹ adhuc supest p̄mus inq̄sitōnis scrupulus. qua rōne potuerit mens marie p oēs affectionū istarū modulos. tāta facilitate. suauissimū guttur mētis aptare. cū vix in magno ocio cum sollerti studio possit hec practica mō tradita facilit obseruari

Magr. Accipe primo. qr fecit marie magna q̄ potēs est. Subinde mirabilia sūt que simlr efficiūt ars et vsus. Docent hoc in ꝓposito siki. musicorū tractatores. Nō enī cytharizās si pfectus est deliberat de qualibet corda sic aut sic tangēda qm̄ p̄bo teste. ars pfecta nō deliberat. dū assuetudo trāsit velut in naturam que vt sic magis sequit impulsum suū. q̄z deliberās arbitriū. Deniq̄z redit habit⁹ radicatus et pfectus. illa facilia q̄ difficilia vel impossibilia videbant habitu carentibus. Nō minus hoc in spūalib⁹ et intrinsecis opationibus intellectus et affectus q̄z in sensib⁹ exercitis.

Discipulus. Dū acute cōsidero cogor experientijs. simul et p̄legijs assentire. Transeo nunc ad inq̄sitiones alias. Una. cur btā maria cū cecinit hoc cāticū. varie posuit et diuisit spm et aiaz dicēs de aia. magnificat addēs de spū exultauit: Cur p̄terea magnificat aiam et exultare spiritui Cur p̄ inde magnificationez aie sue dat dño. et exultationē spūs dat deo salutari suo. Deniq̄z cur incepit maria cāticū suū a magnificatōe dñi poti⁹ q̄z a sapiētia et bonitate Prius q̄z narrauit beneficia sibi singularit collata q̄z distributa ceteris vniuersaliter.

Magr. Vocas me ad questiones. ognitu dignas. Quarū p̄ma ocernit materiam de diuisione aie ac spūs. Et hec quidē multa p̄supponit si pfecte debeat intelligi. Diximus p̄dē alib⁹ in tractatib⁹ de mistica theologia. Fuit quoq̄z alib⁹ p̄cipuus doctor. p̄bus aut theolog⁹ quin aliqua de spū et aia tradiderit pro ognoscēdo nosmet ipos. que cognitio iure ceteris oībus antefertur. ita vt nunq̄z possit de ea sermo nimis dici sicut neq̄z pōt nimis sciri.

Discipulus. Vere sic est. nec in aliqua quauis traditione fateor me magis occupari velle. Presupp̄ositis igitur multis alibi traditis dic ad pōs accōmodum ꝓposito.

Magr. Accipe p̄ ipius aie rōnalis q̄ est fōr homis eētialis p̄m determinatōez eccie sūt p̄ncipalit duo actus vt officia Intelligē scz et aiare. Apter p̄muz dicitur spūs Anima vero Apter al

terū Nec ignoro multis vtrunqz nominibus aliter appellari Sz acceptionē nostrā significabit taz descriptio qz subdiuisio Et vt apud eruditos catholicos aptior fiat intentio nostra Recepimus xpm pro exēplo.qui dixit Tristis ē anima mea vsqz ad mortē Et de spū subiūxit Spūs quidē pmptus est Cōsiderāt igitur doctores in xpo quasi duplicē anime rōnalis portionē Una bz quā fuit vere btūs ab instanti conceptionis clare vidēs deū et fruens eo Altera fuit substātia.tristicijs7 ceteris affectibus vie/qui erat bz illa passibilis. quanqz spontanea susceptiōe penalitatū.non absoluta necessitate Si potes igit cōcipere diuisionez istam quā credimus in anima xpi fuisse.poteris cōiecturare.quid in ceteris hoīibus valeat effici.Et primo respiciamus beataz nostrā mariā que dū erat viatrix.habuit post xpm tūc viatorē.diuisionē spūs et anime modo pfecto.bz differenter a xpo. Primo quia spūs christi erat pfecte beatus vt nūc in gloria.spūs marie nō.sed in enigmate et speculo cernebat7 amabat deū.Secdo quia non nēcitate. anima xpi suberat passionibus sēsitiuis vel afflictiuis.sed vltro susc/ipiebat eas Quod intuēs hylarius dixit xpm hora passionis nō voluisse.nec timuisse.nec timorem fuisse sibi.Supplendū est nisi voluisset.Alioqn esset error totī euāgelice narrationis subuersiu' Anima vēo marie nēcario patiebatur ad presentiā obiecti tristabilis. Unde qzuis esset sine peccato originali cōcepta.nō tamē habebat innocentie statū pmorū parentuz sicut nec alij p baptismū mūdati. qñ deletur culpa manet pena id ē nēcitas patiendi.Tertia differētia sumit quia beatitudo xpi que fundabat in spū nō redundabat nec effluebat in animā.nec passiones anime cōturbabāt spiritū vt spūs erat Aliter vero fiebat vtraqz redundātia de virtutibus spiritus marie in animā scz.et econtra de passionib' aie in spūm hinc/min' voluit in filij passione.nec ita clamauit pro sēsualitate deus meus quare dereliquisti me sicut filius. Quarta dat dra qa spūs xpi(q dici pt cor ipius)semp vigilabat. etiā anima dormiente iuxta illud. Ego dormio et cor meuz vigilat. Nō sic in maria. Discipul'.De beato paulo quid dicimus cū vidit arcana dei. Magr. Probabile ē qd Maria aliqñ sic rapta fuerit et sic insperarit.atqz multo diuinius fuit in maria diuisio spūs7 anime qz in paulo vel Joße vl ceteris viatoribus.Quia nlli mot' aie rōnalis(qui nati sūt obedire ratiōi) pueniebāt i maria iudiciū rōis vel sps Sec'in alijs q pter peccare poterant venialiē Discipul' ¡Cur apposuisti de motib' q nati sūt obedire rōni. Magr

Sane ꝓpter motus nutritiue po/
tẽtie vel naturalis.qui nõ sequũt
cognitionẽ aliquã ideo mouẽtur
nõ ex impio vel motu rationis.ꝫ
nature quodã impulsu trahũt
¶ Discipul⁹. Utrũ sic fuisset in adã
nõ peccante. ¶ Magr. Nõ videt
satis determinatũ.qm̃ potuit de⁹
subĵcere libertati ꝑmi hois suas
oms potẽtias.quẽadmodũ dicũt
aliqui nõ impbabiliter q̃ in bea/
tis oms potentie sũt in suis opa/
tionibus diuncte libertati vel sub/
dite.et in xp̃o similit ¶ Discipul⁹
Uellẽ dares exemplũ sensibile de
hui⁹mõi diuisione spũs et anime.
¶ Deinde varietatẽ aperires.post/
modũ subdens diuisionis huius
causas. ¶ Magr. Tria petis diffi
cilia nec satis intelligibilia per so
lam doctrinã.nisi comes fuerit ex/
perientia ¶ Dat aug⁹.exempluz de
monte sublimi.in cui⁹ vertice fit il
lustratio solis quietaq̃ serena sine
nubibus ¶ In pede vero mõtis fit
obscuritas nubilosa cum agita/
tione ventoz. ¶ Dat aliud exẽpluz
hugo sup eccĩasten de igne qui fu
mat cũ flãma et de illo qui seren⁹
lucet in carbone viuo. ¶ Discipu/
lus ¶ Nunc varios modos hui⁹ di
uisionis spũs et anime nobis ape
ri. ¶ Magister. ¶ Differẽtia triplex
est quia spũs aliqñ manet in actu
suo nihil agente anima' sensitiua.
¶ Hoc primũ ꝑspicuũ est in spiritu
separato qui viribus sensitiuis nõ
vtit ꝫ ꝓbabilioza dicta doctoz
q̃uis auctoz de spiritu et animaq̃
cassiodorus sonent in oppositũ q̃
anima separata.sẽtit.videt.audit.
q̃ tangit Sed tũc frustra facta fu
isset cõiunctio anime ad corpus.si
nõ egeret organo corpeo dũ ope
rationes sensitiuas exercet. ¶ Forte
volebãt isti dicere q̃ vires iste ma
nent radicaliter in spiritu sepato
sicut visiua vis est in pede viuẽtis
homis.licet ibi videre non possit.
¶ Sed magis ad rez nostrã dat
exẽpluz de paulo qui raptus fuit
in spiritu a deo sine sẽsu corporeo
quod dicebat Siue in corpe siue
extra corpus nescio.deus scit. ¶ Fit
ꝑterea aliqñ viceuersa q̃ duz aia
ꝑm portionẽ inferiorẽ ẽ in actib⁹
suis.spũs superior nihil intelligit
¶ Hoc ẽ frequẽtissimũ est in non
habentibus expeditum rationis
iudiciũ.quales sunt pueri vl fatui
vel dormiẽtes.vl attenti vehemẽ
ter ad sensibilia.et bestiales hinc
effecti. ¶ Discipls. ¶ Nunqd appel/
landa est hec diuisio anime q̃ sps
aut raptus vel extasis? Magister.
¶ Nequaq̃ si ꝓprie iudicauerim⁹.ꝫ
magis est hec absorptõ spũs q̃ de
pressio vel alligatio q̃ ab anima
ꝑ extasim q̃ raptũ sepatio. ¶ Dis
cipulus. ¶ Sic videt.qm̃ raptus di
cit impulsũ quendã ad superiora
vel actionẽ vel ductionẽ.quemad
modũ ductus ẽ iesus a spũ duct⁹
impulsus et actus in desertũ ꝓpte/
rea dic alteros modos ¶ Magr
¶ Un⁹ est dũ sps efficit in actu suo
ad siltudinẽ fulguri.corusc̃atis.a
emicãti.scintille solũ i q̃dã trãsitu

in quodã transitu repentino. non in tali valẽs ꝺsistere claritate. Sic plato quẽ sequit aug⁹. dixisse ferẽ de cognitione nr̃a circa deuz vel diuina per homies a sensibilibus se conãtes abstrahere. Sonat ad hoc simílitudo aialiũ ezechiel. de quibus dicit ꝙ ibant et nõ reuertebantur. Subdit tñ ꝙ ibant et reuertebant. nõ quidem absolute loquẽdo. ne videat ꝺtradictõ sed addit in similitudinez fulguris coruscantis. que cozuscatio ad matricẽ suã regredi videtur. quãuis ꝑsistat in se ipa Trahitur insuper ad hoc verbũ Job de deo ꝙ abscondit lumen in manibus oñdẽs illud quando vult et quomõ vult Loquit ad hoc ꝓpositũ frequẽter Aug⁹. satagẽs exurgere ad ognitionem diuinoꝝ Sed subito resozbeoz inquit dum quicqz emicare cernitur in intelligẽtia vel affectu. Apud aliquos vero transitus iste repentinus qñqz fit paruissimus ꝑm plus et minus Magnũ ẽt magnũ valde. si vel hoza dimidia sit in celo silentiũ dũ hic viuim⁹ Hoc aũt magnũ senserat ꝙ experiebat quasi quotidie beata que dixit Fecit mihi magna qui potens est.

Discipulus. Istud pie credi põt Sed vtruz solo dei miraculo vel illapsu sancti spũs intimo. fiat tanta diuisio spũs et anime aut si qñqz naturaliter eueniat per vehemẽs studiũ meditatiõis circa diuina et exercitij per virtutes moze phylosophantiũ. qui soli tali via nitebãtur. Magr̃. Non arbitreris hoc possibile. Alioqn negas xp̃m esse hostiũ quo venitur ad deum Sic diuin⁹ dionysius posuit hãc theologiã esse misticã. solis ꝓpriã xp̃ianis. Potest nihilomin⁹ auxilio eẽ taz angelica visitatio. qz humana exercitatio cum cozpozis apta disꝓpositione et ꝺtemplatiõe. Discipulus Dicis auxilia tria vnum per ãgelũ aliud ꝑ exercitiũ. aliud per cozpus bonũ. Dicas de quolibet breue verbũ Magr̃. Jncipiam ab vltimo. Omnis itaqz cognitio nostra qntũcunqz fiat per spiritũ naturali via sine reuelatiõnis immediato miraculo. capit a sensibus inttiũ. per quos fãtasmata veniũt ad aiam fantasiantẽ. de quibus dixit pBus. et theologi cõsentiũt. ꝙ necesse est quemcũqz intelligentez fantasmata speculari. Hec sunt ad spiritũ sicut color ad visũm. Hinc fit per irradiationez intellectus agentis. quez nõ aliud opinoz qz spiritũ prout lumie vultus dei signato super se naturaliter preditus est. Fit inqz actuatio fantasmatũ quatenus in possibilẽ intellectũ se p̃sentent et possibilis intellectus ex ipsis fãtasmatibus eliciat incozpeas spẽs intelligibiles et immatiales. ꝑ quas intelligat sine sensu et cozpe nõ vt subiecto. qa semꝑ reseruat. z vt organo spirituali Exempluz datur de luce q̃ requiritur vt color videatur. tam pro colozibus vt actuẽtur et fiat ex ipsis et lumine vnuz in ratione

motu Requirit insup ad illumina
tionē medij ꝓspicuū Supplet autē
officiū lucis exterioris ipm lumen
intrinsecū et naturale quibusdam
oculis quod in cattis et lupis et
aliꝯbus hoibus videre est. qui no
cturnis vident in tenebris ¶Dis/
cipul⁹. Apparet discredi nec ido/
nea dicere rei nostre. ¶Magister.
Ostendā mox idoneitatē Itaqz si
necesse sit cognitionē spūs/etiā ab
anima diuisi. sue cognitōnis initiū
sumere per inspectionē fantasma/
tū Quid cosequentius qz iuxta va
riā fantasmatū ꝓsentationez fiat
in spiritu cognitio? ſHoc est. fiat
clara et serena cognitio spiritua/
lis si talia ꝓsentantur fantasmata
serena clara ordinata quoqz q im
perturbata. Quo cōtra contrarij
euenient cognoscendi defect⁹ Ca
pis hec? ¶Discipulus. Capio et
quotidiano probamus exprimēto
¶Magister. Vides ꝓinde iuua/
ri spiritus cognitionē ꝑ oīe illud
quod efficit serenationē fātasma/
tum circa rem que intelligenda ē
ꝓcipue spūalē et diuinā. ¶Disci/
pul⁹. Video dū tā serenitas illa
nō efficiat aliūde per uersionē in
tellectus simul et affectus ad libi/
dinosā cupiscentiā terrenorū
Magr. Hoc excipis sapienter q so/
lerter. ꝙa nō oīis hīs clara q or
dinata fantasmata uertit ꝓtin⁹
illa ad solā diuinoꝝ cōquisitionē
meditandā seu contemplandaz. Ut
vero supponam⁹ amodo loq nos
de cōtēplatis. qui q̄dē sūt ꝯ nō nul
li tā accipiūt ꝓinde duplex illud
qđ ꝓtactū est auxiliū Unū desup
per angelicā operationē ꝓpriā abs/
qz nouo miracko Aliud per ꝓpriā
extrinsecus exercitationē. in ꝝtu/
tibus moderatiuis passionū nec/
nō in sciētijs illustratiuis vel cau/
satis pulcraꝝ meditationū ꝑ spe/
culationē fantasmatū ¶Discipu
lus. Explica modos ¶Magister
Scis quēadmodū fit receptō q dis
positō fantasmatū ꝝm dispositōz
spūs aialis qui radicalit a corde ꝓ
ueniēs ad cerebrū fit aialis ꝑ de/
purationē et actionez in cerebro.
Qui spūs dū solū mouet hūores
in corpe dicit naturalis. dū aūt im/
plet cerebrū bñ dispositū dr aia/
lis. ognitiuus et motiu⁹. ¶Disci/
pul⁹. Sciunt hec ex pbia ¶Magr
Sciunt fateor. ꝯ ista repetere bre
uiter q supponere nccē fuit ad tue
explicationē q̄stiōis ¶Discipul⁹
Placet vltra pge ¶Magr. Expe
ditur iste spūs aialis. vt aptū sit in/
strumentū ognitiōis. et mot⁹ vno
mō dū remouet illud qđ impedit
et turbat obscurat vt oppilat ipm
Alio modo si positiue iuuetur vt
clarus sit serenus et tranquill⁹.
¶Discipulus. Jaz cōcessi q̄tidianū
sup ħ esse testimoniū experiētie. cui⁹
hoc vnicū sufficet exēplū aristotil
positū de vini actiōe. qđ excessiue
sumptū turbat ad insaniā. mode/
rate ꝝo bibitū ofert ad ognitiōz
¶Magr. Collige ꝓtin⁹ ex his q̄
medio ꝑt āgel⁹ iuuare fantasiā vt
spūi sua pñtet fantasmata clara.

et serena Dominuat simul industria diligens moraliū q ꝟtuosoꝝ De carbone et dicamus. ꝙ si sit in eo/ dem cerebro pars vna fantastice virtutis similiē et imaginatiue ac estimatiue que sit actuata spiritu animali lucido et sereno et claro habeatq; silia fantasmata q̄ nata sūt ducere in cognitionē diuinoꝝ per abstractionē intellectus agen tis tūc spūs intellectualis seu mē talis poterit erigere se ad otēpla tionē diuinoꝝ pīertim si fuerit ha bituꝰ diu frequēterq; ꝑ fortē ta liuz meditationē. pīsuppōsito semꝑ auxilio pīs lumi. a q̄ ē ois sapia et oñe donū pfectū Si ꝟo fuerit altēa ps obscurioꝝ. fuit aialis sic apparet possibile. tunc illic appare būt turbulētioꝝ fātasmata. ac ꝑ/ inde videbit sibi rōnalis spūs ve/ lut in monte cuiꝰ aper lucidus est et radix obscura. Dilatatur exem plū ex durissima (q̄ reperit q̄tidie circa nubes inēpositas) solis ra/ diatione respectu sensualis oculi. Habes hic modo similitudinem diuisionis anime et spiritus q̄ di/ citur fieri duz illud quod lucidissi mum est totum apparet superius quēadmodū ñ satis ē explicabile. nec intelligibile sine ꝑtio interius experimento Illud vero quod est deorsum apparet turbulentū q ob scurū. Sic in transfiguratione dñi dicit ꝙ nubes lucida obumbrauit apl̄os cuius postmodū aperietur intellectus. Hanc insup diuersita/ tem. de ignis obscuritate in accen so fumo. et de sua serenitate in car bone viuo. fas ē speculari ad scin/ tillas exilientes que clarius ꝫ bre uius emicāt. Inde coruscationes in nubibus seu fulgentias. Et ita de varietatibus quidē exemplum secutus boetius cecinit. Tunc me discussa. liquerunt nocte tenebre. Luminis q̄z prior rediit vigor ⁊c. Et iterū Nubibus atris. condita nulluz. fundere possunt. sydera lu men: Et rursus. Heu q̄z precipiti mersa profūdo. mens hebet ⁊c.

Discipulus. Sentio me. non sine causa contulisse sermonez sup hac diuisione spiritus et anime. Quā qui nō reperit potest nihilominꝰ eam credere reperibilē in deuotis hominibus Sit hoc per illapsum dei miraculosum q̄ immediatū. sit angelico ministerio. sit ꝑtie virtu tis exercitio Consonare video si/ militudines. et similitudinibꝰ ꝟba scripture Domine quis habitabit in tabernaculo tuo Aut quis req̄/ escet in monte sancto tuo Ecce ꝑ montis exemplo. Et pro altero In meditatione mea exardescet ignis Magister. Quid si tertiuz exemplū iunxerimus. de aqua va/ sis vel fontis vel maris. quale po suit vnus patrum. Et alludit fa/ bula de narciso. Virgiliꝰ quoq; non siluit postq̄z dixerat Annum celerem huc nunc diuidit illuc. Si/ cut aque tremulum labris vbi lumine eneis. Sole repercussum

aut radiatis imagine lune. O mia
nolitat late loca iaqz sub auras
Exigit sumi qz ferit laqaria tecti
¶ Discipulus. Narrabat vnus
expertorū passorū qz diuina Ego
inquit nonunqz sensibilē talē mihi
visus sum in cerebro diuisionē qsi
pars inferior esset aqua subobscu
ra cōmotaqz. Superior vero velut
aer nitidissimus. serenus q tranql
lus emineret. et hoc pulcerrimis
omniū fere pteritarū cognitionū
mearū meditationūqz salubriū si/
mulacris Nonne erat ista diuisio
spūs q anime? ¶ Magister Nō exi/
stimo. sed ad illaz erat dispositio.
Actuabat quippe spūs mētalis p
spēs intelligibiles illicitas vt intel
ligeret spūalia. iā auersus a fātas/
matib⁹. Sicut habes duodecimā
industriā pro mystica theologia.
animū a fantasmatib⁹ auertere
¶ Discipulus. Quomō fiet istud. cū
necesse sit omnē intelligentē fātas/
mata speculari? ¶ Magr. Necesse
est pmitus. sed forte non assidue.
nec ita qn adiutrice memoria spi/
rituali cū habitibus per intelligē
tie cōtinuationem adquisitis. ipse
spūs immaterialis. valeat de ha/
bitu et memoria se in actu otinua/
re. sine ministerio sps aialis Hinc
estimo Remigiū descripsisse cōtem/
plationē q est opatio sine motu:
et hoc siue sonet contemplatio co/
gnitionē siue amorē. siue delecta/
tionē ex vtriqz osequentē in sbie/
cto bene dispōsito et habituato.

Nā quid est delectatō nisi diūctio
cōuenientis cū ouenienti pcepta et
amata. Talis igit opatio causat
diuisionē spūs ab anima. qa nihil
agit ipa. vt anima noiatur. tūc ad
actuz spūs. sed vel sopita qdāmō
silet et tacet. vel si mouet et sentit.
nō oturbat neqz deficit spiritū ab
arce otemplationis Hec est pax
quā deus dat vt nō oturbet cor
ipius neqz formidet. q q pz aplm
exuperat omnē sensū modo dicto
Priuatur eni spūs et si non a vita
anime. tñ a sensu vite eius Simul
accipe verba Richardi q posuit
in forma auctor de spū q aia. ne
videar in tāta re minus hre fidei
tanqz inerptus. Detur ego fides
vel expertis. Diuus et efficax est
sermo dei ptingēs vsqz ad diuisio
nem spūs et aie. Sed in hac diui/
sione. anima q qd aiale est in imo
remanet. spūs aūt et qd est spiri/
tuale euolat ad summa. et ab infi/
mis diuidit vt ad sūma subleuet.
ab aia scindit vt deo cōiungatur
qm qui adheret deo vnus sps est.
Felix diuisio et mirabilis sepatio.
vbi qd corpulentuz est remanet
deorsuz. qd spūale et sbtile ē. vsqz
ad speculationē diuine glorie sub
limatur. et in eandē imaginē trās/
format Pars inferior oponit ad
sūmā pacē et trāqllitatē/ cū ps sb
limat superior ad gloriāq iocūdita
tē ¶ Discipls Magna sē hec et in
alterū reseruāda tractatum. dies
crastina expectet. Nūc aūt breuit

absolué ¶ Tur dicit anima magnificare dñm potius q̄z ipe spirit⁹. ¶ Magister vtrūq̄z profecto fm est sed specialis ratio fuit in-anima que xbi incarnati spiritali maiestati preparauit hospiciū/in carne prorsus animali. Rursus quia futuꝝ erat ꝙ hec incarnatio scandalū esset iudeis et gentibus stulticia preuenit maria monstrās nō ex impotentia sed sūma dñatione dñm carnem suscepisse. Proinde spectat pl⁹ exultatio (quasi extra saltatio)spiritui q̄z anime, simul q̄ tria coniunxit. deū pro timore casto. Salutare pro honore grato. suo pro amore summo qui sic fuit singularis in maria quaten⁹ ipsaꝝ alliceret vt esset nihilomin⁹ cōis vt plus proficeret Postremo spiritus marie prius exultauit q̄z animalis pars impregnata magnificaret dñm qđ tūc maxime factuꝝ fuit dum cōsentiendo ait. Ecce ancilla dñi fiat mihi secundū verbuꝝ tuū. Quod qz perficiendum fore post ab elizabeth ꝓphetizante et bñdicente (quā visitauit) accepit exurrexit in iubilū Et ait Magnificat anima mea dñm. ¶ Discipul⁹ et nos magnificem⁹ dñm q̄ exultet spūs noster in deo salutari nostro. Eras reuertemur in idipsum. Explicit primus tractat⁹.

Sequitur tractatus secundus dragmaticus sup Cāticō marie de exultatione spiritus Et continet notulas. lxxiij. Prima notula sequitur.

Exultauit spūs me⁹ in deo salutari meo. ¶ Discipulus Assuꝝ quesitur⁹ Ait beata nostra dum cecinit Magnificat anima mea dñm. Et exultauit. ꝛc. fuerit in spiritu vel supra spiritum vel sine spiritu vel extra spiritū ¶ Magister quesitū ℞ quadri membrū volo si possū ad intelligibiliores ēminos reducē ꝓsupponens spiritū hic capi per nos ꝓ superiori portione rationis que alio modo dicitur mens vel apex mentis. vel intelligētie scintilla que noiatur grece synderisis ¶ Discipul⁹ Placet acceptio licet multiplex alia sit vel etiā dicatur ab aliquibus non parue auctoritatis pars rationis inferior. Ibi glosa psallam spiritu psallam et mente ¶ Medicis vero concorditer appellat vapor iste naturalis q̄ vitalis effumatus a corde per corp⁹ ad cerebrū precipue illic fact⁹ animalis sensitiu⁹ et motiuus nō tñ principaliter ꝺm veritatem sed instrumentaliter per animam que ē in homine res eadem cuꝝ spiritu rationali differēs penes officia ꝙ vt alias declarasti. ¶ Magister concedo tibi singula tue diuisiōis mēbra ꝙ maria freq̄nter fuit nūc in spiritu nunc supra spm̄ nūc sine spiritu seu non habens spm̄ nunc extra spm̄. ¶ Discipul⁹ Non ē in me spūs qui capiat ¶ Magister

Nescies An scies dñi ita loqueris aperis intellectū Discipulor ita q̄z q̄d intelligis dicēs q̄ nō ē in te spūs nūq̄d oro separ'es a corpore tuo? ℣ Discipul' Qualiter hoc loq̄ris q̄ me viuere ognoscis vel ex ꝟbis certe ꝓpendis ℣ Magister Est ergo i te spūs? ℣ Discipul' Nullo pacto id negauerim Magister Nunq̄d non otradicis primo dicto. nō est in me spūs Discipl's Allegas acriter nisi ꝓtinus addidissem q̄ capiat. ℣ Magister Vigilāter attendis et euades otradictiōem si vocem ꝑriā explicaueris ℣ Discipl's Tu explica vice mea. ℣ Mgr Ibi spūs dupliciē vitā sīc et aīa q̄d ex diffinitione data aie ꝑ ꝑbz colligit Est inq̄t Dia act' corpis phisici organici vitā hñtis in potētia. supplēt expositoēs ad vitā scdaz q̄ est operatio vite ꝑme Ñ spūs dr nō solū esse vel viuē vel intelligē q̄a sit essētialit itrinsece formalit essētia vita et intelligētia Sed qz ꝓducit ex se tales act' vitales qui vita scda noiantur nedū a ꝑbis sed in vsu vulgari q̄ res oīs q̄ mouet dr viuax aut viuēs Mortua vero dū q̄escit vt aqua fōtis viua Aqua laci mortua Tali mō distinguūt ꝑbi cū theologis ꝟplicem vitam ꝑm triplicis boni finē quē opando nitit q̄s adipisci iuxta poeticā de trib' deabus fictiōnē Juno preest diuitijs vtilib'. ven' delicijs et voluptatib' Pallas sciētijs et artib' hōrabilib' Ponitur alia distinctio ꝑm speculatōez et prarim et mixtim ex vtroq̄z qō est vita practica Est vita speculatiua Est vita simul actiua et contēplatiua qualez habuit beata nr̄a ꝑm euāgelicū pūtis diei sue assūptionis misteriū de susceptiōe xp̄i p martham et mariā Siquidem beata suscepit xp̄um cum officio duplicis hui' sororis quia solicite ministrauit et deuote sedens sec' pedes audiebat ꝟbū illi' ℣ Discipulus Intelligo melius q̄z antea ꝑriaz vocem dū dixi q̄ nō erat in me spūs q̄ caperet. non cīm volui me simpliciter nō hr̄e spm̄ ꝟ operatiōem spūs explicatiuā talis ministerij. ℞ ē intelligentiā me hr̄e negaui Mgr Stet memorie hec distinctio pergā ea deducē q̄ possui Et primo beata virgo fuit in spiritu dū opatōem spūalem habuit in cognoscēdo plurima que cantabat de magnificētia dei in suis opibus vt de creatura ex origine magnitudine multitudine plenitudine pulcritudine opatione et ordine. Erat scdo sup̄ spm̄ vel in excessu spūs vel in extasi mētis respectu illoz q̄z non poterat ex sua virtute vel intelligentia ꝑriam cognitionem accipe. Ut quid esset deus in se et in sua magnificentia. q̄d angeli p oia. q̄d felicitas quā nec ocul' vidit. nec auris audiuit nec in cor hois ascendit. Erat tertio sine spū respectu

illoꝝ quorum nullam ex ſpū ſuo poterat rōem attingere Ut regina ſaba reſpectu ſapiētie ſalomonis ihec alio modo dicitur deſectio ſpūs/vſitato nomine in pſalmis et cāticis Sic em̄ canit in pſa de ſanctis/Miranť et deficiūt in eum quē pſpiciūt ihāc xp̄s notabat cū dixit Niſi quis abnegauerit ſemet ipm̄ non p̄t me⁹ eſſe diſcipul⁹ Quia niſi q̄ſq; a ſemet ipo deficiat/exponit gregori⁹. ad illū q̄ ſup̄ ipm̄ eſt non a xp̄inquat ihanc apūs noiat captiuatiōem intellect⁹ in obſequiū xp̄i Sub b tropo dicūtur monachi ſine voluntate nec hr̄e velle vel nolle Vocat aliq̄ ſtupor vel extaſis conſurgens ex admiratiōe vehementi rei cui⁹ cauſa penit⁹ ignoratur p̄m dama ſcenū Erat q̄rto maria ſub ſpiritu dum aie ſue b eſt portiōis inferiozis opationib⁹ intēdebat.

Diſcipul⁹ Eia ꝝo non ē mirabilis expoſitio talis q̄ puerl. etiam poſſz inculcari Mgr̄ Itaq; ſapientia eſt q̄ abſcondita p̄duxit in lucem p quā fit doctrina pruden tū facilis. dū confuſa diſcriminat et diſtinguit. dūq; vaga inordinata et obſcura reſoluit ad pauca p ſpicua. Diſcipl⁹ Qua rōe fiūt iſta? Mgr̄ Nimiz p logicā q̄ iō dicitur ad oim̄ methodoꝝ principia viā hns. Diſcipul⁹ Quid agis de logica q̄m ſtudioſi noſtri tp̄is vilez hūt terminiſtā irridentes eo p̄ oia referat ad terminos Nos inq̄unt rem inq̄rim⁹. ad rem imus. q̄d ad nos de t̄minis? Magiſter Grauiſſime rūt talib⁹ olim preceptoz noſter inclit⁹. ſic fuit et eſt in plurimis q̄ ſe gratis inuoluūt. cura erroꝝ inextricabilibus modis q̄s ſola ſcit et p̄t logica reſoluē diffiniēdo diuidēdo t̄mino/rū deniq; q̄tiōes cū modis ſignificādi viuacit̄ exponēdo. Nec nō ſophiſmatū palogiſatiōes fātaſticas detegēdo Diſcipulus Sufficēt ergo ſcire logicaz p cognitione metaphiſice ſoli⁹ aut theologie nec eſſet p̄ſcrutatiōe pluri opus Mgr̄ Falleris q̄m logica nō dat cognitiōez ſciētiaꝝ hmōi ꝫ expedit iter. modis certis q̄ venitur ad eas Docet inſup modū explicatiōis. ceptuū ſubtiliū. circa res ipſas tā diuinas q̄z naturales tā in cogitatiōib⁹ q̄z in affectiōib⁹ quē explicare difficillimuz eſt imo nec plene poſſibile ſi logica cū grāmatica defuerit q̄s ad b officiū ſūmi viri metaphiſici et phiſici reppererūt Ariſtoteles p̄cipue ſ̄bāc opinoz eſſe cām erroꝝ hoim̄ deuotioni ſe dare putātiuz ſine logica et metaphiſica ſicut homines ſūt ſeſe. duz neſciūt apud ſe concept⁹ habitos. preſertim affectuales reſoluē et min⁹ p̄nt ad extra x̄bis cōueniētib⁹ exponere. vñ ſe ipos ſophiſticāt et alios vel nō inſtruūt vel decipiūt. exptus centies et centies loq̄r. Ecce duz audiūt p̄ marie ſpūs exultauit in

deo salutari suo. conant exultare sibi fantasiantes mlta. nūc amando. nūc timēdo nūc gaudēdo. nē dolendo q̄lia dū satagūt. assidue fiūt apud eos insolita fantasiaꝝ idola siue simulacra q̄ qr nesciunt discernē a veritate reꝝ et intelligentia rōis. oia deputāt ad miraculū vel ad doctrinā deuotionis excellentē p anagogiaz et mētis excessū. Patuit in thuriluminis q bagardis et alijs absq̄ numero q̄ꝝ scpta plurima. maxie circa feminas. q̄ꝝ ē auiditas ptinacior in affectu. q̄uis in ꝟtute cogniti one. q̄ viris lōge fragilioꝝ Inde datū ē epitheton hoc feis marie scrib⁹ veteres sūt sortene vel sortilege Veniūt in hāc su ꝓbiā ose/quēter vt viros etiaz theologos loq̄ndo scribēdo q̄ docē p̄sumāt Cōtēnentes illō apli Mulierē docē ñ ꝑmitto Ecce q̄ modesta fuit sapiētissia feiaꝝ q̄ nō nisi septies ab euāgelistis inuenīt esse locuta Discipul⁹ Transi materiā hāc incidēter nō inutiliter positā. q̄a de exultatione spūs marie. cupio lati⁹ inq̄rē. Nā cū exultatio spūs sit quidā mētis excessus anagogic⁹. q̄ fit vt crebri⁹ p amorē. Dic si maria cāticā cāticoꝝ salomonis agnouit. Et si ꝑiū cāticum sūgebat illoꝝ oscūi Spiq̄dē apte q̄dē videor mihi ꝟ petē. dū legūtur in hac solēnitate felicis assumptionis siue talia cāticā q̄lia vocalli salutatiōes vel exultatiōes spūs amantis p amorem tractās illō cuāgelicū Cecinim⁹ vobis et nō saltastī. Mgr Presupponas mlta oportz q̄ ibidē posita nouisti. et q̄dam ad illa adiacētia Sentio tā nōariam tuā. o beata btōꝝ opitulatiōem quā supplex imploro per btitudinez tuā quaz oēs ꝓdicant generatiōes. p illā gr̄e plenitudinē/q̄m inuenisti apud deū. per illā exultatiōem spūs tui. in deo salutari tuo. dicam et nr̄o quia nobis dat⁹ est et nobis natus. Da magnificare in te. p te. et ꝑter te animam meā dñm. fac exultare spm̄ meū/in do salutari tuo et suo Da spūalium gr̄am gaudioꝝ qualis affuit elizabeth cognate tue. q̄lis et infanti exultāti in vtero suo dū aduenies cū festinatione p mōtana intrasti domū zacharie. q̄ salutasti elizabeth cū tanta vocis efficacia q repleta mox spūsācto exclamauit voce magna qr affectu magno. Benedicta tu in mulierib⁹/et benedict⁹ fructus ventris tui. Qui fruct⁹ dedit intelligē cum mirando subiunxit Et vñ hꝫ vt veniat mater dñi mei ad me Cui⁹ dñi? Plane illius cui q̄a credidisti beata es qui ꝑficit ea q̄ dicit. Et cui non ingrata protin⁹ cecinisti canticū nouū. canticū canticoꝝ Magnificat anima mea dominū. Et exultauit spūs me⁹/in deo salutari meo. p anagogicos in deū excessus. Beatus siquidem vir cuius est auxilium a te ascensiones in corde suo disposuit in valle. ꝛc. Clamās ex sūia coꝝ meuz q caro

mea. deus cordis mei et ps mea deus in eternū. ¶ Discipul⁹ Vale at ista deprecatio tua. q̄ nos diri gat. me q̄rendo. te rñdēdo Memi nisti reor altera collocutōe. te spo pōdisse rñsurum. si cātica salomo nis cecinerit aliqs̄ btā v̄go dum sepius aio voluebat canticū xp̄i/ um. p̄ferēs illud in corde suo An in exultatione spūs sui eructauēit cor suū v̄bū bonū dicēs Osculetur me osculo oris sui ¶ Mgr̄ Jta p̄sus existimo. Nimirū plēissime docta erat ab infātia in lege dñi et p̄p̄his et psalmis de x⁹ scriptis Jnē q̄ salomon in exultatiōe sp̄s edidit cātica cāticorū. tanq̄ epi/ thalamū spōsi et sponse mutuo fe dēatorz per amorem/ quā maria cōiūctiōem. modo sentiebat uberi us impletā dū in ea verbuz caro factū ē deus homo. q̄ teste Joē spōsus est hīs spōsaz ad cui⁹ pñ/ tiam et vocem ipse Joēs amic⁹ sponsi gauisus ē et exultauit etiaz nūc iam ex vtero Qua in re. duc cor sursum atq̄ cōsidera per ana/ gogiaz. Per eaz q̄ppe cātica cāti/ corz pādunt. anime se in deū leuā ti per fidem spez et amorez. Vi/ debis v̄ tpe quo maria dicit exul tasse se. q̄oruplicem exultationis ōdam. iuxta q̄oruplicem modum spūalis mr̄imonij aie deuote seu deiformis. cū viro suo ōo. vt inte rim de v̄ solo mr̄imonio fiat ser/ mo. vbi de⁹ spōsus est et aia spon sa ¶ Discipul⁹ Placet ista redu/

ctio De ceteris quippe. doctores abunde locuti sunt in expositione canticorz. ¶ Mgr̄ Exultant hac hora. Joēs. elizabeth. iēus. maria. conspicio cuiuslibet mētez vel aiam. que duo nūc accipio p̄ eo/ dem Cōsidero inq̄ deo fuisse con iūcta mr̄imonialit̄. sed varie. Matrimoniū aie xp̄i cū deo fuit ab in stanti sue creatiōis initiatū. ratū et cōsūmatū Illud aūt aie marie. nūc erat initiatū et ratū. nō cōsū/ matū Illud aūt Joēis erat initia tū. sed non cōsūmatū. q̄n possz cul/ pa saltem venialis copulā offen/ dere cōiugalem. Illud autē eliza/ beth. fuerat quidem initiatū. sed nō ita ratū. q̄n repudiū posset inci dere p̄pter fornicatiōem spūalez pcī mortalis. Neq̄ enī ponit in gr̄e vinculo fuisse ofirmata ¶ Di scipul⁹ Dicis insuetā mihi distin/ ctiōem Edisserere pleni⁹ q̄d intēdis per eam. ¶ Mgr̄ Jereor et mo/ lior oñdere q̄ pacto queniat epi/ thalamū salomonis beate marie p̄iuilegio singulari. cui⁹ in despō/ satiōe nulla fuit par aia q̄ nec p̄i mam filem visa est nec hr̄e sequen tem. ad quā anagogia. traduce/ ret cantica cāticorz. Nil preterea dubitādū q̄n creberrima. libēticq̄ locū ditate cantauit ista dū viuēt Et primo de aia filij. scz xp̄i vide/ amus. Hec itaq̄ fuit absq̄ vlla dubitatiōe p̄fectior. sed nunquaz talis cui p̄rie cōueniret hoc epi/ thalamū ¶ Dicisti enī si memine/

ris hoc epithalamū solū ꝺuenire anime pro statu vie. ꝺum ꝺesponsata est solū in fide. spe. et caritate. postulās cū omni ꝺesiderio cōplementū in re q̄ ecnitate ¶ Discipulus Memini io te posuisse in libello ꝺe canticoꝝ origine. tertio tono seu ꝓticione principali Ubi ꝺe anagogicl. nuptiis mlta notata sunt Nūc aiaꝺuerto nunc̄ꝫ fuisse xp̄m p̄m mētem seu portiōez animе superiorem nisi btm. q̄uis p inferiori viatoꝝ extiterit cui portioni non aptat ꝓprie ꝺesponsatio cū ꝺeo spōso ¶ Mgr Diaꝺuertis ꝓprie tm qualez habuerit mētalis ꝺespōsatio aie Marie ꝺram Simiter attende et singularem inuenies. in qua matrimoniū fuit ante ꝺfirmatiōem in pfia. semp ratum in via. Volo ꝺicē talē ꝺfirmatū q̄ neqz repuꝺiū p mortalem fornicatiōem potuit interuenire nec offensio queuis p originalez aut ventalem maculaz p̄m ꝺuplicem in elizabeth et in Joh̄e nūc inꝺuctam ꝺnitiōem ¶ Discipul⁹ Eleuatis pie ꝺsideratiōis oculis intueri videoꝝ mariā. p̄m ꝺicta tua primaz valde nūc fuisse cubiculo sponsi. nec obstitisse ad ꝺsūmationem mr̄imonij spūalis preter velum vel cortinā enigmatis vie tegētem cubiculū q̄ tūc peruiū nō erat ingressui ¶ Mgr Cernis acute nōne tu vides a filio q̄nto maris ꝺesiderio/ꝺsūmatiōem in gloria matrimonij. iaz inchoati. q̄ rati per grām ꝺfirmatam optabunda quesierit. nō quiꝺem impuꝺentia q̄i meretricia. rapiētē virū vltro seꝺ verecūꝺia virginali p insinuatiōem formatā. reuerētial puꝺicitie v̄bis. petebat q̄ optabat cōi voto cū spōso. neqz ei tepiꝺior erat spōsi aꝺ spōsam zelus ꝺonec introꝺuceret eā in ꝺomū matris sue. et in cubiculū genitricis sue. omni ꝺeinceps ablato velamine q̄ facie aꝺ faciem viꝺē sibi ꝺabitur. spōsum et vnū fieri cum spōso. Itaqz iam nō ꝺuo. seꝺ vn⁹ spūs/ seꝺē ꝓpetuo nubentur. Hinc sunt ille voces amoris interrupte suspirijs hinc allocutiōes alterne. hinc mutue collauꝺationes. hinc cursusq recursus crebri subiti q̄ spōsi saliētis tripātis seu tripuꝺiātis Auꝺi spōsam. verecūꝺe petētem spōsum. Osculet̄ me osculo oris sui. Trahe me p⁹ te Jnꝺica mihi quem ꝺiligit aia mea vbi pascas. vbi cubas in meriꝺie Fasciculꝰ mirre ꝺilectꝰ me⁹ mihi. int̄ vbera mea ꝺmorabit̄ Deinꝺe cū pulcrituꝺinez spōse lauꝺassz spōsus. spōsaqz ꝺe spōso fiē fecisset. Cōsiꝺera q̄ apte vel q̄ verecūꝺe ꝺedit intelligi nil restare nisi secretū ingressum cubiculi Lectulus in̄qt noster floriꝺ⁹. Seꝺ reꝺeo aꝺ osculū Amoꝝ igne⁹ est lampades eius lāpaꝺes ignis atq; flāmaꝝ Propterea neq̄t se in se cōtinē q̄n assiliatiōem querat sibi facē. semp in̄q̄etus ē quouscq ꝓtingat aꝺ in

timū rei quā diligit. Uocat inq̄z diuin⁹ dionysius vim amoris esse quid sp mobile inessabile calidū acutū. feruidū supferuidū. Quid igit existimas/faciet sponsa talib⁹ ad sponsum succensa flāmis amoris. nisi q̄ inq̄rat intimos amplexus suos. vt in illis refrigeriū inueniat tota toti coniūcta. Expectat tñ pudicicia ꝺginalis tps bñplaciti sponsi. dic̄ q̄z statutū pro nuptijs anticipare nō audet facit interea qđ sibi fas ē. petit ad solatium. petit ad refrigeriū estuantis ardoris sui/osculum sponsi castissima suauitate iocunduz. Osculetur me inquit osculo oris sui Uidi raptaz vidi exultātem extra se spōsaz Ipa petit osculū nec explicat cui⁹ Cur ita? Reputat em illud omnes intelligē qđ solū cogitat. qđ vnicū desiderat qđ totuz cor occupat sic̄ illa philocapta de dño. Si tu sustulisti inq̄t eū dicito mihi. Discipul⁹ Discere rogo. cur non contēta fuerit. osculet me. sed subinfert osculo oris sui.

Mgr Distinctio vulgata ē. et alias diligētissime q̄z deuotissime q̄z deducta de triplici osculo. Hoc quidem pedis. hoc man⁹. hoc oris. Hanc triplicē repies differētiam in osculo oris. pro conditiōe hui⁹ vel illi⁹ anime. Osculū q̄ppe datur aliq̄s in signū reconciliatiōis Sic pr euangelic⁹ videns alonge filiū suū venientem a regione potitiōis et egestatis. mia motus occurrit.

et cadēs sup collū eius. osculat⁹ ē eū. Qñq̄z vero dat osculum in signū noui muneris seu benedictionis. sicut ysaac benedicēs filio osculū petit ab eo Porro dat osculū ad solū amoris non tā indiciū q̄z exercitium. sicut pius pr et pia mr filiū osculat infātulū. sic castissima coniunx maritū Cōpetit q̄libz osculū si tropologiā attēdis. aie viatici querēti deū. et b̄ ꝑm triplicem aie statū. Petit osculū reconciliatōis. aia. peccatrix offēse dscia. vt sanet. Exēplo martini. sanātis osculo leprosum. Petit osculū benedictiōis. aia nō satis opulenta sed egens munerib⁹. Petit osculū exercende dilectiōis mutue aia. iā in oibus bene conscia nihil requirens. nihil intēdens in osculo preter amorem. vt amet et amet.

Discipul⁹ Nunq̄d elicere nō vis. solam inq̄t oīs et sup oēs aias viatrices. aiam marie potitaz fuisse tali osculo tertio dei spōsi sui duz viuēt? Erat siquidē tota sp mundissima. nunq̄z egens reconciliatione. erat gla plena. sup oīs benedicta. non egens nouis muneribus licet augeret ipsa. tñ magl. amari et amaē. dilectoq̄z suo frui prime iam ad statū patrie poptabat.

Mgr ōt Recte cōiecturas ad singularem nostre btē laudez. veruz ad edificatiōez alteri⁹ cuiuslibet anime. fas habes obseruare. q̄ pacto sine presūptiōe. possit ipsa pe/

tere que peccatrix est / osculum sponsi et dicere cum modestia. Osculetur me osculo oris sui Que consideratio dat aperire tanq̃z mystica clauis parabolicas locutiones canticorum. ad triplicem statum repertum in animabus. Quoruz primus dicitur incipientium. Alter proficientium Tertius perfectorum. Sed est aliud quod attendas. in osculis castis et licitis iesu sponsi Unum corporale fuit. Aliud sacramentale. Tertium figurale. Ecce reducti. ad beate marie tẽpa. lũibus fidei conspicio beatam istam matrem virgineo fouentem gremio. speciosum forma pre filijs hominum puerum iesum. quem deosculabatur crebro. recipiens vicissitudinẽ osculi. cum amplexu tenerrimo a semet ipso. O quis mihi det te fratrem meũ sugentez vbera matris mee. vt inueniaz te solum foris et deosculer te. et iã me nemo despiciat. Felix prorsus extitisti. vir marie iuste ioseph. cui totiens concessa sunt oscula blãda pueri iesu quem gestare manibus. sinu refouere. brachijs amplecti. pectus dei capax tuo pectori stringere cum omnibus puericie gratissime blandimentis totiens meruisti O quotiens intuitus oculorum btõrum. tibi sponse q̃z tue letos afflabat honores. O q̃tiens iocũdissima vox. diuinos vobis spirabat amores. Sic oculos. sic ille manꝰ. sic ora ferebat. tanq̃z vere cũ filio hois. filiꝰ essz dei. Ista dum dicis. dũ optas. dũ miraris q̃re nõ sacerdotiũ recogitas tuuz rõe cui tibi fas ẽ q̃tidie. filio dei et hois oscula dare ipm cernere. ipm gestare. cõtrectareq̃z manibꝰ Dicaz mirabiliꝰ. q̃ nec ipi ioseph concessuz est. Potes sacramentaliter ipm manducare. q̃ est panis vite eterne. qui dat vitã mũdo. q̃ mutabit te in se vt sis ipse in eo et ipse in te vt dices cũ apl̃o. Uiuo iam nõ ego. viuit aũt in me xp̃us Discipulꝰ O ego noui q̃d loq̃ris sed ꝺ ad ꝺfusiõem miseri peccatoris qui et sumit xp̃m. et sacramentũ osculaẽ et fruitur osculato p sacramentalẽ vnionem Ue mihi q̃ntũ vereor illud imꝑperiũ fre quẽter impingi posse mihi q̃ꝺ Iude nequissimo / benignꝰ intulit agnꝰ. O Juda. osculo filiũ hois tradis. Mgr Prohibeat a seruis suis. hoc imꝑperiũ deꝰ. faciens vt dignitatem osculi sacramentalis sp attendãt eminentiozẽ esse q̃z fuerit pfitie corpalis. maxime ifictã cibatione. Neq̃z enim qui manducasset particulaz carnis xp̃i. vtputa genaz vel auriculã. manssisz in xp̃o et xp̃s in eo Sicut nũc fit dũ talis adest nobis velatus. et vere deus absconditꝰ. totꝰ manducatꝰ manducans et nos totos. Felix anima sacerdotũ. felix et ceteroꝝ xp̃ianorum / qui post esũ et potũ inebriantis. letificantis. et confor

cantis preclarissimi hui⁹ sacramē
ti huius benedicti fruct⁹ v̄ginei p̄t
ex sententia dicere. Sub vmbra
illius quem desiderabam sedi. per
ocium otēplatiue quietis. Et fru/
ctus illius. sit in accipientiū vm/
bra ministratus. Dulcis gutturi
meo. Introduxit me rex in cellam
vinariā. ordinauit in me caritatez
vt nihil plus amarem. nihil plus
desiderarem. q̄z summe amabilem
et totuz desiderabilem. Fulcite me
floribus sanctarum affectionum.
stipate me malis ordinatarum af
fectionum seu meditationum. qui/
bus abundat ortus vester. O filie
hierūm que ē celestis libera/ mater
nostra. O beatificate anime quia
amore langueo quia vulnerata
sum caritate. Et hinc est iste pal/
lor meus. hinc ista nigredo. qz iu/
sticie sol combussit me. vulnerauit
me. decolorauit me feruide dilecti
onis amore seu ardore. Angeli
quoq̄z conciues vestri custodes
ciuitatis hierusalem amici sponsi
filij matris mee: que est gratuita
bonitas diuinitatis. pugnauerūt
contra me. sed pugna felicissima.
que carnalia desideria trucidat.
Posuerunt me custodem in vine/
is sanctarum operationum Vine
am quoq̄z meam/ non ego tam cu
stodiui. q̄z ipsi de mandato spon/
si. Hec inq̄z v̄ba inter suspiria cu
dit spōsa. vtputa tota sobrie ebri/
a. tota feliciter caritate vulnerata
quam cadentem et spasmataz ze/

lotes sponsus. inter brachia susce
pit sua. leuat caput leua. a leuan/
do dicta. Hec sponsa quamuis
sobrie temulenta ad presentiam
sponsi respirat. et suspirabunda
trahit de imo pectoris vocem. Le
ua eius sub capite meo et dextera
illius amplexabitur me. ¶ Di/
scipulus Jam siste obsecro vides
ne. quo te pertrahit estus cum ser
mo tuus erat de osculo. Dic si q̄d
habeas amplius quod afferas?
¶ Magister Plane multum. tam
in bonis bonum. q̄z in malis ma/
lum. Heu me. carni et sanguini
Quis offerre sermo pudicus au/
deret? Quid enim nequius q̄z q̄d
excogitauit caro et sanguis
Discipulus Ne precor adamato/
ria cantica admisce vel satiram
tragediam/ mordaces/ vel come/
diam lubricam vel sordētes eglo
gas. sola nobis anagogia diui/
nos cantet amores. ¶ Magi/
ster Mones probe qui conuiuio
vetas induci nuptiali funereas tu
bas vocis tracheree. atq̄z sulphu/
reas amoris infausti tedas incen
di perhorrescis. Sed quid tan/
gis de osculo figurali duz vel cru
cem. vel imagines. aut reliquias
sanctorum sanctarumq̄z quispiaz
osculatur? ¶ Discipulus Puto
post passionem filij. beata mater
ei⁹ crucez crebro fuerit āplexata.
oiaq̄z loca vbi steterāt sacri pe/
des ei⁹ sedula deosculatiōe colue/
rit. Q̄z neq̄z fuēat expers sacramē

talis oſculi. de quo locut⁹ eſt. ſicut nec exẽplar illud duplex pñie. maria magdalena et egyptiaca. q̃/uis ꝓtin⁹ intrauerũt thalamum ſponſi ſublato velamine. nec gl̃o/ſus dionyſi⁹ in morte carere volu/erũt. ¶ Vt vo quid ſit os dei ſponſi. et quid oſculũ ſubtili⁹ ediſſere. ſi pores cũ ſit incorꝓea diuinitas

¶ Mgr̃ Vocas itez ad diſtinctiones oris et oſculi trimẽbrem. Os habem⁹ dei pr̃is os filij. oſculuz vtriuſq; q̃d eſt ſpũſſãctus. Os ſuũ aperuit xp̃s hñs labia diſtillãtia mirrã primã mortificatiuã vicio/rũ. cui⁹ tot ſunt oſcula q̃t ẽba Jpe/litr cum pr̃e et ſpũſco aperuit ora ꝓphetaꝝ. ¶ Aperuit et os p̃dicato/rũ et doctoꝝ q̃ ſapiaz eructãt pos/rigẽtem oſcula volẽtib⁹. ¶ Dicunt aũt p̃dicatores os dei ideo quia ſeparant p̃cioſa a vili. ¶ Diſcipu/lus Jũge duplex h̃ oſculũ vltimũ ipis tropologie vel allegozie ado/leſcẽtul. ſatis em̃ patẽt et ſobzios edificant et in primo conſiſte

Mgr̃ Deus ſicut eſt vnus et vno/minus per eſſentiam et ꝓprietatem ſic eſt ꝑ anagogiam ſymbolicam oinomius Jta vnus ẽ multiplex q̃. Sciens itaq; deus nos par/uulos et balbos voluit inſtar nu/tricis frangere verba ſua. quibus ipſe nobiſcũ. et nos ſecũ intelligi/biliter vtrinq; loqueremur. ¶ Cõcef ſit igit̃ locutiões tranſſũptiuas a rez cognitaꝝ ſiñtudinibus aſſũ/ptas. tam abundãter vt nihil in/ueniat̃ q̃d nõ valet ad ipm trahi noiandũ. q̃d loquẽdi gen⁹ appel/lauit dionyſi⁹ ſymbolicũ de q̃ et ſcripſiſſe notat libz ꝫ ad latinos nõ puenit̃ ibo typo loq̃ndi. de⁹ pr̃ hz os. ex q̃ filij⁹ ei⁹ increata ſa/piẽtia ꝓñſſe ſe gl̃iat̃. Ego inq̃t ex ore altiſſimi ꝓdij. ꝑmogenita añ oẽm creaturã ihz et vtez. Ego inq̃t ex vtero añ lucifez genui te. Pr̃ itaq; diligit filiũ ſuũ. et filij⁹ ge/nit⁹ mutuũ repẽdit amoze. q̃ vicif/ſitudo dilcõis cur nõ deoſculatio noiabit̃? Ex q̃ ſpiratio cõis amo/ris emanat et flagreſcit. q̃ ſpira/tio qz nectit q̃dãmodo pr̃is os ad os filij. dici p̃t oſculum vt̃uſq; Spõſa ergo. dũ q̃rit oſculũ ſpõſi ptz q̃le ſit illud oſculũ. qz ſpũs eſt oris vt̃uſq; pr̃is et filij. ¶ Diſcipu/l⁹ Sz q̃ vel q̃lia ſũt labia ſpõſe?

Mgr̃ Illa nimiꝝ ſũt due vires p̃ci/pue mẽtis Vis intellectiua. q vis ei corrñdẽs affectiua. ſeu volitiua vel appetitiua q̃s dũ ſpũſſẽs. oſcu/lũ pr̃is et filij inſpirãdo onectit. q oſculat̃ illabẽdo fit mẽs tota dei/formis et ꝺformis btiſſime t̃nita/ti. fit t̃nitatis nobile ẽclinũ Jta/q; fit ei⁹ memoria fecũda parẽs verbi cũ acies intelligẽtie ouert̃ ſup ipam. ex q̃ ſimul ouerſiõe ſpi/rat̃ amoz cõis vni⁹ et eiuſdez vo/lũtatis. ¶ Hec ẽ ſpẽs et imago pul/cerrima. et cõformata et aſſimilata diuine trinitati. que per gratiam eſt id ipſum q̃d de⁹ per naturam. Exultabat ad hãc aſſimilatiõem ꝑ/

tingere spūs marie suspirās et e/
stuans assidue desiderio spōsi sui.
Osculet̄ me osculo oris sui. Quid
q̄ris o btā?q̄d osculū spōsi petis
o benedicta?quid est illud osculū
nisi spūssanctus qui vtiq; supuenit
in te.qñ virt' altissimi obūbra/
bit tibi.imo iam ꝓierat nec post/
modū recessit a te qz dñs sp tecū
Bz q̄d affectas o pulcerrima mu
lierū?Sentio q̄d requiris et si dis/
simulare videaris verecūdia v̄gi
nali Thalamo sponsi ꝓxima es.
gaudēs osculo oris Sed et leua
ei' sepe sub capite tuo.Et int̄ vbe
ra tua ꝛmoratur.te amplexās.te
osculās.quid tibi vis āpli' ?Cer/
te nondū subintroisti secreta cubi
culi silentia vbi fed̄ ꝑpetuo mī/
moniū ꝙsumetur Inquieta ès do
nec introducat te/et tu illū in do/
mū mr̄is tue et in cubiculū gene/
tricis tue.Et q̄ ista mater tua nisi
diuinitas sua.vtiq; oim creatrix ⁊
gubernatrix Et que dom' eius q̄
altera si nō eternitas amplissima?
Q̄d veniq; cubiculū nisi sin' altis
simus occultissim' dei pr̄is in quo
spōsus tu' q̄escit penni felicitate
Hoc cubiculū intrare.in q̄ q̄esce/
re delectari fecūdariq; desidera/
būda suspirās.pensabas q̄le sit i/
stud Exultabūt sancti in gla leta/
būtur in cubilib' suis ℣allor.si nō
hec ipsa q̄ dixim' exp̄sisti spōsum
inuenīs et dicēs Tenui eū nec di
mittā.donec introducā illū in do
mū matris mee et in cubiculū ge/

nitricis mee Et ecce nūc o btā q̄d
speraſti tenes quē desideraſti pos
sides quē credidisti vides.quē di
lexisti tota ꝙplectens ipsoq; secu/
ra frueris in eternū. ¶Discipul'
Quid sibi vult spōsus iste suus q
vnā suā vnice dilectam mr̄em di/
stulit introducē secū in cubiculum
felicitatl.eterne qñ latronē de cru
ce protin' in hoc cubiculo collo/
cauit Audiente mr̄e et incōsolabi
liter anxiante.ꝓtransierat em̄ gla
dius aiam eius . Amen dico tibi.
hodie eris mecū in paradiso . O
mitissime iBu.Et vbi erat mater
tua nisi in dolore cōtinuo rema/
nens in hoc neq; seculo.sepata e/
tiam a corpe tuo q̄d inclusū iace
bat in sepulcro.O vere ꝛribilis in
consilijs deus sup filios hoim O
certe verissimū q erunt nouissimi
primi.Quis hoc estimasset quis
credidisset.quis speraſſz?assūitur
ad glozie cubiculū latronis aia.⁊
aia mr̄is relinq̄t ad lamētū Cui
et lōgo tpe p' patet ingress' ad i/
dē spōsi cubiculū Potuit inuidiā
sibi facē glozificat'ipse latro.si nō
fecisset eā caritas vnū coz et vnā
aiam cū eo.Suasit eadē caritas
q̄rēs q̄ dei sūt h̄re vitā in patien/
tia ꝑpē electos dei.p se et ex se do
cēdos de mysteriis vere fidei.Et
quia desiderium quanto per in/
colatus huius prolongationem
plus et plus adauctum est tanto
bz in adeptōe sup oēs pl'gaudiū
¶Mgr̄.Concernit hec responsio

tua ꝓlongatiõem hui⁹ miserie in ista amorosissima ꝑ annos q̄ per osculũ pedũ primũ mũdata. post hẽmicola diu fuit. Sic discipulus ille quẽ diligebat iesus. vsq; ad se necta; vixit et seniũ. Tãgit ignitus martir Ignaci⁹. scribẽs beate ẏgini cãm supstitis vite sue. vt ceteros ex se et ꝓpter se. et in se oforaret. Cui etiã btã virgo rescripsit vt exultaret in deo salutari. Porro quis te docuit o Luca. medice carissime primas euãgelij tui partes nisi solũ taliũ conscia ẏgo prudẽtissima cui te familiarẽ osiliarat castitas. quia nec vrorez nec plẽ habuisse narraris Per te p̄cursoris annũciatio. deceptio. exultatio natiuitas. circũcisio cũ nois impositiõe nobis patẽt Per te cãticuz zacharie. Per te toti⁹ incarnationis xp̄i mysteria. nobis tradita sunt Per te cantica cãticoꝝ marie et illud symeonis. pueri ihu felix inuentio describunt et quo alio nisi Maria reuelante? ¶ Discipul⁹ Ardet anim⁹ multa q̄rẽ sup enumeratis euãgelij materijs q̄s oẽs obseruabat maria oferens in corde suo. ac ꝓinde magnificans dñm et exultans in deo salutari suo. Sed cepto curramus itinere. p⁹odorem vngẽtoꝝ tuoꝝ quẽ spirant amoris cãtica. de quib⁹ post osculum sub dic. Quia melioza sũt vbera tua vino. fragrãtia vnguẽtis optimis. ¶ Dic si sp̄sa singularis. sibi volebat tãq; osculi causaz subdens. quia meliora sũt vbera sponsi super vinũ. Que sũt hec vbera? ¶ Mgr Si dixero q̄ vbera sũt amor vel amores. nihil erraue ro. q̄m oia sortitur amor vocabula instar dei. quia deus caritas ẽ amor est. os. osculũ. ipse vbera. ipse vnguẽtũ fragrãs. ipse oleũ effusum. ipse nardus. ipse fasciul⁹ mirre. ipse equitat⁹ dei. ipse botr⁹ cypri. ipse lectul⁹. ipse flos cãpi et liliũ conualliũ. Quid moror ꝑ singula? Ipse ꝑ denoiatiõem ꝓtici patam. vn⁹ omnia in oibus cui⁹ natura si perfecte cognosceretur cessaret linguarum necessitas. Ipse sibi tot⁹ et vnus sufficiẽs lingua esset. sufficiens oculus. sufficiens auris et naris et gustus et tactus. imo vero nullum esset per essentialem ꝓprietatem. sed per eminentiam singularem. ¶ Discipulus Cur ista premittis? Magister Plane ne prestoleris amoris cantica exponendo posse finiri. qui certe infinitus est. cuius q̄ntitatem non molis. sed perfectionis accipientibus semper est aliquid vltra recipere. Non expectaueris ergo. totam salomonis canticorũ et marie. seriem posse nos decurrere. qui nec duos versiculos vtriusq; cantici. imo nec primum versum satis attingere pene trareq; valemus. ¶ Discipulus Et si de deo nil perfectum possum⁹ eloqui conemur tñ more pueroꝝ nos balbutiendo solari.

Dic aliq̃o iocirco de vberib⁹ spō
si.et spōse de q̃bus additur terti/
um osculū qz meliora sunt vbera
tua vino fragrātia vngētis opti/
mis.Et qz viu⁹ est sermo dei ꝑm
aplm p̄r tñ cū quolibet q ad quē/
libet loq̃ Propterea si reliq̃s can
ticoz ꝑticulas quādoq̃ omisce/
ris non erit ingratū ꝓlixioris tra
ctatus tollēs fastidiū Mgr Di
cit hoc loco mgr nicola⁹ de lyra
postillatoz ad lrām . q̃ fūdamētū
est allegorie tropologie nec nō
anagogie Dicit inq̃ꝫ ꝑ noie isto
vbēa iudeos hr̄e amores ob eq̃/
uocatiōem nois hebrei ad amo/
res vbera.Hieroni⁹ vbera secu
t⁹ est.hebre⁹ amores Discipul⁹
Transi inuenies tale positū mille
locis in biblia.Pro quo sedādo
scripsit olim volumen egregium
ꝓceptoz nr̄.P. Cardinalis Ca/
meracesi.cui⁹ sñiam alio loco dū
inq̃rā pādes spero Mgr Pādaz
tu nihil h̄ calūniabile vel aduersū
reperies si modos loq̃ndi typi/
cos seu figuratiuos attēderi. q̃b⁹
res otenta significat ꝑ cōtinētez
et econtra Cōtinēt aūt vbera cū
pectore coz ipsum qō sedes amo
ris ē radicat Laudās igit vbera
laudat amores q meliores sint
vino fragrātes vngentis opti/
mis Video ilico q nō surrexit in/
cōgruitas si sponso dētur vbera
q coz habent opletū et estuās a/
moꝛib⁹ Siue dicat g⁹.meliora sūt
vbera tua.siue meliores sūt amo
res.Anagogia ꝓbat vtrūq̃ vez
sciens q amoz diuinus nescit sexū
apud quē nō est masculꝰ neq̃ fcia
q̃uis dicat sponsus et spōsa.
Discipul⁹ hoc obseruādum arbi/
troꝛ ꝓ deuotis ne se carnalib⁹ in/
uoluāt simulacris Ioco ꝓinde
q nec lac vbez nec vinū nec vn/
guētum sit aliqō coꝛpale Nihilo/
min⁹ cām trāsūptionis q oratio
nis licet inquirere.cur vbera vino
sint meliora cū sponsus duxerit
spōsam in cellam vinariam. Cur
rursus inuitās clamauēit postq̃
dixisset Bibi vinū meū cum lacte
meo Comedite amici et inebria/
mini carissimi Mgr Bibit itaq̃
vinū sponsi spōsa viatric.sed per
vbera sponsi transfusū q lac factū
Alioquin debile nūc cerebz spō/
se.vini puri virtute turbaret Exē
plū dant nobis nutrices q̃ parui
lis infantibus si sagaces sunt vini
puritatem non ministrant sed qō
in suum lac conuersum est . Sunt
enim hac ratione nutricis vbera
meliora vino non secus in vberi/
bus sponsi qui ꝓpter sponsam
in incarnatione lacteus factus est
Conati sunt philosophi fugere
vinum sapientie de vberibus pri
me cause dum inuisibilia dei per
ea que facta sunt cognouerunt.
sempiternam quoq̃ virtutem ei⁹
et dīuinitatem Concaluerunt et
estuauerunt et inflati sunt vino
multo. de calice aureo babilonis
et inebriati dati sunt in reꝓbū
sensum. et obscuratum ē insipiēs
coꝛ. coꝛ Rationem dicit aplus

q; cū cognouissēt deum nō sicut deū glorificauer̄t neq; gr̄as egerūt habes vinū sine lacte q̄ plane lac meli⁹ est. p̄sertim cōditū ex vino vel factū cui⁹ pot⁹ inebriat sed sobrie sine luxuria. Accipe signū ebrietat. nocte simul hī et cāz in pbis q̄ veritatis studio tā vehementer intēti nihil de amādo deum toto corde. tota aia. et tota mēte. fortitudie. scrutati sē. Quid mirādū si defeceř scrutātes scrutinia. si p errorē. p̄cipicia cespitantes impegerūt potati vino mixto veneno oim vicio⁹ nec q̄liūcūq; sed nephādo⁹ q̄lia notauit ap̄s. q̄uis nō oia q̄ in occulto fiūt abeis inq̄t turpe ē dicē. Et cū q̄ fiūt nisi cū illa merēce q̄ apd salomonē allicit dicēs Veni inebriamur vberib⁹ Discipls fugiam⁹ otius hos v̄bo⁹ fetores q̄ de vberib⁹ et amozib⁹ loq̄mur fragrātibus optimis odoribus. Mgr Audiamus pot⁹ aure pietatis et fidei mrēm v̄ginē et filiā magnificantez dn̄m et exultantem in deo salutari suo. Cuius nomē est oleū effusū qd̄ sanat incipiētes. pascit proficientes. delectat p̄mantes Discipls Nequa siq̄perat intentio q̄rē de tertio v̄siculo. cur maria oleū sue magnificatiōis et exultatiōis p̄tin⁹ intulerit Quia respexit inq̄t h̄ūilitatē ancille sue. Nihilomin⁹ exponi p̄us opto doctrinaliř q̄d q̄p̄ie sit magnificare deū et q̄t modis fieri reputur.

Mgr Pertinēs ē inq̄sitio talis Igitur accipe q̄ magnificare dn̄m nihil aliud ē q̄z magnū significare Nō em̄ facim⁹ deū aliter magnū Sūt aūt modi significādi magnitudinē dei sine nūero in genē duo Un⁹ interior in aia cognoscēte; diligēte deū Et ei fide spe; caritate magnificař in aia de⁹ q̄m̄ magn⁹ ab ea et in ea significař. Modo⁹ alter ē exterior tā multiplex q̄z varia sūt signa q̄ repr̄tare possūt ab extra magnitudinē dei. Quid ē em̄ significare nisi aliq̄d intellectui repr̄tare Sit v̄b p voces. sit p colores vel spēs colo⁹. sit p obiecta q̄rūlibet sēsuū. sit p enigmata figura⁹ in scr̄ipturis sāctis. sit p revelatiōes myster⁹ Concluſit docireo cāticū suū v̄go btā sub attestatione diuinarum locutionum quas fecit dn̄s ad p̄res nostros Abraham et semini eius in secula Conseruabat omnia verba hec conferens in corde suo nūc ysaie p̄phetiā de virgine paritura Nūc Jēmie vaticiniū q̄ mulier circūdabit vi⁹. Nūc ebdomadas daniel. Nē porta clausa ezechiel. cū tēplo toto Discipls Descēpsisti q̄d ē magnificare dn̄m q̄m̄ est significare dn̄m esse magnū vniuersaliter p̄fectū Scio q̄m̄ significare p̄m grāmaticos est aliq̄d intellectui repr̄tare q̄ tractāt de modis significandi sup q̄b⁹ Cētilogium oposuisti. Sūt insup vari⁹ modi sic̄ notas magnificādi dn̄m sc̄z bn̄dicē sanctificare glorificare p̄dicare exultare confiteri dn̄o lau

dare et ita de filiis quoq; cantica memorantur Inquiramus igitur de singulis. Dic quid est dominum benedicere Magister hoc est significare dominum esse bonoꝝ datorem factorē vel donatorē q; suū dicē facere ē. dixit & facta sūt Ita suū benedicē est suū bene agē Dño āt benedicē significat ꝟbū benedictiōis ideo fieri vel dirigi vt ibi Sācti tui bñdicāt te Discipl's Dic q̄o sit sāctificare nomē dñi Mgr̄ B ē significare dñm in sāctitate et mūdicia pfectū Quid aūt sit sanctitas dñi et noticia et mūdicia habes alibi Discipul' Dic q̄o est exultare in deo salutari nr̄o Mgr̄ B ē significare deū esse saluatorem nr̄m et salutare vel saluatiōem nō q̄licūq; signo sed modo leticie exterius se ꝓdentis et q̄i se nō capet vlteri' saliētis Discipul' Dic quid est cōfiteri dño Mgr̄ hoc est significaē certo signo ip̄m esse dñm Et B multipliciter vel qm̄ bonus vel qm̄ in eternuꝝ mia eius vel qm̄ laudabilis nimis et magnitudis ei' non est finis vel qm̄ pcā dimittit et p̄stabilis est super malicia aut ex reliquis perfectiōibus suis Discipl's Dic q̄o ē sacrificare dño Mgr̄ hoc est significare certis signis adhibitū q; ille cui sacrificatur vel in cui' honorem principaliē offert sacrificiū supremus est dñs plenariam hñs potestatem vite et mortis super nos sicut in animali sacrificato vel occiso. Discipul' Dic q̄o ē gr̄as agere deo. Magister hoc est significaē bona recepta ab eo pure gratis nō meritis nr̄is. Modi āt significandi sunt varij ꝓ varietate eorum que recipiuntur ad significandum corde voce corpe et opere Discipulus Dic quid est adorare dñm vel colere cultu latrie Magister hoc est significare supremaz in oibus suā dñationem atq; maiestatem et B modis varijs interius in aia vel exterius in corpe aut alijs rebus exhibitis. Discipulus quid ē iubilare deo Mgr̄ hoc est significare magnitudinem eius in bonitate et benedictionibus mō gaudij cuiusdam ineffabilis vt aliq̄ plausu manuū aliq̄ vultus alacritate Aliquando vultus dilatatione que dicitur leticia quasi latitia Aliquando voluptate que dicitur a volubilitate circa rem dilectam. non nunq; a delectatione q̄ dicitur quasi lactatio. quandoq; a iocunditate que dicitur a ioco. sepius ab alacritate que dum habet liberum et expeditum vsum corporis vel membroꝝ vel sensuum et maxime cordis ad significandum leticiam. Discipulus Quid est deum laudare in sanctis suis. Magister hoc est significare ipsum esse causam sue sanctitatis Sicut deum laudare in creaturis suis est significare q; ipse eas gubernat et eas fecit et regit eas pure grat. et magnific. mōis

Tractatus secundus

Discipulus Quid est alloqui creaturas ꝙ benedicant deuꝫ ꝙ collaudent ꝙ adorent ꝙ predicēt ꝙ letentur in eo cum similibus acclamationibus Magister Totum est hoc significare cōplacentiam quā habemus in beneficijs omnibus que creaturl. collata sunt et hoc varijs modis significandi ꝑ varietate alloquendi sicut solem⁹ hortari per psalmos dicētes laudate dñm in tympano et choro laudate eum in cordis et organo cum alijs talibus instrumētis oibus hoc autem est significare cōplacentiam exultatiōem atqꝫ leticiam quā habemus in recognitione beneficioꝝ dei talib⁹ modis representandi Quemadmodū dare gloriam deo honorem et virtutem et similia omnia perfectiōem importātia non est aliud q̄ꝫ significare talia supereminenter esse in deo vel a deo procedere. Et hoc tot modis significandi q̄t modi sunt representādi corde voce corpore et opere. Discipulus Dic differentiam inter magnificatōez dei quā faciunt irrationales creature et magnificationē rational' anime de qua dicitur in hoc cantico. Magnificat anima mea dñm Magister magnificatio creaturarum mensuratur et accipitur a participatione diuine magnitudinis cui⁹ omnes sūt participes suo modo ꝫ irrationalis natura tm̄modo representat artem creatoris Et ideo dicitur transumptiue sapientia vel ars eius. Rational' vero creatura non est solum obiectiue vel vt vestigium. sed etiam subiectiue q formaliter perceptiue significat dñi magnitudinem intelligit et predicat. Assumit insup creaturas alias imo et se ipaz q̄i materiam significationis diuine maiestatis veniqꝫ in omnibus sicut in fistulis organorum certificationis spiritusancto flante decantat Discipulus Bonum est nos hic esse Sed vocat sequens versiculus de humilitate marie. Jam vero tardior hora differre suadet ad matutinum diei sequentis. Nos interim propꝛijs intēdamus officijs Explicit secundus tractatus

Sequitur tractatus tertius dogmaticus in Cantico marie de respectione humilitatis sue per notulas. cxx. Prima notula.

Quia respexit humilitatez ancille sue. Discipulus Hic sumus hic protinus absoluenda est q̄stio altera die ꝑ posita sed dilata Cur beata mater causam magnificationis dñi cum exultatione spiritus in deo salutari suo cecinit esse respectionem humilitatis sue a domino. Exultauit inquit spiritus meus in deo salutari meo. Et tanqꝫ ratio quereretur ab ea mox subiungit

quia respexit humilitatē ancille sue
Mgr Pocta formas q̄stionem cui nequit perfecte dari ratio siue responsio nisi respectus dñi cā pri⁹ pscrutetur. que nō nisi amor inuenitur. Discipulus Consentio fiat ꝫ prius notū. sitr et quod est obiectū suū. Mgr Oculꝰ vulnerans sponsā. oculus est amoris quo nullꝰ acutior. nullꝰ penetrabilior nullus ad intimi cordis vulneratiōem efficacior dici pt. vulnerasti cor meū ait spōsa in vno oculoꝝ tuoꝝ. Non aliter est de oculo spōsi respectu sponse. Quia respectus amorosus sponsi sauciat spōsam vt exclamet vulnerata caritate. Ego suz vel amore lāgueo hoc est precipuū in spōsa vel in sponso mēbrum. Vnde sponsus cū laudaret. sponse pulcritudinez ōr. Quā pulcra es amica mea. q̄z pulcra. Amor subiūxit. Oculi tui columbaꝝ. Et q̄o per colūbam intelligis. si nō amorem simplicem? In colūba eñ spūssc̄s cui appropriat amor. sepiꝰ apparuit. Sic postmodū sponsa. insinuās filiabꝰ hirlm pulcritudinē dilecti sui. ogatiōem posuit eandē dicens. Oculi eius sicut colūbe desup riuulos aquarum. que lacte sunt lote et residentsup fluenta plenissima. Hinc est illa duoꝝ mutua postulatio. videri sez et videre. Audiam⁹ modum Bene dilecta nup consopita inē brachia sponsi q̄ adiurauerat. filias hirlm per capreas ceruos q̄z campoꝝ. eo q̄ sūt aialia satis alacria. mūda q̄z et solitudinis amica pspicaciūq̄z oculoꝝ. Adiurauerat inq̄z. ne suscitarent. neq̄z euigilarent dilectā donec ipsa vellet. Tūc velut elapsus ad horaz dilectus regredit ardens videre spōsam et alloqui. qō latere non potuit spōsam. cuiꝰ p amorem cor vigilat. Exilit igit et dicit. Vox dilecti mei ⁊c. Hec est vox amici mei. Cōuersis confestim oculis exclamat Ecce ipse venit. saliēs in mōtibus et transiliēs colles. Et cur obsecro salit et trāsilit nisi zelo sponse vivende. totꝰ rapit atq̄z tripudiat ad sititudinem capree. hinnuliq̄z ceruoꝝ. Lasciuiēs. alacris et iocūdus. Nihilominꝰ tanq̄z zelotipus exploratoꝝ. et verecūdꝰ amator. nō irrūpit cubiculū sponse. ꝫ stat. post parietem respiciēs p fenestrā prospiciēs per cancellos. Deniq̄z blandit dicēs Surge ꝑpera amica mea. colūba mea formosa mea et veni. Sequit pⁿ verni tpis gratam descriptionem. que nouam signat grāz infusiōez. aduersitate depulsa. Oñde mihi faciem tuaz Sonet vox tua in auribus meis. Vox eñ tua dulcis et facies tua decora. Discipulꝰ Perspicuum fecisti desideriū qō hñt in cāticis spōsus et spōsa se videndi qm̄ visio nūciꝰ est pcipuꝰ amoris cordialis. Vbi est amor. ibi est oculꝰ. Nihil amore amabiliꝰ. Dabo tibi dic̄ Seneca poculuz amatoziū sine

herbis absq; veneficijs. ¶ Si vis amari.ama. ¶ Hoc in amatoribus etiam fetidissimis locū hz. quāto efficaci⁹ in pulcerrimis! ¶ Mgr̄ B respectus dei.mariaz hūllem iure traxit ad amorē suū. vt tota ne/ dū gauderet.sed pre amoris ma/ gnitudine.spūaliter exultaret.i.e/ xtra se saltaret in dilectū. ¶ Hic etiā respect⁹ corpalis in infātulo iesu. solabaℓ oēs illi⁹ pegrinatiōis la/ boriosissime.dolores et angusti/ as. ¶ Sic in puericia.sic in adolescē/ tia.donec in cruce vidit extēsum. q̄ visa est semel ab eode. vñ ptrā/ sit gladi⁹ acerbissime.passiōis a/ morosissimū cor vkusq; ¶ Pēsent a/ micoz corda.q̄nto intolerabiliē anti⁹ fuit/hic respect⁹ q̄ dici neq; verbis.neq; scripti.inseri ¶ Disci pulus Supest vero declarādum q̄d vel quale sit amoris obiectum ¶ Mgr̄ Videoz mihi fas dicē. q̄ pulcritudo vel pulcerrimū. ¶ Nihil em̄ amatur sub rōe turpitudinis. sed tātūmodo sub rōe pulcritudi nis et pulcri vel specios̄i. vel foz/ mos̄i. ¶ Hinc dictū est de sapiētia. q̄ pulcritudinē illi⁹ admirabiℓ ocul⁹ ¶ Discipul⁹ Nūquid diuersa vel aduersa est ꝓpositio tam pbis q̄z theologis ponētib⁹ bonū esse q̄d oia appetūt.et ita ratio boni vel appetibilis ē amoris obiectuz. Mgr̄ Multe sūt rōes appetibilita/ tis q̄ in vnā dueniūt pulcritudi/ nis.sicut et boni et finis et dueniē tis vel ꝑfecti vel btitudinis rōem

¶ Discipul⁹ Expone dseq̄nter q̄ est rō pulcritudinis vel pulcri. Mgr̄ Pulcritudo ẽm augl. ē eq̄li/ tas numerosa. ¶ Discipl⁹ Est i/ giℓ pulcritudo in sola q̄ntitate cū numer⁹ sit spēs q̄ntitatis! ¶ Ma gister Accipiℓ hec eq̄litas.nedu ex rōe molis corpalis z ꝑfectōis spūalis. ¶ Silr nūer⁹ nō ꝑ q̄ntitate discreta realiℓ.sed formaliℓ scōm aliq̄s Ez vel ꝓbabili⁹ scōm ali/ os soli⁹ rōis. q̄lis in deo psonisq; diuinis inueniℓ.qz alia rōe et ydea dcit⁹ est hō.alia equ⁹ scōm augl. et B scōm modū intelligēdi diui/ nam essētiaz ꝑ relatiōez ad crea/ turas.siue sit iste mod⁹ intelligen di in intellectu diuino.siue sit solū in intellectu angelico. ¶ Discipu/ l⁹ Sufficit hec tetigisse de diuina pulcritudine ꝓ verificatiōe diffi/ nitiōis illi⁹. q̄ pulcritudo est eq̄li/ tas nūerosa. ¶ Nūc adapta pulcri/ tudines spōsi et spōse q̄les posuit salomon in cāticis.simℓ aptū faci ens de differētijs taliū noim. pul crū.formosū.suaue specios̄ū deco rū ¶ Kursus de noib⁹ spōse. q̄ ē a/ mica sozor colūba.imaculata to/ ta pulcra.et ita dseq̄nter p singla mēbza discurre tā spōsi q̄z sponse ¶ Mgr̄ Rem exigis q̄ sua ꝓlixita te fastidiū.vel sua breuitate pote/ rit obscuritatē afferre nisi foztal/ sis inuenirem opendiū. ¶ Disci/ pul⁹ Placet inuenias. ¶ Mgr̄ Ec ce tot ꝑ maib⁹ hītur expōnes do ctoz .tot silitudinū expōnes, hic

positaꝝ.tot vē sup distinctiões p qualibet dictiõe mgrales.tot demũ q̄ꝛuplicis sēl⁹ scripturaꝝ adaptatiões ad diuersa spūaliū geneā nuptiaꝝ Supponam⁹ hec oia nobis.et pauculas de pulcritudine spōsi et spōse.et dei et aie siḱitudines ꝟ positas elucidare curem⁹. Dicētes in primis.q̄ formositas et speciositas.et pulcritudo ꝛ decoꝛ freq̄nter accipiunt synonime.Nihilomin⁹ pulcritudo.,vltra formositatē dicē videt q̄ndaꝫ colozis suauitatē.cui⁹ defect⁹ nō tollit formā.Nigra sū inq̄t sponsa ꝫ formosa.Decoꝛ āt refert ad modū et decentiā gest⁹ et oznat⁹.cuz q̄dam iocūditate.leticia vel alacritate vult⁹ toti⁹q̄ corpis gest⁹. Qozro speciositas oia simt ōt vt ibi Speciosꝰ forma p̄ filijs hoim Et illō Spēs p̄ami digna ē imperio Exēplū in imagie cui⁹ possem⁹ p̄ma lineamenta ꝟsiderare. q̄ numerosa sit sub eq̄li Qozrōe forma ta/et formositas inde resultat Cōsiderem⁹ scō colozes supinductos accōmode singul lineamētis vñ reddit pulcrioꝛ forma.Cōsiderem⁹ tertio in imagie viuēte.alacritatē factei.et ocꝝ leticiaꝫ et decētiaꝫ.in oi gestu modestiā Sic ait poeta de venere.p eneā.et letos ocꝝ efflaret hōzes.Et dicit vulgo.Ceste dame ē de bel mam treug et ē byen aduenīāt.el ē simple et toye. Notem⁹ vltra q̄ pulcritudo picture vel imaginis refert ad ipam tabulā q̄ pīs pulcra noiaḱ Adam⁹ p̄terea q̄ pulcritudo marie refert ad exēplar.si per oia ꝛformis ē imago.vel exēplatū suo exēplari. Sic licet exēplar ist⁹ turpissimū sit/dicim⁹ bufonis imaginē inde pulcrā.sic bubonis et vesptiliōis Ecce inquiūt bufonē pulcre pictū.Patet p̄īs ratio. cur symea ꝛ turpissima.cui⁹ tñ figura p̄ima ē pulcerrime figurarū scilz hūane Ad vo q̄ deficit ab imitatiõe p̄fecta.reputaḱ inde turpioꝛ.q̄ imitatõe videbaḱ p̄mioꝛ Quib⁹ ita notatis de pulcritudine generaliꝛ facil ē applicatio ad pulcritudinē aie rōlis spūalis q̄ imago ē bñ dictissime ẽnitatis.in q̄ potētie tres p̄ncipales aie.s. memoria.intelligētia ꝛ volūtas. sūt tāq̄ lineamēta q̄lia sūt indelibiliṫ imp̄ssa nec tollunt etiā a dānatis Cetez dona gr̄aꝫ variaꝫ.virtutū donoꝫ btitudinū.sūt sicut colores supinducti.Rursus opatões iñ p̄uenientes decorē supaddunt. Tāde in oi pulcritudie spūali.tāto btē ẽnitati.imago formosioꝛ ē et pulcrioꝛ et bñs pl⁹ decoris.q̄nto repiṫ suo exēplari. scilz eidem btē ẽnitati cōformioꝛ. Ex aduerso āt de turpitudie .deformitate. despectu.dedecoꝛe ostat sētiēduz Discipul⁹ Natura pulcritudis ad oc̄m sic ꝛ oñdisti.q̄ꝛ turpis ē ps q̄ suo toto nō ogruit.pulcritudoq̄ toti⁹ ex vniuersa partium mltitudine ꝟsurgit.restat exponē pulcritudines m̄ēbroꝝ singuloꝝ.

Sed antea dissere oim distinctio/
nes vocabulo3 amica sponsa so/
ror colūba dilecta qm̄ de alijs aie
noib⁹ satis cōstat ex p̄missis vt q̄
est speciosa formosa Tota pulcra
et immaculata q3 bene colozata3
mūda p̄ oia ¶ Mgr Amica dr ex
mutua cōicatiōe secreto3 q̄ ani/
mi custos vel altera mea cui⁹ est i/
dē velle et idē nolle cū aico Spō
sa dr p̄pr̄ spez fecūditatl. plis vt
sint vnū p̄ncipiū in p̄ductōe et e/
ducatōe filio3 nō q̄ sit iā mr̄imo
nū osūmatū Aliqñ dr dicūr et nu
pta sed in spe sicut otracta Spon
salia a spōdeo es. q̄uisvnū qñq̄
recipiat p̄ altero Soror appellat
p̄pter natuē oformitatē marie p⁹
incarnatiōem Aut si ad angelos
q̄z transferat diceret nature ofor
mitas nō vniuoca. nec penit⁹ eq̄/
uoca sed analoga. p̄pter sūlitudi
nē btissime cnitatl. Mñ notat etiā
tibi filia vt ibi. Audi filia et vide
Et filia hirlm. q3 inhabitatrix pa
rifice ciuitatis. Et filia syon p̄pter
speculatiōem diuino3. Et filia p̄n
cipis. Colūba dr p̄pter inhabitā/
tem in ipsa spūssci plenitudinem .
Dilecta dr vltra amicaz. q̄ sit a/
mor ex electiōe genit⁹ vel nutrit⁹

Discipul⁹ Redi nūc ad p̄us q̄/
sitū de membris singulis. ¶ Mgr
Redeo. p̄pones pro regla vel cla
ui dicendo3. q̄ nihil in cāticis po
sitū repies nisi q̄ten⁹ facit ad pul/
critudinē. et oseq̄nter ad amorez
secōm altez gen⁹ cause q̄druplicl.
efficiētis. materiat. fōrlis. et finat.
Nō iocirco quispiā errauerit si di/
xerit subiectū cāticoz esse. vel a/
morē pulcritudinis vel pulcrū a/
morem. Quod vtiq̄z sapiētia vi/
dit q̄ duo diūxit dicens. Ego mr̄
pulcre dilectiōis Protin⁹ ergo dū
occurrit tibi x̄bū aliq̄d in cāticis
si nō sonet pulcritudinē in cortice
trāssūptōis. decortica illd. vt enu
clia q̄usq̄z decor amabil et amor
decor⁹ pulcer atq̄z formos⁹ emine
at ¶ Discipls Enitar. Sz q̄d ex i/
stis inferendū cēses. vtz cognitio
sit speculatiua vel practica Ma
gister Torquet multos/diuersos
practice et speculatiue mod⁹ acci
piendi. ¶ Discipul⁹ Da modum
q̄ tibi p̄babiliot apparet. ¶ Mgr
Diffinit aristoteles intellectū spe
culatm̄. q̄ est solū respectu veri vt
vez est Intellect⁹ x̄o practic⁹ dr
oesse se hns appetitui. i. oformis
et p̄tens⁹ in appetitū cui⁹ obiectū
est nō solū verū sub rōe veri sed
sub rōe boni Deinde cōcludit q̄
metaphisica ē tm̄ specularina. ars
aūt et prudētia sūt practice q3 re/
spiciūt volūtatem respectu facti/
biliū vel agibiliū. nec sistūt in itel
lectiua ognitiōe sola Sed theolo
gia scrutat/ p̄fūdi⁹ q̄ supremā scie
tiaz se ipam asserit. et in dei dile/
ctiōe sup̄ oia finē suū statuit. Naz
finis legis est dilectio. Et ideo sa
ne debuerat dsentire de metaphi
sica p̄bus. q̄ nō in ognitōe nuda
prime cē sisteb at. sz ad ei⁹ dilectio/

nez extendebat. Ali oqn deforma
bat pulcritudinē metaphisice/cau
dā ei⁹ pulcerrimā (q̄ ē finis dñice
dilectiōis) euellēdo. Dat⁹ q̄z fuis⁹
set in reprobū sensū. q̄ cū deuz co/
gnouissz. nō sicut deuz glificasset
nec amasset. nec gr̄as egisset. Dic
tū in ethicis de otēplatiuo felici
q̄ videt dei ee amātissim⁹ qz ogni
tiōem ei⁹ desiderat Qualit oro fi
eret diūctio optie potētie rōlis cū
optimo obiecto deo p cōtēplatio
nē si nō inde dilectio seq̄ret. si vel
obsisteret puersitas voluntatis?
Jocāt aliqui theologiaz nrām.
nec pure speculatiuā. nec oio pra
ticā. sed affectiuā qđ epitheton
aptissime noscit theologie mysti/
ce cōuenire. Discipul⁹. Perspi/
cuū est illđ qđ loq̄ris nec a pho
negādū. q̄ dixisse legit Jnueni te
p̄maz cām. fac me tibi placētez vi
rū. Quid inde vis cōcludē mani/
festa. Mgr Cōcludo q̄ vel me/
taphisica ē practica scia. vt q̄ nō
ois intellect⁹ ptensus in appetituz
seu volūtatē diceret practicus
Discipul⁹ Jta sequi videt Mgr
Esse oz igit de intellectu practico
sermo restrictior. vt solū dicatur
practic⁹ dū ad factibilia et agibi/
lia inferiora ouertit p extēsiōez in
affīm̄ i effīm operatiōis. h⁹ ofide
rādo relatiōez ad fines p̄rimos
nō ad sup̄mum qui de⁹ est colen/
dus q̄ amand⁹. Propterea sic bea
titudo dicenda est speculatiua sic
theologia p̄rie accepta. sic hec sa
pientia canticoz. cui⁹ finis ē amor

pulcer sponsi ad spōsam. creno q̄/
libet amore calcato. Sic vbilibet
ars amoris creni. vel aialis pra/
tica. Ars itaq̄ diuinalis amo/
ris seu fruitiōis speculatiua dicet
velut p̄ma et altissima scia q̄ quā
imitat. metaphisica philosophāti
um Qz vbi desinit ipa/theologia
p fidē sūit exordiū. p spem insup
et amorē cōsiderans deū sic ama
bile et pulcerrimū. et q̄ iuxta vbū
spōse ē desiderabilis. imo fons q
origo radix et parēs ois pulcre
dilectiōis. Discipul⁹ Et si p̄pero
cognoscē singuloz p̄prietates mē
broz. q̄ sponso tribuūtur. et spōse
sub tropicis locutiōib⁹ trahit tū
nescio q̄ pacto mens illud attingē
qđ modo dixisti de dilectiōis vel
amoris origine. Mgr Jure em̄
trahit. nam h̄ ognito. cetera mox
patebūt. q̄uis hec cognitio scōz
p̄cessiōem theologicā incipiat p
fidez a pulcritudine p̄me cause
ad pulcritudines effectuū insinuā
das vie p̄bie nō aduerso ꝫ uer/
so Discipul⁹ Acceptus erit iste
mod⁹ fidelib⁹. Proseqūre Mgr
Pulcritudo p̄ma nobis p fidez
relucet in btissima trinitate Tradit
em̄ fides q̄ p̄ in diuinis ē mens
siue memoria fecūda oim intelli/
gibiliū ad quā p̄rnus intellectus
ouertens acie gignit ex se vbū ex
p̄ssiuū oim intelligibiliū. Hoc est
illud vbū qđ erat in p̄ncipio apđ
deū. p qđ oia facta sūt Hoc vbū
est naturalis imago p̄ris. eadem

essentialiter cū pfe sola relatione prēm psonalr ab illo distincta Et qm imitat pfectissime prēz supest vt dicat imago pulcerrima vl speciosissima prīs et ita dilectissima a pfe se teste q̄ ait Hic ē filiº meº carissimº in q̄ mihi bñ cōplacui. Cū vo pf cōicauerit diuinā vitā filio cōicauit nedū cognitiōez oīs veri. sed amorē filr oīs boni Est aūt pfna bonitas suprema et primuz amabile Amauit ergo filiº summe prēm et cōuertendo volūtatē in ipm totus vt ita loq̄mur exarsit et flagrauit in eº. dilectionez ex qua dilectione mutua prīs ad filium et filiū ad pfem. pcessit amor psonalis. quē dicimº spm̄sc̄m Cōsideratur hec fides. circulū quēdaz intelligibilē in triangulo psonaz Pater em̄ dat se filio quem diligit. filiº patri impendit se per amorem quo flagrat in prēm. Hic āt amor cōis est prī et filio. tanq̄z nexus amboz. Jure ergo dictus est deº quasi spera intelligibilis. cuiº cētrū vbiq̄. circūferentia nusq̄. nisi supple in se ipso. Non antē potest se deus ad extra cōicare. nisi quodāmodo pūctualiter. Ip se vero totū se. in se toto continet. quē tenebre creaturaz nō oprehendūt. Ostēdit nobis hec fides sūmam ysūmatam in tota trinitate. pulcritudinē amabilē. et dilectionē pulcerrimā. qm̄ hic est equalitas numerosa que reddit pulcritudinē. et pulcritudo succēdit ad amorez. vt sit pulcritudo dilecta. et dilectō pulcerrima mutuo se respicientes. Jñ dionysiº diuinus. Amor est sicut q̄daz ecc̄nus circulº per optimū ex optimo. et in optimo. et in optimū. inenarrabili cōuersione circuiens. Est aūt circulus pulcerrima figuraz. Discipulº Omiseris precor nūc ampliora hic disserē. de inenarrabili pulcritudine diuinitatis. et ad marie pulcritudinē te cōuerte. dicens in primis. Cur nō dixit deū salutare suū respexisse pulcritudinē ancille sue sed hūilitatem Magr Duas habitudines esse ponit pbus in intelligentijs q̄s angelos dicimº Jnā qua cōuertunt ad deū ad contēplandū magnitudinez eius cū admiratiōe. pulcritudinē cum dilectione. et oīmoda subiectiōis obedientia. motu quodā assiduo quasi circulari circa diuinā vitatez Ita loquit apd boeciū phia. mētem q̄ pfundaz. sez diuinitatē circuit. Et itez Da fōtem lustra re boni. Alterā dt pbs habitudinē intelligentie respectu inferioz̄ q̄ regit mediāte motu sui orbis. put phia subiūgit. Sile cōuertit imagine celū. Determinat osequēter idē pbs q̄ habitudo prima q̄ est subiectiōis ad deū. longe pfectior est et pulcrior q̄z habitudo regitiue dñatōis respectu inferiorū. qm̄ in prima osistit intelligentiaz felicitasq̄ btitudo. nō i scda Si angelº magnificās deum et

exultās i ō gras ageret verbis hūanis. q̄o obsecro mallet dicere vel q̄ deus respexit hūilitatez serui sui subiectiōē eū sibi. vel q̄ respexit dignatiōez atq̄ potētiaz. scz in regimine creature? ¶ Discipulus Res apta est sup electiōe primi. Ni palā intelligo btām mariam nedū pia deuotione sed altissima metaphisicaliq̄ rōe suā pulcritudinis btifice p̄fectōez. pl⁹ insinuasse p hūilitatez subiectiōis quā respexit in ea dns. q̄z si dignationis nomen aliq̄ō posuisset. ¶ Mgr Accipe rōem alterā. nō minus in theologia fūdatā. Quid enī p̄dixit apostatas angelos. q̄o postmodum deiecit hoies destitutos ad repatiōez angelice ruine? Vtiq̄z superbia. pl⁹ gliantes in fantastica dignatiōe q̄z in hūili ad deū subiectiōe. Cauendā hāc p̄ditionis turpitudinē insinuat maria et exēplo vocis sue. qua suā hūilitatem gliatur respexisse deū. q fozmidāda p̄stratione. Fecit inquit dns potētiam in brachio suo. Dispersit superbos mēte cordis sui. Quaē excelsus dns et hūilia respicit et alta alōge cognoscit Quare a lōge? Quia lōge p̄scit et deīcit. et p̄scit et deponit potētes de sede q exaltauit hūiles? ¶ Jam maria gerebat alta mente repositū v̄bū filij. Qui se exaltat hūiliabit. et qui se hūiliat exaltabit. Illud q̄z discipuli sui. De⁹ superbis resistit. hūilib⁹ aūt dat grām. Verificauit id/circo de⁹ in ea v̄bū sapiētis Vbi hūilitas. ibi sapiētia. De⁹ collocauit p incarnatiōis mysteriū sapiētia in hūilitate sua ¶ Discipulus Occurrit p⁹ solutiōez q̄stiōis p̄posite. petendum q̄o sit respect⁹ dei. q̄les ei⁹ oculi q̄bus hūilitatez angelle sue respexit. Q̄z omissa multiplicatiōe q̄stionū. quertat p̄tin⁹ sermo tu⁹. ad describēduz pulcritudinē btē marie. q̄ taz grata. taz incredibili formositate refulgens inuēta est. vt cupiscēt rex speciez ei⁹. et de sublimi solio deitatis descendēt ad infima nr̄e mortalitatis. accipiēs serui formā. Quanta q̄liscq̄ putāda ē pulcritudo tot⁹ q̄n in vno ocl̄o suo dicit se speciosus forma p̄ filijs hoim corde vulneratū. Vulnerasti ait cor meum in vno ocl̄o tuo. et q̄o min⁹ videt in vno crine colli tui. De nicq̄ p̄muz nomē q̄ maria legit in cāticis notata p spōsū fuit. O pulcerrima mulier! Vere pulcerrima q̄ pro superba mystica vasti. eua. superno regi nō assuero sed ō⁹ meruit copulari grām inuenies in oculis ei⁹. quā adamauit sup oēs mulieres. Erat enī formosa valde et incredibili pulcritudine oīm q̄z oculis grōsa et amabilis videbat ¶ Mgr Conabimur inaniter si v̄bis equare volum⁹ pulcritudinē ei⁹. qua sub deo maior nequit intelligi. colligēs in se oēs pulcritudines sparsas in creaturis. Ita

vt sit vere vna speciosa vni⁹ spon si. vna pfecta sua. vna mri sue ele/ cta genitrici sue. q̄ genitrix ē gra tuita dei bonitas . q̄ pulcerrima pulcerrimā sibi fecit. Dicē nihilo/ min⁹ aliqua tēptabim⁹ ordine p/ mit⁹ doctrinali. Pulcritudo q̄ est eq̄litas numerosa diuidit .prima sui diuisiōe. ꝙ q̄dam ē naturalis ⁊ quedā artificialis. Naturalis ml̄/ tiplex est. q̄dam intellectualis. Al/ tera rōlis. debinc aialis Rursum aliqua est solū vitalis. altera solū sēalis. altera accidētalis. Artifici alis ℞o quedā est p se. quedā per accidens p rōis industriā supin/ ducta. pulcritudine naturali Pul/ critudo aūt naturalis describi pt ꝙ est eq̄litas numerosa ꝯsurgens et resultās ex vnitate veritate et bonitate vel ex mēsura numero ⁊ pondē vel ex modo specie et ordi ne Itaq; pprietates eē sūt vnū et vex et bonū. Et ꝙ ens et vnum ens et vex ⁊ bonū ꝯuertūtur Nec est possibile ꝙ ens aliq̄d sit . quin hec tria sibi ꝯueniāt .q̄ non re di/ stinguūtur. ꝛ sola significādi rōe. Sic de modo. specie et ordie. Sic de mensura nūero et pondē. Pul/ critudo igit naturalis. nō ꝟ ali/ q̄d ens positiue ꝯtrariū. q̄ sit posi tiua turpitudo naturalis vt īmpl̄ māichei sōniabāt duo principia. vnū malox et ꝟ turpissimū et ali/ ud bonox q̄d nēe est esse pulcerri mū. Nec oportet post augl. et dio nysiū conari deducē malū. nec eē

positū in entib⁹. sed tātūmodo di ci ꝑuatōez pulcri seu boni. seu mo di. spēi et ordinis Pulcx sit cum ente cōuertit. tanq̄ pprietas re/ sultās ex trib⁹ priorib⁹. et hec pul critudo tanq̄ ex triplici lineamē/ to figurali instar ℓanguli .q̄ ē pri/ ma ⁊ pfecta forma linea rectax Hec nihilomin⁹ pulcritudo natu/ ralis in circulū deducit q̄ est pfe/ ctissima figura nō rectilinea ꝛ curuarū Ita ꝙ pter legē geome/ tricalē sit hic .circul⁹ triangulat⁹ et triangul⁹ circulat⁹ Pulcritudo naturalis. repibilis ē vniuersalit i creaturl. qz nēe ē q̄libz esse vesti giū sue prime cē. q̄ gerat similitudi nē aliquā nō penit⁹ vniuocā . sed analogā ei⁹ tanq̄ exēplatū sui ex emplaris et sigillatum sigilli sui Sūt aūt tria prime cē pria et ap ppriata. scōm que repitur vnūq̄d q̄ ens producē. scōm triplex gen⁹ cause. efficientis . formalis vel ex emplaris et final. Pulcritudo na turalis accipit. lineamentū modi et vnitatis vel mensure a potētia efficiēte. lineamētū spēi vel verit numeri a sapiētia exēplāte. linea/ mētū ordinis vel ponderis incli/ nātis. a bonitate diuina finiente. Que tria diūxit apls dicēs. Qm̄ ex ipso et p ipm. et in ipso sūt oia Ipsi gl̄ia in secula q̄ oia facit spe ciosa ⁊ pulcra scōm tria hec inde/ lebilia prius lineamēta in q̄libet ente ptracta. q̄ rursus se reducūt in circulū ad prime vnitatis exē/

plū. Nunc aūt ad ſpāles pulcritudines naturalis ꝓprietatis oſcendam⁹. Itaq; qōlibet ens hz tātū de pulcritudine naturali. q̄ntū hz in ſe de entitate ⁊ bonitate. Inuenit aūt ens intellectuale et ß duplicit. vel vt p ſe exīs vel vt altēi natū vniri vt hūani intellect⁹. Inuenit rurſus ens rōle ſcōm duplicem portiōez. Inuenit p̄terea ens aiale et ß dupl̄r. vel diūctū rōi vt in hōib⁹. vel p ſe ſtās vt in brutis. Proinde inuenit ens vitale ſeu vegetabile. ⁊ ß dupl̄r. vel cū ſenſu vl̄ ſine ſenſu. Ampli⁹ ē ens ſolū ſbale vt elemēta. vel materia p̄ma q̄ de ſe. nō eſt p̄ncipalit nihil. cū ſit ps ſbalis opoſiti. ſed cōſiderata ſine forma. nō eſt act⁹ fōrmalis. et informis ōz ⁊ ſic turpis. appetēs formā ſicut aliq̄d pulcr. Tandē eſt ens analogū qđ appellam⁹ accidēs. cui⁹ē eſſe nō eē ſcōm pōos cum tñ ponat fides ea poſſe ſine ſubiecto per ſe eſſe. ¶ Diſcipulus Dicito de ſingulis. doctrinali qui aptus eſt ſtilo. qui tante rei magis eſt accommodus. Deinde traduces omnia ad pulcritudinē mulieris. quā reſpexit. amoris ,oculo totus deſiderabilis ſponſus eius. ¶ Magiſter Intellectualis pulcritudo ad primū et indelebiliter expreſſuz lineamētum. qđ dictum eſt. ſupaddit tanq̄z imago iam perfectior. triplicem lineam. trium virium ſupiorum. naturalit inſitarum ſibi. que ſunt memoria intelligentia et voluntas. Siue dicantur iſte vires. tria quedam accidentia naturam intellectualem neceſſario ſequentia ſm thomaz et ſequaces. ſiue ſint vires eſſentialiter eedem cū natura intellectuali. ſed formaliter differentes iuxta ſcotum. ſiue ſint penitus eedem res. tantūmodo ſcōm rationem diſtincte. per reſpectum ad operationes. ſeu rationes obiectales. vel terminorum connotationes. qđ nobis magis placet ſcōm expreſſionem a gregorio datā. Intellectualis hec pulcritudo. primo conſideratur vt nuda. ſine habitu ſuperaddito vel operatione ⁊ hoc in ordine ad ſuum ſuperius qđ ē de⁹. vt vis memorativa dei. correſpondeat patri ſeu p̄rſonali memorie tanq̄z appropriate indita ſibi a patre ſeu ꝓtracta in tabula nature intellectualis. Vis intellectualis dei q̄ eſt exp̄ſſiua verbi. correſpondet filio vt v̄bū eſt in acie intelligentie potentialr aut aptitudinaliter exp̄ſſū. Vis amatiua dei correſpondet ſp̄ūſco. ratione amoris iſſ ꝓcedibil̄ p volūtatē ſiue p vim affectiuā intellectualē. Ita ſp dicet mēs. recolē deū. et intellect⁹ intelligē deū p habitum et diligē nō in actu ſ aptitudie ſibi⁹ ⁊ ſeipſā mō q̄ loquit frequēt. Aug⁹. dicet recolere intelligē et amare. Ita q̄ nō accipit hic memoria p recorda/

tiõe preteritoꝝ cũ sit respectu oim modo tacto. Intellectual̃ ꝙo pulcritudo. intelligẽ ꝑncipalr in angelis. q̃ ꝓterea noiañ a pbis intelligẽtie. Reꝑitur tñ licet imperfecti⁹ in portõe supioꝛi rõlis anime q̃ mens ꝺꝛput ẽ dei capaꝛ q̃ particeps ei⁹ esse ꝑt. Proinde dicta ẽ facta ad imaginẽ diuinitatl. imitatiue. p sili̇tudinẽ analogã. Et q̃muis hũana mẽs sic ꝺsiderata iuxta ꝙbũ aristotelis q̃ ꝺsonat in ℔ fidei. ꝙ sit tanq̃ tabula rasa. non repleta scia et ꝙtutib⁹ oib⁹. iuxta platonis errorẽ ꝓdoc mõ mens ẽ naturalr lũiosa. imo lumẽ intellectuale immoꝛtale. et indelebile. in q̃ et ꝑ qꝺ nata sũt intelligi ꝓma ꝑncipia apprehẽsiõe facta ẽmino⸗rũ a sensib⁹ scꝺm modũ cognoscẽdi in via. hoc lumẽ ꝺꝛ illud qꝺ signatũ est sup nos. Estimo autẽ ꝙ sit intellect⁹ agẽs. de q̃ pbus sit locut⁹. qui sup fantasmata irradiat vt spẽs intelligibiles abstrahat. vel eliciat. vel fodiat et sit intellect⁹ possibilis. scz ipsemet ꝺsiderat⁹ vt tabula rasa. fiat actuat⁹ ꝑ spẽs intelligibiles ad intellectionẽ ¶ Discipul⁹ q̃ pacto mẽs hũana dũ sepatur a corꝑe statim p⁹ infusiõem ei⁹ poterit cognoscẽ cũ nõ hẽat fantasmata q̃ speculata fuit nec speculari ꝑt extra corp⁹ ¶ Mgr̃ Si singulas circa materiã q̃ tractañ incidẽtes dubitationes vellẽ tollẽ rñdendo. nec igenũ nec hoꝛa. nec susceptũ de pulcritudie opẽdiũ ferre possz Pergam⁹ interea ceptũ iter absq̃ tot diuerticul̃ q̃ collocutionib⁹ alijs subintrare poterim⁹. ¶ Discipul⁹ Assentio ¶ Mgr̃ Intellectualis pulcritudo tũc augeri et q̃dãmõ supcolorari et pingi ꝺꝛ ꝑ infusiõez habituũ diuersi generis tã intellectualiũ q̃z affectualiũ taz in via q̃z in pria scꝺm triplicẽ differẽtiam. In via q̃ꝺez ꝑ infusiõez ꝙtutum theologicaꝝ. fidei spei et caritatis. aut aliq̃ꝝ supioris ꝑfectionis sub enigmate tñ. In pria ꝙo scꝺz tres dotes aie siue sint eedẽ cũ lumine gl̃ie siue distincte. sicut habilit⁹ ad facili⁹ eligendũ ad⁹ gl̃iosos visiõem. dilectiõez. fruitiuã inhesionẽ vel adherẽtez fruitiõem correspondẽtem spei. Juxta illud. Mihi aũt adherẽ deo bonũ ẽ. Et hec ꝯa sũt tres vires. rõlis ocupiscibilis q̃ irascibilis. q̃les theolog⁹ ponit in supioꝛi portiõe rõis. Intellectual pulcritudo rursus augeꝛ ꝑ ad⁹ q opatiões exponẽs eã viri⁹ et habitib⁹ ꝓdeũtib⁹. Qui dici ꝑñt rationabiliꝛ. tertia pulcritudo ꝓncipalis sup naturalez primariaz et generalẽ cuilibet enti supinducta vbi statim videꝛ est q̃z multiplicata sit. tam in eadẽ natura q̃z in diuersis hmõi pulcritudo actualis opatiõis Nam ꝓncipalis et ꝺsummata repitur in gl̃ia. q̃lem hz nũc pulcerrima et beatissima beatoꝝ beataq̃z omnium in visione dei cum nuda dilectione et fruitione.

In quib⁹ essentialis btitudo formalis q̄ cōsistit. Qua pulcritudine nulla sub deo speciosior in formis accidētalib⁹ inuenīt. nulla honestior. nulla suauior et iocūdior nulla melodiosior et sonorior. nulla salubrior et vtilior. q̄ hoc scōm tripler gen⁹ boni. honesti. delectabilis et vtilis. Intellectualē hāc pulcritudinē precessit et inchoauit illa pulcritudo mētis quā habuit in via ter btā nr̄a dña. Diuine cōtēplatiōi dedita fuit assidue q̄ntum stat⁹ patiebat exilij. dum exultauit spūs ei⁹ in deo salutari suo. q̄ inspiciebat dñs hūilitatez ancille sue. Ille em̄ respect⁹ cū deus imutabilis sit q̄d aliō erat nisi candela talis pulcritudinis. talis exultatōis in mente marie. hūilis ancille sue! Et ideo iā pulcerrime q̄ dilectissime q̄ fuit hūillima. in q̄ figurat liliū cōualliū ibus salutaris su⁹. Erat tūc spūs marie licet in corpe q̄i nihil de corpe portaret. Hinc defecisse. Hinc extra se fuisse. Hinc in atr̄ijs dom⁹ domini. Hinc in extremis maris habitasse. Dicta sint hec cū tropis talibus sine nūero q̄ cōtribuūtur cō tēplatiuis q̄q̄ lōge aliter distantius in maria. Intellectualis hui⁹ otēplatiōis pulcritudinez in via. nemo melius apprehēdit q̄ experientia doctrine. Nihilomin⁹ eruditio doctrinalis dat aliq̄d intelligi. et non min⁹ q̄ si osideret status mentis q̄i separat⁹ nondū a corpe sed a rōis inferioris portione Tunc pfecto et non aliter intelligit quid sit diuisio spūs et aie. quid rapt⁹. quid extasis. q̄d liq̄factio aie. quid transformatio. quid vnio. quid mors rachelis. i. rōis in partu bēiamin q̄ contēplatio signat. Cur p̄terea noīat dionysi⁹. mysticaz sapiētiaz esse irrationalē b̄ ē sine rōe q̄ntū ad vim rōis apprehēsiuā. nō quo ad affectiuā. q̄ iungit spūiscō per amorē extaticū Insup cherubin in celesti b⁹. p̄ quē amorez diūgunt. Nō q̄ oīno sit amor sine cognitiōe p̄uia vel comite iuxta cuiusdā mystice theologizātis imaginatiōez Verū est q̄ ista cognitio nō sup se reflectit vt videat se vidē. Jam em̄ auolaret ista simplex sinderesis. scintillātis et ardēs. affectio Juxta illud cāticoz. Auerte oculos tuos a me quia ipsa me auolare fecerunt. Discipulus Multa dicuntur de statu mentis hmōi et nunq̄ sufficiunt. Imo potius eo magis exaltat a nobis deus. q̄ plus ascendit homo ad cor altuz vt iam non solum de pulcritudine patrie. sed istius vie verificetur q̄ nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit. que preparauit deus diligentibus se Inde clamat. Quammagna mltitudo dulcedinis tue domine quam abscondisti timentibus te. Non dicit reuelasti eam timentibus

te. patiuntur enim qō nesciunt. Hinc etiā ōt cōtēplatiu⁹ raptus in hāc caliginē sentiens sibulum aure tenuis alicui⁹ cuius ignorat vultū. qui nescit vñ venit aut quo vadat. Dicit inqz. Nesciui. Dia mea oturbabat me. ꝑpter quadrigas aminadab .i. raptus tales. Et etiā alibi. Ad nihilū redactus sum⁊ nesciui. Fit deniqz collustratio spūs. nō sine q̄dam inkpositione. q̄lem suo modo sentit oculus. pelliculis palpebrarū tenuib⁹ interpositis. ad radios solis nitidissimos incidētes. sup oculos. Videt itaqz solē oculus in suo lūine ꝛ quid sit nō dak inspici. medio ꝓhibente. Tolle pelliculā. vel aperi ꝓtin⁹ aspicies. Mgr Noli mirari si nō ꝯphendik incōprehēsibilis Jam em̄ nō esset magn⁹ dñs et laudabilis nimis cui⁹ magnitudinis eēt finis aut sapiētie nūer⁹. Jam nō esset ꝑprietas verbi de q̄ dicerek. cogitationū scrutator et intentionū cordis. qō inscrutabile testak aplus esse Quo circa versis ad marie pulcritudinem ocul perpende si potes qualis fuerit. in via stat⁹ sue mētis aut spūs. qz sublimis in arce cōtēplatiōis . qz eleuata a terra sursum. quātis irradiata fulgoribus ab isto qui illuminat mirabiliter a montibus eternis. Unde turbati sunt oēs insipientes corde q̄ dicūt saltem affectu vel effectu. et si non assensu in corde suo non ē de⁹. Si erat vt mulier amicta sole iusticie. cui⁹ sub pedibus luna totius mutabilitatis creaturarū. et in capite ei⁹ pulcerrima spiritualiū siderum in eternitate splendentiū corona . Quid inde colligi potest si vales considera. Nonne lumen illud immensuz scintillabat aliquotiens ad oculum mentis/intuendum se inde prebēs. qualiter in via vidis se moyses et paul⁹ estimank. Nō/ne sicut in rimula quadaz exilis cozuscationis dū oculos ferit cōmicās flāma. mox disparens. ita fulgurabat in mente marie splendoz diuine glozie ! Nonne cernebat eam qsiqz tanqz dum aliquis videt seu vidisse putat nascentem ꝑ nubila lunam! Fallor si non tot vicissitudines euntis et redeūtis sponsi dant hec intelligi Modo tenek. modo elabitur. modo videtur. mox disparet. modo stat post parietem. nihilomin⁹ respicit per fenestras. ꝓspicit per cancellos. Discipul⁹ Quid oro putauerl. esse talē ꝓspectū ꝑ fenestras spōse. Mgr Quid nisi radiosas et āgustas illūinatōes in domo sp̄ō se. q̄ dom⁹ est. supi⁹ mētis cenaculū Nō em̄ ꝑt alik cōcipi prospicē nouik de⁹ nisi qz prospici se facit. sed in trānitu subito. referens aliquod simile si pie dici potest ad illud pastoriū seu galatheā⁊ fugit ad salices. et se cupit ante videri. Tota deniqz visio. ezechielis de aialib⁹ et rotis ꝑ mysticas cozu/

scatões ꝛ scitillatões nob illō insi
nuat. Sz nos ꝓmo. de raptu et ex/
tasi. fere totꝰ obripuit. dū delectat
nec saciat. Redeamꝰ ad semitā. lin
quamꝰ inattingibilē mētis otē/
platiōem pulcritudinis. et de ra/
tionali pulcritudine. ꝟbuz fiat.
Rōlis itaqꝫ pulcritudo pingiť et
collocať. in tabula rōis inferioꝛ.
quā distinguē fas est ꝓportionabi
liter ad distinctiões traditas. de
pulcritudine portiōis supioꝛis. q̄
ad naturā. q̄ ad habitꝰ. q̄ ad opa
tiōem suo modo. Hoz em̄ inferioꝛ
portio duplicē oculū seu faciem
sicut et supioꝛ. Hñ et supioꝛ cōne
ťiť ad deū. potest attamē oculuz
dimittē ad rōis inferioris aspe/
ctū. Nō secꝰ inferioꝛ portio faciez
eleuat ad portiōem supioꝛē. quasi
mulier ad vizꝫ suū. nihilominꝰ di/
uertit oculos ad aialez portiōem
q̄ coꝛporeo in sua opatione egit
oꝛgano vel instrumēto. Hec por/
tio ogrue ꝺr ancilla. qꝛ ministrat
in hūilitate. domꝰ triclinio. ꝑōis
viro et mulieri duplici videlz poꝛ
tioni rōis. q̄ꝫ nulla requirit coꝛ/
poris oꝛganū in ꝓpria actiōe licz
ancilla subministret eis simulacra
vel obiecta. qꝛ nēe est quēqꝫ intel
ligētem fantasmata speculari.
Discipulꝰ. Nup ad duas portio
nes dūtaxat partiebaris formaz
hōis. s. in aiam et spm̄.
Mgr̄ Spm̄ accepi. pro mente supioꝛi.
Aiam vero pro toto illo qō ei
subditū est. Discipulus Nunc
aūt inferioꝛ rō distincta memorať
ab aiali ꝟtute. quā ancillā deno/
minas:
Mgr̄ Negare nō valeo
nec volui. et si forte nō satis exp̄ssi
q̄n tres omuniꝰ assignenť hmōi
portiões. a diuersis diuersimode
nō aduerse. Sz volens coartare
sermonē eo modo quo btā et pul/
cerrima mulierꝫ. canticū inchoaue
rit cōmemoraās tātūmodo aiam
et spm̄ posui cū aia portiōem infe
rioꝛez. quā multi sicut scimꝰ cōiū/
gūt aliq̄ cū mēte. vel spū. qm̄ inť
vtrāqꝫ ꝓtem seu portiōem. q̄i me/
diū tenet locū. accipiens aliq̄ su/
as opatiões. ab illustratiōe ꝓnci
paliοꝛi. atqꝫ stabiles cōclusiones
deducendo resoluit. Q̄ñqꝫ ꝟo re/
ducit ad sensatiões de foris im/
missas. tanqꝫ ad habitā de ipsis
certitudinaſr experiētiaz. Porro
tres hmōi vires exprimēdo pau
lus distinxit. loquēs freq̄nter simꝫ
de spū et aia. de corpe nō q̄dem
mortuo. sed aiato qō est sensuali/
tas. Sic xp̄s insinuauit. Tristis ē
inquit aia mea. vsqꝫ ad mortem.
Et statim post. Spūs quidē ꝓm
ptus est. nec miruz. qꝛ btūs. caro
autē infirma que relicta passioni/
bus tota erit. Hinc apl̄us loq̄ns
de diuisione spūs et aie addidit.
cōpages et medullas et cor forte
sensualitatem indicare volens
Discipulꝰ Non oportet vt video
magnipendere. si hoc vel illo mo
do quis accipiat. dummodo con
ueniant. in acceptione colloquen/

tes quo cõfusa euitet eq̃uocatio. Nã caro aliq̃n sumit p aia corpe et spũ. vt ibi Verbũ caro factũ ẽ. Dia siliter p toto hoie vt ibi. Oẽs aie descẽderũt in egyptũ. Spũs ẽo p tota aia rationali vt de cristo. Emisit spiritũ Transfer te igitur ad similitudies que supersunt insinuandas. ¶ Mgr Dialis pulcritudo seq̃t ad intellectualẽ et rationalẽ. put in hoie sẽsualitas in ipso diũcta ẽ rõi. nata p ipam regulari ꝓncipatu despotico. i. seruili. Nõ em̃ ẽ libera sicut supior appetit⁹ intellectual essentialr. ꝛ ptici/patiue tãtũmõ. cui rõ cõsiliatiua ꝓncipat nõ dñatu tyrãnico vl seruili sed libero. Hinc fit vt appeti/t⁹ sensitiu⁹ opelli et corrigi et flagellari debeat a rõe si fuẽrit inobediẽs sibi de q̃ dictũ est ad cayn. Sub te erit appetit⁹ tu⁹. et tu dña/beris illi⁹. voluntas ẽo cogi neq̃t Dialis hec portio multiplici pulcritudine decorat vltra naturalẽ q̃ generalis ẽ. vltra dsignatas hñs totidez insup lineaz q̃nq̃z vires sensuũ exterioz. et q̃nq̃z vl sex interioz sicut alibi dixisti et dicetur q̃ntum repetẽdum esse voluerit. Supaddũtur p speciositate maiori tam habit⁹ q̃z passiones morales salubres. et opationes multiplicate sup numez. Quales q̃sq̃z dinumerare voluerit. nẽe est vt cognoscat oẽz sciẽtiaz differẽtiã. q̃ per sensus interiores et exteriores acq̃runt. Oẽs q̃z moraliũ virtutuz distinctiões. oẽm grãmatice logice rhetorice disciplinã cũ arismetrica. geometria. musica. astronomia. q̃s sine aiali portione ratio supior et inferior nõ addiscũt. Legisti q̃ntam sup vna virtute memoratiua. deduxerit Aug⁹. admiratiõem. Et q̃s ad hãc et alias singulas sufficeret exponendas. Cetez aialis pulcritudo q̃ nõ est cõiũcta rõi. qualis est generalr in quolibet aiali pter hoiem. q̃t obsecro depicta est ornataq̃z formis instinctib⁹ et industrijs. vq̃z adeo p in nõ nulle relucet q̃dã pticipatio rõis. Ita nimirũ scdm legẽ deitatis. sicut mentis hũane. supmuz diũgit infimo nature angelice. et infimuz rõis attingit a fãtasmatica vtute. Sic fãtasticaz hõis portionez. bruto fantasia. nõnullo imitãdo cõtingit. Oẽs ẽo pulcritudines hmõi respersas in brutis natura diũxit. in hũana rõe. Rõem deniq̃z supplet in brutis intelligẽtia prima regẽs infallibiliter ista. cui⁹ puidẽtia in sui dispositiõe nõ fallit. Cui⁹ ars prima dedit et indidit tam hõib⁹ q̃z ceteris aiantibus artes innumeras. Vnde prodeũt artificiales pulcritudines sicut in nidis aialium sibi fabricandis. In victu q̃rendo. per insidias mirabiles. vt in vulpibus et araneis in prouisione circa vel contra futuros euentus. vt in apibus et formicis. Quis cuncta dinumeret?

Tandē occurrit ḃ aialis cogniti
onis pulcritudo. in vitali. seu ve/
getatiua ꝟtute. siue sit ꝑ se posita
sepatim a potētia ognitiua. sīc in
plātis et in singul absqꝫ ognitiōe
viuētiḃ⁹. siue diūcta sit quēadmo
dū vidē est in hoiḃ⁹ et aialiḃ⁹. vs
qꝫ ad illa q̄ fixa ꝛre. solo q̄ vnico
vigēt. sēsu tact⁹. sicut conche et o/
stree. qō eaꝝ dilatatio. q̄ strictō
manifestat. Quā vitā dicūt aliq
ad matricē. in femellis retinē. Ji
talis aūt pulcritudo q̄ꝫ multa sit
q̄ꝫ admirabil et stupēda. in attra/
hēdo cibū in frāgēdo. in digeren
do. in disꝑtiēdo. i assikando. Kur/
sus in expulsiōe supfluoꝝ. in au/
gmentatiōe in generatiua ꝟtute.
in organizatiōe figuraqꝫ mēbro/
rū. null⁹ explicaret sermo. Null⁹ eti
am de mimo grano vel folio pla
nā sufficēt. naturali ꝟtute q̄ plenā
tradē rōem. Qō cernēs eccleſia/
stes. cūcte inq̄t res difficiles sunt.
et nō ꝑt eas hō explicare sermōe
Et itez Jntelleꝛi ꝙ oīm opm dei
nullā possit hō inuenire rōem. sup
ple sufficiētem. et si dixerit sapiens
se nosse/nō potēit repire Tota po
stremo Job inꝛrogatio. fēa sibi a
dño de diuinis opiḃ⁹. q̄ꝫ pulcri/
tudo ophendi nō ꝑt ad ḃ tendit
Quis de pulcritudie. quid porro
de pulcritudinib⁹ rez tot artifici
aliū. q̄d de obiectis sēsibilib⁹. per
accidētia sua vel spēs se repsētāti
bus ad sensum. Ecce ꝙ in grano
frumenti sūt infinite ꝑtes ꝓportio
nales. scōm deductiōem arist. de/
mōstrātis cōtinuū nō esse oppsi
tū. ex indiuisibilib⁹. Oportet ex ḃ
ꝛcludē ꝙ infiniti numeri sint illicq
figure. imo tot q̄t in toto mūdo.
Oīm insup creaturaꝝ lrāꝝ et no/
minū otinet. nedū potētialr sed a/
ctualr in aspectu dei. vidētis nūe/
ros hmōi lras et figuras. Cuius
signū accipito de vna imagine. q̄/
lem inferre licebit de ceteris Po/
test itaqꝫ statue factoꝛ ꝑ solā par
tiū ablatiōem formare pulcraz i/
maginē. ex vno trunco ligni. q̄lis
vtiqꝫ ꝑus ibi nō erat cū nihil ad/
viderit. et adhuc tū nihil de celoꝝ
secretis tot pulcritudinib⁹ attingi
m⁹ // Discipul⁹ Si taliter res se
hñt de pulcritudine reꝝ oīm ꝙ in
cōprehēsibiles habeanē. cur acte/
n⁹ frustra illas desudauim⁹ inq̄re/
re! // Mgr Frustra nequaqꝫ nec
inaniter sine fine q̄ triplex ē. Jn⁹
ducēs ad āmiratiōem opificis ꝑ/
mi dei. Spēi em̄ genēatoꝛ hec oīa
ostituit. qui vtiqꝫ speciosioꝛ eē cō/
cludit creature. Alter finis est ad
hūiliatiōem nostri ꝑ contēptum
vie. et desideriū patrie. vbi relucet
pulcra perfectaqꝫ cognitio scōm
visionem quā deuotus bernard⁹
cuius hodie dies agitur fertur in/
sinuasse ꝑ ascēsum suū post obitū
in mōtem lybani. Reliquus finis
est nostre cōq̄sitioni ꝓpri⁹ q̄ accō/
modus de pulcerrima mulierum
quam respexit deus. Exultauit
spiritus eius in deo salutari suo.

Qua sup re. q̃ttuor accipito dsiderationes. Prima est spōsitas pulcerrime mulieris. q̃ sibi dat in cāticis et alibi. q̃ plene neq̃t intelligi. pulcritudinib⁹ alioꝝ entiū nō intelectis. Exponit em̃ p similitudies. ois tam naturalis q̃z artificialis. formositas q̃bus ignoratis. vt ignoret trāssūptio/nē est. Scōa speciositas q̃libet repta in creaturis sparsim. tota colligit in btā q̃ pulcerrima mulierꝝ. vel formaliter vel eminēter. Hec ē regula diuini dionysij ierarchias ordinātis q̃ superius tangebat. Tertia speciositas pulcre mulieris quā sumit ab oñi pulcritudine ceteraꝝ creaturarū donis et ornamentis et quo mireris amplius. ois deformitas aliena. demonum et pcōꝝ. sibi cedit ad ornamentū. Quarta speciositas et pulcritudo creaturaꝝ pie recognita. fidē illustrat. spem roborat. caritatem inflāmat cū opitulatiōe. in oñi tribulatiōe et angustia. Discipul⁹ Vere magna apposuisti. quoꝝ certificatiōem expecto. psertim sup illo qđ me miraturū ure dixisti. Mgr Rñdet aplus. si sue locutiōis rōnis. ognoscit. vbi ōt. q̃ diligentib⁹ deū oia cooperant in bonū. Si in bonū igit in pulcrū. Et si oib⁹ diligentibus. q̃nto amplius marie sup oēs deum diligenti tale qđ eueniet? Putas ne sūmus artifex de⁹ quicq̃z in vniuerso mūdo. quē pulcꝝ pulcerrim⁹ ipse. mente gerēs formauerit aut esse pmiserit sine cā? Discipul⁹ Nequaq̃z putauerim. sed oia sub ordine pulcro pulcra fecit val de. Mgr Nōne primū in q̃libet genere p̄cipuū ē et mensura alioꝝ quēadmodū dux in exercitu? Maria vero dicta est pulcerrima q̃ perfecta sup ceteras creaturas. non vnitas diuinitati q̃lis ē hūanitas xpi. Cōsequēs est igit. q̃ oia sibi subseruiāt. tā bona nature q̃z grē q̃z artis et fortune. Discipulus Sit ita de bonis. Mala aūt quid afferre habent nisi maliciā et turpitudinem? Mgr Scis ad honorem regis esse. si puerſos pdi/tores suos alligatos coerceat in cōpedib⁹ Scis q̃ in picturis. nigredo rite iūcta dat decorez imagini. Hoc in supcilijs formosissime mulieris aspice. quib⁹ nigredo decēs. rubedo indecēs eēt vel viredo. Discipul⁹ Sic inuenio Sed de turpitudine flagicioꝝ. et scelerū. et blasphemiaꝝ. nūq̃d nō secus erit? Mgr Secus esset. si dedecus culpe maneret inordinatū. sine decore iusticie Nūc autem pulcrius nō collocat angel⁹ in celo. q̃z demon in inferno. qui positus est illic tanq̃z scabellū pulcerrime mulieris. cōterētis scōm legem dñi caput suū. Quāuis igit. ois pulcritudo filie regis sit abint⁹ ideoq̃z cōstituit et astitit regina a dextris. hec est in vestitu corporis deaurata. est quoq̃z circūdata varietate cuiuslibet creature

cui stat vnicuiqꝫ sua pulcritudo saltez naturalis. cui⁹ prima linea/menta deleri nō pñt. possūt tñ superindui. tenebrositates et turpitudies viciosoꝝ. tā habituū qꝫ actuū Que turpitudines in sua rōe formali nihil dicūt positiuū. sunt etñ priuatiōes pulcritudinis ineē debito. p modū spēm et ordinem ¶ Discipul⁹ Magl. certe cōturbarer ambagib⁹. presertim de odio dei. qualiter possit esse pulcrum si nō alibi dissolutiōem docuisses. ¶ Perge nūc oñdere. q̄ pacto sit in maria pulcritudo q̄libet repibil' in creatura. marie qꝫ minorata ē sicut et fili⁹. s. paulo min⁹ ab angel' adeo q̄ naturalis speciositas dā nati luciferi insignior sit ex dictis qꝫ pfectior Quot sūt p̄terea ⁊tutes specifice. totā vt ōr naturam spēi osequētes. in gēmis. herbis. verbis industrijs q̄z aialiū. Rursum in donis hoim gratuitl. vt ē caracter sacerdotalis. repugnās sexui femineo. ¶ Ūquid vt interea filētiū sit de ceteris ex his oibus marie formositatē ornabis. vl eā coronabis? ¶ Mgr Ornabo plane et coronabo. Q̄ō q̄modo sit iam deduxi Circūdatur quippe oibus et singulis quasi vestimento decoro. multimoda varietate depicto quoꝝ oim virtutes insignes cōtinet. nō quidem formaliter. sed eminēter. ¶ Inde si nō habet naturalia. qualia gerit angelus etiam dānatus Jam ideo tñ est admirabilior. et eminētior marie pulcritudo p grām. que naturā inferiorē qꝫ sublimiorē copiosius ornat et pficit. ¶ Non hꝫ caracterem sacerdotalē fōrliter fateor hꝫ aūt eminēti⁹ ad recōciliatiōem pcōꝝ. ad aptiōem padisi qꝫ vere ponitur. felix celi porta. ¶ Ad auxiliādū cōtra ptātes aeras cōtra calamitates et miserias oēs tā aiaꝝ qꝫ corpoꝝ. quotiēs placuerit scilꝫ illos misericordes oculos ad nos cōuertē. quotiens ad nos se voluerit. tanqꝫ pia mr filios qꝫqꝫ debilesꝫ fedos curādos purgādos qꝫ suscipe. ¶ Discipul⁹ Respiro tot⁹ in spem bonā dū te audio talia disserētem. Totus exultat spūs meus et aspirat meditari frequēti⁹ istam btām et pulcrā mulierem. quā tali potentia pie disseris eminētem. O felices qui te talem o maria genuere parētes. O vere felix Joseph sponsus tu⁹ ⁊ginalis. q̄ tui custos cū puero ihū fidelis. sedul⁹. prudens atz carissim⁹. audire videqꝫ te cū filio tāto tpe dignus fuit ¶ Mgr Credidi ꝓpter qđ locut⁹ sū. Proptereā tā istos. nō btificare neqo neqꝫ sufficio. q̄s o btā. tibi fecerl. esse devotos. q̄s traxeris p⁹ te. p⁹ qꝫ ihm benedictū fructū ventris tui. in odorem vnguētoꝝ tuorum Quō modo nō beati. quibus vbera caritatis lactanda. quibus osculādū. nō dedignata

fueris oñdere? Ergo iam oleū ef/
fusū nomen tuū. Ergo tu fōs or
tor. ad emūdatiōez simul et re/
creatiōem. cū delectatōe mirabili
mundo dat'. Tu pute' satietatis
aque viue salientis in vitā eternam
Pute' aquaz. q̄ fluūt impetu de
lybano cādido padisi. Tu ortus
consit' oñi genē tam arborum q̄z
aromatū Tu iam coronata
triumphas de capite amana. i. tur
bulenti. de vertice sanir et hermō
feroris et anathematizatiōis. de
cubilib' leonū. de montib' pardo
rū. s. tyrannide superbor dānato/
rū q̄ luna mutabilitati. sūt sub pe/
dib' tuis ad calcādum. Porro se/
xaginta sūt regine. et octoginta
cōcubine et adolescentularū nō ē
nūer'. scōm varios aiaz grad'.
Una tū colūba pfecta quā vide/
rūt filie p adoptiōem. et btissimā
pdicauerūt regine. q̄ suis dnānt
affectib'. et concubie querentes
cōcupiscētie remuneratiōem. per
filiorum boni opis generatiōem
Laudauerūt te. quia btām te di/
cent oēs generatiōes Quāpul/
cra es et q̄z decora carissima in
delitijs. Sed cui carissima in deli/
tijs? Illi nēpe. cui' delitie sunt esse
cū filijs hoim Statura tua assi/
mata est palme triumphali. et vbera
tua botrus vinee germinanti. virgi
nes. i. virginales affectiōes. et so/
bria ebrietate debriantis vsq̄z ad
sanaz insaniam apud stultos scli.
vsq̄z ad denudatiōem p. volūta/
riam pauptatem. Tu delitijs af
fluens. tota dilecto supinniteris.
dicēs vocē plenaz. sensib' inexpli/
cabilib' Ego dilecto meo. et dile/
ctus me' mihi. Discipul'. Eia
mgr. euge euge. quid nos agim'
obsecro. cātica canticoz exponen
da. cū canticū marie susceperam'
Et ecce nūc in laudes erūpimus.
nūc obsecrationes interserim' ad
q̄s titubat anim' ad quas hac il
lacq̄z defluit oratio mentis. incer
to pede. lingua balba vagis ocu/
lis. gestu vario quasi fabulando
seu frenasiando. nos habemus.
imo veri' nos habemur rapimur
distrahimur. nescio quo spū quez
nescim'. vnde veniat aut q̄vadat
Mgr Valet frater Quid si nos
introduxerit. ista quā loq̄mur be/
ata in cellaria regis. in cellam vi/
nariam cui' est modo clauigera.
Quid stupes q̄d mirar. si sobriaz
biberim' ebrietatez spūs. Quid si
datū fuerit accede primi'. o sere/
nissimas voces amoris. audire p
fundi'. Tot' ipse gestio me. quem
iam nō capio. cōsiderare. q̄d vtri
q̄z otinget qñ dicē fas ē vnicuiq̄z
nrm. Anima mea liquefacta ē vt
dilect' locutus est. Fulcite me flor
ibus stipate me malis. q̄ amore e/
ius lāgueo. Leua eius sub capite
meo. et dextera illi' amplexabit
me. Discipul' Cessemus iā. ces/
sem' sperare talia. qualia aman/
tes. sibi sōnia fingunt. et ad ince/
pta reuertamur. Mgr Que ce/

pta? ¶ Discipulus O queso non meministi? Cur inquiris? Intre/mus elucidationem cantici bea/tissime et pulcerrime mulieris cuz epithalamio salomonis. ¶ Mgr Dimiz istic sum? Neqz em exigũt certũ expõnis ordinẽ. q̃ nullo sũt ordine cõtexta. vel coherẽtia. que pterea. si vni tñ affectui sũt accõ/moda. sed innũeros. ꝟbũ qlibz affect?. eructat. pro audiẽtiuz q̃li/tate. Expone si potes dũ egrot? assiduis suspirijs plangens et sin/gult? ex imo pectore. anheloqz spũ repetit. ha. ha. ha. quid tibi signi/ficet ista vox plãgorosa. ¶ Disci/pul? Donatus rñdet dicẽs. inter/iectiõem esse ptem orõis significã/tis mentis affectũ. voce incogni/ta. Quid aũt postulas vocem me incognitam exponẽ cognoscẽdã? ¶ Mgr. Non perdidit opam et impensam. qui te puerũ docuit. o/rationis ptes. Tu nunc grãdior ef fect?. ita cognoscito quẽlibet amo ris intimi et nõ ficti vocez. ꝓsus incognitaz nõ amanti. imo nec a/lienam cõpertaz amanti. si non q̃/libet coniectura. Exemplũ de do/loris interiectione. dũ sanus egro tum audit q solari querit. Cui re spondet apud comicũ talis ali/quis. Facile cũ valem?. alijs consi/lia damus. Tu si hic sis aliter sen tias. ¶ Discipulus desperare do ces. elicere nũc hac. nũc istac exul/tationes. per agitatiõem. concussi onemqz studij vehementis. pau/culas emicantes scintillulas. ꝓut istas excessiui amoris ꝟbũ vel illud verbũ inserit ad aciem mẽtis per/stringẽs istã et gerens. Aut vero sub alia fictitudine. studę familiari. esse vocib? amoris. in loco pere/grinatiõis tue. nõ se adeo pote/rũt occultare. q̃n familiari? in te magl. et magis ꝓdent. et intelligi bilẽ. nũc hoc modo. nũc altẽo ma nifestent. vel nutib? etiam se et ge/stibus insinuẽt. Peregrinates pa/riter in exẽplum habe. q̃uis bar/bari sint. Pueros q̃z colludentes necdũ pfectis. resonantes verbis qui qũo se intelligẽ dsuescũt imi/tari coneris. ¶ Deinde btãm et pul cerrimã mulierẽ postulem? vt nos illo respiciat pietatl. et amoris o/culo. quali respecta fuit a deo sa/lutari suo ¶ quo nos impetret re spici. saltem vt amare ream? exẽ/plo petri. Respiciat terrã cordis nr̃i q faciat eã tremere Et ab illo tremore suo concipiam? spm̃ salu/tis. qui in amoris spm̃ aliqsl trãs/formetur. et hymnũ tũc canam? cum alacritate cordium. Magnifi cat aia mea dñm ¶ Mgr Irritas meum querendi studium de pluri mis. sed aliorsũ me vocat vt au/dis. occupatio domestica regula/ris. ¶ Dies crastinus solicitus erit in id ipm. ¶ Discipls. Expedi tũ me reperies. ꝓpit? sit nob de?.

Sequit q̃rtus tractat?

per ꝓragma seu dialogum de marie beatificatione. Per notulas.lxxxij.

Prima nocula

Ecce enim ex hoc beatam me dicēt omnes generationes. ¶Discipul⁹ Nōne cor nr̄m ardens erat in nobis heri sterno colloquio. dum de cantic. canticoꝝ marie. simul et salomonis ꝙquirerem⁹ quasi fabulantes peregrini. necnon dilatato corde videremur anhelando spm̄ attrahere! ¶Mgr̄ Memini et visa est renouari vt aquile iuuent⁹ nostra senilis quodammodo. et cana in exteriori homine. sed interior renouatur de die in diem. si assit verbum dei reficiens ipm. si ihesus instar peregrini nec ꝓinde cognitus se comitem coniunxerit. si aperuerit sensum nobis vt intelligamus scripturas. hymnoꝝ et matrime psalmoꝝ et canticoꝝ Osi se talem exhibere dignabit̄. qui loq̄tur anime nostre. Surge ꝑpera amica mea. colūba mea. formosa mea et veni. ¶Discipul⁹ Osi iā hyems congelationis spiritualis transeat. si gelicidium torporis. si imbris stillicidiū assidue tēptationis abeat et recedat. si flores pulcrioꝝ aspectuum appareāt in cra cordis nostri dante dño benignitatem. Osi tempus putationis et resecatiōis cure omnis superflue aduenīat. si vox turturis caste gementis ⁊ consolantis luctu bono audiatur in terra sensualitatis nostre. conformantis se rationi vt concordet philomene ⁊ alaude cōtēplationis alacris turturis spirium. Osi ficus iā nō maledicta nec solis onusta verboꝝ folīs ꝓferat grossos suos in signū fruct⁹ post suauis. Demū si vinee bonarum opationum. dent odorem suum bone fame in vitam et letificationem dei et hoim quid secutuꝝ sit o mgr̄ agnoscis. ¶Mgr̄ Quenam anima frater ē tam hebes et gelida. que non ad vocem blandientis amici. vel dilecti quē sequitur expergiscatur! Que non tota liquesiat se iam in se non continēs ꝑtīs terminis desiderioꝝ. sed effluat in dilectuz currat post vocātem se gratis nominibus! Surge inquit ꝑpera amica mea. Surge que male iacueras. cum adolescēte perdito. ꝑpera paternam adire miam vt accūbat super collu tuū. detq̄ in accubitu tali. naro⁹ hūilitatis tue. odorem suum. vt iure voceris amica. suscipiēs pacis osculum et speciosa. recipiens prīmaz innocentie stolam cū anulo fidei. Proinde facta colūba. nidifices in foraminib⁹ petre. in cauernis macerie. Petra autē erat xp̄s Tu in fixura clauoꝝ. in caverna lateris. vsq̄ ad patefactiōem cordis. fidei deuotione subintrans.

illic reponas scãz meditationuz pullos tuos. Ostende dilecto pe/tenti faciem tuam. tã colore roseo decorẽ et vernãtem in aspersione sãguinis agni immaculati. Sonet vox tua in auribꝰ dilecti. que dul/cis sit in laude cõferens in iubilo. Deniqz sis vinea florens. desi/derijs odoriferis. de qua vulpecule paruule intentionũ dolosaz. dif/fugiant capte. Surrepunt eñ qñ/qz suffodiẽtes ad elatiõis ꝓcipi/cia. et vineas radicitꝰ demoliunt et corrodunt Si postmodũ fas habeat. aia talis. iam facie deco ra. iam voce suauis. suspirabũda dicere. Dilectꝰ meus mihi et ego illi. q̃ pascitur inter lilia donec a/spiret dies et inclinent vmbre

Discipulus Quid oro vult hec in terrupta et inexplicata penitꝰ. lo/cutio. Mgr Audisti iam voces amoris ideo nõ perfici quoniam tot occurrũt anime desideria va/lida ꝙ nequeũt simul erũpere Cõ fundũt se potius et opprimũt Sẽ/tit amans. quicqd exprimẽ potest nihil ad hoc qd̃ optat satis est. Quaẽ dat se magr intelligi ꝑ inc/ruptiões. more interiectionuz ab imo pectore eructatas vel erutas Solet inde patẽ taliter anhelãti/bus quorsum mittitur illud suspi/riũ. Discipulꝰ. Da supplemen/tum ꝛborũ istoz. Dilectꝰ meꝰ mi/hi. et ego illi Mgr Quis arenu las maris. aut pluuie guttas di/numeret? Quis inscrutabilia scru

tetur corda? Non facilꝰ est id qd̃ requiris. Nihilominꝰ aliquid acci pito. Dilectꝰ meus mihi intendit et ego illi. Dilectus meꝰ mihi ocu lũ amoris dirigit. osculũ porrigit loquit. assentit. blandit. et ego illi Dilectꝰ meus. mihi finis oim desi derioz meoz. et oim cogitatio/nũ et intentionũ cordis. q opatio nis cuiuslibet seu motionis cardo centz est et axis. et ego illi totum qd̃ dat reddo. Dilectꝰ meus mi/hi delicios est. amoros est. cõ cordans est. suauis est. benignus est. iocũdus est. delectabilis est. Mihi oia est. Quippe cũ quo sum vnũ cor. vna anima. vnus spũs. Ideo dilectꝰ meus mihi vnitur et ego illi. Dilectus meꝰ se mihi de/dit in preciũ in mortem. qũo non oia mihi secũ donauit? Discipulus Quo pacto dicitur se do/nare deus. qui nusqz abest. Qua/liter est anima sibi finis desiderio rũ suorum vel opationũ qui ꝑ se ipm oia opatus est scdm sapiẽ/tem? Mgr Docet angelica salu tatio. modum donatiõis dei. Sa lutatur eñ maria per angelum. sic anima per spũsscti aliquẽ instin/ctum. qui loquitur pacem ad con uersum cor. Mandat quoqz salu/tes. dicens anime secreto cordis silentio salus tua ego sum. Et illo Remittũtur tibi peccata tua. Va de in pace. Non eñ dar salutatio excõicatis. nec eis quoruz presen

tiam horrescim⁹ Sic inuenit apō deū grām aia que per eum fit dis posita et organizata suo modo calore vitali grē ad susceptiōem dñi.de quo et a quo viuit anima non minus q̄z disponit corp⁹.or/ganicū per armoniā q̄litatiuarū dispositionū ad anime rational introductiōem faciendā in corpe Tunc audit anima dñs tecuz.qz se dat ad nutū anime vt fruatur se.et alio quolibet vtatur in se et ꝓpter se.Inde fit amoris illa re ciprocā donatio mirabilis. quo manet in caritate in deo et deus in eo.Dilect⁹ meus mihi supple se ipsum dat et ego illi se ipm red/do et me ipsum cum eo cū quo iā vnū effecta sum. Et sicut in illa trinitate ineffabili pater dat filio spm̄.et filius patri reddit eundē spm̄.sic anima datum sibi dilectū dat.q reddit se ipm sibi qui tribu it.vt sit ipse principiū et finis oim desideriorz vtriusq̄ ꝫ hanc digna tōez amoris iestimabilē qz pbi su perbi non potuerūt nec voluerūt attendē.propterea nullas tales ad deum voces deprome conati sunt.Dilectus meus mihi et ego illi.Fuerunt idcirco ab hmōi epi/thalamio marie et salomonis pe nitus alieni et ad illud surdi. Q̄ attendēs xp̄s.exultauit in spū in illa hora Confiteor tibi inquit pr̄ dñe celi et terre qz abscōdisti hec a sapientib⁹ et prudentib⁹ et reue lasti ea paruulis. Ita pater quia

Tractatus

sic placitū est ante te. Non memi/ni cuiuscūq̄ nequis glietur in se Inde ñ tale.aliq̄o cecinit maria dicens.Deposuit potentes de se de et exaltauit hūiles Discipu lus Quantum intelligo. deus se dat i dono.q̄ informat aiam q viuificat eaz.reddens deiformez et pulcram.amabilem et deside/rabilem.qui letatur in opibus su is.marime in filijs hoim Sed cur anima dicit aliq̄n. Dilectus me⁹ mihi.vt hec transferet.aliq̄n se p̄/ponens q dicēs.ego dilecto meo? Mgr Dilecta fertur in dilectū scōm vim duplicez.apprehensiuā scz et motiuaz Vis apprehensiua seu cognitiua quodāmodo tra/hit ad se et in se suū obiectū.q̄ ē vez:sed cōuersus est ordo virtu/tis motiue vel affectiue presertim dilectiue.cuius obiectū est bonuz qz tendit et extendit se ad ipsum Causam dat pbus Nez inquit est in anima sed bonū in rebus. Inde bonū q̄ est appetibile a/ptum imprimendo se per cogniti onem.non cm̄ velle possum⁹ inco gnita Appetitus vero quasi circu lo quodaz.redire conatur in ap/petibile.et se sibi dare.cōicare.vel imprimere.Propterea dicitur a/nima dū dilectuz cogitat.et ima/ginem sui formar vel spēm.q̄ sibi dilectus imprimitur Duz vero di ligit.ipsa se dilecto dat et expli/cat et ad ipm quasi foris egredi/tur. Discipulus Quid ad rem

nostram? ¶ Mgr. Multū per oēm modum. Hoc est illud mysticum verbum xpi de dilecto suo. q̄ ingredietur et egredietur et pascua inueniet. Hoc item aliud de moyse. qui minauit gregez ad interiora deserti. vbi vidit dñm in flamma rubi. Gregem intellige. totaz cogitationū turbaz. que ad interiora mentis colligitur. Est alter ordo dū moyses vocatus a dño de nube caliginis. exit ad ipm. fic̄ xps relicta turba ascendit in mōtem. Sic anima subintrans se et trahens ad se sponsum p cogniti onem. dici potest pascē sponsum. Sic ipm̄ habere in lecto pacifice mentis. et coangustate. ne sit locus adultero. Exiens vero p dilectiōez ad sponsum trahitur ad sponsi palatiū. thalamū/vel cubiculū. ¶ Discipul⁹ Quid postremo. ¶ Mgr Siquidem in hac cōiūctione. sponsi et sponse per dilectionez consurgit delectatio. dum rursus ipz̄imit se dilectus in dilectam. sugentem vbera consolationis sue. ¶ Dicitur hinc delectatio quasi quedā lactatio. hinc ē fruitio cōplectens vniuersas beatitudinis partes. vt dotes. tentionez vel apprehensiōez inhesiuam pro cognitiōe et dilectione pariter q̄ delectatione. Sic fruitiōem descripsit Augl. q̄ est amore inherē alicui rei ꝓpter se. in qua mentis delectatio quiescit. ¶ Discipul⁹ Dū rapit nos estus amoris obliti su-

mus pene inquisitiōem primitus occurrentem super verbo tuo o beata beatarū. Ecce em̄ ex hoc beatam me dicent omnes generationes. ¶ Mgr Regredi licet quando volueris. ¶ Discipul⁹ pulsat hec animum questio. qua rōe potuit absq̄ spiritu iactantie. hūilis ancilla dñi tam excelsum de se p̄ferre preconiū. Subit inde questio. quo nomine digniozi maria nominetur. An beata / q̄ cecinit. Ecce em̄ ex hoc beatam me dicēt omnes generationes. Subsequit alia questio. q̄t modis maria dicta sit beata. ¶ Mgr Conaboz satisfacere quesitis his Et quidem de primo scieris aiam marie magnificasse dñm non solum. q̄z magnus in se est et magn⁹ a creatura sua predicatur et colitur. sed etiam quia magnificaz reddit animā cui magna facit qui potens est. Nunquid parū tibi magnificata videtur marie anima. que operationi supra modum magnifice fuit ausa prebere consensum dicens ad angelum. Fiat mihi scōm verbum tuū. Quid est hoc nisi fiam mater filij cuius pater est deus? Quid excelsius. quid sublimius vel vt alius vult arrogantius poterit cogitari? ¶ Discipulus. Hoc mouet multos. quomodo stant simul et in vnum conueniūt tanta humilitas. ecce ancilla dñi cū tanta magnificentia fiat mihi

scom verbum tuū talis abiectio cum tali glia. ¶Mgr ¶Doceat nos pbia si theologia paz ē.cō/ditiones magnifici.seu vim vtu/tis magnificentie ¶Magnific⁹ vti/qz.non de honore vel glia curaz habet.sed de opibus preclaris.q̄ glia digna sūt et honore.colit lu/cem.spernit vmbram ¶Gloria sua est sicut docet aplus.testimoniuz consciesue ¶Non de alieno pendet iudicio.cui modicuz est si iudicet ab hoibus vel ab homine aut ab hūano die ¶Nā qui se iudicat dñs est. ¶Fit hūilis pinde in fuga glie. fit magnanim⁹ in opatione ma/gnoruz.cum dignitate meritoz ¶Deniqz cū gliatur.in dño gliat. ¶Obseruat hoc magnifica nostra et magnificanda.que tota in dei gloziam refudit btitudinis sue fa/maz .Quia fecit inquit mihi ma/gna qui potens ē. ¶Non ergo mi/hi gloria.gloria sola sibi.Fuisti p/pterea virgo btā.sicut angel⁹ dei. vt nec benedictio te moueret nec maledictio.per elationis aut de iectionis viciuz.Que quo magis gliam fugiebas.eo magis te seq̄/batur.sicut vmbra corpus . Esse bona.non videri volebas. ¶Di scipul⁹ ¶Magnificus magnoz.di/gnus honoz. nunquid iniquos iudicat eos qui se spernūt? ¶Mgr ¶Plane sic iudicat.censetqz puniē/dos . non ꝓpter se sed ꝓpter iu/sticiam et alienam vtilitatem. ¶De vero longe diuini⁹.dat fides cuz gra. magnificentiaz cū hūilitate coniūgi.q̄z inanis pbia .Dicit ex sententia.¶Non nobis dñe nō no/bis.sed nomini tuo da gloziam. Tibi gloria nobis aūt confusio qui serui inutiles sumus.qui nihil habem⁹ qđ a te non accepimus. tua tibi dona confitemur et red/dimus.¶Volum⁹ vt ad locū vnde exeūt flumina gratiaz reuertan/tur.vt iterū fluant te donāte.sis magnificus in sanctitate q̄ gloria ¶Discipul⁹ ¶Non est qđ contradi cam dic de scđa q̄stione . ¶Mgr ¶Enūciasse videtur ꝓphetico spiri/tu plena verbigena nostra q̄ hoc nomen adiectū appropriate sibiq̄ antonomatice daretur p̄ omnes generatiões.velut nomen epithe ton desuper sibi datū.sibi debitū. sibi placentissimū .necnon dueniē tissimū iocūdissimuz et appropria tum.¶Dignare nos laudare te vir go sancta. o ter quaterqz beata. ¶Beata primo que credidisti cla/mat elizabeth. ¶Beata scđo ,quia gratia plena scom gabrielis salu tatiõem. ¶Beata tertio et benedi/cta quia benedict⁹ fructus vētris tui. ¶Beata quarto quia fecit tibi magna qui potens est. ¶Beata q̄n to q̄ mater dñi. ¶Beata sexto q̄a fecūdata virginitatis honore. ¶Beata septimo q̄ nec primaz si/milem visa es nec habere sequen/tem. ¶Discipul⁹ ¶Numerasti nūe/

ros btitudinis sub quadã gene/
rali laude. q̃d censes si ad specia/
lia descendam⁹? ¶ Mgr Descen
dam⁹ placet Sic em̃ plenior dabi
tur intellectus preconij q̃ beata
dicitur per oẽs generatiões. Of/
fertur aio triplex btitudo. ¶ Una
vie per spem. altera patrie p rem.
tertia quasi mediat inter spem et
rem. inter viam et patriam. q̃lem
habuit manifeste xp̃s quez fuisse
viatorem scõm aiam. et oprehen
sorem scõm spm̃ nullus ambigit
theolog⁹ Porro qualis sit beati/
tudo per spem et grãm. norunt
cõiter fideles xp̃iani. Qualis p̃te/
rea sit beatitudo glie videm⁹ nũc
per speculum in enigmate. creden
tes eam esse quã nec oculus vidit
nec auris audiuit. nec in cor ho/
minis ascendit. Recogitata vero
dupler hec beatitudo. viam ape/
rit vt tertia quasi media titi⁹ co/
gnoscatur. quia minor est q̃z glo/
ria consũmate. et maior q̃z solius
spei et cõis gratie. Nec abhor/
ret hec distinctio theologica p̃bi/
caz consideratiõem. q̃ ponit vir/
tutes p̃mas politicas. scõas pur
gatorias. tertias purgati animi.
q̃s aristoteles vocat heroicas. Hec beatitudo que purgati ani/
mi. vel heroicalis excellentie dici
potest fuit in beata nostra dñ vi/
ueret. sup oẽm purũ hoiem sicut
beata reſidet in patria sup oẽm
angelicam ptãtem. hoc est que a
nullo vincitur illustriũ scõm da/
mascenũ. Et iuxta ierarchicã dio
nysij legez otinet eminenter oẽm
pfectionem creaturaz tanq̃z infe/
rioz. vt iure dicatur Regina mũ
di et dña Mis igitur breui cõpen
dio marie beatitudinẽ. notaz tibi
fieri. da sibi per eminẽtiam q̃cq̃d
in creaturis videris melius ip̃m
q̃z non ip̃m. Et si non formaliter
tñ eminenter q̃z q̃z distanter a deo
Et qm̃ particeps fuit in via vtri/
usq̃z beatitudinis vie scz et patrie
ponemus aliq̃s de conditionib⁹
btitudinis eterne per q̃s grada/
tim veniam⁹ ad petita vel ad pe/
tenda. ¶ Discipul⁹ Expediẽs iu/
dico nec audiendi tenebit me fa/
stidiũ etiam si precognita narra/
ueris ¶ Mgr Est btitudo sp̃s q̃ se
paratur ab anima. i. a sẽsuali por
tiõe. Hec fuit in xp̃o viatore Hec
in spiritibus separatis viget Ha
bet nihilominus anima suaz bea
titudinem. dum resumetur, incor/
ruptibile corpus a spiritu beato.
Dicitur incorruptibile pro tollen
da calũnia quam vellent aliqui
struere de resuscitatis iustis tem/
pore passionis quorum sp̃us sta
tim in descẽsu sp̃us xp̃i in limbuz
patrz btificati sũt. qm̃ momordit
xp̃s infernũ. saluãdo sp̃s istos p
btificaz visionez. de q̃ latroni di
ctũ est. Hodie mecũ eris in pari
so. q̃ purganduz fortassis aliq̃o
habebat. nisi priuilegiũ nouitat.

aduentus regis ipm sicut et alios multos. forsitan et omnes tūc a purgatorio liberasset ¶ Tales inquam spūs beatificati. si corp⁹ non incorruptibile susceperunt: aut quia mortui sunt ꝑm q̄soam sequitur vnum mirabile q̄ tales fuerunt comprehensores in corpore mortali sicut christus Sequitur etiam q̄ fuerunt bis mortui. sicut lazarus cum statutum sit oībus semel mori scōm Apostolū Respondent quia apostol⁹ non negat quin pluries. Ut vero nulla fit ambiguitas de resurrectiōe nouissima. Sunt autem tres dotes spiritus beati. sit separatus aut coniunctus. que sunt fruitio visio et tentio. Sunt quattuor ipsius anime sensitiue. resumpto corpore glorioso quod plene subditum est tam anime q̄ spiritui Un de redderetur clarum. impassibile agile. subtile. Nolo tamen existimes q̄ spiritus et anima sunt in eodem homine. modo vel tunc due nature distincte. vel due anime et essentie. licet fuerit aliquando articulus in anglia cōdemnatus. dicere q̄ non sunt due anime in homine eodem rationalis et sensitiua. Prior vero sententia tenēda est ꝑ ecclesiasticā dogmatib⁹ otinetur. Dixit xp̄s q̄ ptātes habebat ponēdi aiam suā. sed q̄ illa sit spūs. notauit euangelista Tradidit spm̄ ¶ Discipul⁹ Prudēter dixisti. ꝑdem ita monuisti. expone quod ordiris ¶ Magister Quia loquimur de dotibus que solēt attribui nubētib⁹. Sponsus em̄ dotat spōsam. et nulla creatura. nonvnita diuinitati vt excipiatur aia xp̄i. dignior fuit dei spōsa noīari maria vti pro sponsa spōse metaphora dum inquirimus. beate marie laudes. atq̄ preconia. dū viatrix etiā pegrinaretur in terra. ¶ Discipul⁹ Grataner ac letus accipio. q̄tenus in his assūptionis sue solennīs duc cantica cāticoꝝ resonat eccīa tanq̄ epithalamū suū. materia oquirēdi iocūdissima ministretur. ¶ Mgr Aduerte quēadmodū tres in matrimonio succedūt grad⁹. Est em̄ matrimoniū initiatū. est ratū. est ōsūmatus. ¶ Discipul⁹ Scio sed quid ob hoc texē vis? ¶ Mgr Volo dicē virginalē spōsā nrāq̄ scōm explicem hūc statui. explicem habuisse btitudinē Btām respice primo mō dum ab instāti creationis spūs sui. initiatū est matrimoniū cuc eterno spōso deo. per arram fidei. spei charitatis q̄ ceteraꝝ virtutum Btām respice scōo modo dū matrimoniū plene consūmatum est in assūptione corporis q̄ anime. cū eternitate dotū suarū. Btām intellige tertio modo q̄n matrimoniū fuit ratū in cōceptiōe filij dei. et deinceps p grāc ōsūmatū. ne dissolui possit p pēm q̄uis ad cubiculi secretū. ꝑmo fuit i assūptiōe introducta. vbi fuit

et est matrimoniuz ꝯsummatum. ¶ Discipulus Jam velut per ri/mulas.incipio videre quo tendit iter tue deductionis. Magister Videbis apertius si paucula de dotibus · enumerauero potius q̄z docuero . ¶ Tres idcirco di/cuntur dotes.spōse ad cubiculuz sponsi recepte per gloriam. visio fruitio et tentio. que respondent tribus theologicis virtutib⁹ vie. que sunt fides spes et caritas. et tribus anime virib⁹.rationali cō cupiscibili irascibili. ¶ Dicuntur in/q̄z igitur dotes.quia sunt habit⁹ disponētes.tres istas vires scōm mētem.que est spūs.imo vn⁹ tūc cum sponso spūs.ad actus q̄ bea titudinem constituūt.quiq̄ sūt in/tuitiua visio . et actualis fruitio cum eternitate. ¶ Ad quid valēt dices iste dotes? Sane quatenus sponsa suppetet.vnde portet iugū suauissimum et onus leuissimum beati coniugij . vbi fit mens suo modo parens verbi.et sacrarium spiritussancti . Nunquid videtur talis.tantiq̄ filij educatio iugis et eterna qualem habet ipsa mēs verbigena virgo in vnum mater et filia? ¶ Discipulus Conue/nisse credimus hec tria simul in maria.sed quo pacto conueni/ant in mente rationali non ita p/spicio vt virgo dicatur.mater et filia. ¶ Magister Virgo nomi natur propter sinderisim.que nū/quam violatur. Mater.quia pa/rit in se verbum.rorante desuper patre lūmuz cuius est filia. cuius filio nuptialiter cōiūcta est Quid/ni tūc psallet et exultet marie ips in deo salutari suo.laudās. psal/lens et iubilans pleno toroq̄ cor dis affectu.hoc canticoꝝ canti/cum amoris per amorez canticū nuptiale.qđ dicitur epithalamū Canticū nouū.ꝓpter illū.qui no/ua fecit omnia. Tenor huius can tici consistit in essentiali beatitudi ne visionis dilectionis et fruitio/nis dei que sēper vno et inuaria/bili tenore subsistit et resonat Por ro respectus creaturaruz. tam in verbo q̄z in ꝓprio genere. mouet ad canticuz multiplici varietate decorum.tanq̄z pro discantu. Ne/q̄z dubitaueris oēs et singulas in vnum concurrere.mentalis spi ritus affectiōes. Formabitur em melodia spūs. ad exemplar ar/monie siue melodie diuinalis . q̄ stabilis semper in se manens fa/stidire non potest . tanq̄z assidue renouetur. Habes ecce veritatē conclusiōis vnius quā tu tibi de/clarari q̄ndoq̄z postulabas si ma ria in hoc cantico se in omnes p fundebat affectus vel anime pas siones. ¶ Discipulus Habeo forte pro statu glorie q̄uis ambi guum videatur.si sint in spiritib⁹ beatorum omnes affectus.tot q̄ tales.q̄t et quales sentim⁹ in via. imo non ē dubiū de dolore. Non enim erit amplius ibi luctus

neq3 clamor sed nec vll9 dolor
Mgr. De hoc statim videbimus.
Tu colligas et intelligas interea
qualc fuerit canticū beate v3ginis
quot vocibus alternatū. dū iam
adepta fuerat beatitudinē illam.
que dicta est superior ad btitudi/
nem solius vie. ꝓmans et vici/
na beatitudini patrie. Quid si via
tores aliqui exercitatos pro con
suetudine sensus mentis habē/
tes possint cū omni ꝓmptitudi evo
ces affectuū scom notulas q̄nq3
vocaliū. sparsas per sillabas psal
mor. vnāquanq3 dicere vel for
mare. Discipul9. Cōcludit intel
ligētia tua. q3 rationabilis sit con
clusio que nō ita recipienda ē. q̄si
vox quelibet affectiōis. retineat
sonū integrū. frangūtur em̄ q̄dā
allisione nō aliter q3 in cōpositio/
ne dictionū videm9. Non em̄ hec
dictio magnificat plene sonat. i/
stas lras magnificat. ꝫ in v/
nū colligūtur quasi tertiū mixtum
sonum. Usus est pbus. hoc exem
plo. dū de mixtione tali loq̄retur
elementor. q manēt quidē in mi
xto. sed refracta. vel scom essentiā
vt placet auicenne. vel vt auerro/
is scom ꝓprias q̄litates. Mgr.
Exēplus placet qd inquisitionem
pbicaz p̄supponit. Exēplus aliud
video de multis aromatib9 simul
tritis. ex quib9 odor terti9 mixt9 re
sultat. q̄nq3 pl9 redolens aroma
ꝓnāns. Coaptetur exclamatio

cantico3. Que est ista q̄ ascendit
p deserti sicut v3gula fumi ex aro
matib9 mirre et thuris. et sequit
et vniuersi pulueris pigmentarij.
Exēplum aliud est in re nr̄a. licet
em̄ pueri distincte pri9 sonent. vt
re mi fa. p9modum iūgunt. lrām
paulatim cū vocibus istis. tādem
vsu cōtinuo cātant sine vocib9 no
tularū. qd tādē exēplū in opāctu
deinde in discantu pl9 apparet. vñ
valeam9 ad musicam cordis trās
ferre rōem. vbi celeritas maior est
atq3 facilior sonoritas affectionū
spūaliū. q3 sit exterior vocaliū.
Discipul9. Das praxim vtēdi gā
ma mystico cantico3 cordis. Iñ
palam fit non esse sistendū iugiē
in his q̄nq3 vocalibus. a. e. i. o. v.
Sed nec in singulis deliberate
pensandū est affectib9. Alioquin
fantasia plus tandem ledoretur.
q3 intelligētie recreatio ꝓueniret
Cuius rationem. sensualis nos
quotidie docet cantus. Sed ma/
net dubitatio mota de beatis do
iubilātibus. apud quos sola vox
leticie. q nulla spei. nulla cōpassio/
nis. nulla timoris. nulla denique
doloris resonare videtur. Et hec
dubitatio verti potest ad btitudi/
nem marie v3ginis. pro statu vie.
proxima statui patrie quando
non habebat peccata que dole/
ret. quādo ordinis erat sua in o
bus voluntas prouidentie dei. q
in sui dispositione non fallitur.

Mgr ihabebit hoc vltimū de conformitate volūtatis locū ꝓprium Ceterū de affectib⁹ btificati spūs edoceri poteris/ꝑ filitudinē determinatiōis abundanē tradite per doctores de virtutib⁹ moralibus et theologicl. et de donis.beatitudinib⁹ et fructib⁹ si manent in patria. Quoꝝ finalis est resolutio ꝙ in quolibet bono habitu repit aliq̄o qđ dicit ꝑfectiōem.ꝫ in pluribⁿ cōiūctū est aliquid pro statu vie impfectiōem notās vel indigētiam. Fides dicit innitētiaz prime veritati. spes diuine liberalitati. caritas diuine bonitati.et horuz qđlibet vtiqz bonū est perficiens spm̄. Sed impfectiōez respice. Fides importat enigma.spes cū enigmate futuraz fruitiōez. caritas ẖo a deo.q̄uis hic nō cōsequat intuitiuā visiōez. Penitentia dicit detestatiōem pcōꝝ. Timor fugā separatiōis a deo .Cōpassio seu misericordia ꝓmptitudinez auxiliandi.zelus amorez iusti . Et ita ꝙ oia reperies aliqua de se bona si cōiūctos defect⁹ abstuleris.vt a penitētia pcēm cōmissuz. a timoē periculū cadendi .a ꝓpassiōe ,miseriam.cui nūc oporteat subuenirī Sic itaqz de singulis affectiōib⁹ beatoꝝ spūum.q̄s theologia vocat extenso noie passiōes.que nō sunt in spū rationali.marie separato.scōm realez inuitatōez.quēadmodū pbi stricte loquūtur de passiōibus sensitiue anime .Affectio aūt spm̄ inuitās intentionalis est sicut gaudiū et desiderium de deo.odium vel displicētia de peccato.resilitio in deū ꝙ ab inferno affect⁹ succurrendi alieno incōmodo. Discipul⁹ Et si magna ꝓpōstionis soluta cernatur per exemplum de ẖtutibus . tñ descriptio btitudinis affert scrupulū.qm̄ beatus est qui habet quicquid vult m̄ antiquos.et Aug⁹ qui addit nihil mali vult. Beatus dicitur q̄i bene actus cui omnia optata succedūt scōm cassiodorum. Mgr Conclude primo per etymologiam beati contra stoicos.ꝙ virtutes non sunt insensibilitates.quia dicitur beatus quasi bene actus ergo bene motus.ergo non insensibilis.Et hec certe concedūt de affectionibus intrinsecis rationis.sed sensuales omnino detrahunt a sapiente q̄si sarios virtus efficiat.Porro non est de ratione beatitudinis ꝙ beatus statim habeat quicquid vult optandū maxime circa alterum.sed absoluta beati voluntas sicut semper conformis est diuine voluntati sic sēper impletur.Et huius declaratio proprium locum habet.

Superest distinguere de spiritibus.affectionum receptiuis Aliq̄ sūt ipassibiles effcī.et ꝺ otra passibilitatē lesiuā vel corruptiuā vl abiectiuam perfectionis, debite

vt in celo qm̃ nihil impedit . imo confert esse passibiles passiõe p/fectiua.sicut sũt dilectio dei suaq; fruitio. Nõne celuz impassibile 9z primo modo.qđ lumine solis cernitur mutari . Alius ẽ spũs rõlis atq; receptiu⁹ lesiue passiõis etiã vt spũs ẽ.et ℔ quotidianũ est nobis viatorib⁹ velimus nolum⁹. Et de dãnatis spiritib⁹ fides credit. sed mod⁹.alio loco dicend⁹ ẽ Est tertia vel fuit in nõnullis spiritib⁹ ꝓprietas q̃ dedit eis posse nõ pati passiõe lesiua vel diſcõuenienti. q̃lis fuit pro statu natuẽ institute. ⁊ q̃liter erat in aia xp̃i.nisi sponte passiões suscepisset. Vides ne igitur q̃ prim⁹ spũs p passiões non leditur q̃lescunq; . nec si poneret in stagno sulphuris ardẽtis Gaudet assidue nec gaudiũ minuũt alie iũcte affectiões.sicut cõpassio deficiẽtiũ detestatio pcci. resilitio reuerẽtialis in ꝓpriam puitatem que timoris spes est Odiũ deniq; vicioz.qđ est zelus bonus et ita de reliquis imꝑfectione semota. Tertius spũs suo mõ.carebat lesiuis passiõibus in primo parente. et nunc forte sit in enoch et helya Sed an beate nre.talis fuerit exultatio spũs in deo salutari suo non arbitroz asserendũ. q̃n doluerit tam anima q̃ spũ . non enim gũificatus fuit spũs suus.sicut spiritus xp̃i.nec voluntate sola passionibus lesiuis subiacebat Tuam inquit symeon ipsius aiam. ptrã/sibit gladius Discipul⁹ Nonne fuit imunis ab oñi pcco nra btã. et si sic cur passa est.qz q̃cquid patimur.peccata nra meruerũt Eua deniq; fuisset añ lapsũ.ipsa maria ꝑfectioz.qz tũc poterat nihil pati Mgr̃ Notata est alibi rñsio. q̃ in maria fuit necessitas originale pccm̃ cõtrahendi.scõm cãs inferiores . scõm legem ꝓpagationis ex cõiũctione viri cũ femina . Ler eñ superioz p̃iudicauit huic nãturi.p̃ueniendo casũ.p sanctificationẽ et grãm. Sic dicit in alio casu scũs thomas.de occurrentib⁹ tpe iudicij obuiaz xp̃o in aera. q̃ si nõ moriantur.hoc non est scõm cãs inferiores quib⁹ habebãt necessitatem moriẽdi. Nec est otra aplm dicentem.statutum est hominib⁹ semel mori.deinde iudiciũ . qz priuilegium superioris ℔ suspendit . Non secus est in proposito de maria.a necessitate contrahendi originale peccatum.preuenta et priuilegiata.et excellentissime sic redempta qualiter redimi non egebat iesus christus quia per carnalem concubitum non formatus. Dolores idcirco pertulit maria non omnino spõte sicut filius.sed nec penitus inuolũtarie sicut nos in quibus motus vicioſi preueniunt iudicium rationis.quos ratio preueniebat in maria. Alioq̃n venialia saltem cõmisisset Nihilominus dolebat ꝓpt̃ spm̃ passibilẽ: et statum .cum oñi tñ moderatio

ne.et virtute.et merito continuo.
Cõplebat insuper illud aplicum.
Gaudete in dño semp. iterꝝ dico gaudete. Sciebat.qz dñs sibi prim⁹ erat et fuerat.sup ceteros viatores qđ notauit cũ subiunxit p cã exultatiõis sui spũs. In deo salutari suo.qz respexit inqt hũilitatem ancille sue. Juxta pmissum p ysaiã. Sup quẽ respiciaz.nisi sup pauperculũ ꝛ otritũ spũ.et trementẽ sermones meos. Quis certa esset.nõ min⁹ aplo.q neqz mors neqz vita ũt. separet eã a caritate dei q̃ erat in xpo iẽu salutari suo Et ideo cõtinuo gaudebat pl⁹ qz in sola spe.sed min⁹ qz in re glie. Ecce habes in hac dictiõe btãm. E. pro spe.habes a p letitia. Jã supra spem advit.tertiũ a.dñi venit in gliam. Huc p cãticis accedit incidens ofderatio nois hui⁹ btitudo.q q̃nqz vocales q̃nqz significãtias affectuũ in se clausit. Cetꝝ qz dixisti.oẽ qđ patimur. pcã meruisse.vꝝ est ꝓpter originale peccatum qđ remouit prohibens lesiuas passiones cũ peccatis. Nostra veniqz beata semper habuit gratiaz gratũ facientem.que originali supereminet iustitie.qua primit⁹ ornata fuit.eua sed perdidit. Discipul⁹. Arce/pisse puto sufficientem pro elicita prius dcluſiõe.deductõem de cantico marie scdm omnes affectiones sub omni facilitate formatas p organum cordis.vbi fulgebat mẽtis vbũ sententiosissima nũe/rositate repñtans velut mirabiles rões rerũ instar prie.licet adhuc in enigmate vie. At vero putas ne credẽduz. q vocale. cãticũ adviderit. nõnunqz hec btã. Mgr Sane puto/marie in ista peregrinatione laboriosissima.comitib⁹ Jesu puero ꝛ virginali spõso ioseph.vt adimplẽt ad lrãz illd psalmiste. Cãtabiles mihi erãt iustificatiões tue in loco peregrinatiõis mee Cur ꝑterea nõ decinerit corpaliter recreando laborẽ. nũc psalmos pris sui dauid.nũc cãticuz ꝓpriũ.nũc illud zacharie.nũc symeonis alludẽs spõso blandiẽti et dicenti. vox tua sonet in auribus meis. vox enim tua dulcis. Nunqđ existimas beatam nrãm in iocũdissimo partu.et post partum.dñi natus erat saluator mundi.concinentibus angelis. gloria in excelsis deo. siluisse? Nunquid non infanti posito in presepio et flenti.debuit et consolatoriũ fescenninũ.dulci susurrio velut aure tenuis resonare? Quid vero de celebri ritu ꝓpriaꝝ nuptiarum conlecturas.que nuptijs alienis interfuit hilariter honorandis. et vino de aqua facto.gratuita pietate solandis. Quidni in templo nutrita et de canticis syon edocta.debuit queso silere? Discipul⁹ Grata cõmemoras.q non abhorrent a pia credulitate. etiam si, adviderís iustum ioseph

cū puero ibu nonunq3 vna ceci/
nisse Sed hec acten⁹. q̄ scli prudē/
tibus in oculis suis. quib⁹ oē q̄d
putant sublime videē. nuge vide/
bunt aniles et indigne. quasi non
multo amplioꝛ. fuerit hūiliatio
nis. vel crucis mysteriū. vel lotio
pedū. imo generalr ois actio no/
uissimi viroꝝ. quia fact⁹ est ꝓpter
nos opprobriū hoim et abiectio
plebis. q3 fuit ista q̄ dicim⁹ de ma
ria. Mgr ihū Das materiā dissolu
tiōis pri⁹ facte q̄stiōis tue. cur e/
rūpens in cāticum nouū dixerit
beata. Mgnificat aia mea dñm.
Sane q̄d magnificenti⁹ eo. cuius
magnificentia eleuata est super ce
los? Quidni talē magnificaret h3
est magnificum p̄dicaret? Quidni
toto nisu dilataret. et extenderet
aie sinū ad ei⁹ amplexū? Quidni
p̄terea. crebrius alternaret affe/
ctus suos. scd̄m notulas vocaliū
modo de leticia in opassiōem. sen
tiens q̄ miseratiōes dei sūt super
oia opa eius. Precipue nunc. q̄n
misericordia dñi plena fuit terra.
q̄n cōpleta est postulatio psalmi/
ste Et veniat sup me misericordia
tua dñe salutare tuū scd̄m eloqui
um tuū. q̄n misericordia ⁊ veritas
obuiauerūt sibi. q̄n iusticia et pax
osculate sunt. q̄n de⁹ dedit beni/
gnitatē. et terra nostra dedit fru
ctū suū. q̄n timidus. dolens et lan
guidus homo. per sapientiam ac
cusatus. per iusticiam damnatus
et punitus per potētiam. suscep⁹
ad grām per viscera misericordie
dei nostri. in quib⁹ visitauit nos
oriens ex alto. glificatiōis eterne
spem afferēs. q̄n soluta moꝛs de/
perit. datur triūphus gre Di
scipul⁹ Cōnūcio Tales inenarra/
biliter contēplationes. beatā no/
strā sub omni celeritate in momē/
to. in ictu oculi in nouissima tuba
cōtulisse. et in affectum suauissimi
cordis traducendo cantasse. Ju/
xta et supra pmixtiōem notulaꝝ
vt fit in verbulis seu minutis dis/
cātuū Intonās igit̄ voce serena
psonuit post elizabeth p̄conium.
imo tonuit et exclamauit voce
grandi ad aures scl̄oꝝ oim. Ma/
gnificat aia mea dñm. Tale tuū
carmen nobis diuina maria. qua/
le sopoꝛ fessis in grauamine. q̄le
per estū dulcis aque salientis si/
tim restringere vino Sed redit
ad coꝛ. cur nō dixit maria. Ma/
gnificat aia mea dñm salutare su
um. sed dñm. Mgr Altioꝛi repe
tamus principio dicentes marie
linguā fuisse calamū scribe veloci
ter scribentis h3 est spūsscūs q̄ ne/
dū velociter. sed multiplr scribit
adeo q̄ nō est yota vnū positum
sine causa. nō est apex vn⁹ tam in
significatione q3 in ordine frustra
locatus. Ex quo perpendit̄ q3 la/
ta et lauta sit mensa sapientie sa/
cre. que tot epulas et fercula mi/
nistrat q̄t possunt a quocūq3. ve/
ri et salubꝛes sensus elici. scd̄m q̄/
duplicis expositionis genus.

Preuidēs igitur spūſſcūs ſem narīū q̄nq̄z vocaliū non eſſe p̄te reundū a poſteris. ſed inde ſigni ficatiōes alias modo quo nunc fecimus et facturi ſunt alīj ſubtili us eliciendas voluit primum can tici canticoz marie verſiculū. ter/ minari ſub hoc nomine triſillabo dñm. tanq̄z neuma ꝑcipuū. o. i. v.

Diſcipul⁹ Mirū vero cur cāti/ cum ſūme leticie finiuit in voce dolozis et meſticie. q̄lem. v. quin/ ta notulaz deſignat.

Mgr Tri/ plex occurrit hic et nunc myſtica ratio. Prima q̄tenus ex prima vo cali. a. et vltima. v. redderet quaſi diapente que eſt q̄nta pfecta. Al tera q̄tenus fieret anthiteton ſeu contrapoſitio gaudīj ad merozē Tertia p laude hūilitatis q̄ can/ tica vie ſolet in dolore terminare quaſi diceꝫ Quō cantabim⁹ can/ ticū dñi in terra aliena? Fit pinde grauioz ſolidioz et eminētioz ipa ſalubris letitia q̄ tali fine ſtabili/ tur interrogatiōe hūane miſerie ſed nō abſq̄z miſericordia quā Jūctuz ſibi notat.

Diſcipul⁹ Nō dilatacueris nē hāc imaginatiōez ſed te confer magis ad cām lrā/ lem.

Mgr Iſta quidez lr̄alis ē. q̄ ſcdm lrās. Sed ad intentiōem tuā dico q̄ initiū ſapiētie ē timoz dñi. Si ego dñs ait ipſe. vbi eſt ti moz meus Timoz vt ſcis ad anti/ quā legez ſpectabat. ſicut ad no/ uā amoz. Dñs p̄terea. plus reſpi/ cit op⁹ creatiōis et potētie. Jā ab oībus magnificand⁹ eſſe cōce ditur dñs. Nomen ꝺo qđ ē deus ſalutaris me⁹. ad op⁹ recreatōis et gr̄e. nemo xp̄ian⁹ ambigit p̄ti/ nere. Joco cur debuerit ſubſequi vides.

Diſcipul⁹ Niſi p̄us oī/ diſſes quēadmodū btā nr̄a par/ ticeps iuuēculaz tympaniſtriaz potuit alēnare repēte p̄cias me ditatiōes et affect⁹ nō ita ſatiſfa cerent mihi rīſiōes tue. q̄ talem neḡo cōſequi celeritatez.

Mgr Dat cām q̄ ait. Corp⁹ qđ corrū pitur aggrauat aiam. et depmit terrena habitatio. ſenſū multa co gitātem. Nr̄e vero btē ꝺuerſatio iam erat in celis iā q̄z dotes cor poris glificati inchoabat. ex abū dantia virtutū necnō dñj ſpūs ſup aiam et corp⁹. vt eſſet inde corp⁹ agile p̄m oēs vires cognitiuas. q̄ motiuas ſubtile. Preterea claruz nec ita paſſibile. vt noſtrum qđ p̄uenitur a p̄mis motibus. ſed tñ iſta min⁹ q̄z nūc in patria.

Diſci pul⁹ Des aliqđ indiciū corporis marie ſpīj nō p̄grauātis

Mgr Preueniebat ſpūs ſu⁹. corpales intus mot⁹. qui nati ſūt obſequi rōi. Non grauabat eā puerperiū nulla labes tyrānice rebellionis ex fomite colaphizabat eā. deni/ q̄z nullas in ſe cōmotiōes illece/ broſe carnis ſenſit. ſed a reſpicien tib⁹ ſe ſeduxit. Credi ſiñ debet q̄ ab audientib⁹ ſereniſſimā vocem ei⁹ ſecus de aliaz vocibus q̄ ad gehennam inflāmant. Joco nec

p̄oicare p̄mittunt.nec cāt⁹ apud eas caret discrimine.plus q̄z fibulus colubri vel serpentis .quarum sūt oculi vt aspect⁹ reguli.et tact⁹ germina virtutū eradicās et eruens. ¶Discipul⁹ Sētio q̄s et quas tāgit illud.secus et ista diuersitas a maria.Sz vtq̄ caruerit tentatiōibus inimici? ¶Mgr Non oportet.qz sathan si ausus ē tentare filiū dei.q̄uo non tentasset mrēm .qđ ei cessit ad palmam victorie multiplicis et aureole vt coronaret q̄ legitime certasset.qz nō vt eua succubuit tentatori.¶Dolebat p̄terea cū dolentib⁹ gaudēs cū gaudētib⁹.sed vtrūq̄ moderamine sūmo.vt pl⁹ de vulneribus et neribus aiaq̄ p̄ viciū q̄z corporū p̄ pestem et gladiū vereret.exēplo filij pl⁹ dolentis ingratitudinem nr̄e nequicie. q̄z tormentum mortis p̄prie suo mō.Quare noli dubitare.qz cāticum suū iocūdissimū et a iocūditate inceptū.instituerit maria cum timore scō.cum zelo bono cū viscerosa opassione cum spe et multo desiderio. quaz vrgebat charitas exclamare p⁹ ascensiōem filij sui.Filie hierm nūciate dilecto qz amore lāgueo.
¶Discipul⁹ Uellē oparares beatitudinez marie qua nūc fruit . ad btitudinem vie .que licet fuisse sit p̄bata singularis .nihilomin⁹ patrie par non fuit.Cū em̄ p̄retulisset ihs Jobem.inter natos mulieruz subiūxit.Qui minor est in regno celoz maior est illo.Itaq̄ rez mihi feceris.festisq̄ suis accōmodaz q̄ recolim⁹. ¶Mgr Suspice nūc oculis intelligentie et aurem erige fidei quēadmodū magnificauit hodie maria dñm.videś facie ad faciē r̄p̄z q̄ sibi magna feć et inscrutabilia p̄us in t̄ris nūc in celis. ¶Discipul⁹ Cōstituit ipsa sola hierarchiaz sc̄dam sub deo trino et vno hierarcha primo et sūmo.apud quē hierarchā būanitas filij sui sola sublimata sedet;a dextris virtutis dei per vnitatem suppositi. ¶Mgr Suscepit ipsam dñs recordatus misericordie sue collocās ipsam sup oēs choros angeloz.apud q̄s videt beatus Jobes baptista.prim⁹ p⁹ mariā positus in ordine seraphin loco luciferi.simul et alij pro qualitate meritoz.vsq̄ ad infimū ordinez angeloz.sub quo repositos diēt saluatos ex solo r̄pi merito. deficiēte p̄prio qui sc̄dam hierarchiam ostituūt . Magnificata est ita hodie beata virgo. vt regina celi . imo et mundi iure vocetur habens preeminentiā et virtutez influxiuā sup oēs.Principatū habet dimidij regni dei.si fic dici p̄t sub typo hester et assueri.Regnū quippe dei consistit in p̄tāte et misericordia.Semel locut⁹ est deus duo hec audiui.quia p̄tās dei est et tibi dñe misericordia.Potestate dño remanente.cessit quoā modo misericordie ps r̄pi matri

sponsecꝫ regnanti. Hinc ab eccīa tota. regina mie salutaꝫ. Magnificat. hodie dñm qꝛ magnificata p̄ oibus diebus vite sue. Plenū gr̄e oplementū. hodie secura recepit. Nulla dies ipsi festiuior. nulla desiderabiliori iocūditate refulsit. Felici⁹ parit hodie gloriosa filiuꝫ in corde quē viatrix in corpe genuerat. imo iam nō meminerit p̄sure. qꝛ nat⁹ est homo in mūdum alterū et in sinu p̄ris collocat⁹. O quantis hodie. o qualibus armonie modulis adaucta celestis melodie cantilena resultat. Nulla p⁹ xp̄z vox suauior. nulla penetrabilior et acutior. nulla liquidior exaudiꝫ. Cōsonat ei p̄ro tenore grauissime presso. grauissim⁹q in/fimus pcc̄oꝝ lucifer cū simul vlulantib⁹ et stridētib⁹ damnatoꝝ rugitib⁹. Cōsonāt inqꝫ qꝛ iusticie voces cōsentaneas. molli mō cātui melodizant. sed eis ve. ve. deo aūt gl̄ia et magnificentia in scla sclorꝫ. Exultauit spūs. inbians p̄/us in deo salutari suo. nūc implēto fundit⁹ hiatu desiderij. requiescit in intimo sinu spōsi dilecti dei salutaris sui. Prius anxia deprecabaꝫ/osculetur me osculo oris sui. Prius vbera sponsi sitiebat. prius trahi se post se postulabat. Hodie toto amplexu nunqꝫ abrūpēda. toti sponso beata cōiūgiꝫ. Ne briatur ab vbertate vberū sponsi et torrente voluptatis. nulla iam nc̄itate trahenda potaꝫ. Trahat nos post se deprecamur. cui⁹ nomen oleū effusū. vt curram⁹ in odore vnguentoꝝ suoꝝ. Currāt in via q̄dam adolescentule. scilicꝫ vtutes et actiōes portionis inferioris. Ita per metaphoram nominauerim⁹. Gaudēt oēs. p vtutes esse fecūdas. fecūdet em̄ infecūditatem meritis. ei⁹ vir noster vur virginitatis nr̄e. q̄ ē superior portio mentis nostre. Gliabatur se introductaꝫ in cellaria regis. q̄si sub claue custodita. cui modo oia patēt. secreta regis celestia. Stillet nobis de pmptuarijs paradisi plenissimis. refrigerans potu aduersū estum vicioꝝ. Nulla iam sibi nigredo. vel fuscedo. nulla per solis exustiōem decoloratio. nulla iam pugna filioꝝ. matris sue cōtra se. nulla vineaꝝ habenda custodia. oia quippe parata. oia secura sunt et tranquilla Tu beata dilectū tuū optabūda petebas Indica mihi. quē diligit anima mea. vbi pascas. vbi cubas in meridie. ne vagari. i. vane agi incipiaꝫ post greges sodaliū tuoꝝ. Cernis nūc dilectū. nimia claritate simul et feruore p̄ intimaꝫ et meridianam visionem. vt null⁹ sit ampli⁹ euagandi timor nullū discrimen oberrandi post greges fictoꝝ pastorum. qui spōsi se fingebant amicos. sed fallebāt Non iam audies quasi sub ambiguitate sermonis. Si ignoras te o pulcerrima mulierū. q̄ deū. q̄ te

que omnia cognoscis ꝑcul hinc procul egredi piculū post vesti/gia gregū.nulli supererūt fedi fe/dor affectuū pascendi Nulla pa storum tabernacula ꝑta videbun tur.qñ tibi est vnū ouile et vnus pastor.omni diuisionis suspitiōe reiecta.qñ scandēs ad ethera po testates aereas debellasti .nihil aduersum te malignantes spūs posse sentientes .Admirari potū oportebat demones et paueścere quasi q̄rentes inter se.Que ē ista que ascendit per desertum. quasi aurora consurgēs. que nobis est vmbra mortis.et terribilis vt ca strorꝝ acies ordinata. Non est quidē incredibile xp̄m fuisse cuius currus erat decē milib⁹ multiplex per angelos ducēs secū multam ex purgatorio captiuitatē.ob ho norem noue coronatiōis ipi⁹ . q̄ regina misericordie q dña gr̄e et mater mie.sub cui⁹ imperio sunt omnia iura regnorꝝ.vt in suo noie flectatur omne genu celestiū ter/restriū et infernorꝝ q̄ꝫuis aliter ad filiū benedictū.qui tñ subdit⁹ di/gnatus est esse illi.Causam medi tor alteram.cur maria cōpatur equitatui dei in currib⁹ pharao/nis Jam nō ꝓpter se.sed ꝓp̄ nos viatores.q̄s a diabolico phara/onis defendit incursu . Confu/giam⁹ ad ei⁹ opem.qñ subm̄git pharaonem istū regem sup oms filios superbie et b cū currib⁹ et eq tib⁹ amarissime pīe lacrimose

Q q̄tiens dispīs superbis mente cordis sui.deposuit potētes affe/ct⁹.de sede tyrānidis.et exaltauit hūiles penitentes.cos esurientes implēs bonis.q̄les inuitat dicēs Et a generatiōib⁹ meis iplemini Discipul⁹ Quo pacto marie spūs io qō est ꝓpriū dei ofessa est.fecit inquit potentiaz in brachio suo dispīt superbos mente cordis sui. Mgr Cū spōsus et sponsa spi/ritales sint vn⁹ spūs.cur nō eadē poterit esse vox amborꝝ . quāuis disparīter.hec impetrādo.iste im perando fecit potētiaz Quidni sponsus cōicet sponse verba sua. que sibi tribuit vbera sua . Fate/mur q nō p̄t operari creatura. nō innitendo prime cause potentie. Quare nec oipotens nec creatrix vmq̄z.ꝓpria et p̄maria auctorita/te dici p̄t etiā vbi possit tanq̄z in/strumentū ad effectū creationis assumi.nullo p̄supposito matēiali principio cooperāte deo ad effi/cax suū velle Discipul⁹ expedis te faciliter de obrauersia doctorꝝ Si habuerit oim potentiam aia p̄t sicut oim sciam . et si creatio cōicabilis sit creature Sed quid sibi vult.hec additio in brachio suo. Mgr Assitata est trāslum/ptio:qua p brachiū significatur vis operatiua.sit in deo.sit in ange lis mēbris carentib⁹ corporeis Nec altior est p̄scrutatio..vt per brachiū fili⁹ dei insinuet sicut p digitū spūsscūs vt ibi si in digito

dei ẽcio demonia. Opari quippe ꝺr pr̃ ꝑ filiũ. ꝑ quẽ oia facta sunt et sine ipso factũ est nihil ¶Discipul⁹. Nunqꝺ si de⁹ non esset trin⁹ in ꝑsonis relatiue ꝓstitut̃. seꝺ essz vnicũ suppositũ absolutũ. scꝺm errorem iuꝺeoꝝ et pꝺorũ. haberet potẽtiã creaturaꝝ ad extra ꝓductiuaz? ¶Mgr̃ Dici solet ꝙ ad impossibile sequit̃ qꝺlibet. cum ergo dñs' ꝓpter immensitatez suaz. et infinitaz cõicabilitatẽ de nãcitate fluat vt ita dicam⁹ in triplicez ꝑsonalẽ relatiuã ad itra alioquin nõ se ꝑfecte cõicaret. ꝙa nimiꝝ. non cõicaret se nisi velut vmbratice. vel vmbratilr. ꝛ quasi pũctualr in creaturis. prima cõiacatiõe non posita cui⁹ vestigiũ reperitur de nãcitate in quolibz ope diuino vbi relucet potẽtia pr̃is sapientia filij. amor spũssancti ¶Nihilomin⁹ magl. ad intentiõez querẽtis puto rñdendũ ꝙ cũ potentia dei. put ad extra respicit. et opando se extendit. est eaꝺẽ in qlibet ꝑsonaꝝ. et scꝺm istaz. opa trinitatis sũt oino indiuisa. videt̃ ex suppositiõe cuius impossibili seq̃ potius ex illatiõis ꝯsideratione ꝙ dei potẽtie opereret. creaturarũ ꝓductio sicut modo in quib⁹ relucet simul potẽtia. sapiẽtia ꝛ bonitas creatoris. ¶Discipul⁹. Ji deꝺ ꝓbabilis illatio seꝺ cur dicturа virgo beata diſꝑſit superbos mente cordis sui premisit. fecit potẽtiaz in brachio suo tãq̃ diſꝑſit superbos esset oipotẽtie dei. ꝓpriũ. ¶Mgr̃ Credo legerat apõ Job dñm dicẽtem. diſꝑge superbos in furore tuo. et respiciens oẽm arrogãtem hũilia. Sequitur et ego cõfitebor ꝙ saluare te possit dextera tua. qi significaret ꝺ esse ꝓpriũ soli⁹ dei. ¶Discipulus Cur maria non otẽta dicẽ diſperſit superbos. addidit mẽte cordis sui? ¶Mgr̃ Sũt q̃ referant hãc additiõem. nõ ad superbos seꝺ ad diſꝑſit. vt mens cordis sit ipse de⁹ diſperdẽs. onotãdo morez hũanũ qui mente recogitat ex affcu cordis. dũ hostes ꝓdere et eos deponendo a sede pestilentie humiles vult exaltare depressos ¶Dat eñ frequẽter scriptura. cor deo vt illic tact⁹ doloze cordis inkn̄sec⁹. Et alibi de dauid Jnueni virũ scꝺm cor meũ Et filius ꝺr de corde pr̃is genit⁹. cum pr̃i mens seu memoria fecunda tribuit̃. ab exponẽtib⁹ mysteriũ sublimissime knitatis. Sũt aliqui rñdentes mariã voluisse vehemẽtẽ exp̃mẽ superbiã et inkn̄sec⁹ radicatã. dicẽdo istos non qlicunqz mõ nec leuiter superbos. seꝺ mente cordis sui. qlis est demonũ superbia. qualis fuit hoim. diuinitatl. honorem vsurpare querentiũ. ¶Aut. certe superbi dicunt̃ hr̃e cor nedũ diſperſuz seꝺ mẽtem cordis. dũ mens ipsa qꝺammodo subleuata ẽ a corde nec eadem vti fas est eis. vt in ha

bentib⁹ absorptū. vel ablatū iudi
ciū. ꝓterea veteri⁹ q̄z bestie vel
pecora pressi latēt. Lege si nō ta/
liter dispersos dat intelligē Na/
bugodonosor. cui cor fere datum
ē. hūano corde mutato. Quo cō/
tra dū cor hūiliū bene cōtritū est
aut puluēizatū i mortariolo peni
tentie seu sub duplici mola. timo/
ris et spei reddit sibi cor plus q̄z
hūanū. et sit vas in honorem. ca/
pax dei seu gr̄a plenū. Cupbi fi/
unt tanq̄z colūba seducta. nō hās
cor. dicentes ex sententia. et cor
meū dereliquit me. et illō Cor me
um turbatū est in me. dereliquit
me virt⁹ mea et lumen oculoꝝ me/
oꝝ et ip̄m non ē mecū. Quo con
tra pollicet hūilis xp̄s supbie vi
ctori Dabo ei sedē mecū in thro
no meo sicut et ego sedi in thro/
no p̄ris mei Quid ozo celsi⁹. quid
ampli⁹ exaltatū? Discipul⁹ Bē/
tio hāc materiaz vberrimā ape/
ruisti ad loquēdū de disp̄sōe cor
dis. quā assiduis fluctuatiōibus
vt in mari ferueti opellimur expe
riri Sed hāc disp̄sōez israel my/
stici q̄s congregabit. q̄s veniet. q̄s
sedabit? Mgr̄ Dedit B intelligi
palā btā maria. cātatrix nr̄a naz
supbiam mente cordis sui disper/
sit. si taliū opulentia fit inanis et
vacua. q̄ sine p̄dē vtutis rapta/
tur p̄ inania. nec gr̄a cor suū sta/
bilitur obsequēs vt hūilitas inni/
tēs deo fixa sedeat. et vt iusticiaz
esuriens. iusticie fructib⁹ sit saciata

et repleta. iam nō ad instar arū/
dinis vento q̄libet vanitatis agi/
tanda. Discipul⁹ Consequens
est fateor. Mgr̄ Tale deniq; su
scepit. i. sursū ad se capit tanq̄z pu
erū q̄ vere israelita est in q̄ dolus
nō est. dns recordat⁹ mie sue Bea
t⁹ ergo vir cui nō imputauit dns
pcm̄. nec est in spū ei⁹ dol⁹. hūilez
em̄ spū suscipiet gr̄a. nec exēplum
nobis lōge q̄rendū ē Ecce ancil
la dn̄i. cui⁹ dns hūilitatē respexit.
quā ideo btām dicēt oēs genera
tiōes. qr̄ fecit mihi magna q̄ po/
tens est. cui⁹ nomen scm̄. cui⁹ mi/
sericordia in generatiōe et gene/
ratōes timētib⁹ eū qui vt timerēt
et p̄uenit et dedit. Hodie sibi ma/
riā de seclo nequā eripuit. et extu/
lit ad dexterā suaz Ita verifica
tā aspicim⁹ psalmiste gr̄iatōez. q̄a
inq̄t inflāmatū est cor meū. Quo
inflāmatū si nō igne quē misit fili
us su⁹ in t̄ram et voluit vehemen
ter accēdi? Et renes mei omutati
sūt mirabili p̄sus omutatiōe. vt
absq; viri copla fūderet opatio/
ne spūsci prolem benedictam Et
ego ad nihilū redact⁹ sum sez p̄/
pria reputatiōe et nesciui Quare
Quia aia mea turbauit me p̄dē
q̄rigas aminadab/qui spōtane⁹
interp̄tat. Discipul⁹ Que sunt
he q̄rige? Mgr̄ Sunt vel nun
ciatōes angelice. vel raptus ana
gogici B est sursum ductiui in di/
uinaz caliginez. vel pēne colūbe
deargentate q̄b⁹ sepe assūptis di

luculo habitauit in extremis ma/
ris ad atria glie celestis.etiaz dū
viueret. Beat⁹ igitur marie spūs
quē elegisti xpe et assūpsisti. Seq/
tur vt iumentū fact⁹ sū apud te.
De⁹ enī sessor est aie sce sīm augl.
Et ego sp tecū.qz de⁹ singularit
fuit secū. Tenuisti manū dexterā
meaz q̄ spūalibus adaptat. et in
volūtate tua deduxisti me.non te/
meritate elata p̄cipitasti me Quid
tādē. Ecce assūmatio et cū glia su
scepisti.i. sursū ad te sūpsisti Scio
iā q̄d mihi sit in celo. Scio quid
a te volui sup̄ tram. Nūc oīno de
fecit a se cor meū et caro mea. dū
absorptum est oīe q̄d mortale
erat in victoria Deus cordis mei
et pars mea de⁹ in eternū. Pro/
pter q̄d magnificat anima mea
dñm. Et nos magnificem⁹ deum.
cuius illustratione spūs. intelliga
mus que sup̄sūt de cantico. dum
interim pausabimus.

Sequitur tractatus

quintus per didragma seu dia
logum. Qm̄ fecit dñs marie
magna qui potens ē. Ubi pri
ma partitio est si maria passi/
biliter mouebatur.

Prima notula

Quia fecit mihi magna q̄
potens est Discipulus
Magna plane et inscruta
bilia que fecit marie dñs. Cupi/
mus nihilomin⁹ scrutari. si magni

ficans aia marie dñm passionalr
mouebatur ad eū Fuit em̄ absq̄
vlla dubitatōne sapiētissima at/
q̄ virtuosissima Passiones vero
non cadūt in sapiētem scōm stoi
cos. quoz in hoc doctrinā multi
xpiani. p̄sertim anagogici ana/
chorite secuti sūt. dicentes virtuo
sū si perfectus est ad nihil passio/
nabiliter affici. imo osequitur im/
passionabilitatez. circa res corpo
reas tam in ocupiscibili q̄ in ira/
scibili et ad hunc finem suas diri/
gebāt intentiones Et hoc ipsum
collationes patrum et Clima/
cus et bernardus in scala trigin/
ta graduum manifestant
Sed in contrarium est textus eu/
angelij narrans ipsam doluisse.
de quo dolore prophetauit sy/
meon. et tuam inquit ipsius ani/
mam pertransibit gladius. quod
in passione filij sē presente et do/
lente scōm doctores effectum est
Magister Amplissimos fin⁹
habet questio tua que de passio/
nib⁹ ē. super quibus habes opu/
scula specialiter edita conformi/
ter ad philosophos et catholi/
cos doctores. Quid igitur vis
molestus esse vel superfluus in
querendo. Discipulus. Mo
ueor ad tollendum scrupulos.
imo laqueos magnos. qui pro/
ueniunt conscientijs timoratis ex
lectura taliū doctrinaz. que tepi
dos et vicios os nominant oīes

mönachos nisi vicerint et eradi/ cauerint funditus huiusmodi pas siones aut saltem toto studio co nentur ipsas euellere .quod asse/ qui plures reputant impossibile et frustra niti.cum audiunt aplm consciũm arcanorum dei prote/ stando gemere ¶Sentio aliam le gem in membris meis.in quibus scilicet est anima . repugnantem legi mentis mee.Et iterum.Caro concupiscit aduersus spiritũ ⁊ spi ritus aduersus carnem . ¶Conso/ nat cum experientia vox cõis do ctorum.q̃ primi motus non sũt in nostra potestate.dicente Aug. Non est in potestate nostra . qui/ bus visis tangamur ¶Est autez conquisitio specialis de pulcerri/ ma et specialissima mulierum ma ria.si motus suos omnes habue rit in sua potestate et quousq̃ . Utrum videlicet non poterit non dolere visa morte filij Et ita de reliquis passionibus quereret per apprehensionem obiectorum variorum sub conuenientis et dis conuenientis ratione . Cũ dixe/ rit xp̃s Tristis est anima mea vs q̃ ad mortem.qui tñ fuit incõpa rabiliter virtuosus . ¶Magister Altior est inquisitio tua q̃z estime/ tur a pluribus qui de passionib⁹ et peccatis et motibus primis lo quũtur assidue.Possit initiũ per/ scrutationis accipi a plurib⁹. qui de passionib⁹ loquũtur et moti/ b⁹ primis et peccatis Nihilomin⁹ vna placet ad pñs quasi narrati/ ua triplicis processus qui fit in hõibus.p̃portionabiliter ad tri/ plices hierarchias angelorũ. et scõm tres gradus hoim aialium rationabiliũ et spiritualiũ. Acci/ pe in primis puerulum.vtẽtem so lo sensu.et non rõe nec spũ. Acci/ piamus alteruz vtentem sensu et ratiõe.sed non spũ vel mente.Ac cipiam⁹ tertiũ vtentem sensu rõe et spũ. ¶Discipulus sub primo ⁊ tertio gradu vidim⁹ et legimus hoies existere . sed de scõo non ita fit p̃spicuũ.q̃ aliqs possit vti sensu et ratione sine spũ.cum spiri tus sit eadem res cum ratione Mgr Nonne similiter in quolibet hoie sensualis anima et ratio.sũt eadem p̃sus anima scõm cõmu niorem ecclesie doctrinaz.et tñ re peritur in vno hoie.vsus aie sen/ sualis vt in pueris.in quibus nul lus est vsus rõis Ita nihil videt incongruũ.si dicatur q̃ aliqs vta tur rõe qui pro tunc non vtitur spũ vel mẽte.qz diuersas hñt fa/ cies sp̃us ⁊ rõ S p̃us ãt sola diua et eẽna.Rõ ad tpalia respicit et creata ¶Discipul⁹ Nolo otẽdere de possibilitate rei . qz scio posse p intelligẽtiã sic accipi tãq̃ ista : sẽsus.rõ.et spũs essẽt reali . imo locali distinctione diuisa .Perge quo tendim⁹ ad euidentiaz p̃o/ site questionis. ¶Magister Consi derem⁹ in puero tria per ordinez in potentijs sensitiuis qz de solis

vitalibus et vegetatiuis nihil ad pñs plus q̄z de plātis in quibus non solem⁹ ponē passiões nisi forte p transsūptiōem ad aiata. ¶Dicimus eñ pratum ridet. letantur segetes. horret hyemez terra. fugiunt se contraria. desiderāt se et vniūtur similia. ¶Discipulus Sequamur vsum ꝓpriū loquendo de passionibus quas dicimus esse in sensu. ¶Inde passio describit. q̄ est apprehensio sensualis cōuenientis vel disc̄ōuenientis presētis vel absentis. ¶Magister Supponamus et hic nūc descriptionem hanc passiōis quasi causalem cū declaratōe vł suppletione. q̄ dicamus q̄ in anima sensitiua pueri qualis intelligi potest aia marie dum cecinit. magnificat aia mea dñm. Inuenimus q̄ apprehensiōez et motionem et executionem. et hec vel in potentia vel in habitu vel in actu. Sed loquamur de actu et exemplificemus in vsu. Puer itaq̄z dum mater ostendit vbera apprehendit per visum et sensum cōem et fantasiaz. deinde si esurit sequitur ad hanc apprehensiōem motio quedā desideriū. nedum naturalis ꝫ sensualis q̄ aialis. q̄ si nō eget cibo. seq̄tur aliq̄ motio fastidij cuiusdam. tandez tertio si non fuerit impedimentū consequitur executio/ mouendo membra. ad sugendum vbera vel ab eis diuertendo. ¶Discipulus Quotidie videm⁹ hec tria tam in pueris q̄z in ālib⁹ brutis. Sed qō istoz triū noiaī formaliī et ꝓprie passio? ¶Mgr̄ Certe medium scz motio interior cōsequēs naturaliter apprehensiōem. ¶Discipul⁹ Non est igit passio formaliī apprehensio. ¶Mgr̄ Hoc vtiq̄z verū est sed causaliter. q̄z passio formalis causaī ab apprehensiōe sicut et passio risus exterior ponitur pro effectu passionis dicendo puer ridet. Ita sūitur aliq̄s nomē passionis a causa formali vel etiā exēplari extrinseca vel a materiali siue obiectali vel a signo. Nihilomin⁹ passiōis descriptio formaī est ꝑ motionem ꝯsurgētem ex apꝓhensione cōueniētis vel disc̄ōueniētis pñtis vel absentis. Qō absens apprehendit tanq̄z pñs si nō re tñ intentiōe vel specie. Sed vtz apprehensio ꝯueniētis cū cōueniente. fit ipsamet motio licet sub alia rōe. reducit ad ꝓbleuma de quo nil ad pñs. Sufficit hic supponē q̄ passio dicit motio talis quā facit apprehendēs obiectū suū sub rōe ꝯuenientis vel disc̄ōueniētis. executio sequēs in opus dicitur effect⁹ eius. ¶Ex quib⁹ ptz confestim intellect⁹ prein/ductoz verboz augustini doctoris. q̄ non est in potestate nostra q̄b⁹ visis tangamur. Accipit ita/q̄z visio ꝑ apprehensiōe. et tactus pro ista consequēti motione. de qua dicūt doctores q̄ primi motus non sint in potestate nr̄a.

¶Discipul⁹ Nulla dubitatio fit .q̄n ad pueros.vel alios hoies impotētes vti rōe vera sit ista regula. ꝙ primi mot⁹ nō sint in ptāte nostra pl⁹q̄z in bestijs.q̄z q̄z sit valde difficile in hōib⁹ redde cām cum habeant rōem ūctā eis.q̄o sit illud qō impedit vsū rōis. ¶Mgr Multa pterim⁹ q̄ querenda sūt alibi.q̄ten⁹ ad rem sub opēdio veniam⁹.quā rez nemo tā plane cōcipiat q̄ non(sic in geometricis) priora cognouerit Sed q̄ tradita sūt alibi sufficiēter.q̄o ea nce ē assidue repetē! ¶Discipul⁹ Presupponam⁹ illa sicut de origine.nūero et diuisiōe passionū.de causis insup et effectib⁹ eaz.tu ꝺo non obmiseris puenire quo tendim⁹. ¶Mgr Nostr itaq̄z psequamur exēplū de aia puuli.q̄rentis Primo si pītato obiecto visui suo pt nō apprehendē.Secdo si facta apprehensiōe.pt non moueri Tertio si facta motiōe.quā dicim⁹ passionem pt in executiōe non pgredi! ¶Discipul⁹ Rñdet experientia quesitis istis trib⁹ negatiue Mgr Nūc oritur pfecto difficilis questio de maria Ponam⁹ eaz coraz oculis nostre ꝺsideratiōis.in lūie fidei q̄si paruulā sicut aliquando paruula vere fuit et infans. Queram⁹ si tūc poterat vti rōe. vt interim fileam⁹ de statu q̄ latebat in vtero matris. ¶Discipul⁹ Quoz sā precoz euadet hec q̄stio tua Mgr Nos viderim⁹ Qō vt aperti⁹ fiat.ꝺstituam⁹ apud paruulū quē ꝓponim⁹ vnū pedagogū peruigilē.q̄ ptātem hēat talē sup eū vt absq̄z iussu suo ꝓnio nihil videat. Secdo si viderit aliq̄ nō ad id moueat. Tertio si viderit et moueat nō tñ exequat. imo si ceperit exeq̄ possit tñ ne cōtinuet impedire. ¶Discipul⁹ Tū nō sit impossibile apud deū oīe ꝺbū concedo tale aliq̄ tanq̄z possibile.

¶Mgr Nūq̄ nō ꝓsupposito casu tali poterit pedagog⁹ inculpari.si ꝓmiserit puulū videē aliquid vel ad visa moueri vel psequi sine iussu suo cōtra volūtatez ꝛ ordinatiōem primi pris subdētem filiū sub pedagogo tali? ¶Discipul⁹ Poterit iuste sed q̄o dicē vis non video: ¶Mgr Hec est parabola istius quā inquirim⁹ veritatis. Si cōsiderem⁹ itaq̄z primam hōis institutiōem in adaz et euaz prius q̄z peccarent. occurrit nobis sensualitas vtriusq̄z.que si nō habuisset coniunctaz rōem sibi fuisset ceteris aiantibus irrationabilibus que mouent sup eam At vero data fuit ratio libera regēs eā instar pedagogi iuxta q̄tuor ꝓmissa quantū ad apprehensiōem.ad motionem.ad executionem.ad continuationem. sed homo cum in honoze esset.non intellexit cōparatus est iumentis insipientibus . et similis fact⁹ ē illis. vt iam sensualitas inobediens sit date sibi rationis. preueniens

iudiciū.in videndo in mouēdo in exequēdo in cōtinuando.sepe vel nolit ratio ¶Discipul⁹ Experimur heu nimis q̄tidie hāc opatiōem in nobis ¶Mgr Putas ne sit absq; rōis culpa p̄uētio talis? ¶Discipul⁹ Non arbitror p̄uentionem hmōi rebelliōis p̄cessisse sine culpa alicui⁹ p̄uaricatōis ¶Mgr Culpa ista est quā appellam⁹ originale pc̄m.qđ in primis parentib⁹ fuit actuale.et primū. q̄ ferri est in eis et oībus posteris iusta puersio talis.vt ratio q̄ noluit eē subdita diuino p̄cepto sentiet sensualitatem.iure sibi primo subditam.nūc rebellez ei.vt nō q̄cūq; ratio velit vel spūs illa faciet sed remurmuret otumar et rebellet. ¶Discipul⁹ Volo multa in hac re q̄ sūt dubitabilia q̄rere. q̄ sūt abūde satis tractata per doctores.vt qua rōe puniunt filij propc̄o parentū. Aut cur pc̄o delecto remanet rebellio sicut in baptizatis et sc̄ificatis.imo et in xp̄o.licet spontanee dixerit. Spūs q̄dē p̄mptus ē caro aūt infirma. Alioquin nō fuisset tristis aia ei⁹ vsq; ad mortez.si penit⁹ ofensisset rōi. non pl⁹q; in adaz luc⁹ fuisz a dolor inocētia p̄manēte. Sz adhuc remanet de btissima ỹgie dubitatio spālis quaz p̄supponim⁹ nullo vmq; fuisse pc̄o fedataz.nec veniali.nec origiali.nec actuali. cur dnāte sunt ei multe passiōes. dolozis et lāguozis. Nō em̄ p̄t rnde/ri q̄ hmōi passiōes dispensatiue volūtate.sicut xp̄s assūpserit.nec solis fuit subiecta passionib⁹ in vtroq; duplici.s. ocupiscibili et iracibili q̄n etiā habuit ignozātiā in rōli dū putauit filiū p̄ditū.et dū loq;rek inuēt⁹.nō intellexit q̄d diceret In his q̄ p̄ris mei sūt opoztz me esse. Tu his itez p̄trāsitis.q̄ reperiunt vtcūq; tractata.remanet p̄posito nr̄o cōfinis dubitatio Si maria ab istāti oceptōis sue hūit p̄fectū vsū rōis.sup̄ sensualitatez vt nihil appzehēderet.nec in app̄hēsis moueret sine iudicio rōis e/iusdē ¶Alioq̄n nō fuisz in ea stat⁹ nature integre p̄mit⁹ institute. q̄ fiebat vt nihil app̄hendēt vel appetēt nihil exeq̄ret sēsualitas nisi p̄uio iudicio rōis.et ita fuisz maria nō sine pc̄o saltē veniali. q̄le habēt pueri ceteri etiā vni⁹ diei. qz preuenit in quolibet tali mot⁹ sensualis qui impedit iudiciū rationis. ¶Magister Urges vehementer nedū in isto qđ opponis. sed in sibb⁹ multis vt de paruulis si stetisset adaz remanēt par dubitatio. Non em̄ videt q̄ statim nati cum iusticia originali vel in vtero positi viguissent iudicio rationis sicut in etate p̄fecti.neq; cū dormiebant. ¶Deniq; non appareret q̄ eua potuerit libere non audire serpentem exterius suadentem .nec ita semper auertere visum .quin aspiceret obiecta visibilia . et in aspectis moueretur vt

videret lignū qđ pulcꝛ erat visu et ad vescendū suaue. ¶ Discipul⁹ Si prim⁹ status permansisz nō oporteret dicē pueros fuisse natos etate pfectos nec tñ sensualitas rebellasset in eis uoicio rōis q̄ caruisset etas ista. non em̄ fomitem captiuātē in legē peccati sensisset vt paruuli nr̄i. Saluarē ita de nostra virgine maria in infantia qꝛ vel oino fomite caruit. vel vsus et stimul⁹ ita ligat⁹ fuit. vt nihil aduersus rōem p̄ualeret.

Mgr̄ Scio talia posse dici. sed an satisfaciant exēplo ꝓposito nō est oino perspicuū. Ampliozis fuisz priuilegij. si marie anima simul vt creata est infusa q̄z corpi p̄para/to perfecto gauisa fuisset vsu rōis nō dicim⁹ cū gr̄a. Sic em̄ aliqui non penit⁹ improbabilit̄ posue/rūt vsuz rōis acceleratū in Jobe dū exultaret in vtero. et dū circūcisiōis tpe mirabant̄ inspicientes Quisputas inquiunt puer iste erit? Etem̄ man⁹ dñi potentia. scilz miraculoꝛ opatrix erat cū isto.

¶ Discipul⁹ Dixisti de p̄mo gradu hoim. qui vt sic ꝯsiderati sine vsu rationis oparantur iumentis insipientib⁹ imo iam ex infectione peccati deteriozes iumentis conditionis. nisi gratia saluet et iuuet Dic nunc de gradu scō quo puer. habet vsum nedum anime vt sensualis ē sed vt rationalis.

Mgr̄ Preassūpta similitudo. de pedagogo. dat intelligi statū illum et magl. hec manifestat̄ in tertio qñ simul advit̄ libertas spūs.

Dant doctozes per allegoziam triplicis hui⁹ grad⁹ noticiā in tēptatiōe prima. Vbi fuit serpēs q̄si sensualitas instigans rōem q̄z preueniens. fuit eua quasi iam hās rōem. sed viro minozem. fuit adā perfectus in mente et spū. cuius erat dirigē mulierē. ¶ Discipul⁹ Sentio mariā materiā hāc intensibilem in lōgi⁹ Dic modo modū quo tēptamur in tentatiōib⁹. nunc ab infima parte aie. vsq̄z ad supmam. nūc ordine conuerso vel vtrobiq̄z p nouez gradus qm̄ aia apprehēdit. mouet et exequitur. Deinde ratio sic apprehēdit mouet et exequit. Demū sic in spū fit apprehensio motio et executio.

Vertamus ozdinez a sūmo deoz sū. apparebūt duo ꝓcessus. tanq̄z in angelicis ozdinibus. ¶ Mgr̄ Consideratenotasti ꝓcessū. quez ad alios ciminos posuim⁹ sub eadem sentētia deducē In adimpletione siq̄dem diuinoꝛ p̄ceptoꝛ que via sūt ad vitaz ptingit quadrupler habitudo. Prima est apprehensio per spm̄ fidei inspirantem formatum. q̄ spūs primo iudicat p̄cepta esse adimpleda. q̄a iussa a deo. Scō mouet p valitudinem et charitatem vt impleat ista. Tertio precipit rōi et aie sensuali. quatenus exequātur ista Sūt in ratiōe facilr subinde tria illa velle. consentire. precipere.

Sed aia sensualis.et si cõsentiat. velit et exequat.dsentiẽdo volendo et exequẽdo.hoc tñ est freqñter cũ remurmuratiõe q̃dam . et renisu ꝑter anneras passiões distrahentes aim ne odelectet spũi et rõi in ꝟ tñ dum agitur sufficit ad salutez Sũt eñ ꝓiora nostre suppositа voluntati.vltimũ ꝟ neq̃ q̃z.qđ est odelectatõ sensualis in via mandatoꝝ.sdinc iugum dei suaue.sdinc onꝰ dei leue fit ei molestũ et graue. ¶Discipulꝰ Experiri cogimur assidue ritam istam dũ passionabilr afficimur ad varia.dũ iudiciũ rõis dũ libeꝝ mẽtis arbitriũ dformans se legi dei lex mẽbroꝝ tyrãnica.conat auertere cuiꝰ q̃rimonie. plenas paulꝰ reliquit eplas Sz dic interim q̃d in hac ꝑte aia marie fecerit.aut senserit.q̃d insup ab alijs faciẽdũ censueris. ¶Mgr Accipe dsiderationes duodecim Aia marie. nũc est glorioſe magnificata.vt nihil apprehẽdat nihil affectet nihil exequatur.contra vel preter iudicium rõis et spũs sed neq̃ ꝑt lege stante Hec itaq̃ lex btitudinis eterne.vt sicut deus est omni in oibus Ita stat in beatis.aia cõiuncta libertati spũs.qui adhẽt deo existens vnꝰ cũ eo spũs.Extendit tur hec libertas spũs.nedũ ad ratiõem inferiorem.nedũ ad aiam sensualem resũpto corpe sed ad oẽm generaliter in hoie beatificato motionem. ¶Soluant ꝑpde multa que de beatis.taz hõibus q̃z angelis queri solent Quo loquũtur.qualiter illũinant et illũinant.qñ volunt et qñ nolũt Datur insup intellectus subtilioꝝ de primi statꝰ impassibilitate. non q̃ non potuit pati.sed potuit a passione saluari a dei potentia et angeloꝝ custodia a ꝓpria iusticia et clarissima industria.Deniq̃ a loci conuenientia.cũ dñatione sup se perfecta . et super irrationa / lia vniuersa. ¶Aia marie oũ via trix erat.ita fuit magnifica.vt in nullo moueret contra iudiciũ rationis et spũs.Sed neq̃ poterat post filij conceptiõem lege stante Consequitur hec veritas ex dict. doctoꝝ.ponentiũ ipam nullate/nus venialiter deliquisse.qđ saluari non posset si non habuisset oẽs motus nedũ spũs et rõis.sed aie sensualis subditos rõi.vel nõ cõtrarios neq̃ ꝑueniẽtes rõem Dũ aũt rõ sopita erat et in suo impedita iudicio sine culpa sua ꝓut euenit in sõno nõ oportz tales motꝰ ꝑuenisse iudiciũ rõis qđ ꝑ tũc nullũ erat.Facit exẽplũ ꝓpositũ de pedagogo si sine culpa fuerit absẽs vel inclusus vt paruulo cõsulere nõ valeat Sic soluit q̃ adã vel maria somniando non errauit. ¶Anima marie dum viatrix erat potuit apprehendere tẽtationes forinsecus immissas sicut anima christi.sed nullo modo fuisset mota passionabiliter

per eas absq; iudicio rationis. Poterat sane ptin⁹ eas ōjudicare atq; repellē Poterat non moueri scōm eas. ad libidinē vel ad iram vel ad supbiam. ipsis etiam in apprehensiōe durātib⁹. qō valde secus in nobis est nō potētib⁹ ad apprehensiōem hmōi non moueri. non tñ hoc semp fit cum demēito nr̄o. sed si pstiterim⁹ absq; ōsensu rōis et spūs redūdabit in meritū. qñq; repugnando virilr vt diffugiat. qñq; nō repugnādo sed fugiendo vt ibi fugite a diabolo et fugiet a vobis. qñq; non curando sed irridēdo poti⁹ et vilipēdendo diabolicas immissiones. q̄les sunt blasphemie abominabiles et horrēde immissas. qñq; purissimis atq; sāctissimis. q̄s magis oportet irridē q̄; horrere ¶ Elicitur ex his quēadmodum victoria castitatis et hūilitatis in maria. non fuit absq; pugna ad q̄lem iugiter attingē nos monēt Petrus et paul⁹ qm̄ aduersarius vester diabol⁹ circuit q̄rens quē deuoret. Nec ignorāē ouenit astutias ei⁹ cui mille mille nocēdi artes sed ōfidam⁹ q̄ plures nobiscuz sunt. si toto corde suis innitamur auxilijs ¶ Dia marie duz viatrix erat cogebat nēcitate naturali mlta pati cōtra naturalē inclinationem suā. sed non ōtra rōem vel spūm. Fuit iste stat⁹ marie singularis. inferior q̄; status brōz et rpi dū mortalis erat. Fuit superior ad alterum cuiuslibet hōis viatoris statum. quamuis hoies possent iuxta ōsideratiōem pcedētem vti passionibus illatis ab intrinseco virtuose negociari cū deo. tolerādo eas tāq; iusto iudicio missas vel pmissas ab eo vt in Job et in paulo et in oib⁹ generaliter martyrib⁹. Euenit āt vt q̄ sūt his passiōib⁹ inq̄etiores et min⁹ in anima sereni sint in opib⁹ mādato rū iplendis fortiores q̄ pstāt vbi delicat⁹ nr̄ otēplati⁹ deficēt. Impassibilitas aie p hūanaz inou/strīā non p̄t acq̄ri. neq; p vtutes ōsuetudiales a pbis positas. Lex itaq; carnis q̄ fomes ōz semp in crorsus heret scōm theologos q̄ lex opesci paulomin⁹ p̄t assuefactiōe otraria nō euelli. Satagentes in oppositū. psūptiōe spūs sui pstrati sūt poti⁹ q; deuenerūt ad intētuz finē. siue fuerūt stoici pbi vel platonici vel q̄ mirabili⁹ epicurei. pmittētes ad hāc deducē serenitatis voluptatē. detrahētes cupiditatib⁹ seu passionib⁹. non illis adjiciendo maliciam vel fomentum ¶ Impassibilitas anime tanto proximi⁹ habetur ceteris paribus. quāto spūs et ratio fuerint in suis actibus bonis. et habitibus fortiores. ¶ Deducitur ꝫ ex eadem causa qua ponitur impassibilitas beatorum in resumptis corporib⁹. que ōsurgit principaliter ex plenitudine ōnatiōis spūs et rōis supra corpus.

Impassibilitas anime nō req̄rit in hac vita p̄ p̄secutiōe felicitatis eterne Manifestat hec gr̄a dei tanq̄ iugū suaue et onus leue. q̄ subito pessimos et inueteratos dieꝝ malorꝝ iustificat.et p̄ baptismū et martyriū p̄uehit ad celos ꝓbāc nō intellexerūt grām et purificationem spūs.hoies illi sine xp̄o sicut nec haberi p̄t sine xp̄o. qui eā cui vult.et q̄n̄ cito vult cōicat.Patuit in illo latrone benedicto comite suo in passione et regno ¶Impassibilitas nec in via p̄t haberi .neq̄ in patria. sine stabilimento gr̄e Iurta illud bonuz est gr̄a stabiliri cor ¶Cōfunditur in ꝓ iurta qđ ꝓtactuz est .pb̄antiū non nullorꝝ vanitas p̄sumentium per theletas.seu purgatiōes aliq̄s sacrilegas.sic a passiōibus absolui et virtutib⁹ armari moralibus q̄ in exitu mortis aia liberа scandēt celū.Qualia dixerunt porphiri⁹.plotin⁹ et appollonius teste Aug⁹.x.de ciuitate dei Ponit et aliud sile Albert⁹ in fine de intellectu et intelligibili. ¶Passibilitas aie fit sepe occasio virtutis exercende sicut patuit in ap̄lo paulo. ¶Declarat insuper ex vtilitatib⁹ per tentationes varias p̄uenientib⁹ .q̄s esse cū passionib⁹ nemo nescit. Iñ qui nō.est tentatus q̄d scit? Et p̄ multas tētationes oportet nos intrare in regnū dei. ¶Quo circa concludit ex p̄missis atq̄ subsequētib⁹ doctrina saluberrima q̄ non ex ablatione passionū aie. sed ex obſuatione. mādatorꝝ dei.debz sumi religiosi p̄fect⁹ argumētuz. Hoc etiaz in missaꝝ celebratiōe locū hz vt celebratur⁹ nō tātundē inſroget .si sibi deuot⁹ apparcat recollectus et tranq̄llus.q̄ntuz si p̄cepta seruauerit dei.et seruare ꝓponit. nō iurta ꝓriā estimatiōez. sed regulaz euangelicā a sc̄is p̄fib⁹ declaratаz Siq̄d in sentimētis suauib⁹ ei additū fuerit. lucro deputem⁹ sicut vltra panē. deputam⁹ vinū q̄si pitātiaz vel saporis odimentū. ¶Passibilitas aie.nc̄ario diūgitur p̄ñti vite mortali.nec aliq̄n min⁹in otēplatiua q̄ in actiua.tā exteri⁹ q̄ interi⁹.taz in bonis q̄ in malis.licet diuersis finib⁹q̄ meritis Probāt hec exēpla beatorꝝ p̄cedentiū.cū experiētia p̄ñtium. Dispensat et hec de⁹ freq̄nter.vt nō apponat se hō magnificare super ex̄ā Si deuotis p̄mittit aliq̄s talis apparēs deuotio in laqueū in retributiōes et in scādalū. Ve.nobis ab ꝓ scādalo. Quid ꝓ nobis erit tutū cū nec tuta sit ipa deuotio! Passibilitas debz a mētis viatorib⁹ tolerari pot⁹ q̄ vt excutiat eniti ¶Diuisiones itaq̄ grāꝝ sūt.sīr et administrationes in quaꝝ aliquibus expedit passiones anime cū virtute et ratione misceri. vt in bellātibus pro republica quo ad irascibilem .et quo ad concupiscibilē in vtrorat⁹.

filioꝝ ꝓcreatiõi vacare debẽtibꝫ Et ita de multis q̃ vitam actuaz respiciũt. In quibꝫ maꝫ est ꝯtul. meritũ q̃z venialiũ passionũ detri mentũ. ¶ Passibilitas aie obsta/re solet plimuz q̃rentibꝫ otẽplati/onez. et suauitatem q̃etis interne Cõsonat ois doctrina scõꝝ q̃ re gulariter ad otẽplatiõis q̃etem nemo ꝓuenit nisi passiõibus edo/mitis in aia et si non radicitꝫ euul sis. Et hoc qũo fiet cõueniẽtiꝫ an in solitudine an in multitudie spe cialis ẽ oñderatio. Sed non oẽs capiũt otẽplatiõis donũ in se ꝓ oplexiõe vel statu. cõditõe vel of ficio. ¶ Discipulꝫ Grat' mihi est ternariꝫ iste. qnaternaꝝ oñderati onũ. Et q̃uis vt infers nouissime non oim sit ꝓfectam querẽ passio nũ mortificatiõez. sicut nec altitu dinem otẽplatiõis. Nihilominus audire cupio de fructibꝫ mortifi/catiõis hmõi q̃tenus istos cõcu piscẽ et si non obtiné. fas mihi sit ¶ Mgr Assignabo duodecim v/tilitates ex cantico marie sũptas non eas ꝓsequẽdo. sed pũctatim annotãdo paucula que latiꝫ ali/bi legere et si deus sensum aperu erit viuatiꝫ experiendo potẽis in/telligere. ¶ Discipulꝫ Ut placet. ¶ Mgr Consequit ad eoꝛnatio nem passionũ in aia turta decur/sum cantici canticoꝝ marie. ꝓmo altioꝛ. latioꝛ. sublimioꝛ et alacrioꝛ dñi magnificatio ¶ Cõsequitur scõdo iocũdioꝛ in deo salutari no/stro spũs exultatio. ¶ Cõsequitur tertio ꝓfũdioꝛ. quã respicere di/gnabit dñs hũiliatio ¶ Cõsequit quarto ꝓfũdioꝛ ad btitudinez approximatio in edificatiõez alio rũ dantiũ laudẽ deo ¶ Consequi tur quinto diuini nois in se apud alios sanctificatio. ¶ Cõsequit sexto copioſioꝛ dei per generatio nes et generatiõcs se timẽtes mi/sericoꝛdia. seu miseratio ¶ Conse quitur septimo mirabilioꝛ et gra tioſioꝛ et cautior cõtra superbiam coꝛdis et mentis dispersiõez quã seuera diuini brachij potentia fa cit. vnitio coꝛdis seu recollectio. ¶ Cõsequitur octauo. precellior et cellioꝛ. depositis de sede sua su perbis passionibꝫ et demonibus hũilium affectionũ et aiaꝝ subli/matio. ¶ Consequit nono opu/lentioꝛ suauior et diuinioꝛ esurie/tium iusticiaz repletio. dum diui/tes sibi dimittunt inanes omni bono. ¶ Consequit decimo mise/ricoꝛdioꝛ istoꝝ qui fide et moꝛibꝫ sunt israhelite. pueri susceptio. Consequitur vndecimo per eiꝫ im/petratiõez. diuine misericoꝛdie su per nos amplexãs recoꝛdatio. ¶ Cõsequitur duodecimo perspi catioꝛ oim que locutus est deus ad patres nostros ꝓphas et do/ctoꝛes reseratio. ¶ Discipulꝫ Pre cioſos elicuisti fructus ꝓuenientes ex mortificatione animalis affe/ctus. cum appenso spũs studio. Nos istoꝝ participes fructuum

faciat in terris.qui pficiant in celis vbi de⁹ qs p̄destinauit vocauit.iustificauit.magnificauit glorioſe cantātes in id ipm Magnificat aia mea dñm. Mgr Fecit tibi magna qui potēs ē o maria fecit ꝛ tibi magna scñ nomen ei⁹ Nomen et verbū fidei qđ et cui credidisti o btā et beatificāda p oēs generatiões. Nō es ingrata beneficijs dei. ofiteris illa. qten⁹ vñ exeūt flumina grāꝝ illic reuertant. Discipul⁹. Affer rōem q/re mariā btām dicēt oēs generatiões: Mgr Dabit ex fine rō. et ex affinitate. qm̄ mater ē illi⁹ q fecit oēs generatiões celi et terre et oim q in eis sūt Ideo iure dicitur mater pietatis. et oseqnt ois diuine magnificatiōis laudis et glie. Discipul⁹ Quo pacto sic? Mgr Mirabilis accipiat devotio. sed vera Itaq; pietas ex affinitate et affinitas ex generatiõe osurgit. Est em̄ pietas in genere qđam amor ꝓueniēs inter aliqs ex radice vel causa cuiuscdā affinitatis mutue. qualis est inter parētes et filios et ecōtra. qualis inter ciues et ciuitatez suā vel patriaz qlem p̄terea nos dicimur hr̄e ad deū p̄rem nr̄m et dñm. q̄ vicissim pius erga nos esse laudat. quia possedit. fecit et creauit nos. Iñ pietas de qua magis ad ꝓpositū q cōcernit mutuā dei ad nos habitudinez describi p̄t Pietas est amor ꝓueniēs .eo q⁹ dei gen⁹ sumus. capaces atq; participes ei⁹ Fūdat in hac pietate qlibz alterā sicut a diuina p̄nitate. ois ꝑm aplm p̄nitas in celo et terra nominat. Cū ergo btā nr̄a sit mater hui⁹ p̄ris nr̄i osequens est vt sit mr̄ pietatis et origo ei⁹ Est vero pietas ex affinitate q finē dicit. Discipul⁹ Placet deductio. Mgr Quāto magis si vltra progredimur. attendētes illud p̄clarissimū de se et a se p̄cuiū. Ego mater pulcre dilectiōis et timoꝛi. et agnitiōis et scē spei In me ois gr̄a vie et veritatis. Discipul⁹ Elucida distincti⁹ Mgr Descripsim⁹ pietatē q⁹ est amor ꝓueniēs eo q⁹ dei gen⁹ sum⁹ et capaces eius. Nulla vo pulcrior dilectio q̄z in amore fūdata et talis pietati. Discipul⁹ Assentio Doce quid sit mater timoris et scē spei. conuenit em̄ materie quā de passiōib⁹ mō tractabam⁹ Mgr Conuenit scio. ꝓterea nō insci⁹ aut im ꝓuidus hec induco. Siq̄dem amor ē origo cuiuslibet affectiōis alteri⁹. Est aūt maria mr̄ pulcre dilectionis. sic igit nōe est. mater timoris et spei et leticie et doloris. qlis ē illoꝝ qs beatificat lugētes filius ei⁹. Discipul⁹ Nō habeo quid otradicā. Mgr Cōuerte nūc recordatiōem tuā ad tractata p⁹ in p̄ma corꝺula p̄ntis psalmi marie decacorꝺi. et lati⁹ in libro de canticis inuenies fecundū pie exercitatiōis et osolatiōis instrumē

tū sub figura multiplici. ¶ Discipul⁹ Scio q̄d suggeris. sed nescio si curiosa magis q̄z officiosa reputabit hmōi figuratio difficilis scribentib⁹ fantastica meditātib⁹ vana devotis. Quid ad nos inq̄unt de figuris et notulis ambulare q̄rētib⁹ in simplicitate cordis? ¶ Mgr Nemo quēpiaz cogit Scio mihi pfuisse pro fastidio. ex varietate tollendo. pro recordatōis facilitate. pro sentētiaz multiplicitate. Constituit em̄ figuratio. nō vt mās̄ura semp sit in imaginatiōe sed q̄ ad intelligentiam purā forti imaginatōe trahenda est fantasmatib⁹ supatis. ¶ Discipul⁹ Arduū istuo nimis atq̄z rarissimū. ¶ Mgr Tanū est nobis fateor ad ꝟ ipsum ante lucē spūsci sug̃e. fiat q̄d sequit. Surgite postq̄z sederitis q̄ māducatis. panē doloris ¶ Doleam⁹ prius in mortificatiōe vicioz̄q passionū moderatiōe Tollant si placet ptractiones lineaz. dein ordo sentētijs vocib⁹ et t̄minis. .a.

D .e. gaudiū .o.
E.J.O Spes .i. pietas Timor
U v. Dolor.

Parum refert ordo talis a crucl. vel rote figuratiōe Sufficit tū nobis ad oīe canticū spūale talis ordinatio. ¶ Discipul⁹ Delicat⁹ esse videbit qui respuet ¶ Mgr Ecce vides ostitutā in medio pietatem q̄ q̄tuor ex equo respicit alias affectiōes q̄ten⁹ cor pie gaudeat. pie speret. pie timeat. pie doleat. Quisq̄s ꝟ seruauerit. secur⁹ sit virtuosus est. Psaltes est dñi in psalterio iocūdo. cythara. in oi generalr musico instrumento. cū cātico symphonia et choro ¶ Discipul⁹ Fac ergo manifestum ¶ Magister Descriptio pietatis facit illud perspicuum. Pane si pietas hōis ad deū ē integer amor ad ip̄m. eo q̄ ipsi⁹ gen⁹ sum⁹ capaces eius atq̄z participes Subsume descriptiōes alias vtiles nimis. Pietas dolens ē affectio p̄ueniens ex ōsideratiōe disiūctionis ad deū. Pietas sperās est ex affectiōe primādi deo vel herendi. Pietas timēs. ex renisu q̄ fuga elongatiōis a deo. Si semp vno pio q̄z tenore fiat circa pietatem circuit⁹ sequit armonia. i. ad vnitatem resonātia suauis et secura q̄z tpata. Semp em̄ et dolor erit gaudiosus. et gaudiū doloroſuz Spes timorata. et timor non desperās imo q̄libet mixt⁹ erit cum q̄libet. Fiat insup mirabili tēperie quasi oplexio mixti vni⁹ tēperati p̄ter vniōem in centro pietatis. quasi in vita cōciliante otrarieta tē Sicut si hmōi cor. nārio est in moribus suauissimū. velut hūori/bus tēperatis Sic in vita morali simul et meritoria viuaz et iocundū. semp ex equo gaudēs. tristis. sperās. timēs. At cōtra si pietas abscesserit. defluēt iste passiones. armonia, dissipabit tanq̄z ab ho/

rologio sine pondere sine modo. vel ordine tanqz postremo decor a cadauē sine vita. ¶ Obuiabit ista rotatio sēsualis. regulari q̄lez di/ rim⁹ circulo rōis. ¶ Discipulus Speciosa sūt ista dū audiunt. sed impet⁹ obliqui circuli. sensus de/ orsum iugiter ad tpalia se depri/ mens vehemētior impellit et cir/ cuit. ¶ Mgr Non clam me ē. sed vincē. sed obsistere scdm pietatez hoc opus. ℞ labor est. mre pieta/ tis adiutrice. Porro si scire dele/ ctat q̄d sit magnificare dnm q̄d exultare in deo salutari nr̄o cum oibus ad collaudatiōem spectan tibus in hymnis et canticis. q̄d lucidius qz ex pietatis ratiōe de/ scriptiōes assignare Quid est ma gnificatio dn̄i si quer̄itur ¶ Dic q̄ ē spēs pietatis corde ore vel ope pueniens ex ōsideratiōe vel pte statione diuine magnitudinis et maiestatis sui dn̄i. Est em̄ maie/ stas q̄i magnitudinis stat⁹ Quid exultatio spūs in deo si queritur dic q̄ est pietas ptestans in gau dn̄i signo quoniā deus est saluta/ re nr̄m. ¶ Dic itaqz ōsequnter ad in/ terrogatiōes de benedictiōe id ē bona donatiōe. de gr̄aꝝ actiōe de adoratiōe. de latria. de religio ne. de tubis ductilib⁹. de cordisq̄ organis. q̄m hec oia sint pietas ad deū talib⁹ signis et indicijs se ptestans. Est aūt pietas vt dixi mus ad deū amor integer. eo q̄ dei gen⁹ capaces et participes e/ ius sum⁹ ¶ Dignatur xp̄o de⁹ vicis/ situdinem ad gen⁹ suū refundere imo p̄uenire in benedictiōib⁹ dul cedinis. maxime per incarnatio/ nē p̄ qua cecinit mater ista pieta/ tis canticū suū nouū Magnificat aia mea dn̄m et scm̄ nomē de q̄ supest non colloquēdo. sed disse/ rendo subire tractatū Tu interim silueris. ¶ Discipul⁹ Supest ali/ ud specialī⁹ insinuādū. fundamen tuz. qua rōe btām nr̄am dicunt oēs generatiōes. ¶ Mgr Ratio iam p̄tacta est ex fine. oēsqz ge/ nerationes sūt affines ei nō q̄lit/ cūqz sed vt matri. ¶ Debent id cir/ co cognoscere beneficioꝝ largi/ tiones ex ipsa p̄cedere. hec autez recognitio ē sua benedictio. Qua in re dices ea q̄ sequūtur ¶ Dicitqz oēs generatiōes. btām dicūt ma riam. sicut ad ipsam oēs hn̄t pie/ tatem saltem naturalem. Ratio qz naturalem hn̄t amorez oēs generatiōes ad eā. scdm genus suū p⁹ dn̄m nr̄m Jh̄m xp̄m. ¶ Dei quidez mr̄ est effecta Clamat id circo Jenite ad me oēs qui con cupiscitis me. et a generatiōibus meis adimplemini. Et iterū. Me/ moria mea in generationes scl̄o/ rū. Sicut misericordia dei est a p̄ genie in progenies timētib⁹ eum ¶ Dic q̄ generationes hoim. dege neres sunt habende. q̄ mariā nō pie colūt nec btām spontanee re/ cognoscunt. Addit⁹ spontanee qz velint nolint. ipsam naturali

pietate veneranꝫ et colũt quẽadmodũ de demonib⁹ ait Jacobus q̃ credũt et otremiscũt. Dic ꝓtea q̃ ab initio et ante secula creata sit hoc est ꝓdestinata causa finis ꝙ affinis oim generationum q̃ debẽt iõ recognoscẽ et benedicere gen⁹ suũ. imo regeneratiõis initiũ p⁹ xp̃m Dic q̃ apud generatiões seculoꝝ generatio ꝓterit et generatio aduenit. Ipsa vo est terra ꝑmanens de q̃ veritas orta est q̃ manet in eternuꝫ. Dic q̃ nobis oibus affinis est velut in oñi genere affinitatis ista. quam benedicũt et beatificãt oẽs generatões Est sozor ab hũana spẽ. est mater ex nr̃a p⁹ filiũ regeneratõe. Est cognata cũ angelis ꝙ nobis. ex similitudine intellectualis nature. Est vnũ coꝛ nobiscũ. vna anima. vn⁹ anim⁹ et vn⁹ spũs ex dilectiõis obligatiõe. Dic q̃ ꝑin de fiduciã magnã habem⁹ adire in oib⁹ nc̃itatib⁹ nostris. sue thronũ pietatis Plane despicẽ nõ ꝓt gen⁹ suũ q̃ mater ẽ pietatis cui⁹ origo ꝓgredit ex generis vnitate. Discipul⁹ Gratis ita dicere desidero gratis affecto colẽ bene dicere et ꝓdicare btãm et beatificãdam ꝑ oẽs generatiões qꝛ fecit ei dñs magna qui potẽs est et scñm nomen ei⁹

Sequitur altera partitio siue dialog⁹ de scõ nomine dei. vbi de triplici noticia dei per notulas. Ixti.

v.

Prima notula

Magnificat aia mea dñm quia fecit mihi magna q̃ potens ẽ et scñm nomẽ ei⁹ Magna sũt et magna nimis o virgo beata. q̃ fecit in aiali portione dñs ꝑ incarnatiõez sui. duz supuenit spũsscũs in te fecũdans nedũ in mente sed in coꝛpe. et virtus altissimi. obũbrabat tibi. tam in coꝛpe ꝑ extinctõem fomitis qz in mente ꝑ infusiõem effectualem nois sui vt experimentalr agnoscẽs. o sancta scãꝛ. qꝛ scñm nomen eius. Scñm nomen. impollutũ. incõtaminatũ dsecratũ dfirmatuz. sine terra sine cõcretõe materie. q̃ ab oñi ꝓsus impuritate liberuz et alienũ. Scñm nomẽ illi⁹ q̃ dedit filio tuo Jhu xp̃o nomen salus Naz ideo Jesus. a deo et angelo et hoie noiatus est. qꝛ saluũ faciet ꝓpl̃m suuz a peccatis eoꝝ. ipso dicente. qꝛ nemo venit ad prẽz nisi per me. Sed obsecrat te beata. cui fecit magna qui potẽs est. obsecrat te paup exul et aduena non abscondas O pulcerrima et prudentissima feminaꝝ nomen istud scñm filij tui qui fecit tibi magna qui potẽs ẽ. non sileas a me neqz taceas a me seruo tuo. q̃ puero tuo. Cupis glificari nomen istud ꝑ te inde gliaris te btãm dici ꝑ oẽs generatiões. nõ ꝓpter te sed ꝓpter natũ de te. hortaris cũ psalmista et dicis. Magnificate dñm mecũ et exaltem⁹ nomen ei⁹

in ipsm. Consci⁹ est et testis me⁹ fidelis in celis dñs. qui tecū ē iaz non in vtero carnis carnaliter ꝫ spūaliter in vtero tā corpis qꝫ a/nime. Cōsci⁹ inqꝫ qz studiose me/ditata ē mens cogitare qđ et q̄le esset nomē scm̄ ei⁹. nō qđ est apđ se. qz nec possibile nec fas. istud mortalem inquirē. sed apđ crea/turam suā. imagine sua notatam et sui capacē. q̄re me creaē digna tus ē nō meo merito. Quid enim merēi potui ꝑusqꝫ in eē fui? Scri pſit de dinis noib⁹ collaudator tu⁹ dionysi⁹ diuin⁹. O btā p oēs generatiōes. hebreoꝝ grecorum latinoꝝ. q oim generaliꝝ nationū et linguarū. Scripsit et docuit p noia .s. dei sumunt ex triplici via seu ꝺsideratiōe. Uia cālitatis. et symbolice similitudinis ex sensibili/b⁹. Uia supeminētie ex intelligi/bilib⁹. Uia abnegatiōis p super/mentales excessus. Dic obsecro mihi. dic benedicta inter oēs mu/lieres. Dic vbi pascat. vbi cubet dilect⁹ tuus iste ex dilecto. dilect⁹ amic⁹ tu⁹. dilectus et amic⁹ per a/morē. Trahe me coraz te. p⁹ eum in odorē vnguētoꝝ suoꝝ simul et tuorū. qm̄ oia sua tua sūt. tibi nūc est oia in oib⁹ q̄ cubat et pascitur in lectulo floridο mētis tue. et tu in secreto cubili maiestatis sue a/pud prēm qui fontale principiuz est toti⁹ diuine maiestatl. Ubi ꝑfe cto dom⁹ mris sue. Ubi cubiculum genitricis sue. Ubi p⁹ deosculatio nē scām et pudicam docet te. Do ce tu me que nec ipm. nec te igno ras. doce pcor qđ q̄le sit nomē scm̄ ei⁹. Doce si sufficienē modos cognitiōis explicuit paul⁹ consci⁹ verborū q̄ nō licz hōi loqui. q̄ ex te muliere dicit ipm factuz sub le/ge. Muliere siquidē illa q̄ fas ha/bet dicere. Ego, mater pulcre dilectiōis. cū ceteris in laudē sapi entie positis. tibi per ecclesiam an thonomatice et emphasice lauda biliter attributis. Doce q̄so suffi cienter. s. et ad plenū nomē dei quē admodū ab eo sit expositū cū ait Uidem⁹ nūc p speculū et i enigma te tūc āt facie ad faciē. Ecce ꝓpli cē inuenio nois scī dei ognitiōez specularē. enigmaticā et facialez Prima et scda nobis hic cōcedū tur et nūc. tertia tūc in re nūc in spe sola pstatur. Doce si scā peto si scā requiro que q qualis sit hec triplex ognitio. Audiaz qđ loq̄/tur in me dñs. p spm̄ sapiētie sue et tue. sue per essentiā. et tue per gratiam singularem. Semel loq̄/tur de⁹. et id ipm non repetit. Ha bes legem et ꝓphetas. interroga diligenter eos et dicent tibi. Fiat ita. Sed assit spiritus tuus bon⁹ interroganti. Assit et audienti ne vel stulte et indigne interroget. ne responsiones deniqꝫ datas auribus surdis accipiat. sed obe/diat spūi totiens incalcanti. Qui habet aures audiendi audiat.

Nō sic cor icrassatū nec ocli mētis cecī. Audiā videā et intelligā p disciplinā scripture dicētis .p os prophetarū.phorū et theologorū.q̄/ admodū noticia dei que ē nomē suū multiplicit acq̄ritur.quo ma/ xime nūc intelligē. resonās illud apli ✠bum. Videm⁹ nūc p speculū in enigmate tūc autē facie ad faciē. Et qr pponit visiōis verbū questio est si ois de deo cognitio sit visio.cū visio quelibet videat esse cognitio.q intuitiua cognitio Multa ✠o sūt noia de deo q̄ non significāt intuitiuā cognitōem Est ergo primū inq̄sitiōe dignissimū q̄d sit intuitiua ognitio siue visio

Cognitio intuitiua licet appropriet visui vel oculo corpali.nihilomin⁹ extēdit se ad oēs sens⁹ corporales q̄nq̄.imo ad oēm vim ꝓceptiuā Pōt aūt describi cognitio intuitiua.q est simplex et ime/ diata cognitio rei scōm obiecta/ lē directam immutatiōez in se vel in ꝓpria sua specie. Patet descri/ ptio qr ouenit oi et soli cognitōi intuitiue. Differt a oplexis.et mediatis ognitiōib⁹ rez.que nō causant scōm obiectalē et directā immutatiōem in se vel in ꝓpria sua specie. q̄les sūt ognitiōes abstracte oplexe.vel incōplexe q̄ fiūt p alienas spēs i imaginatōe vl rōe reb⁹ absentib⁹ seu nō existētib⁹

Videt aūt q cognitio intuitiua sic descripta sit idem qđ experientia vl experimētal ꝓceptio.seu notitia Posz ℔ nūerari p singulos sens⁹. Sed ē dubitatio si cognitō debeat dici imediata et intuitiua q̄ fit p ꝓpriam spēm derelictaz in sensu.deficiente vel absente obiecto. Qualiter em̄ dicet cognitio immediata de re.dū nēcario req̄ritur media spēs? Quo ꝑterea dicetur experimentalis cognitio de re que absens ē vel q̄ nullo modo ē ? Oportet ℔ ꝓpt ocordātiā doctorū de cognitiōe intuitiua et imediata oquirere.que ognitō dicet et q̄re dicat imediata. Periñ venit ad cognoscendū q̄ et q̄lis. et q̄t modis visio intuitiua noietur. Inuenim⁹ aūt q̄druplex medium in ognitiōe vnū eleuās.alterz cōtēperās.alterū adducēs.aliō cōiūgens Exēplū in ostensiōe coloris.primo req̄rit lumen mediū.eleuās potētiam visiuā et ponens colores in esse spū ali.visibiliq di aphano seu perspicuo. Hoc autē mediū nō impedit q̄n ognitio coloris dicat immediata. Est scōm mediū ꝺtēperans obiectū visibile.oculo corpali vt seruetur armonia ouenies oculo vt nō abexcessu visibilis destruat Ne preterea perūū q̄ spicuū nimia radiatiōe ꝓportiōez excedat ad oculum. Sed nec tale mediū ꝓhibet ognitiōem imediatā dici et intuitiuam. Quid est mediū tale nisi p portio oplexiōis organi videtis Est mediū tertiū deducēs obiectum ad oculum.qr sensibile posi

tum supra sensum non facit sensa tiõem scõm aristotelẽ et experien tiam Propterea nõe est spẽs esse medias q̃ deducũt p̃ mediũ one niens in contẽperatã rem sensibi lem ad ꝑriũ sensum suũ Discur re per oẽs et singulos sensus et ita videbis Sed nec obstat tale mediũ q̃n cognitio sit immedia/ ta et intuitiua Alioq̃n nulla talis essz in sensu de rebus ad extra ni si q̃ sit de spẽb⁹ et actib⁹ ad intra de intelligibilib⁹. vbi bene reperi tur aliqua res. immediate ognos/ sci per essentiam suã nulla specie mediante. sed actu distincto a re. Est quartũ mediũ cõiũgẽs obie ctũ cũ potentia Vocat ãt hmõi mediũ actus quo res intuitiue vi detur forte etiã habit⁹ infusus vl acquisitus põt dici tale mediuz nisi melius referat ad mediũ -ele/ uans Certũ est aũt q̃ nec mediũ tale. diungẽs potentiã cuz obie/ cto. reddit cognitionem dici me/ diatã. et nõ intuitiuam. vel experi mentatiuã . Alioquin nulla crea/ tura habẽt immediatam cogniti/ onem qz sol⁹ deus est sua cognitõ actualis scõm articulũ parisiẽn q veritatem. Remanet tñ ex p̃dict. satis apertis . difficultas p̃dicta si res possit dici videri intuitiue q experimentalr dum non est vel absens ẽ Doctrina cõis artista tempore meo non habebat incõ/ uenientem hanc positionem . q̃n sol absens a nostro emisperio vi/ deretur intuitiuè per lumen suum in aurora. quin sonus audiretur dum non erat. Ita de reliq̃s sensi bus exquo spẽs simplex et ꝑria erat pñs. quasi deducens obie/ ctum ad potentiã Notanter ad/ dim⁹ ad spẽm. q̃ sit simplex et p/ pria. ne cogamur concedere no/ ticias sensus cõis. et imaginatio/ nis et rationis de rebus ad ex/ tra esse intuitiuas Est doctor v/ nus q̃ ponit mediã noticiam. inf intuitiuam et abstractionem sim/ plicem. dicens in casu nostro q̃ noticia que presente obiecto et causãte spẽm. scilicet in oculo dice batur intuitiua . desinebat autem esse intuitiua. i. vertebatur in ab/ stractiuam. corrupto seu absente obiecto. Nihilomin⁹ positio p̃ probabilis est. que non deputat incõueniens. q̃ res videatur intu itiue dum non est. Patet in deo. q̃ omnia ista que non sunt intuetur similiter et beati in eo. imo et p phetica visio de absentibus in suo lumine magis dicenda videt intuitiua q̃z abstractiua. sicut in angelorum cognitiõe . per inna/ tas a creatione species vel rece/ ptas Auget vero difficultatez hanc consideratio perspectiuoꝝ dicentium visionem non fieri. nisi sub euersa piramide cuius basis ẽ in re visa et pũct⁹ aspidis in ocko Rursus determinat decretalis be/ nedicti. q̃ beatitudo formalis cõ

sistit in duob⁹ actib⁹. qui sunt visio q fruitio. sed addit q obiectalis beatitudo est ipse deus. Donatur ergo p possibile vel impossibile q sōtrahēte se deo in rōe obiectali q̄dmodū libere p̄t. maneant illi duo actus visio et fruitio. nunq̄d dicetur iste prim⁹ beatus. etiā nūc beatus formaliter q intuitiue? Augetur amplius si cōsiderem⁹ oēm creaturam. q̄ oparet ad deum in rōe vestigij vel imaginis. tanq̄ in rōe speciei representātis deum q̄ per analogiam. sed non min⁹ q̄ radius. q̄ lumen solis petur ad solem licet non sit eiusdem sōe cuz sole. Videōs igitur creaturas. et intelligens. i. int⁹ legens habitudines hmōi imaginis et vestigij in triplici genē causę efficientis formalis exēplātis. et finis. nedum intelligat inuisibilia dei per ea que facta sūt. iuxta verbum sapientis et apli. sed habebit notitiam intuitiuam de ō non minus immediatam et p̄priā q̄ habeat oculus de suo obiecto puta de sole per lumen suū viso. Hoc nullus videtur concessisse. imo damnatus est articul⁹. q deus hic immediate per essentiam videatur. Et si non immediate. ergo nec intuitiue. Addamus ad difficultatem et contra articulum quia existente homine in prospectu dicimus q homo videtur. constat tamen q oculus corporalis non attingit ad substantiam hominis sicut nec ali⁹ quiuis sensus Oportz ergo q referatur ad visiōem intellect⁹ visio substantie hominis vel essētie sue Hic p̄inde ponunt aliqui q obiectum intellectus naturaliter. et pro statu p̄nti est quidditas rerum naturaliū. habita per abstractionem intelligentie vel intellect⁹ agentis ex fantasmatib⁹. Nūq̄d ergo agentis hec intellectualis cognitio dicet intuitiua? Procedam⁹ vltra. q si requirit et suffi cit talis abstractio hic nos non plus cognoscim⁹ substantias seu quidditates rerū materialiū q̄ dei quidditatem. nec pl⁹ aiam nostram q̄ angelicam naturā. imo breuiter nihil intelligim⁹ intuitiue et expimentalr de reb⁹ nisi sola accidentia. nec iā p intellectū vt intellect⁹ est. sed put influit in sens⁹ exteriores. per se vel p vires p̄prias. si ponunt substātialr ab eo distincte Ez neq̄ poterit haberi cognitio simplex et imediata et absoluta cuiuscūq̄ differētie sōalis imo nec differētiis accidētiū. q̄d dicedit vn⁹ doctor Quid p̄terea si dicerem⁹ cū Aug⁰. q nō possum⁹ hic habere cognitiōez sincerā de rebus. nisi de luce diuina nunquid oportebit q in oīm cognitione veritat. p̄sertim sincere cognoscat lux diuina saltim in suo lūie sicut cognoscit sol in oi visiōe corpali colore p irradiatiōem lucis a lūis sol. et ita redibit q de⁹

hic intuitiue videri. Deniqz superest exponendū quid aplius intelligit dū ait. Videmꝰ nūc p speculū in enigmate. tunc aūt facie ad faciē q̄ sit differētia inter istas tres visiones. Difficultates iste sunt diu mihi multūqz q̄site. sed nec satis apparet exitus nisi p noīm distinctiōem q̄ noīa cū sint ad placitū si per ea constet de rebꝰ et sententiis satis dz esse inquirentibus veritatem maxime p disciplinam et doctrinā sed nō satis ad experientiam. Possumꝰ itaqz de noticia intuitiua loqui generaliē. magis ꝑprie. loqui ꝑpriissime. Diffinitionē p̄scriptam. de noticia intuitiua loquēdo sz ꝑut visio et intuitio se extendit ad oēm vim ꝓceptiuā sui obiecti simplr q̄ immediate vt dicimꝰ vide quō hoc sonat quō redolet quō sapit. Sic dz de intelligente hec dicimꝰ q̄ bene sentit. Et inde venit sentētia generaliter. Omnis ꝓceptio obiecti simplex q̄ immediata p̄t appellari intuitiua siue obiectū sit realiter p̄s in se siue p suam speciem tantūmodo: ipso destructo vel absente quemadmodum solet dici q̄ oculus videt et auris audit res aliquas iam destructas vel ablatas. propter species colorū vel sonorum que remanent in exteriori sensu. sicut pretactum est. Aut si miraculose visio causaretur a deo in oculo vel ab obiecto causata seruare tur. Cadent etiam hic exempla de coloribꝰ qui videntur alij q̄ sint vt in iride et in nubibus et in vitris suppositis obiectis et oculo linea recta visuali. Magis prope nominatur intuitiua noticia. que fit obiecto p̄ñte. et actualiter. immutante per se vel per suam speciē immediate. Exemplū omune est in sensibus exterioribus p differentiam ad interiores. Proprissime vero noiatur intuitiua ognitio q̄ causatur ex obiecto per se ipsam et essentiā. sz absq̄ specie media. Sicut eñ deus intuetur se ipsum sic angeli cognoscunt essentias suas. licet per actum superadditum. Sic cognoscimus nostros actus interiores. sic percipimus immutationes passionum per ipsasmet passiones actualiē immutantes sine specie media. licet non sine actu perceptiuo medio. quoniam hoc propriū est soli deo. q̄ sit sua perceptio. Elicimus ex premissis q̄ omnis noticia proprissime intuitiua. ac p̄in de noticia que habetur per deuotiōem. et vniōem mentis ad deū nequaqz fit aut fieri p̄t sine cognitōe p̄uia vel comite sc̄z. Nec enñā aut ex perceptione tali cōsurgit. Alioquin in plantis. et in inanimatis poneretur delectatio. Sed et vt cum pbica rōe loquinos pateat. Fundemus istud dictum per aliquas veritates.

Dans formā dat ɔsequētia ad formā Ista ē pbi et experiētie. cō seqns vero ad oēm formā. tā naturalem qz realē qz intentionalez qz spūalem. ponit esse coaptatio vel inclinatio vel appetit⁹ vel affectus spōtane⁹ et suauis. aut volūtas tēdēs in finē suū. Quisqs sit iste finis prim⁹ mediat⁹ vel ultim⁹. Cetez ne multitudo noīm nos impediat appellam⁹ ɔsequens illud ad oēm formā. noie amoꝛi. de quo augl. Amor meus pono⁹ In illo feroꝛ q̄cunqz feroꝛ Est āt in oīi re pōdus suū. Oia em̄ in numero. pōdere et mensura formata sūt de q̄ Jerothe⁹ referēte dionysio oposuit hymnos amatorios Ceterū de mltiplici amoē dei sparso p creaturas de quo boetius O felix hoīm gen⁹. si vestros animos amoꝛ quo celū regitur regat. Et diuin⁹ Jgnacius amoꝛe igne⁹ Amoꝛ inq̄t meus crucifix⁹ est. de quo amoꝛe puelle martyres gl̄iate sūt inter toꝛmenta. noiatim Agnes et felicula cū ceteris. Ecce inquit felicula sicut cepi videre amatoꝛē meum xp̄m in quo amoꝛ meus fixus est Jnde ɔꝛ affectio Cōcludit statim q̄ amoꝛ vel affectō aialis. rationalis et intellectualis nō causatur sine cognitione p̄uia comite et ɔsequēte. Omittam⁹ interea de amoꝛe vel affectu rerū inaiataz. qui vtiqz amoꝛ vel appetit⁹ ɔsequit formaz naturalē ipsoruz ad loca sua tāqz fines sue ɔseruatiōis sicut ignis causās ignē. dat formā suā cū inclinatiōe ad locū suū sursū. in q̄ q̄etat. si est. moueꝛ aūt si nō est. impedimēto cessante Restringam⁹ ad amoꝛē explicē q̄ ꝓposito nr̄o ɔgruit vt oñdam⁹ q̄ de⁹ p amoꝛē cognosci nō p̄t sine ɔgnitōe p̄uia et comite. Sic perinde palā fiet. q̄ sit et q̄lis ɔgnitio p amoꝛē. p experimētalez ei⁹ noticiā. q̄ q̄liter intuitiua dici p̄t. Jtaqz p̄ceptio amoris vel affectualis vel exp̄imētalis ē ꝓp̄ñssime intuitiua nō q̄dem sp de re dilēta z de ipso amoꝛis actu vel affectu q̄ tendit in dilectū Sistat ꝫ oro deuota mēs. et attēdat q̄d intendit hec veritas oñdere. Dicit em̄ duo Jnū q̄ amoꝛ vel affect⁹ sē/titur intuitiue. vel experimentaliter ꝓprie et per essentiam et hoc tertio dicim⁹ nisi se coniungat amanti immediate per essentiam suam. et non per alienam speciem non tamen sine actu cognitionis medie inter amantem et amatuz quantūlibet amatuz sit essentialiter presens amanti. Capiamus exemplum primitus de tertio in diuinis et in beatis Jtaqz deus pater non produxit spirituz. nisi prius ɔrigine produxerit verbū q̄d in forma dei est scd̄m aplm. Porro generādo et cōmunicando verbo formam. dat consequētia ad formam. Quid autem consequentius ad formam est.

nisi ꝙ inclinet et afficiat ad suuz ꝓncipiū.et locū generatōis scilz. quēadmodū exꝑimur i generati one naturali ignis vel alioꝝ.q̄b⁹ p⁹ mensurā numerū et formam. dat pōdus amoris naturalis ad locū suū.et hec q̄dē materialit in immaterialib⁹.in spūalib⁹ spūalr sicut in angelis.sic in aia rationa li imo sicut altiori longe mō in/ bo dino.qđ ex forma diuinat pī/ nitat.sibi cōicata dseq̄nt iclinat afficit et inamorat.et zelat ꝙ a/ morē suū spiratū.q̄ spūsscūs ē re/ dire ad prēm circulo opletissimo vbi nō differt alpha et o ꝓncipiū et finis.Et hec circulatio in ecnū est.fuit et erit.sicut pī ecnalit dat formā suā filio ꝙ dseq̄nt eādē vim spiratiuaz cōicat filio.ꝙ q̄m vim spirat ocoꝛdit spūsscūs.amoꝛ v/ triusq̄z Videam⁹ sup alia duo dicta.Primū et secm Itaqz zm dēm ē ꝙ tal noticia nō sꝑ ē intui tiua vel ꝑprie exꝑimētalis rei di lecte Nō manifesta ē qz nō sēp est noticia talis simplex et imediata ꝙ obiectalem et immediatam no tionem rei dilecte sicut supponit et crebꝛo videm⁹ Primū vero sta tim perspicuū est intuenti descri/ ptiōem noticie intuitiue et experi mentalis ꝑprie dce.Nihil em̄ ma gis imediate.et simplr et ꝙ essen tiam et ꝙ obiectalez actu pñtiaz sentit q̄z amoꝛ intim⁹ vel affectus sit iste intellectual .sit sensualis.sit de.re pñte vel absente.vel nō exi/ stēte Tollat attī calūnia sup hec q̄ ꝺꝛ de absentia rei dilecte vl nō exīstia ei⁹ Et dicam⁹ cū pōis et theologis subtilissimis.qđ omnis res creata habet triplex esse . q̄z qōlibz pt dici presēs suo modo. Habet esse in arte diuina.nec q̄le cū q̄z esse sed diuinū et vitale . qđ factū in ipo scz verbo vita erat . Et qualis vita? Nimiꝝ illa q̄ est lux vera q̄ illuminat oēm hoiem veniētem in hūc mūdum Siq̄dē omnis creatura est in deo creatrix essentia. Habet scōm esse in intel ligentia angelica ꝺm sapiētiam quam effudit deus sup omnia opa.sua q̄ ab initio creata est im mediate. angelice postmodū de multis.hoc esse cōicatum est om/ nibus in prima creatiōe et in cō/ seq̄nti in omnū hoim illuminati/ one et plus et minus clarius et obscurius Habet tertium esse om nis creatura in ꝑprio genere seu materiali seu spūali Coaptemus distinctiōem triplicis huius esse ad rem nrām et dicamus ꝙ nul/ la res amari potest vniuersaliter loquendo/nisi presens sit amanti. altero triū modoꝝ ꝓcedētium.q̄ referunt ad duos.s. ad modum pñtie essentialis in ꝑprio genere. vel ad modum presentie intentio nalis seu formalis in sua cogniti one. Unde de⁹ si per impossibile non cognosceret creaturas ipe nō diligeret eas qz in principio qđ est verbū creauit oia. portās

oia ꝟbo virtutis sue. Sicꝛ in angelis. amoꝛ nō esset ad alia a se. imo nec ad se nisi tale qō amaꝝ ⁊ pñs esset essentialiꝫ vel intētionaliꝫ diligēti vel cognoscēti. Obijceret aliq̄s ꝙ insensibilia feruntur pōdere suo ad loca sua. nec tñ ista ognoscūt Rñsuz est ꝑus ꝙ habent naturalē formaz suā in se ipsis. cui data est et impꝛssa talis inclinatio ꝺsequēs formā. Jñ nec hz ꝑ incōueniēti. doctoꝛ vn⁹ totus seraphic⁹ ꝺcedē. ꝙ in oñi re sit impꝛssus. q̄daz mot⁹ cognitionis naturalis dirigētis quodam suaui impetu rē quālibet in suū finē sicuꝝ in angelis sicuꝝ in hōibus sicut in aialib⁹ ꝑ cognitiōez supadditaz. q̄i formalē et accidētalē Sic in eisdem quēadmodū in ceteris. impꝛssa ē forma essentialis. q̄ spōtanee in brutis. libere in intellectualib⁹ dirigit in ꝓpriū finē Jexē ꝙ libertas vt arbitraria est nō sp ꝺformaꝝ et inde ꝓcedit pcēz qō corrūpit modū spēz et ordinē debitos addi ꝑ habit⁹ et act⁹ virtuosos ad libertatē naturalē. q̄ licet sp in se virgo sit et pulcra. etiā in demonib⁹ violari nō possit in essentia sua. ꝓcipitaꝝ tñ a dño suo ꝑ inobediētiaz arbitrarie libertatis. vt non exerceat naturale dñium suū et quo pōdita est dñi. Qua in re cecinit nra tympanistria dispsit supbos mēte cordis sui. Deponēs potētes de sede naturalis sui dñi. nō per suā. ꝛ ꝑ subditoꝝ rebellionē. Cōsonat pmissis descriptio diony/sij de regno dei. Regnuz inqt est ois finis et ordinis et legis⁊ ornat⁹ distributio. vbi ꝑ totū ornatū. scōm exposītoꝛes accipiꝫ inclinatio naturaliter indita cuilibet creature vt obediat suauiter creatoꝛi Juxta illud sapiētis a pbia deductū apō boetiū. Qꝛ sapientia attingit a fine vsq̄ ad finem fortiꝫ. et disponit oia suauiꝫ Tēpus ē et locus ex pmissis soluere difficultates ꝓtractas circa ognitiōem nois dei intuitiuā. exꝑimētalez et effectualē. sicut ꝺcat ecclia in ꝺcōe pñtis dñice. De⁹ ꝟtutum cui⁹ ē totū qō est optimū infere pectoꝛib⁹ nr̄is amoꝛē tui nois ꝛc. Oresupponēdo q̄d sit noticia intuitiua cōis ter dca. q̄d ꝓprie. q̄d ꝓpꝛissime. Rurs⁹ q̄d sit amoꝛ vel affect⁹ et vñ oriaꝝ. et quēadmodū affectus ois exꝑimētaꝝ ognoscaꝝ. colligat se mēs hūilis ⁊ videat q̄t cōcurꝛt ad visiōez glie ꝺsūmatā. vt de his q̄ certa fide credim⁹. et ex alijs q̄ q̄tidiana nos docet exꝑiētia citi⁹ attingam⁹ ea q̄ mediant inter cognitionem naturalez vie. ⁊ supernaturalem glorie. Jlla ꝟbo sūt q̄ proueniunt. hic nobis per grās spiritales supnaturaliꝫ immissas. prout vnicuiq̄ diuidit deus mensuram fidei. donoꝝ q̄ suoꝝ Jsta sūt specula. iste species iste forme. iste theophanie. iste caligines lucidissime. ista filētia sub

quib⁹ et in quib⁹ speculaꝝ a nobis hic et nūc de⁹. Cōcurrit ad visiōnē glie lumen q̄druplex scz lumen potētiale. habituale. obiectale et actuale. Lumen potētiale est ipsa met aia rationalis. Remanet em̄ sp naturale lumen ei⁹ et substernitur tā gre q̄z glie q̄cquid sit de alijs lūmib⁹ naturaliꝝ adq̄sitis in actu vel habitu. Porro lumen habituale. p̄cipuū et principale vocaꝝ lumen glie corrīdens. lumini gre in via. differēs ab ea p esse cōsūmatū quēadmodū doctrina cōmunis docet de habitu caritatis q̄ manet idē in patria q̄ nō exercebit scōm aplm. Cetez lumen obiectale est ipse de⁹. se p̄sentans in obiectali rōe. nulla specie mediante. Apterea ꝺr videri facie ad faciez et sicut est. et oculo ad oculū. Deniq̄z lumē actuale ponit in actib⁹ intellect⁹ et volūtatis qui sūt visio et fruitio Juxta determiatiōem extrauagātis bñdicti Corrīdēt āt visiōi et fruitioni actualib⁹ tres habit⁹ succedētes habitib⁹. fidei spei et caritatis in via. q̄s tres dotes appellam⁹. aie. xp̄o despōsate matrimonio p gḣam ꝺsummato Quāuis ab aliquib⁹ ponaꝝ dotes. ipsi actus. visiōis q fruitionis sub q̄b⁹ includit act⁹ qui ꝺr tentio succedēs spei vie et p approbationem fruitio noiaꝝ. si distinguam⁹ dilectiōem a tentiōe. vel etiā fruitiōe stricte sūpta. q̄ delectationi p̄ria ē. Sicut in via ponit in actibus et habitib⁹ gratuitis q̄uam caritas ⁊ virtutū theologicaꝝ. similr ponūtur suo mō in btitudine caritas dotū in vnitate luminis glie Hec aūt vnitas in caritate. et trinitas in vnitate vocaꝝ btitudo formalis. Si in habitib⁹. habitualis. actualis si in actib⁹ Sed obiectalis dei repsentatio. facialis appellaꝝ obiectalis btitudo. Habeaꝝ q̄so pre manib⁹ vt ita loq̄r ps distinctio de duplici btitudine obiectali. s. q formali. qr facit ad intellectū et cōcordātiaz doctoꝝ p̄cedētiū tps decretaꝝ Rursum aduertat vnusq̄sq̄z q memorie nō abstrahiꝝ btitudo formaꝝ in p̄dicta decretali. qm̄ memoria nō facit spālez potētiaz distinctā otra intellectū in assignatiōe habituū ⁊ actuoꝝ vel actuū. sic nec vis irascibilis otra concupiscibilez ponit numeꝝ. Applicem⁹ sermonē de ℟ q̄druplici lūie btifico. ad q̄druplex lumē qđ occurrit ad cōtēplatiōem vie. dicētes q ex pte lūis naturalis in se nō est variatio ℟ et ibi. sicut nec ipa aie natura essētialr diuersa ē p̄sertiz i eadē aia q̄cq̄d sit ꝺ pfkone eēntiaꝝ diuersaꝝ aiaꝝ put sonare videt articulus Q. anima christi nō sit perfectior anima iude. error. Dicamus de habitu gratie ad habitum glorie. q differunt penes imperfectum et consummatum. similiter q act⁹ eius. Et ita de actu et habitu charitatis posset dici.

Sed de habitib⁹ et actib⁹ fidei⁊ spei longe aliter q̄z in visione et fruitiõe patrie. Et h̄ ꝓpter tertiũ lumen q̄d noiam⁹ obiectale q̄d ẽ ipsemet de⁹ in se visus. Sicut ergo deficit hic in via tertiũ illd̄ lumen obiectale non q̄dez in se qm̃ vbiq; est sed in rõe obiecti. clare et nude et immediate in se visi. sic deficit et differt visio⁊ tentio vie a visiõe et tentiõe patrie Nomen insup dei q̄ se noiat et manifestat in celo a noib⁹ q̄bus in terra nominat. Quo sup scõ noie recipe q̄ sequũtur. Scm̃ dr dei nomẽ a sc̃itate quã dion̄. describẽs ait Sc̃itas est ab oñi inq̄natiõe libera et pfectissima et incõtaminatissima puritas. Grece em̃ noiatur agyos scm̃ ab a q̄d est sine et ge tra Põt aũt hec pticula ostrui p se subintellecto x̄bo q̄d nomen dei est vel dicitur vel eminet scm̃ Potest nihilomin⁹ hec sententia pendẽ. seu coꝛrñdere ad p̄cedentem vt dicat maria. q̄ scm̃ nomẽ dei fecit sibi magna. Siq̄dez ois cognitio dei. sicut ẽ fides vel itelligentia recte vocat nomẽ dei. Cõstat aũt q̄ p fidem et assensũ datum verbis angeli virgo cõcepit filiũ dei Fecit te g⁹ btãm. q̄ credidisti fecit magnã. nomen scm̃ dei Docent sacramenta. q̄z magna sit in noie dñi virt⁹ eius Aut certe nomen hoc in filib⁹ accipit ꝓ noiato q̄d est de⁹. Scm̃ nomẽ dei est. i. ofirmatũ p oẽm creaturam. maxime intellectualem. quaꝝ nulla subsisteret. nisi causa q̄ dedit eẽ influeret Hinc canit Ambrosius Rerũ de⁹ tenax vigor immotus in te pmanens. Et facit h̄ ad p̄cedẽtem intellectũ de magna virtute nois dei. Scm̃ est nomẽ dei q⁊ sc̃ificatũ. i. osecratũ et dedicatum est in electis dei ad ei⁹ gl̄iam. laudem et obsequiũ Sc̃i eritis quia ego sãct⁹ sum dicit dñs Scm̃ est nomen dei q⁊ sanctificatũ legib⁹ eternis. q̄d nephas ẽ violari Clamãt seraphin. sc̃s. sc̃s. sc̃s. ad insinuatiõez trinitatis psonaꝝ. iũgebant ad ter sc̃s nomen h̄. dñe de⁹ sabaoth q⁊ trinitas ẽ in psonis. vnitas ẽ in essentia. cui⁹ opa participãt triplr imitatione interne sc̃itatis et eterne. Nomen dei vni cũ ẽ sibi soli cognitũ ꝓpterea non potuit ab aliq̄ alio a se iponi vel effari. plene et ꝓprie q⁊ naturaz suam cũ suis ꝓprietatib⁹ sol⁹ oprehẽdit. Dicit hinc inhabitare lucẽ inaccessibilẽ. necnõ ineffabilis et innominabilis esse laudatur.

Nomen dei datũ est christo. q̄d est super omne nomen. sic ad p̄prietatem reducendo factum est per incarnatiõem. vt esset homo deus. et deus homo. per communicationem idiomatum et noim

Nomen dei singulariter inter puras creaturas eminet in maria q̄ illuminans vel illuminata p int̄pretationẽ nominat̄ et dña

Nomen dei sūptum a creatur. sic est oimodū. ꝙ ab oi creatura vsq; ad infimā ꝑt sumi noticia quedam rei et inde nomen ꝙ cognoscak. imponi et formari. Nō quia q̄libet est vestigiū. vel imago trinitatis. scōm tria appropriata et secundū triplex genꝰ cause efficiētis exēplaris et finalis. Deꝰ sicut ꝑt notari scōm suas creaturas. sic ꝑt ab hoie ꝙ creatura antonomatice mūdi ꝺr. participās cuz oñi creatura videri et intelligi. nūc. ꝑ speculū et in enigmate verba sūt apli. Deus in suis. et ex suis creaturis. ꝑt dici intuitive videri. sic̄ visio intuitiua largissime sūatur. primo ꝓut generaliꝰ. ois ꝓceptio obiecti simplex. eē imediata. ꝺr intuitiua. siue obiectū sit realiter pñs in se siue ꝑ suā spēm seu similitudinē tātūmodo. Constat eñ ꝙ ois res. siue extra aiaz siue intra gerē similitudinez dei. Potest eñ hō intelligēs. i. intꝰ legēs et credens ferri in noticiā obiecti cuiꝰ ē hec similitudo vestigiū. spēs. vel imago Necꝰ de brutis et hebetibꝰ. ꝙ deum et cuiꝰ signa et verba. voces ꝙ spēs et specula nō assumunt nisi vt sūt res q̄dam ad aliud nō relate. Deꝰ experimētaliter cognoscī ꝑt aut percipi a creatura mundi viatrice. et si nō in se tñ in sua obiectali rōe. vel imagine seu similitudine. tā extra ꝙ intra. Sequit ex ꝓcedēti. iſicto corrolario vno ꝙ dictū ē. oēm noticiā ꝓprie intuitiuā esse experimētalē et ecōtra

Deductio patebit infra in tractatu de mēte cordis Sicꝛ diffinitio sapiētie. ꝙ supmuz locū tenet in noibus dei ꝑ statu vie quā ita descripsit dionysiꝰ. Sapiētia ē diuinissima dei cognitio que est per ignorātiam cognita. scōm vnitionē supeminētez. qñ mēs ab alīs recedens postea etiā se ipam dimittēs. vnita est supsplēdētibꝰ radiis inscrutabili et pfūdo sapiētie lūie illūinata. Deꝰ si negeꝝ ħ cognosci experimentaliꝛ vel intuitiue. vel etiā ꝙditatiue vt qz nescimꝰ ħ de deo ꝙd est. sed ꝙd nō est. ꝺa cognoscīt ꝑ ignorātiaz vt dicit diffinitio nūc iducta. oportet ad ocordiā dictoꝝ sāctoꝝ nostris vti distinctiōibꝰ. ꝙ rōbiliter abvīsq; pñt admitti Una tā posita ē de noticia mediata et imediata. Altera sicꝛ inducta ē de noticia intuitiua ꝙ rōbilioꝛ apparebit si cōsideremus oscēntias istas ꝙ sikes nō valē. Hec res ē intellecta. ergo hec res ē. Hec res ē imaginata ergo ē. Hec res ē intuitiue visa ꝑ suā spēm gꝰ ē sic̄ nec ista hec res ē cognita a deo intuitiue per suā essētiaz ergo ista res ē demōstrata re. ꝙ est solū possibilis. nec fuit. nec erit Tertia distinctio ē de ꝙditatiua cognitiōe rei Cognoscīt itaq; res. vno mō scōm ꝙd nois sicut chimera cognoscīt quia scimus quid hoc nomen significat. scilicet chimera.

Scdo dz res ognoſci q̃dcitatiue. qñ ſcit qz tal res ẽ actu aut ſub q̃daz generalitate ognoſcuntur alique ſue ꝓprietates et cauſe Si nõ admittit ꝟ mẽbrũ diſtinctõis. vix relinquet aliq̃ cognitio q̃ditatiua de reb⁹ etiã creatis visibilib⁹ Tertio mõ ꝓprissime q̃d eſt de re ſcit. duz ipſa cognoſcit ꝑ ſuã cãm primã et totalem Sic em̃ intelligit illud ꝓbi. Scire eſt rem ꝑ cãm cognoſcẽ. et qñ illius eſt cauſa. ꝛc Cognoſcimus hic q̃d eſt de⁹ duobus ꝑmis modis. Tert⁹ vel eſt ꝓpri⁹ deo ſoli vl cõicat⁹ beatifice viſioni. vbi facie ad faciez videbit ſcm̃ nomen ei⁹. et cantabit in id ipſum. Magnificat anima mea dñm

Sequitur tractatus

ſextus dragmatic⁹ ſup ꝟ verſu Et miſericordia ei⁹ a ꝓgenie in progenies ꝛc. Vbi de lamẽto marie. per notulas centum

Prima notula

Et miſericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies timentib⁹ eũ. Diſcipulus Gentio quẽadmodũ ꝺſonat in cãtico ſuo maria cũ ꝑre ſuo. cui⁹ i vno pſal. eſt initiũ. Miſericordiã et iudiciũ cãtabo tibi dñe. Timor itaq̃ venit ex ꝺſideratiõe iudicij. Quid ẽ igit in hoc cantico. iũgere miam cũ timore. niſi miam et iudicium parit cãtare! Quid ꝓterea miam et timorẽ deo pſallẽ. niſi exultare cũ tremore! Sũt in ꝟ cãtico tenor iuſticie et mollis cant⁹ mie. Sz q̃ſtio ẽ ſi maria iũxerit cantãs et ꝺferẽs in corde ſuo cũ ſpũs exultatiõe lamentũ iuſticie. preſertim qz dẽm eſt ꝙ in oẽs affectionum voces ſe cantantis marie variabat affect⁹ Sic em̃ leui⁹ induci poterim⁹ nos pccores. ſp cum letis miſcẽ triſtia. deſiderare lectulum ſponſi. ſed timẽ ſpelũcaz inferni. girare ꝑ meridiẽ ſed flecti ad aq̃lonẽ. ſperare de mia. ſed timẽ iudiciũ. ſcire tps ridendi. et tps flẽdi Si ſpes eleuat ad ꝑſũptiõem. deprimat timor. ſed nõ ad deſperatõez. Reſiliat timor ab horroẽ ſeueritatis ad placorẽ benignitatis. Dicat oĩs xp̃ian⁹ Impulſus euerſ⁹ ſũ vt caderẽ ꝓpẽ miam iniq̃tatũ meaꝝ. et dñs ſuſcepit me ſcõm multitudinẽ miſerationũ ſuarũ. Mgr Lamẽtata eſt abſq̃ dubitatiõe. cũ mltis. tũc apõ dei aures mentis ſue ploratib⁹ ꝺgo btã ꝓbſit vt imitaret inertiam iudeoꝝ quã ſub inducta pabola pueroꝝ in foro ludẽtiũ dãnauit xp̃s. Cecinim⁹ vobis nec ſaltaſtis. Lamẽtauim⁹ nec ploraſtis Judei ſiquidẽ ſi per allegoriã loq̃mur. neq̃ xp̃m mãducãtem cũ eis. nec Johem abſtinẽtem in heremo ſuſceperũt. ſed vtriq̃ detraxerunt. Sic mente corrupti hoies oĩa ad ſuũ trahũt iuteritũ: quẽadmodũ egris auribus. nec carmẽ placz

nec lamentū ¶ Ut in corpalib⁹ nō min⁹ spūalib⁹ cantib⁹ et auribus ¶ Discipul⁹ Offert ergo questio dum sederim⁹ sup flumina babilonis hui⁹ exilij. quid eligibilius sit. vel cantare vl saltare vel lamētari et plorare. ¶ Mgr Nōne soluti onem aperit nobis. qui de sedentib⁹ sup flumina babilonis et flentibus subiungit In salicib⁹ in medio eius suspendim⁹ organa nra Deinde Quō cantabim⁹ cāticuz dñi in terra aliena ? Legim⁹ xpm crebro plorasse ꝛ voluisse. exultasse spū semel Maria semel exultauit in cantico. Johes cui⁹ hodie dū hec scribim⁹ decollatiōis dies agit. exultauit semel in vtero. O quotiens. marie aiam. doloris gladi⁹ ptransijt Johes exēplar ꝛ pco pñie. nō min⁹ opibus qz pdicatiōe. quotiēs bene credit lamētasse Saltat herodiadis filia cū gaudio. et preciū saltationis sibi dat. caput Johis in disco. Egrediunt inquit Job de gaudētib⁹ Egrediunt qi greges paruuli eorū. ꝛ infantes eoz exultāt lusib⁹ Tenēt tympanū et citharā et rūdent ad sonitū organi Ducūt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descēdūt. Et qd ecclīastes denūciet audi Meli⁹ est ire ad domū luct⁹ qz ad domū cōuiuij Et itez Risum reputaui errorez .et gaudio dixi Cur frustra decipe/ris? ¶ Discipul⁹ Dolo verent te allegatiōes hmōi. que suppetunt absqz numero. de gaudio vel tristicia stultoz. q dū letant insaniunt. dū tristant furiūt Sic collo/quiū pñs de lamēto spōse dū adhuc pegrinat a spōso postqz de canticis ꝛ epithalamio satis abū de ofabulati sum⁹ ¶ Mgr Fiat vt vis Et vñ vis exordiamur? Puto q a lamento lāguoris sponse querētis spōsum in lectulo qetis scz p noctes cognitiōis enigmatice et nō inuenietis. Sed neqz p vicos et plateas ciuitatis dū anxia circuit et discurrit. dū adiurat filias hirm ciuitatis q est libera mr nra p obsecratiōes ardētis desiderij Si inueneritis inquit dilectū meū vt annūcietis. ei qz amore lāgueo. ¶ Discipul⁹ Imo pus sentio oferendū de lamēto spōse cui sponsus ob turpitudinez suam. deformitatēqz dedit libellū repudij. qz vetula. s. et rugis arata. qz deposita a sede stabilitatis et honoris. sedet in puluere vanitatis aut vagat egressa p⁹ vestigia gregū illoz. q ab vnitate gregis sponsi se separāt. aut certe famelica inanis et egens effecta. pascē qrit hedos fedoz desiderioz iurta tabernacula pastoz q sunt cōuenticla hereticoz istoz q verbis et exēplis ab ouili pastoris vnius qd vnicū est se diuidūt. non amici sed ficti sodales effecti. Fallor si nō sponsas tales. vetulas ꝛ rugosas. vagas et esurie cōsum/

ptas.notabat pulcerrima mulie/
rũ q̃uis genere masculino loque
ret Nõ em̃ est in amore spũali ma
sculus aut femina. ¶Dixit ergo de
sponso ¶Dispsit supbos mẽte cor
dis sui. Itaq̃ sicut te docente di
dici pulcritudinẽ cõsistere in veri
tate vnitate et bonitate.sic opor/
tet q̃ ex istor̃ carẽtia resultet tur
pitudo ¶Mgr̃ Sagaciter aduer
tisti.vñ vero reputas tale incõ/
modũ turpitudinis odiose acci/
disse sponse? ¶Discipul⁹ Nimir̃
ex ignorãtia sui et supbia quor̃
q̃libet aut diuortiũ aut repudi/
um opatur. Si ignoras te o pul/
cerrima mulier̃.egredẽ et abi Ec
ce de ignorãtia Dorro de supbia
vasti legim⁹. et in cantico marie
de supbis audiuim⁹ potentib⁹ et
diuitib⁹ nec alicui⁹ vt dicũt egen
tibus et instruit q̃ miseri sũt q̃ mi
serabiles paupes cecũ et nudi q̃/
les euomit a se deus.quales di/
spergit a mẽte cordis sui sine mõ
necnon de sede veritatẽ. deponit
sine numero.demum inanes sine
pondẽ bonitatẽ. ordinisq̃ dimit
tit. ¶Mgr̃ Loq̃ris scõm tropolo
giam.et allegoriã.que repudium
hmõi varijs locis notant in scri/
pturꝭ.maxime pphetꝭ. in ysaia.
ezechiele. Jeremia cum ceteris.
Ysaias p̃mo sub typo vinee ele/
ãte.que debuit facẽ vuas et fecit
labruscas Postea sub figura tiri
Sume citharã p̃ñie. circui ciuita
tem ecclesie vel celestis patrie per

orõem.meretrix obliuiõi tradita
.i.repudiata.bene cane et frequẽ/
ta canticũ p̃ petitõez venie.vt me
moria tui sit p̃ reconciliatiõem mi/
sericordie Talẽ deplorat Jeremi
as Et egressus ẽ inquit a filia sy/
on ois decor eius. ¶Discipulus.
Scio multa sũt in hãc sñiam que
triplicem statũ sponse notãt. Que
dam ẽ reconcilianda p̃ abiectiõem
turpitudinis vt iste q̃s loq̃mur i/
gnorãtes et supbe. Quedã exer/
cenda ad nitorem pulcritudinis
Quedã citi⁹ introducenda ad fe
cũditatem generatiõis Sic q̃rũ/
tur assuero virgines. q̃ primo se/
gregant̃ a pplo.de hinc decoran
tur pigmentis varijs in triclinio
demũ collocãtur in thalamo Sic
filij isrl̃ primo fugiũt ab egyptijs
q̃ sũmerso pharaone p̃ baptisma
fluminis aut flaminis.trãseũt ma
re rubr̃.postea trãseũt p̃ desertũ
tandẽ iordane trãsito . omedunt
terre p̃missionis fructũs.hec ẽ via
triũ dier̃.p⁹ qđ triduũ repitur ie
sus in templo celorũ in medio se/
niorũ scõrũ suor̃. ¶Deniq̃ tripler
iste stat⁹ diuisiõe diuidit Incipiẽ
tiũ proficientiũ et pfectorum.
Nũc ẽ questio. q̃d cuilibz huic sta
tui sponse sit eligibil⁹ an exultatõ
vel lamentũ. ¶Mgr̃ Oportz nos
addere dictis priorib⁹ primit⁹ di/
stinctiõem de lamento? ¶Vnũ est
in sola rõe.nõ redũdãs passiona
liter ad sensualitatem.et ꝟ appellat
displicẽtia vel odiũ vel detestatõ

vel abominatio.libere elicita per iudiciū rōis. Sic ꝓportionabilit de gaudio et desiderio.et ita generaliter de oīi nomine passionem sonāte operit accipe suo mō lamentū. Aliud est qđ oritur et radicatur in sensualitate aut ortū in rōe diriuat et redūdat ad cor sē suale.non aliter de ceteris affectib⁹ q̄s pbi solas ꝓprie voluerunt dici passiones q̄ sensum afficiunt et q̄dammodo affligūt. Amplius vero vt mō notabat lamentū vnū est tpale hoc est ꝓ solū tpalibus incōmodis.apprehēsio a rōe sub rōe pene afflictiue. Aliud spūale ꝓ solis malis culpe apprehensū sub rōe offense diuine bonitatis et iusticie. Lamentū pene hīt dānati.ñ lamētū culpe vt offēsiua fuit aut ē diuine iusticie q̄liter ē in viatorib⁹ plurimis inuenire Quibus presuppositis ex alijs declaratl.ꝓ doctores . quatuor tibi pñtabo theoreumata.aut paradoxas .i.glosas et vir credibiles ꝓpositiones de lamento culpe ꝓut ē offensiua diuine iusticie. Hoc em solū ꝓprie ē laudabile et meritorium nec pt ꝓcedere nisi ab electione libera volūtatl. Lamentū offē se diuine q̄ mai⁹ intensi⁹ q̄z fuerit in sponsa eo maiorez causat in ea spūalez letitiā Hoc sentiebat qui dsitebat dño dicēs Secōm multitudinez dolorū meorum in corde meo.dsolatiōes tue.letificauerūt aiam meā. Rursꝰ ī simplr ad simpliciter.et magl.ad magl. et maxime ad maxime.secōm regulā pbi Regula xp̄i vera ē q̄ lugētes dsolātur.q̄ q̄z tristicia sua vertat in gaudiū.q ꝓlamētatōez et fletuz teste sara iunioze dsolatiōem infūdit ergo magl. lugēs.magl.dsolatur.et maxie maxie Lamentum offense tanto magl.est in sponsa . q̄ fuerit ipa ꝓfectior in via Patrit in aia xp̄i secōm portiōem inferiorem In maria vero et in paulo et in silib⁹ secōm etiā supioris mentis apicem Ihñ iurabat aplus q̄ ꝓpter frēs iudeos nolētes credere erat sibi cōtinu⁹ dolor in corde.adeo vt exemplo moysi petēt anathema esse a xp̄o ꝓ fratribus q̄ delet⁹ de libro vite.cui⁹ intelligentiā alibi dicisti. Legis insup exhortationem apli . Gaudete in dño sp .itez dico gaudete Ipsuz nōne putas qđ hortabat obseruasse. Lamētū offēse.redūdās in sensualitatē sponse.fortitudinē indicat eo maiorē in spōsa ceterl. paribus.quo lamentū pl⁹ sentitur in sensibilib⁹ Pro cui⁹ intellectu cū silib⁹ vtilis est valde distinctō iuncta prioribus.q̄ lamentū q̄nq̄z ꝓcedit ab obiectis exterioribus immutātib⁹ primo sensus q̄nq̄z defioris vel altez de his Deinde transeūt ad interiores sensus.qui radicaliter sunt in corde in cerebro completiue et tandē immuta

tur ratio inferior vel superior sit cum inferiore. q hic est ꝓcess⁹ naturalis omunior. Aliqñ vero fit ordo ouersus nō aduersus q ex actib⁹ rōis vtriusqz libere diriuātur immutatiōes ad cor carnale et oseqnter ad cerebꝝ p⁹ ad sensus exteriores. vt ad oculos p lacrimas. aut ad linguā p plangores et ad man⁹ p oplosiōes et ceteroꝝ mēbroꝝ distensiones aut cōtrectatiōes. mille modis p ālitate passionū rōis imperio. Loqr ꝓpositio de B ꝓcessu scō. Cuius hec ē probatio q maioritas effect⁹ attestatur maiori fortitudini sue cause Attñ act⁹ actiuoꝝ. quia sūt in patiente dispositio. posuit p positio nr̄a ceteris par⁹ non ignorans opletiōes. sponse hui⁹ aut illi⁹ varias. scōm dispositōes ad lamentū vel leticiā. ad metum vel ad spem cū sīb⁹. quoꝝ cās expedit esse cognitas a deuotis q̄ꝝ noticiā theologi et oratores accipiūt a pb̄is. et medicis. Per rōem quidē a pb̄is. et a medicis p experiētiā Qua sup re nr̄m habes de passiōib⁹ opusculū. La mentū redūdat eo facili⁹. ad cor sensitm̄ sponse. quo fuerit ceteris par⁹ min⁹ in ipsa de lamento soli⁹ pene min⁹ quoqz de relīqs passiōib⁹ sēsitiuis rōe cōmodi solius vel incōmodi tpalis Iſūdat hec ꝓpositō in aplica doctrina. cuius rōem explicat ꝓpōnis nr̄e cā. Dit nāqz apl̄s scā ad cor̄. c. vij.

Gaudeo nō qz otristaui vos. sed qz otristaui ad pñiam Cōtristati em̄ est. scōm deū vt in nullo detrimētū patiamini ex nobis. Que em̄ scōm deū tristicia ē. pñiam in salutē stabilē opat. seculi aūt tristicia mortē opat Ecce ista q̄ posita ē distinctio. sub aplicl. verbis pauciorib⁹ exposita. q q̄daz est tristicia scōm deū. q̄dā scli vel p̄m scām Una vitā qz salutem. altera mortē qz salutl. suffocatōez opat Porro tā aplicū q̄z nr̄e ꝓpōnis ꝟbū pb̄ica cū theologica rōe mōstrat. si teneam⁹ illud vulgare vel mgr̄ale metꝝ. Plurib⁹ intent⁹ minor ē ad singula sens⁹. Qd satiric⁹ aliter explicat. Pectora nr̄a duas nō admittētia curas . Si igit fuerit occupata. distractaqz ratio supior cū inferiori. imo q̄nqz sum mersaq penit⁹ in vsu suo p̄pedita p lamētū scli. oseqns ē vt vel minor vel oio nulla fit ad tristiciam scōm deū seu lamentū culpe libe rū Proportionalit̄ de gaudio dz dici Habes ecce q̄tuor ꝓpōnes q̄ q̄quo mō tue petitiōi satisfaciant mēte ptractata Discipul⁹ Salubria q̄dez sūt q̄ dicūtur. supsūt tñ aliq̄ diffusi⁹ exponēda Nō em̄ rō prime ꝓpōnis assignata ē sed auctoritates inducte q̄ p̄t intelligi de gaudio nō vie sed patrie. q̄n seru⁹ bon⁹ et fidelis audiet Intra in gaudiū dñi tui Nōne p̄te rea calūniabilis est scā ꝓpositio de spōsa nō h̄ite osciam pcci. q̄

indubie fuit aia pulcerrime mulierū Sed nec assignat⁹ est mod⁹ ocordandi ꝓpōnem simul et aplicea verba. ꝙb⁹ iubz in dño gaudē sp. et iterꝝ gaudē ñ sp oportz spōsam etiā pfectissimam ꝑm te tor/qri lamento ꝓmpli⁹ qualiter op posita simul stabūt. lamentū cor ostringēs et dilatās leticia Porro ctia ꝓpositio videt inniti tota/liter. distinctiōib⁹ deuotionis. ad cās naturalis rōis. seu dispositionis sensualis Deniqz otra ꝓpositiōem ōrtā cū sua declaratione ponit gregl. ꝙ mala q̄ hic nos p/mūt et vticz lugē faciunt crebro scōm seclm. ad deū nos ire opellūt Juxta pabolā xp̄i de rege dicēte ad seruū Cōpelle intrare vt impleat dom⁹ mea Sic hebrei cōpellētib⁹ egyptijs. tenebrosā egyptū sunt egressi. Alioqn flagella sue iracūdie immittēt frustra de⁹ presertiz in electis vt in spōsa seu recōcilianda. seu decorāda p exercitiū. seu ad spōsuz ꝓmi⁹ introducēda. Mgr Jure expostulas sed nō oia parit dici poterāt. Et quidē ratio prime ꝓpōnis q̄ ponitur cū gaudio vie simul et lamento. talit accipit Desideriū. ānto feruēti⁹ q efficaci⁹ fuerit eo ceterl. partib⁹ (vt sp intelligi volumus) dū implet ē causatiū intēsiorl. letice. Sicut em desideriū qđ differt affligit aiam. sic oblectat duz implet. Quis. ño nesciat spōsaz p culpa lamentātem scōm deū desiderare plurima. q̄ lamentū implet saltim ꝓbabili diectura Desiderat q̄ñqz recōciliatiōem p absolutionē culpe. hāc efficit lamentatio/nis cōtritio Desiderat absolutionem pene. hāc efficit et opat in toto vel tāto lamētans cōfessio vel satisfactio Desiderat augmentū gr̄e ac ꝓinde glie Nonne ꝓmouet ad hoc. lamētās oro. vel affligēs ieiuniū vel depauperās largitio q̄ semet exinaniuit bonis fortune. vel nature. vel gr̄e alijs miserādo. Rursū desiderat spōsa lamētās. purgatōez a scoria peccatoꝝ. renouatiōem q̄z pulcritudinis et augmētū p lauacruz lacrimaꝝ. debilitatiōem fomitis q sūmersiōez mystici pharaonis diaboli. Libidinose p̄terea omotionis et luxurie magne extinctiōem cui⁹ obliuiōez facit tristicia vni⁹ hore. Quid morarer p singula cū nemo possit verbis lamenti scōz deum exeq̄re valorem! Sufficiat aplꝰ vbi supra. reddēs rōem sui gaudij. qz obstauerat corinthios scōm deuz. Ecce em ꝑ ipm scōm deū otristari vos q̄ntam in vobis opat solicitudinē. sed defensiōnē sed indignatiōem sed timorē sed desideriū. sed emulatiōez sed vindictaz. In oibus exhibuistis vos incōtaminatos esse negocio Jūgam⁹ officiū ꝑ vnū lamēti sec/tūdū deū. ꝙ nihil efficaci⁹ ad otē platōis q̄tez. nihil admirabili⁹ ad mentis illuminationē serenam

q̄z profūde lamētās oplactio Sē
tētia ē venerabiℓ et exptissimi ta/
liū Richardi. Cui osonāt scōz ꝺ/
ba multi. locis de p̄conio hūilia/
ti cordis. Deniq̄ lamētatio scōz
deū q̄nto min⁹ hz de oplacentia
scōm scm. tanto min⁹ suspecta est
tāto securioz a latēte supbia. nisi
forte q̄s diabolico monstro gi/
gnat supbiam ex suo ꝺrario qꝺ
est hūilis lamētatio. Ceterum
p̄positio scꝺa loquiℓ de lamento
culpe nō p̄prie sed aliene potⁱ. q̄/
le xp̄s suscepit p nobis. cui virgo
mater spōsa. soroz et filia sup oēs
carissima. se absq̄ vlla dubitatōe
oformauit aꝺo q̄ vltronea volū
tate osensit dilectū suū et dilēo et
amicū p amorē et filiū talē p no/
stra redēptiōe crucifigi. cuⁱ redē
ptōis pⁿ filiū fuit desideratrix ma
xime. fuit et zelatrix. Joco donec
oplereℓ. nedū sufficienℓ p̄cio passi
onis soluto p oibⁿ. sed etiā iugiℓ
et efficaciℓ in singulis nondū dā/
natis. Ipa q̄ꝺ vixit. amarissimis
deū sponsū et inenarrabilibⁿ ge/
mitibⁿ postulabat. freq̄nter q̄z cū
clamoze valiꝺo et lacrimis exau/
dita est p̄o sua reuerētia. De/
mū quatenⁿ nūc btā et impassibi
lis facta exauꝺiaℓ. lamētāꝺo tūc
meruit. Petis rōem intēsiorⁱ. ēsti/
cie in spōsa q̄ diligit intēsiⁿ. Dat
istā p̄spicue osideratio pb̄ica iun
cta fidei lumine. Cuz em̄ tristicia
sit apprehensio obiecti sub rōe dis
cōueniētis. q̄nto fuerit apprehen/

sio fortioz ⁊ clarioz obiecti sb rō
incōueniētis amplioris insinuati
ostat inde sequi lamētū p̄portio/
naliℓ intensiⁿ. Cōstat. pinde mali
culpe im̄ p̄portionabiℓr deteriⁿ ē
q̄cūq̄ malo pene. Quibⁿ attētis
qꝺ supest ꝺcludē vides. Mira
ris aūt qūo sūmuz lamentū stat
cū otinua leticia. Solz h tractari
abūde p doctoꝛes de passiōibus
xp̄i cū beatitudine gaudij. Qꝺ nō
oportz in btā maria. nō in paulo
vel moyse. vel magdalena cū filī/
bus in via ponē gaudiū et lamē/
tū in sūmo otinuū fuisse. sed inter
ruptū frequēter aut alēnatū suc/
cessiue. nūc remissiⁿ. nūc intēsiⁿ. p
loco et tp̄e scōm alēnas medita/
tionum suaꝝ volubilitates circa
cardinē suū deū pro modulis ex/
ercitationū. Ita em̄ videre ē in a/
lijs viatoribⁿ ipsos diuersimode
ꝑm gradⁿ. officia statⁿ ceteras q̄z
vicissitudines circūstantiaꝝ exer
ceri. hoc vidit q̄ dixit. Dia tps
hñt. p̄sequēs p plurima. Qubin/
de nullⁿ catholicoꝝ negauerit q̄
tenoꝛem scripture sacre veteris et
noue q̄ narratiōes scōz prīm co/
gnouēit Anthonij. Macharij. Mar
tini et siℓm. p tentatiōes diabo
licas nos in affectiōibus carnis
ac spūs impugnari. quēadmodū
boni angeli nos aꝺiuuant. Que
tentationes et aꝺiutoria non sine
sēsuali passionū immutatiōe natu
rali q̄uis nō naturaliℓ sepe fiunt.
sit hoc a celo. sit a tra. sit ceteris

modis multis Postrema obiectõ tua de ẽbulatõib⁹ ꝓcedit ex eq̃o catione Passiones quippe sensua/les nõ ex iudicio ratiõis ꝓueniẽ tes sed quadã necessitate natura li sensib⁹ impresse non sunt vt fic dicende passiones hũane ꝟ aia/les Sunt ob hoc impertinentes ad laudẽ vel vituꝑiuz ꝓut tales sunt Dicũtur ideo ꝙ Tassianuz bona vel mala media quib⁹ vti contingit bene vel male ꝙ liberũ arbitriũ Loquit aũt cõclusio de lamento et tristicia sensualib⁹ vir tualiter seu participatiue liberis qz libere iperati. vel recepti. Tunc eñ dicitur tristicia scõm sclm. siꝛ et gaudiũ vel timoꝛ vel desideriũ qñ sola radix est amoꝛ sui ipsius vsqz ad otẽptum dei Alioquin si referatur in deũ ꝙ amorẽ ei⁹ sup oia Cũ in habẽtib⁹ symbolũ faci/lioꝛ fit transit⁹ ceteri. parib⁹. tristi/cia sensualis augebit rationalem et leticia leticiã. nisi de ꝙ accidẽs ꝓueniat impedimẽtum. rõe ꝛpis aut loci. vel oplexionis. aut circũ stantie alicui⁹ quã tũc obseruare suadet virtus. et ita symbolicam fibitudinẽ variare decet. quando plus obesset qz prodesset Di/scipul⁹ Diu iam dum sedulus at/tendi que disseris voluebat ani/mus dubitatiõez quã modo ver bis multis posuisti. Tũ eñ ꝙ sta/tu vie. confusa aut saltim mixta sint omnia. spes metus meroꝛ gaudium apud sponsaz. cuiuscũ/que fuerit etiam supremi et in/comparabilis status. qualem te/nuit maria beata. pulcerrima mu lierum. non absurde queritur q̃le sit exercitiũ laudabili⁹. pulcri⁹ at/qz nobili⁹. vel exultatiõis vel la/mentationis. Magister Ideꝫ deuotus bernard⁹ loquẽs de vn/guenti. sponse pietatis vnguẽtũ ꝓponere precios⁹ esse vnguento deuotionis et vnguẽto contritio nis hoc vltimũ suffũditur ad pe des ieſu. zm ad caput qõ est de⁹ qz caput ꝛpi de⁹. tertiũ ad corp⁹ suũ vngendũ. qõ est ecclesia nunc militãs. que vnctio fit per misera tiõem alienoꝝ peccatoꝝ. sicut primũ conficitur ex fecib⁹ contritis ꝓrioꝝ criminũ in moꝛtariolo coꝛdis per pilam timoꝛis Scõm vero conficitur. ex redolẽtib⁹ her bis diuersoꝝ beneficioꝝ per pilã seu pistillũ spei. contusũ in petra meditatiõis Consonat grego. et eũ sequẽs Richard⁹ in suo benya min. qꝺ nullũ deo acceptabili⁹ sa/crificiũ qz zel⁹ animaꝝ. qui tã cer to affectu. plangit pcca ꝓximi. qz certo quis ali⁹ peccata ꝓpria la mentatur. imo pluri affectu quia puriori q perfectioꝛi potẽtia men tis et coꝛpis ad lamentum ꝟm deũ disposita Discipul⁹ Si res ita se habet inestimabilis est no/bis exhibita. sperandi materia. a/pud dilectissimã et amãtissimam feminaꝝ. et osequenter apõ scõs

sanctas q3 omnes iuxta propor/
tionem meritorū Itaq3 si pro pec
catoribus saluandis cum tanta
lamentorum anxietate precaban
tur quid agere nunc ista fornax
sue charitatis imperturbabilis q
impassibilis speranda est? ¶Ma/
gister Pie vereq3 cōcludis Quid
si superaddidero propositiones
aliquas.vere fidei et bone spei.
de beata nostra ? ¶Prima q
nihil absoluta voluntate petit
a deo quod non obtineat. Alio/
quin non esset idez velle et idem
nolle sponsi et sponse.sed dissolu/
tio amicitie q̄lis hic esse nequit.
¶Rursus nemo q̄ petit mariam
pro se pie et perseueranter in no/
mine iesu saluatoris sui.hoc ē ad
salutez.quin illud maria.velit ab
soluta voluntate cōpleri. ¶Rur/
sus maria voluntate pietatl. que
dicit optatio q̄dam adiutorij.pe
tit et obtinet nūc efficacius a do
q3 voluntate simili.ꝫ passibili.duz
actu dolebat in mūdo Hoc intel/
ligit bernardus dum dicit. Maria
si perdidit passionem.nō tñ com/
passiōem ¶Rursum maria tripli
cit adiuuat viatores Impetrati/
ue.si non meritorie xp̄i statū Cō
missiue p aliquos angeloruz vel
scōz quales voluerit destinare.
cū sit suprema hierarchisans post
filiū.purgando . illuminando et
perficiendo.Cooperatiue q̄q3 p
principalem sui donatōem.scōm
testimonia miraculoz.multis ex/
hibita.tā in morte q3 in vita.
Narrat anselmus cuidaz morienti
astitisse mariā et interrogata q̄
nam esset.Rñdet Ego mater re
gina misericordie ¶Rursus ergo
maria potest vt cuiuis in suo exi/
tu pñs consolatrix.ductrix et p
tectrix existat.Non aliter suo mō
dicere potuim9 de oib9 sanctis sin
gillatim ad robur certe spei
Discipul9 Grata sūt ista deuotio
nisq3 plenissima Uelle igitur sus/
cipere sub doctrina tam specula/
tiua regulari q3 practica velut ex
perimentali.quis sit orādi mod9
maxime ꝓuocatiu9 ad lamentuz
¶Mgr Tradit orator tulli9. cer
tos locos scōm q̄s amplificatur
miseratio.siue et indignatio q̄s ti
bi possum nūc numerare.et ad la
mentationis excitatōem inducē
q̄liter a nōnullis operi factū sup
lamētatiōes Jēmie ¶Discipul9
Placeret adaptatio si nō fastidi/
ret ꝓlixitas et nō rapina q̄dam
videret appriatiua sibi traditio/
onis aliene q̄ oibus patet vltro.
¶Mgr Ueritas a quocūq3 di/
cat ē cōis oibus et singulis que
p generatiōes se trāsfert vt loq̄/
tur sapientia Non em̄ caruit cice/
ro prioꝛ doctrina Sic de rheto/
rica aristotelis q̄ causas dat q ra
dices passionum. Sic de tracta/
tu orationis per hugonem studi
osissime.compendiosissime condi/
to. Sic de rethorica diuina wil/
helmi pisien . Sic de meditatio

nibus Anselmi.bernardi..Augustini.Isidori et similium.fas esset nos remittere ad actiones.et nihil quod nō nouiter efficeremus afferre.ne corniculam alienis ornatam plumis.risui nos prebere mus. ¶Discipulus Non ita certe desipio.non ita glorioz in arrogantia nouitatum vt ita sapiam. Sed consilio senece sunt apes vmitande. colligentes ex multis floribus fauos mellis.Itaqꝫ materiam afferre non possumus nisi cōmunem toti seculo.Forma .vero potest esse nostra .vt elementa cōmunia sunt .sed per formas mixtorum in species distinguuntur ¶Superem hoc modo fieret inter nos Modus enim tractandi quasi formalis est. tollens sui nouitate fastidium.et inuitans rr irritans ad ascensum. ¶Magister Tradidimus in alio tractatu super initium cantici Marie quinꝫ verba ad que totam scripturarum seriem diximus reducibilez. et secundum que cantabilis est omnis melodia passionum ¶Discipulus Mente teneo Sunt enim ista quinꝫ Dei magnificentia. munificētia .misericordia .iusticia et nra miseria ¶Magister Quid si ad pauciora reduxero. simul ostendens concordiam rhetorice mystice diuine qꝫ cum seculari.

Discipulus Placeret audire. breuitas enim memorie.simul et ordinis et luciditatis est amica Magnam quoqꝫ soliditatem habet in se doctrina quelibet quam fundat natura rerum .a quibus ḡa nesciunt mentiri gloriabatur aristoteles tam multa didicisse et physice id est naturaliter didicisse. ¶Magister Celeberrimus hugo pinxit sicut in tabula paruula radices rhetorice naturalis orationis insinuando coloribus Orator quippe nominatur ab orando Inde nomina prouenerunt orationibus.tullij demostenis et similium.Sic autem incipit Quo studio.quove affectu.oranꝫ dus a nobis sit deus ex dei misericordia et nostra miseria ꝛc. Positis subinde speciebus orationis cum diffinitionibus.colligit se tādem ad tria que propria sunt oratorum captantium iudicem inflectere.Primum respicit personā iudicis. Alterum personam aduersarij.Tertium personam pro qua fit oratio.Hec vero tria theologice reducuntur ad duo premissa scilicet ad dei iudicis misericordiam.et ad nostram miseriam ¶Discipulus Quo pacto sic cū indignatio.et inde miseratio maxime solent amplificari.ab aduersariorum insolentia .crudelitate. malicia.fraude dolo.astucia facinore . nequicia . proteruia ?

Magister Dicam illud qꝫ theologie proprium est attendere. scilicet aduersarium nihil posse ad augmentum nostre miserie.

deo nō ordināte vel permittente
Propterea Job afflict⁹ et orator
peritissim⁹. p⁹ tot aduersāt. sathā
ne crudeles iniurias et persecuti/
ones. oratur⁹ iudicē deū pro libe
ratiōe sua. conuertit totā aduer/
sarij machinatiōem et tyrānidem
in deū iudicē suū. p hūilem cōfes/
sionem Dñs inqt dedit. dñs ab/
stulit Non impugnat maledictuz
sathanā nec insectat vt raptorem
et psecutorem Dñs inquit abstu
lit Sit nomen domini benedictū
Deinde pcussus plaga pessima
scimus quid responderit mulieri
blasphemare suadenti. Quasi v/
na inquit ex stultis mulieribus lo
cuta es. Si bona suscepimus de
manu dñi. mala aūt quare nō su
stineam⁹? Ecce mala. se de manu
dñi. non sathane ofitetur accepis
se Huc accedit q̄ ois aduersā/
tium crudelitas ad nostre cumu/
lum miserie retorquet si non aufe/
rat istam aut comprimat aut in
meli⁹ vertat. dei iudicis misericor
dia. Nulla sane maior miseria. q̄z
si remota pietate velit nos cū se/
ueritate tractare Vides arbitror
quēadmodū theologizātiū orō
fundat in dñi pietate et in miseri
cordia. cū cernāt pietatez vnam
dei. alteram scōr scāmq̄ oim q̄
sunt tanq̄ assessores iudicis hñ/
tes in ōsulēdo. in sententiando q̄
vocem suā Porro iustitia dei spe
ctat ad seueritatē. punientez per
tortores. s. demōes. vt hoies. pes
simos. offēsas pcōr Deniq̄ q̄/
dō patimur vīcunq̄ pueniat dō
nisi calamitas nr̄a. dō nisi miser̄ia
nr̄a cēscbit. si non oio in meli⁹ v/
tat iudicis mia? Et certe salubri⁹
est. hūilius atq̄ modesti⁹. totam
aduersarioꝝ debachatiōez fremi
t⁹ et hostilitatē. deuotis ptinus
fidei oculis. retorqueri ad infalli
bilez diuine puidētie legē. q̄z ad
tortor. nihil absq̄ suo nutu valē
tiū. crudelitatez. et irā ouertere
Mentior si nō ita practicauit ps.
Cū tribularer inquit ad dñm cla
maui. Et leuaui oculos meos in
montes ꝛ Ad te leuaui ocłos me
os ꝛ Et alibi alios sine numero
a sacris lr̄is narratos inuenim⁹
sic orasse. Discipul⁹ Perspicue
concordasti hugonē secū et cum
tullio. nostraq̄ v̄ba q̄nq̄ sub ter/
nario limitasti q̄lem q̄ habet ipō
signo thau triāgulari. qō ē signū
lugentiū salutare. signat⁹ est Quo
igitur pgredimur longius. eo se
plures offerūt q̄stiones. et velut
inexhauribili fonte sapiētie riuuli
scaturiūt. Jor ista multor est.
Quid lamentū. quid fletus no/
ster p̄t coram dño cui⁹ ire resistē
nemo p̄t. qui nec penitētia mouet
vt homo. qui res sic adminis̄trat
vt eas pprios motus agere sinat
? Qui nos tentari vult. nōne vult
vt hostium nostroruz non obuie
m⁹ insultib⁹? Nōne disposuit ab
ecno q̄ futura sūt vt dici valeat
illō fabille ad pa. Desine fata de

um flecti sperare precādo. Quid tandē eget nostris vel bonis vel gemitibus et lacrimis. qui cuius vult miseretur ꝙ quē vult indurat? Sed qm̄ tales inuenio dubitationes alibi tractatas statui nō insistere ꝓ hic et nūc. Cōuerto potiꝰ inq̄sitiōem ad marie cāticum. Si tres ꝓpositas rhetorice ꝑtes in se cōtineat q̄tenꝰ inflecteret dñm. ꝓ salute ꝺsequēda. nedū sui soliꝰ. sed mūdi totiꝰ satisfaciendo ꝑ lamentū. dolorē et fletū. cū nihil audiat resonare. nisi leticiā. gaudiū. ꝙ laudes. q̄les ꝺsiteor voces hic concrepare ꝺformit ad q̄tuor verba deo ꝺuenientia. q̄ sunt magnificentia largitas pietas iusticia. De nostra ꝺo miseria ꝺbū nullū. qr ḡo ad iocūdum epithalamiū tibia funerea? Mgr Erras si miserationez vllo tēpe vel loco. si cantico vel silētio crediderīs in maria defuisse. q̄ mater ideo dicit mie quia quodām̄odo sibi ꝓpriū est miserēi miseris. q̄ figurat apte ꝑ templū sine simulacro dedicatū athenis ip̄i mie. cui solis lacrimis et gemitibus offerebat sacrificiū. nō sanguie hircoꝝ vt tauroꝝ de q̄ Stati? Nullis inclusa metallis forma dei. mentes habitare et pectora gaudet. Fortassis ista fuit ara. cuius titulum legit paulus ignoto deo. Discipulus Patefeceris ergo quod loqueris de lamento marie cum cantico. Proderit itaq̄ pro generaliori cognitione totius rhetorice cordialis. dum exemplo doctrinam firmaueris simul et cordulam nostri psalterij decacordi quā modo tangendā accepimus cōmodius adaptabis. Magister Et misericordia eiꝰ a progenie in ꝓgenies timentibus eū. Ecce duo misericordiaz. s. dei subuenientis. et miseriā peccatoris timētis deū et orātis. Puto nō dubitas de maria q̄n cū ꝓpha vidit ois ꝺsūmatōis finē. Credis ꝑterea ꝙ nostre redēptōis mysteriū fuit finis hui? ꝺsūmationis de qua nō siluit xp̄us in cruce. dicens. Cōsūmatum est. Cognosce. subinde. q̄t et quātas q̄les et q̄ti ens lamentatiōis materias. secū habuerit. finis ꝺsūmatiōis hui? mysterij. Denq̄ nō negabis. q̄n maria ꝺseruabat oia verba hec ꝺferens in corde suo hoc est eiꝰ secretarij sui Luce testimonium. Discipulꝰ Oib? his assentio. progredere. Mgr Cōcedis insup ꝙ maria non satiabat dulcedine mirabili. ꝺsiderare altitudinē ꝺsilij diuini. sup admirabili p̄fissimo mysterio redēptionis generis humani cum simile legas de Augustino Cuius sensus interiores nō erant perfectionis illi?. q̄ perspicacie. cōparabiliter ad mariaz. At vero leginus pariter in Augustī. lacrimas et lamēta. et potissime ꝺca mortē. ex duplici cogitatōe legēda sua teste. Dū ꝓfūdi? secreta ꝺinitatī. q̄ familiari? miseriā hu

mane fragilitatl. rimarer̃.nec re/
feras volo lacrimas suas ad so/
lam letitiã qz subdit ibidẽ. q lu/
gubrem et amarissimã tũc duxẽit
vitam Discipul⁹ mõ adeo sum
hebes vt incredul⁹ euãgelio vt ne
gem in maria fuisse lamentũ. nec
i ꝟ vlar̃ inq̃sitio pñs Sz douincas
peto lamentasse mariã in cãtico
Mgr Talia ꝓparare nõ sine ve
volum⁹.advertentes ne dicẽda for/
te nimis horrescas.q maria iugi
ter in oĩi meditatiõe sua et ortem
platione dicere potuit. O cti mei
semp ad dñm quo ad vim ogni/
tiuaz. Et illud ſiat volũtas tua.
q̃ ad indeuiabilez amoris assen/
sum.quo fiebat vt nullo turbare/
tur fletu.vel lamento otra iudici
um rõis qd diuine voluntati per
oia concors erat nihil volẽs. nisi
qd eã velle.volebat spõsus. Nũc
accipe finẽ.cur maria cecinerit in
exultatõe sps. Magnificat anima
mea dñm. Utiq̃z qz magnificata
erat vehementi⁹. Cur magnifica
ta qz respexit hũilitatẽ ancille sue
et qz fecerat ei magna qui potẽs
ẽ vt oio liberalissim⁹ distributor
Proiñ subdit ꝛ̃m in q̃ sum⁹.et mi
sericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies
timentib⁹ eũ. Progredẽ.tũc ter/
ribile resonabit.diuine potẽtie.se/
ueritatl.et iusticie tonitruũ aduer
sum miseros et miserabiles tam
hoies q̃z angelos supbos dispersos.potẽtes depositos. diuites.
exinanitos. Nunq̃z ꝓtractare po/
tuit secũ maria.totã vim tante se
ueritatis in deo. calamitatl.põd⁹
in hõib⁹ nõ dãnatl.q̃n ꝑpassione
mouerent̃ q̃n ꝑcuterent̃.btã visce
ra sue pietatl.ꝑ oib⁹ hõib⁹.ꝑteri/
tis et futurl.atq̃z pñtib⁹.q̃ntuz in
se erat ꝑformit̃ ad filiũ redimen/
dis q saluãdis Discipul⁹ Adver
to qd intẽdis q̃z videam⁹.si reco
gnitio diuine seueritatl.dispgẽtis
supbos potẽtes deponẽtis.et di
uites exinaniẽtis fuerit ipi nõ la/
menti sed gaudij magna matẽia
Juxta illd.letabit iust⁹ (q̃lis pla
ne iusticia fuẽat i maria) cũ vide
rit vindictã. Mgr Letã vo non
negauerim.in ꝑformitate volũta
tis ad deũ.sed acerbissime ꝑsta/
tã.simul cũ vnico ꝓpr̃ iniq̃tates
pcca et scelera atq̃z delicta q̃ talẽ
dispõem et exinanitionẽ deme/
ruerũt.ꝑsertim ꝑ illis q̃s fore re/
dimẽdos efficacit̃ ꝑsumebat q o/
rabat verbis int⁹ in corde fortis
et ꝟ ore ꝓlatis Discipls Quid
orabat? Mgr Quaten⁹ iterato
resurgerẽt ad vniõem sublimati/
onẽ repletiõemq̃z bonoz. Nimiz
cũ fili⁹ in cruce pendẽs ꝑ trãsgres
soribus orauerit .Pr̃ ignosce illis
qz nesciũt qd faciũt. Audiebat se/
pe talia maria recordata mie filij
sui.q̃ suscepit isrl̃ pueri suũ Intue
batr̃ ergo maria.dũ caneret otra
supbos potẽtes.diuites.abyssuz
imꝑscrutabilẽ miseriaz.q̃ inuoca
bat abyssũ misericordiaz in alte
ra abysso .q̃ est cataractaz dei.

Cataracte quid aliud dicunt nisi vias occultissimas diuinoꝝ iudicioꝝ de quib⁹ ps. Judicia tua abyssus multa qui terribilis est in ꝺiliꝯ sup filios hoim. In cuius man⁹ horrendū ē incidē. dū arripuerit man⁹ sue iudiciū. dū acceperit ℔ ē ad se ceperit tps. vt p⁹ mias iudicet iusticias qñ reprobis ē intonatur⁹ Ite in ignē eternū. Grāde malū pñci a facie dñi et talis dñi. pcius dū electi male/dicunt Rursus malū addit. quia pergūt in ignē. Qđ ℣o subinfert in ignem eternū. nec estimari q̄dē pt. quantū sit horrendū Nōne q̄/so hec oia ꝺferebat freq̄nti cor/dis ꝺtēplatiōe btā nr̄a prudētissima femina⁹! Nunq̄ nō obscuro totos tremor. horroꝝ dolor occupabat pios artus. suos. lacrimeq̄ decore manabāt ex oculis q̄uis in dñi volūtate mēs immota maneret? ℣ Discipul⁹ Nō frustra dubitaui q̄ redeo nedū certior de marie lamento. sed doctior ex istis filia colligē. q̄lia vides seriatim ex p̄mo ℣bo magnificatōis per reliquū cantici. pulcerrimū ordinē reperiri. Null⁹ demū mihi superest scrupul⁹ de ocluſiōe collatiōis alteri⁹. q̄ in oēs affectionuꝝ voces marie se mēs. in ℔ cantico cū oi facilitate vertebat. et marie dū attēdo. q̄nta puritate. q̄ integra pspicacitate. sens⁹ intimi cordis p̄oti erāt ad audiēdū. vidēdū odorādū gustāduꝝ ꝺtrectandū. inēpretandū seu loq̄ndū spūalia cū corpalib⁹ a sūmo celoꝝ vsq̄ deorsū in opib⁹ q̄ dñs volens fecit in celo et in ēra in mari et in oib⁹ abyssis. Est em̄ ꝺtēplatio liber mentis. intuit⁹ ad res pspicienꝺas. circūquaq̄ diffus⁹. tāq̄ si instar bñdicti sub vno sol radio totus mūd⁹ collect⁹ cerneret Cōicturo de āpliatiōe cordis marie dū de pr̄e suo salomōe legit q̄ dedit ei dñs sapiaz. q̄ prudētiā multā nimis. et latitudinē cordis q̄si arenā q̄ ē in litore maris. Nēo si del dubitauerit q̄n āplitudo cordis. incōpabilis maior emicuerit in maria. ¶ Mgr. Si ocessa mō volueris cū traditiōe canticoꝝ di offerre. ocludes facilit. q̄ nedū in toto cātico. q̄ in singlo ℣bo et ad quālibet notulā potuit maria sic pitissima et exercitatissima cāta/trix. cū organo guttur. interioris ℣bula multiplicare. nō estimabil⁹ armonie. ¶ Discipul⁹ Cōferā alias Nūc inuestigem⁹ si lamētatōes Jémie coaptauerit aliq̄s maria cātico suo pleno lamēt. cū gaudio. et si sic vt⁹ pl⁹ ad lrāz de destructōe matēiali hirlm. q̄ ad tropologiā domoꝝ sūersiōez in anima peccātce. intellexerit et sense rit ꝺpatiēdo sponse repudio.

¶ Mgr Nunq̄ oblitus es. q̄ de lamēto culpe scōm deū mōstraui m⁹ cui⁹ respectu lamentū pene vix est alicuius momenti quemadmodū in canticis canticoꝝ. licet

ꝑba sūt carnalia. sēsus oio spūal requirendus ē. Nō secus intelligē possem⁹ de lamentatiōib⁹ Jémie imo generaliter in oīb⁹ hymnis nō ꝙ lra negāda sit vel abigēda sed ꝙ sensus suauioꝛ et salubrioꝛ latet in medulla. quā p̄cipue inq̄/rere decet spōsam q̄ se dedit sta/tui lugentiū in tpe nouiciat⁹ et ꝓ batiōis sue in hoc mūdo sub spō so et abbate xp̄o. Discipulus Heu mihi meis ꝗz filiab⁹. q̄ totis nō dicam horis. non diebꝫ: non ebdomadis sed mensib⁹ et annis aridi manem⁹ nō suspirātes. non gementes et flentes in hac lacri/maꝛ valle. Nunq̄d certe re ꝓbati onis estimabit signū. Toꝛ enī du rū male habebit in extremis siue in nouissimo Et q̄d aliud coꝛ du/rū q̄z coꝛ lapideū. coꝛ adamāti/nū. ꝑsus insensibile manens ad oēs diuinoꝛ canticoꝛ lrās. notu las q voces. Leditur ver⁹ homo nr̄/spoliat bonis fortune. tollitur ſba. O q̄z moꝛ defletur lacrimis amissa pecunia veris. cū tñ opoꝛ/tuerat lamentl. amarioꝛib⁹ aiam deflere potam. flere repudiatam quā sola moꝛs gehennalis expe/ctat. Ue. ve. qualiter expectat! Certe demergendam in stagnum sulphuris ardentis. vbi fum⁹ toꝛ mentoꝛ ascendit in secula seculo/rum. Magister Jure flem⁹ dū nos flere non possumus. Quid miserius misero nō miserante se! ploratꝫ Augl. Cuius miserie dum causas inspicimus. ille multos a desperatōe reuocāt. alios in spez maioꝛez attollūt. alios formant. ad humilitatem. alios in amplio/ri securitate constituūt. nōnullos vero. dānabilis ingratitudis vel inertie reos monstrāt. Discipu lus Causas edisserе. Mgr̄ Di/uisiōes itaq̄ grāꝛ sūt. Est autem gr̄a opunctiōis lacrimose donū spūssancti faciens postulare gemi tibus inenarrabilib⁹. Datur ali/quādo grā in coꝛde molli et pio qualem femine⁹ nisi degenēt ha/bet sexus. hic facilis ad lamentuz opassiōeꝛ et fletū. Datur alij par grā deuotiōis. q̄uis sit in eo coꝛ virile ꝑpter siccitatem vel oplexi/onis ratōem. Quis habuit excel lenti⁹. strennuitatem cordis natu ralem q̄z dauid ipse. qui puer leo/nem. interfecit. et vrsum Qui iner/mis goliad multis terribilē acte/bus armatis. inuasit dejecit. iugu lauit! Quammagnanim⁹. q̄z bel/licosus. q̄z victorioſus extiterit le/gimus. Nulla tamen mulierc̄la nullus puerulus delicatus ita fa ciles stillat lacrimas. q̄z faciles ad deum et sub deo. vir talis et tantus rex dauid orando funde/bat. Testes sunt omnes psalmi sui penitentiales. precipue quos lacrimis rugitibusq̄z lamētis ge mitibus assiduis plenos liquit. Sūt alij se magnanimes ꝑ arro/

gãtiam reputantes. iudicio quorum flere indecorum in oroibus aut canticis Sunt qui lacrimaz laudant lauacrum sed eas hauri re de puteo cordis per cordam meditatiõis. et in peluim oculorũ immittere sũt inertes. Est in alijs fons cordis. limo replet' terrene cogitatiõis. vt scaturire non valeat Vult alios de' i hũilitate ficci cordis custodiẽ ne ex effusione lacrimarũ supbiant Supplet in alijs carẽtiam intnsici doloris cordialis. p dolores exercitationis corpalis multis modis vt q non hũt irriguũ superi' in corde quo delectenť balneati nec inferius quo purgenť abluti ipsi tãqz ferrũ vel es vel argentũ ponanť in camino tribulationis. animas clarificare vel emollire valentis. Sũt qui nauseãt sup mãna delicatissimo verbi dei suspirãtes ad alliũ vel pepones vel carniũ ollas egypti. carnales scz delectatiões in fabulatiõib' in rumorib' in desiderijs mundi continuis. Possunt aliquando tales plorať fatemur. sed fletu seculi non scõm deum. quem iterum deflere necesse erit quia mortem operatur. taz culpe qz pene eterne. Videbis alios qui presentis miserie curas. rumoresqz vndiqz alienas inutiles imo nocias veroqz lamento contrarias semper accumulant.

Discipulus Vetas ergo flere damna seculi. mortes parentũ subuersiones regnorum. strages corporum. Vbi erit illud apostoli flere cum flentibus. vbi pietas naturalis'. vbi christiana charitas. vbi compassio proximoruz'

Magister Fortiter impellis si non restitero. aut si non cautus aliorsum declinauero. Vtrunqz difficile sed armabit nos gladi' biceps verbi dei viamqz faciet euadendi. Paratus est hic gladius aperire sepem obicis tui. diuidendo lamentum. iuxta diuisionem circũstantiarum. potissime finiuz qõ fiet theologice. si fodiamus originem lamenti secũduz duplicem moralis scaturiginis siue venam. Hec vena certissime amor est. Quis eñ flet nisi quia leditur amor suus. s. qõ amat in se vel in altero Porro philosophi scõm diuisionem boni triplicl. triplicem amorem posuerunt Theologizans siquidem aug'. coartat amorem sub duplici fine. simul cũ origine proportionali dicens. q est amor sui. supple vel suorum. vsqz ad contemptum dei per inobediẽtiam preceptorum. Et ẽ cõuersus ad priorem euersum. qui est amor dei vsqz ad contemptuz sui supple et suorum Discipulus Non refugio diuidentem hũc gladium si viam patefeceris per eũ

Magister. Dum quis flet damna bonorum temporalium.

scom aliqō gen⁹ boni. vel hono/
rabilis. vel vtilis vel delectabilis
ex primo amoris sui in finez ōtē/
ptus dei. nemo xpian⁹ dubitaue/
rit. q̄n pessim⁹ sit et deflend⁹ flet⁹
iste. ¶ Discipul⁹ Nec dubito. sed
medium inuenio qui nec ad deū di
rigit. nec contēnit ipm. qualis est
pius amor naturalis bon⁹ de ge/
nere. ¶ Mgr Pellis itez ad aliō
Demū si sit aliq̄s act⁹ indifferēs
inter bonū morale et malū. et int
bonū meritoriū et malū demeri/
toriū. Declinem⁹ ad pns talem
introitū et dicam⁹ sub opēdio de
fletu deliberato. bono vel malo.
ex vltimo fine deo. cū circūstātijs
ad finē illū positis vel neglectis
seu reiectis Non em agit hō lamē
tū in genere sed agit lamentuz in
numero teste aristotele q̄ actōes
sunt singulariū. Fit igitur lamen/
tū cum circūstātijs et fine Quis/
q̄s ergo flet deliberate tpalia vel
se ipm aut odiuit oditiōem deo
quā apponē xps docuit tā verbo
q̄z exēplo suo. Ueruntn nō sicut
ego volo sed sicut tu Fiat volun
tas tua et ita plorat meritorie. si
dicto suo nō dissentit affect⁹ vel ef
fect⁹ su⁹. Si vero oditiōem hmōi
nec affect⁹ nec effect⁹ plorātis ad
uiderint actu vel habitu. lamētuz
iam est scī nō scom deū. et mortē
optatur Loquimur tn expressius
de fletu humano scz libero. Non
em est in ptāte nra q̄nq̄z multis
vilis aut sensatis nō plorare. con
tranitēte etiā volūtatis affectu p
tpe ¶ Discipul⁹ Sūt aliq̄ qui nec
vno modo nec alio mō flere pnt
etiā dū affectāt. qualit implebūt
illud apli pmissū. flere cū flentib⁹
Sūt qui lamētatiōibus ita sunt
absorpti seu depressi q̄ gaudē cū
gaudentib⁹ vim nō habēt.
Mgr Una est p oēs passiones
cōis difficultas. et siquidem desit
facultas sufficit et supplet volun/
tas. Ecce debet aliquis modo fle
re cū flentib⁹. gaudē cū gaudēti/
bus nō inuenit fletū. desidēt aut
desiderare cōcupiscat imitando
psalmistam Cōcupiuit inquit ani
ma mea desiderare iustificatiōes
tuas in oī tpe. Valet hoc con/
siliū in multis et apud multos. tn
maxime paruulis in xpo. nōdum
habentib⁹ exercitatos sensus p
consuetudine boni operis. aut q̄
tentationū pondē vel interi⁹ vel
exteri⁹ conturbant. dū in eis ob/
tenebratur intellect⁹. alligat affe/
ctus. obturat affatus. tollitur ef/
fectus Suppetūt exēpla plurima
pro plūralitate scandaloz vt a
carne sicut in leprosis et phi/
locaptis et egrotis. vt a mūdo
sic in calūniaz passis. spoliatl. car
ceratis. et alijs mille modis. vt a
diabolo Demū a diabolo null⁹
est qui se abscondat q̄i circuit
assidue querens quem deuoret.
¶ Sit aliquis cui dedit ociū de/
us vacandi sibi. sit segregat⁹ in
heremo. vel cenobio ab hūanis

turbinib⁹ q̄q̄ non ignoret bella opiniões ve bellor cū ceteris. De quibus ait gregl. ꝙ necesse ē multa mala p̄uenire vt malū valeant fine fine nunciare. Aut si sit talis in seculo ad quē nihil de regimie publico spectat tpali vel eccīasti co. Aut forte nihil p̄cipit auditu de talibus qualis erat in baliua vas basamite otemplationis et seraphice sursuz deuotiōis maria magdalene. qualis altera maria egyptiaca qualis p̄im⁹ heremicola paul⁹. Queritur si fas sit cuilibz taliū nec lugē nec gaudē p primis q̄s r̄tinēs mūd⁹ exagitat vicissitudinibus infinitis. Hoc nō absurde queri. sciet ille qui ognouerit plures acerrimos pati scrupulos. si non defleant bellor varios euentus mutationes q̄z regnor. Sapiens est dicūt alī qui non curat in cui⁹ manu mundus sit. Quid si pereūt pitura. Tales cōtrarie conditiōis referūt seneca. et flacc⁹ pbs. Un⁹ puto eraclit⁹ ad oēm occursū hoīm ridendo cachinnabat. Adeo nihil seriū sibi fieri videbat. Ali⁹ democritus hūanos incessanter deflebat errores. de quo mirandū dicit flaccus. vnde oculis tantus suffecerit humor? Nemo in primis obligat ad lacrimas exteriores. oculi sufficiūt ille cordis. seu iudicij rationis que nihil aliud dicūt q̄z cōpassiōem aliene miserie. que compassio interior desiderat subleua/

tionē facere. p̄vt oportet et qūo oportet cū ceteris circūstātijs. si facultatē haberet. Null⁹ p̄terea tenetur pro quolibet tpe vel incō modo. ꝙ passiōem affectualez vel effectualem accipe. dū occupatio suppetit in affectionib⁹. et operib⁹ alijs saltē bonis. et si nō eque vel magis bonis. Non em̄ tenet̄ homo semp ad meli⁹ faciendū. Tollit hec doctrina scrupulos ab oibus de quib⁹ inquiris. si se circa diuina et spūalia sepius afficiāt humanis affectionib⁹ non inspectis. quibus obuiare suū non est. nec ex officio vt supponitur. nec ex nēcitatis articulo. dum p̄t afflict. probabilr aliunde succurri. Ceterū nemo pius et sapiens imitator esse debet alterutrius p̄borū quos inducis. quia miseriam alterius ridere. intēperantis est et superbi. Dolē vo quālibz sortez hūanam. intolerabilis est miserie vel inuidie stultissime. de q̄. in iob. Stultū occidit inuidia. Et satyricus. Inuidia seculi non inuenere tyranni. tormentū mai⁹. Et flacc⁹. Inuid⁹ alteri⁹ rebus marcescit opimis. Hinc q̄dam cū vidisz tristem alium. Euenit tibi inquit alicui quid mali. aut alteri alicui boni.

Rursus appropriate. pro r̄pia/nis scientibus illud apli. Diligentibus deuz omnia cooperant in bonū. et ꝙ dei p̄uidentia in sui dispositiōe nō fallitur. Addimus pro serenatiōe. consciar de q̄b⁹

inquiris. ꝙ ſecure poſſunt in oñi recogitatiõe miſerie tpalis. ſit illa ꝓpria. ſit cõis in ſolaciũ recipe oia que ſcripta ſunt de patientia tribulationũ ſuſtinẽda quẽadmodũ petr⁹ admonet oẽm curaz noſtram. et ſolicitudinẽ ꝓiicere in eum. non ſolũ tuã de te. ſed omnez de oibus. Neqz em̃ tibi pl⁹ oneri debet eſſe cura vel ſolicitudo aliena qz ꝓria. vt nõ excutias iſtam ex hũeris tuis ſup deũ. Lege quẽ admodũ xps in cruce. tanqz grã dei dilectiſſimã omendauit mrẽm ſuo dilectiſſimo diſcipło. nec poſt modũ de mre verbũ vllũ iuenies. Hoc itaqz exemplo docemur cruci religiõis affixi. domũ pris et mris obliuiſci. et eẽ ſup ẽrã ſine prẽ ſine mre et ſine genealogia. Quiſqs iſta opleuẽit. ſerena pace gaudebit in vtrãqz paratus fortunam tpalium. vel dextroꝛſũ vel ſiniſtroꝛſum quaſi neutri⁹ partis exiſtens. niſi quã deus monſtrauerit eligendaz. nõ ꝙ nõ ozemus pro principib⁹ et amicis iuſte certantib⁹. ſed ꝙ omnino voluaꝫ et terminetur ad hoc centz. oño. Fiat voluntas tua. Nunquid non hoc modo reſiſtẽtes inuicẽ apud danielem angeli habent ſub expectatiõe diuine diſpõnis concoꝛdiam? Potes addere ꝙ ꝓ varietate circũſtantiaz expedit. nũc diuti⁹ frequentari lamentũ. nunc ño gaudiũ ſpũs pl⁹ aſſumi. Exem de duob⁹ frib⁹. concluſis. in carcere penitẽtiali. Uni⁹ meditatio magl. erat ad penas inferni qs demeruerat alteri⁹ ad gaudia paradiſi que ſperabat. hic ſcõs pulcro. vegetoqz corpe. alter ſqualida cute. vir oſſib⁹ herente. ſententia prim̃ in eis par meritũ. iudicauit. Poſtremo teneaꝫ pauli determinatio cũ ſapiente. omnez triſticiã ſeculi a corde pellendam. Qõ ſalubꝛiter ꝓt ad oẽm paſſionem. ſit gaudiũ. ſit ira ſit deſideꝛium ſit timoꝛ. qñ nõ eſt ſcõm deuz apte trahi. Nõ ẽ aũt ſcõm deum ſi tollat aut non edificet debitum religioſe deuotiõis affectũ vel effectũ vel intellectum cum affectu.

Diſcipul⁹. Ue miſeris quib⁹ licebat flere. ſibimet ipſis totos intendere. vacare. et vidẽ qm̃ ſuauis eſt dñs. qui nihilomin⁹ ſe derelinquunt nec ſe nec alios digne flentes qui rumoꝛum fabulationibus indulgent. ſed non vt lex tua dñe qui gratis occupãtur. nil ꝓ futuꝛi. cogitatõibus vagis. q̃bus cũ ſe oblectauerint dicẽte ſeneca triſtes manẽt. nec ſibi nec alĳs vtiles. Inutiles creboꝛ. quia tẽpa furantur. rem precioſiſſimã nec reduituram. graui poſtremo ſe faſce onerãt impediũt circũligãt murmur. per detractiones per leticias de caſu inimicoꝝ per crudeles incõpaſſiões ſuper perditiones animaꝝ gaudentes de partialitate valitura nihil alĳs. obfutura plurimũ ſibi. Dicũt

tñ hoc agimus q querim⁹. vt ore/
mus attenti⁹. imo vero vt sedulí⁹
vos dñnetis. ¶ Mgr Intras sa/
tyram cui nulla poterit par esse
tragedia quin poti⁹ redeam⁹ ad
btē nostre lamentū. qđ nobis sit
in exēplar fructuose lamentatōis
¶ Discipul⁹ Nescis q̄ntū doleaz
plen⁹ indignatiōe spūs. ¶ Mgr
Vide ne lacū intres quez fodisti
gemens frustra. fer eos q̄s non
habes fas corrigē timori quoq;
dei locū linque ¶ Disci. Cōfera/
m⁹ laudo de btā pulcerrima mu
liez nedū q̄nā mō lamētata sit q
plorauerit. ꝛ de q̄libz vniuersali
affectu qualiter vsa fuerit in can/
tici. q hymnis canticorūdis, hoc est
in exultatiōe cordis sui Cetē nos
interea deserāt mordaces et no/
xie curaz musce. mentis irruētes
oculis et suauitatē deuotiōis. cuz
sabbati trāquillitate pdentes
Mgr Reficiat tñ antea nři labo/
rem multiloquū quies oportuna
silentiū Cras agem⁹ vt voles Cu
iuslibet interea figillatim apud se
vigeat recordatio. lamentū nu/
triens et ofirmās timoratū apō
deū q̄ misericordia ei⁹ a pgenie
in pgenies timentib⁹ eū.

Sequūtur decē 7 octo

considerationes.

¶ Prima sit misericordia dñi ti/
mentib⁹ eū. Letetur cor meū vt ti/
meat nomen tuū. nomē sēm et ter
ribile. Scio tanente te btissima
virgo teste ꝓphetico sermone. q̄a
beneplacitū est dño sup timentes
eū et in eis qui sperāt sup mia ei⁹
Jūgit merito spes de misericor/
dia ad timorez de iusticia. Sicut
em̄ nomen dñi reddit scm̄ et sua/
ue sperātib⁹. sed ne dulcedo mel/
lei spūs pl⁹ offendat q̄z satis est
terror addit districti onis iusticie
q̄si salis ad saporem Terret te o
aia. de⁹ vltionū dñs. de⁹ iustus q
iusticias diligens. allíciat miseri
cors in essētia. q miserator in ef/
ficacia. dñs suauis et multū mise/
ricors. Damnat te thron⁹ iusticie.
adi cū fiducia thronū mie dū licz
appellare. dū adhuc dies ē opati
onis. dū mia sedet in throno suo
que exuperat iudiciū Caue ne dif
fēas. q̄usq; dñs accipiat tps a te
tunc vtiq; iusticias iudicabit nec
appellare licebit. Ecce. confugit
ad thronuz mie. reus iste o btissi/
ma virgo regina mie. defende iu
ra curie regni tui cū filio tuo. dū
sedes a dextris i ea dū tps ē mise
rendi Defer appellatiōi mee susci
piēs eā ad te. Nō remittas ad se/
dez iusticie. qm̄ terribilis ē nimis
et aggrauās et insustentabilis i/
ra ei⁹. Horrendū ē deniq; incidē
in man⁹ eius. ōt aplus Audio
q̄d moneat. imo iubeat mia. Si
vis miam fac miam et ama eam
serua leges curie q̄s dictat mia.
Quales leges? Dimittite q dimit
temini. Nolite iudicare et nō iudi/

cabimini. Date et dabit vobis. In qua em̃ mensura mensi fueritis. remetiet et vobis. Deniq; iudicium sine mia. fiet ei q̃ nō fecerit misericordiā Remota mia. et q̃s iudiciū sustinebit? Credo dña q̃a sic est. adiuua incredulitatē meaz Consci⁹ itaq; sū mihimet ipi q̃ ex corde. desidero dimittē debitoribus meis. sicut et vult et precipit misericors fili⁹ tuus sed trepidat conscia sup effectib⁹ Desiderium pauperis exaudiet dñs. ꝓparationem ocupiscentis. dimittē magis. aspiciet. q̃z ad exhibitiōem opis⁹. Si nō satis effecero qđ in me fieri ocupisco. vt dimittantur mihi peccata mea fiat mihi sc̃dm desiderium. qualiter ea cupio mihi dimitti. dimittaz et debitorib⁹ imo generalr vniuersis desideret Jgitur misericors fili⁹ tu⁹ O regina mie desideret te orāte. q̃ten⁹ mihi dimittat pc̃a mea. certe cum sibi suppetat posse in oñi qđ desiderat Si desiderare dici p̃t. dimittet. vtiq; talē me faciet cui dimittere tā sit op⁹ iusticie sue. q; ꝓmissionis. dimittite et dimittet vob. Dicā tñ aliqua quoz mihi videt esse testis conscientia. si fallitur corrigat Dimitto tali deuotione cuilibz debitori pro xp̃o inuita rea. q; nullū volo reū fieri debiti pene gehēnalis et tandem a paradiso secludi. Absit hec iniq̃tas tam crudelis. Dimitto rurs⁹ tali rōe. q; nulli vellē penas iferri

vt pene sunt. vñs iniustis. Nullas insup molestias ꝓcurare fieri. iuris ordine. qui tu⁹ est o de⁹ inkrupto. Si aūt p te aut tuos iudices subordinatos. iudiciū infligis sic ad correctōem maloz. et innocētiū subleuatiōem aut osolatiōem Benedict⁹ tu in oib⁹ opib⁹ tuis. qz iusta sūt in oib⁹ vñs Oro plane mihi sic dimitti iniquitates meas q̃ afflictiōes in p̃nti. sub manu mie tue. q̃ten⁹ nō rebues eas. vbi et qñ horrendū est incidē in manus dānantis iusticie tue. Da mihi misero. mater misericordie. q̃ten⁹ miserear aie mee. placens deo. habeā odio iniquitatē. qz q̃ diligit iniquitatē odit aiam suaz Quid aūt infelici⁹. q̃d crudelius. q̃z odire aiam suā. qz q̃ sibi neq̃m cui bon⁹? Sentio dña mie. sentio fateor. et si negare p̃sumerē. mēti/retur iniquitas sibi. Sētio ve misero mihi. omotiones aliq̃s varias. aduersus sibes mihi pc̃ores. aut minus pc̃ores presertim si ñi aut meis verbis vel opib⁹ molestias inferūt etiā si iuste sūt Renitor'o dña dū veniūt omotiōes ad iudicium superioris rationis vellem nō moueri. non irasci. non formidare non conturbari. ꝯ imperfectū meū viderūt oculi tui. gemo sub pondē veteris hōis mei. velle pacis. mihi adiacet. sed posse non inuenio. Fiat dñe volūtas tua. sicut in celo rōis sic in tra sensualitati. Sed ꝑ aliqs ōr non ex

toto perfecte.quousqz absorpta fuerit mors in victoria.laborabo et onust⁹ ero q̄z diu sū peregrin⁹a te. ¶ Onerat corp⁹ onerat quoti/ dianū op⁹.onerat peccās p̄rim⁹ onerat diabol⁹ astut⁹.caro blan dicḥs.mund⁹ angustḥs.demū sic̄ on⁹ graue.g̈uate sūt sup me iniq̄ tates mee cum oibus iniustichs. Succurrāt obsecro q̄rige tue. q̄rige aminadab q̄ volūtarius interpretat ¶ Benigne fac dñe in bona volūtate tua mecū. i. bñ ignite age cū q̄rigis his virtu/ tū ignitis.vt helye.Subleuent fi des spes et charitas Veniāt eq̄ tractores q̄rigaz cū rotis q̄ttu or virtutū totidem cardinalium. Jsta.vḥ.onera molestiaruz fides on⁹ corpis.spes on⁹ opis.chari/ tas onus p̄rimi peccatoris:Pru dentia supet astutiaz.tpantia cō cupiscētiam.fortitudo tristiciam Justicia postremo oēm nequiciā Letetur cor querētiū dñm. Jubz hec virgo suauissima fili⁹ tuus to tus desiderabilis p̄ p̄phetam fi/ at in me qđ iubet. Fiat qđ sequit Querite dñm et confirmamini. q̄ri te faciem eius semp. Jta dña sim numeratus in generatōe q̄rentiū dñm.q̄rentiū faciem dei Jacob. Ue quid tibi et leticie pccor stoli dissime! Nunq̄d nō audis. nonne pauescis verbum sapientis! Non decent stultū delicie Nonne legis q̄ melius est ire ad domū luctus q̄z ad domū cōuiuḥ! Et rursū Ri/ sum reputaui errorem.et gaudio dixi.cur frustra deciperis. Oz ex aduerso.consolātez.et osulentem audio. Delectare in dño q̄ dabit tibi petitiōes cordis tui. Totus deniq̄ psalmoz decursus inuitat ad exultatiōem.gaudiū et laudē nedum hoies.sed generalit oēs creaturas. Hinc de hoib⁹ in spāli Beat⁹ homo q̄ scit iubilationem Quid āt est iubil⁹ nisi gaudiū cor dis intēsuz.qđ nec retineri p̄t it⁹ nec foris exprimi. Hilarez ad ex tremū datorem diligit de⁹ One/ rosa res dño suo .seru⁹ tristis De lectat alacris hilaritas obsequen tis Qualis honor dñi si seru⁹ sēp horreat cum tortorem.vt delusо rem.vt irrisorem et tyrannum! Crudelem litem hanc o aia xp̄ia/ na iam scripsimus absolutam ex aplica distinctione de tristicia et leticia secundum deum.et scōm se culū.scōm veterem q̄ nouū hoiez ¶ Cetez finis et intentio leticie tue nomen imponet. si timorata. Letetur inquit p̄pheta ad dñm cor meum.quo fine vt timeat no/ men tuum Si cum modestia Gau dete in domino semper .Sequit. Modestia vestra nota sit oīmbus hōibus Si suauis in spiritu sācto Si gratus.si seria .si modesta . si subtristis in veteri hoie.si verecū da coraz domino.si vilis sibi spe ret in misericordia dei.si lacrimo/ sa cum decore . si querulosa cum

pace.exultabunda cum timore. Cōmonitio deniqz sapiētis Qui diligitis dñm timete illuz.ecce timorem. Deinde de misericordia et leticia simk in oblectatōem.i.omnē lactationē.vobis veniet misericordia Recte quidez ad marie canticum.et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Unde ꝓpter generale in omnes beneficium Magnificat anima mea dñm Initiū qddam tangens modum expōnis moralis seu tropologice lamētationū Jeremie. Aleph Quomodo sedet desecta.et electa.ciuitas anime mee.prius plena ꝓpło virtutū omnium.nunc sola et solitaria facta.locus spinarum.q vepriū peccatoꝝ facta est ipsa pri⁹ dña gētium per subiectiōem passionum omnium.nunc velut mater vidua non habens viri.dei sui protectionem.aduersus tyrannidez demoniorum Ipsa dudū princeps prouintiarum.que sunt sensus sui iure subditi suo principatui. facta est eis sub tributo durissime seruitutis.in luto luxurie.paleis superbie. latēibus auaricie.fornace ferrea totius miserie Beth.Plorans plorauit assidue in afflictiōis nocte.q lacrime eius voluūtur in maxillis eius exterius.Non ē qui cōsoletur eam.ex omnibus caris eius.angelis et sanctis caris eius et omnes amici eius sprezerūt eā quia vidēt a sponso spretaz.et facti sunt eius inimici.zelantes aduersus miseram et ream.pro honore dñi.quem offēdit Gymel Migrauit iudas deserēs animaz meam ne confiterer.et hoc ꝓpter afflictionem culpe totiens repetite.et multitudinem seruitutis vecrecunde.quam habet totiens iterata.nec valitura propter continuum recidiuum/confessio De leth Vie syon que sunt itinera. quibus anima scandit ad speculationem diuinorum.lugent.duz materiam dant lugendi.eo ꝙ nō sit bonus et altus cogitatus. qui veniat ad solēnitatez gaudentis affectus.Omnes porte eius.sens⁹ videlicet exteriores. sunt destructe.peruersis secantium securibus Sacerdotes eius.vires superioris rationis.gementes pro voce xultationis et confessionis. virginales olim affectiones sue sunt squalide turpesq fede.Quid plura et ipsa tota est oppressa amaritudine viciorum pro suauitate. sanctorum bene olentium vnguētorum

Sequitur tractatus

septimus principaliter ꝑsaic⁹ de mente cordis. et cognitione dei super illo quinto versu. Fecit potentiam in brachio suo.per notulas.C.quinquaginta.

notula Prima

Fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente cordis sui. Consideremus attenta mẽte cordis nostri. nos q̃ tota anima magnificare dñm. qui deũ tota mente. et corde perfecto diligere precipimur. Audiamus quid in h̃ cantici tono. notauerit iuuẽcula tympanistria. cuius mens hũilis contẽplata est multa sapienꝫ. Dispersit inquit superbos. hoc sufficẽ videri poterat ad confusiõem superbor. ad collaudatiõem hũiliũ ad potẽtiam diuinaz in suo brachio amendãdam. etiãsi nõ additum esset mente cordis sui. Sz firmissime teneam⁹. nihil in h̃ tractatu canticor. superfluũ. sicut nihil eẽ diminutũ. q̃ nimiꝛ spũsco dictante sapienter editũ est. cuius perfecta sũt opa. cui⁹ in eloquijs nec vnũ iota nec vn⁹ perit aper. Intelligendũ tñ est in primis ne nostrã fallat inuestigatiõem nominũ vel equiuocatio. vel ignorãtia. quid vocetur mẽs cordis. Lucidius. hoc cognito patebit integer et multiplex hui⁹ pticule sẽsus. Mẽs et sm̃ p vi memoratiua q̃q̃z sumit vt cũ dicim⁹. mẽs meminit hui⁹. nihilomin⁹ ad pñs coarta/bitur acceptio. ad illud qõ eminet et est precipuũ in creatura rationali vel intellectuali. Vñ mẽs ab eminendo dicta est. vel a meliore vel a mensura qm̃ et illud qõ eminet et simplicissimũ est in vna quaq̃z re mensura alioꝛ in tali re distẽtiuz est. Volum⁹ aũt in primis incedẽ grossa et palpabili fide plus q̃z pbica et subtili dem̃inatiõe. quẽadmodũ pro simplicibus et ideotis fidelibus tñ quib⁹ cuditur hoc opusculũ. Cui⁹ titul⁹ esse pt de mente cordis seu de triclinio cordis in quo pside tanq̃z archytriclin⁹. spũs rational⁹ sedm tres mansiões. seu cenacula vel tabernacula cordis sui. Cõstituam⁹ idcirco. quid p nomen mẽtis volum⁹ intelligi. Nec obstrepet aut detrahat quispiaz otẽtiosus acceptioni. naz noia sũt ad placitũ. Cũ pterea pcessus aperire poterit ogruã impositõis rõnem. Dũ aũt q̃rit de re stultũ ẽ dicit dionysius otendẽ de noie. Mẽs ẽ portio. vel potentia creature rational⁹ que facta est capaꝛ dei. et ei⁹ particeps esse pt. Cõsonat hec discriptio pbicis et theologicis traditõnib⁹. Sed hz plimas q̃stiones. q̃ vir etiã ab ipsis litteratis pñt terminari. vt de q̃ditate potẽtiarũ anime rationalis. de ipsaꝛ diuersitate et idẽtitate cũ essentia. De numerositate et officijs q̃ hmõi ceteris. Placeat igitur rudioꝛ manifestatio. et dicat⁹ q̃ rationalis vel intellectualis creatura nominatur vti mente sua. imo se ipsa. tanq̃z mentalis tũc ers. dũ tota conuertit⁹ ad solũ deũ. tanq̃z ad obie

ctum suū. vnū primum. supremuz optimū. eternū. pcipuū et summū Teneaꝯ iterim ista descriptio seu q̄ nois mentis. Dc pinde meta physicales cessent inq̄sitōes. q̄les notate sūt de q̄ditate reali mentis de mō quo pt clare et nude p cipere solū deum vel ferri in eum Rn̄deat etiā quis idiota fidelis interrogatus. que qualis et q̄n/ta est mens tua. Rn̄deat inquam mens est anima mea. dū ipa ouertit ad deū soluz. tōz sola. ad solū q̄nū Sic sonat initiū vulgati auctoris etiā pr̄ inculcatū Si deus ē anim̄ vt nobis carmina dicūt Hoc tibi pcipue sit pura mēte colend̄ Ecce q̄ mentis officiū ē pcipue colere deū. Quo stabilito. cōfestim elicere fas habem̄ ratiōes aliquas. cur ad hec verba dispersit superbos. additum est. mente cordis sui. Una ratio est. si respiciamus ad primos parentes nostros adam et euam quos condi derat deus ad sui contēplatiōem claram et serenam pro statu vie. quā ōtēplatiōem fuisset in gloria visio facialis subsecuta.. Ne tibi supbia Ita enim mente a primis parētib̄ dispergi. per diuini bra/chij potētiam demeruisti. vt iam heu nos infelicissima ples. nullū mentis habitaculū in cordib̄ habere potuissem̄ sicut nec deuz cognoscē. nisi misericors et miserator dn̄s noster Jesus xp̄s. potenti virtute ꝓuidisset Deuz quippe nemo vidit vnq̄ ait Job es. ꝟ vnigenit̄ q̄ ē in sinu pr̄is ipe enarrauit. Potest altera ratio sumi. si respect̄ habeaꝯ ad apostatas āgelos. q̄s in tantam. conata est attollere celsitudinem. stulta sue mentis p̄sūptio vt diceret prim̄ coz Sedebo in lateribꝰ aq̄lonis et similis ero altissimo. Mens v̄o nimiū sublimata. nimiū etiā p̄cipitata est. simul et dispsa. Ad ꝟ enī q̄dam in alta tollunt̄. vt lapsu graui ozi ruant finisq̄ ad alta leuatl. ē ruere. Querēt hic scrupulosi/or aliquis. Nunquid hñt demones ipsi corda. cū corpa nō habeant. p̄sertiz carnalia cuiusmōi sbe cor esse optum est At vero si deū hr̄e cor trahim̄ de scripturis vt dicimus filium esse de corde pr̄is iurta illō psalmiste Eructauit coz meū v̄bū bonū. nēo iure negabit posse cordis nomē angelis attribui cū de insensibilibus creaturl. inueniamus dictum. Transferent montes in cor maris. Trāseam̄ idcirco nunc et alibi digressiones mozosiozes inducere per concordantias multiplices. vbi statim constare potest de varijs acceptionibus termioꝝ in scripturis Et quib̄ accipe paucas. ad propositū qō in manibus habetur sufficerit hoc indulto poterit et alī sensus elici. diligendo hoc cōplerum. mente cordis sui. dispersit superbos. sicut in geñ dictū ē tact̄ dolore cordis intrinsecus cū di/

sperſit per diluuiū generale oēm carnem. Occurrit et alius sensus si traducamus dispersionem in bonum. Dispersio siquidem malorū vel a malis bona est. sicut et defectio et separatio. Similiter inuenimus a sanctis notatam aliquando superbiam sanctaz. que scilicz nobilitatis sue conscia nescit ꝓsti tui vel calcari. nescit nisi sūmis iūgi. Ponam te in superbiam seculorum ait dñs de birīm noua. Assumat vtinaz mens nostri cordis hanc superbiam vt nulli dignetur intendere. nulli iungi. nulli inherere nisi vni. soli quod est necessarium. optimum eternum q̄ summum. qualiter elegit maria partem optimam. qualiter exultans propheta dicebat. Defecit cor meum et caro mea. pars mea deus in eternum. O vere sancta et desideranda superbia. que vnicum bonum suum possidere vult excellenter. sine arrogantia et vana gloria. singularīt sine inuidia. Imperturbabiliter sine ira. Infatigabiliter sine acidia. Indesinenter sine auaricia. Delectabiliter sine luxuria et gula. honorabiliter sine ypocrisi ficta. Dispergat oro potentia diuine miserationis vniuersas alteritates. omnes cō/cupiscentias. omnes solicitudines et fantasias. a mente cordis nostri vt libera mens ab omni dispersione glorietur exultans. Mihi autem adherē deo bonum est

O felix dispersio. que summam congregationem operatur prout loquitur diuinus dionysius ꝙ vnifica virtus diuinorum luminuz restituit et replet et conuertit nos ad congregantis patris vnitatem et simplificam deitatem. Cui concinens. vates regius. Edificans inquit hierusalem dominus dispersiones israel congregabit. Hanc dispersionem meretur sancta superbia. quatenus purgetur et illuminetur. perficiatur in vnico optimo mens cordis puta q̄ deiformis. Hec autem non habetur perfecto complemento. preterq̄ in gloria. participatiue vero per gratiam. plus aut minus in via ꝑm distributionez sāctiſps maxime per theologiam mystica ꝑ put aperient sequentia quantum concesserit spūs bonus. quez dat pater celestis petentibus se. Incideret hic locus de diuisiōe spūs et anime. cōpagumq̄ et medullarum. et discretione cogitationuz et intētionū cordis. ꝑ potētiam verbi. qō est brachiū ꝑris eterni. Qua diuisiōe scōz doctores mysticos nulla mirabilioz. nulla potentioz. Sed ad faciliora reuertamur vt cepimus. eis contenti que tractatu dragmatico secundo notauimus. Pretactum est ꝙ in corde rationalis creature reperitur tripler habitaculum. Inde nominari potest cordis triclinium. Spūs vero q̄si ꝓsidēs. iure dī

architriclin⁹. de q̄ p tropologiā
signatū est in nuptijs. duz in cha/
na galilee xp̄us aquā uertit in
vinū Procedem⁹ aūt ordine ma
gis narratiuo q̄z demonstratiuo
vel p̄batiuo. supponentes. dicta
doctoꝝ. cū suis declaratiōib⁹ me
taphysicalib⁹ et theologicl. vsque
quaq̄z multipliciq̄z rōe fulcitl. q̄s
insecuti. opositum⁹ p̄uidez opuscu
lū de theologia mystica. p̄titū in
duos tractat⁹ scōm traditionem
speculatiue primo. p⁹ practice p
xp̄i. industrias. Cōtentek obsecro
quisq̄s lector accesserit. si nō mor
piter oia numerauerim⁹. q̄ faciūt
ad decorē et ornatū. dispositionē
q̄z mirabili varietate descriptaz
ex libris tam nature q̄z scripture
qz forte dicetur altero loco Suffe
cerit h̄ q nūc sensibilis descriptio
quēadmoduz p corpalia. spūalia
figurank. eo q̄ ois nostra cogni/
tio incipit a sensu. p statu p̄tis
miserie. Propterea interior hō
noiat exteriorem q̄ est vnanimis
dux su⁹ et notus su⁹. Proponetur
vna descriptio. nō vt in ea sistak
sed vt manuductio q̄dam p rudi
b⁹ et ideotl. ad diuina qūolibz ca
pescēda Juxta qō ita gregl. exor
ditur in omelia q̄dam de thezau
ro et preciosa margarita Regnū
celoꝝ idcirco terrenis reb⁹ simile
dr vt ex his q̄ anim⁹ nouit. sur/
gat ad incognita et per hec q̄ scit
nota diligere. discat et incognita
amare Assignabim⁹ igit hūano
cordi. tanq̄z loco grādi et spacio
so tria cenacula. suprem̄ medi⁹
et infim̄. Prim̄ noiabim⁹ cena
culum mentis. Medi̇ū vero. cena
culū rationis. Tertiū erit et infi
mū. aie cenaculo deputatū. Nolu
m⁹ tn̄ vt statim. arbitrek inspector
hec idcirco depingi q̄ ita sint. ꝫ
vt facili⁹ accipiat figurata dū in/
cipit sed nō sistat in figurl. Sic p
mysticos intellect⁹. archa noe lit
teralis. sic archa federis. h̄is in/
star illi⁹ spūalis. q̄ monstrata est
in monte. sic triclinū samuelis p
typū. sic ēcliniū femiaꝝ in hester
Sic vniuersalr vt ad vnū dicam⁹
omnes p̄abolice locutiōes signi/
ficatū accipiūt. Sic p̄terea coraz
oculis positum cordis triclinii.
in quo mens obtinet sūmū locuz
de q̄ seorsuz oseq̄nter p̄prie oside
rationes annectenk. q̄ rarius ser
mo inuenik de mente p̄cisus. Rō
ponitur in medio Anima stat in
imo Spūs noster tanq̄z architri
clin⁹. p̄sidet toti triclinio nunc ab
arce mentis dilabens ad vltimū
aie cenaculū. p̄ administratione
sensuū. nūc stat in cenaculo rōnis
ad inuestigationem p̄bice cuiusli/
bet discipline Porro si q̄s aspe
ctu p̄mo despexerit. aut abiecerit
hanc nr̄am speculationē. et tanq̄z
cōmunis vulgata vilescat quasi
nihil afferat nouaꝝ sententiarum
preter verba vel figuras Accipi/
at pro responso primo q̄ ideo nō
est abiicienda. qz consonas habz

et priscas doctoꝝ sñias sicut et ipsi secū ꝺueniūt ¶Deinde fastidi um tollit ꝺñ eadez sñia varie de/ scribit ¶Ñ fundat color rhetori c⁹.expolitio noiatus:¶Deniqz ne/ mo cogit insistere huic speculatio ni.ꝑsertim cū neglectu alioꝝ.imo si nō falloꝝ.ꝑoerit ad oim sikum faciliozes intellect⁹.ꝑcipue si odi tio primi cenaculi.q̄ mēs resiꝺet velut in aureo salomonis reclina torio fuerit plene nota¶Caueatqz sibi maledictū illuꝺ sibi ꝺici.ꝺisꝑ/ sit supbos mente cozdis sui.

Quib⁹ ita ꝑozdinatꝫ subiūgam⁹ triclinīū cordis.¶Architriclin⁹ ꝺz corcul⁹.i.cozdis cultoz⁹q cozdat⁹ ꝺici ꝑt spiritus.s.rational.ꝙis sit vn⁹ in essentia tripler tñ in po/ tētia.imo multiplr tripler in viri/ bus et efficacia.¶Triclinium fuit maria quam ecclia sic salutat¶Sal ue mater pietatis.et tot⁹ trinita tis nobile triclinīū. verbi cum in/ carnati.speciale maiestati prepa/ ras hospicīū. ¶Primū spectat ad mētem.alterꝝ ad carnem . ex qua verbū caro factū ē.tripler in na/ tura.vn⁹ in psona. ¶Triclinīū tri/ plicatū.reperitur in celesti hierar chia.¶Tripler insup actus hierar chicus .¶Purgare.illuminare et p ficere Materiaz hāc supponimus latissime.per doctoꝛes prosecutā ¶Hoc primuz notetur q̄ in omni creatura rationali.et iusta preser tim in hoie tripler hec triplicata hierarchia,reꝑitur scōm triplicē vim.memoratiuā.s.et pceptiuam et affectiuā.primo in mente.scōo in rōe.Tertio in aia tripliciter in q̄libet singillatim.¶Hic est amplis sima speculatio.ex hierarchia dio nysij tracta decimo.c.¶Triclinīuz multiplr tripler ꝺformiť ad cele/ stem reperiť in ecclīastica,hierar/ chia.sic similiť et in seculari iurta triplicem in q̄libet statuū coozdi/ natiōem ꝺisꝺeret speculatoz¶Tri clinīū habet magn⁹ mūꝺ⁹ sub ꝺo ¶Quia q̄ꝺam sūt entia pure spūa/ lia.q̄ꝺam pure cozpalia.q̄ꝺaz ex cozpe⁹ spū ꝺita¶Declaratō sup ponit.¶Triclinīū habet minoz mū ꝺus in habitaculo cordis.s. ꝑut supius figuratur.¶hec pars ma/ gis ꝓposito ogruit¶Ad cui⁹ elu cidatiōem et ꝺilatatōem.nō ē ne cesse simplices inꝺuce subtiliť. suf ficiat eis pro ꝺeuotiōe capescen/ ꝺa qñ sunt creature rationales. ad beatitudinis impassibilitatem ozdinate.q̄s necesse est intendere qñq̄z regimini cozpis moꝛali.qñ/ q̄z erudiēꝺe rōi.sepe et primo. ꝺi/ uine ꝺilectiōi.ꝑ impletiōe suoꝝz ꝓceptoꝝ Intentio ꝑma cōcernit naturā.scꝺa industriā.tertia pu/ ram grām.¶Triclinīū minoꝛis mūꝺi.perfecta ꝺistinctiōe ogno/ scere spectat ad pbiē theologie professoꝛes.si voluerint naturaz ꝓprietatēq̄z otēplationis agno/ scere et illuꝺ implere grecum o/ raculum. notosolitos id ē nosce te ipsum .¶Si preterea voluerint

sapienter discernere quēadmodū theologia actiua spectat ad infimū. speculatiua ad mediū. mystica ad supremū cordis nri. In infimo sūt adolescētule. In medio cōcubine et regine. In tertio ē vnica p̄fecta cū dilecto. ¶ Triclinīū cordis includit in p̄cepto dilectionis. Diliges dñm deū tuū ex tota mente tua. Ecce supremū ex toto intellectu. vt ponit in luca. q hec est ratio. Ecce 2m Ex tota anima tua. ecce tertiū Ex toto corde. ecce simul totū. ¶ Hic tñ attende q̄ oia vocabula. rationali creature vt rationalis ē attributa sepe p̄mixtim accipiūtur. vnū p̄ altero. et singulū ipsoꝝ p̄ singulis q̄ multiplicitas vtendi. causat frequenter confusionem in doctrinali disciplina vel in studiosa meditatiōe. nisi p̄hetas noīm. quō sūitur apud doctores annotetur. Triclinīū elegāter exposuit et distinxit venerabil' Richard' et añ eū hugo. fundantes se in Aug' p̄cipue. Boetius q̄q̄ in suo de cōsolatōe q̄rtoꝝ q̄nto et p' istos dñs bonauētura. tam in lēura scōi sñiaꝝ. q̄q̄ in suo breuiloquio sub opendio. Denique mirabil' in suo itinerario mētis in deū. Hz et auctor de spū et aia. q̄ se iudice fuit tātūmō opilatoꝝ et collectoꝝ ex alīs. mlta notauit digna. Oēs postremo. q̄ de aia rationali et virib' ei' philosophice aut theologice tractauerunt. illustrāt triclinīū nri noticiā. Ita tñ q̄ theologica traditio p̄ferat. Dicitur hoc p̄pter Auicennaz et auerroim et platonicos et alios q̄rū recitatoꝝ fuit Albert' in suo de anima. et de intellectu et intelligibili discrepātes in mltis a fidei pietate. Seruet illud apl̄i. Oia tentate q̄ bonū ē tenete. ¶ Triclinīū cordis oueniēter assignatū ē p̄ triplex habitaculū seu cenaculum sub a p̄priatione. noīm istoꝝ. mētis. aia. q̄bus p̄ponit velut architriclin' ipse spūs rational'. Sponsus āt p̄t noiari anim'. vxor vero dicetur affect' vel affectio et hec multiplex. signant' triplex. Vnde noiari p̄t noster anim'. nūc aial'. si ex vtero aialis affect' gignit. p̄lem. nūc rōlis. si ex vtero rōlis affectōis gignit sobolem. nūc spūalis. si fetus ex multis affectiōib' p̄cedat. spūsāncto supueniēte atq̄ sui roris intima aspersione. mentem fecundante. ¶ Triclinium cordis. quandoq̄ reducitur ad binarium et senarium. quandoq̄ ad septenarium protenditur.

¶ famosa est apostoli distinctio. de homine veteri et nouo. interiori scilicet et exteriori. Dat interiori quicquid spectat ad diuina. Dat exteriori quicquid ad vicia. et ad brutales spectat affectus. Primū vocat. spiritualem hominem. alterum animalem. Vbi nominibus aliter vtitur. q̄ habeat distinctio nri triclinij. sed sñia facilē osonat sicut ista q̄ septenario dilatat.

Triclinū cordis habuit de⁹. q̄p/
rim⁹ noster Jesus x̄ps ꝺcōm hu
manitatē q̄dem fuit in eo mēs be
ata. ratio ꝓmpta. aia mesta cum
carne infirma. Significauit ꝺ tri/
clinū ꝺhugo sub metaphora. tri/
plicī. oculi. ſ. carnis rōis et mētis
seu ꝺcēplatiōis. Significauit hoc
ipm Richard⁹ sub typo triplicī.
diuersi ipi⁹ Jacob. Unū cū ancil/
lis fuit. bala et zelpha Alterū cuz
liberis. rachel et lya. Tertiū q̄ō
satis dat intelligi cū diuina sapiē
tia. de q̄ salomon decinit Mulierē
fortem q̄s inueniet? Hec vtiq; ē
sapientia. mr̄ pulcre dilectionis.
Hec nō ex virili semine. sed mysti
co spiramine. virgo ꝺcipit et pa/
rit dei filiū. qm̄ spūs rationalis p
Jacob figuratus. non sufficit ad
hūc partū. in vtero mentis. sicut
nec maria x̄go. fecūdabat a Jo
seph spōso suo q̄ non dñak. ꝫ ob/
sequi debz. dñe sponse suę. quā fe
cūdat spūs Jesu x̄pi. q̄ dñs simul
et pr̄ est et sponsus et fili⁹ in hoc
partu Porro de mente. q̄ supio/
ra cordis tenet principaliter. est
Apterverba lr̄e simul cū mysterio
ꝑtractandū Hec est velut in arce
ad quā inuitat apud salomonem
sapientia. et apud boetiuz ꝑhia.
quibus obedientes sci. et electi vi
ri ꝺscendebant in excelsa. hely/
as. helizeus. daniel. petrus sara.
iudith. Hester quoq; rogatura
assuerū. venit p ordinē ad tertiuz
ostiū. Xps demū in monte trāsfi/
guratus ē Jesus in cenaclo grā/
di strato. montis syon cibauit a/
postolos corpore suo. quibus et
prebuit se videndū post resurre/
ctionem. et spūssancti. celitus mis
si virtute. roborauit. docuit. et suc
cendit. colligēs illic et vniens hu/
miles mente cordis sui

Sequuntur de mente.

veritates x̄ti.

¶ Continuetur ergo de mente
expositionis collectio. repetendo
primitus. q̄p mens ab eminentia
nominatur. et in supremo cordis
triclinio collocatur. quia ꝓpriū
habet officium spiritualibus intē
dere non qualibuscunq;. q̄ ratio
cōiter. circa sui cognitionem: q̄ spi
ritualiū occupat. sed mens vacat
soli deo. ¶ Hoc iam premisimus
in hoc quid nois conuenimus a/
deo q̄p si vacet mens sibi. iam nō
sortitur nomen mentis. pro q̄nto
vacat alteri q̄z deo. Ipsam vero
constat non esse deum. Conueni/
sent in hoc quid nominis etiam
pbi summi. licet a modo ponendi
discrepassent. ¶ Mens sicut a
solo deo creatur in natura et in
essentia sic a solo deo formatur
et illuminatur tanq̄z imago. et si/
militudo sua. Hec iam conside/
ratio. discrepat a traditionibus
philosophoz qui posuerūt men
tem rationalem secundū mentem
proxime formari ab intelligen/
tia vltima cum ceteris errozibus

notatl.in tenore articulorꝝ parisi⁹ damnatorꝝ.de q̄b⁹nō est hic insi/stendū ꝑ singula Sufficiat inte/rim pōnes fidei simplr supponere nō ꝓbare. ¶ Mens opatur ad deū sub triplici habitudine .Pri/mo sicut ad ꝓncipium ꝓductiuū. Scdo sicut ad obiectū motiuum Tertio sicut ad donū sāctificatiū Primū hz cōe cū quolibet ente. Jñ reperit in mente.mod⁹.spēs et ordo.Rursus.vnitas.veritas. bonitas.Deniqz mensura.nume rus pōdus.Etenim cōsistit in re q̄libet q̄ntūcūqz modicū habeat entitatis.et in accidētib⁹et in ma teria prima vestigiū trinitatis Mens dū opatur ad deum sicut ad obiectū motiuū.sortit imagi nem trinitatis.in natura sua vbi/cūqz q̄literc ūqz fuerit collocata Rō.qz capax dei est. vt cū reco/lat.intelligat et diligat.nec ꝑt ab/oleri triplex hec potētia a mente ipsa.stante. Jñ nec in demonib⁹ lux hax potētiaꝝ seu viriū seu a/ptitudo naturaliū extinguit q̄n in se lux existat ꝓut esset sol in lu/ce sua etiāsi nihil extra se actuali ter illustraret ¶ Mens opata ad deū sicut ad obiectū motiuū.est nobilior⁊ exꝑssior similitudo dei na turalis qz si diuideret primo mō tanqz vestigiū Rō qz imago ꝓpt maiorem expressionem est nedum mediū deducens a posteriori tā/qz a signo ,causato ad cē sue no/ticiam.sed hab et in se formaliter saltim in actu primo cognitiōem et dilectiōem sue cause prime Re/te eodē modo quo discipul⁹ co/gnoscit.artē mgri obiectiue in a/lijs.sed formaliter eā aut saltim virtualiter in se capit.et hec ē ꝑ/ꝑa distinctio imaginis a vestigio ¶ Mens opata ad deuz sicut ad donū scificatiuū.sortit nomē simi/litudinis dei.qz ꝑ hūc modū. par/ticeps ei⁹ esse ꝑt et ß pl⁹aut min⁹ scōm exuberātiaz gre gratū faci entis.cū trib⁹ theologicl. virtuti/bus in via.aut trib⁹dotib⁹.aut a/ctib⁹ in glia.Rō qz gra gratum. faciēs.vna est in radice et essētia. et triplex in habitib⁹ fūdatl.⁊ for matl.in ea.et ab ea.q̄ꝝ ipsa est ra dix et forma.et finis ꝓportionalr ad essentiā diuinā.vnā in trinita te.et trinam in vnitate ¶ Utrum ꝺo gratia sit pri⁹ subiectiue in es/sentia aie qz in potentijs. Videt ꝙ in essentia sicut essētia est prior et potētior qz potētie.qz radicā tur et fluūt ab ea Sed neqz gra. immediate elicit act⁹ potētiarum sed impat illos⁊ virtutes eliciūt scz fides.spes.⁊ charitas aut po tētie mediātib⁹ his habitib⁹ qui sūt fides in rationali.spes in ira/scibili charitas in concupiscibili. ¶ Mens in parwulis baptisa/tis. cēnsenda est vera imago et similitudo trinitatis Ecce nūc in/cipimus inuestigationem theori/ce christianorum quam nullus sapiētiū⁊ prudentiū mūdi cepit.

Do cui⁹ cognitiõez.nõ sunt nẽcarie.inquisitiones pb̃ice.vel metaphysicales.nec mathematice sed sufficit grã cum spe ꝙ fide per dilectiõem opante. Quẽadmodum sub opendio.diuin⁹ enũciauit Augustl.ꝙ fide spe et charitate colit̃ de⁹ Iñ dedurit otra platõicos plotinũ.porphiriũ.hermetẽ.apuleum et files longo ꝓcessu.in suo de ciuitate dei ꝙin de ẽa religiõe ꝙ sol⁹ xp̃s dederat modũ generalem redeũdi.mentes in deum. purgãdo.illũinando ꝙ pficiendo neqꝫ oportebat theletas aut targyas magicoꝝ.vel ydolatrarus induci.sed respui. Sufficiebat deniqꝫ illud impleri.qõ hortatur ecclesia surſũ corda. Mens puulorum baptisatoꝝ.et generalr oim xp̃ianoꝝ q̃ntũcunqꝫ simplicium si sint in grã.censenda est soli deo. tanqꝫ sponso ẽo et soli suauit̃ inherẽ.p influxum formalez gratie gratũ facientl.Rõ qz acceptatur q̃uis nõ semꝑ exeat grã in actũ scõm exẽplũ in qualitatib⁹ materialibus albedine nigredine ꝙ calore.qz forma ꝛmunicat actũ suum primũ.q̃diu manet in subiecto. Sic em̃ homo dicitur rationalis et viuẽs a mente sua.etiam dũ homo dormit.duz actu nihil intelligit. Sũt aũt influxus fõrles ipſi⁹ gr̃e tres p̃ncipalr.q̃s appellat hierarchicos dionysi⁹ purgare. illũinare.pficere a ꝓpriate ad vigorẽ ẽutis in mente.ad fulgorẽ veritatl.et ad ardorẽ vel amorez charitatl.q̃s oẽs influxus.ipa cõplectit̃ q̃tuꝺo fruitiõis.q̃ ẽ pax exuperãs oẽm sensũ ꝙ in q̃ effect⁹ p̃ncipalis stat theologie mystice q̃ ideo ꝺr amens. i.sine mente. et irrationalt.i.sine rõe et stulta. i. sine ꝺsueto ordine ꝺgnoscẽdi.put infra nõbit̃ Mẽs puuloꝝ baptisatoꝝ.de q̃b⁹min⁹ videt̃.qz nõdũ hñt vsuz liberi arbitrij.cẽsenda ẽ naturalr ꝙ supnaturalr libere ẽo frui.q̃uis nõ libertate.vt ẽ arbitrans siue deliberans ꝓterea nondum dicuntur actu mereri vl̃ agere ẽtuose.ẽ complacenter et pulcre cũ decore ẽtutũ.copulãtur ipſi deo sponso suo.Rõ ẽ q̃a imago sue mẽtl.ad sui reformata ẽ honorẽ p̃ncipij scõm memoriã intelligẽtiã ꝙ volũtatẽ. Mẽs oibus hõib⁹.ẽ eq̃lis libertatl. q̃ ad essentiã et actũ primũ sed non q̃ ad actũ scõm ꝓpter impedimenta vel adiutoria.modo istis. mõ illis aduenientia. Caderet hic sermo de triplici libertate. scilz a coactione.a peccato.et a seruitute. Unde est preterea.ꝙ libertas arbitrij non p̃t cogi.nec ab hominib⁹.nec a deo nec a corpe.p̃prio.cuz experiamur ipſam libertatez totaliter frequentius impediri.quo ad actum suum. Sed aliud est cogi . aliud impediri vel ꝺturbari.prout sancti docent.

Mẽs primo mõ p̃us descripto nedũ eminet i cordis ẽclinio sup̃

ratiõem supiozem. sed locãda vi/
detur supza sinderisim et osciam.
Ratio qz portio siue ratio supior
vt talis ẽ intendẽ pt alijs sub õo
que sũt spũalia et intellectualia.
vt sũt angeli et sancti. Porro sin/
derisis est naturale iudicatoziuz
vel inclinatio sicut alij loquũtur.
Sed ß iudicatoziũ generalr attẽ
ditur ad vez in vniuersali. et in/
clinatio ad bonũ simlr in vniuer/
sali ¶ Mens aũt solũ respicit deũ
et inclinaꝫ ad ipm vnũ verũ bo/
nũ eternũ solũ et sũmum. Habet
igiꝫ obiectũ pus et pncipali⁹ ip/
sa mens. qz ratio supioz aut sin/
derisis. ppendiꝫ hoc. dũ pcedit
ad actũ zm tam scõm potentias
suas et vires qz scõm habit⁹ qb⁹
ipsa formaꝫ et decoraꝫ. ¶ Mens
nõ hz intellectũ agẽtem vel potẽ
tialem. qi potẽtias distinctas es/
sẽtialr ab inuicez. vel a se ipa. sic
multi pßantiũ locuti sunt. qs nõ
oportz imitari. qz ponebant aut
vnitatem mentis in oib⁹. aut ip/
sam nõ esse corpis formã nec de
nouo creatã. sed ppetuaz. nec ad
grãm et gliam a deo sublimari
cũ errozib⁹ hmõi. contra nre fi/
dei pietatem. ¶ Caderet hic exq
sitior sermo qua rõe õz mẽs. simꝫ
esse agens et patiẽs. mota et mo/
uẽs Sed hec in spiritib⁹ et a ma/
teria sepatis repitur libertas cũ
se ipam mouet. dũ se reflectit sup
se et sup act⁹ suos. Trãseam⁹ ad
pñs. oqsitiões hmõi speckatiuas
et metaphysicales. z ad modos
et ad cãs yñ mens dispgiꝫ reuer
tamur qten⁹ ei⁹ vnitio et simplifi/
catio pl⁹ nota sit. ne incurraꝫ ver
bũ ß im ꝑperñ ¶ Dispersit supbos
mente cordis sui ¶ Dispsio men
tis dedit occasiõem imposiroz⁹
noim. qs nce fuit sapiẽter attẽtos
esse circa rez ꝑpietates. vt mens
a mene diceret. Est aũt mene. idẽ
qđ luna vel defect⁹ Mens aũt p/
sertim stulti. scõm sapiẽtis ỽbum
vt luna mutaꝫ. Lunatica qppe ẽ.
quã spũs immũd⁹. mittit nunc in
ignẽ cupiditatl. male inflãmatez.
nũc in aquã tũoris male suffocã
tem. nũc elidit in terris cogitatio
nũ noziaz. de terrenis. et voluta/
taꝫ et clamat. et stridet z spumat
et arescit. z discerpiꝫ p varia. vix
tandem redit ad se. per lucidum
interuallum. vt deum noscat z se
et hoc ab infantia ¶ O qsepe de
scendit nostra mens. de hierusalẽ
pacis in hierico. lunaris mutatio
nis. O qtiens incidit in latrones
Sed loc⁹ est hic et nũc. doctrine z
nõ qrele. ¶ Dispsio mentis. cãm
hz duplicem in genere. Quedam
viciosa est. altera nõ viciosa Vici
osaz. quedã ẽ ex originali culpa.
qdam ex veniali. qdam ex morta
li. Sunt aũt cause alie. nõ viciose.
sed naturales. quẽadmodũ est ne
cessitas sõni. qbus aliquoz vide/
atur opinio sentire. q ꝑ statu na/
ture institute mẽs nõ fuisset a so/
mno depzessa nec etiã in pueris.

quin actu semp meminisset.intelle
xisset.et dilexisset deū.Et hoc pri
uilegiū trahere volunt ad btām
virginē.imo ad Jobem baptistā
etiā ex vtero.sicut nō est dubium
q̄n xps viator.sp dicere poterat.
Ego dormio et cor meū vigilat.
Quippe beat⁹ erat.scōm mentem
Nō sic Jobes et maria Item⁹ B
et in alijs .cū traditiōe cōi.q̄ in i/
stis etiā.q̄nq̄z mens cessabat ab
actib⁹ suis.et causis naturalibus
et ostat sine pcō ¶ Dispsio men
tis p statu nature lapse.de qua pn
cipaliter erit sermo.nunq̄z intelligit
fieri.quo ad actū suū primū.Hoc
iā tactū est.qr sicut aia rationalis
est ppetua.p⁹q̄z creata est. siue sit
in corpe siue extra corp⁹. Lux est
q̄dam in se nata luciōū reddē in
actu Scōo subiectū ꝺispositū. vt
corp⁹ vel se ipm si nō aliq̄s inter
uenerit ober. Jñ et naturalia. in
demonib⁹ ꝑm dionysiū splēdida
remāserūt Vocalis aūt act⁹ scōs
ipsa opatio elicita et immanens.
vel impata et transiens ¶ Disp/
sio mentis q̄ ad actū scōm ꝓue/
nit q̄nq̄z negatiue.q̄nq̄z priuatiue
Negatiue siquidē.dum nō finitur
exire in actū sine culpa sua Priua
tiue vero cū culpa sua. Exēplum
primi in dormientib⁹.infātibus q̄
fatuis naturaliter.Exēplū scōi in e/
brijs q̄ philocaptis q̄ alijs q̄s ex/
cecat sua malicia ¶ Dispsio men
tis habeī virtuose.dū spūs ꝓter
actus virtutū.in actiua.pro tunc
impedit cogitare de deo solo et
manē in arce sua.Certū est āt q̄
oēs ⁊tutes ꝺsonāt q̄ ad habit⁹
suos.nec se impedīūt.Actus ⁊o
sepe mutuo se nō opatiūt .Quis
nesciat q̄ act⁹ vite actiue.suspen/
dūt act⁹ vite ⁊platiue et econ/
tra.Non em̄ simul est vacare acti
onib⁹ extrinsecis.et intrinsecis.specu
latiōib⁹. ¶ Si aūt q̄rat vt̄z sēp
oporteat agē id qđ melius ē in se
Clara ē rōsio q̄ nō.alioq̄n q̄libz
obligaret ad opa superogatōis
Nam virt⁹ et ars ēminos suos
hīt et certos ¶ Sufficit igit pro
regula ad salutē.q̄ fiant act⁹ qui
tūc iacent sub precepto opantis.
q̄ntūcūq̄z q̄s videat idone⁹ ad
aliq̄ ꝑdit⁹ talēto mltiplici ad su
pererogandū q̄ regla tollit scru
pulos sup distributiōe talenti ac
cepti.q̄s frequēter inducit feruor
indiscret⁹et zelus nō scōm sciam
ꝓueniēs ex radice superbie vel va/
nitatis.vel certe a demonio meridi
ano.cui⁹ oculi sūt. sicut palpebre
diluculi.et qui p arrogātiaz fer/
uescē facit sicut ollā/ꝑfundū ma
ris.cui cor stultor⁹ opatur.et po
nit q̄i vnguēta bulliuerit.B est cū
de vitijs virtutes effingit . ¶ Di/
spersio mentis q̄ ad habituz grē
gratū faciētis.nunq̄z ꝓuenit abs
q̄ pcō mortali.sed act⁹ eiusdem
grē ꝑt sine culpa mortali vel ve/
niali freq̄nter interrūpi.Hec ps
sequitur ex p̄cedēti ¶ Jñ p facilio/

ri noticia oim q̄ tractam⁹. possu/
m⁹ p distinctiōem dicē q̄ mēs in
hoie. sicut aia rationalis. ꝑt cōsi/
derari dupl̄r ¶ Uno mō ꝑm eē su/
um. ¶ Alio mō scōm bene esse. ¶ Si
primo mō sic ē incorpalis q̄ ima
terial' naturalr ¶ Si scō mō sic re
cipit varietates plūas. et ꝟ du/
pliciter in genere. q̄ vel ostituit.
scōm bene esse habituale suū solū
vel secūdū esse actuale ¶ Si secūdū
esse habituale. sic est dupl̄r. vel se/
cūdū habit⁹ pure supnaturaliter
infusos. vel secūdū habit⁹ natura
liē p assuefactiōem acq̄sitos ¶ Tal'
est distinctō debene eē actuali. q̄a
vel ꝓcedit illud ex habitu supna
turali vel supnaturalr. vel solum
naturaliter ¶ Fierēt subinde multe
distinctiōes de opatiōe mētl. aut
aie rationalis. q̄ ad bene esse vel
q̄ ad esse scōm q̄d. qđ ē addituz
sub suo esse. ¶ Et secūdū istos re
spect⁹ haberē noticia. cur aia tot
noib⁹ appellat'. cū sit essentia sim/
plex et vna. vt q̄ dr spūs. mens.
ratio. aia. dicit' portio superior q̄
inferior. dr intellect⁹ speculativus
et practic⁹. dr simplex q̄ opositus
aut discursiu⁹. dr habilis et actual
vel adeptus. dr agens et possibi
lis. dr inuētiu⁹ et iudicatiu⁹. dr li/
bex simplicit et libex arbitrium.
dr synderisis et scia. dr naturalr
agens. dr rōlis ocupiscibilis q̄ i/
rascibilis. dr tādem p̄ncipalr sps
ognitiu⁹ et dr volitiu⁹. dr mens
collecta et vnita in hūilib⁹ deuotl.
dr dispsa i superbis mēte cordis
sui. ¶ Ueritates octo dixim⁹ de
dispsiōe mētl. ¶ De collectōe vi/
deam⁹ sil' et de deuotiōe ¶ Colle
ctō mētis ad deū ꝑt acq̄ri. q̄ via
triplici in genere. ¶ Una ē p deuo
tionē simplicē. ¶ Altera p philoso/
phicā inuestigatiōem. et intelligē
tiā. ¶ Tertia p theologiā. q̄ ople/
ctit' intelligentiā. et deuotiōez sil'
si plena sit. ¶ Nūc de prima p̄ncipa
liter ē intētio ad dfusiōez supbo/
rū. mēte cordis sui: ¶ Describitur
ār deuotio ꝑm doctoēs. noiatim
hugonē in suo de orōe. ¶ Deuotio
ē eleuatio mentl. in deū p pium et
hūilem affectū. fide. spe. et chari/
tate subnixū. ¶ Nihil hac descripti/
one veri⁹ nihil lucidi⁹. nihil ꝓposi/
to nr̄o simpliciū documēto accō/
modatius tradi potuerat ¶ Porro
de mētis deuotiōe. nō siluit scri/
ptura. loquēs de offerētib⁹ mēte
ꝓmptissima et deuotissima ¶ Mēs
deuota est in icipiētib⁹. deuotior
in ꝓficiētibus. deuotissima in ꝓfe
ctis ¶ Collectio mētis per deuotio
nē. nihil aliud est q̄z eleuatio ¶ Non
em̄ ꝑt mētis eleuatio fieri ad de/
um p piū et hūilem affectū. quin
colligat' ad vnitatē ¶ In qua vnio
ne tradit diuin⁹ dionysi⁹ mysteri
um cōsistere. theosophie xp̄iano/
rū. ¶ Unde ꝑterea sūitur. distinctō
spūalis amoris a carnali. q̄z ꝑm⁹
vnit. alter spargit ¶ Et q̄z talis v/
nio nō attingit' absq̄z amore spū
ali extasim faciēte. tradiderūt ex/

positores sui q̄ appellat theologiam mysticā experimentatiū vt gustatiū amoroz de q̄ ḡt vn⁹ ink ceteros q̄ amor hmōi cābatur sine cognitione ꝓuia vel comitr. Qō an vex sit et qūo ꝑt accipi tactū ē alibi sub xp̄i. oīderatiōib⁹ et hic supadvenīt aliq̄ Certissimū quidē ē. q̄ amor ois ognitionem p̄supponit. vnam aut alterā habem⁹ ecce tria p̄cipalr in descriptiōe deuotiōis Primo. q̄ est eleuatio mētl. in deū. scōo q̄ hec eleuatio fit p̄ piū et hūilem affectū. tertio q̄ hmōi affect⁹ debz esse. fide. spe. et charitate subnixus seu format⁹. Pōt hic explicari q̄tuor cē deuotionis finalis. materialis. efficiens et fōzlis. Posset insup aperiri. quid intelligim⁹ p eleuatiōez mentl. in deū. qz nō fit h̄ sermo de eleuatione locali cū de⁹ sit vbiq̄ et sēp intimior menti q̄ mens sibi ipi Sed intelligim⁹ de eleuatiōe spūali. nō scōm esse mētis. sed ꝑm bene esse habituale et actuale p affectū. s. piū. et hūilem qui q̄q̄ stat in habitu solo. q̄q̄ ꝓcedit ad actū. quēadmodū fidem spem. et charitatē. Hūc prohabitib⁹. nūc p actib⁹ accipimus Accipiētes aūt p actib⁹. cōueniēter in primis coartam⁹ sermonez ad tria hec vocabula. affect⁹ pius et hūilis. Ita vt abbreuiando dicere possem⁹ q̄ deuotio est affect⁹ pius et hūilis Quisq̄s ergo plene cognouerit. quid est affectus pi⁹ et hūilis. sciet vtiq̄ q̄d est deuotio Et q̄m finis legis est dilectio ꝑm apl̄m. cōformiter ad xp̄m testificātem in duob⁹ māndatis dilectiōis. tota lex pendet. et ꝓphete fuit opinio celebri. q̄ theologia xp̄ianoz. magl. est affectiua ꝓprie q̄ speculatiua vel practica Non em̄ data est lex xp̄iana vt hic intelligam⁹ deū. sed vt captiuem⁹ oēm intellectū. in obsequiū xp̄i. Valet hec oīderatio p̄ simplicib⁹ xp̄ianis. et militat aduersus supbos mente cordis sui. qui nihil credere volūt. nisi pri⁹ intelligāt. q̄les erāt pbi. q̄s damnant pisanenses articuli de erroze. quasi per oia speciālr dā dicebāt. q̄ nihil scit qui pōle nō studuit Ꝑ insup nō est alia felicitas hoīm q̄ studere pōle. et q̄ nō est curandū de fide Procedit rursus hec cōsideratio. cōtra supbos. solo noie et vanitate theologos. qui studēt solū vt sciāt. vel sciank. nihil vero trafficiant ad effectū. nihil ad mores et virtutes Et cū dixerit etiam gentilis pbus Inquirim⁹ q̄d sit virtus nō vt sciam⁹. sed vt boni efficiamur Cognouim⁹ ꝓcholoz aliq̄s quib⁹ ois doctrina miscens cū speculatiua. pietatez fidei ad effēm redebāt grauis molesta. nauseās et onerosa Ita vt doctoēs deuotos deriderēt vt beatas et vetulas. quales sūt apud illes. Gregl. bernardus. imo

damnata arrogãtia et amentia. Aug. q dñs bonauẽtura cũ sibi Est inquiũt doctrina eoꝝ. ad ꝓi cationem et deuotionẽ. quasi stare neq̃ant piter deuotio et eruditio Sed q̃ d verũ est q repugnãt. scia inflãs et charitas edificans qz execrabilis est supbo hũilitas Sed est scia q̃ non inflat sapiẽtia scz q̃ de sursuz est pudica. suadibilis pacifica q̃ eruditẽs intellectum simul per deuotionẽ informat et inflãmat et pascit affectũ. fauus. .s. cum melle. oleũ cum igne. vtile cum dulci. Deuotio nihil hñs de pbia vel theologia scholastica speculatiua. sufficit ad salutem Sufficit insuper ad collectionem vnitiuam mentis cum deo. per supermentales excessus. pbia vero et theologia sine deuotione. disp gunt superbos mente cordis sui. deprimũt et auertunt. vt se misceant questionibus infinitis Ratio breuis in ꝓmptu est. qz deus superbis resistit. hũilibus autez dat gr̃am. Declaratio sermonũ tuorum illuminat ait psalmista et intellectum dat paruulis. Consideremus ꝓprietatem deuotionis vt consequẽter appareat. quales sunt ad deuotionem Illi nimiruz q̃bus est suauitas in affectu pietas in intellectu. hũilitas in effectu simul q intellectu Est itaqz deuotio affectus pius et humilis Quid ẽ aũt affectus nisi spontanea q̃daz et suauis inclinatõ ait hugo Por ro otrariat affectꝰ suauitati/mentis duritia. q̃ opũctiõe nõ mollit de qua sapiẽs. Qui autẽ mẽtis ẽ dure corruet in malũ. Et iterum Cor duꝝ male habebit in nouissimo Cõtrariat pietati fidei. mentis insipientia. de qua psalmista. Dixit insipiens in corde suo. non est deus Et alibi. Illuminans tu mirabiliter a montib⁹ eternis turbati sunt oẽs insipientes corde. Predicam⁹ xp̃m ait apls. grecis quidẽ stulticiam Cõtrariat hũilitati. spei. menti. arrogantia. que p̃sumit de meritis. vel desperat de p̃mijs sic ẽ vir q̃ nõ posuit deũ adiutorẽ suũ. sed p̃ualuit in vanitate sua. Et rursũ Man⁹ ei nr̃a excelsa et non dñs fecit hec oñia Et illud de iudeis apud xp̃am Desperauim⁹ Sciuerit igit̃ õnis hõ. qui noluerit oprehendi sb̃ b maledicto. dispsit supbos mẽte cordis sui. q ad mentis collectionem vnitiuaz nc̃aria est deuotio. quã descripsimus. q̃ est eleuatio mentis in deum per piũ et hũilez affectũ. fide. spe. et charitate subnixũ Propterea quẽadmoduz videris carẽtem istis dic q dispsus est mente cordis sui: q̃ntũcunq̃ se pb̃m. vel scholasticũ theologũ eẽ iactet Dic illud Job de tali Si ascenderit in celum supbia eiꝰ et caput eius nubes tetigerit. q̃si sterq̃linium in fine perdet. et dicent qui eũ nouerãt vbi est? Quasi sõnium auolans nõ inueniet. et

transiet q̄i visio nocturna ¶Dic ꝙ est sal infatuatū.efficiendū et conculcandū ¶Nec' vero si quez agnoueris in affectu suauez.piū et hūilem.si ad deū cū simplicitate fidei spei ꝙ charitatl.eleuatū.q̄zuis iste sit sine lr̄is sine pb̄ia sine theologia.talis vtiqz collect' et vnitus est mente cordis sui. Quid igit̄? ¶Vana est pb̄ia.inutilis est theologia!¶Vana ꝓrsus inutilisq̄ noxia habenti si nō comes affuerit deuotio.que pius est et hūilis affect' qua comite poterit ad intelligentias plīmas euehi. q̄s non habebit de lege cōi simplex x̄pian⁹.¶Poterit insup talis esse vtilis in doctrina q̄ fides saluberrima gignit̄.nutritur defendit̄ roboratur¶Vtilis p̄terea sicut dicit apl's ad arguendum ¶Proinde deuotio sola non sufficit ad explicationem sui mentib' alienis insinuandā.cū amplius in experimēto tali sensu vel affectu.q̄z ratiocinatio intellecta consistāt.¶Būt idcirco male deuoti.simplices illi.qui iuxta suas affectōnes.tradere satagunt alīs regulas et leges ex scripturis sacris ¶hinc fatue reuelationes.hinc superstitiose affectiones ꝓdierūt ¶Sic ecōuerso pb̄i q̄ theologi deuotione carentes sinistras de deuotiōis mysterio. derisiones intulerūt ¶Rursus ita se habent affect' pietas et hūilitas in deū. vt neq̄at vna veracit̄ sine altēa inuenirī¶Quisq̄z em̄ pietas fidei:rite stabilit̄ sine affectōe humili.nec hūilitas spei.et suauitas charitatl.sine fidei solide pietate. Quo factū est aliq̄n vt dolēs. penitēq̄z se,dicerēt ñ nulli lr̄ato ꝙ non in simplicitate parentū.s.lai coꝝ ꝓmansissent.¶Fides itaq̄z dono dei ē. ne quis gl'iet ¶Pax isup in credendo p̄dicabat ab apl'is suis¶De' inq̄t spei.repleat vos oi gaudio et pace in credendo .Rō subdit̄ vt abūdetis in spe et virtute spūsc̄i q̄ x̄tus est charitas Caveret hic sermo de certitudie fidei.et quēadmodū intellect' in ipa stabilit̄ sicut̄q̄ in spe et in charitate.p oīmodam sui derelictionem sub potenti manu dei.captiuādo oēm intellectū in obsequiū x̄pi.q̄lit̄ suadebat.¶Grigoson' anastasie.¶Tu vero ancilla x̄pi.tropheū crucis tota mente ostringe Mod' infra notabit̄ Quid autez est mens tota. nisi mens vnita totalr̄ et collecta!¶Dis vero mēs talis deuota est in incipientib' deuotior in ꝓficientib'.deuotissima in ꝓfectis.q̄s non dispgit superbia mentis cordis sui ¶De deuotissima mente dicem' aliq̄¶Primo de deuotiōe ꝓfectoꝝ ad alios reditura¶Deuotissima mens q̄lis est in ꝓfectis!hz in se secretū soli tudinis' serenū lūinis.tabernaculū pacis.hz et cenaculū seu diuerticlm refectiōis.cubiculū reqetionis.nidulū pullificationis. hoc ē ex bernardo.¶Idoit illic lucē q̄m

non capit loc⁹ Audit armoniaz quã non capit tẽp⁹. Odorat fragrãtiam. quã non ꝑgit flat⁹. gustat cibũ. quẽ nõ minuit edacitas heret amplexui. quẽ non deuellit sacietas Hec ex augustio Sed admirabilioꝛ ẽ sup oẽs. dionysij traditio. q̃ videt insipiẽtib⁹ corde rem magl. inuoluẽ otradictõibus q̃z docẽ. Siquidẽ ad timotheuz scribẽs de mystica theologia sic ꝺt Tu aũt timothee circa mysticas visiões. corroborato itinere et sensus delere. et intellectuales opatiões. et sensibilia et inuisibilia et oñe nõ ens. q ens. q ad vnitatẽ vt possibile est insci⁹ restituere ipi⁹. q̃ est sup oẽm essentiaz et sciam et a te ipso. et oibus. immẽsurabili et absoluto. pure mentis excessu ad supessẽtialez. diuinaꝝ tenebraꝝ radiũ oia deserens. et ab oibus absolut⁹ ascendens.

Querẽt aliquis qũo pñt hec fieri. q̃ repugnare videñt in forma ꝺboꝝ? Tentem⁹ aliq̃ dicere ꝓnotando. q dupler est hic notificatiõis mod⁹. Un⁹ doctrinal⁹ extrinsec⁹ Ali⁹ expimentalis intrinsec⁹ Uñ sciendũ q ois ognitio nr̃a ortũ hz ab aliq̃ experientia. Dis ꝓterea ognitio si ꝑfici debet in expientia ẽminaꝛ Expiẽtie vero nomẽ ꝺt ab ex. et pario paris. qz pariꝛ expientia. ex reb⁹ in virib⁹ ognitiuis q affectiuis Hinc dicim⁹. B exꝓor B operio. B repario Est aũt experientia scõm rez seu q̃d rei. ꝓceptio simplex nõ discursiua. causata seu ꝓata immediate ab obiectali motione Ita q sufficit ad hãc ꝓceptionez pñtia obiecti cũ potẽtia ꝓceptiua. remotis ipedimenti. Si ei color obꝭciat visui. sufficit ad visiõez. ꝑ solã impedimentoꝝ ablatiõez. vt q oculus non sit clausus nec cecat⁹. nec aliter impedit⁹ Sic est de auditu respectu soni. De gustu respectu gustabilis. de tactu q olfactu suo modo. Cetez ꝓceptio ponit in diffinitiõe ꝑ genẽ. q̃ scõm nomẽ ꝺt ꝑfecta captio. et hec cõuenit expimentali ognitiõi p̃cipue. qm̃ in ipsa ꝓput experimentalis ẽ. non cadit erroꝛ vel deceptio. nisi forte occasionaliter apud potẽtiaz discursiuaz. quẽadmodũ ꝺt ypocras. q experimentum est fallax Cãm dicti p̃misit Ars inquit longa Ars itaq̃z formal nõ ab vno tm̃ expimẽto. sed a pluris quorũ vtiq̃z singlm vez est. Alioquin ñ esset ꝑ experimẽtũ Attñ obinatõ expimentoꝝ. q q̃stio discursiua de q̃ditate. et ꝺitiõib⁹ rez experimẽtataꝝ imo et ipoꝝ experimentoꝝ q̃ res sũt. an sẽ vel accidẽtia sepe fallit Cõsurrexit piñnẽitas grãmatice et logice. procõicatiõe mutua sup experimẽtis singulis. et reb⁹ exptis. ne omnes aut plures experiẽtie laterẽt vicissim hoies. p̃sertim experiẽtie interiozes q̃s nemo nouit nisi spũs hõis qui in ipso est Cõsurrexit

veniꝫ mod⁹ alter cognitiõis.ꝫ p experiẽtiam q̃ disciplinalis vel scholastic⁹ vel doctrinalis appellat̃ per voces et scripta.qm̃ alit̃ nõ possum⁹.ocept⁹ ꝑmos per experiẽtiaz habitos exponẽ Cõsurrexit etiã distinctio vet⁹. de occeptib⁹ prime intentiõis.et secõde vel tertie.et de modis significãdi.et de suppositiõe naturali. Tota postremo ps. pbie q̃ rationalis ꝺr ꝓterea nc̃ariũ sũpsit exordium.

¶ Suffecerit ad pñs ꝺmemoratio distinctiõis vt oñdam⁹ ꝑmo ꝙ vnio mentis de q̃ nũc loq̃mur ꝺsistit in experientia ꝓterea trãsfundi nõ ꝑt in alios p doctrinaz sicut nec visio.nec aliq̃ sensatio exterioz aliter in alios trãsfũditur. nec amoz nec odiũ.nec letitia neꝫ dolor.neꝫ generalr aliq̃ experimentalis cognitio // Nihilomin⁹ doctrinalis traditio nõ ẽ frustra. Primo ꝓter inductiõem vt fiat amplificatio.potẽtiaꝝ pceptiuarũ.cũ obiectis exꝑimentalr pcipiendis.Deiñ notificatio fiat ipedimentoꝝ q̃ten⁹ auferant̃. Hec em̃ duo sufficiũt ad experiẽtiam. Ita tñ si obiecta moueãt naturaliter Alioq̃n tertiũ remouerem̃. s. actualis et libera motio obiectal qualẽ hz extra se deus.q̃lem hz libertas arbitrij sup act⁹ suos Null⁹ ideirco putet vel expectet ꝙ ab hoie de ꝙ se.sibi tradi possit cognitio:sup vniõe mentis cũ deo.Merito quidẽ.qz nec de q̃cũ ꝫ experiẽtia ꝑt hec fiẽi circa creaturas.Nemo ꝑterea speret experimentũ.nisi sublatũ fuerit impedimentũ // Est igit̃ cõe studium. oim q̃ de theologia mystica.que ꝺsistit in vniõe locuti sunt inducẽ ad tria q̃ requirũtur et sufficiunt videlz desiderium diuini obiecti. Remotio impediment̃ Imploratio diuini beneplaciti . Primũ fit insinuãdo pulcritudinẽ et valorẽ Secõm fit aperiẽdo defectũ nr̃m et lãguorez Tertiũ fit per ozõnis vehementiã et ardorẽ.Hec autẽ tria oplectit̃ ipa deuotio.q̃ est eleuatio mentis in deũ.sicut in obiectũ ꝓpriũ et ꝺ per piũ et hũilez affectũ.in quo sp est deo beneplacituz // Occurret forsan aliq̃s et dicet Quid ad te de doctrina mystice sapiẽtie q̃ non es particeps hui⁹ experiẽtie? Rñdeo Credidi ꝓpter qꝺ locut⁹ sum.Credidi sermonib⁹ expertoꝝ.ꝓpter qꝺ ꝺformit̃ ad eos locut⁹ sũ.q̃ten⁹ induc̃ar.ꝛ inducã.quãtũ dñs adiuuerit.ad desideriũ tãti obiecti cum isto q̃ dicebat .Vnã petij a dño hãc requirã Vnã videliz pciosã margaritã euangelicã q̃ habita dicam⁹.sufficit.q̃ non habita saltem desiderare ocupiscam⁹ Enitamur deniqꝫ.p remotiõe cuiuslibet impedimenti.cũ imploratiõe diuini bñplaciti Sanabit ita forte oculũ mentis.ꝛ ei se pñtabit experiendũ.gustandũ ꝛ videndũ.ꝫ suauis ipse ẽ.ꝫ magna multitudo.

dulcedinis sue. quã abscondit timẽtib⁹ se. ¶ Supest oñdẽ. ꝙ doctrinal⁹ traditio theologie mystice se extẽdit ad theologiaz scholasticam. nec ab ea diuersa ẽ vl̃ se clusa. imo nec a ꝟba pꝛiaꝛ fiet aũt ꝟ omode. si verba bti dionysij a paulo. imo a spũsco docti. docꝛdauerim⁹ adinuicẽ. per scholasticaz theologiã. cui⁹ ignorãtiã habẽtes q̃uis expientiaz inẽnsecaz sẽtiãt btẽ vniõis. tñ hanc doctrinal⁹ clucidare neq̃bũt. Exẽplum ẽ manifestũ in doctrinis phylosophicl. ¶ Nõne poterit astrolog⁹ q̃ nũq̃ expert⁹ est eclipsim sol⁹ et lune tradẽ doctrinã hui⁹ rei q̃lẽ rustic⁹ q̃ expiet ipsas ad oc̃m tradẽ neq̃bit! ¶ Posterit rustic⁹ vtiq̃ dicẽ socio pñti ¶ Aperi oculos et vide. poterit extẽdẽ digitũ ad eclipsim. sed nil ampli⁹. ¶ Astrolog⁹ ꝟo. licet ita monstrare nõ poterit pñtialr. docebit tñ absentes q̃liꝫ aperiendi sunt oculi qualia sũt impedimẽta q̃ remoueri oporteat. imo si catholic⁹ sit diuinum bene placitũ iungẽ nõ omittet q̃ facit eclipses si vult et q̃ñ vult ¶ Sic in ꝓposito. nisi ꝙ astrologus hz demõstratõez. theolog⁹ vero solaz eruditiõez in fidei auctoritate firmatã ¶ Multi multa locuti sunt⁊ nos multotiẽs iam inter multos. de et sup ꝟbis dionysij dum tractat de mystica theologia et diuina sapiẽtia xp̃iano⁊. ¶ Dixerunt aliqui ꝙ cõsistit hec theologia. in abnegatiõe oim a deo. ¶ Alij ꝙ in affectu et dilectõe. nõnulli ꝙ in telligẽtie puritate. ¶ Alij ꝙ in mentis ad deũ collectiõe vel vnione ¶ Alij ꝙ in deuotiõe seu mẽtis eleuatiõe. ¶ Alij ꝙ in raptu vel extasi vel mẽtis alienatiõe q̃s ser posiciões absq̃ otẽtõe ꝓtractem⁹ sub certis ꝓpõnib⁹. oñsuri oporꝛmiter ad ꝟba cãtici marie. qđ existit in expimentali. et gratuita vnione seu collectiõe et exultatione hũiliũ mente cordis sui cũ deo. dũ disp/sit. supbos. dũ deposuit potentes de sede. dũ esurientes impleuit bonis dũ suscepit isrl̃ puerum suũ recordat⁹ mie sue ¶ Dicam⁹ igitur abbreuiato sermone. ꝙ sapientia xp̃ianoꝝ de q̃ tractauit diuinus dion̄. est vnio mẽtis seu collectio tanq̃ ꝓ genẽ. Jũgit experimẽtalis et gratuita. cũ pꝛe lũinuz deo tanq̃ ꝓ formali differẽria et ⁊ ꝓ fine vel obiecto: Mens ponit q̃si ꝓ materia vel subiecto. ¶ Habem⁹ ecce gen⁹ descriptiõis. s. vnionez simul cũ obiecto suo deo. et mẽtẽ ꝓ subiecto. ¶ Nec oportet insistere scrupulosi⁹. qꝛ null⁹ ambigit ¶ Sed in ꝟ est difficultas. q̃ et q̃lis sit ista vnio. et quẽadmodũ ꝛpetur et cur ꝓ dña additũ. expimentalr et gratuita. ¶ Porro q̃n gratuita sit hec vnio. q̃s negaret. ad quaz nec natura sufficit nec industria? Sed neq̃ satis ẽ vnio gratuita si nõ percipialr. quẽadmodũ deus habitualr. vnit ꝓ grãm ⁊ ꝟtutes

in puulis baptisati. qs tñ nō dici m⁹ mystice sapiētes. ¶ Superest igit difficultas velut vnica qō sit et qūo fit vnitiōis expientia Posſum⁹ aūt dicē. q expimentalis vnio mentis cū deo. ē simplex ⁊ actualis pceptio dei gr̄e sue. gratū faciētis dono qualis ℔ incipit. ⁊ pficitur in glia. per grām ostūmatā. ¶ Est igitur hec vnio expimentalis p̄gustatio q̄dam glie pignus et arra felicitatis. eterne. cui cōtraria ē dispsio et auersio supboruz mente cordis sui. Relinquit tādē hec depurata. seu expolita theologie mystice descriptio. ¶ Dicēdo q ē expimētalis dei pceptio Potius aūt ponit pceptio q̄z cognitio q⁹ generalis ē termin⁹ ad oēz vim mentis. ſ. rationalem. cōcupiscibilem. irascibilē. vel ad vim apphensiuā et affectiuā. q̄uis nihil vere videat pcipi. q̄n vis apprehensiua. concurrat. ¶ Alioquin vis affectiua fieri posset in cognitiua qō aliq̄ nedū ocedunt. sed hoc p bare otendūt. ¶ Nec theologiam scholasticā suscipiūt in hac parte sed a mystica secernūt super qua re videri poterit in pcessu.

De experimētali vnione veritates.

¶ Experimētal dei pceptio. facialiſq; imediata. nō hētur ℔ in via de lege cōi. sed expectat p p̄mio in glia ostūmata Cōcedit hec ab oīb⁹. nec oportz pbatiōib⁹ imorari. imo sic concessa est propositio vt in erroze aliq̄ plapsi sint. dicētes q nec in patria deus immediate videbit sed in theophanijs q̄busdam otēperātib⁹ inaccessibile lumē dei. imbecilli menti. Quo sup erroze destruendo. doctores nedū copiosissima disputatiōe. sed sētētiali determinatione pcesserūt iuxta notata dñi bona uenture. scdo sñiaz. dis. xxiij.

¶ Expimentalis dei pceptio nō videt esse fōzliter ipsa vnio. ¶ Admittit aūt hec p̄dicatio. q̄i per cām vel ocōitātiam sed nō multū int est ad rē nrām Tāta q̄ppe ē onexio oim viriū mētis. vel habituū virtuosoz cū habitu gr̄e. et actu principali ei⁹ q apparet q̄dā circūincessio. velut in benedicta trinitate. suo modo ¶ Est em̄ gr̄a gratūfatiēs. vna in trinitate habituum theologicoz et trina in vnitate sua seu radice. sicut mēs vna est in essentia. et trina in potētijs ¶ Utz vero potentie sint realit ab inuicē distincte. vel tātūmodo relatiue seu oparatiue Et si gratia prius informat essentiam mētis q̄z potentiam. parū interest. pro deuotis scrupulosius inquirere. ¶ Experimentalis dei perceptio videtur fieri. dum influxus formalis et habitualis gratie gratum facientis in actus suos immediate se protendit. Exemplum de formis alijs. dum ex actu primo qui ē informare. procedunt ad actus secundos sicut vita ad viuere. lux ad lucere.

intellect⁹ ad intelligē. sens⁹ ad sentire ¶ Sūt aūt effect⁹ plimi gre. Tres hierarchici. Purgare illuminare. perficere q̄s alīq̄ multiplicāt. scōm mētis vigorē. fulgorē et amorez. dicentes q̄ ꝟtutem memorie. purgat. eleuat. et stabilit. fulgorē intelligētie illūinat informat et assimilat. Amorē affectiue pficit. viuificat et vnit. et mētē acceptam deo reddit. ¶ Experimētalis dei pceptio. fit scōz fruct⁹ spūs. q̄rū maxim⁹ et ꝑmus est charitas. i. cara vnitas. vñ ꝑdeunt alij. gaudiū pax patiētia. longanimitas. bonitas. māsuetudo et fides modestia ōtinentia castitas. Jñ charitas put ē virt⁹ theologica dic̄ habitū sed ꝑut ē fruct⁹ dic̄ actuale charitat. experimentū. vel sentimētū. q̄uis nesciat hō certitudinalr vñ veniat aut q̄ vadat. sicut infra notabit ¶ Experimentalis dei pceptio. vel noticia si pura esse debeat. z vehemēs. re q̄rit in sensib⁹ aie ꝓportionat. sensibus carnis. q̄ purgent. illūinentur et pficiant ꝑ. opationes gre gratū facientis. q̄s nūc elicit immediate. nūc imperat mediate per habit⁹ virtutū. donoꝝ et beatitudinū. Sic experimur. q̄ homo nō pcipit se viuē nisi duz aia ꝓcedit ad act⁹ scōdos per opa vite. q̄. cessāt vtiq̄ posit. impedimentis in sensib⁹. per ebrietates. per sōnum per infirmitates aut egritudines ¶ Experimētalis dei pceptio si debeat eē pfecta. et talis q̄ dici mereat sapientia diuina vl mystica ēminat in caligine quā inhabitat de⁹ vere abscōdit⁹ et qui ponit tenebras latibulū suū q̄ vt fiat experimētalr nce est mētē ab omni ognitiuo actu. vel affectiuo circa creaturā oēm etiā circa se ipsam tūc vacare. z in silentio sūmo esse moriq̄ deniq̄ toti creature vt soli deo viuat creatrici eētie Hic ē nūc pūct⁹ difficultat. z mysteriū abscōditū. q̄ nemo nouit ꝑ experientiaz nisi q̄ accipit Pōt tñ nosse ꝑ doctrinā in auctoritate fūdatā cū manuductiōib⁹ et exēplis Alioquin vane penit⁹. studuisset btūs dionī. cū ceteri. odere libros sup hac re. ¶ Exprimētalis dei ognitio ēminat in caligine. ꝟ pri⁹ deserit aliā caligine Caligo q̄ deserit ē ois creatura. q̄ de se nō nisi caligo ē. ꝓuatio. s. lūis Alioqn nō di. xisset Jobes de creaturi. q̄ lux in tenebris lucet. z tenebre eā nō cōprehenderūt. Jfit aūt ista desertio scōm tria. q̄ notat dionī. in ꝟbis ꝓmissis. Primo deserit opatio sē sitiua. qz nō oportz vt vegetatiua deseraī. Scōo opatio intellectiua. scōm oē ens. et nō ens et ꝟ plane accipiēdū ē de ēte vl nō ente creato vel creabili. nō de ente primo et puro. Tertio deseritur mēs ipa. non vtiq̄ q̄n maneat essentialiter in se Alioqn essz z nō essz. nisi velimus insanire cū almarico. et filibus hereticis. dicentib⁹

mẽtem otẽplatiui.vel beati pot̃ suũ esse in ꝓpio genere. et redire in illud esse ideale.qđ habuit esse tiaꝝ in arte diuina. Et ꝟ essz ꝓpr/ sus mẽtẽ ānihilari. aut nihil oio posset ānihilare de⁹. Et ꝟ aliqui volũt sed male.qz sibꝝ ipse creare nihil posset. Quid ẽ igit mẽtez se ipam deserẽ.hoc ẽ ipām in a/ ctu primo suo essentiali manẽtez nullũ actũ scom circa se ipsā aut circa qlibz aliud ens.ꝑter deuz exercere.et tũc intrat nouā cali/ ginẽ de qua sequitur exponẽdũ Experimentalis dei cognitio seu noticia vl ꝓceptio quā iuesti gam⁹.qz nõ terminaꝝ in deũ cla re et nude visuz. sistiꝝ in caligine q̃dam supra se.deserendo primā caliginem creaturaꝝ.p⁹ se.vel ſ̃ se imo et se p⁹ et sub se mõ dicto. Rõ est qz nec mẽs ꝟz oculũ qui nat⁹ sit ꝟ videꝫ deũ.nec de⁹ obꝺicit directe et imediate se ipũm Gran dis attñ difficultas ẽ.si ois noti/ cia experimẽtalis sit intuitiua. su/ per q̃ noticia tractaꝝ de sco noie dei Satis sit hic dicẽ ꝙ intuitiua cognitio dei nõ negaꝝ hic in via ex ꝟ ꝑscise ꝙ de⁹ est obiectũ im ꝓportionatũ mẽtis ocko. ꝓpter ex/ cellẽtiam visibilis. sed quia non placet deo. Ratio qz obiectũ in/ telligibile.quãto est ꝑfecti⁹ tãto magꝭ idone⁹ est ocul⁹ mentis ca/ pere ipm Non em̃ leditur armo/ nia mentis de se ab excellentia in telligibilis.quẽadmodũ destruiꝝ armonia oculi sensualis ꝙ excel/ lẽtiaz luci. Cõparatio igiꝝ oculi ve/ sptilionis ad solẽ.nõ ꝺt oẽm sibi/ tudinẽ ad oculũ mentꝭ.respcũ ma nifestissimoꝝ in natura.dicẽte a/ ristotele ꝙ intellect⁹ q̃nto ꝑfectio ra itelligit.tãto sit habilis ad al tiora. vñ ꝓbat imaterialitatem ipi⁹ Exꝑimentalis dei ꝓceptio ꝙ caliginẽ non fit sine clarissima irradiatiõe ac sine silentio susur/ rãte.et occlte dicẽte.difficili⁹ hoc videꝫ ad explicãdũ Credendum tñ ẽ ꝟbis dionysij.crebro sic lo/ quẽtis in diffinitiõe sapiẽtie q ali bi. Placuit inquirẽ exẽplũ sensibi levisus corꝑalis ad lucẽ solis.fit em̃ frequẽs per dionysiũ q augu stinũ et aristotelẽ cũ ceteꝛ. opa/ ratio talis.qz nihil simili⁹ in crea/ turis cozporeis luci spũali.q̃z lux solis sic̃ visui cozpeo visio mẽtis. Exẽplũ vnũ Sint due dom⁹ val/ de distãtes. q̃ꝓ q̃libz fenestrã hẽ/ at aptaz.aspcũ mutuo et directo sit mediũ ꝓp⁹ expeditũ.sit ocul⁹ seu videꝫ in vna fenestraꝝ. ostat qz ꝙ si nullũ sit i medio lumẽ. pu ta de nocte.ocul⁹ erit inꝺ duas ca ligines. q̃ꝓ nullã attinget.qz nec illã q̃ retro se ẽ in domo sue fene stre vel istaz q̃ in ista fenestra est qz ad fenestraꝝ vacuitatẽ nõ ꝓ/ tingit medio nõ illustrato. ꝟz il/ lustreꝫ mediũ ꝙ qđ acies oculi di rigaꝝ ad fenestrã oppositaz .iudi/ cabit vtiqz talis ocul⁹ eẽ caliginẽ quamuis dom⁹ intra se copiose

sit illustrata. Docet ꝫ experiẽtia cũ rõe ꝑspectiuoꝝ. qz nunqꝫ videtur lux sine coloris mixtiõe. q̃ nõ est nisi in corpe ẽminato. Jñ oculus carnis pure. in medio lucl. posit nihil vidẽt. sed essz in caligine Ecce q ad inspiciendũ caliginez oportz q oculꝰ sit inter duas caligines retroq añ. Oportz nihilominꝰ si debeat anterior caligo videri q fiat irradiatio ꝑ medium. Exẽplũ de voragine ẽre. q̃ nõ agnosceret ꝑ oculm sub se tenebroso. medio inter oculm et voraginẽ nullatenꝰ illustrato. Exẽplũ alterꝝ. qđ ab augº. iã prꝰ inductuz est de diuisione spũs Sit oculus in excelso mõte. q̃lis fertur esse olimpꝰ sit ab imo nubes caligino/ sa ꝓhibens aspectũ oim q̃ sub eo sũt. sit rursuz inter solez et oculm alia caligo impediẽs aspectũ solis directũ nõ aũt diffusiõem lũis ex obliquo. Cõstat q oculꝰ satagens inspicẽ solẽ. nõ intuebit nisi caliginem. cuius iñ suscipiat obliquã irradiatiõem Alioquin non videret oculꝰ istã caliginẽ radiatiõe hmõi non existẽte. Potest ꝫ induci illud Jsaie. Surge illũinare hirlm. ecce tenebre operiẽt ẽram et caligo ꝑplos. sup te autẽ orieꝛ dñs et gl̃ia eiꝰ in te videbit Consonãt exẽplis. verba Richardi de diuisione aie et spũs. Jn hac inquit diuisione aia et qđ animale est in imo remanet. spũs ãt et qđ spũale est. et qđ eleuat ad sũma. et ab infimis diuidit. vt ad summa subleueꝛ. ab anima scindit vt dño diũgaꝛ. qz qui adheret deo. vnꝰ spũs est cũ illo Felix diuisio et mirabilis separatio vbi qđ corpulẽtũ est et feculẽtũ deorsũ remanet qđ spũale ẽ et subtile. vsqz ad cõtẽplatiõem diuine gl̃ie sublimaꝛ. et in eãdez imaginẽ transformaꝛ Pars inferior oponit ad sũmaz pacẽ et trãquillitatẽ. cũ ps superior sublimaꝛ ad gl̃iam et iocũditatẽ Hec aũt sub eisdez verbis ponit auctor de spiritu et anima Que aũt sit ista pax. q̃ gl̃ia. q̃ iocũditas et q̃d est qđ videaꝛ. hoc est qđ inquirim. Expimentalis dei ꝓceptio. nõ fit ꝑ solã abnegatiõem Rõ qz pura negatio nihil ponit Jñ damasc. li. ꝛ. ca. ꝛ. in fine dt. Sũt etiã q̃dã. affirmatiue de deo dicta. ẋtutez ꝓexcellẽtl. negationis habentia. puta tenebras dicẽtes. Jn deo. non tenebras intelligim. sed qm̃ lux nõ ẽ sed super lucem. et lux qm̃ non tenebre est. hec ille. Sic igitur quicquid affirmatiue de đo dicimus includit negationem aliquam. et econuerso negatio relinquit affirmationem. non q̃dem ad idez et sc̃m idem. et pro eodem. Alioquin essz contradictio manifesta sed accipiuntur affirmatio et negatio respectu diuersorum quia negatur a deo quicquid est imperfectõis in creatura sicut ois creatura est imperfecta. quantũcunqꝫ

pfecta sit in suo genere. et ponit p supexcellētiā affirmatio de ō Propterea dicit sepe dion. q deus nō est ens. ꝫ supens. supbon' supōs et silia ¶ Exprimētat dei pceptio claudit in se duplicez viam cognoscendi deū. scz per abnegatiōem et excellentiā. nec via abnegatiōis suffic. nisi via excellētie adiūgatur nec ecōtra. Propterea dānatus est articul' pisien. dicens q non cognoscim' de deo ꝰ in via nisi quid nō est Exēplū beati dionysij est aptissimū vbi dicit scō de mystica theologia Sicut p se ipm agalma naturale faciētes. i. imaginem. ex ligno vel lapide. auferūt ea. q. supiecta sunt. puta oculi visiōem vetantia et ipsaz in se ipsa ablatione sola occultaz manifestāt formaz vel in manifestatiōem ducūt. sic supple fit in cognitione. p abnegatiōem Cōstat āt q statue factor nihil addit ad lapidem vt sculpat imaginē. sed trahit tātū modo de Verūtn̄ alia ablatiōe facta. linḡt pulcraz scz imaginem. ¶ Cōsonat Aug' dionysio. et exēplo p confirmatione dictoz sic dicit Cum audis. bonum hoc. bonū illud. tolle bonū hoc et bonū illd. et vide si potest ipsū. bonū nullo alio bonū. tē videbis deū. Ita de vero Ita de pulcro Ita de ente precipue Ita de q̄libet attributo dino Experimentalis cognitio dei. pt intelligi per ablatiōem fieri. septez modis Quoz duo spectāt marie p/posito nr̄o. Un' ad intelligentiā ali' ad deuotiōem Un' mod' ē p noinis impositiōem. ali' p voluntariā acceptiōez seu credulitatez Terti' p realez ablatiōez Quart' p itelligētie depuratiōez Quint' p intelligentie pspicacitatē Sext' p intelligētie deiformitatē Septim' p intelligentie simplicissimā vnitatez ¶ Discuram' p singulos modos. Est itaq; prim' familiaris nobis p statu vie. vbi grā de vno hoc noie bonū vel bonitas. q̄ hito de ipo. sic accipi poterit de ceteris Experimur itaq; q̄ sint alique res a nobis appetibiles vel q̄ vtiles. vel q̄ delectabiles. vel q̄ pulcre et honorabiles Imponim' ad hec appetibilia significāda ꝰ nomē bonū Experimur oseq̄nter. q̄ res appetibiles sūt in mītd. defcūose et q̄ vbicunq; q̄rim' refectiōez ibi repim' aliq̄m defcōnez. molestā appetitui carnis a sps Procedim' vltra ad impositiōez vni' nois q̄ō sigt bonū vsq; quaq; pfcm̄. cui nihil assit. vl adesse possit de malo. nihil bonū desit. ita q̄ sit bonū q̄ mai' cogitari nō possit sic augl. accipit P'modū anselm' de ꝰ noie de'. q̄ō appellamus bonū simplr. ens aūt sūme perfectū Qua ipositiōe facta. ofestim ois qui scit impōnem et audit ꝰ nomen de' vel ꝰ nomē

bonū nullo addito .i. bonū simpli
citer qz simplr. dico qđ sine addi/
to dico Ois itaqz talis accipit p
reliq̄ re tali pstantissima. quā ce/
teris obus asponit .hoc nomen
bonū et hoc nomē de⁹. ita ꝙ con
uertibilr se hñt bonū simplr qde/
us ¶ Cōstat ita fieri potuisse. et fa/
ctū esse. et ita retineri Quo psup/
posito voluit Anselm⁹ et quodaz
alīs demōstrare. deū esse sicut pu/
tabāt. euidēs eē. ꝙ bonū q̄ mai⁹
cogitari nō poterat. ncario erat
Alioquin si possz nō esse: iā nō es/
set bonū q̄ mai⁹ cogitari nō pos/
set Sed scōm veritatē. pcessus est
sophistic⁹ et inualid⁹ si nō aliter
ofirmet ¶ Diceret em̄ insipiens cō
tra quē arguit se admittere istō
đo nois. ꝙ deus est bonū q̄ ma/
ius cogitari nō pt: negaret tm̄ ꝙ
aliqđ tale sit in re. sed tm̄ in noie
siē si de⁹ imponeret ad significan
dū bonū sūmum in trib⁹ suppositi.
absolutis. nihil in re noi rīderet.
¶ Propterea restat scōus mod⁹ q̄
ncarius est accedē volēti ad deū
credere. s. voluntarie. ꝙ aliqđ ta/
le bonū est vere in rez natura. i/
mo sup oia q̄ cogitari pñt in rez
natura p aliquā imaginatōez. ra
tiōem vel intellectū ¶ Hec ait vo/
luntaria et fidelis acceptio. q̄ ne/
dum concedit đo nois sed quid
rei firmiter credit. et ita in oñi lo
cutiōe sibi supponit. hoc nomē de/
us. qz suppositio est acceptio tmi/
ni in pōne p suo signato vltima
to ¶ Ex hac acceptiōe scōa, pti/
nus elucidare possem⁹ quēadmo
dū deuotissima mēs laicoz sim/
pliciū ptingere pt ad experimenta
lem dei pceptiōez seu theologiā
mysticā q̄ in vniōe obtinet mentis
ad deū dū diligit eos sibi dū di/
spgit supbos mētis sui ¶ Perga
m⁹ attn̄ prius ad aliquē modoz
alioz numeratoz declaratiōem
Et q̄dem terti⁹ pt a solo deo fie
ri. redigendo oia bona in vnū se
bonū q̄liter erāt ab eterno ante
mundi cōstitutionez in architipo
mūdo solo. sed nō mītū facit ad
positū. nisi p q̄nto facili⁹ venit fi
delis simplex vel theolog⁹ ad co/
gnoscendū. supeminentiam boni
eterni super omne aliud boni no
men quādo credit vnū posse ne
cessario manē. alīs nō existētib⁹
vel destructis. ¶ Quart⁹ mod⁹ ma/
xime ogruit. posito augustini ꝙ
quē p̄cessit in suis confessiōib⁹ imo
in obus pene libris suis. etiā cuz
simplice mēte sua. dū colloq̄tur
valde dulcē ad fenestraz ¶ Depu
tabat itaqz mēm deuotā tali ab
stractōnis pōicalis esse capacez
put colligit ex libro suo secūdo
de ordine dū vult deducē ꝙ ois
philosophica traditio. ordinate
processit ex amore preuia gram/
matica. de hinc logica et conse/
quenter suo ordine de reliquis
¶ Amor enim cum fuerit humani
conuictus ad quem loquela re/
quiritur. nec sufficit nisi polita

sit ratio scom deductiõez illic tra
ditã q̃uis in laudẽ pithagoze ni/
mius fuit vt idẽ in retractatiõib⁹
fatet hũilit Augl. Modus iste tã/
tus reputat⁹ẽ a pbis. vt dicerent
absq̃ illo nõ posse q̃cq̃ scie ꝑprie
vel intelligere Ita eñ posuit Alb
in suo de intellectu ⁊ intelligib. de/
ducẽs per longũ ꝓcessuz. põnes
anti q̃ꝑ pbor imo et idolatrarũ
q̃ theletis ⁊ thurgiti. purgatiõib⁹
vtebant q̃ꝑ meminit Augl. de tri
nit. disputãs aduersus eos Quid
ꝓterea dicem⁹ de isto q̃rto abstra
ctiõis mõ. si fieri ꝑt absq̃ deuoti/
one? Cõstat ita posse. qz cõis est
ad oẽm cognitionẽ de reb⁹ habẽ
daz ꝑ rationez maxime ꝑ intelli/
gentiã ꝑz aũt intelligentia multi
plr inueniri. sicut ex ebus modis
dseq̃nter additis colligit. q̃uis
dceperint aliq̃ boetiũ voluisse in/
telligẽtiaz esse soli⁹ dei. sed mode/
rati⁹ est vsus. ꝙ est soli⁹ diuini ge/
neris. sicut ratio hũani. Sen⁹ aũt
sum⁹ dei. licet nõ illa ꝓfectione hic
q̃ erim⁹. dũ sit es erim⁹ deo et ãge
lis vel intelligentijs eius. Intelli/
gẽtia nõ erit in actũ suũ absq̃ mlt
is abstractionib⁹. ꝑt onerib⁹ez
suã cũ materia Corp⁹ aũt qđ cor
rũpit aggrauat aiam. qm̃ ꝑ sta/
tu vie talis est ordo potentiaruz.
ꝙ supior non exit in act⁹ suos ni
si ꝓcesserint act⁹ inferiores Hoc
ãt ꝑm Augl. nõ ẽ nature nisi desti
tute Porro seq̃ns mod⁹ h⁹ respi
ciebat statũ nature sue ꝑmit⁹ insti
tute. silr ⁊ excellẽti⁹ spectabat ad
angelos añ glificatiõez creatos
Remãsit hec ꝓspicuitas natu/
ralis. etiã in ipis demonib⁹ q̃ ad
speculabilia In practicl. eñ exce/
cat eos malicia vehement Sext⁹
demũ modus spectat ad oẽs gli
ficatos spũs. Septim⁹ vo ꝑti⁹
ẽ soli deo Restringet aũt ꝑmo nr̃
ad duos modos. qb⁹ ꝑt ꝑ abne/
gationẽ ⁊ ablatõez ognosci de⁹
In⁹ est fidel et simplex deuotio
Ali⁹ est pbica vel theologica itel/
ligentie depuratio Hic eñ sẽp a
dispsione fit resolutio ad vnitatẽ
sic a pluralitate singulariũ vago/
rũ. vt ẽ ens ẽ bonũ cũ inuolucrl.
accidẽtiũ loci et tpis. hicq nũc fit
resolutio ad vnitatez spẽi. et cõse
q̃nt ad q̃dditates simplicissimas
q̃s signãt termini trãscendentes.
Corrñdent ãt vocibus ad extra
cõcept⁹ naturalr significãtes. se/
cundũ q̃s sumebat suppositio na
turalis. Colligimus ex his. du
as ꝑ fũdamẽto veritates Pri
ma ꝙ exꝑimentalis dei ꝓceptio
ognitionẽ intelligentie. pure ꝓce/
dẽtez. nõ req̃rit nec seq̃ntẽ Hꝑpa/
ret ꝑ indirectũ. qm̃ hec intelligen
tia. paucissimis ouenit Theologi
az vo mystica ỽt dioñ. cõem eẽ
xpiano⁹. Altera vitas Exꝑimẽ
talis dei ꝓceptio. ꝑt in simplici/
b⁹ ꝑ deuotionẽ obtineri. q̃nq̃ fa
cili⁹ q̃z ꝑ lr̃atos. Ptz ex descripti
onib⁹ deuotiõis. et exꝑimẽtal no/
ticie et abstractionis voluntarie

per solidam fidē Reuolet tandē. O ad a finis ad principiū tractatus ipi⁹. O beata ydolatrix pcō/rū q̄ ceptus ē sub hac nota canti ci tui Dispsit superbos mente cor/dis sui. Resumat imaginatio. de triclinio cordis. fiat scd̄m illud deductio clarificās q̄ supsūt Cō stituat sibi noster spūs tria cena/cula Infimū mediū et summum. Sit in infimo sicut incipiēs. sit in medio. s. scd̄o pficiēs sit in tertio pfect⁹ Cōcordātiam sup qua stabiliat. accipiat. ex yderatiōe sacramenti eucharistie. de q̄ fiet posteri⁹ sermo. sup isto. Esurientes impleuit bonis. Sūt in hoc benedicto eucharistie sacramēto. p/mo res sacramenti q̄ est verꝫ cor/pus xpi signatū. p accidētia panis simul et vini et contētum Est insup hoc corp⁹ verū sacramentū toti⁹ corpis mystici. qd̄ est hic signatū. nō signans aut otentū Et tertio p ocōitantiaz psonalē et essentialē ipe verus de⁹ quia caput xpi deus. Ecce q̄ spūs hōis fidelis simplicis etiā et sine lr̄is. p̄t et debet ydere et credere cū aia .s. in infimo cenaculo posita. qm̄ hic est corp⁹ xpi verꝫ et viuū. cuz articlorꝫ fide q̄ hūanitatē respiciunt Potest ex hac fide totā se recolligere ad meditatiōem istorꝫ q̄ corpaliter acta sūt p xp̄m. et ex illa meditatiōe p̄t cōcipe spm̄ deuotiōis p pium et hūilem affectū Pōt etiā virt⁹ spūssācti talē affm deuotiōis ita purificare. vt ad nihil aliud diligendū p tūc. saltem qd̄ sit aduersus se conuertat affect⁹ sic credētis. Cōuertat se modo sibi ad piā yderatiōem. et fidelem corpis xpi mystici. i. aiarū iā saluataꝫ in paradiso vel saluandaꝫ de hoc mūdo. ac etiā de purgatorio. Hec ascensio tenet locuz suuz. vbi lustrat spūs vniuersa in circuitu. celestiū. terrestriū. et infernoꝫ Cōuertat et eleuet postremo fidelē sue meditatiōis deuotiōez ad solū deū. secludendo nō p ratiōem seu intelligentiaz. sed p sincerā dilectiōem oīe aliud diligibile creatū sub enigmate soli⁹ pie fidei qua credit actualiter. q̄ hic est de⁹ suus quo mai⁹ et nobilius cogitari nō potest nec amari quit⁹ est desidrabilis Sepe op/tus est in deuotis simplicib⁹ tot⁹ casus quē ponim⁹ Ex quo colligim⁹. quēadmodū deuotus simpliciū spūs. exercet se triplicit̄ v/niendo mētem suā in deo. p pium et hūilem affectū ad hoc sacr̄m. Spūs aūt magl. erudit⁹. p rōem et intelligentiā potest ex industrijs sciētialib⁹ acq̄sitis clari⁹ ista ognoscere q̄z per solā fidez sed nō verius neq̄z sublimius Jn visitauꝫ p oem in infirmitate sua q̄ndā femināā etate grādeuā Quesiui quō sibi esset Mox suspirando clamauit quō potuit Remoui cor meū ab oīni creaturaꝫ reposui in creatore. Ego vero rñsionem tante

fidei stupens z laudās abscessi ꝑ vnū inferens. Satis est Et vere si ex aio. nihil supza. Spūs subiū fas hz. per sapiētie diffusiōez et il lapsū magl. sursuz agi et reduci. qualis erat pauli; mēs Siue inqt mente excedim⁹ deo Et itez Sapiētiam loq̄mur inter perfectos. Et rursus Nos aūt reuelata facie. trāsformamur de claritate in claritatē. tanq̄ a dñi spū. Sapientiaz hāc supza dixim⁹ descripsisse dionysiū. tractantes illud. Et scm̄ nomen ei⁹ circa finē Ds signat idem dioñ. ꝙ hec sapiētia est amens et irrationalis q stulta et tñ est ois rōis et mētis et scie causa Videam⁹ de verbo hoc te docente et illūinante O virgo btā. o sapiētissima femina Quid sibi vult ꝑ verbū. vt sapiētia q̄m q̄rim⁹ in nullo videaī. nr̄i triclinij cenacko repiri Nūquid in supmo vbi mens habitat? Dt sapiētia est amens. i. sine mēte. Nunq̄d in medio. vbi ratio collocaī? Dt ipa dicī irrationalis. sine rōe Nunquid in imo vbi cognoscit aia? Ez hec sapiētia stulta vocaī. q̄i sciam nulla hñs Dic obsecro te virgo prudētissima. dic ꝓ sapiētiam tuaz q̄ pacto talis repugnātia. verboz̄ et noim. imo et rez secū stabit? Hoc ē qđ lōgo iā ꝓcessu vestigauim⁹. Hoc altero iā tractatu ꝑori de scō noie filij tui q̄daz dicere spopondim⁹ sub te fiū Hoc nunc exsoluē tētabim⁹. expōnez recen/

sētes diffinitiōis. sapiētie. a deuoto tuo dioñ. posite. Sapientia inqt ē diuinissima dei cognitio. q̄ ē ꝓ ignorātiaz ognita scōm vnionē sup mētem. qñ mēs ab oib⁹ alijs recedēs. postea etiā se ipsaz dimittēs. vnita ē splēdētibus radijs. inscrutabili. et pfūdo sapiētie lūine illūinata. Fiat ergo per pticulas. nr̄ cursus Sapiētia est diuinissima dei cognitio Cuz dei ognitio hic in via (q̄z sic loq̄mur in sequētib⁹) sit triplex in genere Quedā symbolica bñ vtēs sensibilib⁹. quedā ꝓpria. bñ vtēs intelligibilib⁹. Tertia mystica q̄ ducit ad supmentales excess⁹. Hec tertia ꝑ noiaī diuinissima. q̄z pfectissima. q̄z exp̄imētaliꝝ habita Quid em̄ pfecti⁹ scīt. q̄z qđ in expientia cognoscīt? Supra ꝺo dedūctum ē ꝙ theologia mystica ē exp̄imētalis dei ꝓceptio. et intuitiua suo mō. Sapiētia ē ꝓ ignorātiaz. cognita. Si ad idē et scōm idē oio fiat locutio ostat ꝙ ꝑ ostare nō ꝑt sicut nec otradictio ꝑt. Referūtur ergo ad diuersa hec duo. ꝓ ignorantiā et cognita Tollīt vnitio intellectuaī. discretiua cuiusq̄ cūq̄z rei create vel creabilis. et ꝑ nō in habitu. sed in actu. saltē intentio. q̄ possz mouē vel trahere intellectū discretiū ad impediendū affectū mētis circa deū ab actu. q̄ ōz ꝑ ognitio Ez q̄lis cognitio. statim apīt. scōm vnionē sup mētez. Erit sup hac vniōe sermo

posterioz sup illud. Esurientes repleuit bonis. Non em ꝑt hec materia grandis. tota simul euolui. Vocāt vniōez hāc expositores dionysij ꝙs legi. vniōez extaticā vnientem affectū mentis cū deo. Videt alijs ꝙ hec vnitio nō sit formalr amoz vel dilectio. sed radicaliter fūdat in gr̄a gratū facientē dū est in actu sicut principali et supmo ꝙ est vnire cū deo. Juxta illud apli. Qui adheret deo vnus spūs ē. Hec vnitio ꝑ grām ꝓsupponit tres virtutes theologicas. dona simul et beatitudines et ceteros habit⁹. ꝑsertim infusos q̄z gr̄a gratificans ē radix. forma et finis. qđ oz ꝓpter grās solū gratis datas q̄ non reddunt ex se gratū deo. vt sūt gr̄e oīes si stricte loq̄mur ꝓter charitatem. Cui⁹ ratio ē qz sola charitate excepta q̄ non opatr qđcūq̄z mortale otra legez dei. ceteri habit⁹ stare pōt cū pcō mortali et gr̄e ꝓpatiōe. sed ecōtra gr̄a stat sine illis. Rursus hec vnitio oz sup mētē. quēadmodū tractatu scdo sup illud Exultauit spūs me⁹ deductū ē. mariā fuisse sup spm̄. imo et sine spū qñq̄z dū cecinit ℟ canticū. Magnificat aia mea dūm. Propterea oz hec sapiētia amēs nō ꝙ mēs ꝓdita sit vel destructa sed qz ꝑ tūc. de se nil cogitat. intelligendo se ipaz actualiter vel amādo Et ℟ explicat cū subdit in diffinitōe. qñ mēs ab oib⁹ alijs recedēs. postea etiā se ipsā dimittēs. Hoc quō fieri possit pluries oñsum est etiā naturalibus industrijs maxime ꝓsupposita fide sūmi dei. Sed qđ sequtur ꝓius gratuituz. ad qđ nec natura sufficit nec attingit industria ꝓpterea iure oz hec sapiētia singulari ꝓuilegio. data a spūscō. q̄bus vult q̄ mō vult spirāte. q nō nisi fidelib⁹ xp̄ianis. q̄ntūcūq̄z alij fuerint ꝑ intelligentiā eleuati et illūinati. Hec sapiētia nō dat ꝑ leticiā internā affect⁹ circa deū. sine sapiētia incarnata et impanata sic loquēdo. Sed qz xp̄s ostiuz est. ad hāc sapiētiam dux et scala. Idcirco sequit vnita est. s. mēs supioz ꝓncipalioz portio spūal. supsplendētib⁹ radijs inscrutabili et ꝑfūdo lūine sapiētie illūinata. Cōfestim elicit. ꝙ hmōi sapiētia nō sit pura caligo. nec pure tenebre nec pura ignozātia. Alioq̄n mēs ipsa. q̄liter esset inscrutabili. et ꝑfūdo lūine illūinata? Colligit scdo ꝙ hec illūinatio neq̄t habere ꝑ hūanum scrutiniuz. qz oz inscrutabili. lūine et ꝑfūdo. qm̄ ad illud neq̄t per se ratio vel aia deducē. sicut nec altitudinē diuine sapiētie penetrare. Sunt em̄ apud deū idez altitudo seu sublimitas et ꝑfūdū. sicut ipe ē initiū q finis Sol⁹ igit spūscs. causat hāc illuminatiōez sapiētie. cui⁹ spūs ē acut⁹. et oib⁹ mobilib⁹ mobilioz. attingēs vbiq̄z ꝓpter suā mūdici

am. Spūs aūt scūs quē mittit pr̄ in noie filij ñ ē acceptor sublimiū psōar. in docēdo veritatez/ puul et simplicib⁹ derelictis. q̄ credunt in filiū Quin etiā si q̄ dici possit acceptio. cadit illa sup paruulos et hūiles in oculis suis Ita pr̄ inquit fili⁹. et sic placitū ē apud te. Placitū dic. nō cuiuscūq; meritū

¶ Cōfūdit hec sñia generaliter oēs scrutatores maiestatis. hūana q̄ industria. nisi hac vna sola hūiliari sub potenti manu dei vt nos exaltet factos hūiles Dorro recūbere in nouissimo loco. cū nouissimo viro r̄po in cruce posīto. vt dicat ipse q̄ nos inuitauit. Amice ascende superi⁹. veni vsq; ad thronū patris. et in ei⁹ sinu q̄escce. vt tibi sit gl̄a in io ip̄m.

Promptū erit. deinceps ocorda re. retētis prius dictis. q̄d sit diuina caligo q̄d diuine tenebre Siq̄dem est vna caligo. respectu creaturar. silr et tenebre. q̄m cessat actualis illuminatio. seu visio intellectualis. vel sensualis cuiuscūq; creature Imo q ipsiusmet mētl. cessat ofideratio de se. Est altera caligo seu tenebra. que or diuina q nullo modo oprehendi p̄t a mente. illud q̄d p illūinantem radiū. vel radios ofūditur et ꝟ min⁹ q; abyssus corpalis immensa p oculū. quocūq; solis lūine. supfluum penetraret. Fas tñ ad illud immensū diuinū quantūcunq; sit absc̄ditū et in caligine positū. vi sui spūali. Fas inq; affectui. q̄d aspiret. q̄d desideret. q̄d ad illud q̄lecūq; sit vnitiuis ꝓtensiōibus se extēdat Siq̄dē q inuisa nec plene cognita diligūt⁹. desideram⁹. suspiram⁹ et speram⁹ ¶ Habem⁹ igit̄ duas caligines Una inferiorem q̄ est actualis ignorātia creaturar. Altera a superiori. q̄ est actualis ignorātia dei. q̄ ad visionem obiectalez. Habem⁹ mediuz lucē. imo lūina multa. multos radios. que tñ sūt vna virtus vnitiua. vn⁹ radius sursū educens ad prēm⁹ lūinum. vñ oriūtur vt a fōte. Sic insup virt⁹ magnetis attrahit et reducit et ouertit ad se ferrū. Et generali⁹ sicut oīe obiectū appetibile suū trahit appetitū q̄d vidit q̄ dixit. Trahit sua quē q; voluptas. Quo mō loquitur sponsa ad spōsum. Trahe me p⁹ te. Sciebat q̄ nemo venit ad eum nisi tract⁹ Sed o felix tractus

¶ Oritur hic non parua dubitatio. q̄ fundat in notificatione. q̄d sit diuina caligo vel tenebre. Est em̄ caligo talis. defect⁹ cōprehensiōis diuine maiestatis. Cōstat aūt q⁹ beati. silr ab illa ōprehensione deficiūt. et si nō ab apprehensiōe ¶ Soluit ꝟ nomen mor aditū et si nō ab apprehensiōe Apprehendūt itaq; deū obiectaliter et nude et clare et immediate. propterea dicunt extēso noie ōphensores. nec reliquūtur eis tenebre vlle. vel caligines. vl theophanie

ꝑput hic in via. Sūt ꝺcirco ſép in luce et lūine ſuꝑ ſe q̄ntūcūq; ex altetur deꝰ apud mētem btām in cognitiōe Secꝰ in via. qz nec mēs hz ocꝭos diſpoſitos ꝑ lumē gl̄ie vt videat obiectalr deū. nec deus vult obſcere hic nude ſemet ipm Et hec ratio potioꝛ ē prima. qz ſi vellet hic deꝰ poſſet. qđ et feciſſe credit moyſi et paulo. et dilectiſſi me femiaꝛ. Nōnull' etiā fortaſſis ex ꝓuilegio et exercitio amoꝛ. ſin gulari. Hinc bernardꝰ ꝑpoſito verbo illo. Abſcōdit lumē in ma/ nibus ſcribit ad Carthuſieñ. de monte dei dicens Nōnunq; q̄i ꝑ/ trāſiēs gr̄a ꝑſtringit ſēſū amāt. et eripit eū ſibi. et rapit in deum ꝑ modulo ſuo ad momētū id ip/ ſū ei oñdens videndū ſicuti ē In/ terim etiā et ipm efficit id ipm vt ſit ſuo modo ſicut illud ē. hec ille. ¶ Sonāt in hāc ſñiam. ꝓma v/ ba Aug. et Gregoꝛij Nōnulli ve ro latiꝰ et elatiꝰ b̄ aſſerūt q̄z ſatis eſt. dicētes aiam in oēm plenitu/ dinē dei trāſire vt optat apl's. in illud. ſ. ideale eſſe ſuū cōuerti. qđ hñt ab eterno. Poſſet et b̄ ſane i/ telligi. et inde colligi ſingularitas amoꝛis. ſinguloꝝ btōꝝ in deo ſicut hz et attingit q̄libet linea ꝑ/ pe centꝛ ſuū. ſingulariē et diſcre/ te qđ tñ oīb' lineis cōeq̄ē ſibi. De ſipiūt aūt qz nō ꝺcedūt aiam in eſſe ꝓꝛio ſui generis remanere Sequit de reliq̄s q̄ ꝺtradictiōez implicare videnē. Silētiū occulte

docēs ē par illa mētis q̄ erupat oēm ſenſū. et quies ab oi ope itel/ lectuali et ſenſuali mō dicto. Eſt q̄i ſibulꝰ aure tenuis. pꝰ ſpm̄ opū ctiōis. ſubuertētem mōtes. et ꝺte rētez petras pcōꝛ. pꝰ ꝺmotōez ſe manifeſtātem in ꝺfeſſione. poſt ignez zeli ſatiſfactiōis. Hic ſibu lꝰ eſt vocatio marie in ſilentio per marthā. Hec ē vox. aure lenis. cu ius venas ſuſurrꝝ furtiue capit aurl. ꝺtēplātis Hec moꝛs optabi lis. ſine q̄ non videt deꝰ. qz nō vi/ debit me hō q viuet ait ꝺſis moy ſi Hic ē ventꝰ roꝛis flās in medio fornacis babilonice. q̄ ē coꝛ nr̄m ſue nature deſtitute derelictū Nā coꝛ impꝝ q̄i cliban' ignis ſuccen ſus Quāto putas opus eſt ſilen/ tio q̄nta pace. q̄nta ſerenitate. vt audiat vox ſponſi. in abſcondito cubiculi cū ſpōſa intꝰ introꝛſū val de cū ſūmo ſilētio ſolꝰ cū ſola de/ lectat nec admittit alienos. Eiꝰ et ſpōſa ſecretū captat. nūc in fo/ raminibꝰ petre in cauerna mace/ rie. nūc in monte mirre aut colle thuris. nūc ſuꝑ mōtes aromatuz Jñ cū q̄ſiſſet dilectus Que habi tas in ꝺtis amici auſculta. Fac me audire vocē tuā. verecūda de pñtia amicoꝝ. interlinear. Fuge dilecte mi. nō q eo vellet carere ſed habere ſolitariū. Et vbi? Ver/ te ſuꝑ mōtes aromatū. q̄ ſūt mō/ tes eterni a quibꝰ deus mirabilit illūinat Paſcit in illis et quieſcit vñ turbati ſūt oēs inſipiētes coꝛ/

de Claret subinde q̃o sit obscurissimũ illud .qđ est supmanifestissimũ.hoc ẽ ipse de⁹.Cõstat autẽ illud pb̃ice traditiõi.q̃ manifestissima nature.sic̃ de⁹ et itelligẽtie sũt occultissima nobis Veritas ẽ q̃ pb̃ia nõ obiderauit aut oessit reuelatiões desup a pr̃e lũinũ.q̃les ponit et in quib⁹ q̃i solis. innitit spũs x̃pian⁹. Voluit de⁹ efferre nos ad supnaturalẽ et eternã vitã. Dedit ꝓterea legẽ et sacramẽta sua.sup naturã Vta vt vita x̃piani.magꝭ pẽdeat a miraculis q̃z natura Militat hoc cõtra curiositatez.oim naturalia scrutãtiũ vel ex eis in viuẽdo pendentiũ.sic̃ astrologorũ nõnulli sũt et medicorũ et alioꝝ p prudẽtiaz suã.regere rempublicaz existimãtiuz.q̃les oẽs deducit in stultũ finẽ crebro de⁹.vt sciãt qz dñs ipse ẽ de⁹ q̃ regna mutat et tpa.Perspicuũ deniq̃ fit.q̃ alta sis mente otemplata.virgo btã.tu sup oẽs illũinatrix.et illũinata cũ decursu mũdi labentis pegrinatiões hoim. sub stabili dei puidentia ꝓspicies cecinisti.Dispsit supbos mẽte cordis sui.ofirmãs p io qđ sequit Deposuit potentes de sede et exaltauit hũiles.

Sequitur tractatus

:viij per dioragma seu dialogũ.partitiões habens quattuor Prima de depositiõe p impulsus demoniorum per notulas.xliij.

Prima notula

Deposuit potẽtes de sede Discipul⁹ Gl̃iatur psalmista nr̃a cui⁹ dñs hũilitatem respexit.gl̃iatur in hũiliũ collaudatione simul et exaltatione. Ex abũdantia em̃ cordis hũiliati.loquit̃.legerat q̃ magna potẽtia dei soli⁹ et ab hũilib⁹ honorat̃ur. Propterea magnificat dñm cũ exultatiõe spũs qz sibi hũili fecit magna qui potẽs est qz mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timentibus eũ .Et qui sũt timẽtes deũ si nõ hũiles?Quo cõtra.si ab hũilib⁹ honorat̃.et timet̃ de⁹.oseq̃ns ẽ vt despiciat̃ a supbis.Quid ꝓterea supest. nisi vt despicientes supbi.dispgant̃ et a sede deponant̃ qui sibi ipsis in dño potentes esse volũt Ex hz questiõez Qui sũt hi potẽtes? Mgr̃ Io/lo prius agnoscas.quãta subtilitate.notat̃ in hac psalterij cordula.duplex impulsus.Un⁹ in deoꝝ suz Deposuit.i.deorsum posuit.q̃ depulit Alter sursũ euehit.et trahit et impellit et exaltauit hũiles Cõsonantia multiplex sup b̃ impulsu duplici suppetit.Uno deorsũ et malo.sursum altero et bono Audi de malo Impuls⁹ euers⁹ sũ vt caderẽ Et itez Expulsi sunt nec potuerũt stare De helya vero dicebãt filij ꝓbaz. Ne forte tulerit eũ spũs dñi.et ꝓiecerit eũ

in vnū mōtiū vel in vnā vallium et de xpo scribit marc⁹ q̄ expulit eū spūs in desertū ¶In⁹ tñ impulsus viguit añ pecñ. q̄ spūs intellectualis ferret in deū nō violent. sed vltroneo voluntatis amore Sic trahi petebat q̄ dicebat Trahe me p⁹ te Et xp̄s Nemo p̄t ad me venire nisi p̄ qui me misit traxerit eū. Peccauit lucifer. ortus ē alter impulsus vsq; ad abyssum. ¶Iñ dict⁹ ē diabol⁹ q̄i deorsū fluens Seducti sūt et seductorē imitati sūt p̄mi parētes. in peccādo. fact⁹ est par impuls⁹ in cadendo. nec poterant stare xp̄ia virtute. Sed dñs fecit potētiam suam in brachio suo. Ipse miser⁹ est et fecit hūiles vt exaltarent fierent q; sublimes ¶Discipls Ille ve pcō rib⁹ ab impulsu male q̄sito. q̄ sūt hic potētes. q̄s maria p̄intellexit In demones isti! ¶Mgr Loq̄t ad Job dñs de diabolo sub metaphora behemoth. q̄ nō ē ptās sup terrā q̄ ei possit ꝺpari. qui nedum supb⁹. sed rex est sup oēs filios supbie Qui testante apl̄o extollit sup oñe qd̄ ꝺr de⁹ de quo xp̄ba supbie sue vocem exp̄mēs. Cōscendaz sup astra celi. exaltabo soliū meū. sedebo in mōte testamenti Sequtur Et ero silis altissimo ¶Fuerūt qui opinarentur lucifez. iuidisse altissimo filio. et equalitatē ei⁹ affectasse. Et q; xp̄s filiū. tēpestas aduenerat mortis ex inuidia diaboli. in orbez tra; p

dixit in secreto trinitatis consilio. Si xp̄s me orta ē mitte me in maē Fiam hō passibilis. oib⁹ fluctibus tentationū expos⁹. et cessabit tēpestas Videt huic pōni. text⁹ al lud ē cantici. Cū em̄ dixisset maria de deo. fecit mihi magna qui potēs est. q; videlicz hūilitatē ancille sue respexerat. rursū subiūxit de dispsione locutura Fecit potē tiam. nec hic stetit. sed addidit in brachio suo. Nouimus aūt q; ab ysaia. fili⁹ incarnat⁹ et passus. appellat⁹ ē brachiū dñi Quis inq̄t credidit auditui nr̄o. aut brachiū dñi cui reuelatū est. De quo seq̄t vere lāguores nr̄os ipse tulit.

¶Discipul⁹. Cōcordare videt hec positio cū traditione doctoz per oia. ¶Ponūt em̄ q; per sūmaz hūiliatiōez filij dei. superbia diaboli deiecta est. qui q̄si fortis armat⁹ custodiebat atriū suū. Sed habz oppositiōez. q; lucifer nūq; vidit intuitiue trinitatez. nec p reuelationem. videt ei⁹ cognitiōem habuisse. sicut nec fidem. et min⁹ vitam eternam. q̄ est dicente xp̄o. vt cognoscāt deū verū q; quē misit ih̄m xp̄m Sz nec casū p̄sciuit suū ¶Noluisset em̄ penaliter sine culpa Nolo tñ otētionib⁹ deseruire. abundet q̄libet in sensu suo. Patis est ad rē nr̄am. q; diabol⁹ voluit eē silis altissimo. q; sibi suā beatitudinez. a xp̄o vrib⁹ expetebat. nulli q̄rens. aut ferens esse subiectus ¶Hinc euenit illud xp̄i. ¶Videbam

sathanam tanq̃ fulgur. de celo cadẽtẽ Sic finis ad alta leuatis ẽ ruere dũ hũiles exaltant ¶ Sunt q̃stiões alie plũmoꝝ. vt cur deus creauit. q̃ casuꝝ nouerat Cur nõ apposuit vt redimẽt eũ sic hoiem pꝰ lapsũ erexit. et talia q̃ abũde tractata sunt ꝑ doctores ſhec tñ oibꝰ curiosis. et potentibꝰ apud semet ipsos. nulla poterũt sati. esse. vt ũestigare sufficiãt sẽsũ dñi. Nisi ꝑ fidei hũilitatez se captiuent obtundeẽ et reuerberabiẽ potiꝰ ex lũine rationũ. suus visus Credant de dño optimo et sapientissimo q̃ bene oia fecit. Alioquin de opibꝰ nullã poterint inuenire rõem. ℭ Mgr Sobrie osulis Salubriꝰ est nobis intendẽ. ne deponat nos dñs de sede. sed exaltet hũiles. contra potentl. insidias et impulsus. aduersus quem est nob colluctatio. qz assidue circuit querens quẽ deuoret. Sit deinceps igiẽ si placet. collocutio nra. cõtra tẽtationes inimici. cui noia mille mille nocẽdi artes. ¶ Disc. Laudo ꝓpositum ¶ Mgr Plus laudabis. si recogitaueris ꝑcipuã hãc esse sibi artẽ celare suas artes. Discipulus Quo pacto? ℭ Mgr Tollere satagit ante oia nrõs oculos. ne credam⁹ vllos esse demones. aut vllos a demonibus tentationũ impulsꝰ violentos immitti. Scit q̃ pniciosior ẽ occultꝰ noster inimicꝰ. Nihil insup ꝑiculo ꝓximiꝰ. q̃ suũ nescire nec credere

ꝑiculũ Aut si forte habitualiter creditũ est. actualiter id nec attendit nec timet. Male dormitur inter latrones. Cecatis oculis q̃d nisi pateat in foueam lapsus? At cõtra. ſfrustra iacit rete añ oculos pennatoꝝ ℭ Discipulꝰ Imo iacitur aliq̃ vt terreant sonoꝝ impulsi/bꝰ et territi capiant ſhec alta demonũ fraus ẽ. si viderint se videri ꝑ oculos fidei aggrauant. piculũ. spem euasiõis intercludũt ſfallor. si nõ conabat sathan sic illudere. sic tenere. Anthonũ cũ ei totũ mũdus laqis plenũ ostẽdit Qui territus et suspirans ait ad dñm. quis hos euadet? Scis q̃le rñsum accepit ℭ Mgr hũilitas ¶ Discipulꝰ Cõsonat psalmista. Custodiens puulos dñs. hũiliatus sũ et liberauit me. Euadũt pisciculi. ꝑ rimulas retis dum magni retinent inclusi ℭ Ez in quo potissime ꝑsistit hũilitas ¶ Videm⁹ eñ plũmos. p nimiaz poitos hũliatiõem quales pusillanimes q̃les desperãtes. quales tedio vite se necãtes ℭ Mgr Certum tene et nullatenus dubites. nullũ perire diabolo impellente. niſi priꝰ posuerit in eo pedẽ supbie Vidit hoc. qui orabat. Nõ veniat mihi pes supbie. et manꝰ pccoris non moueat me Ibi ceciderunt oñes q̃ operantur iniq̃tatem. Sũt ergo duoꝝ principum vexilla. duo distinctiua. hũilitas et supbia. Hũilitas dei et supbia diaboli. Sunt

impulsus duo. deorsū et sursum. Quid hūilr cruce xpi. Quid arrogāti' supbia diaboli. qui extollit sup omne qđ dr deus. q vt deus et plus q̄ deus satagit adorari. Hinc oia reperit machinamēta p ydolatras. per magos. sortilegos et maleficos ¶ Discipulus. Fuerit hec arrogātia p diabolū sp intēta. multos tñ decipit non supbos. quales aliqs notauim' ¶ Mgr. Inueniat in oib' pditis supbiaz dñatam. Nōne initiū superbie est apostatare a deo. Apostatat ois q̄ non credit. q̄ desperat. qui suū p oibus iudiciū anteponit. q̄ xpiā nō dñi volūtatem implere satagit qui iusticie dei nō vult esse subiect'. sed xpiaz statuere Sic cayn desperās maior est inq̄t iniquitas mea q̄ vt veniam merear. Certe maior est o cayn. iniquitas tua q̄ meritū tuū ex te. sed non maior q̄ dei misericordia. si eidez subiecēis te Judas p/us in tenebris sathane nimis audax. postmodū tenebris a corde remotis per astutiaz diaboli. factus ē pusillanimis supra modum ad nudū pspectū. horrendissimi sceleris sui. Cecidit inde a se per desperatiōem. et sub se p dānationem. sed nō adiecit vt ad venie petitiōem assurgeret de pcco qđ ore dsitebat. qđ detestabat ope pecunia restituta. ¶ Discipulus. Horreo tot' dū versutias diaboli: recogito. dū terribilis de' aspicitur in dilēs sup filios hoim. dū iudicia sua abyssus multa. dum oia respicio fieri peccatorib' ad muscipulā. laqueū et ruinā Cadit iustus et resurgit. cadit alter nec dñs supponit manū suā. ¶ Mgr. Sz nō min' mirabilis ē misericor dia dei sup hūiles. Illudit draconi isti behemoth sicut aui. Puer aūt emanuel tenet ipm laqis. Sinit aliqn̄ pcedere ad impulsionē electoz. gaudz erumpere. Dorro dū excedit. ptin' reuocat. facit ista de' cum tentatiōe puentū nec sinit tentari supra id qđ possum' Possum'. intellige. nō in nra. sed sui fiducia. ¶ Discipulus Putas ne sathan iste posuerit inimicicia rū suaz laqueos dra mulierem nrām. virginez purissimā q̄ a sexu mulier nō a corruptione dr. silr a fecūditate et venustate. ¶ Mgr Puto nanqz cantātem vt audiuit Magnificat aia mea dñm. mirat' cām gaudij pariter et exultationis. credidit arrogātem. cum sūmsit. Ecce ei ex hac btāz me dicēt. oēs generatōes Jūxit applausum suū demon. impulit ab extra quasi blādiens. vt eleuatam mariam vehemēti' allideret. Sed illusus est q elisus ab hūilitate marie validi' q̄z repulsus. Sed repulsus ad alteraz se ouertit astutiā. subinferens. O q̄nta facta es. btā p oēs generatiōes. q̄ talis existis tanta. Tu supbiam hūilitate. vicisti. rara prius honorata. Euge

euge.qz digne beata.quia digne laudanda p oēs generatiōes es inuenta.Cuī insidias subdolas. intelligēs maria.blādiētem mox repulit vt aduersātez Cōuertant inquit retrorsum et erubescāt.qui dicūt.mihi euge euge. ¶ Discipulus Equissime deus.quid hic nobis erit tutū Dicitur in prosa cū nec ipsa vel virtutū tuta sit victoria O mōstrū horrendū ingens superbia.q̄ nunc a suo otrario.nūc a vento solo.nunc a xpīa morte nephariā trahit.originem. Oz o quale pstabitur effugiuz si tam a dextris impugnat q̄z a sinistris? Si viuit si moritur.semp seuit sēp impellit sp euertit vt cadam⁹.

Mgr Accipe consiliū Impulsus cadeq vide ne steteris in te Jacta te cū nouissimo virorum in nouissimo loco.Securus eris.quia suscipiet te.Hoc erit altissimum refugium tuuz. Non accedet ad te malum si habitaueris in adiutorio altissimi.non in te.non in meritis tuis.non in industrijs. non in timore malorum tuorum. dicēs dño.Susceptor meus es tu.exultabis te liberatum a laqueo venantium. Ceterum pullicul⁹ esto sub alis sue miserationis .nō time bis ab hoc rapace miluo. Te pupillum et viduam animam tuam te mansuetum. constitue . Crede psalmis suscipiet te Statuet te in sublimi protectionis sue throno. faciens etiam hic et nūc osedere te in celestibus.quia conuersatio in celis est.dū speras in eo impulsus impulsu vincek. Cantabis et dices Deposuit potentes de sede Jn me ponere.et super me et affectiones meas. exaltauit hūiles. quia gloziam precedit hūilitas

¶ Discipulus Speciosa sūt que loqueris et deuota.sed qua poterit ratione homo iustus sibi bene conscius de virtutibus iudicare se virtutes non habere. ¶ Magister Virtutes vere non sunt nisi quas gratie gratificantis radix profert.viuificat.fouet et robozat.quia non habet aliquid viriditatis ramus boni operis . nisi maneat in radice charitatis. Nescit autem homo an amore dignus sit gratificante. quare nescit se veras virtutes habere

¶ Discipulus Scit nihilominus gratias se plurimas a domino recepisse in bonis.vel fortune vel nature.vel anime. Quid super istis dicet deo? ¶ Magister Uti q̄z Confitebitur domino. gratias aget benefactozi suo ¶ Discipul⁹ Lego pharizeū in euāgelio grās agentē. qz nō erat iniustus adulter raptor. Jeiunabat bis in sabbato decimas dabat. Recessit tamen iniustificatus in domuz suam.potens q̄z in regratiatione sua deiectus est.dum publicanus hūilis exaltatus. ¶ Mgr.

Intende diligenᵉ et inuenies laqueos inimici superseminatos in viis pharizei Ambulabat iter retū grāᵉ actiōis Quid enī gratitudine recti⁹ esse potest. dō puersi⁹ ingratitudine? Posuit iuxta ꝟ iter quo pharize⁹ ambulabat laqueū arrogantie: q̄ oprehens⁹ corruit in foueā cōtēpt⁹ ceteroꝝ. In otēptuz noiatim astantis et pententl. publicani. Nequicia hec est demonū. oia statim pariter depuare. Sufficit eis vel vn⁹ aditus ad pniciez. Sciūt bonū ostitui ex circūstātijs oib⁹ bonis. malū vero sibi sufficit ad reatum si vel in vno peccauerit ¶ Discipul⁹ Pharizeus iste bene dotat⁹ in gratijs dei ꝺsiderare dō habuit? ℭ Mgr Primo illō. Quid habes qō nō accepisti. et hoc videᵉ fecisse gratias agens deo. Scō dicēt. Si accepisti. dō gliaris q̄i non acceperis Et si putabat obseruaē mētiebaᵉ iniq̄tas sibi. Quare? Quia primos otēnebat non hītes Judicabat alienū seruū publicanuz q̄ dño suo iā iustificatus astabat Docuit dñs aplis formā. dō agerēt in articulo tali. Non inq̄t vos me elegistis. ne gliemini q̄i ex vobis. sed ego elegi vos. ne sitis ingrati quasi nō acceperitl. et posui vos vt eatl et fructū afferatis. ne torpeatis ocio. grām dei in vacuum recipientes. et fructus vester maneat. quatin⁹ pseuerantia coronetur ℭ Discipul⁹ Facile talia

dicim⁹. facile nos in verbis deficim⁹. Ez o prauū cor hois et īscrutabile Quis ognoscet illos occultissimos in cordis sinib⁹ sathane laqos. et vehemētes ipulsus. q̄s euadet? ℭ Mgr. Paulo añ tride/bas ex oraculo. Anthonj hūilitas ℭ Discipul⁹ Quid q̄ hūiles etiā in arrogantia merū volum⁹ iudicari? ¶ Mgr Hec est palma supbie. videri vult hūilis ne vilescat. Cōfiteᵉ se aliq̄n peccasse. imo pl⁹ peccasse q̄z fecerit aut sibi osci⁹ sit. Quare ꝟ? Quia querit in pcco laudē iusticie. dū audit a sapiente Just⁹ in principio accusator est sui. ¶ Discipul⁹ Mach. q̄t hec pnicies q̄z stulta gliatio Filj hoim vsq̄z quo graui corde. vt dō diligitis mendaciū Quale dabiᵉ inter ista ostiliū? ℭ Magister Cōsulit beda cōtrariū ad pharizei ꝟba modū De⁹ ignosce mihi pccori. q̄ nō sū sic ceteri hominū Innocētes. castitate pollentes orōi istātes. sobrie iusteꝝ pie viuētes in ꝟ seculo. fruct⁹ dignos penitentie facientes. sicut etiaz ꝟ publicanus sicut hec meretrix. de qualib⁹ iurat veritas. q̄ pcedent in regno dei pharizeos. Nō ieiuno. non decimas do. Si aliquid boni facio. illud qua distrīctione iudicetur ignoro aut quo fine kmineᵉ ℭ Discipul⁹ Tot⁹ intremiscit in me spiritus meus. dum hoc vltimū maxie recognosco. quia nescit homo finem suuz.

Quia ve etiã laudabili vite ho/
minũ dr augl. p mfe flens. si fmo
ea mia iudicek. Non aũt ex meri/
tis dak gfa. alioqn iã nõ eẽt gra
tuita nec gfa. Profecto si aliq̃ de
bet hũilitatez parere ỹsideratio.
hec vltima debet. qz q̃ districtiõe
iudicek vita nr̃a. et quo fine k̃mie/
tur. ignoram⁹ ¶ Mgr̃ Recte sẽtis
Sz tñ hic insidiari hic impellere
nõ desinit inimic⁹. Testes accipe
multas hereses. ex his diuine gr̃e
laudib⁹ ortas et velut aduersas
Dixerũt aliq̃. si totum diuine gr̃e
tribuim⁹. nr̃a quid agũt opera?
Bene male fecerim⁹. soli q̃s susce
perit gfa saluabunk. Mor alioz
est. boni nõ est nisi bona tribuere.
Nõ fecit de⁹ hoies precipue fide
les suos. vt dãnenk. Benignus ẽ
nõ crudelis. q̃ in ꝓditione hoim
delectek Tollit sathan pinde se/
men bonũ a terra cordis nr̃i. p/
turbati. aut suffocat in ortu vel
dum fructus habend⁹ esset exter
minat. ¶ Discipul⁹ Hereticos in/
numerabiles nõ inficior a satha/
na circũuentos. Porro sermonẽ
habeto de xp̃ianis fidelibus.
Mgr̃ O si cordis secreta. linceis
vt dicũt oculis penetrare fas ha
beres q̃t peiores heu introis⁹ he/
reticos sub velamine xp̃ianitat.
inuenires. Attñ nolo te curiosum
scrutatorẽ esse vite aliene. sp me/
mineri. p̃conñ charitat. qz nõ co/
gitat malũ. Mor est xp̃i. Ut quid

cogitati. mala in cordib⁹ vestris?
¶ Discipul⁹ Quo pacto possum
ista nõ cogitaẽ. q̃ experiẽtia palã
facit? ¶ Mgr̃ Fuge q̃ntuz potes
experientiam. tecũ habita. te cogi/
ta te circũspice. clausos in alienis
scelerib⁹. apertissimos in tuis ocu
los habe. Quid nẽe est vt alienis
cordib⁹. cor tuũ inquines. aut im/
pleas suspitionibus malignis et
impuris ¶ Discipulus. Homo
sum. Fratres et prim̃os q̃ ratõe
possũ non curare. quo pacto non
lugere cuz lugentibus cum infir
mãtibus non infirmari? ¶ Mgr̃
Crede iam hic latet laque⁹ satha
ne multiplex. vir extricabilis. tan
q̃z dedali laborint⁹. quasi negoci
um pambulãs in tenebris. q vñ
veniat aut quo tendat vix deprẽ
hensibile. Ponatur interim silenti
um de beneficiati. et officiati. in re
publica de p̃sidib⁹ alioz q̃rũ cu/
ra vel ingesta. vel arrepta. vel sus
cepta ẽ. Loq̃mur de homie fic li/
bero. q̃ soli deo et sibi viuere q̃rit
q̃ ñ hz hoies ipositos sup caput
suũ. quẽ punitio pccoz nõ vrget
vt intẽdat cis Cui cõuenit illud
attendẽ. q̃d ad te de his qui fo/
ris sũt iudicare Portabit on⁹ suũ
vnusq̃sq̃z. vaca tibi. tuecq̃z saluti.
Ecce tales multos cõtinet eccia
p̃cipue in religionib⁹ qui deposu
isse se credũt curã oim Ita vt nec
sui ipsorũ retinuerint. Attendat
ozo quilibet taliuz fili accedens

ad seruitutē dei. sta in timore q̄ p/
para cor tuū ad tēptatiōem. ¶ Ips
quippe nō deerit. nā impulsus eti
am in ista re frequēter. quā potis
simū vitare debueras ¶ Discipu
lus Que ē res ista! ¶ Mgr Nimi
rū quā virim⁹ de alioꝝ iudicio.
Cogitāt malū gaudēt sup̄ iniqui
tate. et si nō facienda. tñ audiēda
Audēt curiositatē. aspectu otradi
ctiones nedū ciuitatē. sed regnoꝝ
Jñ tūc de bellis. de titulis regnāti/
um p̄mos oim reꝝ mot⁹ accipiūt
Carissimā. et in familiaritatē re/
cipiūt sibi famā. monstrū horren
dū ingens. qđ sua per mendacia
crescit. qđ magnas ēritat vrbes.
sp̄ et auditis / aliqđ noui adñcit
auctor Deniq; sic cupiūt oia co/
gitare. q̄ de oibus fuerint rōem
reddituri. Jubent a petro. solici/
tudinē oēm et curā suā. in deū p̄/
ñcere Ipsi vero curā oim suscipi/
unt ¶ Discipul⁹ Nunqđ nō audi
re talia p̄t. q̄ nō audiētes! Du/
diūt vt sibi osulāt vt vilescat mū
do⁹ cū p̄turbatiōib⁹ suis. vt patri
am celestē desiderēt vt p̄ afflictis
deuoti⁹ intercedāt apud deū:
Mgr Inducis perizomata p̄turi
entis siculnec. qb⁹ nuditatis sue
pudenda tegē putāt. q̄ nō meli⁹
in pace colaꝝ et orē de⁹ in animi
collectione. nō in disp̄sione quam
nēcario rumores q̄ fabulatōes nō
vt lex tua dñe causant nutriunt q̄
augēt sūnc incerte fluctuationes

impulsiue cordis. sūnc mō gau/
dia vana. timores soliciti. falsē
spes. odia luctus p̄tialitates Ex/
terminiū postremo tot⁹ vnitatis
ad deū. quā pro p̄te optima sibi
elegisse blādiūt ¶ Itaq; duas ci
uitates ostituūt duo amores Ci/
uitatē dei. amor vniēs. ciuitatem
babilonis. amor dispgens Sēti/
et hec q̄squis attendē p̄fūdi⁹ co/
gnouēit. q̄ uersio ad creaturas
dispgit de se cor in vana. Colli/
git aūt et vnit. sola in deū cōuer/
sio Relinqt illa p⁹ se tristiciā. ista
osolatiōem Deniq; satis erit im/
pulsori etiā si cetera scelerū dāna
nō afferrēt. tp̄is osūptio ūbec vi/
ctoria. hic triūphus su⁹ ingens
Discipul⁹ Quid q̄ in talib⁹ con/
tra tediū animi osolatiōes q̄rūt
Mgr Querūt. sed inuenīūt p̄ refe
ctiōe defectionē. Itaq; dulcedo
fallax. et scalpens auriū p̄urigi/
nē. abit celeriter fixus acule⁹. pū/
git acrius miscent se vltro ritis
alienis. Pares sunt tenentib⁹ ca/
nem. vel lupum auribus quorum
morsus vir vel nunqđ effugiunt.
Nihil ad sanationem animi flu/
ctuantis. plus aduersum q̄ se in
talibus oblectare. qui nunqđ ani/
mi suauitate sicut nec sanctitate
gaudebuut. ¶ Et quid opera
tur hec omnia nisi superbia men/
tis que spreto vero bono. que/
rit i infimis delectari. vult q̄tē p
inq̄etudinē possidē Quod si sēsēit

potēs calūniatoꝝ xp̄ianoꝝ. q̄lem loq̄mur rumores. fugere. curare se ip̄m solicite putas req̄escet! In puluere sufflabit aliorsum. sed tñ ad deorsū. Conabit vt fiat soli/ tar⁹ agrestis. inciuilis. austerus suis. sibi tristis. oib⁹ odiosus aut inutilis. loquēda tacebit indiscre/ t⁹. tacenda loquet. Quar⁹ vtilis p̄rim⁹ ad ofessiōes audiēdas i/ done⁹ ad omotiōes secretas aut publicas. Fugiet oia velut a fa/ cie colubri secū rabiosa silētia ro dit. Jñ sub regula pōsuit q̄dam Dū fugiūt stulti vicia. in otraria ruūt Nec iā currūt. ꝫ impulsi rapi unt. ꝫ rapti p̄cipitant Absorbet eos p̄fundū et vere q̄ nō hz re medīū. surgeat sup eos pute⁹ os suū descēdent in eternū. qz superbia eoꝝ q̄ te oderūt ascendit sēp ¶ Discipul⁹ Cōcludis in vnū cō traria. ascensū et descensū ¶ Ma gister Ascens⁹ superbie. descēsus ꝫ. sic gr̄e descēsio. exaltatio sublimis sima reputat. Qō em̄ altū ē apō hoies. abominatio ē apud deuz. Dicta sūt multa sup multis ipulsi b⁹. qua rōe. q̄ ve possent indicio secerni bon⁹ impulsus q mal⁹ Hec breuis ē distinctio Seorsū deor/ sum depositio de sede q̄tis. exal/ tatio ad sedez patis dicta ē Alte ra vnitio et dispsio noietur. Ter/ tia delectio et susceptio noietur. Quarta rēitudo et curuitas. ad/ datur. q̄nta sacietas et inanitas vocari p̄t. Et sexta exultatio mē/ tis et desolatio ¶ Discipl⁹ Quō p̄t hec fieri cuz reprobor⁹ multi gaudeant. iusti lugubrē trahunt vitā! ¶ Mgr̄ Intra in scūarium dei. vt intelligas in nouissimis e/ orū Si videris stultū fixa radice Vide simul et exitū ¶ Maledices pulcritudini ei⁹ statim. qz ducunt in bonis dies suos. et in puncto ad inferna descendunt Ut vero. qz nō attendūt ista filij hoim. ipsi absq; timore ꝑpetrāt mala. q̄m/ uis timida semp̄ sit malicia. secu/ ra vero mens. q̄si iuge cōuiuium ¶ Nō est aūt vnitas. nisi in vno et solido. eternoq; bono. Pellitur et impellit vnita mens. sed remo ta manet dispsa velut arūdo ven tis agitata. non subsistit. corruit tādem. q fit illi⁹ ruina magna Im pellit vicissitudine miserabili. nūc contra deum p̄ presūptionez. per impietatem p̄ desperationem. per infidelitatez. Nunc contra se per dissolutionem cordis. per debili/ tatem corporis. per eneruatiōez virtutis per consūptionem tem/ poris. Deniq; contra proximum per errorum inductionem. per pu doris exterminationem. per ran/ coris contētionem. per fauoris denegationem. ¶ Discipl⁹ Latis simos. impulsuum malignorum notos impetus generales. parti/ cularis enarratio. vl' enumeratio plus doceret. ¶ Magister Infini tū tradit Aristoteles incognituz eē. nec numerari p̄t. Circūstantie

vero pticulares impulsuũ sũt infinite q̃z p̃terea. q̃ nõ se sp̃ continuo manifestãt. latet exit⁹. deficiunt aliq̃n pl⁹ q̃z sentiãt Notauit psalmista spẽs septez impulsuum In⁹ ẽ timor nocturn⁹. et hic obscur⁹. Ali⁹ subit⁹ sagitta volãs in die. Terti⁹ perplex⁹ et inuolut⁹ negotiũ pambulans in tenebris Quart⁹ importun⁹. Quint⁹ violẽtus. q̃ pariter exeũt ab incursu. sextus ẽ a demonio meridiano. q̃ se in angelũ lucis trãsfigurat. septim⁹ ẽ a diuinoz curioso scrutinio. sup filios hoim q̃ pereũt oẽs a sinistris. cadẽt a latere suo mille: q̃ videbanꝯ pfectiores. et decẽ milia a dextris tuis oñes fide signati. Ihorrend⁹ nimis ẽ. ℞ impulsus Ecce dñ hic viuim⁹ nauigam⁹ velut in mari magno fluctuantiuz cogitationũ O q̃z sepe suscitaꝯ et inhorret spũs p̃cellose tẽtationis. p̃mittente deo. impellente diabolo Inuidet eñ depositus iste. sublimandis ad sedẽ vñ corruit Ascendũt fluct⁹ interiozis nostri maris ad celos p p̃sũptionẽ. descendũt vsq̃z ad desperationis abyssos. Afflat ex aduerso. bon⁹ noster spũs. ponit p̃cellam nostri cozdis in aurã. et silent fluct⁹ eius et deducit nos in portũ nr̃e voluntatis ℣ Discipul⁹ Jenit in recozdatiõem illud scriptũ tuũ per sex lectiones. vbi dictum apli tractas Jn ipso viuim⁹. mouemur et sum⁹. ℣ Distinxisti q̃zuplicẽ vitam spũs. Pozro de motu et statu nostro in deo p̃stolabanꝯ aliq̃ sermonem. Nũc aduenit occasio loqui de motib⁹ impulsuũ bonoꝝ et maloꝝ. duz nunc impulsos et depulsos suscepit otremiscens mozientiũ terra velut in quodam statiõis serene. sinu ℣ Mgr̃ Centilogiũ accipies seorsũ de impulsibus Tras p̃terea dum suppetit hoza q̃ nunc tarda est. p̃lima rursus me loquẽte. te auscultante de bonoꝝ contra maloꝝ angeloruz officio q̃etus accipies Discipulus Delectabit auditio.

Sequitur secunda partis de custodia angeloruz et fallaciis demonũ p notulas. I

Deposuit potẽtes de sede q exaltauit hũil. ℣ Disc. Jn hoc heri stetimus. in hoc rursus aduenio post impletũ canonice institutiõis officiũ auditur⁹ te sicut es pollicit⁹ locuturũ Magister Si p potẽtes de sede depositos dignitati. intelligim⁹ apostatas ãgelos. oseq̃ns ẽ vt exaltati hũiles accipianꝯ ãgeli boni. in sede felicitati. eknatr exaltati Si malignitas inuida demonũ. circuit q impellit hoies. ad ruinam viatores si per eos fiunt immissiones male. vult opposita charitas btõrũ angeloꝝ fieri. qõ dicit in psalmo Jmmittet angelos dñi in circuitu timentium eum. Ad quid? Ut eripiat eos. hoz lra hieron⁹/

mi ꝑm hebreū. Circūdat angel⁹ dñi in gyro timētes eū vt eruat eos. Audis circuitū malū. audis et gyrū bonū immissiōem. s. bonā et malaz Datur oibus ad exercitiū circuit⁹ sathane q̄rentis vt deuoret Circūdat angel⁹ dñi in gyro timētes eū vt adiuuet q̄ saluet. Exaltat demon ad ruinaz qz ꝑ supbiaz Exaltat angel⁹ bonus ad gl̄iam. et ad vitā. qz ꝑ hūilitatem Est nanq; exaltatio q̄ causat hūiliatiōez ꝫ vtraq; mala deprimēs et dānans. Est optata exaltatio hūilis. et hūiliatio exaltans. qz penitēs et saluās. Si bñ te hūiliaueris bñ exaltaberis Si te humiliaueris ad pñiaz. habes veniaz et exaltaris ad gl̄iam.

Sūt hostiles nobis insidie. ꝑ depositos a sede. sunt excubie celestes. ꝑ nobis plures Ne timeam⁹ Merent vt aliqui tradūt. angeli suā quā iam hñt beatitudinem ministrando hōibus. Cōgaudēt eis. certū est dū saluantur. Gaudiū est angelis dei. testatur xp̄us sup vno peccatore pñiam agente. quanto magl. super vno iusto pñiam nō deserente. Vexilluz sathane. cū ꝑdito exercitu se defert infidelis temeritas Crux fidelis seu crucis hūilitas vexillū est angeli dñi qui circunoat in gyro timentes eum vt eruat eos Hec est victoria que vincit mūdū teste delecto dñi fides nr̄a. Petr⁹ quoq; ꝓnceps. vexillū B iubet erigi contra diabolū. q̄ circuit q̄rēs quem deuoret. cui resistite ait. fortes in fide Satis est apli. nō ignorantis astutias sathane sñia. sub metaphora scuti. In oib⁹ ait sumētes scutū fidei. in q̄ possitis oia tela nequissimi ignea extinguere Scutū istud nūquid nō est veritas fidei de quo psalmista. Scuto circūdabit te veritas ei⁹. Sequitur mult⁹ effectus victorie ꝑ discursū psalmi ꝑ totum. Interrogauit me prudez. virgo grandeua ꝓbatissime et deuotissime vite. nomie Agnes. ꝓpinqua q̄ndam. Urbani pape. v. Qđ ē potissimū cōtra diaboli tentatiōes subsidiū? Duz suspenderē ego cogitabūd⁹ rñsionem Ipsa subintulit mox. Crux. Suscepi ꝑtin⁹ hāc vocez. q̄si de celo sonuisset. q̄ ita sonuerat Ego eñ etiā atq; etiā. multis iā ānis mecū reputās. oferēs insup cū alijs. nō inuenio cōpēdiosi⁹ nō efficaci⁹ antidotū. Quare? Quia nullū hūili⁹. nullū iusup arrogātie diaboli magis aduersū. nullū qđ ita ipsū ꝑstrauerit O crux signum triūphale. clamat ecclesiastica ꝓsa. Et in hymno. O crux aue spes vnica. Et iteruz ecclesia Ecce crucem dñi fugite ptes aduerse. Et apls Mihi absit gl̄iari. nisi i cruce dñi nr̄i ih̄u xp̄i. Sileo interim de ꝓbatissimis miraculis qz nota sūt satis In ostātino In eraclio In iustina In xp̄oforo In iudeo cruce signato cū ceteris mlt̄

Suadet ob hinc hieronymus Eustochio ad oēm gressū pingē crucis signū Et Crisogon⁹ ad anastasiā carcere clausam. Tu aūt ancilla xp̄i. tropheū crucis. tota mente ostringe. Accipiat breuis ars crucis. ad victoriā viciorum nō ad ꝓpetratiōem maloꝝ. q̄uis in militarib⁹ insignijs gerūt aliq̄ nō deuotione hūili. sed sacrilega tyrānide dnāndi Impellēis o anima xp̄iana. superba sapere vel q̄rere. crux apponat ꝓtin⁹. corde voce. vel opis signatiōe. Quid ei magl. est supbie inimicū. Inuidia vult obrepe. vir⁹q; suū aio. spḡ crux tyriaca fiet efficacissima.

Crux oēm ire vel rācoris amaritudinez dulcorabit. Crux reddet otra desidiā strennuū. cōtra cupiditatez efficiet paupem spū. crux gule simul ꝙ luxurie febres acutissimas tēperabit. Una oim cōis ē ratio. qz pendens in ea crucifixit pestes istas oēs. triūphās in corpe suo xp̄s. Hoc ē signū thau q̄ signatos angelus exterminator ꝓcutere nō finitur. saluat poti⁹ et ꝓtegit. si tñ corde fideli cruci isti ostētat. Alioq̄n mendax angelus et mendacij pater arripit qđ suū est. Sicut moyses exaltauit serpētem in deserto. sic exaltat⁹ ē filius hōis prudens vt serpēs. Curabātur a serpētib⁹ ꝓcussi enei serpentis inspectores. Aspice serpentez hūc ꝓ silitudine. sine veneno culpe. xp̄m pendentez in cruce fides

De sancta cruce.

ei⁹ a morsib⁹ tentationū. ne te perimāt. liberabit. Hinc de luca canit eccia. q̄ crucis mortificatiōē fugiē in suo corpe portauit. Hinc aplus ait. xp̄o cōfixus sū cruci. Hinc Andreas let⁹ et alacer. ibat ad crucem. Hinc rurs⁹ paul⁹. nihil me iudicaui scire inē vos nisi Jēm xp̄m et hunc crucifixum hec hūilitas sua fuit. hec exaltatio. Et scōm mensurā hūilitatis dabit sublimitas exaltationis.

Propterea tu cui⁹ hūilitatez ꝓfūdiorem oib⁹ respexit dñs. Ago beata merito gl̄iaris sup omnes in exaltatiōe tua. Nolo tñ putauerit aliquis lignū crucis. vt lignū est adorandū sicut nec ē ens diuinū et sūmum quo sit fruendū qđ sit sup omnia diligendū Sciunt hec fideles. sciūt et p̄hi oēs. Nihil hz lignū crucis diuinitatis etiā in qua pepēdit dñs. ꝫ in cruce tāq̄ in signo. surgit fides nr̄a ad dñm nr̄m. Jēm xp̄m deuz verū qui salutem nr̄ām operat⁹ est in ea. Sic de imaginū veneratione: vetus habet doctoꝝ determinatio sic per figuram. signū accipitur ꝓ signato. vt nomen ꝓ nominato. imago pro imaginato.

Dices forte mihi. nunquid nō in hoie. presertim in marie virgine. verior et expressior est imago beatissime trinitatis? Sed et ipse demon. retinet hanc essentialem imaginem. Asinus proinde cui christus insedit cur nō adorat.

Rfidebo pmitt⁹ sub vna generali veritate. de re qualibz indistin/
cte ¶ Non est aliq̄ res. q̄ntūlibet etiam vilis appareat. q̄n ex ei⁹ cō
sideratione. possit anim⁹ fidelis eleuari ad magnificatiōem et o/
rationem dei. ¶ Ratio q̄ a qua/
libet tanq̄z a signo p̄t a posterio/
ri vestigari. vel inquiri maiestas
dei. sempiterna quoq̄ virt⁹ eius
et diuinitas. ab alīs quidē clari⁹
ab alīs obscuri⁹ ¶ Porro min⁹ hz
de piculo scādali et ydolatrie te/
ste bt̄o dionysio. si noietur deus
infimis noibus creaturaꝝ viliū
p metaphoram et symbolū. q̄z si
fiat hoc de reb⁹ dignitatez hñti/
b⁹. quales sūt angeli q̄les sūt ho/
mines rōe pditi. Quis em̄ cre/
diderit. q̄ de⁹ sit essentialr lapis
a ꝛmis. ¶ Cōfūdit nihilomin⁹ ydo
latria. q̄cūq̄z fuerit circa creatu/
rā aliq̄m seu de creatura. q̄ non
refert totū hoiez ad deū. fistēs in
auxilio creature. marie dū hec. fa
cē ꝓhibet ¶ Hz virgo bñdicta sā
ctitatis ꝓuilegia. hñt et hoies in
dignitatib⁹ ostituti. q̄rū sideratione pticipatiue solū. et p analo
giā dicunt honorādi. sed sub deo
cui veraciter soli debet honor et
glia ¶ Deniq̄z vitamus scandalum
vel irrisiōem infideliū aut simplici
um. si coleret asin⁹ sicut colit crux
Non em̄ eque faciliter honorē re/
ferrēt ad ꝓtotypū. i. ad signatuz
xp̄m. nec ad redēptionis nr̄e my/
steriū. quēadmodum fit de cruce

¶ Crux hūilis mor vt in memoria
venerit anime fidelis. sit hoc vi/
su sit cogitatu sit auditu. q̄d ali/
ud sig̃t q̄d aliud p signum seu si/
gnationem. intellectui repñtat q̄z
dñm nr̄m Jh̄m xp̄m in quo est sa
lus vita q̄ resurrectio nr̄a p quez
saluati et liberati sum⁹ ¶ Hec ideo
sonāt ꝓposito nr̄o. q̄ vincē do/
cent nos de impulsore nr̄o Crux
hūilis memoriter intellecta. libe/
ratiōez sig̃t. vitam et salutē. Jpsa
solatōez. q̄ ex seq̄nti glīaz q̄ ex
ultatiōez si grat⁹ sit anim⁹ opat
Crux hūilis hoiem collocat q̄ re
cūbere facit in nouissimo loco. q̄
null⁹ cogitari p̄t inferior q̄ no/
uissim⁹ viroꝝ pendet in ea. ¶ Sic re
cogitat⁹. credit⁹. sperat⁹ et amat⁹
q̄ nos inuitauit dicet. Amice ascē
de supius et erit nobis glia Crux
sicut hūiliat in ꝓfundissimo loco
sic exaltat in sūmo ¶ Nō em̄ mentit
nr̄a psaltes. Et exaltauit hūiles.
¶ Glia crucis et exaltatio simul cū
exultatione. tanto verioz est soli/
dioz atq̄z iocūdioz. q̄nto min⁹ hz
de creaturaꝝ vanitate ¶ Glozia
crucis fit in cōfirmatiōis sacra/
mento. et alīs mysterīs de oleo
simul et balsamo. q̄nq̄z de oleo so
lo sed sacrato. vt qui sideratpe
nam in cruce soleat ex intima. spi/
ritussci vnctiōe. ¶ Glia crucis facit
insignē xp̄ianū. dū oleo leticie li/
nit ip̄m ex noie ¶ Est ei xp̄s p iterp̄
tatiōem vnct⁹. Reges aūt sacer/
dotes ꝓphete q pugiles inungūt

prisco more ¶ Glia crucis.nō cō stāter retinēt et predicāt.si nō ad crucis ignominiā.passiōez.et tole rātiaz animus ꝓparat Nō ei na/ tura ꝑpatitur.vt duo fines prin/ cipales et vltimi simul intendant ꝑsertim cōtrarij. Quid aūt vane glie quid auaricie.q̄d libidini.pl' q̄z ipa crux repitur aduersū?Sūt q̄ sub noie xp̄ianitatl.arbitrant se magnificare dñm.q̄ crucifigūt in se rursus filiū dei. et hñt ostentui q̄ gustauerūt verbū dei bonuz et virtutes futuri secli.sed ꝑ aposta sie supbiā ꝓlapsi sūt.q̄s impossi/ bile ꝑ difficile dicit apl's est rur/ sus renouari ad pniam.vel certe sūitur hic renouatio baptismalis quā ostat iterari nō posse Glie/ tur frater humilis in exaltatione sua ꝑ crucē.mozes insup scōm no men xp̄iani.vitamq̄ ꝑponat Sit ꝑma sit vltima sit tota laus tua. O aia deuota.dic simt et ꝑfitere xp̄iana sum.Sic enīz magnificas dñm Accipe rurs' Exaltatio cru/ cis xp̄i tota mysterijs plena re/ fulget.Est in ea lōgitudo. latitu/ do.sublimitas et ꝓfundū.longi/ tudo eternitatl.Latitudo charita tis.Sublimitas maiestatl.Profū dū sapientie iudicantis.Alz crux excelsa.simul et hūilis .mediū cui surſū deorsū.dextrorsū sinistrorsū diūgunt in ℔ medio Jhs tot' ef/ fluens et affluens misericordie vi scerib' Jñ si eidem.fidē affixeris tuā.radiabit surſū amor. dextror

sum spes.sinistrorsū timor . et de/ orsum dolor.q̄ sūt aie q̄ttuor ꝑn/ cipales affectiones.scōm q̄s .bñ cōtpatas et ordinatas ē ois ar/ monia spūalis Vocat te sup his traditio de cantid. ¶ Cōuers' ad crucē.pie mentis.oculis lacrimo/ sis.inspicias extēsuz in hoc ligno sanctissimū corp' Jesu. sicut tym panū vel citharaz . vñ ꝓtulit vo ces suas in symphonia diuinis aurib' gratissimas Pro inimicis primā Ad latronē scōam.fuit ad mrem tertia. Ad discipulum q̄rta Ad prēm quinta.ꝑ se ipso sexta. ꝓ dsūmatōe revēptōis septima. pro suo trāsitu octaua. Jta fact' obediens p̄i vsq̄ ad mortez de/ dit fidelib' suis. ꝑfectū hūilis o/ bedientie.nec non pietatis docu/ mentū. Est aūt hūiliatio ꝑ obe/ dientiā exultatio Triplex ē in ge/ nere q̄ sub arboze crucis exercet hūiliatio.pñialis. sacramentalis supnaturalis.scōm tres stat' Jn cipientiū Proficientiū et perfecto rū Suadet rex ipe dauid.dare psalmū iocūdū cū cithara. ¶ Est aūt cithara penitētiū q̄ vertit in luctu in psalterij solatiuz Tradit expositor vn'.citharam qua da/ uid adhuc pastor et psallēs coram saul.expellebat ab eo.spm̄ dñi ma lum. ꝓtendisse signū crucis Jubet apud ꝓphetam.aia peccatrix su/ mere citharā.et bene canē Tant' iste puto lamētatōis ē pñialis de quo psalmista. ¶ Cōfitebor tibi

in cithara de⁹ meus Jtez demuz
ꝺsonat psalterio iocūdo interne
leticie. Jtē sub alio typo cōsonat
philomene modulis turturl. suspi
riū Jta spūs noster vexat⁹ ab an
gelo dñi malo. meli⁹ habz Jta si
de poeticis aliqꝺ miscerī placet
Orpheus furias mitigat inferna
les. i. furiosas suas passiones q̄
quidē potētes nimis deponūtur
de sede cordis. et hūiles exaltan
tur affectiōes pie mētis Cōpone
bat ad cithare modos pithago
ras. mot⁹ suos. q ad excitationez
ꝑbici spūs psaltē adhibuit heli
zeus Hec de crucis auxilio cō
tra demonis impulsus generales
tātūꝺez dicta sūt. simul et angelo
rū ꝓsidio. Cetez qz piculorum
ꝑticularīū aiaduersio pl⁹ horreē
et vitaē. plus insup liberator im
plorat . gratior veniq̄ fit mia
liberātis. expediēs iudicaui. pti
cularib⁹ mouendis intendere. nisi
tñ aliter cēsueris frater: Dis ci
pul⁹ Jmo. vere cupiꝺ⁹ et attent⁹
sicut actenus auscultabo. q̄usq̄
petiueris a me verbū. Mgr Sit
impulsus angelic⁹ virtuose. sapien
ter. q benigne. q̄tenus hūiles exal
tent At vero deposit⁹ iste de sede
diabol⁹. deorsū fluēs sathanas
satagit hoies deponere violent
fraudulēter. et maligne. Violen
tia cernit in obsessis. Fraus vero
dū spē bona. salubzis et virtuosi
ostīt. quasi moralis ꝑbus dolose
impellit. Paucos accipe modos
ex innumeris. et vt sit aliq̄s ordo
in non habentib⁹ ordinez. sed cō
fusiōem babilonicaz. dicenda ꝑ
quaternaria seu ꝑ tetrades par
tiemur Detestat q̄q̄z supbiaz
patētem. sed vt i deteriorē sub in
uolucro ficte hūilitatī. ꝓcipitet Nā
est qui se nequiter hūiliat. Et rur
sus ait sathanas. Noli hūilis esse
in sapiētia tua. q̄ten⁹ insipiēter ex
altet Detestat ꝓsūptionē. et ti
morem laudat q̄ten⁹ ingerat ti
moris scrupulos. vbi nō ē timor
vt ablata pace cordis. recedat i
ste cui⁹ locus est in pace Ꝺe
testat inobediētiaz. vt pcī serui
tutem inducat. et asininā patiēti
am que fert nō ferenda. q̄les no
tabat aplus esse corinthеos. Se
fellit innumeros nequā iste. q̄ sub
velamento obediētie nephanda
ꝑpetrarūt. q̄i peccare nō possent
qz non hñt velle vel nolle iuxta
verbū suū. Detestatur supstiti
ones q̄q̄z manifestas. ꝙ non oc
cultas et obūbratas sanctis ob
seruatiōibus Jn ieiunijs. in virgi
nitate. in sanctis orōibus. supstiti
ones impellit . Proinde. cur fuit
prima demonis vox q interroga
tio. Cur inquit ꝓcepit vobis dñs
Utiq̄ frequētissime. cur isto / q̄te
nus hoies in curiositatī. noxie la
q̄os cadant Cur fecit deus ratio
nales creaturas. q̄s ꝓsciebat fore
peccaturas et dāpnandas? Cur e
as de⁹ tales nō cōdidit. q̄ peccaē
nō possent? Cur delectat in perdi

tione viuentiū? Quod inde sibi lucrū crescit? Nunq̄d nō melio⁹ esset vniuersis. si peccatis oib⁹ ablatl. remanerēt i solo decore virtutū? Cur indurat aliquos et alioruz miserē? Cur acceptio psonarum repitur apud ipm? Cur nō citius venit ad hoies redimendos. q le gē veterē quā dederat in fed⁹ eē/ nū per aliam ōmutauit. Cur tot absq̄ baptismo innocētes tot in insulis sine legis auditu viuentes tot qui saluarenē si bonis doctrinis et societatib⁹ instruerenē. perire permittit et dimisit? Scit iste nequā. q̄ pscrutator maiestatis opprimeē a gl̄ia Scit hominē phibituz. ne in plibus dei opibus fuerit curiosus. Culpat ypocrisim sed vt hoies absq̄ honestatl. velo. ppetrent mala. Laudat simpli/cem cū verecūdia scā q̄ten⁹ ypocrisis fictiōes introducat Culpat inuidiā q benignitatē laudat. sed vt malignitas improba nocenti/um foueatur. Culpat econtrario iniquitates alioz vt psonale odi/um. cōtra fraternā charitatez susc itetur. Culpat iratos. sed vt ze/lū scm̄ abiciat. Laudat zelū scm̄ quo preceps ira furiat. Culpat inertiam. sed vt inquietudo plus equo laboziosa fatiget. Laudat quietem scām. sed vt in sterq̄liniū torpentis inertie deiciat. Ostendit odibilez auariciaz. et q̄ nihil neq̄us q̄ amare pecuniam. sed vt p̄digalitatez consumptione oim

cū rapinis introducat. Pulcram dicit et amabilem frugalitatē. vt tenacitati locum paret. Ostendit quātas gignit infirmitates gula sed vt piculosiorem vacuitatem. capitis et corpis absq̄ remedio operet. Laudat oia sana cē sanis et nihil esse reiciendū. qđ cū gratiaz actione accipit. vt a tpantia fallat abducat. Ostendit q̄ feda sit luxuria. q̄ vilis nec honore digna. vt diuginz iura otaminet. Laudat plificatiōez Imo iubet p illud. crescite et multiplicamini q̄tenus cōcubinatū. licere demonstret. Ostendit non esse iurādum Sit inq̄t sermo vester. est ē. nō nō vt detestet oīe iuramentum Dicit et aduerso. Qui bene iurat. bene credit. vt piuria vl otumelias nois dei multiplicet. Circuit iste sathan terrā et pambulat eaz. vt circūstantias oim diuideret Quis quid. vbi. quib⁹ auxilijs. cur quō qñ. Tendit laqueos in q̄s impellat mltos valde. vt si fuerit aliq̄s ab vno liberat⁹. cadat i alterū Facit ad hoc macharij narratio de poculis. Non em̄ semel vict⁹. cessat sicut opinat⁹ ē Origenes Ita q̄ diuerat dū circuit et obseruat volētes placere deo Videt aptū aliquē ad religionis ingressū Impellit ad oppositū sic illudēs Cur ciuilē vis deser ē duersatōem. qm̄ homo natura. ciuile aial est. homines hoim gratia facti sūt vt se mutuo iuuēt. sic pecora vt hōib⁹

seruiāt Ne soli Cur nō poteris sub habitu sclari. salutē tuā opa/ri Sub vno abbate tuo xpō. gau deas lege libertatis. quā dedit ti bi deus. et emit xps. Quid pulcri us. quid eligibili? libertate! Cur tot et tales. vis subire obseruatio nes. et vota sup te inducere. qui nō sufficis ad p̄cepta seruanda? Quid sūt obligatiōes tot nisi la/quei totidem ad transgressores Vide ne illaq̄at. verbis oris tui cadas Displicet em̄ deo stulta q̄ infidelis p̄missio Ecce q̄t. quales in religionib⁹ defecerūt. q̄t cecide rūt. q̄t apostate retro abierūt Cur nō vis talentū tibi creditū. in his q̄ in alijs gratijs mltiplicare! Vt quid p̄ditio hec esset in religiōis ingressu siue solitudine. ¶ Celat p̄ditus iste laqueos in secto. fit i/ste qui saluād⁹ fuerat in religione p̄ditus in seculari ꝺuersatiōe. fit secularis. diūgit uxori Heu q̄s il lic laqueos tribulationū nō inue nit! Nascunt filij. alia cura si pro/rar uxor. grauis magnifica. si ste rilis. si feda. si lubrica. O q̄le sup/pliciū: Sit de milicia. aut de curi aliū nūero. q̄t illic curis inuoluit. Primit⁹ erit dulcis inexperto cul tura potētis amici. Expert⁹ metu et. inuidiā nō tolerabit. Sit opor tet assentator ad oia. fit miser vi/uens. dormiēs. omedēs ad alteri us arbitriū Sit causidic⁹ aut pra ctic⁹ in p̄bica. fraudes mille spar genit in practicatiōe. Dū q̄rit di/

ues fieri. incidet in desideria mul ta et laqueos. quib⁹ rigat in inte ritū Sit beneficiat⁹ in ecc̄ia et ce/lebs. cauendū sibi erit a retib⁹ sy monie a negligentia seruitij. a lu/xuria. ab inerti ꝺuersatiōe. a dila pidatione bonoꝝ ecc̄ie ¶ Circuit et ꝺesiderat sathan iste alteꝝ quē ex instabilitate xpria vel infirmi/tate cognoscit. ad religionis aut solitudinis vitā ineptū Vide ait quāta sit religiōis. quāta solitudi nis p̄fectio. vacare soli deo. salu/tem suaz opari. Quid p̄dest hōi si vniuersū mūduz lucret. aie ꝟo sue detrimentū patiat. Vide q̄n tū tot⁹ mundus in maligno posi/t⁹ est. q̄z breuis vita. q̄z mors in/certa que tormēta inferni. q̄ gau/dia paradisi! Vide ne p̄rasti/nes. ne ofilia multoꝝ p̄sertim do mestico⁹ et seculariū q̄ras Inimi ci hōis domestici ei⁹. et aialis hō nō p̄cipit q̄ dei sūt. Res certa est De solis incertis habendū ē cō/silij Dicere q⁹ religionis status nō sit p̄fectior heresis est Magna vero stultitia est nolle esse p̄fectū Quid hesitas. quid tergiuersaris Vocat te de⁹ per inspirationes istas. quid in te stas et nō stas? profice te in eum. et ipse te suscipi et neq̄z deseret iam susceptum Vi de nunc pauper homuncio dum cōpungeris. corde. fac votū deo ce li. firmet te iuramentuz. Felix nēi/tas que ducit in melius. Sciueris opus cū voto deo esse acceptabi

lius. Da totam arborē voluntatis tue cū fructibus suis deo tuo Deniq; qui propositum tuū istō scīm diuerteret a te reus essz vt do se redderet in religione loco tui. Silet iste nequaz ꝙ ad religionis introitum oportet attendere nedum bonitatem religionis in se. sed alias circūstantias maxie duas. Quarū vna se tenet ex parte religiosorum si perfecte regulam seruant. Altera ex parte sui ipsius si iuxta parabolam christi dum inchoat poterit consumma/re & sciliz ꝑm rationis consiliuz res tam grandis aggrediēda ē quam postmodū mutare non licet Non tamen sequendi sunt viriles impetus. aut motus deuotionum quales habere possunt pueri aut puelle. qñq; plus ex inconstantie vicio. vel melancolie. q̄z gratie certo instinctu potius aliqñ. qualiter modo ex astuto demonis impulsu. q̄z certe deuotionis afflatu Silet. qm̄ media sūt moderāda ꝑm virtutē. tam agē/tis q̄z patientis Nec poterat dauid cum armis saul egredi cōtra golyam. Non pñt symee cum botis latioribus quas in fraudē eis derelictis accipiunt. incedere Silet onera religionis. cum moribus inhitantiuz Dat bene sentire de omnibus. neminez iudicare spes adñcit qñq; magnas ꝙ proficiet alīs sua eruditio. suū consilium. qz litteras nouit. qz prudens

De impulsibus.

est in agendis. Deniq; dabit exē plū reliquis de secto. vt ita faciāt quēadmodū et fecit. et seculū derelinquāt. Quid? Tandem voto se cōstringit. deserit habita beneficia. dat sua paupibus. Ilia sibi vnica religionis relicta est Capt̄ est ait insultans demon. Euge euge. Jam nō est silendū Jam inodium religionis. exaggeranda sunt oia Aperiendi sūt oculi. discrimina reuelāda. murmur indu cendū Dicat ipse sibi sentiens se delusū. Quid mihi feci miser In qđ me malū impuli Non potero ferre iugū hoc intolerabile Que siui requiem. vt in pace seruirē do et ecce turbatio. fugi hoies. homines inuenio. Cedebā tentatio/nib⁹ de seculo. deteriores demonis ꝓfero. Quid feci. quid agam quo me vertam? Amicos carnales offendi spernens eos cū suis consilīs. Nullus mihi ad eos regressus. Si dispensationem voti quesiero nō dabitur. aut in data nunq; cōstans sibi animus quietabit Sed neq; qūo viuerē in seculo relictum est. Si ad aliam migrauero religionē. scandalosus ero mee. et forsitan intolerabilis aliene. Quid feci? Deuotiōem in seculo suauiorē. et crebrius inueniebam. qz sensus vegetiores. nec ꝓturbati per vigilias. nō exinanitū cerebz ꝓ ieiunia. nō oppressa mens in ꝓlixitate vocalis seruitī sed q̄ secularib⁹ inuoluor curis. ꝓ

ncitatibus fratꝝ ¶ Cogit obedien
tia currẽ. discurrẽ ꝑ sclm. qui quie
rem solã: sperabã mihi obtinere.
Sic quotidianis fatigor odijs q
rixis. Quid feci: quid tãdem vo/
lui mihi miser? Delectabat me stu
diũ. docebã et docebar. Nũc qui
doceatur aut doceat nullus est.
Frẽs satis esse rñdent occupatio
nes Religionis sue vexatio satis
est Nõ est inquiũt religio schola
docendi. sed disciplina viuẽdi Si
vixero scdm mores fratꝝ. colla/
psos oio a regulis patꝝ. ꝙd' sũ
sine dubio. Si singularis mihi vi
uere volo. nec datur nec sufficit.
Ecce q̃d murmurat incõstãs qñ/
qꝫ nõ sine magno. ꝓplexitatis vin
culo. maxime si monasteria mulie
rũ collapsa. iunior iã aliqua vo/
uit et intrauit. ¶ Circuit iste de/
positus de sede. querit quẽ deuo/
ret Inuenit hoiem devitũ studijs
lrãꝝ et sciẽtiaꝝ Si ꝑt auertit Af
fert occupatiões ex seculo. sicut
ex ꝑlatoꝝ seruitijs aut principuꝫ
aut penuria trãscribentiũ. vel im/
peritia. aut librorꝝ causat nimie/
tatem onerosam. aut frustra fieri
verba surdis dicit Si nequiuerit
abducere q̃tenus ociũ desideret
studiosũ sed sibi vacet et sapiẽtiã
scribat in ocio. subdol' impellit.
vt alios dũ docere vult scribẽdo
se seducat. Laudat iam laborem.
sed corrũpere satagit intentioneꝫ
¶ Eia doctor scribe q̃ relegat
posteritas. que tibi sint in nomen
eternũ. qm̃ melĩ' est nomen bonũ
qꝫ vnguenta preciosa Orabũt a/
liꝭ pro te Non tibi soli laborabis
talentũ tuũ distribues ¶ Sꝫ ad
quid sathan ista? Quid sibi super
alioꝝ salute? Profecto nihil. ꝯ sa
tagit. vt iste sub hac intentiõe scri
bens. audiat in iudicio. recepisti
mercedẽ tuã. Accipe q̃d tuũ est
et vade Ex ore tuo et scriptis tu
is te iudico serue nequã. Fers lit
teras mortis tue sal infatuatum.
Eia scribe sed subtilia sed extra
nea. sed nouiter inuenta. Turpe
est alienis vti. ¶ Sic impellit vt
deserat terminos quos posuerũt
prẽs sui. vt vane glorioſus dicat
Sup omnes docentes me intelle
xi. vt deserens vias certas dicat
Aque furtiue dulciores sunt. et
panis abscondit' suauior. Eia
scribe. aut de tuis virtutib' aut ce
leritatem oñde dictandi. Aut da
satis intelligi. ꝙ bene. ꝙ deuote
viuis vt loqueris Aut certe in alie
nis laudibus quere laudem tuaꝫ
Quere celebritatez nois. si nõ ex
te. saltẽ ex illis. quos exaltas scri
bendo. miracula sua. visiones. vi/
tam supra modũ mirabilem diui
natiões. sectas nouas. Canonisa
tus eris in ipsoꝝ canonisatione.
¶ Sed o fraudem sathane dete
stãdam qñqꝫ tñ ita fallentem. vt
interim taceam' de manifestis er
roribus et heretica prauitate Eia
scribe. totus insiste laboribus.

importũe.nõ des requiẽ calamo Postpone horas canonicas.aut absq; intentiõe,pferas Indulge secur⁹ lautioribꝰ cibis. Utere somno vsq; ad saturitatẽ Desere ciuilez alioꝝ ouersatiõez Cõpensabit hec oia labor tu⁹ in dictãdo. Sic impellit iste nequã.scit q; inutiliter.imo noxie fiũt.non iussa ꝓceptis omissis Scit q; fauemus vltra modũ scriptis nr̃is. diligim⁹ vt filios.Placent etiã si deformia sũt et inculta.si vacua sententijs Testl.ẽ symea fabulosa Ballina.dũ nimio clamore,ꝓdit ouũ ꝓdit illud Corꝰ crocitans. vt a vulpe laudet fraudat cibo suo. Nõ aliter sepe virtutes ꝓdũt scribe docti.vel q̃sitas priꝰ vel acq̃rendas in tpe.Rõ .qr dicũt q nõ faciũt.qr de dois dei dũ gr̃iaz q̃runt.deo rapiũt qd̃ suũ est. quia scit insup finistra taliũ.quid facit dextera Pñt nihilominꝰ meritorie fieri noua scripta.si modꝰ affuerit.finis et ordo recti. Unũ facẽ et aliud nõ omittere. Circuit q inuenit hoiem deditũ. ofessiõibꝰ audiẽdis.O q̃t immissiões fac̃ p angelos suos malos. Uenit ad ofessiõem plebeius ideota. veniũt pueri q puelle iuuenes et maritate.Suadet inuestigare diligẽter sup oibus circũstantijs vt agnoscat vultũ pecoris sui.qr nec aliter solui p̃t pcõr . nisi dixerit oia Absit iste curiosus scrutator

et deficiat scrutãs scrutinia. cum scãdalo ofitẽtiũ. cũ lapsu ꝓrio cũ suspitionibꝰ infinitis.cũ inẽmi/nabilibus scrupulis siue remittat nõ absolutũ.siue detineat morosissime vir tãdem absoluẽdũ. Ueniũt tales postmodũ et vertiñ in oppositã qualitatẽ qr timet expertus.tales facẽ interrogationes. Dicit sibi ipi.saluet se si voluerit nõ intrabo domũ ꝺsciẽtie aliene nihil interrogabo.scit pcã sua dicat illa si vult.Sic dimittit insciosꝰ sic verecũdos latere in pcõis suis.nõ vtens claue sciẽtie.q̃ data est ad aperiẽdũ (cũ discretõe tñ)secretas ꝺsciẽtie plagas. Ueniũt alij magni prudẽtes de seculo.veniũt p̃dones.vsurarij symoniaci rãcorosi.violatores ecc̃ia/stice libertatis concubinarij notorij nolũt a peccatis resilire. nolunt restitutiones facere.sũt excõmunicati.sũt irregulares . Alij si culpank excusant aut defendunt pccñ suũ.dicũt se iusta bella gerẽ Et plane mirũ ẽ .si etiã angelꝰ de celo.repiret quid agendũz in talibꝰ multis.nisi coassisteret sibi miraculosa dei virtus. Ueniunt alij vel alie curiose agentes.ad fabulatiões vertunt confessiões suas miscenk colloquia de ꝓphãis vtinã nõ de nepharijs.vtinã que spũ cepisse videnk.nõ ꝺsũmẽt in carne.,phibeat deteriora deus Circuit et inuenit declamãtem

in ꝑpō seu predicantem. Cognosce demonis ꝙt impulsus sunt in sermone Dum de omni statu persone sūt. que vicijs otrarijs infecte sūt Si culpat auariciam ꝓdigus applaudit. et ridet auar. Si ꝓdigalitatem vituperat. auarus libens ad se contrahit dicēs: tene qđ habes Si loquitur adūersus inertiam gaudet iste qui stulto labore ꝺsumitur et esse sub sentibus curaꝝ mordentiū delicias ꝺputat. zelus laudat⁹ accendit iracūdos Pietas laudata pusillanimes nutrit et desides. ꝓ nunc et ꝙlē tua ꝓdicatio fructū afferet consydera. Sunt qui nolunt premeditari. volūt sanctorū allegationib⁹ vel auctoritatib⁹. aut certe nesciunt vti. Garriunt et effūdūt quicquid in buccam venerit. ceci cecos alloquentes Sunt et oppositō. qui tot accumulant allegationes sup allegationes. rigmos ad rigmos. concordantias cum concordantijs effluūt vsquequaq̄. nō deum sed se. sed scientiam suam ostentare volentes. Blandiunt sibi. quia nō ꝓpter se et famā scientie. sed ad edificationem querūt alioꝝ Sunt qui solum apud auditores scz inobedientiaz et rebellionē culpando. vicia superiorū etiam dū absūt. Nihil plausibilius audit inuida plebs q̄ superiorum vicia prodere. augere. inculpare. Et hec sepius et accuratius studeant aliqui ꝓdicatores detestari. qui si vel in modico vicio culparentur. protin⁹ implacabiliter obstarent vera dicētibus. et capitali. clam vel palam persecutione vexarent Nouerit multitudo predicationuz. sepe fit in laqueum audientium. Quare? Quia iam sane sciunt voluntatem dñi nec faciunt. preuaricatores effecti de peccantib⁹ Propterea perplexos habet behemoth neruos in multis. quibus non est exitus frequenter possibilis. nisi mors inflicta iudicialis seu captiuitatis hostilis viam fecerit liberans ab omnibus debitoruz vinculis. Aut si non fuerit assumpta religio cedens omnibus. aut vltronea paupertas sua. et suorum subeatur Sed q̄ difficilia sūt hec remedia. presertiz in senibus in egrotis. in delicatis viris et pomposis In feminis. nescit nemo. Singulariter idcirco nouit apostolus auariciam. tentationibus et laqueis diaboli plenam esse. que mergunt hominem in interitum vnde vix fit responsio. Circuit iste sathan iste depositus et inuenit hominem in solitudine. vel deserti. sicut est pellicanus. vel domicilij sicut nicticorax. vl tecti sicut passer ꝓtinus imittit fraudulēt⁹ auceps iste laqos exq̄sitos. et tō malignitate conat̄ inuolue nūc pēnas. nē

peues isti⁹ q̄ solitari⁹ eligit viuē. volatur⁹ vt estimat ad supna. et secū furēs ait. Nō sic abibit solitarius iste. si bene me noui. Sit piger impatiēs. mala cogitet q̄ sua querat. Agitatur nūc feruore noutio fingit sibi quietē et otiū. fingit patientiā si nō habeat ꝺsortium. fingit puritatem in affectib⁹ habituraz. fingit deniqz ꝙ dabit se deo totū. Sed o miser nescit q̄ntum meis artib⁹ ab expectatione sua. longe fiet. Surgite vos infernales et impbe pestes mee. Stultū hūc impellite casuꝝ in retia pcoꝝ. que fugere putat nec pcauet Tu primit⁹. inertia. deses ad bonū sed ad pniciē efficacissima. Hic exteriori caret exercitio. ociosus vacat. Age. Tediosa sit ꝺro sibi fastidiat et dicat. q̄lsqz eadem Succedat nūc impatiētia Fac ipm suimet penitere: fac displiceē quietez. fac ociū pꝛiū horrere. nec se iā ferre possit Fac lāgueat totus et pigritet. Exurge nūc blasphemia. cogitatiōes nepharias immitte. Fac desideria occidant pigrū Age doceat ociositas mala multa Tradideris eū q̄ttuor quaternionib⁹ passionuꝝ vinculandū. in carcere nr̄o pcoꝝrū Scis noia. scis officia vulgata sūt. Spes. meror met⁹ gaudiū Speret vana. metuat falsa. mereat molestē. gaudeat molesti⁹ Tuū erit vltimū hoc officiū. o libidinosa cupiditas q̄rēs assidue q̄ tua sūt Querat iste ꝺsolatiūculas pꝛias si poteris in carnalib⁹ deliciis. cibo sōno venereis Si fugerit patrē hāc turpitudinē tuā velaueris eā silitudine deuotiōis ad deū Da mendaciter intelligi ipm queꝛē que dei sunt se in dño delectari solo. cū sua principalit̄ q̄rat obdulcatio Signū hui⁹ acci pe certū. qz dimissis. diuinoꝝ impletionib⁹ mandatoꝝ. laborat in hoc totus. vt in alijs que spūalia fingit delectetur Veridem⁹ meri/to sabbata ei⁹. videntes ignominiam ei⁹. Videmus introisū fornicationib⁹ pꝛijs mendax. procar meretrix inquit et rapit Auge dolos tuos o libidinosa cupido Interroget curiositas tua coꝝ eius in plimis Si mallet damnari q̄z offendere deū sponsum suū. redēptorem suū de quo gloriatur Si mallet subire mortez aut incendi q̄z frangere ieiunium vel incurrere carnis lapsum Quicqd elegerit irretiemus eum. vel arroganti mendacio. si penam propo suerit inferni vel incendij. Si p⁹/posuerit iam peccauit quia peccare preelegit Adde si videris ipm in multis deficere. dic blandiens non concutiant te defectus isti frater Permittit eos deus in te ad hūilitatis custodiā. ne magnitudo vtutū te extollat Habes in paulo sile de stimulo sathane pꝛē

magnitudinem reuelationū Capiamus eū et illaqueabim⁹ vt defectus ꝓrios iam nō laboret corrigi. ꝫ in illis audeat etiā gl'ari. Sit rursus tuum. o blasphemia. soror inertis desidie machinamentū. sit cogitatōes immittere. quales nec hoies secli. nec meretrices dignarent admittere. Pudeat ipm qui tant⁹ est in oculis suis. pudeat et indignet et irascat. supbiens etiam in deū et scōs angelos eius q scōs. et desperet tandē se ipsum

¶ Suadere vobis inq̄ q̄tuor sodalib⁹ mihi charissimis. sup hmōi solitarijs in alia discrimia detur/bandis. sed ea q̄tidiana q̄ domestica Preterea in curiositatez perscrutatiōis vite aliene. negligentiaz ꝓprie vite. videre festucaz in alieno oculo. nō aduertere trabē in suo. Ceteros sperne. sibi suaq̄ placere Rumorib⁹ nouis assidue agi. et suspitionib⁹ temerarijs inq̄tari Proinde minus oibus hōibus. alacres spū. min⁹ esse patientes. plus sui amatores. pl⁹ sordi/dos alioz mala tenētes. Agite postremo sodales fidelissime mihi. quaten⁹ istos exhibeatis solitarios. tādem mihi sikes fieri Solitudinem odiant. fiant dispersi mente cordis sui. fiant gyrouagi et ꝓfugi. fiāt instar cayn vagi et ꝓfugi. Quid em̄ magl. ꝓriū ē mihi. q̄ esse gyrouagū. circuire tra z et pambulare eā. Hec nequā spūs Ait vo q̄d te agitas frater. quid turbaris. cū taz silētiū pati nō potes acten⁹ obseruatū? ¶ Discipul⁹ Nūc ꝓsus inspicio. qm̄ vnde quaq̄ miser sū. et miserabilis. nec q̄d agā. nec q̄ me vertā scio. Ita declusus sū inter angustias. ex impulsib⁹ sathane numeratis. p̄ser/tim in vltimis. vt merito tedeat aiam meā vite mee. Nolo tū desperare memet ipm. sed auxiliaria poti⁹ documenta querere Itaq̄ fraudes q laq̄os inuestigasti. tuū sit remedia tradē cautelas et auxilia. ¶ Mgr Si hūanum p̄stolaris auxiliū falleris. Illud em̄. nec pspicuū ē nec validū. maxime aduersus aereas ptātes. Est vita hōis milicia sup t̄ram Inuocādi sūt milites angeli boni cōtra neq̄ hos spūs. Plures sūt. fortiores sūt. sapiētiores sūt absq̄ vlla opatione. feruētiores in iuuādo. q̄z alioz malignitas in ipellēdo. tātūmodo assim⁹ nobis ipis. nec vltra pellam⁹ eos aduitores taz sedulos beniuolos et certos.

Discipul⁹ Hoc ē ꝓcō potissimū q̄d flagito. q̄d ab eis peto vari mihi ne repellā eos Cupio pter q depcor. q̄ten⁹ impulsiōes suas q̄/b⁹ instigāt nos bene agē studeris apire ¶ Mgr Si de custodia angelorū precipue singulorū. quidantur singulis ab exordio. si de suis officijs singillatim. conarer aperire que sub exemplis leguntur in scriptura sacra. que q̄z per hist'orias. que subinde per

doctores sacros tradita sūt. superflu⁹ imo van⁹ iure dicerer. res suscipiens supra vires. Attñ ne tot⁹ obmutescam. quasi spernēs p̄cem tuā. eligā vnū. sua auctoritate refulgens exēplū. Deinde p̄ ossideraciones aliq̄s paucis versib⁹ cōprehensas. curabo nos aduersꝰ diabolicos insultꝰ redd̄ere doctiores. ¶ Discipul⁹ Frat⁹ audiaz et attentꝰ. ¶ Mgr̄ Petrꝰ pꝰ tot p̄petrata virtutū insignia. dormiebat in carcere. vinctꝰ catenis inter duos milites. Tipus iste est xp̄i ani licet egregij meritis. qui p̄ herodem istū sathan. gliantem i pellibus que palliāt nequiciam suaz detruditur in tentatiōis horridū carcerem. discrimen imminet mortis. nisi q̄ orante ingiter eccia fit q̄ sequit. Angel⁹ astat. fulget. pulsat. surgere clamat. Soluit et eduxit. libertatiq̄ relinquit ¶ Discipul⁹ Placet metri cōpendium quo septem. angelico sancto fca ministerio oplecteris ¶ Mgr̄ Solerter aduertis existimo. Nō grauaberis si considerationes pauculas. rursus ita versibus ligauero super cautelis. quib⁹ agē nos oportet. et prius facere q̄ dō in nobis est. gallice. fay ce que doce

Discipulus Non grauabor nec leuitati deputabo metrum quale frequēter in psalmis et canticis p̄he sūpserūt. ¶ Mgr̄ Imo nihil apud veteres p̄bos. seriosꝰ metro fuit. Accipe ergo dogmata

septem. Pensa quis finis p̄rius q̄ sit status ois. Si sathan impelli sperās factū ssa. timensq̄ Magnifica dñm. dic. o me suscipe xp̄e. Vixeris hic et nunc velut hic et nunc moriturus. Viue pius. purus. velut hic et nunc obiturus. i. obuiam xp̄o iturus. ¶ Discipul⁹ Et si prouocet me auiditas expositiōis latioris. nolo tñ esse molestus exactor post tam multiplex eloquiū p̄ te nunc habitum. Conseruabo iterim oia verba hec cōferens in corde meo. quousq̄ altera nos collocutio. congreget in id ipsum. quousq̄ p̄terea centilogium de impulsib⁹ accepero. ¶ Mgr̄ Fiat vt vis et in eo bene vale. qui deposuit potentes de sede et exaltauit hūiles.

Sequitur tertia partitio de septem modis generalibus angelice custodie per notulas. lxxtij.

Et exaltauit humiles

Discipul⁹ Cōuentiōis huius nr̄e diez. et locū prosperū faciat istorū beatoꝝ btissima ista per hūilitatem singulariter exaltata. cui⁹ est hoc verbū Et exaltauit hūiles ¶ Mgr̄ Fiat. tu q̄d affers colloqui post triduanum ß silentiū? Discipulus Perlegi tuū sup̄ impulsibus centiloquiuz Experior illud esse connexū p̄ozi nostre collationi. definit in auxilio bonorum. contra apostatas

angelor nobis i B exilio. vbi eĉ filius dilectus nihil differt a suo cũ sit dñs oim. sed sub tutoribus angelis et actorib⁹ est vsq; ad pfinitũ tps a pfe. ¶Mgr. Bene est bonos tutores hz iste fili⁹ ¶Discipul⁹ Jstic nẽpe sum⁹ ognoscere qualia sũt adiutoria bonor. q̃lia ministeria q̃les pulsus aut immissiones Memini vero te nuper tertius septez officia numerasse. sub tropologia liberatiõis petri. Angel⁹ astat. fulget. pulsat. surgẽ clamat. Soluit et eduxit. libertatiq; relinquit. ¶Mgr Non errat recordatio Scis ne memoriter. aditas simul. vñ. ofiderationes ad tutelã nr̃am. sub quadruplici ẽsu. ¶Discipul⁹ Nimiz sic otinent. Pensa quis finis proprius ⁊c. vt supra. Spiritus esto pius velut hic et nunc obiturus vt supra ¶Mgr Scires adaptatiõem facere septẽ ad septẽ. reddendo singula angelor auxilia. singul' his ofideratõib⁹ aut doctrinis ¶Discipul⁹ Cupio securi⁹ ex te ognoscere simul vt abbreuiatior sermo fiat ¶Mgr Tẽptabo sic efficere pariterq; reddere totũ marie canticum consonans dictis nostris. Itaq; taliter accipe summatim primo. Debinc amplior conquisitionis erit loc⁹. ¶Angelus astat vt pensemus. hoc est ponderem⁹ et libremus in trutina cordis. quis sit finis Si eñ sathan adest nobis vt noceat q̃s ferret. si non contra staret angelus bon⁹? Sicut p̃terea querit iste sathan clau dere. vel eruere penit⁹ oculũ fidei ne recogitem⁹ finem nostr̃ q̃ deus est. conueniens est vt angelus bonus sanet et illũinet oculos cordis in viaz et in finem pacis. hec de primo. ¶Angelus astans fulget in carcere mortis hui⁹ vt noverit vnusq̃sq; positus in tenebr̃. qualis suus sit status ꝑius Sũt eñ iuxta qualitates morbor. singulor. qualitates auxilior. Angelus astans et fulgens. pulsat incitans ad bonũ. Scit eñ generaliter omnes et hoc nos scire facit a sathan impelli. ¶Dum eñ scit periculum. solicitudine maiori fugitur ad auxiliũ ¶Angelus astans fulgens et pulsans. iubet surgere velociter. ¶hoc autem implet̃ duz sperando. diuina mandata seruãtur. ¶Alioquin iacet obrutus in peccatis vetus homo noster. de se desperans. aut non cũ minori discrimine nimis sperans seu presumens ¶Angelus astans fulgens pulsans. surgere iubens. soluit a catenis viciorum. vinctum in mendicitate et ferro. Concussus enim timore casto et sco cuz grata dñi magnificatione. iã se p̃cingit ẽnte actionis. iã calceat caligis p̃ceptor in p̃parationẽ euangelij pacis. ¶Angelus sextum peragit officiũ. dũ astans. postq; fulsit. pul-

sauit surgere iussit et soluit. educit extra carcerē Aperit vltro portam ferreā pñie. trāsit vicū vnū satisfactiōis arte et directe. Angel⁹ tandē sic eductū. libertati derelinqt Quo facto sic sane deinceps q̄ retro sūt obliuiscēs. liberat⁹ in anteriora se totus extēdit Reuersus quidē ad se deo grat⁹ et angelo suo ōt ex sñia Nūc scio vere qz misit de⁹ angelū suū. et eripuit me de manu herodis. q de oñi expectatiōe plebis iudeorūz Discipul⁹ Delectat simul et edificat adaptatio Neqz curiosita ti deputand⁹. iste mihi vere breuis et lucid⁹ ordo Audideris qō spopōdisti. Mgr Intellige pri⁹ quēadmodū q̄ttuor p̄ma spectāt ad oēs generaliter q̄ purgantur. spectāt alia duo magl. ad illūinādos. tanqz proficientes. septimum ꝑprie querit eductus et pfectus Postro canticū nr̄m sic adapta. Sciueris vt scis. qñ finis vniuerse rationalis creature consistit in magnificatione oñi. et q exultet spūs in deo salutari suo Quid est eñ btitudo nisi oñi dei nr̄i salutaris magnifica iocunda qz fruitio. honor et collaudatio? Hoc p̄mū Ceterū respect⁹ hūilitatl. ōsideratio et cognitio stat⁹ ꝑsōñ et cōditiōis in vnoquoqz. hoc scōm. In hoc pinde q facit nobis magna q̄ potēs ē. q beatificat apōs alios Cōcludim⁹ q oñs ē in circuitu ꝑpli sui. q immittit angelus

oñi in circuitu timētiū eū. contra tot gyrouagos demonis impulsus. hoc tertiū Rursus ex sanctificatiōe nois sui. dū dat spem q impletiōem mādatorū dei velociter inclamat. qui ꝑus astiterat illuxerat. pulsauerat ad deum ad nos. ad aduersariū solerter ognoscendū Subsequit q̄nto. timor oñi liberās a pcco. timor eñ oñi expellit pcēm testimonio sapiētis Sed ne seruilis sit a viliter mercenari⁹ timor. magnificat ipe gratl oñm recogitās qñ mia ei⁹ a ꝑgenie in ꝑgenies timētib⁹ eū. Cōsurgit āt timor dū aia nr̄a ōsiderat hūanaz miseriam si seuere faciat oñs potētiā in brachio suo. si supbos dispgit mēte cordis sui. deponit potētes de sede. si diuites dimittit inanes. quis non extimuerit si ex ōsideratiōe sue mie. q̄s ipm nō magnificauerit. qz timētib⁹ veniā dat. qz hūiles exaltat. qz esurientes saciat et saluat. Suscepit pte rea sexto oñs isr̄l puerū suū. illūinatū pulsatū. omonitū. absolutuz. si dixerit oñe Jesu suscipe spm̄ meū Dū vero susceperit quis de manibus suis eripiat eū. Oñs qui iustificat. oñs qui suscipit. q̄s ē qui condēnet aut quis abñciat? Postremo sps ita suscept⁹ in manib⁹ saluigardie. i. salue custodie r̄pi sueqz libertati derelict⁹. p⁹ oēm herodis expectatiōem. q̄o supest. agat ille qui spū dei agitur. qui iam perspicit vltra in lege per

fecte libertatis.q̄ nō timore suppli
ciȝ.nō spe p̄miȝ trahitur .sed suaui
iugo xp̄i.mētem scām spōtaneaz
totaz otulit ad honorez dei q̄ pa
trie liberatiōem Recordat̄ p̄fe/
cto soli⁹ misericordie dei.dulce hz
in lege dñi meditari die ac nocte.
sicut locut⁹ est ad abraham p̄m
nr̄m et semini eius in secla q̄ ē
rps.hoc deniqȝ ē perfectoz.sicut
alia sūt illoz q̄ p̄ficiūt aut incipi
unt Nūc per singla discurram⁹
angeloz misteria q̄ tacta sūt cir/
ca petrū. Angel⁹ astat.Cur i/
ta.cur si nō vt astare coram deo
nos faciat.Deo aūt tunc astare
nos tradit dionysi⁹ cū castissimis
oratibus insistentes .reuoluto ani
mo p̄pinquam⁹.credētes qm̄ ipe
est dñs deus salutaris noster. in/
nitentes ei sicut litori fixo. tracti
a magnete virtuoso. Astās ꝺo
tūc Refulget angel⁹.cū nos edo/
cet cui⁹ ꝺoctiōis et stat⁹et hūilita
tis sum⁹.q̄tenus inspiciat de⁹ hūi
litatem ancille sue aie nr̄e. Noue/
rit ipsa q̄ꝺ se q̄rere ꝺeceat. Non
em̄ oīb⁹.oia equaliter licēt decēt
et expediūt.Totū pastorale gre/
goriȝ otextū est in hmōi documē
to.Propterea trāseūtes.induca/
m⁹ q̄ttuor industrias specialiter
assumēdas cōtra astutias satha
ne.fūdatas ex locis dialetici.q̄b⁹
holes ignaros p̄p̄riȝ status conat̄
auertere.vel mutando dū bñ sūt
vel retinendo ptinaciter statū.dū
male locati sūt.Locū assumit ab
auctoritate . sed applicat siniſtre
Locū ab exēplo et silitudine hz dis
similiter.cuz nihil in psona vel re
nr̄a Locū ab inductiōe.q̄ten⁹ pre
cipitet in iudicia falsa et temera/
ria Locos deniq̄ sub trūcato en
timemate.minore sua non appo/
sita vel explicata.Scit enim q̄ ex
minorib⁹ seu ptic̄laribus p̄missis
tota pendet difficultas illationis
Fallit se volūtas sepi⁹ in hac ar/
gumentatione.dū pūtato aliquo
obiecto generaliter sub rōe boni
ꝺesti̇m fertur in illud attēptāꝺū
nō discernens in ptic̄lari.q̄ꝺ vel
quale sit illud bonū Dicit ratio
succurrendū nēcitati p̄p̄riȝ corpor.
sui.Comede et bibe iubet volun/
tas Colend⁹ est de⁹.tene ergo te
igitur in hac religione respondet
voluntas.Dicit ratio maledicti
sunt qui viam pacis prepediunt
Respondet voluntas. q̄ maledi/
cti sunt qui viam cessionis huius
contendētis de papatu non inq̄/
runt.Notum est qualiter loco ab
auctoritate abutebatur aposta/
ta Julianus .xp̄us ꝺt Nisi q̄s re/
nūciauēit ⁊c Imo sic diabol⁹ aus⁹
est dicere christo . Scriptum est.
Angelis suis ⁊c. Non habemus
necesse.longe morari quia ex ip/
so sūpserunt oēs deceptiones
hereticoz exordiū.maxime dum
q̄runt hoies vltra sapere q̄ȝ diui
sit eis deus mensuram fidei vel
doctrine dum fieri volunt ma/
gistri qui nunq̄ȝ fuerunt discipuli

sacraꝝ lr̃aꝝ interp̃tes. qui nunq̃ dicerũt illas. ¶ Adiecit igitur diabol⁹ aliud machinamentũ efficaci⁹ ex ꝟ loco p auctoritatẽ fieri trãslatiões varias p vulgaribus idiotis. quib⁹ habitl. et lectl. in supficie. otemnũt mox sacros expositores. Nolum⁹ inquiũt nisi tertũ nudũ. quẽ tradidit spũs̃ Tãdẽ reddũtur impsuasibiles neq; sibi relinquũt auctoritatl põdus. vnde valeãt ad veritatis cognitiõez illustrari ¶ Cetez de locis ab exẽplo et siñ. tot sũt experimẽta fallaciaꝝ. q̃t hoim capita. dũ q̃libz assequi vult quẽlibz. dũ exẽplo dicit se viuere taliũ q taliũ q̃s approbat aut canonizat eccĩa vel qui sapiores eoꝝ sũt. qui rões qui doctores q̃ laudati Quid facit fili⁹ aiũt nisi qđ viderit patrẽ faciẽtez! Patres tñ optimos ipsi nolũt sed pessimos hoc exemplo sequi. Mor alioꝝ est Paulus se laudauit. Paul⁹ visiones in raptu suscepit cur nõ ꝑt modo dñs i talib⁹ et talib⁹ sñia opari! Hinc ofictio ꝓphetiaꝝ. hinc miraculorũ admonitio. hinc etiã adoratio damnatoꝝ hoim in populis. Testis ẽ mihi legẽda imo de adoratione canis mortui visũ est in viẽna. ¶ Caueat igit̃ sĉa sedes Rõna. caueat in ea sedẽs papa. q̃bus argumentl. et causis et medñs canonizatio alicui⁹ sit faciẽda. ¶ Discipul⁹ Cognita sũt oia q̃ loq̃ris. etiã ꝑ infelicissimis die-

bus nr̃is. Neq; de loco p inducti onem nĉe habes exẽpla ponẽ q̃a quotidianis. suspitiõibus improbis. contra status varios militat p ipm demon. pser̃tim apõ solitarios et deuotos in oculis suis vt dãnent ceteros oẽs Diabol⁹ dicit ex pticlarib⁹ inspectl. defectib⁹. generalem inferãt odẽnatõis sñiam Aut vero difficultatẽ hñs maximã q̃duplex ille fallendi locus. qua rõe vitabit Dicunt isti. Si glosas recipit text⁹ vnus scripture cur nõ alii⁹! Si licuerit istis glosas addere. cur nõ nos inquiunt. aut cur nõ eadẽ facilitate respuim⁹ eas sicut doctrinas ypocriphas! Quo pacto igit̃ fiet distinctio inter miracla vera et falsa Inter reuelatiões veras et fictas. Si canonizata est hec persona. ꝓpter attestatiões miraculorũ et austeritatez vite. cur nequit hoc tpe fieri sic̃ sub sñib⁹! ¶ Mgr̃ habes alibi tractat⁹ q̃ ad istas q̃ q̃tidie fiũt obiectiões rñdẽ conantur Sed apud plimos. neq; talis sufficiet rñsio nec puto q altera sine gratuito. miraculosoq; dei dono. Olim dũ scriptis q verbis ostẽderẽ. q in istis nõ potest tradi ars vel regula infallibilit̃ hũanitus. inducebam argumẽtũ q̃ se fundat achademicoꝝ ambiguitas dicens nihil sciri. imo nec hoc sciri q nihil scitur. Argumentũ est de distinctione dormientis et vigilãtis. dum se videre putat

dormiens.similiter ad vigilantem q hoc cū ratiocinationibus multis et reflectionibus quibus dicit sepe sibi. Tu non dormis. Ecce talia et talia facis et inspicis Tu somnum tuū alīs narras et recolis Est aūt vigilantis ait Seneca narrare somnia sua. Ita somnians hec et talia nūcꝫ agit Porro suppetit i hac re visitatio petri quam tractamus De ipo quidez vtiqz vigilante scribit historia Luce. Nesciebat verum esse quod fiebat per angelum. existimabat autem se visum videre.

¶Discipulus. Concludo magis qm̄ necesse sit nobis in his tenebris et vmbra mortis angelica visio simul et illuminatio cum ista que intimo sensu et gustu docet de omnib⁹ spiritussancti vnctione ¶Magister Jure ocludis iure consulimus nos assidue per deuotionis oratione sub hoc duplici refugio suppliciter humiliari quatinus vēitas nos exaltet // Angelus astat. Pōt in momento in ictu oculi noster angelus a summo celo deorsum nobis astare qui nihilomin⁹ semper astat deo beatifica visione. Non deserit exemplar eternū dum venerit circa nos operari. consulit non minus diligēter. quia sue actionis regulam esse scit et artem directiuam. Fit autez aliquando custos angelus longe a custodito. non per ignorantiam. non per negligentiā suā. sed ꝓpter maliciam nostram cui dedignatur astare. Fit hoc aliquando ꝑ dispensationem ad experientiā nostre collactatiōis cum aduersarīs nostris ¶Dū em̄ angeli boni qui iuxta nos erant delonge steterint fit quod sequitur. Et vim faciebant qui querebant animā meam. Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates q dolos tota die meditabantur. Fit tūc angelus noster adiutor in oportunitatibus in tribulatione facit cum temptatione ꝓuentum. Eruditit em̄ prius quid agere conueniat tempore conflictus q impulsus ¶Discipulus. Opere preciū est ognoscere quib⁹ doctrinis armat angelus bonus suos stare contra diabolum in die belli // Magister Multi multa scripserunt in enigmatibus et figuris et similitudinibus varīs corporaliter pugnantiū Tu qm̄ scolasticus fuisti gratantius puto recipies si exemplū quasi familiare de scola tibi tradidero Constitue sathanam quasi sophistam. cui⁹ hoc totū studiuz est fallere. nō querit sapiens esse sed videri Unde vt decipiat garrulus est. multa petit. Celat ꝓpositum suum et inuestigat alienū. sophisticus per omnia. Tu econtra doct⁹ ab angelo bono cautus esto. nominatim in quattuor. disseremus postmodū de reliquis. Primo velis nō videri sapiens sed esse. Sapientis aūt precipua cura ē finem respicere. Secūdo pauca cū aduersario loqui vel ex toto silere Certū habe tertio ꝓpositū suum ꝙ te querat decipere. nō docē. Certū

sit quarto ꝓpositū tuū nolle veritatem deserere ¶Discipulus. Discurre sūmatim de singulis ¶Magister sapientia xp̄ianoꝝ est id ipa nō solū nomine ꝓfiteri se xp̄ianū. hoc q̄ bona fide quesierit. hoc qui cupierit vt malit esse bonꝰ q̄ꝫ videri. Exēplo cathonis ꝓueniet ad optatū. iuxta socratis documentū. Actuēo spūs discipline effugiet fictū. ipocritā scz. et deluforē ipe deludet. qz deludi sinet. Eligit talis seruire doobus dñis Ingredi terrā viuentiū duabꝰ vijs. fit ꝓterea inconstans. fit arundo semet agitās. fit cū garrulo sophista se similiter in omnibꝰ effluens. deserit cautelā secundā silentij. In silentio aūt et spe est fortitudo nostra. Obseruatio silentij q̄ꝫ necessaria sit notauit rex penitens. Ego inquit tanq̄ surdus nō audiebaz q̄ sicut mutus nō aperiens os suū. Vulgata veritas est femina q̄ auscultat et castrū qđ loquit. nesciunt diu stare. Possumꝰ addere de curiositate alteriꝰ cuiuslibet sensus. Eua si clausisset aures ad primam diaboli curiosam interrogationez. quia ꝑ Cur incepit. Si mox ofugisset ad mariti osiliū superasset temptatoris astutiā Exemplo cuiusdā matrone q̄ dū impeteret ab adultero. querā inquit a marito meo si tibi osentiā. Probe quidē si verbo suo coz et operatio ꝓtinꝰ iungebātur. alioq̄n ꝓcacitas dicti plus accendit adulterū. diuertere se ꝓtinꝰ et silere cautū magis. Fulciamꝰ etiā ex animaliū fabulis dogma nostꝝ Vulpes q̄ cattus dū in nemoze fuissent obuiam sibi. audierunt alōge sonitus venatoꝝ et latratꝰ canum Cōtremuerunt. mutuo inquirentes qualiē euaderent Nescio inq̄t cattꝰ nisi modū vnicū. Spernens eū vulpis asserunt se habere modos mille et mille ꝑ circuitū. Facta est interloquendū irruptio canū. cattus exiliuit in arboꝛē. vulpis canū morsus plurima circuitione deludens diu. tandē cōprehensa docuit saltū cattī vnicū plus ad euasionē valuisse Hec nos fabula respicit semper ad arboꝛē ad quā docet sapientia cōfugiamꝰ nō tā motu corpis q̄ꝫ p ij cordis Damus aliq̄n aliquod tale salubre osiliū dū preterimꝰ decipimur. Exēplū doceat a parabolis sumptū Nidificabāt palumbi siluarum in arboꝛ ꝓceritate moze suo. circubat vulpis ad radices se cōminans ascensurā se nidos omnes cū fetibꝰ direpturā nisi pullulꝰ sibi ꝓficeret vnus. Trepidantes palūbi agebant qđ petebat et abibat Reuertebat ad simile quousq̄ passer dato palūbis osilio cōtinere se nidis suis. vspes a fraude sua fraudata est. Sed in passerem vertit insidias. non viribus sed adulatione Erat in domo passer. vulpis affuit beatificans auiculas q̄ volatu suo se ꝓtegerēt a bestijs et laqueis terre. Sed hoc vnū deest inquit qua ratione otra ventoꝝ turbines q̄ frigoza se protegant. Voluit passer

gloziari et concionari cū garrulo. Respondit se ꝓtectionē habere dū flabat boreas a sinistris. mergebat eñ caput sub plumis ad dexteram et ecōtra si a dextris. Fingens vulpes se nō satis audire ꝓpter distantiam. protrahebat alloquiū. Dilapsus ē passer ad ramos ꝓximiores terre. quesiuit vulpes dum ventus flabat ab anteriori quid agebat. Sic ait demittens caput ad pectoris plumas. Exilijt vulpes in non videntem. et deceptam blandicijs vorax rapuit. Inducam⁹ de scꝑturis. Oculi mei semper ad dominum dicit ps. Sequitur effectus et ratio quia ipe euellet de laqueo pedes meos. Et in ps. de Dauid qui factus erat sicut homo non audiens et nō habens in ore suo redarguti/ones. Subditur. Qm̄ in te domine speraui. tu exaudies me dñe deus meus. Et alibi. Educes me de laqueo quez statuerūt mihi qm̄ tu. ꝛc Et iterum. Prouidebam dominuz in cōspectu meo semper. Et rursus Ecce sicut oculi seruoꝝ ꝛc ¶ Discl. Ridebunt forte nr̄i scolastici fabulationes tuas de auibus et bestijs. quia subtilia querunt. Dicent preterea spectare potius ad opprobriuz respondentis metam silentij si non audeat cum aduersario congredi. congressus nihil respondeat. Ubi erit preterea quod iubetur Jacobi Resistite diabolo et fugiet a vobis Et petrus de eodem. Cui resistite fortes in fide. Dic que fortitudo. que laus est fugere? Time cede malis dicitur apud poetam. Sed contra audentior ita vulgo dicit. Qui fayt on le chasse. Qui fugit fugat. ¶ Magister. Quid si fugerint scolastici tui quartam cautelam a nobis hic notatā qualiter accipiat. crassius ridebunt. Docemus vt quicqd sophista nequam diabolus argumentans concluserit cōtra bonos mores aut fidem. Dicat pius et fidelis animus ab angelo monitus nego cōsequens nec aliter. nec alia forma respondeat. Stet in sua positione secur⁹. Unde illud de comico agunt homines birreus semper homo ¶ Discipulus. Stultus hic modus responsionis habetur. Magister Atuero nullus sapientior nullus cautior apud xp̄ianos respondendi modus contra diabolum Quicquid aggarriat. quicquid nectat. hec vna sit responsio fidelis anime. Xp̄iana sum. Sic olim blandina martir. Sic re et nomine quidam sanctus apud tortores persterāt vt nihil extorquere possz sua malignitas ab eis qz xp̄iana sum. xp̄ianus sum. Hoc meum nomen. meum genus. mea sors et patria. Mentior si non ita iusserit apostol⁹ deuitare otentōes verboꝝqz ꝓphanas nouitates et nō intendere genealogijs interminatis cū similib⁹. ¶ Discipulus. Cur ergo sancti doctores tot questiones induxerunt/agitauerūt. determinauerūt ¶ Magister. Habes altēo opusculo rōez

Pozro principalis noster sermo est hic de impulsibus secretis diaboli cum blasphemijs suis que non melius q3 otemnendo vincuntur fugiens indignans aut deridens. anima xp̃iana dicat simpliciter quod alia dixit procaciter. Quere qui tibi respondeat. ¶Dicat. blasphemia tua sup te furcifer et damnate.alio q̃n si velit sibi facere laudem quia bñ dissoluerit sophistrias oñes nequissimas.ipe se seducit .quia iam superbiens meretur illudi. meretur laqueis irretiri.nisi talis sit qui pro consuetudine habeat sensus exercitatos.totus spiritualis effect⁹ oia dijudicãs. ¶Angelus astat ad recordationẽ dei ꝓfulget ad cognitionem nostri. Pulsat vlterius tertio ad confutationez aduersarij. ¶Diximus super huiusmodi pulsibus et impulsibus iam plurima.volo nũc inducere fallacias quatuor ex logicalibus sumptas ad cautelas quatuor predictas.et totidẽ a locis dialeticis deceptiones ortas. Sunt huiusmodi fallacie.vna ꝑm plures interrogatões vt vnam.altera ꝑm quid ad simpliciter.tertia ꝑm accidens p diuisiones inutiles.quarta per apparentiam cõtradictionis q non existentiã ¶Discipulus Iste sunt cognite logico.sed quid ad deuotum.quid ad morale documentum? ¶Magister.Multũ per omnẽ modum. Scis quia extra dictionẽ nominant iste fallacie. quia non ex dictionibus sed ex rebus ortũ habent in apparentia simul et defectu Neq3 preterea quispiaz ẽ ideota fine litteris q̃n istis possit falli ¶Discipulus. Induc exempla ¶Magister Subdolus impulsor. instar sophiste ꝓponit aie timorate plurimas interrogationes Urget quatinus vna detur absoluta responsio. Ad formã inquit.Querit ab vno exempli gratia qui ex adulterio gratissimũ ei optimis morib⁹ et artib⁹ instituũ habet filium. Velles tu devote petre non habuisse filiũ talẽ? Si respondeat. placet hunc habere. Perstat inquirens. Quid super adulterio dicis? exquo nõ aliẽ habit⁹ est.responde. quid elegeris ex duobus.carere filio. vel adulterio. Si dixerit carere filio. conscientia sepe otradicit. Si placet adulterium.plane peccat.nec penitet. ¶Discipul⁹. Sentio q̃ vanda.sit duplex responsio. placet filius. displicet illicitus concubitus ¶Magister.Consulte sentis. vnde si milies impulerit vt facta comparatõne filij ad adulteriũ.respondeat petrus quid e duobus mallet.non oportz vt simpliciter respondeat sed distincte.Tactus est prius alter casus super interrogationibus curiosis.Si doleat homo de peccato.sic q̃ mallet fuisse damnatus vel annihilat⁹ Si fugiat ita peccatũ q̃ mallet cruciari p incendiũ multis dieb⁹ q3 frãgere debitum sciuniũ aut omittere mendaciũ Vitanda est fraus interrogationũ hmõi pluriũ que impel/

lunt respondentem aut ad temera/
riam falsam et arrogantem de suis
viribus presumptionē aut culpabi
lem electionez. ¶Dicat igitur. neutz
eligo. displicet peccatū. horreo in/
cendium. nunc incendium non incū
bit eligendū. Quid si vehementius
vrgeatur aliquis eligere quid age/
ret adueniente casu tali. prout erat
martirium tempore tyrannoz. Re
spondeat se humilians sub deo et
sancto angelo eius dicat. ¶Domin⁹
nō patiatur. me temptari supra id
quod possum. Et si casus eueniret
qualē ꝓponis spero in domini bo/
nitate ꝙ faceret cum temptatione
prouentū vt possez sustinere. vel ali
ter ꝙz per peccatum euadere. Caue
at igitur arroganter predicere cū
petro. Etiāsi oportuēit me mori te/
cum non te negabo. ¶Dicat potius
Imperfectū meum viderunt oculi
tui. sis adiutoz in opportunitatibus
in tribulatōne. aut in talem tempta
tionez me non inducas ¶Discipu
lus. Caute sobrie ꝙz consulis. Con/
fundis ex hoc curiosas inquisitio/
nes quozundam confessoꝝ sup vo
luntate certa non peccandi seu reci
diuandi in futuꝝ vt dū interrogat̄
penitens a se vel altero. Credis tu
ꝙ postmodum nunqz cades in ta/
le peccatū. Respondeat. ego fragi/
lis formido lapsuz. non tamen vo
lo nunc vel eligo casum. De futu/
ro misericordie dei me commendo
deprecās vt me custodiat a pecca/
to. Et si ceciderit fragilitas mea.

deprecor adiuuet vt resurgat. ¶Hec
fallacia ꝑm plures interrogatiōes
vt vnam quantū video non melī⁹
euitatur ꝙz per silentium modestū
se diuertēs ad alia cogitanda. aut
per distinctionem acutam interro/
gationū. aut persistet iuxta quod no
tasti. neget ꝙz dsequēs ¶Magister.
Ita est etiam circa speculabilia fi/
dem rectam tangentia. ¶Discipu/
lus. Exemplifica. ¶Magister. Dis
pene deceptio prouenit in specula/
bilibus ex defectu distinctionis et
resolutionis ad simplicia. qua defi/
ciente. doctoz quo plus inquiret ꝑ
argumenta se dissoluere. tāto plus
inuoluet. et eo plus si non veritatē
sed aduersarij confusionem ꝑ sua
laude scrutatur. Exemplū volens
vnus doctoz cōcordare simul qūo
actus peccati a deo et a libero ar/
bitrio. Concludebat argumentoꝝ
subtilitate non pia religiositate ꝙ
deus erat causa peccati. ꝙ deus fa
cit hominē peccare. ꝙ de⁹ vult ho/
minē peccare dum peccat. ¶Addidit
ipe idem ꝙ libertas arbitrij cōpa/
ta ad deuz faciat ista necessario q̄
factura est ¶In opatione ad diuinā
pscientiā omnia de necessitate sūt fu
tura. alioqn inqt deus posset falli.
¶Addidit ꝙz ꝙ ideo et non aliunde
res dicunt impossibiles fieri qz po
sitiue deus vult ita esse possibile. cū
tñ si de⁹ ꝑ impossibile non esset. im
possibilia nūc nō essent tūc minus
impossibilia ¶Addidit otingentiaz
in deo intrinsecā esse. qz distinguē

onotationes terminoꝝ vel nesciebat vel spernebat ¶ Discipulus Tange breuiter formas argumentoꝝ. ¶ Magister. Arguit sic in forma logicali. demonstrato Sorte q̃ facit homicidiū. vocet actus ille. Et Sortes facit a. Et sortes habet p̃ceptum de nō faciendo. a. ergo sortes peccat Tunc vltra Deus facit q̃ vult totum antecedens q̃ quamlibet partem antecedentis. ergo facit et vult sequens qđ est illud. sortes peccat ¶ Discipulus Videt indissolubilis hec ratō ¶ Magister Videt si non distinxeris aliquid in ea. Si preterea non respexeris ad blasphemiā insanā vltime illationis. q̃ deus facit et vult q̃ sortes peccat. Quanto magis oportuēit sapere ad sobrietatem. vbi etiā solutio rationis latuisset et dicere. soluat eam angelus dñi et solutionez aperiat. Omnis absq; dubitatione ratio que militat contra pietatem sophistica est peccās in materia vł in forma. Qđ si nō videat discipulus hō. videt doctor xp̃s hō et angelus eius in ipo. Itaq; dū subsumit doctor iste anglican⁹ quē p̃fūdum ognominant q̃ sortes habet preceptū de non faciendo. a. actū. vel intelligit absolute de esse actus solūmodo. et tunc est falsa minor ista quia sortes potest in casib⁹ multis facere. a. actum sine peccato sīc in furia vel in inuincibili ignorātia. Si vero intelligat q̃ sortes habet preceptū de non faciendo. a. deformiter et peccabiliter. hoc vtiq; verum est. Sed iam deus neq; facit neq; vult q̃ sortes taliter agat et ita non facit neq; vult antecedēs predicte sophistrie sue quia palam excludit deformitatē. aut sequētia nihil tenet. Constat em̃ q̃ nec dñs. imo nec homo potest velle deformitatem sub ratione deformitatis dicente Dionysio et p̃bo q̃ nemo ad maluz aspiciens operatur. velle aūt est quodda operari ¶ Discipulus. Cui simplicitas placet. placeat et tua responsio. sequens est iudicio meo. Sed neq; si calumniabilis esset ista vel altera responsio deberet incōueniens tātū excedi q̃ offendit omnium pias aures tam p̃boꝝ q̃ moralium et simpliciū in quacunq; lege viuentiū Dic alterā sophistriā de futuris contingentib⁹. ¶ Magister Accepit sic. Antix̃pus fuit heri futurus. et antix̃pus non erit. ergo deus vel homo qui credidit antix̃pm esse futurū decept⁹ est Antecedens est possibile et cōpossibile quia prima necessaria q̃ secūda possibilis. omne autez possibile stat cū necessario. Igitur sequens possibile quod impiū est de deo cōcedere ¶ Discipulus. Dic responsionez. ¶ Magister. Distingue minorem qua dicitur. antix̃pus nō erit. tanq; possibilis sit. Aut intelligis q̃ est possibilis quacunq; lege posita et tunc istam nego. Aut intelligis q̃ possibilitas opaꝝ ad dei potentiā absolutam secluſa omni lege

seu opatione.et sic ocedit. ℈ negat consequentia. Qz ergo credens antixpm futurꝝ ex fide sit deceptus de facto vel de possibili. Ratio est clarissima qz in maiori nō credidit aut sciuit aliquis antixpm fore nisi de lege ordinata sciens ꝙ de absoluta potētia deꝰ nō posset facē ḋn potentiā haberet vt antixps nūqz fore. Nō est igit aliqua deceptio sed summa oformitas. Porro deceptionis rōez q̄ ponit intrinsecaz in deo otingentiā modo notauimus Alibi latiꝰ apta est in centilogio de modis significādi. Discipulꝰ. Perspicua fit amplius mihi sapientis narratō.qz ḋ sophistice loquit odibilis erit.Et itez. Illusores ipe deludet.Sic qui querit mendaciū sūuertet ab eo cadēs in laqos ḋs tetendit.Porro.ḋ ambulat simplicit ambulat cōfidenē. Magister.Nō aliter est Narrat Rufinꝰ in illo quē addidit histozie ecclesiastice eusebij libzo de quodaz inuincibili sophista cōtra pietatē fidei quē simplicitas pij senis nudam ꝓponendo veritatē fidei vicit. Docemur in hoc apud sophistas etiā demones pstare in simplici cōfessione fidei. Nosti illū ḋ mox vt aliꝯ sentiebat sophistice otendē quiescebat nisi forsā ex silentio suo circūstantiū scandalisatio timeret. Mos sophistaꝝ est vt tandē semet ipos fallāt et apprehēdāt in astutia sua.dum ad agibilia venerint.Docet hec pteruia demonū quoꝝ argutias retozquet angelus dñi otra semet ipos in fines cōtrarios Discipulꝰ.Exempla da. Magister. Impulit frēs Joseph vt ex visionibꝰ somnioꝝ inuiderent ei querētes media q̄ scripta sūt ne regnaret sup eos.Quis euentꝰ fuit scimus.Regnauit.Ita q̄tidie fideles impetit.quosdam vt deficiat et exaltāt.qz p tribulationē humiliāt fiant doctozes q̄s infatuare quēit fiunt purgatiozes fiūt sanctiozes q̄s satagit inficere.qz disciplinā cōuertūt in penitentie patientie qz virtutē.Permittit angelus futura q̄dē demones ab eis ognita similit inuestigare ꝙ audire.quare?quia scit ꝙ dū querēt obniti oplebūt voluntatem dei.Sic in Joseph sic in omibꝰ fiet electis Discipulꝰ.Satis enim de fallacia ꝑm plures interrogatōnes dixisti quēadmodū nunqz absqz distinctione danda sit vnica responsio.Video ꝓinde ofilium salubberrimū qd̄ est ꝙ se fideliter resoluere oluescat Magister.Aduerte quēadmodū in mozalibꝰ etiam istud ꝓdest et expedit.Si dolet caput aliq̄s ex ebrietate vel alia culpa.fiat eger.acceptet dolorē ꝙ egritudinem patienter vt est afflictiua ozans deū quatinꝰ sit ps purgatōnis sue.peniteat de causa.ꝓ q̄nto est culpabil.Si mozit pater et fiat heres filiꝰ locupletatꝰ.doleat pie mortē pris.gaudeat gratis de opibꝰ relictis.Si puniunt iudicialiter pcōzes.letent de iustitia.tristentur de demeritis.Potes altiꝰ speculari

de prescientia dei circa damnatos etiãsi ponis tibi talez fore.nõ quidem asserendo vel cũ desperatione Dic considerando iustitiã dei. Just⁹ es dñe et iustitie tue diligende sunt et honorande.peccata vero q̃ sunt damnationis occasio.detestor odio abominor.qz taliter me velle vis q̃ precipis. Soluit inde laqueus iste neq̃ssimi quo vult responsionẽ vnã dari dũ curiosus inquirit. Si deus vult te damnare.vis hoc et tu? dic nolo peccare. Et si non peccauero non damnabor. Si rursus vrgeat pulsans. Quid si tibi reueletur tua damnatio? Quid si reueleꝛ de tepetro.q̃ alter q̃ peccauerit in hac die tandem saluabit.alter qui non ita peccauerit tandem damnabit. Casus ẽ possibilis.et ideo reuelabilis Nunquid eligeres hodie peccare. nunquid in p̃mo casu desperares? Responde cautus semp.non vnica sed duplici respõsione. Habẽt hãc industriã pueruli dum interrogant quẽ e duobus plus diligis patrez aut matrem? Inquiũt.diligo patrẽ diligo matrem. Sic interrogatus demũ petrus.diligis me plus his? Distinxit et respondit Tu.scis dñe quia amo te. innuens quia diligũt et alij te. Si quer̃t.nũquid malles peccare nũc . postmodum saluari? Respõdeo. Nolo peccare. volo saluari. Et in altero casu. Dic. volo sperare quia sic precipit. Credo similiter deũ non reuelare nisi verum sed non ita q̃ neget semet ipm. Si sub electione ꝓponunt duo mala. caue neutr̃ eligas. Nam in malis quid est eligendũ? Atuero si culpa nostra ceciderim⁹ vt necesse sit alterum ex peccatis fieri minus est acceptandum.quia iam in op̃atione deteriozis sortit boni p̃m quid rationem. Deniq̃ ꝓficit iste pulsus angelicus quo dissoluit colligationes spirituales.sicut in petro materialiter actũ. Proficit inquã cõtra omnes pene fallacias que sequũt si pia voluntas affuerit ¶ Discipulus. Explica de fallacia p̃m q̃d ad simpliciter ¶ Magister. Considera solerter vnde volũtas decipit. presertim a mundo et carne p̃ ꝓsecutionem voluptatũ.aut p̃ fugã tribulationũ. Presẽtant itaq̃ sibi tanq̃ bone simpliciter.vel simpliciter fugiende q̃si sic.arguat.caro vel mũdus. Hec delectant nũc.hec contristant modo. Est aũt delectatio bona.et tristitia mala. Si volũtas sit impia vel incauta confestim eligit hoc bonũ p̃m quid et refugit simile malũ. Si vero sit virtuosa consulit rectam rationẽ et obedit cõsilio. Si vero neq̃ sit refugit rationẽ cõsulere.imo claudit oculos q̃ aures sibi Porro voluntas incõtinentis. audit quidem consiliũ rationis conscia sibi quia bene suadet. Sed tandem inclinata p̃ bonũ p̃m quid dimittit iudiciũ ratiõis actualiter cõsiderare et impetu suo ferꝛ in illud sciens semp in habitu et dsentiens rectũ esse.preferendum q̃ rationis

iudiciuz ¶ Discipulus. Quo pacto fieri pōt ꝙ voluntas ferat in obiectum nō preuio rationis iudicio ꝙ in illud ita ferri debet non eñ ferat in incognitū ¶ Magister. Est inter doctos grandis disceptatio si et qualiter fieri valeat quod inquirimus maxime qz dicente pho cōsone ad sapientē. Oñis malus ignorans. Cetez parisien. articulus habet ita. Si ratio recta et voluntas recta. est error supple sic dicē. Itaqz duo sūt in hōis liberi arbitrij iudicio Unū quod est recte rationis. q vocatur ꝑprie iudiciale seu legale. Aliud est ꝙ modū arbitrarie potestatis. Arbiter aūt non semp teneat insequi iudiciū ꝑm leges. sed habet plenā facultatem eligendi sicut sibi placuerit. nunc aūt tale est iudiciū quia pōt insequi vel nō insequi ꝑ sue volūtatis arbitrio iudiciū rationis ¶ Discipulus. Intelligo tale effici sepe ꝓpterea ratio participat voluntati non vt ancille sed sibi cōsulit vt dñe. Portat tamē sibi lucernā vt videat qualiter sit incedēdū non vt cogat eam. imo diuertit ad ei⁹ imperiū lucernā suā vel suffocat et deserit eam ne luceat actu pleno Et ita quāuis voluntas viciose eligens sit semp errans in electiōe tali arbitraria. nō oportz tñ ꝙ error sit ratione iudiciaria vel assensiua. Est nihilomin⁹ vt omuniter ignorantia crassa vel supina. Soluitur quēadmodū Adā potuerit peccare nec tñ errore seduct⁹ est in ratiōe sicut incōtinens dū peccat otra castitatē nō ob hoc ꝓpt fidē ꝓspicuā Deniqz factū ē auctoris moralis documentū dū aliquid ꝓponit cōfestim discute q̄d sit. Confestim virgo prudentissima sic discussit Cogitabat qualis esset ista salutatio.

Magister. Addendū est ꝙ cautela quatin⁹ a bonis ꝑm q̄d delectabili b⁹ nimiū reuellendis volūtas ꝓtinus se diuertat dū ista ostiterit simpliciter mala esse. Pōt aūt i malis ꝑm quid de tristabilib⁹ osiderādis insistere ad pacientiā exercendam. Nō eñ furant intellectū sapientis aduēsitates quēadmodū voluptates. Habes ꝓinde rationē dicti illius ꝑus inducti ꝙ te. Jubet apostolus. Fugite fornicationē. Esset hic oquisitio de ꝑmis motib⁹ sic q quō repelli debeant si et qñ stari pōt ꝙ volūtas acceptat istos vel refutat et hoc imputabit ad peccatū mortale. Rursus si stat in eodē tpe temptationis ꝙ voluntas peccet in venialib⁹ multis. et cū hoc multiplicat vitā eternā mereat. Tolleret istorū decisio scrupulos a oscientijs plurimis timoratis ¶ Discipul⁹. Sed peto trāseas ad aliā fallaciā q̄ dz accidentis. qz sup his dubijs alibi tractatū ē. Cōplectit in ipa accidētis fallacia q̄libet inutilis oiugatō seu connexio dū putet aliquis ꝙ ex conuenientia vel disconuenientia aliquorum duorum vel plurium ad vnum terminum cōueniant vel disconueniāt inter se. similiter i sta duo vel duo ¶ Magister Super hoc autem tene ꝓro regula ꝙ

omnes q singule volũtates que p caritatẽ vniuntur cum vno tertio quod est deus ipe vniuntur inter se quantuncunqz vise fuerant discordare. sicut de dispersione legimus pauli et barnabe. ¶Discipul⁹ Pulcerrimũ hoc p meam fidem et gratissimũ est hoc theozeuma verificat plane psalmiste verbũ. Particeps ego sum omniũ timentiũ te. et custodientiũ mandata tua. Felix ergo mirabilisqz vnio pluriũ in deo quasi in vnico medio onexorum ¶Magister. Quid de plurib⁹ quantũlibet vnitis et coniunctis in alio qz in deo? ¶Discipul⁹. Ideo q nõ simpliciter vniuntur. fas est q nulle virtutes inter se diungunt si non in vnica ẏitate ꝑma onexe sint. Mgr. Hoc videt difficili⁹ presertiz cũ in diuinis videat exceptio fieri. qm̃ pater et filius et spiritussanct⁹ vniunt in vna veritate que deus ẽ seu diuina essentia Est tamen alius pater. alius filius. alius spiritussanctus. ¶Discipulus. ¶Subintras aliam fallaciaz accidentis ad quã alie quasi singule reducũtur quẽad moduz fallacia ꝑm non causam vt causam sicut fallacia consequentis que omnes fere complectit paralogismos ex locis dialeticis male formatos ¶Magister. Subit aim recordatio generalis me dum puerulus essem legisse quandã fallaciaz applicationem moraliter ad peccata mortalia. sed abolita est recordatio specialis ¶Discipulus. Dic si habes istam in promptu vel aliquam affer probabilẽ ¶Magister. Non recordor illius. possum⁹ autẽ dicere q infernalis bestia de mari passionũ exiens a corde impi qđ ẽ sicut mare feruens habet septez capita et cornua decẽ quibus impellit ad transgressiones nominatim septem. Appropriat aũt quodãmodo singulas singulis capitalib⁹ vicijs. Utitur ad superbiam fallacia petitionis principi. Arguens ita. Omnis magnus est honorandus. tu es magnus. dum quia nihil habet quod non accepit. q ita de nihilo sui potest gloriari quasi principio. Si autem venerit ad verũ ꝑncipiũ iam non in se sed in domino glorietur ¶Discipulus Placz adaptatio. discurre per reliquos ¶Magister ¶Utit ad inuidiam fallacia ꝑm non causã vt causam. arguens sic. Omne nociuũ est odiendũ. Iste qui pollet virtutib⁹ tibi nocet. Tollit em̃ tibi ne sis in virtutib⁹ singulariter honorandus. Ecce q virtutes assumit ad causam odi que sũt ad amorẽ cause vere. Utit ad iraz fallacia ignorantia elenci q̃i otra victoriũ sumat ab aduẽsario honoris sui dum ꝓturbat ipm̃ ne alit qz oportz glorier. Debet insup irasci culpe non persone. vincere maliciã que iram cõcomitat et hoc p mititatẽ. nõ maliciã ipaz irascendo nutrire Utit ad acidiã cõiugationibus inutilib⁹ et ineptis p euagatõnes mẽtis innumẽas q̃ ad fallatiã

spectant accidentis. Itē. ad auaritiā fallacia ꝑm plures interrogationes vt vnā facere dū ad oēs necessitates hūanas subleuandas dicit sufficere ogregare pecunias que frequenter afferūt plures indigētias. qz qui plura habet plurib⁹ indiget. Itē ad gulā fallacia ꝑm quid ad simpliciter. Istud est delectabile q bonū gule. ergo est simpliciter eligendū. Itē tandē ad luxuriā fallacia ista et altera. qz nō cōiunguntur extremitates oueniēti medio. Fallaciā q3 ꝓponit osequentis arguens sic Generatio filiorum est bona. erga cessatio a generatione mala. ꝑ argumētū a cōtrario sensu qđ fit ab opposito antecedētis ad oppositū osequentis. Sed ecce cuz tibi quasi scolastico satisfacē cupio vicīū curiositatis apud nō scolasticos vereor incurro ¶ Discipulus. Tolerabūt inter alias matēias cōgruas eis hāc inseruisse scolasticā. ¶ Magister. Ita maxime qz ꝑt angelus dñi bon⁹ ex istis maligni sophiste pulsib⁹ curiosis inducere pulsus ad virtutes ¶ Discipul⁹. Tange qūo ¶ Magister. Si ꝑ singula discursus fuerit prolixitas pareret fastidiū. Dicā vero tibi sub cōpendio regulam certissimā sed non ab omnib⁹ statim ognoscibilē seu practicabilez Sic in pure speculabilib⁹ nulla formaliter osequētia tenēs vniuersaliē nisi fieri possit reductio ad primā et vnicā veritatē que de⁹ est Sic nulla valet osequētia in agibilibus bonis nisi possit reduci ad ꝑ-

mam bonitatez que deus est. finis omnis bonitatis. Similitudo fundat in hoc qz sic se habet finis vltimus in agibilib⁹ sicut primū principiū incomplexū vel oplexū in speculabilib⁹ hec est ꝑbi. Porro nō fit silogismi resolutio ad primū principiū rez speculabiliū. nisi virtualiē aut expresse regulet ꝑ dici de oīni. aut ꝑ dici de nullo. alioqn nō poterit effici vēa otradictio penes quā deficit fallacia ignorātie elenci specialiter sed generaliē etiā quecūq3 fallacia. Hinc est q⁹ ex puris indefinitis nō tenet argumētū de forma nec ex puris negatiuis. Hinc est q⁹ termin⁹ omunis ad plures res hīc hoc nomen essentia diuina nō pōt esse mediū sufficiēs in silogismo expositorio. Hinc ē q⁹ si affirmatiua de dici de oīni nō includat omnia que possunt de subiecto predicari. illa nō sufficit vt sit p̄missa de oīni Exemplū. ois pr̄ est generās. si nō distribuat ꝑ essentia diuina nō est efficax p̄missa ad silogisandū ō dici de oīni. et sic ostat tūc. q⁹ est vīs falsa ꝑ essentia. Nō aliter accipiendū de dici de nullo q⁹ negeť omne qđ affirmatia de dici de oīni ponit alioqn nō esset vēa otradictio. Cadūt in absurditates nō ferēdas q illud nō ofiderant Cōcedit vn⁹ q⁹ duo contradictoria non verificantur in instāti temporis. alius q⁹ innumerabilia contradictoria vera sūt in instanti eēnitatis Ali⁹ q⁹ p̄mū principiū nō est euidens in diuinis cū sit ibi precipue certissimū Ali⁹ q⁹

anima mouetur et non mouetur. qz mouetur in manu ꝛ quiescere simul potest in pede. Alij ꝙ relatões in deo sunt deus et non sunt de⁹. Alij sunt de formalitatib⁹ in diuinis aut vere sic negatõ capiatur de dici de nullo que scz negat omne illud cõuertibiliter quod affirmatio ponit in tempore modo. loco. et ceteris euidens est ꝙ erit vera cõtradictio Et si nõ. nõ. Vnde non otradicũt iste due pater generat. essentia non generat nisi neget negatio generationẽ a patre. Sed homines grossi intellectus subtiles istas non aduertũt resolutiões in negando vel affirmãdo. Putant idcirco otradictiones esse vbi nõ sunt. ¶Discipulus. Edoctus sum iuuenis sup hoc dici de omni ꝛ de nullo ꝙ in eis fũdatur vel resoluitur omnis osequẽtia bona et formalis sed non habui tam expressam super istis explanationem. Putabam ꝙ esset idem ꝓpositio vniuẽsalis affirmatiua cũ dici de omni. Sed video differentiam non modicaz similiter et in dici de nullo ¶Magister. Conabant aliqui soluere paralogismos in diuinis addendo ly qõ est. Sed hec ars breuior est ꝛ certior quã aristoteles satis intelligitur posuisse Platonici quoqz de homine omuni et singulari loquẽtes habebãt introducere tale dici ¶Discipulus. Nũ quid non multe sunt osequentie topice seu rhetorice que non possunt nec debent isto modo regulari?

Magister. Prudenter opponis propter canonistas et legistas. imo ꝓpter omnes in sacra scriptura consequentias in moralibus et historicis accipiendas modo qui cõgruit morali negocio vbi nõ possunt haberi consequẽtie vt sepius nisi que tenent solum gratia materie et non forme quales accipiuntur a locis dialeticis. quales preterea non resoluũtur ad contradictionem. nisi ꝑm quid ꝛ modificate. vt si dicatur Respondе stulto iuxta stultitiã suã. statim subditur. Ne respõdeas stulto iuxta stultitiam suam que videntur cõtradictoria. Similiter in euãgelio Videant opera vestra bona Et in eodem textu culpantur ipocrite qui faciunt opera sua coram hominibus. Sz ratio dictoꝝ tollit otradictionẽ apparentem imo existentem ex vi logice in speculabilibus. Hinc de subtilitate logicoꝝ ꝛ metaphysicoꝝ surrexit dictuz ꝙ nimia sbtilitas reprobat i iure cui⁹ intellect⁹ nũc exposit⁹ verissim⁹ est atqz saluberrim⁹. alioqn sũt ad morale negociũ subtilitates hmõi logicoꝝ ꝛ metaphicoꝝ sicut cynifes egypti morales oculos suis aculeis tenebrãtes Sũt ex aduerso grossi morales ad subtilia speculãda q̃ de metaphica sũt et theologia speculatiua nimis inhabiles sic modo dirim⁹. qz osequẽtias nõ accipiunt nisi ꝓ tropos ꝛ apologos mõ suo ¶Discipul⁹ Quoꝝ ẽ laudatior cõditio? ¶Mgr Vtraqz laudabilis

imo necessaria. sed pro necessitate materiarum varianda. Dicit phs in primo ethicoꝝ de querentibus acribologias id est metaphisicas demonstrationes in moralibꝫ Topicas aũt rationes in mathematicis vtrunqꝫ est vituperabile. quia querenda est certitudo iuxta negocij qualitatez. Proficit hec regula contra nimiũ scrupulosos in moralibus dũ certitudinem querunt ampliorez qꝫ haberi possit secluso miraculo. sufficit eĩ ꝓbabilis et moralis coniectura Discipulus. Eo corvas more vulpis fabulose que discantũ philomene tenorez corvo vedit. Misces grossum subtili. vtile dulci. imo iam non misces sed suaves separatiz accipere Veni si placet ad alteram principalis considerationis declarationem. q omnis consequẽtia debet in agibilibus reduci ad vltimũ finem si probabilis debet esse Magister. Habes apostolum. Omnia in gloriã dei facite Habes xp̃z. Primũ querite regnũ dei. Habes ab eodẽ preceptum de dilectione dei super omnia q̃ finis precepti est. Quocirca concludimus salubre pro xp̃ianis omnibus documentũ. Plꝰ insistendũ ẽ dilectioni qꝫ speculationi. Plus insup vnioni affectus vacandũ est qꝫ discretioni intellectus Discipulus. aperi qũo. Magister. ꝓprietas intellectus est discernere et hoc adeo q illa que realiter idem sunt. satagit. et valet sepatim cõsiderare et sepa

ta diungere. Veritas est hec phie et experientie. Actuero ꝓprietas affectus est se in vnũ ferre q se in vnitatem recolligere. vbi etiã distincta sunt realiter amata. Propterea dicũtur amantes se vnũ cor. vna anima. vnus spiritus. Cum autẽ deus sit totus desiderabilis ẽm omne qđ in eo põt intelligi. constat quanta facilitate et libertate potest affectꝰ se totum in deum ferre. Intellectꝰ dum discreta rimatur metaphisicã do circa deum penitus vnicũ. plus spargitur. plus difficultat. minus edificatur in fine legis que est dilectio. Denicqꝫ non ita deum comprehendit vel apprehendit intellectus cum non sit a nobis totus cognoscibilis sicut est totus amabilis. si formaliter sunt in deo perfectiones distincte. quo ad affectiuã que totum amare querit. nõ perfecte formaleꝫ hanc vel illam. Discipulus. Saluberrimũ in phica radice dogma fundatũ elicuisti. Nos eĩ iubemur omnẽ intellectũ captiuare in obsequiũ affectꝰ xp̃iani. que necessitas est totũ in intelligẽdo seu discernẽdo deũ nr̃m p vniuersũ labilis vite tps studiũ cõsumẽ nec tñ attingẽ Videm⁹ effici poti⁹ tales temerarios assertores garrulos. inflatos aridos. sine deuotione. sine pietate Mgr̃. Experta loq̃ris ꝓ dieb⁹ nr̃is. Quocirca ẽ laudãda p̃ talib⁹ deotaꝝ simplicitas amatia Neqꝫ mihi videnť aliunde phi dati in re /probũ sensũ qꝫ eo q relicta pietate

vnitiua affectus circa deū. toti euanuerunt per inquisitiones solius intellectus impulsu non dubium a spiritibus erroris quibus seruierūt p theletas theurgias sacrilegas potius q̄ creatori. Collaudādus ad extremū est doctor theologus cui⁹ doctrina sic erudit ad intellect⁹ distinctionē. q̄ non minus allicit trahit et inducit ad affectus vnionem Sed ecce dum officia beatoꝝ angeloꝝ circa nos ex hystoria Petri querimus per multa digressi sum⁹. vix tamen attingimus pauca pro multitudine dicendorum nominatim circa contradictionis obseruationem ad quā oportet fiat omnis resolutio Sed necessariū prędixim⁹ esse q̄ in vēa contradictione negatio destruat quicquid ꝙ qualecūq̄ quod affirmatio posuerit. Fundat in hoc ars obligationum. ars insuper responsionū ad insolubilia logicorum. ars theologoꝝ circa mysterium beate trinitatis. Sepe em̄ fit apud subtiliter intelligentes in speculabilibus q̄ negatio non accipitur vt negans simpliciter omnia de quibus fit affirmatio. Dicim⁹ enim q̄ pater et filius sunt essentia diuina. tamen vere dicimus q̄ pater non est filius. Non accipitur ibi negatio secludens essentiā sed vnitatem solum personalem. Saluat hec consideratio multos subtiliter formalisantes. sed paucissimi sunt qui capiant virtutem negationis hmōi nō simplicit̄ ꝫ cū moderatōe

Circa hāc vt estimo moderationē pōs in materia trinitatis facil⁹ admisisset q̄ hōies nō pōi si fides abeis secluſa sit. hec aūt fides saluat eos dicentes. Magister noster xp̄s sponsa ip̄ius ecclesia dedit nobis ita credere simul et confiteri Sufficit auctoritas. Si plus detur intelligi gratias ei Discipulus. Sentio q̄ multa supersint ex propositis de angelorum custodia quibus homines exaltantur contra diabolicos impulsus Vix diximus de constantia boni angeli quo ad primū. de illuminatione sua quo ad secundum. de impulsu suo quo ad tertiū Quid de clamore quo iubet surgere petrū quasi mystice diceret. Surge velociter per spem. fac iussa per obedientiam quo ad quartum. Magister. Hoc est precipue seruandum. alioquin nihil valent cetera. Soluit proinde quinto ligatū angelus. vnde timens et gratus magnificat dominum. Educit sexto petrum quia Jhesus suscepit eū Septimo libertati relinquit tunc viuit purus velut hic et nunc moriturus. Cantat dum exierit de carcere corporis. Nunc scio vere ꝛc q̄ prius existimabat se videre visum. Et quid omne qđ videm⁹ in carcē positi nisi visus aliq̄s fidei simul et spei. Tunc autem sciet homo vere cum liberatus ab angelo plene relinquetur in libertate glorie filiorū dei q̄n depositis potentibus de se de gloriari licebit apud sanctorum

omniū cōciues. Et exaltauit humiles Meditemur de reliquis

Sequit quarta partitio

per soliloquiū vbi de custodia angelorū per notulas quinquaginta.

Prima

DEposuit potentes de sede. et exaltauit humiles. Vis igitur humilis anima mea quatinus exalteris. Magnifica. magnum predica dominum. Gratias age sibi in quiete tui silentij. Quid nisi magnificetur iste cuius opus ē cōfessio et magnificentia. Gratias et tibi beata virgo cui⁹ est hoc magnitudinis exordiū. Itaq; gratum est anime mee posse in magnificatione domini cantico tuo vti. Donū istud est gratie dei. donum pariter meriti tui. Deueris exemplo tuo cātare domino primitus misericordiam pro beneficio speciali. Quia respexit humilitatem ancille sue anime mee. creans eaz sui capacem. faciens eam in baptismate sui participem atq; dei conformem. confortans eam sacre confirmationis vnctione. Deinde per penitentiam. reparans lapsam. eruens eam totēs misericorditer ab inferno. inferiori cibans eam pane celesti qui dat vitam mūdo. spem deniq; felicitatis eterne concedens. Magnificat anima mea dominū Cantans ei misericordiam simul et iudicium p̄ omnibus et singulis animatibus cum quibus debet esse anima vna et cor

vnū. quia misericordia sua est a progenie in progenies timentibus eum Cantet rursus anima mea magnificans dominū. Primo super iudicio. quia deposuit potentes de sede. Deinc super misericordia. q̄a exaltauit humiles. fiat iterum conuersio de misericordia in iudicium. q̄a esurientes impleuit bonis. Ecce misericordiaz. Et de iudicio sequitur quia diuites dimisit inanes. Sola postremo misericordia sicut ab initio decantetur. Quia suscepit israel puerum suū recordatus misericordie sue. Apposuit ab initio magnificare se lucifer super celū. et adam postea super terram. Tu vero beata nostra contrario modo magnificare cepisti non te sed dominum. Vide anima mea si vere magnificas dominū Si sis humilis ancilla sua. non diaboli serua. non ire filia Horrendum nimis est dictum ad iudeos. Vos ex p̄re diabolo estis Et iterū. Qui facit peccatū seruus est peccati. Prodito igit domini sui nō magnificator. Vide anima mea ne magnifices deū verbis. factis aūt neges. vilifices et blasphemes. Dilige salutare dei. confitere peccata tua et dic semp. magnificetur dñs. Nolo solam te cogitauerī. Nolo ceteros excluseris. Exhortare potius cum exultatione spiritus Magnificate dominum mecum. Et exaltemus nomen eius in id ipsum Magnificatio tua sit oim omnis. et oim sit tua special. Ita eñ decet

fieri magnificationem vnā sicut est cor vnū et anima vna. Si cecineri/mus magnificantes dñm preueni/ent nos principes angeli nostri cō iuncti psallentibus. Sis o anima mea talis qualū in medio sunt ḡdē principes. Sis tympanistria. quia sunt in medio iuuenulaꝝ tympani striaꝝ. Adolescentule sunt iste dñe deus salutaris meus que dilexerūt te nimis. que per mortificationem carnis innouate suauiter tympani sāt. Si depositō onere veteris ho minis qui nos tyrānisat. q̄ nos in carcerem mittit vt heroves petrū. qui nos tradit quatuor passionib⁹ carnis nr̄e quasi totidē quaternio/nibus. Est em̄ quelibet in quatuor qualibet. Qui catenis alligat dua/bus que sunt amor voluptatis et vanitatis. O si nos inter hec mala sopitos discinctos discalciatos p̄/ueniat vel vnus de principib⁹ istis. Si angelus astet. fulgeat. pulset. surgere clamet. soluat et educat. li/bertatiq̄ relinquat. Si tunc in iu/bilo cordis. in magnificatione ani me. in exultatione spiritus cantare licebit. Nūc scio vere quia misit do minus angelum suū et eripuit me. Tanta est dignitas tua o aia mea tanta q̄ ab exordio creationis tue tibi tue q̄ custodie deputat⁹ est an gelus vnus de principibus celi qui depositis potentib⁹ in sua superbia de sede dignitatis ipe humiliatus sub dño ꝓpio et supremo exaltat⁹ est magnificans nō ꝓpriū dñm. sed dominantis maiestatis imperium. Deniq̄ datus est tibi quatinus se rectore se duce suscitet te dominus de puluere q̄ stercoroso corpore vt collocet te cum ipo principe tuo. ceteris q̄ principibus populi sui et soliū glorie teneas in palacio dei. Caue precor o anima mea ne ipsi sis ingrata tanto principi tuo. Noli turpiter in oculis suis viuere. noli vilis offendere. noli presentiā suā a te molestis actib⁹ iniuriosa repel lē. Ue tibi. ve si eo longe state vim faciant et impulsum qui te querunt ꝓdere. seducere. et devorare. Qua tunc virtute resistere. qua poteris aut scies industria sola miserabilis ceca. nuda. pauper euadere! Confi de nihilomin⁹ etiā si ambulaueris in medio vmbre mortis. si vincta fu eris in mēdicitate et ferro ꝓnceps tuus pius et custos est tuus tibi nū cius id est angelus preueniet te fre quenter. astabit. fulgebit. ꝓcusso q̄ latere tuo quod est finderisis accla mabit. surge velociter per spem. cir cunda tibi vestimentū tuū p̄ opera tionē. p̄cingere p̄ disciplinā. Calcia te in prepationē euangelij pacis p̄ obedientiā. Tunc catene consuetu/dinis male cadent de manib⁹ tuis vt possis bene agere. Educet te de medio duoꝝ militū timore et dolo re et hoc infra te. Transibitis ipe et tu primā et secundā custodiā no ctis circa carcerem. Ecce sunt hi cu stodes mundi temptationes in de siderijs et letitijs vanis q̄s bona

spes transit et letitia spiritualis.ve nietis ad portam ferream.Hec est diabolica custodia tertia.que viso angelo discedet vltro.viam faciēs transituris.Transibitis vicuz vnū strictum et longum et rectum. Hec est sancta meditatio de diuinis p̄ satisfactionem de peccatis. Hic te videbitur relinquere ductor tuus. quia soli deo per contemplationez tunc assistis.q̄ herebis sola soli.vni ca vnico.Quid est enim contempla tio nisi assistentia corazꝫ deo.et hoc in secreto solitudinis. in sereno lu minis diuini in ameno pacl.Postq̄ saluum te fecerit a pusillanimitate spiritus.per securitatem.et a tempe state per tranquillitatez.postq̄ in dicauerit tibi.vbi pascat.vbi cubet in meridie.Tunc psalles ex sentētia Dominus regit me et nihil mihi deerit. in loco pascue ibi me collo cauit. Deniq̄ si priora respexeris quasi tibi sobrie reddita et rediens a mentis excessu suspirabunda gra ta q̄ cantabis. Nūc scio vere quia misit dominus angelum suum De inceps iā conaberis redire ad ip̄m familiaris esse satagens amplius et amplius principi tuo angelo bo no. cuius preuentionem in medijs peccatorum tenebris in obliuione torpida diuine et sue pietatis expe riri datum est. Absit vt aliquando immemor sis liberationis tui. Ca ue sic postmodū esse mortua in cor de tuo.Absit vt gaudium suum su orum q̄ quod habuit in penitenti ali solutione tua perdas vnq̄ vel minuas.Dic sedulo. dic toto cor dis incendio ad ministrum tuū qui totus est ignis dei. quia ministros suos facit ignē vrentem id est vriel. Dic angele qui meus es custos pi etate superna. Me tibi commissum serua.defēde.guberna. Paruulos honora qui tales angelos habent. Doce similiter eos credere. hono rare proprios angelos qui vident omnia que faciūt.Caueant eis spe ctantibus agere turpia que viden tibus hominibus facere non aude rent. Assuescat orare sepius quili bet bonum angeluz suū modo pre dicto vel simili. Cancellatis mani bus super cor et pectus stringens. Dicat ex affectu magno paruulus corpore. Mi bone angele custodi me bene. Men bon angel gardes me bien. Sic imbibat noua testa quem vetus seruet odorem.Lactet ab vberibus pietatē religionis. ad deum q̄ angelum suum sicut infans Agnes Jhesum. Non enim paruz refert pueros sic vel sic affici. Lo quor expertus cuidam infanti pa ter effigiauit se contra parietem in modum crucifixi dicens. Vide fili mi quia sic fuit crucifixus et mor tuus deus tuus qui te fecit et salua uit.Mansit hoc exemplar puero vt habuit memoriam illa etas illa ani ma speculum adhuc mundū man sit vsq̄ in senectam et senīū crescēs crescentibus annis.Benedict⁹ pa ter iste pius qm̄ dies exaltationis

sancte crucis fuit dies obitus sui quo obuiam ijt xpo per crucis humiliationem sublimiter exaltatus. Audis an libenter. obsecro te domina angelorum pium de tuis angelis soliloquium simul et preconium? Audis profecto. imo nude cõspicis complaces et approbas. Dilissima quoq; verbũ de pietate collaudes neq; sinas irremuneratam cuiuslibet ad angelos abire deuotionem. non magnificentiaz anime non exultationez spiritus in recordatione. Quid porro dicemus O regina celorum. o domina angelorum. quid de filio tuo qui vocat' est magni consilij angelus? Consilium illud magnum et antiquũ per ipm verbum fuit nunciatum et expletuz. Si mater es principis imo creatoris angelorum. Si mater es illius qui totiens nominatur dominus exercituum dominus q; virtutum. qui electus est et milibus tam angelorum q; sanctorum. Cui' currus decem milibus multiplex. iure superest vt exaltata sis super choros angelor vt audias a filio tuo Equitatui meo assimilaui te qui tibi me parificaui. tibi me humiliaui paulo minus in hoc ab angelis minor factus. Sic humiliatus in te et me et te superexaltaui vt in nomine Jhesu et marie omne genu flectatur celestium terrestrium et infernorum. Beatus ille cui beata deueris affectum diligendi te. honorandi te. loqui de te. cantando tecum. Magnificat anima mea dominuz. salutandi te Aue maria gratia plena dominus tecum. benedicendi te super omnes mulieres. confitendi q laudandi. quia benedictus fruct' ventris tui Jhesus. Amen. Beat' cui beata spiraueris affectum petitionis septiformis ab angelo magni consilij filio tuo descendentis. Pete in primis triplicem nobis beatitudinem. obiectalem in sanctificatione nominis sui. formalem in aduentu regni sui. virtualem in adimpletione beneplaciti sui. Deinde prouentum cuiuslibet rei necessarie corpori vel anime in pane quotidiano et supersubstantiali. Denicq; remotionis impedimenti. sit illud culpa dimitte nobis debita nostra. sit illud pugna. et ne nos inducas in temptationem. sit illud pena et miseria. sed libera nos a malo. Beat' cui tu beata fidẽ deueris (que per dilectionẽ operatur) credere in deum cum ceteris ꝑm diuinitatem et humanitatem articulis. Beatus insuper magnificans et magnificus si astantibus angelis tuis in illuminatione vultus sui. si pulsantibus. si vocantib' nos magnificabit anima mea dominum. exultabit spiritus noster in deo salutari suo Si respiciet dominus humilitatem ancille sue. anime nostre. si beatificabit apud omnes generationes beatorũ in celis sanctificans in nobis nomẽ sanctum suum. et hoc quo ad impletionem preceptorũ et osculũ

pedum ꝑm' animalem obediẽtiuz ſtatum. Si preterea ſoluerit ange/ lus tuus bonus colligationes in/ firmitatuz noſtrarum. Si nos edu xerit a tenebris tot fantaſmatuz et cuſtodiarum. Si portam ferream aperuerit vt nos in primis canen/ tes ſuſcipiat angelus magni conſi/ lij xp̃us ad oſculum. manus per grati arctiones. quia timentibus miſericordiam. quia humilibus ex/ altationez. quia eſurientibus imple tionem bonoruz benigne largitus eſt ſuperbis diſperſis potentib⁹ de/ poſitis diuitibus inanitis. et hoc quo ad rationalem ſtatum. Si po/ ſtremo deſerit ipe magni cõſilij an/ gelus liberos in lege perfecte liber tatis. ſub actõne vel impulſu ſui ſpi ritus tanꝯ in ſtatu perfectionis et filialis adoptõnis et in oſculo oris Nam qui ſpiritu dei aguntur hi fi/ lij ſũt dei. hi ſubleuatis oculis poſt otemplationem et mentis exceſſum nihil vident niſi ſolum Jheſum ſolã ſalutem. ſolaz miſericordie recorda tionez Sicut locutus eſt ad patres noſtros Abraam qui diem eius vi/ dit et gauiſus eſt. Et ſemen eius in ſecula. Tũc fiet in quolibet tali quẽ ita dignatus fueris angelorum do mina. Jiue pius purus velut hic et nunc moriturus. imo vero iam mortuus toti mũdo viuens ſoli ſo/ liloquium meum et angelorum do mino deo ſalutari ſuo Complacitũ tibi ſit o beata beatorum o domi/ na angelorum. quia ita ſoliloquiuz

meum conformiter agito ad canti cum tuũ. conformiter ad aliud dra gma meum. de pulſibus et officijs beatorum angelorum contra depo ſitorum potentiũ. tot violẽtos tot fraudulentos. tot malignantes im pulſus. conformiter rurſus ad libe rationem petri Jnſuper ad ſeptem/ plicem induſtriam que verſatur in recordatione dei in recognitione ſtatus proprij Jn debellatione ad/ uerſarij. Jn impletione diuini pre/ cepti. Debinc in meditatiõe. in ſpe culatione. in cõtemplatione aut be atifica viſione. Nihil itaqꝫ dulcius nihil ſuauius qꝫ conſone tibi dicere vel viuere cuius ſpiritus ſuper mel dulcis que ſuauiſſima facta es in delicijs que mater es pulcre dilecti onis timoris agnitionis et ſancte ſpei. Quanta ſententia ſapientiſſi/ ma feminaꝫ latz hic in paucis ver bis Eũt iſta eterne ſapientie vbera cui tu vnigenito a patre eternaliter et a te temporaliter prebuiſti vbẽa tua. Sunt nihilominus iſta create ſapientie verba ꝓprie angelorum. qui ab initio creati ſunt in ſapiẽtia dei. quo ad imaginez. quo ad ſimi litudinem fiunt ipis originaliter in ſpirata. Omnia ſiquidem in ſapien tia fecit. ſed et refecit in ſapientia q̃ primitus incarnata. poſtmoduz vt ita dixerim voluit impanari. quia panis vite fieri. Non eſt iam o ani/ ma mea. quid excuſationis inueni/ as. Si querit a te flente vbi eſt de⁹ Reſpice in ſacramẽtum altaris. dc.

tota fiducia. Iste est de⁹ meus. iste frater. iste dilect⁹ ex dilecto. Et ipe est amicus meus filie Iherusalem. Iste cui astant angelorum chori. Iste qui facit angelos suos spirit⁹ Iste qui misit angelum suum petro et eripuit eum de omni expectatio/ ne plebis iudeorum. Illellem ex te cogitare petre. quo nomine voca/ batur angelus tuus ille bonus qui astitit et refulsit in habitaculo car/ ceris. Da veniam si curiosus inter rogo. Habemus nomen illius qui Thobiam duxit et reduxit quia ra phael. medicina dei ꝑm nomen et officium eius. Nempe liberauit ipz a deuoratione piscis. cuius mors. multis vsibus vtilis fuit. Junxit sa re coniugio. demone fugato. viro/ rum septem necatore. Reddidit pa tri senioi visuz luminis. simul q spi ritū contulit ꝓphetandi que oīa plena sunt mysteriis Habemus no men principis sinagoge et nunc ec clesie/ Michaelem qui vt deus pro fi liis populi sui stat. qui primitus in celo fecit ruinam diaboli magnam et angelorum eius. Qui mulierem illam. signum magnum in celo ami ctam sole et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellarum duodeciz protexit a draconе septē capitum. liberauit filium quem pe/ perit q collocauit in throno dei. de dit mulieri alas sicut aquile vt vo/ laret. nō absorpta ea ab aqua dra/ conis sed vt in solitudine nutriret Non prosequimur per singula Ida

bemus nomen illius angeli qui ad te missus est virginem desponsatā viro. ꝛc Appellabat hic gabriel. for titudo dei. q forti mulieri quā sa/ lomon inquirebat deputat⁹ est. ꝙa fortiorem forti armato nunciabat tibi quia singulariter ad opera for tis nostre saluatōnis ordinatus fu isse probabiliter estimatur Sicut in ꝓphetia ad Danielem in reuelatō ne confortatiua et directiua ad Jo seph sponsum tuum virginalem In nunciatione Johannis ad zacha/ riam. In cātico celesti ad pastores In monitione ne redirent ad hero dem. ad reges. In resurrectionis nunciatione ad mulieres. Habem⁹ proinde nomen illius angeli ꝙ pur gauit Isaie labia per calculum de altari. vocatus est seraphin ab in/ incendio. Habemus de cherubin: dictis a plenitudine scie. in aialib⁹ et rotis Ezechielis. Nunc pīssime quero Petre quod erit nomen an/ geli te liberantis quem angelū pro prium fuisse custodez tuum. fas cre dere est nobis. Dicitur in Apocri/ fis Esore Sermo nobis fieri de vri el angelo. cuius interpretatio so/ nat ignis dei. Ur siquidem ignis el deus. benedictissime deus Lice at nobis cuius ignis est in Syon et caminus in iherusalem. in cuius dextera est ignea lex. cuius eloqui/ um ignituz vehementer. imo qui to tus ignis consumens es. Cuius de nicz ista vox est. Ignem veni mitte re in terram. Et quid volo nisi vt

ardeat. Liceat angelū tuū o petre licet et quemlibet aliozum viatozi/ bus singulis deputatum vriel ap/ pellare. cuius officium est suauiter vrere renes et coz nostrum. consu/ mere sozdes viciozum succendere totum ad virtutes. sacrificare pie/ tatis holocaustuz quod est in odo rem domino suauissimū Potest nec negamus sufficere nomen angeli. quia nuncius domini est. sed adde/ re videtur aliquid ꝙ angelus iste sit spirit⁹. et flamma ignis quia ful/ get in intellectu et ardet in affectu. Subleuauit angelus spiritus hely am igneo curru qui prius ambos quinquagenarios e celo descēdēs incenderat. Data fuit lex per ange los in manu mediatozis. quantus vero flagrauerit ignis loquitur hi storia. Custos erat paradisi flam meus ensis. Descendit deniqz spiri tussanctus sup apostolos in igneis linguis fact⁹ vriel in singulis. Quid est ꝙ vriel iste redigit quos inflam mat in cinerem per timozem et hu/ militatem spiritus. mollit per pieta tem et mititatem contra cozdis du ritiam lapideaz. resoluit in luctum per propzie fragilitatis scientiam. corroborat per decoctionem et hu mozis fluidi resolutionem vnde ve nit apud animaz fames et sitis cō/ grua. tractabilem reddit ad consili um et misericordiam. subtiliat q pu rificat coz ad intelligentiam. De/ mum sapozem et internam pacem efficit per renouationez iuuentutis

sicut aquile sicut ceruozum. sicut ac cipitris vt serpentis. Note sunt si/ militudines iste quales p metapho raz operatur in nobis vriel noster si non obstiterit ipi animus noster. anima nostra cū cozde simul et spi/ ritu. Studiositas theologoz que/ rit plurima de custodijs circa nos angelozum si nos vnqz deserunt. si nos saluandos presciunt aut dam/ nandos. Si xp̄s magni consilij an gelus (cui ministrauerūt angeli p⁹ ieunium. quem et angelus in ago/ nia confortauit) habuit angelum pro custodia. Similiter si talem ha buerit domina nunc angelozum fu tura. Si deerit antixpo custos āge lus. Nunquid angelus bonus lo/ qui potest anime nostre sine fanta/ smatum simulacris. quia de ordina tione fantasmatum per angelum. q impedimentozum remotione nō est dubium Est em̄ modus iste ordina rius pro statu vie. qualiter erudit magister discipulum proponendo per ordinem doctrinaz cognoscen dozum iuxta modum capacitatis sue. Si boni angeli sunt intētozes ad bonum sicut mali dicuntur incl/ tatozes ad malum. si causent radiū vel lumen spiritui nostro. si cogita/ tiones nostras inspiciunt. Quis nu merus angelozum. Sit hec studio/ sitas theologis accōmoda. Desit autē curiositas ab omnibus quos decet amplius studere deuotōni qz subtili speculatione. Certum habe/ at vnusquisqz seruiens deo quoniā

omnes sunt ꝑm apostolum administratozñ spirit⁹.et hoc mediate vel immediate in ministerium missi propter eos qui hereditatem capiunt salutis.Qui vero capiunt et quot. noli querere si non vis errare.Certus esto si bene vixeris sub lege magni angeli et custodia suozum angelozuz quozum domina est maria saluus eris.socius eozum factus in cuium.Studeamus igitur plus bene viuere q̄z disputare.Dis o xp̃iane spirit⁹ assidue paratus ad moztem. Viue deo purus velut hic et nunc moritur⁹.Erat vnus insignis causidic⁹ in articulo mortis. Dixit confessoz vt voce qua posset diceret septē psalmos Venit ad versū illum Quoniā non est in morte qui memoz sit tui.Cepit arguere moze suo qualiter illud stare nō poterat Nā et ipe moziens memoz erat dei Subintulit confessor.O domine tē pus est penitendi et orandi. nō diſputandi Respicit omnes hec narratio.quoniam media vita in morte sumus.Angelicum potius implozemus auxilium.q̄z de modis auxiliandi disputemus.Sciunt aduocādi sciunt auxiliandi.sciunt consulēdi.sciunt purgandi.illuminandi et perficiēdi suū gerarchicum triplex officium.Non est egroti velle medicantis artem.neq̄z litigantis aduocati scientiam perscrutari. maxime duz constitēte super vtroq̄z fidelis et prudens.fidelis ne decipere velit.prudens ne decipi possit quales sunt angeli.Deputet autem anima quelibet xp̃iana magno dei dono si se senserit affectam ad aliquē sanctozum nominatim ad propriū angelum reuerenter pie et humiliter. deputet hoc beneficio tuo o domina angelozum.Magnificet tecuz super ista talis anima dominuz.psallat in conspectu angelozū domino. ministret incensum deuote orationis quod offerant deo salutari nostro.Preterea non timuerit inuidiam facere anima xp̃iana ceteris si forte fuerit ad vnū q̄z ad alterū deuotioz.si fiducialioz ad quempiam si frequentioz fit recursus.Sunt repleti charitate.non inuenit locum inuidia.non querit q̄ sua sūt.Omnia deputant omunia.Recursus est ad Stephanum.recursus est ad petz Johannem.michaelem gabrielem. raphaelem.vrielem/ mariam. marthaam cum ceteris.Tuam em̄ in cō mune recipiunt orationez vni fusā dūmodo par vtrinq̄z deuotio. tuū optant meritum non honorez a te suum.Quid em̄ ipis est in celo que gloria.que laus.que magnificentia est ab omnibus.quid volunt super terraz.Arrgue tibi sic O anima xp̃iana dum impellit te spiritus superbie super vanitatibus transituris. Si glorificanda.siue si magnificāda a domino in eternitate qui semper et vbiq̄z gloriam meam dicet. Quid mihi de punctali et vmbrati/li gloria super terrā?Si vero iusto (quod auertat dei pietas) iudicio

damnandus sū totus honor impē sus ab hominibus plus ad tormē tum mihi cedet ꝙ solacium. Plus inde blasphemabit anima mea do/minū. plus exiliet furens spiritus in deum. quia nō fuit salutare suū. plus exardescent inuidi demones animaz cruciare quo plus in bonū senserūt honorari Agite quod ve/strū ē ministerium sancti angeli dei Depositū vestruz seruate. Poterit omnipotens dominus homines p se custodire quos possedit fecit et creauit. sed voluit ꝑm legem sapiē tie sue ꝙ nos inferiores reducere/mur ad ipm supremū per vos me/diatores. Voluit ostendere maie/statem potentie sue. magnificentiā glozie sue. quia tales habet ꝯtutes et exercitus militantes sibi. vñ no/minat dominus exercituū q virtu tū Voluit cōmunicaē bonitatē sic cū virtute vobis angelis suis vt il lā nedum ꝛcipientes i vobis sed in alios omunicare possetis. audebo dicere debētis. Si deus ita res ad/ministrat vt eas agere ꝓrios mo/tus sinat imo iubeat scōm ordinez iustitie sue Ifi autē ꝓprij motus āgelici spiritus sūt custodire viato/res/magna nobis fiducia datur in vrē caritatis auxilio si dña. si regi/na nra. si mr. si sozor nra gratū vob erit semper tales filios et fratres dirigere protegere et saluare. maxi me quia sumus futuri ciues vestri. Si tanto furoze satagit nos satha nas impellere seducere et pdere tantus amoz vester conabitur am plius per impulsus bonos nos sal uare. Debilis ē oratio nostra pau/per. fragilis. balbutiens. cespitans. et ceca si non fulciatur et illumineē a vobis. si non loquelam placentē et aptam loco eius feceritis in ne/cessitatibus nostris Si nō ipaz ege nā et mendicam deduxeritis hostia tim per vicos ciuitatis sancte hieru salē qui sunt ordines vestri. qui sūt sanctoꝝ sāctaꝝq omniū chori va/rij. qui platee patentes omnib' ad misericordiaz. Clamate nobiscū et nobis. panem nostrum quotidianū da nobis hodie. cum ceteris petiti onibus. cum modis petendi querē di et prestandi per vniuerse scriptu re cōtextū. precipue euangelicū no bis in exemplū datū. Sed et ffres habem' in purgatorio carceratos sub manu iustitie. futuri protin' sunt consortes vestri. imo sunt iam per gratiā confirmatam. Visitet eos pi/etas vestra. consuletur sedulitas ve stra. salutate singulos vice nostra. Suggerite vt memores nostri sint dū bene sibi fuerit. Insinuate qūo nos memores ipoꝝ sumus. quati/nus inde cōsolationem accipiant. Sunt nobis viatoribus aduersan tes. mundus. caro. demonia. Vos potētiores excubie state pro nobis in acie. Sunt incōmoda nobis plu rima ratione corporis: nunc ab ele mentis per intemperiē. nūc a celesti bus influentijs ꝓpter materialē ad influxus suos sustinendos vite in/

dispositionē fas habetis in meli⁹ naturalia etiā incōmoda vertere. si naturalia possūt demones bona frequenter in deterius quantū di/uina puidentia et quantū vra cu/stodia pmiserit immutare. Seuiūt aūt pfidi et homicide si et dū pmit tit eis. seuiūt tūc toto malignitatis ardore ꝙ si nō astiteritis adiuto/res in opportunitatib⁹ in tribulatio ne quis subsisteret? Tradiderūt gen tiles nos hre ab hora deceptionis quelibz vnū suū geniū qui cū mori ente deficiebat. Stulti dicebant ge niū esse deū qui et fata fortunazqz deos faciebant. Prudētiores geni/um ad inclinationes nobis corpo raliter impressas a celestibus refe/rebant. Cum autem huiusmodi inclinationes nobis corpo raliter quedam et commode sint dupler genius erit nobis. bonusq malus Assumunt perfidi demones ad no stram vtrunqz pernicie em. Uestrum vero est angelice virtutes principa tus et ptātes ex aduerso pro salute nostra a dextris et a sinistris omia in bonū deducere. si pij. si deuoti. si sedulī qsiuerim⁹ opem vram quam querere premonetis sepe. pueni/entes nos in bndictionib⁹ dulcedis. Dormiebat petrus. nō orabat ali quē ex angelis. factū est tamē illud qō s tractauimus in exemplū nrm et angelicum preconium Angelus astat fulget pulsat surgere clamat Soluit et educit libertatiqz relinqt Sed ecce dū meditatio nostra pro

tendit in longius frater astat pul/sans ad ostiolū solitudinis nostre quesitur⁹ (arbitror) venit sup plu/rimis que de cantico nro tractāda supsunt. precipue sup eo qō sequit Esurientes impleuit bonis et diui/tes dimisit inanes. Nō me fallit esti matio. Sumit ab hoc versu princi/piū colloquendi. Et nos parebim⁹ inquirenti. Concētus est centilogi/um de impulsibus. consedebimus. sit in medio nostri iesus christ⁹ do/minus noster

Sequitur tractat⁹ non⁹

de eucharistia dragmaticus. super illud Esurientes impleuit bonis p quinqz partitiones. Prima par/titio procedit per dialogū p notu las centū

Esurientes impleuit bonis Discipul⁹ Si ita res se habet esuriaz obsecro qua tin⁹ impleat me dns bonis. diues non fiam queso ne dimittar inanis Esurio nihilominus in hoc cātico nosse quid otemplabat anima ma rie super hac esurie. Mgr. Legis de diuina sapientia dictū ex psona sua. Qui edunt me adhuc esurient. et qui bibunt me adhuc sitient. Est igitur esuries et sitis aliqua nō cor poralis quā experiuntur et bruta. Sed spiritualis que est fames non panis materialis sed audiendi ver bum dei quod est sapientia dei pa/

tris procedens ex ore eius in quo viuit interior hō noster ¶Discip. Vide ne dissona sibi sit hec expositio. Etenim si edentes et bibentes sapientiam adhuc esurient et sitiēt quomō dicunt hic repleri bonis? Sitis quoq; q fames dicunt vacuitatis indigentiam. nō plenitudinē sacietatis. Nōne sapientie fons et fluuius est ista salutaris aqua quā qui biberint nō sitient in eternum? Nō aūt cohērere vident. sitiet adhuc et nō sitiet in eternum. ¶Mgr Erras. nescies diuersimode dici sacietatē sitim et esuriez sapientie ceu et iustitie. ¶Discipul⁹. Nō poterit hoc aptius fieri q̄ p descriptionez resolutionē q̄ terminoz iuxta morem tuum. Dic igit quid sit esuries quid sacietas sapientie Et quid opposita sacietas diuitū. quid sit inanitas eozundē osequenter apparebit ¶Mgr. Esuries in genere describit q est amor vel appetitus rei vt oueniētis q absentis. Etsi amor sequitur apprehensionē intellectualem seu rationalem de qua ad propositum tunc addendū est in descriptione tanq̄ pro differētia q Esuries est amor osequens apphensionem rationalem rei sibi conuenientis et absentis vel vt conuenientis et absentis Sacietas sibi corresp̄dens est amor consequēs apprehēsionem rationalem rei vt conuenientis coniuncte seu presentis ¶Misi. Differunt ergo sacietas et esuries sicut amor et desiderium quoz sūt opposite rationes quia amor p̄sentis est. desideriū vero respicit ad futurū ¶Magr. Inuenimus eluriem et sitim dici non tm̄modo de absenti vel futuro. sed etiam de presenti iam habito quod auide sumitur sine penuria propterea non tollit sacietatem. Rursus auiditas ipsa tollit fastidiuz quasi nouū semper accipiens quod habet et amet id est cupiat. Unde dicit auiditas qua cupit simul habere q tenere. Sic habes in prosa fruuntur nec fastidiunt. quo frui magis sitiunt. Exemplum est in vozaciter edentibus et bibentib⁹ q̄a satisfaciūt desiderio. neq; protin⁹ illud fastidiunt quous q̄ fiat alteratio virtutis appetētis in aliam qualitatem ¶Discipulus Exemplis consentio. Sz vnde venit nausea vel fastidiū spirituali fruitioni cū anima sit immortalis nec alterabilis in essentia sua? ¶Mgr. Prouenit hoc ex coniunctione cuz corpore Potest etiam in separatis spiritibus cum nō fuerint ofirmati variatio ognitionū simul et affecti onū suboriri. Secus in cōfirmatis quos fruitio diuinitatis iugiter eodez tenore quasi semper renouato delectabit et implebit. Quam rem postulat ecclia p⁹ omunionē orās. Fac nos quesum⁹ dñe diuinitatis tue sempiterna fruitōe repleri quā precioſi corporis et sanguinis tui temporalis p̄ceptio prefigurat. ¶Discipul⁹. Audio nūc q̄ osone ōt xp̄s ad hoc canticum. Beati q̄ esu

riunt et sitiunt iustitiam quoniã ipi saturabunt. Et ps Edẽt pauperes et saturabũtur Et alio cantico famelici saturati sunt // Magister. Nondum forte sensisti quorsum te ducere possunt hec cantica // Discipul⁹ Quorsum precor? // Magister. Etiquidem ad compendiosam totius beatitudinis cognitionem Discipulus. Quonam modo? // Magister Paucis accipe. Si esurientes implentur bonis. si ideo beati sunt quia esuriunt iustitiaz cum additur quia saturabunt. si beatitudo nihil aliud sit q̃z dei fruitõ quod est oñe bonum. nõne consequens est q̃ esurientes de quibus maria loquitur sint beati? // Discipul⁹. Consequẽs est. fateor. nisi de beatitudine fiat sermo equiuocus Magister. Describamus quid sit fruitio dei quatinus equiuocatio nulla latere possit. Est itaqz fruitio dei operatio ꝑm habitum gratie gratificantis non impedita. Discipulus. Breuis est descriptio hec magistralis. Sed vide ne cadas in illud. Dum breuis esse volo/obscur⁹ fio. // Magister Non tñ magistralis est hec descriptio sed philosophicalis q̃muis de terminis sit conterta theologicis. Describit em̃ ꝓs delectationem q̃ est operatio ꝑm naturalem habitũ non impedita. Constat aũt q̃ fruitio dei. delectatio est. aut nõ sine delectatione Fruimur inquit Augustinus cognitis in quib⁹ ipis ꝓpter se mens delectata quiescit.

Discipulus. Eluceſcere tenuiter incipit ꝓportionalis ad tuam ꝓi descriptio. Sed habet vtraqz dubitationem. quo pacto describitur delectatio per operationem. cum delectatio sit passio quedam mulcebris ad operationem consequens. et nõ operatio. Ratio quia fit operatio quasi exprimendo. delectatio autẽ velut imprimendo. Exemplũ in pueris lactentibus. vnde nomẽ delectationis et oblectationis tractum est. puer exprimit se ad vbera vnde lac imprimit in os ei⁹. Magister. Conquisitio tua videtur a ꝓpo sine decisione dimissa. Sed saluemus vtrarunqz viã. dicentes q̃ si delectatio sit aliud ab operatiõe causatur tamen ab operatione et ita descriptiones dicte sunt date ꝓ causam quasi diceremus. Delectatio est ex operatione ꝑm habitum connaturalẽ non impedita. Similiter de fruitione suo modo. // Discipul⁹. Sit ita vt dicis. Nõ em̃ placz in hac re litigiũ. Attñ nõ habeẽ intentũ q̃ fruitio dei sub tali descꝑti one sit beatitudo Cõuenit em̃ viatorib⁹ ꝓ gr̃az deo fruẽtib⁹ // Mgr̃ Poterit mox explanari tua dubitatio si voluerim⁹ distinguere duplicẽ beatitudinẽ. Vnã spei. alteram rei Vnã gratie. alteraz glorie qualis distinctio omunis ẽ q̃ accepta. Aut si volum⁹ ad beatitudinẽ glorie sermonẽ otrahẽ. patiẽt hoc ipa advitio qua dr̃ nõ impedita. hoc nẽpe nõ implebit ꝓfecte nisi in gr̃ia q̃ est

gratia consummata nullatenus impedita ¶ Discipulus. Malo amplecti fateor distinctionē de duplici beatitudine. Similiter. q̄ duplex est fruitio vie scz et patrie. scrupulus tamen ingeritur ex presenti dicto tuo. quia nulla ē hic operatio p̄m habitum gratie gratificantis que non impedimentū patiatur ¶ Magister. Et patitur scimus. sed non semp̄ tale q̄d tollat fruitionis dei rationez Unde qua duplex in genere numeratur impedimentū fruitionis actualis. vnum causat necessitas. alterum fragilitas. tertiū vanitas. quartum iniquitas. Causa prima est tolerabilis. secunda miserabilis. tertia punibilis. quarta damnabilis. Prima interrūpit fruitionem sed non esse morali seu meritorio habitu gratie remanente. In secunda frustratur actus fruitiōis. In tertia sordidatur vt leprosi pānus propter veniales culpas que sunt ligna cremabilia fenum stipula. Quarta vero totum destruit et eradicat fundamentum ¶ Discipulus Nota loqueris. adde qualia sunt adiutoria ¶ Magister. Nimiz conatus libertatis multiplex. Insuper habitus adquisitus ex actuum frequentatione bonorū. Juuat preterea roboratio vel augmentū habitus gratie gratificantis tam in se q̄ in suis ramificationibus per ꝟtutes dona et beatitudines. Deniq̄ per ablationem impedimentorum intus et extra. diuinitus per angelos aut humana industria in corpore et anima comparatam.

¶ Discipulus. Lataz aperuisti materiā quam coartes oro. ¶ Magister. Si cupis agnoscere precipuū fruitionis dei pro statu vie nutrimentum et feruoris incentiuū quid vel quale potero cōuenienti⁹ exponere q̄ eucharistie sacramētū? Hoc est sacre communionis mysteriuz in quo xp̄us sumitur. recolitur memoria passionis eius. mens impleť gratia et future glorie nobis pignus datur. Hoc exclamādo canit sancta ecclesia Hinc superadvit. O q̄ bonus et suauis est dominе spirit⁹ tuus in nobis qui vt dulcedinem tuam in filios demonstares. pane suauissimo de celo prestito. esurientes implens bonis. fastidiosos diuites dimittēs inanes

¶ Discipul⁹. Sanctū pulcz et osonū das fruitionis auxiliū. De quo fiat obsecro collocutio inter nos p̄lixior q̄s ordinauit de⁹ esse regale sacerdotiū ¶ Mgr. Fiat vt voles. cui q̄renti responsiones adꝟciā.

¶ Discl. ¶ Dic in p̄mis si beata nr̄a ista fuerit vsa sacramētali cibo dū viueret marie in illo cenaculo grādi strato mōtis syon vbi p̄mit⁹ exhibita est institutio h⁹ sacramenti q̄d añ fuit p̄dicatū dicētib⁹ multis q retro abelitib⁹. ¶ Qur⁹ ē hic sermo cui p̄dicatōi p̄babile ē inꝺfuisse maria ¶ Mgr. Probabile q̄ seq̄bat filiū tē vnicū custodē suū sic loq̄mur. pede p⁹ pedē. Probabilia insuper

ſunt plurima de et ſuper hac bea/
ta beatarum que ſunt potius acci
penda de pietate deuotiõis q̃z de
fidei neceſſitate vel temẽitate aſſer
tionis vbi non ſuppetit auctoritas
ſcripture cogens aut ratõ ouincẽs
¶ Diſcipulus. Sic accipienda. de/
creui dicta tua alioꝝq̃z doctoꝝ in
hac materia. Alioq̃n via minus p/
na preberet ad errorem. Neq̃z pla
cet ratõcinatio nõnulloꝝ genẽalis
oũ arguũt. Deus potuit conferre
hanc gratiã matri ſue. ergo otulit.
Potuit itaq̃z dare fruitionẽ patrie
ab inſtanti oceptionis cũ alijs mul
tis que certũ eſt non dediſſe ¶ Ma
giſter. Quid ſi addaꝫ ad poſſe dei
q̃ hec decuit ipm dare matri ſue
Diſcipul'. Redit i mentẽ opuſculũ
tuũ p̃ articulo ſimili in materia p/
bationis articulorum fidei. Cuius
reſolutio finalis ſtat in hoc q̃ in re
bus ad extra non ideo deus dicen
dus eſt facere aliqua quia decen/
tia ſunt et bona. ſed ecõtra potius
ideo aliqua dicunt ꝙ ſunt bona. qz
deus talia vult eſſe illa. Conſonat
illud p̃bie apud Boetium de deo.
quem non externe pepulerũt finge/
re cauſe. materie fluitantis opus
¶ Magiſter. Sic eſt vt meminiſti.
Sic tollendũ eſt argumentum tale
ad intelligentiã veritatis niſi p̃ſup/
poſita rectitudine fidei. alioq̃n non
edificatio ſed irriſio ſepe venit.
Diſcipulus. Quid eſt pietas fidei.
¶ Magiſter. Habes a me lati' ali/
bi quod nunc ſub cõpendio repeti

põt. Pietas fidei eſt p̃babilis ſeu
veriſilis opinio ſup aliquib' q̃ de/
uotionem edificare poſſunt. que ex
ſcripturis autẽticis nec clare ſequũ
tur nec repugnant Et ſic accipi vo
lo que p̃dẽ vel deinceps enuncia
uero qualiter in nr̃a Joſephina pre
miſi p̃teſtationem metro ludens
Diſcipulus Redi nunc ad prioza
poſt digreſſionẽ hanc non penitus
inutilem. ¶ Mgr̃ Imo neceſſariaz
p̃ dicendis vt temeritas euitet et
ceruicoſa otentio q̃ñ ꝙ vbi ſecurioz
eſt teſtib' Hiero'. et Greg'. pia du
bitatio q̃z temeraria diffinitio. Po
teſt igit̃ pie credi de beata noſtra.
Primo q̃ credidit et ſciuit myſte/
riũ benedicti ſacramenti. ꝙ ante in/
ſtitutionẽ et poſt. imo et dum inſti
tuebaꝫ licet preſens ſuiſſe non cre
datur nec tũc omunicaſſe ſacramẽ
taliter potuit. attñ tunc ſpiritualit̃
et ante et poſt effectũ manducatio
nis accepiſſe ¶ Diſcipul'. Ediſſere
qua ratione fieri potuerit illud q̃d
dicis? ¶ Magiſter. Poſſũ facilit̃ ex
traditionib' doctoꝝ de triplici mã
ducatione ſacramẽti. Quidã ſacra
mentũ manducãt ſolũ ſp̃ualit̃. Alij
ſolũ ſacramentalit̃ Alij vero ſacra
mentalit̃ et ſp̃ualiter vtroq̃z modo
¶ Diſcipulus. Uſitata eſt hec diſ
tinctio ſed ipaz per deſcriptiones
elucida ¶ Magiſter. Manducatio
ſacramenti ſolũ ſp̃ualis non ſacra
mentalis fit per fidẽ hui' ſacramẽ
ti que per dilectionem operatur
Diſcipulus. Siſtamus hic primo

cõquirentes si spiritus angelici dici possunt frui hoc sacramento benedicto spiritualiter qz cõstat eos frui deo impletos bonis ab eo Similis esset questio de maria beata que non iam fruitur per fidem sed per speciem clare et immediate visionis cum inhesione perfectissima. quietissima qz per amorem. ¶Magister Respondet descriptio negatiue Non em prorsus idē est frui deo et frui spiritualiter hoc sacramento licet econuerso quisquis fruitur spiritualiter hoc sacramento. fruitur vere deo. Deficit igitur in angelis ratio manducationis sacramenti. quia non ordinatum est nisi p viatoribus hominibus. Ideo recte viaticum appellatur. Maria vero nõ modo sed tũc dũ instituebat sacramentũ viatrix erat habens fidem. De primo vero dicit Aug⁹. Crede et manducasti. Credidit maria p/pter quod et manducauit. ¶Discipulus. Sic videt. transi nũc ad mãducationē solum sacramentalē describendo eam ¶Magister Sacramentalis manducatio dũtaxat. est actualis susceptio sacramēti corpalis cũ informi fide sine caritate.

Discipul⁹. Si ita est ocstim video sine multiplicatione questionum qz nec brutũ nec angel⁹ nec infidelis nec heretic⁹ nec discredens hoc sacramentũ comedunt hic sacramentaliter ipm. Ratio perspicua est qz fide carent Infantes vero baptisati quia fidē habent habitualez seu fidei sacramentũ. assumere pñt etiã sacramentaliter. qz de spirituali cõstat pñt habitũ fidei. Alioqn quõ verz esset generaliter illud verbum xpi Nisi manducaueritis carnē filij hõis non habebitis vitã in vobis Consequēter habeť quid sit mãducatio sacramēti spũalis simul et sacramentalis si due precedentes iũgant in vnaz ¶Magister. Liberat nos a multiloquio preuolãs ingeniũ tuũ. Nunc accipe qualis et qz frequens fuerit manducatio marie presupponēdo p dicendis qz in ipa nõ minor fuerit fides cũ caritate circa figuras hui⁹ sacramenti data/s in lege scripture simul et nature qz in alijs parriarchis q pphetis saltē post deceptionē Jĥu xpi ¶Discipulus. Nõ dubito qn ex tunc nõ obscurior sed clarior fuerit in ea fidelis cognitio cũ caritate pre ceteris patriarchis et pphetis imo et aplis. Quicquid sit de illa põne qz ab vtero fuerit ab ea puentũ rõis iudiciũ cũ actuali operatione gratarũ simul q virtutũ. Sumũt argumētũ ab exultatiõe Jobis in vtero mris Dicunt qz nec in somno cessabat operatio talis in actu mētis Jũgunt qz oia sciuit tũc q beati sciũt lz non cũ claritate pari. Sufficit ãt ad rez nraz solidior positio quam me dixi nõ ambigẽ. Deduc vltra qđ intendis ¶Mgr. Digna'e me laudare te ℣go sacrata simul cũ bñdicto frũ vẽtris tui Jĥu xpõ. Da de ligno vite dignos ac salubres fructꝰ carpe siue excerpere. Da theozeumata digna promere quoz sit hoc primuz

Maria Sicut pre ceteris in via eſurijt iuſtitiã. ſic pre ceteris puris viatoribus impleta fuit bonis ex illo in illo ꝙ ꝓ illũ ꝙ ẽ oĩe bonum. dicens ex ſententia anime ſue magnificanti deũ. Benedic anima mea dominum qui replet in bonis deſiderium tuũ. ℣ Diſcipulus. Conſentio

Magiſter. Maria Sicut pre ceteris in via cognouit credidit et intellexit figuras legis et nature xp̃i ſacerdotium preſignantes. ſic in illis aut per illas mãducauit fruitiue benedictum fructum ventris ſui. et ſpiritualiter eius ſacramentũ vnde exultauit ſpiritus meus in deo ſaluta ri ſuo Diſcl. Conſentio. Mgr

Maria Dũ legebat Dauid patrẽ ſuũ dicentẽ de xp̃o filio ſuo Tu es ſacerdos i eternũ ꝑm ordinem melchiſedech qui ſcz panẽ et vinum obtulit ex tunc intelligebat et mãducabat ſpiritualiẽ hoc ſacramentum benedictum. vnde cecinit. Magnificat anima mea dominũ Diſcipulus. Conſentio.

Magiſter Maria Pſallens illud dauiticum. Memoriam fecit mirabilium ſuoꝝ miſericors et miſerator domin⁹ eſcaz dedit timentibus ſe. Memor ero in ſe. teſt. ſui. Credebat et intelligebat hanc eſcam ſacramentalem figurari ꝙ in figura comedebat eaz. et teſtamentum ſperabat hereditatis eterne Diſcipulus. Conſentio

Magiſter Maria Non minus refecta ẽ et imple

ta bonis huius ſacramenti qꝫ patres antiqui quos loquiẽ apoſtol⁹ ꝙ eandem eſcam ſpiritualem manducauerunt et eundez potum ſpiritualem biberunt. Biberunt aũt de ſpiritali ſequẽte eos petra. petra autem erat xp̃s qui eſt vere panis qui de celo deſcendit Diſcipul⁹. Conſentio

Magiſter Maria Dum ſtans vel orãs in templo aſpiciebat credebat et intelligebat omnes oblationes victimas et holocauſta. ſacrificia inſup matutina et veſpertina mãducãs. implebaẽ bonis huius benedicti ſacramenti etiam ante ꝯceptum benedicti fructus ventris ſui Diſcipulus. Conſentio

Magiſter Maria Sicut intellexit filium ſuũ fuiſſe agnum qui occiſus eſt ab origine mundi prout Johs in Apoc̃. loquitur. Sic recolens ſacrificium abel et eius martiriũ fruebaẽ xp̃o agno ꝙ fuit figuraliẽ occiſus in eo ꝑmitie martiꝝ et virginitatis ꝺſecrator. Diſcl. Cõſentio.

Magiſter Maria Dũ celebraba tur phaſe ſiue paſcha iudeoꝝ. celebrabat et ip̃i⁹ aia cũ exultatõe ſpũs paſca noſtr̃ qđ immolat⁹ eſt xp̃s quẽ epulabaẽ in azimis ſinceritatis et veritatis fermento veteri reiecto cũ fermẽto malicie ꝙ nequitie Diſcipul⁹. Cõſentio Mgr.

Maria Quocunqꝫ loco fuerit corꝑaliter in veſpere cene domini comedit ante ꝙ poſt inſtitutionem huius ſacramẽti veꝝ corp⁹ ꝙ bibi

spiritualiter verū sanguinez filij sui plus appropriate duz illud iudas comedit solum sacramentaliter si fidem informez tūc habuit. aliter nō Ceteri vero tam spiritualiter q̄z sacramentaliter receperunt. ¶Discipulus Consentio. ¶Magister.

Maria Vespere dicte cene dicēda fuit frui corpore et sanguine filij sui plus appropriate q̄z ipe xp̄us. dicitur se cibasse eodē pane et vino mystice consecratis quia non in fide sed in clara visione nec in augmentuz charitatis sepo fruitus est. ¶Discipulus. Consentio Magister. **Maria** ¶Dicto vespe Jonis sācto. Et si non fuit insignita caracte sacerdotalis officij dum Judas illum suscepit. Nichilomin⁹ nūc et antea et postmodum fuit in regale sacerdotium pre consortib⁹ suis inuncta. non quidem ad consecrandum sed ad offerendum hanc hostiam puraz plenam et perfectā in altari cordis sui. In quo semper ignis ardebat holocausti. Fuit cū rubus ardens incombustus ¶Discipulus. Consentio Magister

Maria Plus complacuit deo plus humano generi profuit post xp̄m benedictum fructum siue filium suū offerendo ipm spontance in holocaustum in ara cordis sui. feruentissima charitate succensi quāuis hoc primitus fieret in enigmatibus et figuris ante cenam hanc benedictam fructus ventris sui ¶Discipulus Consentio Sed ecce numerasti quasi fructus duodecim ligni vite quod in paradiso viderunt Ezechiel et Johannes transplantatum iuxta decursus fluuij defluentis a sede throni dei et agni p̄m ripas duplices a dextris et a sinistris ¶Dixisti ō sinistra figurarum in lege nature q̄ scripture veteris notatarum. ¶Dove si vis totidem ex dextra. fructus veritatum in euangelicis historiis completarum maxime quia dixit apostolus Sacramentū christi absconditum fuisse a seculo. sed in ecclesia et ab ecclesia propalatum ¶Magister. ¶Dictum apostoli non ita strictum accipienduz putaueris vt nō aliqualiter fuerit et ab aliquibus intellectum. quippe sine cuius fide implicita vel explicita. nunquā fuit salus. ¶Non tamen fuit ante legem gratie sicut in ipa realiter exhibitū seu opletum. ¶Faciā igit quod hortaris. Et sit theozeuma primum

Jesu Tua fruitio esurientes replēs bonis virtuosi⁹ affecit marie spm̄ q̄z corporalis cōtrectatio et lactatio suauissima tui ipi⁹ q̄ es benedictus fructus ventris sui. Ratio qz cū maiori meritovū exultauit spūs suus in deo salutari suo ¶Discipul⁹. Consentio ¶Mgr

Jesu Tua fruitio seu manducatio esurientes replens bonis mirabilior fuit q̄ virtuosior suo mō in maria sit et virginali sponso suo Joseph q̄z sola contrectatō vel visio

corporalis dum natus es in bethleem iude. dum reclinatus super fenum iacuisti in medio duum animalium in presepio quasi pabulum iumentorum. Et certe comparat⁹ est homo iumentis insipientibus quibus te dedisti cibum. Et ad quorū vilia et sordida corda sepe venis concinentibus cum ecclesia choris angelorū. Gloria in altissimis deo. Et in ter. pax ho. bo. vo. Disc.: Silētio meo deinceps ostētare videar vbi nihil addidero Magister. Jhu Tua fruitio ꝓsentabat Marie et Joseph in circūcisiōe quādo primo fudisti preciosum sanguinē tuū non dubium cum clamore valido et lachrymis. vnde tunc erauditus es pro tua reuerentia Jhesu. tua fruitio figurabatur in oblationib⁹ trium regum pro primitijs gentiū. ꝙm tūc figurā intelligebāt Joseph et maria confitentes in corde suo. sicut orās postulat ecclesia vt que solenni celebramus officio purificate mentis intelligentia ꝙsequamur Jesu. tua fruitio fuit ipi Simeoni qui iustus erat et timoratus Simul et anne ꝓphetisse cum parentibus tuis in exultatione spiritus et gratiarum actione cognita dum exclamauit Symeon benedicēs deū et inter vlnas te puerum baiulans Nunc dimittis ⁊c. Deniq; in oblatione et immolatione turturum aut pullorum columbarum cognoscebant oblationez tui ipius in cruce signatam. Jhesu Tua fruitio fuit in maria et Joseph per illud vniuersum peregrinationis septenniū dum preterea fuisti ipis subditus stans in medio sicut qui ministrat tam in domus obsequio q̄z in fabrili fortassis opificio. Unde dic⁹ es a iudeis nedum fabri filius sed faber. mansisti vsq; tempus dum eras quasi incipiens triginta annorum vt putabaris filius Joseph.

Jhesu. Tua fruitio gustabatur iam a maria et ab apostolis credētibus dum predicasti. hoc sacramētum et dum abeuntibus alijs quesiuisti a remanentibus. Nunquid et vos vultis abire. Respondit petr⁹ illuminatus intus a patre fortassis et a matre tua astante nutribus et signis admonit⁹. Domine ad quē ibimus Verba vite eterne habes et nos credimus hoc primo. Deinde et cognouim⁹. q̄z tu es christ⁹ filius dei. Jhesu. Tua refectio dum maria recepit ecclesie sacramentum etiā sacramentaliter maxime post aduentū spūssancti q̄ꝑcepit hoc sacramētū frequētari fuit admirabilior suo modo q̄z materialis generatio verbi dei. hec em̄ fruitio sacramentalis ponit generationē verbi dei et aliud multum vltra in admirationē et vtilitatem oim a ꝓgenie in ꝓgenies timētib⁹ eum Jhu Tua fruitio sacramētalis fuit ministrata marie viatrici sicut pie credi potest nedū a Johāne custode. nedum a petro vicario tuo et totius ecclesie principali.

Nexetiã a diaconibus septem cõ/
stitutis ad hoc ipm inter quos pri
mus fuit Stephan⁹.imo et a quoli
bet passim sacerdote sine distinctio
ne.quia sic exigebat humilitas ma
rie singularis dũ attẽdebat opor/
tunũ tempus et loc⁹ ¶ Jhesu Tua
fruitio sacramentalis quo maria
impleta est bonis exemplar erat et
est omnib⁹ fidelibus ꝙ esuriãt hoc
sacramentũ ꝙ impleanť bonis eius
cũ fidei certissime firmitate q̃ spez
et dilectionẽ operať.Deniqz ꝙ nõ
inuanũ vel omissionẽ et otemptum
gratiã hanc id est eucharistiã susci/
piant. ¶ Jhesu.Tua fruitio sacra/
mentalis impleuit mariã prius bo
nis qz obiret id est obuiã tibi xpo
iret et assumereť in celũ nec abhor/
ret a pietate fidei ꝙ tu benedictus
fructus ventris sui totus festiu⁹ ad
ueniens videris sibi sicut postmo/
dũ dionysio in carcere mysterium
hoc corporis dicẽs.Accipe hoc ca
ro mea qđ mox cõplebo tibi in re/
gno meo vna cũ patre meo ¶ Jhu
Tua fruitio nunc est matri tue re/
gnanti in patria copiosior et auidi
or quasi impletio ꝙ toto ore dilata
to sed suo modo videť fuisse mira/
bilior in via.Ratio.qa difficilior ꝙ
in augmento meriti ꝓpter enigma
fidei maior. ¶ Discipulus.Consen
tio. ¶ Magister.Congaudeat igiť
et exultet semper ecclesia cũ iocun/
do pignori.amorosi osculata dono
Ecce ecñ emanuel id est nobiscũ de/
us quãuis absconditus quãuis ve
latus tamen vere deus Compleuit
deniqz quod ascendens promisit.
Ecce vobiscum sum vsqz ad cõsum
mationez seculi neqz iam est aut fu
it alia natio tam grandis que ha/
beat deos appropinquantes sibi.si
cut deus noster adest nobis.et cer/
te ipi non sunt dñi ¶ Discipulus.
Stupeo totus mecum et admirati
one suspendor vnde talis qualiter
et cur hec gra. hec eucharistia hec
bona gratia ¶ Magister. Mirari te
non ad infinita. Nolo que siĉ volu/
it sciuit et potuit.Omnia cñ quecũ/
qz voluit fecit.et que fecit bene feĉ.
Vidit ecñ cuncta que fecit et erant
valde bona ¶ Discipul⁹. Cur hãc
mihi causaz inducis que generalis
est ad omnia vellem vt ad particu
larem et primiorem causaz huius
sacramẽti descenderes ¶ Magister
Si hec in primis tibi causa nõ suffi
cit neqz si mille alias assignauero
poteris cõtentari.nec ad intelligẽ/
tie lumen ascendes. Et hoc dicuz
sit vniuersaliter ꝓ omnib⁹ articulis
fidei Verũ siquidem credere opor
tet accedentez ad deum quia est.q
quia mentiri aut fallere nõ potest
Sed in hoc sacramento precipue
requiriť firmissimũ fidei fundamẽ/
tum. Alioqn quicquid rationis in/
ductum fuerit plus offendet et ob/
ruet qz edificet vel ostendet. ¶ Di/
scipulus ¶ Credo sicut ecclesia cre/
dit ¶ Magister. Sta firmus in hac
certitudie verborũ et securꝰ es.aut
si opendiosius agere vis. dic ex to

to corde xpianus sum // Discipul⁹ Fiat assidue domino propitio. Magister. Quid igitur vltra petis. quid exigis? // Discipulus Sane Cupio vtrūq; intelligere quod credo. tum ad consolationem meam. tum aliorum catholicorum fortassis edificationem simul et hereticorum confutationem // Magister. Cause placēt si tenueris illud apostoli. Non plus sapere q̄z oportet. Sunt em̄ diuisiones gratiarū. Humbulet vnusquisq; igitur prout ei diuisit dominus mensuraz fidei. hoc in expositione vel intellectu sacrarū scripturarum. hoc vniuersaliter in omnibus operibus dei considerandis obseruari necesse est. quod q̄a philosophi non fecerūt errauerūt in vanitatibus suis. et obscuratum factum est insipiens cor eorum. Similiter et secte omnes hereticorum date ob hoc in reprobum sensum // Discipulus. Dabit deus meliora nobis qui credimus vt intelligamus. non intelligere volum⁹ vt credamus. // Magister. Preposterus esset ordo nedum in theologica sed in omni generaliter disciplina nouiter accedentiū ad discendum. hoc pitagoras. hoc plato hoc sācti patres pro cenobijs. hoc omnis scola non discola canit. hoc rursum absurdum est docentibus ne dent sanctum canibus. ne spargant margaritas ante porcos. ne non edificent sed destruant memores illius sapientis. Qui erudit illusorem ipe

sibi iniuriam facit. Fuit notus mihi quidam scolasticus habens deuotionis spiritū. Ingesti sunt animo suo scrupuli multi quēstionū circa benedictū hoc sacramentum. Petebat instantia otinua dissolutionez dubioz suoz a maximis theologis. quos nouerat parisius. Quid morarer enarrando per singula. Crescebat morbus ex remedijs. et sicut de emorroissa legit⁹ pe⁹ in dies se habebat ex remedijs et impensis. Consuluit tandem vnus expertorū vt ad orationē totū se conferret et cōtra scrupulos omnes ageret. suscipiens sacramentū. dicens hec aut similia verba. Credo sicut ecclesia credit. Credidit et accessit. sere/natus est et solidatus nec paz illuminatus deinceps circa veneratio nem huius sacramenti // Discipul⁹ Noui et ego illū // Magister. Noui pinde et expertus noui nedum circa hūc articulū sed in alijs varijs ofiliū hoc habuisse similem effectuz quēadmodū testat Aug. q̄ ad vnā vocem cesserunt oīes dubietatis tenebre. et perierunt oīes questiones quibus anxiebat circa textum apostoli. Deniq; meminit alio loco q̄ nō satiebat dulcedine mirabili. ofiderare dei ofiliū circa redemptionē generis humani. qualē deniq; postmodū in oīb⁹ articulis fidei. nominatim in hoc se prestitēit experta letat oīis ecclesia. Hodie maxime sub annuo solennitatis sue festo quo hec scribim⁹ // Discipls

Orandus ergo est de⁹ Magister Credo dñe.da intelligaz quod credo nunc quidez ex parte.tunc autē facie ad faciem et perfecte oratum est ¶ Discipulus. Quid si noluerit exaudire dicens. Sufficit tibi gratia mea quia credis. Fides enī dei donū est ait apostolus ne quis glorietur ¶ Magister. Sufficit itaqz mihi. Sed si ampliora mihi liberalitas sua cōcedere voluerit nō abiicia nec ingrat⁹ recipiam. Alioquin deneget aut tollat omnez in caligine peregrinatōnis huiusmodi intelligentie collustrationem. sit lucerna pedibus meis solū fidei verbuz et lumen semitis meis potius qz cum claritate maiori. man⁹ peccatoris per superbiā aut curiositatē moueat me ¶ Discipul⁹. Placet hoc humilitatis fundamentū ¶ Magister. Nunc si vis videre Jēm oportet quia statura pusillus es et turbe fāmiliaz te compmunt vt ascendas in arborē ficomoz exēplo zachei simul obedi sapientie que post preparationē hui⁹ sacramenti sub typo immolationis victimaruz suaz vocat ad arcez ¶ Discipulus. Explana quid p arcem intendis et ficomoz ¶ Magister. Mentem tuam et mysticam sapientiā. ¶ Discipul⁹ Quo pacto fic? ¶ Magister Colligе per interpretatōnē ficomori que ficus fatua dicitur similiter et crede dionysio dicēti sapiam dei diuinissimā stultā esse. Siquidē q apli⁹ audi. Quod stultū inquit est dei sapientius est hōibus. Et itez. Qui vult sapiens eē stultus fiat Hic titulus scole hui⁹ stultitia est tradente lactantio. Audi apli⁹. Predicamus Jēm xp̄m Judeis quidē scādalū. Grecis vero stultitiā. sed qđ stultū est dei sapienti⁹ est hominib⁹ ¶ Discipulus. Cur ea que cōmunia sunt p tota fide xp̄iana nunc inducis ad singularē materiā quā tractamus ¶ Magister. Ratio in ꝓmptu est quia nulla videt apud sapientes huius seculi maior. nulla absurdior stultitia. nulla qz magis infatuat sensus carnis exterius et interius qz hec sapiētia dei. Cognitum est quid latrator iste demens euomuerit aduersus leges omnes q male sunt. xp̄iana vero pessima que deum suū quotidie comedit ¶ Discipulus. Cum tot nephande leges fuerūt et horrende dantes in sacrificiū et epulas homies vivos imo filios ꝓprios et filias cū alijs innominabilib⁹ portentis viciez. Colligo quantū quale ve scādalū et ruinā maledict⁹ iste sibi suscitaverit aduersus hoc bñdictū sacramētū ¶ Magister. Sic refert Lyra de iudeis q idolatras nos extinde pessimos execrant. Facit ad hoc historia iudei bullientis et transuerberātis hostiā osecratā parisi⁹ sed mirabiliū ofutauit illū. a lios qz cōuertit ¶ Discipul⁹. Nota loqueris. Ad quesita nūc accede causā aperiens ad intelligentiā. Cur ita deus fieri voluerit qui omnia fecit in sapiētia

Magister ℟ Respondet apls ꝙ qz in dei sapientia mundus eum non cognouit. placuit deo ꝑ stultitiam predicationis saluos facere credẽ tes. Est aũt hec stultitia p̃dicatõis ꝙ deus põt alia facere q̃ fecerit aut facit ꝑ liberrimo sue volũtatis arbitrio. Hoc eñ xp̃iane religiõis fundamentale principiũ. quo cõcesso subuertit et corruit funditꝰ oim pb̃oz radicale principium Omnia quecunq; voluit dominus fecit. ait xp̃ianꝰ. Omnia quecunq; fecit dominꝰ dicit pb̃s necessario fecit. nec aliter aut alias facere potuit Discipulus. Prudem recensui mecũ. qz nõ põt tradi capitalioz diuersitas inter fidem et pb̃iaz. Nam posito pb̃ie fundamento. sequit necessario mundũ nunq; incepisse. Sequitur animas humanas vl esse infinitas vel esse vnicã vt delirat Querrois. vel migrare de corporibus in corpora ꝑ infinitas reuolutõnũ vices vt somniabant Pitagoras et Plato et sequaces. aut ꝙ anima rationalis mortalis est Quodcunq; vero discessuz fuerit ex altero quatuor hoz modoꝝ tollitur consequenter omnis pia religio ℟ Magister. Ite colligis nunc oculos tue cõsiderationis fide purgatos. Conuerte ad beatã beataz Mariam perpendens aperte q̃ verum sit illud ecclesie laudantis eaz preconiũ. Gaude maria virgo cũctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. pb̃oz maxime ℟ Discipulus. Quo

pacto sic? ℟ Magister Nimiz. quia verbũ vẽbo virgo concepit. virgo ꝑmansit. hoc nos credimus. ipa ꝑ experientiam intellexit. Nihil vero scitur verius q̃z doctrine experientia. Hanc solam habere ducem et magistrã ꝓfessi sunt pb̃i. Siquidez tolle certitudinez experientie. tolle veritatẽ eius subuertit pariter ois philosophantiũ via vel inuestigatio veritatis. Tollit vero falsa. vel insufficiens experientia quã opinati sunt pb̃i habere generalem. ꝙ ex nihilo nihil fit. ꝙ nõ nisi ꝑmixtione seruũ homo fit. ꝙ deus nec hominibus nec corporibꝰ cohabitat. cũ ceteris sine numero que oñia partus ꝑ virginem nostram expertus falsificat et confundit Discipulꝰ. Habebat ne maria rationes alias ab hoc vnico partus experimẽto? ℟ Magister. Habebat ꝓfecto per spiritũ ꝓpheticũ tam suũ q̃z precedentiũ patrũ. qui spiritus apertissima luce sup omnẽ rationem vel demonstrationẽ haberi naturaliter possibilẽ. veritates nostre fidei certissime reuelabat. et ad intelligentiam collustrabat ℟ Discipulus. Quid queso, dixeris? An beata nr̃a videbat vez corpꝰ filij sui. dũ ip̃m sacramẽtaliter cõsecratũ sumebat? ℟ Magister Si de visione sensuali queris nec ab oculis eius in via neq; nunc in patria corpaliter p̃cipi p̃t vt hic est. Intelligi vero sicut et credi vere p̃t ponit spũs oculo Discipulus Confundit hec intellectualis

experientia sapientissima. stultum phie principiū velut in omnibus. Sed erat altera ne ratio Marie cō tra phos q̄ p revelationem aut fidem? ¶ Magister. Erat pfecto q̄ uis ratione hāc etiā ex naturalib⁹ et metaphisicis officinis. et nostra fides plurimū iuuaret et illustraret ¶ Discipulus. Affer obsecro rationem vel moralem si habes. vel metaphisicā vel mathematicā vl logicalez vel legisticaz p̄m tres partes phie ¶ Magister. Animaduerte in p̄mis veritatē vnā. qua salubriorē. qua solidiorē nullus vnq̄ phorū legit posuisse. nullus recte philosophantiū tradit vel nescisse vel negasse ¶ Discipulus. Pape. dic que sit illa etsi theologie consona sit. Magister. Consona plane. Est aūt hec veritas. Quicq̄d fit. fit p̄pt finē ¶ Discipulus. Legi eam in phicis et metaphicis ab Aristotl. legi ab Auicenna. legi a omentatore et Algasel cum ceteris sub hac sentētia varie demonstrataz. Nec vox vlla experientie osonantior inuenit. sed quid ad rem nraz? ¶ Magister. Multū p omnia. Primo quia osequentē oportet vt p̄m experientiā vel exigentiam finis cetere omnes causę tres habeant moderari. sicut efficiens causa sit illa p̄ncipalis instrumentalis aut coadiuuans. Iterum materialis causa sit illa prima vel secūda vel tertia. Rursus formalis causa sit illa. ostituēs. informās. inherēs aut solū exemplaris. aut objectaliter seu vitaliter immutans de quibus nō est differendū p singula. sufficit applicare p̄posito. ¶ Discipulus. Sufficiat. dū p̄mitt⁹ ostenderis veritatē hanc theologie oformem esse ¶ Magister. Non pōt ad p̄ns efficacius exemplū sumi neq̄ sublimius q̄ in ostitutione prima gerarchice policie vbi seraphin supiores collocant et immediatiores deo. qz bonitatem et amorem dei p̄rimius inspiciunt. q̄ bonitas et amor finis est omniū aliorū. Ad cherubin vero causa formalis vel exemplaris spectat sicut efficiens ad potentiam in thronis designata ¶ Discipulus. Lego exemplū hoc a dionysio traditū simul et deductū ¶ Magister. Nunc vero solerter attende p re nra demonstrationē moralē. primo a fine p stultitia nra contra mundi sapientiā que more golyad iugulat ense suo. Portat insup litteras/vt Urias mortis sue. Si enim cuncta facta sunt p̄pter finē. homo cū bona gra phorū. si sūt homines nō erit excludend⁹. Nunq̄d em̄ vane constituisti omēs filios hominū querit p̄phetic⁹ phs hoc a dño sic impossibile. Est igit hominū finis aliquis. et hic quidē supior ad bruta omnia. quēadmodū precellit ea ratione. qua dei capax est et particeps esse pōt p cognitionē et amorē cū memoria. Mentior si non Aristl. inchoauēit duos libros ab hoc pūcto p̄m duplicem vim anime rationalis. voluntatis scz et intellectus.

In ethicis de voluntate. Omnia inquit bonū appetūt In metaphisica. de intellectu. Omnes inquit hoies natura scire desiderāt. Colligatur acriter vtrobiqz dsequēs deductio quid aliud inuenietis dclusū qz homines factos esse ad beatitudinis seu ad felicitatis dsecutionez? Hec aūt dsecutio nequit haberi sicut prīmo dicebat Si omnia de necessitate eueniūt. vtiqz necessario si deo necessario agit ad extra. quia nulla causa secunda est nō sibi essentialiē subordinata Sed neqz pt vlla beatitudo manere si hōies vel infiniti ponunt actu vel finiti sub vno intellectu vel p mortē totaliter deficientes aut de beluis ad beluas pm animā regirantes Discipulus. Iurget vehementer moralis hec ratio cōmunes habens p omni secta causse partes. dic logicalē rationem.

Magister. Accipe simul cum metaphisicali p maiori solidiori qz opē dio. Pono istā. Deo est quo maius cogitari nō pōt. Debet eam logicus admittere qm ex eius dcessiōe nihil sequit impossibile. Debz q eā metaphisicus acceptare q ponit deū esse primū in entib⁹. imo sup omnia quo nullū maius esse pt. qz iā si esse posset. esset. cū in necessarijs nō differant esse et posse pm Aristotilē et veritatē. Pono dsequent vtriqz logico et metaphisico. Cū deus sit optimū et sūmū in reb⁹ et sup oia. dicet recte et erit ens vniuersaliter pfectū. Et ne processū impediat vel

nominis equiuocatio vel ignorantia. Loco ens vniuersaliter perfectū cui nulla deest perfectio. nec impfectio vlla adest. Et hoc anselmus sic explicat. Ens cui conuenit omnis perfectio seu potius omnis pfectionis denominatio que melius est ipm qz nō ipm id est vnde res pfectior dicit et est simpliciter si sibi cōueniat illa denominatō pfectionis qz si careret illa Discipulus. Non video qualiter in hac descriptiōe entis simpliciter pfecti debeat logicus aut metaphisicus dissentire tibi. cum nomina sint ad placitū Magister Iocamus ens tale deū. imo iam non solū vocamus cū logico sed ipi metaphisico apertissime demōstramus qm natura semp incepit a pfectis. Ideo necesse est q purus actus precesserit omnē potentiam. Quid aūt est purus actus si nō ens p se et simpliciter dictū sine additione quacunqz? Et hoc vtiqz dcessuz est ab omnibus esse et esse deū. Nam si tale ens simpliciter dictū nō est ens quid aliud esse pōt? Si logicus resoluit diffinitiones suas ad aliquid primū intellectū. illud vtiqz necessario dicitur ens primū et simplex. Quicquid em intelligit arguit Bonauentura. intelligit vel vt nō ens vel vt ens. Hec diuisio est p immediata et in primo principio scz vt ens et nō ens. cū pbationes et negationes nequeant intelligi nisi p habitū oppositū prius intelliget ens qz nō ens. Si aūt ita est oportebit q

ens intelligaꝫ altero modo vel vt ens in potentia vel vt ens in actu. ꝑmixto potentie vel sine potentie admixtione. Si istud secundū deꝫ. habeꝫ ꝓpositū. qz illud est deꝰ. oportet aūt ꝙ ita sit ꝙ potētia non nisi ꝑ actū cognoscīt. et quasi ꝑ analogiam Et ꝺsequenter ex ꝓ̄bi regula logicali. Si analogū ꝑ se positum ponīt. ꝑ suo significato principali Ista est prima vera necessaria. Deus est ens ꝺcedenda tam a logico qz a ꝓ̄bo metaꝓ̄bico. imo apud habētes veram ēminoꝫ illoꝫ duoꝫ notitiā. Ens et deꝰ dicenda est per se nota nō minꝰ qz primū ꝓncipiuz Discipulus Irrefragabilīt mihi videris cōplecti iuncto ꝙ si ens in potentia ꝓius dicaꝫ intelligi. necesse est hoc fieri resolutiue per ens in actu. sed perge ꝺsequēter. Magister. Precurro. tu sequere. Si deo competit omnis denominatio ꝑfectionis simpliciter. abiecta prorsus imꝑfectione. cū ꝑfectius sit agere libere. ꝺtingenter. extra se. qz necessitate nature. Cōuenit hec libertas deo. qz uis eñ libertas ꝺtingentie nō sit perfectionis simpliciter respectu finis. est tñ ꝑfectionis respectu ꝺordinatoꝫ in finē qñ sine talib⁹ medijs finis nedū haberi vel adquiri pōt sed obtineꝫ necessario sicut est de deo cuius perfectio non ꝺpendet ab alijs extra se. alioqn nō essz ꝑ se sibi sufficiens. alioqn. preterea nō posset esse beatus absqz creaturis Discipulus. Fecimꝰ ab incho

ata sacramēti eucharistie materia ꝺgressum plus mole sententiaꝫ qz verboꝫ grauidum. nō tñ inutiliter ad exaltationē stultitie xp̄iane contra sapientiā mundanoꝫ Magister. Quid si voluerimꝰ traducere metaphisicā ad rem nr̄az Discipulus. Vide ozo quid agas. quia nō habet encharistie sacramentum emulā acriozem que ꝑ suas acribologias id est ꝺmonstrationes potissimas ꝙ ꝑ omnes animi ꝺcepti ones oꝓpugnare nos satagit. Cōstat ait ꝙ si due q̄ntitates iuxta ponaꝫ et neutra alterā excedat ambe sunt equales. Itez si ab equalibus inequalia demas que remanēt sunt inequalia. Totū est maius sua parte. Et ita de ceteris ꝑ se notis. Ecce vero clamat ista. Ecce corpꝰ humanū solite quātitatis applicaꝫ hostie paruule. nec tñ excedit vl excedīt Magister. Esset vtinam nobis intellectualis iste vigoz elcuaꝰ sup fantasiā et imaginationē quē/admodū fuit in maria. perspicuum esset statim ꝙ aduersus hoc sacramentū metaphisice positōnes nihil ꝺcludūt. Possemꝰ insup ex diuersis eloquijs filiaꝫ metaꝓ̄bice que sūt Arismetrica Geometria Musica ꝑspectiua. Astrologia gratas accipere ꝑ nobis manuductiones. Sz ad ꝓpendiū satis sit hic explodere q̄ obiecta sūt ꝑ distinctionē. Quid est quantitatē applicare quantitati Aut hoc fit dimensiue. aut ꝺmensuratiue vel circūscriptiue. et ita meta

phisicas oceptiones non negam⁹. aut applicatio fit tm̃modo diffiniti ue et nō localiter. quēadmodū anima rationalis applicat corpori suo tota in toto. et tota i qualibet parte non localiter. Et super hoc nihil ad metaphisicā cui deest intellectualis oculus fide purgat⁹ vt possit diuinū hoc mysteriū intueri. Dem⁹ queso deū plus nosse q̄z metaphisicus naturalis pōt intelligere. Si filia ei⁹ astrologia potuit inuestigare licz vmbraliter et imp̄fecte. virginē beatā gestare in gremio puerū celitus in signo virginis quem aliqui Jh̄m vocant. sicut testis est Albumasar. Nō abnegem⁹ partū nostre virginis. q̄ talis decz partus deū

¶ Discipulus Omiseris ista p̄ nūc fauorē fidei sonantia et ad defensionem p̄priam intende docens quēadmodū quantū corp⁹ alteri possit coaptari modo nō quātitatiuo qm̃ exemplum de anima rationali nullū est vere. caret em̃ quantitate

¶ Magister. Fiat hoc p̄ ouersionē panis in corpus x̄pi iam existens. accidentib⁹ panis remanentibus. Ita q̄ iam corpus x̄pi non est hic locatū in hostia p̄ dimensiones p̄prias. sed per illas que panē afficiebant Et quia quelibet pars panis transsubstantiata est in totū corp⁹ x̄pi. p̄terea totū est in tota hostia et totū in qualibet parte. non plus habens positionē ad locū dimensiuā q̄z anima nostra

¶ Discipulus Etsi p̄supponat hec responsio tua rem valde mirabilē. non tm̃ ita deo

impossibilē q̄n subsit sibi cum volu. erit posse. Neq̄z em̃ maius. estimorem esse mutare in aliam per potētiam obedientialem creature q̄z rē ex nihilo p̄ducere. Sed quid dicetur s̄m positionez illorum qui cōtendunt panis substantiam remanere tanq̄z sit facilior ad saluandū hec positio.

¶ Magister. Imo vero difficilior et hereticalis. tum quia damnata per ecclesiam. tum quia tollit veram existentiam corporis x̄pi in hoc sacramento. Non em̃ remanet via vel ratio saluandi verā p̄sentiam actualem corporis x̄pi nisi quia transsubstantiatus est panis in ip̄m. sed saluat modo dicto. Fallitur itaq̄z p̄hor mathematicorum imaginatio quasi totum corpus sit extensum et extensiue sub dimensionibus hostie. ita q̄ propria quantitas sit ratio sibi essendi in loco. quasi p̄terea sit respectus ad locum sicut est ad inuicem partib⁹ in toto. neq̄z tamē dimēsiones panis remanentes afficiunt corpus x̄pi vel inherēt sibi. sed per se stant ab oīni corpore separate. Unde sicut dicimus nos petrum videre dum videmus sua accidentia vel figurā Ita dicimus nos videre corp⁹ x̄pi dum videmus accidentia panis illius qui in ip̄m transsubstantialiter conuersus est

¶ Discipulus. Causam aperis cur predictus error dū putatur esse facilior destruit totaz fidem huius sacramēti de vera existentia corporis x̄pi sub speciebus panis que non solum figurant sed

continent. Alioquin si non continerent non plus esset hostia adoranda q̄z petra deserti que xp̄m figurabat. Petra autem erat xp̄us ait apostolus. Sic de figuris oīmbus alīs. Sic de imaginibus et picturis et litteris curreret argumentū. Deniq̄z nec fides haberet meritum nec veritatem xp̄i verbum. nec efficaciam eius sacramentum ¶ Magister. Dove q̄ fieret iniuria predicatozib⁹ primitiue ecclesie doctis ab ore p̄pio beate virginis. Sicut et paulus asserit se hanc veritatem a domino accepisse Possem adducere mira super hac transsubstātiatione mōstrata per alia Insuper manuducere legis vtriusq̄z mira exemplo ambrosij promptum esz. Sed si sensus deficit ad firmandum cor sincerum sola fides sufficit ¶ Discipulus. Sufficit mihi plane quāuis claritas intellectualis rationis ad vita sit deo laus et gloria. Claret ex fine q̄ institutum est hoc sacramentum quatinus ostenderet deus immensitatem sue potentie. Incomprehensibilitatem sue sapientie Inenarrabilitatez sue beniuolentie. Et hec triplex ratio est potissima q̄m in perfectione finalis cause solidatur. Propterea transfer te nunc ad declarandum copiosissimā vtilitatem huius sacramenti et postmodum regredi posterius ad ceteras questiōes si fuerint insinuati fruct⁹ p benedictissima v̄go benedicti fructus ventris tui. vnde crebro cecinisti magnificans cum exultatione spiritus ad supmentales excessus rapta. Esurientes impleuit bonis. et diuites dimisit inanes. ¶ Magister. Esuries in p̄mis necessaria nobis est. si tantis querimus impleri bonis ¶ Discipulus. Sic putandū sed quid impedit aut quid inducit hanc esuriem aperire paucis non postponas ¶ Magister Scis quid obstabat filīs israel ne manna saperet eis sed verteretur in nauseaz ¶ Discipulus. Murmur improbuz et ingratuz quia desiderabant carnes allia pozros et pepones egypti ¶ Magister Caueamus similes fieri. Eustatis quippe tam vilibus egyptiace tenebzositatis escis desipit omnis cibus spiritualis. Esuries itaq̄z causatur ex euacuatione stomachi. a noxīs humozib⁹. hanc vero paupertas spiritus facit. Exemplum habetur xp̄i crucifixi. non vult bibere vinū secularis delectationis. q̄z mirratū. q̄z felleū. q̄z aceтosū ē spū Dicit cū p̄s. Renuit cō solari aīa mea. Memor fui dei et delectat⁹ sū. Rursus ip̄e timoz domini reuerētialis obediēs et hūilis operat esurie sanctā. q̄z sanctā a seculo inanitatē. Mititas p̄terea cū pietate tollit vir⁹ amarissimū rancozis et inuidie. Scientia vero cū luctu purgat et abluit vasculū cozdis a sinthomatib⁹ et fetozib⁹ p̄teritoz criminū. Conferr̄ p̄inde fortitudo sanitatis in spū vñ osurgit esuries et sitis iustitie. Et vbi iustitia si in hoc defuerit sacro? Deniq̄z p⁹ dixerat p̄pheta de male habentibus

Omnem escam abominata est anima eorum. Advit. Clamauerunt ad dominū. Sequitur Misit verbū suū et sanauit eos de interitionib⁹ eorum Et quō sanauit? nisi quia fastidio pereuntes recreauit appetitū. Ideo sanauit. quia non in solo pane viuit homo sed in omni verbo quod procedit de ore dei. Ut vbi mittit istud verbum presentialius alibi q̄z apud hoc sacramentum? Desit igitur iners desidia que sibi noxios ex indigestōne humores attulerat cū per exercitiū calor non acuitur in spiritu sed languescit. Assit tandez masticatio per integros et fortes meditationis sancte dentes. quo fiet vt cibus ita ruminatus plus sapiat plus appetat. ac pinde plus nutriat. Sufficerit hic pro presenti dragmate psalterij marie sup hac corrola Esurientes impleuit bonis per notulas centum. Porro supersunt longe plura que certis ex causis censeo conuenientius per soliloquium q̄z per alloquium nostrum meditanda esse vel quantum nostra psaltes impetrauerit otēplanda. Tu interim frater tecum habita. postmodum fiet dum reditus erit nobis ad commune colloquiū doctrinalis apertio super oīnibus in soliloquio personatis. Discipulus. Longanimis expectabo.

Explicit primus tractat⁹

De eucharistia

Sequit alter soliloqu⁹ multa varietate distinctus. Et sunt in eo particule quasi notule cantabiles cētene vel vltra p loco pegrinatōis mee

Magnifica anima mea dominum. dum clauso ortuli nostri florētis hostiolo vacamus a seculo. dum nullus obstrepit alienus. Loquar nunc ad cor tuum. dicam. Magnifica precor anima mea dominuz. Magnifica quoniā magnifice fecit. Esurientes eñ impleuit bonis. Dedit nobis panem de celo verum sub vmbracu/lo sacrosancti eucharistie sacramēti. Dedit et nobis abunde omnia ad fruendum in hoc benedicto fructu ventris tui. O benedictissima feminaruz. Fas tibi est o anima mea fas gloziari et ex toto dicere. Sub vmbza illius quem desiderabam sedi et fructus eius dulcis gutturi meo. Sede igitur solitaria sede et file et leua te super te sede per quieem non per corpozem. deus impleb it desiderium tuum in bonis. desiderabas dilectū ex dilecto. dilectū per amorē amorosissimū Ecce sub vmbza isti⁹ sedes sub sacris eucha/

ristie simbolis.os aperi per auiditatê deuotionis et attrahe spiritū caritatis. Dilata os tuum per desiderij feruorem. Ipe fm xpm missum suum complebit illud. Et quibus implebit? Plane fructu eius qui dulcis erit gutturi tuo. Fit o aia mea guttur tuū sicut dilecti tui suauissimū. Noli cadere in maledictionem talium quales xpheta detestat. Sepulcrū patens est guttur eoz. Cauue fetores horridos exhalare criminaliū sepulcroz. Noli scatere tetris detractionū.aut quarumlibet spurciaz cadauerosis feditatib⁹ et vermibus. Fit purum sanctum nitidius oleo letitie guttur tuū Fit vinū optimū dignum dilecto ad bibendum et labijs illius et dentib⁹ ad ruminandum. Experieris certe vicissitudinem dilecti. quia dulcis est gutturi tuo fructus eius. Fructus iste si nescis o anima mea.fructus est trium seminū. Tricesimus incipientibus. Sexagesimus proficientibus. Centesimus perfectis. Seminatus fuit in terra non exculta vel operta.sed fuso tñmodo imbre celitus cum voto spiritussancti viuifico qz caloze.decoctus fuit meridiano sole passionis. Datur tibi nunc velatus nebula. Dixit sapiēs q̄ in festinatione nebule est omniū medicina. Suscipe latentem. sede vacans tibi et sibi soli. Senties affirmo quid sapiat verbuz illud Et fructus illius dulcis gutturi meo. Gustabis itaqz o anima mea qm̄ suauis est dominus gustabis bonū verbum eius q̄ virtutes futuri seculi.credes sapientie de se illa preconisanti. Spiritus meus super mel dulcis et hereditas mea super mel et fauum. Curres post exhortationes. Transite ad me omnes qui cō cupiscitis me et a generationibus meis adimplemini. Surge propēa o anima mea. Curre. ecce trahit te dilectus tuus post se. Trahentem sequere.secura sede sub vmbra sacrozum eucharistie velaminū. Experieris sane. gratulabunda qz cantabis. Et fructus eius dulcis gutturi meo. Gustato fructu dulcis amici tui. Quid superest o anima mea quid dicis. quid speras. quid gemis? Accipio furtiue venas susurrij tui clamans introrsus cum silentio Sitio Introducat me rex in cellā vinariam. post cellaria fructus sui En ipe est vitis vera.cuius vinum generat virgines. nec solum generat sed impregnat. Det ipe virum illō.det bibē sobriā ebrietatē spūs. Introducat me in cellam vinariaz Quid tibi vis o anima mea? Dudum dixisti post petitum osculum oris sui. Meliora sunt vbera tua vino. Et iterum. Memores vberum tuozum super vinum. Cur nunc vinum petis? Sed pro te mihi respōdeo.quoniam ipe tibi est lac et vinum siquidem. et vbera eius sunt botri vinee. Loquitur quoqz. bibi vinum cum lacte meo Vocat insuper Comedite amici et

bibite et inebriamini carissimi. do/
ce facis O anima mea. inuitata
non abnegas. non dissimulas. non
causaris. Dulcis fuit fructus eius
gutturi tuo. queris sitiens et voca
ta bibere vinum diuine suauitatis
post vbera consolantis humanita/
tis. petis impleri quod sequitur In
troduxit me rex in cellam vinariam
Quid agis anima mea. quenā hila
ritas vultus. quis tremulus et ho/
nestus oculoꝝ nitor. quisnā omnis
gestus. omnis alacritas letitia simꝫ
et voluptas? Quid siles. quid qua/
si spasmata stupes? Vere agnosco
quia introduxit te rex in cellam vi
nariam. ordinauit in te caritatem.
imo caritate vulnerauit te Imo ca
ritatem si dici potest. sicut sine mo/
do. sic sine ordie dedit. Hinc modꝰ
dilectionis tue non habz modum.
hinc tota liquescēs. tota collabēs.
tota te non sustinens suspirabūda
susurras. Fulcite me floribus. stipa
te me malis. quia amore langueo.
quia vulnerata caritate ego sum.
Meditor ego mecum dummodo te
talem inspicio. O tristis nup anxia
et paup anima mea. quāta et qua/
lis sit. hec dextre dei sponsi tui mu
tatio mirans et ego tecum recog/
nosco. Itaqꝫ libet exclamare. O qꝫ
bonus et suauis est domine Jhesu
xpe spiritus tuus. qꝫ viuus et effi/
cax sermo oris tui qui in cenaculo
grandi strato ecclesie tue syon pa/
nem et vinum corporalis edulij cō
uertit in fructum dulcem animaruz
corporis et sanguinis tui. Siquidē
sermo ille. verba ista que locutus
es. spiritus et vita sūt. Vere spiritꝰ
et vita. vnde in te talis effectus est
exortꝰ. in te sicut anima mea. Quid
reliquū est o anima mea. fulcita es
floribus sanctorum desideriorꝝ. sti/
pata malis ordinatarum affectio/
num sub expectatione futurorum
premiorum. Video qꝫ bene tibi sit
non deserut te collabentem dilectꝰ
tuus. Indicat hoc tuum velut au
re tenuis suspiriū. Leua eius sub ca
pite meo. et dextera illius amplexa
bitur me. Ecce iam fructum edere
non queris suauez gutturi tuo. nō
cellam vinariam introire. non fulci
ri floribus. nō stipari malis. sed to/
ta in totum lapsa et collapsa. tota
complexu suauissimo. serenissimo et
casto in eius sinu consopita quie/
scis. O qꝫ beatus et efficax et felix
est cibus iste fructuosus Vinum ē
viuacissimū corporis et sanguinis
tui xpe Jhesu. Vnde talis compa
ratur effectus. talis refectio. talis
dormitio quies talis in pace in id
ipm. Atuero qꝫbreuis hora dic ob
secro te benigne Jhesu. Sic enim
innuere videtur anima mea. Dic p
amores tuos quod sequitur. Adiu
ro vos filie iherusalem per capre/
as ceruos qꝫ camporum ne suscite
tis neqꝫ euigilare faciatis dilectaz
donec ipa velit. O qꝫ bene sibimet
et mihi excidit. siue excedim⁹ deo.
verbum o Paule summa suaui/
tate refertum siue sobrij sumus

vobis verbuz heu erumna miserie repletum. quia repletur homo multis miserijs dum redit ad se. dū redditur ipe ad terram miserie et tenebrazum. ab illa qua interim quiescebat in regione viuozum. Sic est o aima mea suscitauit te vita immortalis. resozbuit te ad se pondus cozporis Corpus itaqz quod cozrumpitur aggrauat animaz. Languida prozsus et vulnerata charitate vigilas. Tu suspensa respectas vndiqz si forte redeat ad te dilect⁹ tuus Cui⁹ adhuc caloze tepet lectul⁹ noster flozid⁹. Dirigis aures ad oēm sonitū vel flatum seu sibilum aure tenuis. Si forte audiatur in silētio vox optata dilecti tui. fallor autez in somnis vigilo si nō ita res se habeat. Non eñ poterat zelotes amicus. minus amare q3 amica nō impar esse ad amoris vicissitudinem. Nam audio clamantem. vulnerasti cor meum soror mea Quid igitur? Considerans ego amorem sponsi in celeri reditu. laudo pariter vigilantiam solicitudinis tue o anima. Erat adhuc delonge saliēs in mōtibus. transiliens colles alacer et hilaris canticans pre amoze. Sensisti continuo distantis adhuc vocem et exultationē. Exilisti ilico tremefacta et dixisti. Vox dilecti mei est. supplendum quā audio Vox sonora. cuius auditu resurgunt moztui. naz qui audierint viuent. Et nō ne te moztuā indicas o anima aut certe moztue similem dum amicus abesse putatur? Non auertas inqt prophcta faciem tuam a me Dat rationem precis. quia similis ero descendentibus in lacum. Vox autem domini dum super aquas et aquas multas. fantasticarum fluctuum agum. illic sedens. illic virtutez populo suo spiritali dans et benedicens in pace. Sed et intercidit flāmam ignis illecebrose temptationis vitulosqz petulantis superbie licet libani id est cādidati videant sub coloze boni concidit obruit et conterit. Hec est vox dilecti Verū quod agimus quozsū anima quozsum abzipimur? Referam ego tetum secrete inter nos alloquia tractare de fructu vite. de pane qui de celo descendit. et dat vitam mundo. vox exhortationis mee hoc deberat initium. Magnifica nunc anima mea dominū. subiunxeram quasi pro causa vel theozcmate dicendoruz. quia esurientes impleuit bonis. Sed ignoscendum est. danda venia sobzie ebzietati. quam cella vinaria propinauit imo vere iam venia nil opus est quia dignissimo nostro probationem intimiozem operatur. ostendens in hoc nostro sacramēto Esurientes impleuit bonis. Et sic implentur vt plenitudinem non capiant. desiliant quasi ruptis lagunculis virium omnium. titubant quasi quis crapu-

latus a vino nihil pondere plenitu dinis spūs. tandē resident et quie/scunt in id ipm. Pond⁹ meū. amor meus. Dic si potes quantis bonis impleta est cuius oportuit caput a leua dilecti suscipi et leuari hic ē effectus principalis vnus inter cete/ros. cibi et potus salutiferi sacra/menti videl ne tibi parū deficere a se. rapi super se. posse ex sentētia dicere. Defecit i salutare tuū aia mea Et rursū. Defecit caro mea et cor meū. Sed ne mala putarel hec de/fectio subiunctū est. Deus cordis mei et pars mea deus in eternum. Nonne pars optima quam elegit maria. pars de qua gloriās ps. dicebat Dominus pars hereditatis mee et calicis mei? Sustollā te sup altitudinez terre ait dns et cibabo te hereditate patris tui iacob Propterea idez ps. subintulit. Etem̄ hereditas mea pclara est mihi: Dic i alio loco. Parasti in ospectu meo mensaz. Postq̄z premiserat. dns regit me et nihil mihi deerit. Tandē subiunxit. Et calix meus inebrians q̄z preclar⁹ est. Noli deinceps mirari ebriam que in cella vinaria bibit hunc calicem. Nempe quia reperit alius calix inebrians calix aureus babilonis putares nil incesse inter ebrietatē et ebrietatem. Audi quid anima quam introduxit rex pacifi/cus in cellam vinariam. advidit p munere. Ordinauit in me caritatez Babilon interpretat confusio. contrarium vero confusioni quid amplius est q̄z ordo et ordo caritatis Caritas enim quasi cara vnitas. Unde colligis q̄ ordo caritatis ē ordo vnitatis Hic assum⁹ o anima bonum est nos hic esse. faciam⁹ hic tria tabernacula siue cenacula que fabricauit ordo caritatis ad esum et potum spiritualis refectionis sub vmbraculo spiritus obumbrantis tibi vnum intellectui vnum. menti vnum. vel tibi vnum. proximo vnū xpo vnuz. Quid respondes anima mihi. Nescit forte spiritus meus exemplo Petri quid dicat. Bibit et ipe de cella vinaria. experitur in se ordinatam caritatem. Est nimiruz ordo parium disparium q̄z rerum sua loca vnicuiq̄z tribuens dispositio. Erit igitur ordo caritatis idez q̄ ordinat⁹ amor. Ordinatur autem amor ad deum. ad primū. ad se ipm. xps est deus et proximus simul Moyses similiter inter deum et proximū mediator erat. Helyas deniq̄z bonū zelabat vtriusq̄z. Decet o anima mea attentionis trine libenter accipere te que dicuntur et que dicenda parantur. Multa super hoc triplici tabernaculo vel cenaculo seu triclinio scis vbi tra/ctauimus super cantico Marie ponentes spiritum nostrum velut architriclinum te velut in inferiori ce/naculo. cor vel intellectum in secundo. mentez in tertio. Procedamus nunc hic et altera via tribuantur singulis vniuersa. Sit vnum cor. et vna anima. et vna mens. et

et vnus simul cū intellectu et volū/tate et ratione et affectu spūs. ⁊ ia siquidem vnū facit ordo caritatis. ordo care vnitatis. ⁊ tu anima sis eadem. qz cor. mens. spiritus. intel/lectus. ratio. volūtas. sinderesis. af/fectus cum ceteris. ⁊ nec hoc extra/neum cū legamus q̄ multitudinis credētiū erat cor vnū et aīa vna quāto magis vnius hominis in se ipo qui habet nihilominus intra se regnū dei. regnū omniū seculorum? ⁊ distribuat ordo singulis in plura/litate et vniuersis in vnitate. fructꝰ ligni vite. fructus duodecim spūs. quoz precipuus est caritas. supre/mus quidem. ideo dulcissimꝰ quia altissimꝰ. ⁊ distribuat in primis sub ternario fructus suos. ⁊ assignet p relationem ad deū sacrificiū oblati/onem vel hostiaz. ⁊ assignet ad p̄ri mū istā omunionē et amicitiā. ⁊ assi/gnet ad se ipm totū hominē. viati/ci refectionē et exitus ad patriam. ⁊ bene hic datus est ordo caritatis circa benedictū sacramentū q̄ quo ad initium. et quo ad medium. et quo ad finem seu terminū. que tri/a redeunt ad se ipaz velut in my/sticum circulū vt sit osummatio in vnū. ⁊ oblatio siquidem iniciata est in cruce. facta deo sacrificiū viati/cum. perducit hominē ad termi/nū. omunio tenet interim p̄imos hic in vnū. ⁊ si habeamus amicū ad quē vadam? media nocte p̄esentis miserie et dicamus ei. ⁊ amice cōmo/da id est cōmode da mihi tres pa/nes. ⁊ vtinā instantia victus. det quotquot habemus necessarios et esurientes impleamur bonis. studi/ositas nescio an curiositas ordina/re meditaī cuilibet hoz triū fructꝰ duodecim sub mysticis assignatio/nibus in scriptura. ⁊ primo de nume/ro duodecim panū p̄positionis in antiqua lege. ⁊ secundo de numēo duodecim panū in euangelio scz septem et q̄nqz duplici refectione. ⁊ tertio de fontibus ⁊ helym quasi totidez refectionibꝰ. quia nihil, phi/bet omne quod reficit panem dici ⁊ dicit nanqz a pan quod est totū ⁊ doceat nos hec petitio cū sua glo/sa. panem nostr̄ quotidianū et su/persubstantialē ponit lucas. da no/bis hodie. ⁊ quid mirandū si fōtes nominauerimus panes cum de la/chrymis testatur p̄s. ⁊ fuerunt mihi lachryme panes die ac nocte. ⁊ et alibi de cinere. ⁊ cinerem tanq̄z pa/nem manducabam. ⁊ bene suggeris et suaues o anima mea sufficerit ista tetigisse p̄o ordine caritatis p̄o qz iuuamento memorie in stu/dio meditationis. ⁊ causam aperis perspicuam. ⁊ nescit amor ordinem talez insequi. nescit coartari. ⁊ ordo suus est hic ordinē nō seruare ⁊ per/git quocūq; rapit. ducit aut impel/lit aut agit spūs. qui vbi vult q̄ qñ vult spirat. nā et rote sanctaz scri/pturaz mouebanī ꝑm impetū spi/ritus. ⁊ spūs eī vite erat in rotis. et cum eleuatis animalibus eleua/bantur p̄ cōtemplationē cū stātibꝰ

stabant per distinctionē.et cum ambulantibus ambulabant p opationez.Sequamur quo rapiat feruor spiritus.Oremus vt olim quasi respōsuri deo.Prebe fili mi cor tuum mihi vt ita p mensura metri.prebe cor tuū mihi fili.respondeam⁹.Accipe pater quo vis. fer rape.duc. age. defluat a se et ferueat ad te. Estuet ebria mens in suū uersa furorez.Scis anima quid sequit sub triplici siktudie solis nota tibi q ñ Arx.pax.fax.dux.lux.frux.rex q̄q̄z lex.lanx. Concernunt he dictiones triplicate tria diuinis appropriata psonis.Solicitudinem interim nocturne vigilie teneam⁹ soror aima dū puenēit germanꝰ noster oquesturꝰ more suo p dialogum seu dragmata variādus erit sermo. Poterit nihilominꝰ nostri postmodum particeps esse secreti. Esuriētes impleuit bonis.Nolēs reficere benignus Jēs bonis nō qualibuscūqz sed eternis. cibo qui non perit. pane qui dat vitam mundo.calice noui et eterni testamenti predicabat dicens.Caro mea vere est cibus.et sanguis meus vere est potus. Litigabāt ergo iudei.Compescuit eos Nolite inquit murmurare. Nemo venit ad me nisi pater meus q̄ misit me traxerit eum. Mira sententia tua xp̄e si iungat cū altera simili tertua.Nemo venit ad patrē nisi p me Dic nobis per benignitatē veritatis tue qualis iste sit circulus. qualis giratio.qualis circuitus Nemo

venit ad me nisi a patre tract⁹. Nemo venit ad patrē nisi p te.Atueō sic est.Nemo venit ad filium nisi repletus bonis spūssancti. Null⁹ dat spiritūsanctū filio in diuinis nisi pater.Nō potest igit venire ad filiū: nisi cū spūsancto quē dat ei pater. Hinc est oratio xp̄i ad patrem. vt dilectio inquit qua dilexisti me sit in eis et ego in eis.Mira circūincessio Rursus ipe filius nō redit ad p̄z nisi p spiritūsanctū quem spirando reddit patri felici et inenarrabili.id est.nō narrante circulo dat spiritus sanctus mentē quaz inhabitat nūc filio a patre.nunc patri a filio. Petebat hūc circulū q̄ philosophans dicebat.Da fontem lustrare boni. Sic intelligit illō de scis aiab⁹ q̄s lege benigna ad te uersas reduci facias igne reuerti .i. ignea caritate spiritussancti. Consone ad illud Ecclesiastes.Girat per meridiez q pergit in circuitu lustrās vniuersa spiritus celestiū terrestriū z et infernoz quia flectitur ad aquilonem. motu vel obliquo vel recto.Ambulant impij in circuitu.sed circa se recurui sunt.Referunt oīa ad se.nihil diligunt.nihil agunt.nihil timēt nihil fugiunt vel odiunt nisi p̄pter se.qz se suū finē statuerūt.Sunt genus sathan qui circuiuit terram et perambulauit eam qui circuit querens quez deuoret Perambulabat q Jesus hierico circubat ciuitates et castella.Audis ex suis vnū perambulantem in innocentia cordis

sui in medio domus sue. nã et dñs in circuitu ꝑpũ sui. Circuit igit iust⁹ et pambulat sed circa deũ. circa cẽ trũ illi⁹ intellectualis spere cui⁹ cen trũ est vbiqz. circuferẽtia nusqz nisi in se Deserit se iust⁹ nihil refert ad se. sed ad deũ. nihil amat. nihil agit nihil desiderat nisi ꝑpter deuz. imo nec se vult esse vel viuere vel bene esse nisi ad deum et ꝑpter deũ. Intelligis anima circuitũ et circuitus attendas effectum Pauperes in se diuites in deũ replẽtur bonis. qm̃ veritas est in circuitu suo lumen et requies. Diuites non in deum sed in se dimittunt inanes. qm̃ vniuersa vanitas omnis hõ viuens. Dormierunt somnũ suũ et nihil inuenerunt omnes viri diuitiaꝝ in manibus suis. Stulte. hac nocte morieris. animã tuã repetent a te. et que congregasti cuius erunt? Querebam aliquando pauper et esuriens. Indica mihi quem diligit anima mea vbi pascas. vbi cubes in meridie. volebam pasci cum pascente. quiescere cum cubante. nolebaz vagari id est vane agi in circuitu impiorũ. nolebã egredi a conspectu dñi. horrebat animus pascere hedos fetidos sensuũ meoꝝ circa tabernacula pastoꝝ ab vnitate diuisorũ. Invitabat me qui dicebat. venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis qualis heu sum. Pollicebat repletionẽ in bono. Et ego inquit reficiam vos. O plena refectio. Supponebat de quiete. et inuenietis requiem animabus vestris. Venerat aliquando timor et tremor sup me et contexerunt me tenebre. Ne quesierit aliquis vnde? quoniaz vidi iniquitatem et contradictionem in ciuitate babilonis. et dixi. Quis dabit mihi pennas sicut columbe? Hec sunt suaue iugum xpi et onus leue qui totus columbinus est. totus mitis et humilis corde. Expectabam eum qui saluum me fecit a pusillanimitate spiritus ⁊ tempestate exorans. Velociter exaudi me domine. defecit spiritus meus. Defecit pre inopia cibi ⁊ potus in regione longinqua dissimilitudinis horroris et egestatis. Sic volebam. sic expectabam. sic orabam. Tu vero homo vnanimis. vetus homo quia fact⁹ eras vt esses vnanimis. dux meus et notus per preuiam sensibilium cognitionem. qui simul mecũ dulces capiebas cibos sacramentalis deuotionis omunicatõis. in domo domini domo orationis ambulauim⁹ cum consensu. Et heu quale nunc et hic dissidiuz? Veniat mors sup illos vnde scandalum tale venit. Descendant in infernum viuentes et funditus pereant quo ad demones. aut si sunt homines vt corrigantur ne in infernum descendant morientes. Detruserunt euridicem meam mentẽ meã apud inferos. collocauerunt me in obscuris sicut mortuos seculi. Querebam elongare seculum et manere in solitudine sed ingenti mole fã

tasmatum depressus corruiq; duri/ ter allisus sum. Demersit me tempe stas aque fluctuantiū desideriorū. absorpsit me pfūdū curarū. supest vt vrgeat super me puteus os suuz vtriusqz mortis. Sed tu o benignis sime deus emitte manū tuam de al to. eripe me de aquis multis. de la cu miserie et de luto fecis. Da de/ xterā misero. et tecum me tolle per vndas. Jube me domine venire ad te super aquas fantasmatū. fac so lidū litus eternitatis attingere. Re putabam cū spiritu meo. Jñ mihi talis oppressio. tanta depressio qui mentis alacri volatu. irruentia vn diqz fantasmata transuolare non preualeo? Ecce quotidie pauper et esuriens. ad mensam eius sacramē talem accedere satago. obedire vo lo preceptis salutaribus diuina in stitutione formatis. et dico. Panē nostruz quotidianū da nobis ho die. Dat. Accipio. Nō sentio me re pleri bonis. dimittor inanis fame siti. macie qz consumor et laboro. Ubi ergo vox tua xpe si vocatus si laborans oneratus. si veniēs ad mensaz tuam non inuenio refectio nem vtinaz non defectionem. Ter/ ret me heu nimis tua per os pphe ticū imprecatio. Dederunt in escaz meam fel. vtiqz fel amaricationis viciorum. et in siti mea potauerūt me aceto. quod et acerbum est et frigidum est per indeuotionem. nec non obstupescere dentes cogit me ditationū p abominationē de qua pba. Omnē escam abominata est anima eorū. Je. ve. ve. quid sequi tur. fiat mensa eorū coram ipis in laqueū vsq; ad maledictiones. xñ. quaruz neutra tolerabilis est a re proba creatura. Consultius est niti per penitentiā effugere qz curiosi' discutere vel effari velle. Da beata virgo pphetissa mea. da nunc ape rire misterium verbi tui. Esurientes impleuit bonis q diuites dimisit in anes. Mensa iudeorū erat mensa le galiuz. omniū sacrificiorum suorū. oblationū. victimarū. hostiarū pmi ciarū. decimarū. holocaustorū vñ implebant sacerdotes. Jjuebant cū ceteris quos per talia sāctifica ri dicebant. Jenit summ' pontifex et sacerdos in eternū Jbs xps pm ordinē melchisedech panē et vinū obtulit. Fecit cessare sacrificia cū ce rimoniis omnibus nō soluendo sed implendo legem. Non inquit veni soluē legem sed adimplere. Trāsijt vmbra figurarū. lux veritatis emi cuit. verificauit xpus quod pdixit. Auferetur a vobis regnum dei et dabitur genti facienti fructus eius. Relinquetur vobis domus vestra deserta. hoc imprecabat seu predi cebat allegatus pheta. Fiat habi tatio eorū deserta. Consonat oīs cetus phetarum super ablatione iugis sacrificij. super cessatiōe lega lium per mortem xpi. Hoc idem te statur effectus. Hoc dedit xps intel ligi pendēs in cruce. dixerat. Sitio vt implerent scripture. Dederunt

in escam meam fel et in siti mea potauerunt me aceto. Vide mirabilē correspondentiā ad ꝓphetiā indu/ctā Continuo xp̄s dicit. Consum/matū est. quare? quia oīa que de eo scripta erant finem habebant. Veritas veri sacrificij. vmbratile ꝯsummauit. Hoc in spiritu preuide rat qui dicebat. omnis ꝯsummatio nis vidi finē. finis itaq; legis xp̄s ꝑm apl̄m. Dedit ille mandatū di lectionis latū nimis latū ad deum ad ꝓximū. ad amicos et inimicos et ita latū vt ab eo et in eo pendēt oīs lex et ꝓphete. quia finis oīs legis dilectio. Tunc ablatum est a iudeis regnum dei. Voluerunt cō/stituere iustitiam legis. i. in ea con/tinue stare. abiicientes gratiaz dei nō ꝑstiterunt. ip̄m velamen oculo/rum. et importabile legis iugum te nere super se. Itaq; regnū dei dicē/te Dionysio est oīs finis ⁊ ois ordinis et legis et ornat⁹ distribu/tio. Reiecerunt a se quatuor ista iu dei. reiiciendo xp̄m. in quo. ꝑ quē. et ex quo. et a quo est omnis finis. ordo. lex et ornatus. Ornatū intelli ge quālibet in re qualibet inclinati onem. quā indidit sapientia dispo/nens omnia suauiter in finem suuz ꝑm legem a deo et ordinē inter se mutuo ꝯstitutos. Nunq̄d non o be nedicta in mulieribus notatā olim circa te desertionē hanc inuenimus Remanserat puer Jhus in ihr̄lm q̄/situs per triduū magni misteriij In uentus est in templo sedens in me/dio doctor. de lege disputans et respondens. Et de quib⁹ arbitran dum est questionib⁹ nisi de tpe ad/uentus messie. et scripturaz impleti/one? voluit ipe benign⁹ filius tu⁹ O virgo benigna virgo bene igni ta Voluit benigne facere bona vo luntate sua tibi. deseruit litteralem syon cum sua ihr̄lm. Descendit cuz Joseph et tecum in nazareth flori/dam nō vetustam. et erat subditus vobis. in quibus mystica iaz syon et ihr̄lm residebant. Mansit annoz spacio. xviij. quousq; baptisma sū/pſit anno xxx. quousq; ꝯsummaret opus ad edificationē celestis ihr̄z quousq; acceptaret deus sacrificiū iustitie. sacrificium spūs cōtribulati xp̄i oblationes. Demū in hoc vni co sacrificio holocaustū et vitulos typico super altare crucis imposu it Introiuit semel in sancta sancto/rum eterna redemptione inuenta. facta est hostia peccati. Damnauit de peccato peccatū. liberauit eccle/siam suam ab intolerabili iugo tot sacrificioz que neq; perfecta neq; plena neq; placita per se erant. sed nec placita reputabat ea dominus ex bonitate offerentiū. ꝓpter mali/ciam studiozum suoz. Lege Jsaiā. psalmos discute. nihil apertius in/uenies q̄z reprobationez et abomi nationē. cum ꝓhibitione sacrificio rum. si ad litterā prout accipiebāt tunc iudei referātur. Quoniā si vo luisses ait dauid. sacrificium dedis/sem vtiq; holocaustis non delecta

beris. Et alibi. voce dñi. Non accipiã de domo tua vitulos neq; de gregibus tuis hircos cũ ceteris sine numero cadẽtib⁹ in hãc sentẽtiã Sacrificiũ nihilomin⁹ expetit dñs sed quale figurabant sacrificia illa non littera sed spiritu. Significauit hec sacerdos noster vnicus dñi predicaret oblationẽ puram pfectam et placitam corporis et sanguinis sui. Verba que ego loquor inquit vobis spiritus et vita sunt. Et ꝑus ad samaritanã. Deus spirit⁹ est. et deuz oportet adorare in spiritu et veritate. Cũ igit̃ o anima mea sis spiritus in carne. quid ꝺuenientius q̃z vt sacrificiũ tuũ esset spiritus in carne. vel caro in spiritu. p cõmunicationẽ carnis et sanguinis. Neq; enĩ absq; sacrificio manere debueras in pteſtationẽ suprẽmi dominꝫ quod habet deus super omnia. p omnia et in omnib⁹. Sic enĩ deseribitur sacrificiũ. q̃ est oblatio facta deo in recognitionẽ suprẽmi dominꝫ sui. Sit hec oblatio solũ interior in spiritu. sit exterior in affectu vel effectu. Sacrificiũ sicut et verbum abbreuiatũ fecit deus super terraz hostiam vnã. vnicã. mundã. plenã bonis plenã effectib⁹ omnib⁹ illis pro quib⁹ hostia lr̃alis solebat offerri. Si deletionẽ peccatorũ petis Ecce agnus dei. ecce qui tollit peccata mundi Si gratiarũ actionem gratias agit xp̃us patri Si malorum euitationem. sanat ipe nos et liberat. Quia vere languores nostros ipe tulit. Si bonorũ ꝓsecutiones celerez. interrogatus latro docebit. qui tempore huius sacrificij vespertini audiri meruit cum iuramẽto. Amen dico tibi. hodie mecũ eris in paradiso. Dez dicis o aia Sunt ista. iam apud xp̃ianos oẽs ita digesta ita cognita vt fastidiuz sit apud plurimos vel repetere vel audire. Dis aliquid offerak nouũ aliquid insolitum! Subit illud rabidarũ deliciarũ ait Seneca Quousq; eadem! Tales inuenit paulus athenienses qui ad nihil aliud vacabant q̃z audire vel discere aliq̃d noui. Similes sunt pruritentes aures diuitum qui dimittunt inanes. qz quos nõ replet bonis spiritualibus veritas. vanitas inq̃etat. Sed ecce o anima nouus rex. noua lex. nouus grex. nouũ sacrificiũ. nouũ testamentũ. nõ vitulorz sed xp̃i sanguine ꝺfirmatum. testamentũ hereditatis eterne. ꝓterea dicit qui sedet in throno. Ecce noua facio oia Dis vno verbo ꝺgnoscere. q̃d est nouũ et solũ tale! Eternũ. Vetera sũt oĩa et ad interitũ tendũt que separant ab eterno. Breuis distinctio veteris et noui sic̃ et tpalis et eterni. Noua plane oia sed in nouatis. noua si lex p spiritũ viuificata seruet. Que lex! Audi nouis supuenientib⁹ vetera ꝓficietis. Et quid vetusti⁹ veteri hoie nr̃o ꝑm carnẽ! Quid si sibi nihil sapit nouũ! Febri citans et excecat⁹ est malis humoribus. qz pessimis morib⁹ replet⁹ est

Tolle vetera.noua erunt spiritualiter omia.cor.opus.et lingua.Dabo tibi latissimā nouitatū materiā Cōsidera tot varietates sacrificiorum.oblationū.holocaustoꝝ. veteris legis psertiz in leuitico Tolle nebulas figuraꝝ ab eis.Dufer ab oculis tuis velū qđ scissum est tpe passionis.Conser ad interiozis legis spiritū.oziek ptinus tibi sol iustitie xps Et qui in sacrificio corporis q sanguinis sui noua fecit oīa paschalez agnū manna deserti panem celi.thauros vitulos immolatiōis.hircū emissariū.passeres.turtures et columbas. vinū et libamina.sal in omni sacrificio. caudā cū capite. neqz mel neqz fermentum. Deniqz quotidianū bis sacrificiuz cū matutino vespertinū. Oīa hec cū similib⁹ erunt tibi nouitatis materia.immolabis hedū xpm.p silitudine carnis peccati.sine peccato Comedes agnū nō crudū p infidelitatē tuā.nō coctū aqua p curiosā pbiaz. sed assum igni. p caritatis ardozē.deuozabis p deuotā auiditatē caput. Siquidē caput xpi de⁹ simul cū pedib⁹ humanitatis et viscerib⁹ sacramentoꝝ intimis. Os nō ofringes ex eo.violentia pscrutationis. Totū qđ comedi nō pōt p intelligentiā.igni sanctispūs obures p veneratiōnē amozosaz. Sint azimi panes sine fermento malicie cū lactucis agrestib⁹ amare opunctionis. Sint accincti renes p castitatis zonā.sit spei longanimis baculus in manib⁹.et comede festinā/ter.auide scz anhelans et tendens peregrin⁹ ad patriā Lini ad extremū vtrunqz postez seu supliminare domus tue vel hostij de sanguine agni. Fit hec linitio sub signaculo fidei in intellectu et amozis in affectu Scis hec o anima mea? Scio. Et nihil est qđ magis suadeā facē de te q̄z ipaz te sacrifices totam deo Fiet hoc si captiuaueris et quodā modo trucidaueris omnem intellectū tuū in obsequiū xpi.omnē affectū in holocaustū caritatis.Crede et ama illū qui latet et pns est. sis ipa placens hostia.sis rationabile sacrificiū. nedū mane et vespe sed assidue nocte dieqz. Inuitata es o anima ad nuptias et cenā magni regis in hoc eucharistie sacramēto Noli excusare te noli tardare. Assume vestem nuptialē tandē in nouissimo loco recumbe.cū illo qui p te factus est nouissimus viroꝝ.vnde nec reputauim⁹ eū ait pheta euāgelic⁹.nec erat ei spēs neqz decoz Habet altare crucis latitudinē caritatis.lōgitudinē eternitatis.sublimitatē maiestatis.pfunditatē sapientie iudicātis. Proīce te et absco de in hoc pfundo.et toto nisu pedez crucis stringe amplectēs.Dic cū fiducia sperande pietatis. viuit dns quia non dimittaz te. Oritur hec virga crucis ex radice Jesse qđ interpretat incendiū Concremetur hic totū coz tuū o anima mea. Ardeat in holocaustū in odorē suauis

simū dño Dicit ꝓpheta dño de malignis. i. male ignitis Pone illos vt clibanū ignis in tpe vultus tui. Dicat idem de benignis. Sint ipi clibanus boni ignis qui est in syon. et camin⁹ eius in ihr̃m. Monstruosū nimis gelicidiū si non fluat sicut cera coꝛ tuū O aia mea a facie hui⁹ ignis qualiter defluebat qui dicebat in cāticis. Anima mea liq̄facta est vt dilectus locutus est. Jam habem⁹ nō vocē sed pñtiaz. Quid si advideꝛim⁹ in bonū qđ de malis subiūgit. dñs in ira sua in ira boni zeli quē tollit a repudiata. Contur babit eos vt sanent. et deuozabit eos ignis bonus qui dñs est Felix vero deuozatio. Deuozet vtinam nos totos ignis tuus benigne ihu Si quidez ignis ꝺsumens es tu et pedes tui sicut electrum in camino ardenti. Jacuit ad pedes istos. cō gelata ꝓius maria tota moꝛ in lacrimis instar niuis. ad solem feruidū liquefacta est. Audiebat simul eloquiū tuū. quod est ignitū vehementer. nō solū ignitū sed liē oleū effusum nomen tuū in fomentū ardoꝛis. Ante faciē ardoꝛis hui⁹ q̄s sustinebit? quis est qui se abscōdit a caloꝛe ei⁹? Quisq̄s erit infelix. cō gelat⁹ erit Spectat hoc nimis accōmode mysterio coꝛpis et sanguinis tui Jhesu christe. qui ꝓpter nimiā caritatē qua dilexisti nos descendisti in abissum incendij. Coꝛrigget forte aliquis. et dicet nō te descendisse. dū mitteres hūc ignez in terrā sed ascendisse in altitudinem crucis. tpe meridiane et ardentissime passiōis tue. Profecto nihil aduersum est. Quisquis descendit ipe est qui et ascendit. Quisquis humiliabit. ipe est qui et exaltab. Quisq̄s nouissimū locū eligit. ipe ē cui dic̄ inuitans. Amice ascēde supi⁹. Felix nimiū et sublimis humilitas. Proptereꝛ demerge te o anima mea cū nouissimo viroꝝ in ꝓfundū sapientie iudicātis qui et humiles eleuat et replet bonis. potentes vero deturbat et dimittit inanes. Est aliud ex dictis nr̄is qđ scire desideat animus meus. Quo pacto pōt ignis int⁹ claudi velut in clibano coꝛdis nr̄i dū ipm deuozat exteri⁹. Grata ꝓrsus hec inquisitio sed gratioꝛ inuentio. Experientia deniq̄ cuz sensu gratissima et ita gratissima vt nil sup̄. Hec ē repletio oīs boni. hic effect⁹ ꝑcipu⁹ eucharistie sacramenti vbi ꝑm dionysiū xp̄us est carbo ignitus. imo totus ignis. Adiuuet nos philosophica positio. Nihil ei ꝓhibet vel ab hoste doceri quāq̄ vera pbia nr̄e theologie nequaq̄m sit aduersa sed nō ascendit ad eius altissima. Tradit pbia. ꝙ aia ꝑsertim rationalis tota est in toto cōposito suo et tota in qualibet eius parte tanq̄ in hoc sit microcosm⁹. id est minoꝛ mund⁹ maioꝛi silis vbi de⁹ tot⁹ est in toto et tot⁹ in qualibet parte ꝑ essentiā. pñtiaz. et potē tiā. Cōsidera coꝛ hōis et vide qm̄ intra se est tota aia tāq̄ in clibano

Est em̃ anima fm phos et poetas ignea vis. vel igneus vigor. Diffũdit itaq; se p totũ cor tanq; infra sperã actiuitatis sue viuificãs ipm Ipa nihilomin⁹ aima preambit et circundat et otinet exteri⁹ totũ cor nostrũ tanq; circũferentia eius ad extra dum est ipa eadẽ tota. sic centrum ad intra. tota tñ indiuisibilis nõ sicut punct⁹ positionẽ habẽs in otinuo nec extra se fluẽs. sed aliter mira virtute et opatione qua penetrat se diffundens. Fatemur. Imaginatio em̃ nõ capit hoc sed ratio ocludit et intelligentia. si pura sit q simplex intueat. Eleuat se supra cõtinuũ et tps. supra hic q nunc tpis q loci materialis. Vis intelligentie vel mentis pure. defigit oculos cõspicuos. ad hic et nunc eui vel eternitatis. Et si nõ modo p essentiam tñ aliqñ p speculũ nitidũ et imaginem. de qua apostol⁹. Nos inquit reuelata facie supple ab inuolucris fantasmatũ transformamur de claritate in claritatẽ tanq; a dñi spũ. Fit quippe talis transformatio per illapsuz sancti spũs purgantis aimã et eleuantis in id ipm. Hactenus hec introducta faciunt vt orem⁹ cũ ecclesia cui⁹ orationes eleuatissime sunt et tote ignee nisi sit frigidũ pectus plus cristallo congelatũ Illo nos igne spiritussanctus inflãmet: addam⁹ et deuoret. quẽ dominus noster Ihs xps. addam⁹ in hoc sacramento. misit in terraz et voluit vehementer accendi. Capiet tunc ignea mens cum summa facilitate. Sentiet cũ iũma iocunditate quẽ/admodũ deus est omnia in omnib⁹ et totus in singulis. omunis omnib⁹ et vnicuiq; singularis. totus appre hẽsus a quolibet beato. a nullo cõprehensus totus intim⁹. tot⁹ extim⁹ totus omniũ centr. totus et circũferentia. totus stabilis dans cũcta moueri. Ad hoc phi conati sũt maxime metaphici. sed sola dei gra q veritas que per Ihm xpm facta est poterit hoc adipisci tunc p gloriaz osũmataz et hic in via per theologiam mysticã Valet insup hec mẽtis eleuatõ mirabiliter ad intelligẽtiam mysterioz eucharistie sacramenti. Tradidit em̃ xps rem a sensibus taliter elongataz vt discam⁹ nedũ amare sed intelligere et venerari celestia. secernere materialia a spiritualib⁹. deum a creaturis omnibus. vitaz eternaz a mundi fluxis et caducis calamitatibus. Sciam⁹ pinde q aliter habet pcessum suũ dei prouidentia super homines. aliter super bruta. Cur ita? Certe vt magis diuine gratie et miraculis innitamur q; nature. Non quidem vt temptemus deum sed vt noueri mus nos ad finem nostrum qui supra nos est non nisi gratuitis supnaturaz miraculis peruenire. Hoc quia non vidit Pelagius. errauit. ingratus gratie dei non q; homo destituatur operatione sua naturali ꝓpria plus q; bruta sed ad altiora niti debet q in his gratie dei to

tus inniti. Nota distinctionez hanc de duplicitate operationū et oppositas contra rationes Augustini cōcordabis. Voluit dei sapientia spiritū rationalē diungere materie quatin⁹ ista nos connexio. doceret spiritū nostrū cum deo qui spiritus est facilius diungi posse. Et qm̄ ex eisdez gignimur et nutrimur. incarnata prius. deinc velut impanata vel inescata sub specieb⁹ sacramenti sapientia. facta est nutritio nr̄a sicut et formatio. Et qm̄ nutritio p ficit sanis et mundis. facta est eadē sapientia nobis in pbatica piscina. quinqz vulnerib⁹ corporis sui. sal⁹ et mundatio. Cor famelicū. cor qđ aruit quia oblitus sum comedere panē meum. cor durum. cor carneū cor ad solem iustitie nō liquescens sed obduratū. Cor qđ derelinquit animā meā et facta est sicut columba effraim seducta. Redi nunc ad vocantē te xp̄m in altari. Dic cum psalmista. Introibo ad altare dei. ad deū qui le. iuuē. meā. Eras nēpe cor vetustū prius qz emitteret lucē suam. Recreauit te et innouauit in tabernaculis ecclesie detracta pelle vetusta peccati/ defluentib⁹ plumis ad calorez austri. Contusa ad petram xp̄m in abstinentia curuitate nimia rostri. Grandem nobis fiduciaz sperande pietatis indulsisti benigne Job ꝓponens exemplum filij ꝓdigi cui tanta celeritate pater occurrit. cecidit sup collū oscu/latus est eum. Stolam cito primaz

magnificat

iussit ꝓferri. anulū cum calciamentis dari. Deniqz vitulū saginatum in epulationem occidi. Tu figuraliter es vitulus iste quē reuertēti de regione longinqua pcci. filio vis apponi. O altitudo diuitiaꝝ sapientie et scientie dei. O supeminens scientia caritatis xp̄i si māsisset apud patrem. potius iste filius qui typū tenet ade fugientis a facie domini vitulus ad epulationē nō fuisset occisus quia nec xp̄s immolatus fuisset. Cesset igit̄ o curiositas questio tua. Cur dimisit deus vt peccaret adam? Ecce quantū fructū dei sapietissima bonitas elicere sciuit potuit et voluit ex peccato. Curre iaz o anima penitens clama post xp̄m cum chananea. Dñe ihu fili dauid miserē mei. Qui si forte a matre comite rogatus vt dimittat te. sileat et procedat. irrue festinatione tota preueni faciem eius in adoratione dicēs. Domine adiuua me. Si rursus opposuerit ofūdens te ꝙ panis filioꝝ nō est dandus canibus. Responde tota fiducia. Etiā domine nam et catelli edunt de micis que cadunt de mensa dn̄oꝝ suoꝝ. Tandem mereberis audire. Fiat tibi sic vis. Filiā tuam (que est sensualitas lunatica q a demonio fomitis originalis male torta) inuenies sedatam et sedentē in obedientia rōnis Conuiuiū em̄ si recogites o anima figuraliter restaurāt septē filij Job cū tribus sororibus q̄libet in diem suum. Sensisti qñqz motū reueren/

tie ꝓfunde. necnō humilis ad deuz timoris. nō audens pre verecūdia sursum oculos attollere. dicens cū ꝓcussione pectoris. ¶Deus ꝓpicius esto mihi peccatori ¶Scito q̄ apud te fecit ouiuiū ꝑmogenitus filio timoz in die suo. ¶Sensisti motū pietatis ad deū. ad te. ad ꝓximū suauē et letum. mitem. insuper valde ꝓfusum ¶Hec dies est secundi filij. ¶Sensisti estimo tot miseroꝝ afflictiones in penis et culpis super filios hominū vel ex ꝓpꝛijs angustijs luxisti beato sanctoq̄ luctu. ¶Hec est dies tertij filij. ¶Corroborata es in vigore tolerandaꝝ aduersitatum vel in abstinētiaꝝ rigore firmata. ¶Facta es esuriens et sitiens satisfactientem iustitiam. ¶Ecce quart⁹ filius instaurauit die suo ouiuiū. ¶Consiliata es in opibus superogantis iustitie castitatis paupertatis et obedientie. ¶Hec est dies q̄nti filij. ¶Intellexisti mysteria sacramētoꝝ. p̄cipue hui⁹. retulisti omnia que videnē ad eternitatis spectacula. obtinuisti etiam mundiciam cordis neduz a peccatis. sed a fantasmatibus et curis. ¶Dulcer iste dies et serenus est sexti filij. ¶Sapuit tibi tandem p omnes sensus intimos q̄ suauis et bonus est spiritus domini gustantibus cū videntibus eum. audientibus eum. adorantibus eum. amplexantibus eum in hoc sacramento. ¶Felicissimū hunc ac beatissimū in apparatu cō uiuiū diem filius septimus habet suum. ¶Bibunt illic vinum septem filij cum tribus sororibus. cuius qualis sit effectus si scire desideras. insinuabit qui dicit. ¶Inebriabuntur ab vbertate domus tue et torrente voluptatis tue potabis eos. ¶Liberat hanc sobriam ebrietatem spiritus pia mater augustini Monica dum post susceptionem sacramenti in publico rapta clamauit. volem⁹ in celum fideles volemus in celum ¶Pulsata exquisita quid ita clamaret. ¶Demissa cū vultu voce inquit ¶Cor meuz et caro mea exultauerūt in deum viuum. ¶Altera quedam ruptis venis expirauit vim amoris sancti ferre non sustinens. ¶Felices sunt domus ille fidelium per quas fiunt per orbem per fructum conuiuia singulis diebus illuminate conuersationis. ¶Offert nihilomin⁹ holocausta Job mysticus quoniā iustitie nostre non sunt omnino sincere. ¶Egent insuper conseruatione. ¶Debet deniq̄ consūmationem accipere in gratiarum actione omnis cib⁹ omunis. ¶Quos preterea fruct⁹ apponere soleat in hac eucharistie mensa spūs sapientie. censeo meditationi deuotoꝝ poti⁹ q̄ scriptoꝝ expressioni linquendū. veniant. vacent. gustent. et videbūt. ¶Sed neq̄ putandū est nos consortes et conciues futuros beatoꝝ spirituū ab ipis deseri. duz sedemus in ecclesie conuiuio. ¶Facti sunt quippe omnes administratorij spūs ꝓpter eos qui hereditatē capiūt salutis cuius arram recepim⁹ hic et pign⁹. Si ad

instructionem ouiuꝰ ꝓfectam pluri
ma requirunt. diuites sunt hi spūs
ad amplioza. habent ad votum cel
laria regis. ꝓferūt de thesauris su
is quecꝫ voluerit intēioz homo no
ster. Petit ignis et caminus incen/
dij. seraphin ardent. ꝓpetit sal et lu
men. cherubin sapiunt et lucent. Pe
tunt sedilia. throni habent illa. Mi/
nistrat a suprema gerarchia quia
ministrantibꝰ imperant. Queritur
qui domineꝫ in ouiuio. qui virtute
pareat. qui potestate tueat. hec se/
cunda potest gerarchia. Queritur
ꝓ inferiori cenaculo ꝙ ordo sit in
ouiuantibꝰ. offerūt se principatus.
subordinant archangeli et angeli
subseruiunt. Si fructus defuerint
ascendamꝰ in palmā crucis. appre/
hendamꝰ fructus eius. Et si solos
carpere possumꝰ infimos minus qꝫ
maturos distribuat liberaliter de
medijs et suprēmis chorus ipe san
ctoruꝫ per ramos inhabitans. Exē
plum accipe Jbat ad passionē Do
rothea virgo Theophilus quidā
scolastic⁹ exclamauit ad eā (suspi/
cor irridēs) O Dorothea sponsa
xpi mitte mihi mala de paradiso
sponsi tui. Spopondit se missuram
Jussa flectere ceruicem orariū pri/
us eximēs astanti dedit puero qui
ferret theophilo et diceret. Doro/
thea ancilla xpi mittit tibi mala de
paradiso sponsi sui. Recepit grat⁹.
applicuit faciei. Sensit otinuo vim
celici cuiusdaꝫ odoris quo replet⁹
et totus in alteꝫ virum mutat⁹. re/
petens dicebat. Benedictū sit no/
men domini mei Jhu xpi. Qui mox
capt⁹. dire tortus post occisus ascē
dit in palmā vbi pleno ore vocat
fructus eius Ceteruꝫ qua possum⁹
ad te fiducia ꝙfugere bñdictissima
feminaꝫ. Tu mater es eucharistie.
quia mater gratie bone. Tu claui
gera cellarioꝫ regis pacifici. Tu
frangere panem potes illum peten
tibus. Tu epularis quotidie splen/
dide. non negabis micas vlcerosis
nobis q mendicis quoꝫ tot sūt lin
gue clamantes ad tuam misericor
diam quot sunt vlcera nostrā offē
dentia miseriā. Jmo sapientie. vox
tua est. Nimirum. quia tu nedum sa
pientia per emphaticam locutionē
sed mater es sapiētie. sponsa. soror.
filia. O qꝫ amplissimū pandat no/
bis hec meditatio. et qꝫ amenū or/
tum. imo paradisum deliciarum tu
arum virgo sapientissima. cuius in
filio sacramentaliter suscepto. laus
omnis terminatur. Ego inquit ex
ore altissimi ꝓdiui. Ego mater pul
cre dilectionis. Ego sicut vitis fru
ctificaui cū ceteris in sapientie p̄co
niū numeratis nec finitl. Tu quasi
oliua speciosa in cāpis que mūdo
naufrago. ramū illū olive paterne
ꝓtulisti ibm xpm. Colligē fas hz.
ipm in ē eucaristie sacramēto fidel
aia. fas illū ferre i ore suo dū vesp
mortis aduenies. suadebit regredi
ad verū Noe deū. qui duz creauit
eū misit per aquas et terras huius
diluuij quatinus bene volando

reviret ad ipm qui misit illaz Felix plane anima que recibit ad vespe/ram vite sue ferēs in ore suo ramū hunc oliue xpm p sacramentalē sal tem spiritaliter susceptionem.

Sequit tertia partitio.

Per soliloquiū uersum ad mariā per notulas quinquaginta.

Prima notula

Contemplationib⁹ tuis de/inceps intēdere cupientes Nos esurientes uertimur ad te esurientē olim. Ad te paupe/rem spiritu et humilē ancillam xpi. virgo beata. virgo iam benedicta p oēs generationes. virgo nunc eternis epulis sp abundantissime plena. Cui⁹ mens otēplata est multa nimis sapienter. Tu oscia super oēs post filiū sacramenti hui⁹ ab/sconditi a seculis extitisti. Ecce pl⁹ q̄z salomon hec Quare? Dic nobis p miserationes tuas. dic q̄ et q̄nta bona otemplabat mens tua cū p⁹ bficia tibi singulariter exhibita. Tu generalia oīb⁹ cecinisti dicēs Esurientes impleuit bonis. Narrat Lucas osci⁹ secretoz tuoz. q̄ apli erant cū mulierib⁹ et maria matre Jhu Subdit postmodū. Quotidie quoq̄ pdurātes vnanimit in tem plo frangebāt circa domos panē sumētes cibū cū exultatione et simplicitate cordis. Eras inter hos su mentes cibū haud dubiū O maria mater Jhu. exultabas in simplicitate cordis collaudās deū et habēs gr̄az ad omnē plebē Quid sequit? Dns aūt augebat qui salui fierēt quotidie in id ipm. Est igit salutaris effect⁹ hui⁹ sacramenti. salus q̄ augmētū fideliū quotidie in id ipz Et hec otemplatio tua precipua Nulla fuit natio que nō sacrificiuz censeret offerendū illi soli quem crebat aut fingebat deū sibi Sacerdos et sacrificiū est nobis fact⁹ o maria fili⁹ tuus. Sed qualis sacerdos et quale sacrificium? Exponit apl's eius latissime scribens ad hebreos. Non in vitulorz sanguine. et taurorz cede Hec otēplatio altera. Contēplabat mens marie quā tū se sacrificiū arbitrabat Dauid. quantū salomon. quatū oēs prisce legis exoluisse. Si multa milia taurorz. si agnos absq̄ numero iugularent dño. At nos sub vnica panis exigui specie. sub modici vini calice sacrificiū absq̄ vlla opatiōe placidi⁹ in odorez suauissimū dño osecram⁹ offerentes. Et sic̄doz hostia p̄m l̄r̄az. Parua. nitēs. sana. teres. azima. mūda q̄z scpta. Signat hec septuplex cōditio nos debē vicia capitalia septē excludē. In paruitate superbiā. In nitore inuidiā In integritate irā. In rotūditate volubili acidiā. In azimo furfur auaritie. In mūdicia feditatē luxurie In scriptura hebetudinem gule. Gr̄as/tias tibi virgo beata que talem nobis hostiā p̄tulisti. Gr̄as filio tuo

qui nos a iugo legis intolerabili liberauit. Ne temptantib⁹ inducere rursus sup ceruices credentiū illō. quib⁹ se paulus ostanter opposuit. et apostoli ossenserunt. ¶ Contemplabat maria ꝙadmodū fuit tps ante passionē dū legalia currebāt fructuose in populo iudeoꝝ. Fuit tps post passionē vsqꝫ ad pfectaz predicationē euangelij p iudeā dū erāt ꝓmissa q̄. uis inutilia quatin⁹ mater synagoga cum honore ferret ad tumulū. Fuit tps tertiū quo temeratoꝝ materni sepulcri reputādus est et a fide alien⁹. qui legalia vel obseruat vel obseruanda otendit. libenter ꝓfecto nos credentes de gentib⁹ carem⁹ iugo tali. libenē qꝫ in hoc sacrificio puro facili ꝓfecto qꝫ gloriamur. Non sum⁹ ingrati gratie dei. Justitiaz em̄ ostituere volum⁹ sed p gratiā. speram⁹ saluari longe ofidenti⁹ qꝫ illi p legem vt interim de sacrificijs execrādis gētiliū sileam⁹. Congregauit nos de⁹ in vnā ecclesiā. in omunionē sanctorū vnā. dans remissionē peccatoꝝ Itaqꝫ sub fide articulo qꝫ vni⁹ eccie catholice oprehendit omunicatio seu omunio omniū sanctoꝝ. Est em̄ ecclesia ogregatio seu poti⁹ conuocatio fideliū viatoꝝ ꝓut accipit a triumphante distincta. Est insuper ecclesia otinens omunionē sanctorū id est sacramētoꝝ p que nimiꝝ sacramenta fit remissio pcōoꝝ. Cessat igit questio nōnulloꝝ. Cur de eucharistie sacramento nō fact⁹ est in symbolis articulus. fact⁹ qui ꝑpe est sub omunione sanctoꝝ. i. sacramentoꝝ. Inter que post sacramentū baptismi istud sacramentū fuit predicatū et vsu otinuo diuulgatū qō et anthonomatice omunio vocat. ¶ Contemplabat hec omunionē sapuit mens marie otinuandam p generationes vsqꝫ ad ossūmationē seculi Q. si nō mutabit hoc sacrificium. vtiqꝫ nec sacerdotiū xpi nec lex mutabunt otra Joachim et sequaces ei⁹ nouā spūssancti legez in euangeliū eternū damnabiliter ꝓmittētes. ꝓterea dicit hora nouissima tps legis xpi. qm̄ altera non succedit. ¶ Cōtemplabat mens marie oferēs iugiter in corde suo quē admodū xpi corp⁹ otentū nō solū signatū sub specieb⁹ panis et vini. est vera res huius sacramenti. Est insup signū seu sacramentū totius corpis mistici. qō est ecclesia catholica tam militans qꝫ triumphans. cui⁹ caput xps est. xpi aūt de⁹. Corpus xpi et si nō videat. est tn̄ de se signū visibile. gratia vero vniens fideles in vnū corp⁹ et spiritū causat a xpo. ¶ Cōtēplabat quēadmodū in omni sacrificio altaris dat sponsus christus eccie sponse sue. dat caput mēbris a q̄ suscipiūt influētiā pfectōis ꝑm mensurā vniusc cui⁹qꝫ mēbri q̄usqꝫ pueniāt ad mensurā plenitudis xpi. Contēplabat omnē hoiez viatoꝝ significari sub ℞ sacramēto q̄ ad sufficientiā sacrificij nō tn̄ q̄ ad finalē efficaciā nisi

tm̃ electi ¶Cõtemplabat hominũ omunionẽ sub multiplici dra. Est omunio nature a qua nullꝰ excipit Est omunio ꝑm aptitudinẽ ad gloriã.et ab ista nullus viatoꝝ excipit qꝛ deꝰ vult oẽs hoies saluos fieri.Est omunio predestinationis et gratie finalis.et ab illa oẽs reprobi viui et mortui excõmunicant vel excipiunt ¶Cõtemplabat omunionẽ aliquam esse in gra.in meritis ꝑm pñtez iustitiã tm̃modo Similit aliqua erat excõmunicatio ꝑm pñtez iniustitiaz et demeritũ Rursus aliqua erat ꝑm pñtis ecclesie extrinsecũ iudiciũ ꝓ sententias irregularitatũ et excõicationum iniciata ¶Contemplabat ꝙ in oblatione sacramenti vt erat sacrificiũ.nullꝰ viatoꝝ q̃ntũcũq; puersus vel excõicatus erat excipiendꝰ ab offerẽtis affectu caritatiuo. exquo erat capax beatitudinis. Necꝰ de excõicatiõe iam damnatoꝝ.hinc orat ecclia ꝙ hoc sacrificiũ sit absolutio sceleruz et remissio omniũ delictoꝝ. quatinus ꝓ sacrificiũ virtutẽ pcõres reuiuiscant et ad vitã gre reuertant. ¶Cõtemplabat ꝙ ecclesie iudiciũ poterat arcere sacerdotes offerentes sacrificiũ ne ꝓ expressã ecclesie oꝛõez oꝑhenderẽt excõicatos ab ipa.Noluit tm̃ nec debuit ꝓhibẽ caritatis interiorẽ affectũ vt dictũ ẽ. ꝓterea forte fuit institutꝰ mẽtalis modus orandi ꝓ memento ¶Contemplabat ꝙ horrenda esset excõmunicatio et q̃ timide ferẽda et timidi⁹ sustinẽda q̃ faceret hoiez ab hac omunione salutifera sepatũ ¶Cõtemplabat ꝙ in ratione sacrificij petit sacerdos quoslibet associare nõ ꝓhibitos ab eccia et eiꝰ pia intentiõe. ¶Jm̃ sicut oblatio xp̃i fuit singularis ꝓ oẽmibꝰ.ita fuit cõis ꝓ quolibet singulari. ¶Nec cõtra timide auaros in spũalibꝰ q̃ querũt approbare ea sibi quibꝰ nõ est liberalitas huiꝰ sacrificij satis nota. ¶Cõtemplabat ꝙ iz vna missa sufficiẽs essz de se.sicut et passio xp̃i ꝓ salutione omniũ viatoꝝ.Nihilominꝰ in ratione satisfactiõis q̃ pcij plus valebant plures misse q̃z vna.et plus vna ꝓ vno q̃z ꝓ multis ꝑm ordinẽ diuine sapientie q̃ dat oẽmibꝰ mensurã numerũ et pondꝰ. Scit aũt ipa beata nũc in verbo mensuraz hanc in ezechielis mensuratiõe figuratã. nos nescimꝰ ¶Cõtemplabat ꝙ exẽplo xp̃i poterat sacerdos offẽre sacramentũ ꝓ pccis aliozũ q̃ñq; cũ pluri merito q̃z si ꝓ se solo celebraret nec se tm̃ nec aliq̃ꝝ excipe nisi modo dicto.nec singulariter approꝑare.ꝓterea stulte agunt q̃ volunt missas dicẽ ꝑm intẽtiones suas q̃si venales q̃ mercenarias q̃ auaras. q̃ non ꝑm intentionem et traditionẽ ecclesie liberalez plane.nec sunt audiendi. ¶Contemplabatur q̃ ita seruabat charitas Marie vt sacrificium intus offerret non nisi deo nec ad aliquẽ se obligaret q̃si ꝓ vice gratuitoꝝ oblatorum Jã em̃ videretur simoniaca mercatio. sed non primo modo tuz solus deus est principalis terminus. ¶Con

templabatur ꝙ titulus solus secu
rus et mundus a simonia vel tur/
pi questu in receptõne temporaliũ
per sacerdotes est titulus sustenta/
tionis ministri seu sacerdotis cele/
brantis Qua super re longus alibi
de solicitudine ecclesiastico ꝓtracta
tus est habitus. ¶ Contemplabaꝫ
ꝙ titulo generaliter quadruplici q̃/
libet persona viatrix tenet offerre
sacrificium hoc ipi deo saltem spiri
tualiter in sui cordis altari Primo
ratione caritatis ad se. Secũdo ti
tulo ratione ordinis ad omnẽ homi
nem capacem beatitudinis Tertio
ratione beneficij suscepti. sit in bo/
nis nature. sit in bonis fortune. sit
in bonis gre. Quarto ratione gra
tiarũ actionis deo et sanctis omni
bus pro beneficio tanti sacramenti
cũ ceteris. cõplacenter et benuole
recolendo ¶ Contemplabaꝫ ꝙ vl
tra titulos istos obligabanꝫ sacer
dotes. titulo suscepti tanti sacerdo
talis officij vt possint gloriari cum
apostolo. Gratia dei in me vacua
nõ fuit. Cũ eñ crescunt dona rati/
ones etiam crescũt donoꝝ. diuersi/
mode tñ ꝓ qualitate circũstantiaꝝ
¶ Contemplabaꝫ quẽadmodum
xps lauit pedes aploꝝ ante cõsti
tutionẽ hui⁹ benedicti sacramenti.
et ante ministrationẽ in signũ ꝙ so
lis mundis debet tradi et a mũdis
celebrari. dicente aplo Probet aũt
se ipz homo et sic de pane illo edat
Nota sũt que sequũꝫ. sed ꝓ multis
horrenda ¶ Contemplabaꝫ ꝙ ad
celebrationẽ et susceptionẽ tã subli
mis sacramenti nullus de se dign⁹
est qz nec ex meritis que incerta et
sepe vana ꝙ sordida sunt. nec ex of
ficio qz iuste et sancte q̃ sancta sũt
exequer]. Hinc fuit tãta apud mul
tos reuerẽtia ꝙ sacerdotes esse fu
gerunt. legit hoc de sancto Marco
et de nõnullis heremitis. ¶ Contẽ
plabaꝫ ꝙ stante scientia bene sibi
scia de nõ impedimẽto pcĩ mor/
talis vel irregularitatis vel excom
municationis vel scandali. Sacer/
dos laudabili⁹ faciebat celebran/
do modo et tpe ostitutis ab eccĩa
q̃z ꝓpter solã reuerentiã abstinẽdo
et hoc: ceteris parib⁹ Rationes po
terũt infra tradi ¶ Cõtemplabaꝫ
quẽadmodũ staret aliquẽ sacerdo
tẽ vel alterũ omunicantẽ esse realiĩ
in pcõ mortali et extra gr̃am vel
in excõicatõe et tñ nõ peccabit no
uiter in celebrãdo vel omunicãdo
Nõ negaꝫ tñ q̃n sp sit in pcõ z nõ
peccat nouiter in hoc actu suo⁹ Va
let hec otẽplatio ꝓ scrupulosis. et
hz locũ q̃n facta est examinatio cõ
scientie ꝓut solet in talib⁹ fieri bo/
na fide de recolẽdo et amouendo
oñe pcĩm et impedimentũ ꝓ nunc
nõ occurrit ¶ Cõtemplabaꝫ exin/
de maria ꝙ ad nõ indigne celebrã
dũ seu omunicandũ sufficit scien
cia probabilis dicture ꝙ nullũ ꝓ
tũc habet impedimentũ necessario
vetans vel arcens ad celebrandum
vel communicandũ. Et hoc iterum
dtra scrupulosos dsolatorium est
documentum ¶ Contemplabatur
ꝙ a tanto bono. tam honesto. tam

vtili de se et delectabili nō erat pri uand⁹ vel arcendus homo sine ma gno et legitimo impedimento vt p immundicia corpali sola que mor tali peccato iuncta non est. scanda lo tñ rationabili non imminente. Longus esset hic ꝓcessus de lepro sis. de menstrua patiētib⁹. vl' emor roydes. vel pollutiones in somno cū ceteris. Ratio omniū est. qz non est afflictio danda afflicto sed con solatio. Ratio altera quia cib⁹ iste magis est spiritus qz carnis q̄ nec carnalibus sordibus in se vel ex se maculat. Eleuet in hac considera tione deuotio fideliū sursum corda ¶ Contemplabatur magnificans anima marie dñm cum exultatione spiritus in deo salutari suo quēad modū presentialiter erat in hoc sa cramento iste cui ministrant milia milium et decies centena milia assi stunt ei. Non ita tñ q̄ oīes dimis so empireo celo assisterent huic in terris sacramento. nisi ꝑm ordina tionem diuine sapientie cū benepla cito creatoris ¶ Cōtemplabat nō esse indignū ꝫ dignissimū videri an gelicis spiritib⁹ visitare presentiali ter ecclesias in qua celebrat vel ser uat eucharistie sacramentū. Exem plū hui⁹ figurale fuit in scala Ja/ cob et in monte synai qñ data est lex per angelos in manu media toris cū similib⁹ multis. ¶ Contēpla bat quanta erat patientia xpi. q̄n ta angelorū beatorū hic assistētiū dū tolerant indignitatē cōtrectan tium hoc sacramentū. Cū illi tanta seueritate puniebant accedētes ad montē synai. Jñ et bestia si tetigis set montē obruebatur lapidibus. Sepe autē potest in hoc sacramen to conqueri xp̄us. Manus traden tis me mecum est in mensa. Et illō Juda osculo filiū hominis tradis Nihilominus ex peccatis taliū eli/ cit deus bona in salutē electorum. sicut ex bonis dei. mala pcōres eli ciūt ¶ Contemplabat q̄ hoc sacri ficium dabat gloriā deo in excelsis Et in terra pacem hominibus bo ne volūtatis. letificabat angelos. liberabat purgatorio detentos. vt eorum pena breuior sit aut leuior. Alios impetrabat. nunc ouer sionem ad gr̄az. nunc obseruationē in gratia. nunc otra mundi picula firmamentū. nunc angelorū custo diam et refrenationē temptatorū. ¶ Cōtemplabat ex his et similib⁹ effectibus. laudabili⁹ esse ex amore sacramenti. et ofidentia misericor die dei sepius accedere. q̄ ex timo re vel scrupulis diu se ab eodem sa cramento quodāmodo se excom municatū facere. qui nec se exponit periculo qui nō habet certitudinez de legitimo impedimento. et acce dit. quēadmodū supra notatum est Sed et stult⁹ illius timor est. vel re uerentia minus prudēs qui ad do minū se vocantē q̄ inuitantem non accedit sed procrastinat. sed dicit corui vocem. cras. cras. cras. Se pe demum fit illud. Qui non est

hodie cras min⁹ aptus erit. ¶ Cō templabaꝫ tales qui nolunt accedere nisi sint actualiter deuoti q feruidi. similiter agere quasi frigidus nolit ad ignem ꝓmare nisi ꝓius calidus sit. nec fordidus nisi sanus Sit tamen iste viuens non mortu⁹ per mortale qui confidit accedere. alioquin si sit mortuus non recipit emolumenta viuoꝝ. non est condi/tio mortuoꝝ vt comedant ¶ Contemplabatur maria etiā se ex se neq̄q̄ esse dignam. excelsioꝝ super omnes. Dicebat igitur cū apostolo. Venit deus saluos facere peccatores quoꝝ ꝓma ego sum. Ex misericordiā in preseruatiua sanctificatōe q redemptione ab oīi peccato etiā originali dsecuta sū. alioquin etiā natura filia ire fuissem sicut et alij. Solus et vnicus filius meus. neq̄ peccatū neq̄ necessitatem habuit consequendi peccatum priuilegio singulari. quia singulariter ex spiritusancto natus. ¶ Contemplabatur aliqñ cōmunicantes secum in eucaristia peccatores esse forte et peccatores sciebat esse aliquos qui sacramentū ministrabāt qualis fuisse putaꝫ septimus diaconoꝝ Nicolaus. Sed non cessabat ob hoc non refugiebat. non se excōmunicabat. i. extra omunicationem se ponebat. Sciens et recolens dictū filij sui qui sumiꝫ in hoc sacramento. Veni peccatores saluos facere duz phariseoꝝ falsa iustitia indignareꝫ. exꝓbrās et dicēs. hic peccatores recipit. Et iteꝝ ad discipulos. Quare cuz publicanis et peccatoribus manducat magister vester? Sed neq̄ xp̄s ꝓhibuit iudaz per abnegationem cibi sui ¶ Contemplabatur amplius q complectabaꝫ amplissimo sinu caritatis oīes peccatores terre publicanos et meretrices quales sepe p̄cedunt in regno dei. Clamabat valide cuz lachrymis intra templum cordis sui se onumerans exemplo danielis. Peccatores te rogamus audi nos. Miserere nostri ꝑm magnam misericordiam tuā. quia peccatores magni sumus. Et ꝑm multitudinē miserationū tuarū. q̄z multi sicut inspicis sumus. Exemplum itaq̄ dedit nobis quantūcunq̄ videamur iusti vt quēadmodū illa fecit ita et nos faciam⁹. Nemo aliuz iudicet. nemo damnet. sed solum p ecclesiā suaz et suos damnet deus. Cozu⁹ fuit q̄ pascebat helyā. Prescripsit formā orōnis excipiēs nullū q̄ dicere iussit. pater nr̄. nō me⁹. dimitte nobis debita nr̄a. nō mea ¶ Cōtemplabaꝫ fieri qñq̄ vt rex introducēt questorē in cellaria sua collatur⁹ bona dū ꝓ plurib⁹ q maiozib⁹ indigentib⁹ exponit se querē Siquidē vbi abundauit delictum supabundat et gr̄a. maioz q̄z miseriarū abissus abissū fortiꝰ inuocat misericordiarū ¶ Cōtemplabaꝫ et assumebat hmōi sacramentū quasi hoza sua essz qua transitura erat ex hoc mundo ad patrem vel post

desertū ad terrā ꝓmissionis. comestura de fructib⁹. Reuoluebat animo tota celeritate. omnia noua et vetera de thesauro cordis sui que ad deuotionē ⁊ veneratiōnē ⁊ laudē et iubilū cū exultatione spūs ꝓuocabāt. maxime omnia que cepit Jhūs facere et docere singulariter secū. et vniuersaliē cū oīb⁹ p totū vite cursū ab introitu i exitū ⁊ vsqz in seculū. O quantā qz vberem vides aia xp̄iana mariam tibi ministrasse materiā ꝺtemplandi. Expergiscere igiē oculos aperi aures erige. cor dilata. et excipiens eucharistiā clama. Fasciculꝰ mirre dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabiē. Fasciculus vtiqz paruulus mole sed virtute immensus. Dic ex sentētia hoc est sensu vel sentimēto intimo. Omnia poma diuinaꝝ scripturaꝝ noua et vetera dilecte mi seruaui tibi. Et vñqz dediſti mihi. de tuo tibi reddo Talis mihi certe es qualē te fideliter recogitauero. Infans. puer Juuenis. predicans sanans. moriens. resurgēs. regnās ¶ Contemplabaē susceptionez eu charistie quasi filiū audiret ex cruce dicentez sibi qō latroni iurauit. Amen dico tibi hodie mecū eris in paradiso. Siquidē gr̄a dei testimonio sapientis est paradisus in benedictionib⁹. Et vbi gr̄a si nō eucharistia que p excellētiā bona gratia nūcupaē? Porro gr̄a dei vita eterna scz vita et pax. Est aūt in eucharistia pax nr̄a xp̄s. Compleē ergo salutatio tua o paule totiēs posita ⁊ a Johāne ⁊ petro similiē. Gratia vobis et pax. Quid gr̄a et pax nisi gr̄a pacifica. Et si pacifica non est impedita. Deductū vo ꝓpus habes ꝙ paradisus et eterna vita est fruitio dei ꝑm habitū gr̄e nō impedita presertim qñ est ꝺūmata. ¶ Contemplabaē cū exultatione spūs eu charistiā in templo. iubilansqz vidcbat. Suscepim⁹ de⁹ misericordiā tuā in medio templi tui Suscepim⁹ olim misericordiā hāc visibiliē me pñtante Simeone recipiente Anna ꝓphetante. Etenī de⁹ me⁹ misericordia mea Suscipim⁹ hāc cāde sacramentaliter quotidie si volumus in medio templo cordis nr̄i. Itaqz tē plū dei sum⁹. Nō q̄rem⁹ sapientiā accusantē. nō iustitiā damnantē. nō potentiā punientē. ꝫ miaz absoluētē. Suscipim⁹ eam sacramentaliter quotidie mirabilia in excessu faciētē. Facit de sapientia accusante ad uocatā. de iustitia damnāte absoluentē. de potentia puniente ꝓtegētē et liberantē. Siquidē facꝰ est nobis xp̄s a deo sapiētia. iustitia. sanctificatio redemptio. via. veritas ⁊ vita. ¶ Cōtemplabaē existentiam mirabilē filij in hoc sacramēto quē visibiliter tractauerat cū blādiciis ⁊ osculis suauissimis in gremio corridentē. Credebat hoc idē sibi licē nūc q̄uis alio modo sed nō minori merito. Osculaē. tāgit. et qō sibi tūc nō licuerat corpaliē manducat et bibit et accipit vitā. Naz q̄ man

vocat me inquit et ipe viuet ꝑter me. Grāde rē tibi o anima xp̄iana grandez nimis estimasses si virgo benedicta posuisset olim filiū suum in gremio tuo. Si accessisset ample xū et osculū. Sed habes hic rē suo miraculo q merito grandiorē. Eia nūc o aia canta cantica canticorū que suspirabunda petebas. Quis det mihi te fratruelem meū sugētez vbera matris vt inueniā te solū foris et deosculer te. et iam nemo me despiciat. Ecce foris. et vere foris a nemine visibilis. dat se soluz tibi. dat vt osculeris eū. fac qđ sequit. Apprehende eū et introduc in domū osciētie tue que est dom⁹ sapiētie matris tue. Illic docebit te. Da et mihi potū ex vino conditū deuotionis tue. Da mihi mustum malogranatoꝝ tuoꝝ feruide dilectiōis. ¶ Cōtemplabat in eucharistia. qz nō est hic localiter corpus filij sui. Nō em̄ posset trahi linea visualis a corpe xp̄i vt hic est sacramentalit vsqz ad oculum et ecōuerso. Credebat q ꝑ ꝓcomitātiā erat anima in corpe. similiter cū sanguine et cum deitate. Sed nunqđ ꝑ ꝓcomitātiā erant illic dū consecrabat tpe cene vestes sue. nunqđ aer circūstās corpus q vestes? Curiositas aut studiositas hoc inquirit vt deducat q in hoc sacramento ꝑ ꝓcomitantiā sūt oēs angeli. omnes sancti. Et tu beatissima virgo imo sub breui verbo tot⁹ mund⁹. siquidē deo canit. Pleni sūt celi et terra gloria tua

Orat proinde ecclesia patrez vt veniens filius tuus cum omnib⁹ sanctis paratam sibi inueniat mansionem. ¶ Contemplabat corpus verū filij sui sacramentū esse corporis sui mystici. Signat igit hoc sacramentum totam ecclesiam electorum etiam ex vi sacramenti. Non tū dicimus q ꝓtineatur hic tota ecclesia sub sacramento. Cōcedim⁹ q xp̄s homo est vbiqz personaliter quia videlicet persona xp̄i. verbum dei est vbiqz. Non tamen concedimus q xp̄us sit vbiqz corporaliter dimē sue sed tm̄ in celo. et sacramentaliter in templo. Logica hic opus est vna ex ancillis sapientie si nolum⁹ male loqui ¶ Contemplabat ideo dici corpus xp̄i in hostia quia conuersa erat in se speciebus hostie reseruatis. Unde osequēs est. si xp̄s apparuerit hic aliquādo sub specie pueri vel crucifixi si debeat credi q sit ibi xp̄s. Oportz q species hostie remanserint. alioquin non erit ibi xp̄s sacramentaliter. sed nec videtur q localiter cum talis non sit in celo status q statura Caueat igitur sibi curiositas inquirendi miracula. Caueat vicina leuitate. tales protinus adorare visiones. Memi nerit de martino cui spiritus neqz transfigurat⁹ apparuit in specie xp̄i qui angelus est magni cōsilij. nedū angelus lucis sed lux angelorum. ¶ Contemplabatur existentiā filij sui viuacius per intelligentiam qz per solā fidem. et nullo modo ima

ginationez admittebat imo nec ra
tionem. Percipiebat insuper presen
tiam eius per amoris sentimentuz
et cõplexum. Quanto vero sit per/
spicatioz oculꝰ intelligentie q̃z ima
ginationis vel rationis/metaphici
tradiderũt imo et mathematici de
quibꝰ minꝰ videꝫ vir credibilia po/
suerunt. Putant se perspectiui de/
monstrasse q̃ oñes radij luminis
et coloꝝ omniũ quãtumcunq̃z a cir
cumferentia prodeuntium concur/
rũt impermixti in quolibet puncto
medij vel speculi vel oculi. Sic inq̃
unt. In guttula iridis sunt tres co
lores qui apparent in arcu. sic in col
lo columbe. sic certe cõsequens est
q̃ infinities infinite. Sic i organo
memorie diceremus Et quis inerU
ditus oro crederet ista? Demõstrat
arismetrica cũ geometria q̃ in q̃li
bet paruo piso vel calculo sũt oẽs
numeri cum figuris omnibus q̃ ha
bitudinibus suis que omnia vtiq̃z
sunt infinita. Nec est vt dicatur q̃
solum sunt in potentia Videt quip
pe deus actu q̃ in actu omnia talia
Si potest per solam remotionem
exemplo Dionysij vna figura fieri
visibilis i hoc piso. preexistebat igi
tur in eo quia nihil additum est sed
subtractum. cur non ita de ceteris
figuris dici potest? Contempla/
batur hec maria longe viuaciꝰ ocu
lo intelligentie quantum spectabat
ad magnificandum dominũ (cuius
potentie et sapientie non est nume/
rus) q̃z quicunq̃z philosophus do
cente eam spiritu sancto omnem
veritatez. Et si non forte semper in
actu tamẽ in habitu. Accipiat hãc
expositionem quisquis aliquã vel/
let struere calumniaz super omnibꝰ
marie cõtemplationibꝰ tactis aut
tangendis si et quantũ continent
veritatem Sciat mariaz maiori co
gnitione totius seculi cum decursu
fuisse preditam q̃z ꝓphetarum vel
apostolorum vel philosophorum
cetus vllus. Si mathematicꝰ viso
piso cognoscit in eo non per imagi
nationem neq̃z per sensum exterio/
rem. sed per scientiam demonstrati
onis adquisitam tot theoremata
geometrie. tot arismetrice. tot per/
spectiue. non abneget illa que de sa
cramento credimus intelligi posse
domino reuelante qui intellectum
dat parvulis Sunt innumerabi/
les populi quos deus trahere vult
post se per cognitionem et amorẽ.
Et quia cognitio intellectualis da
tur paucissimis. dedit fidem innitẽ
tem auctoritati dicentis. intuentez
vicinius et adherentem firmius
et certius q̃z adhereat pbus p̃ scie
tiam suis oclusionibus. Docet hoc
effectus quia fidelis citius vitã de/
serit q̃z fidem. non ita pbus. Tale
aliq̃d mirat⁹ est in ignatio Traianꝰ
sicut legit. Cuiꝰ ignacij illud est insi
gne eulogiũ Amor meꝰ crucifixꝰ est
q̃ a te virgo beata lras accepit re/
sponsiuas suis petitionibꝰ vt ex te
per te et in te fides neophitoꝝ fir/
maretur

Sequit pticio quarta

Per soliloquiū quasi narratiuum de ꝺtemplationib⁹ marie sup hoc sacramento. Et ꝑncipaliter de duo decim bonis eius quib⁹ replenť esu rientes ꝑ notulas centū de additi one quadraginta theoreumatū de vnitate.

Incipit pticula quarta

Contemplabať amplius maria magnificās dñm q̄m magnā fecit ipe cenā. q̄ lautū et splendidū cō/ uiuiū dū suis fidelib⁹ instituit hoc ꝺmunionis sacramentū. Esurientes impleuit bonis. Dicta sūt aliqua de eucharistia ꝓut data est in obla tionē sacrificij. mixta sūt aliqua de ipa eadē ꝓut est in ꝺmunionē cōui uij Sz supsūt amplioza. si bñdixēit dñs cenam sue familie si fregēit pa nes. si cū piscibus iusserit illos re/ cūbentib⁹ ministrari. Nunc duode cim spoꝛte. nūc cophini septē post saturitatē colligenť fragmentoꝛuz Tanta est tam efficax xp̄i bñdictio qz et ꝑ bñdictionē se totū largit⁹ ē in hoc ꝺmunionis sacramento. Ce/ terū facto interim silentio de speci/ ali seu ꝑsonali refectiōe viatici qđ est tertium bonū Notemus adhuc pauculas beate marie ꝺtemplatio nes de secundo bono ꝺtenti de di/ ctis sup ꝓmo Cōtemplabať ma ria ꝺferens in coꝛde suo ad instru/ ctionē hui⁹ duiuij quasi omnes ca

magnificat

taractas celi aperiri. Quis fidelīū dubitet inđt Greg. in ipa imolatio nis hoꝛa celos aperiri et imis cele/ stia iūgi? Dicunť hic aperiri celi nō ꝑ fractionē sed ꝑ influentiā specia/ leꝫ qualiter optabat ꝓpheta dicēs Utinā dirūperes celos. Et iterum Roꝛate celi desup ꝛc. Uox insuper est ecclesie gratulantis hodie ꝑ to/ tū mundū. melliflui facti sūt celi. Si cut inuenim⁹ ualidaz ꝓfidā dixisse de samsone. Nunc aperuit mihi coꝛ suū. secretū cū reuelauerat. sic hic reuelanť celestia Contemplabať ꝙ istic iunguntť ima celestib⁹ ꝓpter ꝺnerionē membroꝝ ecclesie militā tis cū membris ecclesie triūphātis in vno capite xp̄o ꝑncipaliter hic exhibito. Oꝛat ecclesia patrē Jube hec ꝓferri ꝑ man⁹ sancti angeli tui qui xp̄s est angelus magni ꝺsilij. ꝑ/ ferens' totū coꝛp⁹ mysticū in subli/ me altare diuine maiestatis id ē su preme et altissime diuinitatis. Ma/ iestas itaqz dicit quasi magnitudi nis status. Peracto demū sacramē to dicit coꝛp⁹ xp̄i rapi et in celū ab angelis deferri. nō ꝑ realē loci mu tationē sed per opatiue ꝺnerionis virtutē Cōtemplabať ꝙ istic est oblatio vna et plures offerunt. Of fert filius. offert spūs ei⁹ sanct⁹. Of ferunt angeli. offerūt sacerdotes. offerūt fideles assistentes q̄ quāto plures sunt et deuotioꝛes tanto fit acceptioꝛ oblatio. qđ valet ꝑ cele brātib⁹ in medio seu patēti ecclesie loco. Tu singulariter et efficaciter

offers post filiū virgo bñdicta vi/
ta dulcedo et spes nr̄a ¶Contem
plabat q̄ istic aliud est sacramētū
aliud vsus sacramenti.nō sic in ba
ptismo Usus est sacramentalis co
medere et bibere sub intentione ec
clesie: hic vsus etsi veraciter nutri
at corpus sicut et alios effect⁹ hz
naturales(ne dēphendat transsub
stantiatio.et hoc ad fidei meritū)
nō tñ ordinat vsus ad hūc effectū
sed ad solius mentis nutrimentum
Hinc xp̄s ait. Uerba que loquor
vobis spūs et vita sūt. qz vitā spi/
ritalē reficiūt. Iste est finis hec instī
tutio ¶Cōtēplabat maria q̄ istic
post desitionē accidentiū panis et
vini desinit esse corp⁹ xp̄i et sāguis
non p annihilationē vel aliam in
se mutationem Redit aūt materia
vel eadē numero que p̄us fuit qō
vtiq̄ fieri p̄t p creationē vt redeat
idem numero.aut materia creat
nouiter qualis est carnis vel ⁊mis
vel alteri⁹ rei que p actionē accidē/
tium succrescit.Placet alīs melius
dicere q̄ sicut accidētia habēt mo
dū substantie p se subsistendo sic te
nēt locū materie et forme panis in
agendo et patiendo. nō nouo sed
antiquo miraculo. ¶Contempla/
bat magis ad rem nr̄az et deuoti
onis amplificationē.Aspiciebat in
latitudine cordis innocētis quēad
modū electi oēs offerunt partes
suas ad opulentiā hui⁹ ouiuſ a p̄/
mo abel iusto vsq̄ ad vltimū q̄ na
scitur⁹ est in mundo.Considerabat
precipue fratres suos :xij. apl̄os.
Hi volentes ouiuū esse splendidū
collegerūt ex oīb⁹ reliquīs cibo
rū a dño bñdictoz et multiplican/
dorum.xij. sportas vel cophinos.
Hos vocam⁹ symbolū apl̄oz.Ap
posuit em̄ quilibet bolū suū.i. arti/
culū.Sed o magne de⁹ q̄z magna
virtute refertum. Introducat nūc
nos rex i hec cellaria sua.q̄z tu cel
leraria es. O tu beata tu maxime
oscia substantia .i. fundamentū es
illoz qui xp̄m de te dicūt dceptuz
et natū. ¶Contemplabat quēad
modū sup flozidū ih̄m(qui flos est
cāpi inenarrabilis bñdicti ventris
sui)spūsanct⁹ septē dona q̄i totidē
refectionis spiritualis. nutrimenta
diffuderat p descensiuū illapsū nec
desinit effluere tanq̄z caput in mē/
bra.Sed p qō medium? Plane p te
virga Jesse. Tu collū eccle
sie firmissimū et candidū.tanq̄z tur
ris eburnea et suauissimū quasi vi/
nū Tu ornatis ecclesie membra suo
capiti xp̄o filio tuo.tu sustentas.tu
vitales haust⁹ prima suscipis et re
fluis.tu aspiras et respiras in eccle
sie corp⁹ vniuersū. ¶Cōtemplaba/
tur septē panes dotū istoz donoz
diunctos panib⁹ alīs septē beati/
tudinū quib⁹ ornatūr septē panes
dotū beatar̄. Porro sacramenta
sub eodem numero necnō virtutes
totidē otra rabidā famē septē vici
orū.Sed hec ex alibi traditis notis
sima.nō hic docendo sed cursim re
memorādo posuisse satis sit ad am

plificatione nostri ouiuſ Cõtem bat maria pauper ecclesie militan tis circa tale ouiuũ diuẽsimode se habentes. Nor aliquor est. Para sti in cõspectu meo mensã aduersus eos qui tribulãt me. Et itez. Calix me⁹ inebrians q̃ preclar⁹ est. O ve re mirabilis cõtra tribulãtes arma ture spẽs vt mensa sit ad tutamẽtũ que pus litteraliter affere solet car nalib⁹ nocumẽtũ. O vehemẽs ebri etas que mortẽ supat q infernũ. de qua p̃s. Inebriabunt ab vbertate dom⁹ tue Contemplabat alios quasi mẽdicos. petere. querere. pul sare. dicẽtes ex institutione xpi. Pa nẽ nr̃m quotidianũ et supsubstan tialẽ addit lucas da nobis hodie. Jũgebãt sex petitiones isti medie. tres vltimas que sũt de remotiõe triplicis mali scz culpe. pugne. q pe ne. Necnon tres p̃mas que sunt de collatione boni sanctificationis et regni q bñplaciti diuine voluntati. Cõtemplabat plurimos p oẽs generationes eã dicentes beataz. quia gr̃a plena. qz dño sociatã. qa bñdicta i mulierib⁹. q pcipue qz p eã collet⁹ fuit fruct⁹ vite. fruct⁹ bñ dicti vẽtris sui ihs xps. amẽ Qua re tota deuotione offerebant sibi aue maria. qz oplacebant in recor datione nõis sui. qz ogratulabant sue felicitati et suã famã optabant augeri Concinebãt deniq̃ post im pletionẽ bonor ab ea puenientiuz Magnificat anima mea dñz Cõ templabat mẽs marie magnificãs

dñm cũ exultatione spũs quemad modũ dñs instituẽs eucharistie sa cramentũ. Esurientes impleuit bo nis et diuites dimisit inanes. Et ꝟ sub triplici bono esurientiũ impleti uo. Unũ est bonũ oblationis sacri ficij. Alterũ bonũ omunicatõis cõ uiuij. Tertiũ bonũ refectionis via tici vel edulij Primũ quo ad deuz. scdm quo ad primũ. tertiũ cuiusli bet quo ad se ipm. Et quidẽ de du obus p̃mis plurime sũt marie otẽ plationes inducte. Fuerũt nõnulli q̃ nõ satis attẽdebãt ad hoc p̃mũ duplex bonũ eucharistie qõ habet oblationẽ deo et omunionẽ primo Considerabant dũtaxat tertiũ bo nũ ꝓpter similitudinẽ ad panẽ q vi nũ qõ dat in refectionẽ edulij seu et viatici. Cõsulebãt idcirco seueri⁹ ne quis accederet ad hoc sacramẽ tũ nisi valde sanus et mund⁹ Moue bat eos iste medicor amphorism⁹ Egra corpa quãto magis nutries tanto plus ledes. Attuero pspicuũ est q eucharistie sacramentũ etiaz vbi ledit accipientẽ aut cõsecrantẽ neqz sibi pdest p viatico refectio nis. pdest tñ ecclesie toti p sacrifi cio oblationis et sacramento omu nionis. Ne tñ homini si vniuersum mundũ lucret. anime vero sue detri mentũ patiat. Hoc p pfatione ve niam⁹ ad marie otemplationes cir ca tertiũ fructum. Premittam⁹ sub quadruplici metro totũ marie opẽ dictũ p dictis q dicẽdis. Hostia sacri ficat. satiat. cibat. Ecce tres fruct⁹

principales. Sequit in speciali de cibo sub numero otemplationum duodecim. Et cibus iste. restaurat satiat. delectat. roborat. auget. obdormire facit. caro seruit. mēs dominat. vim genitiuaz dat. transformat. inarrat. et vnit ¶ Cōtemplabat mēs marie sacramentū eucharistie tangz cibū refectōis sb specie panis et vini vt signum signato respondēt vt sikuido currēt pedib⁹ suis. dū 6z Esurientes impleuit bōis et diuites dimisit inanes ¶ Cōtemplabat in eucharistie sacramēto filiū suū qui fact⁹ est cib⁹ hominū q sp est cib⁹ angelorz ¶ Cōtēplabat p esurientes q sūt paupes spū impleuit bonis p hūc cibū. dū fastidiosi diuites dimittunt inanes. Esurientes siquidē impleuit

Primo. bono restaurationis
Secūdo. bono satiationis
Tertio. bono delectationis
Quarto. bono roborationis
Quinto. bono augmentationis
Sexto. bono obdormitionis
Septimo. bono subiectōis i carne.
Octauo. bono dñatōis in mente
Nono. bono insup generatie vtut.
Decimo. bono transformationis
Undecimo. bono inarrationis.
Duodecimo. bono vnionis.

Sumam⁹ opendiū a vocabulis bonorz istorz cū suis otēplationib⁹ in maria tūgendo p̄dictis. Primū bonū restaurat. Uita spūalis sicut et corpalis suo modo ꝺseruat in calido et hūdo debite omēsurat. Loquimur āt hic de vita scda q consistit in actiōe. puenitqz a vita pma. Ubicē calidi tenet caritas seu grā put caritatē nōiam⁹ feruorē caritatis i agēdo vicē humidi q passiuā sibi vendicat affectio bona volūtatis. Sit hoc memorabile p dicendis oīb⁹ fundamentū. Sicut enī nō p̄dit vita essentialis aie. sic nec restaurat. Porro dicim⁹ vitam aie xpiane. vitā amoris. Amor tu⁹ vita tua. loqt ad alaz suā Hugo. Amorē intellige nō cuiuscūqz ꝫ dei. alioqn qlibet aduersus amor nōiat⁹ libido vel cupiditas mors non vita dicēd⁹ est. Diliges deū ex toto corde iubet de⁹. subiūgit amoris hui⁹ effectū et viues. Crescente vo cupiditate vel libidine minuit aut obtūdit act⁹ q feruor caritatl. etsi habit⁹ p̄maneat. Quot āt modis et quotiens istud otingat plus expientijs ꝺocemur q̄z verbis. Notauit hec mala sb quadruplici clade Amos pheta qi p totidē aie passiones q sūt spes. met⁹. merorz. gaudium. In eruca nōiat gaudiū carnis virētia carpens. In locusta notat spes arrogantis. In bruco āt iners et totus exteriozib⁹ incūbens metus In erugine merorz seculi interioza cōsumens. Et ex his q̄d sup est nisi vita languens q egra. Pollicet alius pheta vicē dñi q reuertentib⁹ ad ip̄m restitueret annos q̄s eruca. locusta. bruc⁹. et erugo ꝺsumpserunt. Hec est restauratio quā opat dñs p eucharistie sacrū cibū quia sanat

bas infirmitatū pestes et replet in bonis esuriētes ¶ Cōtemplabaris o maria restaurationē hmōi ꝙ aliē expiebaris q̄ ceteri. Nihil quippe p vicīū depdebat in te de vita gr̄e qualiter in nobis. Attū naturalis necessitas vie nō sinebat hāc vitā i suo feruore sp esse qualiē tibi nūc est in patria sed nec eras i termino meriti. Tu idcirco iusta iustificabaris adhuc et erat semita tua sic lux splendens crescens vsq; ad pfectā eternitatis diē. Restauratio tua erat nō tā suppletio depditi q̄ augmentatio iam habiti. Sciebas eucharistie susceptionē virtutē habere pinguedinis quā dicim⁹ vim opis operati. Addit hec vis ad pprium meritū soli⁹ volūtatis vel pprij opis plus valet hic. sicut et in baptismo actualiter accipe q̄ solū volūtatis deficiētū hr̄e. Quocirca stulte agunt qui se reddūt inhabiles ad susceptionē. stulte qui sine causa rationabili impedimēti se subtrahūt. Prudenter vero qui sibi bñ ofcij frequenter accedūt. Porro meret sacerdos digne ofecrās ꝙ ampli⁹ digne omunicās etiā non sacerdos. Adde q̄ fingentes hostiā ofecratā esse q̄ nō est. et ita pītātes ad adorādū vel omunicandū rei sūt criminis idolatrie quātū in se est. Et q̄uis ignorātia possit alios excusare nec peccēt adorando pter additionē subintellectā etiā nō expressā. suscipientib⁹ tñ nō accrescit tant⁹ fruct⁹. Exemplū in alijs sacramētis maxime de baptismo. Deniq; non est cauta satisfecrantiū solicitudo q̄ hostiā pius q̄ sit ofecrata sursū leuāt. flectūt genua post bñdicunt pplo respiciente nec attēdente ofecrationis horam vel momentū. Est āt corp⁹ xpi pfitialiē solū tūc in altari pmo dū v/ba sacramēntalia finita sūt in instāti vltimo Ita q̄ primū nō esse verboꝝ est pmū esse corpis xpi in hostia q̄ verba nō solū sūt significativa vel demōstratiua. ꝙ opatiua ex ordinatione institutiōis xpi coassistētis efficaciē p isto instāti pmo non esse verboꝝ Et illud instans demōstrat ad intellectū dū dr. hoc ē corpus meū. q̄ illud est primū instans existentie corporis xpi. et nō factio Ideo nō bñ dr. hoc fit corp⁹ meū. Conformiter de sanguinis ofecratione suo modo cui⁹ forma nō dependet a pma. Cognouit ista tu⁹ o virgo beata deuot⁹ et sapientie magn⁹ discipul⁹ Hugo q̄ laborās in extremis noluit vti hostia quā p intimū spūs sensū deprehendit non esse ofecratā. Post dū est allata cōsecrata timens piculū vomit⁹ si sumeret. dixit magna fide. Si ili⁹ redeat ad prez et spūs ad deū q̄ dedit illū. Et ita pie credim⁹. quia statim obiit esse opletum

Secundum bonū. satiat

Quanta sit et q̄s improba fames peccoꝝ q̄s nō implet et occupat caritatis cib⁹ et pot⁹ recogitare stupor est. sentire grādis et incōpabil

miseria.qz vsqz ad mortem. Crede nō mihi sed sapiēti. Deliberia inqt occidūt pigrū. Expiētiā interroga respondebit quemadmodū aures pruriūt ad rumores. oculi furiunt ad respiciendū vanitates et insani as falsas. glo. scz q̄ faciūt insanire Itaqz nec satiat oculꝰ visu nec auris auditu. Adde ꝙ os scurrilitate et vaniloqis. gustꝰ saporibꝰ. olfactꝰ odoribꝰ. tactꝰ otrectationibꝰ adimpleri videt nec saturat. Proinde sūma maloꝝ vanitas vanitatū q̄ oia vanitas si nō repleuerit veritas. et caritas erigit. et inanescit vanitas sibi dives. vacua deo. Suadet imo vrget supbia et dicit vivas excellēter Invidia susurrat emineas singulariter. Ira vult hoc secundum impturbabiliter retinē. Acidia infatigabiliter. Avaritia indefectibiliter Gula et luxuria delectabilit. ipocrisis venerabiliter. Deniqz sūmatim collige ꝙ vanitatis fames q̄ occupiscētia ē vt sibi subseruiat impunita neqtia. Hec felicitas mundanoꝝ. hec vero qz vana sūt et inania non satiāt sed acriori tales fame perurgent. lambūt vmbrā fructuū super spinas apparentem. Inhiāt vmbre crassi ossis instar canis q̄ natās dū vanitatē vmbre captat. hiādo perdit verā escā. Quidnā mortalia pectora ñ cogis auri sacra fames. exclamat q̄daz. devorat aliꝰ carnes suas. aliꝰ scintillas ardētes haurit. aliꝰ in mōtibꝰ attrahit ventos. Et cur hec oia nisi qz rabies famis est valida. Advero cibꝰ noster digne susceptꝰ. qz vero bono replet vere satiat aut ꝑ magna parte famē sedat. Dlio q̄n timeat q̄ nō minꝰ aut plusqz ante dimittit inanis ne iudiciū sibi māducet et bibat. Cōtemplabaris satietatis hoc bonū simul et expiebaris o beata. ꝓterea nusqz in te dñabat vana gloria quam replebat totā eucharistia. Nec erat locꝰ in te vanitati. nec duplicitati. nec falsitati quā fūdit ꝰ occupabat veritas simplex q̄ solida. Quid em̄ q̄reres in celo aut q̄d velles super terrā p̄ter vnā hanc rem solā. optimā et eternā. dicens ex sentētia. Et ps mea deꝰ in eternū. Plane nimis auarꝰ ē cui tāta ps nō sufficit. imo miserrimꝰ et pauprimꝰ q̄ preter hāc aliā q̄rit. Sūt qui te mariaz de inani gloriatiōe vellent notare qz cū exultatione spūs ꝓtulisti. Ecce em̄ ex hoc beatā me dicent oēs generationes. qz fecit mihi magna qui potēs ē. Faciūt de te ꝑm se iudiciū qui ad omnē gloriū cule ventū agitant vt arundo. Nesciūt quāto humilitatis pondē stabilita eras non in te sed i deo salutari tuo. Dū hec ꝓphetica nunciatiōe ꝓferres. beatā me dicent oēs generationes

Tertiū bonū. delectat

Si delectatio est perceptio ouenientis cōiuncti aut ex hmōi pceptione consurgit. Nihil vero cōuenientius nihil intimius coniungitur anime q̄ iste cibus in quo xp̄us sumitur.

Delectat igitur in summo. si sensus interiores ipius anime siue mentis purgati sunt in summo. Figuratur idcirco per mãna de quo sapiens testis est q̃ oñe delectamentũ in se habebat. Senserũt aliqui p̃ceptibiliter in sensib⁹ carnis delectationez huius panis Sicut iste a G. parisiẽsis memoratus qui per olfactum cognoscebat locum quantuncunq̃z alias incognitum vbi reposit⁹ erat dominus suus. Ita em̃ loquebat de eucharistia. Cui⁹ insup cibi gustus ita sibi sapuit vt nõ otent⁹ comestione sacramenti vasculũ rumigerauerat ligneũ otentiuũ ei⁹. Quid dicemus de passis extasim sepe vel post comestionẽ hui⁹ sacramẽti vel ad solũ deuotionis intuitũ? Posset hui⁹ delectatõis feruid⁹ ardor totus incendẽs. tot⁹ liq̃faciens. colligi p̃ totũ decursum cantici cãticoz̃ sub alloq̃is amorosis spõse ad spõsũ Videre est illic vt estuet affectib⁹ vt totũ scintillet amorosũ ip̃i⁹ incẽdiũ. vulnerat. languet. stipat. fulcit cadit et spasmat. De illis q̃z aia nauseat sup cibo isto leuissimo. suspirans ad ollas carniũ egypti alia porros et pepones. De alijs nec calidis nec frigidis q̃ nauseaz et vomitũ sui p̃uocãt de ore dei. q̃ suauitatẽ vnguẽti p̃dunt p̃ muscas tepidoz̃ deteriorz̃ morientes. q̃ similes sũt ouis male fotis. q̃ ideo fetidis. vel qui maiori maledictione miscent fel in hoc cibo q̃ vinũ dant mirratũ x̃po p̃ se sumẽdo ¶ Cõ tẽplabaris et expiebaris hãc delectationẽ etiã in medijs doloꝛib⁹ o virgo beata. fiebat tibi in eucharistia dilect⁹ tuus sicut fasciculus mirre suauis et amar⁹. Sed in consideratione diuinitatis tot⁹ formosus et suauis et carissim⁹ i delicijs. et vere tot⁹ desiderabilis in exultatione sp̃ũs in deo salutari. Sic nouissime legeris ignatio scribens Nõ te moueat inq̃s p̃secutionis ausꝛitas. ꝛ exultet sp̃iritus tu⁹ in deo salutari.

Quartũ bonũ roborat

Educas panẽ de terra querit psalmista. cui⁹ effect⁹ subiungit. Et panis cor hõis confirmet. Jungit. vinũ letificans cor et oleũ deuotiõis faciẽ exhilarãs. Hec sũt tria quibus Jsaac sua bñdictione suũ filiũ Jacob stabiliuit. Frumento inq̃t et vino stabiliui eum. Legit in figura q̃ m̃ futura Samuelis ãna comedit et bibit et vult⁹ ei⁹ nõ sũt ampli⁹ in diuersa mutati. Timeãt illi post cibũ istũ mutabiliores effecti quales notat ap̃lus Corinthijs loquens. Jdeo inter vos multi infirmi q̃ im becilles et dormiunt multi. hoc de somno mortis vel corp̃is p̃t intelligi seu mutabilitatis ad vicia ¶ Cõ tẽplabaris et expiebaris corroboratõis hui⁹ virtutes O maria dua lescebas et in aduersitatibus seculi quã nec ip̃a mors filij p̃strauit in terrã Stabat inq̃t custos tu⁹ virgine⁹ Joh̃s. stabat iux̃ crucẽ ihu mater ei⁹. Habz virt⁹ suã antipariſta/

Partitio iiij. De

sim coadunaꝝ in se ex circūstāte nō penetrāte otrario. ac pinde fortificaꝝ. Sedet Job ꝓcussus vicere pessimo sedet in sterquilinio vbi velut in throno regio cōcionaꝝ. nec innocentiā deserit nec vēitatē nec animi robur et virtutez amittit. Quāuis āt delectatio teneat opantē in opatione. nihilomin⁹ tenet et otristatio que ꝑm deū est. Cur ita? Nimiꝝ qz delectat. Que ratio? qz scit se placē deo. Iñ hoc certe qz vel ꝓbat exercēs ad virtutē vel purgat et liberat a reatu vel erudit ad sapientiā.

Quintū bonū. auget.

Consequūt ista se mutuo in anima nōduz ꝓfecte charitatis videlicet. restauratio. satiatio. delectatio. roboratio. et augmētatio. Et rursus sextuz qđ est obdormitio. Collige simul vnico psalmiste verbo tres vltimos fruct⁹ suos. Dedisti inḡt letitiā in corde meo. a fructu frumēti vini et olei sui multiplicati sūt. Ecce post delectationem augmentū seu multiplicationē. Sequit obdormitio. In pace in id ipm dormiā ꝙ requiescā. ¶ Cōtemplabaris et expiebaris hoc augmētū ꝑ eucharistiā o beata. Dixim⁹ supꝝ qm̄ virtus eucharistie sacramentaliṫ opaṫ in sui digna ꝓceptione. Differt ex ꝫ maxime a sacramētis antiq̄ legis. qm̄ virt⁹ inanis erat. si nō ex deuotiōe suscipientiū. aut si virt⁹ erat in circūcisiōe erat longe minor. Trāsibim⁹ interea de augmento virtutū tuaꝝ eucharistia excui o beatissima beatissimaꝝ. Tu facta es nobis exemplar lōganimitatis efficacissimū vt non ita desiderem⁹ peregrinari a corpe q̄n incolatū cedar ꝑ pacē et equanimitatē tolerem⁹. Postulantes et sperātes gratie simul et glorie nos ampliorem cumulū recepturos. Confundaṫ et erubescāt neq̄ spūs qui pastos hoc cibo dū ꝓsternē querūt eleuāt dū expugnāt coronas fabricāt. dū se extollūt sup oīe qđ dicit de⁹. vident inuidi stercoroſū hoiez quem suscitat dñs egenū de puluere ꝙ de stercore erigit pauperem vt sedeat cū ꝓncipib⁹. vñ excōicati sē ꝙ solū glorie teneat qđ appetētes ceciderunt vt fulgur in abyssum.

Sextum bonū

Obdormire facit

Felix vero somnus suauis et iocundus. Ibic aufert et ligat sensus exteriores. vt vigeat interior. Ibꝫ hic somnus extranea valde sed saluti fera somnia. suo modo peragit sepe vigilantiū opera. Somnia hec si queris sunt diuina spectacula ad que noster spiritus dormiens rapitur et eleuatur. Pulcra valde sūt et iocunda et que in fastidiū ducant omnē gloriam mundi. cum ista que dicebat. Regnū mundi et omnem ornatum eius ꝺtempsi. ¶ Contemplabaris et experiebaris frequenṫ hec somnia o serenissima feminarū. Legimus de virginali sponso tuo Joseph ꝙ plures corpaliṫ dormiens acceperit diuinas reuelatōnes

Tu corpaliter vigilans sed p̄ contemplationis extasim dormiens mirabiliores respexisti Signū tue dormitionis post deceptionē filij notat Lucas dicens Exurgēs aūt maria in diebꝰ illis abijt in montana cum festinatione Jñ precor exurgēs fuisti si nō a somno quodā non tā sensuali q̄ spirituali. et hoc in contemplatione quatinꝰ sedula fieres ministratrix in actione? Ocioſoꝝ enī ē sedere vel dormire. actiuoꝝ exurgē et p̄gredi. Ne nunq̄ ſoporatis in hoc somno requiei spiritualis. Torquet eos insania vigiliaꝝ hui⁹ seculi. sequunt fantasias et freneses capitis sui. furiūt. mouēt lites. neque unt catenis p̄ceptorum teneri. lacerant occurrentes. discerpūt se. reuersant. nescientes q̄d dicant. neq̄ de q̄bꝰ affirmāt. accipiūt vmbras et falsa simulacra p̄ veris rebus q̄ sole sunt eterne. coꝝ vero ſimilitudines sunt flexibiles q̄ incerte. At ecō tra dormientes mundo et vigilantes deo vidēt vera. sed ab insanis istis irrident vt insani. Ratio quia nō capiunt ea que vera sunt ꝫ vmbratilia vident sub imagine vanitatis que par est leuibꝰ ventis volucri q̄ ſimilia ſomno. Hinc implacabilis rixa otra ſpiritales p̄ mūdanos. hinc subsānationes et pugne. Volunt nempe ſpiritales ad sanitatē ducere freneticos istos. at ſibi met ſapientes. ſibi diuites. ſuis in malis ridentes q̄ cantantes refugiunt oduunt et p̄ſequūtur. Dixit enī

inſipiens in corde ſuo. nō est deus Dixit et ſapienti quotidie. vbi est deꝰ tuus. Sapiens et fidelis ofidit ſacratā hostiā. et dicit. hic est deus meus. Protinꝰ extollunt risum. subſamnant et blaſphemāt. Durꝰ est hic ſermo et quis pōt eum audire! Contemplabaris o virgo tales benigna opatiebaris et orabas. q̄ mentem optabas eis meliorē dari

Septimū bonū

Caro ſeruit

Debilitat itaq̄ fomes carnis concupiſcens et tyrannisans aduersus ſpiritū dū rite ſumit iſte cibꝰ vitalis. Guſtato quippe ſpiritu. deſipit caro // Contemplabaris experta (non nouiter) bonū istud o maria. quippe fomitē omnē carnē extinxerat verbū in te caro factū. Vtrum vero paſſionabiliter aliq̄n moueba ris tractauimꝰ quodaꝝ dragmate cantici tui. Sed videre me videor ſubſamnantes insanos legem et eu charistiā dei nostri. Ecce inquiunt p̄mittis p̄ eucharistiā carnem ſub ſeruitute redigi que plerunq̄ ſeuit acrius. impugnat acerbius. Exemplū de apoſtolo vō ſumite qui dicebat. Caſtigo corpꝰ meū q̄ in ſeruitutē redigo. nihilominꝰ ſub pondere eiꝰ preſſus gemebat. Nō quod volo facio. Et rurſus. Velle mihi adiacet. poſſe āt nō inuenio. Hinc exclamabat. Infelix ego homo q̄s liberabit me de corpe mortis huiꝰ? Accipiat vo q̄ſq̄s oppoſuerit talia. dictū q̄ otinuo ſubiūxerit q̄ talibꝰ

sibiq; respondens. Gra dei supple liberauit me p Jhz xpz. Et vbi gra si nō i eucharistia oferē dispositis? Pudū in re simili multas assignauimus rationes. fere viginti. cur non sp ocedit sentimentum spūs. extinguens fomitē carnis actualē. Tres sunt principales. humiliatio. patiē/tia seu pbatio et cozonatio. Pro/cedim⁹ nūc alia via transeūtes ad octauū eucharistie bonū.

Octauū bonū.

Mens dominatur.

Si mens in sacramento eucharistie subiicit se fideliter deo. subiectā habebit pfecto carnez. Dixit dns ad Cayn. Sub te erit appetit⁹ tuus q tu dñaberis illi⁹. Intellexerūt hoc aliq; dictū de appetitu volūtario et libero. Sed illi ꝑm aristl. ratio dñat regaliter qz pōt otradicere nec obedire tanq; libera otradictozie in se ipa. Dominat āt ratio cū voluntate appetitui sensitiuo seruiliter q dispotice. qz pōt et debet rebellantez coercere. Et si non potest et vult liberat a culpa. si mens sit in gratia sub lege xpiane libertatis. Con/templabaris hec dū viueres virgo beata. Colligebas ex hac radice causam assertionis filij tui. Jugum em̄ meū suaue est et onus meū leue Dez aliq; quantūlibet oneratus pōdere carnis. tollat supza se iugū xpi vel in baptismo vel in eucharistie sacramento vel in penitentie lauacro. ofestim efficit dign⁹ ciuis vite eterne. Gradebāt pbi felicitatez aliquā nos posse oseq. Oz o bone deus p quāta tempoz dispendia p quot exercitia virtutū mozaliū. p quā ratā et artā pudētie semitā q directionē paucissimis datā. xps noster vno momento viā ad beatitudinē. nō qualēcunq; sed eternam aperuit. Qui crediderit q baptizat⁹ fuerit saluus erit. Et rursus pzo re nfa. Siq; māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Deniq; legē dedit quā obseruat. Si septies. imo septuagesies septies peccauerit hō et dixerit. penitet me. iubet vt dimittat ei. Nō est min⁹ misēicoz⁹ vt nō dimittat sibi dicēti penitet me. Plene sunt exemplis scpture sue de publicanis. de pccoz⁹. de adultera. de latrone. de petro Quis vo nesciat. q̄n mens eucharistie sacramēto se rite subiiciens. dicat ex animo. penitet me. Quo dicto vincit carnem vt nō sibi rebellis sit ad p̄ditionem si nō sponte se dederit rursus mancipiū sibi. serua vilis effecta p indignā libidinē aut furoz̄. Ast forte dicet aliq;s. Dñationē mētis supza carnē esse fragilē seruitutiq; pclive fatemur qm̄ et thesauz nr̄m habem⁹ in vasis fictilib⁹. ne ds gloziet. ꝑ assit robur fidei q̄ p dilectōez opatur. Accedat fides hmōi mēs vtiq; dña fiet inuincibilis. Poterit q̄dez a cozpe violēta morte tolli sed nō vincet. imo victrix cozonabit. Nolo p exempla singula mozari. Turba martirū oim de oñi etate et sexu p fert testimoniū oñi exceptione vel calūnia mai⁹. q̄z plurimi sub eodē pene momento. de reprobis p oēz

vitam seruis sue carnis. fecit fides xpi dare carnem suā ad mortē Roman⁹. Genesius Josias. latro bon⁹ mille alīs tā subito mens eox dña ta est carni tā feliciter et fortiter ex eius subiectione sunt in eternū triū phatores effecti.

Nonū bonū Jim geniti uam dat.

Cibus habet hoc ꝓpriū dū nutrit omedentē. vt tpe⁹ suo faciat habilē ad generationē Semen em̄ superfluū. est alimenti. nō in quali sed in quanto. ꝓuenit inde stimul⁹ et tps amā/tiū. Plane qñ venit plenitudo tpis deus dedit cibū eucharistie. fecit p ipm̄ mentē esse verbigenā sterilita/te depulsa. Cibus iste iuxta p̄missa. restaurat. satiat. delectat. roborat. auget. obdormire facit. Quid cōse quēti⁹ q̄z vt vim genitiuā det. Jmmisit dns soporē in adam. ex ei⁹ costa vice seminis statuit eā in mulie/rem. Mysteriū est xpi dormientis in cruce. et ecclesie sponse. Hunc xp̄m inebriatū vino caritatis et nudatū senior iudaic⁹ filius irrisit q maledictus est. Contēplabaris o maria qm̄ si mens exemplo tuo sit dña. fit apta ad generationem verbi. Tua em̄ interp̄tatio dñaz sonat. Et certe ita decebat vt ad dñaz mitteret angel⁹. partu dsecrādā dīno. pari/turā q̄z dñm dominantiū. hoc quo ad lr̄az de carnali generatione verbi. nō secus de generatione mentali. Contemplabaris omnia que de spirituali despōsatione dei q ani me notata sunt in scripturis preser tim in canticis canticox. Intellige bas omnia quēadmoduz vergunt in hanc sententiā. Ecce p anagogi am virginalis aliqua mens nutrita cibo vitali. manet in se tanq̄z in ciui tate. i. ciuiū vnitate. q̄ sē cogitatōs q affectōes ordinate Ciuitas hec ē galilee p transmigrationē eternā. per volubilitatē obedientie. per ro tam interminabilem circa beatissi/maz trinitatez. Huic ciuitati nomē nazareth ob floridam conuersatio nem. mittitur angelus a deo fortis scz instinctus diuinus. ad mentem hanc virginem/ desponsatam sed nō in concupiscentia iunctā. viro qui est spirit⁹ suus intellectualis sonās in augmentū Jdeo nomen eius Joseph de domo Dauid regis vtiq̄z celestis manu fortis. Et nomen virginis maria q̄ dña salutat vt gr̄a plena. turbat vt verecūda. cogitat vt prudens. qualis est ista salutatō Confortat. edocet. assecurat p in/stinctū qm̄ spūssanct⁹ supueniet i se purificās eā ab omī concretione materiali. et virt⁹ altissimi verbū p̄fis obūbrabit sibi p secretū sui lūis il lapsū. Jdeoq̄z et qd̄ nascet ex illa sanctū. vocabit filī⁹ dei. Credit optat dsentit et concipit. efficit verbigena mox vt obediendo dixerit. Ecce ancilla d.f.m.p̄m v.tuū Cōtempla baris expiens quotidie mentē tuā o maria filiū dei parturire p amorosox exercitia donox donec i bethleē domo panis celesti. nascet. Hic iam non puer nec vir perfect⁹ nōiat. et collocaret nō i p̄sepio. nec in throno

patris summi et astares a dextris eius regina. que omnia ecce cõpleta sunt in te. Ideo beata que credidisti. Ideo p hanc beatitudinẽ obsecram⁹ mentes nostras tuis precibus diuino germine repleat eucharistie sacer cibus.

Decimũ bonũ. transformat

Nullus inuenit illapsus intimior in corpalibus q̃z vt cibus conuertatur et transformet in cibatũ. Manet iã nõ in se sed in comedẽte. viuit eius vita nõ sua. Scim⁹ p ex voce dñi dixerit Aug⁹. Cibus sum grandiũ. Cresce et manducabis me. Nec tu me mutabis in te sicut cibũ carnis tue. sed tu mutaberis in me Notauit hanc intimitatẽ xp̃us qui olim sub nomine sapientie posuisse se dixerat mensam et miscuisse vinũ. Nouissime cum cenaret cũ aplis. Ecce inq̃t dispono vobis regnũ vt edatis et bibatis sup mensam meam. Poterat infirmos aut carnales mouere vt crederent p regnum dei sit esca et potus nisi verba sapientie p̃ius nos a tali suspitione reddẽret alienos. et aplis expressisset imo et xp̃s affirmasset p erũt in gloria sicut angeli dei qui nec nubent nec nubent p̃fecto nec ideo comedent aut bibent. cibũ carnis. Quid autẽ sit iste panis et iste cib⁹ regni celorũ docuit xp̃us intelligi dũ ait Qui manducat meã carnẽ et bibit meũ sanguinẽ in me manet et ego in eo Est igit hũc cibũ manducare in eo manere Contẽplabaris o sapientissima femina q̃m in eucharistie sacramento fit trãsformatio panis in essentia sua remanentib⁹ accidentib⁹. Ituero dũ mens in deũ transformat remanet quidẽ essentia mẽtis ⁊ accidẽtia noua succedũt non fantastica. nõ materialia. ⁊ deiformia diuina claritate radiãte. Trãsformamur inq̃t aplis de claritate in claritatez. de claritate cõmunis notitie rationalis adquisite in claritatẽ fidei deiformis infuse. de claritate hac fidei in claritatẽ intelligẽtie. Et de hac demũ in claritatẽ saporose et sapiẽtialis experientie. Experiebaris transformationẽ istã in sumptione sacri cibi. ꝓterea hĩc de voluptuos brutalib⁹ docuit pbia apud boeciũ p deformant in beluas Ita de sapientibus elicit p in deũ transformãt. Denicq̃ sicut p̃mi sunt belue vel pecora in effigie corpis hũani. Ita de secũdis recte dicim⁹ p sũt dñi sb hũana specie trãsformati. Lex hui⁹ transformatiõis cognitio sed experimentũ et sentimentũ longe beatius

Undecimũ bonũ Inarrat

Dederat olim dñs anime rationali pignora sue dilectõis pulcras arras sue desponsatõis celũ et terrã ad ei⁹ obsequiũ simul et solaciũ. Cõtemperant has arras plurimi ec̃ pbor̃ atq̃ eis oia viluerãt. Dedit ad extremũ se ip̃z parit i arrã p̃ciũ dñi i B sacro cuiuio iur̃ cãticũ

ecclesie future glozie pignus dat
Contemplabaris o dilectissima mulier sedula mente cū grā actione pign⁹ et arram desponsationis tue nō in una tm̄ sz in qualibet creatura refulgere. Dicebas ad intuitū cuiuslibet. arrā hanc dilectionis sue otulit mihi dns spōsus me⁹ Dedit omnia mihi. et nō min⁹ mihi qz cū multis. imo tanto iocundius quāto nulla sine socio iocunda possessio. dedit omnia mihi. quatin⁹ ipz cū omnib⁹ et sup omnia ognoscā. colam. diligā. laudē. et adorē. Dedit celū et terrā. Quid em̄ hoc indigebat? Dedit et omnia que in eis sunt in osolatū vel famulatum. Ecce pignus amoris. Addit mai⁹ in reparatione quia pter nimiam caritatem suam exinanīuit maiestatem suam vt acciperet causa mei. p me seruilem formā. frater effectus et fili⁹ ex deo rege dño et pre. Creuit itaqz arra beniuolentie simplicis in dilectionē gratuite electionis. Si dilectio nomen hz. Proinde plapsa ē dilectio in amiciciā que addidit ad dilectionē signa mutua cum omunicatione secretoz qñ cū hōib⁹ ouersatus est. Jam inqt nō dicam vos seruos sed amicos. Amicitia em̄ p inde plapsa est in zelū. pter singularitatē amicicie que nō cōpatit' societatē in amore. qualis est sponsi ad sponsam et ecōtra. dū et si societas rumpet fedēa pactionis. zelotipiā hāc osequit' inamoratio qua lē suo modo exprimur in stulte phi-

locaptis hāc senserat qui langues dicebat. vulnerata caritate ego sū. postremo nil supest nisi plena et secura possessio. Hec nōiat' pprie in bonū charitas. i. cara vnitas de q sequēs est vltimū eucharistie bonū

Duodecimū bonū vnit

Hic finis. hoc oplementū omniuz que dicta sūt aut dici pñt sup cibi isti⁹ laudib⁹. fructib⁹ et effectu. Totus ob hoc mund⁹ creat⁹ est exteri oz et interioz. Ad qd inquies? Certe ad vnitatē vt omnia sint in vnum ossumata. hoc est illud verbū de q xps. Porro vnū est necessariū. Et diuin⁹ dionysi⁹. omnia vno participant. Demūet ipe theologiā suaz mysticā in vnione supza mentē constituit Unionē hāc preposuit sponsa p fine dilectionis sub osculi nomine. Osculetur me osculo oris sui. Consonat aplis. vn⁹ panis et vnū corpus multi sum⁹. omnes qui de vno pane et de vno calice participam⁹. Cōtemplabaris o beatissima beataz vnionē istaz sub velaminib⁹ et symbolis multiplicit' insinuatā. qualis erit i patria vna domp̄ris et mansiones multe et vnū ouile et vn⁹ pastoz. vn⁹ denari⁹ diurn⁹. vna corona. vnū brauiū. vn⁹ lectul⁹. vn⁹ sin⁹. vnū cubiculū. vnus nidul⁹. vn⁹ panis. vnū corp⁹ q vn⁹ spūs. vnū gaudiū penetralis otemplās oēs has siltitudines. Sed nescio si difficili⁹ et pfundi⁹ sit ad intelligendū verbū xpi q dū trāsitur⁹

ad patrem oraret p electis vt sint vnū inquit oſūmati in vnū. Et rursus vt sint vnū sicut et nos vnū sumꝰ. Maior itaq; vel singularior vnitas nulla ē q; beate trinitatis Magna igitur et singularis est vnitas omniū electoꝝ inter se et cum deo. Magna q admirabilis est vnio humanitatis xpi in vnitate psone verbi. Sz si p intellectū secludaꝫ vnio beatifica. hec secūda erit inq; eligibilior ꝑma. Da sapiētissima beatorū omniū. da posse me quicq; in re tanta scribere qō sentit aut sentire desiderat hebes mēs mea. da te illustrante et deo ꝓpicio aliq̄d balbutire. Assumiꝫ i primis manuductio imaginatōis nō vt duret ꝫ vt trāseat. Imagineꝫ circulꝰ more mathematico. ex cuiꝰ centro medio invisibili penitꝰ et vnico ꝓtendāꝫ linee recte vsq; ad q̄libet punctum circūferentie. Trāscendat ratio vel mens imaginationē et advat q cētrū. habeat vim ognitiuā qualē hz angelus habeat siꝫ quelibz linea recta/a centro egrediens ad circūferentiā vim hmōi ognitiuā. Constat ex hac ypothesi qꝰ q̄libet linea p ognitionē nō solū p t̄minationē attinget totū punctū Neq; em̄ pōt dici q partē vnā vna. alterā altēa. solū apprehendat cū ps eiꝰ non sit. Centrū similiter intelliget singulas lineas a se ꝓtensas ad circūferentiā. maxime si ponaꝫ q iste sit ambitꝰ actiuitatis sue et ognitōis. Ascēdat adhuc sublimiꝰ mens nr̄a q ponat q illud centrū spere intellectualis nō accipiat ognitionē linea ꝝ a se ꝓgredientiū p receptionē cuiuscunq; motiōis obiectali s ab extra sed in se sit ex se sufficiens omniū cognitio. Ecce q hucusq; nihil posuimus a magnis et eleuatis pbis alienū. Si dixerimꝰ deū esse centrū tale. talis ve nature. Accedat modo fides aut intelligētia p fideꝫ purgata. illustrata. roborata. eleuet mētē supꝑ pbias. sequētiū solā expientiā effectuū ad inuestigationē cause ꝑme. Doceat fides quēadmodū deus q̄ centrū ibi positū. nō educit ex se lineas aut circūferentiā ex se causat extra p effectꝰ. nisi pure libē contingenꝫ qr plane/ bonoꝝ creature sue nō eget sufficientissimꝰ p se sibi. Porro sicut nō efficit aliq̄d extra se nisi pure ctingenꝫ Ita nec obꝯicit se p modū forme intelligibilis cuicūq; intellectui creato nisi pure. libere ctingenꝫ sub quacūq; ratione. Sit ista ratio absoluta entis. Sit denominatiua ratio vniꝰ/p indiuisionez sui. Sit denōiatiua ratio veri p cōpationē ad intellectū. Sit denōiatiua ratio boni p opationē ad appetitū. maxime ad appetitum rationalē vel intellectiuū seu mentalem qr ꝓprie solus talis est ꝑmi boni capax q eiꝰ pticeps esse pōt sicut q intellectꝰ ꝑmi veri. Consequenꝫ adiuuet imbecillitatē nr̄e mētis illustratio tua virgo sapientissima quatinꝰ istā quā q̄rimꝰ vnionē attingamꝰ. Etsi non hic p expientiā facialem.

saltē p intelligentiā discretiuā et p
ceptionē directiuā. Concessū inue/
nio et deductum a magnis mundi
phis maxime platonicl. q p virtu/
tes purgati animi pt intellect⁹ se/
par⁹ a corpe vniri. formari susten/
tari in deo phmo et vnico oim cētro
Cōcessit hoc aduersari⁹ noster pca
cissim⁹ Auerrois. Errauerūt tñ isti
et defecerūt scrutātes scrutinio. qz
viā q hostiū scalā et vehiculū pue/
niendi nō habuerūt aut reiecerunt
dām nrm Jhm xpm. Rursꝰ qz deū
nō sicut deū glorificauerūt bñ viue
do et humilit gras agendo pie qz
colendo Erat eoz intelligentia dis
cretiua nō satis q̄dez clara de deo
sup hic q nūc. quale habēt q demo
nes. sed sine humilitate pietate et
deuotione et caritate. In elatione
oculoz. in exaltatione cordis. in su
is nō dei viribꝰ spez habētes. Ve/
nit xps tuus et nostēr obñdicta se
viā et exemplar oppositē humilita
tis exhibuit factꝰ obediēs deo vsq
ad mortē. mortē āt crucis. quia nil
abiectius poterat cogitari Cur sic?
vt eleuatꝰ a terra. i. ab omnibꝰ q̄ ter
reni hoies querē pnt trahēt ad se
omnia. tā exemplo tali. q̄z auxilio in
uisibili Postremo qz transiturꝰ erat
ad pfez. etiā corpaliter videntibꝰ
discipulis cū quibꝰ eras humillima
creaturaz. relict hoc pignꝰ dilectio
nis hanc arrā eucharistie que nos
osūmat in vnū. Nā q̄d dici pt vni/
tius q̄z q̄ manducat meā carnē et
bibit meū sanguinē in me manet et

ego in eo. De inesse et mansione su
p admirabilis pr̄sus ista sententia
Qui mānducat meā carnez et bibit
meū sanguinē in me manet et ego
in eo. Nec minꝰ admiranda simul et
amplexanda que sequit. Sicut me
misit viuens pater et ego viuo ppt
pfez. et q̄ mānducat me et ipe viuet
ppter me. Deniq̄z subdit. Qui man
ducat hūc panē viuet in eternū. Et
qm̄ alio tpe et loco xps ait. In do
mo pris mei mansiones multe sunt
Et itez de diligēti se. Et pr̄ meꝰ in/
q̄d diliget eū. et ad eum veniemꝰ et
mansionē apud eū faciemꝰ Subda
mus aliqua de hmōi mansione per
quā noster emanuel q̄d interp̄tatū
est nobiscū deꝰ manet in mānducan
te se. et manducās in eo. Mansio in
alio p̄supponit esse in. Sūt aūt bm
grammaticos. xvi. modi essendi in
quos pōus restringit ad octo. ad/
dūt aliqui nonū Eo sub opendio
dicamꝰ q̄ esse in alio maxime p mā
sionē dicit duo. Dicit em̄ distinctio
nē aliquaz qz nihil vnū penitꝰ sine
quauis distinctione reali. vel ratio/
ne substātiali vel accidentali abso/
luta vl relatiua dicit esse in aliquo
licet bñ ocedamꝰ aliq̄d esse idē sibi
ipi resoluēdo locutionē ad hāc ne/
gatiuā q̄ idē nō differt a se ipo. Di
terū q̄d importat mansio ōt q̄ndā
vnionē seu ouenientiā duoz in ali/
quo quasi tertio. siue illud tertiū sit
substātia siue sit res aliqua relati/
ua siue sit accidēs absolutū siue re
latiuū Sublata em̄ p intellectū omi

uenientia ad inuicē/nō remaneret mod⁹ cur vna res diceret esse in altera. ffiet hoc ꝑspicuū quisqs modos essendi in. discutē voluerit. Ez veniam⁹ ad cōpendiū sup ꝓposita mansione/Mansio mutua māducantis cū manducato in eucharistie sacramēto manifestā hz māducantis et manducati distinctionē et diuersitatē. Supest idcirco solum inuestigare q̄d est illud in quo vniunt. Et ꝑmo dici neq̄t q vniant in eadē essentia sicut tres ꝑsone distincte sūt eiusdē penit⁹ essentie. Jñ cōsurgit q pater est in filio et fili⁹ in ꝑre et spūsancto ꝓ circūincessionez q̄ nulla ꝑt esse maior. Sic em̄ euangeliū sc̄i Johis incipit. In ꝑncipio erat ꝛbū. et verbū erat apud deū. Sed neq̄ est ista vnio in identitate relatiua ꝑsone quēadmodū i xp̄o tres nature vniunt. Porro nō ē vnio q̄ est ꝓ participationē carnis eiusdez qūo tu beata virgo cū filio tuo cōmunionē sortita es vt diceret singulariter. dñs tecuz. et q filio tuo singulare prepasti hospiciū. Māsio quā inq̄rim⁹ nō est tm̄modo generalis in existētia q̄ de⁹ hz esse in rebus ꝓ potentiā. p̄tiaz. et essentiā. ꝑm triplex gen⁹ cause. Efficientis qua hz de⁹ esse in reb⁹ appropriate ad potentiā. formalis ad p̄tiā. et finalis ad essentiā. qm̄ hoc modo est in re qualibet vsq̄ ad insensibilia et demones. Jmo et si ꝓ impossibile res nō dependerēt a deo i aliquo genere cause. tm̄ ꝓpter immensitatē suā qua diceret de⁹ adhuc esset in reb⁹ qz videlicet res nō essent sine deo ipas penetrāte neq̄ deus sine eis. Ez neq̄ māsio quā q̄rim⁹ fundat sufficienē in diunctione donoz nō gratificantiū qualia numerauit aplus de diuisione gr̄az ioquēs. q̄ iz sint a spūsancto. p̄t nihilomin⁹ esse sine ipo. supplēt doctoēs gratificāte vel acceptāte qz cōstat istas gratias esse non posse. ipso nō opante ꝑm triplex genus cause. imo si scrutamur acutius nulla res ꝑt dici esse i deo et ecōuerso nisi ꝑm aliquā hitudinē cause vel ꝓductionis vel cōicationis. accipiendo ample no⁹ cause ad creationē et ꝛbuationē. Et sic̄ Richᵭ extēdit in dīis ad ꝓductionē psonaz ꝫ nō admittit a modernis. Sic em̄ pater est in filio qz dmunicat essentiaz quā hz ꝑmit⁹ et fontalit̄ ꝓducēdo filiū. et nō q sit pfectioz filio vel fili⁹ impfectioz. ꝫ hec est ꝓductio ex ꝓprietate primi principij. sicut est ex ꝓprietate filij q recipiat a p̄re totū qđ ē p̄ris. secluſa ꝑmitate ꝓducēdi naturali modo filiū altez. dmunicat nihilomin⁹ ꝑmitatē respectu spirationis spūsancti modo liberali. Sanct⁹ vero spūs nō ꝑt vltra hr̄e ꝑmitatē nisi respectu ꝓductiōis creaturaz vt vnū ꝑncipiū cū p̄re et filio.

¶ Mānsionis dueniētia quā inq̄rim⁹ dsistit in habitu vel actu vel vtroq̄ gr̄e gratū facientis vel dsūmate sic̄ in p̄ria. vel inchoatiue sicut in via dsonāt doctores. Seq̄t ex ꝑmissis

p indirectū. Stem⁹ igit in hac veri
tate et videbim⁹ qūo sūt in domo
pr̄is multe māsiones et tñ vnica ē.
Multe quidē ꝓpter multitudinē sin
gulariū gr̄az formaliū differentiū
in pfectione sicut stella differt a stel
la ꝑm ap ꝑm in hoc ꝓposito. Est āt
vnica gr̄a gratificās obiectalit. cla
rius et obscuri⁹ nō in actu suo intrin
seco (qui certe vnic⁹ est. et immēsus
et idē) sed in effectu extrinseco. Sic
saluat illud de ꝓsa q vna vox est
letātiū et vnus ardor cordiū. Tra
hit ad idē illud ps. In voce exulta
tionis et salutis son⁹ epulātis. Nō
dicit in vocib⁹ et sonis. nec dicit in
vna voce et sono Traheret nos si
sequi vellem⁹ ad amplissimū istam
de canticis materiam et armoniā.
quēadmodū vnica est simphonia
in vniuēso tanq̄ in organo magno
qm̄ vnica vox est et vn⁹ sonus vel
vnison⁹ docent⁹ Jn̄ et armonia et
concent⁹ et simphonia et vnisonus
vel monicordū sua interptatiōe di
cunt ab vnitate. Et hoc quidē gra
tissime et appropatissime ad versus
psalmiste nūc inductū. Cōsonat ad
māducationē vel epulationē eucha
ristie q respicit insup simphoniā il
lā et chordū. dum occiso vitulo sagi
nato pro reditu filij dicebat pater
euāgelic⁹ duro et dissono fri. Epu
lari q gaudere oportebat. Sz alibi
copiosissime materia hec vtinaz sa
lubriter a nobis tractata est i vtra
q lingua. Mansionis hui⁹ dueniēn
tia lz sit vnica in radice gr̄e gratū
sup magnificat
facientis. fortit nihilomin⁹ notatio
nes plurimas sine numero p scptu
ras sacras. Et hoc expediens est
scire simul et notare ꝓpter amplifi
cationē sanctaz meditationū q af
fectionū deuotarū dsequendā. cui
uis hoc nequeat ad plenū fieri nisi
fuerit hō spūalis effect⁹ et q̄i totus
deiformis aut deiformat⁹ aut dei
ficat⁹ ꝑm varios grad⁹ gr̄e in via
et dsūmatōis in pr̄ia. Dicit exēpli
gr̄a mansio dei in hōie et hōis in
deo vt hic dr̄ viuificatio q habitio
vite eterne saltē in radice vt hic vi
uet in eternū qz suā gr̄az hz. Dicit
āt apl̄s q gr̄a dei est vita eterna.
Dicit et osculū oris sponsi qđ pe
tit sponsa. Dicit lac et vinū et vn
guēta et oleū effusū. et tract⁹ et pul
sus ad sponsū. Dicit introductio i
cellaria. diunctio dilecti inter vbēa
spōse tanq̄ fascicul⁹ mirre. dr̄ suus
decor. sua quies in lectulo floridō.
hoc est donū ꝓfectū de sursū descē
dens nō ascendēs de deorsū. Hec
est sapia diuinit⁹ inspirata cū suis
laudib⁹ vniuersis. hoc diuinū silen
tiū. hoc sibul⁹ aure tenuis. hoc susur
riū vbi abscōditi. hoc vox q̄i aure
lenis. imo et tonitrui magni. Et vt
ad vnū colligam⁹ innumēa quicqđ
sonat mansionē vel habitationem
vel inhesionē vel vnitatē vni⁹ cor
pis et vni⁹ spūs. aie cū deo. sponse
cū sponso. vnice cū vnico. sub gr̄e
gratificātis nōie et radice. p̄ncipio
forma. et fine vnico vocabulo dat
intelligi qđ est manē in xp̄o p mu/

tuū gr̃e cõplexū. Inuenies ãt sp in hac mansione qũlibet nõiet habitudinẽ cause ad causatũ et econtra Sic materia de qua mi⁹ videt dr esse in forma nedũ qz recipit influxũ formalẽ ab ea sed qz cõicat sibi potentialitatẽ subiectiuã vt substet in ea sicut in materia. q̃uis dr solũ patiẽs nihilomin⁹ appetitiua simul est vt accipiat formã vt pficiat ab ea. Sic locatũ appetit locũ vt dseruet. et loc⁹ locatũ vt dseruet ipsum. Silr de⁹ q̃ bonoꝝ nr̃oꝝ non eget vult gratuita pietate cõicare se creature sue. p̃sertim rationali. q̃ cõicatio dr inhabitatio p̃m tripler gen⁹ cause extendẽdo ad creationẽ q cõseruationẽ q obiectalẽ motionẽ. vel immutationẽ vocabulũ cause. Plurimũ est ista dsideratio p ognitiõe quidditatl. ip̃i⁹ mãsionis rez i deo iuxta illud philosophicũ qđ paul⁹ theologicũ fecit. In ipo viuim⁹. mouemur q sum⁹. Fas porro ouertibile dicẽ est. de⁹ in reb⁹ suis est p potẽtiã pñtiã et essentiã modo dicto. Sz in aliq̃b⁹ vltra simplex esse confert bñ esse. maxie p gr̃az et gloriã Et hec inhabitatio respicit influentiã diuinaz q̃ supaddit, ad naturã et essentiã. Mãsionis hui⁹ ouenientiã gratuitaz. pfecto felix q̃ posse/derit habitualit. felicioz q̃ actualit cũ habitu. Sz felicissim⁹ q̃ reuelata facie trãsformat⁹ fuerit in eandem imaginẽ. de claritate in claritatem tanq̃ a dñi sp̃ act⁹ duct⁹ et tract⁹ ita q̃ sẽtiat p illũiatos cordis oculos. Sicut imꝑcat apls supeminẽtẽ scie caritatẽ xp̃i. hoc ẽ gr̃az hãc diligentẽ et carã vnitatẽ ad simplificã deitatẽ. Multi q̃dez sunt q̃ hñt in habitu sicut pueri nouit baptisati. Multi q̃ in actu possident et exercẽt dñ merent. Sz pauciss̃imoꝝ est sentire distincte et apte nexũ istum. mansionẽ istã. vocẽ istã ꝓpter occursatiões curaꝝ in memoria fantasiarũ in intelligẽtia et ocupiaꝝ. q̃uis minime criminaliũ in volitiua vel affectiua. Sentiũt hãc gr̃az inhabitatõis xp̃i et sp̃ussancti q̃ cum apl̃o mente excedũt deo. q̃ ꝓterea sentiũt opationẽ intra se verbi dei. De quo dic idẽ apls q viu⁹ ẽ sermo dei qz loq̃ ꝓt cũ quolibet et efficax et penetrabilioz oñi gladio ancipite quez gladiũ venit xp̃s mittẽ in terrã vt ptrãseat vsq̃ ad diuisionẽ aie et sp̃us vt ferat sp̃us surs̃ũ q aia maneat deorsũ qđ fieri nequit nisi maxia pax fuerit et silentiũ taz surs̃ũ q̃ deorsũ. nisi ꝓterea fuerit diuisio opagũ et medullaꝝ et cogitationũ q affectionũ naturaliũ sese cõplectentiũ. Fiat etiã discretio cogitationũ et intentionũ simpliciũ naturalit adq̃sitaꝝ vel adq̃sibiliũ et remaneat in sentimẽto et expientia Sol⁹ felix ist̃ gratuit⁹ deiformis illapsus et influx⁹ sp̃us Jh̃u xp̃i pl⁹ supeminẽs in sp̃ũ et mẽte sup aiam q̃ distat celũ a terra. Dicim⁹ opationẽ vitalẽ nõ ita penit⁹ esse candẽ in sp̃ũ vel cũ sp̃ũ et aia. Sẽtiũt hãc gr̃az actualem et expimentalẽ. non

quidē oīes qui digne manducant
corp⁹ xp̄i et in quib⁹ manet xp̄s et
ip̄i in xp̄o sicut modo dicebamus.
Sed ve etiā cordi hōis qđ prauū
est et inscrutabile. qz putauerūt ali/
qui gloriātes in se et habētes cor
elatū et exaltatū et elatos oculos
ambulātes in magnis et mirabili/
b⁹ sup se neqz hūiliť sentiētes. Puta
uerūt inqz vel ex ꝺsuetudine sensuū
exercitatorz sic aliqñ fit i habētib⁹
ꝺsuetudinē ꝓphetādi vel ex diabo/
lica illusione excecāte cor iusto sed
occulto dei iudicio tāqz in somno
graui. sentire distinguē et expiri in
se regnū dei hoc intra se et dicē ex
sentētia. Defecit caro et cor meum
de⁹ cordis mei. et ps mea de⁹ i eter
nū. Sz mēticbať iniqtas sibi. Bea
ta igiť et ter beata sp hūilitas quā
sol⁹ docet et dat ille q̄ ait. Discite a
me qz mitis sū et hūilis corde. De/
niqz. btūs vir q̄ sp est pauid⁹ et exul
tās in tremore oplēs illō qđ ē ois
hō. Deū time et mādata ei⁹ obser/
ua. Nō ꝙ timor hūan⁹ mūdan⁹ et
seruilis stet cū caritate q̄ talē oīez
timorē mittit foras. Sz nō illū p/
fecto castū qz manet in eternū. Du/
get pot⁹ assidue vsqz ad gloriā cō
firmatā in qua firmať et sistit. Ma/
nifestū est igiť magnū pictatis sa/
cramentū qđ manifestatū est i car
ne. iustificatū in spū et est assumptū
i gloria Neqz min⁹ mirabiliť i hac
sacra māducatione sacramentū ƀ
pietatis exhibeť. qđ q̄dez manife/
stū est in sensibilib⁹ signis panis et
vini velut in carne ꝿ ꝙ gr̄az cū fide

sup magnificat

spe et caritate iustificat hōis spiritū
et quodāmodo assumit. in gloria
qz fides dirigit ad imaginē specu/
larē glorie ďi Spes erigit vsqz ad
interiora velaminis eiusdē glie dei
Caritas vero se erigit subintrat et
ap̄phendit et astringit dicēs. Inue
ni quē diligit aia mea. tenui eū nec
dimittā. Subinde vox ei⁹ est suna/
mitis ad helizeū. viuit dns et viuit
aia mea qz nō dimittā te. Apprehē
dā te inqt aia in cāticis et introdu
cā te in domū mr̄is mee et in cubi/
culū genitricis mee Felix introdu/
ctio et nota sūt q̄ sequūť. Quest⁹
ꝓterea magn⁹ est pietas hec cū suf
ficientia. Reponit eñ cor hōis in se
de sua et in centro et in loco qñqz
primi⁹ dū pl⁹ est cor assimilatū. de
puratū. et illūiatū cū pondē maio/
ris caritatis. Exemplū in magnete
ferrū trahēte nūc vehemētius nūc
remissi⁹ pro qualitate medioz. nā
si circūliniať ferrū p alliū suspendit
vis attractiua. Dictas itaqz subin/
de valet ad oia qñ reddē docet et
ordinare put vnicuiqz debitū est.
deo sibi et primo ꝼm genus omne
passionū vel affectionū ivt gaudeat
speret timeat et doleat sic optet mo
derata ꝼm circūstantias oēs put
sapiens iudicabit et debita pij cor
dis armonia suadebit. Dicam⁹ ꝓ/
terea ꝙ māsio mutua mādducantis
hoc sacramētū cū xp̄o manducato
saluari nō p̄t neqz ognosci sine cor
dis mētalis motu. Ita eñ dicebat
Bernard⁹ pluries expt⁹ sentire se p̄
sentiā verbi ex motu cordis intelli

ge mentalis. Jñ etsi nõnulli voluerint hanc mansionẽ posuisse sine habitu grẽ distincto a spũsancto nulli tñ negauerũt motũ cordis distinctũ tã a deo q̃z a corde seu mente cordis q̃ motꝰ cordis totꝰ fit supernaturaliter p infusionẽ ac illapsum spũssancti mouẽtis cor. qualiẽ nulla facẽ possz creatura. imo nec ipa mens sola taliter se mouẽ possz. q̃z uis sit instrumentũ se ipm mouens. sed non tali motu deiformi nisi dẽ a spũsancto. Iste ãt motꝰ est nexus ipe mediꝰ quo xps est in manducãte se digne actualiter. q manducãs in eo. ita p recipiẽs istũ motũ tanq̃z si corda musicalis pcutiendo sonore moueret. reddit illuz motũ et istũ sonũ deo. quẽadmodũ filiꝰ recipiens spm̃sanctũ a pre p inspiratiõnẽ actiuã pris. reddit p eãdẽ vim spiratiuã quã recipit spm̃sanctũ patri. Agit ergo et agit aia manducans actualiter digne xpm q in eo manens. qz sez facit illũ actũ p acceptionẽ et redditionẽ spontaneaz esse suũ. Qualis ãt sit iste motꝰ aut q̃d. dixerũt aliq̃ nõ esse rem absolutã vel formã. vel respectiuã seu relatiuã. Alij p est oplere significabile sez aiaz sic se habẽ. Alij formaz posuerũt esse absolutã de genẽ qualitatis. Alij tenentes idẽ p simul est forma respectiua. addiderũt subiectũ denõiare esse tale vitaliẽ immutatũ et deo acceptũ. vñ nec tali denõiatiõe posset informare subiectũ non ognitiuũ vel affectiuũ. Et qm̃ deꝰ nõ pt esse talis forma ostituẽs vel informãs q relatiua dependens Jure damnatꝰ est parisiꝰ articulus tali positioni fauẽs. Silr in decretalibꝰ sũmoz pontificũ. p deꝰ solꝰ est formalis beatitudo siue lumen glorie nihil actu superaddito. Nec celeberrimꝰ ille Hugo. neq; mgr̃ sententiaz vnq̃ ita ponẽ voluerũt. q̃liter improba quorundaz subtilitas sine modestia sine freno furiose se agens trahẽ conata ẽ Ptz ad extremũ sensus aplici verbi vnũ corpus et vnꝰ spũs et vnꝰ panis sumꝰ Et alteriꝰ Luce Erat cor vnũ q aia vna. Intellectꝰ insup totiꝰ illiꝰ celestis sermonis nocte iouis sancta p tria capla licet exclamare cũ xpõa canticũ illud. Ecce q̃ bonũ et q̃ iocundũ habitare frẽs in vnũ. Sicut vnguentũ in capite xpõ. xpi aũt caput deꝰ est Reliqua ãt q̃libet creatura. marie aũt rationalis ẽ corpꝰ eiꝰ. vestimentũ eiꝰ. mons eiꝰ. Mons quidẽ hermon pus anathematisatus. et mons syon iustificatꝰ. Et q̃d ros nisi grosus illapsus illiꝰ. Ego ros et israel quasi liliũ germinabit. Deniq; dar̃ credi dar̃ etiã sciri. datur et aliqualiẽ intelligi. ꝫ q̃z beatiꝰ erit et expiri quõ deꝰ hospes glorioissimꝰ erit oia in oñib; modis vt potiꝰ expositis. Sed plus docebit verbũ istud impressũ menti q̃ expssum ore. dũ ipo plene viso toto ore totaq; auditate fruemur Quã fruitionez et temporalis perceptio corporis et sanguinis prefigurat

Cõnecremus quasi p notula centesima qõza ginta notulas seu minutias theoreumatũ qõzaginta Unitatẽ dei p vnitatẽ centralis pũcti posse manuduci. Hinc est ex pbis dei descriptio q est spera intelligibilis cuius centrũ est vbiq3 circũferentia nusq3 Unitatẽ dei absq3 creaturis posse itelligi Unitatẽ dei absq3 ipi9 absoluta entitate ñ posse intelligi. Unitatẽ dei nõ posse otinuo et tpe pfecte intelligi. Unitatẽ dei nullaten9 a creaturis dependẽ. Unitatẽ dei nẽario creaturaz p̃ producibilitatẽ virtualiter includere. Unitatẽ dei necessario suã eternitatẽ ocludere. Unitatez dei nõ necessario quãlibet distinctionẽ fozmalẽ intrinsecã ex pte rei quo ad nos concludere. Unitatẽ dei nõ necessario p̃ducti onẽ actualẽ creaturaz supponẽ vel iferre. Unitatẽ q3 numeri et ozdinẽ creaturaz existentiũ. referri ad diuinã q3 vnitatẽ q monadẽ opoztere ꝑm triplex gen9 cause. efficiẽtis exẽplaris. et finalis. Unitatẽ diuinã gignere vnitatẽ et in se suã reflectere vnitatẽ p amoẽ spiratiuũ triangulo intelligibili pfecte circulato Unitatẽ dei posse plus aut minus intelligi p libero arbitrio sue motionis obiectalis nunc sine visione creaturaz. nũc cũ visione plurium vel paucoz. Exẽplũ de lineis oñibus terminatis ad centz q3 quelibet si punct9 centrat ad eas libere

sup magnificat

otradictorie influeret ognitiõnem aut lucẽ posset intelligẽ centrum. lineis egredientib9 nõ ognitis aut inequalit ognitis. Unitatẽ diuinã se ipa se inuariabilit habẽte. ognoscere variabilia immutabilit. mutabilia futura p̃tialit. contingentia necessario et certitudinalit. nullam tñ iõ ponẽdã esse otingẽtiã intrinsecã in deo sicut nec tps. nec locũ. nec cozpa. nec oplexiones. nec discursus. q3 talia scit et ognoscit. Et hic ẽ lapsus magnozũ doctoz q3rẽtiũ metaphisicã vbi logicus facilit se expediret Unitatẽ dei posse diuersissima p̃ducẽ ad extra nulla distinctione nisi psonali existente ad intra Nulla insup variatõne determinationis ad intra facta Et hic ẽ lapsus hoim grossi sensus ponẽtiũ nẽitatẽ fati aut foztunã in omnib9 Nec valentiũ p̃pidentie simplicissimã fozmã fozmalit intueri. neq3 cũ libertate humane volũtatis ipsam concozdare. neq3 cum peccatis hominum actionem dei iungere. neq3 cuz misericozdia reprobationẽ prescitozum. Unitatem dei potuisse q posse semp effectuuz varietatẽ educere et eductis p̃pidere et prouisa reducere ad se. qlibet ad p̃portionabilẽ vnionẽ Hic est lapsus pho/rũ p̃supponentiũ q ab eodez inq3/tũ idẽ nõ p̃uenit nisi effectus idem Nec ab ãtiqua volũtate nou9 effectus sine immutatione voluntatis Hic est lapsus eozũ qui putãt intel

ligere opationē dei ad creaturas absq; creaturis cōparatis Cū tñ intellectus vni⁹ correlatiui nēcario p̄ supponat alteri⁹ intellēm tāq; duo relatie opationis extrēa seu funda mēta Unionē nature intellectualis creature cū deo p̄ deū ⁊ in deo. alie cōsistere q; cetēarū creaturarū nō intellectualis nature qm̄ iste p̄cipi unt deū. alie nō Unionē nature in tellectual cū deo ⁊ p̄ deū ⁊ in deo nō posse nec debere cōcipi per trās formationē ipius intelligētie essen tialē ⁊ accītalē p̄ habit⁹ scz ⁊ act⁹ ⁊ obiectales influx⁹ seu vitales seu clarius loquēdo p̄ceptiuos Unic/ nem aptitudinalē nature intellēua lis cū deo p̄ deū et in deo consistē et attendi. p̄m triplicē ei⁹ potentiā in vnitate essētie que sūt vis memo ratiua intellectiua et volītiua Uni/ onē hitualez gratificā nature intel lectualis cū deo p̄ deū ⁊ in deo cō sistere et attēdi pro statu vie p̄m tri plicē v̄tutē theologicā i gr̄e gratū facientis vnitate Unionē actualē nature intellectualis cū ꝺo p̄ deū ⁊ in deo cōsistere⁊ attendi pro statu vie p̄m opationē p̄ceptiuā ⁊ moti/ uā triplicis virtutis theologice in radice gr̄e gratū faciētis Unionē actualē nature intellectuals cū deo per deū et in deo cōsistere vel attē di pro statu glorie p̄m operationē triplicis dotis in radice glorie seu gratie consūmate quas includit sil fruitio que est cōsummata p̄ceptō Unionē intellectualis nature cum deo aptitudinalē habitualē vel ac/ tualem in via vel patria non posse consistere vel attendi per transfor/ mationem nature diuine essentia/ lem in naturam intellectualē crea/ tam Unionē nature diuine cuz na tura intellectuali creata debere cō/ cipi per illapsus obiectiuos fieri cō formiter seu quadā p̄portione ad motiones sensibiliū et sensuū obie/ ctales et hoc altero trium modo/ rū ab aplo positoz̄ facialiter aut specularitер aut enigmatice perce/ ptiue Unionē nature diuine cū cre atura intellectuali radicalit plus attēdi p̄m vim tactiuā obiectalem. p̄portionaliter ad sensus materiales qui oēs in vi tactiua radicantur Nā et gust⁹ ē quidā tactus. simili/ alij sensus suo mō Consonat illud p̄bi. oīe agens agit per cōtactum Unionē dei cū creatura intellectuali p̄m vim cōtactiuā spiritualez obie/ ctalē esse vehementiorē intimiorem ⁊ puriorē nō sicut in sēsibus in q̄b⁹ tactus est materialiter et impurus Unionē dei p̄m vim tactiuā spūa/ lem obiectalem perfectius purius intimius et suauius attendi in via q; p̄m motionē obiectalez ad visū vel auditum spiritus percipientis. Unionem dei per eucharistie sa/ cramentum digne susceptum plus attendi p̄m vim tactiuam et gusta/ tiuā spiritales q̄uis in hac vnione actuent sens⁹ oēs spiritales suo mō saltē in enigmate et p̄ fidē p̄ spem

Unionem dei scōm vim tactuam spiritalez obiectalez actualē esse secretissimā. nec ꝓpi posse nisi ab accipiente. Sicut nec subiectū ꝓceptionis alibi vel extra est. Hinc ē illud Nemo nouit q̄ sunt hōis nisi spūs hōis qui in ipo est. Unionē dei cū natura intellectuali grad⁹ habere varios et multiplices ꝑ varietate obiectaliū illapsuū diuinoꝝ ꝓceptiuoꝝ et sentimētoꝝ Unionē dei cū natura intellectuali precellere post xp̄m in maria et osequēter oīb⁹ in patria. Unionē dei cū natura intellectuali. remotissimā esse a lucifero vel altero siquis sit damnatior eo. et osequent alijs in gehenna. maxime quo ad vnionē obiectalis illapsus ꝑm vim tactiuā ꝑ quā sentit̄ q gustat̄ q̄ suauis est dñs. Unionez dei cū natura intellectuali inter hec duo extrema patrie q gehenne medias intellectuales naturas plus aut minus recipe vel a se repellere. Unionē osūmatā omniū electoꝝ cū do obiectalit̄ effici ꝑ repletionē intuitiuā et nudā omniū sensuū spiritaliū et redūdantiū in sensuales tā ad intra q̄ exteri⁹ vt siue ingrediat̄ siue egrediatur natura intellectualis pascua inueniat. Unionem osūmatā esse cū quolibet electo singulariter et tñ omunit̄ apud oēs iuxta opationē centri spere intelligibilis respectu lineaꝝ egrediētiū et in centro diunctaꝝ Sic virt⁹ celestis influentie in spera corruptibiliū necessario diungit̄ ad centrum. imo veri⁹ ad deū. Unionē osūma/

taz recipe magis aut minus iuxta maiorē aut minorez circa centrum ip̄m q̄d est de⁹ virtualē et quasi circularē primationē. Exemplum de circulis spere. hec opatio omodioꝝ est q̄z ꝓ egressus creaturaꝝ fiat in star numeri ꝑ additionē vnitatum qꝝ p̄nt esse spēs multe eque ꝑfecte et oēs de necessitate diuncte deo sūt. sicut in centro linee Unionē cōsūmatā efficere vt sit de⁹ omnia in oīb⁹ cū tradiderit filiꝰ cū spūsancto patri regnū. qui fontalis est diuinitas et vnitas. qua simplicior aut vlterioꝝ neq̄t intelligi. Hec est apli a dionysio declarata. Unionē osūmatam si ꝑ intellectuales circulos accipiam⁹ oportere ꝑ cōuersum modum ad materiales speras celestes intelligi. q̄ quāto maiores sūt mole. tanto efficaciores in virtute. Spūalia vero quāto simpliciora et centro primiora plus hñt de influentia Uñ beata beataꝝ cōtinet oēs gerarchias in ambitu simplicissime virtutis sue. Unde regina celoꝝ et dña angeloꝝ digne vocata est. Unionē in eucharistia figuratā q sacratā desiderare nos q esurire. ꝑ ceteris bonis otemplatiuis debē. ꝓptēa sursuz leuare coꝛda a specieb⁹ materialib⁹ hostie ad xp̄i corp⁹ vez. q ab illo ad mysticū q ab inde ꝑ eleuatiuā vim et vnitiuā verbi diuini reduci ad ogregātis p̄ris diuinitatē q simplificā deitatē qua nil vltra. hec est dionysij. Unionē hāc nō posse nos osequi ꝑfecte sine dño illapsu segregante

mentez ab oñi alteritate.curis in/ super solicitudinibusqz depulsis.q̄ super mundane explicatis vt in di/ uinam monadē ogregemur et inef fabilib⁹ et ignotis ineffabiliter et ignote ogregemur.hec est dionysij Unionē hāc:nō posse nos ɔsequi nisi irruētia vndiqz fātasmata nos mētis puritate trāsuolare ꝑualea/ m⁹.hec Bernhardi. Erras inq̄t si ci tra expectas locū q̄etis secretū soli tudis serenū luminis tabernaculū pacis. Unionē hāc percipi motu cordis maxime mētalis esse presen tē.colligi vero suos effect⁹ et effica/ ciā viuacē ex diuisione spūs et aie cū depulsione vitio⁹ et reformati one virtutū in iocūditate q̄ suauita te in spūsancto iuncta magnificati one dei et exultatione spūs in deo salutari suo Dū in hoc ouuio mēs implet gra.et future glozie nobis pignus dat. Amen

Explicit quarta partitio.

Incipit quinta partitio

Per soliloquium exhortatozia ad meditationes hui⁹ sacramēti ꝑ no/ tulas quinquaginta.

Meditare nūc laia xp̄iana cui forte ɔtēplari non sa tis adhuc ɔcessū est Me/ ditare cū vehementi stu dio animi qualis et quāt⁹ sit iste q̄ tibi sacramētalit nūc offert. q̄z ma/ gnus. q̄z sapiēs. q̄z delectabilis q̄ be nign⁹. Esuriēs et paup es nihil ha bēs.plurima debes. tibi non suppe tunt merita vñ restituas. vñ dues fias.fortē nō vales ꝛ mēdicare nō erubescas. Sit tibi mendicitas tua lucrū tuū. Necessitas nescit verecū/ diā sicut nec hz legē. Ille tibi nunc offert si nescis q̄ ꝓpter te dixit q̄ pas sus et expt⁹ est. Ego āt mendic⁹ sū et paup. Tibi dat iste q̄ ꝓpter nos egen⁹ fact⁹ est vt illi⁹ inopia diuites essem⁹ Tantū tribuit ꝙ q̄i nihil sibi retinē videret. Dues eē debes cui diuitie largite sūt immense. Noli ca dere o aia xp̄iana in illā exprobra/ tionē vt dicas. Ecce ego dues sū et nulli⁹ egeo. Sciueris qz misēa es et miserabilis et paup ceca q̄ nuda et eo plus misera q̄ miserabilis si ꝛ ignozaueris. Nā q̄d miseri⁹ misera se miserā nesciēte? Quid ɔsiliū suade at tibi saluator tu⁹ pñs in hoc sacra mento. Suadet tibi vt emas aurū ignitū quaten⁹ dues fias Nō op⁹ est ꝑ diuersa vagari vt venditozez inuenias. Ipe est venditoz simul et ꝑciū emptionis Suadet inungere collirio oculos tuos. ipe fecit colli/ riū ex sputo gre sue et luto moztali tatis tue. Suadet vestiri vestib⁹ al/ bis. ipe tibi gratis q̄ aurū ignitum erit in hoc sacramēto q̄ colliriū et vestis Esuris q̄ sitis.cenare vis.ho spes nō est longe querend⁹ qui ce/ nam dat. Ecce ipe stat ad hostiū q̄ pulsat.aperi sibi ianuā.cenabit tecū q̄ tu cū illo. O splendida felix q̄ lau ta cena vbi ipe qui cenat xp̄s sumi tur vbi fas est habere et dicere. In voce exultationis et confessionis sonus epulantis. Stat et pulsat nunc quasi cum digito qui est

spūssanct⁹. nūc malleo terribilis iu/
dicij sui. Nūc sonitu velut aure tenu
is blādicis et dicēs. Aperi mi soror
mea colūba mea immaculata mea.
Cōquerit nō tā sua q̄z suoz q tuā
noctis incōmoditatem. vñ refrige
scit feruoz caritatis. Dat hoc itelli
gi q̄ caput meū plenū est roze ait
et cincinni capitis mei guttis noctiū.
Noli tardare Exurge velocit. noli
somnolēta verba redde. Alioquin
declinabit et discedet atq̄z sepe q̄si
tus clamat⁹ obsurdescet. Faciat ce/
nā Simon olim leprosus nūc cura
tus a dño Jpe est spūs noster ante
leprosus. ministret martha et solici
ta sit erga frequēs ministeriū. hoc ē
inferioz portio rōis Maria vero su
pioz ps inungat pedes Jbu fracto
deuotionis alabastro. Effūdat in/
sup ofisa magis sup caput illi⁹ recū
bentis. Caput āt xpi de⁹ Impleat
dom⁹ tota cordis ex odore vnguē
ti. Cessent murmuratio inde sensuat
et furis. de quo fure dquerit vnus
ap̄z. Oculus me⁹ depdatus est
aiaz meā. Sic lazar⁹ nup resuscita
tus p gr̄e vitā vn⁹ de recūbentib⁹.
Et hic est affect⁹ nr̄ sepe quatrīdu/
an⁹ mortu⁹ misericordia dei suscita
tus Faciatq̄ aliā cenā xpo Simon
idem vel alter in littera similis q in
figura. Decedas o peccatrix aia
xpiana nulla te verecūdia pbibeat
nullū in peccādo modū tenuisti. ni/
hil ad te moderari ē. q̄ saner. Sēa
maneas retro sec⁹ pedes recūbētis
in hac sacramētali cena laua lacri/

mis. terge capillis meditationū sā
tarū. Junge oscula caritatis. oleo
pie miseratōis inunge. Sic age vt
tādē merearis audire: fides tua te
saluū fecit. vade in pace. O fides. o
salus. o vade. o in pace Fecerūt
xpo corpaliē diuersi varias cenas
cū viueret i terris. Fecit apud illos
magna miracula. Nō ē impotētioz
nūc in celis. nō est man⁹ eius abbre
uiata vt saluari nō possit in mente
sicut tūc in corpe. Estima cenā hāc
o anima xpiana nūc ex illis vnam
esse. Cenabat apud petrū et andre
am Johannem et Jacobū noster
xps hic in sacramēto velat⁹ Tene/
bat socrus petri magnis febribus
imperauit febri. et socrus cōtinuo
surrexit et ministrabat eis. et tu spe
ra filr. Conuiua fuit apud matheū
noster xps hic in eucharistia. Con
uenerunt publicani et peccatores.
murmurabat falsa iustitia phariseo
rum qui cū morbo suo sensū amise/
rāt pariter. Cōfitēte te de numero
pcoz et indigētiū penitentiā q̄ au
dies. Nō veni vocare iustos sz pec/
catores. Audies pterea similem in
domo zachei penitentia in iherico
ciuitate lunatica. Et vere tu lunati
ca es aia xpiana hic in via tua im/
mensi lunatici. Tu stulta q̄ vt luna
mutari. Tu q̄ nunq̄z in eodē statu
pmanes nihilomin⁹ obedi dicenti
Oportet me hodie manē in domo
tua festin⁹ et let⁹. descēdat o aia Fe
stin⁹ suscipiat ibm in hoc sacramen
to spūs tu⁹ pnceps publicanoz. q̄

princeps et prim⁹ pcōz. Dic hilariter. Ecce dñe dimidiū bonozum meoz do paupib⁹ O heu dñe q̄d q̄ quale est illud dimidiū bonoz qui nihil habeo. nihil hr̄e ocupisco dū tm̄ cupio nisi te duz portio mea tu ps mea. tu hereditas mea q̄z p̄clara es mihi. Ecce ergo dñe nō dimidiū bonoz sed te totū bonū meū in hoc sacramēto otentū do paupib⁹ hospitalis tui magni in hac terra morantiū. Et in altera scz i purgatorio positoz. Q̄ si aliquē defraudaui reddo quadruplū. q̄ tu met ipm q̄ vn⁹ p decē milib⁹ cōputaris. et in cui⁹ ditione sūt oia quo soluente et adq̄tante nemo p̄t dicē cur ita facis. Tollis q̄d meū ē. q̄m oia tua sunt iure pleno. Desiderio desiderauit manducare pascha cū discipulis suis Jēs passur⁹ O aia xp̄iana putas desideriū suū vt salua sis imminutū sic p gloziā vt nō desiderio desideret manducare pascha. s. tecū suā cenā! Caue ne dura sis ingrata. rustica. ciuilis vt fraudes dñm tuū benignissimū a desiderio suo hospes est. Petit in hospiciū tui cordis suscipi et colligi. Et o bone Jēu qualis et quāt⁹ q̄z bonestus suauis et omod⁹ hospes aduenies q̄n aduenis etiā nō inuitatus sepe sed inuitans. Quid inuitatōez omemoro! Cōpellis. Mittis manū tuam. omnipotentie tue actiue p foramē obediētialis potentie passiue in oī creatura Sic tacta dic o aia xp̄iana. et venter me⁹ intremuit ad tactū ei⁹. Erurge taliter excitata. stillent man⁹ tue mirrā p̄mā. pleni sint digiti tui mirra p̄batissima q̄si nihil in ope tuo putredinis aut feroris appareat Mortificat oia carnalia. mirra opūctiōis amarissima Aperi dilecta pessulū hostioli tui. ꝯ heu tepida sedes somnolēta. penā ognoscis pigritantis ignauie. vult certe. vult ad feruorē sp̄ūs alti⁹ inflāmare. Sentis iā nūc vim eloquij sui vehemēt igniti. alioq̄n vī clamoz ille tu⁹ Dia mea liq̄facta est vt dilect⁹ locut⁹ est. Nō iā teneť aia terminis p̄p̄ris sicut fluit cera a facie ignis. Sic tota defluis. tota liq̄scis in amatū. Inuenerunt te vigiles q̄ babilonicā custodiūt mundi ciuitatē. dū p creaturaz noctes q̄ris dilectū et vocas p̄cutiunt te suis pulcritudinib⁹ allectiuis q̄ sūt in mundo. Cōcupiscētia oculoz ocupiscētia carnis et superbia vite. Verberāt te q̄ uis nō ad mortē pcci mortalis ꝯ venialis. tm̄ ledūt Pozro custodes murozū iniq̄tas et dolus q̄ iniustitia puersozū ciuiū dū nō talia ꝯ dilectū q̄ris eo q̄ tristitiā intulerūt cordi tuo. Palliū gaudij tui nū q̄d nō auferūt! Quis scāualisať et ego nō vroz Dia pauli clamat ignita. Ntuero caritatē cū suis lampadib⁹ q̄ sūt ignis et flammarū extinguē nō potuerūt aque tribulationū multe. nec turbida babilonis flūia obruerūt eā. trāsi o aia trāsi ciuitatē hāc cū hitatozib⁹ suis nō quesuerī. An viderunt quē diligis. verbera

poti⁹ q̄z verba bona dabūt. Eleua oculos tuos in montes vbi sunt filie ihr̄m. clamor ingens tuus audi at̄ filie ihr̄m nūciate dilecto quia amore langueo. Felix languor et suaui vulnerans telo caritatis. Ecce sentis o aia quantū p̄fuerit tibi ei⁹ quē diligis absentia. Torpebas algida. iacebas somnolenta. nūc curris. nūc liquesci. et lāguida p amorē ad filias ihr̄m ignitas anxia anhelaq̄ duertere. Clemētes sūt filie ihr̄m amoroſuz hūt pect⁹ amoris. Idcirco verba scintillātia recognoscūt. Inᵗrogāt qualis sit dilect⁹ tuus ex dilecto. i. dilecto p dilectionē tot⁹ amor tu⁹. Dilecte nōiant te pulcerrimā mulier nō vt supbias nisi forte sācta supbia Uolūt q̄ tua sācta pulcritudo tibi cognita sit. que iā digna sit et amari et amare Talē pulcritudinē nō decet amor nisi pulcerrim⁹. Temp⁹ tibi venit amātiū. caue ne des amorem tuū indigno tuo. Deniq̄z post notificatōez speciositatis sponsi. Tu o aia xp̄iana recte cēses inᵗrogata Ubi abīt dilect⁹ tuus Mysticū ostēdis. ecclesie ortū in quez descendit quotidie sacramentaliē ad areolā aromatū et in altari sacro suauiter redolēte vt ibi pascat in ortis irriguis q̄ formosissimis sanctar̄ aiar̄ et lilia castissimor̄ spirituum ad se trahat et colligat ad talami celestis ornatū. Accede xp̄ius ad hūc ortū imo sis ortus a p̄pba descript⁹ irriguus. a cui⁹ fonte nō deficient aque gr̄ar̄.

Sis ort⁹ clusus seruās te solā soli Sis fons signat⁹ ne pateas adultero. Sis pute⁹ aq̄z viuentiū cui⁹ impetuosū a libano paradisi fluxū nullus ober̄ pcci tardat aut impediat. Hora ē q̄tidie o aia xp̄iana Hora qua transeas ex hoc mūdo ad p̄fez ab exilio in patriā. a deserto afflictionis in terrā p̄missionis. Si retardet te corpus. liber tñ est anim⁹ vt euolet Uult tecū ihs facē pascha suū. fac te illi cenaculū grāde stratū in dilatatione et amplitudine cordis. Cenare dignabitur. lauabit pedes discipulor̄ suor̄ū qui sūt disciplinati affect⁹ tui. Sint ipsi nouelle oliuarum in circuitu mense dñi quorum et mater est sapientia vxor spūs tu⁹ deiformis Habitet ipa sicut vitis abundās in laterib⁹ dom⁹ tue. Ego inq̄t sicut vitis fructificaui suauitatē. ⁊c. Quid deniq̄z? Cibabit omnes ex adipe frumēti Dicet. Comedite amici et bibite q̄ inebriamini carissimi. Trepidas timore? Tādē hic timor aliq̄n pellendus est foris a caritate. Cogitas te tantis indignū mysteriis? Certe nec ex mēitis tuis etiā p mille milia annor̄ satagēs digna fies Digni ficet te oportet qui te inuitat ad se. Dignificabit āt si studueris ea q̄ displicent oculis suis a domo cordis expellē. Enitere p̄cor hic q̄ nūc o aia mea parare te si te ignoscis imparatam. Caue diuti⁹ in sterquilinio fecis mortifere volutari sub expectatione crastini. Quid scis

si crastin⁹ eluceſcet tibi dies. Quis ſup hac re redet te ſecuram Non eſt tuū noſſe tpa vel momenta que pater poſuit in ſua ptāte. Rurſus ita collige ſi oſcia tibi nō fueris impedimenti legitimi quo minus eu charistiā ſuſcipias. Cur tāto te bono pigra ꝙ ingrata ꝓbabis? Si remordēs accuſet te oſcientia. cur penitendo. cur impedimēta tollendo poſſeten⁹ nō intendis? Cur nouis te laqueis male differēdo. ſtulte cō temnendo te rurſus inuoluis? Audio q̄d reſpōdeas frigida ſū. diſpſa ſū. carnalis ſum. exagitor curis. ſcrupulis inquietor. mordeor cōcupiſcētijs. fides imbecillis eſt. nutat ſpes. caritas refriguit. q̄ mihi ꝺuentio cū hoſpite tanto! Imo vero q̄ tibi curatio niſi ſub medico tanto. Si te ſanā iudicares. opus medico nō haberes. iure repellēs a te. Exēplū petri nō approbam⁹ in hac parte. Stupuit ad capturā piſciū. ſubintulit tremens. Exi a me dñe quia peccator ego ſum Tanto magis o petre ſi pcōr es retinēd⁹ eſt meditus ſanctificans et pcā tollēs a te Quāto ſapienti⁹ pcōr zache⁹ q̄ feſtin⁹ gaudens ſuſcepit Jēm ad ſe. Deniq; q̄ꝓrudēter hoc fecerit data ſalus oñdit Centurionis O aia mea ſiſtitudinē inducis quā in hūilitate tua pcliuior es imitari vtinaz nō ex ignaui ꝓcraſtinatiōe. Dicat inq̄t Jēs tantū verbo et ſanabit̄ puer me⁹. Affect⁹ ſcz rationalis q̄ iacet paralitic⁹ et male torquetur. ſufficit hoc. nō intret tectū meū. nō intret ad me vt rememorent pcā mea et inficiat de⁹ puer meū. redēs ipm ō lāguido mortuū. vrges ptinaciter. Nō eſt nouū abſconſuz a ſapiente. qr occaſiones querit q̄ vult ab amico recedere. Si vera te humilitas compeſcit a ſuſcipiendo Cur eadē te nō impellit in obedien do? Jocat te de⁹ ad menſā ſuā. cō pellit etiā p ſeruos ſcz platos de eccleſia q̄ñq; intrare tpib⁹ inſtitutis. vt in paſcha. Statuit xp̄s teſtamentū hoc eternū et nouū dicens. Hoc facite in meā omemorationē. Si te retrahit indignitas tua. maior alliciat oſiderata dignatio ſua. Caritas. miſericordia. veritas mititas. atq; benignitas. Accede ꝙ dic Miſericordia et veritas tua ſemp ſuſcepert me. Egrot⁹. an ñ agit ſtultiſſime cui tantū diſplicet deformitas egritudinis ſue q̄ aſpectuz vel aduentū horret medicātis manus aliene. dū medic⁹ inuitat. offert. ꝓuocat. aſtat. vt ſuſcipiatur ꝙ ſanet. Debilis es o aia xp̄iana. ſurge comede. bibe in mēſa ſapiētie. in arce ſyon. aut ſi poti⁹ inueneris te in deſerto ſolitudinis meſtā ſi tedio vite hui⁹ moribūde deiectā. Surge ome de et bibe et ābulabis in fortitudine cibi illi⁹ vſq; ad mōtē dei oreb in mēſa refectōis eternalis. Eſurit Daniel in lacu leonū Tet⁹ ſcz fideliuz in purgatorij lacu merſor. Fer prā diū meſſor laborātiū in eccia viator refocillabit eos cib⁹ iſte tu⁹. qr

p te datus est et oblat⁹ in altaris
alueolo ad cetū desiderantiū nunc
in lacu degētiū Portabit in momē
to.et hoc in cincinno vno capitis
tui.qui cincinnus est vnica mentis
ad eoꝝ refectionē intentio. Respō
des o aia pigritās.aia voluens et
reuoluens coꝛ tuū ad excusandas
excusatiōes.vtinā nō in pcīs Pre/
patū ait vult medic⁹ coꝛpalis infir
mū suū fieri p euacuationē hūoꝝ
coꝛruptoꝝ pus q̄z cibet eū antido
to salutari. Scit illū amphorismū:
egra coꝛpa quo pl⁹ nutries eo ma
gis leues. Cōsonat apls q̄ pconi
sans et arcens indignos. Probet
āt inq̄t se ipm homo. Nil plane cō/
traduxerim verbis tuis istis. O aia
xp̄iana nō ꝓhibeo sed pcipio ppa
rationē. Ez talis sufficiat vt plena
requaq̄ ꝑmit⁹ pfectaq̄z sanitas eri
gat. Cōpatīr secū vita spūalis lan
guoꝛes q̄ nō sūt ad moꝛtez Tales
nō auget moꝛbos ꝛ tollit euchari/
stie gratiosa susceptio. Nolo vt di
iudices te dignā isto sacramēto eti
am si calida.si feruens.si tranquilla
si in pace spūs. si stabilis in fide. si
spe gaudēs.si efficax et vigil i ope
si castitate.si sobrietate pollēs. Ali
oq̄n odemnabit te os tuū et pra/
uū te iudex tu⁹ oꝛprobabit Quid in
gemiscis ad hec et suspirabūda cla
mas cū Tusanna.angustie sūt mihi vn
diq̄? Caue ne sic errauris Patet
exit⁹ q egressus amplus.descre te q
ꝑfice te in manus salutaris tui. Nō
est crudelis.non inuidus.Cur inui
tans te nō suscipiat te.et suscipiens
nō oseruet et sanet? Consiliū tū est
vt recumbas in nouissimo loco vt
crucē ab imo tota mēte cōstringas
Porro si cōscia fles veste te nuda/
tā nuptiali.hic illā cōfestim potēs
ab inuitāte rege si petieris impetra
re.cōtemptus solus desit. Ez sola
fantasīs aut pboꝝ argutīs impe
tiē fides si curiositas accesserit cuz
serpente dicens.Cur ista et ista cō/
stituit deus?cur nō manifeste se pre
sentat de⁹.cur pītia diuinitatis nō
sufficit?Qualis situs est hic coꝛpis
xp̄i?vbi caput.vbi pedes. si coꝛpo/
reis nos intuetur oculis? si audit si
mouet? Dic ad hoc oia fide simpli
ci.xp̄iana sū.catholica sū De⁹ oia
quecunq̄ voluit fecit. deus omnia
quecunq̄ fecit et dixit vere dixit et
bene fecit.sit nomē eius benedictū.
sit in ecclesie fide meritū meū.sit ac
cessus ad sacramentū Et tu maria
mater eucharistie.qz mater gratie.
mater pia miseroꝝ.qz mater miseri
coꝛdie.Tu contra tales versutias.
tales fantasias.viles cōcupiscenti
as vilissimas nec nominādas blas
phemias tu nos ab hoste protege
Et qz moꝛimur assidue.Quid ei ali
ud q̄tidian⁹ defect⁹ coꝛruptionis q̄z
q̄dā plixitas moꝛtis h⁹.tu cōtinue
nos hoza moꝛtis suscipe.Sis suscep
triꝛomniū qui filio fidēter dicim⁹
vnusquisq̄z.Ñe ibu.suscipe spiritū
meum si te miserante et opitulante
suscipimus filium tuum.in euchari/
stie sacramento. Profecto ille nos

suscipiet q incorpabit i mystico suo corpe. Credim⁹ et manducam⁹ eū diligim⁹ et speram⁹ et ipe mānducat nos qr sibi nos incorpat. Dic tecū oferens o aia. Dic si introiero i domū ecclesie domū vtiqz meaz si coheres sū filij cui⁹ dom⁹ hec est. Inuenīā victimas immolatas qr vnicā p oīb⁹ hostiā prepatā. Jnuenieť mensa sapiētie posita et mixtū vinū Sic cibata. sic potata desidēabo in iocūditate spūs i innouatiōe iuuentutis verbigena fieri. Nō eīm est pus aia apta venire ad osculuz pignorationū verbi nisi fuerit ab vberib⁹ inebriata suisqz fragrātia sūt vnguentis optimis amorosissime allocutōis Jūi sentiť sicut oleū effusū nomē suū. Jūi adolescentule nōduz apte viri copule. stimulos in choāt amantiū sanctos intra se sētire. necnō amoris p amorē igneo ꝫ sobrio furore succēdi. Plurimis obligata es debitis o aia mea. multis nimis et apud creditores q exactores q purgent dicentes. Redde qđ debes. Ecce nihil habes ex te vñ restituas nisi forte parū olei de uotionis. Clama ad verū helizeuz in hoc sacramento. Dñe vim patior. respōde p me. liberabit ipe te p infusionem olei in vasa viriū corpis tui q pītabunt filij tui. Effect⁹ scz pij ad ihm cui⁹ nomē est sic oleū effusū. Creditor pm⁹ est creatio cui te totū debes sic ab alio nihil hēs. Secund⁹ est recreatio a quo bene habes q tota pieras. Terti⁹ est baptismalis adoptio q nō data ē cui libet nationi. Quart⁹ post tot pcā penitētialis iustificatio et ab infer/no liberatio quez milies demerue/ras. Quint⁹ gratuita bñficioz largitio. nōiatim in hoc altaris sacramento. Sext⁹ primoz damnificatio. in omissis. in amissis. in omissis Septim⁹ futura beatificatio cui cō sequēde nulla sūt digna tuoz opa meritoz. Qz ecce venit ad hoc sacramētū xps qui fact⁹ est nobis sapientia creans. recreās q adoptās Justitia iustificās. sanctificatio mū dās et implens. redemptio. debita soluens. Deniqz via vehens ad celū. veritas dirigens. et vita beatificans. Suscipe puez ihm sacramentaliter vt suscipiat te misericorditer faciens spiritū tuū esse israel puerū suū. Suscipe regnū celoz se cōsule sicut puer Amplexabiť te. benedicz tibi Dicet Sinite paruulos venire ad me. taliū eīm est regnū celorum. Jnū talē q suscipit. me suscipit Nec mirū qr tu idem es o bone Jhu q suscipis q suscept⁹ haberi. dulcis hospes aie. dulce refrigeriū. non exhibes te videndū. sed tangendū. sed gustandū. sed amplexādū Tu aia mea sicut ouis q perierat redepta. reportataqz ꝑ hūeris. comedis nunc domestica de pane suo q de calice bibis. dormis in sinu suo. habet te p filia. imo p sponsa. imo p matre verbigena. cui ministrare dignať q subiect⁹ esse Nōne mira susceptio! Fiet super hac susceptione dragma sequens. Suscepit israel puerū suū

Tractatus .ę.

Incipit tractat⁹ .ę. sup illo. Suscepit israel puerũ suũ.

Et est in eo duplex partitio. Prima fit p dialogũ q notulas septua ginta/ sex

Suscepit israel puerũ suũ. Exhilaresce tu q̃ pieras i adã tot⁹ isr̃l Exulta in iubilo cor/ dis et laudibus oris. Exulabas expositus p̃ditioni. ceci/ tas ceciderat in israel. Errraueras sicut ouis que perĩt. Videbat dom⁹ oblit⁹ misericordie sue qua iu rauerat abrahe dicẽs. Per memet ipm iurauí q̃ feciſti hanc rem. Et nõ pepciſti vnigenito tuo ꝓpter me In semine tuo bñdicent oĩes gẽ/ tes. Clamabat vniuersus p̃ditorũ cet⁹. Vbi sũt misericordie tue anti/ que dñe. Ecce cũ esset rex in accubi tu suo quiescẽs in sinu p̃ris. Nard⁹ tua o pulcerrima et suauissima fe/ mina ꝓdit odorẽ suũ sicut odorẽ agri pleni cui benedixit dñs. Odo/ rat⁹ est de⁹ pater odorẽ suauissimũ toti⁹ honestatis tue virgo sanctissi ma nata ex semine abrae Proptẽa recordat⁹ est misericordie sue antiq̃ sicut locut⁹ erat ad abraaz et semi/ ni ei⁹ in secula. Misit cõtinuo et ab intimo sinu diuinitatis sue filiũ suũ q̃ ad liberandũ susceptur⁹ hominẽ nõ horruit tui virginis vterũ. Hoc deniq; est q̃ magnificans dñm cũ exultatõne spũs deprompſisti iubi lans et erumpens in canticũ. Suscepit israel puerũ suũ ¶ Discipulus:

sup magnificat

Dic obsecro rationẽ exhortatiõis tue p̃tis sup hac notula cãtici ma rie vehemẽti⁹ habite q̃ꝫ i exordio ce teraꝝ. ¶ Magister. O nescis frater q̃ꝫiuste. q̃ alacriẽ id effecerim. Sũt alia bñficia dei magna valde pro quib⁹ psallebat iuuencula nra in ꝫ psalterio decacordo. Magnificãs in aia dñm cum exultatiõe spũs in deo salutari suo. Magnificabat q̃ respexerat humilitatẽ ancille sue. q̃ beata diceret p oẽs generationes. q̃ fecisset ei magna q̃ potẽs est et sãctũ nomẽ ei⁹. hoc quo ad magni tudinẽ dei in se et ad singulare bñfi ciũ collatũ in maria. Procedebat ꝺsequenter ad insinuationẽ alioꝝ ſꝫ generali narratione bñficioꝝ. sub tropicis antithecis iungẽs cũ mia pietatis. timorẽ seueritatis. cũ disp sione et depositione supboꝝ exal/ tationẽ humiliũ. cũ esurie satiante saturitatẽ inanẽ. Tandẽ oio cõclu sit vt oratrix pitissima p hoc ꝟbuz Suscepit israel puerũ suũ. ¶ Disci/ pul⁹. finis hic nõ stetit. Subdidit em̃. Sicut lo. est ad pa. no. Abra. et se. ei⁹ in se. ¶ Mgr̃. Finis vt pbia te docuit p̃m⁹ est in intentione. vltim⁹ in executione. Precesserũt plurima susceptionẽ israel pueri dñi p incar nationẽ inter q̃ fuerũt nũciationes ꝓphetice quas maria ponit ꝺsũma tionẽ accepisse tũc p̃mũ cũ suscepit dñs israel puerũ suũ ¶ Discipulus Nunq̃d videt ecõuerso text⁹ euan gelice locutionis notare crebro di cẽs. Hoc ãt totũ factũ est vt imple rent scripture ꝓbarũ ¶ Mgr̃. rñdet

vsus omunis glosatoꝝ ly vt posi
tū hic dici ꝓ osequētiā nō ꝓ causā
ꝓncipalē et finalē Sub ℔ sensu scri/
pture sunt implete qz taliter fa ctū
est nr̄e redēptōis mysteriū Sed in
ꝓposito quicqd dns locut⁹ est ꝓ os
sanctoꝝ finē accepit cū susce.is.pu.
suū. Hinc totiēs de susceptiōe tali
nūc ad lr̄az nunc ꝓ allegoriā. mō
ꝓ tropologiā. sepe ꝓ anagogiā lā
ctoꝝ vnusqsqz meminit. osonat ad
hoc bñficiū Suscepit isrl.pu.suū. vt
est illud. Susceptor me⁹ de⁹ Jacob
Et illud. Dicet dño susceptor me⁹
es tu. q itez. Adiutor me⁹ tibi psal
lā. qz dns susceptor me⁹. de⁹ meus
mia mea. Quare mia mea? qz recor
dat⁹ misericordie sue mihi dedit il/
lā Discipul⁹ Copiosissimā cū dis
solutione dubitatōis facte materiā
deuotōis apuisti de susceptione di/
gnatiua dei Mgr̄. Imo si recogi
tes qmerito sic inciderim. Disci
pul⁹. Cur illud est ꝑcor eloqre?
Mgr̄. Spūs me⁹ vt xp̄ian⁹ dei do/
no q̄ q sacras ab ifātia lr̄as nouit
osidēabat freqtes scptur̄aꝝ voces
℔ hac snia/Memēto finis Recorda
re nouissima. Memento iudicij mei.
Et qz mors nō tardat Et ab eccle
sia. Media vita in morte sum⁹ Expi
ebar hoc idē quotidie in mortibus
hoim etiā magnoꝝ et carissimorū.
Diaduertebā tutū esse osiliū sapiē/
tis. Dñi iudiciū para iustitiā. Et q̄a
bon⁹ finis nō est quē nō ꝓcessit bo
na vita. Subibat et illud. Ad aliq̄
sanctoꝝ ouertē. Quid multa? Pro
posuit mihi spūs exemplum vnius

scōꝝ cui⁹ in morte fuerat ℔ verbuz
Dñe Jēu suscipe spm̄ meū: Percus
sit ilico cor meū suauis q̄daz q spō
tanea deuotio suspirās mecū et di/
xi. O si daret hoc esse verbū meum
silr vltimū. dñe Jēu suscipe spiritū
meum Suggescit ꝓinde cor meū in
me. Consuetudo inq̄t est altera na/
tura: Cōsuesce in vita. qđ ꝓtin⁹ oc
currat in morte dū cursus vite tue
coget dicē Cōsūmatū est. Dic ℔bū
vltim xp̄i. Pater in ma.t.o.s m. Jū
ge supplicās cum illo magno ꝓto/
martire Stephano. Dñe iēu susci/
pe spm̄ meū Discipul⁹. Jocūda
simul et exēplaris est hec narratio
Mgr̄. Confirmationē hz ab illo
q̄ durissimus ad baptisma suscipiē
dum ꝑ appositionē florū de altari
eiusdē Stephani sub puluinari ca/
pitis ip̄i⁹ dormiētis delatorū repē
te mutat⁹ est in virū alterū qz teti/
git de⁹ cor suū. Suscepit de⁹ spm̄
ei⁹. ad fidē baptisat⁹ē Et deinceps
vsqz ad vltimū fuit in ore suo hoc
verbū. cū nesciret stephani illud fu/
isse nouissimū. Dñe iēu suscipe spm̄
meū. Vade et fac silr Discipul⁹.
Fiet ita. ꝓpicio m̄ deo cū oñib⁹ san
ctis ei⁹ et stephano. Fuēat iste mos
me⁹. tñ dicā in oñi recollectōe mea
ad deū cū nouit ꝓfitētib⁹. Suscipe
me ꝑm eloquiū tuū et viuā. et non
ofūdas me ab expectatiōe mea ad
iuua me et salu⁹ ero Mgr̄. Salu/
briť id effeceris. sum⁹ eni nos xp̄ia/
ni de numero illoꝝ q̄s aspnabať
pharisaica iustitia. et iō iā ñ iustitia

qz pharisaica qz ꝺ pccores recipit
Suscipit nos benigⁿ Ihs in reli
gione sua cū clamam⁹ Abba pater
Cum⁹ hic dū viuim⁹ in ea nouicij.
Tps ꝓbationis habem⁹. vsq̄quo
venit dies ꝓfessionis faciende co/
rā abbate nr̄o deo et celestiū quen
tu toto vbi tunc habeam⁹ vocē in
capitulo. stallū in choro. cibū in re
fectorio. lectulū in dormitorio. Cō
stituit hic et ostruxit officinas ma/
gnas. abbas noster xps sue abba
cie dū pendēt in cruce ꝓ nobis no
uicijs Oratorū Pater ignosce illꝭ.
Capitulū. Latronē ofitentē absol/
uēs Amen dico tibi ⁊c. Dormito/
riū. curā mris Jobi in q̄ graz totā
linquēs Claustrū. clamans q stās
pseueranter in cruce. Refectoriū. di
cens. Sitio. Cellā ꝓbationis vsq̄z
ad ostūmationē dicēs. Consūmatū
est. Deniq̄z nil supest nisi ꝓfessio in
manib⁹ abbatis. non ꝑm carnē sed
ꝑm spm̄. Dicendo. Pater. In man⁹
tu. omen. spi. meū. Et orādo. Dñe
Ihu suscipe spm̄ meū. Discipul⁹
Nimium heu miseros dixerim hos
nouicios si ꝓfessionis hora dū ve/
nerit audiāt. Nō suscipiā vos. Dis
cedite a me maledicti in ignē eternū.
Quo otra beatissimi q̄s misericor/
dia et veritas suscipiūt. Audietes
Venite bñdicti pr̄is mei. Ez reuer
tamur vt ostendas q̄s est iste puer
israel ꝑm lrām̄z. quis ꝑm allegoriā.
q̄s ꝑm tropologiā. q̄s ꝑm anago/
giā sicut añ tangens nonduz eluci
dasti Magister. Israel vn⁹ littēa

lis est ꝑm carnē ꝓpl̄s vñ xps carnē
sumpsit. Nusq̄z em̄ angelos appre/
hendit sed semen abrae in maria.
Israel ē alter lr̄alis ꝓ repromissio/
nē ꝓpl̄s gentiū. q̄ vidit lucē magnā
hūc ꝓpl̄m ab impotētia. ab igno/
rātia. a neq̄tia. ab oñi turpitudine
et inq̄natione suscepit de⁹ in ꝓpl̄m
acceptabilē doctū sanctū pulcrum
incoinq̄natū. vt rex potētissim⁹ ad
regnandū. vt doctor sapientissim⁹
ad erudiendū. vt sp̄ōsus suauissim⁹
tot⁹ pulcer et decor⁹. tot⁹ desidera/
bilis. Cui diceret. Desponsabo te
mihi i fide qz caritate perpetua di/
lexi te. Deniq̄z repudiato carnali
israel spiritalē suscepit gentilē ꝓpl̄m
tanq̄z israel puerū suū Discipul⁹
Nō me latet q̄n multa pñt lr̄aliter
hic queri. de vocatione gentiū. Ju/
deis reprobatis. trāsi ad allegoriā
Magister. Expectat ad eā ipa gē
tiū spiritalis vocatio. Nihil em̄ ꝓh i
bet eundē textū plures simul diun/
gere sensus. quoꝝ quilibet tñ erit
lr̄alis. q̄uis sit allegoric⁹ et moral⁹
Ipz ex illo. Ex egypto vocaui filiū
meū. Et iterū. Israel ꝑmogenitus
me⁹. Jñ israel lr̄alis et allegoric⁹.
ipe pariter vn⁹ est xps. Demū isra
el moralis et anagogic⁹ figurat in
ꝓsonali israel qui et Jacob dict⁹ est
q̄ bñdictionē pr̄is accepit rebecce
filio. qui scalā in monte vidit. qui
duodecim patriarchas genuit. qui
post bñdictionē angeli mutato sibi
nōie gloriat⁹ est. dicēs Vidi dñm
facie ad faciē ⁊ salua fca ē aia mea

Et apls. Nos inquit reuelata facie gloriã dñi speculantes transformemur de claritate in claritatẽ tanqz a dñi spũ. Tropologiã simul aspicio cũ anagogia lucente in puero humili et obsequioso israel psonali Elucidauit omne mysteriũ anagogicus iste Richard⁹ de. xti. patriarchis. ocludens ad benyamin adolescentulũ in mentis excessu. Potẽo fortassis abbreuiato sermone aliq̃ post queré. sed vehemenẽ mouetur anim⁹ ad hoc mysteriũ cũ auctoritate apli nouissime positũ cũ scptũ nouerim⁹. Nõ videbit me homo et viuet Nec hoc passim cuiuis dictũ ẽ sed moysi oranti videre faciẽ dñi.

¶ Discipul⁹ Quasi nihil añ notaueris in alijs tractatulis. et sup ẽ cantico de ognitione dei Nũc ita videris nouus et inscius pscrutari velle ¶ Magister. Materia hec creue mihi et iam vet⁹ est et tñ sp noua conor iudicans obedire hieronymo monenti. Discam⁹ in terris q̃z nobiscũ scientia pseueret in celis. Oro cũ Augl. ad dñm. Nouerim te nouerim me. Et certe si nõ noueriz deũ nec me noscã Querebat in cãticis aia deuota. Indica mihi quẽ diligit aia mea. vbi pascas. vbi cubes in meridie ne vagari. i. vane et inutiliter agi incipiã. supplendũ est te ignoto. Qui gloriaẽ ait ꝓpha vice dei in hoc glorietur scire et nosse me. Deniq̃. hec est vita eterna vt ognoscant te deũ verũ ait xps ad pr̃z. Noli ꝓterea te in admiratio nẽ cordis ducẽ si pr⁹die si quotidie circa visionez dei versor satagens vn⁹ esse generationis illi⁹ de q̃ ps. Hec est generatio querentiũ dñm q̃rẽtiũ fa. dei Ja. Et itez Tibi dixit cor meũ. exq̃siuit te facies mea facl. tuã. dñe req̃raz. letẽr cor querentiũ dñm ad osculũ oris. Querite dñm et confirmamini p oplexum amoris. querite faciẽ ei⁹ sp. q̃d nisi p affẽm otemplationis aut apte visionis?

¶ Discipul⁹. Collaudo desiderium tuũ simul et studiũ. quale me decet maxime duz occupat me senect⁹ et seniũ. Et q̃d ampli⁹ in seculo nisi labor et dolor? Vñ solatio nisi q̃a miserationũ dñi cum sua veritatis agnitione recordabor? Depereant omnes iste questiones infinite quib⁹ prideẽ frustra laborani. dicam dein ceps. Vnã peccꝫ a dño a qua vna quisquis auertit miscet se necessario questionib⁹ infinitis et interminabilib⁹. Qui auertitur volũtas ab vna ꝑma bonitate otinuo miscet se questionib⁹ infinitis p cupiditatez insatiabilem. Intellectus p sciendo curiositatem. Potentia vel memoria p inquietã mutabilitatem. Sit igit nobis sp dulce querẽ faciẽ dñi Aut si nõ dat concupiscat aia nr̃a desiderare sicut ceruus ad fontes aquaz ad te de⁹. Sitiuit aia mea ad te fontẽ viuũ. Dicebat ad hãc similitudinẽ ꝓpha. Sed quousq̃ sities o ꝓpha. Sane donec veniã et apparebo añ faciẽ dei. Dñe auerti faciẽ tuã a me q fcs sũ oturbat⁹

similis descendentib⁹ in lacū. Suscipe me dñe puer tuū israel aut si nō dū sū tali dign⁹ nōie pueri tui israel. Suscipe me vt dignū efficias qz tali honore dign⁹ erit quē tu voluer is honorare qui clemēs cris in ꝙ tibi placuerit. Suscipe verbū tuuz in bonū. ¶ Magister. Exquo votū est vnicū cordis nr̄i querē faciē ei⁹ sp. nec mutuo ḡrim⁹ si nō inuicē de deo loq̄mur. Colloquimur assidue quatin⁹ sit in medio de se loquētiū. Ostendet se fortassis. saltē sub peregrina specie aperiet intellectū. inflāmabit affectū. Postremo coactus ad eucharistie mensam se cognosci faciet vel saltē raptim in fractione panis quē quotidie frangim⁹ celebrādo ¶ Discipul⁹ Dic idcirco q̄d sibi vult anagogic⁹ israel. Videt in q̄t dñm facie ad faciem. Concinit Paul⁹. nos ār reuelata facie. Quid est aliud reuelata facies q̄z visio nuda facialis? Cur dicit speculantes et nō iungit facie ad faciē videtes ¶ Magister Doces de respōsione dū prudenē interrogas ¶ Discipulus Qualiter ita queso nūquid sapiēter inscius sū ¶ Magister. Aduerte quō si facies esset penit⁹ reuelata. put in pria fulgebit nō essem⁹ speculātes ꝫ oppensores. Rursus si nihil gre specialis vltra omunez statū vie oferreē. non fieret hec additio de claritate in claritatē tanq̄z a dñi spū. ¶ Discipul⁹. Tuū ē hoc apire. ¶ Mgr. Dubioz inuolucra quid euoluit et disterminat si nō di

sup magnificat

stinctio? Distinguam⁹ ergo de triplici facie. de triplici velamine. de triplici speculatione. de triplici claritate. de triplici transformatione: ¶ Discipul⁹. Auscultо ¶ Magister Habes ex prioribus triplicē in tricli nio cordis hōis faciē eē p̄m triplex habitaculū siue cenaculum. Facies mentis supior est facies rationis media. facies aie nō illi⁹ brutalis. sed obedientis rationi q̄ dicit portio rationis inferior. ¶ Discipulus Memini traditū p̄us sup isto. Disp sit supbos mēte cordis sui. Studui post hoc mecū p̄biaz ocorvare iuxt coordinationē habituū quinq; nobis partim insitoz partim adq̄sitorū. Itaq; ars et prudētia primum vendicāt cenaculū. Sciētia q intellect⁹ secundū tenēt. Sapiētia velut in arce sedet. in sup̄mo cū mente vl spū vel animo retinens p̄ncipatum ¶ Magister. Solerter egisti colligens ex auditis alia non accepta. Triplex osequēter accipe velamen Certe fidei velamē p̄mo q̄ sola soli deo nata est onecti. Et nebulas patit aliq̄n nō in se intrinsece et essentialiter. sed p̄m q̄d et accidentaliter ꝓpter molem et nebulas corporis. Nā solicitudines velant memoriā fantasmata intelligentiā. ocupiscētie voluntatē. Velat aliter secūdo facies mentis eminētioz. nō vt p̄us ex corruptione corpis sed ex statu viatorum. Sic facies hōis p̄ statu nature institute recipiebat velamē saltē in somno. saltē in quotidiano

corpis obsequio vt nō tota claritate faciei sue ferret sp in deū Velat aliter tertio facies mētis velamine quodā nō tā positiue qz negatiue. et nullo modo ꝑuatiue. Tale velamen vt accipias facilꝰ q̄ dico habuerunt angeli incorporei ꝑma morula vie sue ꝑus qz raperentur ad gloriā felicitatis eēne ¶ Discipul⁹ Sed quid vel quale velamē erat illud? ¶ Magister. Plane voluntas dei nolēs se facialiter q obiectiue p essētiā suā nude apire Est igit istud velamē tertiū sp apud viatores de omuni lege Est primū apud oēs p statu nature destitute. qñqz totaliter. qñqz plus aut minus nisi fuerit ablatū p gras specialē qualiter fuit in te o maria btā et bñdictissima femina ¶ Alterū videlicz secōm velamen mentis quale fuisset nō in angelis sed in parentib⁹ primis dū stabant innocentes ꝑt auferri min⁹ de omuni lege qz ꝑmū. imo nec arbitror p a te dignissima et pulcerrima fuerat totaliter dū viatrix eēs euolutū vel ablatū. sed crebro. sed sepe. sed frequētissime tollebat pro loco et tpe quantū status vie mortalis tolerabat. ¶ Discipulus. Nō obuio si nō ascribas preconia ista dignissime femine que nec ecclesia sibi tribuit p que poneret extra vie statum. neqz eīm simul q assidue poterat non esse viatrix et esse.

Magister. Triplex amplius nota speculū quia dicit speculantes. cui diunge triplicē claritatē. Unū speculū est cū claritate sua quod indidit natura. et industria poliuit quale fuit apud pbos quo ad intelligibilia p inuestigationem naturalem quāuis mixte fuerint multe nebule imo tenebre erroꝝ. Nō tñ oportet dicere cū aliquib⁹ p nihil speculati fuerint veritatis. etiaz de deo q intelligentijs. Sciebant saltē p deus nō erat lapis aut brutum. Rursus alterū nota secūdo speculū. p supnaturalē irradiationē sup intellēm humanū cū limpidiore q sinceriore claritate qz possit natura sola vel industria ꝓpinare. Deniqz tertium accipe speculū cū sua claritate qđ intime latet. quod ab exterioribus nequit assumi totaliter. Sed oīs hec claritas filie regis ab intus est introrsus valde. ad quam non admittit alienus Bibe de aquis tuis prior iubet sapiens. Cor quod nouit amaritudinez anime sue in gaudio eius non miscebitur alien⁹. Nō enim gaudium habet intrinsecus ortum ab amaritudine cordis in contritione qui non similiter afficitur in dolore qui vertitur in gaudium. ¶ Discipulus. Frequenter audiui talia qualia dicis. sed nonduz dicere vales nisi mentior p plene ꝺcipiā. Fac manifestum si potes

Mgr. Si manifestationē expectas doctrinalē et disciplinalē pollicebor hoc facilit effectuꝝ si discipuluz q̄ puerꝝ te ꝓbuerl. Crede ꝑmo more-

discipuli scieris ita postmodus q̄ dicen̄: saltē ex medijs seu locis extrinsecis videlz ex auctoritate dicentis qđ et ex ista maxima Cuilibet experto in sua arte vel scientia credendū est. Tali loco et maxima. fides innixa deo et ecclesie que regit spūsancto stabilit: Si vero nō otentus ista notitia tibi quesieris demonstrationē euidentē. aut notitiā intellectualē ex terminis aut experimentalē p̄ceptionē. frustra ne dicā stulte conabimur. Manifestissima sumit ratio ex alijs in nobis exptis que nemo p̄t extra se tradere experi nec tñ absq; experientia p̄nt sciri. Tale speculū talis sua claritas nete suspendā diuti⁹. est vnio p gustū et tactū spūalē. que vnio dicit hic p anagogiā susceptio israel pueri dñi dei. Per aplm dicit trāsformatio. Dicit in canticis osculū et amplexus. Dicit p psalmistā adhesio et inhesio. Jungit adhesioni susceptionē Adhesit mq̄t aia mea post te: me suscepit dextera tua. Hec est mutatio dextre excelsi. hec actio vel deductio spūs Discipul⁹. Multiplices licet talia centies nōia non ad intelligentiā satis erunt Mgr̄ Verbū latēs in mente nō aliter p̄t extra prodi q̄z per voces. maxime qñ ē verbū tale quale describit augustin⁹ Verbum inquit est notitia cū amore. Dixerit aliq̄s fidus tibi Nosco Jobz et amo eū. cōsentis ei. et formas in te credulitatē de notitia cū amore. quā intueri, i. intus tueri vel aspicere fas nō habes. Nihilomin⁹ enitere tecū in corde tuo Jobz illū diligē. vniet dilectio te Jobi. nō prior aliena dilectio ꝫ tua Senties intra cor susceptionē ip̄i⁹ Jobis nō iam aliena ꝫ int⁹ ꝓpria experientia. Cōuerte silitudinē hanc ad vnionē cū deo. p ꝓpriū tuū nō alienū amorē. senties in te qđ habeat suauitatis. qđ virtutis ⁊buz hoc anagogice de te. ad te. et in te platū Suscepit israel puerꝫ suum. Discipul⁹. Cur si nō amauero sētiā tale nihil suaue vel iocundū. Mgr̄. repetam alti⁹ ex intimis pbie pncipijs q̄i nō iam credas auctoritati sed rationi ouincenti. Triplex esse gen⁹ boni diffiniuerūt pbi per nature voces evocti. Bonū vtile. bonū delectabile. bonū honestum. Cognouerunt vlteri⁹ p res aiate tendūt p appetitū naturalē indituz ad bonū dūtaxat eis vtile sicut ad loca sui oseruatiua. et ad alia sine quib⁹ esse vel bñ esse nō p̄nt. Porro de delectabili bono nihil habere dicunt sicut nec tristabili nisi p trās sūptiones voluerim⁹ ample nimis loqui. Res āt aiate p formā sensitiuā in actu fūdatā tendūt q̄dem in bonū vtile qđ dū osequūt et illud eis diūgit sentiūt delectationē. ita vt iā ferant in ꝓpriū bonū qz delectabile eis. etiā si nō esset vtile imo nociuū sepe. Natura tñ pl⁹ ingeniauit delectationē in aialib⁹ ꝓpē opationē vtilē q̄z ꝓpē delectationē suauez vū si habēt aial nutrimētū sufficiens

sibi cõiunctũ. si preterea generaret sibi simile ad ꝯuationẽ siue speciei natura non curasset adiungẽ delectationẽ in sensib⁹ gust⁹ et tact⁹ pl⁹ q̃ in igne qui ferẽ ad locũ suũ q̃ generat sibi sibe sine delectatione. Si aũt aialia dimisso sibi vtili vel suespẽi. querũt solũ delectari. fit hoc p/ter intentionẽ nature principalẽ Si vero diungũt vtrũq̃ nõ errant vt delectatio tencat opationẽ et foueat. ¶Discipul⁹. Dicis ea q̃ pbie ꝺsonãt et expientie. cõclude ꝓinde q̃ delectatio nõ fit sine opatiõe aliqua cognitiua simul et motiua. q̃a nec motiua vis sola sufficeret plus q̃ in reb⁹ sine aia. Nec rursus sola discretiua sine motu virtutis appetitiue satis esset ad delectationis originẽ. ¶Mgr. Censes acute. porro cernas acuti⁹ volo. qualis sit hec cõbinatio sensus ꝓcipientis et appetit⁹ mouẽtis. Nec ideo q̃siuerim si sint due potẽtie realiter et essẽtialiter distincte. vel sola ratione. ℇ sufficiet ꝙ ad causãdaz delectationez mutuo se ꝑsupponũt ¶Discipulus Presupponũt scio nõ aliẽ q̃ forma ſraz ꝑsupponit oculũ dirigentez et manũ mouentẽ vbi neutrũ p se sufficeret ¶Mgr. Exemplũ placet etsi nõ penit⁹ adequatũ. Exẽplũ aliud est de libertate arbitrij q̃ nõ vnã ꝫ duas ꝑsupponit potẽtias aut potẽtie vni⁹ essentialis. duas rationes. Quero tñ q̃ potẽtia ꝓus occurrat ad causatiõez delectatõis. apprehẽsiua vl motiua? Aut si sit penit⁹ res eadẽ querit sub qua rõne ꝓus ipa cõcurrit. vel apprehẽdendo vel mouẽdo? ¶Discipul⁹. Cur hoc i questionẽ vocas. cũ vis appetitiua aialis nõ mouet nisi ꝓus obiectum sit apprehensũ et sibi pñtatũ. ꝓtea et nõ ob aliud vocat aialis. ¶Mgr. Quid si tibi monstrauero cõuersuz ordinẽ inueniri. Exẽpli gra. in hõie q̃ potentiã hz reflexiuã sup se delãtur ipe in obiecto p apprehẽsionez q̃ vim motiuã volũtatis Cõuertat et reflectat apprehensiuã ad cognoscendũ q̃d et qualis sit hec delectatio causata ex ꝓceptiõe ꝓma diũcti onis obiecti cõueniẽtis cũ appetitu q̃ est vis motiua solũ vt sit non cognitiua nec ꝓceptiua. Attẽde soleter hoc dictũ. Cui⁹ ignorãtia vel inconsideratio multos fallit et inuoluit. Nesciũt eñ secernẽ id q̃d attribuat virtuti motiue vt sic a virtute discretiua et hoc ꝓpter cõtinuitatẽ mutuã q̃ circũincessionẽ seu coexigẽtiã ¶Disc. Un⁹ er illis vsq̃ nũc fui Uñ frequenẽ turbatũ q̃ circunda tũ me tenebris inueni ne cognoscerẽ illud diluciꝺe ad q̃d quantũ iaz cõiecturo ducere me satagis ¶Magister. Nil admirandum. si discreta coniunctim. et coniuncta discretim concipiantur aliter q̃z oportet confusio subsequat. Cõcedis ꝙ in prima causatione delectationis necesse est vim apprehensiuam in actu suo pcedẽ. si nõ tpe tñ ordie nature Nũc aiaduẽte postq̃z delãtio causata ẽ si vis ognitiua ognoscit hãc

delectationē. ostat q̄ inde ꝺsequaꝫ noua delectatio ꝙ reflexa qua fit vt hō sciat et velit se delectari. ¶Discipulus. Cōstat et expiri ꝓtin⁹ licet vnicuiqꝫ nō ꝓteruo. ¶Mgr. Quēo nūc simlīt a nō ꝓteruo nec disco/lo q̄ causa p̄cedat ordine naturali p̄ceptionē delectationis isti⁹ secun de reflexe vtrū appetit⁹ vel vis p̄ceptiua sensus aut intellect⁹. ¶Discipulus. Video⁹ apte respondere si dixero q̄ ad hanc delectatōis secū de p̄ceptionē neutra potētiaꝝ p se p̄mo. sola ocurrit. sed vt diūcte fuerint et vnite ad p̄me delectatiōis q̄ nūc obīcīt habendā reflexe sup se p̄ceptionē. ¶Mgr. Consequīt ergo secūda p̄ceptio ad vnionē vtri/usqꝫ cause ocurrentis. nec potuisset aliunde p̄cipi reflexa delectatio nisi simplex p̄oꝛ essꝫ. ¶Discipulus. Nequeo cōtradicē. perge si placet ad tertiū bonū qꝺ honestū nominaꝫ. ¶Magister hoc ꝓpriū soli nature intellectuali ē vt ad bonū honestū solū ꝓpter se moueaꝫ. etiā si nihil inde vtilitatis. nihilqꝫ delectatiōis oriaꝫ. q̄ꝫuis in se tm sūme sit vtile ꝙ delectabile. ¶honestū inqt tull⁹ est qꝺ sua nos vi trahit et allicit sua dignitate. ¶Finis itaqꝫ nature intellectualis est vt suscipiaꝫ ad bonū honestū quo solo fruaꝫ. et in illo delectata quiescat. Nulla ad hūc finem attingit irrationalis creatura. quia nec ad illū creata est memorandū intelligendū et amādū. Cōtemplaberis altissimā hanc et pulcerrimā veritatē o altissima et pulcerrima seminarū. ¶Hanc insinuasti dū de solo israel q̄ sua int̄pratione ꝺr vi/dens deū vel visio dei cōpleuisti tā ticū tuū. Suscepit israel puerū suū. ¶Discipulus. ¶Preposueras inter distinctiones ante dictas. de facie. de velamine. de speculo. de claritate distinctur̄ te insup de transfor/matione. ¶Magister. ¶Apte recolis simul et alia sūt de susceptione per anagogiā (quā susceptōnē trāsfor/matiuā dicim⁹) addenda p̄ioꝛib⁹ Pauses interim ab inq̄sitione et super hac susceptione trāsformatiua tredecim cōsideratōes accipe.

Susceptio Sancti israel trans/formatiua sicut nō ꝓprie dicēda est generatio vel trās substātiatio. Sic nec ꝓprie est naturalis alteratio. Generatio quippe tendit ad introductionē forme substantialis qualis nō introducīt in hac transformatione quaꝫ nōiare possum⁹ deiformē. qꝛ forma imprimīt diuinit⁹ menti qualē non hꝫ ex natura vel sola industria. Sꝫ neqꝫ mutaꝫ aliqua res essentialīt i aiam quēadmodū panis trāssubstātiaꝫ in corp⁹ xp̄i. Porro naturalis alteratio fit ꝑ abiectionē forme ꝓpis cōtrarie. et hoc in meli⁹ vel in peius

Susceptio vero trāsformatiua deiformis nō ꝓsupponit aut req̄rit hmōi variationeꝫ ꝑm cōtrarias q̄litates. Sicaꝫ ꝺcir co magis illumiatōi solis in celo ꝙ medio puio atqꝫ ꝑspicuo. Sic a lumine supno illūinari ꝺr tā vniūsalis qꝫ ꝓticularis eccīa sīc a sole luna

Susceptio transformatiua pl' ꝯsistit in ꝓceptione vnitiua q̄z in amore solo ꝑ se vel in cognitione sola. Veritas ista oclu dit ex colloq̄o ꝑus habito quo q̄si uim' delectatōis originē etiā sensu alis. De' itaq̄z cū sit sūmū bonum obiicit se mediate vl immediate di lecto israel puero suo sub triplici ratione generali. boni scz honesti. de/lectabilis et vtilis. Aut sub alijs lo/quendo terminis illabit in mentez vt pulcritudo seu formositas. vt sit suauitas vt salubritas Est deniq̄z de us immēsa lux in quo tenebre non sūt vlle Johis testimonio. Est aūt ꝑfectas lucis se cōicare seu diffun dē ꝑ vniuersā sperā sue actiuitatis. Spera vero diuine actiuitatis ē im mensitas et eternitas sua cui' circū ferētia nullaten' extra se est Unde eternitas q̄i extra t̄minos entitas vel vnitas. Sic idē est penit' cētrū q circūferētia Sic infinitas in deo. magis ꝑm rē dr positiue q̄z negati ue. Nomē ꝺo videt negatiuū Sic ecōtra de finitate q̄ vocat t̄minatō sic q̄z fines habeat vltra q̄s ꝓgredi nō ꝑt. Est igit hec negatio quā ne gat infinitas q̄i ñ finibilitas Nosti ꝺo ꝑ logicā q̄ dupler negatō red dit affirmationez Sz ꝓ seq̄mur q̄ sepi' lux ꝺina cōicat et ꝓducit suā spēz ꝑ totā se simillimā sibiq̄ eglez. ꝑ q̄ qđ hz pulcritudinē infinitā. de qua sapiēs. Pulcritudine ei' admi rabit ocul' Nā oculo marie ouenit de pul'critudie iudiciū sic alijs sensi b' de salubritate et suauitate. ꝑ tēa opat bono honesto bonū pulcrū qđ nec delectabit nec vtil vt sic in/cludit rōez Amaret eni etsi nec vtil essz nec delectabilis aliūde q̄z ex se Porro si ꝺina pulcritudo solū se of ferret indiuiduo creature rōnalis intuendā siue pluri sol' intellectual ocul' iudex esset. nō tact' aut gust' qua super re sequat alia ꝯsideratio

Susceptio transformatiua si ꝑ fecta sit presupponit indiuiduo creature rōnalis illapsū fieri verbi luminosi qđ est spēs ade quata sue luci et hoc ꝑm ꝺutē acti uā sūme ꝓportionatā et ꝑm opati/onē pfecte replentē oñez indigētiā pueri israt. ad hāc trāsformationez susceptī. Placet itaq̄z spēi pulcritu do. eē ꝓpt se solā Sz virt' spēi agēs ꝓportionalit in potētiā receptiuā. suauitatez inducit. Sicut et opatio replēs indigentiā affert salubrita/tē. Habes igit bonū honestū i pul critudine. habes delectabile i suaui tate. habes vtile in salubritate. ha bes ꝓinde bonū omne. de quo ad moysen dñs. Oñdā tibi oñe bonū Cōcludit iterū ꝙ susceptio trāsfor matiua ꝯsistit in ꝺcursu oñis boni et si nō formalit saltē virtualiter q eminent hoc āt tale bonū in habi/tib' deiformib' est sola gra gratificās aut gloria ꝯsūmate btificās

Susceptio transformatiua nū/q̄z potuit obtineri nisi per gratiam diuinitus infusam que radix est omnis transformati/onis deiformis et sursum vnio/nis. Continet autem virtualiter

in se fidem spem et caritatē cū ceteris habitib⁹ luminosis et affectiuis taliter suo modo qualiter essentia aie originalit cōplectit suas vires Omittat inter.m similitudo de diuina essentia respectu triū psonaꝝ. respectu inuꝑ omniū rationū pfectionē in diuinis dicentiū. qz nulla creata simplicitas isti pt adequari (vel par esse

Susceptio trāsformatiua actualis nō ocedit de cōmuni lege sine exercitio actuali mētis. faciēdo qđ in se est ad hanc susceptionē. saltez p obicis cuiuslibet ablationē. Exē plū i supnaturali forme rationalis introductione que naturales dispositiōes presupponit in corpe. Cōclu dēt ex hac duplici ōsideratione statim qꝫ absqꝫ miraculo non fit susceptio transformatiua maxime gratificans. nihilomin⁹ illā asserere non fit certū euidenē. sine miraculosa reuelatione. Ideo ꝑpter ōsimiles motiones quas hz natura p habitus adq̄sitos informes ad habit⁹ fide spe caritate qꝫ formatos. hinc heretici ptinaces. hinc nōnulli infideles. hinc pccores vanigloriosi de suis sentimentis sepe ofundunt in estimatione sua. relaturi supplicium vñ premiū magnū osequi putant. hinc est illud. Cadent a latere tuo mille qui se de latere ꝓximos arbitrabant. Et decem milia a dextris tuis statū xpianitatis assecuti

Susceptio transformatiua visitudinem hz recipcā q̄ circulare. Utimur similitudine palpabili ex scripturis Dixit in Apoc. xps. Ecce sto ad hostium q pulso. si q̄s mihi aperuerit ianuā. introibo ad eū q cenabo cū illo q ipe mecū. fit pinde illud de grāmatica hospes qđ recipit q qđ susceptꝰ habet Audis qꝫ xps intrat vt hospes in aiaz. aiaz cibat vt ipaz suscipiens Et certe sic est tenendū simul q admirandū. nō iā p similitudinē si ad susceptionē eucharistie trāseam⁹. Qui māducat inq̄t xps meā carnē et bibit meū sāguinē in me manet q̄ hospes susceptꝰ a xpo. Et ego in illo q̄ qđ suscipit in mētis hospitio. Felix nimiū puer israel hospite tanto. Felix munē duplicato atqꝫ recipro co. Suscipit israel. deiformis nr̄ spiritꝰ puerū suū. iure stupes ad ꝟbū o frater. Scis qz vocē ihm xp̄z puerꝫ nr̄m. suscipit israel spūs suus deiformis suscipiēdo sacramentum Plane sic legis de eodē xpo. Puer natꝰ est nobis q filiꝰ datꝰ est nobis pt hoc intelligi de puero Jhu p̄m carnē qđ p te virginē puerperā datꝰ est nobis et corpaliter natꝰ. Est aliꝰ mirabilioz et nisi de se testis esset incredibilioz sensus qz datꝰ est nobis vt sit puer noster p filialē susceptionē in vtero mentis israelitice conceptꝰ et genitꝰ. Qui fecerit inq̄t voluntatē p̄ris mei ille meꝰ frater sozor et mater est. Audis mr̄ez. et cuius mr̄ez. nōne pueri Jhu! Sic eñ a patre puer et a ꝓphetis et ab euāgelistis crebro xps nōiat. q̄uis vir fuerit ab utero Etiā inde fēm ē nouū sup terrā qꝫ mulier circūdedit virū

Suſceptio transformatiua redit aiaz verbigenā. Jpa siquidē q̄ p naturā ancilla est q̄ p gr̄az adoptionis filia. q̄ p ſō/arrationē dignatiuā ſpōſa. fit p nimiā gr̄e ſupabundantiā grauida de te puero Jēu. te marito. te viro te ſponſo vt iaz ſponſus et ſponſa ſint duo in vno ſpū. imo in vno fetu q̄ es tu dñe Suſcipe ꝓptēa o deiformis aima et ſimul ſponſa dicta. Suſcipe tuū puerū nō iā vt hoſpitē tuū. nō iā vt dñm. nō iā vt amicū. nō vt ſponſū qualēcūq̄z. ſed vt ſponſū et filiū tuū. Filiū qui ꝺcipit in vtero memorie p infuſionē roꝛis gr̄e. Filiū q̄ formaꝛ in vtero intelligentie p infuſionē deiformē. Filiū q̄ parturit p opa caritatis eliciti/ue vel impatiue donec in mundum naſcaꝛ pennitatis glorioſe. Jſideoꝛ audaꝛ nimis et recte videoꝛ ſi nō teſtimonijs ſcpturaꝝ fulcit⁹ eſſē q̄ deū eſſe tradūt aie ſancte et iſraelitice. Omnia que dicta ſunt filioli mei inq̄t Paulus quos iteꝝ parturis donec formet in vobis xp̄s. Et dñs p̄ ꝓphaz amos ꝺt. Jſir me⁹ es tu. dux virginitatis mee tu es. Et iteꝝ. fornicata es tu. tñ ad me reuertere et ego ſuſcipiā te

Suſceptio transformatiua mirabilioꝛ effecta ē p⁹ lapſū q̄z ſtante nec peccāte natura fuiſſet Primo qz non maius eſt celū et terrā creare q̄z pcōꝛes iuſtificare. Ratio. Nō em̄ hz poſitiuū creatio ꝺtrariū ſicut ꝺtrariaꝛ iuſtifica

tioni pcēm. Kurſus in creatione ſola potētia ꝺſideraꝛ. ꝛ in iuſtificatione ſapientia ſimul et beniuolentia. Nec min⁹ cū potētia penſaꝛ. Quid ſapiēti⁹ q̄z vt vincat ſapia malicīā et ita vincat q̄ ex ea ſit elicē maximā iuſtitiā? vult exhibē ſūmā beniuolentiā. vult exercē ſūmā potētiā in debellando p humilitatis deiectionē omnē ſuꝑbiā. Conferebas hec verba frequenter in coꝛde tuo ꝛgo digniſſima nec ſatiabaris dulcedine mirabili ſup hac ſuſceptiōe iſrael puēi ſui Hinc deuotū tibi cū exactione pia dirigiꝛ in ꝓſa votuz Nec abhoꝛre pcōꝛes ſine quib⁹nū q̄z foꝛes tali digna filio. Tu quoq̄z Gregoꝛi ſic exclamaſti/ O felix culpa Eue q̄ talē et tantū meruit hr̄e redēptoꝛē. addam⁹ ſuſceptoꝛez. O certe neceſſariū Ade pcēm q̄ xp̄i ſanguine deletū eſt. Noli ꝓpter hoc extolli o culpabiꝛ eua. noli tibi blādiri pcōꝛ Adā. qz dei benignitas oīnipotēs nō impotēs vr̄a puerſitas talē meruit redēptionē et ſuſce

Suſceptio (ptionē exhibuit transformatiua clarioꝛ q̄nq̄z nōnunq̄z obſcurioꝛ inueniꝛ. Prouenit hoc p̄ncipaliꝛ a bñplacito ſuſcipiētis actiue ſed diſpoſitiue a ꝺditiōe ſuſcepti: Jꝺoꝛ inde eſt illa pauli. Trāſformamur ō claritate in claritatē. qz videlicet alia claritas ſolis et alia eſt claritas lune. ſicut nō par ſp eſt reuelatio facie. Tenet dñs in manib⁹ lucē ꝛc Si vult videꝛ ait Aug. ſi nō. non. Sic

aliquis clausis palpebris seu membranulis oculoꝝ positus extra radios solis. ostat q̄ nihil aut tenuissime videbit q̄. uis oculi sint sanissimi. nec velamen aliqđ maxime compositionis habētes. ꝓcedat iste ad intentissimū lumen solis aspiciendū ouerso intuitu nō videbit itaq; rotā solis. attū multo splendore lucescet oculis ꝑ velamē palpebrarum. ¶ Sit aliud exemplū de oculis aptis ad obliquū lumē solis circa crepusculū diei in susceptione matutina quali xp̄us resurrexit cū tenebre essent sup terrā orto iam sole. ¶ Sit aliud exemplū. ¶ Si ponēm⁹ solē libere obiectaliter se visui pñtare

Susceptio transformatiua feruenti⁹ excandescit a tepidius. duplici ratione q̄ nūc declaritate ponebat scz arbitrio dei vel dispositione subiecti. ¶ Disponit aūt subiectuz qđ est mens rōnalis maxie p hūilitatē spūs. qz humilē spū suscipiet gloria. ¶ Interroga naturā audis sub exemplo respōdētē. Obijce speculū ocauū politū solarib⁹ radijs causabit ex multa reflexione in puncto cōcursus radiorū ardens ignis. ¶ Silis erit effect⁹ ex vase cristallino vel vitreo pleno aqua. Quid ꝙ aspectus pulcritudinis corpalis aliqs transformat in furiā et mētis amentiā? Cur nō poterit inspecta pulcritudo spiritalis dei? Cur nō diuinoꝝ spectaculorū pulcerrimoꝝ osideratio in talē suo modo spūalis ardoris effectū mensup magnificat

tē eucharē? Cur nō poterit extra se fieri? Cur nō ad dilecti pulcritudinē tota rapi ac pinde amens esse? ¶ Sic ēm diuin⁹ loquit Dionī. in re nra. ¶ o felix amentia ꝓ qua sequitur

Susceptio transformatiua spiritualis contrario modo se hz ad transformationem ialez et brutalē. ¶ Tradit Dionī. ꝙ amor in terrenis est dispio et labefactio amoris. ¶ Ez diu⁹ amor est sicut quidā eter⁹ circul⁹ ꝑ optimū. ex optimo. et in optimo. et in optimū inenarrabili ouerhōe circuiēs. ¶ Colligit ꝓtin⁹ dra breuis inē duos amores q̄ꝝ vn⁹ ostituit ciuitatē dei ꝑm Aug⁹. ali⁹. ciuitatē babilonis. ¶ Prim⁹ venit. scōs dispgit. Et vere sic ē si ꝑ oia respexeris ¶ Dedit xp̄s intelligi causā. qz inq̄t. vnū est necessariū. plurima vero sūt contingenter variabilia ¶ Necessariū itaq; (qz tm̄m vnicū est) colligit. cetera oīa qz labilia sūt dispgūt. ¶ Amor q̄ innitit vni necessario stabilit i eo ¶ Amor innitēs mutabilib⁹ vt muteť necesse est ¶ Est āt oīs creatura vanitati subiecta. ¶ Audi de hōie q̄ fugit velut vmbra et nunq̄ in eodē statu ꝑmanet. ¶ Ciuitas igit babilonis quaz fundat amor sui vsq; ad otemptū dei q̄i recte babilon. i. cōfusio nōiať. ¶ Ciuitas vero iure vōť ecclesia qz ouocat et colligit. ¶ Dicit et ihrlm cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ i id ipm ¶ Edificās inq̄t ꝓpha ihrlm dns dispsiones israel ogregabit. ¶ Fit hoc dū suscipit dns israel puerꝝ suū. qz

similiꝫ venit ad hoc caypha ꝓphe
tante. ꝙ nō a se ipo. venit em̄ vt nā/
os israel in vnū ogregaret. congre
gatione non tā locali q̄ spūali. in
vnā fidē. in vnū ouile. in vnū nidu/
lū sub alas amoroſiſſime circa fet⁹
galline q̄ est eterna sapia xp̄s ih̄s.

Suſceptio quelibet a deo. nōie
ꝓpriſſimo. dici pōt
vnitio siue ſrāliꝫ ſuſceptionē accipi
as. siue p allegoriā. Myſteriū quip
pe incarnatōnis qm̄ celebratū est. fi
nis suus tot⁹ fuit vnitio. Tūc em̄ fe
cit xp̄s vtraq; vnū dū dixit ima
ſūmis. dū fact⁹ est lapis i caput an
guli. dū. cātata est in terra pax ho/
minib⁹ bone voluntat. pace refor/
mata celeſtiū cū terrenis. Si x̄o p
tropologiā. ſi p anagogiam ſuſce/
ptio israel pueri oſideret. q̄d aliud
videbit q̄ vnitio. hoc est ad vnum
collectio et ad vnum exaltatio. ad
vnū impletio reſtitutio et ouerſio
hūiliū mente cordis sui? ¶ Diſc.
Sile q̄ſo ſile. iā satis est mihi. iā q̄
luce serenitatis infuſa. omīs cōſum
matōis video finē. Cōſūmatio ſer/
monū em̄ iſta est ꝓcul dubio. Pet
hoc vnū de⁹ et dicem⁹ ſufficit nob.
credem⁹ dicēti ſufficit tibi gr̄a mea
¶ Mgr̄. Eſtuas gaudio nouo. q̄ſi
nō ꝑus oia q̄ ꝓtulim⁹ milies audi/
eris tū a ſeptis euangelicꝫ. et apl̄icꝫ.
tū a collatōib⁹ mutuis q̄b⁹ ita fre/
quenē inſert⁹ est ꝑmo de theologia
myſtica doctore Dioñ ¶ Diſc.
Audiui fateor q̄ legi. nunquā vero
mentē ita ꝓſtrinxit q̄dq; vt nūc in/

tima ꝓceptio Nunq; ita mihi ſapu
it verbū hoc hōis pleni fide q̄ ipū
ſancto. Stephanū loq̄r. ¶ Dñe Ih̄u
ſuſcipe ſpm̄ meū. Q̄d verbū nōne
oſonanē erat ad verbū marie fiue
cātici. Suſce. iſra. pu. ſuū. Hoc ple
ne mox effectū est p̄m anagogiam
dū obdormiuit ſtephan⁹ cū dño in
pace in id ipm̄. ¶ Mgr̄. Glorioſus
de⁹ in ſāctis ſuis. mirabilis in maie
ſtate et magnificētia q̄ nūc magis
apuit intellectū vt intelligeres ſcri/
pturas in ſua collocutiōe. hic i via
ſub pegrina licet effigie tetigit cor
et ſtrinxit quo ſuſceptionē ei⁹ ꝓcipe
res. nedū p diſciplinā doctrinalē ꝙ
expimentalē ognitionē. Hec est co/
gnitio cū qua et ſine qua nō adq̄ri
tur et guſtaē ſapia myſtica. hec ſuſ/
ceptio vnitiua ſācti israel regis nr̄i
Hec collectio hūiliū mente cordis
sui. Hec ſola diuidit inē ciues ih̄r̄z
et babilonis. hec ſanctificatio. hoc
regnū hec volūtas dei. hic panis
ſupſubſtātialis. hic liberat a malis
culpe. pugne. et pene Amē. h⁹ ē ſine
mene vl̄ defectu mixto cuiuſuis na
ture p momēto hmōi experientie.
Creue mihi qm̄ vel expertis mere
gratis daē. q̄uis nō ſoleat dari ni
ſi deſiderātib⁹ q̄rentib⁹ et pulſanti
b⁹. Deniq; vim patiē q̄ ſi cui datur
Conferē. aliqñ nihil agētib⁹. qñq;
aliq̄d agentib⁹. qñq; ſomnolentis
raptim vt ſubito neſcire poſſis qñ
veniat aut q̄ vadat: Cur ita? Pla/
ne ne tuo merito vel induſtrie aſcri
pſeris ſuſceptionē viſitationis ſue.

seo dic tps bñplaciti deꝰ. ¶ Discipulus. Loq̃ris expta. Sufficit ad exemplũ paulus supabũdant in miraculose visitatis et susceptis testimonia. ¶ Magister. Crede tamẽ qꝫ nõ idcirco tibi prohibenda est. vel alteri lectio. non allocutio deuota. nõ meditatio solers. nõ oratio frequẽs et feruida. nõ demũ sacramẽtalis susceptio. q̃ si rite fiat superat vigor eiꝰ attractiuꝰ. Hec oĩa spiritualis exercicij documẽta. Crede equidẽ. dũ in ortis ecclesie habitas dsecratiõis tpe assũt amici angeli. auscultãt. fac dilectũ audire vocez tuã. Ostende ei faciẽ tuã si decora est. Sonet vox tua in auribꝰ eius si suauis est. ¶ Discipulꝰ. Docueris obsecro que sit illa vox quaz audire petit dilectꝰ meus mihi. ¶ Mgr Doceat te finis et dsũmatio cantici canticoꝝ qđ iũgemꝰ ad hoc psalteriũ. Fuge dilecte mi assimilare capree hinnulo qꝫ ceruoꝝ sup mõtes aromatũ. ¶ Discipulus. Mirabilis vero talis est amice vox ad dilẽm petẽ vt fugiat. quo absente nihil iocundũ. cuiꝰ pñtia nil optabiliꝰ esse ꝑt ad votũ. ¶ Magister. Ignorãs mysteriũ nescis qꝫ nõ ꝑt altera ꝓximor ad dilectũ fieri pñtia qꝫ si fugiat ipe sup montes aromatũ. nõ qualicũqꝫ modo. ꝫ ad similitudinẽ capree hinnuli qꝫ ceruoꝝ. Mos est capree solitudinis secreta diligere. Capreа quasi capiens alta. Secretũ similiẽ mutuũ q̃rũt dilectꝰ q dilecta. Nũc in foraminibꝰ petre. nũc in cauerna macerie. Petra ãt est xp̃s crucifixus ꝓforatꝰ et in latere cauernatꝰ. Secretũ vero nouissimũ et vltimũ est sup mõtes aromatũ. montes q̃ suscipiũt imo dãt pacẽ populo. Cerez qđ querit hinnulꝰ ceruorũ dũ fugit ꝑ deserta montium puto redit assidue ad vbera matris. in cuiꝰ antro quiescit et sinu. Scis ãt qz se refert et oĩa filiꝰ ꝑ ad patrẽ. Ipe hinnulus gratissimꝰ ad ceruã carissimã sapientiã ingenitã cõfert. Concludo tandẽ qꝫ sonet hec delicatissima vox in amorato per amorẽ. dilecte mi qđ ꝑ adiunctam ozo te petis similitudinẽ nisi vt fugiat dilectꝰ ad pr̃ez. quo ibidẽ quiescente trahat dilectã suaz secũ. collocet nõ iam in ortis vbi sũt amici. sed solã cũ solo. vnicã cũ vnico delicioſus amatoz oplectak. Sicut in eodẽ lectulo flozido. sicut in lectulo salomonis pacifici. sicut in cubilibꝰ sponsi. vbi sponsa dicat ex sentẽtia Dilectꝰ meꝰ mihi totꝰ et vnicꝰ conſungit et ego illi. Dicatq suus deiformis spũs iam israelita ꝑ limpidã visionẽ. Jam puer amplexatꝰ ꝑ intimã susceptionẽ. Jam suus effectus heres ꝑ filialẽ hereditariã qꝫ possessionẽ. nũc quidem in spe sub certa expectatione futuroꝝ Suscepit israel pueꝝ suũ. ¶ Discipulus. Bñdictꝰ deus et magnificꝰ in sanctitate desero iam ex animo alias questiones oĩes ꝑ dulcedine ꝛbo rũ istoꝝ. ꝑ suauitate mellei spũs sapientie. ¶ Mgr Placet ad initium

regredi.nō ratiocinando.sed iubi/
lando.placet ocinere cuz exultati/
one spūs in id ipm.Magnificat aia
mea dñm.qz suscepit israel pueruz
suum

Explicit prima partitio

Sequit altera partitio.

q̄si per soliloquiū et meditationes
p notulas triginta.

SUscepit israel puez suū
Suscipe me dñe seruum
tuū in bonum. Seruus
tuus sit spūs meus qui
desiderat esse israel puer tuus.Mul
ti dicūt anime mee nō est salus ipsi
in deo eius.Dicunt hoc crebro ca/
lumniatores supbi.mūd⁹.caro.de/
monia.Tu āt dñe susceptor meus
es.glo m.et ex.ca.me.Caput meū.
mens mea dñe qz capiat te Caput
em̄ a capiendo nomē hz. Sed nec
altera est assignabilis dīa potior
mentis ad reliqua oīa mente ca/
rentia nisi qz capax tui est et parti/
ceps esse p̄t.Capax p intrinsecam
ditionē.memorie. intelligentie.et
volūtatis Particeps vero.i.pfecte
capiens.p habit⁹.ad⁹qz supaddi/
tos.maxime per illapsū deiformis
gre tue.Suscipias igit me p̄m elo/
quiū tuū.suscipiā et ego te p amo/
rē tuū.Quid hoc suscipe. nisi surs̄ū
me cape in mentis mee cenaculuz?
Dñe inclina celos tuos et descēde
vt ascendā ad te adiutor me⁹ tibi
psallā qz de⁹ susceptor me⁹ es. Ad
hoc em̄ fecisti me de⁹ me⁹ mia mea
Propterea p̄cor q obsecro suscipe
me recordat⁹ misericordie tue.Sūt
vane susceptiones hoc est surs̄ū ac/
ceptiones mentis mee de te quous
qz veniat dsūmatio.quousqz dexte
ra glorie tue suscipiat me in finem.
Susceptio āt enigmatica creatura
rū extrinsec⁹ est Interi⁹ capio te int⁹
in aia mea.nūc p speculū cognitio
nis et amoris.nūc in eisdē speculis
q̄ sūt ognitio et p̄ceptio dilectiua
quib⁹ interim ostringis q allicis ex
pimentalit paupculū cor meū susci
piēs ipm q nō in illa qua refulges
claritate in id ipm.nō in illo torrē/
te voluptatis tue.Cū hoc factū fu
erit vt ita suscipias me et ego te. fi/
et illud de ps.Satiabor cū apparu
erit glia tua.Dic benignissime pu/
er Jhu.dic spiritui meo quē imple/
as dono tuo.Ecce puer me⁹ quem
elegi.quē suscepi.quē amplector.cui
bñdico.Olim ferebas indigne sūs
phiberet pueros ad te venire.Ve
mo ad te suscipe me.Si eīcis foras
venientē ad te.quo suscipies fugiē
tē?Ubi est illa vox mansuetudinis
tue.eum qui venit ad me nō eīciaz
foras? Scio dñe docēte te p scp̄tu
ras qz est puer et puer Puer sensib⁹
et nō malicia vel moribus.qualis est
puer centū annoz maledict⁹ Nolo
dñe talis inueniri puer. q in quo sit
innocētia.hūilitas et obediētia q̄/
lis appellat⁹ est dauid annosus iaz.
qualis abraā centenari⁹.Collegit
vn⁹ septē pueroz ditiones aduer
sarias septenario viciox.Sūt puēi

parui vñ frangit supbia. Puri vñ frangit luxuria siue deturbat Modico saciati. quos gula nõ superat Ludũt ne sint incrtes q lãguidi Cõcordant otra malignitatẽ inuidie. Cito dant vt liberales. cito pacificant rancoris exptes. Hũt ista sepius ex etatis bñficio. comitantur alia multa ex etatis vicio. Ceteruz verus puer efficit spũs rationalis in qualibet etate corpis si fuerit põdit⁹ innocẽtia si humilitate. si obedientia. Talis erat spũs marie humilis et obedientis ancille. Talis ipi⁹ dauid q vilescebat in oculis suis. Talis in abraaz qui iussus immolare filiũ. ptin⁹ obedire pauit. Et o q mirabiliẽ obedire Spñ tale q sic humilis innocens et obediens. innoua in me de⁹ quem digneris suscipe. Sit in eo simplicitas. ꝫ cũ pudẽtia. sit humilitas ꝫ cũ fiducia. sit obedientia. ꝫ nõ in angaria Magna ꝓsus erat in humilitate marie fiducia. magna obedientie ꝓmptitudo. magna in simplicitate pudẽtia qñ nec temeritate põceps fuit in rñdendo. nec post insinuationẽ angeli qualiter fieret mater dei dare diffidit suũ assensũ . quo habito mox p incarnationez suscepit israel puez suũ. Susceptio tua dñe Jhu colluctationi similis est. dũ te vicissim suscipe et retinere laboram⁹ Figurauit hãc luctã israel iste lr̃alis puer tuus. Timebat nimis a facie frris sui Esau. transmiserat omnez comitatũ solus remãserat. Oppuit

vir luctãs cũ eo vsq mane in phanuel. Jacob illum volentem discedere detinuit. Nõ inqt dimittã te nisi bñdixeris mihi Bñdixit in eodẽ loco et statim ort⁹ ẽ sol. Statim luctat hõ solus existens. metuẽs impulsus otrarios. orat deũ tota mẽte nocte tribulatõnis. Et ita luctat cũ angelo magni consilij Quid em̃ oratio feruens est nisi quedã luctatio dei cũ hõie! Se mutuo brachio amoris suscipiũt. Porro non cessat Jacob supplantator viciox quousq bñdictionem suscipiat meritox. etiãm videat iã auroza mẽtalis illuminationis. pstat tñ donec statim post bñdictionẽ sol oriat luminosior in exprimentali pceptione. Mutatur nomẽ qz transformat in viz alterũ. Jam est israel vir potẽs q fortis dei. viget in actione arduox et in difficiliũ ꝓpessione et in limpida dei visione fit israel. Gratulat se vidisse deũ facie ad faciẽ . ꝫ p subiectã creaturã q̃i p speculũ. Cõcipit internũ fiducie gustũ et salua inqt facta ẽ anima mea. Robur deniqz carnalis amoris qz necesse emarcescit. ꝓterea claudicat solo pede necessitatis tangens terraz. Facta sũt hec post generationẽ .xi. filiox et nat⁹ ẽ multo post i introitu bethleem dom⁹ panis. ipe benyamin filius dextere vel doloris moriente rachel matre sua dũ parturit eum. Placet pretẽa o aia xpiana sũmatim recordari mysteriũ genealogie nr̃i Jacob isr̃l; ab alio disertissime

expositū. hz mystic⁹ israel. dū iacob est duas sorores libēas in vxores Lyam et Rachel. ista habet Lyā vim affectiuā. hec laboriosa ē ꝑm nomē in exercitio virtutis huic Lye de/est oculus intelligētie ꝓspicacl. hz idem Jacob mystic⁹ rachel decorā q simplicē instar ouis ꝑm nomē scz hec est intelligentia supioris rōis q se versat in exq̄sitione veritatis. specialiē ꝓncipij. Dat vtriq; ancil la sua. seruit racheli imaginatio nō qualiscūq; nec brutalis sed cū rati one participans. Dicit hec bala ꝙ est inueterata. loquit ꝓuidē incessā ter etiā dū sola est more senū. Sen sualitas ät vel sensualis appetitus obsequitur Lye. Est ipi nomen zelpha. interptata os inhians. q̄a neq; visu neq; auditu teste salomo ne. nec alio sensu satiat in hiando seu desiderando. Cetez Jacob vir videns in ꝑmis pauptatē suā gene rat affectū timoris ex lya. Dicitur iste ruben fili⁹ visionis. Gignit p⁹ hūc effect⁹ doloris Simeon hic est exauditio. qz q̄ vere dolet et peni/ tet ꝓtin⁹ exaudit. Sequit tertiꝰ fi/ li⁹ dict⁹, Leui. i. additio qm̄ post ti/ morē et dolorē addit spes. Quar/ tus in filijs lye Judas confitens vel confessio subsequit. hic est amor aut gaudiū. Copulat em̄ lya q̄ est bo/ na voluntas deo tanq; viro suo p gaudiū amorosū. Cernens ät Ra/ chel sororē lyam scz voluntatē to/ tā. plis fecūditate letantē. zelat et ipa parē. Et qm̄ hz timorē q̄ est ꝓn cipiū sapientie. hz et amorē q̄ tra/ hit rōnis oculū videre dilectū. desi derat ipa rachel cognoscere deum quē lya timet et diligit. Dtuero qz necesse est cognitionē ꝓcedere a sensu et imaginatione fieri dicentibus hoc phō. apko. et expientie sono. Dat rachel ipi Jacob sponso suo balā ancillā in sensualitatē Suscipit ab ea duos filios spectātes ad imagi nationē iunctā rationi Unꝰ ē dan qui cōsiderat speculat et iudicat de malis futuris in maloz damnatio ne Neptalim alter filiꝰ cōsideratoz ē bonoz futuri seculi. dans eloquia pulcritudinis nūc in canticis canti coz. nūc in psalmis. et iuxta nōis interptationē. nūc vtiq; opatione. modo ouersatione recognitō futu ra. Pozro dū lya cōspicit ancillā so rozis balam peperisse geminā hāc prolē dan et neptalim. ꝓuocat tra dere similiter ancillā suā nōie zelphā in sinū viri sui. Fit ita. Nascit inde duplex sibi filiꝰ Gad et Azer. horū interptatio est beatitudo et felici/ tas. qm̄ beati sūt et felices qui post speculationē eternoz̄ hinc maloz hinc bonoz̄ pariunt in sensualitate q̄ est iuncta voluntati imo partici/ patiue volūtas. Partūt inquā du os filios quoz ꝓmꝰ est vigoz absti nentie. scōs vigoz patiētie. Accipe quō beati sūt qui lugent vt Gad. beati qui ꝑsecutionem patiunt vt Azer Uerū post hoc tps ruben iā adultus ingrediens et egrediens. inuenit mandragoras bone fame.

qñ qui abstinentes sunt et patientes sūt cū timore dei collaudantur Bonus odor xpi inquit sum⁹ apostolus. Rachel vero petit partem mādragorax quas totas lya dat libenter racheli. qr subñcit se rationi quatin⁹ viro suo copulet. Jā em̄ nihil ad famam respicit sed ad dei gloriā. sed ad futurā viuentiū terrā et quietē. Dicit e sentētia. Quid em̄ mihi est in celo. et a te. quid volui sup terrā? Supereſt igit vt Lya generet duos filios q̄ sūt Jsachar et zabulon. Jsachar est asin⁹ fortis sibi vilescens qui vidit requiē haud duble eternā q̄ esset bona. et terrā supple viuentiuz q̄ esset optima. et fact⁹ est tributis spūaliū exercitiorū seruiens. q̄ inter terminos habitauit. neqz em̄ querebat esse in terra. neqz poterat in celo. Fecit quod potuit. Inter terminos habitauit. positus hic in orizonte diuinoz et hūanoz. crebro vertebat oculos ad diuina. Quint⁹ iste est filius lye qui est gaudiū spūs. et amor boni quē osequit sext⁹ filius q̄ est zelus fact⁹ in odio mali. Hūc sextum lya mater appellat dotē bonā. Nā quem melior dos zelo aiax q odio vicio rū? Nomē ei⁹ fm laudē suā zabulon habitaculū fortitudinis. Nā quod aliud habitaculū forti⁹ q̄z vbi morat emulatio dura sicut infer⁹ veniens et gaudiosa diuini muneris dilectione q̄ vt mors fortis est cuius lampades sūt lāpades ignis atqz flāmax. Patuit in martyrib⁹ zelan

do salutē aiax. quox caritatē multe psecutionū aque nō potuerūt extinguere. nec flumina voluptatum obruere valuerūt Rursū vero satis est pbabile q̄ zelus dū exercet offendit in multis et dū currit incurrit si nō inde nascat sancta verecundia coram deo. quā nōiam⁹ dynam in femmino seru ꝑpter minorē q̄z in viris fortitudinē Et qr ꝑpter formositatē pl⁹ allicit. Quid em̄ apud deū q̄d apud hōies gratiosius q̄z humilis verecūdia post tot sāctos mores p⁹ genitos. quales virim⁹ ser lye filios? Sūt isti ser principales affect⁹ volūtat. moderati simul et ordinati Et tem̄ virt⁹ q̄d aliud est q̄z dilectio vel affectio vēritatis moderata p rōnis normā. et ordinata p volūtatis intentionē Nōia sunt. Timor. dolor. spes. gaudiū. quos sic nōiat psa Spes. meror. metus. gaudiū Subinde sūt amor boni zelus vel odiū mali. Cōiungunt filij quatuor ancillax. Bala quippe genuit duplicē speculationē. vnā infernī. alterā paradisi. zelpha aūt genuit duplicē in sensualitate affectū. vnū q̄ est rigor abstinētie. alterū q̄ dicit patientie vigor. Sed ve filijs hominū a scandalis qm̄ nō est hō qui viuat et nō peccet. non est q̄ nō hostilibus q̄q̄z pateat insidijs. Ecce dū ꝓficti omnes filij Jacob circa pascendos greges bonarū actionū ad proximos occupant Dyna soror iam adulta nec se continēs in solo mentis habitaculo egredit vi

dere mulieres regionis illi⁹: Egres
sus est hic per curiositatē dum vitā
aspicit alioꝝ.dum deniqꝫ mores et
formaꝫ vite eoꝝ comparatione sui
considerat.Gloria sua iam non to
ta est testimoniū conscientie sue co/
ram deo.sed gloriam foris expetit
Violatur hoc modo dyna que est
sancta verecundia dum satagit mū
do.gloriosa videri.Sed a quo vi/
olatur dyna id est iudiciuꝫ verecū
die.Certe a labore asinino scz a sy
chem qui interpretat labor quē gi/
gnit Emor.qui sua interptatione si
cut et actione notat asinum.Quid
eni stultius qꝫ vane gloriari de nō
suis virtutib⁹ vel de receptis alium
de?Emor igitur ꝑprie excellētie ge
nerat vanam gloriam que dynam
q̄uis obnitatur opprimit et violat
Offert se nihilomin⁹ ad compescē/
dum furorem fratrū dyne.Sychē
iste offert circūcidere mores suos
omnes scz ꝑ gloria vera laborare
vt nihil appareat in suis moribus
inverecundu.Hac circūcisione fa
cta ꝑpter hominuꝫ gloriā. tres di
es qui sūt tres cōsiderationes trans
eunt.dum symeon et leui dolor et
spes nō ꝑm scientiam arreptis gla
diis suis insiliunt in omnes mares
sub sychem et emor habitantes. vi
riles quoqꝫ suas opatōes occidūt
dū dolor est grauissim⁹. Symeon
ꝑ gladiū exprobrationis.Leui per
gladiū exactionis impossibilis seui
unt.Dolor grauis est quia perdi/
derūt exteri⁹ famā.Labor est grau
or. qr ꝓ̄ideruntꝫ interi⁹ innocenti
am.grauissim⁹ qr demeruerunt ge/
hennā. Quanto satius erat hmōi
filios opationū custodire sub reli/
gionis disciplina.ipos quoqꝫ pau
latim bonos efficere ꝑ intentionē
meliorezꝫ q̄ furore pertinaci ꝙ emu
latione dura inutiliter exprobran/
do et plus exigendo q̄ poterat p/
dere simul ꝙ opprimere?Videmus
quēadmodum necessaria sit post
et inter virtutes oēs discretio quā
ꝑ sui nobilitate non est nata parē
nisi rachel ratio superior.Est iste ꝑ
mus rachel filius in ordine filiorū
vndecimus Jacob patriarche q̄
nominatur Joseph scz accrescens
quoniā exꝑimentis crescit assidu/
is et virtutibus excolitur dū plus
viuit.Facit huic pater tunicaꝫ tala
rem quia solus ad talos cōsumma
tionis opera perduxit.hūc odiunt
fratres sui dum modum vult eis
imponere.dum impetus refrenare
Accusat eos apud patreꝫ crimine
pessimo quod est ypocrisis quia si
mulata equitas nō est equitas sed
duplex est iniquitas. Rursus inter
hec Ruben violat balam dū nimiū
grandis effectus est qr timor si ni/
mius est dum se custodire nitit̄ for/
mat inutiles imaginationes quib⁹
se convoluens a salutaribus impe
ditur.Tandem ipe Joseph dum se
met excolit quotidie per prudenti/
am fit maior.Mater eius Rachel
concipiens et parturiens anxiꝫ
doloris desiderio Beniamin

hic est filius dextre. filius in potio
rib⁹ donis celestiñ collocand⁹. mo/
riť in eius partu. rachel. qz dñ cele/
stia mens rimať oportet vt ratio
succũbat. et huic vite moriať quia
nõ videbit me homo et viuet ait
dñs ad moysen. Ipse est beniamin
adolescentul⁹ in mentis excessu. Et
vbi? Est nempe in ecclesijs vbi bñ/
dicit dño. Et que sũt ecclesie niſi cõ
nocationes tã cogitationũ q̃z affe
ctionũ sanctaꝝ? Psallũt meditatio
nes sancte dño cũ iuuenculis inspi/
rationib⁹ tympanizãtib⁹ in corpe
mortificato. Preueniunt principes
angeli. iuncti psallentib⁹ in medio
iuuenculaꝝ tympanistriarum. Ibi
beniamin adolescentulus in men/
tis excessu. Suscipit dñs hũc pue
rũ israel qñ amantissim⁹ est dñi. et
habitat confidenť. et in eo sicut i tha
lamo. tota die omorabiť. qz manet
in caritate. et oñis talis in deo ma
net et deus i eo. Deniq̃z delicios⁹ puer
inter humeros dei p mutuos
amplexus requiescit. Dixit in exces
su suo omnis homo mendax. qz iã
fact⁹ super hominẽ dicit in excessu
mentis sue p humiliationẽ hui⁹ mi/
serie. Proiect⁹ sum a facie oculoꝝ
tuoꝝ. Usquequo dñe auertis faci/
em tuã a me. qñ facies tua plena ẽ
gratiarum quam adhuc velamine
mortalitatis hui⁹ celas a me. O
q̃tiens vendiť dñe noster Joseph
in egyptũ tenebrarũ harũ. quoti/
ens iste frater suus beniamin mini
mus descendit ad eũ. Jungit oscu/

la cũ amplexib⁹ dum discretio pru
dẽs in humanis. et contemplatio pru
dens in diuinis. vna veritatis sen/
tentia conueniunt. Sic iustitia de pra
ticis. et pax de speculatiuis oscu/
late sunt. Cur ita? Nimirũ qz miseri
cordia et veritas obuiauerunt sibi.
de quib⁹ vterq̃z gloriať. Misericor
dia tua ⁊ veritas tua semp suscepe
runt me. Et tu dñe Jhu. p quẽ fa/
cta est misericordia et veritas. cui⁹
curr⁹ est decem milibus multiplex.
Currus igneus vehens ad celestia
Cui⁹ equitat⁹ victorios⁹ est in cur
rib⁹ pharaonis. trahens sponsam
ad te. Suscipe seruũ tuũ in bonũ.
non calumnieť me superbi inimici
mei. dum loquar eis in porta obit⁹
mei. Obstituat sapientia tua. susci/
piens causam anime mee furores
calumnie sue. recordat⁹ soli⁹ miseri/
cordie tue. dñe Jhesu spes vltima
anime mee: Explicit

Incipit tractatus .ℇi.

Dragmatic⁹ sub duplici partitiõe
sup illo versu. Sicut locutus est ad
patres nostros. Prima partitio de
contemplationib⁹ marie sup locutio
ne dei p ꝓphetas et maxime per se
met ipz incipiendo ab euangelica
narratione. iuxta compilationẽ no
uiter factã que dicit vnũ ex quatu
or p notulas quadraginta sub ru
brica ꝑma. In ꝓncipio erat verbũ
Nñ dať intelligi quãtũ sup reliqs
sermo ꝓtenũor esse posset

Partitio

Sicut locut⁹ est ad patres nr̄os Magister Multifarie multis q3 modis olim de⁹ locutus est in pr̄ib⁹ 7 ꝓphetis Nouissime locut⁹ est in filio. Cō seruabat ār maria. sic scribit Lucas oīa verba hec ꝯferens in corde suo. Cōseruabat nedū noua sed vetera Similis erat pr̄ifamilias q̄ ꝓfert de thesauro suo noua et vetera Similis et sponse q̄ dilecto suo seruat oīa poma vetera et noua. ¶ Discipul⁹. Quo pacto nō obuiat dēm Job. Semel loquit̄ de⁹ et ip̄m non repetit? Quō p̄terea verbū p̄s. nō repugnat. Semel locut⁹ est deus. duo hec audiui. q3 ptās dei est. 7 tibi dñe misericordia? ¶ Mgr̄. Locutus est semel de⁹. locut⁹ est etiā multipliciter Semel in eternitate. multipliciter in tpe. verbū semel in eternitate locutū nō repetit. Ex verbo tpali multa audiunt̄ Inter q̄ precipue sūt duo misericordia et veritas seu potestas. Cōtexit̄ inde versiculus cantici huius. Et misericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies timentib⁹ eū. Sup quo tractat⁹ habitus est. ¶ Discipul⁹. Habit⁹ est memini. Esset ār iocūda nec infructuosa collocutio si recenserent̄ collatōes marie sup verbis illis que locutus est dñs in pr̄ib⁹ et ꝓphis. q̄ p̄terea locut⁹ ē in filio qui fuit semē abrae cui dñs locut⁹ est ¶ Mgr̄. Vocas ad rē magnificā valde. et cui⁹ magnitudinis nō sit finis. Dicā tñ ex infinitis paucissima q̄ maria ꝯferebat in corde suo de locutōnib⁹ dñi Tu ex minimis collige quantū magna potueris. Interroga pariter quantū volueris sup his oīb⁹ q̄ ꝯtemplata est mens marie sapient̄ Videor aūt ita ꝯuenīēter incipe si dixero ꝯtulisse mariā in corde suo. quēadmodū ꝓfecerit oīa que sibi dicta fuerant ab eo iurta cognate Elizabeth vaticiniū. Est eni magnificentie ꝓprietas. dsūmatio fortis inchoator3. sicut ad magnanimitatē spectat agressio dliberata magnor3. Laudans igit̄ et magnifice gr̄as agens dño cui⁹ perfecta opa sē cōcinebat in psalterio hoc decacordo p mentis iubilū. ¶ Discipulus. Placent ista ¶ Mgr̄. Licet aūt de multitudine magnificationis marie multa ꝙuirere. Multa iam sane dicta sūt sed eo plura supsūt tanq3 de infinito quodaz pelago cui⁹ quantitatē nō molis sed virtutis accipientibus semper vltra contingit accipere. Neq3 videmus idcirco ab hauriendo desistere. sed insistere ad refocillationem animar3 nostrar3 q̄ non arescent siti. dum fons ortorus. dum puteus aquar3 viuentiū fluunt impetu non impediti de libano candoris virginei scaturientis in abundantia de fontibus saluatoris christi sui. Ceteris quippe per partes datur. marie autem hieronymo teste se infundit gratie plenitudo tota. Ideo salutatur anthono/

matice gra plena. cui⁹ plenitudinis abundantiaz nullus aperire sermo sufficiet. Non em̄ iam esset adeo mirabilis et angusta si verborum angustijs clauderet. ¶ Discipul⁹ Recte dicis. Magister. audebo nihilominus i auxilio plenitudinis gre tue transire ad otemplandā sapiē/tiā otemplationis sue. sapientiam quā cōtemplata est multo intuitu. querā plurima de se ipa. vtinā hoc se ipa vel ab ipa liceret ¶ Discipulus. Oratū te. peratū qz cupio q̄tinus in oī locutione nra misceas vtile dulci. speculationē cū deuotione. nec per multos opinionū riuulos effundaris. Dic positionē vel q̄ potior vel sua nouitate iocūdior apparebit. Exercitor in p̄mis q̄b⁹ et quot modis ognoscat q mēs marie otemplata sit multa sapienē vt ad magnificandū dn̄m. anima cū exultatione spūs moueret ¶ Magister. Congratulor sancto tue deuotiōis studio q in amplissima et magnifica. vis nos exerceri materia Contemplationes beate q sapiētissime sapientiū omniū. suadens recē seri. nō quidē omēs vt impossibile recte censes. sed quot et qualis ipa dignabit ministrare de se loquentibus. magnificentiā simul cū laude mirantibus et cupientibus quantū fas fuerit recordari. ptestatione p̄missa q ea tm̄modo volum⁹ assere re que certa tradit auctoritas fidei vel que ratio clara euincit. Cetera vero tanq̄ pie opinabilia ad exercitiū deuote speculationis recense/bimus non q ita fuerit affirmantes. sed q ita fieri potuerit scōm pbabiles coniecturas estimantes. ¶ Dixisti q duo cōtradictoria nō in veritate stant simul. sed in probabilitate pictores imitabimur et rhetores qui non adequatā et apertā significationē gestorum promittūt inducere. Alioquin temeritate fallerentur atq; mendacio. sed verisimiles illi picturas: isti ratōes offerre contenti sunt ¶ Discipulus. Discolum esset plus exigere de rebus que nec sensu percipi. nec ratione probari. nec auctoritate possunt cōfirmari. De quibus tamen aliqua dicere vel scribere vel audire decet licet et expedit. Incipe secur⁹ quia persuasum sic teneo nec aliter recipio ¶ Magister Contemplationes marie recensere placet tempe quo quasi vidua mater post ascensionē filij post missionem spiritussancti clauso super se cubiculo reducebat ante mentis oculos preteritum decursum vniuerse vite filij sui. Hoc sibi speculum. hoc sibi exemplar satis erat in omni otemplatione sua. ¶ Discipulus. Placet electio temporis dū beata nostra viatrix adhuc existeret. et dum reductis ad gesta dicta q; domini nostri spiritualibus oculis illorum poterat reminisci Nos demū per hec edificari familiari repetitione valem⁹ Ibi em̄ mō pascit. mō cubat in meridie claritatis immense. q̄s otēplatur⁹

ascenderet. Porro ne te fortasse or
do gestorū solicitet perge quorsuz
volueris in contemplationib⁹ bea/
te marie virginis recensendis. qm̄
nec euangelistaruz traditio doctri
nalis ordini se gestoꝝ per omnia
conformauit. Sentis ex ista compi
latione laboriosissima que nuper
edita est ex quatuor vt vnum neqꝫ
veritati tñ euangelice. neqꝫ deuoti
oni. neqꝫ doctrine deperit aliquid
salutari. ℣ Magister. Cōtemplaba
tur eo tunc maria solitaria secū fre
quētius omnia que viderat vel au
dierat que contrectauerat de ver/
bo vite sicut eius custos virgineus
Johannes de se pro multis loqui/
tur dicēs. Quod fuit ab initio. qđ
vidimus. quod audiuimus. quod
oculis nostris perspeximus et ma/
nus nostre contrectauerunt de ver
bo vite. q vita manifestata est. q vi
dimus et testamur q annunciamus
vobis vitā eternam que erat apud
patrem: et apparuit nobis. Hoc te/
stimonium in nulla fuit eminentius
creatura pura q̄ in maria verifica
tum. que verbum vite nedum vidit
nedum audiuit neduz contrectauit
sed concepit peperit. lactauit q alu
it. Ceterum multa sunt quorum so/
la sibi conscia fuit nec prodidit di/
cens. Secretum meum mihi Multa
que potuerunt se sola reuelante co/
gnosci. quorū fecit participes apo
stolos et euangelistas maxime Lu
cam. Cognouit viuente Joseph vir
ginali sponso suo singula que dñs
noster subditus eis operat⁹ ē vsqꝫ
post obitū felicem eiusdem Joseph
custodis et testis fidelissimi quādo
cessit ipa in custodiam peculiarem
filij sui sequens eum quocunqꝫ iret
presens in omnibus que faceret et
doceret vsqꝫ dum custodie Johan
nis in cruce tradita est ℣ Discipu/
lus. Affer si habes vel auctoritatē
vel rationem de sequela matris to
to tempore christi predicātis hac
illacqꝫ discurrentis per ciuitates q
castella qz venerat ad hoc sicut re/
spondit ipm retinere volentibus.
Talis autem discursus videbatur
importunus verecundie virginali.
honori maternali sexus. insup eta/
tisqꝫ fragilitati ℣ Magister. Con/
uenientissimus ergo fuit comitat⁹
talis matris cum filio Juri nempe
viduata solacio fuit. filius quoqꝫ
predicans matris indigebat obse/
quio quoniā non renuit extraneas
etiam mulieres se sequi. sibi qꝫ mini
strare de facultatibus suis p oñe
iter quod erat ipe facturus. Testa
tur hoc euangelica narratio q̄ ma
tris societatez expressit locis pluri
bus vt in nuptijs dum dixit filio.
Vinum non habent. vt postmodū
dum descendit capharnauz infide
lem ciuitatem ipe et mater sua. di/
cit Johannes Quanto probabili
us credenda est ascendisse cum eo
Jherosolimaz sanctam ciuitatem
vbi vidit filiuz qui cū fecisset quasi
flagellum de funiculis. omnes eie
cit de templo. Legimus preterea

ḡ mater Jħu sepe quesiuit loqui et
tocis stans et insequēs. Qō insup
efficaci⁹ afferre possum⁹ argumen/
tū presentie cōtinue q̄ illud dū fili
us ignominiosissime morti trado/
tus esset. voluit beatissimam ma/
trem adesse conspectricez. ¶De disci
pulis rursus et apostolis scribit lu
cas post passionē dñi ḡ erant per/
seuerātes in oratione cū mulierib⁹
et maria matre Jħu. ¶Porro si fili⁹
non habebat vbi caput reclinaret
hoc ipm ꝓbabile de paupe vidua
matre sentire. ¶Fouebat igit a filio.
Legim⁹ quatuor philippi filias ꝓ/
phetissas sequentes ipm predican/
tē. ¶Pl's quoq; dicebat se potesta
tem habere sororē circūducendi si/
cut et ceteri apostoli. ¶Veniq; q̄o
charitas materna velit et audeat.
quid filialis retribuat pietas ¶Au/
gustin⁹ cū Monica testis assit. ¶Di
scipulus. Probatā satis estimo seq̄
lam marie otinuā cū filio ḡ nobis
afferet nō mediocrem otemplatio
nū suaꝝ materiā atq; fidem ꝓ vni
uersam totius euangelice serie nar
rationē Quinetiā maria otempla/
bat ea que didicerat infantula sub
parentū domestica disciplina. ¶De
hinc que toto puellaris etatis tpe
didicit et plegit in templo sub do/
ctrina sacerdotū cū alijs virginib⁹
de sacerdotali regali q̄ ꝓphetica no
bilē trahentib⁹ originem erudita.
Tandē reliqua tā ab euangelistis
posita q̄longe plura non posita ꝓ
totū beatissime vite sue cursum esti

mam⁹ multa nimis Jnuenire tuū ē
Jncipe quo placuerit. ¶Dignabit
spero sese nr̄o qualicunq; sermone
laudari. quā audire videor erbor/
tātem omnes ꝓ verba pr̄is sui da/
uid. Magnificate dñm mecum. et
exaltem⁹ nomen eius in id ipm. di/
centes Magnificat aima mea dñm
quoniā hic est finis noster. ista sal⁹
ista ꝓfectio. istud principiū et vlti/
mū creature rationalis op⁹ bonū.

Otemplatio marie preci/
pua fuit de magnificando
dñm. Causā vero posuisti.
Et dicant sp. Magnificet dñs ait
ꝓpha qui diligūt salutare tuū qō
est r̄ps verbū in pncipio apud pa/
trē. ¶Deus de deo. ꝓ quē omnia fa
cta sunt. ꝓ quē et destructa ꝓ pcm
refecta sunt. quoniā verbū caro fa
ctū est et habitauit in nobis. Et q̄
otemplabat mens marie quema/
modū futurus erat deus homo fa
ctus Judeis in scandalū et gentib⁹
in stultitiā et derisum. voluit a ma/
gnificatione dñi salutaris sui canti
cum inchoare significans. nihil in
depressionez diuine magnificentie
factū esse ꝓ incarnati verbi myste/
rium. noua potius mentis nr̄e ocu
lis O magnificentissime deus lux
tue claritatis insulsit vt dū deū visi
biliter agnoscimus per hūc inuisi/
bilium amore rapiamur ¶Discipu
lus. ¶hec causa probabilis est cur
a magnificentia sumpsit exordi/
um. dum recreata consideret
per exinanitionem passionis.

Natuero dñ attēderet oīa q̄ facta
sūt p verbū nōne ofestim a magni
ficatōe creaturaꝝ assurrexit ad co
gnoscēdā laudādā qz magnitudi
nē creatoꝛ. ¶Magr. Assurrexisse nō
denego dicturās ipaz ꝓtēa ꝓpo
suisse nomē domini q̄z salutaris cō
sonando psalmiste verbo. Omnia
quecūq̄z voluit dñs fecit in celo et
in terra in mari et in oīb⁹ abyssis
Ideo quippe dñs appellat qꝛ sub/
iectā habuit creaturaz. iure suo fa/
ctā aut ab eo fieri possibilem. Poꝛ
ro si quereꝛet a maria de reb⁹ tōti
tis in tali mensura numero et ordi/
ne nōne p omni ratione potuit re
spondere. ¶Dñs est. qđ bonū fuit in
oculis suis hoc fecit. et qđ fecit pri
us in ipo vita erat. et vita erat lux
hominū. et lux in tenebris lucet. et
tenebre eū nō ꝯprehenderūt ¶Disci
pulus. Tollebat ex hoc curiosita/
tē stultā scrutantiū scrutinio volen
tiū sape non ad sobrietatē. non ad
mensurā cordis sui nimis exiguaz
qua nequit immensitas dei claudi.
Nō attendūt isti q̄ omniū q̄ facta
sūt et quō facta sūt simul et refecta
tota ratio est oīpotens et omni/
sciens voluntas opantis ¶Magi/
ster. Contemplabat in hoc euan
gelico Job is custodis sui ꝓncipio
mens marie multo intuitu septem
abyssos q̄s solus dei penetrat ocu
lus. lucidioꝛ sup solem. Siquidem
deus ipe dñs q̄ intuetur abyssos.
Ideoq̄z sup omnē creature scientiā
notatā p cherubin sedere perhibe/
tur. Hinc tenebras esse super faciē
abyssi moyses scripsit. Hinc de luce
diuina positū est. q̄ tenebre eaz nō
ꝯprehenderūt. nō negando qualem/
cūq̄z participationem huius lucis
velut umbratilē Umbrā quippe di
cimus esse refulgentiā quandaz lu/
cis. plus aut minusq̄ nō omnimo/
daz lucis priuationē. Sic angelus
est ordine naturali prima umbra
seu refulgentia summe lucis parti/
cipatio. Dia rationalis altera. De
niq̄z umbra cognitiue lucis occum
bit post umbram sensitiue virtutis
in vegetatiua ac deinceps ¶Disci
pulus. Quid de vita dicem⁹. An ef
fulgeat similiter in creaturis et oc/
cumbat ¶Magister. Si vita dicaꝛ
oīno illud qđ hz vim motiuā sui
Cōclusim⁹ alibi q̄ nulla res est sine
vita qm̄ naturalis amoꝛ omnibus
insitus est quo res quelibet tanq̄z
pondere suo moueaꝛ mediate vel
immediate ad ꝓmiū centrū omniū
deum. Rationales creature per co
gnitionē diunctam sibi. sed irratio
nales per separataz. ferunꝛ nempe
ad loca sua per impetum amoꝛosū
dei dirigentis vt a sagittante sagit
ta dirigitur petere signum quod sa
gittans intendit. Est igitur res q̄li
bet in deo quedaz vita. etiam ꝑpus
q̄z fiat. et hoc per rationem ydealē
non quidem extra deum ꝓut Ari
stoteles arguit Platonem ydeas
posuisse sed in deo ꝑm respect⁹ ha
bitos ad creaturas per intellectuz
paternū et p verbū suū iūcto volū

tatis amore quo vult de⁹ bonita/
tez suã ad extra ꝯmunicare et lucẽ
immensã quodãmodo splendescẽ.
et vmbratilĩ radiare. Alioqn ipm
verbũ dicamũ vt sine volũtate tali
ꝯsideratũ pure speculatiuũ nõ ope
ratiuũ censendũ est. etiã dũ ꝓtendi
tur seu ꝓcedit ꝯmunicatiue ad ꝓ/
cessionẽ spũssancti q̃ amor est ꝑis
et filij. Praxis igit nõ attendit in
intellectu speculatiuo si ꝯuẽse ha
beat ad appetitum nisi ꝓcedat ad
opationis rationez. Sicut alibi de
theologia ꝙ sit speculatiua dixi/
sti cuius ei⁹ finis ꝑcipuus sit amor
dei et laus eius magnificãs dñm.
Tũc vero diuinũ verbũ nõ irrati/
onabilĩ appellat practicũ dũ diui/
na volũtas accipit ipm ad ꝓducti
onẽ seu ꝓductibilitatẽ eoꝝ omniũ
q̃ facta sũt ꝑm triplex fieri. vnũ est
in mente angelica vel humana. se/
cundũ in existentia ꝓpria seu genẽ
ꝓprio et in esse formali suo. Cetez
ꝓuatio seu nihil dicit sine verbo fa
cta. nõ qz sit aliqd extra intelligen/
tiã. sed ita ꝙ nomen entis vel esse
vel existentie ꝑs extendit ad illa
circa que negociat intellect⁹ vt sũt
ꝓuationes et relationes rõnis vt
oplere significabilia ex fabricatõe
intellect⁹ oponentis et diuidentis
cũ filiab⁹. ¶ Discipul⁹. Grandes sub
paucis collegisti otemplandi mate
rias. redire placet ad illas abissos
septẽ quas innuis marie mentem
fuisse otemplatã. ¶ Magister. Abis
sum dicim⁹ ꝓfunditatẽ. cui⁹ fund⁹

sup magnificat

aut termin⁹ nõ ꝑt ab inspicientib⁹
intueri. vide si non sit abissus talis
ipe bñdict⁹ de⁹ trin⁹ et vnus in sua
maiestate nõ ꝓ respectũ quẽuis ex/
trinsecũ cõsideratꝰ. qz nemo nouit
ꝑez nisi filiꝰ. nec filiũ nisi ꝑ nõ ex
cluso tñ spũscõ qui ꝓsus est eiusdẽ
ognitiõis essentialis cũ patre et fi/
lio. Sex alias abissos numeram⁹
habendo respectũ ad res exterio/
res maxime rationales que sole ca
paces sũt beatitudinis eterne vel
perennis miserie nunqd nõ abissus
est misericordie dei que res viles
et de se nihilum dignata est facere
se ipa dignas atq; participes sue
pulcritudinis nobilitatis et hono/
ris immensaꝝ vsq; adeo ꝙ id ipm
sũt ꝓ gratiã quod dei filius est ꝓ
naturã. Hoc intuebat in spũ ꝓpha
loquẽs in ꝑsona dñi. Ego dixi dij
estis et filij excelsi omnes. Siquidẽ
dedit eis ptãtem filios dei fieri nõ
ex sanguinib⁹ corporeis ꝓ volũta
tẽ viri se omiscẽtis cũ carnis sue .i.
mulieris voluntate sed ex gr̃e ger/
mine dum ex deo nati sunt per ver/
bum regenerans. quod ideo caro
factum est vt esset caro deus habi
tans in hominib⁹ q̃ homines in eo
supadmirabili ꝓsus vnitate. ¶ Dis
altera velut ex opposito tibi mõstre
tur abissus. hec est incõprehensibil
et horribil diuine iustitie seueritas
que proiecit a facie sua rationalem
creaturã. reprobans et indurãs eã
reputans eã indignã se ipo qui cre
auit eam. Subinde sunt abissi due

proportionabiliter ad duplicem hāc hominū sortē assignande. Primus dicet. venite benedicti patris mei. percipite regnū qđ paratū est vobis ab origine mundi. qđ nec oculus vidit. Audient alij. Ite maledicti. Demū considera duas abyssos velut intermedias que sint vie ad duplicē p̄cedentē. De quib⁹ in p̄s. Uniuerse vie dñi misericordia et veritas. Ecce q̄ incomprehensibilis sit vtraq; via. Qm̄ est via q̄ videtur homini recta. et nouissima eius deducit ad mortē. Et viceuersa iustorū semita reputat insania. Alternatio tanta postremo cernit in vbis istis tam ambigua tā perplexa. tā timida et incerta. vt vere dicturus sit. nescit homo finem suū. et omnia in futurū seruant incerta. Latro p totā vitā scelerat⁹ ad vnū petitōis verbū meruit audire. hodie mecū eris in paradiso dū petrus negauit. dum iudas apls desperatiōis peiori laqueo q̄ canapis se suspendit. O q̄tiens mentē marie contemplantes sapienter has abyssos arbitramur deo dixisse. Oculi mei defecerunt in salutare tuū. quo ad tres abyssos misericordie. et in eloquium iustitie tue. quo ad tres abyssos veritatis et seueritatis eiusdē iustitie. O quotiens expauit sicut paulus. quotiens casto silentio magnificans dei secreta. nec audaci temeritate subintrans aut irrūpens suspirauit. O altitudo diuitiarū sapiē scie dī. sapientiā quo ad intrinsecam abyssū diuinitatis. scientiam vero referamus ad alias. Sequitur q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius. et inuestigabiles vie illius. Quas vocat psalmista. catharactas. Abyssus ait abyssum inuocat in voce cataractarū tuarū. Discipulus. Considerans ista totus horrore deuotior totus ad me. meam q̄ vilitatem reuiliens diuinam maiestatē trepid⁹ expauesco nec quid agam quid dicam. quo me vertam. quo fugiam prorsus scio. Magister Profice tetotum securus in illum qui est de⁹ noster refugiū et virtus. Itaq; patre trahente venim⁹ ad filium. Fil⁹ vero pollicetur eū qui venit ad me non ejiciam foras. Proficiamus tota fide tota q̄ spe nos in manus misericordie sue resilientes a seueritate iustitie. Non poterit misericordia claudere gremiū reuertentibus que pro fugiētibus requirendis. reparandis et saluandis in hoc miserie deserto lacerata est spinis et cruce clauata. Postremo quid nisi magnificentiam talis domini reuereatis. exultans ei cum tremore dicēs Domine deus magnificatus es vehementer. Rursus cum sapientissima mulierum. Magnificat anima mea dominū. Discipulus. Contemplationē dic alteram marie. quia posui redire posterius super istā de abyssis iudiciorum dei. qui aliquos misericorditer dat filios dei fieri. coheredes regni. alijs ad interitū derelictis. iusto quidē sed occul

to iudicio ¶ Magister. Salutanda sepe est et oranda mater misericor/ die vita dulcedo et spes nr̃a qua/ tinus dei misericordiã non iudiciũ sentiamus. Eterñ si quod factũ est in verbo vita erat quanto perfecti us fuit. et est ipa in eodem verbo vita per quam et in qua verbũ ca/ ro factuz. reddidit perditis q̃ mor tuis vitam! ¶ Dulcedo subinde no/ stra est que fontẽ in se parturñt dul cedinis. Spes insuper interceden/ do. reconcilians et subleuans. non auctoritate prima saluans. Trans/ feruntur ab inde per ecclesiam. illa verbi preconia. sub nomine sapien tie predicata. per sapientez ad istã verbigenam de verbo et in verbo gloziantẽ. ¶ Ab initio inq̃t et añ secu la creata sum. per predestinationis electionez pre omnib⁹ In me oñis spes vite et virtutis per auxiliatio nẽ. ¶ Discipulus. Noui talia oñia que sapiens colligit et mecum sepe retracto maxime dum natiuitatis eius sacra celebritas recolitur. de qua fieri posset comparatio ad illi us natiuitatem qui fuit homo mis/ sus a deo. cui nomen erat Johan/ nes. qui venit in testimoniũ vt testi monium perhiberet de lumine.

Magister. ¶ Alludis si sciens vel in/ scius nescio ordini otextus euange lici cui⁹ supra meministi de quatu/ or. vt vnũ quod opus in centũ q̃n/ quaginta rubricas partitũ est cum aliquot rubricellis. ¶ Dum eñ verbi generatione otemplationẽ incepi/

mus marie tu nunc traducis vt de p̃cursore loquamur. sequamur hũc ordinem si complacitũ ita tibi fue/ rit ¶ Discipulus. Sequamur que/ so de beato Johanne qualis fuẽrit marie otemplatio quañ secũda p̃n cipalis ediſſere ¶ Magister. Contẽ plabaꝫ mens marie Johannẽ nũc ad litteram nunc ad tropologiam q̃nq̃z vero p allegorie q̃ anagogie mysteriũ ¶ Discipulus. Littera pa lam facta est de Johannis nuncia tione cũ preconijs eius parentũ q̃z suoꝝ. affer aliquid de mysterijs.

Magister ¶ Contemplabaꝫ maria verbũ quod erat in principio q̃nq̃z metaphysicaliter. ¶ Assumebat eñ si militudinẽ hõis per artem operan tis in exteriorẽ materiã. Confere/ bat ad primũ artificẽ deũ q̃ oñia que facta sunt p̃ouxerat nõ natu/ rali necessitate. nõ casualiẽ aut for/ tuite sed spontanee. Recensebat ali quos p̃bos ita sensisse sicut dicit Johannes euangelista. De⁹ eñ ma nifestauerat eis q̃m inuisibilia dei per ea que facta sũt a creatura mũ di id est homine intellecta ꝺspiciun tur. Sempiterna quoq̃z virt⁹ eius q̃ diuinitas ostẽdit ordinatissime cõ/ stituta supra omnẽ artis excogita tionem. ars vero quid est nisi recta ratio rerũ agibiliũ. Ita ocludebat maria metaphysicans oportẽ po/ ni verbũ seu logos id est sermonẽ vel rationẽ p̃ris p q̃ verbũ oñia facta sũt et q̃ factũ est erat vtiq̃z p̃cognitũ ab hoc ⁊bo nõ alia cog

nitione qz se ipo q de⁹ est quē null⁹ dubitat esse vitā et primā vitā. ali oqn iam nō esset de⁹ verbū suū vel ydee sue. Cui⁹ rei absurditatē ipse etiā phoz pnceps Aristl. ferre nō potuit. oferens cū Platone Dozo noluit de⁹ condens vniuersa latere penit⁹ immensitatē lucis sue dū eā fecit splendescē p creaturas quas oīes in sapientie sue luce cōstituit Omnia in sapientia fecisti ait ps. Fuit igit homo missus a deo. q spectatoz essz omniū opez dei. qui qz testimoniū phiberet de lumine. nō em erat ille lux. sed vt testimoniū p hiberet de lumine. Erat lux vera q illuminat omnē hominē venientez in hūc mundū. qz nullus illuminat ad ognitionē liquide et pure et per spicue vēitatis absqz pma luce bm triplex gen⁹ causc efficientis exemplātis et finiētis. quali dono. qua gra. qualis ozo pt esse maioz. etiā phie testimonio? Erat pterea hōi misso a deo nomen Johes dū mūdi spectatoz in statu innocentie cōditus est vt testimoniū perhiberet de lumine. Videbat pmā lucē per speculū et in speculo creaturaz. nō in obscuritate enigmatis Videbat et in imagine mentis sue et p eā lucidius multo qz p vestigiū vel speculū creature. nondū tñ intuebatur in sua quidditate nudā lucē. Sed heu homo cū in honoze esset nō intellexit. opat⁹ est iumentis insipientib⁹ et similis fact⁹ est illis. Proptēa tūc euenit vt lux vera in mūdo essz p quā fact⁹ est mund⁹. Et mundus iste microcosm⁹ eū nō ognouit. ad quē cognoscendū fact⁹ erat. ¶ Discipul⁹. Nihil acten⁹ attulisti in hac otemplatione marie bm phicaz rationē qđ sit ab hōie vere philoso/phante negandū si non sit auersus a vera luce deo p tenebras p cōoz si nō sit obscuratū insipiens coz ei⁹ nec datus in reprobū sensū. Si deniqz fuerit in eo gra dei vt merito Johs appellet. Atuero si id qđ se quit ita possit ad omodū phie fleti desidero cognoscē scz in pria venit et sui eū nō receperunt. quotquot āt receperūt eū dedit eis potestatē filios dei fieri. his q credūt in nōie eius. qui nō ex sanguinibus neqz ex voluntate carnis. neqz ex voluntate viri. sed ex deo nati sunt Et verbū caro factū est ¶ Mgr Non pt ad lram expositio tradi nisi de incarnatione verbi. p cui⁹ fidez fuit hōies filij dei. cui⁹ insup lralis Johes preco fuit. vox et lucerna. Confitet hinc Augustin⁹ q quid haberet mysteriū. Et verbū caro factū est. nec quidē poterat suspicari cū de pcedentib⁹ aliqđ nō negaret intelligentiam ocepisse ductu phie. Erat nempe platonis institutus et pithagoze disciplinis. Attñ sine p/iudicio littere videam⁹ si verbū dei possit dici in pria venisse p infusionē luminis vultus sui sup faciē mētis humane. imo p quandā ex rtcro mentis incozpationē sui. Oīs itaqz res quantūcunqz subtilis sit.

incorporee q3 nature si oparaℓ ad simplicitatē prime lucis corporea iudicaℓ. materialis insup q3 potentialis est atq3 mutabilis et non purus actꝰ. ¶ Dū ergo prima lux influit et illabiℓ in portionē rationis supiorem quā dicimꝰ apicē mentis vel sinderisim virgineā. quidni dicamꝰ dei verbū quodāmodo incorpatū vel hominē factū ꝓpter deiformez ꝓncipalis humane partis vnionez ꝑ quā si Boecio credimꝰ fiunt homines dñi. ¶ Dei etenī ꝓpterea genꝰ sumꝰ in quo mouemur viuimꝰ et sumus. Et habitat in nobis verbum suū vnigenitū et eternū plenū gre et veritatis ¶ Discipulus. Nō aduertebā talis physice otemplatiōnis applicationē que nō aberret a fide ¶ Magister. Fides plus eleuat arcem mentis vt verbū dei inhabitet ꝑ fidem in interiori homine vt hortaℓ aplus. Consideranς igitur hanc vnitiuā habitationē Augustinus dicit mariā matrē dei ocepisse primo felicius deū ꝑ fidē q3 posterius ꝑ carnē. Non eī secunda sine prima sibi salutē attulisset oceptio. ¶ Discipulus. Utrū potuerit maria sine fide vel charitate fuisse mater dei corpalis ¶ Magister. Si potentiā ordinatā spectes nō potuit. qñ deus hoc facere nō ordinauit sed ān aliter ordinasse potuerit cū sit immense potentie nec implicz cō tradictionē ita fieri quis hec a dei potentia negauerit? ¶ Discipulꝰ Sūt alie questiones absq3 numero

sup magnificaℓ

sup incarnationis beate mysterio vtputa si verbū fuisset incarnatum homine ꝑmo nō peccante. Si pōt ratio tradi quincens Cur deus homo sit. Ita eī conari videℓ Anselmus cū alijs nōnullis. Rursus cum opa trinitatis sint indiuisa ad extra qūo fieri potuit vt solus filius diceret incarnatꝰ cū similibꝰ abundantissime tractatis per doctores ās idcirco nō induco. ¶ Magister O quāta credis ꝓspicacitate mēs marie otemplabaℓ omnia talia cōferens in corde suo qualia meruit experiri qñ domus pudici pectoris tempłz repente fit dei. quādo fas fuit pro salutatiōe sibi dici. Salue mater pietatis et totius trinitatis nobile tricliniuz. verbi tñ incarnati speciale maiestati preparans hospicium Triclinīū fuit per fidem caritate formatā sed speciale hospiciū per veram maternitatem nedū carnis solius sed et mentis prepauit. Intelligitur autem spiritualis maternitas in anima verbigena faciente voluntatem dei patris q̄ ideo frater soror q mater ē Xbi dei. mater virgo filia Nunciat hanc verbi conceptionem spiritussanctus qui vbi vult spirat que inspiratio vel instinctus interior tenet ad animā vicem angeli qui gabriel est fortitudo dei. naz quid fortius quid ve potentius potest nunciari? Ceterū gratia dei ꝑ Johannem significata precedit. viaz preparans verbo dei qui Johannes per orationem

concept⁹ est gabriele sibi nunciante Nihil enī habet homo fecūditatis in quauis portione ratiōis. sit illa vir vel mulier vt talis filius inde possit gigni. p̄cedat oportet. q. p̄cedat zacharias dict⁹ dñi saturitas. in templū positur⁹ incensum deuotionis. cuius oratio exaudit et incipit Elisabeth que est dñi memoria filiū cui nomen est Johes. In quo gratia dei. quanq̄z nullus in ognatione naturali voceť hoc nomine. Porro si sequeris allegoriā zacharias sacerdotiū. elisabeth legez veterem significat. ex quib⁹ timore frigescentib⁹ nō potuit incipi gr̄a dei Nihil enī ad p̄fectum perduxit lex quousq̄z venit plenitudo tp̄is qñ sol iustitie debuit oriri sup terram humane conditionis per mysteriū incarnationis. Tunc precessit in Johanne lucifer illū solem qui ex utero patris ante luciferū genitus est in die virtutis sue in splendoribus sanctoz. ¶ Discipulus Ergo ne putandū est mariā nihil de prenūciatione Johannis cognati sui fuisse litteraliter otemplatā?. Magister Imo vero nec vnū iota dimissum est. nec vnus apex omniū q̄ Lucas scripsit q̄n maria rimareť et meditando ruminaret oferens ad innumerabilia que nos latent neq̄z scriptis mandari potuerunt. Itaq̄z si Johes fuit tanta solennitate nunciat⁹. si p ordinez supra nature cursū impetrat⁹. si sanctificat⁹ in utero si gaudiū. q. exultationē cū admiratione parētib⁹ attulit. si p̄cessit xp̄m in spū et virtute helye. si sobrie educat⁹ et vestit⁹ in exemplar penitentie p otemptū tp̄alis felicitatis et amorē eterne. Si talia nobis innotuerūt Luca ex ore marie nobis referente. nemo dubitauerit q̄n ad se ip̄az plurima taliū retulerit reuolues oculos ad p̄rios parentes. qualiter angelica nunciatione fuit ip̄is ortus suus cū vite serie. i. ordine reuelat⁹ vt nō minus de gratijs ab utero sibi largius collatis maria surgeret ad gr̄arationes q̄z p̄ p̄cursoris hui⁹ iocūdo sancto q̄z natalicio nunciato. repetēs crebrius cū exultatione spūs canticū suū Magnificat anima mea dñm

¶ Explicit p̄ma partitio

Sequit secūda partitio

de vita solitaria Johannis quasi sup rubrica secunda de nunciatiōe sua et habitatione in deserto. Sūt in hac partitione tres particule iuxta triplicē modū manifestandi vitā solitariā. Et otinet notulas noaginta

Discipulus.

Etsi multa fuerūt ip̄i marie otemplāda circa Johannis nunciationez in templo. Si circa visitationē et salutationem elisabeth. Si circa natiuitatem circūcisionem q̄z pueri quib⁹ interfuisse maria credit. simul. q. audiuisse canticū illud zacharie. Bñdictus dñs de⁹ israel cū mysteriis

hic inclusis. Nihilomin⁹ ad presens vertere otemplationis oculos desi dero ad solitudinez Johis de qua lucas sic intulit. Puer ãt crescebat et ofortabaꝯ spũ et erat in deserto vsqz ad diẽ ostẽsionis sue ad israel ¶ Magister. Fiat vt vis. et incipio qũo vis Discipul⁹. Cũ homo sit naturaliter animal sociale gregale et ciuile ꝑm pb̃m. Platonis quoqz sentẽtia dicit hõies hominũ causa factos esse. Ecclesiastes insup⁹ma/ ledicit solitario. dicẽs. Ve soli. nõ/ ne ritus iste viuendi in desertis cul/ pabilis est habend⁹ tanqz oueniẽs feris indomabilib⁹ aut hõib⁹ me/ lancolicis? Solitudinẽ em̃ querere Aristot. posuit in homero fuisse si/ gnũ melancolie. Fuit igiꝯ puer Jo/ hannes melancolic⁹ aut feralis Magister. Nouere debebas vnam disiunctionis partẽ a pb̃o positaz Solitari⁹ inqt vel deus est vel be/ stia. Fuit ãt puer Johes de⁹ ꝑ par ticipationẽ diuinitatis. non ꝑ natu rã Eteñ man⁹dñi erat cũ illo Fuit replet⁹ spũsancto ex vtero matris sue. Neqz oplexione melancolic⁹ cũ ꝑ miraculũ fuit dño operante for/ mat⁹ cui⁹ pfecta sũt opa. Lege qõ dicit. Puer aũt crescebat et ofortaba spũ. Post subdit. Et erat in de/ serto. Quare et quousqz? Nimirum vsqz in diẽ ostensionis sue ad israel quatin⁹ interea loq̃rek dñs ad cor eius in solitudine reuelans et indi/ cãs q̃ esset ipe facturus ad israel et doctur⁹ Simul vt nõ leui saltẽ ma

culare vitã famine posset. Dedica/ bat euãgelicũ virũ in suo celibatu virgineo. imitabaꝯ vitã helye ꝑ q̃ erat ipe figurat⁹. Cõplebat prenũ ciatã de se ꝓphetiã Isaie. Ego vox clamantis in deserto. Predicabat ꝑmit⁹ exemplo sanctoz spez regni celoz ꝑ otemptũ terrenoz quatinus auctoritatis pond⁹ adderet v̄/ bis suis opatio. atqz talis merito iudicarek q̃ fallere nollet cupidine mũdanoz. ne dũ alĳs ꝓdicaret pe nitentiã. ipe ꝑ delicias insecutionẽ reprob⁹ inueniret // Discipul⁹ Col legisti sũmatim causas solitudinis in Jobe. de ceteris vero solitarĳs q̃d iudicas? Nõ em̃ similib⁹ tueri se valent causis. ¶ Magister. O peri tuo dicit Ambros⁹ intentio nomẽ imponit. Et xps. Si oculus tu⁹ fue rit simplex nõ habẽs aliquã partẽ tenebraz totũ corp⁹ tuũ lucidũ erit et sicut lucerna fulgoris illumina/ bit te. Primũ est igiꝯ aspicere q̃ sit et qualis intentio solitudinẽ inqui/ rentis Mouet aliquos feritas incõ posita oplexionis naturalis vel ad quisite. nõ patiens ciuiliter ouersa/ ri. cui⁹ odiũ otra omẽs et omnium otra se sicut de hysmaele loquitur scriptura. Hanc causã solitudinis in catho monstro ab hercule neca/ to. Hanc in leonib⁹. Hanc in auib⁹ nocturnis accipim⁹. Mouet aliq̃s cupiditas implende voluptatl. seu ꝓprie volũtatis quoz felicitas esti maꝯ impunita nequitia. peccare scz volũt neqz verecũdiam hoim neqz

penã pati. Querit em̃ latibula fede voluptatis impletio qđ q fere demonstrant. et auicule q̃dã ostẽdũt. nisi fortassis aliquos ita bestiales inuenies quos ꝓprie neq̃tie publicatio delectat. p̃dicantes vt zodoma pcẽm suũ. et cũ malefeceĩnt gloriantes. Mouet alios animi q̃dam diectio seu pusillanimitas causata ꝑ frenesim aut melancoliã Multis modis quales numerãt medici quos nihilomin⁹ fatenť innumerabiles repiri. Talíť dementatũ tradũt expositores Danieť. ipm Nabugodonosor cuius fuit habitatio cũ feris. Et demoniac⁹ iste ꝑ legionẽ oppressus q̃ habitabat in sepulcris. Pueros insuper aliquos imo iuuenes et senes hac timoris formidine agitari sic cõstitit vt nec videẽ alios vellẽt. nec sese paterenť facialiter intueri. Quoꝝ tandẽ aliqui ꝑ deserta vagãtes nusq̃ apparuerũt Alíj laqueo vel p̃cipicio vel alíť sibi mortẽ intulerũt. Laudabilis certe verecũdia maxime puerilis q̃ in mulierib⁹ q̃ saluã rẽ facit malis obstãs conatib⁹ Ez ne q̃d nimis. ne lesa tandẽ verecũdia frons accipiať meretricis atq; verificeť ille subuersiu⁹ iuuenũ ỽsus. Angelic⁹ iuuenis semib⁹ sathanizat in annis. Mouet alios inanis iactantia. Alios spes queſt⁹ vberioris. Alios ociũ iners Alios fantastica libertas Alios q̃ dã feruor nouitⁱ⁹ non ꝑm sciaz volens sibimet esse dux. ꝓz et abbas Alios ignorãtia difficultatis here

mitice vite seducit. estimãtes solitarijs deesse nihil ꝑter orare deũ. dũ vbi segregatos se faciunt ab alijs. inueniunt semet ipos cũ passionib⁹ durissimis luxurie. gule. desidie. et acidie supra modum vt interim de diabolicis astutijs de visitatõnib⁹ hominũ curiosis ad insolita de vidualiũ postremo vestiũq; carentia taceam⁹ Tandẽ penitet cos sumet et girouagi fiũt cũ Cayn soluz de hẽmitica vita barbã et appellatiõnẽ retinẽtes quib⁹ solitudo nõ abstulit vicia ꝫ aluit auxit et multiplicauit qualib⁹ vicos et plateas videm⁹ impleri Teterrimũ hoc gen⁹ monachoꝝ ait ſ̃ Dieronym⁹ beatiſ sim⁹ et ꝓfidať⁹ imo monstra sť hominũ extra terminos bone policie depellenda Discipul⁹. Et q̃s adsolitudinẽ his attentis putabiť idoneⁿ? Cõfirmas em̃ qđ opposui. Le soli. Magister. Videto ne malicia ꝓmoꝝ paucis obsistat bonis et electissimis ꝓsus q; diuinis cultoribus solitudinis quales in commẽdationẽ fidei vocat apostolus In solitudinibus errantes in montibus et speluncis in melotis et in pellibus caprinis quales Paulus q Anthonius Arsenius Agathon Hilarion cum similibus innumeris qui naturam supgredientes ostenderunt in se ipis ꝙ regnum celoꝝ vim patitur et violenti rapiunt illud. Quid deniq; de Johanne nostro Quid de puero b̃nedicto. quid de similibus factum sit ipe legis

¶ Discipulus. Xpūs vbi vult spirat neqz mirabilia trahēda sūt ad imitationē sed reuerenter admiranda. ¶ Magister Recte sentis. Non agit itaqz feliciter vita solitaria sine quodā afflatu spūssancti. qñqz patenter reuelantis. qñqz secreti⁹ inspirantis ducētis et agentis. Dicit em̄ de xpo q spūs impulit eū in desertū. Dicit q et duct⁹ sit. Dicit q et agebat in desertū. Et hic de puero Johe p̄mittit q ꝛofortabat spū. Qui aūt p̄uata lege ducūtur publicis et generalib⁹ nō subsūt institutis. ¶ Discipul⁹. Qua ratione cognosceꝫ q a spūssancto ꝙs ducit in desertū solitariā ductur⁹ vitā cū tot seductiōis causas narraueris? et vniuersalius expeto de solitarijs om̄ib⁹. ꝙs debet esse suus finis. ꝙs sue oculus intentionis ¶ Magister Tres modos solitudinis insinuasse videt mihi p̄s. ꝛparans se triplici ter. Similis inqt fact⁹ sum pelicano solitudinis. et fact⁹ sum sicut nocticorax in domicilio. Vigilaui et factus sū sicut passer solitari⁹ in tecto Prima figurat solitudinez deserti. secūda claustri. tertia tecti siue templi qđ signat tectū amplum. Considerat insup triplex in genēali finis querende solitudinis. vnus peccandi vitatio. ali⁹ pcōz punitio. terti⁹ ad deū p̄rimatio. Habet tñ in singulis spūssanct⁹ p̄rios fines qui postmodū ostant ex euentu. Ex interim loq̄mur de humano ꝛsilio Amplī⁹ q̄ sit et qualis solitudo deserti.

sup magnificat

pz in heremicolis iuxta narratōes et vitas patꝝ q̄ p̄terea sūt. q q̄ nūc ad hanc solitudinē idonei traditorūt. De solitudine vero claustri vt cenobiozꝝ habeꝫ notitia p regulas ipoz q̄ ouerūt oēs essentialiꝫ in triplici voto. obedientie. pauptatis otinētie. Porro de solitudine tertia quā imaginamur similē passeri qui solitari⁹ est in tecto. nō ita ognitionē inuenim⁹ traditā. Participat āt cū vtraqz ꝑozi solitudine differens tñ ab vtraqz. Solitudo claustri collocaꝫ in ciuitatib⁹ sicut habz nocticorax domiciliū in eisdē. Sic se hz solitudo passerꝫ in tecto. Nō em̄ refugit ciuitates. sicut pelican⁹ in deserto longe fit ab eis. et heremicultozes silr longe fiunt. Cetez solitari⁹ sicut passer solitari⁹ in tecto. nulla lege vuendi sub voto astringiꝫ imitans in hoc voluntarios eremitas Nihilomin⁹ locū villaꝝ vel ciuitatū nō relinquūt. dispares i hoc eremitis. Legim⁹. q Anna ꝓpheti⁹sans de puero Jhū non recedebat de tēplo ieiunijs et oronib⁹ vacās Legim⁹ de sancta Judith q feceat in supiozib⁹ dom⁹ sue sibi cubiculū vbi cū puellis suis sola morabaꝫ. Sara iunioz molestata p̄rexit orare ad supi⁹ cubiculū dom⁹ sue. Helye et helizeo fuerūt in ciuitatib⁹ assignata i supiozib⁹ dom⁹ cenacula Petr⁹ oratur⁹ ascēdit in supioza dom⁹. Ita p multa colligiꝫ sactos viros loca sibi quesisse secreta q alta ¶ Discipul⁹. Edisserere quō p̄t esse

laudabilis hmõi tertia solitudo q̃i sit cũ domo et sine domo. Residet itaq; solitarius in tecto quã similitudinem nõ siluit ipe xps loquens de tribulatione futura monens eũ qui in tecto est vt nõ descendat tollere que in domo sunt. Habent em̃ domus regionis illius tecta plana apta deambulationi.secrete q; conuersationi tanq̃ pauimenta de lapidibus planis cũ cemento structa ¶Magister. Propositũ solitarij talis est vti mundo quasi non vtatur Nõ em̃ fidit in viribus ꝓpr̃is aut corporis aut animi posse pati solitudinẽ vel deserti vel claustri. facit hoc quod potest. Accipit solitudinem tecti nõ semper ad litteraz sed per similitudinẽ.Sicut em̃ manens in tecto nõ respicit que fiunt in domo. Sic nec ille solitarius ea curare vult que fiunt in mundo Viuit sibi ipi et deo.curã suã totam q̃ cogitatum suũ et suã solicitudinẽ ꝓiicit in deum.finis suus est triplex pretactus Primus vitare facilius peccata futura.dum non tangit picem cure temporalis ne inquinet ab ea. Secũs cogitare omnes actus suos in amaritudine anime sue Tertius ꝓximare deo. videns em̃ iniquitatẽ et cõtradictionẽ in ciuitate et dolos et vsuras et blasphemias in medio eius.elongat se non corpe sed mente manens in solitudine.qualez sibi fecerat hester in medio palacio vocans se solitariã.et cui⁹ preter deuz nõ esset auxiliator alius ¶Discipulus. Contraria videt esse sib met hec solitudo.videt em̃ et audit mala que fiunt in ciuitatib⁹. nihilominus vt dicis fugit ea Si fugit qualiter illa videt et audit? ¶Magister Doceat te ꝓpheta regius Dauid dicens. Qui inq̃rebant mala mihi locuti sũt vanitates et dolos tota die meditabantur. Ego aũt tanq̃ surdus nõ audiebã et sicut mutus nõ aperiens ã. Nõ dicit surdus et mutus.sed tanq̃ surdus et mutus ¶Discipulus. Si zelũ dei habet. quo pacto nõ obuiat iniquitatib⁹? qũo saltẽ voce nõ reclamat. nõ arguit.nõ predicat.non inculpat? Magister Habet vtiq; zelũ sed fm scientiã que docet eum ouersari in medio nationis prauе que non plus sapit aut inquirit q̃ oportet.ꝫ frustra nitit.sed gemens intus tolerat que nec potest nec debet arguere. Respõdet crebro curiositati zeli sui Quid ad te. Nõ est tuũ nosse talia vel talia nõ arguere. Nõ eniti otra ictũ fiuñ.Curaz illã deo linque et tuã age ¶Disc. Omnes hoc modo si dicere facere q̃ statuerẽt q̃s pse/queret vitiosos.q̃s bonoꝝ ꝓfectũ pacis obliator intẽdet? Sãcta rusticitas ait hieronym⁹.sibi soli ꝓdesse timo dũ nõ opitulat alijs/obest. dũ nõ est ꝓximo.otrariat ei. Nauta dũ nauem deserit nonne sũmergit? Damnationem pinde pigri serui. nõne p talento recõdito talis meret q̃ metuit ¶Mgr. Cur metueret q̃ nihil erogãdũ suscepit ex officio

cui nihil ex articulo necessitatis incumbit agendū? Tradit ad vsurā talentū oīe qđ accepit dū vtiť illo qualiter et quousqz se lex et voluntas erogātis extendit. Si nō abutiť donis sibi traditis qñ et qualiť nō oportet. profecto nō retinet talentū nō est otrarius xpo. Nō deserit nauē qui custodiā eius nō accepit. Atuero vidcant qui suis humeris officia publica vel imposuerūt vel imposita susceperūt quēadmodum reddent rationē de subditis. Quid ad istū de nō suis que foris sunt que iuris sunt alieni? D. Discipulus. Nonne mandauit dñs vnicuiqz de proximo suo. Nonne iussio legis est. Diliges primū tuū sicut te ipm? M. Magister Mādatū iussū qz fatemur curare primū et diligere. sed non plus qz se ipm. nō plus qz deū. Deus certis amorez dei et primi terminis limitauit de quibus non est hic dicendum p singula. quoz debes alibi notitiā cōparasse scz in de consolatione theologie D. Discipulus. Dicis qđ fieri iuste debet qđ iustū ē Sz nihil prodest hōi si vniuersū mundū lucreť. anime vero sue detrimentū patiať. qđ predicare et arguere nemo solenniter debet nisi missus. Sz fraterna correptio nō p semp obligat. qđ sepe fit eadez correctio temerarie. dū neqz fructū cernit neqz modus custodit nec tempus. persona aut locū obseruať. Sed apparet difficile qūo manens inter alios nō incurrat casus plurimos. in quibus oportebit ipm nō solū sibi vacare. z primis intendere. Alioqn vel inutilis vel inciuilis vel arrogās fortassis aut fantasticus poterit multoz iudicio reputari. Murmurabunt mutuo dū viderint aliquez litteratū qđ fundit vngentum siue meditationis ad pedes vel caput Jhu. vt quid perditio hec? Cur nō erogat p predicatōez in paupes ydeotas et egenos? Talia sibi soli meditať et ruminat cur regiminis curā nō querit. Cur nō suscipit oblatam. quo pacto prius habitam derelinquit? M. Magister. Nihil affers incognitū sed ad alta vadenti otemnendus est ipe otemptus. nec populari rumore sed conscientie veritate vita ducenda est maxime querenti deo viuere. querēti cū prpheta dicere. Mihi aūt adherere deo bonū est. et ponere in domino deo spem meam. Omnis gloria ei⁹. Cuius eius? vtiqz anime deuote. filie regis et sponse ab intus est. cui p minimo est vt ab hōibus vel ab humano die iudiceť sed nec se iudicat omne iudiciū suū ponēs sup eū qui dns est. cui soli intendē. quē queré. in quem sperare. quē diligere ostituit. Qui vult inter vos sapiens esse monet aplš stult⁹ fiat vt sit sapiens xpo. desipiat mundo vt placeat xpo Nam qui volūt hominib⁹ seculi placere. qui ciuiles ab eis. qui beniuoli. qui sociales. q vt eoz verbum ponamus boni soci. blandienti lingua vocari desiderāt

videant ne dei imo sui ostituantur inimici. ꝓunt nempe tps comesando. iocundãdo. detrahendo. narrãdo fabulationes. sed nõ vt lex tua dñe. deteriora nõ addim⁹ que ferre coguñ ¶ Discipul⁹. Quotidianus nobis hominũ ouict⁹ q̃ dicis ostendit. ¶ Magister. Credo mihi posse vacare sibi nõ est paruũ neq; negligendũ talentũ. nõ est infodiendum terre. qz nõ est terrenis occupatiõibus obzuendũ. hz homo ꝑ quolibet sensuũ q̃s accepit talenta totidẽ. singulis nõ pariter vtiq; Si tot⁹ se ad videndũ salubria. tot⁹ ad cõuersionẽ cordis ouertit reddiť excusata manus vel pes vel lingua. si tũc nõ opať homo aut ambulet aut loquať. Ecõuerso si robusta fuerit manus et oculus hꝑpus vt videre vix possit mittat manũ ad fortia hoc ẽ viri solitarij et actiui ¶ Determinat Aristl. philosophica ratione vitã otemplatiuã simpliciter optimũ esse hõis bonũ. Consonat omnis theologisantiũ chorus. ¶ Determinat hoc Augl. q̃ ociũ veritatis inq̃rende preferendum est negocio caritatis si nullus imponat nec sit tñ fundit⁹ ociũ deserendum nr̃a sustinenti. ¶ Jã vero queriť quis ad hãc sit idone⁹ vitã solitariã nõ iuuenis morib⁹ q̃ ad opationẽ mittendus est ne vacet. ¶ Multa enim mala docuit ociositas ¶ Dixit hoc q̃ philocapto mederi pollicẽs ait ¶ Loca sola nocẽt loca sola caueto. ¶ Talis nõ cũ deo sed cũ demonio rabioso otinue loquereť Occidũt demonia pigrum ꝑsertiz sine lr̃is cui⁹ ocium mors est ¶ Seneca teste et viui hõis sepultura ¶ Et ¶ Orati⁹. Si non intendas studñs et rebus honestis mui dia vel amore torq̃bere ¶ Ceterũ nequ vacare ocio cõstitut⁹ sub alteri⁹ prãte. ¶ Quo iubente fac hoc faciendũ est. ¶ Jade illac istac eundũ est. Obsequere subditis. istos dirige et rege parendũ est. ¶ Simpli⁹ si ꝑtio te voto ostrinxeris ad actionis negociũ iã tibi vacatõis ociũ sustulisti ¶ Si deniq; necessitas pclitatõis primoz corꝑalis aut spũalis imminet cui tu potes nõ alius ꝑ nũc ꝑbabiliter opitulari. lex necessitatis imo caritatis a vacatione te separat. ¶ Lex postremo diuine iussionis inspirata te purget. sese seq̃. qualem hi qui spũ dei ducunť infallibiliter recognoscunt ¶ Discipulus. ¶ Actenus multa oquestuim⁹ de vita solitaria sub quadam fluctuatione sententiaz q̃ ordinis cupio naturã ipi⁹. pbica simul et theologica ratione scrutari. descriptionẽ quoq; suam in primis volo fundamentaliť notam esse

Sequitur secunda pars demonstratiua post primã inquisitiuam de solitudine.

Magister

¶ Jta solitaria est vita intellectualis nature seu rõnalis q̃ agiť segregatiz a multis et ꝑ deũ ¶ Disci. ¶ Cur ad vitã

solius nature intellectualis solitari am vitam stringis cum sit aub⁹ et bestijs aliquib⁹ sua solitudo viuen di // Magister. Nolui sub compen dio vitam tollere omnē. que beate vite particeps esse nequit. // Disci pulus. Nunquid satis erat vt de in tellectuali natura sermo fieret. ad ditione non facta. de rationali vi cens. intellectualem dimittendo Magister. Postulat hoc fieri ꝓprie tas vocabuloꝝ. Cū em̄ rationale sit differentia cōstitutiua hominis. nec solius hominis ꝑm Porphiriū platonicū ponentē demones q̄ an gelos esse animalia rationalia. que deos vocat et opositos ex anima et corpore. tradit p̄ immortalitatē differentes ab homine. Diffinitio nostra debuit hoc notare. quāuis aliqñ rationalis dicat natura que libet que potest vti ratione et que li bertatem habet arbitrij potens in oppoſita. Est em̄ liberꝝ arbitriū fa cultas rationis q̄ voluntatis qua si liberū de ratione iudicium. iuxta quē loquendi modū. deus dicerē nedum intellectualis nature sed ra tionalis. licet Boeti⁹ appropriet in telligentiā purā soli deo aut veri⁹ soli generi diuino qm̄ vsus pbꝛō tribuit angelis intelligentiā. quos ideo vocant intelligētias et ab ho minib⁹ nō penitus abstulerunt po nentes agentē intellectū. Discipu lus Vis igit̄ ponere in deo vitam solitariā vel socialē? // Magister. Audies postmodū si primit⁹ expo

sup magnificat

suero de parte diffinitionis addita cum dicit̄. vita nature intellectualis aut rationalis que agitur segrega tim a multis et ꝓpter deū. Dam⁹ p̄ hoc intelligi causam formalē seu differentiā a vita sociali. Causā in sup finalē vite solitarie nō cuiuscū qꝫ sed laudabilis assignam⁹ ꝓpter deū. qui deus gratia sui est fluē p pter se ipm̄ tanqꝫ liber q̄ nobilis in supremo. Cetez natura quelibet p̄ sertim rationalis quedaꝫ in se dicit vita prima. si nihil etiam actualiter raciocinaret̄ vel intelligeret actu p fecto. neqꝫ similiter vellet. cui vite nō attribuit̄ ꝓprie solitariū vel so ciale. sed vite que dicit̄ vita secūda ꝓueniens. ꝓfluens aut emanans ab hac vita prima. Hec aūt dicitur opatio vitalis elicita seu ꝓducta a re que est vita prima vt anima rati onalis. vel habz vitā primā vt hō Sic intelligit̄ diffinitio pbi de aia q̄ est actus prim⁹ corporis physici organici vitā habentis in potētia supple ad vitā secundā que est vita lis operatio Sic intellexit idē pbs qui posuit felicitatē hominis nō in habitu solo cum stoycis. nec in sola substantia vel natura a ponentib⁹ fata sed in optima opatione respe ctu optimi obiecti per optimaz po tentiam optimo habitu robozatā. Sic dicebat xps. Hec est vita eter na vt cognoscāt te solū verū deū. et quem misisti Jhm̄ xpm̄. Loquun tur ad ipm̄ oformiter theologi po nentes vitam eternam in eterna

dei visione que fruitionē oplectitur delectationē q3 supzemaz includit. Postremo sumptā dicim⁹ ex his distinctionē pbicaz pariter et theologicā de multiplici vita. Quedā est activa. quedā otemplativa. quedā mixta. Rursus quedā est bona civilis et moralis. quedā mala. multis modis. ob pessimas opatiões pm pzauos fines sicut ad supbiā q honozes vanos. sicut ad diuitias et opes iniustas. sicut ad voluptates et lux⁹ sozdidos. Et hec iurta tria que sunt in mundo qui triplicē sibi vendicāt sapientiā. terrenā. animalē. diabolicā. Ampli⁹ vero duidit vita talis que est opatio nature rationalis vel intellectualis in vitam socialē et in vitā solitariaz. de qua pñs sermo querit. Vita solitaria agit nō in multitudine aut saltē nō cū multitudine. sed sepatiz a turba maxime pm q accipit vulgus dum sepatio seu segregatio fit i locis solis vt erat Jobes puer in desertis Addit ad extremuz q segregatio fit ꝓpter deū ad excludendā pzauā quālibet solitudinē. qualē epycure ozū voluptatū assertozes q stoicorū secta laudabāt. ad qualē pretēa bestialitas. moz vel cozruptio cōplexionis impellit ¶ Discipul⁹. Elucidatā sufficienter existimo diffiniti onem vite solitarie. sed an ꝺueniat deo q angelis scire desidero ¶ Magister. Si viuūt intellectualiē ꝓut eos viuere nulli dubitare fas est. viuant oportet aliqua vita solitaria aut sociali. Et quidē de angelis et hōib⁹ saluatis ꝓsuasū satis habem⁹ q viuūt socialiter atq3 ciuiliter Gloziosa dicta sūt de te ciuitas dei loquitur ꝓpheta de ciuitate celesti. Concludēs. Sicut letantiū omniū est in te habitatio. Et in ꝓsa. q3 felix ista ciuitas in qua iugis solennitas. et q3 iocūda curia que cure ꝓsus est nescia. Consonat aristotelis verbū. q extra celum sūt animalia optimā vitā ducētia. ꝫ si nominat animalia largo modo intelligentias vel angelos Si dicat insup eas extra celū formaliē q celū non formāt nec tpe mensurantur. Ctuero de vita diuina nō ita ꝓspicuū est si socialis fuerit estimāda. Obstat pbs metaphysicando ponens deū primū et supremū monarchā extra ordinē totius vniuersi tanq3 solū singularem q vnicum principantē cui nullus sociatur non plus forte q3 si ꝓ impossibile pm ipm ꝫ ꝓ possibile et verū ex positione fidei de⁹ fuisset ab eterno sine creatura Hec est altissima de dei primitate sententia pbi. cōsonans theologie ꝓ omnia immensitatem et immutabilitatem primi entis magnificans et attollens ¶ Discipulus. Nonne latuit pbm trinitas personaꝝ diuinarū in vnitate substantie. quā si cognouisset vtrū dixisset deum solitariuz vel solitariā in se gerere vitam aut aperi quid theologica fides ex dictis inferret. ¶ Magister. Fallit aut conturbat nōnullos habentes de

diuinitate sermonē dū nituñ pbi/
cas coaptare ois̄derationes ex cre
aturis sumptas ad illa que deo cō
ueniunt. que plus in infinitū disscon
ueniunt creaturarū ꝓprietatib⁹ q̄z
assimilenť eis. Exempli gratia. po
nim⁹ fide docti generationē natu/
ralē in diuinis filij dei de pre deo.
Querunt si generatio talis sit vni/
uoca vel equiuoca. Quodcūq; di/
cať instantie plures occurrent. Ex/
peditior via tenet que nec vniuo/
cā dicit generationē nec equiuocā:
Est em̄ plusq̄z vniuoca q̄ generās
omunicat generato. eandē quā ha
bet naturā nedū specificaz ꝑut in
creaturis sed ꝓrsus ipāz vnaz nec
specie nec numero distinctam. Rur
sus non est penitus equiuoca gene
ratio ex ista radice. quāuis habe/
at aliquod simile in hoc. q̄ act⁹ ge/
niti est alius specie ab actu generā/
tis q̄a filiatio nō ouenit paternita
ti. Sed hoꝝ cū similib⁹ declaratio
theologis remittať. Ad rē nostrā
venientes dicam⁹ q̄ vita dei in se
nec solitaria nec socialis. taliter exi
stimāda est qualiter rationabilib⁹
ouenit creaturis. Itaq; si singula/
rem diuine nature spectes vnitatē
nil min⁹ sociale vel gregale nil pl⁹
solitariū vel segregatum et solū re
peries. Si vero cōuerteris oculos
fide purgatos ad omunicationem
diuine essentie que non in vno ab/
soluto suppositō sistit ꝫ fluit vt ita
loquamur pullulat aut germinat a
patre ꝑm Dionisiū. hās tria suppo

sita relatiue distincta et hoc ex im/
mensitate bonitatis sue. Nihil min⁹
solū aut solitariū iudicabis. Sic lo
quitur venerabilis Richardus. ſic
alij theologi volētes deducē pbi/
ca ratione trinitatem in diuinis ex
immensa bonitate que ipius diffu/
siua est nedū punctualiter vt in cre
aturis sed immense. Tum ratione
iocūditatis. quia nullius rei sine so
cio iocunda est possessio. tum ratio
ne felicitatis et ex talibus indicijs
ex quibus societas ponatur in di/
uinis sicut et trinitas. Est tā hec so
cietas distās nimis a societate cre
aturaꝝ. que quālibet associate vi/
uant. non efficiunť nec sunt vnuz ꝓ
essentiā. quāuis bene dicantur cor
vnum et anima vna. vnus spiritus
per gratiam et concordiam volunta
tum. Colligas ex premissis licebit
corrollariū pulcerrimuz de vita q̄/
libet creature rationalis. vtendo
deinceps rationali prout extendiť.
ad intellectuale. sit hoc in angelis.
sit in homine pro breuitate sermo
nis: ¶ Discipulus. Asto cupidus
audire si quid afferas noui ¶ Ma/
gister. Audi et vide q̄ omnis vita
creature rationalis tanto ꝑfectior
est quāto magis participauerit de
vtraq; diuina vita sociali scz et so/
litaria ¶ Discipulus Quomodo fi/
et istud. cum sociale et solitariū con
trarias habent rationes? ¶ Mag
ster. Minime sunt rationes contra/
rie si respectus ad varia fiet. Alio/
q̄n vnica dei vita non esset pariter

socialis et solitaria. cuius oppositū monstrauim⁹ quā insequi vitā. tota laus. tota gloria. tota perfectio iure putaꝫ rationalis creature.

¶Discipulus Quid occludere rursus possis cōfitio sed apertius edissere

¶Magister. Post xp̄m vita beatissime marie fuit excellentissime socialis et solitaria dū viueret. et nūc societatē cherubin et seraphin oñez qz angelicā vitā exuperat gloriosa ¶Coniungiꝫ vna sola p̄fecta pulcra columba. amica. spōsa. soror. q mater vnico sponso suo et filio dicēs et sentētia. ¶Dilect⁹ me⁹ mihi q ego illi. Inuenit eū quasi foris sup oēz creaturā in eternitatis solitudine in desertis seculoz quez deosculaꝫ toto cordis et oris affectu dicens. Et iam me nemo despiciet. ecce solitariā. ecce sociatā. ¶Discipulus. Porro de Johāne q̄d diceres? q̄d de tot solitarijs in vita p̄nti tam viris q̄z feminis. maria magdalene. maria egyptiaca q sincletice. Quid p̄terea de retinētib⁹ vitā socialem. Quid de mutua collatione duplicis hui⁹ vite socialis et solitarie?

Magister. Dixi iam si retines nec grauat repetere q̄ oñis vita creature rationalis sit in via. sit in p̄tria sit sotialis. sit solitaria. p̄fectior est tanto quāto magis particeps est diuine vite quā supreme solitariaz deuxim⁹ et socialez suo modo.

¶Discipul⁹. Qua ratione fit hec participatio? ¶Magister Nēpe p vnitatē gratie que reddit deiformē essentiā creature rationalis in se q cū deo vnā facit. sic et in multiplicitate potētiaz associatō virtutū theologicaz et moraliū cū donis q beatitudinib⁹ et fructib⁹ et operatōib⁹ inde sequentib⁹ et pulcer rimaz int⁹ societatē ostituentib⁹ in viatoribus. sed pulcri⁹ et p̄portionabiliꝫ excellenti⁹ in beatis. Longa esset sed facilis adaptatō ad p̄tria simul et approbata. diuine vnitatis et trinitatis p̄sonaz respectu vnitatis essentie rationalis cum trinitate potentiaz imaginis necnō cū viribus sibi insitis p̄ naturā vt ita fas sit dicere supnaturalem. ¶Jetus est distinctio de natura naturante que est deus. et de natura naturata quam indidit creaturis ¶Discipulus. Consentio que loqueris de vita bonorum. sed reprobaz vitam qualem dicis. solitariam an socialē? ¶Magister. Ego vero neq̄z solitariā neq̄z socialem appellabo vtpote que vita nō est sed mors horrida. monstrum horrendū. Peccator ingens est qui secum dissidet. qui conuenit nulli. qui dissipatur q soluitur curis et scelerib⁹. facinoribus q flagitijs incessanter. sine modo. sine ordine. sine pondere mensura ve subsistēs. se odit in se. in se seuit. malus omnibus. pessimus sibi. et eo infelicius quo deteriorib⁹ peccatis fuerit obnoxius a primo peccatore vsq̄z ad vltimū ¶Discipulus. Terribile est quod loqueris. solitariam habent vitam quos opera comitantur et

rodūt neq; sociales appellandi sūt qui nec sibimet federant. agitati p̄cipites vbi nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. ¶Magister. Atuero vulgus indoctū veritates istas ex abditis p̄hie et theologie penetralibus erutas forte non capiet. forte tanta mala que tolerat pacem appellabit si ad temp⁹ gaudeat de impunitate nequitie si abūdet diuitijs. si voluptatib⁹ effluat. maxime si sibi fuerint filij sicut nouelle plantationes a iuuentute sua, si filie opposite et circūornate vt similitudo templi. si promptuaria eorum plena. si oues fetose. si boues crasse si neq; ruina. neq; transit⁹. neq; clamor in plateis eor̄. Si blādos deniq; senserint amicos dicētes Beatū populū cui hec sūt. Sed heu populeus queritur p̄pheta dicens qui beatū te dicunt ipi te decipiūt. Ratio q̄ solus beat⁹ populus cui⁹ dñs deus eius qui solus est in desolatione potens adiutor. in associando fidelis comitator. ¶Discipul⁹. Expedit ergo loqui familiari⁹ de vita solitaria. ꝯformiť ad acceptionez vulgariū. tūc em̄ eo fiet vtilior quo omunior sermo multis. ¶Magister. Recte censes. Sapientib⁹ em̄ et insipientib⁹ debitores sum⁹. Fiet aūt lucidi⁹ si p̄ distinctiones et diffinitiones habeať resolutio. ꝯsequēter ad p̄mā vite solitarie diffinitiōnē generalē que deo simul conuenit angelis et hōib⁹ suo modo. Loquemur p̄terea de viatorib⁹ solis hōibus quos docere monere q̄ iā possug magnificat

sum⁹. Et q̄m solitariū distinguiť cōtra sociale nō p̄m rez sed p̄m formalē rōez p̄ius est videre quot modis aliq̄d dicať sociale nō qualitercunq; sed in vita hūana seu morali. Attende de quot in genē vel specie talis vite socialis modos inuenies. ¶Discipulus. Duas p̄mo societates ponit iconomicā et politicam: Politica vero multiplex est. Una ciuitatis p̄fecte. altera patrie magne seu p̄uincie. Deinde policias bonas distinguit in regnū. aristocratchiā et thimocratchiā. Policiā vo sacerdotū que duduz duydes in gallia vocabať. determinat parte esse policie cuiuslibet p̄fecte hīc et milites et p̄l'z. ¶Mgr. Sufficit ista notasse ad inueniendū distinctionē vite solitarie multiplicē. ne nos decipiat ambiguitas in nōie. Porro ne p̄gressus eat in immensū coartabiť sub tetrade seu quaternario. Et dicem⁹ q̄ est vita solitaria p̄mo celibalis. scdo monachalis. tertio hēmiticalis. q̄rto sapientialis. Vita celibalis ē vita creature ratōnalis abdicās a se societatē diugalē p̄ deū vt liberi⁹ ei seruiať in otiētia corpali. aliť q̄z iconomica societas. Vita monachalis vltra celibalem abdicat a se approbationē rez p̄sonaliū et p̄priā volūtatē p̄ deū in penitētia salutari aliter q̄z politica ciuilitas. Vita hēmiticaľ vltra monachalē abdicat a se societatē hūanā p̄m loca et tpa p̄pter deū in abstinētia singulari. aliter q̄z monachalis vel ciuiľ societas. Vita solitaria

sapientialis reperit in quolibet seu sub quolibet gene vite solitarie tri/plicis scripte. Et est vita abdicas a se quatu fert humana mozlitas qc qd obstare pt sapie otemplade ppt deu et expietie sapozali aut pfecti qz sentiat aut sapiat quis humana coitas. Ecce qdzuplice vita solita/ria q qdzuplici opponit vite sociali pm roes fozles aut obiectales su/ptas ex primis finib⁹ et differetijs accidentalib⁹. Et pma e approbate sacerdotij vl ozdis sacri. quis alij sut celibes qz sacerdotes vel ozdis sacri pfessozes z no ad sacra deputati mysteria. Scda vita est monasterij vel cenobij vel claustri q hoiz sub triplici voto viuentiu. Tertia e hemi vel deserti et hoim loco segregato se otinetiu ppt deu. Quarta vita e studij n qliscuqz z dine sapie Et ista e hoim apud semet ipos co templatiu curis oib⁹ alijs postpositi. et calcati. vel reuerent omissis. qd addit ppt istos q regularib⁹ astri/cti disciplis licetia accipiut legitiaz q no exerceat i ill z vacet ocio sco sapie otemplade. Nott ps. tres sub trib⁹ auib⁹ solitudies. Silis inqt fa t⁹ su pelicano solitudis. hec est ap ppriatioz hemiti. Et fact⁹ su sic no/ticoz ar in domicilio. hec cenobiti. vl monachis. Vigilaui et fa. su sic pal. soli. in tecto. hec p otemplatis qi sup tectu in ciuitatib⁹ sibimet vacatib⁹.

Disci. Multe passim inuenit traditões de triplici vita. Prima q solitaria dz no simplicit z p respe/ctu ad societate oppositã. Clericos em celibes scim⁹ qtidie publice co uersates. caret tn iconõica societate et illo cõsoztio qd ab inicio de stituit dicens. Nõ est bonu hoies esse solu faciam⁹ ei adiutoziu simile sibi. qd dsoztiu xpus in noua lege tpauit nõ penit⁹ abdicas ab hoib⁹ z pferes castitate illoz q sut eunuchi ppt regnu dei. Qui pt capere capiat. Vita taliu celibu hac rone d solitaria. deinde pl⁹ mochoz. deinde speali⁹ hemitaz vel anachozitaru. Nunc de qrta vita solitaria cui nome no ita resonat i vsu vulgari colloq deinceps desideo. Et pmo qs sit finis ei⁹ specialis q prim⁹ Mgr. Finis q genealis e d iure vel fco cuilibet hoi scz vniri do p gratia et vtutes. Iste e hoi otemplatiuus spalis q pri⁹. nec altez oio sibi pposuit. Nõ vult bnficioz curis intedi no regimini ec spiritali ploz vt sacerdotes plati. nõ vult officiu claustrale si fas habeat inseq. nõ vult austeritate hemi se ipm dcludere sed tpant vti cibo et somno et obseq tolerabili. vni⁹ vel paucoz. vult scientia hre libroz ad intelligentia sapie valetiu. vult aliqn z rarissime collatione disputatiõis hre cu scolastici. qz vita socialis est. nõ b mã solitaria nec penit⁹ tali fine. Laborat igit multi vt intelligat q disputent. de sapore vero gustare vel negligut vel nequnt distenti curis alijs aut passiõib⁹ sensualib⁹ impediti

Disci. Manifesti⁹ ista patebunt si

exempla narraueris Mgr. Narra bo. ꝫ ꝑmitt' explicabo finē ociosi nr̄i vel sapie studiosi. Ita em̄ magis ꝺ nōie q̄ꝫ solitar̄ vocādus apparet. Studet alternatiz velut eque ꝑmo nunc intelligē quē credit fide. nunc sape ea vel sapozare ꝑ affectū que credidit aut intelligit. Dic ē em̄ du plex ocul' ꝺtēplatiōis se mutuo iu uās et ꝺsequēs. et hoc ꝑm duplicē vim rōis supioris. in q̄ duplex ps create ꝺsistit imaginis btē trinitatl. Intellect' scz et affect' siue rō ꝙ vo lūtas. siue intelligētia veri sūmi bo ni et sinderisis ꝓut ꝺz scintilla ten dēs i amorē ꝑmi boni. Cetez post hūc finē duplicē. vn' est posse inter ꝑtari q̄ sentit et intelligit q̄ntū licet eloq̄. Multa quippe sunt arcana in tus x̄ba q̄ nō licet hōi extra loqui. Subinde q̄rt' finis est in ꝓmptitu dine animi nō sp in opis executōe ecc̄iaz edificare et illūiare in toto vel in ꝑte. ex his et p illa q̄ cōtēpla t' ē sapient. Nūc accipe ꝑmū exem plū et p̄cipuū p' xp̄m sapiētissime mulier. Legis itaq̄ de maria ꝙ cō seruabat oia x̄ba q̄ de xp̄o erant ꝺferēs i corde suo. Ecce duplicē ꝑ mū finē intelligēde sapie et assidue meditāde i corde suo qđ intelligit supioz ps rōis vel arx mētis. Vo cat em̄ sapia ad arcē et ad mensaz Verba nēpe sapie dulcioza sūt sup mel et fauū. Ita si fau' masticatus dēte meditatōis rūpat et effluat in os nō infecte mētis. Porro duplex alt finis q̄ est interp̄tari posse ꝺtē plata. ꝙ ecc̄iaz illūiare. nōne ogno scit in maria fuisse ꝑm doctores qđ reuelauit apl̄is et euāgelistis ea q̄ de filio suo xp̄o erāt q̄ntū ꝙ quous q̄ licuit ei loq̄ et audire decuit ali os vel expediuit? Nō ꝺ ignorabas o Ignati feruent ignite cui' amor erat te dicēte crucifix' Etem̄ scp̄sisti marie xp̄ifere. Venire inq̄t debue ras visitare neophitos vt ex te et p te et in te ꝺfirment. Cui benigne maria hūilis ancilla resc̄pit se cum Jobe vēturā Discl. Cōgratuloz in exēplo. ꝫ scp̄ta sapie sue debuēat vt videt posteritati relinq̄re Ma gister. Nequaq̄ꝫ. Intelligebat etiā tūc modestissima feiaz id qđ apl̄s postea sanxit. doctrinā publicā nō esse feminei sexus officiū p̄sertim re gulare Cōfūdit exēplo suo garruli tatē arrogātē nōnullaz q̄s in spū futuras aspiciebat feiaz Intellige bat p̄terea causā in filio suo xp̄o al terā q̄ suā noluit p calamū et atra mentū scribē legē ꝑm deductionez Augustini de ꝺsensu euāgelistaruz circa ꝓncipiū. Scripsit eā sufficient ꝙ adhuc quotidie scribit in cordib' fideliū qđ euēturū Jeremias ꝓphe tauit. Dabo legē meā in viscerib' eoz et in corde eoz scribā eam. Discl. De doctrinis feiaz q̄siui la ti'. crebro facilit q̄ fallunt in visio nib' capitis sui et ꝓfecto scienter ꝙ subdole q̄nq̄ fallunt et fingūt. Lo quor ex pt' de multis. Quāobrem his omissis dic de viris quos exu pauit maria mr̄ illa mirabilis femi nee cogitatōi masculinū animū in serēs. Nā pl' q̄ꝫ mulier hec. parū ē.

plus q̄z vir. hoc modicū est. plus q̄z angelus oīs ꝑpe modū satis est.

Magister. Possem tibi numēare tā aplos q̄z aplicos viros ipis cō/temporaneos. nisi q̄ sapiaz magis acceperūt p reuelationē q̄z p scptu rarū meditationē teste Jeronymo Sūt affines ꝓposito nr̄o Augusti⁹ paulo post uersionē suā segrega/t⁹ habitās Et q̄d ageret ostendūt soliloquia sua q liber confessionis cū multis. Greg. insup monach⁹. pri/mo sūm⁹ epūs. Pretēa sanct⁹ Bern̄. Hugo. Rich. otemporanei. In q̄z doctrinis q̄d sit intelligētia scriptu raz. q̄d otemplatio relucet. simul q qualis fuerit vita talis otēplantiū et sentientiū de dño in bonitate et simplicitate et suauitate spūs satis liquet.

Disci. Nōias illos q̄ mo nastice fuerūt vite sicut et Beda et Basili⁹ et Thomas et dñs Bona uentura q̄s subticē nō oportuit.

Mgr̄. Nonne dixi tibi q̄ nulla spēs vite secludit hōies q̄n habito mo/deramine possint uti vita hac oci/osa et studiosa. Uel in toto vel ad tps si aliunde fuerint idonei ad in telligētiā et otēplationē scpturarū marie post euomitā furiā passionū

Disci. Quale moderamen intelli gis?

Mgr̄. Uacationem de qua Jeroñ. Uacate et videte sit. anim⁹ liber oportz. Sint sensus int⁹ q ex/tra q̄etissimi ncēe est si gustando vi dē et videndo gustare volum⁹ q̄m suauis est dñs. Cetez q̄lia sint tan te trāquillitatis ipedimēta noueŕt q̄ ad otēplatiuā vitā travē se sata gūt monstrat expientia de plimis. de q̄b⁹ radicales causas pḥica seu medicinalis dat doctrina q sūblimi⁹ apit theologie mystice disciplina. Putas officiarēt doctores p̄nōiati circa tpalia. vel etiā spūalia mona/sterioz exercitia continua. Putato meli⁹ q̄ sedebāt ad pedes Jēu au diētes verbū illi⁹ i scpturis. Sede/bāt solitarij q tacebāt sine cātu vel voce carnis dū cantabāt dño i cor dib⁹ suis. dū inhiabāt in supna flu enta/fontis vite. dū i ocio suo sine negocio laborabāt et negociabāt ꝓ se et posteris in intelligētia sapie salutarī. Uptabāt illis verbū Sci/pionis. Nunq̄z min⁹ sol⁹ q̄z cū sol⁹. vt q̄ poterāt aptis oculis ac pedi/b⁹mētis expeditis inserē se toti mū do p̄tēitoz. p̄ntiū atq̄z futuroz. tā eoz q̄ vident q̄z eoz q̄ nō vident q̄lia sē spūalia. Cesserūt ob hoc nō nlū pastorali cure habite Alij obla tā suscipe noluerūt. vtētes parabo lica sūlitudine. de lignis ostituē vo/lētib⁹ sibi regē quib⁹ assensit ramn⁹ nō oliua. nō fic⁹. nō vitis otēte dul cedine fructus sui.

Disci. Habet multā q̄sitionē si platōis stat⁹ in vita actiua sit pfectioris eminētio/risq̄z meriti q̄z solitarioz otēplati/uoz vita. Qua sup re Crisost. sup Basiliū dialogisans prefert absq̄z dubitatione p̄sulatū

Mgr̄. Nolu m⁹ ad pñs istā sōintrare litē vtraq̄z vita certe otēplatiua et actiua pul cra ē Utraq̄z meritoria. vtraq̄z dei

donū. vtraqz distributio spūssancti vtrunqz necessariū est mystici cor/pis ornamentū et membz. Legaē elegantissima silitudinis isti⁹ dedu ctio p apl̄m ad Rhomanos atqz Corinthios introducta quam nec Aristotl. nec Plutarc⁹ siluerūt. Cō tēplatiuū te ostituit deus. noli altū sape sed time. Vide ne casus hinc grauior fiat quo mens alti⁹ fuerit eleuata gemens illud. Et eleuās al lisisti me. Caue ne montē ascendere coneris vñ tanqz fulgur videbat xp̄us sathanā de celo cadentē. Si ostitut⁹ es in lecto otemplationis ociose. si mysteria noueris omnia. si posuēis in celo nidū tuū. si caput tuū nubes tegerit. tu ad vnū flatū supbie reprob⁹ a charitate factus detraheris in abyssū et tanqz ster/quiliniū in fine p̄ueris qñ ille acti/uus iudicio tuo mundan⁹ totus. p difficiles distract⁹ actiones. morda cib⁹ attritus curis. celestia nec intel ligēs nec sapiens suscipiet humilia tus in celū. agēte misericordia illi⁹ qui suscitat de puluere egenū et de stercore erigit pauperem vt sedeat cū principib⁹ et soliū glorie teneat. Ambulet vnusq̄sqz vocatione qua vocat⁹ est in timore et tremore. Ne mo iudicet alienū seruū p quo xp̄s mortuus est. Suo dño stat aut ca/dit. liberat⁹ es a cura secularū acti onū nō incūbit tibi regimē panxiū primoz. tibi tue qz saluti vacare dcessum est Vaca igit gratus deo laborantes ipos iuua precib⁹ assi

duis. memineris iudicioz dei terri bilū sup filios hominū. qui quozū vult miserēt. Clemens inquit ero in quem mihi placuerit. Deniqz p cō clusō tene qd qui fuerit humilior ac vilior in oculis suis apud deum re spiciet illū p̄cius. et misericors de us qui per os loquitur p̄phete. Ad quē respiciā nisi ad pauperculū et cō tritū spiritu et trementē sermones meos. Discipulus. Nōne maledi ctus qui partē suā facit deteriorez Cur nō igit quilibet aptus sedere ad pedes Jēu et audire verba ei⁹ in ocio cū maria partē optimā iu/dice xp̄o Jēu sibi querit? Cur non implebit hortationē sapientis Pre curre prior in domū tuā q illuc ad/uoca te. et illuc lude q age dceptio nes tuas. Et iterum. Fili in paucis sint actus tui et in tpe ocij scribe sa/pientiā cui⁹ conuersatio nō hz ama/ritudinē. cui⁹ aspectus pulcrior est sup solem. cui⁹ amore Jobes puer allectus dhortabat spiritu et erat in desertis. Magister. Attende quid sequit vsqz in diem ostensiōis sue ad israel Itaqz nō licet hominē sepe esse vt vult. Spūs vbi vult spi rat. distribuens status. ordines et gradus nō put homo sed put ipe vult. Erat Jobes in deserto sed nō nisi quousqz voluit deus ip̄m osten dere in israel et p̄dicare. et predicā do subire martiriū. Etheri⁹ specu clausus vinculat⁹ in archipresulē lu gouneñ. rapt⁹ fuit Alij institerūt ecō tra seculi curis quos depulit spūs

Attende istū secundū helizeū prius arātem. iustū post archiepm lugdunen̄. Sic igit hominū vite mirabilis ē nunc actiue nūc solitarie mutatio vertere excelsi. Multos saluauit deus medijs in fluctib⁹ negociorū qui litus octi tenētes naufragassēt Discipulus. Et nihilominus ex duobus bonis nōne fas est apud homines deliberare qđ melī⁹ saltē de genere opis in se quicqđ sit de circūstantiaꝝ omniū qualitate? Magister. Iticqz fas est vt in omnibus honorificet deus. vt qz p cognitionē muneris gratia cognoscat et magnificet auctor. Sic egit pulcerrima mulierꝝ magno spū vidēs vltima. Ecce inqt ex hoc beatā me dicent oēs generationes. qz fecit mihi magna qui potēs est. Et quo fecerit medio iunxit. Et sanctū nomē eius suppleri pt. Et ad verbum istud fecit retorqueri. virgo cū fide qua nomen est dei sāctū ocepit sāctū sanctorꝝ Discipul⁹ Laudes igit vel paucas numera vite solitarie qualis esse debeat in pfitentib⁹ eā. sit in heremo. sit in domicilio. sit in tecto seu studio qua scz dei gratuita pietas in electos. iusta seueritas in reprobos solitarios tali collaudatione monstret velut in pictura vl speculo. Scitū est illud Augl. In heremo bñ viuere est sūma laudatio. et male sūma damnatio Bñ viuēs glorier in dño. Male verecū det et ouertat in aio nedū vitā solitariā extollat pconijs quib⁹ caret audiat a dño. Ex ore tuo te iudico serue neqz Mgr. Pedus pictor vt speciosissimaz vite solitarie pingat imaginē. suades. Faciat h⁹ nō nra turpitudo sed pprius eius sermo frequenter a maria otemplat⁹

Incipit tertia pars col. laudatiua vite solitarie.

Ego illa sū vita solitaria que de terrenis hōib⁹ celestes. de carnalib⁹ spiritales ostituo. Ego disp̄siones israelis congregabo. pt quas dei fili⁹ segregat⁹ a pcorib⁹ et excelsior celis fact⁹ descendit in aulā secretā et clausā vteri virginalis. Concluserā in oratorio cubiculi matrē ei⁹ solitariā qñ salutata est ab angelo qñ respondēs. fiat mihi pm verbū tuū. ocepit mox. eternuz verbū caro factū. ē Nouū tūc fecit dñs vt mulier circūdaret virū cui⁹ nomē erat oriens q vere est de⁹ abscondit⁹ quē ab eterno otinebat filius pris illi⁹ q solus est q aliū non hz cui soli honor et gloria p deserta spacioſa qz seculoꝝ. Ego ista sū vita solitaria p quā oīa facta sūt et in qua oīe qđ factū est nihilomin⁹ vita erat ꝫ nō altera q altera vita. Ego vitā istā dū caro facta ē feci seorsū a turbis pnoctare pluries solū in orōe dei. Multiplicauit in solitudine panes. supauit i deserto diabolū. sol⁹ cū feris habitās et leunās. nihilomin⁹ comites fuerunt angeli ministrātes. dū humano carebat ospitio. Dū trāsfiguratōis ostēdit gloriā seorsū tres tm̄modo

duxit in montem vbi tandem leuã tes oculos neminem viderunt nisi solũ Jhm qm̃ a otemplatiuis sola salus p oñe qđ inspiciũt cogitat. Sol⁹ et auulsus a secretissimis etiã aplis ter orauit patrem. et fact⁹ in agonia prolixius qm̃ sudauit rorẽ sanguineũ. qm̃ apparuit illi angel⁹ de celo ofortãs eũ nõ auxilij necessitate ꝫ dispensatiõe mysterij Quis docuit puero Jobi locũ amplũ in solitudine. ꝙs aluit in desertis. ꝙs solitariũ ofortauit. ꝙs mysteriũ baptismatis sibi fuelauit q disposuit? Adverã ego cũcta disponẽs Carebat illic puer Jobes solatio nutricis et parẽtũ. nõ sedebat sup ollas carniũ. vino nõ estuabat nõ vestiebat mollib⁹. vxorem nõ habebat. Adcram sibi p oñib⁹ et p omnia ad solaciũ. victũ. vestẽ pciosã Deniqꝫ qualẽ quesiuit sapiens assumẽ sibi copulaui sapientiã et mysticaꝫ ab Jsaac sponsã sunamitẽ que incẽdium patris sonat in sinu reposui. Porro quid de pmo illo formato Adam. dictura sum qui tamdiu saluus mansit qꝫdiu solus. Data fuit mulier in auxiliũ. mox illũ detrusit in exiliũ. Rapt⁹ est Enoch in solitudinẽ paradisi terrestris ne malicia immutaret et subuerteret cor ipi⁹. Placita em̃ erat deo aia illi⁹ Propterea ꝓperauit eũ deducere de medio iniquitatũ Sedebat Abraam solus subter ilicẽ mambre qm̃ tres vidit et vnũ adorauit. Postmodũ gradiens solus audiuit ab eis my

sup magnificat

steria. Solus erat dũ ritũ circũcisiõnis accepit a dño. Vidit angelũ in solitudine Agar ancilla que de puteo visionis refocillauit puerum morientẽ. Jacob solus primo vidit scalã cũ angelis descẽdẽtib⁹ q ascẽdentib⁹ et typum dom⁹ dei. Solus cũ angelo luctat q meret benedici. meret noie nouo q̃i mutat⁹ in virũ altez insigniri. Moyses iste magn⁹ legislator didicit in solitudine visionem magnã rubi ardentis patrationem miraculoꝝ accepit populi liberator q deus pharaonis instituitur. Postmodu⁹ solus cũ solo deo vocatus ab eo de medio caliginis loquens sicut amicus ad amicum. tabulas legis accepit. Deerant panes in deserto. arida erant omnia. Ego vero nõ defui manna pluens de celo et aquas ꝓducens de saxo durissimo. Postremo aggregaui mihi ꝓphetas et filios ꝓphetaꝝ non sine mirabilib⁹ multis quoꝝ vitaꝫ presertim helye imitat⁹ puer noster Jobes erat in desertis sepe ofortatus spũ nõ minus qꝫ helyas. Nũc circũductis vsquequaqꝫ oculis video turbã magnã solitarioꝝ. turbam fugientiũ. Paulus sub palma oclusus pascit eius fructu. folijsqꝫ vestit⁹. bibit de fonticulo caua manu Visitat ipm ꝓtin⁹ migraturũ magnus ille solitari⁹ Anthonius. cui⁹ eulogiũ est nõ posse extra solitudinẽ monachũ viuere. nõ magis qꝫ in arido pisces Migrat arsenius in bẽmũ ab ãgelico iussu dicẽte sibi

Arsenī fuge hominēs et tace et sal/
uaberis. Multos hmōi otēnentes
multitudinē ciuitatū quasi onagri
liberi ruptis vincul vicioz nec cla/
morē exactoz audiētes oñdūt ipe
narratōes q̄s appellāt vitaspatrū
Hz o bone Jhu q̄z minimā loquūt
meozū filiozū portionem q̄s recepi
q̄s alui q̄s salubriť institui ad bea/
torū oim̄ societatē recto calle pdu
xi dicēte m̄ sapia quā dilexi. Tu ca
ra mihi in p̄mis O vita sozoz solita
ria. tu suscipias velim vnāquanq̄z
aiarū ad te q̄ me diligit me q̄rit me
colit.ad me vigilat sine fictiōe. Ha
bito siq̄dez in ocio sancto.et erudi/
tis interīū cogitatōib⁹ fugio fictū
fugio secularit occupatū. Nā q̄ mi/
hi societas cū seculo. q̄ paruul me
reuelo.non dispīs mēte cozdis sui
Esurientes implebo bonis q̄b⁹ ap
pono mensā lautissimā p̄cul eiectis
et dimissis diuitib⁹. Suscipe igitur
paupculaz aimaz que me sitit. me
esurit. Duc eā tecū in solitudinem
illic loq̄re ad coz ei⁹. ibidē lacta eā
et inebria ab vberib⁹ consolatōis tue
q̄m meliora sūt vbera tua vino ter
rene delectatōis i comesatōib⁹ tur
bulētis. Si āt ambulat in magnis
si in mirabilib⁹ super se.si non hūili
ter sentit.si p pueritiā innocētie.nō
vt puer Jobes in desertis.sit vt pu
er israel videns deū quē ipe suscepit
recordat⁹ mie sue. Sit talis aia sic
ablactata sup mre sua.egrediat et
abeat.q̄m ignorat se.pascat hedos
suos fetidozū affectuū iuxta taber
nacula pastozū mūdanozū. Esuri/
at siliq̄s porcozū in regione lōginq̄
egestatis. nec sit q̄ det vī vēter iu⁹
impleat. Si se magnū iā aliq̄d exi/
stimat quo de⁹ indigeat ad pascē/
dū oues pascue sue. p̄rūpat ad au
xiliandū omipotentē eo nō traben
te. Si p̄tēa q̄rat exitū solitudinis
vel horreat introitū cīsce p̄cul inu
tilē cū hac arrogātia scz q̄ neq̄z sa
lutē sibi.neq̄z iocūditatē allatura ē
tibi. Sale nimirū p̄pe deteri⁹ ē insa
tuato p defectū. Attuēo si te querat
te oplexet i simplicitate cozdis. sis
ei paradisus in bñdictionib⁹ sis ozt⁹
oclusus.sis fons signat⁹ cui⁹ nō de
ficiēt aque. hz sit ei desertū i stagna
aquarū salientiū in vitā eternam.
Oñde ei factē tuā q̄ intrinsec⁹ latet
sub pallore et squalore tribulatōis
corpalis. Sonet vox tua dulcis in
aurib⁹ ei⁹. Et dic. Ego sū illa otem
platōis mater p̄rimioz deo. vilu p
spicatioz venustate pulcrioz.securi
oz.sedacioz.suauioz.pmanētioz.de
uotioz.familiarioz.verioz.p̄cisioz
diuinioz.finalioz. et ideo pfectioz.
amātioz et amatioz.simplicioz. inti
mioz.purgatioz.clarioz.timoratioz
hūilioz.obsequētioz.citi⁹ impetrās
plus essentialiť merens.fecūdi⁹ pli
ficās.cui⁹ ad extremū finis tot⁹ et
assidu⁹ est magnificare deū Di/
scipul⁹. Jocūde sūt laudes iste sed
hz dubitatione ista laudis particu
la scz q̄ vita solitaria sit plus essen
tialiter merens.fecūdi⁹ q̄z plificās
Quo fiet istud vt q̄ sol⁹ est sit i ple
fecūdioz.formosioz ē rachel. nūq̄d
lya fecūdioz! Mgr. Et mēita q̄dā

sunt et plificationes quas dicere possum⁹ accidētales. Sic em̄ hz di stinctio theologica de duplici pre/ mio. vocat vnū essentiale. accidēta le alter. Radix meritor cū suis pli ficatōib⁹ et p̄mijs dsistit essentialit̄ in caritate q̄ quātitatē merito dat et p̄mia essentialit̄ iuxta sui magni tudinē. Porro sūt exteriora opa q̄ b⁹ ex multitudine et vtilitate p̄ueni ente circa primos accrescunt sepe p̄uent⁹ spiritales ex oīonib⁹ q bñ/ factis alior. quo fit vt euangelica paup vidua q̄uis pl⁹ omnib⁹ miserit in gazophilaciū dans minuta duo Magna tñ exterior largitio cū mi/ nori caritate p̄t sibi facē amicos. p̄t pcca redimē. Juxta illud. Redem/ ptio hōis p̄prie diuitie. Hz i opati one eternor talia nō magna sunt. Est expressū verbū gregorij cui rō theologica suffragat q̄ otemplati ua maioris est meriti. Discipul⁹. Cōpescuit obiectionē meā tua di/ stinctio de duplici merito. Hz alia subozitur. Quare Jobes baptista optima parte dimissa quā otēplan do tenebat in deserto ad seculū ve nit ad p̄dicandū simul et baptisan dū. imo et herodē arguebat adul/ terū? Mgr. Obedientia sic impulit qua spreta otemplatio solitudinis noxia est nō meritoria. Cōtēplata es frequenter io ipm oferēs in cor de tuo O sapientissima feia. Pla cuit in deserto Jobi q̄ diu sibi licu it habitare solitariū. Placuit q obe diēdo illi q̄ se misit baptisare seu vi sibili forma fecit hoc vt p̄babile est seu secreto sanctispūs afflatu p̄do/ ct⁹ ē. Conq̄siuit in hēmo ⁊tutes q̄ directionē sibi oferrēt in seculo So brietatē in victu. austeritatē in vesti tu. lucē simul et ardorē in affatu et effectu. Erat em̄ lucerna ardens et lucens. Erat stabilis nō vt arūdo agitata vento. Erat in p̄dicando discret⁹ varias p̄cepta p̄ q̄litate di cēdor. Erat regula viuēdi ceteris q̄m p̄us incepat a se. nō impōebat onera grauia p̄nie q̄ p̄us ipe nō tu lisset sup se. nō docebat seu loq̄bat ex p̄phīs q̄m q̄ loquit ex p̄phīs mē dax est Hz q̄ lucidi⁹ explicuit in vi sione colūbe signātis spūsanctū. in voce paterna de nube ad filiū. pri m⁹ viā strauit pnie nō p̄ tpali aliq̄ sed eterno celor regno. Oria vor q̄ de xp̄i ⁊bis colligit ex euāgelijs p⁹ illā dū puer inuent⁹ in templo di xit. Quid est q̄ me q̄rebat. fuit ad Jobez ad quē baptisatur⁹ aduene rat dū p̄hiberet eū Jobes. Sine inq̄t modo. Sic nos decet implere omnē iustitiā. Et q̄d oīs iustitia si nō hūilitas inferiori se subīciens sicut ecōtrario ois iniustitia super/ bia ē superiori se p̄ferēs? Discipul⁹ Est ne putandū q̄ beatissima ⁊go visitrauerit vnq̄z in desertis ognatū Jobez et filiolū quodāmodo suū tā in vtero dū sanctificat⁹ est q̄z p⁹ vterū dū natus q circūcisus est? Mgr. Visitasse eū cū Jbu sit et Jo seph pie credi p̄t dū i debītis ieiuna uit xp̄s p⁹ baptismū Q⁹ si ihz sathā ē aus⁹ aggredi diuēlis tēptatōib⁹ ñ est incredibile Jobez ei⁹ impulsib⁹

exortem nō trāiſſe quatenꝰ ꝓbatꝰ vincēt et vincēs coronā adꝙreret. Actū vt aſpicis diuturna nos locutio traxit ad veſperū dū ſup marie otēplatōibꝰ cepamꝰ hꝝ ſermonē.et vix pauciſſimas numeraſſe ſufficimꝰ. Quid exiſtimas ſi p totum euāgeliū cōtextū ꝑm capitula vel rubricas notatas in ḡtuor vt vnū ꝓgredi ſtudēmꝰ? Eſſet iſta ſācta et ſalubris recogitatio ꝟ ꝓ ſua infinitate minꝰ forte occurriēs ad ſcribendū. Nō ſūt itaq; ſolitarijs et otemplātibꝰ explicāde otēplatiōes marie ꝙ ſingula. Mittāt ipi manū ad fortia.habēt abūde q̄s ruminēt dēte meditatōis digerātq; ruminata viuido calore caritatis ſi nō otem pſerint ea q̄ locutꝰ ē dñs ad abraā pꝝez nr̄m et ſemini eiꝰ qđ eſt xp̄us in ſecula Amē Explicit tractatꝰ ꝙi

Incipit tractatꝰ .xli. In

perſona marie ꝙ ſoliloquiū ſūmatim;colligens ſenſum huius cantici canticoꝝ marie per notulas centū quaſi per pſalteriū decies decacordū. Supadditis his duobꝰ ſicut ab eccīa frequentatis in quolibet pſalmo. Gloria pri. Sicut erat. ꝛc

Prima notula

Magnificat aia mea dñm Juſte quidē qz magnificus eſt in ſācitate. qz fecit mihi magna q̄ potēs eſt.qz ſanctū nomē eiꝰ. Et exultauit ſpūs meꝰ in deo q̄ factꝰ eſt ſalutaris meꝰ Jbs meꝰ,qz reſpexit humilitatē ancille ſue. ecce cñ ex hoc beatā me dicēt oēs generatoes. Singularia ſūt hec mihi magnifica. vñ ſingulariter magnificat aima mea dñm.vñ exultauit ſpūs meꝰ in deo ſalutari meo Sūt alia q̄ magnifice fecit et opat vſq; modo generalit ꝓ decurſus ſeculoꝝ. Magnꝰ ipe dominꝰ et laudabilis nimis cuiꝰ magnitudinis nō eſt finis.cuiꝰ ſapientie nō eſt numerꝰ.cuiꝰ nō eſt terminꝰ in bonitate qm̄ mia eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies timētibꝰ eū. Quia fecit potentiā i brachio ſuo diſpſit ſupbos mente cordis ſui.quia depoſuit potentes de ſede et exaltauit hūiles. Eſurientes impleuit bonis et diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael puerꝝ ſuū recordatꝰ miſēicordie ſue Sic̄ locutꝰ eſt ad pres nr̄os abraā et ſemini eiꝰ in ſecula. Sub hoc verſuū denario meū ꝺſtituit pſalteriū decacordū.placz imitari pꝝez meū Dauid regē q̄ poſt necē Goliath dño victoriaꝝ non ingratꝰ. Deus inq̄t canticū nouū cantabo tibi. in pſalterio decacordo pſallam tibi. Bonū ſane eſt confiteri dño q pſallē nōi tuo altiſſime in decacordo pſalterio cū cātico et cithara. Diuidit hoc pſalterium in duos tonos ſeu partitiones que ex Tetracordo et hexacordo reddūt decacordū Sonat magnifica dñi ſpecialia in tetracordo.porro magnifica cōiter largita cātant i hexacordo Magnificat igit aia mea dñz qz me dñam ſtituit ꝑm nomē meū Maria nēpe ſua interꝓtatōe dñaz inſinuat Futu

rū est ꝓterea vt me dñaz nō qualē cunqz sed dñaz mūdi. dñaz beatā me dicent omnes generationes. Scitote qm̄ dñs ipe est deus. deus sūt scientiaꝝ dñs est. scientie vero inquā q̄ illuminat. q̄ descendit a patre luminū. Propterea dsequēs fuerit vt dñaz me dñs instituens illuminaret ꝑm nomen sanctū suum et meū Maria quippe dicit illuminata q ipe est lux qui illuminat omnē hominē venientē in hūc mundū. quā/to ampliozi ꝑfundit lumine dñaz mundi? Proinde supest vt dña illūiata refundat lumen in ceteros. Est em̄ lumen sui ipi⁹ naturali libe/ralitate diffusiuū. quo factū est vt iure dicerer illuminatrix. Sic enim sonat maria ꝓpriū nomē meum. sic maria ꝑ ethimologiā dicoz maris stella. quā illuminatricē esse cōstat Hec illa sū q̄ prima deo cardini toti⁹ machine mūdi dirigo nauigā/tes in ciuitatē quā nō hñt hic manē/tē ꝛ futurā inq̄runt hoies. Et qui hōies? Certe viatozes ꝓcellis hui⁹ maris magni grauiē impulsi. fluctibusqz et cautib⁹ incessanē impulsi. Futurū est ꝑ oēs generationes vt me stellā esse maris p̄dicēt me respiciant cursus suos ad illustrationē meā dirigāt. Nec fallent hec agen/tes nec errabūt in deuñs nec in pi/culis cōtabescēt. Itaqz dño ꝓpicio me dñaz inuocātes me illuminatā et illuminatricem aspiciētes patrie portū salutarē introibūt Hec sūt q̄ magnificat. magnū p̄dicat. magnū esse apud omēs generatōes clarifi/cat et significat aia mea dñm. Et exul. spi. me⁹ in deo sa. meo. q̄ salutē fecit. q̄ lucē dedit et gaudiū in vni/uerso mūdo. Futuꝝ certe est vt de/cantet ois ecclia scōꝝ colētiū sāctū nomē dei. Natiuitas tua dei geni/trix virgo gaudiū annūciauit vni/uerso mūdo. Salutabit etiā q̄ dicz Aue regina celoꝝ. aue dña angelo/rum. aue radix sācta ex qua mūdo lux est orta. Preclignata sūt p̄idem hec magna q̄ mihi fecit q̄ potēs est q̄ iā nūciata ꝑ angelū opleta dser/uo dserēs in corde meo. Nōne cor meū ardēs esse debuit! Nonne cantās iubilās et exultās in collatiōe tā magnoꝝ! Nōne iustissima rōne magnificat aia mea dñz. q̄ me sub/limauit in dñaz. q̄ me collustrauit ꝑ immensā lucē suā. q̄ me dñaz illūia/tā dedit in lumē aliozū. dum extulit me in sublimē maris stellā directri/cē nauigantiū. Cupient ex posteris generationib⁹ me beatā dicētibus plurimi ognoscē. Cur nō cecineriz in ꝑma ꝑsona. magnifico dñm. ꝛ in tertia. magnificat aīma mea dñm. Sitr q̄ de exultatōe spūs in deo sa/lutari meo. Docebunt ex theologi/cis et pbicis traditōib⁹ cū rhetori/cis coloꝛib⁹. magnā sup istis rōem ꝛ nō expectēt vt oia (qz incōphēsi/bilia sē) ophēdāt. Sūt i hūano cor/de meo qd cōfert de offib⁹ tres ꝑ tropologiā māsiones dñm imitoz pēz meū. in cui⁹ domo mansiones multe sunt. Trahit em̄ ꝓprie dñs nomen a domo. quia presidens et princeps aut prim⁹ q iconomus in

domo est. Dña quoqz similiť a domo qz ꝓncipalis cū dño nomen hz O israel clamat ꝓpha. q; magna ē dom⁹ dñi et ingens loc⁹ possessio/nis ei⁹. Gerit hui⁹ magne domus imaginē microcosm⁹ hō minoz mū d⁹. Eminet in hac domo coz. et in corde domiciliū tricameratum seu triclinū repiť. Est inhabitatoz h⁹ triclinij anim⁹. hic appellať vigoz ꝑceptiu⁹ seu cognitiu⁹ Cōsociať huic aia q̄ correspondenť dicit vis motiua vel affectiua fit inde diugium philosophicū et morale seu mysti/cū. dū vigoz ꝑceptiu⁹ animi vel anim⁹ dirigit vim motiuaz aie. Talis subinde resultat maritalis nex⁹ vt neutz istoz ꝑ se sufficiat ad geneā tionē ꝓlis vel filioz in bonis opi b⁹ et meritis nō aliter q̄z generatio naturalis vel a viro sepatim vel a femina sola pfici neq̄t. Excludo miraculū quale fecit mihi et in me q̄ potens est. Dū supuenit in me spi/ritussanct⁹ et virtus altissimi obumbrauit mihi. q̄n tunc ꝓmo de⁹ susce pit israel puez suū recordat⁹ miseri cordie sue. dū verbū fuit caro fcm̄. Habitāt igiť i triclinio cordis ani m⁹ et aia. vir et vxor sua. vigoz ꝑceptiu⁹ q vis motiua vigoz cognitiu⁹ et vis actiua. Talez domū cordis. tales et inhabitātes in ea p̄ meus dauid rex intellexerat dicens. Per/ambulabā in innocēcia cordis mei in medio dom⁹ mee. Et itez. Non habitabit in medio dom⁹ mee q̄ facit superbiā. qz tūc dñareť oīs iniusti tia. tūc fieret spelūca latronū dom⁹ dei. Porro nōdū dicim⁹ de spū nū q̄o putā⁹ est in domo cordis intima. locū nō hr̄e! Soz ꝑfecto nō q̄ lemcūq̄z ꝟ vniuersū. quo merek ar/chitriclin⁹ nōiari q̄i ꝓnceps triclinij hic alio nōie notioz et ꝓrio sub neutro genere. qz nulli⁹ est generis vocak libez arbitriū penes qō su/pma ptās est. Nec mirandū. Cōue niūt nēpe ad integritatē ptātis sue animus q aia. vir et vxorfamilias. vigoz ꝑceptiu⁹ et vis affectiua. Ui derūt hāc onexionē acutissimi me/tapbici noim ꝓmi impositoresū. Dif finierūt arbitriū esse facultatē rōis et volūtatis q̄i p interpretationē li bez arbitriū sit libez de rōne iudi diciū. Vocak hic ipa ratio quāuis alio termino vigoz cognitiu⁹ qui est anim⁹ ꝑceptiu⁹. Voluntas aūt est motiua vis in aia q̄ vtiť rōne que p eā in motib⁹ ꝓrijs dirigiť. Si velit iure dici dña. si regina in cordis domo et intimo regno magno ꝓncipari. Regnū siq̄dē dei intra nos est vbi sub dño supmo deo regnat spūs p deiformitatē decorē induť Alioq̄n deponiť de sede dignitatis sue et dispgiť supb⁹ mente cordis sui Quo otra spūs cū aioq aia bñ regulat⁹ et act⁹ exultat in deo salutari suo. Colligiť hoc loco resultans imago et similitudo beatissime trinitatisq ꝓpatoz suoz Spūs archiťclin⁹ q iconom⁹ potentiā pris q ꝓmeuitatē retinet. Porro filij sapientia relucet in vigore

animi perceptiuo. Motiuitas vero sancti spūs in animi vi motiua pñtat. Et qñ i pauciozib⁹ via magis patet ostituam⁹ totā domū microcosmi seu minoris mundi in corde ꝑsidētis in domo. Dicam⁹ animū et animā virū et vxorē. sponsum et sponsā quoꝝ sepe vox est eadē. Sicut idē est nō corp⁹ sed aia ꝙ alm⁹ Preficit huic domui et vniuerse familie cogitationū et affectionū spirit⁹ deiformis vice sancti spūs fact⁹ idem cū eo. Nā q̄ adheret deo vn⁹ spūs est. Et hec emphatica nō essēcialis locutio qua fit vt abstractū ponat ꝑ ocreto. de⁹ ꝑ diuio. et ꝑ spūali spūs vt fiat vehemētioz expssio. Supest sermo de triplici modo diugñ mystici qđ celebrat cuz aio et aia iuxta triplex habitaculum in triclinio dom⁹ cordis Diuersificat nempe oditio anime ꝑ varietate habitaculoꝝ cordis. Imū est infimū. aliud mediū. tertiū supmū Anima tanqz ancilla est in infimo. Anima quasi socia et libera ꝙ cōpar resident in medio ꝧ aie in supmo locate nō dñat. non iūgit anim⁹ vir ipi sic habitāti tanqz ancille vel opari sed vt dñe sue custos ordinat⁹ ꝙ in solatiū dat⁹. Ego maria talis data sū in sponsā virginali meo viro iusto Joseph. Nō vt me hūiliaret. non vt parerē ex eo. ꝧ vt custos et testis et nutriti⁹ sedul⁹ esset. Pepit elisabeth vxor libera. quanqz sterilis ex viro zacharia tanqz i medio cenaculo. Pepererūt ancille Jacob

ꝑ ministeriū bala et zelpha ꝑlem in inferiori cenaculo cū liberarum lyex rachel filiis numēatā. Loquēs introducit aia in canticis cāticoꝝ. dū resident in supiori cenaculo duz vult esse vēbigena nō ex virili semine naturalis animi. ꝧ mystico spiramine soli⁹ spūssancti q̄ est spūs verbi dini Vox ei⁹ē. Osculet me osculo oris sui. Et paulo post. Indica mihi q̄ diligit aia mea. vbi pascas vbi cubes in meridie. nō q̄rit infimū. nō mediū ꝧ supmū in meridie eternitatis cubiculū vbi et cenaculuz est refectionis cibi q̄ nō perit. loc⁹ pascue vbi nihil deerit. Erat aia mea ꝑm meliorē sui portionē q̄ ab eminentia mens dicit ocluſa in hoc superiori cenaculo qñ fec̄ mihi magna q̄ potēs est. Cōplacet dñe de⁹ me⁹ rex vniuerse creature tue. Cōplacz recordari et conferre in toto corde meo supra. sub. et in medio. qualia quāta qz fuerūt magna q̄ fecit mihi magnificat⁹ vehement et glorioſe. Missus est angel⁹ tu⁹ gabriel in ciuitatē galilee. q̄ transmigratio. q̄ volubilis. q̄ rota ꝑ interꝑtationem significat ꝓpter volubilem ad iussa tua ꝑmptitudinē. Porro nomē ciuitatis ab vnitate quasi ciuiū vnitas Nazareth aūt a florītione nuncupat Jure quidē qz flos campi in ipa nutrit⁹ est. Eram desponsata viro. vere sic dicto a virib⁹ et virtute. vē nōiato Joseph ab augmēto. vere de domo dauid a nobilitate et mansuetudine. erat virgini mihi

nomẽ maria. Nõ eram a viro cognita vel ognoscenda. Motũ obstabat. simul et ordo diuine sapientie ostitut⁹ ab eterno. Salutauit ingressus angelus ad me solitariã. clauso litterali et spirituali cubiculo. Dixit Aue gra plena dñs tecũ. Colloca ueraz ad hostiũ cuiuslibet cenaculi prudentẽ p hostiaria cognitionem Hec vt audiuit angelicã salutationẽ stetit et cogitabat secũ et mecuz qualis esset illa salutatio. non erat preceps ei⁹ osiliũ. nõ subit⁹ ad quẽlibet ingredientẽ et blandientẽ applausus. me turbatã osolat⁹ est angelus. me nomine meo vocãs. Ne timeas inqt maria. inuenisti gram apud deũ. Gras deo q̃ inueni. qa inueni quẽ multũ diu qz quesiuerã. pmisit me ceptura pariturã qz filiũ Ihm nõie. q̃ esset magn⁹ et filius altissimi vocaret. Promisit daturũ illi ocũ. sedem Dauid pris eius pmisit qz regnaret i domo Jacob in eternũ et regni eius nõ essz finis Erat itaqz regnũ illud nõ terrenũ. qd vtiqz. finit. ẽz celeste. Fallunt ergo iudei messyã expectãtes. nescio quẽ. tpaliter apud eos regnaturũ cũ potentia pompa qz seculari. cuz de pauptate regnaturi messye. de passione et abiectione sua pphecie omẽs ad tpa messye respiciẽtes impplete sint Quesiui modũ ab angelo docuit et exẽplũ elizabeth ognate sterili induxit. Cõsẽsi dicẽs. Ecce ancilla dñi. fiat mi sm verbũ tuũ. Jũxi cũ hũilitate nature magnanimita/tẽ fidei et gre. Cõcepi mox filiũ altissimi. Mulier a sexu nõ corruptõe sic dicta. virũ mox circũdedi qz totũ in vtute pfectũ. Predixerat hoc Jẽmias. Faciet nouũ dñs sup terrã. mulier circũdabit virũ. Fuit hec ceptio mirabilis in infimo cenaculo aie mee. imo sub ea. i parte vegetatiua nutritia et generatiua. Hãc humilitatẽ ancille sue respexit i carne mea de⁹ Nã mabce feminea. q̃ hũili⁹? Mirabat olim q nũc letabit q letata cantabit deo salutari meo ois eccia scõz. Tu ad liberãdũ susceptur⁹ hominẽ nõ horruisti virginis vtez. Beata prsus et dignatiua susceptio. vñ me mrez dei. mrez gre. mrez mie. me beatã deniqz dicẽt omes generatões. vñ collauda bũt q̃ extollẽs q̃daz mulier de turba vocẽ dixit. Beat⁹ venter qui te portauit q vbera q̃ suxisti. Sed nõ horruit plane. Cõceptio nepe pus effecta est in supiori cenaculo corpis p virtutẽ gre seminalis q̃ vginalẽ aie mee porciunculaz eleuauit diuinit⁹ vt essem mater verbi p dignatiuã susceptionẽ. pus. in mente qz in carne. Tũc tenebre ognitõis nre morales lucẽ nõ tã apphendert qz apphẽderũt. Nihil em̃ aliud ab ipo. plene aprehẽdit ipm in id ipm Tũc dedit omib⁹ quotqt receperũt eũ ptãtẽ filios dei fieri his q̃ credũt in nõie ei⁹. dum nos diuinitatis sue participes cẽ tribuit Felix o Jobs generis nri lux et dec⁹. felix q̃ miss⁹ es a do vt testimoniũ phiberes de

lumine: et de his q̄ ad dexterā al/taris incensi. q̄ oratē vniuerso pp̄lo q̄ p gabrielē. que cū pphetatiōe fu turi meriti. que cū similitudine ad he/lyā repromissa sunt fuit celebrata. Grata mihi erit recordatio tpis il li⁹ qñ de nazareth licentia recepta a virginali sponso. a iusto Joseph abiit in montana cū festinatōe. In/trauit i domū zacharie salutauit eli sabeth. exclamauit salutata. Et vñ hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me! Causā addidit cognitōnis exultatōez infātis in vtero. Subie cit. beata q̄ credidisti. qm̄ pficient ea q̄ dicta sūt tibi a dño Magnifici nēpe pprietas est dsūmare qđ ince pit. et certe dei pfecta sē opa. Sub didi protin⁹. ipm oro pprio qđ diu mēte pus tractauerā canticū nouū in iubilo. Magnificat aia mea dñz. Et exulta. spūs me⁹ in deo sa. meo. Mouebat spūssanct⁹. spūs bñdicti fruct⁹ ventris mei totū cor meū. vt in aia et in spū cū exultatōe magni ficaret dñm. Dederat iā cognoscē posteriorē decursū p oēs generatio nes seculoz. quātū iudicauit talis fili⁹ illustrare talē matrē p bñplaci to volūtatis sue. Hinc ista pnunci atio pphetica. Ecce em̄ ex hoc bea tā me dicēt oēs generatōes. Jun/gunt alie postmodū in heracordo psalterij de mia dei. in pgenie q̄ p genies cū reliquis. Mtuēo delectat plurimū offerre in corde meo super istis nōib⁹ dñm q̄ do salutari meo Estimauerūt pscrutatores seculi p pter relationē actualē ad creatu/ras de⁹ ab eterno dict⁹ fuerat dñs Sz si vniuersa creatura deuiret i vnū. posset exprimere vocē supplicez prīs mei dauid. Conserua me dñe dixi dño. de⁹ me⁹ es tu qm̄ bonoz meoz nō eges. De⁹ itaq̄ sicut fuit ab eterno sine creaturis de⁹. Ita di ci pt fuisse dñs nō p actualē sed p aptitudinalē creaturaz possibiliuz ad se relationē. De⁹ em̄ plenissimo et liberrimo iure dñat sue creature siue sit siue nō sit. Pōt em̄ si vult edu cē in esse nō existētes. et rursus eas in nihilū redigē q̄ iā existūt. cui nul la pt creatura dicē. Cur ita facis! Qualis esz hec in dño maiestas. i. magnitudis stat⁹ si ad sui magnitu dinē de⁹ creaturis existentib⁹ indi/geret! Mdit aia mea i arce posita. dom⁹ cordis mei. magnificū nimis et immensū dominiū dñi dei. Deci/nit idcirco p iubilū Magnificat aia mea dñm. Excitauerā p psalmiste vocē crebri⁹ eā. Bñdic aia mea do minū. et oia q̄ intra me sūt nōi sco ei⁹. qz sanctū nomē ei⁹. Cōsideabā qz nihil accreuerat sibi. ex creatur. ex eaz pductiōe Nulla est apud eū trāsmutatio neqz vicissitudis obū bratio. Sp est q̄ est. sp q̄ potēs est. Et hoc est pmū sanctū nomē eius. Qui ē inqt misit me ad vos. Addi dit spūs me⁹. Exultare poterat p oīni laude. satis est deū nōiare deū qm̄ mai⁹ eo cogitari non pt. Addi dit ad exp̄ssionē vsitatissimo more toti⁹ scripture maxime psalmoz. In deo salutari meo. Prolixus nimis esset sermo si mysteriū otētū in ver

bis istis dño deo salutari meo. ꝙre
ret exp̃mere Mysteriũ siq̃dez beatis
sime trinitatis cũ approp̃atis pso/
nap̃ otinet̃ his terminis. dñs deus
salutaris me⁹ simul et habitudo cre
ature intellectualis ad ip̃az trinita
tẽ. Capax em̃ ei⁹ est sola. et p beati/
tudinẽ pticeps ip̃i⁹. i. pfecte capax
esse p̃t. Spectat dñs ad potentiaz
adiutiuã actu vel aptitudine. Spe
ctat de⁹ ad sapientiã pussiuã. Spe
ctat salutaris et me⁹ ad bonitatez
reductiuã. Compat̃ ois creatura
quãtũcũq̃ tenuis entitatis ad ista
tria vñ sortit̃ vnitatẽ veritatẽ q bo
nitatẽ aliquã. suo modo p analogi
am ad p̃mũ ens. vnũ. verũ. bonum
Sortit̃ modũ. spẽz et ordinẽ. Sor
tit̃ deniq̃ mensurã numez et pon/
d⁹. Reddant singula singulis. Pos
ro creatura intellectualis longe al/
tiori et diuiniori primiori q̃ digni
tate potentiã sapiaz et beniuolẽtiã
diuinas imitat̃. Dicebat̃ nũc ratio
q̃ triũ istoz capax est. Et qũo ca/
pax? Certe p memoriã. ognitionez
et amorẽ. Deniq̃ p influentiã gra/
tuitã pfecte capax. hoc ẽ particeps
esse p̃t. Nulla siq̃dez alia creatura
opat̃ ad deũ sicut ad obiectũ cog
noscibile. amabile et memorabile p̃
ter intellectualẽ Sola igit̃ scit q p̃t
si vult magnificaẽ creatorẽ omniũ
vt dñm suũ. vt deũ suũ. vt salutare
suũ. et ita suũ vt semel habitum q
possessũ nunq̃ pdẽ possit inuita.
Fuit in me specialis rõ cur appella/
ret̃ salutaris me⁹ qđ est Jhs me⁹,
p̃t maternalẽ progatiuã. p̃m quã
voluit etiã dici fili⁹ me⁹ imo q subdi
t⁹ esse me⁹. O de⁹ altissime q̃s q̃lis
quãta maiestas quãte humilitati?
Q̃z minuit admirationez dũ venit
ad pccores seru⁹ esse. opprobriũ ho
minũ et abiectio plebs viq̃z ad mor
tẽ crucis. Dat̃ hic documẽtũ q̃tin⁹
ad hec nõia. dñs deus me⁹. aia vel
spũs sp assurgat in timorẽ sanctuz
p̃t maiestatis dominiũ. In hono
rẽ piũ p̃t sapie dec⁹ eximiũ q̃ sua
dignitate trahit et allicit. Deniq̃ i
amorẽ sincerũ p̃t possessionis bñ
ficiũ. Etem̃ pl⁹ amam⁹ q̃ nr̃a sunt.
Nomẽ ℞o salutaris et salutis ople
ctit̃ hec tria. qz replet indigentiam
irascibilis q̃ tẽdit in arduũ. rõnalis
q̃ tendit in honestũ pulcrũ et verũ.
necnõ ocupiscibilis q̃ se iũgit q in/
timat ad bonũ osũmatiuũ et vniti
uũ. vmbris dẽlictis quo fit vt tur/
pioza iudicet et horreat recta rõ q̃
magis eã ab honestatis nobilita/
te et libertatis sede deiciũt sic̃ luxu
ria et gula. Pulcerrima p̃inde ℞gi
nitas nũcupat̃. Trahit̃ hec altissi/
ma et p̃sus iugit̃ ruminãda ofide
ratio ex ipis nature p̃rietatibus.
Natura q̃ppe filia dei p̃ez imitat̃.
Cõcluserũt phi cultores sui q̃ non
p̃t inueniri nisi triplex rõ boni. vtil
sez delectabilis q honesti. Rursum
triplex hec rõ tõ nõ repit̃ i alijs q̃z
intellectualib⁹ creaturis. et hoc adue
terũt pauci nimis. Creature inaia/
te tenduũt in solũ ouentes eis et vti
le absq̃z delectabili. s. ad loca sua p

ꝺseruatione vel ad actiones ꝓ sui multiplicatõe ne spẽs deficiat. Creature sensitiue tendũt vltra bonuz suũ vtile ad delectabile sed nõ ad honestũ. Creature intellectuales tẽ dũt sub hac rõe triplici ad obiecta sua maxie ad honestũ Jex si q̃dez si recte sũt. aut solũ apparẽs si puer se. Est eñ singularis et eminẽs ꝓpri etas aie rõnalis vt appetentissima sit honestatis. Sũt in aialibꝫ et aui bꝫ q̃busdã q̃daz simulacra ꝺcupiti honoris. qz pugnãt vt vincãt ꝟ ra dix est nõ honestũ bonũ ꝟ vtile. vt ꝓ nidis. vel delicioſũ ꝓ cibis et ꝓ/ lificatõe. Sicr et brutalibꝫ hõibꝫ q̃ ꝺpati sũt iumentis insipiẽtibꝫ q̃bꝫ nõ est intellectꝫ. Nõne magnificus. nõne potẽs dñs. sic magnificãs et extollens aiaz et spñm rõnalẽ. sic ꝓ hoc triplex bonũ replẽs. si nõ ꝓple uerit oñe in bonis desideriũ scz q̃ repletio beatitudinis est cõsũmate fũdamẽtũ? Magnificate igit mecũ dñm o filij hoim et exaltemꝫ nomẽ eiꝫ in id ipm. Canãt oẽs et dicant singuli mecũ. Magnificat aia mea dñm. Jtaq̃ bonũ est ꝺfiteri dño q psallẽ nõi tuo altissime Jn decacoꝛ do psalterio cũ cantico in cithara. Omnipotẽs pr tuꝫ o spũalis aia q̃ possidet fecit et creauit te noluit te derelinquẽ sine musica delectatiõe. Voluit in ꝑmis te in cãticis exerce ri. Nutriũt hec amoꝛẽ sanctũ. qz spi ritũ exhilarãt. delectãt mentẽ et le/ tificãt. oblectãt aiaz. Totũ ꝓinde coꝛdis triclinũ. gaudio replent in voce exultatõis et saluti. Cõpletur ille decacoꝛdi psalterij dauid pris mei finis in vnũ. Ois spũs laudet dñm. Spũs vt diximꝫ est architri/ clinꝫ coꝛdis. ꝓnceps coꝛdis Jconomus domꝫ sue vocat ex nature sue ꝓprietate libex arbitriũ aut spũs liber arbitrio. Cõsurgit ptãs eiꝰ. ex aio et aia. viro et vxoꝛe. modis expositis. Nõ eñ esset spũs liber si sola sibi ptãs essz ꝓceptiua. nõ etiã motiua. Neq̃ si ptãtez habẽt mo/ uẽdi se nõ etiã ognoscẽdi se. spũs li bertate pollẽt. Et qñ ptãs vtraq̃ sibi ꝺuenit facultas a facilitate ꝺr illa ptãs. Sic eñ duo simul ꝺueniẽ tes ad tractũ nauis facultatẽ sorti unt. quã nõ hz quisq̃ ꝓ se sumptꝫ. Sic ad scribendũ ꝺcurrũt ocul'vi sione sua dirigẽs. et manꝫ digitoꝛũ motu scribẽs. alioq̃n nõ esset facul tas. hoc est facilitas in formatõne lrax sꝑ hoc plane cognito memoꝛiẽ q̃ retento fiat adaptatio finalis. qũo ꝺcoꝛdat psalteriũ cũ cãtico et cithara. Dicat igit ipe spũs. Exur ge gl'ia mea. exurge psalteriũ et ci/ thara. Sonet psalteriũ ab alto. fi/ diculas hz ex auro vel auricalco. Dat spũs deiformis aio et aie dũ resideꝫ in excelso coꝛdis habitacko tanq̃z in arce syon q̃ est apex men/ tis. Dat inq̃z psalteriũ. dat idẽ spi ritꝫ aio et aie dũ manent in infimo tabernaculo citharaz. q̃ ex imo so/ nat. q̃ ex coꝛio deficcato et tenso cũ coꝛdulis neruoꝝ tortis cõtexta est i signũ mortificate cãnis. Subinde

canticum ꝺmemoratū inter psalte
riū et citharaz ꝺat spūs aīo et aie.
sponso et sponse.ꝺū mediū locum
mystici cordis tenēt. In ꝑmo sola
eternitas. In secꝺo euiternitas. In
tertio materialitas inspicit. Ueni/
et etas qñ ꝑtrāsibūt plurimi ꝙ mul
tiplex erit scia. qñ sapia abscōdita
in mysterio copiosi⁹ eluceſcet. Mul
ta em̄ habeo sup istis ꝺicere q̄ mō
portare nō ꝑt vnusq̄sq;. Exurgat
cū diluculo spūs exhilarat⁹ ex psal
terio ꝺecacordo cū cātico in citha
ra. Exurgat in gloria sua. exurgat
diluculo. ꝺū aurora lucis ꝑ grām
rutilat. ꝺum hyems infidelitatis
trāsijt. imber carnalis sensus abijt
et recessit trahēs ꝺeorsū. lumēq; cō
glutinās flores sanctoꝝ ꝺesiderio
rū pulcerrimi et vernātes apparue
rūt in terra q̄ ꝑus mortis et aliena
facta est vite et nr̄a. Tps putatio
nis palmitū min⁹ vtilium aꝺuenit.
Uox turturis casti gemit⁹ suauis
q; planct⁹ audita est in terra nr̄a q̄
a vicijs ꝺēlicta ꝺeserta est. ꝫ virtuti
b⁹ speciosa pinguescens et vberri/
ma fic⁹. q̄ sicut vitis et oliua noluit
ꝺeserere ꝺulcedinē sui fruct⁹ vt re/
gnaret inē sterilia ligna seculi. ꝑtu
lit grossos suos. vinee flozentes sō
vnica vite q̄ est eterna sapia. et sub
agricola pr̄e ꝺoꝛē ꝺederūt. bonis
in vitam. ꝫ malis est ꝺoꝛ mortis.
Quid supest nisi vt vox spūs dei/
formis imaginē hās ꝺilecti nūc au
ꝺiat et ꝺicat aꝺ aiaz quocūq; fue/
rit habitaculo collocata. Surge ꝑ
pera amica mea immaculata mea.
et veni colūba mea! Columba ꝑut
manet in inferiori. Immaculata ꝑ/
ut tenet supi⁹. Amica ꝑut resꝺet i
medio. Audiat sequēs exhortatio
Oñde m̄ facie tuā Sonet vox tua i
auris⁹ meis. Uox em̄ tua ꝺulcis ꝙ
Facies tua ꝺecora. Quiꝺni respon
ꝺeat amica ꝺelicijs plena! Dilect⁹
me⁹ mihi suauis ē pulcer ꝙ ꝺecor⁹.
et ego illi. qz ꝺelicie sue esse cū filijs
hoim. Nā si ꝺelectabit ꝺe⁹ in opib⁹
suis. quāto putāꝺ⁹ est ampli⁹ ꝺele/
ctari i hūana natura quā possiꝺet
in filiā et heredē gratissimā quā fe
cit in imagine pulcerrimā. quā cre/
auit in facultate liberi arbitrij sub
se potētissimā. Siq̄ꝺez ex ipo crea
ta est in essentia immortalis ꝑ ipm
facta seu formata est vigore ꝑcepti
ue intellectualis. in ipo possessa est
in vi affectiua seu ꝺilectiua. ꝺū aꝺ
suū principiū reꝺit circulariē ꝑfecti
bilis. Laudauit i psalterio aīa mea
ꝺn̄m sub ꝺuplici corꝺula. Prima in
exultatōe spūs In ꝺeo salutar̄i meo
Rapta q̄ppe sū in cordis arcē. etiā
in spū. imo et extra spm̄. Exemplo
regine Saba que aꝺ aspectū sapie
salomonis in ordinatis opib⁹ suis
nō habebat vltra spm̄. Et certe pl⁹
q; salomon hic Psallit hinc ꝓpheta
Dauid pr̄ me⁹. Quā magnificata
sūt opa tua ꝺne. Oia in sapia feci/
sti. Impleta est t̄ra poss.t. imo ele/
uata ē magnificētia tua sup celos
et terrā. Hic est in cui⁹ salutari ꝺefi
cit aia mea ꝺne ꝺe⁹ me⁹. Oculi mei

defecerũt in salutare tuũ Mirabilis ꝓsus ꝫ felix hec defectio. Lauda/uit in cithara aia mea dñm. magnificãs eũ. qz respexit hũilitatẽ ancille sue mortalitatẽ i me suscipiẽs nature. Laudauit in cantico aia mea dñm p vniuẽsos modulos q̃ sequũtur in heracordo. Gra cũ elisabeth q̃ dei saturitas interptat. sic̃ et zacharias dei memoria. Hec de filiab⁹ Aaron i lege ꝓpheti. et psalmis eruditissima vetus mulier et noua mr̃. Sz in antiqs est sapia maxime dũ part⁹ Jobis. i. boni opis i quo gra comitatur. Laudauit hec elisabeth dñm exclamãs voce magna i cãtico oris. Senserat em̃ ex Jobis p gaudio et exultatõe dñi pntiã in me cãticũ incepit a me. Bñdicta tu in mu. et bñd. fru. vẽ. tui Et vñ hoc mihi vt veniat mr̃ dñi mei ad me? Erat zacharias sapiẽtissim⁹ qz sacerdos dei altissimi. poterat p signo vsũ vocis. quem nata vox clamãtis dei postmodũ mox vt nomẽ scẽpti restituit. Cõtuleram⁹ pma spacio mensiũ triũ. elisabeth q ego vbis. illi nutib⁹ et signis Protin⁹ vt solutũ est vinculũ lingue ei⁹. collauauit dñm diluculo nascẽtis aurore p graz roriflue. Canticũ ei⁹ fuit sub triplici tetracordo et personuit ter nomẽ saluti. Et q̃do sal⁹. nisi Jhs. Et q̃do sal⁹. nisi virt⁹ replẽs totã indigentiã sui passi? Quid hec salutaris repletio in hõib⁹ nisi btificatõ? Quid hec beatificatio. nisi bñdicta visitatio? De qua Job Et visitatõ tua custodiuit spm̃ meũ. Bñdictus igit̃ dñs de⁹ qz visi. q fe. r. pl. su. Et exaltauit cornu saluti. nob. Sz vbi exaltauit cornu saluti. hoc est potentiã salutarẽ? Subdit In domo dauid pueri sui. Posse ꝓ singulos modulos decordare triplex hoc tetracordũ zacharie in xp̃o. Vticulis cum meo psalterio decacordo. Dixit salutẽ a dño factã i domo dauid pueri sui. Sic̃ locut⁹ ẽ p os scõr̃ ꝛc. Cõsonat vltimis psalterij mei vticulis Suscepit israel pu. su. Sic̃ lo. est ad pa. nr̃os. Dixit salutem ex inimicis futurã et plebẽ hũilẽ deo seruiturã In sãctitate et iustitia cora ipo Totã hanc sniaz meum ꝓsonuit heracordũ. Colloquẽs et alloquẽs puerũ cũ q̃ iã erat man⁹ dñi. Preibis inq̃t. añ faciẽ dñi. ad dandã sciaz. nõ q̃lẽcũq; ꝫ salutis. ecce tertio iaz dicta sal⁹. Inde ẽ q̃ reuelauit angelus carissimo Vginali et iusto viro meo Joseph de bñdicto Jhu sãcto meo. vocabis nomẽ ei⁹ Jhm Causã addidit. Jpe em̃ saluũ faciet populũ suũ a pccis eor̃ Pretereundũ nunq̃d ẽ cãticũ angelor̃? Imo magis eo memorãdũ. q̃ subito facta ẽ cũ angelo multitudo militie celestis q̃i chorũ ducens. Premisit hic chor⁹ castror̃ psalteriũ inchoãs a sũmo. Helia in excelsis deo. Junxit citharã cũ psalterio. Et in ter. pari bo. bo. volũtati. Vox ipor̃ laudãtiũ deũ nõne cãticũ ẽ? Nõne filr̃ est cãticũ in ipa tã multiplici et sedula pastor̃ laude? Reuẽli sũt glorificãtes et laudãtes deũ. Silem⁹ pastorales ad lram fistulas tympanũ et

chor. cordas et organū tibias et cimbala. Plus anagogia nos dele ctat nec incōmemorat⁹ abibis D symeon. iuste. pie. lōganimis. timo/rate Tu veniēs i spū i tēplū dū in/ducēm⁹ ego et pr̄ ei⁹ puer ihm cū oblatōnib⁹ hostiar. cū redēptione q̄nq; sycloꝝ. Tu puer i vlnas sus cipiēs. q grās agēs ceciniſti Nunc dimit. ser. t. d. s. v. t. in pa. qr vide. ꝛc Sufficē potuerat, p sūma laudis q glie vbū h satis vnicū exp̄ssisti Lu mē ad reuelatōez gentiū. Cōtulisti mecū de susceptōe israel pueri sui. vocās ip̄m salutare. gloziā plebis sue israel. Exhilaresce nūc rex q pr̄ me⁹ dauid psaltes dñi. Cōpleri sen tis et intelligis. exhortatiōes tuas totiēs i psalmis positas iterꝝ iterū qz repetitas. Cātate dño cant. no. Exurge gla mea exūge psal. q cith exurgā diluculo. hz aliq̄d diluculū istud mysteriū. etiā intellectū ſralē. Dixit Dauid alio loco me signifi/cās Sanctificauit tabnaculū suū al tissim⁹. Adiuuabit eā de⁹ mane dilu culo Dedit q titulū psalmo illi cui⁹ initiū fuit vbū i cruce filij mei De⁹ de⁹ me⁹ vt q̄d me dēliquisti. Dedit inq̄z titulū p susceptōe matutina. Petit in cātic. spōsa. sponsū. Mane surgam⁹ ad vineas qñ. s. aspiret di es eternitat. et inclinēt vmbre mortl. h⁹ Rursus inē tot opa dei fca ome moratio spālis ē p ꝓphetā diluculi Tu fabricat⁹ es inq̄t aurorā q solē Et sane. q̄d aurora pulcri⁹. q̄d iocū di⁹. q̄d salubri⁹! Ad hōies venit in susceptiōe matutina ros lucī. ros re frigerās. ros fecūdās Rorat ō sup iuxta votū ꝓphete. Rorate celi de/sup Inde dñs ait. Ego ros q israel q̄i liliū germinabit. hoc rore pfusa ocepi sacietatis fructū. h rore mēs impleta instar teste oui roze pleni trahit a radijs solis in excelsū. Cū/tharisāt i auroze diluculo. psallunt iubilant alacrit volucres spūales. Sūt exultatōes dei in gutture eoꝝ q̄b⁹ excitat⁹ ois spūs exurgit dilu culo laudare dñm. Causat hec oia sol oriēs nōdū visus. Sol i q̄ posu it dñs tabnaculū suū qz nihil i reb⁹ sēsu ꝓceptibilib⁹ efficaci⁹ manudu cit ad deū et insensibili oꝝac. Sunt ista i sole. lux. vigor. fulgor. feruor. sub syllab explicata septē. Lux emi nenē otinet hec tria q̄ sunt ꝓpriета/tes ei⁹. vigor. fulgor. feruor Vigor (q̄i fecund⁹ plena luce) otinet emi nenē fulgorē. Vigor q fulgor cōti/nēt eminenē feruorez et ibi stat⁹ cū circulo q̄dam. Fulgor et feruor re/deūt ad vigorē essētiali luce plenū seu fecūdū velut ad parētē. Cōfor mit in ōnis. essētia ōna cōis trib⁹ psonis. otinet eminēt ipas cū omi b⁹ pfcōib⁹ simplicit. nō tñ formalit etiā ꝑm ponētes i ōnis formales pfectōes. Pr̄ fontalis ē plenitudo ōne essētie potēs generare filiū. sic vigor lucis fulgorē suū. Pr̄ et fili⁹ sūt sufficiēs ꝓncipiū spūsācti. sicut vigor et fulgor sūt ꝓncipiū feruor. et ibi stat⁹ qz fili⁹ p acceptā vim spi ratiuā redit se et spūmsanctū patri Trāseam⁹ ad imaginē spūs hūani dicam⁹ ip̄m esse lucē sic vere est lux

Et eo pfectior quo meminit. intelligit. et diligit. se qz sup se reflectit. qa se pcipit. qz se mouet dū pcipit. et pcipit dū se mouet circūincessione mirabili. Essētia spūs otinet eminēter vigorē memorie fecūde. q̄ b̄ otinet eminenter fulgorē intelligentie. Duo ār hec vigor memorie et fulgor intelligētie otinent euidenē fer uorē amicicie. et hic est stat⁹. qz reflexio fit ad fōtale ꝓncipiū dūmō redit finis ad ꝓncipiū p̄ mediū. qz si linee tres recte sūt q̄libet de puncto ad pūctum ꝑm origine resultat triangul⁹ intelligibil. Sz qz finis redit ad suū ꝓncipiū p̄ mediū. ncce ē intelligi sperā aut circulū. Qui pōt puro vitaci et irreuerberato spūs oculo ꝯsiderare q̄ dixim⁹ de archi triclino vel iconomo cordis nr̄i poterit i se et p̄ se tanqz i speculo et p̄ speculū ognoscē se in se. Et p̄ se poterit oñter rapi a se et sup̄ se ad sapiētiā dīnaz q̄ p̄ ignorātiā ognita est ꝑm vnionē sup̄ mētē. Ex si defic in multis fidelib⁹ hec sapia. sola fides spes et caritas sufficiūt in gr̄e essētia radicate. et i ea actualiē. imo supeminenē reposite etsi nō formaliē. Optet em̄ i oñib⁹ sic fieri vt oia participēt vno et ad vnū ogregēē ꝑm varios ordines vsqz ad mona dē dīne essētie q̄ fontaliē est in pr̄e. Sic potētie aie ad ei⁹ essentiā. Sic habit⁹ oēs actutū. donoz q̄ btitudinū ad vnā gr̄az referūē. Deniqz si dētio de tot distinctionib⁹ ꝑm formas metaphīcales sit rōnalis et quātū rōnalis seu min⁹ ncēia. magis ex hoc ptz si distinctio p̄ relatōnes in dīnis sit maxia q̄lis p̄ absoluta fingeē. Colligiē altēa sīlitudo. lucis solis ad lucē spūs Lux se diffūdit p̄ mediū nō impeditū ꝑm totā sperā sue actiuitat̄. Manet tñ i se iugiter suus vigor fulgor et feruor Diuin⁹ spūs stabilis sp̄ in se diffūdit se p̄ oēs creaturas q̄ cētz oim p̄ ullapsū ꝑm essentiā pñtiā et potētiā. Nihilomin⁹ ambit et preambit creaturas vniuersas q̄ circūferentia. Rursus ad rem nr̄az spūs hōis tot⁹ ē in corde carnali sic̄ centrū ei⁹ influens et radiās ad totā circūferēt ā cordis. Spūs xo nō inde minus ē ambiēs et ꝓambiēs totū cor q̄ circūferētia ei⁹. Qui fixo posset hāc et aq̄lino xitatē oculo spūs intueri. pfecto facilior ad oia q̄ dicta sūt de deo et de spū nr̄o ꝓspectus su⁹ essz. Sz reuerbēak ꝓpē ꝯiūctionē ad otinuū et fātasmata et ad b̄ et nūc donec puritate mētis possit spūs ad vnitatē se colligē et collect⁹ stare. Sz o dñe de⁹ q̄s habitat i tabernaculo tuo Quā hoc pauco rū q̄z hoc paucissimoz q̄ sequit. Aut q̄s req̄escet in mōte sco tuo. O req̄es. o in pace. o in id ipm. Hec ē pax et vnitas. In qua petit dimitti symeon in cantico. Venit ad hoc oriens ex alto dirigē pedes nr̄os i viā pacis vt cecinit zacharias Cō sonat angelicū melos. dās in terra pacē hōib⁹ bone volūtatis. Dedisti tangēs in vltimo psalteriū meū Suscepit israel pu. su. Quid em̄ susceptio nisi sursū acceptio ꝑm nomē

ſuũ Et q̃o a deo ſurſũ acceptio niſi ad ſe ſpũalis attractio ſicut vis magnetis trahit ad ſe ferrũ. et vniuerſalit ois finis finibile ſuũ? Oñe appetibile appetitũ ꝓpriũ? Hinc pbice enũciauit nõ poetice q̃ dic̃ Trahit ſua quẽq; voluptas. Hoc in te fa/ctũ ẽ o glorioſe teſtis ſtephane qñ oplẽdo oñe deſideriũ tuũ hoc vnũ petiſti. Oñe Jbu ſuſcipe ſpm̃ meũ. Hoc tuũ inſtar oloris cãticũ. parata morte ſuauiſſimo gutture ꝓtuliſti. Magnificat aia mea dñz. Quia fecit mihi magna q̃ potẽs eſt. qñ q̃ creauit me req̃euit et ſe vniuit i tabernaculo meo. qñ noua facta ſũt oia in celo et in terra. Quo noua? Eo nimiꝝ qz eternitati ſũt ꝺiuncta Vidit hoc ꝑs. ſepi⁹ incitãs ad canticoꝝ nouitatẽ. Cãtate dño canticũ nouũ qz mirabilia fecit. Nunq̃ non oim nouitatũ ſupeminẽs nouitas q̃ mutauit ſigna. innouauit mirabilia qñ ꝟbũ immenſũ abbreuiatũ eſt. qñ diuina maieſtas ita eſt inclinata vt accipet ſerui formã. quatin⁹ exaltaret forma ſerui ad diuinã? Subdit mirabilẽ nouitatis rõnẽ dicẽs Saluauit ſibi dextẽa ei⁹. q hoc hũiles ad eternitatẽ exaltãdo Dextera quippe ptinet ad eternitatẽ. Hinc eſt illud ſpõſe. Dextẽa illi⁹ amplexabit me. Et pſaltes. Tenuiſti manũ dexterã meã et cũ gloria ſuſcepiſti me. qz dextera tua exaltauit me. Saluationẽ hãc ſeu ſalutez opat⁹ eſt in me q̃ fecit mihi magna q̃ ſũ terra illa de qua veritas orta eſt. Etem̃ dñs dedit benignitatẽ et terra nr̃a dedit fructũ ſuũ bñdictũ ꝺũ germinauit ſaluatorẽ. Itaq; nõ iã mãdauit tm̃mõ ſalutes Jacob. ꝛ opat⁹ ſalutẽ i medio terre Dicit vnicuiq;. Sal⁹ tua ego ſũ qm̃ nõ eſt in alio ſal⁹. Neq; em̃ datũ ẽ ſub celo aliud nomẽ in q̃ oporteat nos ſaluos fieri. Tu ꝓptẽa o gabriel dum miſſus es a deo legat⁹ ad ea q̃ ſaluris hui⁹ q pacis erãt a ſalutatõe cepiſti Aue gr̃a plena dñs tecũ bñ dicta tu in mu. Audiuit Eliſabeth ognata mea. Et bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Supletũ ẽ ꝑ te gabriel nomẽ ꝓpriũ. dũ cogitãti mihi q̃lis eſſet iſta ſalutatio. Subintuliſti. Ne timeas maria. inueniſti em̃ gratiã apud deũ. Termiat aliq̃ꝝ deuotõ Jbs amẽ. Sal⁹ ſua abſq; mene ſeu defectu ꝟe fiat. hoc ẽ q̃re. q̃lit̃ q vñ beatã me dicẽt oẽs geneatões. qz btitudinẽ ſalutarẽ fec̃ ꝑ me. faciẽs mihi magna q̃ potẽs ẽ q ſanctũ nomẽ ei⁹. qꝺ dũ bñ viuim⁹ ſãctificat̃ i nob Sãctificauit q i me tabernaculũ ſuũ altiſſim⁹. qz ſanctũ nomẽ ei⁹. Hoc q̃z qꝺ natũ ẽ i me ſcñ. võbit̃ fili⁹ ꝺi ihs magn⁹ ꝑ ãgelũ et ſãct⁹ ſcõꝝ ꝑ Dañ. Fidel dñs i oib⁹ vijs ſuis. qz oia opa ei⁹ i fide. et ſanct⁹ i oib⁹ opib⁹ ſuis. Sanct⁹ ſẽs ſẽs. do. de⁹ ſab. Ple. ſ. ce. q. tẽ. gl. t. Taliter ꝺpuo mẽoriꝫ oia q̃ ſalutifẽa ſũt oferẽs i corde meo Meditãs ſũ aſſidue q admirãdo deficiẽs. q̃nta ſit et q̃l hec ſalutatio. Ecce ei ex ꝺ bea. me ꝺi. oñes gene. Cõcinet olim mihi ois eccia ſãctoꝝ ſalutifeꝝ ꝓmẽs illõ atq; gẽtiſſimũ. Salue regia mie Et iteꝝ. Salue mr̃ pietatl. et toti⁹

trinitatis nobile triclinīū. verbi tñ incarnati. speciale maiestati ꝓpans hospitiū. Veniqꝫ frequēti⁹ Ave maria grā plena dñs tecū. Decꝫ ꝓfecto me mīrꝫ salutis. salutātē nō insalutatā ꝓterire. Debet obsequiosus amor vicissitudinē amatōis recipe Debet grā plena cū q̄ dñs est refū dē grāz ꝑ grā. Debet bñdicta bñdictionē. fructifera frēm dña regnū Illūiata simul et illūiatrix ꝑm nomē meū. debeo cohēdib⁹ meis illuminatōez. Dabit postremo ihs salutē indefectibilē. ad hoc etiā venit Cōtuli crebro mecū in corde meo talia. Cōtuli simul cū virgineo Joseph viro meo vocans ipm sic Sara Abraaz dñm. Quēbat a me inē secreta colloqa. qūo hec et hec fierent aut facta essent. q̄ tandē in me mō opleta sūt. Cōseruabat memoriter in simplicitate cordis sui salutationē angelicā. quā acceperat a me. Psalr et canticū nouū meū. Cāticū insuꝑ zacharie cū cātico symeonis. Cātabiles sibi erāt he iubilatōes in loco pegrinatōis sue. Hec cantica syon. hec in recordationem celestis ihrꝫ solatio sibi tradita sē Et qz doctissimā me nouēat i psalmis q cāticis. dicebat aliqñ Maria dña mea qz mr̄ dñi mei. Sonet vox tua i aurib⁹ meis. Jor em̄ tua dulcis. Jor ẏo mea q̄ dulci⁹ sonaret i aurib⁹ suis q̄z ꝓpriū canticū Magnificat aia mea dñz. Apparuit tā dē magna fides ei⁹ dū visitat⁹ ab angelo triste illud iussum accepit. Surge et accipe puerꝫ et mr̄ez ei⁹ et fuge i egyptū. Audierat ꝑus ab ipo angelo ꝺfortāte sc. vt me accipet i diugē. Qđ em̄ in ea natū est. de spūsācto ē Predixerat me filiuz paritura. Jusserat vt vōret nomen ei⁹ ihm. Cui⁹ causā et ꝺinitatē aperiēs inqt Jpe em̄ saluū faciet ꝓpm suū a pcīs eoꝝ. cū delēs iniq̄tates sit de⁹ sol⁹. Q q̄dissikis hec pnūciatio videi poterat ad istā. Surge et accipe puerꝫ et fuge i egyptū. q̄di stās o gabriel nūciatio tua Regnabit i domo Jacob in eternū. et ista Accipe puerꝫ et fuge i egyptū. Magna fides magnā fecit magnificētiā Utriq̄ nr̄m. cū magnanimi spe ꝺtulit vt ꝺtra spez sperarem⁹ Poro totū illud septēnalis pegrinatōnis exiliū quāta sedulitate pacia. et lōganimitate trāsegit cum puero Jhū et mecū. recolat pi⁹ anim⁹ et ꝺferat in corde suo. Jeniēt geneātōes qñ scribet aliq̄ꝫ deuotio. plurima sup istis pie speculāda. multa ꝓsaice. q̄dam heroico carmine cui iosephina nomē erit. q̄dā alīc q alter. Nōnulli de laudib⁹ iusti ẏginalis spōsi mei. fidissimi q̄z custodis q testis delegati multa sue posteritati legēda relinquēt. Statuerit ossūmationē in ipi⁹ pciosa morte q̄ pūtib⁹ filio meo et me. pie q̄z flentib⁹ appositus est ad patres suos in senectute bona cui⁹ memoria i generatōes seculoꝝ. Scribent deiceps certiora ꝑ decursu tpis quo Jhs erat incipiēs q̄i ānoꝝ xxx. qñ tota cessi i custodiā et indiuiduā seq̄lam ei⁹ dū ꝑ ꝓres annos fuerat velut occult⁹ q inglorius. sōdit⁹ pauperculis nobis. quasi seruul⁹ q̄ venerat

etiã ministrare nõ ministrari in hũi
litatis q sũme obediẽtie documẽtũ
Tunc ꝓiens Johes ab heremo
iussus baptisare. iussus clamare. pa
rate viã dño. iussus annũciare ꝑm⁹
regnũ dei. iussus ꝓdicare pniaz in
remissionẽ pcõz Signum ꝓinde
suscipiẽs. Sup quẽ videris spm̃ de
scẽdentẽ et manentẽ. ipe est q̃ bapti
sat in spũ sancto. Cõsensit baptisa'e
filiũ meũ. seru⁹ dñm. vox verbum.
amic⁹ sponsi sponsũ. Cui refugienti
cũ reuerenti timoze Jhs subintulit
Sine. Sic nos decet implere oẽz
iustitiã. et hoc in ꝯfutationẽ ois in
iustitie nr̃e. Cãp⁹ ecce copiosissim⁹
apt⁹ est collationũ meaz memoriẽ
i corde meo affabilẽ sepe doctrina
lẽ et deuote cũ alloq̃o alieno cõica
toz etiã viuẽte filio meo bñdicto.
Sedulit⁹ aũt otuli post resurrectõez
et ascensionẽ ipi⁹. qñ data sub cru
ce in filialẽ discipuli illi⁹ quẽ diligebat Jhs custodiã. mansi vsqz ad fe
licẽ obitũ meũ cũ aplis et discipul
in ihrlm q̃ fuerũt illic ꝑ annos .xñ.
ad quincendũ iudeoz incredulitatẽ. Erãt em̃ (sicut aperuit medic⁹ ca
rissim⁹ lucas secretoz osci⁹ meoz)
oñes simul in oꝛõne pseuerãtes cũ
mulierib⁹ et maria mr̃e Jhu. Tunc
dato spũsancto celebris habebaẽ
sacri panis omunio in simplicitate
cordis Jũgebaẽ oño dñica. Sim
bolũ conditũ ẽ me osulta. Hoc ãt
vltimũ de me in canone scꝑture ca
tholice. verbũ repiẽ exꝑessũ qz sũ
maria mater Jhu. Ez o sapientissi
sime dñe de⁹ salutaris me⁹ quanta
et q̃. multifaria sunt ꝑter hec dicta
docta collata qz q̃ si ꝑ singula scri
berenẽ. nec ipm̃ arbitroꝛ mundum
capẽ eos q̃ scribẽdi sũt libꝛos. Et
qm̃ finis legis Jhs xp̃s et h⁹ ego
appelloꝛ maria mr̃ Jhu. Placz col
latões aliqs de dño Jhu meo sub
fine psalterij hui⁹ decies decacoꝛ
di notulare Sũt. xxiiij. hmõi col
lationes.

Sequitur prima notula

q̃ septuagesimaseptima ẽ in ordine

Omin⁹ de⁹ salutaris meus
Jhus me⁹ quẽ magnificat
aia mea cũ exultatõe spũs
Et ipe est finis ois osũmatõis. Et
est regalis distributio ois legis et
ornat⁹ vel inclinatõis naturalis et
ordinis. Ipe rex regũ et dñs do
minantiũ. Dñs de⁹ salutaris me⁹
nõ vane ostituit omẽs filios hoim
min⁹ qz alia opa sua subiecta sb pe
dib⁹ hõis q̃ tñ facta sẽ bona valde
nec a suo fine frustrata Dñs deus
salutaris me⁹ ostituit naturã hũa
nã supza ceteras irrõnales creatu
ras vt capax esset et particeps esse
possz honestatis. q̃ oꝛ honoꝛis stat⁹
termin⁹ boni et finis honoꝛis. Est
ãt honoꝛ ille bonũ honestũ. bonuz
oueniens appetitui rõnali vt rõnal
est. Dñs de⁹ salutaris me⁹ nõ est sa
lutaris vel sal⁹ vel Jhs ꝑm nomẽ
suũ si non implere valeat totã indi
gentiã rei saluabilis ꝑm oẽs vires
suas. Patet hoc ex descriptione sa
lutis vl salutaris. cuius finis est vt
repleat totam indigentiã patiẽris

Salus in reb⁹ sensu carētib⁹ sufficiēter obtinēt dū suo ꝺueniēti vel vtili ꝺiungunt.etiāsi nō delectabiliter participāt illud. Patet hoc in quiete rez sensu carentiū ad loca sua. Dū p̄terea formā sibi sibi sīlem introducūt ad ꝺseruationē speciei. Salus in aialib⁹ carētib⁹ rōne sufficient obtinēt.dū suo ꝺueniēti vel vtili ꝺiungunt.et dū illā ꝺiunctionē p̄cipiūt et in p̄ceptiōe delectant etiāsi nihil p̄ticipāt ꝺ honesto Patet qz ad honestū p̄cipiēdū neq; rōdita sūt. Salus in oī creatura rōnali vel intellectuali nequaq; obtinēt si nō honesto bono suo cū p̄ceptione ꝺiūgat.intelligēdo de salute p̄fecta q̄ ꝺsistit in actu nō aptitudine sola vel habitu. Patz qz ad honestū bonū p̄cipiendū actualit formata est. Salus i hōib⁹ ꝺstitui nō potuit abutentib⁹ rōe p̄his aut alijs p̄terq; in honesto solo bono. supmo.eterno et vno.nō in diuitijs vtilib⁹.nō in delicijs suauib⁹. nō in honorib⁹ vel gloria tpalib⁹. Patet q̄m hec oīa si affuerint remanet indigentia seu vacuitas vt inanitas nō repleta in principaliori potētia rationis q̄ susceptiua est boni honesti et illi⁹ p̄ceptiua. Magnificētia salutaris ad honestū capescendū p̄pria est soli⁹ nature intellectualis. Sola em̄ mouet ad honestum. vel stat in eo sub hac rōne q̄ bonū hoc aut illud ꝺsonat recte rationi.etiā/si nō habēt rationē delectātis aut vtilis Honestū quippe ē qꝺ sua vi nos trahit et allicit dignitate. Honestū bonū ꝺr p̄ relationē ad appetitū rōnalē vt rōnalis est ordinem suū seruās retinēs q̄ naturā. Magnificentia salutaris ad honestum fontalit est i deo p̄e luminū apud quē nō ē alia ratio cuiuscūq; appetibilis vel amabit q̄ honestas sua Oīa em̄ p̄pter se ipm fecit dns.nō p̄pter aliud vel vtile vel delectabile intuitu p̄ncipali. Magnificētia salutaris neq; habet neq; seruat nisi recta ratio q̄ sp ad optima deprecat terminet aut finiat i desiderio suo Semp em̄ curua remurmurat inq̄etat et imp̄fecte stat. Hoc vidit qui dixit. Nō est pax impijs. Et rursū. Cor impij sic mare feruēs qꝺ q̄escē nō p̄t. Ibinc orat pater me⁹ Dauid Cor creari mundū.spm̄ insup dari rectū.spm̄ sanctū spm̄ p̄ncipalē.p̄m tria ad q̄ fact⁹ est rōnalis spūs. vt recte.sancte.fortit ferat in honestū Magnificētia salutaris varie q̄sita est ab oīb⁹ quotq̄t venerūt actenus vsq; ad dīm deū salutare meū vel q̄ p̄us implicite aut explicite credebāt in eū. Ipe em̄ est q̄ totū hominē saluū fec̄ p̄m oēs vires.q̄ ꝺsistēs i sinu p̄ris annūciauit nob̄ de deo q̄ ad verā honestatē via ē vera.hostiū t̄min⁹ idē Respectō salutaris illi⁹ q̄ ē excels⁹ dns t hūilia respicit.solā i aia rōnali ācilla sua. respicit hūilitatis honestatē. Hec spēositas aie.ꝺ decor.hec pulcritudo q̄ trahit ipm t allicit nec aliūde tñ iō Ihs trahit q̄ a se vel allicit

qm̃ in hac hũilitatis honestate ẽm
vedit se respicit et diligit. Respectõ
salutaris notat a sponsa in cantic.
Cũ esset rex inq̃t in accubitu suo.
nardꝰ mea vedit odorẽ suũ Jn nar
do humili revolẽte accipimꝰ hone
statẽ. intuitꝰ huiꝰ honestatis oculꝰ
est efficaxꝫ q viuus q̃ penetrat q vul
nerat cor in amore. Respectio salu
taris fit i ancilla q̃ respicit cõuersa
vicissitudine ad vilectũ. q̃ respicit p
oculũ simplicẽ et rectũ. de quo veri
tas. Si oculus tuꝰ fuerit simplex.
totũ corpꝰ tuũ supple operationũ tu
arũ erit lucidũ et rectũ. Ratio qꝛ q
finis pstituet bonꝰ et ad finẽ ordo
rectꝰ nõ distorꝯ p ineptitudinẽ aut
viciũ Respectio salutaris multipli
citer intelligit fieri a dño deo salu
tari meo. Vnus modꝰ est in eterna
predestinatione ꝑm quã dictũ est a fi
lio in Jobe. Qui ex deo est nõ pec
cat. qꝛ generatio dei cõseruat illuꝫ
Jli⁹ p gr̃aꝫ habitualit gratificãtẽ
qualis est in paruulis et in hõibꝰ
sãctis dũ dormiũt. Tertiꝰ ẽ in ope
rationibꝰ sãctis cũ preceptiõe diuinoꝝ
carismatũ p sensũ intellectꝰ et affe
ctꝰ in vna facultate liberi spũs in
corde vno qõ est natura essentialt
aie supeminent cõtinẽs memoriaꝫ
intelligentiã et affectũ. Fit hec salu
taris preceptio sepe dũ dicit hõ de/
uotꝰ. Ego dormio supple in viribꝰ
infimis. actũ nõ sentiẽs tpalium. et
corꝛ meũ vigilat i somnijs spectacu/
loꝝ eternoꝝ. Beatitudo aie rõnal
dicẽda p oẽs generatões. cõsistit i
factione magnoꝝ p illũ q̃ potẽs ẽ.
Hoc ãt fiet dũ erit memorie repleꝫ
tio eternal. et pal. erit itelligẽtie re
pletio vẽritatis et lũis. erit volitiue
repletio dilectõis et fruitõis. Bea/
titudo aie rõnalis dicẽda p oẽs
generatões cõsistit in statu q̃ ẽ oim
bonoꝝ aggregatõe pfectꝰ. Hec est
diffinitio recta beatitudinis q̃ sta/
tũ dicit in optimo. dũ optima potẽ
tia optio suo obiecto imptur habi/
litt diũcta est. Beatitudo aie rõnalis
dsistit i hoc p ipa tanq̃ signũ ma
gnũ in celo amicta est sole totiꝰ ho
nestatis i rõnali. Est luna totiꝰ mu
tabilitatis sub pedibꝰ eiꝰ in ocupi/
scibili. Est corona totiꝰ pfectõis q̃
stellaꝝ. xij. in capite Xtutis irascibi
lis q̃ tẽdit i ardua. Deniq̃ partu
rit filiũ q̃ rapit ad thronũ dei. re/
turꝰ gẽtiles affectões. Fit cm̃ Xbi/
gena qꝛ descẽdit in eã spũssãctꝰ Et
virtꝰ altissimi obũbrabit sibi. Et q̃d
obũbratõ nisi lucis effulgẽtia cũ te
nebra? Maior idcirco intelligit ob/
umbratio q̃ sub luce clarioꝛ ẽ obũ/
bratio. q̃lis pꝛaiaꝫ filij mei facta ẽ
mihi sub cuiꝰ vmbra quẽ desidera/
bã sepe sedi. et postq̃ solicite mini
strauerã ei. Beatitudo aie rõnalis
quã fecit magnã q̃ potẽs est. plus
depẽdet a bñplacito sue manutenẽ
tie in statu finis vltimi et honesti q̃
in vigoꝛe ꝓprie nature vel in fulgo
re preceptiuo aut i appetitiua motio
ne. Soluit ꝓinde faciliter questio.
Cur sathan irremediabiliter corꝛ/
ruit dum alij fleterunt immobiliter
qꝛ terminũ vie datũ cuilibet corꝛuꝫ
impleuerũt. hi p depositionẽ de se/

de dignitatis sue. Isti p exaltatiõnẽ ex sua dũ viatores essent sb deo fideli hũilitate. honestate. pulcritudine. formositate. speciositate. in ordinis sui obseruatõe. Sãctitas nõis dei ouenit cũ honestate. ouenit cũ salute. cõuenit cũ humili diuina respectiõe. ouenit cũ magnificẽtia beatitudinis ab ipo collate. cõuenit insup cũ timore dei cũ hũiliũ exaltatiõe. cum esurientiũ repletione in bonis. Postremo cũ israel puẽi dei susceptione. Sanctitas et omne generalit nomẽ qđ ad eternitatẽ significãdã adaptat ꝓprie ꝓpria est inter creaturas nature intellectuali quo ad finem sue ordinis intentum. si nõ ex ꝓpria malicia et impuritate deficiat. Est em sanctitas libẽa ab omni cõtagione puritas sponte seruata. Sic sanitas suo modo. sic nobilitas. sic libertas dicũt facultatẽ ꝓximã et facilẽ ad opatiões ꝓprias et ordinatas et debitas exercendas. Sic insup par or ordo nõ impedit9 vel ordinis trãquillitas Sic modestia modi stat9 est. et bonitas boni stat9. Sãctitas colligit et satiat. dũ sal9 oim et sanctus sanctoꝝ Ibs. splẽdor pris i diuinis illabit creature intellectuali tangz spẽs et imago et virt9 dni dei sui pris. dũ em illabit vt spẽs. pcipit vt pulcerrima: Quid em est pulcritudo nisi ꝓportio numerosa q̃ suũ pfecte repsentat exẽplatũ? Porro dũ illabit vt virt9 agẽs p cõtactũ mediũ seu moderatũ. pcipit suauitas. Natura em q̃ tristat i extremis. in medijs delectat. Postremo dũ illabitur vt opatio. replẽs totã capacitatẽ et indigentiã sui passibilis. ipa salutem oia oplentẽ opat et fit q̃es. Sãctitas salutaris et beata oplectit necessario in aia rõnali(quã sanctificat. saluat et beatificat)omẽ bonũ vt verificet illud ad moysen. Ego ostẽdã tibi omẽ bonũ. bonũ honestũ ꝓncipalit. Et ex ei9 pceptiõe necessario sequit sũma delectatõ ꝓpt ouenientiã summã. Demũ vtilitas ꝓpt indigẽtie cuiuslibet supplemẽtũ vñ fas hz bñdicẽ deo q̃ replet in bonis desiderijs suis otinẽs in exultatiõe spũs in deo salutari suo. Magnificat anima mea dñm

Gloria pri et filio et spũisancto. Qm̃ inspirãte te et pueniente in bñdictionib9 dulcedinis O gloriosa trinitas pater et fili9 et spũssanct9. Ego hũilis ancilla magnificatõis tue cũ exultatõe spũs cãticũ in finẽ vsqz deduxi Glia tibi q̃ es alpha et o ꝓncipiuz et finis cui soli debet honor et glia Cõiunxi ꝓpus psalteriũ iocundũ cũ cithara. miaz sez et grãz cũ potentia. Jure supest vt subnectã canticũ glorie tue qđ habuisti in te et apud te ꝓpus q̃z mũd9 fieret. Mundũ em et oia q̃ in eo sũt cõdidisti ꝓpt magnã gloriã tuã. Jnde ẽ qp celi enarrãt gloriã tuã et oia q̃ celi ambitu otinent gloriã magnificẽtie regni tui Gloriã hãc vidit i spũ Isayas dũ audiuit cherubin clamãtia. Sãct9 sanct9 sanct9 dns de9 sabaoth. Pleni sunt celi et terra gloria eius

Duoū in principio qñ creati sūt ce
li q terra canticū hoc glorie tue fre
quētatū est p spūs angelicos. lau/
dātes te dñm q pfez q filiū et spm̄
sanctū. cui cantico qz dissonare pre
sūpserūt apostate spūs. qrētes ean
dē sibi vsurpare gloriā. zelasti ꝑ
eā qm̄ sola tibi ꝑpria est. zelauit et
ꝑnceps milicie michael exclamans
Quis vt deꝰ? Fuit postmodū in cō
sūmatione septē dieꝝ. cōditꝰ ratio
nalis spūs in hōie cui datū est psal
teriū decacordū ad magnificandū
te dñm qm̄ ꝑceptum discipline. ipi
ſm qđ tibi deberet in laudē et glo
riā tuā obtulisti. Rupit ipe cordulas
huiꝰ psalterij trāsgressor effectꝰ. et
ideo ꝑiectꝰ est extra paradisū deli
ciaꝝ. cui si non data fuisset cithara
pnie ad repandū psalteriū iocūdū
obedientie et gre. nihil sibi remane
bat de cāticis nisi lamētatōes mōr
tis exilij cū bestijs. et ve ve dānatio
nis cū demonibꝰ in gehenne suppli
cijs. Repauit hoc psalteriū iocūdū
cū cithara. filiꝰ. scđa in trinitate p/
sona volēte pre cū spūsco coopan
te. dū factꝰ est ipe p assūptionē car
nis et spūs. cithara in carne mea.
psalteriū iocundū in spū et gloria
pris in diuinitate. Sic eñ alloquit
eū pater. Exurge gla mea. exurge
psalteriū iocundū cū cithara. Cui
filiꝰ rñdens inducit. Exurgā diluculo. Tu enī susceptor meꝰ es. gloria
mea et exaltās caput meū qđ resu
scitasti ad gloriā. Talit itaq egre/
giꝰ Dauid psaltes pr̄ meꝰ dedit in
telligi. ꝑterea simꝰ dsonās sibi eru
pit nūc aia mea in magnificationē
dñi cū exultatōe spūs misces psalte
riū iocundū miscōrdie cū cithara
seueritatis et penitētie. Impliꝰ vo
cur nō potiꝰ a glorificatōe qz a ma
gnificatione sūpserim initiū vt dice
rē. Glorificat aia mea dñm Sentie
bā ꝑfecto ꝑuilegiū hoc cātici glie.
reseruandū multitudini milicie cele
stis exercitꝰ. qñ opleti fuerit dies vt
pariā filiū meū ꝑmogenitum. Fiat
tūc reuelatō celitꝰ ad pastores qbꝰ
p simplicitate sua q sedulitate vigi
li sup gregē suū velut in quadā so/
litudine deserti subito fiet cū ange/
lo euāgelisante gaudiū magnū. co
mes multitudo milicie celestis lau/
dantiū deū celico carmine et dicen
tiū. Glia in altissimis deo. Et i ter/
ra pax hōibꝰ bone volūtatis. Veni/
ent pastores. videbūt mirabunt. re
uertent glorificātes deū. Futuꝝ ē
insup ad bethleez diuersoriū partꝰ
mei. inolescat mos p ecclam scōꝝ
toto terraꝝ orbe diffusā iungē fini
bꝰ psalmoꝝ cāticoꝝ q hymnoꝝ ce
lebriter velut vna et incessabili vo/
ce cū omi milicia celestis exercitus.
Glozia pri q filio q spūisancto Si
cut erat i ꝑn. et nc et sp. q in s.s. amē
Oz o gloziosa knitas quāto pōdē
niaꝝ resonat i auribꝰ meis paruꝰ
hic et paucul' numerꝰ vbuloꝝ qt q
quanti futuri sunt ociues sanctoꝝ
et domestici dei qui ad iustitiam
eruditi plurimos. et fulgebunt ve
lut stelle in perpetuas eternitates

Deus fortium militum sors et corona

ad declarationē celestis hui⁹ cantici glozie laborabūt te doctrice cō certabūt apud dissidentes futuro/rum hereticoꝝ fragores. strepitus horrendos qꝫ clamores vt in debita concināt armonia. te beatissimā trinitatē in vnitate. et vnitatē in trinitate in penni seculoꝝ tpe Amē. Dicēt crebro. Glozia tibi dñe. Nominabunt te deū glozie. te glozia plebis tue israel. Te dñm virtutū qui es rex glozie Tu rex glozie xpe cōcinit oīs ecclesia. Tu ad dexteram dei sedes in gla dei patris Tibi laus. tibi glozia. tibi grārūactō Quid igitur supest humilitati mee quam respexit dñs nisi vt cū oīnibus generationibus seculozū. subiungam pro fine pulcerrimo. debito qꝫ supaddens ad canticū meuz Glozia patri et filio et spiritui san/cto Sicut erat in principio et nūc et sp et in secula seculozum. Amen

Liber sup Cantico virginis Marie compilat⁹ p magistꝝ Johez Gerson olim cancellariū Parisiēn. Explicit Anno grē. M. cccclxxxiij. penultimo die Marcij qui fuit vigilia pasche.

Carmen

Sermo de natiuitate

glorioſe virginis marie et de ꝺmendatione virginei ſponſi eius Joſeph Mgri Joh ger/ſon in concilio conſtañ.

Acob autē genuit Jo ſeph virū marie de qua natus eſt Jeſus qui vocatur xp̄s origina/liter Mat.i. et recitatiue in euange lio pñtialiter lecto. ¶ Jnuocāda te iudicam⁹ in primis o maria de qua natus eſt Jeſus qui vocatur xp̄s. Neq; enī laus altera p̄clari/or tibi dari p̄t. q; q̄ ex te natus ē dñs noſter Jeſus xp̄us Tibi q; fuit vir Joſeph iuſt⁹ et virgo tue teſtis et cuſtos virginitatis Ja/cob inquit genuit Joſeph virum marie Tu hodie regali ex proge nie orta refulges. cui⁹ p̄cib⁹ nos adiuuari mente et ſpū deuotiſſi/me poſcim⁹. Fac nos obſecra/mus in hac ſacratiſſima natiuita te tua. mori p̄cīs. mori mūdo vi uere et renaſci deo. Fac naſcatur in nobis per gratiā Jeſus. qui vo catur xp̄s quēadmodū p̄ius in te natus eſt p fidem et amorē. di/cente Auguſtino. q; naſcere⁊ per corpalem incarnatiōem. cui viui/ne incarnationi faciende ꝺſenſiſti ſalutata p̄ius ab angelo ſicut et nūc te ſalutam⁹ implorantes et dicentes Aue maria. ⁊c

Acob aūt genuit Joſeph. ⁊c

Natiuitas ē hodie. ſce marie vir/ginis. p̄res celeberrimi. p̄res apl̄i/ci. dñi ſapientiſſimi et ornatiſſimi viri. Eius ē in q; hodie natiuitas cui⁹ laudes inclitas conabor vt potero deducē. modo q̄dā ſcho laſtico: pl⁹ q; declamatorio. vl̄ ac curato ſermone: et hoc ex p̄aſſū/ptis euangelij verbis. tā q; ex p̄n cipijs nr̄e fidei. firmiſſima credu/litate tenēdis Sic em̄ p̄bi ſolent ex p̄ncipijs naturaliter cognitis ad elicīēdas ꝺcluſiōes nūc ex cui denti nūc probabili ꝺſeq̄ntia procedē ¶ Offerūtur aūt nobis ex p̄aſſū/ptis. Mat. euangeliſte v̄bis. duo nr̄e fidei p̄ncipia Primū q; ex ma ria. nat⁹ eſt ieſus q̄ vocat⁊ x[illegible] ita fuit mater dei. q; xp̄s ē [illegible]. Alterū q; Joſeph fuit vir marie. et ita caput ei⁹. q; caput mulieris vir ſcōm apl̄m ¶ Ex h aūt duplici principio. ꝺcludit alter⁊ dup'er ¶ Jnū q; decuit vt maria tāta puritate nitēt ſicut ōt Anſelmus q̄ ſub deo maior nequit intelligi ¶ Alter⁊ q; decuit vt Joſeph tā/ta p̄rogatiua pollēt. q̄ ſilitudinez et ꝺueniētiaz exp̄imēt. talis ſp̄ō/ſi ad talē ſp̄ōſaz mariā. de q̄ nat⁹ ē Jh̄s q̄ vocat⁊ xp̄s Jñ ſic laus marie ē laus xp̄i filij ſui. Jta laus Joſeph in p̄conīū redūdat vtri/uſq; Jeſu et marie Sic ex aduer/ſo dicit ſapiens q; deder⁹ filij eſt p̄ſ ſine honore. ſic⁊ dedec⁹ ſponſe eſſz ſp̄ōſus ſine honore dereliq⁹.

¶ Soluit⁊ ex his q̄ſtio. cur de ma rie cur de Joſeph p̄conīs digni

tatib⁹ et excellentiſs. virtutib⁹ o/
peribꝫ et geſtis. ampliora nō tra
dit ſacra ſcriptura. Neqꝫ em̄ mun
do ipſe caperet. oēs q̄ ſup his ſcri
bendi eſſēt libros ¶ Ꝫz ex hoc q̄
duplici p̄ncipio velut fecundiſſi/
mo q̄dam copioſiſſimo et ampliſ/
ſimo laudū ſeminario. hz deuoti
ōplantis anim⁹. vñ facilit̄ aſ/
ſurgat. ad laudes quātaſlibz ma
rieꝫ Joſeph. quō ſic rēe aſcribat
eis p ſufficientiā. aut virtualē cō
tinētiā laudes q̄s in alijs creatu/
ris etiā angelicis ꝺſiderat. Nam
hz B hierarchic⁹ ordo p̄m dionyſiū. vt inferiorꝫ virtutes. ſint in ſu/
periorib⁹ p̄fectiori mō repoſite.
quēadmodū ſapiētia p̄fectior eſt
in ſeraphin q̄z cherubin. Eſt aūt
maria ſup choros angelorꝫ per
grām et gl̄iam ſublimata. q̄le ali/
q̄d de ipſo Joſeph negare nō au
deo. ſed nec affirmare preſumo.
Erūt igit̄ in ambob⁹. p̄fectiones
ceteraꝫ creaturaꝫ irrationabilīū
et rationabiliū. etiā angelicarum
eminenti quodā mō repibiles et
attribuibiles Et hoc q̄z late pate
at ad ꝺmendatōem. vkusq̄z p̄ſpi/
cuū ē ſolerter intuēti. et p ꝺſidera
tiōez intrāti. cāpos ampliſſimos
oim virtutū. donorꝫ. beatitudinū
fructuū ſp̄ūs et ſiluum. Colligam⁹
tñ ex his p̄ncipijs laudes vkuſ/
q̄z Joſeph. ſ. et marie. coartando
ſermonē circa ea q̄ in benedictiſ/
ſima natiuitate marie ocurrūt in/
terſerēdo de iuſto Joſeph virgi/
nali ſpōſo ſuo. qꝫ laus eius marie
laus eſt. Et B ſub q̄druplici ꝺſi
deratiōe fiat. ¶ Dgeť in p̄ma
de nobilitati. origine. marie et Jo
ſeph. Dgeť in altera de ſanctifica
tione vtriuſq̄z. Dgeť in tertia. de
fomitis repſſione in vtroq̄z. Dge
tur in q̄rta de multiplici natiuita
te xp̄i reſpectu Joſeph et marie.
Erit aūt deductio nr̄a. imitatrix
ſcōrꝫ ac deuotiſſimorꝫ patrꝫ. qui
ad ꝺmouendū piaꝝ mentiū de/
uotiōem. dixerūt multa de ſāctis
et de diuinis. q̄ et q̄lia magis. ex
iecturali q̄dā p̄babilitate. q̄z ex
fidei nēcitate tenenda ſciebāt Sic
eorꝫ q̄ dicenť p̄ma volo potius
intelligi Jta vt nō tam q̄ fēa ſīt
q̄z que fieri potuiſſe pia q̄dam re
ligioſitate credi p̄ñt abſq̄z vlla aſ
ſertiōis temeritate et ſine p̄iudi/
cio ſñie ſanioris referantur

Prima conſideratio

¶ Maria de q̄ natus ē Jeſus qui
vocať xp̄us ſicut fuit regali ex p/
genie dauid orta Jta ioſeph viꝝ
marie decuit et legim⁹ de domo
dauid eſſe p̄genitū. hoc ex euan/
gelica traditiōe certū eſt. ¶ Sed
poterat hic ſermo multus de no/
bilitate fieri. q̄d ſit et q̄d vel quan
tū laudis habeat. De moꝛib⁹ in/
ſup nobiliū ſicut apud ariſtotelē
Apud ciceronem. Apud ſaluſtiuꝫ
Apud boetiū et alios plures in/
uenim⁹. ¶ Etem̄ cū nobilitas ſit
quedam de meritis veniēs laus

parētū hoc in ipsa nobilitate bonū est vt imposita nobilib⁹ nēcitu do videat. ne a maioꝝ ꝟtute degenerent. Alterū nobilitatl. bonū qz ꝓbabile ē ꝑm aristl. ex bonis. bonos nasci. ꝑsertim vbi disciplina bonaꝝ artiū et virtutum iā ꝟfectim a puero tradi ꝑt et dz nobilib⁹ et ꝑ si ꝟo et nō ficto nomine nobiles velint haberi. Colant in ꝑmis. ꝑcipua solicitudine deū cui⁹ oracūm ad puerulū Samuelē tale factū ē. Qui me contemnūt erūt ignobiles. Neqꝝ enim faciūt nobilē antiquate diuitie vt videtur aristoteles describē neqꝝ dñatio sup ceteros. aut aliqō huiusmōi tpale dat nobilitatē. seo seruit⁹ dei cui seruire regnare est cui⁹ agi frenis sūma libertas est. Sic agatha theologisās gl̄iabatur inter opprobria dicēs. Summa ingenuitas ista est in q̄ xp̄i seruit⁹ oprobat. Ex quib⁹ elicere ꝑtin⁹ fas nobis ē. Mariaz et Joseph sūma nobilitate ꝓditos fuisse Que ratio? Nimiꝝ qz supmam eos in dei obseq̄o etiā corporali seruitutē exhibuisse credi dz. Nobiliores igit̄ q̄z nobilissim⁹ regū dauid. sicut eo sciores et timorati ores in dei fuerūt seruitio q̄zuis illa fuit mirabilissima stupendaqz nobilitas dauid. dū rñdit illi mychol irridēti et cōtemnēti eum in corde suo. Viuit dñs et luoā ātē dñm. et vilior fiā pl⁹ q̄z fact⁹ sum et ero hūilis in oculis meis. ij. regū. vi. Porro si de nobilitate corpis quā dare videt armonica ꝓplexiōis dispositio bona loq̄mur Inuenim⁹ marie corp⁹ miraculose ꝓpositū. qm̄ ex vtero sterili formatū ē ab illo cui⁹ ꝑfecta sūt opa. q̄ ideo ꝑfecte materiam disposuit. ex q̄ marie corp⁹ formatū organisatūqz est. Nec ꝓpiū colligim⁹ q⁹ neqz maliuol⁹ aspect⁹ cuiuslibz ex planetis nocuisse credē dus ē in ipso ceptiōis aut natiuitatl. exordio sicut nec hmōi formatio subꝟciebat celoꝝ influxib⁹ qm̄ q̄cq̄d agebat ꝑ totū gr̄e magl. erat q̄z natuē. Sumeret ꝑ loco efficax argumentū. otra superstitiosaz. neqz sūdabilē astronomorū. de iudicijs circa natiuitates hoim traditiōem. q̄ ad plurima q̄ asserūt. qm̄ gr̄a dei et libertas arbitrij sic dñiuz obtinent sup naturales influx⁹. q̄z per experientias sūptas ex hoim opatiōibus. nulle potuerūt regule certe tradi et vniuersales ꝙz hec omittamus qm̄ ad alia. sermo deꝓperat Jn̄q̄rī vero ꝑt de anne sterilitate vñ erat. Nō em̄ videt q⁹ ex senectute vel senio. licet an⁹ appelletur dū de marie ceptiōe fit mentio. Cōstat em̄ ex histoꝝijs et hieronim⁹ testis ē q⁹ anna p⁹ genitam mariā ex Joachim: duob⁹ viris nupsit cleophe. et salome. et a primo mariā cleophe. ab altero mariā salome suscepit. q̄z genealogie metrl. oprehēse sūt. Anna ēb⁹ nupsit. Joachim. cleophe salome q̄z. Ex q̄b⁹ ipsa viris peperit tres

ãna marias Quas duxẽ Joseph alphe⁹ zebede⁹ q3. Prima ibm Jacobũ Joseph cũ symone iudam Altera dat .iacobum dat tertia datq3 iobem. Inueniũtur ꝓbñ doctoẽs aliqui satis moderni vt dñs Armacan⁹. oquisitõez faciẽtes de nobilitate Joseph et marie .An videlicet illa talis fuẽit et tam ꝓma ipi dauid. scõm rcãz genealogie legez. ꝙ vel ipsa maria vel ipse Joseph. hereditario successionis iure. debuerant in regnũ tpale dauid sublimari Et an Jbus benedict⁹ fruct⁹ vẽtris marie. fuerit iure ponẽd⁹ sup sedẽ dauid et thronũ ei⁹. tanq3 rex tpalis. et specialis iudeoꝝ Jñ ose/quẽter inq̃rit ab aliquib⁹. si mulieb̃ri sexui. deficiẽte masculio apud reges Jus successiõis ad regnuz debeat etiã iure diuino. ꝙ inuariabili vel imꝑscriptibili opẽte Que disceptatio nõ ꝓuã inter duo regna xp̃ianoꝝ clarissima. frãcie et anglie vel fecit. vel fouit otrouersiaz. sicut ex opusculis hinc inde ofectis sciri ꝑt q̃z sñias omittere decreuim⁹ ꝓ ꝓbti Puto tñ probabilius ꝙ regnum xp̃i super iudeam nõ fuit tpale sed spirituale sicut in alijs regionibus. Dicitur autem specialiter Rex iudeorum. qm̃ eis in persona ꝓpria regale sacerdotiũ exercuit ꝑdicãdo ꝓpterea dicit. Non sũ missus nisi ad oues q̃ p̃erunt dom⁹ israel Hec eniz fuit precipua causa deceptionis iudeoꝝ circa xp̃m verũ messyaz. qm̃ oia que de xp̃i regno dicũtur in scripturis accipiunt carnaliter seu tempaliter Cũ tñ vere pilato dixerit Regnũ meũ nõ est de hoc mũdo. Sed et alteri ꝙrenti Dic fratri meo vt diuidat mecum hereditatez. rñdit. Quis me cõstituit iudicẽ sup vos Et ita de plurimis. Et fatendũ tñ est ꝙ ipse est. Rex regũ et dñs dnãtiũ Jure et titulo multiplici quẽadmodũ declarat inter ceteros quid dã doctor Anglicanus. probare volens ꝙ falsũ et blasphemũ est dicere ꝙ xp̃s mẽdicauerit. imo ꝙ potuit mẽdicare. Est em̃ inq̃t mẽdicare ip̃m mẽdicãtez petẽ. de solo debito naturali. sine oi dignitate iusticia. seu debito ꝓsõali habito ad petitũ fuit ãt ipossibile xp̃m aliq̃d petisse seu mendicasse ostiatim. ne aliter de solo debito naturali. sine omni dignitate iustitia seu debito ꝓsonali Hoc enim faciẽdo. fict⁹ extitisz et falsus cũ sibi opetiuerit. dignitas ꝓsonalis ex iusticia et debito. quã dignitatem repudiare nõ potuerat scõm veritatẽ fictio aũt longe erat ab eodez. Mendicitas em̃ defectum dicit q̃ mene defect⁹ est Aut igitur mendicãs. hz dignitatez aliquã ꝓsonalez aut aliquã iustam cãm ad petendum id q̃d petit vt q̃ ministrauit illi spũalia. scilicet ꝑdicatiõem. oratiõem. vel missaz vel tpalia sicut obsequiũ. et sic nõ

petit ex solo debito naturalis in/
digentie. sed habz debitū et obli
gatōem. iure psonalis dignitatl.
aut alicui⁹ alteri⁹ meriti psonalis
et ita nō vere mēdicat Et si men
dicare se dicit. fingit ℞ est mentiē
Si aūt nō hz titulū dignitatl. aut
alicui⁹ meriti psonalis. et est in ne
cessitate posit⁹ fatēdū ē in hoc ca
su q̄ veraciē et licite mēdic⁹ ē. Si
vero deficit vtrūq̄z. vt qz non in/
diget. vel si indiget p̄t retribuere
vel retribuit meritū psonale. q̄ sic
mēdicat. Ista ꝓsus est ficta et i/
pocritalis mendicitas Spūs āt
scūs effugiet fictum. nec ipocrita
placebit deo et ergo. mendicare
nō cōueniebat xp̄o. Quā late pa/
teat hec materia viderit doctor
p̄oic⁹. viderit et vra btitudo.

Sed oritur dubitatio cuz maria
et Joseph fuerint de regia stirpe
pgeniti. quo pacto voluit ipe Jo
seph. seruilibus opibus intendere
fuit eñ faber lignari⁹ Silr dicit
hiero⁹. Mariā operi textrino ope
ram dediſſe. Respondem⁹ mi/
randū nō esse si paupertatis ho/
neste predicatoz et amatoz Jhs.
voluit in honesta paupertate na
sci. et laborioſiſſim⁹ cū laborantī
b⁹ educari. Dans in hoc exēplū
oibus etiam nobilibus ne vacent
inerti ocio q̄ est fomes fons et
origo oim viciorū qm̄ multa ma
la docuit ociositas Recogitēt
insup nobiles et ignobiles illud
psalmiste. Labores manū tuaz
qz manducabis. btūs es et bene
tibi erit. Agerez hic de mēdicita/
te. nisi q̄ ad alia festino Cetez
plima suppetebat hoc loco queri/
monia. otra q̄sdam supbe et ei
neruiter ociosos. p̄sertim eccīasti/
cos et r̄ligiosos Sed aduers⁹ eos
satis sit volumen illud egregium
q̄ de ope monachoz cōposuit
Aug⁹. A quo posteri⁹ multa hu/
go de scō victore sūpsit et explicā
do disseruit Itaqz illud q̄ de
forti muliere p̄dicat sapiens ma/
rie conuenit. que panez ociosa nō
omedit. sed quesuit lanā et linū
et opata ē consilio manuū suarū
Ideo rite subinfertur mystice de
Joseph viro suo. q̄ nobil⁹ in poz
tl. vir ei⁹ Et hec de nobilitate Jo
seph et marie dicta sufficiāt

Sequitur de vtriusqz in vtero sanctificatione.

Maria de qua natus est ihūs
sicut fuerat in vtero sāctificatus
priusqz nasceret Ita de Joseph
virginali viro suo. pia credulita/
te. credi p̄t q̄zuis nō oio silr. P̄ōt
forsan hec dissimilitudo notari. in
hoc q̄ Joseph p⁹ originale otra
ctū. sāctificat⁹ est in vtero baptis/
mo flaminis sicut Joh̄es bapti/
sta et alioz plurimi Sic eñ in of/
ficio hierosolymitano de Joseph
posito cōtinetur. et ex p̄misso q̄/
druplici principio sequi videtur
Mariā vero ita p̄uenit gratia sā
ctificās. vt q̄zuis lege cōi teneret

obnoxia pcō oꝛigiali.iuxta cās vniuerſales generatiōis ab adā traducte.nō ſic aūt filiꝰ eius ihūs qꝛ non ex virili cōcubitu genitꝰ ē nihilomin⁹ ipſa maria.lege ꝓua/ta ac ꝓuilegiata.ſic ꝓuenta eſt.vt nequaq̄ illud generale ꝺtrahēt qm̄ ℏ et potuit et ꝺecuit fieri . vt ꝑfectiſſim⁹ ſaluatoꝛ filiꝰ ei⁹ . pfe/ctiſſimū in ſua mꝛe modū ſaluati/onis ipendēt, talit eā ſcificādo a pcō.vt in illud in qđ aliqñ caſu/ra erat.ipſo ſcificante et grām in/fūdente nō caderet.et ita ꝺterēt caput ſerpētis antiq̄.nūq̄ ab ei⁹ pede cōtrita ¶ Lōg⁹ eſſ ſermo ſi cūcta ꝓſequi vellemus . de hac ſcificatiōis materia.quā ad bene dicte cōceptiōis ſue feſtinitatē re mittim⁹.elicientes religioſum ac moꝛale ꝺocumentū.pie et crebro ꝓdicandū Cōſtat itaq̄ ꝺeū miaz ſaluatiōis ſue nō ita legib⁹ cōib⁹ traditionis xp̄iane.non ita ſacra mentis ipſis alligaſſe quin abſq̄ ꝓiudicio legis eiuſdē.poſſit pue/ros nondū natos extra vteꝝ.in/t⁹ ſcificare.gr̄e ſue baptiſmo vel ℏtute ſpūſſci Ꝺebēt igit muli eres pregnātes. ſil⁹ et viri ſui per ſe et alios.diligenti⁹ preces fūdē ꝺeoꝝ ad ſcōs angelos cuſtoꝺes hoim etiā puꝛoꝝ i vteꝛo Ꝺebēt ad ceteros ſanctos.ſcāsq̄ oñs confugē q̄tin⁹ infans nondū na/tus.ſi forte moꝛitur⁹ eſt. ꝓiusq̄ ad baptiſmi fluminis grām pue/nire valeat ꝺignetur ipſū ꝺñs ie/ſus ſūmus pōtifex baptiſmo ſps ſci ꝓueniendo miſericorditer ꝺſe/crare Quis em̄ ſcit ſi forte exaꝺi at ꝺe⁹.imo q̄s non ꝺeuoti⁹ ſpera re valeat q⁹ oꝛōem hūiliū et in ſe ſperātiū nequaq̄ ꝺeſpiciat? Pꝛo/ficit hec ꝺſideratio ad excitatio/nē ꝺeuotiōis in parentib⁹. ꝓficit ad leuiādā eoꝝ angustiā ꝺū ſine baptiſmo ꝺecꝺit puer qꝛ nō ꝺis inde ſpes ſalutis ablata eſt . Sed neq̄ abſq̄ reuelatiōe ꝺatur fate/oꝛ certitudo Sed oꝛitur in hac ꝺſideratiōe ſcꝺa et in ſilib⁹ ꝺubi/tatio theologica ſalubꝛiter coꝛā hoc ſacroſcō Cōcilio et publice ꝓtractāda Ꝛcitas em̄ maioꝛ in/cūbit.vt hoc fiat q̄ antea credi/derā Ꝺicit quippe nr̄a ꝺſideratō q⁹ maria fuit in vtero ſanctifica/ta.imo et ipſe Joſeph Cōſtat ām q⁹ ℏ in ſcꝛiptura ſacra q̄ ē canon biblie.neq̄ continet explicite.ne/q̄ in ꝺtentis in eadeꝝ ꝺucit eui/ꝺēter. ¶ Eſt igit q̄ſtio ſi ꝺe neceſ ſitate fiꝺei tenenꝺa ē veritas.no ſtre ꝺſiderationis ſcꝺe.Et hoc ē inueſtigare ſub generali regula. que veritas eſt certa fiꝺe et ꝺe ſa lutis neceſſitate tenenꝺa.q̄ ꝺe ſo/la pꝛobabilitate.que ꝺe pietate fiꝺei.et que ſit ꝛ̄mpertinens.

Reſpoꝺere ꝓpoſueram⁹ ꝑ vni/caz ꝺiſtinctiōem ſeptuplicem col/locādo veritates pertinentes ad religiōem xp̄ianam ſub ſex graꝺi bus ad inuicē oꝛꝺinati. inferēꝺo bꝛeues et paucas ꝓ̄ones coꝛol/

larias q̄ forsitan minus hñt p̄di/
cationis locū. q̄z exercitiū schola
sticū respiciūt. quale exercitiū po/
steri⁹ habē sperātes. nos hac du
bitatione relicta trāsibim⁹ ad reli
q̄s ois̄eratiōes tertiā et q̄rtam
Maria (de q̄ nat⁹ ē ihs) sicut
habuit repssiones fomitl. originā
lis. ne in vicios̄ exar desceret cō
cupiscētiam. sic de Joseph virgi/
nali sponso suo intelligi pie p̄t. p̄/
sertim dū matrimonialiter eidez
iūctus est Jñ sicut maria potu
it ex sentētia dicē illud Sare vxo
ris thobie iunioris filie raguelis
Tu scis dñe q̄z nūq̄z cōcupiui vi/
rū. et mundā seruaui aiam meam
ab oñi concupiscētia. virū aūt cum
timore tuo. non cum libidine mea
consensi suscipere. sic ipse Joseph
potuit apō deū gloriari Ita eniz
pie teneo: Tu scis dñe q̄z nūq̄z cō
cupiui femina et mundā seruaui
aiam meam ab oñi cōcupiscētia
Vxorē āt cū timore tuo. nō cū li
bidine mea consensi suscipe. Te/
stis et assertor hui⁹ sententie. no/
bis ēs piero⁹. libello de perpetua
virginitate marie otra heluidiū.
ꝛc. Simr hugo de scō victore in
tractatu de coniugio beate ma/
rie. et alij scoz plurimi. Hieroni⁹
em Joseph permansisse virginez
non dubitat astruere. Joseph
igitur p̄ius q̄z iungeret cum vir/
gine maria. corruptus vel vxora
tus nō fuerat Et h̄ maxime oclu/
dim⁹ ex eo. q̄. s. matri sue dñs iā
puecte. neminē dare custodē vo/
luit nisi virginē. s. Jobem euange
listā. q̄nto magl. existimādū est q̄
hoc fieri voluit in adolescētiori e/
tate? Sicr fili⁹ Jesus sicut nō vo/
luit nasci. ita nec nutriri nisi in pu
ritate virginali Porro Joseph
si ab vxore. p⁹ immediatū temp⁹
nuptiaz. cōtinuit semet ip̄m. sicut
euāgeliste testimoniū habz q̄ nō
cognoscebat eā donec peperit fili
um suū primogenitū et h̄ ꝛp̄ē re/
uerētiam tāti sacramenti. tanticq̄z
mysteriꝝ. Hinc apertissime dat̄
intelligi. q̄ nec p⁹ partū cognouit
eā qm̄ vigentior erat ratio tunc
q̄z prius vt ab ei⁹ cognitiōe se tē/
peraret Et hoc nobis nō est du
bium. sed vt certa fide tenendum
nūc iniūgit̄. sic q̄ maria. p⁹ partū
inuiolata p̄mansit Addamus
q̄ Joseph cū esset vir iustus cum
p̄terea fomitē originalis peccati
vel repssum vel extinctuz hñret ita
decebat fieri. ne marie speciosi
tas vel familiaritas. sibi cedēt in
scādalum vel ruinam. Ipse ex cō
victu et cohabitatione familiari
marie nō mouebatur ad libidinē
sed ad castitatez tam ex repssio
ne hmōi fomitis in se ipso q̄z ex
marie virtute q̄ merito q̄z ex di/
sciplinato conuersationis modo.
Hic figuraliē p̄t illud de sunami
te que erat puella pulcra nimisq̄
dormiebat in sinu dauid. qui tñ
nō cognouit eā. nec in ei⁹ concupi
scentiaz q̄modolibet exarsit. Sic

enim certissimū ē de maria oiuge sua q̄ ex ouictu seu associatiōe vi ri nulla eā carnis titillatio . null' prurit'.nulla illecebra p̄ueniens rōem vel inobediēs sibi vexabat eā. Alioquin peccassz saltē venia liter q̄d Augl.negat .Negant et doctores.quia gr̄e plenitudinem habuit.ad vincēdum ex oīni pte pcēm.plus q̄z adam ex originali iusticia. Tradit dñs bonauen tura hoc se habuisse a iudeop̄ fi/ deli narratiōe q̄ null' ex aspectu gr̄ose virginis q̄uis essz pulera nimis vrebat aut inflāmabatur ad fedā carnis ocupiscētiaz ꝫ eā pot' extinguebat.Ille diuin' aspe ctus quasi frigid' q̄dam ex oculi ros virgine' spiraret . vel effluēt a mente sua castissima Sic ex ad uerso de peccatrice ac petulanti muliere verū ē illud oratij Et vul tus nimiū lubric' aspici Sic de ta lib' notauit Jacob'. Oculos inq̄t habentes plenos adulterij et in/ saciabilis delicti.vnde consurgit fascinatio q̄dā illecebrosa in aspi cientes Memini me latius alias cū de conceptiōe virginis sermo fieret materiā hanc p̄ similitudines 7 rōes p̄tractasse vt de Samma herba cui' et alioz quorūdam p̄ cioso lapides.mouet aspect' ad castitatem Elicio protinus ad ofirmādam.marie perpetuā vir/ ginitatem cū Joseph Nō oportz credē ipm ioseph iustū viz marie senio fractū.debilitatū .a frigidū fuisse.dū nupsit marie adolescen/ tule.ad saluandū castissimū atq̄ pudicissimū cū ea cōuictū Potuit vtiq̄ pl' oparī spūscēs in oseruan do castitatē ipsi' Joseph p̄ repres siōem.vel extinctiōem fomit.origi nalis in ipso.q̄z senect' vel seniuz opetur. Eteñ quis nesciat. q̄s/ dam senes .septuagenarios aut octogenarios spurcissimis7 fedis simis libidinib' exarsisse eūtes p' desideria sua.et in adinuētiōibus suis turpissimis.q̄les etiā vel co/ gitare vel dicē.pudor et fetor est oputrescentes Sensit virginitat. grām qui dixit Scio eñ q̄tinēs esse nō possum.nisi dederit deus Sic aūt existimo Joseph fuisse iuuenē.sicut iuuentut. terminos ponit ysidor'.q̄s extēdit a.xxviij annis.vbi terminat adolescentiā vsq̄ ad annū q̄nquagesimū quo tpe etas tūc senectut.inchoat.

Fuit igitur Joseph dū primo de/ sponsat' est sub quinq̄gesimo an/ no constitut'. Nec vrget in oppos tum libellus de infantia saluato/ ris.q7 iure dānatus est Mouet aūt ad hoc pie tenendū.mltiplex ratio Primo ꝓpter mysterium ꝓpheticū quo dr in ysaia.letabit spōsus sup̄ spōsam . et habitabit iuuenis cū virgine.vbi glosa int/ linear.et ordinaria.dicit Joseph cū maria. Mouet historie consi deratio.q7 cleophas secūd' mart' Anne.ex cui' filia.sorore marie virginis.geniti sunt q̄tuor frēs

Jacob⁹ Joseph Symon⁹ iudas habuit frēm ipm Joseph vir. marie filiastre suc. Non igit videtur ꝓbabile ꝙ in etate tātū distaret Joseph et cleophas frēs. Mouet tertio finis et ratio desponsationis marie cū Joseph Que ratio dupler principaliter assignat Una ꝓpter ministeriū et obsequium prestandū ipi marie et puero iesu eūtibus in egyptū illic manētibus. et inde remeātib⁹ et dseqnt vsq; ad pfectam etatem. Tōstat aūt ꝙ ad talia nō fuisset idone⁹ homo senio cōfract⁹ et impotēs qualis eget amplⁱ⁹ vt ei ministretur ꝙ ministret. Qualis preterea onerosior marie ꝙ obsequentior extitisset. Altera ratio fuit ad conseruādam marie famaz apud ꝓfidos iudeos. et ad incarnationis misteriū celandū demonibus que ratio cessasset prius si ioseph senex frigid⁹ et quasi maleficiat⁹ palā apparuisset Talis enim quo pacto credi potuisset alicui⁹ pr̄ infātis! Querēt igitur aliqs cur senex depingit Respōsio depingitur alicubi senex Propter mentis et castitatis virtutē. sicut dicit sapiens ꝙ etas senectutis vita imaculata Quo cōtra dicit ꝓpheticus sermo ꝙ maledictus puer centuz annoz. Vel ideo pingebatur senex ab initio nascētis ecclie. dum marie ꝑpetua virginitas nōdum vt modo radices fixerat in cordibus fideliū. ne suspicarentur car/nale aliquid de Joseph et maria hinc fortassis omissa est solēnisatio celebris. de tā venerādo letoꝛ qz coniugio Depictū tñ inuenimus Joseph velut in etate iuuenili q̄lem p̄dixim⁹ sicut in almania crebro notaui. Vel dic illud ozatū Pictoꝛib⁹ atqz poetis Q̄dlibz audendi semp fuit equa ptās.

Suggerebat hoc loco religiosa studiositas plurima oquirē de castissima et sanctissima uersatiōe Joseph cū maria de ofabulatiōibus suis diuinissimis. in loco peregrinatōis sue sup mysteriis nostre redēptiōis. sup cāticis ipsius marie zacharie. q symeonis Sup his preterea oib⁹ que dicebātur de puero iesu. et q̄ videbant in eo et q̄ reuelabātur ab angelo imo et que felici experimēto cū maria didicerat. Jñ sic decuit mariam vt sūma puritate niteret sic decuit vt haberet suo modo parem spōsum purissimū qui cū perpetua virgine. virgo prius ac posterius ꝑmaneret. Uterqz regali ꝓgenie renitēs et illustris. Uterqz sc̄ificationem in vtero recipiēs cum maria plena gratia fomitem reprimente. mansit Joseph repletus gratia. peccatum saltem mortale quodlibet superantem.

Uouit maria virginitatem. vouit et ipse Joseph secundum doctoꝛes cui voto non repugnauit vera matrimonialis coniunctio. neqz corpoꝛum mutua translatio

In quo matrimonio ples fuit fi/
des atq; sacrm. Nouit maria mi
sterii incarnatiois a seculis ab/
sconditu angelo nuciate. nouit et
Joseph amonit⁹ sup hec in soms
et vt existimo pie pri⁹ edoct⁹ fami
liariter a maria. sicut btaz cecilia
legim⁹ valeriano spso suo dixis/
se Est mihi mysteriu qd reuelem
amantissime iuuenis si tota illuo
fide custodias .ꝛc. Quidni fuerit
audentior diuino ofidens auxi/
lio maria erga spsu suu Joseph
pudicissimu cu esset iustus q; ceci
lia erga valerianu. quez vrgebat
impet⁹ nuptiaz? Turbata e ma/
ria in angelica salutatioe sed no
oturbata vel incredula. Turbat⁹
est ipse Joseph ad stupendu tate
nouitat. miracm. Ita vt nollet
mariam traducere. no tm oturbat⁹. vt
culpabiliter incredul⁹. sed stupor
q̄oaz apprehenderat eu sic de pe
tro legim⁹ du ait ad ihm. Exi a
me dne. qz pcor su Joseph simr
diugi cōiugio ta excellētissime vir
ginis marie. idignu se iudicabat
Propterea no ex credulitate su/
spiciosa. sed ex pfundissima hūili
tate. videt mariam traducē noluis/
se. sed quasi diriisse. Exi a me dna
qz pcor sum. Hinc angel⁹ ad eu
Joseph fili dauid. noli timē acci
pere mariam cōiugē tuaz. no dixit
noli incredulus esse. Visitauit
maria zachariaq elisabeth no dou
btu quin de licētia et ofensu viri
sui Joseph iam de sacramento in
carnationis instructi. Visitauitq
Joseph. vel illo tuc. vel in solēni/
tate paschali que prima erat. et
ad quā ire iubebat lex in hirm.
Decātauit cāticu maria. cecinitq
ipse zacharias No dubiu q̄n par
ticeps et cōsci⁹ cāticoz istoz io/
seph extiterit. Cōgratulata est
maria cu ceteris parētib⁹ q̄ogna
ti. ipsi elisabeth puerpe du iobez
enixa est. a qua ogratulatioe io/
seph alien⁹ non fuisse putādus e
Recogitabat maria signu da/
tu ipi achaz. de virgine paritura
in se opletu fuisse Gloziabat q̄ b
ipe ioseph magnificās deu in coz
de suo et assidue grās agens.
Obediuit ioseph edicto qd fecit
cesar Augustꝰ obediuit et maria.
Scriptu est em q̄p Joseph iuit in
bethleem cu maria vroze sua pre
gnante Sciebat em obediēdu ee
ptātibus sublimiozibus qm sic e
volūtas dei. Maria filiu suum
primogenitu moz vt nat⁹ est. ad/
ozauit cu gaudio et exultatione.
Joseph ab hoc adozatiois gau/
dio et exultatione nequaq; alie/
nus fuisse credendus est Maria
oseruabat omia que dicebantur
de puero ihu. per pastoes. p tres
reges. per symeonem. p annaz. p
ceteros conferēs ea in cozde suo
et admirans. non ex ignozantia
sed ex insolita mysteri reuerentia
Joseph similiter. Nam scriptu est
q̄p erat pater ieu et mater admi/
rantes super his que dicebantur

de puero ¶Obediuit ioseph angelo iubenti in sõnis vt accipet matrem cũ puero vt fugeret in egyptũ. Obediuit et maria. noua illa puerpa et delicata iuuẽcula nocte ɔsurgẽs In q̃ pegrinatiõe laboriosissima dicẽ poterãt vterq; ad dñm ¶Cãtabiles mihi erãt iustificatões tue in loco pegrinationis mee vñ q̃dam metrice scribit Ielut ex persona peregrinantium q̃ psallentium de lege domini.

¶Esto peregrinis nobis cantabilis alma.
Lex dñi reuelãs. tedia dura vie
Nam fugiũt tristes citi⁹ per inania cure.
Carmina diuinis dũ modulat amor.
¶Ergo celigena miseris mens incola terris
Sis psaltes liricis iugiter apta modis.
Sic non se totã. lachrymaꝝ valle molesta.
Sed celo poteris. dicere te positam

¶Et o bone ieſu. o salutifer xpe q̃s sufficiẽter existimare possit. egressuꝫ. ꝓgressũ et ingressũ pegrinationis illi⁹ septẽnalis q̃nt⁹ fuerit hinc labor. dolor et timor. q̃nt⁹ inde diuinoꝝ sapor et dulcor Et vñ? Nimiꝝ ex diuina ɔsolatiõe q̃ facit etiã cũ tẽtatione ꝓuẽtũ. Ex mutua rursus collatione et allocutiõe ioseph cũ maria et amboꝝ cũ puero ihu ¶Ex recogitatione tãdem diuini cõsilij sup redẽptiõe generis hũani. sicut Augl. cõfiteꝫ. q̃ nõ satiabaꝫ dulcedine mirabili. sup altitudine ɔsilij diuini in redẽptõe generis hũani. Quis det inꝫfuisse collocutiõib⁹ hmõi? Quis pegrinãtib⁹ his ɔcesserit astitisse? Quis iconomã illã. honesta pauꝑtate. gratissimã viri et vxor. cũ filio. vbi ꝑ famꝫ dabaꝫ asin⁹ ꝑm ɔsiderare poterit ¶Jñ si ver⁹ illa mr̃ elisabeth exclamauit ꝓphetice ad vnicã marie saluta tiõem. si exultauit pre gaudio iohes infãs in vtero suo. q̃d ex ɔtinua cohabitatiõe et allocutione cũ maria et puero ihu. iust⁹ Joseph accepit diuine ɔsolatiõis et illũiatiõis. dici nequit. ¶Quis det hymnũ de cãticis syon ex maria suauiter audiuisse in terra aliena? ¶Quis det eã baiulãtẽ in vlnis. speciosũ forma pre filijs hoim q̃ blandiebatur arridenti. q̃ cõdolebat vagiẽti. q̃ freq̃nter tibi viro spõso suo ioseph. baiulãdum. fouendũ osculandũq; tradebat. vidisse? ¶Legim⁹ ꝓterea puerꝝ ihm dũ xp̃i ãnoꝝ fact⁹ esset. subditũ fuisse ioseph et marie. q̃ subiectio sicut inestimabilẽ notat hũilitatem in ieſu. Jta dignitatez incõparabilem figt in ioseph et maria ¶Porro legim⁹ in trãsitu marie ipm astitisse. Hoc em̃ hieroni⁹. argumentatur. Sic et in obitu felici ioseph recte credendũ est mariã sponsam. et filiũ ihm. corꝑaliter affuisse Ante em̃ xp̃i passionem defunct⁹ est. Alioquin enim custodia matris. alteri ɔmissa non fuisset

Hinc metricus quidam. scz medicus
Venerat illa dies qua vitam morte pararet.
Perpetuā tibi iuste Joseph dauid inclita ples
Xpus adest cū matre pia quibus officiose
Seruieras. vultu placido solantur eūtem.
Ora licet lachrymis. oppleuerit intus obortis.
Naturalis amor. etem sic credere phas est
Q prēm Jesus. et sponsum fleuit morientem
Virgo benigna suū. fidei custodis amator
Procūbit lecto. cōplexans mēbra pudicis
Oscula dat labīs. mi vir oclamat. obis ne
Deseris. et viduam passuram dira relinquis.
Velle tñ fiat dñi. dilecte vale mi.
Ecce iesus tu⁹. placida te sede locabit.
Protinus ipse Joseph. preciosa morte quieuit.
Legimus christo moriente multa corpora sanctorum surrexisse. et ve/
nisse in sanctam ciuitatem hirlm et apparuisse multis. Hinc forte dicit
aplus Acceperūt mulieres de resurrectione mortuos suos Recogitet ora
pius animus. si iustus ioseph. vnus ē ex illis putādus fuisse. qui marie ap
paruerit carissime sponse. qui eā cōsolatus sit q tādem xpo in celū ascen/
dente. simul et ascēdit glificat⁹ Non dubiū in aia. Sed an et in corpore.
nescio. deus scit. et collocatus est a dextris ipsius iesu. hoc est in potiori/
bus bonis suis. Concluditur ad extremū p premissis et alīs inenarra
bilib⁹ iusti Joseph preconīs. qz recte qz religiose faciūt et fecerūt qui ce/
lebritatem de virginali cōiugio marie et Joseph. qui festiuitatē solēnem
de beato trāsitu eiusdē Joseph pagere senserūt tā verbis qz scriptī. suis
q scripta qm. vel habētur vel faciliē haberi pñt ea breuitat. amor linquit.
Et ad vltimam se trāsfert ōsideratōez. q p⁹ verbum de nobilitate ioseph
et marie in prima ōsideratiōe. De hinc de ipsoz scificatiōe in altera Kur
sus de fomitis repssiōe in tertia. Loquit de mltiplici natiuitate Jhū de
habitudie qm hz ad mariā atqz ioseph hmōi natiuitas De maria nat⁹
est ihs qui vocat xps nedū corporalit sed spūaliter qdem. Et de virgi/
nali spōso suo ioseph suo mō dici pt. Non equidem dici pt. qz de Joseph
natus sit ihs. mō quo blasphemat iude⁹ infelix qui dicit xpm ex ioseph
semine eē natū. pcul B a pietate fideliū Sz attēdo triplicē natiuitatez
Jhu xpi. attēdat et vra beatitudo scz eternalē. corporalē spūalem vl mē
talē. Nascit em eternaliter ex pre. quēadmodū nascit splēdor ex luce coeu⁹

luci. Hinc ē illud eccīe canticū. O! oriens splēdor lucis eterne Et in psona sapiētie increate. ōt eccīa/stic⁹ Ego ex ore altissimi pdij p/mogenita ante oēm creaturā Et ysaias Generatiōem ei⁹ ds enarrabit? Et in ps. Ex vtero ante lucifer genui te In hac eternali natiuitate xpi ihu. neq; maria. neq; Joseph cōicat. ¶ Altera natiui/tas xpi ihu. fuit corporaliter in mū/do ex virgine. De qua angel⁹ ad mariaz. Spūsscūs supueniet in te et virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. Joeoq; et qd nascetur ex te scm vocabit fili⁹ dei. Et ꝟ factū ē qñ opleti sūt dies marie vt parēt et peperit filiū suū primogenitū. Et in hac quidē natiuitate sola maria. materiā ministrauit. ¶ At vero qr corp⁹ marie fuit ipsius Joseph. iure matrimoniali q̄ fit mutua trāslatio corpor viri ad mulierē et ecōtra Videam⁹ si cuz intelligētie sobrietate dicē fas nobis sit. q̄ ex corpore et carne Joseph nat⁹ est xp̄s ihs Et hoc dici forsitā possz. nisi piaz auriū timēt ur offensio ¶ Aduertam⁹ tñ ex lege veteri. q̄ si frater decessisset sine prole. frater supstes ducebat vxorem defuncti. vt suscitaret semen ei⁹. Ac natus inde puer dicebat fili⁹ nō quidē naturalis. ꝟ legalis illi⁹ qui tā obierat fratris. Sic em̄ cōcordat cuangelica seri es genealogie xpi dñi Joseph legit habuisse duos pres vnū quē mathe⁹ noiat iacob. Alterz quem appellat lucas hely. qui legal fuit pater Jacob vo naturalis Quor suz ista? Nimiz p intelligētia ire ne pateat irrisiōi vel scādalo ne/scientiū morē scripture. q̄i ioseph habuerit duos pres naturales. Vel q̄ euangeliste mētiti sūt put opponit Julian⁹ Proinde q̄tenus dare intellect⁹ quo Joseph dict⁹ ē p̄ Jhu xpi. nedū a iudeis ꝟ putātib⁹ et carnalr sentiētib⁹. sed ab ipa etiā virgine maria. Fili inq̄t. Quid feciſti nobis sic Ecce p̄ tu⁹ et ego dolētes q̄rebam⁹ te ¶ Fuit itaq; Joseph p̄ ihu reputatiōe fuit p̄ curatiōe. qr nutriti⁹ Fuit tertio p̄ generatiōe nō q̄dez sua ꝟ marie vxoris sue. coopante spū sco et q̄dam mō vices Joseph gerēte nō virili semine ꝟ mystico spiramine Propterea p̄ q̄dē ioseph nō naturalis ꝟ legal pueri ihu dici p̄t. cui spūs̄ scs suscitauit semen carnale ¶ Valēti⁹. Nat⁹ ē igitur ihs in tra seu fūdo ipi⁹ Joseph. de q̄ tra clamat ysaias. Rorate celi desup et nubes pluāt iustum apiatur tra ⁊ germinet saluatorē Et in ps Veritas de tra ē Quidni cōpetat igitur ipsi Joseph ius aliq̄d legale. vltra ceteros homines in benedicta pueri iesu formatione qm̄ natus est in ea. et ex ea carne cuius dominiū iure matrimoniali vere trāslatū erat in ipsū Joseph Jn̄ non cōfundebat maria vocare Joseph dominum

suũ quẽadmodũ de sara ad abra
ham scribit apl̃us petr⁹ Ñ et p/
ponit eũ ibi vbi pri⁹. Ecce pater
tu⁹ et ego q̃rebam⁹ te Nimirum.
Quia maior in maria q̃z sara hu
militas. et Joseph dignitas abra
he dignitatez superabat Fuit aũt
hec p̃creatio pueri Jh̃u in te ma
ria p̃ spm̃ sc̃m de consensu v̄o vel
interp̃tatio viri tui Joseph. Vo/
lebat em̃ q̄ fieret volũtas dn̄i p
oia. cũ esset iust⁹. Hec aũt dici
m⁹ ad excludẽdũ part⁹ adulteri/
nos vroz. in quib⁹ mariti vl̄ nõ
dsentiũt. vel dsentire rationabil̄r
nequeũt. Nullũ idcirco ius p̃ni/
tatis in talib⁹ filijs. licet in fundo
suo genit⁹ vẽdicare p̃sũt. Libet
hic exclamare. O mirãda p̃rsus
Joseph sublimitas tua. O digni/
tas incõparabilis. vt mater dei.
regina celi. dña mũdi. appellare te
dn̄m non indignũ putauerit Nes
scio sane prẽs ortho doxi q̃d hic
ampli⁹ habeat. mirabilis vel hu/
militas i maria vel in Joseph sub
limitas q̃uis incõparabiliter ex/
superet vtrũq̃z puer Jesus benedi
ctus in secula de quo scriptũ q iã
dictum ẽ. q̄p erat subdit⁹ eis. Sub
dit⁹ fabro is qui fabricauit auro
raz et solem Subdit⁹ femine ter/
trine. cui flectitur omne genu. cele/
stiũ terrestriũ et infernoz. Cu
peres mihi verba suppeterent. ad
explicãduz tã altũ et absc̃ditum
a seculis mysteriũ. tã admirãdã.
venerandãq̃z trinitatẽ. Jh̃u Jo/
seph et marie. Velle mihi quidez
adiacet. sed posse non inuenio ac
in ipso conatu deficio. Ñ cum
gratia sĉr et gloria. naturaz non
tollat sed extollat et p̃ficiat. reco
gitem⁹ pia deuotione. q̄p si vinclo
q̃dam naturalis obligationis. q̃
cõsurgit filĩ ad mrẽm et matris
ad sponsũ suũ et vtriusq̃z scz filĩ
et matris ad fidelissimũ vigilan/
tissimũ et sedulũ custodez et nutri
tiũ Joseph qui fuit caput marie.
habẽs inde auctoritatez aliquaz.
principatũ dn̄ationem vel imperi/
um in mariam. sicut et maria suo
modo. in filiũ suũ Jh̃m iure natu
ralis maternitatis. q̃ntus existimã/
dus est iustus ipse Joseph. nũc in
gloria et in celis. qui talis et tãt⁹
inuent⁹ est. hic in miseria et in ter
ris! Profecto si nõ mentiebat
Jesus qui ait Vbi sũ ego. illic et
minist̃er me⁹ erit. Ille p̃primoz vi
detur collocand⁹ in celis q̃ in mi/
nist̃erio fuit vicinioz obsequẽtioz
atq̃z fidelioz post mariam inuen/
tus in terris. Sed hec actenus
de ipsa natiuitate corporali ie/su
christi cuius particeps quemad
modũ Joseph extiterit supra vi/
ros ceteros. et de sublimitate sua
aliqualiter apertum est honore
sanctorum sanctarumq̃z omnium
inter quos non est contentio. q̃s
eorum videatur maior esse ac in/
telligentie sobrietate semp̃ saluis.

Nunc de tertia natiuitate. que
spūalis est. et omni deuote viuenti
omunicabilis sermo loqtur de q̄
xp̄us apud Jobem ait. Oportet
vos nasci denuo Et itez Q.d̄ na
tū est ex carne caro ē. et qd̄ natū
ē ex spū spūs ē. In hac aūt na/
tiuitate. vicissitudo mirabilis est
qz dū nascit Jēs in aia deuota
per fidez ꝛ grām. fit ipa verbige
na ꝫ est verbū generās. et mater
dei que tñ aia nedū p naturam.
sed p gratuitā adaptatiōez est fi
lia. vt vez sit de q̄libz tali aia. q̄
ipsa ē virgo. mater. et filia. Itaqz
q̄ mr̄ sit. testis est omni exceptione
maior q̄ ait Qui fecerit volūtatē
p̄ris mei q̄ in celis. ipse me⁹ fr̄ so/
ror et mater ē. Porro de filiatiōe
d̄o iobes: d̄o paul⁹ dixerint scim⁹
Dedit eis ptātem filios dei fieri
inq̄t iobes Et qūo? subdit q̄ p fi
dez. qz his qui credūt in noie ei⁹
Eodē cñ. teste Othis q̄ credit qñ
ꝫs est xp̄s. ex deo nat⁹ est. Seq̄t
aliud qd̄ ptinet ad aie ꝟbigene.
dei mr̄is. et filie virginitatē. Qui
nō ex sāguinib⁹ ait. neqz ex volun
tate carnis. neqz ex volūtate viri
sed ex deo nati sūt Nescio dicere
qd̄ sentio. nescio si satis assequor
verbis suppleat impfectū meū sa/
pientissima btitudo vra Itaqz
osiderat in aia rationali indiuisi/
bili quidē ſbaliter. portiūcula q̄/
dā ꝟginalis. q̄ nec obnoxia p̄t eē
violatiōi. Hec appellatur qñqz a
doctorib⁹ sinderisis. qñqz apex
mentis. qñqz scintilla rōis. qñqz
naturalis instinct⁹ in bonū. Hāc
aūt sinderisim. nec ipsi violatores
et ostupratores aiaz demones
corrūpere p̄nt etiā in inferno q̄n
ad bonū stimulet et ad malum re
murmuret. Hinc nascit acerbissi/
m⁹ ille vermis qui nō morietur Hic
rixa discerpēs et dissipās sup̄ q̄
cogitari p̄t aiam infelicē. dū sin/
derisis ipellit ad dilectiōez dei. ꝫ
reproba volūtas. toto odiorum
conatu resilit in aduersū. Sed
ad quid ista de sinderisi? Certe vt
oñderem⁹ eā sp virginē esse. que
dū caret obūbrāte et fecundante
spūsco. manet infelicit sterilis. dū
aūt adest idē spūs visitās gratifi
cans et fecūdās. fit ipsa ꝟbigena
ꝫ ē verbū pariēs. et ꝫ sine corru/
ptione. qz nō ex sāguinib⁹ corpo
raliū fātasmatū. neqz ex volūta/
te carnis desiderioz carnaliū. ne/
qz ex volūtate viri ꝫ est ex ptāte
liberi arbitrij. sed ex deo ē q̄cqd̄
hic natū ē. Nec tñ excludit sinde/
risis. rōisqz ōsensus ꝳz dū nūci
atrix gr̄a. afflatu secreto et itimo
veluti clauso sup aiam ostio sug
gerit aduentū verbi in mentē. rñ/
det sinderisis hūili genuflexione.
Ecce ancilla dñi fiat mihi scōm
ꝟbū tuū Deisi visitat elisabeth se/
nem et corruptā. p quā mystice
designatur iferior portio rōis. se
cōuertens ad corpalia ꝛ trena
vñ q̄dammō violat. sed ex mune/
re diuino Jobem in se recipit. ꝫ ē

grām ꝑticipat Et ita gaudium marie verbigene in elisabeth gra uidā partu tali gre deriuari recte memorak . Ibis itaqꝫ breuiter et ꝑ captu tāte rei tenuik exposi/tis de hac virginali natiuitate q filiatiōe dū in aia nascik Jbs qui vocak xps.nulli dubia relinqtur veritas nre.hui⁹ principalis ārte ōsideratiōis.ꝙ scz taz ex maria qꝫ ex Joseph nat⁹ est ibus q vocak xpus Q si traducē placuerit ꝟba thematl.ad hūc anagogicū intellectū.poterim⁹ oueniēter.aptare ꝙ Jacob genuit Joseph virꝫ marie. Quid em ꝑ iacob.q sup/plātator appellak.recti⁹ accipitur qꝫ lucta et supplātatio vicioꝝ.qō fit in actiua.in q primū ōtēplatiū exercē nce est Oportz insup vt a/ctiu⁹ p⁹se gignet ex se meditatōez Est aūt meditatio vehemens animi applicatio.ad diuinū aliqō inuestigādū ognoscendū q degustandū.q meditatio recte per Joseph exprimik.qz Joseph crescēs interptak . Neqꝫ em ꝑt aliter aia meli⁹ excrescē spūalib⁹ augmētl. qꝫ ꝑ meditatōem fortē q salubrē ꝑ quā ascendit aia de virtute in virtutē reiecta vel superata fluxi/bilitate inaniū cogitationū.q volutabro desiderioꝝ carnaliū enatato. Hec insup meditatio.qz robusta ē.neqꝫ fluida vel eneruis sic ē ipa cogitatio.rectissime vir ōz. Ꝫz cui⁹ vir? Jr vtiqꝫ marie. per qm ois mēs illūiata vk illūiatrix diuinit⁹ intelligik. Audi meditatiōnē illūinātez Jn meditatōe mea inqt psalmista exardescet ignis. Ecce splēdoz illustrās Ex hac ātmaria mystica nascik ꝑ ōtēplatiōnē Jbs q vocak xps.nō quidē ex omixtiōe viri sui q ē meditatio. ꝫ put expositū ē mystico spiramie dū spūscs obūbrat aiam ad terrena nō ospiciēda.refrigerās ab ardoze illecebraꝝ carnaliū Illūtinat āt ad diuina libero ituitu.lō/ge lateqꝫ ōtēplāda cū degustati/one qꝫ suauis ē dns Hec ē illa btā natiuitas.in q castissimis amplexib⁹ tenek et deosculak puer ie s⁹.in q pascik q nutrik.lacte deuotiōis et melle ōtēplatiōis.in qua dulcoz et splēdoz ē. Quinetiā versa vice renascik aia xpo .vt ita se mutuo ddeccāt adolescēs et adolescētula in mētis excessu.et dicat ad dilectū suuz dilecta. Dilectus me⁹.supple cōdecet mihi et ego illi Hec ē gfosa vere desiderāda natiuitas Sic ei nascēs. succedit deo pri in nobilitate qz de⁹efficik ipe ꝑticipatōe dinitatl.Sic deducit Boeti⁹ Et ꝑpba ait in ꝑsona dñi Ego dixi dij estis et filij excelsi oēs Deo q̄dē maria fuit diuina.vt ea q de sapiētia increata scribit ecclīastic⁹. eccia transferat ad mariaz vt est illud Ab initio et ante secula creata sū. Succedit preterea talis deo in dilectōe Ji dete inqt Jobes.qualem charitatez dedit nobis de⁹pater vt filij

dei noiemur et sim⁹. Succedit in/
strēnuitate. qz oīe qđ natū est ex
deo vincit mūdū Et iterū Omis
qui nat⁹ ē ex deo nō peccat Nō/
ne tibi magna videt strēnuitas
vincē mūdū. et nō peccare? Succe
dit demū i hēditate: qz si filij sū hē
des ār. Quo cōtra nisi quis re/
nat⁹ fuerit ex aq̄ et spūsco nō pt in/
trare in regnū dei qđ est hēditas
pris nri. Legit aristotelē dixis
se. gaudeāt bene nati. gaudeant
plane qz nō ex sāguinib⁹ neqz ex
volūtate carnis. neqz ex voluntā
te viri sed ex deo nati sūt. mō di/
cto. Quo contra maledicit Job.
maledicit Jēmias natiuitati sue
repsitātes illud apli. Oēs nasci/
mur filij ire. Hec ē natiuitas na/
ture corrupte q̄ seclusa gra misē/
rabilis ē Job. hō nat⁹ de muliere
breui viuēs tpe replet multis mi/
seriis Et eccliastes laudauit ma/
gis mortuos q̄z viuētes et felici/
orez vtroqz. qui nōdū nat⁹ est
Qua in re stultissimū ē. solēnisare
natiuitatē hoim. quēadmodū fe/
cit herodes. diem natalis sui cele
brez in q̄ Jobes occisus Mystice
gra dicta. Hinc recte traditur
facere gēs thracie. q̄ natiuitates
hoim deplorat. ogaudet morien
tib⁹ Dies vero natiuitatis. spū/
alis dū hō regenerat⁹ ē per grāz
baptismo. vel fluminis vel flami/
nis. sub hac intentione celebrari
pt. nedū sine culpabili reprehensiōe
sed cū laudabili grāz actione a/
puo deū. q̄ talē dedit nasci de/
nuo Propterea p⁹ celebritatē na
tiuitatis bti Jobis baptiste sacra
tissimā et iocūdā. qz sine pcco na
t⁹ est p sēificatiōez. instituit eccia
natiuitatē btē et gliose. spqz ōgi/
nis marie celebriter fieri. admoni
ta pri⁹ miraculo Addidit cōse/
quēter octauas Propter adipiscē
dā sic histozie tradunt eccie pacē.
Hinc in ozōe natiuitatis. eiusdē di/
cit. Famulis tuis dne celestis gre
mun⁹ impartire. vt q̄b⁹ btē virgi/
nis part⁹ extitit salutis exordium.
natiuitatis. ei⁹ votiua solēnitas pa
cis tribuat incremētū. Si vero
ppē finem ostēdem ogruat huic sa
crosce Synodo. laudis aliqđ vt
honozis instituē p ōgīnali spō/
so marie Joseph. cui⁹ honoz redū
dat in ipsā. et in eū q̄ de ea nat⁹ ē
Jēm xpm. videret vre btitudinis
sapietissima deuotio Nō q⁹ multi
plicatiōem festiuitatū apō vulg⁹
qđ de labore manuū viuē habet
suadeam⁹. esset vtinā apud tales
hmōi nūer⁹ festiuitatū minoz. sic
in reformatiōe hic in cōcilio no/
tatū ē. ꝫ apō eccliasticos et de ec/
clesiastici talia loq̄mur. dū de cele
britate virginalis diugij Joseph
cū maria. vel de ipsi⁹ felici transi/
tu fieri solēnitatez exoptam⁹ Ad
qđ ista? Quaten⁹ ita marie meri
tis et intercessiōe tāti tā q̄z potēti.
et impiosi q̄dāmō patroni. apō
spōsā suā. de q̄ nat⁹ ē Jēs q̄ vōt
xps redoat eccia vnico viro ōo

et certo sūmo pontifici sponso suo vice xpi. Nosq; deniq; singuli. deo re/
nascamur. felici natiuitate. hic p grām et in futuro p gl'iam que ē natale
scōr Intercedēte te et si fas ē dicere. quodā iure tuo iubente gl'iosissime
Joseph vir marie. de qua natus ē iesus q̄ vocatur xp̄us

Isti sex versus sequentes sunt quasi pro triplo. ad

carmen illud xvi. versuū Lenerat illa dies. qui ponuntur in tertia consi/
deratione sermonis.

Felix illa dies. toto celeberrima mundo.
Sacra docēs leta. qua scādit ad ethera virgo.
Mater et angelicos ciues supervolat oēs
Huc tibi virgo Joseph. Jhs et tua sponsa p̄pinquum
Credē fas statuūt soliū. tales ob honores.
Concinim⁹ facite nobis hec gl'ia detur.

Alma redēptoris mr̄. cui lege superna.
Pir iust⁹ virgoq; Joseph cū virgine nupsit
Da celebrē. dignoq; tuo p̄soluere cultū
Cōiugio. fac nos purgatis sordib⁹ oēs
Posse deo iūgi. fideiq; federe puras
Desponsās aias. diuino germine cōplet
Portio nature. p̄stantior esse maria
Credit hec celis. hec mundo dignior ipse
Cōfa nam superat naturā. grāq; se.
Diuidit in reliqs. istā fontaliter implet:
Que clauso gremio. quē tot⁹ nō capit orbis.
Olim. nam celi gabriel festin⁹ ab arce.
Preradians alacer. tot⁹ iocūdus in ipsam.
Nazareth. vrbem galilee mittitur illic
Desponsata viro. dauidis de stirpe Joseph qui
Dict⁹ erat. clauso repitur virgo maria.
Orās ostiolo. cui dixit aue. cui grā plena
Cui tecū dns gabriel que verba salutis.
Pirgo silēs cogitat. imo turbata quousq;.
Nūcius archanū. diuo sermone reterit
Hoc natura stupet. stupetq; ioseph reputās se
Mysterijs tātis indignū. voce modesta
Clamat. io vñ mihi q̄s sū. te dēpcor a me
Mox exi dña. nec eñ mihi nubere tecum

Fas video. dum multa Joseph trepidus cogitaret.
Soluitur in somnū. cui iussio celica dixit
Nobilis aude Joseph vxori tradere virū te
O nimiū dilecte deo. cui sponsa frequenter.
Blanda ibm gremio posuit fidēter adimus
Hūc thronum. residet vbi gratia saluificās nos.
Mira Joseph iusti virtus. laus mira mariam.
Cui deus vxorem sociat. mirare sacratum.
Fecundū prolis cū virginitatis honore
Cōiugiū. faber o mirus. cui subditur vltro.
Aurorā et solem qui fabricat. hūc q benigno
Nominat ore prēm taliq gaudet alumno.
Regia stirps et sacra Joseph te reddit ab ortu
Claris insignem titulis. te leta decenter
Pauperies manuūq labor nutriuit ob inde
Strennuus et liber ac psalmo teste beatus,
Hinc vxor tua. tecū sicut vitis abundans
Te dām. sponsumq vocat nos redde beatos

Prosa in circuncisione domini composita per

predictum egregiū doctorem. que cantatur in cantu. Veni sce spūs

Apparuit hodie mira virt' gratie q̄ deū circūcidit Nomen ei celicū nomen et saluificum. qd est ihesus indidit.

Nomen salus hōi. nomen qd os dñi. ab eterno nominat. Duds mri numinis hoc et sponso virginis. angelus denunciat.

Tu nequam vim zabuli. tu peccatum seculi. nomen sacrum superas Jesu nostrum precium. Jesu spes merentium. mentes salua miseras.

Qd deest in homine. supple tuo nomine. qd est salutiferū. Tua circū cisio. cordis sit precisio. efficax cauterium.

Sanguis fusus sordidos. lauet riget aridos. mestis det solatium. Anni nūc initio bono pro encenio. date iesu premium

Amē

Fratres igitur charissimi. ad mariam exultātes. sic deuote iubilantes dicam' vna pariter

O maria maris stella. alma celorum regina In huius mundi procella Ad nos virgo te inclina

Nunc gaudeas ac letare. que meruisti portare. deum rosa speciosa super rosam tu formosa.

Tu es rosa singularis. sola rosa tu vocaris. Tu liliū et viola. Gaude plena fauis suauis.

Blanda caris. nulli grauis Cordi nostro iungaris. mentem nrāz alloquaris. fac vt spernam' friuola.

Gaude vernās paradisus. in qua viget noster visus de quo surgit flos decoris. de qua fluit fons amoris et omne qd est optimum.

Gaude dulcis philomena. cuius vox amore plena. tua suauis cantilena laus sanctorum est amena. et gaudiuz angelicuz

Gaude rosis coronata. omni flore purpurata. ante thronū o decora. dulcem prolem pro nobis ora. vt se nobis det in premiū Amen

Dulcis virgo atq; mater. quā elegit deus pater Ave plena gratia Tuum natum ora christum. vt coronet chorum istum. in perenni glia

Amen.

Que veritates.

Declaratio cõ.

Pendiosa. que veritates sint de nãcitate salutis credẽde. q̃ de sola ꝓbabilitate tenẽde q̃ de pietate fidei reputãde. et q̃ sint impugnãtes iudicãde. Et ℞ sub distinctione vel gradu septuplici q̃ ad q̃ternariũ reducit. ꝑ solutiõe dubitationis. q̃ nup mouebaꝫ in sermone de natiuitate beate virginis marie consideratione scõa

Primus gradus

Primus gradꝰ veritatum credendaꝝ est canon totiꝰ scripture sacre et singulorꝝ que in ea lr̃aliter asserta sũt Sic videlicꝫ q̃ nõ stat cũ fide vt aliquis dissentiat pticulariter. alicui contento in eadem scriptura. ad intellectũ spũsci. q̃ est vere et ꝓprie sensus lr̃alis Si allegatio q̃rit sufficit illud Mat. v Amen quippe dico vobis Donec trãseat celũ et terra iota vnũ aut apex nõ ꝑteribit a lege donec omnia fiãt Sequit Amen dico vobis Celũ et terra trãsibũt. verba aũt mea nõ trãsibũt. Cõstat aũt q̃ canon biblie. lex est dei ꝑ reuelatiõem habita. cuiꝰ assertiones lr̃ales innitũtur huic vnico lr̃ali principio Oñe reuelatũ a deo est verꝫ. et q̃ scriptura sacra diuinitꝰ est a deo reuelata. sic q̃ in oi sua parte. est verbũ dei qõ trãsire nõ ꝑt. Facit ad hoc distin. ix. decreti

Sint credende etliq

caplis Ego solis. Si ad sacras Et quis nesciat.

Secũdus gradus

Secũdus gradus veritatum ab eccĩa determinataꝝ est. q̃ ab indubitata relatiõe apl̃oꝝ. ꝑ successionem continuã deuenerunt Est aũt hec ecclesie auctoritas tãta. vt dicẽt Aug⁹. Euangelio nõ crederez. nisi me auctoritas eccĩe cõpelleret. Quanq̃ vicissim dici possit. eccĩe nõ credere. si non auctoritas sacre scripture impellẽt. Et ita diuersis respectib⁹. auctoritas vtraq̃ mutuo se confirmat.

Attendendũ tñ est q̃ nõ oñia q̃ tradit vel tollerat eccĩa publice legẽda. sunt de nãcitate salutl. credẽda. sicut patebit ex q̃ntoꝝ sexto gradib⁹ veritatũ. sed dũtaxat illa que sub diffinitiõe iudiciali tradit esse credẽda. vel opposita reꝓbanda ocurrẽti vniuersali totius eccĩe osensu implicite vel explicite vere vel interpretatiue

Tertius gradus

Tertius gradus ẽ veritatum specialiter aliquibꝰ reuelataꝝ. q̃ ab illis quibꝰ reuelatio facta est. absq̃ vlla dubitatiõe credẽde sũt [illegible] nõ esset reuelatio. de cuiꝰ rõe est vt sit certa Ceteri vero q̃bus nõ est hmõi reuelatio facta nõ obliganꝫ credere. nisi ꝑ miraculũ vel scripturã sacrã. et ꝑcipue ꝑ eccĩam detur certitudo Sic eñ

Que veritates

ſoBes baptiſta miſſionem ſuã oñ dit p ſcripturã ꝓphetícam Et a/poſtol' ꝓterea otulit euangeliũ ſuũ qđ habuerat p reuelationem cũ petro et alĳs de ecc̃ia .non q̃ dubitaret de illo euangelio . pec/taſſet eñ. Nec dixiſſet etiã ſi ãge/l'de celo aliud vobis euangeliſa/uerit anathema ſit Sed ideo cõ tulit euangeliũ ſuũ. vt approbare tur p ecc̃iam ad credulitatẽ alio/rũ .et nõ ad ſuã. qz dixit q̃ nihil ſi bi cõtulerũt petr' et ceteri . ꝫ de/xtras dederẽt cũ ognouiſſẽt grãz dei que data erat ſibi . ¶ Demũ triplex hmõi grad' veritatũ. redu citur ad vnũ ſcz ad veritates q̃ credi debent immediate et expli/cite a deo reuelate eſſe

Quartus gradus

¶ Quartus grad' cõtinet verita tes oẽs et ſingulas que ocludũt ex p̃miſſis veritatib' in oſequẽtia certam lũine fidei. vel in euidenti lũne naturali q̃uis nõ in ꝓpria forma ꝟboꝝ illic habeant Quẽ/admodũ iſta veritas ẽ de nc̃itate ſalutis tenenda . q̃ xp̃us habuit neruos et venas. q̃uis in ſcriptu ra ſacra nõ habeat in ꝓpria ver/boꝝ forma. Et ita de filĳs ſine numero. qm̃ iſta eſt euidens oſe/quẽtia .nedũ in lũine fidei ꝫ in lũi/ne naturali apud pẽos xp̃s fuit ver' hõ. ergo xp̃s habuit neruos et venas. Propterea ſine temeri/tate fidei vel diſcrimine fuerũt ali

ſunt de neceſſitate.

q̃n q̃ſtiones fidei ad pẽos paga nos p xp̃ianos deducte. qz videñ poterãt acuti pẽi. q̃d ex p̃ſuppoſi ta lege nr̃a. licet ab eis nõ credita oſeq̃nter eſſet dicendũ in bona ꝛ euidenti oſequẽtia ¶ Et hic eſt ſe/cund' grad' principalis . p̃mis trib' ad vnũ reductis

¶ Rurſus in q̃nto gradu q̃ terti' eſt mõ dicto reponũtur veritates ille q̃ ex veritatib' quadruplicis grad' antedicti . vel aliquib' caꝝ deducũtur in oſeq̃ntia tantũmõ ꝓbabili vel thopica. Vel dum in ãtecedẽte. ponit ꝓpõ q̃ ad fidez ẽ imp̃tinens q̃uis ſupponat eẽ ve/ra ¶ Dicit aũt ariſto. Illud ẽ ꝓba/bile qđ oĩbus et marie ſapiẽtib' veꝝ apparet. non aũt illud qđ in/doctis videt eſſe veꝝ ðz ꝓbabile qz ſtultoꝝ infinit' eſt numer'. Veritas aũt oio imp̃tinens ad fidez. illa ſola ðz que nec in oſe/quẽtia euidenti nec in oſequẽtia ꝓbabili. neq̃ certa. ſequit vel re/pugnat Porro dũ ꝓpõnib' fidei apponit aliq̃ q̃ non ẽ de fide. tunc totũ qđ ẽ vna copulatiua. nõ p̃t ſimpliciter dici de fide. qz ſequit debiliorẽ p̃tem. vt ſi in ea eẽt vna otingẽs. tota eſſet otingẽs q̃uis eſſent multe nc̃arie. ¶ Dicit nihilo/min' talis ꝓpoſitio. ad cui' verifi catiõem req̃rit vna ꝓpoſitio non p̃tinẽs ad fidẽ q̃ ſapit fidez. ſi ſit vera. vel q̃ ſapit hereſim ſi ſit fal ſa. ¶ Et ſic p̃t. deſcribi ꝓpoſitio

sapiens heresim. Q̃ ẽ ꝓpositio ex cui⁹ ocessione. coassũpto aliq̃ q̃ nõ ꝑt rationabiliter negari. seq̃t heresis in fide vt si quis dicẽt ꝙ bẽs gregori⁹ nõ fuissz papa. qz supposito ꝙ nõ possint rationabi liter negari historie dicẽtes ipsuz fuisse rite electũ et susceptũ in pa/ paz. licz nõ sicut de fide. sequitur ista heresis. ꝙ rite elect⁹ in papã nõ est nec fuit papa Jñ nõ ẽ ꝓpo sitio ita catholica si sibi iũgat aliq̃ d̃o imptinẽs ad fidez. q̃n totum hoc oplexũ remaneat ad fidẽ im pertinẽs Exẽplũ vt ista ꝓpositio Biblia est falsa. est hereticat. et si adẽt ꝙ biblia quã hz Jobes ẽ falsa. nõ essz hereticat de se. licz di ci possz sapere heresim. supponen/ do ꝙ iobes nõ habẽt bibliã nisi correctã. ¶ Postremo in casibus hui⁹ q̃nti grad⁹ et sexti sequẽtis Dez est ꝙ cause fidei referende sũt ad papã vel sacrũ. Cõciliũ si sup eas fieri debeat determinatio vel articul⁹ artãs oẽs. Secus in alijs causis. q̃ tres primos grad⁹ et q̃rtũ respiciũt. nisi forte ꝑ appel latõem. ¶ Demũ in sexto gradu qui q̃rt⁹ ẽ modo dicto. collocant veritates ille q̃ tãtummõ faciunt ad nutriendã vel fouendã deuo/ tionis religiosaz pietatez. q̃ si ma gis inducunt ad inflãmandũ af/ fectũ q̃z ad instruendũ intellectũ vbi pietas deuota magis aspici/ tur q̃z veritas certa. vbi hoc vnũ reprobat si adesset assertionis te/ meritas prius q̃z elucidaret alio modo. ꝑ eccliam vel rõem certã ipsa veritas Dut si supstitionem. b̃ est religiõem supstiuã et vanam inducẽt Jñ sicut ẽt arl. Nihil re fert q̃dam falsa. ꝓbabiliora esse q̃busdam veris. Ita nihil refert. q̃daz falsa. pie credi. nõ ꝙ ea rõe qua falsa sũt. vel si sciũtur esse fal sa credi põt. ꝑcul hoc a pietate fideliũ Sed cadit existimatio vl̃ pia credulitas. nõ sup veritate. vl̃ falsitate. sed tantũmõ super ap/ parẽtia vel ꝓbabilitate. Et b̃ vti q̃z nõ est periculosũ vel falsũ. q̃a stat de apparẽtia et ꝓbabilitate dũ falsitas vel veritas ignota ẽ. ¶ Propterea sapientissime dixit hieron⁹. ꝙ de talib⁹ eligibili⁹ est pie dubitare q̃z temẽ diffinire Si/ cut stat q̃libz oppositoz eẽ ꝓbabile. et vnũ stat cum altero. nõ in veritate ẽ i ꝓbabilitate Sic diuersis respectib⁹. vtrũq̃z oppositoz credi põt. cũ fidei pietate dũ tñ sit anim⁹ ab assertiõe ptinaci alien⁹. ¶ Respicit aũt iste gra/ dus legẽdas. et miracula sc̃orum vitas patz. visiones deuotaz p/ sonaz recitatiões et opiniões sa croz doctoz q̃ oia suscipit ecclia et legi pmittit non ꝙ determinet talia de nĉitate salutis esse credẽ/ da. sed qz pficiũt ad ꝺmouẽdos affect⁹ pios fideliũ. et in edificati onẽ ipoz. dũ in talib⁹ nihil de cer titudine scit esse falsũ. q̃uis eẽ ne sciat illud certitudinal̃r esse verũ

Que veritates

qz nec oportz. nec vt tale creden/
dū ꝓponit̄ Ita ꝙ magis ꝫ atten/
dit̄. id qꝫ pia recogitatione fieri
potuit q̄z illud qꝫ factū est. Et ꝫ
apud oratores creberrimū repit̄
q̄ ex alioꝝ ꝓsonis dicūt ea nō q̄
ꝓsone dixerūt. sed q̄ dicē potue/
rūt sicut in legēda btē Agnetis z
bti Sebastiani et similiū ot̄inet̄.

Sequūtur alie propoſi

tiones corollarie q̄ particularius materiam elucidant.

Primū corollariū.

¶ Falsū blasphemū et hereticum est asserē ꝙ sēsus lrālis sacre scri/
pture sit aliqñ falsus. ptz ex dict̄. in primo gradu. Et qm̄ ꝫm Au/
gustinū. solūmodo p̄t ex sensu lrā
li sacre scripture. efficax argumē/
tū sumi. non aūt esz efficax argu
mētū si sensus lrālis nedū in du/
biū. sed in falsū verteret ¶ Aut vo
si ꝓpter ocordātiaz aliquoꝝ. si vi
deātur aliter dixisse. dicim⁹. ꝙ ali
ud ē lra. aliud ē sēsus lrālis Vel
ꝙ de sēsu lrāli scripture sacre im
propriissime locuti sūt ¶ Est enz
sēsus lrālis. vere et ꝓprie dict⁹ ille
quē spūs̄ scs principalr intēdebat
et qui ex circūstātijs lre scripture
sacre trahi p̄t et debz. sicut expo/
sitores sacri fecerūt atqz docuerē
Alioqn periret ois solidꝭtas ꝓ/
batiōis a scriptura sacra sicut ar
guit Augusti⁹. ad hieronymum.
et habet̄ dis. ix. Si in aliq̄ sēsu suo

sint de necessitate.

lrāli esz falsa. qz ꝑspicuū ē ꝙ fal
suz nihil ꝓbat. et rñdens poterit
ſp dicē ad añcedens sūptuz. de sē
su lrāli scripture ꝙ sens⁹ lrālis bñ
est falsus et ita nihil ꝓbat. qz re/
gula non tradit̄ ab aduersarijs
qñ est falsus et qñ verus.

Secūdū corollariū.

¶ Falsū blasphemū et hereticuz
ē asserē. ꝙ de notꝫ ꝑ expiētiazvel
de euidētib⁹ ꝑ rōem naturalē nō
sit fides. etiā ꝓprie dicta Licet nō
sic sub rōe expientie. vel euidentie
rōis naturalis fides habeat̄. sed
alio respectu. innitēdo scz diuine
reuelationi ꝓut fides ē ex auditu
fidei ꝑ verbū xp̄i ad rō. ix. Patet
qm̄ p̄cepta decalogi. euidētia sūt
in lūine naturali. et ista. Deꝰ est.
Similr ꝙ roma fuerit vel hirlm
fuit notū est ꝑ expientiā. Hec ni/
hilomin⁹ ꝓut nobis in scriptura
sacra tradūtur. tanqz approbata
ꝑ ecc̄iam. sunt certa fide tenenda
qm̄ credulitas olim traditoꝝ in
sacra scriptura innitit̄ huic p̄ncipio
solum credito et naturalr incui/
dēti. ꝙ tota sacra scriptura a deo
reuelata est. Remanet euidēs to/
tū sub hac credulitatl. rōe. ¶ Qñ
osequēter inferri posset ꝙ tot sūt
articuli fidei. qt sūt veritates otē
te in scriptura sacra. nisi forte fiat
restrictior acceptio. articuloꝝ fi/
dei. ꝓ illis tātummō veritatibus
q̄ ot̄inētur in symbolo apl̄oꝝ q̄
scz de directo. et immediate re/

ſpiciũt myſteriũ gl̃ioſe trinitatis et incarnatiõis benedicte. q̃uis eadez ſit vtrobiq̃ generalis ratio credẽdi. ſcz diuina reuelatio. Jn tãtuz. ꝙ ſub hac rõe nõ min⁹ alie credẽde ſint firmiter ℞ ẽ abſq̃ formidine de oppoſito ꝓpõnes otingentes de futuro q̃z ꝓpõnes neceſſarie ℣ Sicut apparet de iſta reſurrectio mortuoꝝ erit. Poſſent ꝺſequẽter inferri ꝑma. qualis ſit vel nõ ſit auctoritas ꝺẽdi articulos fidei. et ſi poſſit fieri nouus articul⁹. Si ꝑterea poſſit fieri ꝓpoſitio heretica de non heretica. Si deniq̃ poſſit eſſe aliq̃s neſciẽter heretic⁹. et ita de plurimis q̃ breuitas iubet omittere.

¶ Tertiũ cozollariũ.

Falſũ blaſphemũ et hereticuz eſt aſſerẽ ꝙ p̃cepta decalogi non ſint de fide etiã ꝓprie dicta q̃uis reputari debeãt euidentia in lũie naturali. ptz ex declaratiõe p̃miſſoꝝ. Mat. v. Qui igit̃ ſoluerit vnũ de mãdatis iſtis minimis. et docuerit ſic hoies. minim⁹ vocabit̃ in regno celoꝝ. Et accipit̃ ly minim⁹ negatiue. i. nullus. et ita ſeparatus a regno celoꝝ. qꝺ eſt ecclẽſia et heretic⁹ iudicãꝺ⁹ ſi ſe nolit cozrigere

Quartũ cozollariũ.

Falſũ blaſphemũ et hereticũ ẽ aſſerẽ ꝙ aſſertiones oppoſite p̃ceptis decalogi nõ ſpectẽt ad fidẽ tanq̃z repugnãtes fidei. Aut ꝙ nõ ſint iudicio fidei reprobande Et ꝙ iudices ordinarij. nõ habeant ſup̃ his reprobãꝺi et ꝺẽnãꝺi facultatẽ. vbi notorie ſcanꝺaliſant Patz ex p̃miſſis Addito ꝙ aſſertio ꝓpõnis ad vnã ptez notat firmã adheſiõez cũ remotione ꝓbabilitatis. alteri⁹ ptis. Et ℞ in falſis ꝓpõnib⁹ ſine manifeſta temeritate. et pertinacia nequaq̃z fieri p̃t. ¶ Primũ cozollariũ ſequens ex q̃rto gradu qui ſcõs ẽ ſi tres primi reducanꝺ ad vnuz.

¶ Primũ cozollariũ

Obligat̃ aliq̃s. certa et explicita fide. tenere et nullaten⁹ dubitare et ſub pena hẽſis. ꝙ aliq̃ ꝓpoſitio vera ẽ de q̃ ali⁹ p̃t ad tẽp⁹ ſine culpa dubitare Et ℞ ſpãliter in exẽplo explici p̃t oñꝺi. ſicut in triplici ꝓpõne cozollaria ſubſequitur.

¶ Secũm cozollarium.

Obligat̃ aliq̃s vtputa theolog⁹ exercitat⁹ in ſcriptur⁹. ſacris legẽꝺo et ꝺiuerando eas. certa et explicita fide tenẽz nullaten⁹ dubitare multa de q̃b⁹ ſimplex et iuiota req̃ſit⁹ rationabiliter. ſi nõ ptinaciter dubitaret vt ꝙ thobias habuẽit canẽ Vel aaron barbam. vel archa teſtamenti de pilis caprarum cooperturam

Datur enim circa hec regula ꝙ dubius in fide infidelis eſt. quod intelligitur vbi dubitat

Q ne veritates aliquis illa q̄ teneť explicita fide credē. ſicut oportet in multis p̄ſertim in doctorib⁹ et p̄latis

Tertiū corollariū.

Obligať aliq̄s. vtputa canoniſta exercitat⁹ in determinatiōib⁹ ſce ecc̄ie legēdo et oſtderando eas. certa et explicita fide tenē. et nullaten⁹ dubitare multa de q̄b⁹ ſimplex et idiota. imo et theologⁿ aliq̄s in caſu req̄ſit⁹ rationabiliter ſi nō ptinaciť dubitaret Patet vt p̄cedēs. Et ſic diceret de exercitatis in p̄dicatiōib⁹ et narratiōbus publicis nr̄e fidei. q̄uis etiā eſſent laici. qm̄ ad pl̄a explicite credenda tenenť ceteris paribus q̄ taliter vel aliter nō inſtructi

Quartū corollariū.

Obligať aliq̄s vtputa doctus et exercitat⁹ in logicalibus moralib⁹ et pudētialib⁹ ſciēt̄ſ certa et explicita fide tenē et nullaten⁹ dubitare multa de q̄b⁹ ſimplex et idiota. vel ſic nō exercitat⁹. rationabiliter dū tñ ſine ptinacia dubitaret. Ratio aūt p̄cedentiū oim vna eſt. q̄ cui pl⁹ omittiť ab eodē plus exigiť Nō reputari dz vna conſequtia deducta ex ſcripturl. ſacris vni magno logico vel pbo. vel theologo euidēs vel certa eē quā ali⁹ idiota vel inexercitat⁹ poterit ad tēp⁹ vel falſaz vel ſolum pbabilez et incertā reputare.

Deniq̄ ſequiť ex his oib⁹ q̄ iudiciū ſint de neceſſitate et concluſiōes fidei. licz auctoritatine ſpectent ad p̄latos q doctoēs. ſpectare tñ p̄t ad alios q̄z theologos deliberatio. ſicut et cognitio ſup his q̄ fidez reſpiciūt Ita etiā vt ad laicos h̄ poſſit extēdi et pl⁹ aliq̄n q̄z ad multos clericorum

Primū corollariū.

Rurſus corollariū vnū ex p̄cedētib⁹ Ex officio dignitatis epalis. teneť p̄lat⁹ cognoſcere. tenorē p̄ceptoz decalogi. nedū implicite ſed explicite p̄ſertim cū in conſecratiōe ſua. p̄fiteať vtrūq̄z teſtamentū ſe ſcire. vet⁹ et nouum. Q̄ō ſi neſciat vel dubitat vbi nō eſt dubitādū. pinde reddiť inexcuſabilis. attēto q̄ de talib⁹ p̄ncipes apl̄oz dixit. parati dare ſatiſfactiōem. omni poſcēti rōem de ea q̄ in nobis ē fide q ſpe. Nā etiā ſcōm iura hūana. nō admittiť aliquis allegās ignorātiaz in illa q̄ ex officio ſuo. ſtatu vel gradu ſcire debet.

Scōm corollarium.

Ex officio doctoralis auctoritatis in theologia. teneť doctor cognoſcē. tenorez p̄ceptoz decalogi. nedū implicite. ſed explicite et parat⁹ eſſe dz reddē ſaltez doctrinaliter rōem. iuxta intellectuz omnem doctoz. Nec in contrarium excuſatio ignorantie. p̄ficē tali debet.

Tertiū corollariū.

¶ Stat aliquē posse reputari vehemēter et rationabiliť suspectū de hereſi. dū dogmatisat doctrinā aliquā vel de ipa dubitat. vbi vel qñ aliq̄ ficta faciēs vel dogmatisans vel dubitās suspect⁹ in fide nequaq̄ haberi debēt. ¶ Patet in eruditis pfessorib⁹ sacre scripture. et sacror canonū. et in habentib⁹ reuelatōez specialez. respectu nō eruditor rudiū. atq̄ simplicium et in plātis q̄bus annexa est obligatio ista sciendi. nedū implicite sed explicite.

Quartū corollariū.

¶ Stat in ℔ sacro Cōcilio ostañ repiri q̄sdam. q̄ circa dilatiōez reprobatiōis. ix. assertionū denunciator. in materia homicidij. piurij et insidiator mortaliū. nequaq̄ culpādi sunt. qm̄ alior expectabāt iudiciū. vbi tū nō pñt alij de fautoria et suspiciōe prauitatis hereticе vehementi. nullaten⁹ excusari q̄n ad eos spectabat. puisiōis mod⁹ et pond⁹ huius negocij.

Auctoritates pro primo gradu.

¶ Augustin⁹ ad hieronymū epla viij. dist. ix. decreti. ¶ Ego solis illis libris scriptor. i. scriptoribꝰ q̄ iam canonici appellant didici hunc timorē. honorēq̄ referre. vt nullum eorum scribendo errasse audeam credere. ¶ Idem in epla ad hieronimum. ¶ Si ad sacras scripturas vel causas. admissa fuerint. vel officiosa mendacia. quid in eis remanebit auctoritatis? Que tādem de scripturis illis sententia proferetur. cui⁹ pondere. i. scripture auctoritate contentiose falsitatis conterek improbitas? Idem eadem distinct. de vnico baptis. l. ij.

¶ Quis nesciat scām scripturam canonicam tam veteris q̄ noui testamenti certis terminis suis contineri. eamq̄ posteriorib⁹ oībus eor litteris ita preponi vt de illa omnino dubitari et discerni nō possit. vtrum verum. vel vtrū rectū sit quicq̄d in ea scriptū constiterit esse. ¶ Eorum aūt trās que p⁹ confirmatū canonē. vel scripte sūt vel scribūtur et per sermonē forte sapiētiorez cuiuslibet in ea re peritiorez q̄n per aliorū eorū grauiorez auctoritatē. deuotiorem q̄ prudētiam et per concilia licere reprehendi si quid in eis forte a veritate deuiatum est.

Nota descriptiones

aliq̄s que sequūtur ex premissis. ¶ Veritas catholica potest describi. q̄ est veritas habita p diuinam reuelationem immediate vel mediate. explicite in propria forma verborum. vel implicite in bona et certa consequentia.

¶ Fides pro habitu infuso describitur. q̄ est habit⁹ supnaturaliter infusus inclinās ad credendum catholicis veritatib⁹.

¶ Fides pro actu describit. q̄ est assensus ver⁹ et certus catholice veritatis ex infusa fide ꝓueniēs.

¶ Fides pro habitu acquisito sic describit ꝺ formiter ad descriptiones q̄s dat pb̄us de scia. arte ꝫ sapiētia ꝺ est habit⁹ ver⁹ et certus per auditū verbi xp̄i acq̄sit⁹ sicut dicit apls q̄ fides est ex auditu. et auditⁿ p verbū xp̄i Et augustl. ꝺr q̄ p scripturam sacram fides saluberrima gignit. Dicit verus. ad ꝺam errorū Cert⁹ ad ꝺam opinionū Adquisit⁹ p auditū verbi xp̄i. ad ꝺam. scientie. artis. sapientie et intellectus.

¶ Fides p obiecto. q̄q̄ dicitur ipsa ꝓpositio credita. vel aggregatio multoꝝ credibiliū seu veritatū catholicaꝝ vt h̄ hec. ē fides catholica ⁊c. Q̄q̄ ꝺr ipsa res significata p ꝓpōnem creditā seu catholicam. Et ita nulla res est quin possit cadere sub fide Q̄q̄ ꝺr ipsa ratio credēdi. et hec vna est oīm credibiliū. scz auctoritas prime veritatis reuelātis q̄ nunc videtur in enigmate. Et sub hac rōe ꝺr fides Argumentū nō apparentiū Secus erit duz videbimus facie ad faciem.

¶ Veritas impertinens ad fidē est que nec sequitur nec repugnat ad catholicas veritates

¶ Veritas sapiens fidem est veritas continēs aliq̄ vel aliq̄ que sūt ꝓxie de fide. cū aliquo vel aliquib⁹ adiūctis que nō ptinēt ad fidem seu catholicaz veritatē Et opposita falsitas ꝺr sapiens heresim. si io q̄ ꝺ adiūctuz ē sit tale q̄ nō possit vel debeat rationabiliter negari cuius nō sit de fide.

Determiatio in Concilio ostañ

¶ Ecclesia vel generale Cōciliū dū dictat aliq̄ regitiua. eccīaz ꝺcernentia. Papa non ē sic supra iura positiua q̄ possit sic pro libito disponē dissoluere. talia dictata per eccīam. eo modo et intentione. quib⁹ dictata. concluſa ꝙ sunt.

¶ Ecclesia vel generale Cōciliuz cuius nō possit tollere plenitudinem ptātis papalis. a xp̄o supnaturaliter et misericorditer collate. p̄t tñ vsum eius limitare sub certl. regulis ac legib⁹ in edificatione eccleſie. Et in hoc ē totⁱ⁹ ecclesiastice reformationis stabile fundamentum.

Incipit Centilogiū de conceptibus Magistri Johānis Gersonis Cancellarij Parisien. q eximij pfessoris in sacra pagina.

Sequit phemiū

Conceptū de virgine magnifi/cātes et implorā/tes cū illa que mē/te prius qz carne concepit Cuius nomē sanctū qui de se per salomonē loquit in pso/na sapiētie necdū erāt abissi q ego iā concepta erā Agem⁹ pauca de cōceptibus obedientes cōsilio ihū filij syrac Precurre aūt inqt prior in domū tuaz et illic aduoca te.et illic lude et age cōceptiones tuas nō in delicijs.q verbo supbo Sic agebat assidue illa.cui dictū est p angelū Ecce concipies in vtēo q pa/ries filiū Nā cōseruabat oia vba de filio.oferens in corde suo Cō/ferens et cū virginali sponso q cu stode suo Joseph Sepeqz reite/rans cāticū suū nouū Magnificat aia mea dnm Procedem⁹ p vba centū.et ptes octo.Apicijs Jhesu Joseph et maria.

Primū verbū

Conceptus in sua generalitate.dicit aut cō/cipiētis in vtero ppio vel alieno ad diffusionem seu cōicationē bonitatis per amorem Sic conceptus put q generatō repi/tur in omi re sicut q amor bm dio/nysiū Hinc orit illa descptio.q ē vis insita rebus.ex silibus.similia procreās vel concipiēs Cōceptus entis.est pmū oim conceptuū.quos concipit pmus deus.sit ad intra sit ad extra.Ad intra quidē de filio. Ex vtero ante luciferū genui te hic ens pncipiū de pncipio. De crea/turis vo loquit p Abam Ponta/ui in vtero meo et gestaui a vulua seu matrice mea Isaie.xl. Et in ge/nesi he sūt generatōes celi et tre Cōceptio entis pmi actiua nō est nisi de⁹ ipe concipiēs.sit ad intra sit ad extra Sed conceptio passiua dicit ipa res concepta sit ad intra sit ad extra Nec oportz ponere in creaturis conceptionē esse relatōez mediā realē inter deū concipientez p ductiōe q rē conceptā seu productam Esset enī talis relatio creatura de pendēs cū nō esset creatrix eēntia Et si nō esset sua dependentia,pces/sus esset infinitus aut eqliter siste/remus in pma dependētia create Cōceptio in diuinis actiua que ē pr concipiēs.dicit bm positionē ali quoz distingui se ipa a conceptione passiua que est filius Sic de spira/tiōe actiua et passiua dicerēt Que spiratio nō eq Apie vel vsitate c/ceptio noiatur.nec aliquo-mō ge/neratio dici debet z spiratio Cō/ceptus entis in vniuersali rex vte/ro.sic et amor incitās ad concipien/dū multiplex inuenit Diuin⁹ An/

gelicus.rōnalis ꝓialis vitalis et pure naturaꝝ ¶ Conceptus entis relatus ad ꝑmū ocipientē deū ſp est bonus.pulcer.nobilis.et generoſus.nec aliter eſſe pōt Secus ſi fiat relatio ad creaturas.q̄ concipiūt et ocipiunt.ꝑſerti ſi rōnales ſint q̄ libere.oceptus enīz pcōrū ſūt ignobiles.degeneres et ſpuriꝰ ſeu baſtardi ¶ Cōcept⁹ diuin⁹ interior ꝑmus eſt et ſolus q̄ nc̄ari⁹ Ceteri ſūt tpales.qz nihil in eōnū niſi ſolus de⁹.otra pꝓnē ſpēaliē et alios pbos.imo et theologos q̄ſoā qui vlia etiā realia poſuerūt eōna Quos et regula fidei et pariſien damnat articulus Quicq̄d eni eſt vel eſt creatura vel creatr eēntia Eternū aūt nihil eſt niſi de⁹ vel in deo In quo certe nihil ē q̄ nō ſit de⁹ ¶ Concept⁹ creaturaꝝ tot mōis variaī nobilitate.quot mōis in ſua pfectione q̄ bonitate et ocipiendi manerie diſtinguitur Ita q̄ nomē ibu ꝑm hūanitatē ꝑmū eſt et ſup exaltatū Deiñ nomē marie mr̄is ſue Deiñ ſūt angeloꝝ noia ꝑm hierarchias ordiata Lucifer ꝛo ceteroꝝqz noia ꝑm ſbſtātie ſue claritatē.noia ſūt dei.ꝫ ab eis ꝑ ꝑuationē lucis gr̄e deꝓrta ſeu otenebrata vileſcūt ¶ Conceptus q̄nto ſūt intimiores et intra manētes tāto ſūt pfectiores q̄ ecō tra ceteris parib⁹ q̄z oceptus extra ꝓdeūtes q̄dmodū diuinus concept⁹ eſt ꝓſus imanēs q̄ oſubſtātialis Ceteri ſūt in creaturis per reſpectū ad deū velut extra ꝓdeū/tes.tanq̄z noia ſeu voces q̄ verba dei Sūt etiā inī ſe diuerſi realiter et ſi fuerint intra manētes ſūt ſepe accn̄tales Quicq̄d ſit de ponētib⁹ q̄ eēntia rōnalis aie germinat ſuas vires q̄ potētias cōſbales cuiuſmōi ſūt intellectus et volūtas q̄s eſſe accn̄tia onaturalia quidā tradūt ¶ Concept⁹ ꝑmi cōcipientis ad extra nō ꝑt tāliter eſſe equiuocus nec penit⁹ vniuocus ꝫ analogus dici ꝑt ꝓpter aſſīlationem aliquā ad fōrm entis.quā cōicat ꝑmus ocipiēs.vel ex nihilo vel ex vtero matie ꝑme.vel ex vtero obe diētialis potentie que latior eſt in oīmi re ¶ Concept⁹ entis tāto nobilior eſt atq̄z generoſior q̄nto pl⁹ habuit de actualitate q̄ minus de potētialitate q̄ tribuīt matēie Secus de poſſibilitate ꝛtuali forme que tribuīt q̄ q̄nto ē multiplicior tāto eſt vnitior q̄ ꝑ pauciora ſuā oñs pfectionē Cōn de multiplicitate ex materia oſurgēte ¶ Cōceptus habiti de deo.pñt ſub ordie q̄ntuplici notari ꝓzim⁹ eēntialiū. ſpectantiū ad eſſe Secōs eēntialiū ſpectantiū ad actiones vt intellectualitas.volūtas Tertiꝰ obiectorū vt intelligibile volibile Quartꝰ eēntialiū ſpectātiū ad ꝓſonas.vt intellect⁹ potēs ꝑ intelligibile adequatū Et volūtas volibile infinitū Quitus eſt oſurgēs ex ꝓzi ordine vt ſcilz identitas.Equalitas Silitudo Et qz totuz nc̄ariū ꝑcedit poſſibile eē intelligam⁹ ex iſtl. ꝓducta intelligibilia et volibilia

ad extra. qualia otinet ratio dei/
tatis nõ sicut subiectũ passionẽ ꝫ
sicut causa effectuz sub triplici ge
nere cause. quas in deo semp coin
cidere nõe est que sũt Efficiẽs fõz
lis. nõ intrinseca et rei ostitutiua. ꝫ
exẽplaris et finalis causa.

Secũda particio de cõ
ceptibus anime rationalis vel ho
minis in speciali.

Onceptiones in
oĩi creatura repibiles re
periũtur in hoie qui ꝓterea dicit
oĩis creatura seu minoz mũdus.
Ihe sũt oceptiões intellectualis. ſ.
Rõnis Dialis vitalis et pure na/
turalis Eq̃uoca insup virtute et
analoga libera quoqz et seruilis.
moralis veniqz et artificialis.
Cõceptus cognitiui fõzliter de q̃
bus solis deinceps erit sermo. cũ
affectiuis sũt in triplici genere ꝑm
tres aie rationalis vires seu potẽ
tias ꝑncipales in vtero suo. q̃ sũt
mens supioz ꝑma Ratio vel sẽsus
interioz scda Et sensus exterioz ctia
Cõceptiones in vẽtriculis aie
rõnalis solent geminos fructꝰ seu
oceptus afferre Qm̃ aliqui sũt co
gnitiui vel appẽsiui Alij vo affe
ctiui Concipe aũt dicit q̃si simul
capere et intelligere quasi intꝰ legẽ
q repire in mẽoria. q̃i itez parere
Cõceptiones in vtero sẽsus ex/
teriozis sũt in genẽ q̃ntuplici scilz
q habet vterus iste quinqz sinus
ꝑncipales quos dicimꝰ Visũ Du
itũ Olfactũ Gustũ Tactũ de q̃/
bus nõ est hic dicenduz ꝑ singula
vt si sensus sint eiusdẽ spẽi in oibꝰ
ꝑfectis aialibus Et que sũt ꝓpria
cuiuslibet sensus obiecta cũ simili/
bus Cõceptus exterioẽs istoz
sensuũ. talẽ hñt ꝑmitatẽ q coozdi
nationẽ ad reliquos interioẽs no
biliozes. q nequeũt absqz ipis gi
gni Qm̃ oĩis nr̃a cognitio q dis
ciplina intellectiua fit ex ꝑexistẽte
cognitione sensitiua ꝑm pb̃m. qui
dat hoc signũ Quia deficiẽte no
bis vno sensuũ a natura. deficit q
notitia ꝓpria de sẽsibilibus illius
sensus Cõceptus exterioris sensꝰ
in suis q̃nqz ventriculis sũt inicia
les. et ergo substãtiales. respectu o
ceptuũ supioz vnde ꝓdeũt oẽs
ꝓphetice oceptões. quas in tria
genera diuidimꝰ. Naturalẽ Ratõ
nalẽ Moralẽ Quaz sũt multe spe
cies a pb̃is ordine miro tradite
Vt sub naturali Metaphysica de
eẽntijs rerũ Mathematica de nu
meris q figuris Physica de moti
bus Sub rationali seu ꝑmotinali
grãmatica. logica. rhetorica Sub
morali Ethica yconomica Politi
ca Quibus addite sũt oceptões
artiũ mechanicaz varie. nec h̃ nu
merãde Concept' exterioz̃ sen
suũ nequeũt fieri ꝑ reflexionẽ cõ
cipientis sup̃ conceptũ suũ Nõ eni
est sensus virtus. supra se reflexiua
Sicut oculus nõ videt se videre.
nec auris audit se audire. q ita de

reliqs Sola enī ꝟtus intellectiua se supra se pfecta reditiōe reflectit et reducit Quod maxime patz in intellectu primo qui deus est. vbi monas gignit monadē. q in se suum reflectit amorē. que reductō p fecta est. nec aliter esse potest ne sit ociosa ¶ Conceptus exterioꝝ sensuū. sicut sūt simplices absqz cōpositione enūciatiua Jta nulla est in eis falsitas. qualis in cōceptibus oplexis et iudicialibus inuenim⁹. Et ita visus aspiciēs baculum in aqua nō fallitur. sed fantasia vel ratio. si iudicet ipm fractū ¶ Conceptio in matrice q̄nqz sensuū sēp est naturaliē pulcra. quia modum habet speciē q ordinē ꝓput alie res oēs que nō ꝓducunt. absqz numero pondere q mēsura. q hec dicitur vēitas vel nobilitas naturalis indelibilis re stante Secus de veritate cōplexa signi/significātis ad placitū p opationē intellectus ¶ Cōceptiones sensuū exterioꝝ dāt occasiū frequēter sensui interiori et rationi vel menti iudicanti q̄p errent in suis ocептibus vt falsi defozmes mōstruosi et ignobiles falsitate scilz signi. et defozmitate vicij q hoc pro statu nature posterius destitute. nō ꝓmitus institute quō homo non fuisset decept⁹ nec vigilās nec somniās. dño ꝓuidente. q intellectu regulāte. respcu omniū potentiarū in tota generatiōe ocептuū ¶ Concept⁹ exterioꝝ sensuū sūt simplices. et expimentales geniti naturali nēcitate ab obiectis suis ꝓxīs. vel cōibus. actualiter manētib⁹ per spēs suas impssas. etiā dū obiecta pereūt vel subtrahūtur Exēpla sūt plurima de sono et de visibilib⁹ radiosis ¶ Cōceptiones exterioꝝ sensuū iudicātur falsē turpes et distorte ex ēb⁹ ꝓncipaliē. quoꝝ ꝓmū est indispositio organi vel vētriculi quo fit cōceptio ¶ Alterū est indispositio medij per q̄ spēs obiectoꝝ trāseūt ad sensus Tertiū est distantia obiectorū per ꝓpinquū vel remotuz imꝓportionata.

Sequit̄ tertia partitio

De conceptibus interioꝝ sensuū.

Conceptōes plures et nobiliores fiūt in scō anime ratōnalis vtēo interiori organico. sicut traditiones q̄s recipit a sensationib⁹ tanqz semia. sūt spūaliores. et potētia ocipiēs illic ꝓpliozis ꝟtutis est. Jtrū vero sola rōnalis anima sit subiectū inhesionis oim ocептuū suoꝝ. vl̄ totū opositū ex organo q anima. prohibleuma videt̄ ꝓput de subiecto materialiū accidentiū ¶ Dicūt alij q̄p solā materiā informāt q̄uis totū opositū denominēt. Sic visio que causat̄ ab anima rationali vtiqz indiuisibili. inheret sibi soli q̄uis totuz oculū vel hoiem videre denominet ¶ Cōceptiones interiores et organice. q̄uis fiāt originaliē et radicaliter a corde. tñ pficiunt̄ in cerebro. velut in triplici ventre.

ꝑm tres capitis ꝓticulas aut cellu las Quarũ anterioꝛ que maioꝛ ẽ continet vim ſenſus cõmunis cũ imaginatiua Scõa vero que me/ diocris eſt.cõtinet fozmatiuã.ſeu cogitatiuã.cuꝫ eſtimatiua Tertia vero poſterioꝛ et minoꝛ otinet re/ tentiuã cũ memoꝛatiua Dicuntur alijs nomibus Sinciput.occiput. interciput.ſeu mediũ in capite.

Cõceptiones ſenſus omunis.ſũt tot ſimul quot fiũt per ſenſus exte rioꝛes ſingulos.etiã in animalibꝫ ꝑfectis Ex quibus oceptionibus alie et alie pullulant imagines et fozme per aſſociationes et obina tiones varias factas taꝫ in ſenſu omuni qꝫ in fantaſtica q eſtimati/ ua virtute Quod ingeniatuꝫ eſt a natura.ꝓpter ꝓcreationẽ neceſſa rioꝛũ ad vitã.Dũ nõ habent aia/ lia ꝑfecta alimentũ oiunctuꝫ ſicut plante vel animalia ſolũ tactũ ha bẽtia.ſic̃ patet in cõchis q oſtreis Conceptiones virtutis fozma tiue cũ eſtimatiua ꝑcellũt in multi plicatione oceptuũ etiã in bꝛutis ſuꝑ virtutẽ ſenſus omunis.qꝛ mul tiplicius ſepare et cõiungere ꝑñt imagines cũ intentionibꝫ et vtraſ qꝫ ad inuicẽ per vim eſtimatiuam que ex ſenſatis elicit inſenſata.vt ouis ex figura lupi elicit inimici/ ciam Niſi dicamus hoc pure natu raliter fieri.quẽadmodũ ab igne fugit aqua in lignis viridibus.et exterioꝛes ſenſus qui ſimplices ſũt hoꝛrẽt otraria per nature ſenſus vel naturalẽ inſtinctũ Cõceptõ nes in hoc ventriculo medio cellu le cerebꝛi poſſũt oturbari in bꝛu/ tis et plus in homibus ex contur batione ꝓpꝛis cellule qua ꝓpꝛi nõ impedita poteſt nihilominus iſta ſcõa multipliciter oturbari vt nõ ocipiat vl eliciat niſi mõſtruoſos partus.maxime dũ accipit rerum ſimilitudines ꝓo rebꝰ veris ad ex tra vt facit ſomniãs Poteſt inſu/ per vẽtriculus tertie cellule cõclu/ di.ne pariat memoꝛãdo exiſtenti/ bus ꝓmis ſanis Cõceptõnes in vtero fantaſie bꝛutoꝝ animali/ um et irrationaliũ.variantur per diuerſas induſtrias ex variatõne complexionũ armonicaruꝫ adeo qꝫ peruenĩũt ad rationis induſtri as quodãmodo ꝓcipiendas Juxꝝ regulam dionyſij.qꝫ ſuprema infe rioꝛũ iungũtur infimis ſuperioꝛũ. Cõceptus irrationaliũ non ſũt nobiles vel ignobiles fozmaliter quia non habent vt homines.cõ/ iunctã rationẽ per quam regulari poſſint aut debeant.ſed impetum motõnis obiectalis inſequũtur vt pulcri ſunt vt ira in cane et in vul/ pibus aſtutia Conceptiones in ſcõo rõnalis anime vẽtriculo plꝰ per audituꝫ diſcipline et nobilius multiplicantur.qꝫ per alios ſẽſus qꝫuis viſus in ſe ſit nobilioꝛ qꝫ au ditus. Conceptiones vltime et poſterioꝛis cellule cerebꝛi que me/ moꝛatiua dicitur ſumũtur cum cir cumſtantia ꝓteriti.Et illic ſpẽs

quasi sopite dicūtur nisi fuerint excitate per vias ingeniatas a natura vnde fātasmata fluūt et ffluūt de cellulis anterioribus et medijs in postremā et ecōtra ¶ Cōcept' formari pñt ab anima rōnali mediāte spū.qui est primū aie instrumentū in cellulis cerebri et hoc de rebus ad extra nō ita sensatis.sic dcipitur mons aureus.et colores medij in nubibus et yride imo et quidditates sbstātiaz per discursum et resolutionē sic formātur in ventre rōnis qz pro statu vie non intuitiue cernunt Alioqn intellectus dgnosceret panē nō esse in hostia cōsecrata ¶ Cōceptus pñt gigni ab aia rationali in cellulis cerebri qui ꝓpter diunctionē rōnis et imperiū eius dicerent liberi nō inēnlice sed denoiatiue.quorū aliq̄ sūt nobiles et actus impati virtutum Alij ignobiles vicioz ¶ Cōcepti ones naturales seu sermocinales de qualibet scia pñt formari i cellulis cerebri per verba exkioza ad placitū significātia cū nutibus et signis.quēadmodū videmus in pluribus qui garriunt de diuersis sciētijs de q̄bus intelligunt ꝓrie plus q̄z ceci de coloribus.quales dicebat apulegius philosophari solis aurib' Et de q̄bus accipi pt dictū xpi sumptū a ꝓ his q̄ audi entes nō intelligunt Tales pbus vocat incōtinentes tpe passionis qui loquūtur empideocleas et sententias graues quas mente nō sē tiūt ꝓut ebrij et pueri ex sola fantasia multa dicūt.et alij multi qui carent iudicio rationis

Sequit quarta partic̄ō

De conceptu entis in speciali.

Qonceptio entis

simplex.ꝑmus est inē oēs ceptus.tam in deo q̄z in creaturis In deo quidē.dū pater cōicat esse suū et essentiā.que idez est filio Et ipe cū filio cōicat spūi sācto In creaturis autē.cōicatur ꝑus esse.que omunicatō est q̄dā dcipe.his quidē clarius.his autē obscurius ¶ Cōceptus simplex entis est primū ꝑncipiū incōplexum apud vtentes rōne vel intellectu. Nec aliq̄d vere et sincere dcipitur nisi resolutio fiat.ad hoc cē ¶ Cōceptus simplex entis sincerus q eli citus nō habeē in via naturalie et de cōmuni lege.nisi ꝑ mltas abnegationes q resolutiones fact' ab intellcu.q̄ fūdat se in hoc lumie diuino signato.sup eū.q̄ omne impfectum nēario reducit ad ꝑfectū.sic potētia ad actū.et ꝑuatio ad habitū ¶ Cōceptus simplex entis.recipitur multiplicie in se Et in passionibus suis ꝑmis que sūt.vnum verū.bonū.pulcrū.nedū intellcualibus rōnalibus et cognitiuis.ꝫ suo modo generaliter in oib' creaturis. ¶ Cōceptus simplex entis in viatoribus hoibus recipi pt et gigni tot mōis quot modis ceris

q̃buslibet creaturis vñ ocipi põt ens p̃mo nat̃aliter sicut amor et bonitas Scõo potẽtialiẽ vt mẽoria meminit sui ꝑm Augustiñ. Tertio hitualiẽ sicut p hitũ adquisitũ vel infusũ Quarto obiectaliẽ per spẽs ꝓprias sensibiliũ Quinto obiectaliter p spẽs alienas oponẽdo diuidendo ratiocinãdo abstrahẽdo Sexto spẽaliẽ in hoie p noia ad placitũ significãtia Tandẽ intuitiue in pria ¶ Cõcept⁹ simplex entis genitus p intellẽm viatoris in vtero pure intelligẽtie si diu pstere posset sine omixtione solicitudinũ fãtasmatũ q ocupiscentiarũ illi merito sincera vitas diceret. q agalma pulcerrimũ q p̃ciose margarite claritas fulgens in mẽte Et talẽ appellabat aug⁹ pro statu vite sincerã vitatẽ q̃ mox instar cozuscationis vt illuxerit. resozbeẽ et involuitur. nubeculis fãtasmatuz. si nõ stabiliat mens ¶ Cõcept⁹ simplex entis accipiẽ hic in via de cõmuni lege ñ intuitiue. ꝛ septẽ alijs mõis in genere. scz per expientiaz et resolutionẽ seu depurationẽ q̃n q̃ mõis et duob⁹ p impositõez q auctozitatẽ seu fidẽ alteri⁹ seminãtis ¶ Cõceptus simplex entis acceptus per expientiã est aliq̃ pure vagus q ofusus. vt hoc ens qz qui dicit hoc ens dicit ens imo et qui dicit nõ ens dicit ens. q ita de silibus entis acceptionib⁹ cũ imp fectione vt ens in potẽtia ens analogũ. ꝑm q̃d et otingẽs creatũ. et depẽdẽs ¶ Cõceptus simplex entis acceptus p abstractionez q resolutionẽ purioz ẽ q determinatioz q̃ꝫ p̃cedens Et habz q̃tuoz gradus Un⁹ est dũ accipiẽ ens cõiẽ et analogice. ad ens creatuz et increatũ Scõs est ad ens increatũ. et sam creatã Tertius est ad ens creatũ carẽs imp fectione q̃licũq̃. Quartus est ad ens simplex vnũ et p fectũ quo nihil mai⁹ seu meli⁹ cogitari p̃t. verꝫ est q p̃ supposita fide p̃ñt hri oceptus altioẽs etiã p intelligentiã de btissima trinitate. et p affectionẽ anagogice sublimatã de torrente voluptatis fontis vite ¶ Cõceptus simplex entis habitus per impositionẽ. vt apud pbos vel p fidẽ vt apõ xpianos significat et repñtat aliq̃d quicq̃d illud sit quo meli⁹ cogitari nõ põt et hec est cognitio q̃d nomis. seu quid nomẽ significat cũ qua stat. ignozãtia vl dubietas. si res significata sit aut q̃d sit. Sed nequaq̃ dũ habeẽ oceptus rei p intelligentiã nedũ intuitiue. sed abstractiue mõis dictis ¶ Cõceptus simplex entis iste quo mai⁹ cogitari nõ p̃t dicit pelagus q̃dã eẽntiale infinitũ ꝑm damasc. q̃d nc̃ario est eẽ suũ. q solũ nc̃e esse p eẽntiã et vnũ et verꝫ et pulcrũ. et bonũ Cetera aũt oia per pticipationẽ et q̃ndã imitationis analogiã Et sunt hec ita certa de deo apud illos qui ocipiũt resolutiue purũ esse. q dubitare nõ p̃ñt. qz sũt p se nota intellectis ẽminis taliũ Nihilomin⁹ teneatur regula dionysij ad galum

ꝙ si q̄s videꝫ deū intellexit qđ vi
dit.nō ipm ꝺtemplatus est sed ali
quid eoꝝ ab ipo exītiū q ognito
rū.hoc vex est de lege cōi qz non
videtur intuitiue hic et nūc ¶ Cō/
ceptus simplex entis nullo mō ꝑt
esse verus bon⁹ et pulcer nisi cara
cterisatus seu sigillatus et fōztus
et q̄dāmō viuificatus sit ab ente
ꝑmo simplr quo mai⁹ excogitari
nō ꝑt.cui⁹ nomē est vnicū.sanctuz
q bñdictū in secula Cōcurrūt aūt
in ihū duo noia ꝑma et supzema.
Unū increatū qđ est ipm eē purū
dei sibi soli ꝯphensibile Aliud cre
atū.qđ est hūana naťa que sicut
est ꝑfectissima creaturaꝝ.sic ē no/
men exaltatū et magnificatuz sup
oñe aliud nomē Portiť aūt deus
plura noia ꝙ negationē intellēus
ꝑut in opusculo de mōis signifi/
candi habz dici Deus ꝺm Bona
uenturā in breuiloq̄o diciť lux.vt
est ratio ognoscēdi oia.diciť spe/
culū.vt est rō ognoscendi visa et
aꝓꝓbata Diciť exēplar vt est rō
ognoscendi ꝑdispōsita.diciť liber
vite vt est rō cognoscēdi ꝑdestina
ta q aꝓꝓbata Est igiť liber vite re
spectu rerū redeuntiū Exēplar vt
exīstentiū Speculū vt euntiū. Lux
respcu oim Et ad exēplar spectat
ydea x̄bū ars q rō Idea ꝺm actū
ꝑuidendi.x̄bū ꝺm actū ꝓponēdi.
ars ꝺm actū ꝓsequēdi Ratio ꝺm
actū pficiēdi q̄ntū supaddit rōm
finis vel intentionē Cognoscit in
sup ꝺtingētia infallibiliť.Mutabi
lia imutabiliť.fuťapñtialiter. ꝛpa
lia eternaliť qz ꝙ se ipm eēntialiť.

Sequitur quinta partī tio de conceptibus complexis.

Conceptus cōplexi
quos oz̄ones dicim⁹.capi
unt euidentiā q q̄si vitam
imoztalē et eťnā per viuificationē
entis ꝑmi simplicis.ꝺm triplex ge
nus cause efficiētis.fōzlis vel exē/
plantis et finalis Recipieñ vt ab
efficiēte vnitatē.modū.et mēsurā.
Recipieñ vt ab exēplante seu foz/
mante spēm numexꝝ et x̄itatē Re/
cipieñ vt a finiente ozdinē pōdus
et bonitatē Et q̄bus oñibus nēca/
rio cōsurgit pulcritudo.de q̄ lau
datur pulcerrima mulieꝝ in canti
cis cāticoz̄. ¶ Cōceptus cōplexi
quos dicimus rōnis.diciť ꝙ se
noti.dū ꝺceptus simplices ex qui
bus ꝺponūtur apꝑhensi.redduntꝑ
ptinus ꝺplexionē euidentez in lu
mine rōnis intellectiue vt de quo/
libet esse vel nō esse.cui nō contin
git intellectis terminis dissentire.
Tales vtiqz sūt cōes animi conce
ptiones.et ebdomades.q ꝑme im
pressiones q ꝑma ꝑncipia ¶ Cō/
ceptus ꝺplexi dicunť euidentes.q
recipiūtur ab intellēu nō solū a su
periozi ꝙ lumē intelligētie. ꝛ etiā
ab inferiozi ꝙ certitudinē sēsualis
exꝑientie.vt ꝙ ignis est calidus q
ꝙ absinthiū est amarū ¶ Conce/
ptus cōplexi oñs medij diciť q
nō recipiūt euidentiā.nisi per ꝛdu
ctionē seu resolutionē ad ꝺceptus

erpimentales ꝑmos vel scõos. q̃ dicunt cõclusiones. sicut habetur in ꝑma pbia ⁊ in prudẽtia. ⁊ in arte. et in oñi scia Et hoc nõ intelligitur de cognitione dei que nullatenus est discursiua aut opositia nec de ãgelica ognitione q̃ a multis similit ponit nõ discursiua saltem in plurib⁹ nõ ꝺec⁹ in nobis hic in via ¶ Cõceptus compleri sicut et incõpleri. reperiunt in hoib⁹ pro statu nature destitute frequẽt abortiui vel turpes et spuriꝫ ꝓpter indispositionẽ matricis anime rõnalis. ex mala dispositione corporis vel praua ꝺsuetudine vt aliũde multis mõis Prosũt aũt ad fecũditatẽ ⁊ decorẽ Jngeniũ clarũ exercitiũ elẽm. ⁊ ociũ sẽm. seu deuotũ ⁊ sobriũ ¶ Cõcept⁹ opleri tãto sũt diformiores. ignobiliores. et vitupabiliores. quãto ꝓpinq̃ores sũt primis cõceptibus euidẽtibus qui per expientiã supiorẽ vel inferiorẽ accipiunt. dũ degenerãt abeis. nec imitant eos. assimilatione perfecta quẽadmodũ culpabilior est errãs in ianuis ⁊ meridie q̃z de nocte. et turpior iudicat sy mea q̃ deficit ab hominis figura q̃z que videtur imitari ¶ Cõceptus compleri in vtero mẽtis geniti ꝑ semina primoꝝ ꝓncipiorũ oplexorum vel incõplexorũ. sunt nobiliores et generosiores. ceteris paribus. q̃z geniti per semen expientie sensualis Propterea scientie morales que respiciũt particulariores act⁹ hominũ super oñes minus habent certitudinis. Similit et scientie nõ abstrahentes a motu et a matẽia sed mathematice ꝓpter abstractõnem hui⁹mõi sũt in ꝑmo certitudinis gradu quo ad nos. ⁊ pro isto statu ¶ Conceptus opleri sunt et pfit in vtero mentis vel rationis gigni pulcri nobiles ⁊ certi per semen experientie sensualis sed non absq̃z semine cõciliante seu fouente primi luminis intellectualis. in quo vident prima ꝓncipia practica moraliũ. vt ꝙ nemini est iuria facienda vnde potest elici scientia pure speculatiua. de virtutibus ꝑ deductionẽ ratõnis logica mediante. que ad hoc inuẽta est ne paralogisãdo falleremur. ¶ Conceptus opleri variant in nobilitate et ignobilitate moralit ꝑ varios gradus quales solẽt assignari in certitudine vitatũ sub numẽo q̃ntuplici ꝑm accessũ vel recessũ a ꝑmis ꝓncipijs moralibus per se notis. Jn ꝑmo gradu sũt ꝑma ꝓncipia Jn scõo ꝺclusiones euidẽter ꝺsequẽtes Jn tertio sũt ꝓpones ⁊ articuli ex auctozitate diuina susceptι Jn q̃rto ꝺclusiones incertitudinaliter deducte Jn quito sũt cõclusiones ꝓbabiles et de fidei pietate ¶ Cõceptus opleri de diuinis et spiritualibus sunt ex se et via nature generosiores et robustiores q̃z de creaturis si capacitas vteri rationalis et intellectualis ad eorũ susceptionem ⁊ nutri

tionē hꝫet armonicā ꝙ expeditaz dispositionē ḋa q̄ sunt ꝑma in natura. sūt in se certissima. ¶ Concꝑtus cōplexi formanť in vtēo rōnalis aie nobili⁹ ꝙ generosius per semē fidei simplicis et incorrupte. qꝫ per semē solū pbie triplicis. naturalis. rōnalis. ꝙ moralis. q̄uis hoc semē adiuuet vehemenť si receptū fuerit ogruēter ¶ Cōcept⁹ opleri solēt gigni satis oformiter in scḋo vētriculo vel sinu matricl. aie rōnalis. quoꝝ vn⁹ dicit ognoscitiuus. recipiēs semen entis Ali⁹ dicit affectiu⁹ recipiens semen bonitatis ¶ De quorū quolibz erit sequens sermo.

Sequit sexta particla

¶ De conceptib⁹ intelligētie in vtero. non vtentis organo corꝑali

Cōceptus in vtero

rationalis aie in vētricḷo intelligētie nō vtentis organo corꝑis. ꝑrie sūt ꝺceptiōib⁹ āgelicis sic supma inferioꝝ iungūtur infimis superorū. nō quin intellect⁹ imediate formet a deo. non ab alia intelligētia ꝑm errorē aliquoꝝ. et hoc quo ad tria que sūt natura. gra. ꝙ gloria ¶ Cōceptiones aliq̄ dicunt immediate fiēi in vtero intelligētie hūane non quin reḋrat obiici pūtatio et luminis spiritalis irradiatio. et spēs intelligibilis. q̄ mediat inť potentiā et obiectū. sic in visione corꝑali. mediat spēs colorꝭ inť colorē ꝙ visū nec min⁹ dicit color immediate videri. ḋa nihil mediat inť potentiā visiuā ꝙ actū sue visionis. qḋ si cōtingeret. visio mediata diceretur. aut reflexa ¶ Sic in ꝓposito ꝺceptōnes intelligētie q̄liscūq̄. ꝑter ꝑmā que de⁹. sūt accētia vel actus. ab intelligētia distincti. qz ꝑm articulum ꝓsieñ nulla intelligentia creata. est sua intellectio vñ patz ꝙ intellect⁹ possibilis ponēdus est in angelis qui idē est essentialiter cū agēte. sed diuersi sūt respectus. Ita q̄z sic angelus malus esset sua beatitudo. qḋ esse nō possit ¶ Cōceptiones intellectus hūani nō fiūt ab intellectu agente in intellectuz possibilē. tanq̄z intellectus agens fiat cognitio possibilis intellectus q̄tenus sint idez intellectus realiter que ꝑm ecclesie determinationē ē ꝓpria homis forma. agens cōceptiones suas in seipo essentialiter ab eo distinctus. ¶ Cōceptiones intelligētie humane nō fiūt hic naturaliter in via. nisi coniuncto fantasmate Secus de miraculo vl ꝑuata lege vt in paulo. ꝙ in moyse et in virgine bñdicta Alioquin raptus et ꝓphetie. tā in vigilia q̄z in somno. possent accidere naturaliter vt Auicēna mentitus est. in fauorē secte machometi epilentici. ꝙ cōtra dictuz sancti Petri ꝙ volūtate humana nō est allata ꝓphetia ¶ Cōceptiones intelligētie humane nō fiūt ꝑ impssionē vel separatarū. q̄ nō sūt de⁹ vt plato dr posuisse Nec ꝑ solam inspectionē

fantasmatũ.vt aristl.dixit nec per influxũ solũ intelligentie vel separatarũ intelligẽtiarz.vt Auicẽna posuit nec p actualẽ inclusionẽ rei intelligibiliuz in aia.vt alij fabulati sũt. Sed dicatur ex dictis verꝰ catholicoꝝ modus q aia in sui ꝑma creatiõe est sic̃ tabula rasa ꝛ q capit sciam suã a sensibꝫ ꝛ a fãtasmatibus p abstractionẽ ab hic ꝛ nũc et a mãtia Et ꝓinde scia ẽ de nãrijs ꝛ ẽcnis.et impossibilibꝫ aliter se hr̃e q ꝛ nõ accipit intellectꝰ res vt in actu.ꝫ vt in aptitudine.q̃ aptitudo nãria ẽ. nõ quidẽ in se vt sonat positio aristl.sed in deo q̃ nihil est ẽcnũ.nisi deus.vel in deo Et in hoc cederet positio platonis.ꝺm interp̃tationẽ augustiniq deus est ẽcna cã rerũ dim in essendo.supple aptitudinalit̃ ꝛ rõ ẽcna cognoscẽdi.supple exẽplarl. vl idealis.ꝛ ẽcnus ordo viuẽdi tanꝫ cã finalis Conceptiones humane intelligẽtie poterãt ꝑ statu natuẽ institute.fieri de insẽsibilibꝫ per abstractionẽ a motu et a materia et a suis appendicijs Et in illis cõceptionibꝫ potuisset hõ.sincerit̃ ꝑsistisse.ihinc Augꝰ Que cã cur ꝑmã lucẽ acie fixa videre nõ possis.nisi vtiqz infirmitas? Et q̃s eã ibi fixit nisi vtiqz iniq̃tas! Cõceptões intelligẽtie ꝑ statu nature institute.videnꝫ potuisse fieri.nedum per aspectionẽ vel inspectionẽ fantasmatũ vt hic in via.ꝫ p irradiatõz a supioꝝ intelligẽtijs et fortasꝭ a sensibilibus creaturis aliter q̃ꝫ p sensuz.vt per intelligentiã q̃ ẽtua liter et eminẽter ꝺtinet vires sensituas Cõceptiones anime separate videnꝫ aliter fiẽi posse frequẽter q̃ꝫ per miraculũ.per susceptõz speciẽz.tã ab intelligẽtijs q̃ꝫ a sẽsibilibus per naturalẽ sui luminis irradiationẽ.licet imꝑfectius multo q̃ꝫ in angelis.aut in statu innocentie Conceptiones humane intelligentie hic in via.de ꝑmo ente triplices esse possunt Quedam faciales et intuitiue sicut in paulo moyse et maria.licz in raptu q̃dã Quedã speculares.ꝛ sincere sine fantasmatũ inuolucro.licet transitorie ꝛ raro Quedã coniũcte fantasmati ꝛ cõtinuo Conceptões humane intelligẽtie speculares ꝛ sincere videtur potuisse fiẽi per reflexionẽ intelligentie super actus visionis intuitiue.q̃lis fuit in paulo imo qualis est in beatis Est ãt visio seu cognitio vnitiua in experientia obiecti p̃sentis in se vel in sua specie ꝑꝛia.vel in supemineti repꝛesentatione qualẽ deus habz Cõceptões humane intelligẽtie sũt oms.vel intuitiue vl abstractiue videant.qui tale aliud ponẽ voluerunt.Forte q sũt alie et alie conceptiones obiecto ꝓsente et absente.

Sequitur septima partitio de cõceptionibus volũtatis in speciali.

Centilogiū

Conceptões in vte
ro vl macce ratōnalis aie
tot mōis possūt multipli/
cari. quoaz ad potentiā appetitiuā
quot modis variātur. quo ad ap
prehensiuā. seu cognitiuā ¶ Cōce
ptiones appetitiue nobiliores q li
beriores sunt in suo genere ceteri.
paribus. qz cognitiue. nisi degene
rent in viciū. sicut dicitur de pecca
tore. q cōcepit doloreꝫ et peperit
iniquitateꝫ. que duo pertinent ad
affectiuā ¶ Cōceptiones affectiue
nequeunt fieri sine preuia cogniti
one separata vel cōiuncta Sepa/
rata/ deus est. coniūcta vero ratō
Concursus autē dei generalis. nō
impedit libertatē imo causat. for/
tificat. et actuat. qz̄uis non necessi/
tet. quia tolleret primū motuz suū
¶ Conceptiones affectiue possūt
gigni et cōtinuari. facta presenta/
tione obiecti diligibilis. per ogni
tiuā. qz̄uis indistincte etiam. vl cō
fuse Obiectalis autē presentatio.
siue agat in voluntatē et cum vo
luntate. ad productionē volitionis
et nolitionis. siue nō. vt aliqui vo
lunt. vt corpus in spiritū Nihilo/
minus nulla cōsurgit inde necessi/
tas. illibertans voluntatē ¶ Con
ceptiones affectiue osequētes ad
conceptū primi entis. serenū et pu
rum. sunt nobiliores. sincere. et de/
lectabiles. supra humanū sensum.
Unde beati predicantur mundo
corde. et qui gustant de duodeciz
fructibus ligni vite ¶ Conceptio
nes affectiue. tanto nobiliores sūt
et iocūdiores quāto se magis im
primūt et coniungunt primo enti
vice otraria ad cōceptiones affe
ctiuas de sensibilibus. que sunt im
puriores. fetidioresqz. quo sūt in/
timiores. diūctiores qz. vt tactus
et gustus. Preterea iocūdissima sūt
et castissima diuini amoris cātica
que suuz resonant amplexuz. oscu
lum. q gustum. sed nō infectis cor
de ¶ Cōceptiones affectiue nobi
litatem et libertatē suscipiunt. ab
intrinseca rationalis anime libta
te. que est liberū arbitriū id ē libe
rum de ratione iudiciū consistens
ex tribus. que sunt facultas. ratio
q volūtas Un patet q actus vo
luntatis duplicē otingentiam sor
tiūtur dum effectus naturaliter p
deuntes habeāt nisi tm vnā. respe
ctu prime cause. ¶ Conceptiones
affectiue rationales adeo sūt libe
re ex vi sue originis q huili neces
sitate nequeūt ab anima precedere
qz̄uis alique nēario formētur vt
prime complacētie. osequētes pri
mas apprehensiones. que non ha
bent laudez q vituperiū sicut nec
formalē arbitrīj libertatez ¶ Cō
ceptiones affectiue rationales et
intellectuales vt rationales sunt q
intellectuales differunt in nobili
tate et libertate a brutalibꝫ q hui
les sūt impetus cōsequētes obie/
ctales Nō sic ille precedūt ꝫ a lib/
tate volūtatis. nō qualicūqz ꝫ ar

bitrij libertate. que potest agere q nõ agere. aut in suspenso te tenere post ꝓsentationez obiecti. quãuis hec ꝺditio non sit de libertate volũtatis simplicit sed ex impfectõe ꝺsurgit in actibus suis. qui possũt esse et nõ esse. ꝓterea libertas arbitrij. nõ ponitur in deo ad intra. sed bene ad extra ¶ Fit aũt suspẽsio vel negatiue nihil volẽdo. vel positiue. se ad alia diuertẽdo. vel ꝑm aliquos. per actuz exꝑimentalem mediũ inter velle et nolle ¶ Conceptiones affectiue duos habent sinus vel vẽtriculos in vtero ratõnalis anime. qui nominant a pbis q theologis ꝺcupiscibilis q irascibilis vnde gignũtur et prodeunt oñes anime passiões. circa quas sũt virtutes. sub tpancia q fortitudine ꝺstitute. duz per prudẽtie directionẽ fiãt cõformes recte rõni que regula est agibiliũ humanoꝝ ¶ Cõceptiones affectiue pñt circa rẽ eandez diuersificari. et circa diuersas vniri virtute rationalis anime. sicut in affectiua sic q in cognitiua. nec in istis est mendaciuz ¶ Determinatio aũt volũtatis ad ꝑmũ velle nõ fit nisi a seipa per formale illud velle sicut determinatõ diuine volũtatis ad extra rspicit determinationẽ in effectu ꝓterea si futurus sit effectus. dicit determinata q si nõ de possibili. q̃n sẽper ante positionem fieri nõ possit. ¶ Cõceptiones affectiue vehemẽtiores sũt et efficaciores ceteris paribus q̃ cognitiue imo sine eis lãguidi sũt ꝺceptus cognitiui. velut inertes et mortui. ¶ Et ideo nobiliores ꝺci ꝺnt. sicut et voluntas in homis regno ꝓncipatur. ꝓterea lex et ꝓbe pendẽt ex dilectõe seu charitate. de corde puro. et cõscia bona et fide nõ ficta.

¶ Sequitur octaua z vlti

ma partitio appropriata cõceptibus mentis ꝑm cognitionẽ.

¶ Conceptus homis

vt homo est ꝺcitur ꝓprie de conceptu mẽtali ognitiuo. licet ad affectuz extendat ¶ Cõceptus cognitiuus simplex est actus entis. et verbũ eius naturaliter repñtans obiectũ et nomie ei⁹ declarãs obiectũ ipm ¶ Sic inuestigauit augustin⁹. per ẋbũ seu cõceptũ intelligẽtie nre verbũ in diuina trinitate. hoc ẋbũ nõ est alicui⁹ idiomatis. ꝫ simile apud oẽs. nec in ipo cadit eq̃uocatio qualiscũq; ¶ Cõcept⁹ inchoatiues in vtero mentis naturaliter significãtes. nõ sufficissent ꝓ statu nature destitute ad cõsecutionẽ sciarũ philosophicaliũ si nõ fuisset inuẽta nomina ad placitũ significãtia vnde ¶ Grãmatica Logica Rhetorica sumpserũt initiũ. processit inde distinctio de intentionibus primis. et secũdis in anima ¶ Dicũtur eni cõcept⁹ eẽ intẽtiones. quasi intus tẽtiones In tẽtio secũda dr q̃ repñtat ocept⁹ vt genus. et spẽs. et nomia cõceptuũ ¶ Cõceptus mẽtales ab exordio

subiecti habiti sūt. nō per solā obiectoꝝ apprehensionē naturalez ꝫ etiā per supnaturalē infusionez ex quibus potuerūt fozmari varij ɔceptus complexi interi⁹ et hinc exterius nomia ad placitū significātia instituiꝑpter ciuilē inter hoies cōicationē in amoze fundataz

Conceptus vero taliū noim sunt naturales. nec repsentāt ad placitum. nisi per discursū. cuius imperceptibilē quia dū ꝓcipitur vox exmeminit intellectus. ad quid significandū fuerit imposita de quo ɔceptū nouū fozmauit. Cōfirmat hoc verbū textus geneſis. de adā qui vocauit res adductas. noib⁹ suis Cōceptus metaphysicales ꝓcesserūt via naturalis ognitōis vel adq̄sitionis ɔceptus grāmaticales vel logicales. licet ecōuerso sit via discipline seu ɔmunis deductionis Est aūt ꝓcessus naturalis adquisitionis in ꝑmis inuētozib⁹ quia ꝑmo per sensus acceperunt accītia cum subiectis secuz inuolutis. scdo abstraxerunt quidditates rerū. ab hic et nūc et denudauerunt ab accītibus sbās. tertio imposuerūt apud semet ipos vba mētalia. que quidditates hmōi repsentarent Et ita fuit in eis logica q̄dam mētalis priusq̄ vocal⁹. aut scpta. imo ⁊ grāmatica ꝑus ita ɔposita est. que min⁹ aspicit res. q̄ logica. quia fūdat se ⁊ suos modos significādi in ɔceptibus qui sūt ꝑme intētiones vel scde onter ars imitata est naturaz in vocib⁹ et scpturis. imo et in nutibus et signis sēsibilibus ad placitū institutis Cōcipiens aliter rem q̄z sit. nō ꝓpter hoc decipit. cū intellēctus sit vus abstractiua. potēs vnita diuisim cōcipere. ⁊ diuisa diūctim materialia quoq̄z imaterialiter et singularia vniuersaliť Concipiens ꝙ res sit aliter q̄z sit. decipit duz abstrahit diuidit. aut componit sua fictione sine cozrespondentia in re Sup qua deceptione recursus habēdus est ad ꝑmā philosophiā. que metaphysica noiať Cōcipiens rem penitus eandē diuēsis ɔceptibus. nō synonimis fallitur. si nō fundetur hui⁹mōi distinctio. super distinctione psonali relatiua. qualis est in diuinis. et si altera in creaturis. que ognoscit ex hoc velut a posteriozi. ꝙ deus ꝑt hmōi res separe. et sepatas ɔ seruare. vt duos hoies. aut duas qualitates. aut generaliter omne accidēs a sbiecto Et ita nō opoz tet ponere in relationib⁹ et respectibus distinctiones essentiales a suis fūdamētis sīc nec vlia realia distincta a singularib⁹. ꝫ sufficit ꝙ ꝑ negationē intellēctus tales relationes respect⁹ et vlitates consurgant ex rebus inknsecis. ne ponať plalitas sine nēcitate aut ꝓcessus in infinitū. a diuine potentie vero geturDeniq̄z sic diceret nec ꝙ pūcta indiuisibilia. nec instātia sūt in cozpe vltre pť oēm opatōz itellect⁹ Cōcipiēs distinctiōz i diuinis vel in creaturis minozē ex pte

rei.q3 sit distinctio psonaꝝ diuina
rũ fallit.siue dicat distinctio fozt
siue relatiua siue modalis.nisi tm̃
mõ rõnis que distinctio q̃liter fiat
et significet ex mõis supponendi q
onotãdi in oceptib⁹ vel t̃mis sciri
debet a logico.vt grammatico.q
a metaphysico trahũt sciaz qz no
men.bene q ꝓprie nequit imponi re
bus.eẽncꝫs earũ incognitis Qua
sup re latioz erit sermo in opusculo
de mõis significãdi. ¶ Concepti
ones distinctiõis septuplicis.q̃m
aliqui se trahere dicũt ex scotist.
referri pñt ad tres dũtaxat mo/
dos iuxta ockamistas.quoꝝ vn⁹
solus reperitur in diuinis que est
relatiõis realis. Ali⁹ solũ repit in
creaturis que est eẽntialis diuersi
tatis Tert⁹ est modus distinctõis
ratõis.quã fabricat intellc̃us taz
circa deũ q3 circa creaturas.mo/
dis inumeris Notant hi septẽ mo
di ꝑmus rõnis.scõs ex pte rei.ter
tius fozlis.quart⁹ realis.q̃nt⁹ eẽn
tialis.sextus se totis subiectiue.se/
ptim⁹ se totis obiectiue ¶ Conce/
ptus diuersoꝝ modozũ dicẽdi p
se et p accñs et per se ꝑmo q p se
scõo.et p se.de scõm q ipm.id est
conuertibiliter.fundat sup distinct/
one rerũ eẽntialiter distinctarũ in
creaturis.et relatiue in diuinis vt
ista nõ est p se ꝑmo cõuertibiliter
Essentia est pr̃ generãs sic̃ eni oẽ
qõ est eẽntia esset pr̃ Et inde con
surgit.q hec eẽntia nõ p̃t esse me/
diũ in silogismo expositozio in di
uinis.qui nõ resoluitur ad dici de
omni.i.p se ꝑmo conuertibilit.quod
opoztet in medio silogismi exposi
tozij.et in alijs sic̃ ¶ Cognoscit aũt
distinctio rõnis.q̃ fozlis dici põt
et cõsurgit ex pte rei.qñ et vbi rõ
diffinitiua vel descptiua vni⁹ t̃mi
ni.nõ est ratõ alteri⁹.vel econtra
vñ osurgit q pdicata cõtradicto
ria.verificant de t̃minis.vel cõce
ptib⁹ illis.imo q cõgruitas tollit
et variat ¶ Dicim⁹ enim q materia
appetit fozmã et cum materie ap
petitus non sit nisi materia nihilo
mín⁹ incõgrue diceret q materia
materiat fozmã Nec dicimus q
intellectus vult et voluntas intel
ligit et ita de esse et essentia.de al/
bedine et similitudine.propt mo/
dos significandi alios et alios
Cõcipiens res naturales mõ do/
ctrinali põt duab⁹ vijs q̃si diuerꝫ
incedẽdi ordinẽ sciẽtijs dare Una
via est.ex pte rerũ ognoscibiliũ a
ꝑzi.Altera via est ex pte cogno
scentiũ a posteriozi.q̃lis tradita ẽ
per pbos in oibus sciẽtijs.a grã/
matica vsq3 metaphysicã p scias
int̃medias.sic̃ docet ordo pulcer/
rimus sciarũ.Nõ aũt sola volũta
te vel a casu ꝓgrediẽs.ꝫ in reruz
natura fũdatus vt in de mõis si/
gnificãdi habz tradi. Cõceptus
intellc̃uales rõnabilit et sufficient
a pbo nũerati sũt.dũ diuisit eos i
sapiam et intellectuz q in sciam et
prudentiã et in artẽ Quoꝝ conce
ptuũ ratio et distinctio alibi satis
apte tradita est Sic̃ de subiectis
et obiectis oim sciarũ sigillatim q

q̄admodū impſſū gerūt vestigiū
btiſſime ẽnitatis.q̄ cūctis ẽ causa
eẽndi.rō intelligẽdi.q ordo viuẽ/
di. ¶ Cōceptus hiti de sciẽtijs vl̃
artibus ſubalt̃nis facilit̃ inueniūt̃
erronei.ſi otenti nō fuerint termi/
nis ſue inq̃ſitiōis aut niſi trāſeant
aut ſe reſoluāt.ad oceptus ſciẽtie
ſbalternātis.p̄cipue ad metaphy
ſicā ſpectat ſcire.an abſtractiones
q̄s facit a matia.ſint ita in re ad
extra vel in ſolo oceptu. ¶ Nec ad
medicū ſpectat ſi aia ſenſitiua di/
ſtinguatur ab intellectiua Nec ad
aſtrologū vt talis eſt.ſi motus eſt
res.diſtincta a mobili Etſi ſint ve
racit̃ epiciculi vel intelligẽtie a ce/
lo diſtincte.et ita de ſiſibus ſcien/
tijs ſuo mō. ¶ Utrū vo metaphyſi
ca otineat̃ in ſuis explicatōnibus
grāmatica q loyca.vel ſi latꝰ ac/
cipit ens ſub diuerſ analogijs nō
eſt nr̄m int̃ formaliſtas q termini/
ſtas tātā oponere litẽ que,pfecto
ſepe ꝓcedit ex eq̃uocatione quid
nois.q̄ nō patit̃ in quauis diſpu/
tatione fieri poſſe ocordiaz Eſſet
igit̃ vtraq̄ via a ſcholaſticis co/
gnoſcẽda. ¶ Cōceptꝰ ſpeculatiui
facilit̃ trāſeūt in affinitatez practi
coꝝ et ecōtra.ſicut verū ẽt bonuz
in ente onectūtur.imo nulla ẽ ſcia
vel ſapiẽtia quin ad dilectōez dei
debeat ordinari.vbi ſua ſtat pfe
ctio libertas q nobilitas. ¶ Secꝰ in
amore ſẽſibiliū vel iꝓꝝ factione.
¶ Concipiens q̄c̄q̄ eſt ſtabile na
turaliter p intellc̃m vel adeptū vl̃
aſſiſatū ſeu diuinū iuxta mod̃ tra
ditionis platonicoꝝ pipateticoꝝ
nō ob hoc dicẽdus eſſz vere felix
imo ſe fūdat in p̄ncipijs erroneis.
de intellectu humano q intelligen
tijs.vñ cōfinxerūt idolatre.et de/
monicole.theletas q theurgiā p
purificationibꝰ aiarū ad ꝺformi
tatẽ intelligẽtiaꝝ et tādẽ dei ¶ Ez
defecerūt ſcrutātes ſcrutinioq mẽ
tita ẽ iniq̄tas ſibi Cōcipiēs aia
diuinū verbū hic per fidẽ ſpem et
charitatẽ.dicẽda eſt felix iniciatie
et ℞tualit̃. ¶ Adipiſcit̃ btitudinẽ cō
ſūmatā per partū verbi in gloria
ſi pſcuerauerit vſq̄ in finez ¶ De q̄
partu theologiſantes magna di
cūt q̄ nec ocul' vidit.nec auris au
diuit.nec in coꝝ hois aſcẽdit.que
p̄pauit deus diligẽtibus ſe Ipſi
ſoli glia in eẽnū et vltra Amen

Explicit Centilogiū de concepti
bus Magiſtri Johis Gerſon.
Anno.M.cccc.lxxxiij.ix.die.aplis

et hymno glorie doctoris cōsola/
toriſ Magri Johis de Gerſonno
Cancellariſ pariſ. Lugduni editū

Gloria in ex

Gg celſis deo pri et fi
lio et ſpūi ſancto.
Nihil enim poteſt
aptius pferri vo
lentib⁹ nobis de verbo et hymno
ſermonē myſticū vel anagogicuz
facere in nomie pris et filij q ſpūs
ſancti Et ḡa ſapientia mittit ancil
las ſuas vocare ad arcē quaz di/
uinus dionyſius vocat myſticoz
eloquioz ſupincognitū ſupſplen/
dentē et ſubtiliſſimū verticē Inci/
piamus velut ab infima ſapientie
ancilla que eſt grāmatica ꝓponē
tes ex ea. q ꝑm nois interꝑtatōz
gloria eſt q̄ſi clara ſcz cū honore
et notitia Eſt aūt honor exhibitō
reuerētie in ſignū virtutis ſoli aūt
deo honor et ℟tus. Preſuppona/
mus inſup ab eadez ancilla ſapie
vocantis ad arcē. q tres ſunt gra
dus noticie glorioſi dei videlz po
ſitiuus opatiuus q ſuplatiuus Et
hoc aliter et aliter ꝑm duplicē ſta
tum quoz vnus eſt viatoz Alius
oꝑhenſorū. put infra patebit de/
ducendo put inſup ꝑm hos gra
dus Poſitiuū Compatīm Supla
tiuū. clare ꝑm verbū glorie Prio
ꝑm myſteriū fidei Rurſus ꝑm glo
riā dei eterni. Alteri⁹ deniq̄z mul
tiplicē ꝑm tpūs et locū et modū
bñplaciti tui deus laxādo in ver/
bo tuo rete verboz nroz Gloria
pri cū filio et ſpiritu ſācto tanquā
clara noticia. et lux lucet in tene/
bris et tenebre eā nō oprehende/
rūt Eſt aūt triplex tenebra. Una
culpe Alia pene ſeu miſerie Tertia
defectibilitatis nature Prima in
pcoribus Altera in viatoribus
poſt pcm Tertia in oībus etiā
beatis circa deū. Gras autē deo
de ſuplatiuo gradu q vertice ſub/
limiſſima q ſupincognita q̄ eſt pe/
lagus entis infinituz qui habitat
lucē inacceſſibilē cui ſoli honor et
gloria Cui ſoli debeť exhibitio ſu/
prema reuerentie in ſignū ℟tutis
infinite Sufficiāt intellectuali cre/
ature duo gradus ognitionis di/
uine qui ſūt poſitiuus q cōpatiu⁹
Tertius vero ſuplatiu⁹ in quadā
caligine et ſilentio veneret Sciat
deniq̄z q̄ lux in tenebris lucet q te
nebre eā nō cōprehenderūt. q̄ad/
modū triplices ſūt mōi tenebraz
Unus culpe Alius pene ſeu miſe/
rie Tertius defectibilitatis natuē
In pcoribꝰ ꝑme In viatoribus
ſcde In oībus creaturis etiā bea
tis tertie Quāobrem ocludimus
cū ſapiēte q oīs ꝑſcrutator ma
ieſtatis. alius a ſpū ſancto q̄ etiaz
ꝑſcrutatur ꝑfunda dei. opprimeť
a gloria. pcoz infeliciter. viator
bonus ſalubriter oprehēſor vl ap
prehenſor in pria feliciter Gloria
pri cū filio q ſpū ſco. ꝑm myſteriū
regni dei deſcribi ꝑt q ē noticia
per ignorantiā hita ꝑm vnionem

ſup̄ mentē hoc eſt exp̄ſſe dionyſij quā poſſum⁹ ſub alijs verbis tra dere q̄ eſt vnio defectiua vl̄ defe ctio vnitiua in ognitione et amoē dei ¶ Sit eni defectio vnitiua in vo lūtate ſicut intellectu ¶ Circa qđ at tēdendū iuxt triplicē gradū cōpa tionis grāmaticalis in metapho/ ra fundatū q̄ defectio ſeu p̄uatio vel tales termini dicētes negatōz in hac matia nō accipiūt niſi ꝓut negāt vel p̄uant gradū ſuplatiuū vel ſimplicit̄ ſicut in beatis vel re/ ſpectu ognitionis vl̄ fruitiōis glo rie ꝓ ſtatu vie ¶ Alioq̄n manifeſta eſſet cōdictio neq; diceret plus aia ognoſcē per eaz q̄z lapis aut aſinus ꝓterea nō dicim⁹ q̄ ſit de fectio ſolū ꝟ q̄ eſt vnitiua defectō vel vnio defectiua ¶ Gloria p̄ri cū filio et ſpū ſco.p̄exigit hoiem eſſe fidelē xp̄ianū.hui⁹ ſignū eſt q̄ di/ uinus ¶ Dionyſius incipit hanc no ticiā p ozōem ad b̄tiſſimā trinita tem ¶ Trinitas inq̄t ſupcēntialis et ſupde⁹ q̄ ſupoptime xp̄ianozū in/ ſpector theoſophie dirige nos ꝛc. ¶ Notet in p̄mis.inuocatio trinita/ tis cui⁹nō hētur in via ognitō niſi p fidē ſaltē.nō per gloriā ¶ Eſt igit̄ hec noticia q̄ inuocatio nō ad ſen ſū ſicut oſtat nō ad imaginationē non ad intellēm viatozis ¶ Eſt igit̄ p fidei myſteriū ¶ Gloria p̄ri cuz fi lio q̄ ſpū ſco p̄m myſteriū iure vo cat̄ theoſophia xp̄ianoꝝ accōmo datius q̄z theologia ¶ Theoſophia ſiquidē dicit̄ magis a ſapore dei q̄z a logos qđ ē ſermo vñ theoſo phia noiat̄ q̄i ſapor dei.ꝟ vidit q̄

dixit ſapiam eſſe p̄m nomē ſuū q̄ſi ſapidā ſciam ¶ Tribuit igit̄ diuinus dionyſius magiſteriū hui⁹ theoſo phie ipi b̄tiſſime t̄nitati vocās eā inſpectozē theoſophie xp̄ianozum ¶ Vbi eni amor ibi oculus et inſpe ctio ¶ Prouenit aūt ex amoē dei be nigniter inſpicieſi xp̄ianos cogni tio ſcz myſteriū q̄ eſt vnitiua defe ctio.ꝓtēa p̄mo capko in l̄ra poſt ozōez ad deū q̄ exhortationē ad thymotheū ſic ait ¶ Hic autē vide quō nemo indoctoꝝ auſcultat ꝛc. vocat indoctos xp̄ianos paga/ nos idolatras q̄ p̄bos imaginañ ſua ſcia deū poſſe oph̄endi qui t̄n poſuit tenebras latibulū ei⁹ ¶ Gl̄ia p̄ri cū filio et ſpū ſco ¶ Sz myſteriū fidei in viatozib⁹ pōt dicere nega tionē ſeu p̄uationē ognitiōis dei ſcz duplicē gradū ſuplatiū q̄ hoc vel ſimplicit̄ ſic in beatis vl̄ ꝟz q̄đ et opatiue reſpectu t̄mmō theoſo/ phie b̄tōꝝ.qui p myſteriū fidei ñ ognoſcūt ¶ Notat̄ aūt iſta negatō ſeu p̄uatio vel defectio p hāc p̄po ſitionē ſup exēplū ſtatim in p̄mis tribus adiectiuis additis ad hoc ſb̄ſtantiū t̄nitas.q̄ ſūt ſupcēntial̄ ſupdeus ſupoptime.p̄m tria q̄ ap propriant̄ t̄nitati ¶ Eſſentia vl̄ vni/ tas quo ad p̄mū ꝓuida deitas q̄ ad filiū q̄ optima deitas quo ad ſp̄m ſcm ¶ Cōſtat itaq̄ q̄ ſi eſſentia deitas q̄ bonitas accipiantur p̄m gradus ognitiōis dei p̄mos. ¶ Po ſitiuū ſcilz et opatiuū.cōpetit via/ torib⁹ talis cognitio ꝟ nō in ſup/ latiuo gradu qui eſt poſitiu⁹ q̄ cō paratiu⁹ in beatis q̄buſcūq; ſ̄gni

dei vbi videt nude et clarissime de⁹ hec tria vōbula supeēntialis supdeus et supoptime nequeunt negare seu priuare suplatiuū gradū ognitionis vie sed supltm̄ gradū cognitiōis pfie Quis autē sit iste gradus patet ex iā dictis Patet insup ver⁹ intellēctus et ocordia grecoꝝ et latinoꝝ si cū vitate p̄dictoꝝ iudicent. latini sana tradētes et diffinientes q̄ deus in patria clare videt et nude nō in theophanijs solis. vel sacris symbolis intelligunt quo ad gradus positiuū et opatiuū glorie Greci vero ponūt dū aiunt deū nō videri cuz beato dionysio in theologia mystica primo capīo lra f. referēdo ad ḡdū suplatiuū simplr vt in pria vel fm quid vt in via In qua de omuni lege impossibile est videre diuinū radium nisi sacris symbolis circūuolutū. vel circūuelatū vel circūtectū. sic in exēplo sēsibili. Lumē celi videri nō p̄t ab ocko corpali si ñ sit admixtū colorib⁹ vel coloꝝ speciebus Gloria p̄ri cū filio et spū sco. Scom mysteriū tā fidei in via q̄z regni dei nō parū elucidat p tradītionē hanc scolasticā. q̄uis efficere nequeat vnionē defectiuā seu mysticā ro potissima est vitatio erroris et confusionis imo et irrisionis apud impios et aridos in lege dei Signū hui⁹ est q̄ homies deuotioni traditi et vnientes se vel vnire putātes cuz deo pluries explicauerūt suas deuotiones vēas aut fictas p errores hereticales et insanos Confessi alij magis sobrie ognitionē hanc iusticiā docere nō posse p scolasticā quo ad explicationē doctrinalē Prohibuit idcirco eos conatu vel studio impossibilitas estimate ognoscendi. Nūc vero doctrinalis. fm ēmios clarissimos q vsitatos palam facta est traditio sine verboꝝ inuolucro. adeo q̄ nec apud xp̄ianos ideotas. relinquit vlla otradictionis seu repugnātie nebula Itaqz si querat a fideli xp̄iano Nūquid p̄t aliqs vl i via vel i p̄ria cognoscere vl amare deū in tāto et excellēti gradu sic ipe cognoscit et amat se ipm? Nōne ptin⁹ rīndebit q̄ nihil p̄t equari deo in ognitione vel amore Si rursus inq̄rit. possūt ne hoies tā viatores q̄z beati cognoscere deuz et amare multis mōis? fidelis hmōi nō cūctabitur affirmatiuū dare rīsum de vtroqz statu suo mō Gloria p̄ri cuz filio et spūsancto. cognoscit hic in via q̄tuor mōis p̄z quos dicit dionysi⁹ ca. iij. de mystica theologia. theologiā se q̄druplicē dedisse Inaz p̄priā de diuinis caracterib⁹ id ē psonis affirmatiue vt de incarnatione vbi et hāc nō habem⁹ Altera de diuinis scīpsit noib⁹ fm eēntiam diuinitatis Et hec apō nos dicta est de diuinis noibus. Sub hac theologia p̄pria otinet tertia ps de sc̄is ordinib⁹ spūalib⁹ sic de celesti hierarchia et eccīastica Tertiā theologiā noiat symbolicaz quarem⁹ nisi qz in locis plūmis tangit multa de symbolis hoc ē simi-

litudinib⁹ trãslatis ad deũ Quar
tã noiat mysticã circa quã nũc in
sistim⁹ Deniqz nõt.c.eo.iij.et oñẽ
in.iij.et.v.et in eplis ad gaiũ.c.
vj.de diuinis noib⁹ ꝺsideratiões
aliqs huic theologie mystice ope
tẽtes Una ẽ ꝙ optz eã eẽ breuis/
simã imo nõ ꝑm breuẽ ꝑmonẽ sed
ꝑmonis defectũ sic in silencio ca
ligine et ocio et in hoc casu supin/
tellectu ꝓ defectũ noiationis hoc
ibi Ponit ꝺsideratiõz alterã ꝙꝓ
cedendũ est in ablatiõib⁹ seu nega
tionib⁹ ab inferioribus ad sũma
cuius fiat ꝓcess⁹ oppositõ mõ per
theologias alteras positiue ꝓce/
deñ Cãm reddit in tertu mãifeste
qm magis ẽ vita et bõitas qz aer
et lapis ꝙ magis non crapule et
manie nõ dici et intelligi Tertia
ꝺsideratio ẽ ad intelligendũ diffi
cilia ꝑm fõrm ẽboꝝ ꝫ facillima si
ꝑmissi gradus ꝺpatõis notentur
Dicit eni in fine ca.vltl.ꝙ neqz est
ei⁹ vlr positio neqz oblatio ꝫ eoꝝ
qui p⁹ eã sũt positiões et ablatio
nes facientes ipaz neqz auferim⁹
neqz ponim⁹ Vocat ꝑtẽa ogniti/
onẽ istã esse suplucentẽ caliginẽ in
obscurissimo qꝺ ẽ supmãifestissi/
mũ Cõsonat hec sñia ẽbis pbi di
cẽtis ꝙ mãifestissima nake sũt oc/
cultissima nob Si ẽo fiat ꝺpatõ
ad nr̃am ognitionẽ tm̃mõ cõcor/
dabis ꝓ distinctõez ꝋplicis ꝋdus
ꝺpatiõis Deniqz nõ ẽ ꝫ cõndictõ
qz cũ dicit.de⁹ est sup oẽ ens et
nõ ens.ly nõ ens nõ referr̃ ad pu
rũ ens qꝺ ẽ de⁹ qz tunc essz apta
cõndictio ꝫ referr̃ ad modꝰ ogni/
tionis q̃ creata ꝑt ognoscere ens
qꝺcũqz.qz nõ nisi finito ꝋdu ꝓ q̃
sit.ẽbũ secꝝs Glia pr̃i cuz filio ꝙ
spũ sancto.ꝑm mysteriũ fidei in via
imo ꝙ regni dei in pr̃ia ognoscit
ꝓ ablationẽ seu negationẽ vel ꝑ/
uationẽ aut defectõz ab oi eo qꝺ
est ens vel nõ ens ad ꝋdũ supltm̃
referẽdo Rõ qz sic de⁹ sibi soli ꝑm
hũc ꝋdũ ognoscit esse ita sibi soli
ouenit ꝑm hũc gradũ ꝓfce ogno
scere.qꝺ est nõ eẽ Cm̃ oppositoꝝ
eadẽ est disciplia ꝫ pbm ꝓterea
nẽo ꝓfce ognoscit nõ ens simplr.
nisi ocipiat ꝓfecte qꝺ ẽ ens simpli
citer.ꝫ aũt solus de⁹ ipe de se ipo
nouit Dicit g⁹ sua ognitio mysti
ca eẽ sup oẽ ens et nõ ens vñ ꝙ in
ꝑma epla ad gaiũ sicꝰ ꝛc.inqt vi/
dens deũ intellexit qꝺ vidit.non
ipm ꝺtẽplat⁹ est ꝫ qꝺdaz eoꝝ ab
ipo exñtiũ ꝙ ognitoꝝ Ipe ãt sup
aim et eẽtiã supcollocat vlr non
ognoscẽdo neqz vidẽdo ognosci
tur et ipa.s.ꝙ melius ꝓfectissima
ignorãtia scia ẽ ei⁹ sr̃ oia cognita
hec ille Cõstat itaqz ꝙ ista mãife
stam includũt ꝙ nõ intelligibilem
cõndictionẽ si nõ sit adaptatio cõ
cors ꝑm tres ꝋdus ꝺpatõnis q̃s
ancilla theologie grãmatica nob
tradit dictis mõis. (Ecda ptitõ

QVerbũ glie ꝑm mysteriũ fi
dei sepi⁹ apit̃ ꝙ efficaci⁹ ꝓ
dignã eucharistie ꝓcepti/
onẽ spũalẽ q̃z ꝑ hũanã industriã
Itaqz dñs nr̃ ibs xps cui⁹ sps re
uelat mysteria dixit int̃ cetẽa licet
euãgelia nõ explicẽt postqz ꝑmisit
hic ẽ calix sãguinis mei.mysteriũ
inqt fidei qꝺ ꝓ vob effũdet Exp
tus hãc efficaciã fuẽat credo sepe
btissim⁹ dionysi⁹ q̃ post nimia tor
mẽta posit⁹ in carcere sacrũ istud

mysteriū celebrauit. cui visibiliter astitit dñs nr ihūs xpūs cū multitudine angelorū et se ipm tradidit sacmentalit eidē btō dionysio dicens Accipe hoc care meus. quod mox oplebo tibi vna cū pre meo mecū eni est maxima merces tua. q his qui audierint salus in rgno meo Subiūxit et p qbuscūqz petieris impetrabis Obsecram⁹ igit te dionysi benignissime vt nobis impetres reseratiōez mystice theologie tue qntuz expedit saluti nre Si eni volūtate humana nō allata est aliqñ pphetia dicente petro qntomin⁹ hec mystica theologia seu poti⁹ theosophia quā a oscio secretorū paulo dicisse putaris O dionysi coopante spū sācto in verbo glie. xbuz glorie qō est magnū pietatis sacrm. qō manifestū est in carne. viuificatū est in spū et assumptū est in glia. qtidie pñtialiter exhibet in sacro corpis et sāguinis qō ē mysteriū fidei Fides igit dirigit nos ad mysticas visiones Spes erigit. Charitas porrigit et attingit Deiñ sapia fficit Pax sufficit. Glorīa pficit. hm inferius deducēda Verbū glie hm mysteriuz fidei in. Eucharistie sacmento nos inducit ad gloriā mysteriorz dei. qm manifestat nob in carne nra p sensus corpales exterius et interi⁹. dū sub scis symbol dat se xpūs palpabilē osculabilez manducabilē imaginabilē Justificatur aūt in spū nro p illapsū sps sācti qui diffūdit in cor nrm Et sic vnū est corp⁹ verū qō est res hui⁹ sacri et signū corpis mystici qō ē vnū in eodē corpe et eodē spiritu xpūs. supest tandem q assumatur in glorīa spūs nr. qbus interim vita nra abscōdita sit cū xpo in deo Sed cū apparuerit xpūs vita nra tūc et nos apparebim⁹ cum ipo in glorīa Verbū glorie dum in hoc sacro nob manifestat in carne dū iustificat in spū. nūc etiā et hic pcialiter assumit in glorīa Obmittam⁹ interea de deo glīosas cognitiones q per affirmatiōes fiunt de qbus est triplex theologia. sic nōtū est ex dionysio vna osidera/tione pcedēte veniam⁹ ad qrtā q fit p oim ablationē q oñdam⁹ q admodū fides erigit ad illaz Dimissis itaqz duob⁹ gradibus cognitionis dei positiuo q opatiuo fides rlinquat in pura caligine q ad gradū suplatiū respectu pfie. Q si qrat a fide Ad quid dirigit spm nrm? Rñdebit ad caligine⁹? Similit dum qrit a spe ad quid erigit? Rñdebit ad caliginē. Porro si qrat a charitate Cui se porrigit? Quid attingit? Cui se vnit? Rñdebit ad caliginē Deniqz pse quēdo si fiat inqsitio Quid ē illa caligo? Quid qso hñt rñdere. nisi q est ognitionis puatio q ādoris defectio Urgeat aliqs vlteri⁹ perquirēs Quō pñt hec fieri? Nū caligo est de⁹ nr Nūqd negatio pt esse affirmatio? Nunqd ignorātia pt esse scia? Nunqd vnio fit ad nihilū? Quia caligo. qō est nisi puatio? Profecto rñdere potuerūt. fi/

des spes et charitas. q uon tam agūt q̄z agunt Et a quo agunt? Certe ab ipo deo qui caliginē inhabitat et lucez inaccessibilē. non vtiqz simplr sed in suo gradu sup/mo. qui est supincognitus et suplucēs et sublimissim⁹ vertex ad q̄ nos dirigi orat dionysius Jnuocans ēnitatē supeēntialē supdeuz q supoptimū xp̄ianoz inspectorē et theosophie cū reliq̄s sequētib⁹ in textu. hūc textū expetit repetendo ruminare ꝓterea iūget posterius ad anagogicuz nr̄m hoc. de hymno glorie ¶ Jerbū glie ꝑm mysteriū fidei qz supgredit dupli cem gradū ognitionis glorie dei positm̄ et opatiuū in quo se medi/tantes et otēplantes exercent taz cognitiue q̄z dilectiue. deficit totaliter in se et recidit sup eū qui per simplicitatē q in infinitū est sub se et p maiestatē in infinitū supza se Cōstat aūt hmōi casū vel excessū causari nō posse nisi ab infinita v tute Est igit sūma defectio sūma refectio de qua xp̄us vēite ad me oēs qui laborati sq onerati estl. et ego reficiā vos Qualit aūt ꝑt spūs rōnalis et laborās et onera tus plus venire ad deum xp̄m q̄z abiciendo nedū laborē suū nedū opus ꝓpriū vel alienū sed deseren do semet ipm Quid stas inq̄t Augustl. et q̄d nō stas. duz in te stas Proijce te in deū et suscipiet te Et gregl. Nisi q̄s a se ipo deficiat ad eū qui sup ipm est nō appropinḡt Nec valet apphendere. q̄d supza ipm ē. nisi sciat mactare q̄d ē. Facili ter autē ista dicunt. faciliter q creduntur a fidelibus sed per intelligentiā experiri hoc opus ꝑ labor est imo plane nec iaz opus nec labor sed actio spiritussancti ꝑm tē/pus et locuz et modū beneplaciti sui in multitudine misericordie sue ¶ Jerbū glorie ꝑm fidei mysteriū dū ait vel rationalis aia defe/rat se et omnia sua cōuenit vt eadem etiam se per negationes gradatim exerceat Exempli gratia in eucharistie sacro quod est mysteriuz fidei recogitat fidelis anima duz vidit accidentia panis q vini Est hic deus tuus? non inquit sed cōtinet p̄sentialiter corpus veruz q sanguinē dei mei Deinde subiūgit Corpus hoc verū. et sanguis dñi dei tui. nunq̄d est deus tuus? non inquit. sed vniuntur dño deo tuo Significant etiā corpus eccie mysticū quod viuificatur abuno spiritu domini dei mei. vnū corp⁹ q vnus spiritus ait apostol⁹ Subinfert si corpus hoc mysticū cum corpe vēo sit dominus deus su⁹? Altior inquit est dominus de⁹ meus quia nec materialis est nec finitus nec temporalis neq; ꝑm carnez neq; ꝑm spiritū cognoscibilis est hic in maiestate sua Sic fit tā/dem vt deficiat a se ipa per ognitionis defectum. et suscipiat a spiritu christi per dilectionis illapsū. Remanent autem questiones difficiles An sez rōnalis anima sub tali gradu superlatiuo constituta

sētit aliq̄d? Si agit aliq̄d? Si meretur aliq̄d? Si diligit aliquid? Si nouū semp fiat q supnaturale miraculū Rursus q̄lis est dā talis defectiōis vel abnegatiōis in via vel in pria? qz blasphemū videtur dicere ignorantiaz esse in pria q̄a nec aia xpi habuit in via Rñdeamus ad singula. diūgentes alphacū o. initiū scz creatōnis cum fine glorificatiōis. Verbū glorie p̄m mysteriū fidei nr̄e trahit hominē fōrtū esse ad imaginē et similitudinem dei. vñ et apl's dicit. q vir ē imago et gloria dei. in hoc ār nō est distinctio viri et mulieris Cōsiderem⁹ hāc imaginē similitudinē et gloriā dei in p̄ma creatiōe sua Considoeremus in ea eēntiā suam fecūdaz qua per memoriā capax est dei et per intelligentiam et voluntatē particeps eius esse potest Quid aūt est aliud ista capacitas q ista pceptibilitas nisi quedā impressio p̄me et ecne vnitatis vitatisq bonitatis put aia naturalit̄ ex impssione p̄ma dfiguraī et coaptatur btissime ēnitati in memorādo ognoscendo q amādo suuz p̄ncipiū efficiēs exēplansq finiēs Dicit aūt aia rōnalis p̄m hec ēa naturalit̄ agi vt meminerit dei p̄z impssionē p̄mā vt insup ognoscat eū q diligat indelibili dfiguratōe ad suū p̄ncipiū effectiuū exēplatiuū Quocirca vocabit̄ hec vitalis opatio vel actio aptiudinalis respcu dei naturalit̄ deiformis simplex q quieta que deleri nō p̄t etiā in damnatis vt naturalis ē quia naturalia in eis dicente dionysio remanēt splendida. q̄uis in malū finē sicut et in abusū resplendeant Verbū glorie p̄m mysteriū fidei nr̄e tradit hoiem reformatū eē in baptismo p gr̄am. infusionēq̄z virtutū habitualiū et hec reformatio veluti quedā supinductio colorū deiformiū ad liniamenta natural' imaginis et silitudinis Est insup tante pulcritudinis q decoris vt reddat aiam deo placitā gratam et acceptabilem. adeo q̄ si migret statiz a corpe spūs mox stola glorie decorat̄ Est autē hec vita gr̄e spūalis q hitualis opatio supnaturalit̄ deiformis et simplex et q̄eta pficiens et oānās silitudinez et gloriā create rōnalis aie Trāsea/mus mediā viā pegrinatiōis ist⁹ que est vtiq̄z discōtinua multiplex et inquieta q veniamus ad vitaz glorie q̄ pficiendo vitā nature et gr̄e ofozmiter ad illas est otinua simplicissima q̄etissima q ecna Cōcludamus igit̄ q̄ ānt̄ū vita pegrinationis gr̄e ofozmat̄ inicio creationis et recreationis sue necnon fini glorificatiōis sue in pria tantundez pficit̄ simplificat̄. et q̄escit hic in via iuxta psalmiste q̄stionē Dñe quis hitabit in tabernaculo tuo. aut quis req̄escet in mōte sco tuo? De beniamyn quoq̄z est habitat ofidēter in eo sicut thalamo tota die. mozabit̄ et int̄ humeros illius req̄escet Requiē hanc optabat petrus in mōte fcus in extasi dū post vocē allatā a magnifica

gloria dixit nesciens quid diceret quia magis agebatur q̄z agebat Domine bonum est hic nos esse faciamus hic tria tabernacula ꝛc Verbū glie p̄z mysteriū fidei dū subintrat p abnegationes latibulū nubis tenebraꝝ caliginis aiarōnalis acta p ſpm ſcm reagit p̄z eundē ſpm iuxt illud Dilect⁹ me⁹ mihi et ego illi Et ita meret atq; ffic qm̄ de latibulo caliginis venit ad tabnaculū qđ ē in circuitu eius iuxta illud dauiticū postq̄ dixerat de deo inclinauit celos et descendit et caligo sub pedib⁹ eius. Dehinc ascēdit super cherubin et volauit. volauit sup pēnas vētorū Cōclusit et posuit tēbras latibulū suuz Cui ꝺsonat poetica fictio In sublime volans nube se immiscuit acre Superaddit Et in circuitu eius tabnaculū ei⁹ Cōsideremꝰ igit deū velut in latibulo tenebrarū p̄m theologiā mysticaz q̄ fit p abnegationē in gradu suplatiuo vbi est veluti in mōte excelso et vmbroso et in desertis seculoꝝ et in.mōtibus eēnis Et vere de⁹ absconditꝰ saluatoꝛ ſcus isrl Attamē in circuitu ei⁹ tabnaculū ei⁹ Juxta cāticū eccie in circuitu tuo dñe lumē ē qđ nūq̄z deficiet vbi cōstituisti lucidissimas mansiones Et ps In circuitu ei⁹ vitas ei⁹ Spectāt ad hec oia q̄ seraphic⁹ doctoꝛ bonauētura tradidit in itinēario mētis in deū sub capīs et gradibus ad p̄ tabnaculū ordinēs duplicem gradū cognitiōis dei positm̄ et cōparatm̄ Spectat vo septimū capitulū ad latibulū caliginis et tenebrarū qđ explicat suo mō nō cōrie ad nr̄m hymnū glie Verbū glorie p̄m mysteriū fidei sic nō est in p̄ria p̄z clara visio et fruitio. sic ñ ibi ꝓprie loquendo est ponē theologiā mysticā q̄uis deo gle neq; q̄z in suplatio gradu qui ꝓrsus infinitus est videat aīa amet Pro cuius elucidatione et totius materie ꝺsideremus ꝺsider ad p̄dicta q̄ttuor modos ſpēales q̄bus inſpicit deus p abnegationē Un⁹ est per simplicē fidē spem et charitatē Alter est p inuestigationē p̄bicā tm̄modo. tertius p inuestigationem theologicā qui complectitur duos p̄cedeñ. q̄rtus per aptam et claram dei visionē. de quo dicamus ad p̄sens. Q̄ aīa btissime virginis marie ex gr̄a. clarissime videt deū p⁹ animā filij sui. quo ad gradū cognitionis positiuū et compatiuū Nihilomin⁹ dū extēdit se ad suplatm̄ qui soli deo cōuenit illic deficit videns q̄ inattingibilis est sed non reflectit aut nō cadit in caliginē cognitiōis quēadmodū fit in via sed semp in apertā visionē Quāobrem sua defectio nō dicitur enigmatica seu caliginosa. vt tenebre vnde cū dicit de Johāne baptista q̄ fuit plus q̄z ꝓpha nō tollit ab eo gradus ꝓphetie sed augetur. Proportionalit in ꝓposito si maria non cognoscit deū q̄ntū deus se ipm̄ nō ponitur in sua cognitō/ne tenebrositas Si eni sol clarior est q̄z hesperus aut lucifer. nō ponitur in ipis hespero vel lucifero

caligo tenebrarū. seo claritas sol supior ꝓicat Semp aūt dū ambulam⁹ p spem et fidē ⁊ntūcunq; ꝓfecerit cognitio nr̄a de cōi lege cadit in ognitōz per speculum et enigma.

Sequit tertia partitio

De verbo glozie

Excelsus in verbo glozie spūs rōnalis vt intellectualis dū ābulat ad dei cognitionē actualē. nūc per inuestigationē naturalē nūc p simplicē fidē nūc per vtrūq;. si plena fiat resolutio semp fit occasus vel defectio ad superlatiū gradū quo deus in se cognoscit se sic in inferiozi fit vt occubitus cognitiōis et motus ⁊ potētias vita carētes Quocirca dicim⁹ vlterius ꝙ actu finito cognitiuo et affectiuo qz vterq; piter incidit ꝓt attingi obiectū infinitū Et ita infinitū ⁊le est de⁹ a finita potētia et actu finito memozabit intelliget et diliget in pria Potericig dici talis actus infinit⁹ terminatiue vel obiectiue ⁊tuis in se sit finitus ⁊ntitatiue ⁊modum viceuersa deus infinito actu cognoscit oēz creaturā eē finitā Quo circa ꝓt ⁊libet creatura ⁊ntūcūq; finita dici infinita ognoscibilit qz scz infinito actu qui deus ē ognoscitur Neq; ꝙhendi pōt totaliter ab alio ⁊ a deo ⁊tuis ab aia btā ognoscat ⁊ntū habet de pfectōe ſm ꝓncipalia inēnseca sua que in eēntia creature finita sūt ⁊ pfectō nis limitate. De tali scire loq̄bat ꝓbus describēs scire esse rē p causam ognoscere Intellige de pris ⁊ creatis causis. qz ꝓma cā etsi ꝓt cognosci p demōrationē vel aliter oꝛdinabilēdi. tñ plene neq;t Excels⁹ in ꝛbo glie. spūs rōnalis ꝓcedēdo ad ognitionē dei tandē deficit ⁊ cadit in occasū. ſm positiōz ꝓborū. marie platonicoꝝ quā recitat et reꝓbat Aug⁹ in suo de ciuitate dei quā insup albert⁹ magnus explicat in suo. de intellectu ⁊ intelligibili ex dictis ꝓbor dimittēdo pietatē fidei Legat in spēali cap. vltimū vbi cōcludendo dicit ꝙ spūs oꝛ ꝓcedē de cognitōe in ognitōz vsq; fiat assimilatio ad cām ꝓmā in qua sic substantificet ⁊ firmet ꝙ iā nō indiget it organis in sua cōtemplatione Et hic est inēt casum alius vite immōrtalis Quāuis ista et similia videant alte ⁊ specioſe dicta p ꝓbos et idolatras sūt tñ impossibilia et per multos articulos ꝓsiēn ꝓhibita et excōicata ꝓterea dimissis infidelib⁹ trāseamus ad fideles etiā simplices dūmō fūdati sint et radicati in fide spe ⁊ charitate. ⁊liter inuenim⁹ fuisse martyres ⁊ anachoritas ꝓfes Placeat aūt sub oꝛdinatio ꝓtinus infinuaē modū scōm pueniēdi ad supincognitū et supsplendentez ⁊ sublimissimū verticē hui⁹ sapientie que per ignorantiā cognoscit tanq; a dñi spū Itaq; spūs scūs dirigit animaz per fidem vsq; ad superlatiū gradū diuine cognitiōis

exclusiue Et p spem erigit eā vsq; ad intēiora velamis ꝑm aplm Et p charitatē illic figit et vnit Quelibet eni istarū triū virtutū theologicaꝝ hz p imediato obiecto q̄ ē mio suo deū Ac pinde hz theologos dr̄nt aꝟtutib⁹ moalib⁹ q̄ alijs q̄ circa alia ꝟsant obiecta Excelsus in verbo glie spūs rōnalis sic eleuat⁹ et actus a spū sco per fidem spem et charitatē ꝑm memoriā intelligentiā et volūtatē radicatas in eēntia sua q̄ in supiori facie que formata est a solo deo immediate et capax est eius ꝑm ēplicem hāc potentiā ēminat imediate suā actionē ad solū deū et attingit ipm ēminatiue vel obiectiue. q̄ cū hoc nō sit per aptā visionē nēce est q̄ fiat p caliginē Est autē caligo ꝓuatio lumis seu ognitōis sic et tenebra ꝓut etiaz silentiū dicit soni defectū Mirū vēo videt quō possit ognitio vel amor cognosci vel agi p ꝓuationē cognitionis q̄ amoris Hz iā in ꝓoribus euacuata est hec difficultas q̄ ꝓuatō vl defectio seu tenebra seu silentium nō dicunt simplicit seu vniformit Hz tm̄mō respectiue ad suplatiuū ognitiōis vel amoris ḡdū Priuatio ꝓterea nō dicit hic negationē hitus cū debito exñtie ei⁹ quēadmodū cecitas nō dicit simpliciter ꝓuatio visus nisi sit circa subiectū qđ debet hr̄e visū. nō enim lapis ꝓprie dicit cecus Nos aūt in ꝓposito accipim⁹ ꝓuationē pro negatione simplici dū ponim⁹ q̄ sancti ꝓuatiue ognoscāt deū sub ḡdu supremo Nō eni apti sūt vel debitores ita positiue cognoscere q̄uis istud notet impfectionez Et certe q̄libet res creata respcu dei dicī debeat impfecta Excelsus in ꝟbo glie spūs rōnalis p hmōi defectionē supadmirabilit reficit. qm̄ plus vnitur deo sinceri⁹ atq; sublimius sine quauis admixtione fantasmatū vel sordiū q̄ impfectionū cuiusuis creature q̄z per positiuuz Quo pacto sic q̄ nimirū nullū est ibi mediū int deuz et sp̄m Priuat eni ognitio et amor cuiuslibz alteri⁹ rei ꝓter deū Si ꝟbo q̄rit. nūq̄d ēmin⁹ ognitionis q̄ amoris stat q̄ finit in caligine sola ꝓut ē ꝓuatio q̄dā? Rñdendū est q̄ negatōes q̄ ꝓuatōnes ēminare nō p̄nt nisi per affirmatōes vñ nec de⁹ cognoscit mala q̄ impfecta nisi p ydeā boni q̄ pfecti Quid fit igit rñdet beat⁹ Dionysius q̄ in occasu q̄ occubitu et defectiōe ineffabili diūgitur aia ineffabilit q̄ ignote ieffabilib⁹ q̄ ignotis Et itez ait ptitis alteritatib⁹ et cōcupiscētijs curis q̄z inclusis et supmūdane explicit. nos in diuinā monadē ogregamur ꝓpterea vocat hāc defectiōz vnionē sup mentē Rursus viuifica inq̄t ꝟtus diuinaz illuminationū que. s. fuit ꝑm positm̄ gradū abūde nos replet et restituit ac ouertit ad cō gregātis p̄ris vnitatē q̄ simplificam deitatē Attēde q̄ ido noiat p̄rem qm̄ in ipo est fontal deitas ꝑm eūdē dionysiū filius insuper et spūsscus oēm gliaz suā referūt in gloziam dei p̄ris Excelsus in

ꝟbo glie ſp̃s rõnalis p̄ vehemẽs exercitiũ theologicũ ſimł et pb̃icũ p̄t eleuari ad apicẽ ſeu ꝟticẽ theologie myſtice cũ auxilio fidei ſpei et charitatis ſblimus q̄z rudis et ſimplex xp̃ianus et b̃ de cõi lege ſup̄ quã tñ eſt ſpũſſcus Patuit b̃ vltimũ in aplis ideotis at alĳsq̄z plimis Patz ꝟbo pñs cõſideratio de doctorib⁹ catholicis grec. et latinis ex libris et traditionib⁹ ſuis ex q̄bus aliq̄ fortaſſis excerpta ĩ genẽ inferi⁹ ad textũ myſtice theologie dionyſĳ ofirmandũ fuit aliquib⁹ bonis et magnis viris hec doctrina ꝓpter ſui p̄fũditatem in ſcãdalũ q̄z nõ ſatis aduertebant aut aduertere poterãt modos locutionũ de eminẽtia dei ſup̄ oẽm creaturã et q̄ tñ oibus eſſet eſſe et bene eſſe Cõcluſerũt itaq̄z ex iſto ſequi q̄ oñis creatura eſſet deus q̄z de⁹ et ſuũ eſſe ſũt oñino idem. Sic aliq̄ iuriſte impoſuerũt Johi Scoto trãſlatori librorũ dionyſĳ poſuiſſe et ſũme in b̃ hereticaſſe q̄ oñis creatura eſſet de⁹ Reducũt aliq̄ poſitionẽ de vniuocatõne entis creati et increati b̃m rem vel ex naĳa rei aut b̃m realia vlia ad errorẽ iſtũ q̄uis b̃ nõ intẽdãt illi.

¶ Excelſus in ꝟbo glie ſp̃s rõnalis circa ognitõz myſticorũ eloq̄ziorũ nõ p̄ncipalit̃ innitit̃ hũane induſtrie illã tñ nõ abĳcit ꝫ exercet Dudũ poſtq̄z ſcholaſticis lectiõibus tractaueram⁹ de theologia myſtica ſpeculatie p. xlviĳ. oſideãtiones et octo p̄titiones b̃m totidem materias p̄ncipales ĩ Notaue rim⁹ poſtmodũ duodeci induſtrias per practicã Et primo in vulgari ad ſorores ſcp̃leram⁹ de mõte cõtẽplatiõis certos gradus et modos Prima induſtria dei vocationi intẽdere. ſcda p̄riã oplexionẽ agnoſcẽ. tertia officiũ vel p̄riũ ſtatũ aſpicere. q̄rta ſemet ad p̄fectionẽ extẽdere. q̄nta occupatões effugere. ſexta curioſitatẽ deponẽ ſeptia lõganimitatẽ aſſumẽ. octaua paſſionuz vel affectionũ origines aduertere. nona tp̃s idoneũ et locũ inq̄rere. decimo ſõno et cibo moderanẽ indulgere. vndecima meditationib⁹ p̄ĳs generatiuis affectuũ inſiſtẽ. duodecia ſpiritũ a fãtaſmatib⁹ auertẽ Porro dũ inꝛrogarer a me Germa⁹ Nicolaus Celeſtin⁹ poſt inſpectionẽ induſtriarũ iſtaz Quenã eẽt difficilioz in practica. Rſidit q̄ ſp̃m a fãtaſmatib⁹ auertẽ ſenſit b̃ vriſſime neq̄z p̄t hec induſtria practicariq̄z p̄ theologiã myſticã b̃ in via dũ intellc̃us nr̃ oiũctus ẽ cõtinuo et tp̃i Ponit dñs albert⁹ vt p̄us lib̃ de intellc̃u et intelligibili penultim⁹ aſcẽſũ in reditu aie ad deũ q̄ effera ſr̃ b̃ et nũc b̃ eſt ſup̄ oꝛtinuũ et tp̃s Deiñ ponit aſſilatõz i vniõe cũ deo quã võt occaſũ alteri⁹ vite oſonãs in b̃ btõ dionyſio ſi ꝺine gr̃e mun⁹ tale ẽbuiſſet in xp̃o ihu dño nr̃o q̄ ad hũc occaſũ xp̃s ẽ oſtiũ via ductoz vehiculũ q̄ ad modũ de deo canit apõ boeciũ p̄hia p̄n⁹ rector dux ſemita ẽmin⁹ idem Cõſonarẽt inſup̄ multa q̄ p̄mittit albertus de intellectu agente cum

lumibus intelligētiarū se diūgēte vñ inq̄t Multi vocati ꝓbe ordi/ nauerūt multas suppositiões q ordinationes Isti certe fuerunt magici et idolatre qui per thebetas execrabiles q demoniacas.arbi/ trant aias purgari ad ꝓphetias q miracula faciēda de quibus habetur apud Aug^m de ciuitate dei a septio vsq; ad decimū Et oñter in alijs q̄busdā caplis Ipe eni sathanas qui coli vult vt de^o imitatur sepe vel imitari fingit veros ritus et modos sacrificandi deo per orōnes per ieiunia p castita/tem et purificationes Nos autez soli deo sacrificiū laudis offerim^o q ad scos āgelos suos homiesq; btos tanq; intercessores q admi/nistratoes spūs ꝓpter electos supplicam^o Excels^o in v̄bo glie sps rōnalis nō euehit ad theologiaz mysticā per raptus insanos q̄les fuerūt in sibillis et vatib^o de q̄b^o histozie q poete faciūt mentionez sikr et scptura sac sic de phitonicl. et de Balaā qui cadebat et apiebat ei^o oculos Sic et epilētici nō nulli.q̄lis fuisse credit machometus q̄dmodū ponūt p̄terea aliq infinitas melācoliarū spēs q alie/nationes alaꝓvñ credūt simplices q tales rapiant in celū et cadūt in scenū.aut in eodez statu pstant imobiles q morbus inuenit eos q velut gelu cōstringit vñ ogelatio appellat in mēte sic tēpe nr̄o ples tales qui ꝓphetias et visiones se diuinitus hr̄e iactabāt vidimus q fallebāt sic q aliq̄n fallebāt Ex/celsus in libro glie spūs rōnalis i theologia mystica se exercēs non hz nēcitatē vt in eo sit corpalis defectio q̄lis legit de bonis etiā p/phetis vt daniele Ezechiele q silli/bus Dionysi^o eni nihil tale ponit exigi.frequēs insup experientia cōn dicit Hz nec optet supmētales excessus theologie mystice intelligē tiā pure ocurrere q̄lis fuit in multis ꝓbis qui ꝑm Augusti.potue/rūt oīa mūdana trāsire et attingere p̄mā cām.irridentes idcirco simplices xp̄ianos nō potētes ad intelligentiā talē eueh.q̄b^o rñdet Aug^o q̄ simplici fide tenent certi^o q salubri^o malū seu velū in ecclasti ca nauicula que ꝓducit ad celum Nō optet p̄terea supmentales excessus theologie mystice fieri per tale miraculuz quō ꝓtomartir stephanus dū lapidaret intendens in celū vidit gloziā dei sic vincēti^o Sicut laurētius Sicut btūs Andreas Sic felicula Sicut de aliorū scoꝝ plimis in raptib^o et reuelationibus q̄les legunt in Apocalipsi Jobis De quoꝝ differen tijs et ꝓphetatib^o pūs breuitas n̄ inquirit Excelsus in v̄bo glozie spūs rōnalis dū per anagogiam cōscendit in deū deserit oēs opationes vt sic neduz intellēcuales ꝛ etiā affectuales et amicabiles et delectiuas imo optet ꝓsus actū ꝓpriū et liberū circa deū i supmo gradu obiectalit positle eminatū Et q̄m videt istud v̄bū durū cē q repugnare dictis scptis expositorum bti dionysij imo q nr̄is acte/

nus de theologia mystica tradi/
tis quam in amore posuim⁹ Po/
neremus in forma.p testionio q
intellectu tā hui⁹ q̄ p̄cedentiū te/
xtū dñi Bonauenture sup distin/
ctionē.xliii.xxxij q.ij.in fine Ad illō
inq̄t qđ vltimo obīcit de ōphen/
sione dicēdū q ꝺprehēdere dicit
triplic⁹ Uno mō cōphendere est
idez q charitati adherere Et sic
accipit Bernar.ad Eugeniū si sā/
ctus inq̄t es ꝺprehēdisti Alio mō
est idē q clare videre q pfce ama
resic ad philipen.iij. Si quo mō
cōprehendā in quo ōphensus suz
Tertio ꝺprehēdere idē est q clau
dere t̄minos rei sic est deus incōp̄
hensibilis Cū ergo dicit q sancti
sūt ōphensoēs in patria q q xp̄s
fuit comphensor Dicendū q me/
dio mō accipit et sic habz verita
tē Nā xp̄us vidit dei imensita/
tem.nec tenet hoc fide sed certissi/
ma cognitione.hoc est nouit deū
immensū Ecce per hec dicta.tres
gradus cognitionis seu cōprehē
sionis dei lucidissima distinctione
nōtas ꝺformiter ad p̄dicta Sub
iūgamus illud qđ p̄tin⁹ idez do/
ctor dicit pro verbo p̄ti Et si tu
q̄ras inq̄t An positiue vel p̄uatiē
xp̄us nouit deū immēsum Dicen/
dū q̄dāmō positiue quodāmō p̄/
uatiue.Positie q̄ntū extēdit se ca
pacitas seu intelligētia Priuatie
deinceps admirat etiā illā p̄fun
dā et sūmā p̄fūditatē diuine im/
mēsitatis sic dicit p̄s Mirabilis fa
cta est scia tua ex me ꝺfortata ē q
nō potero ad eaz Hec ille Ecce q
ponit priuatiuā cognitionē in aia
xp̄i q̄nto magis in alīs Hec ē āt
cognitio quā vocam⁹ mysticaz p
abnegationē scz defectionē q oc/
casū Cōstat aūt q nō minus defi
cit dilectio seu beatifica fruitō ab
illo gradu supmo fruitionis quo
deus fruitur se solo actu infinito
q̄ ipa cognitio In signū cui⁹ non
inueni positum a beato dionysio
tradeñ mysticam theologiā q di
xerit ipam terminari positiue obie
ctalit in deo.sed vel nihil expressit
de dilectione vel ipam dixit fieri
per caliginē q defectiue Rursus in
altero ex x̄bis sapiētis Quantuz
potes tantū gaude qr maioz oīl
laude nec laudare sufficis Potēat
dici q laudādo deficis q̄ defectio
sūma est refectio sūmus q̄z p̄fect⁹.
Excell⁹ in x̄bo glie spūs rōnat
intrādo diuinā caliginē p defectō
nem sūblimius hz dicē Omis cōsū/
mationis vidi finē Tradit sīnialit
btūs hylarius q nec āgeli nec ar
changeli sciunt aut penetrare p̄su
mūt diuine generationis arcanū
Cōstat q ꝺ nō p̄t intelligi de vi/
sione btā in positiuo vel ꝺpatiuo
gradu Accipit igit de suplatiuo
quo ad ignorantiā tm̄.ꝺgnoscen/
do.pficit spūs in via.imo q in pa
tria q̄ntū p gr̄am aut p gl̄az ma
gis exercitatus q eleuat⁹ fuerit p
mēoriā q intelligentiā et volunta
tē in gradu ꝺgnitiōis positiuo vl
ꝺpatiuo qr plus accedit deficien
do ad vnionem refectiuaz Cuius
he sunt conditiones q infallibi/
lis etiam in via qua nihil potest

hr̄e errozis admixtū vel fāraſma
tis nihil create defectibilitatis ni/
ſi inſidiarū diaboli. vbi ē altiſſimū
r̄fugiū vbi ſolus vnꝰ deoꝝ vnicꝰ
ſoliꝝ vnico ſpūi Si q̄ras quō fiat
iſtud Audi nō me ſed diuinū dio/
nyſiū Ineffabilibꝰ inq̄t et ignotis
mēs ineffabiliter ꝝ ignote diūgit
Quis poſt hec ẋba p̄ſumeret inef
fabilia fari ꝝ incognitiom̄ ignota
p̄ferre! Poſſumꝰ itaq̄ doctrinaliꝝ
et ſpeculatiue p q̄d nois veritatē
eloqui myſterij Sola vēo ēnitas
per exp̄imentū rei Supſūt alia de
verbo et hymno glie noiatim ſup
hoc ẋſiculo Sic̄ erat in p̄ncipioꝝ
nūc et sēp̄ et in ſecula ſcloꝝ amen
Differaꝫ in p̄titionē alterā Et p
ofirmatōe dictoꝝ ſimul et refectō
ne animoꝝ iūganꝫ vltima verba
hugonis in ſuo de arra aie Ibi
ſic aia oquerit aſſerēs ſe in ognoſ
cendo deficere Anima Quid ē il/
lud dilecte q̄ in eius recordatōne
aliq̄ me tāgere ſolet et tam vehe
menē atq̄ ſuauiē afficere vt iā to/
ta q̄dāmō a memet ipa abaliena/
ri et neſcio quo abſtrahi incipiam
exhilaraꝫ oſcia In obliuionez ve
nit om̄is p̄teritoꝝ malorū memo
ria Cor illuminaꝫ Deſideria locū
dātur Jāq̄ alibi. neſcio vbi me eē
video et q̄ſi q̄buſdā āplexib⁹ amo
ris intus teneo Et neſcio q̄d illud
ſit Et tn̄ illud ſemp̄ retinē et nūq̄
pdere toto aio meo laboro Lu
ctatur q̄dāmō debiliē animus ne
recedat qđ ſemp̄ āplecti deſideat
et q̄ſi in illo oim deſideriorū finez
inuenerit ſūme et ineffabiliter exul

tat. nihil āplius q̄rens. ſemp̄ ſic eē
volēs Nūq̄d ille eſt dilectus meus?
q̄ſo dic mihi vt ſciam ſi ille ſit vt ſi
denuo ad me venerit. obſecrez eū
Ne recedat. ꝫ ſemp̄ p̄maneat hō
vere ille eſt dilectus tuꝰ qui viſitat
te ſed venit inuiſibilis venit occul
tus vt tāgat te Jḋo vt videaꝫ a
te Venit nō totū infūdit ſe ſed vt
trahat affectū p̄micias quaſdam
porrigit ſue dilectiōis nō plenitu/
dinē exhibet p̄fecte ſocietatis Et
hoc eſt q̄ marie ad arrā deſpon/
ſationis tue p̄tineat. quā ille in fu
turo ſe tibi videndū et perpetuo
poſſidendū dabit Nunc aliq̄ndo
vt q̄ꝫ dulcis ſit agnoſcas ſe tibi
ad guſtandū p̄bet Simul etiaz vt
interim. de abſentia eius ɔſoleris
q̄ eius viſitatione ne deficias in
ceſſanter reficeris.

Sequiē quarta partitō

De verbo glozie.

Glorificatō mutua

patris et filij et ſpūſſancti
poſtulabaꝫ fieri cū x̄ps ait Paꝫ
venit hora clarifica filiuz tuū vt
filius tuus clarificet te. Potuerat
quoq̄ rex glozie x̄pūs ſed ꝫ ẋbū
glozie ad p̄rem deū glozie dicere
ſed exp̄mens exteri⁹ oculis ſuble/
uatis in celū fecit de ẋbo glozifi/
cationis hymnū glozie dū armo
niam addit vocis. hymnū quippe
dicim⁹ laudē dei cuz cātico ihūc
eſſe hymnū cōſiciunt doctores de
quo mathe⁹ et Marcus Et hȳno
inq̄t dco abierūt in mōtē oliuarū

Nō dubiū quia post institutionez et refectionē sacmentalē statiz qñ recesserat iudas christ⁹ dixit teste Johe Nūc clarificatus est fili⁹ hominis.et deus clarificatus ē in eo et deus clarificauit eum in semet ipso Deiñ postqz docuit discipulos multa.sequit de hymno glorificationis seu glorie Utrūqz enim traditur ex verbo greco.vñ glia quasi claria seu clara Pater venit hora clarifica filiū tuū vt fili⁹ tu⁹ clarificet te.Proinde subiungens claritate inqz quaz habui priusqz mūdus fieret apud te.dedit palā intelligi q̄ de glorificatione quā habet in eternitate solus cum spiritu sancto in gloria dei patris loquebat hoc ipm imitat ecclia dū frequētat hunc hymnū glie Gloria patri et filio et spiritui sancto Mox subiūgitur Sicut erat in p̄n cipio et nūc et semper et in secula seculoz Amē Glorificatio p̄ris et filij cum spiritu sancto designatur fiēi multiplicit sub his q̄ alijs verbis Uno modo cōplacenē cō gaudenter et cōgratulatiue.quia scz placet in gloria dei Alio mō desiderane et exhortatiue q̄a hec gloria manifestat per oēs creaturas p̄sertim rationales Tertio mō repētatiue et exp̄ssiue sic op⁹ sapiētis dicit sapia eius et gloria eius Dicit aūt gloria dei fieri vel augeri nō in se sed dū manifestat fit āt manifestior in effectib⁹ suis Oramus sub hoc tropo sanctificetur nomē tuuz Adueniat regnum tuum.quēadmoduz loquit et hic xp̄s per totū hymnū Quomodo similiter dicit aplus Deinde finis ait Cum tradiderit regnū deo et patri Sequit Cum autē subiecta fuerint illi omnia.tunc ipse filius subiectus erit illi qui sibi subiecit omnia vt sit deus omnia in omnibus Intelligūtur hec per patefactionē generalē et perfectā non p noue glorie collationē in eternitate quam dicimus suplatiuū glorificationis diuine gradū.ad quez omnia consūmabūtur Presertim electi.sub gradu glorie comparatiuo seu secūdo constituti et erunt sicut hic orat christus cōsūmati in vnum Glorificatio patris q filij cum spiritu sancto in beatis dici potest habē gradū.vel vt Bernardus loquitur moduz sine modo.hoc est mysteriū et archanum quod loqmur et inquirim⁹ Operatum vēo est scholastice per precedentia si maneat clara et certa distinctio de triplici gradu seu modo quod idez est in ꝓposito Unū posuimus gradū glorificationis positiuum Alterum comparatiuū Tertium superlatiuuz Et licet cōparatiuus gradus et suplatiuus presupponant positiuū Verumtamen appropriamus positiuum in gloria vie Comparatiuum in gloria p̄rie Suplatiuū in glia eternitatis diuine Ut si voluerim⁹ attendē qualiter hic gradus glorie sit sine gradu et modus glorie sine modo patebit p̄mo ex ipa diffinitiōe

et interpretatione nois hui⁹ Eterni tas q̄i extra t̄minos entitas. nun/ quid infinitatē illā exp̄mūt dauiti ci hymni Magn⁹ dñs et laudabi lis nimis et magnitudinis ei⁹ non est finis quo ad opatiuū p̄ris Et sapie eius non est numer⁹ quo ad appropriatū filij Et mia eius sup omnia opa eius quo ad clementiā et bonitatē spūs sācti Equidē in oi re creata vel creabili ponit̄ mo dus. mensura. t̄minus. numerus ꝛ spēs finis et ordo Solus de⁹ est sine numero. modo. mēsura. vt ter mino pro quo sit sequēs v̄bum Glorificatio p̄ris et filij cum spū sco in se ipis recte dicit̄ infinita et imensa. nedum puatiue ꝫ positiue sicut q̄libet glia creature viceuer/ sa dicit̄ finita nedū positiue ꝫ pua tiue vtēdo large noie puatiōis p negatione. Proficit hec cōsidera/ tio ad intelligendū p̄rias voces scp̄turaꝝ Infinitū dicimus illō qđ habet terminos positōnis seu positiuos ꝫ intelligit̄ vna negatō seu puatio. q̄ vltra t̄minos illos vel finitū illud p̄gredi nō valeat vel extendi Infinitū viceuersa di/ citur negatiue q̄a nō habet termi nos q̄bus circūscribat̄ finiat̄ diffi niatur aut termineť Et hoc dicit̄ infinitū extra gen⁹ Pozro dicit̄ in finitū aliq̄d affirmatiue dū negat negationē in nomie finiti clausam Equipollēt eni due negatōes vni affirmationi Cōsidereť acriter no minū istoꝝ ꝛ sillum. talis significa tio tūc nō erit absona vel discors ista locutio. Gloria dei est grad⁹ sine gradu modus sine mō Sic de cognitione fruitione delectatiōe q̄zuis alie delectationes addi p̄nt. Sed nūq̄d eternitas vel eternus de⁹ seu eternitas. includit se suis t̄minis ꝛ cprehendit? Profecto sic assentire possum⁹ et oñam negare q̄ subin/ ferť Ergo de⁹ hēt t̄mios. Nō eni seq̄ť De⁹ est infinitus termin⁹ g⁹ ē t̄min⁹. vel t̄minū hns Sz nūq̄d pterea aia xp̄i vel marie videt cla rissime t̄mios eternitatis infinitos q̄bus eternitas se ipam circūscribit ꝛ diffinit? Sic. Sicut hoc sequens v̄bū declarabit. in cui⁹ explicatōe totū stat qđ inq̄ritur mysteriū re/ gni dei. Glorificatio patris ꝛ filij cū sco spū conspicit̄ et diligit̄ fruitiue et obiectalit̄ in supmo cō/ paratiui gradus p̄rie. ab aia xp̄i et marie. nō tñ in suplatiuo fōzlit̄ et intrinsece quo btā trinitas se co/ gnoscit ꝛ diligit tā obiectaliter q̄z intrinsece. Attendenda est hic determi natio eccie cum approbatione do/ ctoꝝ moderno⁹ q̄ duplex est bti tudo vna obiectalis et terminati/ ua. et illa est solus deus sicut solo deo fruendū est Altera est beati/ tudo formalis et intrinseca. consi/ stens in duobus actibus qui sunt visio et fruitio cū tentione seu pos sessione secura Sunt etiam apud deū penit⁹ idē btitudo fōzlis ꝛ ob iectalis At vero distinctio maxia est in creaturis beatis. int̄ btitudi nem ip̄oꝝ obiectalē q̄ nō nisi de⁹. et fōzlē. quā vtiq̄z ostat esse finitā intrinsece. et ab infinita extrinseca beatitudie dei differri vt distingui

Etiaz vbi poneret q deus per se ipm sine creatis bitibus aut spe/ciebus alijs illabendo fozlez hāc btitudinē in aia btā causaret Cō/cedunt hoc illi qui etiā otrariant ecclastice determinationi qz forte nōd ūviderāt eā Cōcedūt inqz q de facto vel de potentia dei abso luta nō pt esse deus aie create nisi finita btitudo fozlis.qz nec crea/tura est capacitatis perceptiue cognitiue vilectiue dei nisi finite et limitate Quāobrez nce ē vt be/atitudo creature fozlis.semp sit fi nita.quicqd sit illa formalis bea/titudo.que vtiqz est motus anime a deo distinctus Etiāsi poneretur q aia eēt suus mot⁹ Nec magr B negat z exprsit Glorificatio pa tris q filij cū sco spū tota videtur a btis et iō tōliter sub hoc intelle ctu q gloria btōrū finita est fōzli/ter.cuius obiectalic infinita vl vt gregl.loquit de dño glorie.totus est intra nō inclusus.tot⁹ extra nō exclusus. tot⁹ subtus nō pstrat⁹. totus sup nō elatus tot⁹ circa nō circūscptus Veritas ista facili⁹ inuestigak nō rōcinando z exēpli ficādo per similia in creaturis vt de oculo lippo qui videt totaz ro tam solis.z nō tōliter.vel totam albedinez Aut aliud sike vt de cir culis lineis si intelligeret cētrū suū Ex^m aic rōnalis approximat q sic tota in corde ē.q tota ē extra coz Sic est in cētro cordis q ad eius simplicitatez indiuisibilitas centri nō equak Sic nec ad magnitudi/nem nō molis sed vtntis aie que circūdat coz.tōliter nō parificak. Cōtinet igit coz ipam aiam totā sed non tōliter sub alio verbo cir cūscriptibilic Ipa vero totā se cō tinet q totaliter infra ēminos sue capacitatis q finiti sūt q in B defi cit similitudo quo ad deū qui sim pliciter infinitus est et circūscpt⁹. Cui⁹ pfectio nec accrescit ex crea turis si sint.nec decrescit si nō sint Quia semp in eternitatis sue solio et trinitatis triclinio sedet fixus. sicut erat in pncipio et nūc et sēp et in secula seculoz amen. Multa de oditionibus trinitatis et ecni/tatis possent induci que latissime tractank per doctozes et aliq sub metris notauerimus Deniqz pro verbo nro facit illud Job Toni/truuz inqt magnitudinis eius q̄s poterit intueri Dat pmo intelligi q nullus.dat insup intelligi q in/tuitus vel intueri vel visus exēdi tur ad omes sensus taz corpales qz spūales Tonitruū inqt ei⁹ qd vtiqz est obiectuz auditus q̄s po terit intueri Simile in exodo q populus videbat voces. Pozro colligitur ex isto q dns hitat in silentio et caligine respectu cuiusli bet creature quo ad cognitionez et visionē suā sibi soli ppriā mō p tacto. Glorificatio pris et filij cū sancto spū manifestak in dam/natis per ordinē iusticie quorum damnatio obiectaliter q termina tiue infinita est z fōzliter q intensice finita proportionaliter ad ea que di cta sūt de btis ouersiue ad deū q auersiue a deo Certe sicut ens

primū in suo gradu suplatiuo ꝯ
hendit̄ a se solo. sic et eius ꝑua/
tio nō essendi a se solo videlz to
talit̄ ꝯprehendi Inde fit vt neq̄
demões neq̄ creatura aliqua ple
ne intelligat pcci mortalis igno/
miniā sicut nec gloziā actus meri
toꝝ vel bti Talit̄ eni iā dixim⁹ de
ignominia vel nō ognitune cuius/
uis creature Cui⁹ cā ꝑncipalis q̄
deus est cognosci neq̄t in summo.
Supest igit̄ supbia demonū descē
dat semp vel ascendat ad nihilū.
Gloria vero beatoꝝ semp descē/
dit in bonū. deficiēdo vel ꝓficien
do ascendit mōis dictis Juxt̄ qđ
sumeret̄ intellēctus mystici v̄bi qđ
btūs dionysius appropriat ipi se/
raphin q̄ in eis semp est mobile
incessabile calidū acutū supferui/
dū et holocauste purgatiuū Su/
mitur aūt hic motus vl motio lar
gissime videlz ꝑ opatione q̄ cōn/
riatur ocio. de qua dicit damasc.
q̄ nulla res destituit̄ ꝓpria opati/
one Sic eniz et velle dei et intelli
gere dicit̄ opatio quedā q̄ motio
et in angelis magis ꝓprie Terra
siquidē est inertissima oim. habet
nihilomin⁹ suā opationē qua se te
git et figit in loco suo resistens re
mouere volēti Dicit ego seaphin
semp mobile sine inꝛruptiōe amo
ris in deū Incessabile sine desini/
tione Semp calidū. sine diminutō
ne seu minoratione seu tepefactiōe
Acutū qz penetrat ad simplicita/
tem dei velut ad cētrū Supferui
dū q̄m eleuat se ad imensitatē ei⁹
velut ad circūferētiā Holocauste
purgatiuū q̄ reliqua q̄ sequūt̄ spe
ctant ad tres actus hierarchicos
respectu inferioꝝ qui sūt purgaē
illumiare ꝓficere Opatio igit̄ ge/
nerale nomē est ad alias q̄nq̄z spe
cies sonātes in motū. que sūt mo/
tio et hec successiua Mutatō q̄ hec
subita in sbiecto Factio q̄ hec sub
dita Denihilatio que aliter dicit̄
creatio Quarta est ꝓductio in di
uinis vbi est immutatio q̄uis sit
ibi generatio et spiratio Quinta
est actio qualiter forma influit in
materiā. dās esse formale et inēn/
secū. dicit̄ ideo talis forma relati/
ue ad materiā q̄liter forma que ē
deus nullo mō pōt dici Glorifi
catio patris et filij cū sancto spū
q̄ꝛupliciter ognoscit̄ q̄ amat̄ ab
intellectuali creatura tā in via q̄z
in pria Jn via quidē per gratiaz
vnā in se et trinā in fide spe q̄ cha
ritate cū adiutorio discipline xp̄i/
ane Exēplū dū quis videt aut su
mit eucharistiā. hic est cognitio sē
sibilis exterioꝛ Est et cognitio sen
sualis interioꝛ tā imaginatiua q̄z
estimatiua respū corpis xp̄i tam
veri q̄z mystici Hic ꝓterea est co/
gnitio ratōnalis ꝑm vtranq̄z rō/
nis portionē supioꝛē et inferioꝛez
qua credimus speram⁹ et amam⁹
spūales sbās/et sub deo vt aiam
xp̄i vt āgelos q̄ spūs electoꝝ Hic
est denicq̄z ognitio supermentalis
mystica et anagogica ipsius sim/
plicissime deitatis in vnitate tni/
tatis Cōcordātie sūt plime noia/
tiz illa iā omēoꝛata ab apl̄o Māi/
feste inq̄t Magnū ē pietatl. sacīm

quod manifestatū est in carne ⁊ ℔ quo ad duplicem ꝑmū cognitōis modū Justificatū est in spū q̄ ad tertiū Assumptū est in glozia quo ad q̄rtū Teneat ergo ꝑ regla q̄ q̄lis est in ognoscēdo et amando deū xp̄ianus. talis est sibi in retribuēdo de⁹ Ego dilecto meo ingt sponsa Et ad me uersio eius.

¶ Glozificatio p̄ris et filij cū spū sancto fca in beatis repit aliqñ dici fōlis eo q̄ imediate fit p essentiam sine spē media q̄ sit rō ognoscendi diuinā eēntiā. imo p eandē spēm aut formā qua de⁹ ognoscit se ipm. aia btā cognoscit deū Audūt aliq̄ q̄ etiaz actus beatificus caracterisetur seu formet nō nisi a diuina sapia ⁊ eius eēntia dū obiectiue videt Jñ et si diuina essentia sōtraheret se in rōne talis caracterisationis seu fōlis ofigurationis ꝑm imaginē btissime knitatis. creatura nullo mō posset dici btā neq̄ intuitiue vidēs deū imo esset implicatio quēadmodū iplicat creaturā esse ⁊ deū se sōtrahere in rōne efficiētis Nōndū ē igit ꝑ ocordia doctoꝝ q̄ deus ꝑprie dicit forma ꝑm tres ꝺitōes. forme ꝺueniētes. Forma eni dicit q̄a est in se fōliter. siue sit ab alio siue nō originalit. scḋo qz dat esse formale. tertio q̄a denomiat aliud eē Cōstat aūt q̄ deus habet esse in se. et q̄ dat esse oñi creature. et q̄ oēm creaturā denomiat eē tanq̄z p̄cipua siue exñtie causa Sic enim dicit boecius in q̄libz creatura eē aliud quo est. et aliud q̄ḋ est Qḋ intelligi alit nequit nisi de deo q̄ denoiat existere creaturā Doctores igit ponētes deū esse beatitu dinē formalē. accipiūt formā isto mō et nullo alio Nec volūt q̄ de⁹ sit fōlis beatitudo inherēs vel ꝺistituens sicut forme accñtales vel sōstantiales inherēt ⁊ ostituūt q̄z uis illapsus forme diuine sit perfectioz ⁊ intimioz rei cuilibet q̄z posit esse forma sue materie. vel accidens sōstātie Itaq̄z res quelibet plus dependet a causis extrinsecis q̄z ab intrinsecis suis que sunt forma et materia que vtiq̄z nequeūt esse sine causa extrinseca efficiente exemplāte seu formāte et finiente Porro si doctores taliter se resoluūt nō sūt ꝺtrarij articulis p̄sien q̄ deus nō possit eē forma vel formalis beatitudo creature Quod vtiq̄z verū est de forma inherente vel intrinsece ostituente Sūt qui nc̄ario dicūt esse formā mediā vl spēm in beatis quā noiant lumē glozie iuxta determinationez ecc̄ie requisitā Dicūt alij sufficere p̄sertim de potētia dei absoluta deuz et aiam sine tali lumine ad beatificandū p fōlem illapsū Quicquid tñ dicat hinc ⁊ inde nc̄ario ponē dus est motus intellc̄us et voluntatis qui vtiq̄z formosus est illūinosus et speciosus Et h̄uc vocamus formalē beatitudinez. sine q̄ impossibile est creaturā esse btām etiā de potentia dei absoluta Implicaret enim sicut patet intuenti. quicq̄d. dictū fuēit de necessitate habituū distinctoꝝ ab actib⁹ istis

ánagogicū

¶ Glorificatio pr̄is et filij cū spū sancto fit p̄cipue et p̄ncipaliter in mente que sola p̄rie est imago et gloria beatissime t̄nitatis Essent hic rememorāde distinctiões plurime de diuersis aie potēt̄js q ea rum officijs. maxie quō diuiditur anima a spū q spūs a mente et q̄/les sūt actus spūs et mētis Quē/admodū insup̄ sola mēs ponitur in supma vertice vel culmine vt̄ar ce totius anime q potentiaz̄ ei⁹ q̄ respicit p obiectoq fine p̄rio so/lum deū memorādo intelligendo et volendo pure liberaliter q̄uis imobiliter Spūs aūt et mouet li/beraliter q arbitrarie et otingent̄ Mirabilis p̄rsus est diuisio anime et spūs quē facit p̄m ap̄m sermo dei viuus q efficax Sed est super/admirabilior diuisio spūs q mētis qualē dat intelligi paul⁹ cuz dicit de p̄mone dei q̄ est discretor inten tionuz q cogitationū cordis put in quodaz metro deduxerim⁹ Or bitror insup̄ q̄ hec mēs in cāticis nomiat̄ aia vt ibi Dic mihi quez diligit anima mea ⁊c. et in cantico marie Magnificat aia mea dñm. Nō eni ouenient̄ intelligi pōt de aia sensuali. nec de p̄cise rationali Anima igit̄ est mens que manēs semp in arce dirigit amorez suum vnica in vnicū deū. sola ad solum diligēs ad dilectum Exēplo solse/quiū respectu solis. vel ferri respū magnetis aut poli Dicuntur ista speciose faciliter q scholastice Cre dunt̄ p̄terea simplici fide sed rara est felicitas expiri Expiunt̄ tamē

de hymno glorie

aliq̄ hic in via fortassis etiaz fina liter re.p̄bandi vt qui gloriatur in dño gloriet̄ vt timeat Estimo eni q̄ demones ipi iux̄ dictum iacobi credūt. imo q aliquo mō itelligūt per naturalia splendida. et contre miscūt. sed an malū suum? q̄a huili timore trahuntur quo refugiñt et odiūt flagellantē Cōnrie ad ea/tos qui timētes et tremētes et in se deficientes sub reuerentia maie statis laudāt diligunt glorificant hymnuz glorie. vna et incessabili voce dicen̄ Sanctus Sāctus Sā ctus dñs deus sabaoth pleni sūt celi et terra gloria tua Cōformit̄ ad quos frequētat ecc̄ia dicens. Gloria p̄ri et filio et spū sc̄o Sic̄ erat in p̄ncipio et nūc q semper q in secula seculoz̄ Amen Deo gr̄a qui finē apposuit ad canticū ma/rie iuxta p̄positū nr̄m Utinā deo bñplacitū et eidē gl̄iosissime virgi ni mr̄i et filie. Cū qua semper ma gnificat anima mea dñm Amen

¶ Explicit Anagogicū de verbo et hymno glorie a Jobe Cancel/lario Parisien̄ Lugduñ Anno. M cccc. xxviij. Et otinet q̄tuor parti/tiones p̄ncipales in quarū quali/bet sūt decē x̄ba seu ōsideratiões Et in x̄su q̄libet multe notule seu x̄bula per lr̄as alphabeti vsq̄ ad numerum. izz q decē. Presulatuz tūc agēte Reuerendissimo patre dño. D. Archip̄sule et comite Lu/gduñ Primate Galliarū nr̄e pe/grinatiōis Bēiuolissimo p̄ceptoē .1483. xvj die aprilis impressū.

Super cantica

Incipit tractatus magistri Johānis gersonis cancellarij parisien super. cantica canticoꝝ ad fratres ordinis carthusien. edit' apud lugdunum Anno domini. M.cccc. xxix

Amo te sacerdos Carthusien q̄niam amas me p̄imū tuū. et ideo p̄imū. argumento xp̄i quia fecisti in me. misericordiam. Amoris quoq; tui probatio. operis est exhibitio. Tricenariū nāq; post mortez meā indultū pri' fieri placuit preuenire me viuēte Meditat' sum mecū. siquā opis vicissitudinez. vacua senect' mea posset afferre. Subijt mox aim. petitio vestre deuotōis modo facta per nōnullos ex vobis quasi vice oim. quatenus super cantica canticoꝝ scriberet aliqua qualiscūq; studiositas mea. Inclinaui protinus cor meū assentire. quia amo te. Etenim amicorum vota sunt similia. Verū post tot a sūmis ingenijs dictata sup eisdē canticis quid aut q̄le posset addere pauptacula mea. nullius vel tepide deuotōis mee diu satis in dubio fuit animus. Tādem cōfisus in auxilio precū vestrarū decreui nouū aliquid. aut saltez nouo mō scribere sub premisso the/

mate Amo te.

Explicit prohemium.

Amo te Nor ista Petri est ad dñm ter interrogantem. tertio repetita. Dñe tu scis quia amo te. Juxta quod verbū triplicatū possumus allegorice. moraliter et anagogice. triplicez in creatura rationali amorem intelligere. libez. arbitrarium. gratuitum. liberū concreatum arbitrariū deliberatiuū. gratuitum supinfusum Dimisso itez sermone de amore pure naturali vegetatiuo et animali. et habito tātummodo respectu ad amorez dei sicut habuit petrus dicēs Amo te. Est aūt amor noster ad deū triplex in genere put statim dictū est. et hui' verbi amo. tres lr̄e signant in enigmate. A. principium. M. medium. O. finis. Ex q̄ triplici amore habituali. tanq; triplici vita prima resultat actus amoris p̄fectus et meritori' fruitiu' dei. de quo sola principaliter cantica canticorum sunt. per anagogiam. i. sursum actionem. qualiter aguntur a spūsancto (quem hodierna die in filios adoptiōis xp̄s effudit) ipsi filij dei similes apostolis Ut vero processus noster vt ordinetur ex notis. premittet aliquas consideraciones. de quidditate amoris in specieb' suis. et hoc p̄ prima partitione Proinde scā partitio cōtinebit consideraciones quinquaginta

ſcōm totidem dies iubilei pentecoſtes quādo ſpūſſanct⁹ his diebus in linguis igneis apparens mentes carnalium in ſui amorem ait gregoꝛi⁹ immutauit ℟mor ſiquidem ignis eſt. vñ notatur ſeraphicus. qđ ardoꝛem ſignificat et quinquaginta ℟rietates ſuas ꝗſi totidez linguas igneas (ꝗb⁹ ſe loquitur et aperit) diſpertitas oñdemus Tandem partitio tertia conſūmabit. velut in cuſpide piramidis flāmee. vniuerſū amoris ſermonem ad primā et vnitā proprietatem ſuper illud Oſculetur me oſculo oris ſui ſe reflectēs

Prima cōſideratio.

de primo amoꝛe libero nobis concreato.

AMoꝛ liber reſpectu dī naturaliter et indelebiliē inſit⁹ eſt. concreat⁹ et inſert⁹ dū cōditus ē ad imaginez q̄ ſimilitudinem dei. que conſiſtit in mente noticia et amoꝛe. Sed queret ꝓtinus aliquis quo pacto ſi naturalis amoꝛ eſt. liber dici poteſt. et ſi liber. qūo naturalis? Eſt hic alta et grata doctoꝝ ꝑſcrutatio q̄rū precipui inuenerūt q̄ ſicut in deo amoꝛ productiu⁹ ſpūſſancti liberrim⁹ eſt qui tñ immutabiliter agit et nēceſſario. ſic in creatura rationali vel intellectuali. amoꝛ ꝓmo inſitus reſpectu dei. quē aliqui ſinderiſim vocant. licet quodammō ſit altioꝛ et ſpecialioꝛ. qui conſtitu

it tertiam ꝑtem imaginis. nec aliud reſpicit bonuz q̄z deū ꝑ obiecto et fine vltimo. Iſte inquam amoꝛ licet inuariabilis ſit et indelebilis nihilomin⁹ ſpontaneus eſt et vltroneus. aliter q̄z ſit amoꝛ lapidis grauis ad ſuū centruz et hoc ratiōe cognitionis intellectiue diūcte ſibi ꝑut eſt ſcda pars imaginis oziens ex prima que eſt memoꝛia. non q̄dem ſenſualis reſpiciens ꝑteritū. ſed mentalis cōplectens oēm tpis differētiā imo ſupgrediens. Eſt ergo amoꝛ iſte ex natura ſua ſpōtaneo atq̄z liber q̄uis in oppoſitam partem verti non poſſit.

Scda cōſideratio

AMoꝛ iſte dei liber. fundamentalis eſt ad oēm affectiōem alterā intellectiuam. que ꝑtie nō vicit paſſio. ſed opatio. ꝓportionaliter ſicut deus vnica opatione delectatur. et nullaten⁹ paſſiōe. Itaq̄z nēceſſe eſt oia multa reduci ad vnū. et mutabilia ad immutabile et fixū. Oportuit ergo oñes affectiōes. quarū mltas oſtat eſſe variabiles. reduci ad vnaz quietam et ſimplicem. Talis ē amoꝛ naturalis dei. inſitus aie in cōſtitutōe imaginis ſue quē dicim⁹ eſſe conueniētiam et coaptationez ad deū. tanq̄z ad finē ſuū vltimū et quodammō intelligibile centꝝ. in quo ſugiter manet innitit⁹ et quieſcit Ex q̄ ꝑ

terea oēs alie affectiōes q̄ dicūt motū vel mutationē. siue in bono siue in malo siue in arduo. vt desi deriū. fuga. spes. timor. audacia. ira segnicies oriuntur.

Tertia consideratio.

AMor dei iste liber. nō hz actū scōm. q̄ sequit cogitationē et oſiliū p statu vie. nisi pua sensatiōe. q̄uis sp sit in actu primo qui ē vt dixim⁹ oti nuus simplex et q̄et⁹ Possz hic introduci tota materia de oceptib⁹ et intētionib⁹ cognitiuis et affectiuis. et spāliter de sex modis spēz q̄ sūt initiū cognoscēdi sup̄ sensū intellectualr Nā q̄dā sūt abstracta p fātasmata. q̄daz naturalit insite ex prima creatiōe sic ē spēs innata cognoscēdi deū q amādi. q̄daz sūt impſſa p sōas spūales. q̄dā relicte. q̄dā p collatiōez addite. Alie p expientiā habite. sed de his nō est hic dicēdū p singula. q̄lia tñ cognoscē multū iuuat ad amorē dei peculiariť exercēdū

Quarta cōsideratio.

AMor iste dei liber et impſſus. nō causat in voluntate rationali vel intellectiua. ex amicabilib⁹ q̄ sūt ad se. sicut vult dicē arist. et auctor de causis sed ecōtra amicabilia ad se oriūt ex isto amore ad deū Hec ē oſideratō theologica pulcerria atq̄ scitissima. quincēs oēs pcōres. eē puaricatores instituti p̄mit⁹ ordinis dū ab amore dei deflectūt arbitrio malo. ad amorē p̄prium vel alienū aduers⁹ deū. hñtes cor distortū et iniustū. nec ueniens q̄ diūctuz cū prima et rectissima regula et amoris sui liberalr et naturalr impſſi. Sufficiat interim p certificatiōe hui⁹ oſideratiōis theologoz auctoritas. in h̄ fundata q̄ de⁹ ē sup oia p̄ se diligē d⁹ dilectiōe arbitraria. q̄nto magis dilectiōe naturali et libera. q̄ neq̄ fallē vel errare p̄t. neq̄ falli cū regat sicut impſſa ē ab agente infallibili.

Quinta cōsideratio.

AMor iste liber dei. habebit actū z^m in patria plenissimū. cōtinuū simplicē et iocūdū q̄ dr fruitiu⁹ siue fruitio vel osculatio sic oñdet tertia partitio. Hz in hac valle miserie vix habeť iste act⁹ scōs. nisi valde interrupt⁹ et p intualla. p̄ p̄ curuitates amoris libidinosi dēpmentis Docet h̄ p̄cdolor valde nimis expientia. Utz ho amor iste liberalis ad deū. habuiſſz oti nue actū scōm. q̄ oſistit in opatione. et h̄ p statu innocētie. imo etiā in angelis p̄ma sui oditiōe. vel etiā in purgatorio nūc habeāt alie finalr saluāde talē actū scōm oti nuū. imo et de dānatis q̄ri posset cū habeāt remorsū oscie vehemēte. nō solū in habitu sed in actu. q̄

Super cantica

causaꝝ scꝛz doctores ex repugnã tia amoris ꝓpꝛij arbitrarij. ad a/ morẽ naturalẽ et institũ dei. lector aduertat

Prima cõsideratio.

¶ De secundo amore

Amor arbitrarij respectu dei nõ habeꝝ nisi ꝓuia vel sic occurrẽte ꝓdicto naturali et libero amore Perspicuũ ẽ qꝛ radix ẽ hmõi amor oim aliorũ affectuũ. Rursꝰ volũtas nõ fertur libere nisi ꝓmoneaꝝ obiectaliter et cognitiue ꝑ intellectũ sub rõe boni vel mali. ꝙueniẽtis vel discõueniẽtis ex q̃ motiõe ꝓtinꝰ oriꝝ in volũtate actuali q̃daꝛ oplacẽtia vl displicẽtia naturaꝝ. iuxta sñiaꝛ damasceni. ꝙbũ bti augustini ꝙ nõ ẽ in ptãte nra q̃bꝰ visis tãgamur. Tetꝛ post apprehẽsionem hmõi obiectalẽ volũtas se mouet libere acceptãdo vel refutãdo vl suspẽsaꝛ se tenendo.

Scda cõsideratio

Amor arbitrarij respectu dei. distinguiꝝ a libero naturali ꝓpꝛ. dꝛideratiõem duplicẽ aie rõlis et sue libertatis Cõsideraꝝ itaqꝫ aia rõlis vel vt in se essẽtialiter libera. vl vt actualiter deliberãs. Si primo mõ sic sua libertas sꝑ ẽ equalis et inuariabil

canticoꝝ.

ꝙ inauferibilis ipa ꝓmanẽte in eẽ et sic accipiꝝ a doctoribꝰ bernardo et anselmo q̃ dicũt eã esse eq̃lẽ in oibꝰ tã angelis qꝫ hõibꝰ ꝙ potissimã sub deo imo q̃i sikem q̃ neqꝫ cogi ꝑt neqꝫ minui ipa stante natura aie. Si vo dꝛideraꝝ vt actualiꝝ arbitrãs. et se sup se reflectẽs. tũc libertas hmõi variabiꝝ ẽ et impediꝝ. neqꝫ eq̃lis in oibꝰ tã ãgelis qꝫ hõibꝰ. ꝫ patiꝝ seruitutẽ. nũc culpe nũc pene et multe miserie. imo vt turbato iudicio rationis. tũc oio tolliꝝ. et ipediꝝ. in actu suo ne deliberet Fũdaꝝ ãt sup hac distinctiõe. diuisio spũs ꝙ aie ex vna pte. diuisio ꝓterea sꝑs et mẽtis ex altera. de q̃bꝰ in mẽco ope sup magnificat distinctiõe sẽ cũda lati tractatum est.

Tertia cõsideratio

Amor arbitrarij respcu dei nõ habeꝝ ꝫ in via sic nec itellectuaꝝ cognitio actualis sine ꝓuia cognitiõe sensuali. Tradit ꝫ pbs. expientie vocẽ loquẽs. cuius ignorauit huiꝰ seruiꝝ colligatõis et ordinis rõem. sicut nec pcci originalis trãsgressionẽ Ita factũ ẽ vt intellectꝰ nõ possz actualiter ferri in deũ nisi prꝰ doceꝫtur ꝑ sẽsũ. dicta ꝓinde sẽsualitas et vetꝰ hõ q̃i pater et mater interioris et noui.

Quarta cõsideratio.

Amor arbitrarius respectu dei determinat et figit ad vnam ptem. s. dilectiuā i beatis sic ecōtra nēcario declinat in odium dei. et inuidiā in dānatis Ista est cōis traditio doctoꝝ. ꝙuis in assignando causas videatur aliq̄ varietas sup̄ hmōi confirmatione in beatis. vel obduratione in dānatis Sed resolutio finaliter cadit ad ordinationem dei. q qz positi sunt in termino. neqz ē amplius locus meriti vel demeriti vllus Proinde non tollūtur. ab hoc duplici statu multe actiones arbitrarie respectu obiectoꝝ aliorū a do. sicut demōes arbitrarie tentāt homines. quibus arbitrarie angeli subministrant.

Quinta cōsideratio

Amor arbitrarius respectu dei. ferri p̄t adutrāqz ptē dilectiue vel omissiue hic in via. imo non videt repugnantiam includere. de potentia dei absoluta. vel suspēsa lege omuni q̄n volūtas arbitraria ferre posit ditiue in deū clare visum. poset eñ apprehendi sub rōibus odibilib⁹. s. pūitiui vel dānatiui. Ex qua consideratione moti sunt aliqui dicere q damnati forsitan in extremo iudicio videbūt p morula intuitiue deum nō solū in humanitate de qua constat sed etiā in diuinitate ad augendū odiū et cōseq̄nter supplicii suū magis Sz non hz hoc cōis doctrina q̄ potius vt semp sequenda est. qm̄ curiositatis est non doctrine pietatis opinionib⁹ extraneis delectari

Prima consideratio.

De amore gratuito

Amor gratuitus dei actualis dicit influentiā diuinam gratis datā in anima que formaliter reddit hoiem gratū deo. et acceptū ad vitam eternam Cōsiderationis huius materia latissima tradita est per doctores. sed a multis experimentaliter non intellecta. sup̄ quā ponatur ad pñs ista distinctio. De amore gratuit⁹ quadrupliciter hz cōsiderari. vno modo p̄ vt est forma q̄dam absoluta. vel influentia effectualiter a diuina bonitate proueniēs Alio modo p̄ut respicit ipm̄ sbiectū q̄ informat. p̄portionaliter sicut albedo informans subiectū reddit albuz Tertio modo p̄t attendi in ordine ad deū acceptātem illum qui hz gratiā ad vitaz eternā. Quarto modo p̄ut ille amor gratuit⁹ qui dr charitas ē vniuersalis motor et principalis inf omēs q sup oēs habit⁹ in anima per respectū ad finez vltimū. ad quē ipse dirigit inclinat et mouet tanq̄ ad vltimū finez suū. Amor primo mō

est quedã res absoluta ꝑ se distincta ab alijs. que posset remanere per potẽtiam dei. et nihil gratum reddere. vt si poneret extra subiectum Amor scdo modo respectiue cõsideratus ad subiectũ ꝛ ad influentez deũ. non videtur posse stare. ꝙn reddat subiectũ formaliter gratũ intrinsice qm̃ iste est actus suus primus et formalis sic̃ in alijs accidentib⁹ absolutis Amor tertio modo reddit de lege omuni subiectũ suũ acceptum ad vitam eternaz. sed absolute non repugnat quin aliquis sit acceptus ad vitaz eternã absqꝫ amore hmõi vel etiam nõ accept⁹ cũ amore tali Amor q̃rto modo ꝺsideratus est oim habituũ et actuum laudabiliũ meritoriozꝫ et acceptabiliũ ad vitam eternaz radix forma et finis. fine quo finis vltim⁹ nõ habetur. cui coniũctus est dluin⁹ amor increatus illabẽs anime. purificans eam illuminãs perficiens et acceptans.

Scda consideratio

Amor gratuitus cognosci non ꝑt in esse homini absqꝫ speciali reuelatiõe Juxta illud xpi Spũs vbi vult spirat et vocez eius audis et nescis vñ veniat aut quo vadat sic est omnis qui natus est ex deo. Cause multiplices hui⁹ ignorantie notant a doctorib⁹. sed precipue est qm̃ interiores habitus nõ ognoscim⁹ nisi ex actibus Fiũt autem actus habituũ adquisitoꝝ et infusoꝝ ita similes ꝙ distinguẽ non sufficimus. sicut videm⁹ colorẽ artificialẽ in facie nõ distingui faciliter a naturali neqꝫ lumẽ a spẽb⁹ coloris Jñ ꝓuenit ex actib⁹ virtuosis gratia informatis duplex argumentatio. vna moralis seu naturalis. altera gratuita vel supnaturalis. dũ gratia. s. augmentatur. Gratia vero magis mouet influxiue. generaliter scdm legem eternam. qꝫ particulariter. et inhe ssiue scdm particularez inhesionez ꝙliter inclinant habit⁹ adquisiti. et inde magis ꝓcipiunt. Sed an sint gratuiti vel infusi nescit. ꝓtea beatus vir deniqꝫ qui sẽp est paulo⁹ Cm̃ et si cognosceret create gratie pñtia. tñ de ꝓseueranti a et de amore predestinationis increato et eterno nescimus sed speramus.

Tertia consideratio

Amor gratuit⁹ dei. q̃uis a prima origine non fuit in adã. erat tñ tunc in eo amor dei supꝝ oia laudabilis. sed nõ meritorius vite eterne Sed ꝓ tpe legis currẽtis tale mediũ nõ occurrit qm̃ homo est in statu vel gratie vel culpe. Similiter de angelis in sua conditione primaria diceretur

Quarta cõsideratio.

Amor dei habitualis gratuitus secundum ecclesie determinationem infunditur in baptismo. qui reddit baptisatos dignos et acceptos vita eterna. ¶ Colligitur inde qualiter omnis baptisatus in christo cum exultatione debeat dicere illud ysaie. Gaudens gaudebo in domino. et exultabit anima mea in deo meo. quia induit me vestimento salutis. diuersis habitib⁹ virtuosis. et indumento iusticie circũdedit me. christo scilicet sole iusticie. Quotquot inquit paulus baptisati estis christum induistis. Sequitur. Tanq̃ sponsum decoratum corona quo ad spiritum. et tanquam sponsam ornatam monilibus suis quo ad mentem vel animam superiorem. Tũc enim apparuit signum magnuz in celo. rationalis anime. mulier amicta sole. et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellaruz duodecim. ¶ Colligitur inde positiõis magistri insufficientia. qui gratiam habitualem non posuit. sed increatam cum actuali creata. Pueri enim baptisati et dormientes. quomodo formaliter grati essent. quos constat actualem gratie motum non habere.

Quinta cõsideratio.

Amor gratuitus habitualis. infusus pueris baptisatis. reddit eos acceptabiles deo amabiles et gratos necnon hominibus ita reddere debet tanquam angelos quosdam dei. ¶ Colligerentur inde plurima documenta moralia taz in laudem conseruantium innocẽtiam baptismalem in se et in alijs q̃z in horrendum vituperium et damnabilitatem eorum qui innocentiam huiusmodi prostituunt in se vel in alijs. rursus crucifigẽtes. christum et ostentui habentes ¶ Utrum vero baptisati qui nondum peruenerunt ad vsum ratiõis. facere possint opera grata deo et beneplacita. puto q̃ sic q̃uis nondum meritoria. sed neq̃ tunc demerentur. bene tamen peccãt. quia peccare minus dicit q̃z demereri. sicut dicimus monstruz peccatum esse in natura. non tñ esse culpam aut detrimentum

Prima consideratio.

quarti de amore collecto

Amor dei resultãs ex amore triplici. scilicet libero arbitrio et gratuito. de q̃ deinceps habendus erit sermo considerari potest sub multiplici triplicitate iuxta verbum petri. de amore ter repetitum. Amo te. Amo te Amo te ¶ Discurramus

velut in superficie quia materia late patz. Primus est amor itaqꝫ incipientiū proficientiū et perfectoꝝ. Secūs est amor scōm veniam gratiam et gloriaz etiam hic inchoataz. Tertius est amor scōm hominē animalē rationalē et intellectualez. Quartus ē amor scōm vestigiū. scōm imaginem et scōm similitudinē deiformez Quintus est amor scōm purgationem illuminationez et pfectionez Sextus est amor scōm tropologiaz allegoriaz et anagogiam. Septimus est amor scōm desponsationem spiritus. cū ancilla cum libera et cū domina. Octauꝰ ē amor scōm triclinīū anime Inferiꝰ medium et superius. Nonꝰ est amor scōm adolescentulas et concubinas. scōm reginas. et ad vnicam columbam. Decimus est amor scōm triplex celum. Infimū. medium et tertiū. Undecimꝰ ē amor ꝑm triplicez hierarchiaz. infimā. mediam. et supmā Duodecimus est amor Angelicus. cherubicus et seraphicus. Et ita de triplicitatibus talibus multis refluentibꝰ in eandem sententiam

Scda cōsideratio.

Quarti.

Amor dei resultās ex amore triplici. s. libero arbitrario et gratuito. et concurrens in actum scōm laudabili

or est qꝫ si quilibet stet in actu ꝑmo vel habitu tantūmodo. Despicuū est quia potentia quelibet iuncta suo actui laudabili et bono. perfectior est et fini suo cōiunctior. qꝫ in habitu solo manens quasi sopita vel sōnians De quo triplici actu amoris simul conuncti respectu dei. opposita sunt anagogice per patrem pulcerrime et amoroſissime feminarum marie salomonem cantica canticorum. Similiter et alia plurima que cō templata est mens sua sapienter nominatim de duplici modo desponsationis anagogice et moralis seu tropologice. Prima despōsatio cantatur per epithalamiū cantici canticoꝝ. Altera per epithalamiū capituli vltimi. prouerbioꝝ cuiꝰ initiuz est Mulierem fortem quis inueniet Cōstituūtur in prima. deus et anima tanqꝫ spōsus et sponsa se mutuo zelantes amore. vnicus ad vnicā et vnica ad vnicum. de qua gloriatur sponsus Una ē inquit colūba mea. perfecta mea vna matris mee. electa genitricis sue. Constituūtur in alia desponsatione. spiritus deiformis et sapientia. tanqꝫ sponsus et sponsa. magis per tropologiam et allegoriam. tanqꝫ in vita actiua. qꝫ per anagogiam in vita contēplatiua. Discernitur ex hoc precipue varietas huiꝰ duplicis despōsatiōis

et epithalamij correspondentis. quoniã vna spectat ad incipientes et proficientes generaliter. Altera propria non nisi perfectorum et in anagogicos excessus se se rapientium de claritate in claritatem tanquam a dñi spiritu. ut in secunda partitione dicetur.

Tertia consideratio.

HAbz expositus in canticis canticorum fruitio dei vel osculatio oris. nominatur aptissime. non solum habitualis et tepida. sed actualis feruens. et extatica. et precipue seraphica. cuius est immediate ferri in deum. ꝙuis ex parte anime concurrat multitudo habituum ꝙ influentiarũ Omne ꝓterea datuz optimũ. et donum perfectum descendens a patre luminum. ꝛc. Qui omnia tanqz virtus vnifica tradente dionysio replent et restituũt et conuertũt ad congregantis patris vnitatem et deificam simplicitatez. vbi tunc apex vel seraph mentis ineffabili et ignoto deo. ineffabiliter et ignote cõiungitur. ignote quidem ꝙa infinite et immense. cum virt9 cognoscentis et actus ꝓut et natura sint finiti. Sed de hoc posterius tangamus Interim per rememorationem paucula de desponsatione morali seu tropologica spiritus deiformis cũ diuina sapientia. dicum9 ꝙrũ cõsideratio ꝓcedẽ debet tanqz via ad desponsationem anagogicam necessaria. Osculum sponsi vel osculatio est dignissima impressio cuiusdam suauitatis et intime consolationis per illapsum secretum in animam. Petitur ãt atqz conceditur ad facilius tolerandum presens exilium dum sponsa peregrinat a sponso. Osculum autem est illa suauitas et intima consolatio Jocunditas et exultatio quõcunqz fiat aut sentiatur in anima. scdm portionem virginalem et supremam. que mens dicitur vel apex mentis ordinata ad spm̃ prout ad alia cognoscenda. vel diligenda vel ordinanda sub deo deflectit Qm̃ soli deo coheret et intendit. tanqz obiecto ꝙ fini vltimo. ꝙ soli sponso. qui solus sibi et totus ẽ desiderabilis et amic9 L Talis est inquit dilectus meus. et ipse ẽ amicus meus filie hierusalem J Dicitur aũt amicus tanqz amoris custos. et addit sup amorem simplicem cõicationem secretoꝝ. et mutuam readamationem. cui9 est ꝓprium omnia esse cõmunia Et in statu presenti deus gerit amicitiam erga animaz sanctam. quia cõicat sibi se ipsum. et amorem suũ. et dona sua ad fruendum et vtendum et vniuersaliter ptractandũ. quãtum ipsa rationabilr voluerit et potuerit accipere. pl9

vel mln⁹ pro varietate statuū. in quibus est constituta Super hoc erit tertia partitio.

Quarta cōsideratio.

AMor dei resultās ex amore triplici.scz libero arbitrario et gratuito. sufficiēs est ad salutez.et fruitio dici debz in quocunqz fuerit.idiota vel simplici.scōm quem amorez licet vnicuiqz habēti decantare illud epithalamiū quasi morale et practicum Mulierem fortem quis inueniet.sed non ita de altero Unde hic ipse salomon qui descripsit prius desponsationem viri dei formis cum sapientia. qz anime per anagogiam cum deo.sciuit enim ꝙ nec philosophos quosdaz latuit Quoniam ad beataz vitam tria preparabant.studiū sapientie.fastidium presentis vite. et desideriuz alterius vite. Primū docetur in parabolis in quibus inseritur hoc epithalamium. Mulierem fortem quis inueniet Tradit̃ alterum in ecclesiaste de varietate rerū. Subiungitur tertiuz in canticis canticorum. Ceterum ad tria hec maxime ad duo ꝑma subseruit vniuersitas scripturarū et creaturarum quasi libris et doctrinis innumeris Notate sunt plures et a pluribus speciales q/dam industrie.quedam omunes quedā magis appriate pro vtra qz desponsatione. sicut scriptu/ras primo inspicere.et eaz saltez quid nominis intelligere. intel/lectas ad breuia quedam reducē/ breuiatas ex se vel alijs memori/ter recondere.Recōditas memo/riter meditando ruminare Rumi/natas tandem digerere et vnire. Preterea notate sūt scōm exigui/tatem nostram duodecim prides industrie ad theologiā mysticaz adaptande. Quibus omissis oi/bus aut presuppositis latius em patēt.proximem⁹ ad cantica can/ticoꝝ.et de necessitate vel omodi/tate expositionis eoꝝ vltra cete/ras scripturas diuinitus inspira/tas Istud vnum premittamus.

Quinta cōsideratio.

AMor dei resultans ex a/more triplici scz libero ar/bitrario et gratuito.sicut in genere multiplices habet grad⁹ et dr̃as prout in consideratione tertia tangebatur sicut in speciali amor seraphicus multiplicat in diuersis nedum pro statu patrie sed vie.pro gratiarum et exercitationū varietate Quidā fuerūt ex gr̃a singulari vt paul⁹. et estimo ꝙ maria q̃ rapti sūt aliqñ ad nudam diuine essentie visionem.vbi tūc non indigebāt theophanijs scripturarū.canticoꝝ vel verborū.de quib⁹ nil ad pñs. Alij fuerūt si tñ adhuc sūt nouit de⁹. qui

etsi nō viderint aut videant deū per essentiaz nihilomin⁹ ad intelligētiam puram et perspicuā pducti sunt. quasi similiter ad adaz p statu innocentie. qui vidit deum in speculo claro et lucido diuinitus inspirato in imagine sua similitudine et gloria. qualiter et lucidius viderunt angeli p statu vie sue Ut si adam viderit etiā deuz in enigmate per vestigia creature et in vestigijs. hoc fuit ꝓpter necessitatez directiuaz sensualitatis sue. Tales qui sūt hmōi. iā in suis contēplationib⁹ et amoribus⁹ seraphicis. non indigēt exercitio q̄cū q̄z pro illo tunc. ad fruendū et inherendū deo per oscilationē ei⁹ imo fastidium eis esset omnis creatura sicut in psona magdalene querentis deum. dicit Origenes. Quero creatorem. fastidio mihi est omnis creatura Tales videbatur pbus emendare in principio metaphisice dicēs eos nō egē apologis. quales expetūt hoies grossioris intellectus. in quib⁹ p/spicuitas et luciditas suoꝝ intellectuū. immixta est cum materiali grossicie plus vel minus. vt in pphetis minus. pl⁹ in naturalib⁹ hebetibus. aut motionib⁹ et stultis Mediocriter aūt sicut in hōibus pluribus laicis et litteratis. qm̄ certe paucissimoꝝ est et fuit. dicēte platone et ceteris pspicuitas intellectus atq̄z mentis p quā cō iungit tanq̄z in supmo suo ange/lis. et intelligētijs. que portio q̄z/uis sit supior in hoie. tñ poti⁹ denoiatur homo a rōe rationalis. qz sibi ꝓpria ē. q̄z ab intellectu in/tellectualis. sed nec a sensu ꝓpter imperfectiōem habeāt sensualis. Alij sūt qui etsi videaḳ intelligentiam hñt nihilomin⁹ impeditam nec solidam ad otuitiōem veritatis irreuerberataz Indigent ꝓpterea fulcimento. qō symbolicarū similitudinū vigorātium ad psistentiā et otinuatiōem ꝓpter tales maxie opposita sūt cantica canticoꝝ. cū sibus anagogicis manuductiōib⁹ Tradita ē insuper theologia mystica dionysij. que p abnegatōes oim magis q̄z affirmatōes incedit Cōiūxit aūt versellen. velut in vnū tres istos stat⁹ hoim in expōne sua cantici cāticoꝝ breuiter et accōmode a/pud ditos in libris et doctrina dionysij nō ita p ceteris neq̄z p ignorātib⁹ suas tot pscisas allegatiōes. more iuristaꝝ q̄ vir correcte scribunt aut notātur Sistit insup in solo sēsu anagogico. dei et aie. nihil miscendo de allegorica desponsatiōe xpi et ecclie q̄z/uis vnū pficiat ad alterū. dum se mutuo non ofundant Interest enim tā ecclie vniuersal q̄z aie singlar. cantare iugiter deo tanq̄z sponso corde verbis et opere. Amo te Amo te Amo te.:.

Super cantica canticorum.

Explicit prima partic. io quasi prohemialis in cantica canticorum

Secūda particio et pri mo prohemium.

Amo te. Quid obsecro resonant aliud cantica canticorum q̄ ista ex intimo et toto corde vocem Amo te. Qua in re p̄mittendū est. q̄ amor fruitiu⁹ dei. maxime seraphicus. quia non p̄t p statu vie sepe. diu. et multū. ōsiste re in illa puritate actuali Indiget ad exercitiū suū similitudinibus et symbolis vti creaturaꝝ. maxime cū dicat dionys Impossibile nobis relucere diuinū radiuz nisi sacris et architipicis exēplaribus vel symbolis circūuelatū. quēadmoduz pura lux materialis sine coloris admixtione non videtur Propterea cōpositus ē liber canticoꝝ. sub tropis et similitudinib⁹. ad hui⁹ fruitiui amoris exercitiū. sub typo nuptiaꝝ Studuerūt in his exponēdis. sūma et diuina ingenia. nunc per ptes put materia quā tractabāt exigebat nūc integraliter p omelias. p sermones. p postillas. p distinctiōes per glosas ordinarias. p̄m q̄duplices sensū vicissim p̄mixtum. Posteriozyn⁹ abbas verselleñ sta tuit insistere circa sensū anagogicuz. p similitudinem ad supmum amorem creatū qui ē in seraphin: coartans se ad aiam rationalem et deū. scdm supremā quātum p̄t eleuari aie portiōez. quā appellat seraph vel seraphin. i hierarchijs anime. exēplariter. ad celestis ordinatis. fundamentū capiēs ex. x ca. dionysij cū exp̄onibus suis q̄liter ipse bonauētura paucissimis rbis cōplexus est in itinerario suo. ca. iiij. Dozro amoz fruitiu⁹ extaticus. vel anagogic⁹ et seraphicus. qz consistit in experimentali p̄ceptione cōiūctionis aie cū supremo obiecto suo et fine deo. nullaten⁹ tradi p̄t p doctrinā marie cuz solo deo pure ḡtis et sup oēm industriā infundat Videtur poti⁹ insistendū in expōne canticoꝝ et similiū. doctrinaliē et scholastice. tradēdo q̄d nois terminorū. q exponēdo symbolicas significationes eoꝝ q̄z in declamationib⁹ et exhortatiōib⁹ mozalibus sine fine que nequeūt vt dixim⁹ amorē fruitiuū infundē. Ex hito vel ognito q̄d nois terminozum ex theologia scholastica. debet exercitiuz intrinsecū remitti ad interiozem mentis p̄scrutationem cooperante grā dei que non dat cōiter. se non exercentib⁹. et ingratis in quib⁹ dei gr̄a vel nulla est vel in vacuū accepta. Ex tā vtiq̄ nulla ē si i vacuū recipiē. qz nō minus horret vacuū grā q̄z natura

Dicuntur vero cantica canticorum per excellentiam vel athonomatice. quia sola in eis ratio cantandi est amor pure gratuitus. non liberato ab hostibus vt primum illud canticum Cantemus domino gloriose Non a visitatione et redemptione dei sicut illud benedictus dominus deus israel. Et ita de reliquis suo modo. sed in his canticis sola cātandi rō. est ipsa cantatio se exercēs in amore non qualicunqz sed diuino et supremo qui seraphicus iure dicitur. eo qp ad eius similitudinez sit exemplatus Dicitur nihilominus amor sponse. quoniā talis amor castus et zelotes et sūmus esse debet quali ipm nomine pro qualitate materie duximus in sequentibus appellandum. Placuit igitur duce spiritu sancto. vestrarum ope precum coartare sermonem et aptare principaliter ad sensum anagogi cum de amore sponse qō vt sincerius fiat et absqz inuolucris similitudinū. expediens esse censui conditiones vel effectus et signa vel proprietates huius amoris sub quinquaginta consideratiōnibus quasi totidem scintillis aut linguis igneis annotare. Ueruntamen ne videamur nimis a littera exorbitare. studuimus istas amoris proprietates ab inuolucris et fumis littere quadam exagitatiua depuratione in emicationem deducere ibi enim modus tractandi proximior est scholastico qz rethorico stilo. quali hactenus vtique studuimus. permixtione quidem facta. qz accommode vel vtiliter iudicet lector sed benignus. Gratus insuper accipiat pro succincto quasi prohemio in auxilium memorie decadem versuum elegiacoruz in qualibus nunc oblectat se ocia senectus mea studij memor puerilis.

Sympsalma primū.

.Super cantica canticorum.

Isti versus respiciunt sensum anagogicum videlicet anime et dei et nihil aliud resonant nisi amore que ex fiducia amici causari solet vt reametur vt patet

osculetur me quia meliora trahe me

oleum

J. Oscula poscit amor. delectat lenit et ardet

in cellaria nigra sum seo formosa

Ingreditur cellas. pulcer et ipse niger

pugnauerunt in meridie

Oppugnatur amor. desiderat alta tenere

si pro non

ne vagari si ignoras equitatui

Esse vagus refugit. doctus equesq; dei est

cum esset rex fasciculus sicut columbarum en lectulus noster floridus

Gratus amor. cor hz simplex. cui lectulus extat

Scdm capm scdo capo

Florid⁹. Est fructus dulcis in ore suo

vinariam amplexabitur me

Potat amor. languet. cōpleribus heret amici

ecce iste venit en dilectus dilectus meus mihi

Quo se cūq; rapit hunc videt. audit. habet

Tertio capo tenui eum sicut virgula

iij Querit amor qō amat. tenet. in sublimia surgit

en lectulum ferculum fecit in diademate

Aut cubat aut fertur aut diadema gerit.

Sympsalma primū cclxxxiij

tota pulcra Quartum caplm in vno oculoꝝ

iiij Pulcer amor totus per singula membra videndo
per totū residuū quarti capli
Vulnerat et miris delicijs redolet
surrexit quinto capło
Dormit ego vomio

v Surgit amor liquefit passus quoqꝫ vulnera langues
et ipse est amicus meus
Dilectum laudat. lactat amicitiam
vna est columba sexto capło

vi. Vni iungit amor. soli perfectus et est par
vt sol et luna vt castrorū acies ordinata
Aurore nitidus. ordine terribilis
nesciui per quadrigas christi spontanei per admirationem
reuertere quater dicitur
Nescit amor vehitur turbatur crebro vocatur
septimo capło per totum prope finem
vij Pareat vt veniens laus sibi multa datur

Visit amor vineas ortos et poma reseruat
octauo capło quis mihi det
viij Oscula vult pueri fortis amor quasi mors.

Ceterum fiet reductio in hac partitione scđa ad sympsalmatis decacordum cum diapsalmate totiens interposito iuxta decadem versuum et pro numero dragmatum totidem ab expositoribus notatorum. q̄tenus cantica canticorum resonent. scđm psalterium decacordum dauid regis et iuxta canticum filie sue marie pulcerrime feminarum. Deniqꝫ tertia partitio colliget omnia sub amoris osculo sancto. quatenus O reuolet ad a. intelligibili quodam gyro.

Incipit primū sympsalma hoc est concordia psallentium in canticis.

Prima cōsideratio

Scula poscit amor Exilit hec amoris ignei ꝓprietas ab hac particula Osculet me osculo oris sui. Oportz vt iā notauim⁹ nos hoc loco. scholastici. theologie pbie regul vti. marie dū q̄rim⁹ ad

intelligētiā communem .cantica canticorum traducere. Aut saltem ꝙ credulitatez secretissimoꝝ sensuū.et castissimoꝝ quos includit fumus litteralis et quasi carnalis nullus abhorreat.neqꝫ scādalum fede carnalitatis quis incurrat Quideret referre.quid expertus audiui.offenderet em̄ pias aures. ¶ Oportet preterea supponere tradita per alios et alibi et a nobis pluribus locis repetita et exposita nominatim in opere sup magnificat cū adiūcto collectario quasi septem sporta rum ad duodecim priores de viribus anime.de conceptibꝰ eiꝰ et sup omnia de hymnoꝝ verbo glorie.cōformiter ad diuinū dionysiū.Quicquid enim presentialiter allaturi sumus.hoc vnum pene resonat aut explanat mysteriū Si qua veniꝫ vt fit coniunganꝭ alia.spectāt potiꝰ ad amorē incipientiū vel proficientium.qꝫ dūtaxat perfectorum nisi pro quanto cognoscere debet et expedit fortis mulieris exemplo.semitas domus sue. quas perfectus amor consideravit vt perueniret ad artem.quoniam mens amat arte manens ¶ Oportet rursus inter doctrinas de passionibus animē hoc specialiter attendere. ꝙ apud theologos amplior est acceptio passionum.sicut amoris vel amationis et consequentium inde qꝫ apud aristotelem.naturalis habeat traditio. Ipse enim nullas.nisi in irascibili et concupiscibili sensuali.censuit proprie reponendas passiones.sicut nec in deo vel angelis. Nos autem sequentes augustinum cum ceteris theologis.ponimus omnia nomina passionum.nedum in ratione humana.nedum in eius mente et spiritu.nedum in angelis et beatis.sed in ipso etiam deo glorioso.omni tamen imperfectione secluſa.Dicimus enim deum delectari et gaudere.sicut et beatuz esse ¶ Quemadmodum igitur amor seraphicus.cuius assignare nitimur proprietates.signa. vel effectus ponitur in apice seu vertice mentis intellectualis. sic audacia.quā amor parturit in osculi petitione cum spe.et ceteris illic collocatur. et hoc stabilitum sit ad omnia sequentia. ¶ Constat igitur ꝙ amor non qualiscūqꝫ.sed feruidus et familiaris.causat de amico vel amato fiduciaz Experimur etiam hoc in brutis nedum faciliter sed cum difficultate domesticabilibus ex ferocitate vt leo.vel ex timiditate vt lepus. Contrahunt enim ex longa conuersatione beniuola eis audaciam conuersandi cum propꝛijs dominis.et domesticis suis imo et cum brutis alterius speciei.quas natura creauit aduer

sas.sicut sūt canis et catt⁹. ꝛ vul pis et lep⁹. Nūc ad ꝓpositū puto tā lectoꝛ intelligat ex q̄nta fidu/cia oscla poscit amoꝛ L Osculatur ait me osculo oris sui.J Pulcra ē ꝟ loco et plixa deuoti bernardi deductio.apologissātis ad aiam q̄ petit osculū oris.ab illo tali et tāto q̄ respicit ꝟram et facit eā tre mere De q̄ iob Spr inqt tāq̄ tu/mētes fluct⁹ sup me deū timui.et pō⁹ ei⁹ ferri nō potui. Talia sūt plima ad repssionē audacie.de q̄ vn⁹ pr̄m iubebat Nunq̄ in os vi/ta tua assūpseris fiduciā . Dt vo discipul⁹ ille quē diligebat ihus. tota libertate audet dicē timoꝛ nō ē in charitate.q̄m pfecta cha/ritas foꝛis mittit timoꝛē. Q̄z nō/ne seraphica charitas spōse nr̄e pfecta ē! Nōne iaz p exp̄imenta plima.fca ē tota domestica? Nō/ne nūeranda est inē ciues scōꝝ ꝛ domesticos dei Cui⁹ exēplo pauli uersatio ē in celis.q̄ toties ad/missa ē nec repulsa.ad oscula pe/dū dilectoꝝ . Deinde gradatim familiari⁹ ad oscula manuū . q̄/ni tādez aliq̄ sumat audaciā in feruoꝛe spūs sui dicē L Osculetur me osculo oris sui.J Sic amoroſa xp̄i illa magdalena.p⁹ unctiōem pedū.p⁹ remissionē pcōꝝ.p̄sum psit effundē unguētuz.p̄ciosioꝛis liquoꝛis sub typo fragrātissime deuotionis sup caput ipsius re/cūbentis .Caput aūt xp̄i de⁹.qui per deuotionez singularē oscula/ri dicitur oꝛe ad os.qꝛ nullū in/terponitur mediū creature sepa/ratiue vt dicet. Cantat vn⁹ ex se/culi hōibus Audacez faciebat amoꝛ.Si bonitas caduca. et ali/q̄ pessime estimata rapit ad se amorē alienū.vt audeat et p̄esu/mat.quid de illa foznace immen/sa bonitatis et benuolētie estimā dū esse putabim⁹! Quid inqz nisi illud dionysij a paulo diuinit⁹ e/docti benign⁹ ihesus uenientes ad se.tot⁹ totos deosculat! Tractuz ē ꝟ ex euangelica adolescētioris filij pabola reuertētis. Audem⁹ inqt apl⁹us et bonā fiduciam habem⁹ magis peregrinari a coꝛ poꝛe.et esse pntes ad deū q̄ pre/sentia dei quid aliud est q̄z oscu/latio oris sui! Semper ex aduer/so p̄esumit seua turbata cōscia. nec audet oculos surs̄ū attollere. quāto mīn⁹ osculum oris postu/lare! Multū dilexit petrus ideo multū p̄esūpsit. Dñe inqt si tu es Jube me uenire ad te super aq̄s. Sentio me latius effluere q̄z ꝓ/posita breuitas flagitabat. Sed neq̄ finis fuerit si voluero cūcta prosequi q̄ dictantis animo vel occurrunt vel materie p̄ma sūt vel foꝛtassis a lectoꝛe querenda sūt Ecce dilatatiōis materia ma/gna nimis Querēt em̄ offēsum nō nulli.nec ab expectatiōe sua cōsū/di putabunt . Edissere nobis

si expositor es plenarie. qd osculum. quid os. quis osculans. quis osculat⁹. qlis osculatō. Dic q̄ sūt oris duo labia. in osculante sīl et osculato Sz neq; emin⁹ hic erit indigitiōis. fiet ꝓcess⁹ ad oēs symbolicas significatiōes. qs tex⁹ canticoꝝ decurrit vniuers⁹. de vberib⁹ de vnguētis. de cellarijs de tabernaculis cedar. de pellib⁹ salomonis. et ceteris in hūc modū. Sz iā ꝓtracta ē nr̄i sup his cā silētij. pl⁹ itaq; suscepim⁹ umbras et fumos excutē q̄z discutere Sane distinctiōes et mḡrales sermones. omelie ꝓterea sāctoꝝ copiosissime ꝓ incipiētib⁹ et ꝓficiētib⁹ hec docebūt Sz nūc pfectis (q̄z uis impfect⁹) debitor sū. q̄ ꝓ cōsuetudine exercitatos hñt sensus Ueniēt vltima duo sympsalmata ꝓ min⁹ exptis. ¶ Ponit hugo tres in cōtēplatiōe ꝓcess⁹ instar ignis. qui cū accēdi q̄rit. primo fumos⁹ est sine flāma. deinde cū fumo flāma miscet. tādez pur⁹ et q̄et⁹ ignis ē in carbone. ¶ Gradū hūc tertiū tenet igne⁹ amor sponse. q̄ fortis exilit scintillat et emicat. nec inter fumos latē grossos et inq̄etos volutat. ¶ Deniq; qr nō de singulis oia sīl dici pñt etiā q̄ sūt accōmoda. transeat sermo nr̄ gradatim ad reliq̄. ¶ In⁹ itaq; solet pass⁹ in scripturis mutuo cetera exponē. imo q̄libet verbum ꝑt intelligibilit loq̄ cū altēo. qm̄ ē ignea lex. sciam hñs vocis. et omnīū linguis loquēs. ¶ Dū em̄ spiritussāct⁹ afflat. sicut fugiūt fantasmata. dant charismata. spirāt aromata sic resonāt idiomata.

Scda consideratio.

¶ De secunda ꝓprietate

HAmor delectat. Exilit hec ignea lingue ptícula ex sequētib⁹ ꝝbor symbolis. ¶ Quia meliora sunt ubera tua vino fragrātia unguētis optimis ¶ Eiqdem ista delectāt ptētes. ¶ Inuenit em̄ dictū apud sapiētem ꝓ insipiētē mulierē ¶ Ueni iebziemur uberib⁹. ¶ Unum q̄z letificat cor hōis. et odorib⁹ atq; unguētis cor delectat. ¶ Preterea delectatio sortit ꝟ noie a siritudine lactē tiū pueroꝝ. quasi dulcis lactatio. Causat aūt ab amore. imo non nisi ab amore ab amatione delectatio. hinc illud ꝓuerbiale Jā hōme nara voye se damour ne vient. Gaudiū nisi de amore nullū esse ꝑt. ¶ Est itaq; delectatio ꝓceptō ueniētis diūcti. Amor aūt non ē nisi cōueniētia et adaptatio rei ad suū ueniēs. Porro nullū est obiectū cōueniēti⁹ sponse. q̄z ipse de⁹. sūmū bonū. ad q̄d capiēdū et possidēdū facta ē. Quare supest. dū sibi cōiūgit. inhēt q̄ unit tanta ꝓinquitate. q̄nta sūt os et os osculātia se mutuo. Et causat ex hac unitiōis ꝓceptiōe delectatio nō q̄liscūq;. sed in suo genē suprema. qz supi⁹ esse bonū nō ꝑt. pro-

pterea quietaꝝ gaudet et letaꝝ in hac vnica opatiõe. nullum aliud obiectū petẽs. cuius ipsi⁹ otinua/ tiõem. possessionẽq; securã ama/ re nõ cesset. Neq; tñ est mot⁹ ꝓprie dict⁹. qui est act⁹ entis in potẽtia cũ habeat amor id qõ actualiter requirit. sicut esuriẽs id edẽs. qõ hz sp in pñtia. caret motu fasti/ dij. Consequiꝝ amor ex hac dele/ ctatiõe illud de psalmo. Delecta re in dño. et dabit tibi petitiones cordis tui. Et rursꝰ Renuit cõsola ri aia mea. memor fui dei et dele/ ctat⁹ sũ et exercitat⁹ suz. Alia lra garrini Et defecit spũs me⁹. bõa siquidẽ defectiõe. in salutare dei. Et hec delectatio spũalis sĩ anto nio credim⁹ sola est rõ vincẽdi in imicũ Cetez fit ꝑ amorẽ. anime diũctio ad deũ cũ ꝓceptiõe mul/ tis modis. sicut otingit deũ mlti/ pliciter otẽplari Hz loq̃mur ꝟ de diũctiõe. ꝑ pond⁹ charitatis. q̃ mota ab ifinito amore facit sup/ mũdanũ q immẽsurabilẽ et abso lutũ pure mẽtis excessuz sicut ait dion̄. Tũc cognitio ꝑ speculũ et enigma quodammõ deseriꝝ fori et subintrat amor vsq; ad interi/ ora velaminis. vbi posuit de⁹ te/ nebras latibulũ suũ. Et ꝟo nũq; remanet absq; cognitiõe Qõ si foret ita ipe/ nihil ꝓficeret Et cũ neq̃at oriri delectatio sine ꝓcepti one ꝺueniẽtis diũcti. vbi tũc sua delectatio essz. Ñnderent alĩ q amor ẽ formaliꝝ sua ognitio Nõ/ derent aliqui qõ est formaliꝝ sua delectatio Videꝝ verselleñ. ꝺsona loq̃ sup cãtica ad hãc positionez Hz ꝺsonãti⁹ ad pbiam q doctо res. dicim⁹. q sicut intellect⁹ q vo lũtas sũt distincte potẽtie. sic co gnitio et volitio vel amor distin guũtur. Distinguũtur dico. non ita tñ. q̃n circũincidãt se mutuo et ꝟ solerꝝ aduertẽ ẽ et vtile Pro ficit in hac ꝑte speculatio. de mõ ꝺnerionis ꝟtutũ cardinaliũ cum prudẽtia. et theologicaꝝ cũ gra Et donoꝝ oĩm generaliter q be atitudinũ cũ charitate. si nõ ifor mes et imꝑfecte. nec vere ꝟtutes debeãt reputari. Itaq; circũin ci dũt se mutuo. vt q̃libz ꝟt⁹. alteri⁹ denotatiõez sortiaꝝ. Dicim⁹ eniz cũ apło q charitas ẽ benigna et patiẽs ꝛ q trantia ẽ prudẽs. iu sta. fortis et ecõtra. Silr q fides sperat et diligit et ecõtra Nõ ali ter in re nra ꝺt aristo. de volũta te. q ipse ẽ appetit⁹ intellect⁹ iuvel intellect⁹ appetitiu⁹. Sic de actib⁹ ipaꝝ potẽtiaꝝ licet dicẽ. q amor ẽ cognitiu⁹. et cognitio amorosa dũ ordinat ad amorez nõ sistẽs in nuda speculatiõe veritatis.

Exẽplum materiale. man⁹ q ocu lus concurrũt ad scribendũ. ocu lus videt manui. et man⁹ mouet calamũ Non tñ virt⁹ visiua. ẽ vir tus motiua calami. nec manus ẽ ocul⁹ sed q̃damnõ circũincidũt se ꝑter ꝺneriõem in vna actiõe scribẽꝺi. Soluiꝝ ex. his facta du bitatio. qm̃ amor dirigiꝝ a cog/ nitione. in prima sui generatõne.

Certissimū quippe est q̄ volū/tas nō fertur in p̄sus incognitū cū obiectū suū sit cōueniens. vel apparenter ostensum. Nō aūt fer/tur aliqua potentia in non suum obiectū. vt olfactus in sonū.

Veritas est satis annotanda p̄ vniuersitate dictoꝝ et dicēdoꝝ. p̄cipue de amore sponse. q̄ vo/luntas que solū habet p̄o obie/cto suo vltimo. bonū summum et optimuꝫ. que sola insup̄ ē vniuer salis motor in regno aie. seu toto microcosmo. dū fuerit p̄ directio nem et ductiōem intellectus appli cata ad obiectū suū. tunc sufficit se ipam mouere libere per actum amoris elicitum. Sufficit p̄terea mouere vires alias per habitus eaꝝ imperatiue. quo fit vt vis co gnitiua. que p̄ius mouebat obie ctaliter voluntatem p̄sentando obiectū. nūc ordine quasi conuer/so mouet libere impatiue et ar/bitrarie ab ipsa voluntate. Exem pli gratia in p̄posito Memoria a/nime intellectiue fecūda speciēs intelligibilibus adq̄sitis q̄ abstra ctis ex fantasmatibꝰ sensibilibus estimatiue. quā ymentator noīat intellectuꝫ passiuū. memoriā inq̄ ponit in acie intellectꝰ. spēm repñ tantem deū. non quidē nude sed q̄si per speculū et in enigmate. In tellectiua virtꝰ formabit sīle ver/bum de deo et illud naturaliter obīciet potentie volitiue. Quo p̄ cessu habito nouꝰ poterit liberē arbitrarie inchoari. q̄a mouebit se volūtas dilectiue nō in cogni/tiōem p̄ñtatam intꝰ per intellectū sed in rem extra vel q̄si extra exi/stentem scz deum. Non enī amat voluntas cognitiōem hmōi dei: tanq̄ vltimū finem. sicut neq̄ esse potest finis eiꝰ. Amat enī deū ip/sum immediate. et se fert in ipsum et amplectitur et osculatur et vbe ribus suis heret. et in eiꝰ fragrā/tia delectatur. licet nō videat sup ple oculo ad oculuꝫ. vel facie ad faciem deū. Deinde volūtas cō/iuncta fini suo vltimo deo. preci/pit arbitrio proprio et imperio intellectui q̄si dicendo. Veni vide gusta et senti quā dulcis est dñs: Ad cuiꝰ elucidatiōem ampliozeꝫ accedit amoris ignei lingua ter/tia.

Tertia consideratio.

Amor lenit. Colligitur ista p̄prietas amoris. ex his v̄bis. Oleū effusū nomē tuū. Ideo adolescētule dilexerūt te. Cōstat per oleum designari dolitiōem lenitiuā quā attribuit amori increato. nō fine creato ca nens in eccīa. Qui venis corda le nis. Est insup̄ oleū in condimen/tū dulcedinis et suauitatis. et mi/tigatiuū doloris. Vnde petrus. Si tñ gustastis q̄m suauis ē dñs. Et apl̄us concordat. Gustauerūt in/quit bonū dei verbū. Et dauid clamat. Quā magna multitudo

dulcedinis tue dñe Et rursū Memoriā abundantie suauitatis tue eructabūt Samaritan⁹ quoq; ad curam vulnerati.oleū apposuit.

Prosequamur inchoata declarantes.que et q̄lis sit cognitio p̄cipiens deū vt optimū.bonū et cō iunctū. exquo amor nō est formaliter p̄ceptiu⁹ cognitionis q̄; in eo vel cū eo sit formaliē p̄ceptio sicut et delectatio. Alioq̄n neq; delectaretur si nō p̄ciperet.neq; q̄sceret aut frueret deo.si nō delectaretur in eo Istud ē cōsideratōe dignissimū cui⁹ ignorātia mētes in amore dei figere se volētes solet obturbare. Loquor exptus per tot annos q̄uis aūt multa dixerim⁹ sup magnificat.nihilomin⁹ faciēs de⁹ grām pro grā.q paulati p̄m tp̄s et locū q modū beneplaciti sui dona sua multiplicās dat in dies ferri magis a claritate in claritatem tanq; a dñi spū.qui amor est dās expiri illud dauiticū Declaratio p̄monū tuor illumiat familiaris itaq; ductus.ostensor est secretorū amicicie. qz q xp̄us x̄bū q sapientia p̄fis medi⁹ accedit loquēs linguis nedū hoim.nedū āgelor sed arcanorū p̄fis q̄ non licet hoi loqui Fortassis illa sunt arcana q̄ diuinus Dionysius a paulo discē nō potuit.nec ipe scribere vl docere nisi per silentiū Sed eis reuelauit deus per sp̄m sc̄m ea que nec ocul⁹ vidit.nec auris audiuit nec in cor hois ascendit Stult⁹ essz lector si q̄reret.et ego p̄sūptor insanus.si conarer altiora vel alti⁹ q̄z ip̄i exponere secreta celestia.

Plane dum etiā atq; etiā rumino x̄ba pauli.x̄ba subinde dionysij. sup hac sapia que in mysterio abscondita est mirāda et miseranda appaēt hebetudo intellectus nr̄i. nō intus ꝛ fozis herentis ad eor doctrinā Ipsorū q̄ppe x̄ba si vela mēt obscuritas auferat a corde. ognoscūtur aptissima eē de q̄bus ābigere min⁹ est fas q̄z de ipo materiali sole vt iure dixēit Loetius hāc quisq; poterit notare lucem candidos phebi radios negabit.

Oritur estas hodiernbani festo qñ sol viridior est.et pl⁹ fulgidus et feruidus Venit in memoriam baptisma valeriani insignis ceci/lie x̄ginis sponsi Libēter enim dici cuiuslibet occurrentia speculari soleo mysteria Vidit ipe valerian⁹ senem cādidis indutū cū libro aureis litteris scpto in quo legit ista pauli verba Vnus dñs.vna fides.vnū baptisma vn⁹ deus q p̄r oim.qui sup oēs.et p omnia.et in oibus nobis Valerian⁹ interrogat⁹ a sene si crederet.ilico respōdit Nihil veri⁹ dici posse In q̄b⁹ tñ vniuersa dionysij theologia notata est Nā in hoc qđ vn⁹ ē deus et p̄r oim.notat theologia de trinitate et vnitate diuina Nō enim essz p̄rnitas in diuinis si nō eēt trinitas.cui⁹ fontale p̄ncipiū est pat a quo omnis p̄rnitas in celo et in

terra nominat Ceterū cuz addit qui sup omes ē dat intelligi theologia mystica que per excessū infinitū sup omes habet sciri Dozro cū deus esse dicit per oia symbolicā ex oibus et in omib⁹ ocipim⁹ theologiā Deniqz cū subiunctū ē q in oibus nob. theologia signat pcedēs ex pmiss et intelligibilib⁹ positiue. qlit fit in de diuinis noibus tā p cām qz p excellentiā nō attēdendo si fuerit infinita. qm in hac excellētia p infinitatē mysterium theologie p abnegationē collocat Addit pterea triplex habitudo quā habet de⁹ ad nos vltra ceteras irrōnabiles creaturas scz p imaginē naturalē. per graz et p gliam Prima siquidē hitudo ē ad deū nedū vt pncipiū causatiuū. sic in oibus est p eēntiam potentiā et pntiam. sed etiā sicut ad pncipiū obiectiuū rōe imaginis q dei capax est facta. Deinde sicut ad pncipiū inhabitatiuū rōe similitudinis et reformatiōis per graz tertio sic ad pncipiū glorificatiū. sub quo ophendi pt hitudo ypostatice vnionis in xpo et mirne dignitatis in maria. Pōt estimo bz triplicē hanc similitudinez. reddi rō vna. cur totiens in scpturis diungūtur hec tria. dns deus nr Ihs ex incidēti trāscursis redeam⁹ ad cām lenitatis amoris. qlē habuit apls nr Remigi⁹ de quo legit q bonitatē q benignitatē māsuetissimi cordis oñebat in lenitate sermonis. qm de⁹ in fide et lenitate

ipsius scīm fecit illū. Habem⁹ certe in amore spōse obiectū ouenientissimū deū. habemus diunctionē ipius ad sponsū p oscula intimuz et p inhesionē ad sedē amoris pectus suū qd notat in vberibus et per lenitiuā olei letitiā iurta illud Unxit te deus oleo letitie. Superest assignare cognitionē pceptiuā qm delectatio q lenitas. ē pceptō ouenientis coniūcti Difficultatez auget verbū scrutādis Amor intat intrat vbi cognitio foris stat Illud insup de qdā omelia possum⁹ figere desideriū vbi nō est fas inferre obtutū Itē qd magis cognoscimus de deo qd nō est qz quid est Hic vero loquat iā qrta ignei amoris lingua. eius pmietas est

Quarta ppietas

Amor ardet Colligit hoc ex feruore desiderij sponse ad sponsuz Trahe me inat post te. curremus in odorē vngentoz tuoz. Mirus vēo ardor q inextinguibilis fragrātia Certe spōsa accesso iā oris osculo fidenter postulato velut ab absente suscepta fuerat ad vbera spōsi qm melioza dixit ea vino. fragrātia vnguētis optimis. expta loquitur q delectata sua et subiūgit Oleum effusū nomē tuū. Mūc ex sacietate et vberū plenitudine velut insaciabilius estuans clamat Trahe me post te curremus in odorē vnguentoz tuoz. Jure dixit de

amore seraphico dionysius q̄ est supferuidus et holocauste purgatiuus. qm̄ et seraphin interp̄tatur ardens. Est quidē in oibus angel' ardor iste. est in singulis etiaz beatis. q̄bus est vna vox letantium et vn' ardor cordiū. ꝓterea dicūtur lapides igniti. precipue tñ et in excellētia seraphicus ordo possidet hūc ardorē. Proptēa nec ipe a scientia sicut cherubin nec cherubin ab ardore nomiat. q̄ uis absq; vlla dubitatione. et seraphin ognoscat. et cherubin ardeat. sic q volūtas cognoscit per intellectū. et ardet p voluntatē intellectus. Dicamus idcirco de ardore spōse. q̄ nō est absq; ognitione. alioq̄n delectabilis esse nō posset. et lenis ei sponsus suus de' vt opponebatur. Omnis vtiq; delectatio fit ex pceptione. et oīs pceptio sine dubitatione est ognitio. nō q̄liscunq; ꝫ exp̄imētalis et practica est p̄sens q̄si per sensū ens vl' exñs. q̄ differt duplicit a cognitōe solū speculatiua. et distinctiua seu declaratiua. Primo qz respicit p̄ncipalit bonū sed speculatiua verū. aut si magis philosophice dixerimus respicit plane verū. qz verū est obiectū intellect' sed nō sistit in sola rōe verissimo ꝓut dsone vel conformit aut cōfesse se habet ad appetitū boni ꝓtendit. Ex qua distinctione sumitur illa altera. de intellectu practico et speculatiuo. Differt scdō pceptio exp̄imentalis et practica a speculatiua in ordine et origine. qz nce est pceptionē sequi opatōz appetit' p̄serti volitiui. q ab eode causari. ꝓterea recte vocat hmōi pceptio ocul' volūtatis. vel amoris sui maxie eliciti. qm̄ iñ causat nec alit oriret. De ci' efficacia dicendū erit inferius sup illo. vulnerasti cor meū sponsa in vno oculorū tuoz. Eliciam' exiñ pulcerrimā de ognitione exp̄imentali scintillā vitatis respectu amor. spōse ad deū sponsū. Violentioz q vehementioz est ista pceptio ad trahē dū post sponsū q̄z speculatiua. Rōiā tacta est ex ordine l̄r̄e. et ptz ex emplo iā inducto de scp̄tura. quā scribit man' ad directionez oculi. Si eni oñderet ocul' volūtati scribentis tm̄mō speculatiue quedaz exēplaria l̄raz sub quadā obscura genealitate volūtas nō ita traheret et alliceret ad scribendū sic fiet ex pulcerrima scp̄tura sua q̄m ꝓducet quā ꝓtin' insup ostēdet pcipiēs oculus. qm̄ ocul' vidz volūtati scribentis. sic voluntas mouet oculū ad videndū l̄ras quas formar mediāte manu. ꝫ ex imperio suo. Sentiēs igit vis affectiua seu motiua pulcritudinē egregiā in l̄r̄is aut picturis. q̄les alibi nō viderat q̄a nō scp̄serat trahet amplius ad ōtinuādū scp̄turā. p̄cipiens tūc oculo pmanere in hac sua opatione directiua. vt pmaneat q delectet in vi motiua sua. qm̄ ex dictis duob' dsurgit et orit vehe

mentioꝛ delectatio que ꝑm Xriſt. et expientiã tenet opantẽ in opa/tione facile erit ex hac vna ſimili tudine ꝺſiderare ſenſibiles alias inumerabiles. et ex illis aſcẽdere ad ꝓceptiones et motiones rõis et mẽtis. quales plũmi. non hãtes exercitatos ſẽſus ſpũales nõ ad/uertunt niſi fortaſſis in fozmis et volucris fantaſmatũ ſicut ex ſola et ſimplici fide et ſpe de deo in ſo/lo enigmate. ꝓpẽ quales forte pu tant aliqui dictũ illud qꝺ inductũ ẽ de cognitione dei ꝙ magis cog noſcit quid nõ eſt q̃ quid eſt

Quinta ꝓpꝛietas

Amoꝛ ingredit cel las. Introduxit inquit ſpõſa me rex i cellaria ſua. Cui ogaudẽt q applaudent ille de quibus iam bis dixerat adoleſcentule Adoleſ centule inquit dilexerunt te. Et ſe rurſus ꝺnumerans ſe eis. Curre mus in odoꝛẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ. Le tabimur inquiũt et exultabim⁹ in te. memoꝛes vbeꝝ tuoꝝ ſup vinũ Recti diligũt te. Recti dicunt Amo te Cõſone loquit diſcipul⁹ ille quẽ diligebat ihs Odoꝛ tuus xp̃e in me excitauit ꝺcupiſcentias eternas Jp̃e quidẽ xp̃us rex ẽ de quo pulcerrima mulieꝝ mat ſua fas habet dicere Ecce odoꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri pleni cui bene dixit dñs ſine cui⁹ odoꝛe non cur ritur qꝛ nemo venit ad p̃em niſi tractus a filio. ſic nec ad filiũ nẽo venire põt niſi p̃ ſuus traxerit eũ

Sũt aliqui ſoꝛtiti aiam bonã. q̃s etiã a puero notaui⁹ anhelare ad diuinos odoꝛes q ad celeſtia de/ſideria. naturali quodaꝝ inſtinctu ſuſpẽdi. nõdũ hãtes rõnis vſũ ple nũ Jpũt alij curuas in terris aias et celeſtiũ inanes inſtar pecoꝝum Diſcipul⁹ p̃ris vnius in hẽmo ꝺqueſtus eſt eidẽ cũ admiratõne ꝙ vn⁹ ex fr̃ib⁹ apoſtatauerat Mi/rare inq̃t poti⁹ fili. quo pacto fma net alios cũ nullus hic remanere poſſit ſi nõ venerit ſpẽaliẽ a deo. nõ hũano ſolũ ꝺcilio tract⁹ Ex emplũ addidit de vario genẽ ca/tuloꝝ quoꝝũ alio ꝙ odoꝛes beſtie ꝓſequũtur eã infatigabiliẽ. dum alij q̃uis excitati p clamoꝛẽ ſtati deſiſtãt nec alios comitanẽ quia odoꝛẽ venaticũ nõ hauriũt nari/b⁹ Ẽpi bon⁹ odoꝛ ſum⁹ dicebat apl̃us ſed nõ oibus ad vitã q̃ad modũ Judas qñ domus repleta eſt ex odoꝛe vnguẽti. non cucurrit ſed lapſus eſt Tales notati ſunt ab adoleſcẽtul⁹ dicẽtib⁹ ad ſpõſã Recti diligũt te. Nouerat eẽ nõ nullos qui rectis eã oculis aſpicẽ nõ poterãt. nec odoꝛẽ optimũ ei⁹ ferre. nigrã q̃z ſpnebant q fuſcaz Noꝛo q̃d egerit ſpõſa quã intro duxit rex in cellaria ſua ſatis col/ligit ex letitia et exultatione ado/leſcẽtuloꝝ ſuarũ. in vberib⁹ ſuis. ſup vinũ carnalis leticie. aut ſapi/entie ꝓ induſtriã adquiſite Colle git itaqz ex diuine ſapie theſaur. atqz cellarijs doctrinas vberes pietatis Eſt enī infinit⁹ theſau rus hoibus quo qui vſi ſunt ꝓfi

pes effecti sūt amicicie dei Quēvo sint hmōi doctrine pietatis. prout noiat aplʒ post dicem⁹. si ꝑus aliqua de sexta amoris ꝓpietate tetigerim⁹ et adaptauerimus ad canticordū hoc est ad canticū cordis oia que dicta sūt et dicenꝺ sup huiusmodi canticis canticorū.

Sexta ꝓpietas

Amor pulcer ⁊ ipse niger Nigra inquit sum ꝫ formosa filie hierm Abstractuz ꝓ decreto ⁊ femininū ꝓ masculino frequenꝺ accipim⁹. qm̄ sic̄ sponsi ⁊ sponse vn⁹ est spūs Ita vox cōis est Nolite me cōsiderare qz fusca sim quia decolorauit me sol Quid pulcritudo spōse nisi sua ad deum sincera dilectō? Quid nigredo sua vel fuscedo nisi timorata et reuerens hūiliatio? Sua q̄ppe pulcritudo sua q̄z q̄ntūcunq; pura ⁊ feruida dilectio necnō cognitionis claritudo q̄d est in estimatōe sua dū opaꝺ ad illū solē iustitie de q̄ subiūgit. reddens cām suit imoris in nigredine vel fuscedine vel palloē notati qz inq̄t decolorauit me sol Et ita decolorauit vt in caliginē et tenebras tota ruat Nūc in trās cursu sole. qm̄ alibi latissime ⁊ pluries in vtraq; lingua tractauim⁹ fiat applicatio cāticordi noui ad ꝫ epithalamiū ꝫm ꝓpietates sex in hoc duplici ꝑmo nōtos cōformiꝺ ad notulas et vocē eiusdē cāticordi q̄ sūt he ꝫm quas ois doctrina pietatis que hauriꝺ in cellarijs suis cantari pōt in armonia cordis gaudiū meroz spes tioz ⁊ pietas Est āt pietas put ꝫ accipiꝺ āoz dsurgēs ex affinitate Omnis autez affinitas ꝓcedit ab ipo pre luminū. ex quo ois p̄nitas ꝫz aplʒ in celo⁊ in ẽra nomiaꝺ. Repetitio Oscula poscit amor. delcāt. ecce gaudiū. lenit ecce dolorē ꝑ indire dum q̄ leniꝺ Et ardet. i. desiderat vehemēter ecce spem Ingreditur cellas pulcer ⁊ ipe niger. ecce tior rem in nigredine seu palloze qui ē timēti color apt⁹ Effectus enim timoris est pallor ꝓpter spūs dfluentes ad cor Fiat ꝫ diapsalma hoc est pausatio psallentiū in cāticis ꝑ recreatione cātantiū q̄ten⁹ etiaz possit ipa doctrina pietatis diligentius inspici qm̄ pietas ad oīa valet q̄ cāticoꝝ oim in cordibus nr̄is radix est exēplar et finis ꝓut vberrime vtinā fructuose tractata per nos de cāticis manifestant.

a
e Gaudiū o
Spes .i. Pietas Timor
.v. Dolor

Finito diapsalmate

primo sequiꝺ sympsalma scōm Prima ꝓpietas septima in ordie.

Oppugnatur amor

Filij inq̄t mr̄is mee pugnauerūt otra me Pendet hec sñia iuxta sensū vnū ex imediate p̄ceden ti vbi causaz reddidit spōsa sue ni

gredinis dicēs qz decolorauit me sol. sol videlz iusticie. pmittēs me ebulatōis q tētationis ardorib⁹ exponi. Contra qō dicit in psalmo Per diē sol nō uret te. Juxta quē intellēm filij mris sue pugnantes ostra eā acciperent in finistrā ptez vel de peruersis ecclie filijs. vel de demonib⁹. qui p creationē sūt deitatis mris oim. filij. Vel certe de adā et eua. quoz filij neqz. sūt tyrānici mor⁹ ocupie originalis. q̄rū lex repugnat legi mētis qui diuertūt aiam verbigenam ad infimas ad infames vineas. tot deviorū q̄bus obniti nō semp pt Sicut eni totiēs cōq̄rit apls. āor sponse vineā ꝓriā celestis desidery. assiduo feruore custodire nō p ualet Inde pallor ille timoris. et fusce nigreqz decolorationis. quia velle bonum. sibi adiacet. posse autē non inuenit iuxta votum.

Sūt alij sensus p anagogiā. et in bonā ptē de filijs ecclie celestis q̄s āgelos intelligit amor spōse. q̄lis fuit ille angel⁹ qui pugnauit in luctā cōn iacob Aut certe p allegoriā de ecclia gētiū se coartet. vt cepimus cāticū nr̄m ad amorē spōse Et q̄d bm doctrinā pietatis resonēt hec et sequentia pscrutemur

Nō eni frustra dixit amor sponse pus Introduxit me Rex in cellaria sua. sed illic edocta. eructauit ꝟbū bonū dicēs opa mea q vota eidē regi. qm̄ facta est lingua sua calam⁹ scribe velociter scribentis.

Secūda ꝓprietas

Amor igitur desiderat alta tenē L Indica mihi inq̄t spōsa quē diligit anima mea. vbi pascas. vbi cubas in meridie J Attēdat pietas q̄domodū cito nomē Regis. qō est excellentie et dignitatis deflexit sensum in nomē pastoris Ubi pascas inquit Scim⁹ attribui pastorib⁹. amatoria carmia. vbi simplicitas libera q cāpestris sine dolo ꝟsat. vbi nec arrogātia dsiat Et qm̄ ex hac ꝓprietate pendēt nō modicū ꝓcedētes q sequētes. desideremus q̄d sibi velit amor qui desidēat alta tenere. et tā alta vt noticiaz de spōso suo deo meridianā audeat postulare Constat ex doctrina pietatis hausta. in sapie cellarijs. q̄druplicē in genē noticiā esse āoris diuini. Meridiana de se q apō se vbi est qui est ens puz super se reflexū Meridianā scdo notitiaz dicim⁹ de deo. sed extra se in creatura beata. tertio matutinā in ipo de creaturis. q̄rto vesptinā in ꝓprio genere videdo creaturas p speculū et in enigmate. maxime ꝓ statu vie vl in speculo. et fortassis i enigmate q̄dā vestigioz etiā in pria Vult amor sponse. soli intēdere. quē ex toto corde nō diuiso nō dispso diligit Petit idcirco p̄sentiā sponsi iugit agnoscē cui⁹ cā subdit in sequēti ꝓprietate.

Tertia ꝓprietas

Amor esse vagus

refugit dicēs L Ne vagari J hoc ē vane agi incipiā L post greges sodaliū tuorū J quicqd eni diuisionē ab vnitate sepante recipit aut nutrit. horret q amor tanqz vnice dilecto cōtrariū. Preterea sodales hoc loco et greges sīlr et tabernacula pastorū in ptez intelligimus vni ouili vni gregi vni pastori cōtrariā accipi.

Quarta pprietas

Et est decima

Doctus ē amor spōse vt altera denotat amoris pprietas et hoc sciēs sponsus sed ne supbiat sponsa. imo cognoscat qliter et vnde donū istud acceperit dicit in altera pprietate Si ignoras te ꝛc. Et iūgit pro quita pprietate.

Quinta pprietas

Et est undecima

Amor ē eques dei qui vehit. s. et vehit L Ecq̄tatui meo J ꝛc Blandiēs ergo spōsus neqz cuz austeritate indignabundus abīciens L Si ignoras te aut O pulcerrima mulierū J ſn p nō intelligēs L Egredere et abi J hoc ē egredieris et abibis vagabunda p̄ vestigia gregū L in dispersione J hac illacqz discordiē L errātiū q il lic pasces edos J sensuū tuoꝝq̄ ponendi sūt a finistris sub varietate pastorum tabernacula sibi multiplicantiuz in falsitate q vanitate Qd̄ ne feceris aut factura sis L ecq̄tatui meo in curribus pharaonis assimilaui te amica mea J q̄a grāz otemplatōnis que te de curribus pharaonis eripiat. q̄ pfecutrices curas pdere te volētes pdat largitus sū Dedi pterea vt essēt L pulcre gene tue sicut turturis in hōestate ouersatōis L q collū tuū J qd̄ ſn te cōiūgit sit sīc monilia L Nos quoqz murenulas aureas J que sīc sñie pietatis aure L faciē tibi vermiculatas argēto J eloquētie qm eloquia mea eloquia casta sunt argentū igne examinatū purgatum terre purgatū septuplū Sint hec interim p cōcordia q sympsalmate scdo otexta absqz piudicō sñiarū quas esse multiplices alias nō me latet. fiat recursus ad petitōz et desideriū spōse ex amoris fiducia loquētis Amo te L Indica ſn J p amorē tuū q̄ amas me L vbi pascas vbi cubes i meridie J Accipiantur sequentia quasi p diapsalmate ad illustrationē canticorum

Dicam⁹ B cū Petro de cui⁹ filia charissima Petronilla hodie meminit ecca Bonuz est nos hic esse nō vt faciamus tria tabernacula Nesciebat eni quid dicēt sed vt leuātes oculos nr̄e ꝺsideratōis neminē videam⁹ nisi soluz Jēm qui per effectus varios et instinctus q̄rit a sponsa amas me Cui q̄stioni semp bene conscia sponsa rñdz

Dñe tu scis qa amo te Cui dns rñdet Pasce agnos meos Et per agnos hic fortassis intelligimus nō incōgrue idē qō per adolescē tulas de qbus supra in alio sym psalmate que statū incipientium vel animaliū et impfectorū signi ficant q tenent sicut per filias hie rusalē nos in gloria consūmatas animas vel angelos intelligimus a quibus sponsa consolationē pe tit q accipit mutua et varia collo cutione frequēter exhibita Itaqz cognoscētes adolescentule qm̄ in troduxit rex sponsā in cellaria sua Ita eni reuelauit eis congaudent mox q dicūt Lexultabim⁹ et letabi mur in te memores vberū tuorum sup vinū Plus eni delectat ancil las sponse adolescētulas/ lac do ctrinalis pietatis stillantis ex vbe ribus suis qz vinū sciētie cuiuslibz secularis vel humano studio tor/ culatū Cōstituamus igitur āte considerationis oculos adolescētu las nūc has nūc illas p desideio paulatim ad noticiā sponsi puenī re satagētes q se monilib⁹ aureis vermiculatis argento qntuz fas est ornare cupiētes postulare per amorē mutuū sponsi et sponse mł tiplices sibi questiūculas indicari Prima questio Amor spōsi sū/ mus nūquid potest totus totali/ ter diligi q a diligente hīi Rñsio per distinctionē Concurrūt enim ad dilectionē tria Dilectus q dili gens et habitudo diligētis ad di lectū Itaqz deus si est totus desi/ derabilis quia totus bonus Ita est de se totus q totaliter diligibi lis quia finis vltim⁹ est Diligens vero anima potest tota et totalit diligere videlz ex tota se ex toto corde ex tota anima ex tota men te ex toto intellectu q ex omnibus viribus suis Alioqn nō pceperet si non posset impleri Qō fiet ma xime dū venerit quod pfectuz est in patria vbi dicūtur oprehensio nes esse quoniā apprehendūt ꝑm totū posse suum.totū nosse. totuz velle.Proinde tertio si fiat colla/ tio diligentis ad dilectū sic dilect⁹ deus solus a se totaliter diligitur et oprehendit sicut solus habz ei nitatē solus lucem immensā et in/ accessibilez inhabitat.solus nulla cognitiōis finitate circūscribi po test.solus in ena trinitate sua ple no et infinito tonitruo magnitu/ dinis resonat in secula seculoz lo quente qualibet persona ad alte/ ram Amo te Amo te Amo te. Amor quid amat cuz deū amat? Rñsio ofortiter ad Augustinuz querentē Quid amo dū deū meū amo? Amo quandā lucē quaz nō capit locus.quandā sonū quē nō capit tempus.quandā odorē quē non spargit flatus quandaz sapo rem quē nō minuit edacitas.quen dam amplexū quez nō diuellit sa cietas Amor nunquid cognoscit diligēdo deum? Quid est deus Responsio per distinctionē cuius

ignorātia multos turbat Aut enī queritur de cognitione quidditatiua dei perfecta singulari et aspectiua seu diffinitiua ꝙ hoc quodāmodo verum est quod nescit viator quid est deus imo nec comprehensor nisi cognitione et dilectiōe actuali finita formaliter sicut eēntia sua ẋtus et operatio finite sūt Si vero queritur de cognitione ꝙ dilectione quidditatis dei sub generalibus attributis appropriatl. sibi per quid nominis descriptiue et per excellentiam superabundātis affirmatiōis qualia significāt omnia nomina immensitatē dicentia explicite vel implicite. constat ꝙ nedū in celo intuitiue sed etiam in via abstractiue cognoscit quid deus est imo pro regula Quantū quisq; cognoscit de deo ꝙ est. tantundē ipse nouit quid est si perfecte perfecte. si imperfecte imperfecte Neq; enim sunt audiendi qui dicunt nihil de deo cognosci si nō cognoscatur omīs eius ꝓprietas hoc saltez in negationibus habz instantiā Verissimū quippe est ꝙ deus non est lapis vel asin⁹ Quātum vēo scitur de deo quid nō est (cū ꝓuatio cognoscat p habitū) scitur tātundē de deo quid ipse ē. Amoz nūquid immediate diligit deū dicendo sibi veracit Amo te toto corde Amo te tota anima Amo te tota mente Amo te toto intellectu sine deceptione. tota voluntate sine contradictione. tota memoria sine oblīuione. tota ẋtute sine defectione. ex omnibus viribus sine discrepatione. Deniq; ꝓpter te sincerit et vnice Rōsio per considerationes efficacē excellentiam huius orationis Amo te Amo te Amo te designantes.

Amo te verbū est ꝙ canticū ꝓpriissime cōueniens et eternaliter toti trinitati Unde verbo hoc dñi celi firmati sūt ꝙ hoc spiritu oris eius omīs virtus eorū Ipe enim dixit de qualibet creatura in esse ꝓducta Amo te et facta est Suū enīz amatē creaturā est suū facē Itaq; q̄ntū vult creature esse et bene eē tātū dicit eidē p effectuz Amo te Amo te Uox est vel oratio in qua et per quā sicut in enigmate cognoscit deus vn⁹ in trinitate et trinus in vnitate dixit Amoz noster Ihs ꝙ Iotha vnū aut vn⁹ aperiēs pteribit a lege Fuerūt q̄ ꝓptea ex lr̄is scripture tanq; semiarijs et elemētis ẋitatū conati sunt vt Joachim intelligē. i. int⁹ legē multa etiaz vsq; ad ꝓphias de occultis ꝙ futuris ꝫ in mīstis fefellit istū audacioz curiositas q̄; satl. ēat ad doctrinā pietatis Dicam⁹ ergo cū sobrietate ꝙ in hac dictōe Amo signat ꝓncipiū medium ꝙ finis ꝟm tres ei⁹ lr̄as Est ei ꝓcipuū i creaturis vestigiū ꝟm pithagoricos ꝓncipiū medium ꝙ finis qđ ꝑipatetici plus specificauerunt dicentes in re qualibet esse tria q̄ sunt natura virtus et opatio Theologi vēo pticularius ꝙ diffusius assignāt in vestigijs beatissimam trinitatem

Repitur nāq; in oñi re vnitas veritas et bonitas Repitur modus spēs et ordo Repitur mēsura numerus et pōdus Repitur in magnitudine longū latū et ꝓfundū Et ita per singulas rerū ꝺditiōes noiatim in re nr̄a Itaq; dixit xp̄s referente Johāne in Apocalipsi Ego sū alpha et o ꝓncipiū⁊ finis Jūgit̄ apte M ꝓo medio Ego inq̄t in medio sū ꝛc. Et iobes medius v̄r̄m stetit ꝛc Rursus hec lr̄a duplicata iuxta morē antiquū scribendi oplectitur apices q̄tuor lineales per quos in enigmate cognosci pōt vestigiū trinitatis simł cū misterio vnitatis sic scp̄serūt Inde quidē ꝙ h⁹mōi dictō nō sine sancti spūs instinctu p̄posita est in Canone misse et subiunctuz Clemētissime p̄ qđ est nomē ois amoris originale fūdamentuz Ad quo sumit oro dñica exauditiōis sue ausū Amo te vox est vniuersalit̄ cuiuslibet creature Sua laus insup̄ suū canticū sua iubilatō virtus honor et exultatio psalm⁹ organū et adoratio Felix es o creatura rōnalis que capax facta es audire simul et intelligere ꝓ oñia generaliter in deo et in creatura. Istā iocūditatis vocem Amo te Infelix ex aduerso creatura rōnalis que discordat a tali cātico puersa volūtate cui nō placz ido canticū amoris ⁊ pacis quia nec dat gloriā deo in excelsis nec in t̄ris habet pacē bone voluntatis

Preterea iure dixisti O adolescē tule recti diligūt te. nō iniqui. nō distorti ⁊ re ꝑbi Hoc cognoui dicit Eccāstes ꝙ fecerit deus hoiez rectū et ipe miscuit se infinitis q̄stionibus per curiositatē instabilitatem ⁊ cupiditatē Primū in rationali scd̄m in irascibili. tertiū in cōcupiscibili Amo te Vox est erū pens ab ore pietatis paternalis in oñes vniuersalit̄ generatōnes Presupponit̄ hic ex alijs ꝙ pietas est amor consurgens ex affinitate Inde iuxta diuersos grad⁹ affinitatis diuersificat̄ amor pietatl. vt p̄ris ad filiū et ecōtra viri ad vxorē ⁊ ecōtra ciuiū ad ciuitatez aut p̄riam ꝓpinquoꝝ domestico rū ⁊ ꝺsanguineoꝝ ad inuicē Constat autē ex aplica sñia ꝙ ex deo p̄re oñis p̄nitas in celo ⁊ in t̄ra nomiat̄ ⁊ ex ꝺsequēti q̄libet ꝓximitas aut affinitas in oib⁹ generationibus celi ⁊ t̄re nedū in hoibus de q̄bus dixerūt q̄dam poetaruz ipius eteni genus sum⁹ qđ verbū fecit Apls ꝺfirmando catholicū Confirmat petrus xp̄ianis loquēs Vos estis gen⁹ elēm Amo te Vox est tā efficax viuax et sonora vt ad aures dei que sūt eius imensa virtus cognoscitiua generalit̄ et immediate ꝓtingat. Sciebat amor noster Jēs ꝙ oia dedit ei p̄r in man⁹ Dicebat alibi Omne quod dat mihi pat̄ ad me veniet Ad locū quoq; suū vñ exeunt flumina reuertunt Dicēte

salomõe. ⁊ pḃicã sẽtẽtiã cõfirmãte ome̅moratam a Boecio Repetũt ꝓpios queqꝫ r̃cursus r̃dituqꝫ suo singula gaudent. nec manz vlli traditus ordo. nisi quod fini tũ rerit ortũ stabilẽqꝫ sui fecẽit orbẽ Et rursũ altero metro Quia non aliter durare queant nisi conuerso Rursus amore refluãt esse que deuit esse. Constat ꝙ reditus iste fit per amorem sicut altero metro dicit Deformis quas lege benigna Ad te conuersas reduci facis igne reuerti. Quis autẽ ignis sit iste ostat ex dionysio de angelica hierarchia in fine. Et eodẽ Boetio. ꝙ est amor cõis insitus nare. de quo sic exclamat O felix hoim gen⁹ si vr̃os animos amor q̃ celuz regit̃ regat Cõstat ex istis veritas ꝺideratiõis. rñdens inq̃sitioni. si de⁹ imediate amat̃ Perspicuum est ita esse Nihil quippe mediũ int̃ deũ et creaturã Sed forte particulariꝰ erat intẽtio de amoẽ libero creature rõnalis. Dicem⁹ cõsequẽter. si ꝓus addiderim⁹ ad ꝓmissa de viuacitate hui⁹ voc. Amo te Amo te. tãte viuacitatis vor est et efficacie. ꝙ neqꝫ mors neqꝫ infernus illã opprimere valeãt aut tollere. habet infern⁹ horrendos gemitus penarũ ex horribili oribus clamoribus viciorꝫ. nihilomin⁹ resultat ex illis cuz iustitia et natura simꝫ cũ mia. carmen pulcerrimũ et sũme armoniacũ auribus ꝑfis et bone volũtatis Habet locũ tenoris sceueritas iusticie habet locũ otratenoris. bonitas nature habet locũ discant⁹ suauitas mie. Fortis igitur vt mors dilectio et dura sicut inferus emulatõ Aque multe non poterunt extinguere charitatẽ nec flumia obruent eaz Amo te si ꝓfer̃ a creatura rõnali deo suo. toto corde tota aia ⁊ tota mẽte per pietatẽ fidei spei et charitatis. ipa diũgitur imediate deo suo quo dicente Amo te ipa facta ẽ. quo patiẽte ista amor osius r̃parata Coartatur hec ꝓpositio ad amorẽ liberũ et pium Et possum⁹ ipm per tres gradus distinguere iuxta multiplex ternariũ qđ ꝓus nõtũ est. De quib⁹ suf/ficit ille cõis ternari⁹ incipientiũ ꝓficientiũ et ꝑfectorꝫ. ꝓut aliq̃ sunt aiales. aliqui rõnales aliqui spũales ꝑm quos loquit̃ Hugo dicẽs nõnullos in ecc̃ia otentari simplici fide xp̃iana nõ inuestigãtes rationẽ. querũt alij cũ fide rõem ad solamen suũ ⁊ aliorũ edificationẽ transcendũt alij ad simplicẽ intelligentiã creditorꝫ et eorũ. que per rationẽ dixerũt Et si ꝓbauerimus de primis. ꝙ p̃ñt imediate deũ diligere. ꝑspicuũ satis de reliquis. Et in primis si volumus vti cõsuetudine generali de causalitate dei. ꝙ in oi actione occurrit sua immediate ad oẽm effectũ ꝑm triplex genus cause ꝓcessus nõ erit ambiguus de amoẽ pio et libero Dicit aũt ꝓlien̄ articulus O. prima cã sic est remotissima ꝙ etiam ꝓpinquissima. sic generalissima ꝙ

etiam singularissima. Damnat qz positiones oppositas que si forsā aliqñ vise fuerint disputabiles. tñ veritas ista p posteriores certissimis demōrationib⁹ cōpta est nllaten⁹ esse dubitabilis Tñ ymicul⁹ eq̄ pticularit̄ q imediate producit a deo sic angelus q̄uis in hoc sit dīa q ad productionē ymiculi concurrūt alie cāe pticulares cū deo. nō sic cū āgelo dū creat. Ino siq̄dem amore penit⁹ inuariabili producit ymiculus quo q ql̄i product⁹ est āgelus sic eodē ybo de oibus ipe dixit q facta sūt Erat āt istud dicere dei idez penit⁹ qđ amare. dicere videlz practicū. appropriatū spūi sācto. nō speculatiū tñmō qđ interi⁹ ppriū est ybi dei Accipim⁹ g⁹ amorē dei p feruore actuali. q silit̄ amorē spōse ad sponsū p feruore se actualr exercēte Cōstat nanqz aiam q̄diu est in charitate diūgi bitualit̄ q imediate deo scz actu pmo Possum⁹ cōsili rōne ita fētire de feruore quē dicim⁹ actuz scdm o product̄ a feruoē dei qui p spm scm agit in filios dei Amo te vel osculor te dictū veracit̄ a spōsa. spōso suo deo Jūgit eā imediate sibi suauit̄ q q̄ete vt dicat Dilectus meus mihi q ego illi. inter vbera mea omorabit̄ et dextēa illius āplexabit̄ me Cōsone ad illđ de benyamin adolescētulo in mētis excessu. q mēs paulo quez nūc recolim⁹ amātissimus dñi bitabit confidenē in eo tanq̄z in thalamo tota die meditabit̄ et inē hūeros illius req̄escet brachijs. s. suspēsis q innexis ad collū Qua i re notāndus est pcessus redeūdi in deū vt innotescat q̄liter tandez et vbi fiat q̄es Constat in pmis nō eē quietē in viribus vegetatiuis ppternēariosq assiduos in nutriendo. vegetādo q augēdo motus et alterationes Cōstat insup q nec in viribus aialibus sensuū exteriorū sed nec interioz ppter varias obiectoz q nēarias imutationes Cōstat amplius q nec in in viribus rōnabilib⁹ q q̄ sūt odibiles rōni q̄ sūt rōnabilq ocupiscibilē ppē discursus vagos q varios q̄b⁹ agitanē Constat amplius q nec in potione vel vi intellectiua. q̄ naturaliter moueē ab obiectis q̄ sūt fantasmata. aut species intelligibiles etiāsi negocieē intellect⁹ circa prima pncipia. q̄ sūt infallibilis et invariabilis vitatis. Supest igit̄ si dēat eē q̄es q finis mot⁹ in sponsa. q q̄rat in volūtate sua. cui⁹ est solius pncipalit̄ dicē deo sicut obiecto et fini suo vltio. Amo te. maneo in te. q tu in me sicut pmittit xp̄us fruēti se sacmētali māducatione Dicit aūt māsio finez mot⁹ q quietez Tali mō redit vltimus amor charitate fōrtus ad primū quietū naturalit̄. q̄uis liberaliter insitū circulo q̄dā vbi est pncipiū mediū et finis q̄si triplicato ybo Amo te Deniqz constat istic eē quietē. in amādo. in cognoscēdo. in memoriter retinēdo p̄m bitum etiā in via. nisi spōse volūtas auerterit faciem ab oculo sponsi. q ab amplexu peccando se subtraxerit

Porro de feruore actuali dilcōis p tpe vie nō pōt ita dici obstāte mōzlitatis ncitate multiplici. Iñ oppugnaṫ amor interi⁹. et exteri⁹ ponit in vineis sensuū. et vineā p priā actualiṫ nō custodit Ihinc gemebūdus q anhelus ad patriam exclamat. Indica mihi quez diligit aia mea. vbi pascas. vbi cubes i meridie. Ineqñ tā miserabiliṫ et iugiter vagari incipiā et cetera que supficialiter ptacta sunt.

Explicit Sympsalma scōm

Incipit tertiū

Prima consideratio de ꝓprietate que est duodecima in ordine

GRatus amor cor habet simplex. cui lectul⁹ ertat floridus est. fructus dulcis in ore suo Gratus inqz qr cū essz rex in accubitu suo dic Amor spō se. nardus mea dedit odorez suū Ubi p̄m diuidētes. cātica p dramata decez Inchoat scōm dragma Paulo post tertium Ecce tu pulcer Deiñ q̄rtū Sicut mal⁹ Quitū vox dilecti Sextū dilectus me⁹ mihi Septimū Egredimi Octa⁹m Ueniat dilect⁹ Nonū Vox dilci pulsantis Decimū Quis mihi det Est āt rō diuisionis inchoatio locutionis spōse ad sponsū cū rñsione sponsi Sed ordinē ceptū tenentes p sympsalmata decē p̄m totiō metra nr̄a p amorl. ꝓpietates cū murenulis aureis doctrine pietatis Rememorem in p̄mis quēadmodū sponsa q̄sierit. Indica mihi quem diligit aia mea. Ubi pascas vbi cubes in mēidie Et intelligamus petitionē sponse benigniter q̄ ad aliud exaudita Indicauit eni xp̄us quē diligit. quēadmodō pascit q cubat in meridie ardētissime passionis sue rememorate p eucharistiā In quo accubitu cuz esset pacificus. gloziatur spōsa q nardus sue deuotiōis dederit odorē suauitatis. per debitā rñ feruorē ad hoc sacrificiū qđ ē in odorē suauissimū dño Ipe enim idez est sacrificās sacrificiū et cui sacrificat In quo hitat plēitudo diuinitatis corpaliṫ hoc ē pfecte et p̄m oēm vtutis dimensionē integraliṫ sic Apls intellexit q martirⁿ vocās deū corp⁹ Amor subinde post expientiā suauitatis sē tit validā fuisse vocatione sponsi dicētis Uēite ad me q̄ laborati q onerati estis q cetera q̄ sequunṫ q̄lia nōntur sigillatim in amorosissimo hoc vbo sequēti spōse. Fasciculus mirre dilcus me⁹ mihi inter vbera mea pmorabit Attende in fasciculo lenitatē In mirra suauitatē In eo q̄ est dilcus mitis est In eo q̄ dignaṫ esse suus. hūilis corde Porro daṫ sibi. i. p se ad refectionē et inṫ vbera ponit vt iugū onectēs q pmorat vt quietās Est igit xp̄s venienti ad se dilecte post tot labores q onera tētationū q tribulationū iugū suaue q onⁿ leue. mitis quoqz q humilis corde reficiens veniqz et quietans. Ad quod spectat quod addit spon-

sa Botr⁹ cypri dilectus meus mi
in vineis engaddi. Siquidē in bo
tro cypri et vineis engaddi. refe/
ctio suauis accipit. simplicitas p
inde laudat in sponsa per oculos
colūbinos quos dirigit ad spon/
sum. qm̄ vbi amor ibi oculus. Pul
critudo q̄z dupler exprimit in ami
ca. q̄ reci,pca vicissitudine laudat
in dilecto. q̄ pulcer est et decorus
Subinfert deniq̄z q̄si verecūda in
silūtudine petēs osculū Lectul⁹ nr̄
floridus. laudās domū totā ex ti/
gnis et laq̄aribus viriū fortiū cē
positā q̄ten⁹ appeat inde lecturi
floridi. i. oscie req̄es securior. Di/
lectus adiūgit non aduersatiue ꝫ
affirmatiue ad vba sponse dicētis
lectulus nr̄ florid⁹. nimirū quia
ego flos campi et liliū vallium. tu
vero amica mea sic liliū floriferuz
oēs filias excedēs. sic liliū spinas
exuperat in decore Subiungit p
inde amor sponse Sic malus inter
ligna siluaz fertilis sez inter fru/
ctuosa. sic amic⁹ meus inter filias
quod per experientiā se cognouisse
demōstrat dicēs Sub vmbra illi⁹
quē desiderabā sedi. et fruct⁹ eius
dulcis gutturi meo Cursum ista p
otextu lr̄ali de q̄nq̄z p̄rietatib⁹
amoris dicta sint Latior aliq̄nto
de amore fruitiuo fiat ꝑmo Amor
fruitiuus vel amorosa fruitio si p
prie sumat includit tria p̄ncipalit̄
p̄supponēs cognitionē dei saltē ex
simplici fide Primū est libera mo/
tio volūtatis in deū tanq̄z finē vl
timū. q. B. ex pōdere charitatis cre
ate simul et increate Alterū est pce/
ptio talis vnionis cū deo Tertiū
est oīs ad hec duo et ipa pficiēs
qđ est delectatio. quo describit pce
ptio conueniētis coniuncti hīc ista
pluries exposuim⁹ ꝫ repetim⁹ ad
eliciendā descriptionē succinctā āo
ris fruitiui. Est p̄tractatio libēa
finis vltimi. saciās q. q̄etans Per/
tractatio ponit q̄si p genere. qm̄
vsus et fruitio hīt actionez circa
obiectū suū. et suo mō tenēt et per
tractāt ipm. Et hoc sub alijs ver/
bis significat Aug⁹ dicēs de frui
et vti q̄ est assumē aliq̄d in facul/
tatem volūtatis. Et q. p̄prie sola
volūtas vtit aut fruit p̄terea iun
gitur libera ad hoc q̄si genus p/
tractatio Deiū p dīa fruitionis
ad vsū subdit finis vltimi. Rursus
q. finis vltim⁹. otinet cīme bonuz
subiūgit satiās q. q̄etans Amor
fruitiu⁹ sic descriptus ouenit oīi et
soli qui fruit etiā ipi deo qm̄ ptra
ctat libere se circa finē vltimū de
lectabiliq. quiete Cōsonat Augu
stini descriptio Fruimur reb⁹ ogni/
tis. q̄bus mens p̄ter se delectata
quiescit. Accipit aūt fruitio latius
aliq̄n put extendit ad vsū liberū
imo q magis im p̄prie put bruti
ouenirent. Sed stet ista p̄rietas q
attēdam⁹. quale q̄ntūq̄z sit. habē
deū in libera facultate volūtatis
vt ptractet cum facies de eo sicut
voluerit. Quis in hac parte vim
amoris digne laudauerit. quis
dignationez diuine pietatis in mi
nisterio nobis datā satis admira

tus fuerit? Qua in re dicebat fructus vite Ego in medio vīm sum sicut qui ministrat Et rursū pollicetur p̄ p̄cinget se ⁊ seruos quos inuenerit vigilātes faciet discumbere et transīēs ministrabit eis dicens Comedite amici et bibite Amor fruitiu⁹ habet imediate deum nedū p̄ obiecto circa qđ versatur seo etiā p̄o p̄prio et imediato fine vltimo ad qđ inclinat⁊ inclinatur Singularis hec p̄prietas hec est ipius charitatis ex qua sumitur excellētia volūtatis Sunt alie due virtutes Theologice fides et spes circa deū tanq̄ p̄mū et imediatū obiectū sed nō sub ratione finis vltimi qđ est sūmū bonū. qm̄ fides respicit deū sub rōne veri p̄mi. et spes sub rōne sūmi arduī. que duo nō hñt finis vltimi ratōez Porro v̄tutes cardinales dona et btitudines. vel hñt p̄ obiecto immediato. res alias a deo sicut tpancia moderat passiones ocupiscibiles et fortitudo passiones irascibiles ⁊ pñia respicit peccatū Sicr et luctus et iustitia hūanos actus Aut si tendāt in deum inclinatiue nō tm̄ imediate et p̄ se motiue sed solū mediāte charitate que dat eis vitā pondus ⁊ dorē Amor fruitiu⁹ oēm vsum licitum terminat et mouet ad finem vltimū Preterea onectūtur oēs actus meritorij cuz habitib⁹ suis ad amorē fruitiuū Nō taz vtentes q̄z fruentes hñt ex sēia dicere Fructus ei⁹ dulcis gutturi meo

Quo circa patet laus ⁊ p̄cellētia charitatis. qz p̄pter qđ vnūqđq; ⁊ illud magis potior q̄z bonitas ē p̄ essentiā q̄z per participationez Amor fruitiu⁹ dicēs deo Amo te et ab eodē audiens pasce agnos meos Pl⁹ obsequitur et obedit q̄z aliq̄ v̄tutū qm̄ per ipm̄ oia referūtur in deū et huiūt ei dū assumūt in facultatē volūtatis aut opantis vt bona nr̄a aut approbantis vt bona aliēa aut tolerātis vt p̄prie pene ⁊ aliene culpe aut detestantis culpā p̄priā Potest igitur oīm esse bon⁹ vsus obiectiue vt p̄ se si bona sūt approbando vt per accidens mala detestādo ppetrata. respuēdo oblata. tolerando illata Neq; tm̄ ideo bona sūt quia finis vsus bonus est Intelligitur quippe maxima tlis de vsu bono per se nō solū per accidēs Amor fruitiuus totus liberalis est atq; gratuitus q̄uis possit hr̄e oculos ad mercedē sed nō intētione p̄ncipali ⁊ vltimata motione Motio siquidē charitatis dupler est vna oplacētie ⁊ beniuolētie Altēa desiderij et ocupiscētie Et hoc scdo mō dupl̄r Aut sistendo circa finē vltimū aut referēdo ad ipm̄ actu vel hitu mediate vel imediate Et hoc scdo modo motus charitatis. qui est concupiscentie licitus est quēadmodū volo mihi deum et amorē suū opto Preterea p̄primis mihi denudari siē m̄ desidēo fieri Porro totū hoc finaliē p̄t amorez amicicie ⁊ oplacētie circa deū.

¶Saluatur ex hoc quēadmodū spes pecunie nō est culpabilit̄ vel symoniace mercennaria. neq; tior scūs ē seruilis neq; generalit̄ qui/uis actus ꝟtutū imparati ⁊ fōrti ab ipa charitate. Sed hoc pfecte et pure facere difficile est. similit̄ ⁊ discernē ¶Amor fruitiu⁹ fructuo sior est ceīs paribus q̄z ꝟtutuz q̄ rūlibet vsus Ratō q; ꝓpter quod vnūq̄q; tale et illud magis. sed fruct⁹ essentialis p̄mū de quo loq̄/mur nō venit alīsꝟtutibus nisi p charitatē Purior est insup et fini suo ꝓximior. Additū est ceīs paribus. q; nō oibus fas est intēdere solū amori fruitiuo. elicito ime diate ⁊ dūtaxat circa deū imo ne cesse est alias ꝟtutes. dona et beatitudines assumere. ꝓpter actus ierarchicos duos qui sūt purgaē ⁊ illumiare. ꝓpter ignorātias ⁊ pec cata. circa se si fuerit infect⁹ et circa alios q̄bus ex officio debitor ē Nō eni licet talib⁹ nec expedit soli vacare cōtēplationis quieti. sed neq; possibile est facilit̄ ⁊ feliciter a talibus istud agi Oportet vacare volentē deo ꝑus expiri illō q̄ p̄mittit̄ Arcū oteret et cōfringet arma scz vicioꝝ et aduersantium scuta oburet igni charitat̄. ¶Si q̄s ātē fuerit liber a iugo viciorū ⁊ hoim ꝑuitute. q̄les erāt heremite. fructuosior est exercitatio sua circa deū. vt sic. q̄z circa ꝓximū. quā/uis idē actus amoris elicitus ime diate circa deū. sit ratō sufficiens

boni vsus. nedū circa ꝓximū ꝫ circa q̄cūq; creatū Ita eni beatus vno actu simplici fruitiuo dei. simt̄ vtitur bene toto mūdo. vt sit idez act⁹ diuersimode ꝺsideratus vsus et fruitio rectus et reflexus In⁹ est oimodus nō tñ cēntialiter infinitus. ¶Amor fruitiuus crebri⁹ in exercitio debet accipi respectu boni q̄z intellectus speculatiu⁹ respectu veri Esset hic perscrutatio grandis sup eminētia duplicl. huius potentie rōnalis. qm̄ Aristo. et sequaces etiā theologi sic̄ scūs thōs vident intellectus p̄ferre dignitatē Alīs vēo magis sequēces Aug^m et xp̄ianam pietatē certissimis rōnibus volūtatē āteponūt. sicut dñs bonauētura qui ꝓtēa ex doctrina et vita pietatis circa caritatē ognomiatus est seraphicus. Solius itaq; cultura intelle/ctus speculatiui q̄ntūcunq; subtil̄ cadit in illud aplicū. scia inflat cultus vero volūtatis in amore meretur. illud q̄ ꝺdit̄. et charitas edificat. que sedēs sō vmbra illi⁹ quez ꝺsiderat fructū gustat. imo fructus spūales duodeciz dulces gutturi suo.

Explicit Tertiū Sympsalma.

Incipit quartum. contī

nens sex ꝓpietates amoris. s. xvi xvij. xviij. xix. xx et xxi.

Potat amor. languet amplexib⁹ heret amici Quo secū q̄z rapit huc. videt. audit habz. Introduxit inquit me rex in cellā vinariam ꝛc vsq̄z in finē capituli secūdi. Potat amor introduct⁹ in cellam vinariā potat fructū dulcē gutturi suo. potat sobriam. sicut hymnisat ecclesia ebrietatez spūs q hoc de calice illo psalmiste gloziantis. Et calix me⁹ inebrians q̄ preclarus est. Unde itez. Inebriabunt ab vbertate domus tue Et in canticis istis. Comedite amici et bibite et inebriamini carissimi. Utcro quia dixit apostolus. Nolite inebriari vino. in quo ē luxuria. Ad quod refert illud eiusdem. Nō plus sapere q̄z oportet sapere. sed sapere ad sobrietatē. subiūgit amor sponse suam significās sobrietatem in ebrietate. Et ordinauit in me caritatem. Amor siquidē etiā dei si nō fuerit ordinat⁹. si fuerit zelus dei feruidus sed non ꝑm scientiā multiplicē sepius perniciem operat. vbi tñ arbitrat obsequz se prestare deo. sicut alibi deductū est de impulsibus et temptationibus. Et itez poterit hic aliq̄d cursim tāgi. Est aūt ordinatus amor seu caritas vt diligat deus super omnia ex toto corde ꝛc: Qua in re mirum videtur si amor dei possit esset nimius cū modus ei⁹ sit esse sine modo ꝓut notat nomen ebrietatis quasi extra briam seu mensurā. qm̄ ex verbis Dionysij mysticus amatoz. ꝙ

immensurabilē et absolutum pure mentis excessum ad supessentialem diuinaz tenebraz radiū oīa deserens. et ab oīnibus destitut⁹ ascēdit Utiq̄z si mētis excessus est immensurabilis. ipe est immensus et sine mēsura vel bria. q ita vere ebrius. Et hoc plane cōfitemur. sed nō eque possumus loqui qualiter in hac ipsa ebrietate spiritus. Idem spiritus ineffabilibus q ignotis ineffabiliter et ignote cōiungitur et vnitur. Quo sup mysterio. multa balbutiendo garriuit insipiētia. nostra in de verbo et hymno glozie. et super illo xp̄i. Qui māducat meā carnē et bibit meū sanguinez. in me manet et ego in eo. Tractatu. ix. super magnificat. Uez quanto plus bibit hec ebrietas spūs cū sobrietate pie meditatiōis tanto crescit sua manifestatio. et de manifestatione sua supadmirabilis infinitatio miro quodam et vix intelligibili mysterio. q̄ ex manifestatione nascitur ebrietas. et ex obscuritate ꝓcepta claificatio maioz venit Ad qō spectat tot⁹ ille sermo diuinissim⁹ hora cene ꝙ quatuoz capitula Johānis qui tūc supra pect⁹ dñi recumbens introduct⁹ est in cellaz vinariā vbi cū ordinata caritate hausit ebrietatem spiritus ad intelligendum ist⁹ vim sermonis. In quo videt quasi nugatozie nobis ignaris totiens repetere xp̄s de circūincessiōe triū ꝓsonaz ad inuicē in identitate essentie. De incircūcessione ꝓterea ꝙ

quandã participationẽ analogaz triũ psonarũ in electis et electorũ ad inuicem et in eis. vt et deus sit oia in omnibus et ipsi electi sint cõsũmati in vnũ. Et qm̃ nostr̃ acten' studiũ fuit concordare theologiaz hãc mysticã cũ nostra scholastica. tentemus hic pauca dicere saltẽ vt nõ lateat penitus q̃d nominis terminor̃ / Spane tota vel pcipua cã difficultatis ad intelligẽtiã scholasticã in hac pte videt esse. ꝑpter omnimodã finiti ad infinitũ. creature. ſ. ad creatorẽ imꝓportio ꝙ eq̃nocatio. qualem elucidare volẽtes diuersi. doctores diuersos sibi ẽmi nos inuenerũt. Possumus sine prejudicio ad duos ꝙ vsitatissimos terminos totũ resoluere vt dicam' ꝙ omnis. operatio actualis dei ad creaturã est dũtaxat sic̃ operatio causse ad effectũ. et effectus ad causaz. sumpta causa in illa amplitudine de qua in centilogio de causa finali tractatũ est. vt videlicet creatio ꝙ ꝓseruatio ꝙ trãssubstãtiatio ꝙ vital' immutatio obiectalis referant̃ ad cãm efficientẽ maxime vel formalẽ ꝙ finalẽ. aliter q̃z Arl. explicauerit qm̃ efficiẽtiã dei qualẽ tradit veritas fidei ponẽs creationẽ de nihilo et rer̃ creatarũ potentiã totalit̃ obedientialẽ ad potentiaz dei actiuã. sic̃ in miraculis sup̃ naturã. ꝑsertim in admirabili eucharistie sacro ostat fieri. Prosequẽtes igit̃ subiungam' oformit̃ ad pbos ꝙ vniuersaliter ꝓportio est causse ad effectuz et econtra. alioq̃n vnũ nõ dependet

ret ab altero nec fieret. sic̃ nec effectus gerẽt similitudinẽ sue causse. sicut gerere travunt pbi qui insuper multũ ponũt ad rẽ nr̃am / modum vnum essendi in. principalem causse in effectu et econtra. Si igit̃ deus primo q̃z vere deus est cã vniuersalis ꝙ simul immediata. omniũ visibiliũ et invisibiliũ effectuũ. osequens est. ipm esse in quolibz effectu suo. ꝙ vice versa q̃libet effect' ei' in ipso est. q̃z tñ in diuersis et sub diuersis gradibus. Vidit hoc Arl. q̃z obscurer̃ imꝑfecte dicens Ꝑma causa oibus datũ esse et viuere. his q̃dez clarius. his vo obscurius. Sz divinus ipse Johs de vbo dei Q̃d factũ est inq̃t in ipso vita erat. cuius vbi ꝑtractatio vniuersal' latior eẽt q̃z hec breuitas exposcit Sufficiat applicatio ꝓ re nr̃a / de amore dei ꝑ sertim extatico ꝑ gr̃az ꝙ gloriã. vt intelligam' quõ ꝑ amorem fiat circũincessio dei cũ creatura amante. et econtra. q̃z uis de' sit infinitus et creatura finita. Quõ preterea fiat hec causal' circũincessio vl' intimatio valde sõlim' i creaturis diligẽtib' deũ q̃z in ceteris. sic̃ nihil i reb' creatis sublimi' ꝙ ꝑfect' est q̃z amator dei. nec actio diuinior q̃z amare deum. Perspicuum ẽ ꝑ deducta ꝙ in oñi amore creato. de' ẽ sic̃ cã in effectu. vexti qr amor dei ouenit ꝑfectiori creature. de' idcirco dr̃ esse ꝑfect' in actu amoris. q̃z in alijs affectib'. Dia vo ꝓducẽs et eliciens actuz amoris. ẽ in amore suo sic̃ cã in effectu ꝙ econuerso. q̃z uis de' sup/

naturalit operet. Ecce igit amoꝛē q̄ nexū mutuū dei cū aia diligente tanq̄ op⁹ ab vtroq̄ ꝓductū tōlit nō ps ab vno. ps ab altero. neq̄ ꝑus aut posteri⁹ in ordie ꝓductionis. q̄uis de⁹ ꝑor sit ordine pfectionis. Rursus ex istis elicit vitas a dion posita de amoꝛe dei tā actiue q̄ passiue q̄ videliz extasim q̄n dā facit. Recipit ei de⁹ no⁹ amoris sic ꝓbat idez Dion p Ignaciū totū ignitū dicentē Amoꝛ me⁹ crucifixus ē. Cui osone theologisās gloriosa martyꝛ Felicula collectanea btē Petronelle dū toꝛtoꝛes dicerēt Nega te xp̄ianā. dimitteris. Non negabo ait. Nūc cepi videē amatorē meū i q̄ amoꝛ me⁹ fix⁹ ē. Hz q̄ pbi dixerūt Amoꝛē deoꝝ eos fecisse fecūdos in ꝓductione rerꝝ. De⁹ sic dē infinit⁹ dū ex amoꝛe ꝓducit finitā creaturā exit quodāmō suā infinitatē diligēdo rē finitā q̄uis actu infinito. Cetꝝ vice vsa rōnal creatura finito actu diligēdo deū obiectalit infinitū ponit ex ēminos ois creature cū nlla sit infinita. Ecce supadmirabilē extasim i vtroq̄ amore dei. s. et creature cui⁹ intelligētia requirit pene in singul verbis h⁹ libu canticoꝝ. euangelij Jobis cū theologia Dionysij. et epīs pauli et hymnis. Propterea nimis vnq̄ neq̄t vl exerceri meditādo vl repeti ꝓocēdo ꝟ illapsus hec circūincessio. hec ebrietas spūs. Jñ cōsurgit sequēs oditio. Lāguet amoꝛ Intelligim⁹ sponsā in exitu celle vinarie q̄i temulentā nescire cū petro q̄ dicēt. nec exprimē cū q̄b⁹ et ad q̄s vl q̄s loq̄rer. Fulcite me floꝛib⁹ stipate malis q⁹ amoꝛe lāgueo. vel vt alia lra hz q⁹ vulnerata carita/te ego sū. Hz itaq̄ amoꝛ spūalis. q scūs sua vulnera. suū languoꝛē. suā moꝛtē suā vitā ꝑ varietate statuū. q vicissitudinū. q ꝑ sikitudine q̄dam ad amoꝛē carnalē q̄ laboꝛāt philocapti. q̄uis longe dissiliꝛ Ubi nōn dū ē q⁹ dū sum⁹ in coꝛpe q̄d coꝛrūpit aggrauat aiam et depmit kre/na inhabitatio sensū multa cogitātē. Jñ osurgit ꝑ dissolutōe q̄nis mote q⁹ amoꝛ dei p̄t ꝟ in via nimi⁹ eē modū q̄z recipit et mēsurā. Hz certe amoꝛ dei osiderari duplicit. Primo mō vniuoce. alio mō ꝑm circūstātias diligētis in ordie ad obiectū. Si ꝑmo mō. ostat q⁹ amoꝛ in se finitus est mēsurā hās numeꝝ et pondus sic. q odita q̄libz creatura. Si scdo mō: sic debz amans circūstātias apponē quēadmodū i actib⁹ alijs ꝝtutū vt exerceat quādo oꝑtet vbi oꝑtet q̄ntū. q qualit oꝑtz ꝓpt alligatōez cū coꝛpe q⁹ ꝑ excessū piclitari diligēt aut nōbilit ledi. Coꝛro iuxta ctiū modū q̄ respicit obiectuz deū. s. q̄ ē tot⁹ q infinite diligibilis excessus q nimieras in diligēdo neq̄t fieri neq̄ modū oꝑtet apponi sic nec in laude ei⁹ qꝛ iuxta vbū ecce sūptū ab eccā/stico Maioꝛ est oi laude nec laudare sufficis Consurgit igit languoꝛ amoris vel ex pte coꝛpis q⁹ affligit vel ex pte mētis cui⁹ desideriū nō implet. Qua sup re rursus attē

venda ē distinctio circa diligentes deū. Quozūdā enī dilectio. etsi terminet ad deū sic ad finē et obiectū vertit exercet q̄i p̄ solū sensū ex recognitione sensibiliū. quēadmodū circa mysteriū incarnationis. natiuitatis passionis q̄ crucis. circa vitas imagines q̄z sanctozū ex quib⁹ pie recogitatis. inspectis vel imaginatis q̄ auditis. tales recipiunt veras et p̄rias passiones sensuales. cuz motu reali cozdis et cozpis sic pateret enumerādo p̄ singlas passiones. ex amoze sensuali trahētes originē. Tales sē vt plurimū simplices q̄ deuoti in religionib⁹ vel seculo de statu incipiētiū q̄s aiales dicim⁹. Colligunt signa dilectōis talīū p̄ opationē ad amozē carnaliū vehementē. Ex cui⁹ ondoratiōe nō nulli totū decursū textualē cāticoꝝ exponē voluerūt. Sūt alīj multo rariozes quos p̄rie spūales q̄ pfectos noiam⁹ dicētes cū apl̄o. Etsi xp̄m p̄z carnē cognouim⁹. nō iā tm̄ eū p̄m carnē cognoscim⁹. Isti transcēdētes oia sēsibilia q̄ intelligibilia creata. in sola dei simplicissima bonitate. veritate et eternitate defigūt mētis amozē vl̄ affectū. Pro q̄b⁹ q̄ ad q̄s. sermo tot⁹ de mystica theologia ognoscit institut⁹. imo tres. p̄riū etiā deserūt mētis affectū vl̄ amorē. desertione p̄sus ineffabili. q̄ fieri nō p̄t. si nō supnaturalit̄ attraxerit q̄ eleuauerit de⁹. q̄ oia supmūdane. q̄ mūdana sē explicauerit. Partitis inq̄t Dion̄ alteritatib⁹ q̄ occupiscētīs. curisq̄z oclusis. q̄ supmundane explicatis. i diuinā monadē ogregamur. Cōtingit nihilominus regressū vel descensū seu redūdantiaz fieri ad sensualē portionē. vbi p̄rie dicte causant passiōes ex dilatatōe. vl̄ ostrictione cozdis. nō interrupta totalit̄ anagogica mētis ad deū vnione p̄ quandā glaz et iocunditatē i apice mētis effecta vbi aliq̄n̄ p⁹ lāguozē amozis seq̄t mozs quedā spūalis. q̄ poti⁹ vitat dicēda ē. qm̄ labit i amplexū sponsi. totā se delerēs ipsa sponsa. sic ex sequēti p̄rietate dat intelligi. Leua ei⁹ sub capite meo q̄ dextera ei⁹ amplexabit me. Accipiam⁹ hic ad leuā p̄tinē q̄d cūq̄z creatū vel finitū. dextera v̄o sit eternitas ipa. Q⁹ dueniens p̄supposito. mox intelliget⁹ doctrinalit̄ totū amplexiōis h⁹ mysteriū. de q̄ p̄ sapientē amplexu dictū est. Glificaberis ab ea sapia videlz increata cū eā fueris amplexat⁹. Sepat b̄ q̄i p̄ciosū a vili. eternū a t̄pali. immensū a finito. tanq̄z si ondoret de⁹ absq̄z vll⁹ creature societate eē sol⁹. nō q̄dē in aliq̄ fantasiabili loco. ꝫ i eternitate sua. sic añ mūdi creationē. neq̄z p̄cessit tpe ꝫ eternitate. neq̄z nūc ē extra celū locali ē ꝫ eternalit̄. Cū igit̄ q̄cq̄d ē cognitiōis i sponsa. q̄cq̄d amozis fōzlis totū sit finitū. totū spectabit ad leuā. et dextra sola sponsi. āplexabit spōsā. q̄ tm̄ p̄tinet ad leuā. Propter̄a necesse ē q⁹ nihil sit mediū int̄ eos ꝫ manebūt duo extrēa. de⁹ supioz. ñ loco ꝫ eternitate. et spōsa inferioz cū oi q̄d i ea vl̄ circa eā finite positū ē

Ecce q̄ amor sponse fōzlis. vnitus ē actualiť ideali amori sponsi. cui fuēat ab ēno solum potētialiť vel aptitudinaliť ordinat⁹. nlla facta penit⁹ mutatōe. in amore ēno spōsi ꝫ in spōsa ꝓpť relationē actuale ad sponsū. nihil ponentē in eo. ꝫ in sponsa. Sic creatio actualis nō in deo ꝫ i creatura sese tenet vt noue aduenies. Deniq; de⁹ mō noui/ter diligit. q amplexať sponsaz nō mutat⁹ in aliq̄. vť innouat⁹ ꝫ i amore actuali spōsa nouitatē accepit. q̄ deū facit. fōzliter amādo. suū eē amorē obiectaliter. volēte ita deo ēāliter. et aia effectualiť recipiente. imo et coagēte cū deo. Verum eq̄ dem est q̄ amās altez facit illū eē suū. marie dū fit amor recipzoc⁹. q̄ lis ē in deo dicēte Ego diligentes me diligo. Et itez Qui diligit me. diliget a pťe meo. q ego diligā eū q māifestabo ei me ipm. Cōsurgit exiñ rō vera amicicie inť deū q hominē sāctū. q̄lis eē nō p̄t in irrōnabilib⁹ creaturis. q̄lis amicicia tāto delectabilioz ē. q̄nto magis pcipiť ei⁹ exercitatio. qualē nō curauerūt pbi. q̄ cognoscētes deū/ nō sic deū glificauerūt neq; gr̄as egerunt ꝛc. De q̄z nūero segregarenť vtinaz theologisātes aliq̄ q̄ ostenť se nosse deuz. factis negantq in exercitatōne speckatia tm̄mō vani insipientes q aridi ouersāť. q̄s i cella vinaria positos. neq; caritas ordiat neq; dextera oplexať. neq; postremo dormiūt spūaliť a q̄escūt. habētes q̄dē spēz pietatis. vtutez ātei⁹ ab negātes. Quo otra seq̄ť de spōsa. Adiuro vos filie hirlm p capreas ceruos q̄z campez ne suscitetis nec euigilaē faciatis dilectā donec ipa velit. Felix sopor q̄ sb adiuratiōe tali. p talē fit q ad tles. Hec ē optima ps marie. q̄ p̄fertur solicitudini marthe q̄z diu p̄miserit spōs⁹. q̄ potētioz ē impetrare vacādo q̄z alia laborādo. Proinde solet adiuratō fiēi p res valde diligibiles q̄les sť in figura capree. ceruiq; cāpez filiab⁹ hirlm. Quid enī pl⁹ amabile ciuib⁹ celestib⁹ (q̄ p filias hirlm b et pri⁹ accipiunť) q̄z acutissimo ituitu q saltu p̄peti p latitudinez cāpez celestiū libzime ouersari? Sentiens spōsa tali se libtati dimissā laudat efficaciā vocis sponsi. Vox inq̄t ē dilecti mei. Deinde q̄z sōnus spōse nō ē inersq oppūssus ꝫ i eo coz maxime tūc vigilat. put⁊ notať. q̄cūq; se diuerterit spōsus. videt. audit. q hz vigilātissim⁹ amor spōse ꝫ tres amoris h⁹ ꝓpietates b positas. p ma ibi. ecce ibi venit saliēs i mōtib⁹ ꝛc. sc̄da En dilect⁹ loquiť. ꝛc. ťtia dilect⁹ me⁹ m̄. Videt spōsi alacritatē audit ei⁹ allocutionē. hz cū eo intimitatē. ꝓpudiatq inspicit alacriť. al loquiťq inuitat amicabilr. intimať sibi se dās tōliť. Sūt in b loco sic q in scꝑture toti⁹ expōne mēoziter hñdi figurales q tropici locutionū modi. a rhetozicis q grāmatic. traditi. q̄s insequiť tytoni⁹ in suis septē regulq̄m b frequenť illud q̄d ē sponsi attribuiť spōse q ecōtra ꝓpť vnitatē spūs. Neq; p̄terea sex⁹ attē

dic̃.qz sanct⁹ amoz sine genere est. sicut apud Isa.xp̃s gloziaḃ dicēs. Tanqꝫ sponsū se decozatū cozona et tāqꝫ spōsā ornatā monilib⁹ suis Hic et illud qđ ē cause attribuit effectui quē fecit Hic dies vel de⁹ ipe ðz let⁹qz letificat.vel tristis qz otri stat. Qua i re dū vicissitudies actiōnū spōsa tribuit spōso vt ꝙ venit saliēs i mōtib⁹ et trāsiliens colles cū silib⁹.accipiēdū ē p efficiētiā.nō p inherētiā vel ꝓprietatē. Hic respicē ðz spōs⁹ p fenestras et cācellos .i.fenestras reticulatas.gallice treilis.qz respicē facḋ. Hic ptēa loq. đa facit audire seu ognoscē p effectū ea q sūt spōsi Possum⁹ āt sc̃ opē dio colligē moraliḃ q̄dā signa qb⁹ oñdit spōsa q̄tē suā placē sponso poti⁹ qꝫ turbari eā circa plīma.qꝫuis accipiāt nōnulli sponsā p loco vocari ad actionē p regimie subditoꝝ. Nos absqꝫ piudicio ꝓpoſ̄mur adiuratiōez spōsi p ḡtissimo ocio qđ spōsa tribuit bñplacito suo. Ex hoc ꝑmo qz videt i se agilitatē alacrē ad currēdū viā mādatoꝝ dei. p sublimia q lata meritoꝝ exercitia tāqꝫ vires sue sikes sint capree. hinnulo ceruoꝝ trāsiliētiū. nūc mōtes nūc colles.nūc cāpoꝝ planicies p spicaciḃ et libē Est em̄ otēplatio liber et pspicax mētis intuit⁹ i res pspiciendas circunquaqꝫ diffusus Jūgiḃ idcirco signū secūdū.q dilect⁹ stat p⁹ parietē. respiciēs p fenestras.pspiciēs p cācellos. Parietē hic intelligim⁹ vite pñtis incolatū et obstaculū.ne dilect⁹ patenḃ q clare facie ad faciē videaḃ. Tot qꝫ sūt parietes qt obstacula ꝓhibētia visionē.tot ño fenestras et cancellos p qs respicit spōsus effectualiḃ. qz respicē facit qt fuerint spēs illūiationū desuper a pre luminū ad q̄ susceptionē disponit ociū sanctum. Addiḃ tertiū signū in excitatione blāda sub appellatōe amice columbe et formosę Surge iq̄t ꝓpera amica mea Jqz secretoꝝ meoꝝ conscia Formosa mea Jqm̄ in te ē ꝓpotio numēosa donoꝝ cū gre colorū tis vel illūiātis suauitate colūba mea J qz p spm̄sanctū meū simplex effecta Sequiḃ septuplex omodi tas ex tpe et loco vñ possit et debeat amor spōse ꝓperare p⁹ dilēm oñdēdo sibi pulcritudinē faciei cū vocis sonora dulcedie.p accessū in foraminib⁹ petre et cauerna macerie tāqꝫ in abditis et solitarijs habitaculḃ.i qb⁹ sola cū solo.vnica cū vnico deliciose q̄escat. Incedendo ꝑpus p septē itinera que sūt.intētio. meditatio.otēplatio.dilectio.reuelatio.gustatio.opatō Qualiḃ apte ꝓsequiḃ liber cui⁹ initiū ē. Eū q venit ad me nō ejcio foras Sumūtur ex istis alia septē signa bñplacite vocatōis. et quartū in ordine ē emollitio cordis p̄pus gelidi quod amori neq̄bat intēdē neqꝫ se sursuz ferre Jā hyems trāsijt Jdeinde p q̄nto signo Jmber abijt q fcessit J qz p meditationē fortē ꝓhibite sūt stillare tot graues et mltiplices vagātiū desideriorꝝ fluctuātiū curarū cū fātasmatib⁹ pluuiosis exūda

velit hec iussio Lcapite nob vulpecu las paruulas q demoliunt vineas. vinea nra floruit J Grādis esset ad exponēdum materia q sub paucis dat intelligi quālibet occultā pfectuū spūaliū demolitionē viris spiritualib⁹ quātūcūq pfecerint insidiantē. qles sunt blasphemie sordidissime vir credibiles a malignis vulpeculis immisse tā carnis q̄z spirit⁹. Qua sup re tractat⁹ p̄dē edit⁹ est in vulgari. et apud pres et doctores frm̄edia tradita sūt. Decipiūt aliūde fallaces vulpecle tētationū dū fingūt se mortuas ꝫ primātes incautas arripiūt auiculas q tūc (ꝫ tarde) sētiūt vulpeclas carnales et silues in se ipis adhuc male viuē vsq ad demolitionē qñq totalē et virtuosi cuiuslibet germinis mortificationē. De qualib⁹ accipit mari me illud apl̄i Impossibile est eos. i. difficillimū. q̄ gustauerūt bonū dei v̄bū et plapsi sūt ꝛc. Vix em̄ tales ad spūalia reuertūt effecti fetētes abominabilit sic ouū semifetū duz frigescit Amor postremo dilecte nō rndit dilecto. illūianti. vocanti. blādiēti. circūstantias insup accomodas enumerāti q̄uslibet sensit. iubē te sponso/vulpeculas paruulas captas esse. Tūc i spe secura iubilās. neq vocē integrare sufficiēs. ptulit interrupte L Dilect⁹ me⁹ rñ q ego illi J Mille imo infinite p̄fit fieri supletōes. sufficiat hic vna. L Dilect⁹ me⁹ mihi J loq̄t i aure mētis Amas me L q ego J rñdeo L illi J amo te Ꝫ dit L pasce oues meas. pasce agnos

tiones. Rursus p sexto signo L flores J gratissimi veritatū diuinit⁹ apparentiū L in terra J cordis emicare vernare q̄z cernunt p otēplationē. Cetez p septio signo tps putationis seu resecatōis aduenit q̄tin⁹ humor amorosus a radice cordis egrediēs nō dispgat inutilit p spuria germina. vel supfluitatē. ramusculoz vanitatis curiose. nō p solicitudines occupatōnū etiā aliūde tolerabiliū. nō p locutōes et opationes q̄ nō pstūt. aut ita pstūt sīc anagogica dilectio. Si deseris inquit dns p Jsaiā extendē digitū in ope q loq̄ qđ nō pdest ocludit tandē. cibabo te hēditate pris tui Jacob Jor turturis audit p octauo signo q solitudis amica. et gemituz dās p cātu J ternum insup tps aduenisse denūciās q̄le est tps amantiū. apta est ad supmētales excess⁹ figurādos. fic⁹ ptulisse grossos suos ad suauitatis indiciū ponit pro nono signo. q̄le mānifestat p̄cipue i eucharistie libera frequēti et deuota sūptiōe semotis omīb⁹ impedimētis alienis. ex q̄b⁹ spūales sens⁹ vel acetant vel multipliciter a spiritali degustatōe desipiūt. habet tractat⁹ in re non⁹ sup magnificat Deni/q florētes vinee dant odorē bone uersatōis p exercitia spiritalia meritorie actōis in secreto cordis vbi pñt eleuatiue spiritales imo et corpales spiritalit ad prios exerceri fructuosi⁹. reuera plerūq̄z q̄z p actiones illoz q̄ soliciti sūt et turbant erga plima/ fiant. Dorro q̄o sibi

meos ⁊ q̄ꝫ mihi grādis ē numer⁹ cū familia mḳta nimis sicut moralit̄ in Job oñdit Gregl. ⁊ inter q̄s simul pascit̄ dilect⁹ inter lilia ⁊ cādida meritorū L donec aspiraret dies ⁊ refrigerij tatis L et inclinēt vmbre ⁊ caliginis stat⁹ pñtis. qđ vt celerit̄ adueniat. cupio ei dissolui L reuertē dilēe mi ⁊ ad diuinitatis gloriā L sup montes bethel ⁊ in celestib⁹. trahēs me tecū in alacritate pnici L filius ⁊ in hoc fa/ct⁹ L capree hinnuloq̄ ceruoꝝ ⁊ lice, at illic ex sētētia dicē voto perenni L Osculet̄ me osculo oris sui ⁊

Finito sympsalmate q̄rto Incipit diapsalma q̄ntuꝫ in q̄ ponunt̄ sex ꝓphetates. s. xxij. xxiij. xxiiij. xxv. xxvi et xxvij.

Quērit amor qđ amat tenet/in sublimia surgit. Aut cubat aut fert̄ aut diade/ma gerit ¶ Amor hortat̄ p ps. Leuet̄ cor q̄rentiū dñm et confirmamini q̄rite facie ei⁹ sp. Primū in osculo. Alteꝫ in amplexu. Tertiū in ornem plādo ¶ Est itaq̄ iuxta qđ ptactū est p̄m⁹ act⁹ amoris tā naturalis liberi q̄ꝫ gratuiti supinfusi. simplex q̄ diuinus. Act⁹ vo secūdi q̄s dicim⁹ feruore amoris sūt q̄dem diuini in pria. Sūt āt in via frequent heu nimis intrupti opellēte necitate corpis seu fragilitate a ipietate spūs istud faciente. Pretēa nēe crebro repetē qđ crebro deserit. ¶ Amor igit̄ sese recolligēs dt. L In lectulo meo. p noctes ⁊ Lectul⁹ hic accipit̄ sepi⁹ p q̄ete oscie q̄ ñ admittit alterū q̄ꝫ deū. coāgustatū ē em̄ stratū ita vt alter decubat. Noctes pñt ad lras intelligi. q̄ sūt ornēplātib⁹ aptiores. Sūt insup noctes vmbre creaturaꝫ. Sūt q̄ꝫ tribulatōes intus aut exteri⁹. ex pcīs aut penis otribulātib⁹ exurgētes. Dicebat vn⁹ ex amatorib⁹. Fact⁹ sū sīc̄ noctīcorax i domicilio. Scādala noctīcorax si ꝓdit. mox tolerabit. Mox alīs q̄ꝫ dabit. s. auiculis diurnis. Tuti⁹ g⁹ latet. Hec siltudo ē solitarij/posita p. Anselm. p sc ipo dū ad episcopa/t⁹ ꝓiret actōes. A beato silr optata est et laudata Gregl. nobis autē ore sil et aio sepi⁹ recēsita ¶ Amor idcirco dt L In nocte q̄sui quē diligit aia mea ⁊ Satis ē ab amore notificat⁹ ille q̄ q̄rit sō ꝫ epytetō quē diligit aia mea. Quesiui illū et nō inueni. Cur obsecro nō inuenit? q̄ nō erat tūc tps. aut loc⁹ bīplaciti sui. Sciebat omoditates āpliores q̄s ex dilatōe spōsa suscipet q̄ꝫ mḳtas tractatu scō ō theologia mystica p̄videz notauim⁹ et in vulgari de mēdicitate vbi formā insecuti sum⁹ de mēdicātib⁹ p vicos q plateas satis ample q̄ forma sō paucis hic tāgit̄. Surgā ait pl⁹ animi feruore q̄ꝫ corpis agitatōe q circuibo nō passib⁹ corpis ꝫ spūs. ciuitatez cui⁹ pticipatio ei⁹ in id ipm ō qua gloriosa dicta sūt q̄ libera mr̄ nr̄a p vicos q̄s dicim⁹ esse ordines angelorꝫ. et plateas generalit̄ omniū māsionū celi L Quesiui q nō inueni ⁊ deo i meli⁹ disponēte. Amor subiūgit L Inuenerūt me vigiles q̄ custodiūt ciuitatē ⁊ ¶ Est ciuitas q̄ occidit ꝓphas in qua vidit ps. ortradictionē et iniq̄tatē. sup cui⁹ muros

sūt iniq̄tas et dol⁹. vigiles habens et custodes malignos spūs. totū p antifrasim. qz ibi nec ē ciuīū vnitas neq; malignoꝝ custodia. ꝟ subuersio. ¶ Si forsitā vt aliq̄n res se habēt feruor amoris offenderit in hāc ciuitatē q̄rēdo dilēm. si se cū suis oñderit sathanas i angelū lucis trāsformatū. ¶ Si p̄tēa nesci⁹ amor xpi ebrietate quesierit. ¶ Nū quē diligit aia mea vidistis? ¶ Si deniq; nihil sibi respōdētib⁹ p̄trāsierit. et paulū post dilectū inuenerit siue poti⁹ in meliorē p̄tē citas accipit de celesti vl supcelesti irr̄z. ¶ Sūt p vtroq; doctoꝝ snie put in q̄nto capitulo. ¶ Percusserūt me et vulnerauerunt me ⁊c. ¶ Amor b si p bona ciuitate steterit et custodib⁹ ei⁹ aiaduerten/dū est q̄ etsi deus sol⁹ det gr̄am et gloriā cū p̄mis actib⁹ suis. nihilomin⁹ scōos act⁹ q̄s exēcitia dicim⁹ et opatōnes actuales coopant et adiuuāt i via simul q paca ciues celestes q̄s ōt aplūs oēs admīstratorios spūs q̄b⁹ attribuit Dionysi⁹ tres act⁹ gerarchicos. purgare. illūiare p̄fice. ¶ Nōiant āt in his cātibus filie ihr̄m q̄s alloquit frequēt amor feruidus. aliq̄n sub hac nōie. aliq̄n sub determinatōe vt ibi. ¶ fulcite me floribus. stipate me malis q̄a amore lāgueo. ¶ petēs haud dubiū solamē ab ipis anxij amoris vulnerati. caritate i cella vinaria pietatis. ¶ Amor voti cōpos sōdit. ¶ Tenui eū nec dimittā. ¶ ōt aliq̄d sike cū ps. in abūdātia sua. Non moueboꝝ in eternū. Et rursus. Juraui et statui custodire iudicia iustitie. Donec introducā illū. Nō p̄sū⁹ introducēt. nisi sil introducēt Dom⁹ aūt mīs sue ōne. s. sapie ōz aia ipa p̄m latitudinē capacitatis sue vniuersā. cubiculū ꝺo generis sue ē eadē aia p̄m apicē sōlimissimū q simplicissimē mētis sue. vbi genit̄ sua sapia idealiter sibi q̄dāmō p̄pria q̄ p creatōz mī ē oim viuētiū. sola req̄escit vbi mēs amat arte manēs. cū q̄ nō cōlocet alien⁹. sol⁹ cū sola morat. zelotes spōs⁹ adiurās vt p̄us et zelans p q̄ete sponse. ¶ Adiuro vos ⁊c. ¶ Amor q̄ q̄etior i cōi cubiculū tenet dilectū. eo iugit̄ i sōlimiores theorias ascēdit q̄ō admirādo filie iherusalē dicūt. ¶ Que ē ista ⁊c. ¶ Ut certe intellgam⁹ spōsū ab āplexib⁹ expiētia semotū ad tps. vñ mēs deuota opūgit̄ ad piū q hūilē affēm q̄ p ꝺgulā fumi ex aromatib⁹ designat. ¶ Amor rurs⁹ i lectulū pacifici salomonis admittit cū custodia āgeloꝝ. q̄z ꝺtutū oim. cardinaliū q supnaturaliū q̄ꝝnumē⁹ p. xl. fortes designat. ꝺtra timores nocturnos. insidiātiū viciorū ex demone mūdo et carne. ¶ Amor itez tāq̄ vehiculū et ferculū pacifici salomonis defert ipm p subleuate mētis actū. q̄ gradati ꝺsurgit a colūnis infimis p ascensū purpureū i medijs caritate. ꝺstratū vsq; ad reclinatoriū aureū sublimis et q̄etissime caritatis. ¶ Amor deniq; decorat diademate p mīez sapiaz q̄le diadema sibi dedit. et eo circūdedit i die despōsatōis et letitie cordis sui. ¶ Hāc diē rationabiliter intelligimus horaz qua per baptismi gr̄am factum est

illud de Jsaia. Gaudēs gaudebo in dño. et exultabit aia mea in deo meo. Quia induit me dñs vestimē/tis salutis. Jndutus oim celit⁹ infuso rū. Et indumēto iustitie. xp̄o scz q̄ est sol iustitie. circūdedit me. sic in Apoc. Jsta est mulier amicta sole et i capite ei⁹ corona stellaꝝ duode cim. Sequit decordit ad p̄missa tā/q̄ sponsū decoratū corona. et spō/sā ornatā monilib⁹ suis. Est aliud i hac excitatiua voce. Egredimini filie syon et videte. qđ alti⁹ scrutā dū est p̄stāte eo q̄ dixit. Ego sū hostiū. p me si q̄s introierit saluabitur Jngredietur et egredietur et pascua i/uenient. Egressus iste ponit a doctoribus⁹ desiderabil⁹ visio pacifici salo/monis xp̄i p̄m hūanitatē Jngress⁹ vo p̄m diuinitatē. Apter q̄ duo dr liber scr̄p⁹ int⁹ et foris. et vtriusq̄ hōis. corpalis q spūal⁹ refectio. Te tex filie syon. etsi possint intelligi ci ues āgelici ihrl̄z q̄ desiderāt aspicē regē salomonē xp̄m totū desidera/bilē int⁹ et foris. ouenient etiā via/tores hōies q opp̄hētores accipiunt q̄s exhortatio talis et ad meritum excitat. q ad p̄miū inuitat. qm̄ visio ē tota merces cū amore q̄ visione ad se trahit. Ubi amor ibi ocul⁹. Et qm̄ amor vulnerat subsequit ipa man⁹ vis actiua. vbi vuln⁹ ibi digit⁹. Cor venit q̄ sociat. qm̄ amor est infinit⁹ thesaur⁹ hōib⁹. sic et mater sapia. mater inq̄z pulcre dilectōnis Ubi vo thesaur⁹ ibi q cor. Dorro q̄ sit mater regis salomonis q̄ corona nauit eū. et q̄ diademate in die de/spōsatōis illi⁹ et i die letitie cordis ei⁹. Cōcordāt iudei p regē salomonē in cāticis istis. accipi deū spōsū synagoge. q incarnationē eius ne/gāt quā doctores catholici cōclu/dūt ex hoc loco oñdētes oportere p mrez illi⁹ nō aliā q̄z mariā dei ge nitricē denotari. et oñter synagogā de q̄ corpalit nat⁹ ē xp̄s de semie Dauid p̄m carnē. Despōsatio p̄in de et coronatio salomonis accipit dei incarnatio et vnio cū hūanita/te in vnitate suppositi vbi qm̄ vbuz caro factū est. et circūdedit mulier virū coronādo ip̄m diademate car nis cū vniuersitate vtutū Synago ga vo coronauit eū diademate spi naꝝ qm̄ formauit et despōsauit si/bi eccliaz et dotauit de latere ip̄ius dormiētis qm̄ exiuit sanguis et aq̄ ad sacmētoꝝ ostitutionē. Q̄z quo fuit ista dies letitie cordis ei⁹. siue referat ad mrez siue ad salomonē despōsatū? Fuit q̄dē dies illa amaritudinis et tristitie p̄m infirmitatē carnis. q sume letitie p̄m p̄mptitudinē spūs qm̄ assumatū ē desideran tissime redēptiōis nr̄e totū op⁹. Amor igit ad nullū grādi⁹. nullū admirabili⁹. nullū amicabili⁹ spectaculū potēit inuitare deuotas aias syon speculādū. vidēdū. q amādū dicēte apl̄o mānifeste. Magnū ē pietatis sacr̄m qđ mānifestatū ē i carne. iustificatū ē in spū. apparuit āgelis. p̄dicatū ē i gētib⁹. creditū est in mūdo. assūptū ē i glia: qm̄ videm⁹ vt alibi ait xp̄m Apt̄ passionē glia et honore coronatū. Utuēo grā/dis ordo hic int̄ doctores qđ. Utr̄ p̄ passiōe et morte crucl. xp̄s fuisz

gloria ⁊ honore coronat⁹ et p̄ carnatōez eccīe despōsat⁹. hoc est q̄ré terminis vsitatioꝛib⁹. Nūq̄d Adaz nō peccāte dei fili⁹ fuisset despōsat⁹ cū hūanitate? Sūt ad vtrāq; ptez grate sīl et deuote rōes q̄s ad opē diū ponit dns Bonauētl. in p̄ncl. iij p̄missa distinctiōe. q̄ de incarnatione est loq̄ dupliciť. Est em̄ incarnatio carnis assūptio. De carne āt assūpta ē loq̄ vel quantū ad sb̄az vť q̄ntū ad defectū passibilitatl. Si secūdo mō ostat q̄ hōie nō peccāte. carnē mortalē nō sūpsisset. Si p̄mo mō p̄babile esse dicit et āpli⁹ oso/nū rōi q̄ p̄cipua rō incarnatōis fuit p̄fectio mltiplex surgēs ex dignitate illi⁹ opis. Incarnatio em̄ facit ad p̄fectōez hōis et p̄ dns ad p̄fectionē toti⁹ vniuersi ī ħ q̄ oplementū dat hūano genēi q̄ ad naturaz gr̄az ⁊ gloriā. In incarnatōe ei est ostūmatio modoꝛ educendi hōies in eē et ad p̄fectōez agētis in hoc q̄ hō q̄ ē vltim⁹ diūgiť suo p̄ncipio vnione. q̄ sub deo nulla ē maioꝛ et p̄m gr̄az oia corpis mystici mēbra rōe plenitudis ħitatis et gr̄e in capite xp̄i. Fac̄ itez ad p̄fectionē meriti et oblationē opletissimi sacrifiť. Nullū em̄ donū p̄t placabili⁹ offerri deo. q̄ tamen oblatio nō respicit statū soli⁹ nature lapse sicut nec meritū p̄ statu vie. nec p̄miū p̄ statu glorie si natura mānsisset sine culpa Deniq; oplet⁹ ē toti⁹ nature appetit⁹. dū p̄ op⁹ incarnatōis nobilissima idoneitas q̄ erat in natura hūana p̄m quā vnibilis erat dine oplemētū accepit et ex dñti q̄libet creatura cū q̄ hūana q̄dām̄ ptici pat. Ez neq; videť q̄n nobilissima aia xp̄i p̄ncipali⁹ fuerit intēta fōrli ad sui glorificationē q̄z occasionaliť ad lapsoꝛ repatōez Proportionaliť de aia marie. imo de tota electorū eccīa q̄ tale caput sibi oforme i natura poscebat hře. Amoꝛ pietatis et nimie caritatis dine. cū auctoritatib⁹ scōꝛ. p̄ssimū mouit animū hui⁹ doctoris Bōuentl. declinare ad alterā ptē. q̄ si n̄ fuisz excess⁹ p̄uaricatōis i hūano genē. n̄ fuisset excess⁹ nimie dilectōis in incarnatiōe Jeꝛtū pace salua tā hōrati dilecti doctoris. p̄missa positio nihil dero, gat pietati fidei vel deuotōi fideliū ħ accumulat q̄dām̄ accēdit et firmat Cōsidēm⁹ itaq; iuꝛ modum intelligēdi hūanū. de impartibili ⁊ sūma n̄ vnita. ħ vna ūnitate. signa q̄dā in hac materia nō vt q̄dā subtilisare volētes signant in ipa re q̄ de⁹ ē signauē. Cōcipiam⁹ igiť nr̄o ocipiendi mō grosso q̄les sūt cogitatōes hoim distātes in infinitū a cogitatōib⁹ dei. Cogitem⁹ deū in eťnitate sua q̄ nūc eadē est que fuit añ mūdi ostitutionē. Proposuit secundū osiliū volūtatis sue et bonitatis cōicare se creaturis ad extra maxie rōnabilib⁹ et intellectiuis. Proposuit tūc velut in p̄mo signo formare naturā angelicā q̄d et fec̄ in creatōe celi et terre. Sit scd̄m sigū lapsū ăgeloꝛq; quē vidit ppetuo deserendū neq; repandū p̄ eosdē ăgelos. Sit ťtiū signū fōrtio hoiz

ad pfectionē vniuersi et velut occa sionaliť ad repationē lapsus ange lici ¶ In q̄ signo videť rōnabiliter a/ struendū naturā humanā q̄ nūc in xpo ē. vt pfectissimā fuisse p̄uisaz ꝛ p̄destinatā ad glam ipostatice vni onis cū carne impassibili. ¶ Sit q̄rtū signū p̄uisio lapsꝰ hūani cū p̄uisiōe ꝛ ꝓposito repandi ¶ Sit q̄ntū signū modꝰ repationis q̄lē nūc credimꝰ et videmꝰ. Quibꝰ sic imagiabiliter fātasiatis. potiꝰ q̄z intellc̄ualiter in deo positis. ¶ Videamꝰ si pietas et nimia caritas dei ꝛ bñdictissimi fi lij sui saluať. dū dicimꝰ q̄ filiꝰ dei p̄ destiatꝰ ad glaz suscepta carne im passibili iuxta tertiū signū. suscepit passibilē iuxta q̄ntū signū. ¶ Nōne fu it ꝺ excessus nimie caritatis. qz fue rat nimiꝰ excessꝰ iniq̄tatis ¶ Jñ cāit ecc̄a. Que te vicit clemtia vt ferres nr̄a crimia. crudelē mortez patiēs. vt nos a morte tolleres ¶ Jpa te co gat pietas vt mala nr̄a supes. ¶ Dic̄ euangeliū q̄ in trās̄figuratōe xpi apparuerūt moyses ꝛ helias lo quētes ei de excessu quē factur⁹ erat in hierz. Tal eni fuit excessus pieta tis ꝛ mie. vt iusticiā ipaz tanq̄z reā dānaret ad mortē. mortē āt cruel. ꝺsētiēte iusticia. q̄ rursus nunq̄z in excessu tli ꝺsētiet. ꝙ dū accepit tps iusticias iudicabit. ¶ Saluat ista positio q̄ rōne direat apls mr̄imo niū eue ꝛ ade nōdū peccantiū. fuis se sacr̄m magnū in r̄o et ecc̄a. etiāsi absq̄z pcco pmāsisset ¶ fuisz g⁹ xps cū ecc̄a q̄ius in hitudie altera et statu immōrtalitatis sine passiōe mor tis. sine mortuorū suscitatione. sine damnatione iniq̄z. q̄ facti sūt q̄z p nihilo vltra p̄destiatos ad gloriā ꝛ saluādos ¶ Adā etiā nō peccāte amor nimiꝰ increate caritatis ad hōies p̄ mystēiū ꝛ despōsatōez in/ carnatōis filij dei cū hūana natu/ ra fuisz oñsus ad grāde spectaclm etsi nō in p̄ciū redēptōis. exq̄ nuliꝰ pibat. tñ valuisset ad ḡtissiāz obla tōez deo de filio ꝓprio. ad mutuaz cōicatōez mēbroz sub vno capite oneroz ¶ Rursus ad sursū actiōez p otēplatōez et ad meritū. deniq̄z pfectā fruitionē ꝛ opletā ad p̄miū ¶ Jtz xo dies despōsatōis ꝛ co ronatōis filij dei fuisz ab initio se culi adā stāte. vel i ēmio. vel citra ēminū sic mō fuit i nouissima hora q̄zuis dicať agnꝰ fuisse occisus ab initio seculi scz i figura ¶ Abel et p/ scia dei. ¶ Si p̄tēa lucifer vidisz ver bū icarnādū et videns inuidisz pec casz ꝛ odisz. ¶ Si p̄inde filiꝰ incar natꝰ ouersatōez hūisz corpalē cū hōibꝰ vel sacr̄alez vel vtrāq̄z ¶ Si p̄ tēa carnē sūpsisz ex ṽgine maria. vel p creatiōez hūanitatl. aut alio mō. videť sup his et silib⁹ trās̄cūdū potiꝰ q̄ curiose scrutādum. cū sup his nihil tradidēit scr̄ptura pietatl. nisi forte q̄ztū pia mēs ex traditis diecturae p̄t ad deuotōis augmē tū ¶ Dz neq̄z audiēdi sē q̄ mysteriū icarnatōis p rōes nēarias se putāt vel conāť ocludē. Tūc ei mānifestꝰ fuisset angelis ab initio demōstra/ tum ꝓpter perspicuitatem ingenij. cū dicat ¶ Apostolꝰ. Mysteriū hoc a

secuk abscõditũ. Qm̃ ex solo dei p ordinãtis arbitrio. nõ ex onexione cãlitatis nãrie. p pfectione mũdi vel alik. oia generalik q̃ ex fecit de⁹ pure otigenk effecta sk Qua sup re puul⁹ effect⁹ ẽ dialog⁹ p itellẽu scõ/rũ q̃rũdã i hac pte loquẽtiuz tãq̃z optuerit deũ nãrio carnẽ assũpsi se Postrẽo q̃z vtik admirabik sit egress⁹ filiaz syon deuotas aias si/gnificãtiũ. advidẽdũ p otẽplatõez regẽ salonem xp̃m in diademate q̃ coronauit cũ mater sua maria. s. vk synagoga. hec. diademate carneo. ista spineo. p mkros moralik q sapi enk vberrie tractatũ ẽ. Explicit q̃ntũ sympsalma Sequik sertũ

PUlcer amor totus p singula mẽbra. videndo Vulnerat. q miris delicijs revolet. Amor sic ostat nulk dimẽsionib⁹ corpis nulk q̃z mẽbris distinguik. sic nec aia rõnalis q̃nto min⁹ ipse de⁹? Nihilomi n⁹ doctrina pietatis nob infantib⁹ q̃i balbutiẽdo odescẽdẽs/vtik siki/tudinib⁹ corpeis De⁹ pterea q̃z uis sit simplicissim⁹ accipit noia ab oib⁹ reb⁹. Sic aia rõlis q̃ q̃dãmõ ẽ oia. tãq̃z imago illi⁹ q̃ creauit oia Sic insup amor ei⁹ liber assikans eã deo. sortiunk ab oib⁹ reb⁹ noia. p sỹbolicã trãssũptionẽ nõ p pprietatẽ. Amor idcirco cũ amãte. ỏscribunk sb multa varietate tropoz vt vel sic habeak manuductio ad inuisibilia. q̃licũq̃z mõ. q absq̃z fastidio capiẽda. Ceterum ne fortassis hebes aliq̃s hereret in sikitudinib⁹ q̃si pprijs. puidit doctria pietatis. dare sikitudines stati aspectu p̃mo stultas ad lr̃am. neq̃z vllaten⁹ credibiles: vt q̃ capilli sp̃se sint sic greges capraz. q dẽtes sic greges tonsaz ẽ q̃lis im pprietas mor inducit ñ hebere ẓ intelligẽ. h̃ ẽ int⁹ legẽ sẽ. ũ alt iorẽ q pprũ Amor rursus omẽdak h̃ a sponso de multip ici pulcritudie q efficacia q voluptate satisduẽient ad finẽ pcedẽtis sympsalmati. Iñ septimũ inchoat dõma Egredimi. q videte ẽ Est ãt i speciali q̃zuplex h̃ loco p r̃peticoẽm insinuata aõris pulcritudo cũ q̃dã admiratiõe Quã pulcra es amica mea. h̃ ẽ dicẽ. Amor me⁹ repetit q̃z pulcra triplicat. oculi tui colũbaz Cõcludit q̃rtũ nob incõprehẽsibi e absq̃z eo q̃ inknsec⁹ latet Amor vt in p̃ma ptitõe lati⁹ expositũ est Un⁹ ẽ nature rõlis. ali⁹ industrie. kti⁹ gr̃e. q̃rt⁹ gl̃e Quãpulcer p̃m⁹. q̃ fact⁹ ẽ ad imaginẽ dei q sikitudinẽ. Quãpulcer scõs. tanq̃z act⁹ ex p̃mo pgrediẽs. dũ xo supinfũdit gr̃a fit simplificatio/ lõge pulcrior instar colũbaz. Quante xo sit pulcritudis formositas aõris p glaz. erpolita q pfĉa inknsec⁹. latet oẽs pter deũ. qm̃ ipe/pulcritudo ẽ amoris obiectak. q̃ lucez hitat inaccessibilẽ. quã nik⁹ hoim vidit. ẓ nec vidẽ pt. mõ q̃ se videt actu ifinito Amor sponse otinet motũ. sensũ et delcatõez. sacietatẽ circa deũ sponsũ totũ desiderabilẽ. Quotq̃t igit sikitudinib⁹ sỹbolicis fiat in his cãticisq alijs circũlocutio de suis cõditõib⁹ inknsecis. oia resoluunk ad

ſtas ſpiritales et paucas. alioq̃n lr̃a occidét ſi nõ viuificaret ſpirit⁹. ¶Collaudatio ſiq̃dẽ ſẽſuũ carnaliuꝫ ſponſe referr̃ ad cognitionẽ intelle ctualẽ q̃ nõ multiplicat̃ p̃ organa viſus audit⁹ olfact⁹ guſt⁹ꝙ tactus. ¶Collaudatio p̃terea motionũꝙ diſ curſuũ ſponſe referr̃ ad actionez li berã volũtatis q̃ nec pedes hz ne qz linguã neqz man⁹. ¶Collaudatio deniqz pulcritudiſꝙ placibilitatis oculoꝝ varioꝝ q̃b⁹ incitat̃ ad ſen ſũ et motũ. delectabiliť ipſa volun tas cũ intellectu ſuo referr̃ ad boni tatẽ finis vltimi dei circa quẽ mo uet̃ ſentit ꝙ delectat̃ ſic vice v̄ſa q̃c q̃o pulcritudiſꝙ placibilitati. ſeu di ligibilitatis miratur i ſponſa totũ referr̃ ad vnicã ꝙ radicalẽ pulcritu dinẽ caritatis cũ ſuis v̄rutib⁹ tãqz ramis q̃ req̃rit̃ꝙ ſufficit vt placeat ſponſo. ꝙ dicat L¶Dilect⁹ me⁹ mi Jſup plẽ ſufficit L ꝙ ego illi Jſufficio put⁹ dicet̃ L¶Una eſt colũba mea Jꝛc.

¶Amoꝛ ſponſe p̃bat̃ delectabilis ex multis q̃ ſponſus opat̃ ꝙ laudat i ipſa. Jn q̃b⁹ dic̃ ſe delectari. iuxta illud ¶Delicie mee eẽ cũ filiſs homi nũ. nõ fõrliť hz cauſaliť qz facit effe ctualiť delectari. vt ẽ illud Letabiť dñs in opib⁹ ſuis. Que conſideratio cũ p̃cedẽte ſũme nõnda ẽ ꝙ iugiter retinẽda ne lr̃a nos decipiat. Ne p̃ terea neceſſe ſit ſingillatim exponẽ ſignificatões ſymbolicas ẽminoꝝ q̃ p̃ expoſitores alios diſcuſſe ſũt. et i ſcintillas ſpũales euolute. Sũt aũt pka q̃ delicias amoꝛis ſpũalis reddũt cõmendabiles p̃ voluptate carnis. ¶Dignitas. puritas. cõnatu/ ralitas ſeu cõformitas. intimitas. p̃ terea cõtinuitas. ſecuritas. Jtez me diocritas vl̃ eq̃bilitas. ſtabilitasꝙ et ſanitas. poſtrẽo ſacietas. ¶Amoꝛ ſponſe delicioſus eſt. qz dign⁹ꝙ no bilis. pur⁹ꝙ generalis ſeu cõformis amoꝛi p̃mo fontali. cui⁹ imago ẽ ꝙ gr̃a. ¶Nñ p̃ regr̃a Laus amoꝛis cre ati gratuiti maxime ẽ laus increa/ ti. gr̃am hãc infundentis ita q̃ vn⁹ et idem amoꝛ eſt dei ꝙ anime. hz dei ut agentis. aie vero ut r̃cipiẽtis et coopãtis ad actũ ¶Quemadmodũ verecund⁹ eodez ruboꝛe colorat̃ a verecũdia cauſaliť et ab ipſa rube dine fõrliter. ¶Nõ ẽ ꝙ neſciat de lectationẽ in amoꝛe carnali nõ h̃re dignitatẽ neqz nobilitatẽ neqz cõ naturalitatẽ cõformez mẽti q̃ ẽ alti oꝛ facta q̃z vt in ſolis infimis dele ctet̃. ¶Nihilomin⁹ p̃ ſimilitudinẽ ad no tam mulieris pulcritudinẽ allicien tẽ et delectantez obiectaliť accipiť formoſitas mẽtis inuiſibilis cũ cir cũſtãciis delicias augẽtib⁹. ſiẽ lau/ dat̃ hic amoꝛ ſponſe cui⁹ eſſe cãtat ſponſus oculos colũbinos ꝙ ſimpli ces capillos mũdos p̃lixos ſubti les ex alto defluẽtes dentes candi dos ꝙ mũdos nec inuertiles. labia inſup cõſſa. nõ tumida. nec pallida hz ſic vitta coccinea apta crines cõ p̃mere et oꝛnare. ¶Eloquiuꝫ p̃terea elegãs. eloquiũ dulce. qz lex clemẽ tie in lingua ei⁹. ¶Genas q̃z rubicũ das ex intimo vigoꝛe. ¶Collũ forte rectũꝙ ſtabile. ¶Ubera grata neqz tumentia quaſi mons mirre et col/

lis thuris. Deniqz ocludit. Tota pulcra es amica mea. q macula nō est in te. Inuitat simꝫ venire de celesti ouersatione. q silis ē monti lybani. cuiꝰ interptatio notat candidationē. vt cozoneꝫ ekna plene felicitatis iocūditate. deuictis ex oīm pte otradictōibꝰ hostilibꝰ q notantur in Amana sanir et hermon. ꝑm interptationes suas. In leonibꝰ in sup et pardis. Amoꝛ pinde tāte ꝛtutis eē ꝓdicaꝫ vt in vno oc'oꝛ suoꝛ. q in vno crine colli sui vulnerauit' coꝛ omipotētis. qđ vtiqz coꝛ vel nullū vel nō vulnerabile cōstat eē. Sed hec oia p silitudinē dicta sē nō ꝓpꝛietatē put q cetera q repetunt q adducunt i delicijs sponse q lia sūt pulcritudo māmaꝛ q vbeꝛ cū odoꝛe vngētoꝛ. sup oia aromata. Labia insup q̄i fauus distillās. Sub lingua q̄qz melq lac. q odoꝛ in vestimētis sic odoꝛ thuris. qꝛ vestimēta ouersatōnis honeste. redolent sacrificiū celeste. Et qm̄ plurimū ofert ad delicias. speciositas. amenitasqz locoꝛ laudaꝫ soꝛoꝛ q sponsa sic. Loꝛtꝰ cōclusus. securꝰ ab incursibꝰ vastātiū bestiaꝛ. Et sic. fons signatꝰ. nō pturbatꝰ. cuius. oui cū fonte. sūt emissiones tanqz paradisus maloꝛ punicoꝛ cū pomoꝛ fructibꝰ. et vniuersalit cū oī bus aromaticis arboꝛibꝰ. q lignis lybani ex qbꝰ fertilitas ꝛtutū. donoꝛ btitudinū cū fructibꝰ spūs insinuaꝫ. ocludēdo cōtinuā indefectibilēqz grāaꝛ mūdissimāq insupabilē copiā ex alto cū impetu. cui nihil palustre pt obstare veniētē. Amoꝛ isup miras hz delicias. ex intimitate obiecti. otinuitate. subiecti. securitate spei. Itaqz secura mēs sic iuge ouiuiū. quali securitate gaudebat apls. Certꝰ inqt sū qz neqz moꝛs. neqz vita ꝛc. Cōtinuitas ꝓterea. vl inuariabilitas sbiecti intelligibilis. plurimū ofert ad stabilitatē delcationis. Quo otra subiectū delcationis libidinose vel carnaꝫ in otinua mutatione locūditatē eandē otinuare nō pt. q̄ fit vt variata dispōne sensus oꝛganici variet effectꝰ vt cadat in fastidiū. vel abominationē. qđ mō causabat delcationē. sic in cibisq potibꝰ q venereis. i odoꝛibꝰ q cātilenis. Q si delcationes spūales. recipiāt trāsmutationē circa diuiaq ꝓpetua. ꝫ nō ē de p se subiecto aie sed de p accidēs ex cōnexione ad coꝛpꝰ pꝛo tpe vie. Ez ponamꝰ q̄liter erit in glia coꝛpꝰ plene obsequēs eē rōi. nec passionabilit discraſiabile. gaudiū aie de deo eē in enigmate viso. q amato. cēt ꝓpetuū. Amoꝛ postrēo serenitatē ociliat. sanitatē ofert. affert satietatē. Cōtraria sē i amoꝛe carnali. turbiditas. infirmitas. isaciabilitas. Rō diuēsitatis ē oformitas boni amoris. ad pmā regłaz caritatis ad deum in bono amoꝛe. diffoꝛmitas āt i malo. Quis āt restitit deoq pacez hūit? Ez neqz pax impijs ait dñs. ꝫ hominibꝰ bone volūtatis. Est āt bona voluntas tua dicēs ex sententia deo. Fiat voluntas tua sicut in celo et in ꝛra. Super q̄ oformitate

maxime ad voluntatez ꝓmissionis que magis indignatio est et ꝓuatio qꝫ volitio vel positio que alibi notata sunt in vulgari

Explicit sympsalma sextū.

Incipit sympsalma se.

ꝓmū in quo ponunt ꝗnqꝫ ꝓpetates scz.xxxij.xxxiij.xxxiiij.xxxv.et xxxvi.

Dormit amor liquefit.passus quoqꝫ vulnera languet ¶ Laudat dilectuz iactat amiciciam. ¶ Amor loquit ¶ Ego dormio ⁊ cor meū vigilat ¶ Sed velut in diapsalmate recogitemus ordinem. Collaudata fuerat precedēti sympsalmate multipliciter sponsa vsqꝫ in finez quarti capituli vbi concluserat sponsus optabundꝰ imo imperiosus ¶ Surge ¶ hoc ē discede ¶ aquilo ¶ quasi ligans aquas. ventus gelidus. delicijs ꝺrarius amorosis ¶ ⁊ veni auster ¶ calentes spirans auras ¶ ꝓflatorum meū ¶ qui ꝓcul dubio simul ē ortus anime de qꝰ in Ysaia. Et eris sicut ortus irriguus. et sicut fons aquaꝝ sapientie salutaris. cuiꝰ nō deficient aque viue salientis et vitam eternā. cōsone ad textū prius expositū ¶ Et fluant aromata illiꝰ ¶ quo perflante/ discedunt fantasmata. dant carismata. resonant ydiomata. voces diuersas intonant ꝛc. ¶ Amor debinc sponse ogratulās letꝰ ⁊ assētiēs. Incepit octauū ꝺragma dicens et optans ¶ Veniat dilectus meus in ortū suū ¶ efficienter meū tū effectualiter vel in effectu. Porro finis inuitationis ē ¶ vt cō edat fructū pomoꝝ suoꝝ ¶ i. comedere faciat. nūc vt pluries exposito Respondet dilectꝰ applaudens. et blādiens ¶ Veni in ortū meū ¶ ꝑueniens votū tuū ¶ soror mea ¶ ex affinitate paterna ꝑm diuinitatē ⁊ materna ꝑm hūanitatē ¶ sponsa mea ¶ in fide et caritate. in misericordia ⁊ miserationibꝰ. in iudicio et iustitia. in sēpiternū ¶ Messui ¶ colligēs ¶ mirram meā ¶ bone operatiōis q̄ sicut electa dat suauitatē odorī. qm̄. ab omni fetore vane glorie putrescentis qꝫ luxus aliena est ¶ cū aromatibus meis ¶ Vtutū ⁊ donoꝝ suauissimis ¶ Comedi ¶ qz comedē dei feci ¶ fauū cū melle meo ¶ qm̄ ex hūanitate mea ⁊ diuinitate. cibus ꝓcedit amoris. Similiter et potꝰ vini deitatis cū lacte humanitatis Sequit ꝓinde quasi generalis nimiū qꝫ liberal inuitatio ¶ Comedite amici ⁊ bibite ¶ quia mēsa sapientie parata ē ¶ et inebriamini carissimi ¶ Sic ꝑꝰ est esse carissimū qꝫ dūtaxat amicū Ita maius est inebriari qꝫ solū bibere. Tunc intelligendū est sponsā tanqꝫ vere carissimā in delitijs ꝓut infra laudat obdormisse pre ebrietate spūs et dixisse quod sequitur in nono ꝺragmate ¶ Ego dormio ⁊ cor meū vigilat ¶ Amor incipit hic septimū sympsalma. dormire se dicēs ⁊ cor suū vigilare. Felix soporatꝰ cū tali vigilia. Quātuz putas

differat a somno veteris homis et carnalis. Fumant ex corde et stomacho vsq; ad cerebrum vbi ē sedes proxima sensus omunis qui vocatur ab aristotele. primus sensitiū Fumāt inq; exhalationes que ex frigiditate cerebri repcus/se fiūt graues q grossicie sua oppi lant vias sensuū. quo fit vt spiri/tus animales sensitiui. qui sentire dant instrumentaliter. transire nō possūt Fiet preterea quies et ces/satio sensualium operationum fa tigatarum ex vigilia Neq; iā res videntur. sed vel nihil vel earum simulacra quādoq; somniare cō tingit. Fit deniq; confortatio spi rituum naturalium et vitalium.

Amor vero noui hominis so mnum patitur et somniū. ex illu minationibus desuper aduenien tibus. quando vere res aspiciun tur aut sentiuntur / eterne scilicet. et fantasie rerum mutabilium ces sant illudere Reuera nonne tem poralia. si conferantur eternis. illa potius simulacra rerum dicē da sunt q; vere res. Cessant au/tem huiusmodi temporalia cogi tari. quando dormit amor p con templationem. Sed cor mentis vigoratur vt vigilet ad inspicien dum sēpiterna dilecti secreta. qui/bus alloquitur dilectam audire potentez. quia dormit a terrenis et vigil est ad domini. celesti. ad/uentum L Vox inquit dilecti mei pulsantis J Sic in apocalipsi pte statur. Ecce sto ad ostium et pul/so L Aperi inquit mihi J blandiēs ex quadruplici nomine totaliter amoroso satis exposito vel expo nendo L Soror mea. amica mea colūba mea. Immaculata mea J Dehinc. intelligendus est cur vo cet et pulset. Nimirū vt feruenti/or per exercitium suscitetur a/mor qui notatur aliquantisper ex ocio tepescere. Propterea transfigurat in se torporem istum dilectus dicens L quia caput me/um plenum est rore J q̄ vtique fri gid⁹ est L et cyncinni mei J. capilli scilicet cogitationum intentionū crispantes et in altum recurui p desiderio celestium L guttis nocti um J que tñ rore similes sunt. Mu ros ipse consonant hinc intelligē tie nostre. etsi multiplex altera sit responsio more dormitantis. et quasi somniculose pigreq; vigilā/tis L Expolsaui me tunica mea J curarum forensium L quomodo induar illa? J Laui pedes meos J affectionum a luto et puluere fan tasmatum L quomodo inquinabo illos J ambulando rursus per vi/as terrestrium? Amor quia nō satis excitatus a voce videtur. tā/gitur a manu. Sensit hoc amor ipe iam factus alacrior ex tremo re displicendi cum solicitudine cō placendi L Dilectus inquit meus

misit manū suā ⁊ que est vis opati
ua intima ⁊ per foramen ⁊ occultū
anime penetrans et illabens vsq;
ad vētrem que inferius amoris
sedem hz ⁊ surrexi ⁊ primior in
amando ⁊ vt aperirē dilecto meo
⁊ nedū vocanti iam et pulsanti. ꝫ
interius opanti. ⁊ manus mee ⁊
quatenꝰ essent puriores ad am/
plexū sponsi ⁊ stillauerūt mirram
primā ⁊ coinquinationis expulsi/
uam ⁊ et digiti mei ⁊ discretionis
tenentes, plem ob similem causaz
ne corrūperetur opatio ⁊ mirra
probatissima ⁊ probata ex indu/
stria virtuose penitentie et venie.
probatiori ex obsecutione gr̄e. sed
probatissima ex certa spe glorie
⁊ vel probata per fidez. probabi
lior per spem. probatissima p cha
ritatem ⁊ pessulū ostij mei ⁊ qđ a/
liter noiatur vectis verreul galli
ce ⁊ aperui dilecto meo ⁊ qz rigorē
oēm. ostium mei consensus obclu
dētem amoui ⁊ dt ille declinaue/
rat atq; transierat ⁊ ita vulgo di
citur. Qui nō vult dū p̄t. nō pote/
rit cū volet. Nunqđ non iusta est
talis ingrate tarditatꝭ. multatio
Que tū conuertit et cooperatur
in bonū future solicitudinis am/
pliozis. ⁊ amor itaq; et si dicat
pessulo amoto. apertoq; ostio. q̄
dilectus declinauerat atq; trans
ierat. nihilominꝰ multū confitet
vocem pulsum et tactū dilecti va
luisse. Anima mea inquit liq̄facta
est. vt dilectꝰ locutus est. Non ex/
cludit pulsū cū tactu. quoz vehe
mentioz virtus esse solet. q̄ solꝰ
vocis Quid aūt fit ista anime li/
quefactio cōiecturamꝰ ex materi/
ali qualis fit in niue. qualis in ce/
ra recenti ad solares radios. qm̄
fit separatio partiū etherogenia
rū ab homogeneis. et econtra et
qđ remanet nō se cōtinet iam sub
terminis p̄ṕs. sed alienis vt in
continēte vase seu loco. ⁊ fit p̄ cō/
trariū in multis obduratio. q̄ ce/
dere nescit agenti se penetrare co
nanti ⁊ deo cecus amor igneꝰ ma
xime spiritalis et celestis facit li/
quescere coz piū vt teneruz male
habebit in nouissimo. ⁊ pozro du/
ricies ista qūo causet et quid ē il/
lud apli ⁊ Deꝰ cuius vult miseretur
et quē vult indurat. nō mediocris
est questio. ⁊ quidem deꝰ neminē
deserit. nisi prius deseratur. p a/
uersionez ab eo et pcēm. sed deser
tione facta cadit homo in p̄fun/
dū et contēnit. ⁊ contēnenti vero
deus non dat grām. sed resistit.
⁊ proinde non emollit cor nec
liquefit ad gr̄e susceptionem. tan
dem pena dānationis infligitur
et obduratio ofirmatur. ⁊ causa ſ/
gitur obduratiōis. est voluntas
auertens et hec initiat. voluntas
resistens et hec continuat. culpa p̄
merens et hec confirmat. deꝰ gra
tiaz nō dans et hec non liberat.
deus iuste puniēs. et hec ordinat

Amor patitur vulnera ⁊ Inuenerūt me custodes inquit ⁊ circueūt ciuitatē ⁊ Ciuitas etsi possit in bonū accipi cū custodib⁹ suis angelis et prelatis quoq; bone sūt pcussiones et vulnera sancte opūctionis amoto pallio vanitatis. Attamen custodes isti qui circueūt intelligi pñt de pestifera gēte illi⁹ sathan qui circuit ⁊raz et pambulat ciuitatē peccatricem. in cui⁹ medio sūt iniq̄tas ⁊ dol⁹ ⁊ babilonica ofusio. In quo sensu si textus pñs accipiē. cōsequēter spōsa zelās amorez spōsi incurrit vt fit inter currendū. in aspectu confusionis horribilis. qz videt iniq̄tatez et cōtradictionē in ciuitate. Quid vulnereē sentiēs cum apl̄o. Quis infirmat et ego non infirmor. Quis scādalisat et ego non vror. Sic em̄ penthapolis peccatrix. affligebat neq̄ssimis opibus aiam iusti loth. non flagellis corporalib⁹ Est aūt apud ysaiam pallū laudis. qđ vanū erat p spū meroris. nūc aūt ex aduerso concipit zelus amoris spm̄ meroris sublato pallio laudis. Nam qū̄o cantaret cāticum dñi in ⁊ra babilonis aliena? Amor pretērea quo ad pfectatez alteram. languet exclamās ⁊ Adiuro vos Ifortis obsecratio ⁊ filie hirm̄ Isuperne ciuitatis ⁊ si inueneritis dilectū Imo quia vobis cū est ⁊ vt annūcietis ei Iqui nouit oia ⁊ qa amore langueo I Sane quia levis amor et honor ip̄s⁹. nequeo non languere. quando nullum valeo prestare remediū. zelus em̄ dom⁹ sue comedit me. Et quia tot mala que video tollere non valeo. cum languore tolero et gemo. Heu mihi qz incolat⁹ meus prolongat⁹ est et habitaui cum habitantib⁹ cedar tenebrarum harū. neq; patet nobis cū celer ingressus ad dilectū Cupio em̄ dissolui et esse cū xp̄o. Cupio ciuitatez turbidā deserē corpis mei. vt libera fiat mihi ptractatio sūmi boni satians et quietans. Est igitur causa languoris mei ex vnico amore suo duplex. qm̄ leditur a preuaricatorib⁹ neq; mihi plene possidend⁹ cito dat̄ fiat vtinā lāguor iste mihi in mortem qualis est illa iustoruz. Amor sponse quo ferueat amplius et feliciter langueat perflatur interrogationibus filiarū hirm̄. quasi nesciaz. vt est illud adam vbi es? vel potius illud ad mariā. amore languentem. mulier quid ploras ⁊ Qualis ē dilectus tu⁹ Iex dilecto. Amas em̄ per amorem ⁊ O pulcerrima mulierum qualis est dilectus tu⁹ quia sic adiurasti nos I Respondens p̄tin⁹ amor pro conditione sua laudat dilectum ex viuaci colore ⁊ quia candidus et rubicundus I ex singulari decore ⁊ electus ex milibus Iex ornato vertice ⁊ caput ei⁹ aurum optimum Icuius ⁊ come sunt sicut elate palmarum I fortes sez

in altū dilatate cogitatiões. sicut exaltatur celum a terra. cogitati/ ones aūt hoim vane sūt. Et qm̄ abditissime sunt cogitatiões dei neq; cōprehendi pñt dicuntur L nigre sicut corvus ⁊ Cetez omen dantur oculi sapientie ei⁹ et colū bina simplicitate mūdissima et la ctea Et qm̄ profunda fluuiorum scrutantur habitant iuxta fluēta scripturaꝝ plenissima L Gene illi⁹ sūt ⁊ ornamenta faciei formose ac redolentes L sicut aureole aroma tuz consite a pigmentarijs. labia eius ⁊ quib⁹ enarrat sciam. labia sunt L distillātia ⁊ moderateq; abs/ q; vlla putrefactionis labe L mir/ ram primaz ⁊ vt est illud cū simil⁹ beati pauperes spū et mites q qui lugent. et qui non habent hic cō/ solatiōem suam. sed flent et esuri/ unt L Manus ⁊ virtutis executiue L sunt tornatiles ⁊ per agilem equa bilitatem. auree per sapientiā ple/ ne iacinctis celicis conuersatiōis L Venter ⁊ qui vim vel memoratiuam vel generatiuā spūaliter si/ gnificat Leburneus ⁊ est per cādo rem castitatis non vrentis et per saphirorum preciosoꝝ distinctio/ nem in celicis donis L Crura illi⁹ ⁊ vsq; ad pedū firmitatez signat vias gressuū diuinoꝝ scōm miaz et veritatem sub typo colūnaruz marmorearū sunt sup bases au/ reas inflexibiliter stabilite L Spe/ cies eius ⁊ candorem puritatis o/ dorifere gerit L vt libanus ⁊ et Lele

ctus ⁊ est inter alios L sicut cedri ⁊ pceritate sunt imputribilitateq; laudabiles. Cōmendat L guttur illius suauissimuz ⁊ in vi spiratiua sonatiua et distributiua ad inferi ora corpis membra. Et quid per multa fieret morosa vinumeratio L totus desiderabilis ⁊ Amor ad extremū quia sublimi⁹ ascen/ dere nō poterat subiūgit L Talis est dilect⁹ meus et ipse est amicus meus filie hirlm ⁊ dilectio dicit a/ mationem ex electione sed amici/ tia addit reamatiōem et mutuaz cōicationem Rursus quia sponsi⁹ sumitur a sponso. nedū ꝓpter cōi/ catiōem. sed ad filiorum generati onem. Vbi fūdatur cōicatio na/ ture scōm originem filij vel filio/ rū a patre Preterea vror in eodē gradu videtur esse ponenda. qn/ tum ad amorez benuolentie cuz filijs. scōm quā cōicationem ma/ gis diligitur fili⁹ q; pater. quia filius est aliquid eius. non autem pater. Presumit igitur sancta fi/ ducia multū de deo dilecto. ipsa diligens sponsa cum addit. Et ipse ē amicus meus filie hirlm. qz diligit et diligit et in secretis cōi/ cat Plus deniq; videtur dictura fuisse. si iūxisset et ipse frater me⁹ Quid preterea si dixisset et ipse ē sponsus meus. Quid demū si va lut excedens audaci verbo cōclu sisset ipse est filius. et puer et mini/ ster Nonne dixisset talia confor/ miter ad sponsū sic loquentem et

laudātem. nedum sponsaz pulcerrimam et immaculatā. sed omnez generaliter qui fecerit volūtatem patris sui qui ē in celis. Sane suf fecit ei fortassis laudatio nō p/ prij sed alieni oris sponsi et suoz pastoz et doctorum quasi para/ nymphoz inter sponsā q spōsuz. qui sponsam vocant verbigenaz seu deigenam et ita dei matrem. Ambrosius. hieronym⁹. Augusti nus bernardus. cum similib⁹ q̄rū scripta patent. et ratio certa con/ uincit ex dignantissima cohabita tione sponsi cuz sponsa et eiusdez per gr̄e semen. fecundatione non ab altero nec de altero q̄m de se ipso vt audeat. dicere spōsa in su/ peraduentu spūssancti. et in obū/ bratione virtutis altissimi. filius me⁹ es tu. ego hodie genui te. in die desponsationis mee et leticie cordis mei. Quid hoc mirabili⁹ Vel dicere ꝺo Tib⁹ meus es tu ego hodie omedi te.

Explicit sympsalma septimum.

Incipit sympsalma octauum. in quo ponunt quin q̄z proprietates. sez. xxxvij. xxxviij. xxxix. xl. et. xli.

Capt. sextum

1 Ungit amoz soli sol⁹ pfe ct⁹ q est par Auroze niti/ dus. ordine terribilis Amor v/ nus et vnic⁹ simplex pfectus q e/ lectus insinuatur cum dicit circa medium sexti capituli. Una ē colū ba mea. simplificata vdelicz per spm̄scm. perfecta mea. cui nihil deest eoz quoz eē particeps ꝺz Que preterea iuncta est mihi pfe/ cte et fini suo. Tūc em̄ perfectum est vnūqōq̄z cum finē vltimū suū. fuerit assecutuz. sicut ex opposito omne illud vanū est qō fine suo caret. Propterea vani sunt om̄es homines in quib⁹ non est sapien/ tia que ipsoz finis statuta est. Sequitur. Una est matri sue ele cta genitricis sue. Mater et geni/ trix sponse recte intelligit eadem increata sapientia. cui⁹ filia ē mēs anagogice sursum acta Nam q̄ spū sapientie aguntur hi filij dei sunt. Viderunt illam filie et bea/ tissimā predicauerūt regine q cō/ cubine laudauerūt eam. Pendet hec pars ab illa precedenti. sexa/ ginta sunt regine. et octoginta concubine et adolescentularū nō est nūerus. que hic possunt intelli gi filie nūcupari Secūꝺ vox ad/ mirantiū. Que est ista que pgre ditur. quasi aurora consurgens. pulcra vt luna electa vt sol. terri/ bilis vt castroz acies ordinata. hec pro contextu presentis octa ui sympsalmatis transcursa sic cō sūgamus ad precedentia tanquā p diapsalmate. Amor fidēter ausus est dicere post descriptas

dilecti ꝓprietates. Et ipse est amicus meus filie hierusalem. Subiungũt ad incendñ fomentum crementũ qꝫ petitionem. Quo abiit dilectus tuus o pulcerrima mulierum. quo declinauit dilectus tuus ⁊ queremus eũ tecũ? Non itaqꝫ petũt propter se quem libere possident in hierusalem celesti. sed ad sponsam ideo iungũt. tecuꝫ. Respondet amor in ꝑncipio sexti capituli. Dilectus meus descendit in ortum suum. qui est in subcelesti hierusalem quo ad vniuersos et singulos quos gratia facit eẽ quasi paradisum in benedictionibus. vt ibi pascatur in ortis ⁊ lilia colligat. ad aureolaz aromatum. q̃ omnia sunt benedictiones meritorum. quibus pascitur dilectus ⁊ que colligit quando remunerat. Amor rursus quasi delectatus confabulatione prolixiori ad filias hierusalem narrat in ardore simplici cordis laudes suas sibi prius attributas a sponso. cũ redditione multiplici. Et ita ꝓcedit huius totꝰ capituli vi. ⁊ vñ. cõtextus quasi sua sit alternata narratio. vsqꝫ principium octaui. vel paulo ante vbi decimuꝫ ⁊ vltimũ dragma incipit per collocutionẽ nominatim ad dilectum et ipsius responsionem. Nos autez ex ipis tria partiti sumus sympsalmata. sub triplici versu nouissimo. Amor igitur colloquium habẽs cũ filiabus hierusalem que vicez gerunt paranimphorum inter sponsum ⁊ sponsã. non vt instruat eos sed vt desiderio suo satisfaciat. ⁊ doceaꝫ. obtinuat responsionez ad interrogatõnem factam. imo diffusa ꝛbositate sepius interrupta dilatat eam. Ego inquit dilecto meo. intendo. ⁊ dilectus meus. intendit. mihi. qui pascit̃ inter lilia. cãdidorum meritorum ab eo mihi magnifice collatorũ ex quibus me collaudat dicẽs. Pulcra es amica mea et decora sicut hierusalem. ad cuius exemplar formata sũ atqꝫ pacifica. Quod si fidenter dixerim prius et iste ẽ amicus meus. nolite mirari quoniaꝫ me dignatur totiens amicaꝫ nominare cuius iudicio et dono virtutum suarũ dicor. Terribilis vt castrorum acies ordinata. Amor iterũ continuat narrare verba dilecti ad eam. Auerte inquit oculos tuos a me. quorum vnus est discretiuus seu speckatiuus. alter experimentatiuus seu practicus. quia ipsi auolare me fecerunt. dicitur in ps. Accedit homo ad cor altũ et exaltabit̃ deus. hoc ꝛbũ esse potest ꝑsẽtis intelligentie de auolatione dilecti q̃ sũlimior semper apparet q̃ videri solicitudine q̃rit̃ ampliori. Ponit eni tenebras latibulũ suum. Sequit̃ laus capillorꝫ dentium ⁊ genarũ ꝑ ut s̃ iiij capto. Sequtur deniqꝫ materia preteritis sympsalmatis ia aperta. Sexaginta sunt regine ꝛc. usqꝫ

descendi in ortum ⁊ fecūdus est iste text⁹ in sētētijs si deberent singula discurri que omnia reducū/ tur ad vnitatem amoris et multiplicitatem eius. Unitas obiectalis multiplicitas formalis est Unitatem expressit aplus cū totiens dixit. Unum corpus. Un⁹ spiritus. Una spes vocationis. Unus dominus. Una fides: Unum baptisma. Unus deus ⁊ pater omnium Et ternum Unū corpus et vnus panis sumus Et vniuersaliter in euangelio iohannis per totum Et quid potest cō pendiosius dici q̄ illud apostoli. Qui adheret deo vnus spiritus est. Quinimo illud xp̄i de manducante et bibente carnem et sanguinem suum sacramentaliter. In me manet et ego in eo. Cetex notati sūt stat⁹ varij in adolescentulis concubinis reginis Illustrationes insuper varie in aurora luna et sole Cōclusa sūt tandē omnia in ordine seu coordinatione charitatis. quoniam prius dictū erat ordinauit in me charitatem Nūc iterū repetitur et postmodū quantum valeat ordo charitatis et amoris dicendo terribilis vt castrorum acies ordinata. Demor si ordinatus sit nihil fortiꝰ et inimicis terribilius est. Consistit aūt ordo amoris ad deum ad se ad proximum. Diriuatur insup ordo iste ab ordine tam supcelesti beatissime trinitatis. q̄m celesti angelice dignitatis. Et iste ordo subcelestis dicitur monasticus in homine singulariter Ecclesiastic⁹ in policia spirituali. politicus in regimine temporali de quib⁹ non est hic dicendum per singula. nisi q̄ generalis ista potest regula dari q̄ nihil absq̄ ordine alicubi pulcrum est. nihil placens nihil stabile Sunt a beato dionysio tradite sicut creditur reuelāte paulo. celestes ordinum angelicoꝝ hierarchie. Sūt ad exēplar eaꝝ tradite subcelestes hierarchie. tres monastice in eodē homine scōm metaphoram sicut loquitur aristotl. et per tropologiam sicut loquit⁹ theologus iuncta simⁱ anagogia Tradita est hierarchia subcelestl. ecclesiastica per allegoriam. maxime iuncta tropologia. Tradita ē etiam subcelestis hierarchia temporalis maxime per tropologiā incedens. Porro hierarchia subcelestl. monastica ⁊ ecclesiastica magis spectat ad sympsalma presēs et duo sequētia Qua in re posset introduci tota traditio dionysij de angelica hierarchia. ca. x. cum expositiōibus suis. Tradunt enim q̄ in homine quolibet nouem officia vel ordines celestium angelorum reperiri debent Infima hierarchia scōm naturam. media secundum industriam Tertia et suprema secundum gratiam Multi super hoc ordine et hierarchijs multa tradiderunt pro suo quili/

bet sensu et ingenio ¶ Deniqꝫ reve/
unt omnia in vnam de portioni/
bus anime hūane sententiam cuꝫ
suis habitib⁹ et actibus cum rela
tione ¶ Preterea ad formalem ob/
iectoꝝ rōem qm̄ bonum est obie/
ctalis ratio solius dei.et finis vl/
timus est.et hec in arce reponit
vbi mens amat arce manens v/
nica vnicū sola solū deuꝫ ¶ Proin/
de ratio superioꝛ hꝫ pro obiecto
seipsā et res spūales abstractas
sicut angelos subsequitur inferi/
oꝛ ratio.deducēs ex supioribus
principijs conclusiones scibiles.
¶ Et ex inferiori sensualitate sensati
ones experimentales sensuū exte
riozū et interiorum. ¶ Circa quas
sensationes et ex quibus inferioꝛ
hierarchia constituitur sicut ex ra
tione inferiozi media et ex superi/
ori suprema. ¶ Prima ꝑ naturam.
secunda per industriam. tertia ꝑ
gratiam iuncta industria. Super
quas omnes collocatur mens in
arce syon tanqꝫ imago et gloria
et similitudo quedā beatissime tri
nitatis ¶ Amoꝛ ordinatus habꝫ in
qualibet hierarchia quandā spe/
ciem trinitatis secōm maius q mi
nus ¶ hierarchia siquidem mētis
in arce syon tanqꝫ supercelestis i/
mago.imo et deificatio pure gra
tuite sigillata.signataq tracta hꝫ
deum.nedum pro causa vel prin/
cipio efficiente quēadmodū res
oēs habent.nedū pro causa vel
principio formante vel obiectali
ter et vitaliter immutante.quem
admodū capaces sūt oēs creatu
ture rationales.secōm memoriaꝫ
intelligentiam et volūtatez. ꝑ di
uersas illuminationes et partici/
pationes gratiaꝝ gratis dataꝝ
quales sunt ꝓphetie.dona sanita
tum.dona linguaꝝ. et abbrevia/
to verbo.omnes gratie.ꝑter gra
tiam gratum facientem et acce
ptantem ad vitam eternam.veꝝ
etiam per eandez grām gratūfa
ciētem sanctificātem et inhabitā/
tem.que reddit mētem sponsam
dei.charissimā filiam sororem co/
heredem amicam et omensalem
imo audacissimo cū pietate ꝟbo
matrem ¶ Jñ verbigena vl deige/
na noīatur ¶ Post istam quasi sup/
celestem hierarchiam.sūt in homi
ne sicut in microcosmo seu mino/
ri mundo reperibiles alie oēs
hierarchie figuraliter tam cele/
stes qꝫ subcelestes spūales et tē/
porales ¶ Cui⁹rei consideratio ma
nifesta esse potest perscrutanti tri
nitatem inuenibilem esse in oībus
his hierarchijs antedictis. ¶ Num/
quid non hꝫ sensualis hierarchia
memoriaꝫ noticiam et amoꝛē re/
spectu obiectoꝝ pḃice cognosci/
biliū et amabiliū? sicut in logicis
moralibus et physicis.per infalli
biles leges et regulas in quibus
velut theophanijs et enigmate
videtur trinitas deus. ¶ Nunquid
non portio ratiōis superioꝛ me/
moriam hꝫ.noticiam et amoꝛem

respectu sui? qñ sibi marie pñs est Compatur etiã scõm memoriam noticiaz et amorẽ. sõaz spũaliuz q immaterialium q̃ sub deo sunt eknitatis participes. Amor si consideretur psallere cantica canticorum conformiter ad predictas hierarchias se vicissim coaptando. nũc ad illam quasi supercelestez nunc sigillatim vel conjũctim ad alias. velut celestes vel subcelestes. spũales vel temporales manifestuz est q̃z latissima sit canticorum materia vel exponendo vel exercendo.

Explicit sympsalma octauum

Incipit nonũ In quo tanguñ quinqz proprietates scz xliij. xliij. xliiij. xlv. et xlvi.

Escit amor vehitur turbatur crebro vocat. Pareat vt veniens laus sibi multa dat. Amor nescire se dicit similiter ad psalmistaz pluries nominatim ibi Quia inflammatũ est cor meum et renes mei cõmutati sunt. et ego ad nihilum redactus sum et nesciui: Per ignorantiam autem cogitur incircumuolate; dei secundum dionysium Sic amor sponse post q̃z confabulãdo narrauerat filiabus hierusalem ex persona sponsi L Descendi in ortũ meũ vt videre poma cõualliuz Jq̃ sũt merita humiliũ L et inspicerem si floruisset vinea Jque p baptismum de egypto translata est L et germinassent mala punica Jsanctaz intentionũ. subiũxit in persona sua L Nesciui anima mea conturbauit me ꝓpter quadrigas aminadab J Optissime quidem per aminadab qui spontaneus interpretatur. accipitur xp̃us qui voluntarie genuit nos scõm iacobi verbum. Cui' quadrige sunt euangelice quattuor doctrine. q̃bus euecti fideles conturbauerunt mundum bona conturbatione qñ cõturbate sũt gentes per penitentiã et inclinata sunt regna per fidei subiugationem. vocantibus apostolis et successoribus suis et pie clamanti b' quater iuxta q̃ttuor euãgelia reuertẽ reuertẽ sunamitis. i. captiua reuertẽ reuertẽ vt intueamur te ß est vt reuersam et ouersã diligamus te. Naz vbi amor ibi oculi' et ita videre diligẽ est Amor sponse continuo conuertit allo/quiñ ceptum cũ filiabus hierusalem. non quidem verboꝝ strepitu sed solita meditatione Cõuertit inq̃z ad laudem ecclesie de gẽtibus tam vniuersalis q̃z singularis. quoniam vnitas nectit oẽm. vt etiam remaneat cuiuslibet salua singularis proprietas Nihilominus placet in hoc sympsalmate sermonem facere super vniuersali. et per allegoriam qua

ten⁹ solers lector animaduertat ita potuisse fieri per vniuersū decursum iam peractum principaliter scōm anagogiam cum illuminatione pbica. quēadmodum in sequenti et vltimo sympsalmate conuertetur oratio ad tropologiam. quasi pro adolescētulis sicut magis aptatur ad concubinas et reginas. et precedentia referuntur de illa que vnice perfecta et electa virgo filia soror sponsa quasi mater honorificata et quodammodo deificata. Est aūt sensus ille allegoricus dicēdus. in ꝫ libro ꝓprie litteralis. tanqꝫ ab auctore salomone principaliter intētus. vbi voces aliud loquuntur ꝫ res litterā significāt. quemadmodum de lignis libani que constituerunt sibi regem. ¶ Amor nominari potest tripliciter. conformiē ad actum triplicem hierarchicum. Nam est amor purgatiu⁹. cui seruit tropologia et moralis scientia. Est amor illuminatiuus. cui seruit allegoria et speculatiua theologia. Est amor perfectiu⁹. cui seruit anagogia et practica theologia. Dictum est actenus principaliter de amore ꝑfectiuo scōm anagogiam et practicam theologiam. iungendo speculatiuam aliqñ. Dicendum est in hoc nono sympsalmate precipua intentione de amore illūinatiuo. per allegoriam aut per speculatiuā theologiam. Decimū vero sympsalma deseruiet maxime amori purgatiuo scōm tropologiam ꝙ moralem sciam. Sic em̄ debitum soluere conabimur. nedum ꝑfectis et sapientibus. sed minus ꝑfectis qui proficiunt aut proficere desiderant incipiūt. ¶ Amor illūinatiuus conatur per allegorias ex narratione sponse ad filias hierusalem sub persona dilecti ecclesiā de gentibus cōmendare sub nomine sunamitl. que captiuitatem sonat. qui sensus per expositores copiosissime et quasi principaliē tractatus est in hoc toto cantico rum libro. Docet hoc glosa ordinaria ex eorum dictis ꝑticulariter excerpta. Vocatur quoqꝫ L osculatio oris] incarnatio xp̄i siue desponsatio et amplexio cum similibus. Dicuntur L adolescētule] simplices de ecclesia. dicuntur L concubine et regine] prelati minores et maiores bene fecūdantes et regentes eccīam. Dicitur L vnica columba] perfecta tota vniuersalis ecclesia ad vnum pastorem xp̄m et eius vnicum in terris vicarium pontificem summuꝫ simplificata. Debinc plalitas pastorum et sodalium et tabernaculorum et oppugnationum refertur ad hereticos. ¶ Porro lectulus floridus cum similib⁹ spectat ad cōtemplatiuos sicut egressio spōse ad exterioēs vineas ꝙ ortos trahit ad actiuos. p̄ptim ꝑlatos et rectores eccē maioēs ꝙ mioresq

doctores. adeo ꝙ tota fere conuexio corporis mystici ecclesie significata per actus corporis veri traducit ad istos ¶Nunc nomie oculoꝝ quoniam illuminat. nūc per choros castrorum quia letificant et defendunt in ordine cōstituti. nūc laudatur sub admiratione quasi filia ꝓncipis et pulcritudine gressuum quoniā sunt calciati et preparati ad euangelizādum pacem pro vt loquitur ysaias ¶Quā speciosi pedes euangelizantium bonum ¶Rursus ipsi eidē oparant ¶capillis ¶quoniā adherent christo capiti immediatius q̄ sūt ordinati ¶ ficut greges capratum que apparuerūt de galaad ¶ id est de aceruo testimoniī scripturarū. ¶De q̄bus christus Testimoniū inquit perhibent de me ¶Comparantur deniq; dentibus conterentibus cibuz spiritualis doctrine sub vnitate ordinata. prout ē ¶ grex ouium que ascenderūt de lauacro ¶baptismi vel penitētie. nō sine mūltiplici fructu ¶ sed gemellis fetibus ¶propter geminā deiq̄ ꝑtimorum charitatem. ¶Comparatur insup̄ sua conuersatio. que per genas figurat̄ cortici. per humilitatem pallenti. mali punici cōtinētis in se grana doctrinarum. rubicunda per charitatem sō ordine mirabili sententiarū. que dicuntur hic occulta genaꝝ vel ipsius ecclesie.

Capitulū septimū

¶Comparatur iuncturis feminum et monilibus. vmbilico et crateri tornatili. qui nunq̄ indiget poculis. ¶Ventri quoq; et aceruo tritici vallato lilijs. et duobus vberibus. duobus insuper gemellis hinnul̄ capree. propter vim genitiuaz spiritalit̄ atq; nutritiuā ¶Compatur collo q̄ turri eburnee. propt̄ vim sustētatiuā et castā ¶Oculis rursus q̄ piscinis in esebon. q̄ sūt in porta filie multitudinis ¶ propt̄ vim spiritaliter inspectiuā. q̄ aquis doctrinarū fecundā instar piscinarū. ¶Dicuntur subinde ¶nasus ¶ propt̄ vim olfactiuaz spiritaliter vnde percipiūt insidias hostiū ¶ ficut a turre libani ¶fit corporaliter ¶ q̄ respicit cōtra damascuz ¶ ¶Dicūtur ¶caput ¶ propter vniuersalez vim regitiuā et influxiuam spiritaliū sensuum et motuum sicut a carmelo mōte nutrimenta corporaliter accipiūtur. ¶Crines ¶come capitis ¶ꝫ spiritalis sē ¶ficut purpura regis ¶rubicunda et precipua propter charitatis nitorem q̄ ¶iuncta ¶est ¶canalibus ¶a superna hierusalez fluentibus. ¶Deniq; laus totius ecclesie ab ipsis sumitur quoniaz ꝑ eos ¶pulcra est̄ q̄ decora et charissima in delicijs ¶cuius altitudo assimulatur ¶palme ¶ quoniā et ipi prelati cum doctoribus sunt similes vberibus et botris. ꝓpter vim nutritiuā nūc in lacte simplicioris doctrine nūc in vino subtilioris.

Dicit ꝑter istos sponsus qL ascendet in palmam J per gratiã Let apprehendet fructus ei⁹ J per remuneratiõem L Et vbera tua J loq̃tur ad spõsam L sicut botri vi/nee J causa dicta mõ Let odor ozl. tui J a quo sonat ꝓdicatio erit L sĩ cut odor maloꝝ J Odor inquam vite in vitã bonis et in mortẽ ma lis L Guttur tuuz J significãs vim gustatiuaz est sicut vinũ optimũ ex efficacia Subiungit postremo sponsa quasi secũ reputans et lo/quens L dignum J non dubiũ qm̃ bonũ L dilecto meo ad potanduz J labĩjsqꝫ et dentibus illi⁹ ad ru/minãdũ J causaliter intellige. q̃a potare facit et ruminare Amor increatus abyssus amoris. fons fluuius et flumen . cuius deriua/tio est ipsius vocatio. cur ab ini/tio vocatam electam synagogã velut arentem deseruit et repudi/auit. supinfusa et desponsata gen tiũ ecclesia Pẽdet ista questio ab ordine diuine prouidentie. q̃ cha ritatem ordinauit in effectib⁹ suis q̃s vtique dicere possum⁹ amoẽs suos. qm̃ suũ dicere amare est Di/mauit et facta. vidit insup cuncta que fecerat q̃ oculo nisi amoris? et erant valde bona. J Valde er/go amabilia qm̃ bonũ et amabi/le ouertũtur. Propterea res vna queqꝫ. tantum hz de amabilitate quantũ deo amanti placitum est. Cessz ergo supba curiositas mor taliũ super hmõi questiunculis.

Cur? Respondet ꝑpheta Quecun qꝫ voluit fecit Respondet et ꝑ se ipso Misereboz cui misereboz . et clemens ero in quẽ mihi placuẽit Repudiata est synagoga prius electa . Demeruit prius ira fieri dicente ꝑpheta ad deũ. Qm̃ qui elongant se a te peribunt . perdi/disti oĩs qui fornicantur abs te Elongata est. perfit ꝑfornicata ẽ dispersa ẽ et repudiata. et ecclesia gentiũ gratis electa. sub typo va sti superbe et hester gratiose.

Amor eternus ãlez dicendus est plus diligere vel prescituz in gra nunc exĩtem . sicut synagoga fuit vel predestinatum odiosum pec/cato actuali qualis erat ecca gen tium futura. Rñsio fit per distin/ctionem. Qm̃ scõm pñtem iustici/am plus amauit synagogam re/probã/tũc existentẽ in gra. ꝯ sim pliciter pl⁹ eccĩam gentiũ tũc exi/stẽtez in culpa. ne glie⁹ stulta ꝓpti o ois carnis in ospectu suo Amor increat⁹ q̃s amasse pl⁹ exi/stimãdus est. vel angelos vel ho mines Quos insuper inter hoies vel xp̃m vel totam eccĩam Quos rursus in ecclesia . vel matrem su/am vel Jobem cui cõmissa est in custodia. vel petrum cui sue com misit regimen eccie. Quẽ pl⁹ subiit dilexit vel Johãnem. vel petrum Rursus si deus ab eterno dilexit mundum creandum cum omnib⁹ q̃ in eo sunt vel ex tpe Et quãli bet dicatur. si plus dilexit vnam

creaturam q3 aliam cum in actu dilectionis sue infinito non videatur inueniri posse plus vel min9 Sed videtur econtra si omnia dilexit equaliter cū non fallak in dilectione sunt omnia equaliter bona. ¶ Amplius si diligit omniaq et nihil odit eorum que fecit. quo pacto creature sue quas fecit q̄ti die deficiunt. corrūpuntur. intereunt moriuntur. nedum morte tē/porali. sed qđ horribilib9 est. etiā solo cogitatu moriuntur eterna. Propterea si diligit omnia cur nō omnibus dat salutem. cur non p/speritatem cur non delicias. cur malis prospera cur bonis aduersa. Cur multa tolerat imo laudat in creaturis irrationabilib9. superbiam in equo Inuidiam in cane. Iram et ferocitatem in leone. Auariciam in cornicula. segniciem in bubone. luxuriam in sue vel hirco. gulam voracem in lupo. et ita de similibus. qualia tamen velut odiens reprobat in hominibus punit et damnat. Tales sūt questiones super prouido et ordinato amore dei sine numero ¶ Pro quibus sit hec vnica conclusio q9 amor dei in se vnicus est inuariabilis et immotus. siue cōparetur ad homines saluandos siue ad damnandos siue coaptetur ad creaturas irrationales attñ multiplexq varius dicitur amor eternus. relatus ad effectus secundūq quos dicitur recipere mai9 et minus in amādo prout creature sue plus recipiunt vel min9 de perfectione in essendo ¶ Aliquib9 contulit solum esse. aliquibus viuere. quibusdam sentire. nonnullis ratiocinari et intelligere. Superaddit autē electis suis beneviuere et letari cū beneplacito gr̄e sue. q̄s fecit capaces et participes imaginis. et glorie sue. per mēoriam sui intelligentiam eternoq. cū merito hic in via in osculo sācto oris sui sub spe beatificationis in gl̄ia Neq3 est qui dicere possit cur ita facis. qui omnia quecunq3 voluit fecit facit et faciet in secula seculorum.

Explicit nonum sympsalma.

Incipit sympsalma decimum. in quo tanguntr q̄tuor vltime ꝓprietates amoris scz. xlvñ. xlviñ. xlix. et. l.

¶ Osit amor vineas ortos et poma reseruat Oscula vult pueri fortis amor q̄si mors ¶ Amor visitat ortos L. Veni dilē mi egrediamur ⁊c ¶ reseruat poma dilecto. vult osculari fratruelē suū infātez. qz sugētē vbera mr̄is ¶ Quis mihi det te. frēm meū ⁊c ¶ Deiq3 fortē. vt mors dilectio Et si q̄tuor istas amoris ꝓprietates vltimas quasi totidē linguas igneas. vel scintillas. aut sub similitudine fontis quasi toti/

dem riuulos Juxta qs canit de/cimũ et postremũ sympsalma can ticorum quos possemus adapta re precedentibus scõm anagogi am et allegoriam .nihilomin⁹ pla cet appropriare per tropologiaz amori purgatiuo quasi pro ado/lescentulis.quarum non est nume rus Plures siquidem sũt imperfe cti q̃m perfecti vel diu iam profi/cientes ¶ Cõpetit adolescentulis adhuc lac sugere cum infante iħu quem introduxit fratrem suum su gentem vbera matris sue.que hic accõmode multũ intelligitur vir/go maria Juuat intentionem no/stram quia deinceps per totum capitulum nulla fit mentio de di/lecta sub appellatione sponse. sed sororꝛ appellatur et dilecta de qua subiũgitur L Sororꝛ nostra paruu la est et vbera non habet J quasi nondum sit apta viri cõnubio. Amor purgatiu⁹ et perfectiuus differentes habent conditiones sicut et persone quibus habent incipientes et perfecte multuz di stant. Sicut preterea diuersifican tur in triclinio cordis inferius et superius habitaculum. aut poti⁹ er a sublimissima super ipm tricli/nium.de quo plurima supponunt hic declarata super cantica canti corum marie.specialiter tractatu scõ. Et exultauit spũs meus Et in ope metrico sup idem mẽt vi/cibus repetitis ¶ Amor purgati/u⁹ in adolescẽtula sunamite dum inchoat tps amantiũ adhuc par/uula.nedũ apta numero ocubina rum vel reginaꝛ donec adoleue rit etas et vberib⁹ intumuerit.cõ/uerti debet ad considerationes humanitatis xpi maxime dũ in/fantulus erat.sugens vbera ad ĩam matris marie vel per alle/goriam matris ecclesie Ita fatet bernard⁹ se egisse in nouitiatu su/per illo fascicul⁹ mirre dilect⁹ me⁹ mihi Et alioꝛ sine nũero sũt exẽ pla Altera (qõ sequens ad istam est) qꝑ passiones sensuales vera/citer fiunt in concupiscibili et ira/scibili sic amantis et se afficientis per pietatẽ et gaudiuz.spez timo rem tristiciam . Deosculatio ptẽ/rea non queritur immediate fieri ad caput xpi qõ est deus vbi est os ei⁹ diuinũ.sed ad pedes hũa/tatis querendo veniã .vel ad ma n⁹ spũs in petendo et reddendo gratiã.vt p primũ osculum decli net a malo.per scõm faciat bonũ quousqꝫ dignetur dilectus tenere manum dexteraz ei⁹ et deducere hoc est delectabiliter ducẽ et cuz gloria suscipe vt iã pfect⁹ amoꝛ dicat. Defecit caro meaq̃ coꝛ me um.deus coꝛdis mei . et ps mea de⁹ in eternũ ¶ Deniqꝫ cõuenit hu ic amori purgatiuo vita actiua consistens principaliter in refre/natione viciorum cum assuefacti one virtutum moralium . qui/bus presuppositis quasi pro dia/psalmate loquatur iam textus

noſter et ab eo ſumam⁹ que req̄/
rit amor iſte. Amor purgatiu⁹
qđ nouitiū dicim⁹. qui ꝓtendit
ad oēs xp̄ianos. litteratos et ido/
otas. imꝑfectos. ꝑficientes. et ꝑ/
fectos. pōt rememoratiōem ſuaz
ad pauciſſima reducere. magl. ꝑ
interiectiōes ſuſpirādo. q̄m ꝑ ſi/
tilia ſpeculādo. Supponam⁹ ex an
cilla theologie grām̄atica q̄ inꝯ/
iectio ē ps oro̅nis ſignificās men
tis affectū voce incognita Addi
poterat geſtu incognito Primuz
ꝓpter aures diſcipline capaces.
Alterꝫ ꝓpter oculos geſtuū ogni
tozes Dixerim⁹ iſta qz nulla ps
oro̅is efficaciox eſt ad mouēdos
affect⁹ q̄z interiectio. tradēte hu/
gone et experientia teſte. Geſtus
ſūt ad oculos. voces ad auditu⁹
exēpla ſūt i ſēſibilib⁹ mānifeſta q̄lia
videm⁹ trāſferri ꝑ deuotos ſim/
plices in oro̅ibus ſuis ad deū. co
ram imaginib⁹ crucifixi Aut ia/
centis xp̄i in preſepio. vel adora/
ti inter magos vel pñtati in tēplo
vel fugiētis in egyptū vel reuer/
tētis vl̄ inuēti in tēplo. vl̄ deſcēdē
ti in nazareth Simpliciū itaq̄z fi
des. et ſi non p̄t ad rememoratio
nez altitudinis ſapientie dei per/
tingē. ꝑ ſubtiles intellectus medi/
tationes. fiat qđ dicit dionyſius
ad congregantis patris vnitatē
et deificam ſimplicitatē vnio vel
vnitio Ad qđ faciendū ſimplex
fides. et erigens ſpes. et ample/
xans amox ſufficiūt. magis affe/
ctualiter ſuſpirādo quaſi ꝑ inēie/
ctiones. quales ſūt. O vtinam q̄z
ꝑ intelligibiles alias ſpeculatio/
nes. q̄ nō ſūt in hōis arbitrio ſic
interiectionis affectōes. Nihil em̄
magis in ptāte nr̄a ē q̄m deſide/
riū vel volūtas. Ceterū practica
ptz in iſtis latiſſime ꝑ oēm lectio
nem. meditatōez et orationē imo
cogitationē vt oſtēdz ſuſpiret a/
mox nouiti⁹ ad deū qūocūq̄z ꝓpo
natur ſibi. vel in ſpeculo. vel in e/
nigmate interius vel exteri⁹ intel
ligibiliter vel ſenſibiliter vt dicat
cū pſalmiſta Diligā te dñe forti/
tudo mea. vl̄ adhuc ſuccinct⁹ cū
illo. q̄ recogitās dictū apli Qz q̄a
ſum⁹ filij dei miſit de⁹ i cordа nr̄a
ſpm̄ filij ſui clamātē Abba p̄r Re
flexit ſe ſup ſe. Quid poſtulas dū
dicī. abba p̄r Rñdit ſibi ipi ſuſpi
rād⁹ multa te. Adheſit in iſto te.
nihil vltra petens. qz neq̄z q̄d pe
teret vltra patebat Cōpoſuerūt
ſibi multas ꝑ multitudine diuina
rū inſpirationū viſitationes. rſiō/
ones hmōi breuiſſimas ꝯformes
affectui pietatis vt illud vbi ibus
ſibi maria Dilect⁹ meus mihi et
ego illi. Dñe ieſu ſuſcipe ſpm̄ meū
Et ita de q̄libet petitione oro̅is
dñice ſic dicēdo cū ſuſpiratōe inꝯ/
lectiua ꝓ p̄r. o nr̄. o q̄ es in celis q
celatis ineffabilib⁹ et ignotī. O ſā
ctificet nomē tuū ſāctificās q ſcīfi
cādū O adueiat regnū tuū. r̄gnū

omnium seculorum. vt sis omnia in oibus. et regnes in me quia regnare debes. O fiat voluntas tua preceptiua. prohibitiua consulti/ua. cohibitiua et voluntas beneplaciti tui sicut in celo et in terra Auertas aut faciem tuam a voluntate permissionis tue. quoniam indignatio est contra vicia. non eorum volitio. Propterea rogamus Conuerte nos deus salutaris noster. et conuertendo nos auerte iram tuam. cadere non permittes nos a nobis. C Amor nouitius potest in rememoratione pro omni subtilitate. et scientia. fixos habere et herentes oculos spectantes ad incarnationem dñi nostri iesu xpi. qui per euangelia digesti sunt et in pictis vel sculptis imaginibus ostenduntur. satis cõformiter ad aplm. Nihil inquit iudicaui me scire inter vos nisi ihm xpm et hunc crucifixum. Similis est ratio vel potior, de rememoratione circa eucharistie sacramẽtũ. C At vero diceret forte aliqs q in picturis q imaginibus representatur deus sub formis sensibilibus. que occasionem dant errori sicut in figuratione sancte trinitatis. Respondem⁹ cũ illo qui dixit Pictoribus atq poetis qlibet audendi fuit equa potestas Qm vt pictores fingunt illa que ad rei veritatem aliter se habent vel habuerũt Ita scriptores ne/ dum poetici sed Prhetici et euangelici et morales multa dicũt sub parabolis et figuris aliter. q res se habeat. nisi coaptem⁹ figna rerum cuz rebus Sufficiet igitur amori nouitio. pro omni subtilitate exercitiũ. in desiderio catholice vite presentis cum suspirio ad eternam quasi dicẽdo. L Quis mihi det te fratrem. ꝛc Jcum similib⁹ ascensuis. protẽsuis. et vnitiuis interiectionũ affectibus vt O abba pater O diligã te O osculer te O amem te. C Amor nouitⁱ⁹ sciens ab apostolo q oportet accedentem ad deũ credere. q deus est. et q se querentibus remunerator est accipit fidem et spem p quas dirigitur et erigitur vt dicat L Ego dilecto meo q ad me cõuersio eius J Unde dotata charitate quia diligentes se diligit. cõuertitur ad orõnem sciens illud. Sine me nihil potestis facere Et quia nemo venit ad patrem nisi trl. adiũgit fidei spei et charitati orõem vt approximet deo scõm doctrinam dionysĩ. Et quia oratio sepius arida est et nisi lactẽ et foueatur adiungit lectionẽ secundũ doctrinã pietatis. quã cõtinent vniuerse scripture canonice et sancte deuotioni congruentes. Et has significat sub metaphoris varijs ad lectiõem et meditatiõem aptis. vt per agrũ in quo est thezaurus regni celorum

In quo per allegoriaz dicit̄ eriſſe Jacob et Iſaias ad meditandum Cōparat et libros villis q vineis et malis punicis vnde ſuſcipit flores et fructus ſanctorū deſiderio/rū vt incipiat doctrine lac in vbe/ribus.que dare poſſit dilecto.

Coniūgit ad extremum fidei ſpei charitati orationi lectioni q meditationi gr̄arū actionē que in odore māducatoriaz ſpirantiū in ſporis ſenſuū ſuauiter et ad fecūdita/tem valentiū deſignatur Amor nouicius ſubinde notat ꝓfectū alteram antepenultimā in ordine q̄nquaginta et ſcḋam in hoc ſympſalmate ſine qua nullus aut exiguus in doctrina pietatis ꝓfect⁹ accreſcit Et hec eſt rememoratio ſeu nō obliuioſa retentio perlectorum Et hoc obſeruaſſe denōt vbi ſubſequit̄ Omnia poma noua et vetera dilecte mi ſeruaui tibi Iſup bonitate q adiutorio memorie ſenſualis intrinſece. Multi multa tradiderūt Seneca in epl̄is Tullius in rhetorica noua tradens artem q̄ndam pro rhetoribus cōpoſuerunt. alij certas abbreuiatōnes ſētentiarū. vel ex alijs compoſitas tradiderūt memorie. figuras nonnulli ꝓtraxerunt quemadmodum fecimus cantici cordis q alibi de pēnis colūbe de pſalterio q alijs muſicis. Tradūtur hac intētiōe in mathematicis figure theoreumatum. nō vt ibi maneat herēs imaginatio Alioq̄n dicēte Auguſtino facilius eſt in terra nauigare q̄ꝫ ꝑ huiſmōi figuras ſcientiā adquirē Alioquin p̄terea redderetur homo faciliter fantaſticus et inept⁹ ad intelligibilia Sint igit̄ figure pauce et ordinate ad adiutoriū fantaſie. miniſtrare debentis intellectui fātaſmata clara ſerena ordinata tranquilla ad intelligibiles ſpēs abſtrahendas ſm quas intellect⁹ et voluntas iaz valeant dimiſſis vel quaſi ſopitis fantaſmatibus negociari circa rationē intelligentiam et amorē diuinorū Cōuenit hoc modo rememorari paraboli/cos ſermones ſcripture ſacre par/ticulaēs inſuper hiſtorias de reb⁹ ſingularibus Nam cū ſcientia ſm Ariſtotilē ſit de primis per ſe vniuerſalibus et neceſſarijs nūq̄ꝫ habetur ſcientia de p̄dictis niſi per reductionē ad intelligibilia q vniuerſalia. ꝓpter que ſenſibilia q ꝑticularia inducūtur tanq̄ꝫ pro exē/plis manuducentibus a ſenſibus in intellectū Sic enim oīa litt̄aliter poſita de hiſtorijs reducūtur ad vniuerſalē dei ꝓuidentiā. nec aliud nitūtur oſtēdere. aut ad moralem et diuinam inſtructionē ſub vniuerſalibus regulis vt ꝙ lya ſignificat vitā actiuā et rachel vitā cōtemplatiuā ſicut martha q maria petrus et ioh̄es et ita de ſimilibus ſuo modo ſm que ſciētia cōcluditur vera et certa. quod fieri nequit innitendo imaginationi q memorie ſenſuali Amor nouici⁹

cōcepto feruore spiritus ex docē/
na pietatis q assidua ruminatōne
ipius iam oscula vult pueri xpi
L Quis mihi det inqt te ffrem meū
Jp ofozmitatē hūanitatis L sugē/
tem vbera matris mee Jp digna/
tionē nimie charitatis L vt inueniā
te solum foris Jne turba/pudoris
turbatiōez inducat L Et deosculer
te Jper sincerū et sanctū deuotiōis
affectū. in pignus dilectionis q ar
ram sperate despōsationis L q iā
me nēo despiciat Jvelut indignam
te tāto amore L Apprehendā te J
nō xpiis viribus sed dignanē ap
prehensa a te L et ducā Jducta a te
L in domū mris mee Jqō est vlis
ecclesia fideles in te regenerās L q
in cubiculū genitricis mee Jqō est
aliqua spēalis et artioz religio qz
sola vlis sō te abbate christo vbi
obseruer ozner et erudiar in noui/
tiatu meo placentioz esse tanqz sō
aggeo eunucho in triclinio femia/
rū L ibi me docebis Jqm tu de⁹ sci
entiarū dns es q edocta et spūali
bus epulis referta. de manu tua L
dabo tibi poculū ex vino cōdituz
L et mustū malogz granatogz meo
rū Jnō quo tu vescaris vl inebria
ris sed ego per te Dicā quoqz ex
sentētia in expientia spūs et deuo
tiōe L leua eius sub capite meo Jp
spei sustentationē. qtenus in pace
in id ipm dormiā et reqescā Do/
nec dū tu dne singulariter ostitue/
ris me L q dextera Jcharitatis tue
L amplexabit me Jte ptegēte q cu
stodiēte in me trāquillū hūc deuo
tionis statū a oturbatione hoim
et cōtradictione linguarū per mi/
nisteriū filiarū hierusalē quib⁹ di/
gneris ita mādare et dicere L Ado/
iuro vos filie hierusalē ne suscite/
tis neqz euigilare faciatis dilectā
donec ipa velit Quinetiā dicant
cū admiratione L Que est ista que
descendit de deserto delicijs afflu
ens innixa sup dilectū suū J Nimi/
rū ego sum monita per te per os
ysaie suadentis Vt qui ābulaue/
rit in tenebzis. et non est lumen ei
speret in dño q innitat super dnm
deū suū Ceterū gras ago dilecte
mi. qa dicis et ita feciſti L Sub ar
boe malo suscitaui te ibi corrupta
est mater tua ibi violata est geni/
trix tua J Arborem malū intelligo
crucē tuā ibi corrupta est et viola
ta mater mea. sapientia tua q bo
norū omniū mater est et genitrix
in virtute ex morte culpe suscitās
me Audio deniqz et obedio dum
precipis L Pone me vt signaculuz
super corr tuū vt signaculum super
brachiū tuū J Sed obsecro fiat in
me experimentaliter causa que sōiū
gitur L Quia foztis est vt moꝛs di
lectio J Amor nouicij sic dixisse
seu optasse putetur sub typo dilē
tis nam mitis adolescētule. Nūc p/
tractetur vltima xpietas amoris
que cōueniens est in quocūqz qui
vere dilexerit Foztis amor quasi
mors Mortificatio siquidem fit
carnaliū desideriorū in bonis. dū

crescente charitate minuitur ꝙ mo
ritur cupiditas Zelus insuper vl
emulatio xp̄i dilecti q̄z Loura Jfiūt
tā actiue q̄z passiue Lsicut infern⁹ J
docuit hoc sua mors in cruce ex q̄
factuz est illud O mors ero mors
tua et morsus tuus o inferne Do
cuit hoc idem zelus. emulatio tot
martyrū pro dilectione xp̄i in qui
bus fuerūt lampades ignis Llam
pades ignis atq; flāmarū J In q̄/
bus p̄terea Laque mlte Jpuloz
et tyrannorū Lnō potuerūt extin
guē caritatez nec flumina J super/
irruentiū tribulationū et exundā
tiū sup̄ modū L obruerūt illā J In
q̄bus deniq; facto declamauerūt
L Si dederit homo oēm substantiā
domus sue pro dilectione q̄i nihil
despicit eā Jimo nec animā ꝓpriaz
dilectione facit carioz̄ ꝓclaman/
tes cū apl̄o Siue viuim⁹ siue mo
rimur domini sumus C Amor ꝓ/
inde nouicius ne cōtemnendus ꝫ
erudiendus videtur. a xp̄o omen
datur hūilitas ei⁹. sagacitas ꝙ vir
tuositas vsq; in finē capi et libri.
contra vanū timorē ꝙ noxium te/
porem L Sozor nostra J loquitur
xp̄s velut ad filias celestis hierlm
L paruula est J per sui reputationē
L et ubera nō habet J excrescentia
per tumorē L Quid faciemus sozo
ri nostre in die J tentationis L q̄n al
loquēda est? J varijs hereticorum
astucijs aut hostiū ceteroz ꝓ insulti
bus crebris. Rñdent ad tuitionē
parule sozoris L Si murus ē J car

dinaliū virtutū et donoz cōstitu
tus ad custodiā ei⁹ L edificem⁹ su
per eum ꝓpugnacula argentea J p
collatiōz doctrinaz. eloquētia ful
gētiū L Si hostiū est J per quod in
gredi possit hostis L pingamus
illud tabulis cedrinis J hoc est im,
putribilibus respōsionū sentētijs
Porro gratus amor sunamit. no
stre abysac confitetur in se iā im
pletū esse quod ꝓponitur faciēdū
L Ego inq̄t mur⁹ J clausus sc̄z vn/
diq; ad defensionē virtuosam ne
subintret hostilis inuasio L et ubē/
ra mea sicut turris J ad ostantem
et sagacē. eorundē hostiū desuper
impugnationē L Ex quo J virtutū
ornatu resistendo et agendo L fca
sū coz̄ dilēo J meo L q̄si pacē repe
riens J Quia cū fortis armat⁹ cu/
stodit atriū suū in pace sūt oīa
que possidet. neq; timori cedit mū
dano diabolico vel humano. nō
quidē ꝓpria virtute sed illius qui
custodit ꝙ custodibus tradit Pro/
pterea sub typo vince subdit de
nostra sunamite L Vinea fuit pa
cifico in ea J subaudi pace de quo
modo dictum est ex quo facta suz
coram illo quasi pacem reperiēs
Que vinea habet oculos qui sūt
potentie et vires ip̄ius anime cū
habitibus et actibus suis L Tradi
dit J pacificus xp̄s L eam custodi
bus angelicis J et doctoribus seu
prelatis et hoc quidē nō sine mer
cede quoniaz L vir affert ꝓ fructu
eius mille argenteos J qui sūt to/

tidem actus boni vel meritoꝝ in numeri pfectione designati ¶ Cō firmās rursus ipe xpūs custodiā adolescentule sue sub pmisse vinee typo dicit Lvinea mea coram me est Jper cōplacentiā et custodiam Deinde protin⁹ sermonē cōuertit ad eādē L Mille Jargētei supple sūt illius qui est tibi pacificus Remu/ neratōnes perfecte redduntur eis qui sunt Ltui pacifici Jrogantes q̄ ad pacē tuā sunt q efficaciter labo rantes L Et ducēti Jargētei quasi pfectioris numeri Lhis qui custo/ diūt fructus eiusdē Jvinee ne per/ dantur aut demolianꝫ ¶ Sequi/ tur vox dilecti xpi L Que habitas in ortis Jdoctrinalis pietatis q vir tualis opationis Lamici auscultāt Jte qui sūt oīes zelantes pfectū salutis tue L Fac me audire vocez tuā Jnō clamoē verboꝝ exterioꝝ sed pioꝝ desideriorū ¶ Amor no uicius respōdet vel ex humilitate verecūda indignā se reputans lo qui dilecto sub pītia amicoꝝ L Fu ge dilecte mi Jsicut petrus. Exi a me dñe vel si altiora sentiamus de ea dicemus hanc rñsionē. ex fidu/ cia pcederet per insinuatōz oscu lum et amplexuz dilecti postulare in petitōne secreti ad altiora secre tiori q̄z loca q̄z sint orti cū amicis Jta eni pus optauēat Quis mihi det te fratrē meū sugentem vbera matris mee vt inueniā te soluz fo ris et deosculer te et nemo me de/ spiciat vel respiciat. sperans a di/ lecto fugiente super montes aro/ matū posse se sursuz trahi amoro so quasi suspirio blāda susurrauit in amicoꝝ pītia L. Fuge dilē mi assimilare capree hynnuloq̄z cer/ uoꝝ Jper alacrē amoris et sursuz agentis hilaritatē L super mōtes aromatū Jmontes eternos a qui/ bus mirabiliter illuminas vbi est secretū solitudinis. serenū luminis cubiculū pacis. latibulū caligi/nis in foraminibus petre in caverna macerie vbi sūt deserta seculoꝝ q speciosa deserti regio pacis et lu cis q terra viuentiū deserta inuia et inaquosa carnalibus vbi est de sideriū colliū eternoꝝ vbi loq̄ris ad cor in multitudine magna dul cedinis amātibus te absconde/ns eos in abscondito faciei tue a cō turbatione hominū et in abscōdi/ to tabernaculi tui a cōtradictione linguarū Jlluc ad extremū tracta et posita sola cum solo vnica cum vnico quid aliud expectem. quid orem quid insinuem a dignatione dilecti mei nisi illud ab initio oscu letur me osculo oris sui

Explicit Jobes Gerson sup can/ tica canticoꝝ

De suscepcõe christi

Gerson ad pncialez

celestinozũ sup ỽsiculo cantici marie Suscepit israel puerũ suũ. De susceptione xpi allegozice p.xxiiij veritates.tropologice ỽo q anagogice per.xij.veritates

Incipit Epistola Cancellarij Parisieñ de susceptiõe humãitatis xpi q tropologica.

Prologus

Enerẽdo fu chzisto dño pncialicelestinozum fratri Johi Bassandi.suus Johs cancellarius parisieñ Ea q ad pietatẽ sunt xpiane religionis et sursum actionis iugiter meditari.Decinit maria Suscepit israel puerũ suũ Decinit huic notule sui cantici cãticozũ mater ecclia xpo iubilãs. Tu inq̃t ad liberandoz suscepturus hominẽ nõ hozruisti virginis vterũ Quod verbũ sub hac pzietate suscipi debet Est eni im pziũ xpũs susceptt humanitatẽ q̃ factũ est.vt xpũs esset homo.et hõ de⁹. Quia xps deus.ꝫ nõ semp deus fuit xpũs.quia nec semp deus fuit homo.nec ex osequẽti xps.cũ nõ/ dũ suscepat humanitatẽ xps de⁹. de qua susceptione colligam⁹ aliquas veritates accõmodas.petitioni tue pater honozande.

Incipit pzima veritas tropologica CCCxij

Christus p hmõi susceptionẽ que dicitur incarnatio habuit ab instanti sue cõceptionis aiam rõnalem perfecte beatã ꝑm portionẽ mentis supio/rem.hec veritas credi debz de necessitate salutis.

Secũda veritas

Christus in anima beatificata vt sic cognouit totum decursũ ecclie cũ meritis futuris q demeritis hoim singulozum.etiaz p infusã desup cognitionẽ aliã q̃z in verbo.qualis suo modo fuit cognitio infusa ade pzo statu innocẽtie.q angelis pfectius in sua ꝑma creatione.hec veritas est certa fide tenenda

Tercia veritas

Christus vt beatificat⁹ in aia nunq̃z sensit dolozẽ pzo pccis hominũ quozũcunq̃z nec pzo penis alienis aut pziis in cozpe suo vel in portione rõnis inferioze susceptis patet quia in btitudine nõ est luctus neq̃z doloz

Quarta veritas

Christus vt btificatus in aia habuit summã de pccis oibus singulozum hoim detestationẽ.q̃ largo et tropico mõ loquẽdi potest noiari displicẽtia cozdis de pccis vel extensiozi trãsumptõne doloz a tristitia q̃q̃z noiat.etiã in deo. Sicut ẽ illud geñ. Tactus doloꝛe cozdis intrinsecus diceret filli mõ de btis

Quinta veritas

Christus ab instāti sue ꝯceptōnis ꝗuis habuerit clarissimā noticiā et apꝓhēsionē sue passiōis future Et ꝙ aiam dulcissime mr̄is ptransierit gladi⁹ acerbissime passionis Jp̄e tn̄ nō habuit hmōi passiōis dolorē exꝑimentalē in corꝑe q̄lē habuit duz cepit tedere et mestus esse. ꝙ oñter ab agonia vsqz ad expirationē ptulit et sensit Veritas illa ꝓ p̄ma pte patz ex p̄cedētib⁹ Sed scḋam cōcedit cōis oim doctorū aꝓbatoꝝ schola quia sic ꝙ nō aliter videt posse saluari illud luce ꝙ ibs ꝓficiebat etate ꝙ sapia Exꝑiebat eni per assiduū cremen tū noticias nouas reꝝ q̄si nouas noticias sensuales. ita nouas tristitias aut delc̄ationes isto mō Serta veritas. Christ⁹ voluit ab instāti sue cōceptionis ꝙ btitudo sue mentis redūdaret in corꝑ⁹ ꝓ influentiā gaudiosā sic nunc facit in pria. Sicut ꝙ aia felicissime matris in corꝑe glorificato vel carne dotata. q̄druplici dote sua. Veritas hec accedat ab oñibus vt catholica Septima veritas Christus voluit ꝙ btā mens sua vt sic sumēt influxū ꝑtis inferioris aut sensualis. et hoc passibilit ꝙ penose. licet bene ognouerit ꝑus pēas sēsus intellectualit imo ꝙ gaudiose. alioq̄n nō fuisset passus voluntarie desiderant et ꝺsone ꝺine volūtati. veritas hec est catholica et accepta Octaua veritas. Christ⁹ voluit ꝙ p̄cognitio sue passionis quā habebat ex visione verbi. vel etiā ex reuelatione in rōne inferioris descēderet aut redūdaret in sensualitatē sic ꝙ a pte sensuū dolor exꝑimentalis susciꝑetur qualis in agonia vel in tota passione. ⁊ etiā qualis fuit per decursuz toti⁹ vite nūc aūt miscendo leta cū tristibus Sicut eni puer ꝙ insscius flebat sic sugendo btā vbera ꝺsolabatur ꝙ arridenti mr̄i blādus erat Stultū est eni dicere ꝙ nunq̄z gauisus est aut letatus exꝑimentali ꝺsolatōe Nō eni ꝓiderat gustū ciboꝝ aut tactū suauitū. sed nūq̄z in viciū.

Nona veritas Christus voluit ꝙ dilectissima mr̄ sua dolores ꝙ cō/solatiōes hr̄et in vita sua iuxt̄ modū sue ꝺuersatiōis. ad ip̄m filiū et ad v̄ginalē sponsū ioseph ꝙ ita ꝓ portionabilit respcū ꝓximoꝝ Nō eni fuit inciuilis. aut agrestis. aut lapidea. et insensibilis gr̄iosa mat sua Decima veritas Christ⁹ voluit dilectissimā mr̄em suā doloēs et penalitates hui⁹ vite destitute suscipe. Nedū volūtarie pure sicut suscepit. ꝛ ex ꝺditione nature viatricis descendētis ab adā et cum nēcitate ꝺtrahēdi originale pcm sicut alij ꝓ generationē viri et mulieris cōcepti. nisi gr̄a supnaturalis ꝓuenisset casū in hoc origialis culpe p̄cipiciū. factū est ꝓinde oñter in maria q̄ntū ad nature debitas ex originali sicut in alijs sāctificatis aut baptisatis nisi q̄ntū ex priuilegijs ꝙ gratijs spūalib⁹ fuit ad

tuata Veritas hec ꝓbabili pie/
tate cordis credi pōt. Undeci
ma veritas. Christus ꝑseruando
mr̄em suā ab originali nō ob hoc
dedit dignitatē eq̄lem sibi ipi etiā
ꝫ hūanitatē viatricē Rō qr nūq̄
xp̄s habuit nc̄itatē originale pec/
catū otrahēdi ḡa nō descendit p
nakalem ꝓpagationez. ꝓterea rō
sūpta er hac eq̄litate q maria cō
traxit origiale ꝓsus est inualida
Silr et altera q maria nō indigu
isset redemptiōe Nec valeret apli
dña xp̄s ꝓ oibus mortu⁹ ē ego
oñes mortui sunt. hoc inq̄ argu
mentū poti⁹ est ad oppositū Quia
si xp̄s fuit oim ꝑfectissimus redē
ptor mortē ꝓ oibus sustinens de/
cuit q mr̄em ꝑfectissime redimēt
hoc aūt nō potuit sueniētius fiēi
q̄ ꝑseruādo ne caderet poti⁹q̄ lā
lapsā releuaret Veritas hec ꝓba
bilis est et pia Super qua mirū ē
q nōnulli volentes virginē bene/
dictā supra limites honorare pre
dicant nihilomin⁹ q cōtraxit ori/
ginale sicut vnus de quo infra
Duodecima veritas Christus cō
tulit matri sue ab initio. et osequē
ter illas et tantas gratias quas
et quātas cognouit esse cōuenien
tes ꝑm ordinez sue sapientie. et in
hac veritatis soliditate debet eē
cōtentus quilibet xp̄ianus quātū
cunq̄ sibi deuotus Attamē quia
particularisata ꝓconia magis ad
deuotionē mouēt. aliquādo pios
animos placet adiūgere aliquas
veritates super istis ad vtrunq̄
libratas. Tredecima veritas
Christus humanitatez suscipiens
dolōs nostros sola volūtate nō
necessitate portauit in corpoē suo
et vere languores nostros ipē tu/
lit presertim in cruce. et hoc cum
tanta acerbitate. quantam voluit
deus ꝑm ordinem sue sapie ipam
humanitatem passibilem tolerare
Veritas hec cōsonat vltime veri
tati tradite de maria. Et sufficit
ad salutē q de xp̄o teneatur sum/
matim fide certa et necessaria Te/
merariū vēo est asserere q dolor
suus fuit intensior et acerbior q̄li
tatiue q̄ afflictio omniū alioꝝ ho
minū simul. imo q̄ et dānatoꝝ
Decimaq̄rta veritas Christ⁹ nō
habuit ab instāti cōceptōnis om
nē illū dolorē vsq̄ ad instās mor
tis sue qualē pertulit in cruce aut
ꝑ⁹ per decursū penalis vite sue.
Et oppositū scribendo vel ꝓdicā/
do asserere est temerariū falsuz ⁊
presumptuosuz Decimaquinta
veritas. Christus potuit daē mul
tas gratias humanitati sue et di/
lectissime matri pure gratl. quas
tñ actualiter et de facto non cōtu
lit Et oppositū asserere est falsum
et temerariū imo hereticale Datz
hec scōa ps qr xp̄s potuit ab vte
ro mr̄is sue daē de pōn absoluta
impassibilitatē sue hūanitati q̄lem
hēt de pñti. silr et mr̄i sue saltē p⁹
ceptionem benedicte prolis sue.
Et ostat certa fide q neutꝝ fecit

¶ Decimasexta veritas xpūs potuit dare sue humanitati. et matri sue pro statu vie. gras alias q̄s dare tulerit de facto. etsi cōtulisset hoc vtiq; fuisset decēs dare vl̄ dedisse q̄liter tūc facere nō erat decēs p̄z ordinē sue sapie ¶ Veritas hec similis est p̄cedenti. Sed addit aliud de decētia p quo fit vitas seqūs ¶ Decimaseptia veritas xp̄s potuit et p̄t multa facere et p̄ dez eū ego fecit aut faciet. oñtia talis q̄ fit a m̄tis sepe fallit p fallaciā petitionis p̄ncipiī qz videlicet pre supponit in minori p̄one. quod ē eque ignotū vel ignoti⁹ q̄s p̄ncipale Ratō q̄a nihil decet deū facere nisi p̄m q̄ vult fieri recte per oppositā ꝺsuetudinē ad volūtates creatas q̄ ideo volūt agere q̄a p̄ntatur eis aliq̄ obiectū sub rōe boni aut ꝺuenientis et ideo agūt quia videl eis bonū. q nō ideo illud est bonū aut decēs ¶ Tā est. Nō eni sūt regule p̄me z regulate a p̄ma bōitate ¶ Decimaoctaua vitas. xp̄s nesciē aliq̄d velle qz decēs nisi a seipo. aut si ab altero hoc est p reuelationē. vel opis exhibitionē. et p̄ argumēto a posteriori et nullo mō a p̄ori. ¶ Ñ sic xp̄s solus nouit patrē et se et sp̄m sc̄m. nō excludēdo ipos p̄rem et sp̄m p̄pter vnitatez eēntie. Sic solus scit quid deceat eum ad ex̄ p̄ducere q̄a solus scit q̄d vult agere et cui voluerit reuelare ¶ Decimanona vitas xp̄s si asserie aliq̄d ad extra facē debere qz decet eū sic facē fallie asserens

humanitatis christi

mō tacto qz p̄supponit qd̄ est eq̄ vel plus ignotū. vt si quis ita paralogizet xp̄s potuit cōicare mri sue in vtero q gliosa et ꝺsūmate felicitatis nascereē. q hoc decuit ip̄m facere. q̄a decuit eū mrez honorare ergo sic fecit Cōstat q cōclusio hereticalis est. et tñ p̄misse cōiter assumunē. a nōnullis in assertionibus suis ꝺfirmādis ¶ Vicesima veritas xp̄s nō cōicauit mri sue statim dū ocepta vel nata ē vsum pfecte rōnis q̄uis hoc potuisset. etsi fecisset decuisset Et oppositum asserere scribēdo vel p̄dicādo est penit⁹ temerariū sicut et q nunq̄z somniauerit aut qd̄ in omni sōno semp actu deū otēplata fuerit hic in via Qd̄ aūt ex scripturis sāctis auctoritatē nō habz iunge nec ex pbabili rōe. eadē facilitate ꝺtemnitur qua p̄bar ¶ Vicesimaꝑma veritas xp̄s potuit cōferre dilectissime mri sue cognitionē lucidissimā toti⁹ decursus vite sue et filiī ꝺfestim dū nata est: etsi p̄ fecisset hoc vtiq; decuisset ego fecit. temerariū ē q ꝺtrariū scis doctoribꝰ p̄ inferre Cōtriū insup videl euangelice doctrine sic asserere factum esse Siquidē p̄ditus fuit Jhesus ignorāte maria q ioseph ideo dolentes p triduū q̄sierūt ip̄m et nō intellexerūt rñsum pueri Jh̄s Nesciebatis inq̄t q in his q̄ p̄ris mei sunt oportet me esse. et ita in multis Sed nō ob hoc dicēda fuit ignorans btā virgo si nō scierit oīa. Dicit eni ignorātia p̄uationē scie

debitā ineſſe. et ex ōñti culpā. non ſic neſciā q̄ in āgelis repiť. ¶ Ui/ ceſima ſcđa vitas Chriſt⁹ etiam ſi dederit acceleratione vſus rōnis mīi ſue ſīc opinanť aliq̄ pie de ex/ ultatiōe iobis in vtero. nō optuit tñ in talib⁹ gratijs pſeuerantiā eē q̄uis ſine pñia ꝛ retractatōne ſint dona dei. Sūt eni ſine pñia ſupplē dū eſt hoc mō quo donanť q̄daz ad mozulā puā q̄dā ad tpūs ma ius. quedā in euū. ptz in ḡtijs gra tis datis in ꝓphetijs et gratijs ſa nitatū q̄ durant ad tpūs ¶ Uiceſi matertia vitas Chriſt⁹ ſi pquiriť a talibus cur mīez ſuā honozauit in gratijs iſtis. ꝛ nō in alijs oibus q̄b⁹ poterat. Rñdeas q̄s es o hō vt inueſtiges ſenſū dñi q̄s es vt o ſiliari⁹ eius fias. q̄s es vt p̄ſumas dicē cur ita facis. ponat ego hūa/ na loq̄citas digitū ozi ſuo ꝛ ēmis ſuis otēta ſit ¶ xxiiij. Vitas xpūs poſuit ēmios nīe oq̄ſitiōis vt nō liceat de dīnis alia vl alr aſſerēq̄ q̄ ex dīnis ſcpturis hēnť. vel euidēť ocludūť vl ab eccīa q̄ ſpū ſco regiť credēda tradūť hec ē rḡla bti dio ny ſij plies repetita Cetez de opio ne temēaria vl pbabili vel de cre/ dulitate pia lati⁹ pt dici ꝓut alibi nouimus Et h vnū placet repetē hic q̄d ſit piū credē a que ꝓpones de pietate fidei ſūt cēſende Omes ille. ſ. q̄ nec euidenť ſequūť ex oten tis in ſacē ſcpturis. nec etiā euidenť rpugnāt ꝛ edificāt caritatē. vl de uotionē pij cozdis temerarie nihil aſſerētis tres ſūt narratiōes ſcoz pm tres deuote recogitatōes cir ca totū euāgelij decurſū. ega xpm et mrem ſuā. conſiderāda multa nō explicita q̄admodū fieī potuerūt vel q̄d egerint ihs ꝛ ioſeph et ma ria ab initio vſq̄ ad mozteṁ io/ ſeph q̄liť pceſſū ē in ioſephino car mine heroice Qualiť etiaz docto/ res illud mia ꝛ vitas obuiauerūt ſibi iuſtitia et pax oſculate ſūt q̄ſi ſint res aiate inuicē colloq̄tes et ocludētes dñs dabit benignitatē tra nra dabit fructū ſuū q̄d vtiq̄z ſtat factū dū ſuſcepit deus iſrael puerū ſuū ¶ Alie vitates. xij.

¶ Ubiūgūť alie. xij. vitates ꝓpinq̄us ad interrogatōez tuā p̄ amātiſſime ēmios nō deſerēdo ſuſceptos ¶ Oria vi tas Suſceptō ſci iſrl nri fuit p al legoriā incarnatō vbi. p tropolo giā vo et anagogiā ſuſceptio ſci iſrl pueri ſui ē hois p gr̄am iuſtifi catio. ꝛ ipius ad otēplationē cele ſtiū eleuatio Nūc p intelligentiaz nūc p ſimplicē fidē. cū deuotiōe q̄ mentē eleuat in deū p piū ꝛ humi lē affectū nūc p vtrūq̄z p intelligē tiā. ſ. ꝛ deuotionē fide ſpe. charita te q̄z ſbnrā ¶ Scđa vitas Suſce ptio tal myſtica nutriť marie ꝛ ro bozať p ſuſceptionē dignā bñdōe euchariſtie ſacri q̄ de⁹ ipe ſumitur recoliť mēoria paſſiōis eius. mēs impleť gr̄a. ꝛ fuťe glie nob pign⁹ dať. q̄ ſup re tractat⁹ ē ſpēalis in notulā cāntici marie Eſurientes im pleuit bonis ¶ Tertia vitas Suſ ceptō iſrael puēi ſui dei q̄uis poſ ſit agnoſci per probabiles diectu ras ab illo qui ſuſcipiť non tamē

euidenē reuelatōe sup̄ h̄ nō habi/ ta ¶ Signa quedā sūt si quis sit isrl̄ per certam fidei illuminationē seu visionē.si sit puer nō sensibus sed malicia per humiliationē.si sit pos sessio dei id ē seruus p̄ dignatiuā adoptionē in charitate q̄ patiens est et mitis sub suaui iugo christi.

¶ Quarta veritas. Susceptio per gratiaz gratū facientem nos semper latet ad certum quatenus impleamus illud ¶ Seruite dño in timore Et ne seruitus mesta q̄ gra uis videatur Exultate ei Iesu ne sit exultatio dissoluta iūgitur.cuz tremore Et subsequitur apprehen dite disciplinam: ¶ Quinta ve/ ritas Susceptio gratificans vide tur hic in via potissimū cognosci per cordis sentimēta sumēdo cor pro toto eius triclinio ſm triplex cenaculū mentis scz et ozōnis et anime iuxta tractata super hoc de cacordi psalterij marie fidicula. ¶ Dispersit superbos mente cordis sui.pñtiaz inquit verbi Bernard⁹ ex motu cordis accepi Sic alij fe/ re oīes cōtemplationi vacantes signa tradiderūt.nūc hec nūc illa multiplicia valde varia q̄z cordis sentimēta vsque ad p̄fusionem la chrymarū de quibus non est hic dicendū per singula Sed sub cau tele generalis monitione sistendū

¶ Sexta veritas.Susceptio gra tificans stat frequenter sine qui/ busdā sentimētis actualibus cor/ dis.patz in pueris baptisatis.pa tet in iustis dormiētibus aut in so to gratie habitu sine quauis actō

humanitatis christi

ne gratis deo simul q̄ acceptis ¶ Septima veritas Susceptō gra tificans sepe fit et est in suo actu intrinseco et formali elicito vel exterius impato sine p̄ceptibilib⁹ certitudinaliter gratie sentimētis in corde vel sensibus.patz in acti/ uis per varia distract̄.nullam in corde suo spiritualiū sentimētorū molliciē.aut liquefactionis suaui/ tatem hñtibus imo maxima xp̄ia/ norū pars.absq̄z talibus sentimē tis alias seruit te.quos iudicare damnādos vel extra statū salut̄. ob hoc esse puerissime est temeri/ tatis et intollerabilis arrogantie apud illos qui sentimentis hmōi crebro gaudēt qui suaz in illis to tam salutē ponunt et gloriā ¶ Sed heu sepe q̄z p̄funde fallit eos stul ta p̄sumptio cordis sui.q̄z frequē/ ter illudūtur a demonio meridia no.quia supbia merēt illudi deni/ q̄z merctur.etiā dū eucharistiā sus cipit illud in pcēm per psalmistā fiat mensa eorū coram ipis in laq̄ um cū ceteris que sequnt̄ sub tri nodecimo numero maledictis.

¶ Octaua veritas Susceptio eucha ristie gratificans q̄ uis non fiat nisi sit aliquis in gratia gratum faciēte nō tam inducit semp nouū peccatū nisi in cōtemnente Contē nit aūt qui se scit hre impedimtū legitimū ne suscipiat a' qui nō ha/ buit p̄babilē sue discie examiatōez iuxta modū cōiter requisitū vt su/ um cognosceret impedimentum q̄ cessaret a cōmunione vel tol'eret nexū suū sicut per cōfessionē si cō/

scius est sibi culpe mōrlis ¶ Aut si p statutum regule sue sit artatus de venialib⁹ ofiteri licz dura videat hec hortatio nisi forte pro grauibus et multis venialib⁹ valde disponentib⁹ ad mortale aut ꝑpinqs multū ¶ Nona veritas Susceptō eucharistie si dimittat qz nō percipit accessur⁹ sentimēta deuotiōis actualis in lachrimis et similibus si tñ aliūde sit sibi bene oscius de carentia impedimēti stulte agit si sit tp̄s et locus aliūde. ratio ē qz magnis bonis se et suos ꝑmos ꝑuat q defraudat damnationē incurrens de suscepto talento ordinis nō multiplicato Sibi tñ absit gliari si sentimēta nō sentiēs deuotionis si siccus q aridus animo sit mons gelboe sine roze et pluuia si nō timeat lapsuz qualē aliqñ patiuntur gloriātes de sentimētis suis ḋa si demones in viridi dei permissione hoc faciūt in arido quid fiet! ¶ Decia veritas Susceptio gratificans si q̄ritur ꝑiculose cognosci per curiositatem in quolibet homie. tñ hoc maxime ꝑiculosū ē in feminis q tenacis appʰensiōis q auiditatis temerarie penetrādi secreta dei Sūt et lapsus et illusiones ꝑcliuissime. diligūt tʰes aliqñ deū velut adulterū cōcubitu fornicario. quare! sane qz delectatōz sentimentoz ipi⁹ dei solā nō pluri ficationē bonorū sūt operū requirentes Sed ꝓes omnes de⁹ qui fornicantur abs te ¶ Undecima veritas. Susceptio gratificās dū visa est apud multos colligi per meditationem assi duā passionis ihu xpi causaliē de per accñs de supbo vsu suo hoibus de vtroq; seru dure multum austeritatis in vita plurimas hereses q deliramēta. q tandē in abominādissima carnis sentimenta ꝓlapsi sūt q innoialiē mackati sūt in exēplū vetēs et noui ffricelle et

fratricelle.begardi q begarde seu begute de quibus nō est hic dicē/dum per singla Suffecerit tāgere aliquos passus scr̄ture.cuiusdam qui non in omnibus satis sobrie videtur esse locut⁹ q̄ quis in hac sce/lerata secta tacta non fuerit.seue/rissimus et laudādus sicut in alijs multis.verūtamē in multis cōtra p̄dictas veritates spēaliter de pri uilegijs xp̄i et marie et penis suis min⁹ sobrie scr̄sit et docuit Et q̄s est homo qui viuat et non peccet Quis est hō qui nō patienter rep̄ hensionē debeat accipe charitati. qualem oscius ego sum mihi velle fieri qui hec scribo Rursus p euz nullus extollit status ille qualem notat se tenuisse cōformiter ad fe/minas aliquas magne vt asserit eleuationis q ꝓphetici spūs.q̄ruz tam doctrine sūt suspecte iubente apl̄o qui habebat sp̄m dei.mulie/rem docē nō pmitto Scdo addit iterū licet nō semp eo ordine quo ponuntur ista ait inq̄z q̄ per tales inueniret xp̄us qui tūc suo tpe p/ditus erat.et absconsus ab eccīa. et quasi iacens mortu⁹ Rursus q̄ stat⁹ iste tertius.et cito manifestā dus erit destructiuus status pha riseorū modernoꝝ quos notat p̄ latos cū clero et religiosos om̄es maxie fr̄es minores qui nō viuūt vita xp̄i crucifixi.neq̄z suus nūci⁹ frāciscus.et sācta clara vexillifert iBu xp̄i cū crucifixa vita sua sūt q iā habite reuelationes vt dicit su

per illo Rursus attende p̄ oc/culatissime q̄ cepit error iste a io/achim ponente triplicē legem p̄m tres p̄sonas.p̄ma p̄ris p moysen scd̄a filij per xp̄m.tertia spūssācti per euāgeliū eternū cui⁹ nō erit fi nis.legat ergo textus expositōis istius sup nunc dimittis in fine.et expositō sup illud de p̄dicatione et inuētione Jēu q alibi pluries Dt tendat ergo solus finis in acerri/ma satira seu tragedia magnis boatibus inuehente.cōtra status om̄es maxime suoruz.viderit quo zelo viderit.quo edificatōnis au ditu fructuoso multi iudicāt q̄ nō p̄m sciam Attento q̄ pro ignoie vult nominari maximus pcc̄orum qualiter ergo nō p̄us auferebat trabem de oculo suo qualiter ob/surduerat ad illud p̄bz̄ū.medice cura te ip̄m.dicēt q̄ ex hūilitate sic iudicari vult.Sed si nō ex vēri/tate.q̄d nisi vanitas et dānabilis vanitas!Si ex sēsus intimitate se ita iudicari volebat.attenderit ne paulus imo maria plus paulo p̄/cellebat in hac laude vt nō iā ipse maxim⁹ aut p̄mus esset pcc̄orū q̄ non humilior plus oibus Ampli⁹ arguit de hereſi doctores doctissi mos cū innocētio tertio q̄ ponūt s̄bstantiā panis post definitionez corpis xp̄i destructis panis et vi/ni speciebus iterū de nouo creari. Sunt alie sup hac re pōnes.q̄ ista quicquid difficultatis habeat seu habere videat.nō est heretica ap

pellanda. potest enī deus creādo reparare destructū idem in numero. etsi nō generando modo nature. Quicqd de paruulis affirmaē ꝓsumpsit cōtra omnū doctorū cōmunē scholā. ꝙ pueri in limbo nō baptisati acriter puniantur pena ignis sensuali. ponere qz videt ꝙ in afflictōne carēt omino ratōnis iudicio et libertate arbitrij Sed nōne documēta plura scripsit bona et vtilia et deuota scripsit? Fatemur imo libere ofitemur. et nūc stetisset in isto salus sua vtinā cōformasset se doctrinis illoz quos allegat qnqz Sepe enī magnas partes excerpit et rapit in ꝓpria forma tacitis auctorū nomib⁹. nescimus si par esse voluerit esopi cornicule. plumis aliaz volucrū se ornatis. creber fuit apud istū bona uētura cū suo breuiloquio. sed vix nomiatus ex illo Multi sūt ꝓterea sermōes sub cōtextu sue locutiōis quos in forma legimus apud libros alios nō modice vetustatis Postremo nō rememoramur ista detractionis malignātis zelo q̄ntum oscientia testis est. sed cautele prudentis et cōmonentis. studio quaten⁹ religiosi simplices et insciī theologie nec hñtes spm discretionis spirituū in deuotis apparēti. sentimentis falli valeāt in lectura vel studio sub feruore nouitio sub indiscreto iudicio ꝙ liber totus sit euāgelicus q̄a de euāgelio loquit. Sic pater optime notasti mihi de quibusdā. hñt enī aquas patentes et publicas sancte sapie per doctores aꝓbatos nō est necesse ipos obedire meretricule dicenti Aque furtiue dulciores sunt et panis absconsus suauioz Simt hec interim scꝑsimus ofozmit ad tractatulū istū qui de excōicatiōe doctrinarū oposit⁹ ē quo ad ptē primā Et de reliquis trib⁹ vltroneo et deliberato consilio siluim⁹. Hec hūimus pat religiosissime sit et prudentia pstantissime que currente calamo linguā animi feruētis exꝑmente volui satisfaciēs tue petitioni notare per cedulā istam Sub anno dñi. ıꝛz6. decimaoctl. decembris de mane vsqz ꝓpe meridiē osonans tertui qō exponendū erat in manibus de cātico marie canticoz Suscepit israel puerum suū qō inchoabā dum me in capella visitauit benignitas tua mihi iure colenda vale vale

Explicit Epla Cācellarij Parisiensis de susceptione humanitatis xpi allegorica. anagogica et tropologica.

Gerson cõtra tertiã ptẽ Ruysbroich

Epistola Jo. gerson ad fratrẽ bartholomeuz Carthusiẽñ sup tertia parte libri Ruysbroich de ornatu spiritualiũ nuptiarũ.

Venerabili patri bone simplicitatis frĩ in xpi caritate dilectissimo fratri bartolomeo carthusiẽñ Suus Jobs Cancellarius indignus ecĉie pisieñ Nuptiarũ agni ptícipem fieri Prídẽ libzũ quendã p te habitũ cui⁹ titulus ẽ de ornatu spũaliũ nuptiaꝝ in trãs cursu legerã. ncuissime illũ attẽti⁹ relegens operi multa ibidẽ tradi salubzia et alta documẽta Naz p ma ps instruit ad vitã actiuã Secũda ad vitã spũalem q̃ affectual dici pt inducit sub variis q pulcrl. sikitudinũ manuductionib⁹ et tropis q̃zũ intelligentiã soli expti plene ocipient Sũt nẽpe ex eis que in affectu pl⁹ agunt q̃z in intellectu q̃ pcipiũtur ãplius sapor. cui⁹dã intimo gustu q̃z ratõcinatõe vl'dis cursu Tertia ps notificare nititur q̃ sit excellentia vite otẽplatiue. q̃ beatifice visioni in aia aꝓximat Tradũt quidã sic accepi. q̃ pfatũ libzũ ydiota vn⁹ sine lr̃is oposuit Exinde nõ sine miracko et inspiratione ðina ipm fuisse ofectũ Patẽter astruũt Exquo ons essz omia otenta in eo dẽ esse xpiana sãctissimaqz Sed meũ q̃le sit sup hac re iudiciũ tibi nõ eẽ celãdũ decreui ne fortassis incerta aut falsa p veritate certa aut ðina ãplecti otingeret Scis q̃d iubet apls. Doctrinis varijs et pegrinis nolite abduci Sũt vt meũ interim est iudiciũ due ptes pozes satis vtiles in q̃bus nihil dephendi qđ nõ possit salua fide et moꝝ puritate saluari q̃z̃q̃z̃ modestiũ lectorẽ i multl. afflagitent et talẽ qui nõ sit penitus expers eaꝝ q̃ scđa ps loquit affectionũ Cetez stilus ipe libzi non sordidus est nec abiectus Certe tñ induci neq̃o credẽ libꝝ ipm fuisse cõflatũ p os ydiote q̃si per miraculũ Stilus eni ipe magis sapit et redolet humanã eloquentiã q̃z di uinã Nã et poetaꝝ ẋba vt terentij et boecij et pbozꝝ sñie et orõnis cursus oñdũt palã illic studiosaz industriã et diligẽtie laborem diuturnũ pcessisse Plane impar valde est stilus diuine scꝑture ꝓpharum et euãgelistaꝝ ab hoc loquẽdi genere Quãuis hic dicerz pertinax assertor oppositi. q̃ deus scientiarum dñs est. hñs facultatem nũc hoc. nũc illo mõ scribẽdi per ora scribarum suorũ. fatemur ita possibile fieri Pic autẽ in ꝓposito satis otigisse nõ elucet. pticrtiz qz testat auctor se ipm latinis ẋbis plurimũ desudasse Hoc vero cur oportuisset si fuisset tñmõ calamus scribe velocit scribẽtis ipm sẽm loq̃z qui tarda molimia nescit et cuius velocit currit sermo Verum alia potior est rõ que me nõ ita sentire opellit Siquidez tertia

pars eiusdē libri ꝓsus repudian/
da rescindēdaq; est tanq; vl male
explicata. vel plane abhorrens et
discrepās a doctrina sana docto/
rū qui de nr̄a btitudine locuti sūt
Nec stat cū determinatōne exp̄ssa
decretal ponētis btitudinē nr̄am
ꝯsistere in duob⁹ actibus visionē q;
fruitōne cū lumie glie Etsi hoc ita
est in btitudine ꝯsūmata ꝙ deus
nō est visio et claritas nr̄a eēntia/
lis sed tm̄ obiectalis. q̄nto magis
erit hoc alienū in btitudinis q̄dā
assimlatione imꝑfecta q̄m fas ha
bēm⁹ hic degustare in via Ponit
aūt tertia ps libri ꝓfati ꝙ aia ꝑ/
fecte cōtemplans deū nō solū vi/
det cū per claritatē que est diuina
essentia sed est ipamet claritas di
uina Jmaginat eniz sicut scꝑta so
nant ꝙ aia tunc desinit esse in illa
exīstia quā ꝑus habuit in ꝓprio ge
nere et ouertit seu transformat et
absorbet in esse diuinū et in illō eē
ydeale defluit qō habuit ab ēterno
in eēntia dīna. de q̄ eē dicit Jobs
in euāgelio Qō factum est in ipso
vita erat Et hoc esse p̄supponit au
ctor iste causā nr̄e exīstie tpalis. et
esse vnū cū eo ꝑm essentialē existē/
tiam Addit ꝙ ꝓdit aia cōtēplan/
tis i esse tali dīno abissali ita vt re
peribil nō sit ab aliq̄ creatura Si/
militudo talis possz adduci q̄ nō
tm̄ ab ipo ponit. si gutta modica
vini in mare dilaberetur cōstat ꝙ
mox absorpta ouerteret in illud.
Hec positio deficit in mltis Quā/
q̄z nō facile inducebar aliquid fal
sitatis suspicari in illa tertia parte
q̄ in alīs ꝓpīb⁹ tot vera altaq;
cōspexerā q̄ etiā legebā obtesta
tiones auctoris ne cito dānaret a
nō intelligētib⁹ ne pessimarent Et
q; ꝓfecto ꝓnior debz esse doctor
ois ad pie interꝑtandū dca aliēa
si fieri possit absq; fidei q; simplicitū
piculo q̄z ad rigide ꝺdēnandū Ut
uero diligens et repetita inspectio
dictoꝝ illoꝝ magis ac magis in il
lis errorē aperuit Hec ātē sūt pau
ca de dictis suis excerpta ad lr̄az
Dit eni scdo ca. ctie ꝓtis In ipsa
q̄dē sui vacuitate ꝙ fruitiuū amo
rem spūs ꝓdit semet ipm Deniq;
claritatē nullo inēmediāte suscipit
ac sine inēmissione ipa fit ea clari/
tas quā accepit Et tertio capitlo
dependetq; nr̄m esse creatū ab eē
ēterno et ꝑm eēntialē exīstiā vnū cū
illo est Sequit vniuersi q̄z sup̄ sue
creationē in vite dēplatiue altitu
dinē sublimati vnū sūt cū hac dei/
fica claritate imo ipa claritas ipsi
sūt. vidēt ꝓinde sentiūtq; inueniūt
ꝙ hoc deificū lumē se ꝑm esse vitā
q; suaz increatā. eandēq; fore sim
plicē dīnitatis abissū Sequit atz
cū eo quo vident et qō vident lu
mine idē fiūt Et ꝓmo capło dixe
rat Jniuersi deuoti spūs vnū cū
deo ꝓfūdo amoris defluuio sicut
defecti. nō quomōlibz quidē vnū
sed idipm qō est ipa in se essentia
dei eo modo quem beatifica bea/
titudo Et q̄rto capło exp̄ssius ait
Illuc spūs est sup̄ seipm translat⁹
et deo vnificatus gustans videꝫ
q; in vnitate viuide abissus in qua

sese ꝑm esse suum increatũ possidet immensas diuitias que ipemet in ꝓta euz modũ quo eas deꝰ gustat et videt Et his et sibibus dictis intentionẽ auctoris fuisse qualez diximus Neqꝫ eniz de ipa que latet aliunde.qꝫ ex scꝑtis suis sumi põt certitudo Si deficit auctor in explicando sic palã aut errat aut deficit sibi imputet qui nõ solũ lr̃at. doctis qꝫ.ꝫ indoctis etiã rudibꝰ talit locutꝰ est. Sed neqꝫ ãmirari vel indignari ꝙspiã debet.nec de temerario iudicio arguere eos q̃ legẽtes eũ ꝑsertim imbuti in sacrꝝ. lr̃is intentionẽ suaz ex ꝟbis colligũt collectã examinãt.examinatã se dicunt intelligere.et intellẽam si erronea est reꝓhendẽ nõ omittũt. Nõ eni maioris sãctioris ve auctoritatis est auctor qꝫ sanctissimi diuinissimiqꝫ theologi doctores nr̃i q̃ tñ dicta sua alioꝛ examini lubẽo vt Augl.ait iudicanda reliquerũt Deniqꝫ mactia tertie ꝑtis nõ ẽ de illis q̃ per defectũ q exꝑientiã sed ꝑ intellẽm sẽis inspiratũ ognoscũtur et scꝑta sũt Hoꝛ aũt notitia q ꝺ̃ñudicatio ꝑcipue apud exercitatos theologos in sacris lr̃is q̃renda est.nõ apud deuotos soluz Ampliꝰ nõ ignoro fuisse et esse q̃ſdam ex theologis disputãtes satis curiose si possz de absoluta potentia aia rõnalis ognosceret formaliter beatificari per ꝺ̃inã eẽntiã absqꝫ medio alio.ita ꝙ deus esset ipi aie sua cognitio et fruitio non tñ obiectalis ꝫ q̃si fõrlis Hoc est deus nõ solũ esset cognitio que cognosceret ab aia.sed ꝑ quam aia ipa ognosceret.q pari mõ de fruitione Quicqꝺ vero sit de possibili nullꝰ ita esse de facto ꝑsumit asserere Mã eccliastica determinatio adoꝓsitũ est Nullum vsqꝫ inuenio theologũ.qui nõ dico posuerit.ꝫ qui nullã oĩno fecerit q̃stionẽ per ꝙ talem modũ q̃lis explicat ab ꝟ auctore.aia posset deuz videre et beatificari in eo neqꝫ de fco neqꝫ de possibili tanqꝫ videliez aia desineret existere in esse ꝓꝛio et transformaret in illud esse ꝺ̃inũ ydeale q̃le habuit in deo ab eterno Qm̃ vt interim disputationẽ de ydearuz plalitate in deo omittã que a multis ignorãter ponit si corpus xꝑi vel aliud corpus beatificatum hoc mõ ꝓderet aiam suã in sua cõtẽplatione et beatificatione ꝓ illa hr̃et essentiã diuinã ipm formaliter vnificantẽ Alioq̃n eẽt absqꝫ vita Sed nec aia esset tũc eiusdem spẽi sicut ꝓus.quippe nõ hr̃et aliud eẽ q viuere qꝫ habuit ab eterno in arte diuina In quo esse sicut ẽat ab ekno anima q̃libet etiã damnata vita diuia erat btitudo sua Porro corpꝰ humanũ nõ posset in gloria repire aiam suam ad sui vnificationẽ formalẽ aut si posset iam anima nõ esset perdita.qualit ipe loquit Alie demũ seq̃rent innumerabiles absurditates.quas ꝓseq̃ longũ esset Sed videbit fortassis pro ista assertione facere illꝺ̃ apli verbũ Qui adheret deo vnꝰ sps ẽ

Et multa xpi dicta sūt in hāc sententiā impcantis pfem. vt fideles vnū sicut pater et filiꝰ ipsi sūt vnū Duō vero certa est sanctoꝝ patrū sup his expositio dicentiū illā vnitatē nō esse essentialē nec per pcisam similitudinē sed sola ibi notaꝫ assimilatio et participatio. quēadmodū dicit lucas ꝙ multitudinis credentiū erat cor vnū et aia vna Et de duobus amicis itidem dici vulgaris vsus habet Quēadmodū etiā carbo ignitus ⁊ aer illuminatus vnū appellanꝫ cū suo igne ⁊ lumine Hoc tropo ꝓbat boetius oīe bonū esse deuz iuxta illō ps. Ego dixi dij estis nō quidē ꝑ veritatē ⁊ vnitatē diuine essētie ⁊ locutionē ꝓpriam sed participatiue et assimilatiue imitatiue ⁊ nūcupatiue Q⁊ si auctor iste pari mō respōderet se dca sua intellexisse de vnificatione spūs cum deo. nō contēdo neqꝫ cōdico cōtra intentōem sed explicationē aliter sonare non dubito. qm̄ ꝑterea nihil magnum diceret de contemplantibus vltra oīes generaliter qui sūt filij dei per gr̄am adoptionis Miraberis forte pater in xpo dilectissime miraberis hec audiēs. quo pacto in talem errorē vel insciciā vir tam deuotus et instructus corruēi: Noli solū mirari. sed time et humiliter sapere iugiter stude. qm̄ audis nō istum tm̄modo sed alios innumeros qui non parue videbanꝫ sanctitatis circa veritatē deuiasse q̄ꝫ aliqūos ipe auctor iuste reprehendit in fine secūde partis qui blandiebātur tamē sibi de sublimitate contēplationis legis. quemadmodum probet eos a demonio meridiano fuisse seductos Erat aūt de secta begardoꝝ. que olim per ecclesiastica decreta dānata ē Erat sicut estimo auctor iste ꝓrimꝰ eorū tempori. potuitqꝫ fieri vt contra suam imaginationez de beatifica visiōe vel cōtemplatiua que forte tunc cōmunis sibi erat cuz multis decretalis expressa condita sit. cōstituens beatitudinem in duobus actibus Preterea nō est necesse vt iudicetur fuisse pertinax hereticus ante huiusmodi determinationez si tunc et postea semper paratus erat audire ecclesiaz. nūc vero secus esset in alijs Postremo attendamus precor quo pacto sibi cauere habent omnes in sacris lr̄is non satis imbuti neqꝫ eruditi per diuturnū ac vehemens studiū vel ne talibus tractatulis insolitis nimis adhereant q̄ꝫq̄ꝫ multa vera sint Non eniz ꝑsuadet demon fla sine ꝑmixtione verorū. ne subinde ꝑsumāt ipi theologicas arduas q̄ꝫ materias nouis verbis ⁊ ꝓ sua estimatione affectione q̄ꝫ repertis pertractare Nobis eni ad certam regulā loqui fas est inquit Augl. alioquin secus agentes facilē ad ꝓcipiciū sibi viā sternūt Ad taliū itaq̄ qstionū determinationē aut ad eas plane intelligēdas vel ex-

plicandas non sufficit q̃ homo sit deuotus et sit adeptus illam contemplationis speciem sanctissimã prorsus et optimam que versatur in affectione q̃ feruore charitatis quando scilicet homo transit in affectũ cordis ad virtutes Hanc enim speciem ꝺtemplationis adipisci q̃ condescendere fas habent etiaz ipe mulierculę et ydiote sine lr̃is p̃supposita fide simplici et plerũqz facilius q̃z viri magno ingenio et lr̃is sacris prediti qui in altera cõtemplationis specie longe p̃cellunt. Hec aũt spes altera ꝺtẽplationis versari ponit in perscrutatione diuinaz virtutũ per quas fides saluberrima sicut ait Aug⁹. gignitur. nutrit. defendit. roborat/tur Q: eni secari possint ab inuicẽ he ꝺtemplatiõis species q̃ experientia doctrix est et hugo significat dicẽs. sepe amor intrat vbi cognitio foris stat Nullus tñ ꝓprio vocabulo dici debet. cõtemplatiuus vel sapiens q̃ pfectus theologus qui p̃ma ꝺtemplationis specie caruerit Vult ergo aliquis esse q̃ dici vere sapiens habeat vtrãqz cõtemplatiõis speciẽ. illã videlz affectus que sapozẽ dat et illã intellectus que scie luminositatẽ prestat vt cõstituat sapiẽtia id est sapida sciẽtia Q: si altera carendum esset eligibilius iudicaret cõicare in p̃ma q̃z in scda sicut optabilius est habere piũ affectum humilẽ q̃ deuotũ ad deũ q̃z intellectũ frigidũ solo studio illuminatum Scientia quippe inflat intellige si sola ẽ. charitas edificat Nihilomin⁹ vbi de veritate fidei querit tradita in sacris scripturis magis interrogãdi cõsulendi q̃z sũt theologi vigẽtes in ꝺtemplatione secũda q̃z ydiote pollentes in prima. secluso in eis patenti reuelatiõis miraculo q̃ nisi forte manifesta esset in huiusmodi theologis deprauatio intellectus et intolerabilis morũ peruersitas que etiam mentiri quãdoq̃z facit non tantũmodo circa fidem ẽ circa morũ principia vt apostolus q̃ Aristotil. cuz experientia testantur Modo adhuc q̃ sicut ex carentia pij affectus q̃ magis ex infectione eius per vicia errant nõnunq̃z peritissimi in sacris scripturis. excecauit enim eos malicia eozum et dati sunt in reprobum sensum. ita ex paruo lumine intellectus q̃ parua logica prolabuntur quãdoq̃z in erroẽs periculosissimos illi qui magnozũ sunt erga virtutes affectuum. quales apostolus notauit habere zelum sed non ꝑm sciẽtiã adeo vt si non humiliter sapiant. et nisi sese contrahãt intra metas fue cognitionis nulli pertinacius inueniunt neqz absurdius erroẽs confingere Propterea nõ leuiter scribere debẽt vel docere. sed nec absque cautela magna adhibendum est eis non prouia discussione diligenti et doctozum examinatione. In talibus quippe plurima

sepe repimus aut falsa aut male explicata. ac pinde multam erroris materiã pbentia simplicib⁹ q̃z q̃z in mꝛis diuina altissima q̃z sint Inter tꝛes scꝑturas narrant aliq̃ narratiões aut regule vel doctne particulares aliquoꝝ pꝛm veteꝝ que magis admirãde q̃z imitãde dicunt Quẽadmodũ Jobs. q̃ clymachus dicit ponit virtutes esse impassibilitates et q̃daz valde austera supꝛ pñia et pccis Et cassianus de libero arbitrio notat⁹. Et alij alia parũ examinata a nimis rigida tradũt q̃ cõis schola theologice veritatis merito nõ admittit aut reiicit Quãobrẽ bonuz est mel cũ fauo. sapoꝛ scz deuotionis cũ lumie eruditionis aut si alterũ dũtaxat obtigerit. vtatur quilibz dono suo. ãbulet in vocatione sua abũdet in sẽsu suo. et comedat mel q̃ntũ satis est. nõ plus sapiens q̃z oportet Rectũ quidẽ verbũ enũciat Orati⁹ qõ ab ipo postea Jẽonimo nõ longe a materia tradudum est Qõ medicoruz est pmittunt medici tradũt fabrilia fabri. Cõformiter satis ad illã logicoꝝ maximã Unicuiq̃ in sua arte perito credendum est Bene vale pr̃ et frater in xpo apud quẽ tuaruz me oronũ participẽ fac Amen

Explicit epla Magri Jobis Gerson ad fratrẽ Bartholomeũ Carthusien. de libro Ruysbroich

Incipit libell⁹ fratris Jobis de scoenhauia qui nititur defendere quedã dicta fris Job. Ruysbroich otra Magrm Jobm gerson Cancellariũ parisien

Quoniã quidam doctoꝛ eximius pisien⁹ artis theologice q̃daz dicta fris Jobis de Ruysbroich in libro qui intitulatur de ornatu spiritualiũ nuptiarũ min⁹ iuste vt opinoꝛ calũniatur et reꝓbat assẽrens doctrinã eiusdẽ viri in q̃busdaz passibus et spẽaliter in tertia pte p̃fati libri eẽ erroneã a regula theologice veritatis ac traditiõe sc̃oꝝ pꝛm et doctoꝝ discrepantẽ. q ob hoc nõ esse recipiendã q abiiciendã Idcirco vt vitas hui⁹ doctrine quã a spũ sc̃o arbitroꝛ effluxisse et emanasse. qui magr̃ est vitatis q non erroꝛis. planius eluce scat. inquantũ tenuitas mei ingenioli et exiguitas mee scientie appetãt. tria p ordinez facẽ dei gra aspirante attẽptabo Primo intentionẽ verboꝝ suoꝝ q̃ntũ ad ea q ibi arguũtur q reꝓhenduntur q tan q̃z erronea iudicantur explicabo. scdo q̃liter hec doctrina nõ sit noua adinuẽtio et supsticiosa. q̃ omnino sentẽtijs notissimis doctorũ catholice fidei osona. et ipsoꝝ aucte emendata et aꝓbata ꝓut dis dederit explanabo Et tertio q̃liter rões obiecte minus efficaces sũt nec p̃dictã doctrinã euacuant declarabo

Defensio Johis de Scoenhauia dictoꝛ

Quantū ad ꝑmū ē sciendū ꝙ fr̄ Job de Ruysbroich auctoꝛ ꝓdicti libri de ornatu spūaliū nuptiarū in tertia ꝑte eiusdē libri ñ loquit̄ de illa vnione que est per identitatez realis exñtie de qua dicit xp̄us Jo. iij. Ego et p̄ vnū sum⁹. imo in oñib⁹ alijs libris suis ꝓtestat̄ ipe ꝙ creatura nō ꝑt fieri creatoꝛ. Nec loquit̄ etiā de illa vnione. q̄ est solū ꝑ ꝺsensū et ꝺformitatē volūtatis. q̄ est oñib⁹ spūalē gr̄am hñtib⁹ q̄ admo dū legit̄ actl. iiij. ꝙ multitudis crē dentiū erat aia vna et coꝛ vnū in dño Sed loquit̄ de illa vnione q̄ est ꝑ amoꝛē liquefactinū ꝛ excessū cōtēplationis extatice. q̄ ꝑ nimia suauitate et magnitudie intrni dulcoꝛis et vehemētia āoꝛl. aiaz liq̄facit et resoluit et totaz v̄tutē rōnis absoꝛbet de q̄ dicit paul⁹ ꝑmo ad chorl. vij. Qui adheret deo vnus spūs est Ex ꝓceptione eni diuine p̄ītie et degustatione intrne dulcedinis aia deuota in se ipa q̄etat̄. et sibi ac oñib⁹ rebus creatis per defideriū inflāmatū ꝛ in deū tōliter expansū fundit⁹ moꝛit̄ vt vere possit dicē cū apl̄o Viuo ego iaz nō ego. viuit aūt in me xp̄s id est ego totus transfoꝛtus in deū per amoꝛē nō sum in me sed in xp̄o. et ideo per amoꝛē totus deificat⁹ loquoꝛ vt xp̄us Qꝺ etiā idē apl̄s dic̄ chorinthijs An expimentū q̄ritis ei⁹ qui in me loquit̄ xp̄s ? Qꝺ aūt liquescit ꝛ resoluit̄ in se ipo nō existit. sed recurrit ꝛ trāsformatur in illā imaginē que sibi p̄tialit̄ exhibet̄ Ex quo patet ꝙ imago aie rōnalis per efficaciā diuini lumis in suā imaginē increatā deifice poterit trāsfoꝛmari ꝓut docet apl̄s ij. ad chorl. iij. Nos aut̄ reuelata facie gloriā oñi cōtemplantes in eandē imaginē transfoꝛmur a claritate in claritatē tanq̄z a oñi spū. qz a claritate imaginis create per q̄ndā similitudinē trāsfoꝛbimur in claritatē imaginis increate. Et in hac trāsfoꝛtōne imago rōnalis ꝺstituitur in tāta cōformitate ꝺine assimilationis que est inexplicabil̄ oñi lingue Qꝺ subtiliter videt̄ in nuere apl̄s cū dic̄ ꝑma ad chorl. ij. Oculus nō vidit nec auris audiuit nec in coꝛ homis ascēdit. bonū scz inenarrabile qꝺ ꝑparauit de⁹ diligētib⁹ se ille hoc eni bonū inenarrabile qꝺ ꝑparauit de⁹ diligētib⁹ se pōt dici ꝑfecta cōformitas ꝛ indicibilis charitas diuine assimilationis que oñi lingue indicibilis ē et incōprehēsibilis est oñi mēti nec vnq̄z ꝑfecte ognoscit̄ nisi in speculo eternitatis qꝺ est verbū diuinuz et eēntia ꝺina et ergo de ista vnione ꝛ transfoꝛtione credenduz est magis notitiaz affectualē et expimentalē hñtibus q̄z solū intellectualez qz nemo hec scit nisi qui accipit per expientiā vel reuelatōz Et de ista indicibili claritate ꝺine assimilatōis locut⁹ est frater Jo. de Ruysbroich in tertia ꝑte libri de ornatu spūaliū nuptiaꝝ et de hac vnione extatica intelligēda sūt ei⁹

verba et recipiēda De qua vnione loquit̄ btūs dionysi⁹ libro de diuinis noibus capło de amore. Et amor ecstaticus faciens q nō sinēs sui ipsoz esse amatoēs ꝫ amandoz Propt̄ qđ paulus magnus in otinētia ꝺini amoris diuino amore pticipās Viuo ego iā nō ego. viuit vero in me xpūs tā/qz sui amati viuens vita sicut valde diligibilit̄ Hec dionysi⁹ vnde patet ꝙ amor extaticus duo supponit. s. esse nake nře et eē gře q̄ introducit in tāto gradu vt anima poti⁹ xp̄m sentiat qz seipam Gra eni tanqz deifica habz mentē deo assimilare et ipam deiformi dispositōne inducere Ad hos deiformes habit⁹ tā excelsos tam a nřa infirmitate tā lōginquos et visui nřo tā abscōditos exponēdos oīno minores sum⁹. ꝺa ista sūt mystēia regni dei q̄ vt cristimo nō omunit̄ oibus ꝫ puritate intelligētie q diuinis illumiationib⁹ et gra ꝑuilegiatis cōicanda sūt. Int⁹ audiūt ibiqz dicūtur. ido is qui foris sūt dici nō debuerūt Ne tñ hi qui foris sūt derelinqrent̄ si ab his qui intus sūt nō vocarent̄. aliqualiter erāt innotescēda vt discerēt infirmi q̄ntū eis desit. et ad quā perfectionē aspirare deberēt Hec eniz archana et ꝑfunda si nō gustant̄ nō amant̄. etsi nō amant̄ nō intelligūtur. et ergo ꝺiudicāda nō sūt ab his qui nō gustauerūt vnusqs qz eni bene iudicat q̄ nouit q horum est bon⁹ iudex vt ait ꝓbus q hoc de primo.

Secūdo videndū est q̄liter doctrina ꝑfati viri a sñis scōz pfm nō discrepat. ꝫ per oīa ipis osonat et ocordat De hac eni vnitate dicit beatus Bern̄. in epła ad frēs de monte dei Unitas spūs cuz deo. homis cor sursū hūtis ꝑficientis in deū volūtatis est ꝑfectio. cū iā non solūmodo vult qđ deus vult. sed sic est nō tm̄ affectus sed etiā in affcu pfectus vt nō possit velle nisi qđ deus vult. velle autē qđ vult de⁹ hoc iā simile deo esse est. nō posse velle nisi qđ vult deus. hoc est iā esse qđ deus est. cui iā velle q esse id ipm est. vñ bene dicit̄ quia tūc videbimus eū sicuti est cū sit simil̄ ei erimus hoc erimus quod ille ē Quibus eniz ptās data est filios dei fieri data est potestas nō qđē vt sint deus. sed sint tamē qđ de⁹ est postmodū loquit̄ de triplici similitudine hominū cū deo. q deifi subiūgit Dicit̄ aūt hec similitudo dei vnitas spūs non tm̄ qa afficit spiritū homis spūssanct̄. sed quia ipa est spūssāctus de⁹ charitas q cū sit amor ꝑis et filij et vnitas q suauitas q bonū et osculū q āple/xus et quicqđ cōmune ꝑt esse amborū in sūma illa vnitate veritatis et veritate vnitatis. hoc idem homi suo modo fit ad deū quod cōsubstantiali vnitate filio est ad patrez vel patri ad filiū. cū in amplexu patris et filij mediam quodāmodo se inuenit homis beata

Defensio Johis de
conscia cū mō ineffabili incogita/
biliq; fieri mereť hō dei nō deus.
sed tñ qđ est de⁹ Ecce quō ista sē/
tentia bñ oino ocorđat doctrine
frīs Joh̄. de Kuysbroich; q mutuo
sibi osonāt Hoc idē patet ex epla
inferi⁹ ānotata. quā quidā vir de
notissimus et doctissim⁹ cōposuit
in qua sub breuibus verbis descri
ptus est tot⁹ ꝓcessus libri fratris
Johis Kuysbroich de ornatu spi
ritualiū nuptiaꝝ cū his ocorđat
gilbertus sup cātica ꝑmōe. ij. vbi
distinguit de ēplici lectulo Prim⁹
est ꝓprius spōse Secōs ē cōis spon
se et spōsi Terti⁹ ꝓprius est sponsi
Sponse lectulus ē cū quietis q pa
catis et opositis moribus intra se
collecta req̄escit Cōis est cū iā in/
cipit oblectari in spōso Hz ꝓprius
sponsi est qñ sui oblita penit⁹ et ex
se exuta tota trāsit in ipm et quasi
induitur ipo dilēa ipi⁹ In lectulo
suo nō effluit sponsa ex se nec tur/
batur in se In lectulo cōi affluunt
illi delicie q̄dā de pñtia sponsi. In
illo lectulo qui sol⁹ ē sponsi āoris
exagitata incendium ebullit et ex/
cresci. effusa et effluēs tota trāsfū
ditur in ipm. et in sīlem absorbeť
q̄litatē In ꝑmo penes se ē. In se/
cūdo penes illā spōsus In tertio
penit⁹ est ipa penes ipm. etsi dici
pōt nō est nisi ipe In ꝑmo querit
In scđo adheret In tertio vnitur
illi In ꝑmo tranquillitatē ꝓpriam
possidet In scđo q̄dā mereť cōi
tatē cū dilecto In tertio absumiť
et absorbeť in q̄dā charitatis et
gr̄e vnitatē Hec gilbert⁹ vbi sup

scoenhausa dictor
Cū p̄dictis ocorđat dionysi⁹ ma/
gnus sic ptz in aucte supius alle/
gata q plūbus locis librorū suor
Et hugo de sco victore oñtator
p̄fati dionysij sup septimū āgeli/
ce hierarchie dicēs Sic intelligas
q̄nta est vis veri amoris et dilco
nis si tñ intelligi pōt qm̄ dilectio
supeminet scie et maior est intelli/
gentia plus eni diligit q̄z intelli/
gitur. Intrat dilectio q apꝓinq̄t
vbi scia foris stat Et reddit rōez
istius Quia verus amor siue cari/
tas nullū patiť medium inter se q
obiectū qđ est de⁹ sed vehemēter
tendit in ipm immediate. Et ideo
nunq̄z quiescit donec oia transeat
et ad ipm dilectū q in ipm veniat
Inde subdit ibidē Dilectio siue
amor impetū sequēs ardentis de
siderij sui nec dissimulare valens
donec ad amatū puenerit amato
apꝓinquat q̄ntū pōt et eo āplius
siciens intrare ipm cupit q esse cū
ipo et eē tā prope vt si fieri posset
hoc idē ipm sit qđ ipe Nihil enim
velocius nihil acutius nihil subti
lius amore aut penetrabili⁹. quia
natura sua ñ q̄escit donec natura
liter amabilis totaz penetrauerit
vtutē et ꝓfunditatē q totalitatez
q̄ntū pōt Huic etiā sñie alludit p
oñia vercellēsis sup cātica dicēs
q affectus et intellect⁹ simł coābu
lant vsq; ad nouissimū defectū in
tellect⁹ vbi habet sue cognitionis
et sui lumis osummationē affect⁹
autē adhuc cōtinet principalia in
deuz suspiria et supintellectuales
extēsiones q immissiones feruidos

vulgares et fulgidos feruoēs ad q̄ū oim sublimes excessus et exce dentes sublimitates intelligentia trahi nō pt.ꝫ solus p̄ncipalis affe ctus deo vnibilis Et postea ibiō dicit Tāta est v̄tus veri amoris et pulcritudinis q̄ nō solum facit hoies et āgelos excedere naturā ꝓp̄riā vt in deū ascēdāt.ꝫ etiā deū q̄ naturā ꝓp̄riā egredi vt ad crea turas q̄ infra naturā suā ꝓducē do descēdant Ecce quō oīes isti excellētissimi doctores in hoc due niūt q̄ aīa q̄ rapit in dīuini lumi nis abissū.tota deficit a se ipa ꝙ in illū quē diligit tota liquescit et su perintellectualit ei vnit.ꝙ vnitissi me trāsformatur in ipm ita vt aia dū a se ipa alienat dū in istud diuini arcani secretariū rapit.duz ab il lo dīni amoris incēdio circūdat intime penetrat et inflammatur se ipam penit9 exuit et diuinū quen dam affectū induit et inspecte pul critudini configurata tota in aliā g.oziam transit.

His p̄libatis rn̄dendum est tertio ad obiectiones ꝙ ra tiones q̄bus dn̄s cācella rius doctor venerabilis et vir elo quētissimus doctrinā prefati viri videlicz fris Joh de Ruysbroich videt aliqualit calumniari et re,p bare Sciendū est ego q̄ auctor p̄ fati libri de ornatu sp̄ualiū nupti arū nō sicut ille magr arbitrat hō ydiota fuit ꝙ sine lr̄is in hoc male erat informatus.ꝫ erat sacerdos vt spero deo acceptissim9 primus p̄or et fundator cuiusdā monaste rij canonicoꝝ regulariū in brabā tia appellati viridis vallis came racensis dyocesis et siti in quadā silua que vocatur zonia iuxta ciui tatem famosaz que dicit bruxella Qui doctrinā suam nō latino ser mone sed theutunico cōscripsit li cet eni opetentis scientie fuerit nō tamē tam eminētis scientie erat q̄ prefatam doctrinā latino p̄mone tam composito et stilo tam elegā ti scribere potuisset nisi speciali do no dei sibi datum hoc fuisset Sed quidaz frater eiusdem monasterij vir valde ingeniosus ꝙ litteratus postmodū ob profectum omniuz nationū quosdam libroz suoz latino sermone transferre in perso na ipsius curauit Ammirantes er go doctrinam eius laico p̄mone conscriptam faciliter perpendere possunt ipm nequaq̄ hanc didi cisse ab homie vt ab humana scie tia.sed accepisse a deo ꝙ a diuina sapiētia et magr̄a vnctione.a fri bus eniz eius cognosci pōt q̄ fuit hō missus a deo.cui in his nouissi mis diebus hec deuota arcana ꝙ ꝓfunda atq̄ dīna de9 dispēsāda largit9 ē vt noua admonitio suos meli9 attraheret auditores.et vt sectam illoz liberoꝝ spirituū qui tempe vite sue multū in brabātia et illas partes pullulabant extir paret et errores ipoz denuda ret. Dixit enim homo iste dei

postq̄ illud lamentabile scisma in ecc̄ia surrexit. nā a tpe mortis sue xxv. āni fluxerūt vel circiter Hac ergo occasione q̄ nūcitate opulsus hec p̄fūda q̄ subtilia theutunico ꝑmone cōtexuit Qui quidem hāc doctrinā absq̄ aliquo labore studij sola gr̄a spūssancti eius mentē docēte et plustrante eructauit sic bene comptū est illis qui secū conuersati sūt et secretoꝝ suorū cōscij fuerūt Si ego stilus libri in latinū trāslati magis redoleat humanā eloquētiā q̄ diuinā hoc nō imputandum est auctori sed translatori Qui quidē translator pro eo q̄ or natui et eloquentie sermonū plus opam dedit q̄ forte expedit et q̄dam pro arbitrio suo addidit in p̄dicti libri translatione multū desudauit licet auctor ab hac desudatione liber et expers fuerit cui ossia que docuit p̄ut pie credim⁹ spūssanct⁹ inspirauit q̄ āministrauit. licet etiā doctrina istius viri in latinū translata sit multū gratiosa opunctiua q̄ deuotionis excitatia tñ ignitū eloquiū dñi vehementer in verbis illius theutunicis inueni tur multo gratiosius est. magl. mouens afficiēs q̄ accendēs legentē ita vt durissimus corde sit qui nō ex eoꝝ lectione opungat. ad deuotionē excitet et ad meliora, pueha tur q̄ sublimetur Verūtamē q̄ vi dus doctor egregi⁹ sentiat tertiā partē hui⁹ libri penitus rescindendaz tanq̄ discrepantē a doctrina sana sc̄oꝝ doctoꝝ nō assentio sibi in hoc. sed videt mihi esse a ꝑbāda doctrina huius tertie partis q̄ asserenda tanq̄ consona et cōcordans p̄ omnia doctrinis et sententijs sanctissimoꝝ q̄ famosissimorū doctoꝝ totius ecc̄ie. sicut satis declaratū est capło p̄cedenti Doctrina enī hui⁹ tertie ꝑtis intelligēda est de illa vnione extatica sicut superius dictū est in p̄mo capło De qua vnione iste magr̄ nullaz facit mentionē in epła sua Ex etiam dicit q̄ tertia ps eiusdem libri repudiāda est tanq̄ male explicata notandū est q̄ de deo meli⁹ possum⁹ cogitare q̄ loqui Conātes ergo homies sēcti de deo loqui nec valentes nisi verbis. aptioꝝib⁹ ꝟbis q̄ dicēda sūt exp̄mūt et moduz loquēdi quē vsus sc̄oꝝ patꝝ tenuit imitant. q̄ sic auctor huius libri in ista matia altissime et sūme ꝺtemplationis imitat⁹ est modū loquē di sanctoꝝ p̄m qui de hac matia locuti sūt. vtendo q̄busdā verbis nō ꝓpꝛie ꝫ transsūptiue sic ista materia exigit Secōm exigentiaz materie ꝑmones sūt expetendi. sic enī dionysius in libris suis caliginez vocat. q̄ spūs rōnales inducunt in istud interi⁹ cenaculū ꝺine claritatis. vbi clausis sensuū hostijs secretius castissimo āplexu ꝺueniūt cū dilco. et tñ maxima illustratōe ibi irradiant Silr q̄ mentē ꝺtingit rapi q̄ i sui ipi⁹ extasim ꝺduci tūc ānihilari ꝺz q̄ mēs i extasi posita sibi q̄ oib⁹ creaturis fūdit⁹ moritur inq̄ntū seipsam nesciēs sui et

oim creaturaꝝ obliuiscit Jdo de talib⁹ mētibus dicit aplus ad Colosenꝰ.iij.mortui estis et vita vra absc̄dita est cum xpo in deo Sic etiā spūs rōnales seipos ꝓdere ē oīno nō sentire semetipos q a se ipis extraniri q pene ānullari vbi tū meli⁹ secū sūt.cū sic sūt ꝙ tamē vbi sint nesciant et licet hucusqꝫ se ipos hñt.tū se mō p̄dicto ꝓdere/ rūt.Qd vtiqꝫ videt otigisse aplo cū in raptu cōstitut⁹ an in corpe vel ex corpus esset ꝓfus se asserit ignorare Scptura sacra eo spū exponēda q intelligēda est quo ꝓlata Et sic arbitror ꝙ si dicta huius ꝓpis ꝑm illū sensū dīnū et spm intelligāt quo ꝓlata sūt ꝙ in eis error nō apparebit sed mera q clara veritas relucebit Sepe sancti viri de altissima otēplatione quedā ꝓferūt que min⁹ pfecti qr penetrāt nō pnt lapsum erroris putāt Nō puto dici potuisse.qd hūc ꝓrem puto sensisse Est enim iste modus sentiēdi alien⁹ ab oīni mō vsitato sentiēdi Nā nec vsitatis vbis p̄t aliq̄ten⁹ explicari Et ideo qñ viri ꝓfecti nra instātia q inopportunitate ac charitate deuicti aliq̄d nob de tali affectione vel intelligentia tēptauerūt reuelare succūbūt verbis.vel talia verba loquūtur que nrm intellēm excedūt. Suauitas hec q deuotis mētibus in vnione intima dei ꝓpinat tā sblimis est ꝙ nec vocali nec mētali vbo ē exp̄ssibilis ꝫ sola attingibilis est expientia et ergo nō est mirū si illud qd dicit de indiciali eo mō quo dici pōt sit min⁹ gratū minus placeat min⁹ acceptet ab his qui tria nō sūt expti Et ꝗa hanc vnionē intimā et extaticā in quo spūs rōnal ꝓfecta assimilatōne oformat imagini sue increate.p̄dictus auctor conatus est explicare que tñ difficillima est ad differendū.idcirco q̄dā verba ꝓtulit que a q̄plurib⁹ nō capiunt Que tñ si recte fuerint intellecta.q ad intentionez dicentis respc̄us habeat nō errorē sed cōsuetam puto otinet veritatē Pro quoꝝ verborū pleniori intellectu hūdo sciēdū est ꝙ hec vnio extatica que ꝙsistit in āplexu vnitiuo summi boni tripliciter q sub ēplici hitudine p̄cipitur in hac vita Dliquādo eni p̄cipitur ex diuine claritatis et essentie trāsitoria visiōe et otēplatione Interdū ex diuine suauitatis prelibatoria fruitione. Interdū vero ex diuine immensitatis iocūda ammiratione Et de aliquo istoꝝ triuz modoꝝ siue de vnoq̄z puto esse intelligēda dicta tertie ptis illi⁹ libri de ornatu spiritualiuz nuptiaꝝ potissime tñ de ꝑmo mō.videlz de illa vnione q otemplatione q̄ fit in raptu Primū hoꝝ liquet in paulo qui fuit in rapta intuitiua cōtēplatione diuine eētie trāsitorie illustrat⁹ Et licet paul⁹ in illo raptu habuerit actuz btificū tñ ex ℔ nō potuit dici pfē btūs qr nō habuit statū beatificū nec etiam illum.actum modo comprehensorū puto ꝑmanenter q im

mobiliter sicut hñt beati. sed fluxi biliter et trāsitorie sic̄ lumē otinuatur in aere ad solam pñtiam solis q̄re nō debuit dici ex hoc pfce beatus Sc̄dus modus apparet in ꝓpheta dauid qui tāta dulcedie diuine suauitatis repletus fuit ꝙ tā q̄z ebrius clamauit ¶Delectatiōes in dextera tua vsq̄z in finē innuēs per hoc ꝙ mēsura et magnitudo hui⁹ suauitatis nullo ēmino vel fine poterit coartari Tertⁱ⁹ modus patebit in regina saba q̄ visa gl̄ia et magnificētia regis salomonis pre magnitudie āmirationis defecit q in extasim rapta fuit ¶De talibus mētibus verificatur illud qđ scribit̄ ysa. lx. Tūc videbis⁹ q affluxes et mirabit̄ et dilatabit̄ cor tuū qz in illo lumie thearchico tibi diuinitus influxo videbis illa q̄ nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit ⁊c. in quo excellētia illius visionis et cognitionis designat̄.

PRo ampliori vēo declaratōne illius dicti ꝙ p̄fatus magr̄ dicit ꝙ doctrina illius tertie ptis nō stat cū determinatione decretalis Sciendū est ꝙ quicūq̄z pie libz̄ alicui⁹ ecc̄iastici doctoris legit si qđ in eo q̄ dubiū et scrupulosū inuenerit. nō statim exercendo inuadit. ꝫ inspicit q discernit et retractat ex circūstantiis q ex scriptis eiusdē auctoris. q ad vltimū prius eligit ofiteri se ignorare vel nō intelligere q̄z illi erroris notā impingere nisi manifesta in eo hereſis deprehendat̄ Constat eni catholicos pres qui diuersos libros dscp̄serūt de eadē sñia nūc obscurius nunc aptius fuisse locutos. nec hoc ducit̄ ꝓ incōuenienti Varietas eni affert pulcritudinē et delectat audiētes siue legentes rara et difficilia bis delectant ait oratius poeta Sic igit̄ sepedc̄us frater Johs de Kuysbroich licet in tertia pte libi de ornatu spūalū nuptiaꝝ de illa sblimissima materia et obscurissima obscurius sit locut⁹ in alijs tā locis et libris suis vbi de eadē materia dogmatisat planius et aptius suā intentionem explanauit. Ñ in libro suo qui dr̄ de calculo vel de pfectōne filioꝝ dei ip̄e manifeste ꝓtestatur ꝙ impossibile est nos ex toto deificari nr̄amq̄z creationē in creatorem mutatos amittē. ¶Diuina eni natura sicut in se est imutabilis et inc̄uertibilis. ita nō sinit aliā naturā in se essentialit̄ conuerti Impossibile est eniz vt creatura deus vel creator efficiat̄ Verūtamē deo p mediū q sine medio vnimur p mediū videlz gr̄e sue q nr̄oꝝ operū Gr̄a eni dei mentē nr̄az irradiās docet nos veritatē. dirigitq̄z nos ad oīes v̄tutes et in eternaz dei dilectionē q amoris exercitiū veruntamē vltra has gr̄am et virtutes inter deum et nos mediantes deo etiā sine medio vnimur qñ impetu ardētis amoris excedim⁹ oē creatuz vsq̄z in ip̄as supersb̄ales dei diuitias vbi in amore cuncta transimus morientes omni consideratione in quandam inscientiā et caliginem ibi agimur et super

informamur ipo xbo ekno qđ est imago pris huic sñie oñes pres lupus noiati cõcordãt Cunqz sic deo vnimur remanet tñ in nob sci tus viuus q amor actiu⁹ Qñ abs qz scitu nro deũ videñ nõ possum⁹ nec sine amoris exercitio deo vni/ri vnitionẽqz seruare valemus Si me ignorãte toti⁹ mũdi dñs essz đo mihi prestaret solatiũ Idcirco sentiemus nos eternalit gustãtes et possidentes teste christo qui ait Hec est vita eterna vt ognoscãt te solũ verũ deũ ẽ. Sic ergo patz vitã nraz eternã osistere in discre ta siue distinctiua cognitione dei q otẽplatione dei intuitiua Ultra oia tñ hec erimus ãsi expirati sup spm siue spũ in abissali q incõphen sibili et immensa dei gloria Item spũs dei qui nob flat effluit et in/spirat vt deũ diligam⁹ q virtutes opemur nos enim ad se et in se at trahit q intrahit vt in ipo quiesca mus q eo pfruamur Et in his du obus ekna vita stat ꝙadmodum p aeris inspirationẽ et expiratiõz diastole et sistole nra vita pseue/rat mortalis Et ex his patz ꝙ nõ cõndicit decretali đa ipe ponit sic decretalis asserit btitudinẽ nram cõsistere in visione dei intuitiua et fruitione diuine essentie Preterea scio ꝙ btũs thõas de aqno clare dicit ꝙ in visione qua videt deus per eẽntiã oportet ꝙ de⁹ sit forma intellẽus nri q ãcunqz alia infor/maret illa nõ duceret nos in essen tiam dinã et ergo in ipa eẽntia di uina erit ãsi forma intellect⁹ qua intelliget Qđ quidẽ nõ oportz ita intelligi ꝙ diuina essentia sit vera forma intellẽus nri vel ꝙ ex ea et intellẽu nro efficiat vnũ simplicit sicut in naturalib⁹ ex forma et ma teria naturali. sed đa pportio di/uine eẽntie ad intellectũ nostrũ est sicut pportio forme ad materiã et ꝙ fiant vnũ ãntũ ptinet ad actuz intelligendi Et vlteri⁹ dicit ꝙ de⁹ in pria nõ tñ erit ognitio que co gnoscet ab aia sed etiã per quam aia cognoscet Ex quo ocludit ꝙ btũs Thomas fuit istius opinis ꝙ de⁹ p suã eẽntiã ẽ diungibilis in tellectui nro nõ tñ sic ãn ibi erit lu men glie mediũ qđ eleuabit intel/lectũ nrm ad hoc ꝙ possit diungi essentie increate. ꝛ ab hoc medio nõ dicit cognitio mediata. qz non cadit int cognoscentẽ et rẽ cogni/tam sed est istud qđ dat cognoscẽ ti vim cognoscẽdi Istud erit in pa tria Sed in statu vie nullus intelle ctus pure creature põt in visione dei per essentiã puenire p aliquaz dispositionẽ sibi inherentẽ. ꝛ otin/git aliqñ diuina virtute ꝙ aliq res miraculose producit in aliqđ in qđ nullo mõ põt per aliqs dispositõ nes sibi inherẽtes produci. sic ꝙ vir/go pariat et ꝙ ignis in aia cõbu/rat Et similiter potest miraculose fieri ꝙ diuina virtute aliquis intel/lectus creatus nõ habens nisi dis positiones vie eleuetur ad viden/dum deum per essentiã. nec tamẽ ex tali visione dicit btũs simplicit

Defensio Johis de Coenhausa doctoꝛ

ꝛ ꝑm quid tm̃ q̃ntũ cõicat in actu beati. Puto q hec dicta bti thõe ꝓbabiliꝫ sustineri pñt absq; picko heresis et pĩudicio fidei Insup ꝑ dictus magr̃ dicit q nullus theologoꝛ vnq; talem modũ btitudinis posuẽit q̃lis ab isto auctoꝛe explicat videlicet q aia tũc desinit esse in illa existentia quaz ꝓus habuit in ꝓꝛio genere q ouertiꝫ seu transformat et absoꝛbetur inesse diuinũ q in illud esse ideale defluit qđ habuit ab eterno in cẽntia diuina Ꝓꝛo cui⁹ dicti euidẽtia est cõsideranduꝫ q q̃ aliq; scꝛ̃tura est mystica q obscura tũc obseruãdũ est q interꝛ̃tatio fiat ꝑm intentõnem dicẽtis Nihil est eni ita bene dictũ qđ nõ possit male interꝛ̃tãdo et narrãdo depuari Fateoꝛ ergo verũ esse q nullus doctoꝛmodũ btitudinis ponit ꝑm quem iste magr̃ sua ẏba intelligit et recipit. Ꝓz nequaq; arbitroꝛ auctoꝛẽ huius libri ita despipuisse q ipe sic sentiret sic iste magr̃ sibi imponit nec illũ sensũ verba sua ꝓtendũt si diligẽter inspiciant̃.sed potius sic intelligẽda sunt.q mens dulcedine verbi diuini illecta rapiꝫ.q illabiꝫ a se ipa vt verbo fruaꝫ Illicq; ibi nosmet ipos excedim⁹ in caligine et in mõi carentiã inscrutabilẽ ibi nos de⁹ ex nobis ipis trahit trãsformat et deglutit in ipam ꝓfundissimã đinitatis trãquillitatez in ipam sui supessentiã et sui spiritus vnitatẽ amori.q; absoꝛptõez vbi vi amoꝛis extatici assequmur illam

deiformitatẽ et deiformitatẽ quam ꝑm rõem idealẽ habuim⁹ ab eẽno in mẽte diuina ibiq; vnũ effecti sumus cũ deo Hec vnitas nõ intelligẽda ꝑm identitatez realis existentie.sed ꝑm q̃ndã deformitatis et trãsformatiõis similitudinẽ Neq; q; ergo estimandũ est ꝓfatũ frem Johez de Ruysbroec fuisse istius opinionis vel erroꝛis q voluisset asserere sm̃ rõnalem in beatifico vniri đine eẽntie per transformationẽ eẽntialem in identitatẽ đine nature.aut q nõ sit nẽariũ q potentia intellectiua creata sit eleuata per habitũ supnaturalẽ lumis glie ad eliciendũ actũ beate visionis Sed ita videꝫ sape q ꝺa ipe deus ꝓpter sũmã eius simplicitatem menti illabiꝫ ido ꝺgnoscem⁹ eũ in seipso obiectiue et etiaz per se ipz repñtatiue vt ly i ipo excludit mediatione speciei ꝺa in patꝛa deus absq; specie q similitudine cognoscetur.et ly per ipsum excludat mediationẽ luminis extranei diuinã essentiã repsentantis quia eẽntia diuina in suo ꝓꝛio lumine videbiꝫ Nõ eni requiriꝫ aliud lumẽ deforis ab essentia.sicut lumen solis requiriꝫ ad videndũ colores et reꝛ species quas in tenebris videre nõ possumus.sed per hoc nõ vult dicere quin actu nro creato ipm deũ cognoscamus q per ons oportz q ipa potẽtia intellectiua sit per habituũ supnaturalẽ totaliter pertingere vt possit ꝓtingere ad istud obiectũ finitũ ad quod

er se ptingere non pōt. Et qz in visione beatifica ipm visum nō videt p similitudinē sed p essentiaz efficit quodāmō intra vidētē. Et ꝟ aūt ip̄m visum receptum est intra videntē vnit sibi ip̄m vidētē. vt fiat quasi quedā penetratio mutua per amorem sicut dr Joh̄. tertio. Qui manet in caritate in deo manet et deus in eo. Ad vnionem aūt maxime ducentis sequit delectatio sūma et in hoc pficit nostra felicitas Ex quo patz q̄ gaudiū fruitionis in actu diuine visionis quo videtur diuina essentia nude in se ipa incohatur. sed in dilectiōe et amplexu vnitiuo et gustu affectuali diuine dulcedinis pficit et dsummat Quāuis cm̄ fruitio nō sit sine visione. pfectio est tm̄ in dilectione. Sicut cm̄ hic pfectius est diligere q̄z agnoscere sic et ibi. Intellect⁹ noster implebit letitia visionis sed affect⁹ noster implebit letitia dilectionis cui ducnit cōire et transformare. Ad gaudiū beatitudinis tria ocurrūt. pfecta visio. plena cōprehensio. inhesio amoris consūmati. Et in isto stat tota summa doctoꝝ fratris Johannis de ruysbroch ocernentiū presentē materiā. Unde sicut ex ipis dictis manifeste colligi et elici potest ipe ponit beatitudinē nostram dsistere in distinctiua siue discretiua cognitione et dcemplatione dei intuitiua. et hanc vocat beatitudinē actualez q̄ in fruitione dei quiescitiua vbi aia igne diuini amoris resoluta liq̄scit et deficit a se ipa q̄ spoliata omniū viriū suaꝝ ꝓpria et naturali actiuitate mentalē simplicitatē induit et imaginis increate assequit assimilationē. Gaudiū fruitionis est tante magnitudinis et tam indicibilis suauitatis q̄ mens beata vel huma/na plene oprehendere non pōt. sed tota absorbet ex plenitudine illius gaudij sicut stilla aque absorbet a vino forti vt dicit Bern̄. Et istū gustū fruitionis omnes vires anime indicibili gaudio absorbent q̄ hāc inhesionē q̄ amplexū mellifluū indissolubilis caritatis et absorptionē abyssabilē amoris vbi aia inabissatur et totaliter in deū trāsit q̄ trās format appellat beatitudinē essentialem. qz ibi aia omniū viriū suaruz actiuitate spoliat et vtit sola consolatione diuine suauitatis. Ibi inq̄t in pace in id ip̄m dormit et requiescit. dormit in quietatione plena intellect⁹. requiescit in plena satietiōe affect⁹. Et sic ptz q̄ sensus ei⁹ est verissim⁹ nec discrepat a sententia sanctoꝝ patruz. Et si est aliquis error in dictis suis ille solum stat in quid nominis. nomina aūt sunt ad placitum. et ideo talis error non est magni ponderis. Q̄ autem dicitur q̄ ad fruitionem spectat plena cōprehensio hoc nō est sic intelligēdū q̄ beati oph̄endūt totaliter ip̄m deū ꝑm omnem modū quo est ognoscibilis. talis cm̄ modus cōprehensionis diuine nature est impossibilis omni creature vt ptz Job̄is primo

vbi dicit deū nemo vidit vnq̄. Sz iste modꝰ cōprehensionis attendit quantū ad immediationē ognitionis de qua supiꝰ dictū est. qr beati verbū eternū et oia alia in se ipo q̄ p ipm cōprehendēt et cognoscent Juxta illud ps. In lumine tuo videbim⁹ lumē hoc est te ipm qui es lumen subsistens dicit Augustinꝰ

REstat nūc vlteriꝰ vidē qualiter sane intelligenda sūt illa dicta frīs Johis de Ruysbroech q̄ dñs cancellariꝰ in epla iudicat esse repudiāda tanq̄ erronea vel male explicata quoꝝ pmū est istud quo dr. Perdit aia contēplantis in esse tali diuino abissali. ita q̄ nō sit repibilis ab aliqua creatura hoc vez est si sane intelligat Sic quippe intelligendū est q̄ in h̄ gradu otēplatiōis qm̄ mens rapit in diuini luminis abyssū omniū exterioꝝ obliuiscit. nescit qz penitꝰ se ipaz se ipm exuit et diuinuz induit quendā affectū et supmundanū tota qz transit in deū suū et i aliā gloriā quā creatura sub esse creaturali nō attingit. qr in tali statu esse suum creatuz et sue nature hō excedit. et sub esse diuine gr̄e ita sublimit dine substātie vnit q̄ oēs vires et potētie rationales sup se eleuant q̄ in diuinā claritatē trāsformant. et sic nō est repibilis ibi ab aliq̄ creatura Sup intellectū em̄ et mentē ibidem deū ognoscit. Intellectꝰ em̄ noster et sensus corpozeꝰ intra terminos creature exercent nec etiā intellectꝰ excedit ens aut speculū. Unitio āt excedit sublimiꝰ intellectū theoricū q̄z intellectꝰ imaginatōez vel sensū Mēs em̄ i hac vniōe dina q̄ extatica trāscēdit oēz creaturā et se ipaz et omnē actū viriū apphēsiuaꝝ. Et p tāto dr q̄ nō est repibilis ab creatura. Ad hāc abstractiōez diony siꝰ inuitabat tymotheū in mystica theologl. dicēs. Tu āt amice tymothee circa mysticas visiones fortiotritōe et sensus reliq̄ q̄ intellectuales opatōes et oia sensibilia q̄ intelligibilia et oia existētia q̄ nō existentia Et sicut est possibile ignote dsurge ad eiꝰ vnitionē q̄ est sup omnez sbaz et cognitionez. etem̄ excessus tui ipiꝰ ab oīi irretētibili et absoluto mūde ad supsbalez dinaꝝ tenebraꝝ radiū sursū agēis. vide āt vt nullꝰ indoctoꝝ hec audiat Jn hoc vbo dion̄. sapia summa includit q̄ culmē totiꝰ pfectōis vt possibile ē via et pfūditas librozū dion̄. ario/pagite. Qō ptēa subiūgit q̄ intentio auctoris pfati videt esse q̄ aia desinit esse in illa existētia quā pus habuit claret ex sup dictis q̄ intentio auctoris talis nō fuit q̄lis exp mit a pdicto mgro. ꝫ ex abūdanti licet non incōuenienter possumꝰ dicere q̄ intētio auctoris talis est q̄ excellentia rationalis creature in hoc perficitur et consūmatur quādo consurrectione amoris extatici in illud principium reuertitur vnde primozdialit exiuit. q̄ qñ aia intrat

in istud diuinitatis arcanū et in illud intime quietis secretū. tunc nō oportet q̄ ibi fiat corpis q̄ anime dissolutio. sed in hmōi trāsformatione aia diuidit̄ a spū per hunc modus vt qđ aiale corpulentū et fetulētū est deorsū remaneat Spiritus aūt q̄ qđ spūale est ad sūma euolet q̄ vsq; ad speculationē diuine glie sublimet̄ et in eandē imaginem transformet̄ Nihil in creaturis vt dicit Richardus in libro de exterminatione mali hac diuisiōe mirabilius cernit̄ vbi istud qđ est eēntialiter vnū atq; indiuiduū in se ipm in q̄ndā portionē diuidit̄ neq; in homie vno alia est eēntia et⁹ spūs atq; alia eius aia ꝙ vna eađ q; substātia simplicis nature Non eni in hoc gemio vocabulo gemina substantia intelligit̄ sed tm̄ ad distinctionē ponitur gemina portio eiusdē essentie Jm̄ superior p ipm. alia inferior per aiam designatur Jm̄ pro planiori intellectu istorū hm̄do est cōsiderandū q̄ spūs nr̄ q̄q; in tm̄ a corpe et aia diuidit̄ vt spūs in spū et asserat̄ et q̄que spūs sup̄ ipm esse dicat̄. et q̄que spūs sine spū esse credat̄ Primum patet in Jobe qui de se ipso dicit Apoc. p̄mo. Ego fui in spū dñico die Qđ exponens haymo super apocalipsim dicit sic Jobes sic in spū fuit q̄ tm̄ ipam carnē fūditus nō deseruit sed spūi eēnitatis ips eius adhesit q̄ a spū docēte assumptus fuit spūs docēdus. ideo taz mirabilia q̄ pfūda vidit Richardus aūt exponēs idē verbū dicit sic an hoc est ipm in spiritū esse semet ipm intra se ipm totū colligē et ea q̄ circa carnē seu etiā in carne gerūtur interim penit⁹ ignorare Scđm liquet in petro de q̄ in actibus ca. xx̄j. dicit Et petr⁹ ad se reuersus dixit ⁊c. Quod exponens Richard⁹ libro. ij. de otēplatione hoc sane nō insipienē dicit q̄ petrus lōge sup̄ hoiem fuerit. qz longe a semet ipo et sup̄ semet ipm recessit Alioq̄n nō erat a quo ad se reuerteret̄ hoc idez oñdit hugo sup̄ septimū hierarchie dicēs Actum amoris est cum oīa trāscendendo despicit Superfluidū autē amoris est cū etiā semet ipm otemplando relinq̄t. et in otēplatōe dilecti se despicit q̄ miro mō fit vt p dilectiōis ignē in illū sustollit̄ qui est sup̄ se et p vim amoris expellit̄ et exeat a se nec se cogitat dū deū solum amat Tertiū appebit in regina saba. de qua legit̄. iij. Regū iij. ca. q̄ regina saba vidēs sapiētiā salomonis et domū et hitacka et ordinē ministrantiū non hēbat vltra ipm Qđ exponēs Richar. lib. v. de cōtēplatione ca. xx̄j. recte nōne dr̄ spūs se ipm nō hr̄e. qñ incipit a se ipo oino deficē et a suo esse in supmūdanū quendā et vē plus q̄z humanū statum trāsire in mirabili trāsfiguratione spūs ille ab humano videat̄ in dīnū deficē ita vt ipe iam nō ipe eo duntaxat tēpe quo dño incipit alt⁹ inherē Qui aūt adheret deo vn⁹ spūs ē

Et sic totū in istud diuinitatis arcanū intrat clamās cū ps. defecit in salutare tuum aia mea hec ille. Isto habito ⁊ intellecto facillime oīa illa dicta hui⁹ tertie ptis de nuptijs intelligunt ⁊ exponūt Ex isto patz facillime intellect⁹ clausule illius q̄ subiungit In ipa q̄dem sui vacuitate p fruitiuū amoꝛē ips poit semet ipm deiqz claritatē nullo int̄mediāte suscipit Eps semet ipm pro tāto dr̄ ꝓcere. qz in tali statu vbi spūs human⁹ in tm̄ amoris feruoꝛē sup se rapit vt merito sine spū esse dicat. fcus est tāquaz vas ꝓditū. eo ꝙ semet ipm nō sētit ꝛ penit⁹ a se ipo exinanit absoꝛbetur et deficit. luce clari⁹ constat ꝙ ogrue dr̄ ꝙ regina saba spiritū suū ꝓdidit q̄ vltra spm nō hēbat. Sic sit paul⁹ ouenient dicit spm suū ꝓdidisse qñ in raptu cōstitut⁹ vtr in coꝛpe vel ex̄ coꝛp⁹ eēt ignorauit. Qñ aūt mēs humana hunc supmū verticē to ē mentis excessū attigerit tūc dei claritatē nullo intermediāte suscipit qz ab omnib⁹ imaginib⁹ et simbolis absolut et ab oīnibus opationib⁹ oim virtū apphensiuaꝝ tā inferioꝛū q̄z superioꝛ ociat atqz supsbalem radiuz dine luciditatis ducit remoto oi velamine et imediate deo vnitur. sicqz dei claritatē nullo intermediāte suscipit Istud autē qđ dicit ac sine intermissione ipe fit ea claritat. q̄m accipit satis claret ex ꝓdictis nō sit intelligendū et q̄lit doctoꝛes sācti idē sentiūt Jñ in epla in ferius annōta sic habet. Hac hoꝛa incensi sicut aq̄ gutta vniat infusa multo vino Sic ista efficit lux in dño optimata in optimo Opti ma quippe ac omps efficit. qñ in optimū ac in oipotentē tota trasf̄citur Cui satis cōcoꝛdat sup septimū āgelice hierarchie dicēs Contēplatio est deifica siitudo q̄a dū p eā illumiati lucētes fiūt q̄dāmō ipius luminis lucētis siitudinē accipiūt Quō eni aer solis luce pfusus in eandē transformat luminis claritatē adeo vt nō tam illumina tus q̄z ipm lumē esse videat Et sic ferrū in ipm ignē missū magis efficitur ignis q̄z ignitū Sic viri pfecti charitate indui siue imbui charitas vident poti⁹ vt emphatice loquar q̄z charitate succensi Induimini ergo dñm sicut aer lucē sicut ferrū ignē. et eritis lux in dño Sic enim ferrū inflāmatū accipit in se foꝛmam ignis et dat se totū et nō ptem et eripit se sibi remanēdo in se sbaliter inflāmatū ita aia vnita deo p ignē dini amoris q̄si totam dat se et mittit se in deū et in deuz trāsfoꝛta ñ mutata substātia ꝓpria transfoꝛt se totā in deo amoē qui est vita sua et p amoꝛē fit q̄si tota dina Naturale nāqz est qñcūqz aliquod transfoꝛtur in aliud istud accipiat ꝓprietates et ꝺoitōnes illi⁹ nature in quā trāsformat Sic igit mēs deuota cū i lumē thearchicū transfoꝛtur fit q̄dammō claritas quā accipit Itē qđ sequit dependetqz nr̄m esse creatū ab esse cr̄no

et ꝑm essentialē existentiā vnū cuz illo est/sic accipiendus est. ꝙ menti nr̄e diuina eēntia realiter et p̄ntialiter cōicatur. Ubiqz totus est deꝰ per exñtiā sed nō in singulis eq̄liē ꝑ efficientiā. Et licz ex toto se vbiqz opetur tñ nō totū qđ potentie sue est vbiqz imo potiꝰ nusqz opat. Ñ qz ꝑncipiū ē diuine nature rebꝰ illabi et eoꝝ intimis amorari q ꝑ sui illapsū cōseruare rerū naturas ne deciđāt in nō esse. idcirco dicit ꝙ nr̄m esse creatū dependet ab eē ēno. iuxta illud qđ pb̄us dicit in lib̄ de celo et mūdo. Ab hoc q̄dez ente scz deo dep̄ēdet celū et terra. Et qz ex nat̄e sue ꝑncipietate opetur ipsi deo vt inhabitet in intimo aie ratōnalis. ꝓpter qđ dicit Augl. tu intimior intimo meo ꝓpterea dicit ꝙ esse nr̄m creatū ꝑm eēntialē existentiā vnū cuz illo est. diuerse ſbe sūt spūs dei et sp̄s homis et ergo spūs hois nō est ita vnus cū spū dei sicut filiꝰ cū p̄re vnus est deus deo qz illapsu sue p̄ntialitatis inhabitat aiam rōnalē quā inē oia creata imagine sua insigniuit. penes quā imaginē transformat̄ ēnitati p̄sonaꝝ q ꝑticipabilis est diuine nature et beatitudinis illiꝰ. ido dicit ꝙ esse nr̄m creatuz ꝑm essentialē exñtiam vnū cuz illo est. Deꝰ eni scis suis triplicē vnionē ēbuit scilz nature gr̄e et gl̄ie. Et de hac vnione naturali ꝑ quā deꝰ cōmoratur in intimo anime rōnalis dictum istud est intelligendū. Quando aūt illō sit accipiēdū. Uniuersi q̄z sup̄ sui creationē in vite otempla/tiue altitudine sublimati vnū sunt cuz hac deifica claritate. imo ipsa claritas ip̄i sūt. atqz in eo quo vident q qđ vidēt lumine idez fiūt. satis patet ex p̄dictis q spēaliē ex his q̄ dicta sūt in illa claulula. Ne sine intermissione fit ipsa claritas quā accipit. Nō enim vult auctor iste dicere ꝙ spūs adhercs deo ꝑ amplexū vnitiuū q supza se raptꝰ virtute extatici amoris ꝙ fiat vnꝰ vel idē cū deo simplicit substantie identitate qz hoc est impossibile ꝛ fit vnus cū deo transfōrtionis similitudine gr̄eqz et btitudinis p/ticipatōne feruidi amoris āplexu et inhesione. Et hoc satis innuit in his v̄bis que postea subiūgit vniuersi deuoti spūs vnū cū deo ꝓfūdo amoris defluuio sūt effecti nō quōlibet quidē vnū ꝛ id ip̄m qđ ē ipa in se essentia dei. eo mō quem deifica beatitudo req̄rit. Et istud idē multi sācti doctores dixerunt scz btūs dionysius. bernar. hugo sicut patet ex sup̄ allegatis. Sicut in ipsa btissima ēnitate a p̄re filiꝰ egredit̄ ab vtroqz spūs scūs āor verus ꝓcedēs onectit p̄rez q filiū sic a fonte bonitatis supne sapientia vnitiua ꝓcedēs menti deuote illapsa tāta vnione ip̄am onectit spūi in tāto vt mereat̄ vt vnuz dicatur eē cū ipo. Hāc vnitatez petebat xp̄us cuz dicebat. Rogo p̄r vt ip̄i vnū sint sicut ego q tu vnuz

Defensio Jo. de
sumas. pinde his verbis q̄ sequū
tur. videt insup sentiūt et inuenīūt
per hoc deificū lumē se ꝑm esse vi/
tamqz suā increatā eandē foē sim
plicem diuinitatis abyssum satis
mihi ocozdare videt sñia sācti au/
gustini in vi. lib cōfessionū vbi di
cit Inde āmonitus redire ad me
ipm intraui in intima mea duce te
et potui qm̄ fact⁹ es adiutoz me⁹
et intraui q vidi q̄licūqz oculo aie
mee supᵖ eundē oculū aie mee supᵖ
mentē meā lucē dñi incōmutabilē
nec ita erat supᵖ mentē meaz sicut
oleū supza aquā. nec sicut celū supᵖ
terraz ꝫ supioz qz ipe fecit me et
ego inferioz qz factus sum ab ea
Qui nouit veritatē nouit eam. no
uit eternitatē charitas nouit eā Ad
cui⁹ euidentiā est sciendū q create
ꝑexistūt in mente dina siue in deo
simplicit et vnice et hoc q̄ntuz ad
tria exēplaria ꝑm rōnem distincta
Primo ꝑexistūt creature in diuina
eēntia ꝑm rōnes suas pfectiōales
q qz oēs pfectiones sunt in deo
vnitissime ideo sic sub oīmoda di
stinctione in eēntia ꝑexistūt dina
essentialit potētialiter et casualit.
Secdo ꝑexistūt in mēte pꝛna ozigi
nalit ꝑm rōnes suas ydeales q iō
ibi puto apparet creaturaꝝ distin
ctio ꝑm rōem intelligēdi Tertō ꝑ/
existūt in vbo etno tanqz in exem
plari ꝓprio q̄ntū ad rōes suas fa
ctiuas et exēplares. et ideo ibi ap
parent similitudines rez sub distin/
ctione pfecta Est aūt intelligēdū
q cū creatura dr in deo ꝑexistere
schonhausa dictoꝛ
ꝑm similitudinē suā exemplarē non ē
intelligendū q illa similitudo sit ali/
qd additū eēntie. qz sic aliqd acci
dens caderet in deū Sed illa simi
litudo est realit ipa dina essentia q
ipm verbū intellectū tñ cū hitudi
ne put est imitabile q pticipabile
a creatura Vult ergo auctoz in
vbis ꝑtactis dicere q qñ mēs rō
nalis rapit in dine lucis abyssū q
supᵖ se eleuat. statim deum sentit et
inuenit q expimentali suauitate de
gustat. q ipa creatura nō ē aliud
in deo ꝑm suū ydeale q̄z ipa crea/
trix eēntia put dicit Anselm⁹ Poz
ro illud vltimū dēm qd sepedict⁹
magr̄ censet calūniandū et repzo
bandū videlz Illic spūs est supza
semet ipm translatus et deo viuifi
catus gustās vadens qz in vnita/
te viuit de abyssus in qua sese ꝫz eē
suū increatū possidet immēsas di
uitias q̄ ipemet est iurta eū mod
quo eas de⁹ gustat et videt. non
discrepat a veritate si recte intelli/
gatur q pie interptetur Intellect⁹
enim hoꝛ verboꝝ talis est q qñ
spōsus celestis introducit sponsā
suā in cellā vinariā id ē abyssū sue
dulcedinis ei ocdit degustaē tūc
ple⁹ gaudiū et pfca delectatio spō
se id est menti deuote ꝓpinanť ex
q̄bus totū debitū ei⁹ pfecte q̄e
tatur. qz tūc introducit in gaudi/
um dñi sui. et in cubiculū genitcis
sue qd nihil aliud est q̄z ipa dina
eēntia sub rōne obiecti beatifici q
vt exēplar q ydea rōnalis create
qz vt sic habet mentē rōnalē ꝓpie

quietare et tūc assequī vbertatez et affluentiā diuine gr̄e a qua ois sacietas et gr̄e fecūditas in aiam diriuaī qz in claritatez verbi d̄ni trāsf̄orta deificaī. vbi gustat imē/sas diuitias q̄ ipemet est. qm̄ q̄dē aia infinitatē illi⁹ gaudij nō com/p̄hendit. sed tm̄ beatificā eius idem titatē raptim apprehendit. iuxt mo dū sup̄ expositū Istud maxime fit in raptu Pro declaratione autē il lius dicti qđ subiūgitur gustans⁊ videns immēsas diuitias iuxta eū modū quo eas de⁹ gustat et vidz est diligenī aduertendū q̄ verbū eternū est q̄dā refectio mentalis⁊ q̄dā gaudiū intellectuale ipsoz angeloz et oim beatorū qui pari voto et cōcordia plene possident oēm thesauz celestis sapie⁊ boni tatis d̄ne. qui de torrente diuine voluptatis cōtinue potanī. et ab vbēt̄ate suauitatis in ea degustāt puritate obiectiua qua de⁹ fruiī in se ip̄o ideo dicit q̄ gustāt et vi/dent immēsas diuitias iuxta eum modū quo eas de⁹ gustat⁊ vidz Ut aūt finē loquēdi faciā⁊ textū cū glosa proferā. cōclusio finalis oim p̄dictoz⁊ explanatio p̄clara dictorū illi⁹ tertie p̄tis de ornatu spūaliū nuptiaz stat in isto q̄ sci iuxta vaticiniū ysaie p̄phē in terra sua duplicia possidebūt qz sācti in patria dupliciter reficientur⁊ bea tificabunī hoc modo. q̄a vires et potētie rōnales ad imaginē perti nētes scz mēoria intelligētia⁊ vo luntas bibent de fonte viuo in ea puritate obiectiue sicut de⁹ sua fō tali bonitate fruiī in se ipso. et iste cedē vires saciabunī⁊ inebriabū tur et hoc eēntialiter gaudio frui/tionis et gustu intellectuali diuine dulcedinis vbi p̄ efficaciā d̄ni lu minis absorpte in d̄ne suauitatis degustatione et āplexu et inhesio/ne dīūmati amoris sopienī. et req̄ escent ab oñi opatione intellc̄ua/li: et sic iste vires semp erūt actiue⁊ operose cū hoc q̄escētes⁊ ocio/se semp famelice semp saturate di uersis tm̄ respectib⁹ Istud donū q̄/busdā sanctis licet paucissimis cō cediī in hac vita. sic paulo datum fuit in raptu. ꝫ hoc nō fixe nō im/mobiliī sed raptim trāsitorie⁊ flu xibiliter sic sup̄ dictū est Isti⁹ opi/nionis fuit auctor isti⁹ libri de or/natu spūaliū nuptiarū et eiusdem opionis arbitror fuisse beatū dio nysium sicut patz inspicienti libri suū de mystica theologia. et huic opinioni ego adhereo ꝫ nō p̄tina citer Si q̄d eni hic dictū videī q̄d appeat repugnaē veritatibus ar/ticuloz fidei. hoc totuz reuoco et correctioni scē mr̄is eccie in q̄ r̄ps suā sc̄issimā auc̄tatē trāsfundit me⁊ quicq̄d hic dictū est sūmitto Ad extremū ꝫ infero q̄ magna intelli gendi est expientia put sci testan tur Et ille optime vitatem iudicij nouit qui eā nō audiendo soluz ꝫ gustando et faciēdo didicit Qui eniz vitati vnit⁹ est ex ipa vnione bñ nouit q̄ bñ sentit. q̄uis eū mul ti corripiant tanq̄ꝫ mentis excessū

passum In tali ergo materia que solū per expientiā et gustū cognoscitur. magis est credēdū his qui notitia expimentali hec gustauerūt qz his qui solo lumie intellectus q lrārū studio pollēt Hec aūt sapia vnitiua et anagogica que omnez rōnis apphensionē trāscēdit sola diuina immissione pcipit. que non tm affectū sup se erigit q amoē extatico sponso altissimo creaturaz pfecte vnit z insup in tm eleuat intellectū vt multo plus omi pzudētia q ognitione diuinis fulgoribꝰ illustret qz aliquo ingenij exercitō valeat obtineri Et ergo nō videt mihi recte sapere qui nolunt q alī quis de dīnis sciētijs disserat nisi fuerit phicis et naīalibus sciētijs pditus et imbutꝰ Incōgruū enim videt in tm nature deferre studio artis q sollercie hoim q plus possint hoibus afferre qz gra q repēte agit. subito impmit. infallibilit docet. et inhesitanter facit existere mētes in his que docet. q luce clarius que alijs vident obscura demōstrat Ipa eni sapia et scia que sola sancti spūs influxione pcipit certissima q amātissima cōpbat. qr sine omi dubitatione q opione pcedit et oēm alteriꝰ discipline leuitatē excedit Ideanc doctrinaz p clare sapie sibi soli increata sapia reseruaē voluit vt sciat omis mortalis creatura q ē doctor in celo qui solā verā sapientiā sol electis scholaribꝰ per celestes emissiones et sue claritatis radios māifestat q oēs mūdi sapiētes cōfutet. cū simplex vetula vel idiota ad istiꝰ sapiētie vnitiue surrectionē pfce possit attingere quaz nulla phica scientia vel mōzlis industria appēhēdit Que melius intelligimꝰ melius pferimus Spūalis oia dīju dicat. et ipe a nemine iudicat Patet ergo ex his quō sāctissimi q excellentissimi doctores qui in vtraqz specie cōtēplationis pfecti fuerunt eadē docuerūt et senserūt que tertia pars libri de ornatu spūalium nuptiarū dogmatisat licet forte sub alijs verbis Nō aūt refert diuersitas narrationis vbi eadez res narrat sicut dicit btūs Augꝰ. Et ego pdicta doctrina nō ē abhorrtienda et eliminānda. z vbiqz sustineri pōt absqz piculo erroris tanqz osona et cōformis sanctorū patrū traditionibꝰ vñ ēa verba huiꝰ libri ex feruido affectu et vigore dilectionis plata sūt. nō sūt recipienda pm sensū quē pm sonū vocis vident facē z pm sensū p quo fiūt. intelligēda sūt et interptāda et pm matiam subiectā sermones eius expetēdi Ista sunt spūalia et mystica et ideo solis spūalibꝰ sunt opanda et cōicanda. nec hmōi in scholis sūt tractāda Sed esto q sepedictꝰ auctor in aliqbus forte nō ita dixisset sicut aliquī vellēt. vl qm melius vel verius dici quisset. que cura de hoc! In opusculi tractatorū multa corrigēda inueniun

tur Si ad obiectionē alicuius tractatus sufficeret aliqō dictū in eo corrigendū. pauci tractat⁹ recipiē di essent Negare nō possū nec debeo ait Aug⁹. sicut in ipis moꝛib⁹ meis. ita multa esse in tam multis opusculis meis que pñt iusto iudicio et nulla temeritate culpari Itē idez noli meis lr̄is quasi canōicis scripturis inseruire. sed in illis q qō nō credebas incūctanter tibi inuenidū crede. in istis aūt qō certū hēbas nisi certū vel certe intellexeris noli firmiter tenere Non enim par auctoꝛitas scripture canōice debeť et earū expositionib⁹ In oibus bene agere et in nullo deuiare nō est humānitatis ꝫ deitatis Estimo tñ q doctrina eius q̄ntum ad intellectū suū in paucis calumniā patiatur licet forte quedā plani⁹ et irrepḥensibilius potuiss̄ dixisse Hec dca sufficiant otra eos q̄ doctrinā p̄dicti viri videnť calūniari sub coꝛrectione tñ semp meli⁹ sentientiū. ¶ Sz dicet aliq̄s q̄s ē iste qui ausus est os suū ponere in celum et respōdere dño Cācellario parisiensi discretissimo q eruditissimo ꝛiꝛo? Fateoꝛ charissime q ego sum minim⁹ clericoꝛū et religioso/rum qui nō sum dignus vt soluaꝫ coꝛrigiam calciamentoꝛ dñi mei Cācellarij qui incōp̄abiliter vita moꝛib⁹ et scientijs me p̄cellit Proꝛestoꝛ tñ q nō ostentationis gr̄a nec temeritatis motus audacia p̄ sūpsi rñdere obiectionib⁹ tāti viri Sed duo sunt que me mouerūt et incitauerunt ad scribēdū ista Primū est quia emulatoꝛ existens paterne traditionis et zelum gerēs pro doctrina p̄ris nō potui patiēter sustinere vt ille liber quem per spiritū sanctū spero fuisse opilatū vilipenderet abḥceret et cōtēptui haberetur Scōm est quia ānuens pñs p̄cibus et desideriis fr̄is bartholomei qui instanter put q̄busdam referētibus intelleꝛi rogauit sibi intellectū verboꝛ illius tertie partis libꝛi de oꝛnatu spiritualiū nuptiarū erponi et reserari institi et laboꝛaui inquantū potui dicta tertie partis p̄fati libꝛi explanare et ad quē intellectū essent capiēda enodare Sed scripsi vt debui approba tu et tui Si vero non vt debui ignosce x̄pe tu et tui Amen

Explicit libellus Job. de schoenhouia in quo defendit dicta fr̄is Jobis Ruysbroich otra magr̄m Jobem Gerson Cancellariū Parisiensem.

Gerson cõtra

Epistola magistri Joh de Gersonno ad frez Bartholomeũ Carthusieñ contra predictã defensionem.

Gratia tibi et par vir exẽplo Job simplexq̃ rectus et timẽs deũ Oblata ẽ mihi nuper sic nosti grandis epla tendẽs saluare modos locutionum positos in tertia pte tractat⁹ cuiusdã intitulati de ornatu spiritualiũ nuptiarũ Quos ego modos alias p catholice veritatis sinceritate seruãda apud animos min⁹ instructorũ oñdi per epl̃am tibi directã nõ esse seruãdos Sed q̃d agim⁹? Quo nos inter tot occupationes vertim⁹? Itaq̃ faciendi plures libros vel epl̃as. arguendo vel replicando. nullus est finis. Stem⁹ igit infra limites epl̃e p̃me. et per ꝺsiderationes aliq̃s. facili plano q̃z stilo sumptas. ex eadẽ iustificatio sua monstretur.

Nobis ad certã regulã lon qui fas ẽ posita est illic sẽtentiosissima hec. Rissima q̃z augustini sñia que tollit barbaram ꝺfusionẽ linguaꝝ a sacra doctrina nam qualis altera esset efficacior via p̃hibẽdi edificationez turris dauitice in bonũ. q̃z si fieret nominũ vel t̃minoꝝ pro libito cuiuslibet variatio Nõ eni tũc intelligeret vn⁹ alterũ. sed in quadã babilonis ꝺfusione laberemur Non ergo sufficiẽter excusat auctor tractatus illi⁹ per suũ defensorez qui sic ait Et si sit aliq̃s error in dctis suis ille solũ stat in quid nois. nomina aũt sũt ad placitũ. et ideo talis error non est magni ponderis Si eniz sancti doctores vt Aug⁹ et hiero. admisissẽt modos loq̃ẽdi hereticoꝝ p̃tin⁹ habuissent pacem cũ eis sed malaz pacẽ Noter rñsio magni basilij in casu simili q̃ noluit nec in solo verbo quidẽ deuiare p̃fitendo catholicã vitatez Sic nec hiero⁹ de vbo isto omousion. sic alij sine numero. Fuit q̃dã tpe meo scot⁹ qui rñdendo dicebat p̃rem esse causa filij. hoc dicebat id est p̃ p̃ducit filiũ Coact⁹ est statim reuocare dictuz suũ nec expositio sua quõlibet admissa est q̃uis esset ad intellectũ suũ et expressionem verissima

Modus loquẽdi doctorũ si reperiatur im̃p̃rius et parabolicus et inusitat⁹ aut figuratiu⁹ extẽdi vel in vsum trahi nõ debet sed ad sensũ p̃priũ et nõ figuratiuũ reuerẽter exponi Alioquin frustra eẽnt doctoẽs in theologia ostituti p̃ncipalit ad h̃ officiũ elucidãdi sacram scripturã quã magl. atz magl. alit agẽdo ꝺfũderent vñ si quis ad vim vocis sustinere vellet q⁹ de⁹ ad liberãdũ suscepturus hominem non horruisti vginis vteꝝ vtiq̃ erroris re⁹ eẽt

Tolerent igitur patiēter homies inferiozis gradus et scie.si dicta eoz queranē ad ꝓpriū vsum coartari nō in ꝓnicie doctrine catholice dilatari ībac ꝺsideratōne ꝓmotos existimo doctoēs nouissimos thomā bonauenturā alexanꝺruz de halis et similes dū omisso oñi ꝟboꝝ ornatu tradiderūt theologiaz per q̄stiones vt sub certis regulis et sub p̄scisa verboꝝ forma tutissimā hr̄emus theologiā tam practicā q̄z speculatiuā reducēꝺo doctozes oñes ꝓzes ad vnā securam q̄z locutionis ꝓprietatem

Quicuiq̄z in sua arte perito credendū est hec est ratio cur doctoꝛibꝰ in sac̄ theologia exercitatis dat auctas inē/ ptanꝺi doctrinaliter sacraz scꝑturam qꝺ maxime habet fieri in scolis doctrinā impertiendo his qui tam ingenio q̄z exercitatione cōtinua capaces sūt ad intelligendū. Cū igit̄ que ponit tertia pars tractatus ꝓnomiati sūt de punctis sacre scꝑture imo de summa theologia que mystica nomiaē et quam scolastico moze albertꝰ magnus quidā alī claro ꝓpriozq̄ sermone exposuerūt quis nō mirabit̄ audire ab huius auctoris defensoze ꝓ hec in scolis nō sūt tractāda Ita videlz publicabunt̄ nunc scriptis nūc verbis ꝺioma vulgare ꝟuātibus et apuꝺ simplices adolescētulos apuꝺ senes hebetes apꝺ illitteratā plebeculā.apuꝺ anꝰ decrepitas nūc in foꝛo nūc in angulis et viri doctissimi tā ingenio q̄z exercitio ꝓꝺiti ab alīs recte loquēꝺis q̄ scolastici sūt arcebunt̄.

Qui aꝺheret ꝺeo vnꝰ spūs est hanc vnitatē nullꝰ sane pōt intelligere vel exponē q̄ntūcunq̄z verba multiplicauerit aꝺ aliū sensū q̄z per assimilationē ꝺe qua ꝺicit Johs in canōica Scimus ꝙ cuz ille apparuerit similes ei erimus Oñis eni moꝺus alter loquēꝺi metaphoꝛicus vel figuratiuus vel ypbolicus vel eufaticꝰ doctoꝝ sanctoꝝ vt ꝺionysij q̄ aliorum si nō referatur aꝺ hanc regulam repuꝺianꝺus Assimilatō aūt non tollit seꝺ perficit naturā neq̄z tollit qꝺ habet creatura in ꝓprio genere qm̄ illuꝺ ꝓꝺere nisi per annihilationē anima rationalis nunq̄z potest ac ꝓinꝺe sequitur ꝙ similitudo aꝺꝺucta per qualemcunq̄z doctoꝛez ꝺe infusione gutte aque in ꝺolium vini fortissimi aꝺ vnionez anime ꝺtemplationis cū ꝺeo tanquā sit omnimoꝺa similitudo repuꝺianꝺa est proꝛsus tanq̄z habens errozem imo insaniā almarici cōꝺemnati ponentis creaturā verti in ꝺeum et in suum esse ꝓncipiuz yꝺiale ficut notat hostiensis super illuꝺ capm ꝺamnamus ꝺe summa trini et fi.catho. Deniq̄z similis fantasia fuit alꝰ parisius tanquam statua et intelligibilis aꝺuersꝰ vnū augustinensē dānata

Deuotio illoꝝ culpanda est qui nituntur inuoluere sñias ꝓmonibꝰ impijs pe

grinis et inusitatis vel eos qui sic volunt laudare atq; defendere et defẽdẽdo se ipos magis inuoluẽ q; euoluere Adducã hoc loco ne mihi soli videar inniti pticulaz cu iusdã ꝓmonis facti in capło vno ffm Carthusieñ Anno.1208.cui⁹ thema est.videam⁹ si flozuit vinea ꝛc Quartã vero deuotionẽ falsaz id ẽ vanã et curiosã illi exercent q̃ sine moztificatione ꝓpꝛie voluntatis a zelo dño seruiẽdi vitã spũalem ostere credũt in ruminatiõe vel poti⁹ fantasiatiõe rez spũaliũ estimãtes hanc ipam fantasiatoz vel saltẽ delectationẽ inde osequẽtem deuotionẽ esse vñ hi ad hanc ipam osequendã nõ contẽti modos loquẽdi scꝑture sacre adinuenisse sibi vel fingũt de rebus spũalibus modos abstractiozes eo q̃ tales maiozẽ eis delectationẽ generẽt Plerũq; etiã ob hoc materias satis faciles obscuris modis et abstractis in q̃bus delectantur obuoluẽtes aut vocãtes humiliationẽ vel fortassis etiã altã cõtẽplationẽ.summersionẽ in abissali ꝓfundo.dinũ amozẽ ãnihilatioz vel in nihilũ redactionẽ.charitatiuũ motũ mẽtis in deũ influxuz in deũ.vocãtes motus ad op⁹ ꝓpter deũ efflurũ a deo et sic de alĩs cõsimilib⁹ q̃uis tamẽ xp̃us ꝓpẽ et apli et oĩes doctozes scꝑture sacre tractatozes q̃ntũ poterant et expediebat ea que difficilia fuerẽt q̃ modos loquẽdi fecerũt facilia

Hec reuera falsa deuotio est religiosis piculosissima q̃m multos a q̃tidiana heu docet et dolẽda docuit expientia qui spũales ac religiosi apparebãt decepit infatuauit vel penit⁹ excecauit ita vt fierent in obseruãtijs regularib⁹ q̃s despexerãt desides.superiozibus quos rudes reputabãt rebelles. etiã aliqui fugerẽt q apostatarẽt Aliqui etiã hereticarẽt vel añ tẽpus ꝓphetarent dicẽtes hec dicit dñs cũ dñs nõ esset locutus Sed supba vel saltẽ fantastica capita eoz hec ipa ofinxerũt. Aliqui q̃z mirabiles fatuitates extensecus in pretensis iubilationib⁹ tripudijs saltationib⁹ et hmõi oñderũt Sequit quarta deuotio est vinũ val de fumosũ id est supbie generatiũ et est libidinosũ de q̃ mystice et illa fortassis inhibitio aplica accipi potest nolite inebriari vino in quo est luxuria Et reuera in hoc ipo ẽ spũalis luxuria eo q̃ sic false deuoti nõ dei cultũ et honorẽ sed ꝓpriã querunt delectationem hec ibi. O si vidisses q̃s̃q; auctoz fuisti sermonis illi⁹ si vidisses epistolaz nouit oñsam ñ q̃d dixisses quid stomachi habuisses.

Amicus plato amic⁹ sed̃tes magis amica veritas Peruertit eniz affectio nimia ad doctozem aliquem vel doctrinam iudicium non solum practicum quod sepissime contingit sed etiaz speculatiuũ de quo min⁹

Prescriptā defensionē

videreť quasi videlz more pitagoricoꝝ nō liceat aliud interrogare qz si magister hoc dixerit Tollenda est igiť e medio sicut odiosa cōcertatio et insectatio inuidiosa sic pertinax et animosa huiꝰ vel illiꝰ doctrine defensatio Patet aūt oscia mea apud te deus.ḋa nullatenus odio cuiuscūqz fuerā inductꝰ scribere que scripsi Sed qz verissime tūc mihi videbať sicut et nunc magis ac magis inspicio modos illos loquēdi nimis impriios esse vñ et hic dixi inter cetēa postqz de vnitate ad deū q̄daz inducta fuerant.hoc tropo inqz pbat boetiꝰ hoiem bonū esse deū iuxť illō Dixi dij estis non quidē per veritatē et vnitatē diuine essentieꝫ locutionē prīā.sed pticipatiue et assimilatiue immutatiue et nuncupatiue. Qz si auctor iste pari modo rñderit se dicta sua intellexisse de illa vnificatione spūs cum deo nō otendo nō contradico sed explicationem aliter sonare non dubito Hec ibi Aide queso o lector si modestior esse potuerit sermo meus.addito ꝙ postmodū taz verbis excusare conatus sum p̄dictū auctorē postqz innotuit mihi ꝙ in alio loco plus exp̄sserit ꝙ creatura nullo modo pōit esse suū qō habet in prio genere.ꝙ si idē inseruisset ad verba tertie ptis sui tractatus.non ita p̄buisset occasionē errandi et se culpandi.nō solū apud simplices sz lr̄atos et edoctos Videbit ḃ qō

dico verū esse qui forsitā inciderit in tractatulū vnuz quē de theologia mystica tā speculatiue qz practice conatus sum ordinare.hīs hanc intentionez deducere ad notitiaz familiarē et prīā scholastiqꝝ ea que deuoti homines de ea magis affectiua declamatione et figuratiua locutiōe qz lr̄atoria prietate tradiderūt Notať locꝰ ille vbi theologia mystica dr̄am hāc a lr̄atoria ponitur inter ceteras hr̄e ḋa vnit et transformat

Hij qui amant.sibi somnia fingūt ait virgilius super hoc dicto cū expientijs ratiōe certa fundať dictum p̄ris eple mee quo sic ponit. Sicut excarentia pij affectus et magis ex affectione eius per vicia errāt.nō nunqz pitissimi in sacris excecauit eniz eos malicia eoꝝ et dati sunt in reprobū sensum Ita et paruo lumine intellectus et parua instructione in studio lr̄aꝝ etiam seculariū.qñqz p̄sertim in logica prolabūtur aliqñ in errores piculosissimos illi qui magnoꝝ sūt ēga virtutes affectuū q̄les apls vocauit hr̄e zelū sed nō p̄m scientiā adeo vt si nō humiliť sapiant et nisi sese cōtrahāt infra metas sue ognitōnis nulli pinacius inueniunť neqz absurdius errores ofingere prio te rea nō leuiter optet eos scribē vl docē. z nec absqz cautela magna adherendū ē eis nisi p̄uia discussione diligenti et doctorum exami-

natione. In talibus quippe sepe reperimus plurima aut falsa aut male explicata ac pinde multã errozis materiã prebentia simplicibus q̃q̃ in multis diuinissima altissima q̃ sit Modo nunc id quod euenit tempe meo de quadã que pphetissa et miraculoz operatrix reputata est a multis. quã et vidi et allocutus sum hec tandẽ dixit et scribi iussit. q̃ spũs suus deũ cõtemplãdo fuerat ãnihilatus vera ãnihilatione et hinc recreatus Et dũ quererẽ q̃liter hoc scire potuerat respõdebat se expertaz Dies mihi sufficeret si numerare vellem innumeras tales insanias amantiũ imo q amentiũ q̃ nõ p̃m scientiaz quales videnẽ fuisse begardi et begarde quẽadmodũ in q̃daz tractatulo de distinctione verarũ reuelationũ a falsis memini p̃dez annotasse

Docendus nõ est vel monẽdus qui errozẽ suũ defendere mauult q̃ corrigere Hoc ozacius posuit in fine poetrie sue Exigitur igiẽ correctio seuerioz si sic iterũ fuerit pugnaẽ ad saluandã tanq̃ priã hanc xboz im pprietatez quo pacto sit vel q̃ ordine postulandũ quippe videbitur ordinarij et inquisitionis iudiciũ qm̃ parua radix pegrini p̃monis serpit vt cancer et modicã errozũ scintillaz sicut in arrio patuit dũ nõ conueniẽter oppimitur vel artata magnã erumpit i flammã

Hic nuper actũ est parisius per sacram theologie facultatẽ aduers' illos qui doctrinã quandã pegrinam Raymũdi lulli conabanẽ inducere que licet sit in multis altissima veríssima quia tñ in alijs discrepat a modo loquẽdi doctozũ sacroz et a regulis doctrinaẽ sue traditõis et vsitate in scholis ipa edicto publico repudiata pphibitaq̃ Dicã hic quod sentio si tales locutionuz modos publicari pcipere apud almã vniuersitatẽ parisiensem vel per sermones vel per scholas deducerẽ ptinus ex officio cui indignus deseruio. ad censurã theologice facultatis vt examinareẽ et examinata suuz quale mereretur iudiciuz sortireẽ Bene vale pater emerite. memoz mei in ozationibus tuis.

Explicit scda epla Joh. Gerson cõtra dicta ffris Jo. Ruysbroich In tertia parte tractatus sui de ornatu spiritualiũ nuptiarũ

Incipiũt lectiones due

putiles sup marcũ et ad cõmendationem ꝓpositi nostri et voti multũ faciunt et valent doctoris Johannis Gerson Cancellarij pariſ

Sicut scriptũ est in Isay. ꝓpheta Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciem tuã qui prepabit viam tuam ante te. Textus pñs hodierne lectionis ꝑm diuersas punctuationes et postillaꝝ sententias ad p̃cedentia et subsequentia varie coaptaꝝ. Nam qꝛ auctoritas ista. Ecce ego mitto angelũ meũ. nõ de Isaia sed de Malachia. Malachie tertio sumpta est referri posse dixerũt q̃dam hanc particulã sicut scriptum est in Isaia ꝓpheta/ ad illud quod immediate premittit tanq̃ in eius ꝯfirmationẽ atq̃ fulcimentũ. vt sit sensus. Initiũ euangelij Jẽu xp̃i filij dei. id est qui fuit filius dei q qualiꝑ sibi absq̃ ꝓphetico testimonio istud posuisse. addidit sicut scriptũ est in Isa. ꝓpheta. Potest enim ab hoc ꝓpheta trahi xp̃m fuisse deum atq̃ dei filiũ. vel ꝺa vocat est emanuel Isa. vij. et. lij. Generationem eius quis enarrabit. De eterna eius a patre ꝓductione dictum est. et ex ꝑmo caplo et alijs ibidem elicit. Dissoluit hoc modo impia Porphirij hereticj blasphemia qua nisus est ꝓbare euangelistã nostrũ damnare mendacij. qꝛ illud q̃ dictũ est. Neq̃ tñ coartat talis obiectio vt ad hanc expositionem fugiamus. Constat itaq̃ ꝓphetas oẽs vno et eodez spũ suas dixisse ꝓphetias. ac perinde q̃ vnus posuit(qꝛ nõ tã ipse q̃ spũsanctus loq̃batur) põt ab altero(qui similiter est spũs sancti instrumẽtũ) intelligi quodãmodo dictũ seu positũ. etsi nõ explicite tñ implicite. Dicũt igit alij vel ídem aliter duas in textu particulas a duob ꝓphis excerptas. Prima est malachie tã sensu q̃ verbis Secũda est Isa. que cũ prima similez satis explicat sententiã vbi dꝛ vox. Et qm̃ Isa. ꝑncipalioꝛ fuit atq̃ famosioꝛ et legentib notioꝛ. qꝛ insup finis plerũq̃ rem totã denominat Placuit euãgeliste nr̃o qui etiã breuiata studebat. nõ duos ꝓphetas sed vnũ et hunc maiorẽ nõiare. Et sub hoc sensu recepit ecclesia siue originale/ Marci euangeliũ sic habuerit vt tenet Beda in cõmento. siue a q̃busdã nõ recte scribentib additus fuerit quẽadmodũ sensisse videtur Hieron sup ps. Incipit igit ꝑm hũc expositionis modũ euãgelista noster suã texere rationẽ vbi notandũ occurrit qđ ait in ꝯmento. Scriptur inq̃t euangeliũ marc cõgrue ꝑmo ponit omniũ testimonia ꝓphetaꝝ q̃ hoc futuꝝ p̃cinebãt vt eo cũ dis vera et sine scrupulo dubietatis sustinẽda q̃ scriberet intimaret quo hic a ꝓphis spũsãcto impletis antea p̃scita et p̃dicta esse monstraret. simul q̃ vno eodezq̃ euangelij

sui principio. et iudeos qui legez ac ꝓphetas suscep̃erant ad suscipien/ dum euangelij sacramenta q̃ ipoꝛ ꝓphete predixerant instituit. Et gẽ tiles qui per euãgelij preconia ad deũ venerãt. ad auctoritatẽ quoqꝫ legis et ꝓphetaꝛ suscipiendũ vene randã qꝫ ꝓuocaret. ¶ Hic instrui/ mur dicta nostra sacraꝛ scriptura/ rum testimonijs roborare. quia pa rum ignitũ est et minus efficax ver/ bum quod nõ incaluerit et fulcituꝫ fuerit ab eloquio dei quod est igni tum vehementer. et nisi vuificatum fuerit a sermone eius qui est viuus et efficax ꝑm aplm et penetrabilioꝛ omni gladio ancipiti. Non tamen estimo curiositatem in allegationi/ bus huiusmodi consectandam. sed quousqꝫ prosunt studiosis et edifi/ cant caritatem. alioq̃n cumulus ille truncataꝛ auctoritatũ male conge stus et informis congeries allega/ tionũ sue origini non cõuenientium quid proficit nisi fortassis ostenta tionẽ operaꝝ? Sed neqꝫ sunt incul pabiles qui ꝓphanas postpositis lectionibus sacris toto ore ꝓsonãt totis viribus amplectunꝝ sicut scri ptũ est ꝑ Isaiaꝫ ꝓphetam. Non in ꝑbis. non in poetis et fabulis. sed in ꝓpheta vbi preter hec elidiꝝ im pia manichei blasphemia. quia sic delirare ausus est vt diceret ꝓphe tas veteris testamenti a deo tene braꝛ missos esse. quod si verũ esset sicut non est. nunqꝫ. veritatis nota/ rius, euangelista noster eunde euo/ casset in testimoniũ narratõnis sue Nihil enim roboris habet verbum illius qui pater est mendacij. Sed in hoc loco cõuenienꝝ essent impro bandi qui ꝓphetas veros aut con stellationibꝰ imputãt quẽadmodũ Auicenna Albumasar et alij nõnul li aut qui exectabiliori deliramento ꝓphetas fabulanꝝ magicaꝫ artem exercuisse tanqꝫ mediũ adipiscendi precognitionẽ occultoꝛ. verum su per his olim latius tractabimus si deus annuerit. ¶ Nunc audiamus quid in Isaia ꝓpheta scriptum est. Ecce inquit ego mitto angelũ meũ Non dubiũ q̃n Johem baptistam qui vt beda ait angelus vocaꝝ nõ societate nature iuxta heresim Ori genis. sed officij dignitate quo no mine recte appellari põt homo ille qui fuit missus a deo vt testimoniũ phiberet de lumine et venientem in carne dñm mundo nũciaret quia angelus nuncius appellaꝝ. In hoc qõ premittiꝝ. ecce. notaꝝ ex demon stratione grandis et insolita noui tas. In hoc qõ subiungiꝝ. ego mit to daꝝ intelligi ex maiestate mitten tis dei missi magna dignitas. De hinc presens ꝓ futuro ponit quia inconcussa erat tanqꝫ ꝺ e presenti fi eret. certitudo demonstratõis atqꝫ stabilitas Johes insup nõ quicũqꝫ sed angelus suus scz dei. Attende ꝓmitatẽ cũ ait. ante faciẽ tuam. vt eius puritas. integritas. et san ctitas cõmendaretꝝ. Postremo offi ciũ eius honorificũ designatur qui

prepabit viā tuā añ te. Quā viam si forte q̄sieris Rñdet Crib. et infe/ri⁹ dañ itelligi Via dñi q̄ ad hoies ingredik pnia ē p quā de⁹ ad nos descēdit ⁊ nos ad illū ascēdim⁹. vñ angeli ascendētes descēdētesq; me morank sup filiū hōis. Hec ē scda loquēdi materia. hoc vnum tm̄ ad pñs dilatem⁹. quo pacto iobs an/gelo sīlis phibek. Et pmo si virgini tas iobis attēdik subit illud Jero. ad paulā et Eustach. q̄ sp angelis est cōnata virginitas. et q̄ in carne pter carnē viuē nō terrena vita est ꝫ celestis. ¶ Cōuerte oculos fidei ad virtutes iobis nō vnā tm̄mō ꝫ qualemlibet angelo⁊ gerarchiā vi debis in eode figurari Inflāmauit itaq; eū caritas vt eēt sīlis seraphin. q̄netiā ali⁹ in amorē diuinū ardore exardescere suis pdicationib⁹ āmo nuit. Si sapiaz ei⁹ attēderis nunq̄d cherubin parē dices? Si spūalez in executione virtutū potentiā nonne cōsimilē ipm ptāti designabis? Si pacatissimā animi sedē. nūq̄d thro/nos in ipo repēies? Fuit em̄ vis ei⁹ ocupiscibilis inflāmata p caritatē vis rationalis illustrata et edocta p sapiaz. vis irascibilis p potētiaz et virtutes robozata. Caritas im/perabat. dsulebat sapia. potētia cō firmabat. Hic est supm⁹ ternarius gerarchicus bñ velle scire et posse. hec trinitatis superceleste imago. potētia. sapia et bonitas seu volū/tas. Dozro in Jobe fuit tanq̄ i do minatōib⁹ vltimitas subiectōis et iocūdissime ac fidelissime seruitutis ad deū. libera q; magnificētia oim subiecta alteri ꝓsus aduersa Fuit pretēa sīc i pncipatib⁹ ita et i Jobe eminētia incozruptibil⁹ rectitudinis in suo regimine. eminētia etiā inuin/cibilitatis tāq; i ptātib⁹. Dozro vl timitas q̄dā vtuositatis eū similē reddidit vtutib⁹. Deniq; ꝓuidētissi ma cura quā i prepatōe vie dñi ad hoies exhibuit oñdit q; rōnabilit archāgelis ⁊ āgelis opek. qua i re xp̄s infallibil⁹ auctoz vitatis ꝓphe/ciā hāc text⁹ nr̄i ad Jobis omēda/tōez inducebat Matl. xi. et Luce. xij. Hic inq̄t ō q̄ scptū ē. Ecce ego mit to an. meū. q̄ ꝓpa. vi. tu añ te. Quo circa nō penit⁹ absurde videi possz aliq̄b⁹ q̄ caritas infusa et sapia. ce/tere q; vtutes enumerate abūdan/ti⁹ a Jobe pticipate sūt q; ab āgek Nā q̄nto potētia natural debilioz i se ē et minorē hīs capacitatē. tan to ad ip̄i⁹ eleuatōz et dilatatōz q̄n dā spūalē vt⁹ infusa copiosi⁹ exigak Q. ād iobis. vtpote hōis infēioz an gelis natura sit pspicuū ē. Ad qd̄ fozsā tēdit illd̄ xp̄i Lu. xij. vbi cū di xissz nō surrexit maioz inter natos mulie⁊ Jo. bap. addidit. Qui añt minoz ē i regno celo⁊ maioz ē illo. quāq; ād ⁊ de gratuitis id intelligi poterit. Neq; em̄ caritas vie seu vir tus altera vtutib⁹ pake coequak. Et de Jobe q̄dē glozificato nunc loq̄mur quē ad supmū ozdinē sbli matū neminē arbitroz doctoz⁊ am bigē Huic snie suffragak illd̄ Jero. vbi p̄us. In carne angelicā gloziā q̄rē maiozis ē meriti q; hr̄e. cū ali⁹

nitiꝫ obtinẽ cũ gr̃a qđ hz angel⁹ a natura. Novo aliud nõ p̃tereundũ quẽadmodũ nõnulli Johez esse in p̃ma gerarchia sup̃mũ sic venerari conanꝫ Ruina inq̃unt angelo⁹ ex hõib⁹ repaꝫ.et cõsentaneũ est rõni vt sedẽ sup̃ioris loci vacãtis p̃ dectõez et apostasiã luciferi. illi otu lerit altissim⁹ q̃ inter natos mulier nemo surrexit maior. Si igiꝫ lucifero dũ stabat sup̃mã i vltimo ordie sedẽ Gregl.attribuit.sup̃maz illam nunc obtinet is quẽ in ip̃i⁹ locũ successisse innuit veritatis assertio.

Explicit p̃ma lectio Incipit scda

Vox clamãtis in deserto parate viã dñi.rectas facite semitas ei⁹. Magna est ꝑphetiaꝫ inter se discordia.et discors i diuersis etiã ꝑphẽtis sñia. eodẽ quippe spũ docẽte locuti sũt q ad vnũ finẽ q̃ xp̃s ẽ respexerũt. Finis em̃ legis p̃m aplm est xp̃s Quãobrẽ actl.iij. dicebat petr⁹ de xp̃i tpe q̃ oẽs p̃phete a samuel et deinceps q̃ locuti sũt annũciauerũt dies istos Itaqz nõ oposũ ẽ intuẽi quãtũ inter se cõueniãt ℟ verbũ Isa.xl.et illõ p̃missũ de malachia. Illic Johes dicebaꝫ mitti añ faciẽ xp̃i ad parandũ viã ei⁹.hic.ecce inq̃t ego q̃i iã missionis sue executor ait. Vox clamãtis i deserto parate viã dñi ꝛc. Qz cur Johănes vox dicaꝫ et nõ x̃bũ Beda. ait. Cõstat inq̃t q̃ vnigenit⁹ dei fili⁹ verbũ vocaꝫ p̃ris Johe attestante q̃ ait. In p̃ncipio erat verbũ ꝛc. Ex ip̃a nr̃a locutõe cognoscim⁹ q̃ p̃usvox sonat vt verbũ postmodũ possit audiri. Johs ergo vox a p̃pheta dr qz verbũ p̃cedit. Nouentũ itaqz dñicũ Johes p̃currẽs.vox dr qz p ei⁹ ministeriũ p̃fis verbum ab hõib⁹ audiꝫ.hec ille. Unigenit⁹ siq̃dez di fili⁹ p̃ modũ verbi p̃fectissimi q sententiosissimi a p̃re in eterna generatõe p̃oducit in quo pater dr se ip̃m q̃ et exẽplar ẽ formosissimũ oim ad extra p̃ducibiliũ. Quia igiꝫ verbũ hoc i sua maiestate abscõditũ p̃ ioh̃ez reuelatũ est hõib⁹. ip̃e nõ absqz rõne vox dr q̃ p̃ erteri⁹ signũ p̃dicatõis interi⁹ signat mysteriũ generatõis. Hinc p̃co iudicis.hinc lucerna ardẽs. et lucẽs. hinc nũci⁹ vel angel⁹. hinc p̃cursor appellaꝫ. Hec officia tũc suscepit et pegit dũ viueret p̃dicãdo nũc illõ idẽ in suis dcuotis opaꝫ suis meritis et oronib⁹ ad x̃pi gr̃az notitiã qz suscipiendã salubriꝫ inspirando Vis nosse verbũ qđ apud patrez manet absconditũ qđ lucẽ habitat inaccessibilẽ? Dices volo. Cõuerte p̃ces ad Johez.hic nẽpe vox ẽ verbi et iudex ei⁹ et p̃co. O vox delectabiliꝫ peũti mũdo superexcellenꝫ amabiliꝫ. Voces p̃ores erãt luct⁹ et gemit⁹ p̃ calamitatib⁹ et angustiis. a erãt insani freneticoz risus inter pestiferas voluptates et in puncto desituras et abituras in infernum delectatões Hec vox fuit penitẽtie salutaris.vox doctrine et libertatis. vox turturis post imbrẽ.vox ofrin gens cedros.i. supbos phariseos. Qz vox dulcis et suauis hũiles alliciẽs.vox absqz balbucie mẽdacio

vox absq; raucedinis simulatorie vicio. deinceps vox p oēz moduz ꝟtuose resonatiōis canora. viuax. et iocūda. vox ad postremū fortis vehemēs et audibil' qm̄ vox nō est q̄cūq; ꝟ vox clamāti. Obsurduerāt nēpe iudei q̄s alloq̄bat' et obturauerūt aures suas instar aspidis surde vt nō audirēt vocē incātātis sapienē. Nil ꝓtēa mirādū si vox clamosa ad eos mittebatur. Clamosa dico nō tā strepitu et aeris ꝟberatōe exteriori. q̄z ꝓp̄ latētē energiā in ip̄i' viue vocis actu recōditam. Sciebat em̄ dictū eē p̄dicatori cuilibet clama. ne cesses. q̄i tuba exalta vocē tuā. Qualit' fiat. rn̄deo q̄ pro vite meritū et p vim interioris gr̄e et feruide caritatis. ex q̄b' redolet quodāmō vox ip̄a viuax ardēs et fortis et lucēs et p sui intelligibilitate clamosa. Q q̄z multi nr̄e etatis vel nō clamāt. facti canes muti. nō valētes latrare vel si clamor forsan est in voce pl' ad aures corpis demulcēdas vel ad exasperādas exhibet' q̄z ad aures cordis expgiscēdas. instruēdas et leuādas, pficiat Dissimilis vox iobis q̄ vox ē clamantis a q̄ amota sūt supliminaria cardinū put de seraphin apō Isaiam scr̄tū est. Isa. vi. Superiora cardinū mystico intellectu i hōie superiores p̄tes accipe possum' q̄ sūt rō et volūtas. et hec supliminaria a voce clamātis amouēt' dū ad bn̄ agendum ꝟtuosa accussiōe spūssācti impellūt' et sācto castoq; timore otremiscunt Notādū q̄ ly clamantis p̄t referri ad x̄p̄m cui' clamor triplex repit' i scr̄tura In resurrectiōe Lazari. i expiratōe et dū inuitaret sitientes ad aq̄s spiritales. In triplici em̄ deserto clamauit. i vtēo ꝟginis. i mūdo ꝟ lr̄ali. et i mūdo mystico seu morali aie rōnal. ꝟ qm̄ alia magis placz expositio hāc non ꝓsequr̄ Audiui m' igit' de voce iobis et ei' formatōe clamosa. audiam' de loci q̄litate vox clamātis i deserto Est ād mltiplicit' intelligē hoc debitū. et p̄mo p̄m lr̄alē sensū. loc' ē materiale et iordanis. mystice ꝟo ē ip̄e pp̄ls iudeorū q̄admodū Be. et Iero. ꝟba declarāt. In deserto inq̄t Be. Iobes clamat. q' dēlicte ac destitute iudee solaciū redēptōnis annūciauit. Et Iero. Clamabat ad iudos surdos ꝓp̄ pc̄a lōge positos ita desertos indignatōe clamoris dignos. i. Deserti q̄ppe erāt a spū dei sic̄ dom' vacās et scobata. q debiti a x̄p̄o lege q sacerdote. Possum' deinceps forsan debitū aliud inuenire vbi Iobs vox clamātis audita ē. et ꝟ est limb' patr̄ ad quē moriēs iobes descendit vt eū inferis nūciaret quē i terris posit' indice mōstrauerat. Et qm̄ suberit loc' ad loquēdū amplius de deserto. trāseo ad id qd̄ sequit. Parate viā dn̄i ⁊c. Parat viā dn̄i q̄ bn̄ docet et p̄dicat. Sz si viciose distorte q̄z vixerit nō rēas facīsem i tas ei'. Parabāt viā dn̄i scribe et pharisei. de q̄b' ait r̄ps. Que dicūt facite. Sz ex eo qd̄ addit. Et q̄ faciūt nolite agē. Cōclusio q̄ non rectas faciebāt semitas ei' q̄ sic̄s in/

terrogat q̄ via ē dñi? Rñdeo illā eē quā ꝓpha cucurrisse ꝑtulabat cuz dicēt. Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri cū dilatasti coꝛ meū. De qua Isai. Hec ē via dñi. ambulate i ea. nō declinātes ad dexterā p idiscretū feruoꝛē. neqꝫ ad sinistrā p remissū toꝛ poꝛē. Et bñ ait ꝓpha cucurri. Non est pigritādū cū dies sit pua q dieta magꝫ. nec sit infra padisū māso secura. Aduero notāde sē ꝺ ditiones vie dñi. qm̄ eis cognitis melioꝛ ipa pabit. Iboꝛ siq̄dez mūdꝰ viā suā et hec ē lapidosa et vndiqꝫ spinis. vepbꝰ. vticis qꝫ curarū mordaciū et solicitudinū aias nr̄as suis aculeis lacerātiū atqꝫ dissipātiū respersa. quāq̄ꝫ aurea a q̄busdā argētea qꝫ videat. p eā ābulātes suscitant sibi ipis puluerē importunū oculis spiritalibꝰ et serenitatē mētis pturbātē ne q̄ labat interitu valeat itueri. Iboꝛ caro viā suā et hec herbosa iocūdaqꝫ nitet introeūtibꝰ eā. ꝫ latet anguis i herbis. anguis scz dolose penitudis. anxietatis. ꝫ et lutosa colluuiōe tota intꝰ respgit. Iboꝛ demon viā suā q̄ ē tenebre et lubrice et ꝓruptis circūquaqꝫ cautibꝰ. pompaticoꝝ statuū vallata? vbi supbi tollūt i altū vt lapsu grauioꝛi ruāt. Et ꝓpha Allisisti eos dū alleuarēt. Iboꝛ āt dñs viā suā hec ē mūda decens et pulcra. Prouerb. iiij. Vie eiꝰ vie pulcre. Et Isaie. xxxv. Erit ibi semita et via sca et nō trāsibit pollutꝰ p eā. Et i ps. Ambulans i via imaculata. ꝺ m̄ ministrabat. Et insup Via ista via eq̄tatis q iustitie quā sapiēs exposcebat Eccl. xvij. Da nob dñe viaz iustitie. Et ne ab ea diuertemꝰ monebat ꝓpha. Dpp hēdite disciplinaz ne peatis de via iusta. Et ptēa viā vitatis elegi iudicia tua nō sū oblitꝰ. Sūmo āt studio aiaduertēdū ē qꝺ alibi p eūdē ꝓphaz ꝺr. In via ait in q̄ ābulabā absco. supbi la. m̄. Et rursus Iuxta iter scādalū pos. m̄. O q̄t laqos. qꝫ multiplicia scāḋala ponit aduersariꝰ nr̄ i via hac q̄ ābulamꝰ. et ne deꝑhēdat spūs virtutis aboluit ābulās alīs p viā iustitie ꝓtendunt et ꝺfestim scꝺo laquei. vnꝰ ad dexterā q̄tinꝰ rigorē seueritatis crudelit exerceat. aliꝰ ad sinistrā vt in degenerē secordiā p nimiā miaz timiꝺꝰ prolabat. In via hūilitatis abscondit laqus stulte deiectōis q desperatōis pessime. In via āt magnanimitatis laqus ē vane p̄sumptōis et detestabil supbie. Si viā frugalitatis itro gressus fueris. abscondet ilico dia bolꝰ sordide renacitatis laqz. Si rursus ad libētatē gressus tuos cōuerteris nō decrūt ꝓdige ꝺsūptionis insidie. Solitudis q otēplatōis via si a te q̄rit. caue fātasticas illusiones obūbratas spē q̄daz visionū altaꝝ seu reuelatōnū vel cōsolationū insolitarū q̄libꝰ aia nōnūqꝫ turpissime deluſa q derisa detinet. Qꝺ si actiua magis placuēit vide ne curis hꝰ seculi debriat? i oia corruas inimici vincula laqos q retia. Ne p ptēa illō scāḋalū incurras si nō ꝓspē cūcta successerint de quo Iere. xij. Quare via impioꝝ ꝓsperat? Sic in

singulis facile ē inspicēq; āpli⁹ solitu
dinē geram⁹ ad parādū viā dñi et
laqos inimici vbilibet ptēsos de/
clināsū. Et pfecto nullū aliud cōsi
liū ē salubri⁹. nullū prsus aliūde re
fugiū q; vt pui sim⁹ in ocul nris et
hūiliemur sub potēti manu dei q ti
midi sp ac pauidi inueniamur. Ue
rissimū siqdē ē oraculū illud diuinū
qd audire meruit Anthoni⁹. Qui
dū vidisset i spū tot laqos et suspi
rās expauisq; dicēs Quis hos eua
det! Responsū est. hūilitas Quippe
hūilitas tā gracil ē tā extenuata et
tā nihil hns q teneri valebit vt fru
stra iactat rete vel laqus p ophē/
sione ip⁹ Sic minuti pisciculi matu
las retis trāsiliūt et dephendūtur
grossiores. Sic hm poeticā fabulā
antheus ab hercule nunq; vict⁹ est
dū terre hesit. q p inane leuat⁹ cōti
nuo strāgulat⁹ interijt. Quā accusa
ta et pfūda estimatiōe ophēdebat
h Jere. prheta. Jerem. x. Scio dñe
q nō est hōis via ei⁹. nec viri est q
ābulet et dirigat gress⁹ suos. Quip
pe ē via q videt hōi iusta et nouissi/
ma ei⁹ ducūt ad mortē vt sapiēs ait
Erubescāt igit pelagiani supbi q i/
gti gre dei et rsipiscētes audiāt qz si
ē hōis via ei⁹ ꝛc. Qualit g⁹ obedie/
m⁹ voci clamātis pate! Certe p hu
militatē oñdēs q gre mr ē quo sci
sceq; oēs. Hinc ē illud. Dirige dñe
de⁹ me⁹ in ospcu tuo viā meaz. Et
itez. Deduc me dñe in via tua Et
Thobias ad filium. Cōsilia tua in
ipo permaneāt. et pete ab eo vt vi
as tuas dirigat et similia. Hoc mō

pate viā dñi. viā regiā et liberā. vi
am artā q ducit ad vitam. ne forte
vobis fere fiat illud pphe. Dimisi
eos hm desideriū cordis eorum ꝛc.
Quinetiā facite rectas semitas ei⁹.
Quo rectas! Quia nimiq; i circuitu
impñ ābulāt. q rectitudo pios decz
Recurue atz retrogade instar cācri
illi viā pagrāt q ad se ipos amore
pprio tracti otinuo reflectūt. et q/
cūq; pgūt gressib⁹ affectionū ex se/
met ipos nō lōge exeūt. qz circa pa
lū pprij cōmodi colligati sē catena
qdā amoris et cupiditat. q̄ admo
dū vsos ligare solēt histriones. aut
sic equi circa molā assidua agitatō
ne uoluūt. At ecōtra pñ et iusti re
cto itinē tēdūt in deū. et magis ac
magis ipm intrāt. amorisq; pedi/
b⁹ ad ipm sine q̄uis retorsiōe ad se/
met ipos facta gradiūt. Aliq; viaz
ad p̄cepta referūt. semitas ad cōsi
lia. Per viā generalit oēs incedē q
eā pare nēce ē. semite āt pfectos re
cipiūt aut q̄daz opēdio ad pfectō
nē introducūt. Uel si viā dñi et se/
mitas ei⁹ ad idē spectare dixerim⁹
adiuuabit nos p hac exp̄one Gre
gor. q̄ p̄cepta dñi et multa esse dic.
et vnum. multa in diuersitate opis.
vnū in radice caritatis. qm̄ finis le
gis dilectio. Si pauerim⁹ igit viā
dñi q ē caritas tūc rectas faciem⁹
semitas ei⁹ adiplēdo iuste digne qz
p̄cepta Uel pare dr viā dñi q̄s fa
cilēdo qd in se est p attritionez. sed
postq; infusa ē gra. iaz rectas facit
pt i ei⁹ virtute semitas dei Fac interi
qd potes pando viā dñi vt tādez

possis eo miserãte rectas facẽ semitas ei⁹. Vel vt ꝓdictũ ẽ pare viã dñi ad ꝓdicatores respicit. et rectas facẽ semitas ei⁹ omunit ad oẽs. ꝙ optz ꝓdicatorẽ ꝑus i se ipo rectas facẽ semitas dñi. ꝙ iefficacit ꝓgredi audeat ad pandũ viaz ei⁹ circa alienos. Alioqn opabit cãcro qui cũ reptãdo retroqz cedẽdo hac atqz illac obẽret. Dr i fabulis aliũ cãcrũ monuisse vt rẽe icedẽt. Cui qd aliud rñdendũ erat qz vt ꝓz rectũ iter oñdẽt. Si ductor gregis aries non rectas facẽt semitas suas. gregi cetero qliter viã pabit? Pucet poti⁹ in ꝓcipiciũ q ruinã qadmodũ si cec⁹ cecũ duxerit ambo in foueã cadũt ꝑm dictũ ẋitatl. Et hec ẽ proch doloz cã nõ mediocris qre tot parnuli deserũt iter vez et ãbulãt ꝑ vias tẽbrosas. difficiles q aspas. Ductor nẽpe rar⁹ ẽ q rectas facit añ eos semitas. ꝙ sicut ꝓphẽs ita q sacerdos et vtinã nõ deterioz. turpioz et pditioz sacerdos qz ꝓphẽs. Hinc iohes q vox erat clamãtis i deserto ad parãdũ viã dñi ꝑus i se ipo rectas fecit semitas. Castigauit corp⁹ suũ q i suituti ꝛedegit ne cũ alijs ꝓdicaret et ipe reprob⁹ efficeret. ne qd docebat ẋbo dissipaẽt exẽplo ne pleno vẽtre d ieiunijs disputaẽt. q cẽte difficile est imo ipossibile vt q viã virtutis bñ opando nũqz ingressus ẽ nũqz exꝑt⁹ est sciaz declinãdi picula vie. circũspiciẽdi qz insidias efficacit doceat illos qd nescit nec dicit qdez. pferet fortasse ẋba plurima et de ẋtutib⁹ ꝙi cec⁹ de colori b⁹. vel pica garries disputabit. sed lõge alit docent lecta vel audita. alit ea q opib⁹ et explẽtia ognoui m⁹. Proptẽa venit iohes viã penitẽtie doctur⁹ hoies. Hec ẽ ꝓma veniendi ad deũ p⁹lapsũ via. illã ꝓmit⁹ strẽnue fortit qz ꝓgrari. et ꝑus qz doceret iniqs viã dñi ꝓuidit ne int qs hret i ꝓpzio corpis rgno ꝑuos. et qui libertatẽ a pcco docebat ipe liber et rex haberet. Qualit ozo p doctrinã alijs recte ꝓsidebit q seruituti et sordissime ẋituti subiacet q mãcipiũ corpis effect⁹ ẽ ꝑus Insup iohes hausit oze cordis apto fluenta gre celestis. quã satageret in alios loquẽdo diffũdẽ et q alios ad amorẽ eterne felicitatis succendere venerat. ꝑus in se p sancte meditatõis studiũ et vehementiã desiderij celestis felicit exarsit Quocirca resumo oclusionẽ alias positã q vita iohis fuit angelica. et int viatores p⁹ xpm et matrẽ ei⁹ ꝓfectissima. Deducet ista oclusio. tũ ex sublimitate ꝓphetãdi. tũ ex austeritate viuẽdi. tũ tertio ex multiplicitate merendi Itaqz ꝓphecia iohis mirabilioz fuit qz alie certioz et clarioz. Mirabilitate vide dũ puer infans adhuc in vtero sertũ mensẽ agẽs sic illustrat⁹ in rõnali ẋtute vt pñtiã nouit occepti saluatoris q agnoscẽt q gestib⁹ exultatõis qz ẋbo nõ poterat. nuntiaret. nec ipe tñmõ ꝓphetauit. sed et ꝓphetãdi spm vtriqz parẽti otulit Inde ẽ cãticũ illud eccie. Vẽtris obstruso posit⁹ cubili senseras regẽ talamo manẽtẽ Itz ꝑm vaticiniũ Jeremie hinc sterilẽ gestãte i vtero ꝓphetantẽ iã puez Iohs puer erat oim q vnqz extiterũt corpalib⁹ lineamẽtis min⁹ Alioqn vel tumult sta

ti vter⁹ ⁊ginal⁹ p⁹ nūciatōz angeli vel nō viuificat⁹ et formatus repē te xp̄s cū maria rēsit. ſi. m̄ p̄m ⁊. t q vtqz fkz ēſſ. Nā qzuis maria cū festinatōe ascēdiſſz i mōtana p⁹ āgelicā visionē dicta est nihilomin⁹ mr̄ dñi. Et vñ m̄ inqt elizabeth vt veniat mr̄ dñi mei ad me. Etſi mr̄. iaz tūc erat fili⁹. Porro iobs hūc q talē puerꝝ nō corpali visiōe. ꝫ illustratōe ꝓphetali ognouit. salutauit. adorauit. Et hec ē singularis et supra modū mirabilis ꝓphetia cui par i alio hoiz nulla repta ē. ꝓtēa q ad ꝫ maior Jobe nemo surrexit q i deserto etiā vteri sterik vox clamātis inuēt⁹ ē. Attēdam⁹ insup claritatē certitudinē qz ꝓphetie sue dū iaz ex vtero nat⁹ ꝓdīt et veniētē ad se dīm digito demōstrauit. Ceteri tm̄ cātat ecc̄ia cecinere vatū corde p̄sago. vt i illo q̄z debto vox clamātis eristēt. Deniqz iobs moriēs pacb⁹ illā sedētib⁹ in tenebris nūciauit. ꝙ q̄li lingua. q̄li ve ꝑmōe factū est nō pua ē q̄stio. Qualik etiā vixit ipa iobis aia cū ceteris i limbo iustoꝝ et an alioꝝ sciaz. fidē. spē. et caritatē ceterasqz ⁊tutes sua denūciatōe adauxerit. aut vtꝝ sua pñtia clarifica eosdē illustrauēit. ḡta ē. ꝫ paz a doctl. tradita ē matēia. Et ō locutōe siq̄dē cōis ē difficultas. ō āgek. de aiab⁹ sepatl. saluatl. seu dānatl. q̄lis ē hec Jocirco ꝓ nūc suffic̄ apire qđ m̄ ꝓbabili⁹ facili⁹qz videk cū paucis et q̄busdā ātiq̄ꝝ. Imagioz igik quālibet ſbaz sepatā liberā cētā q̄ ad motōez obiectalē sui et eorū q̄ i ea sūt qz etiā q̄ ad receptōez influx⁹ seu motōis cuiuslibet extrinsecē obiectalis ita vt rōe ꝑmi q̄libz possz dici tabula q̄dam lr̄is plena seu liber inscꝑt⁹. q̄ tabula et q̄ liber ꝓ libitu nūc apiunk. nūc clauunk. nūc paꝝ. nūc multū. et dū apik a libero arbitrio liber ſbe hui⁹ sepate ipa ōz loq̄. dū clauik ē i ea silētiū. Loco āt claudē ꝫ et apire nō ꝓ/ ꝑe vt i materialib⁹ fit. ꝫsikitudiarie dū motio obiectal intētionū existētiū in substātijs sepatis suspēdik a volūtate. vel dū rursus ab eadē ex agē seu radiare ꝓmittik. Et taliter q̄dē imaginat locutio ſbaꝝ sepatarū q̄ nihil aliud ē qz mānifestatio libera et intelligibik. sui vel eoꝝ q̄ in eis sūt. q̄ locutio tanto ē vehemētioz et clamorosioz. q̄nto intelligibilioz atz aptioz. Jux qđ iobs merito vox clamātis vōc⁹ ē. Sike ꝓ oia q̄ ad auditionē intelligē possum⁹ ponēdo libertatē i recipiēdo ꝓ aures mētis motiones hmōi obiectales. q̄ admodū si eēt speculū vsq̄quaqz speculū r̄spcu cuiuscūqz radiatōis lūiose sup ipm incidētis. Hoc mō iobis aia loq̄ potuit i limbo. et sic audiri ipe vox clamātis in debto. Et qm̄ sācti pres incole limbi debti. q bñ debti q a felicitate alieni. cupide multūqz ō sua libēatōe certuz aliq̄d, audire sitiebāt. Jnterrogāt nō ābigo iobez nouik e terris ad eos descēdētē. siq̄d boni nūcij. siq̄d spe/ rāde libēatōis afferret. atq̄ ñ aua ro silētio subticuit iobs nō locutōi b⁹ eorūdē aures clausit. vtpote q̄ ꝓco iudicis venientis et solis lucifer orientis et nūci⁹ saluatoris iā apparētis i debto pate viā dñi rectas facite semitas ei⁹. qz veniēs veniet et nō tardabit. Jā i terris visus q cū

hoīb⁹ ꝺuerſat⁹ ē.iā a me ognit⁹eſt
ꝓicat⁹ baptiſat⁹ et indice demon/
ſtrat⁹. Ad hāc vocē noua lux oꝛiꝛi
viſa ē i debto illo iferioꝛi ſedētib⁹ i
tenebꝛis et i vmbꝛa moꝛtis.gaudiū
q̄z letitia q tripudiū. Jā min⁹ tedet
eos exi'ñ ſui.q̄nto miozē ognoſcūt
ſpei ſue dilatōz.nā magis q magi.
p ſāctas affectōes.parāt in ſe ipis
viā dño et p ignita deſideria caꝛi/
tatī.rēas faciūt ſemitas ei⁹ Plura
ſciſcitāt a iobe de celēitate q myſte
rio redēptōis ſue.de ꝺitōib⁹ redē
ptoꝛis.de fōꝛ.mō q̄z redimēdi. nec
ſatiāt interogatōib⁹ ꝫ qō plimū de
lectat audiꝛe vt ſepi⁹ iteꝛet expo/
ſitulāt Quid agit iobs voꝛ clamā
tis i debto? Rñdet ad ſingula.ꝺfir
mat fidē.ſpē coꝛoboꝛat. caꝛitatis
feꝛuoꝛē eꝛuſcitat. Neq̄z tñ iſta diꝛe
rim q̄ ſcōs pꝛes p⁹ obitū ignoꝛez
fuiſſe.poſitos extra meꝛēdi ſtatū. ꝫ
qñ i ſcia et q̄buſdā alīs pfectōib⁹
nouiter adq̄ſibilib⁹ pficē potuerit
et eē pfecerit nō video: Ponūt q̄p
pe doctoꝛes abſq̄z vlla abſuꝛditate
gloꝛiam bꝛōꝝ accidentalē plerūq̄z
maioꝛē fieri tā i ognitiōe q̄z dilcōe
ac delectatōe.q̄nto min⁹ abſonū vi
deꝛi ꝺz ſi nōdū ſaluati nec tminuz
felicitatis adepti i ognitōib⁹ q̄buſ
dā amoꝛib⁹ et dilcōib⁹ pficē potu
eꝛūt. Ꝫz q de pueris abſq̄z baptiſ/
mo decedētib⁹ apō nōnullos excel
lentes nō iꝓbabile pꝛſus videꝛ
cos i pōia et alīs q̄buſdā aꝛtib⁹ et
ognitōib⁹ poſſe iſtructiozes fieri tē
poꝝ ſucceſſiōe. diuuꝛna et expiē/
tiaꝝ multitudine coadiuti. Sic eē
Enoch q helyas nō ita ociose vi/
uūt vt i tāta etatis longeuitate nī/
hil nouū cogitēt vel addiſcāt Ꝫz
reuertamur vñ digreſſi ſum⁹ vbi di
xim⁹ iobez i pphetia ceteros exceſ
ſiſſe qō ex ꝓdictis reoꝛ eē pſpicuū:
ſi tñ alīq̄s pus obiectiōes q̄ aduer
ſus ea fiēi pñt abſoluēim⁹ Et q pa
cto ꝺt alīq̄s.iobes pphetaſſe ꝺz il
lud et ō eo qō añ ſuos oculos po
ſitū tenebat. Videbat iēm tange/
bat q audiebat q tu ñ diciſ q illū
eē iobes pphetabat? Nō em̄ ē pphe
cia niſi occultoꝛū q a ſēſib⁹ hūanis
alienoꝛū. Ꝫz acute cogitem⁹ q̄ꝺ io
hānes ſenſu videꝛit et q̄ꝺ nō videꝛit
et exinde q̄ꝺ q quēadmodū pphe/
tauerit ognoſcem⁹ Erāt i hōie iēu
plima coꝛpoꝛeis ſenſib⁹ q expimen
to ognoſcibilia.vt q hō erat.ābu
lās.docēs cū publicanis et pcōꝛi
b⁹ māducās.et ad hec ognoſcēda
nō erat op⁹ pphetico ſpū. Alia late
bāt plima et maxia:vt q talis eſſz
de⁹. mediatoꝛ oſtitut⁹ p redēptiōe
q recōciliatōe pcōꝝ.q agn⁹ eēt p
ſacrificio ꝺſūmato imolāꝺ⁹ q ſilia
ad q̄ ognoſcēda q publicāda hōi/
b⁹ Jobes.nō niſi ſpū ſupplen⁹ at/
tingē valuiſſz. Tale ē illō. Qui p⁹
me veñ.añ me fa.ē ꝛc. Et.ecce agn⁹
dei et cetēa hmōi. Occurrūt alīj di
cētes ñ debē iobez arguē mēdacij
Alioq̄n ſi mendax qūo pfect⁹? Jpe
em̄ interogat⁹ Tu q̄s es.q an pꝛba
es tu? Rñdit nō ſū. Qō ſi ex hūilita
tis affectu q̄s eū ſic rñdiſſe ꝺtēdēit
videat qūo hūilitatē verā cū vitio
mēdacij onectet Que em̄ pticipatō
luci.ad tēbras? q̄ ꝺuētio xpi ad beli
al ait apls? Fateoꝛ plane iobez nō

q̄ſſe hūilitatē p mēdacij culpā. Ab ſit ꝫ vt catholicoꝝ q̄ſpiā ſic delir⁹ inueniat q̄ ꝫ dicat. Herat igit fuit ioꝺes mō qz negauit ſe ꝓpha. negauit dico nō ſimplicit. ꝫ ad intēti onē q̄rētiū. Scriptū erat i lege dei Deut. xviij. ꝓpha ſuſcitabo eis ō medio fratrū ſuoꝝ ſiłez tui q ponā ꝟba mea i oze ei⁹. loquet̄q ad eos oia q̄ ꝑcepero illi. Qui āt ꝟba ei⁹ q̄ loq̄t i nōie meo audire noluēit ego vltor exiſtā Increpauerūt g⁹ iudei ioꝺez an ꝓpha eēt. nō q̄cūq ꝫ q̄lē ler ipa pollicebat affutuꝝ Et ihes⁹ ſus ē et nō negauit. qz nō erat ille ꝓpha ꝓmiſſus i lege. Ihēs itaq nō ioꝺs fuit ꝓpha ille q̄ ibidē moiſes ventuꝝ ꝓphetauit. Cui⁹ p̄curſoꝝ et ag̃el⁹ ioꝺs extitit. vt quēadmodū Iſa. olim añ ꝓnūciauerat dicens. vox clamātis. Vbi liceat attēdere q̄nte dignitatis ioꝺs fuēit atq au ctoritat. vt eē a ꝓpha tali de eodē fieret ꝓphetia et ſue p̄dicatōis cla mor tāto añ ꝓdereť. q̄netiā ioꝺes illud eē ꝓphetatū de ſe ipo nō hūa na ꝫ ꝓphetica inſtructōe cognouit. Intrauit em puer deſertū vbi de li bris Iſaie aut alīs ab hōie neq̄q inſtruct⁹ eſt Hic ozit difficultas nō mediocris de mō ognoſcēdi ve ras ꝓphetias et de mō diſtinguen di eas ab illuſiōib⁹ et ōinatōib⁹ de monū q̄ aliq̄n trāſſigurāt ſe i ange los lucis. ſm aplm et de cautelis ſe habēdi hō i talib⁹ ne ſeducat. ſed ad p̄ſs dicta ſufficiāt. Sequit Fuit ioꝺs i deſto. vbi de ꝫ et de ioꝺis ꝓfectiōe q̄ ad auſtēitatē vite q me ritoꝝ multitudinez videbim⁹ dño ocedēte ꝓphetiā Joꝺ. i. dū q̄rit Tu q̄s es? Ego inq̄t vox cl. ꝛc. dirigite viā dñi. Et egrediebant a d eū hie roſolimite vniuerſi et oīs regio iu dee et baptiſabāt ab illo in iozda nis flumie ofitētes pcā ſua. Et erat Joꝺs veſtit⁹ pilis camelozū q zo na pellicea circa lūbos ei⁹. et locu ſtas et mel ſilueſtre edebat Iā ꝓ ali q̄t dies ioꝺez i deſerto tenuim⁹. dū em ſcrutari pia curioſitate conat⁹ ſū q̄d ageret ioꝺs. et ſol⁹. et in deſ to. Dū p̄tēa ſup ꝫ āmiratōez aliq̄ rū carnaliū turbā tumultūq̄z gau dentiū otētare ſatagerē. induct⁹ ſū referre q̄ pacto verū eēt de eodem Joꝺe et ſibi ſimīb⁹ hēmicolis in otē platōe ſuſpēſis. nūq̄z min⁹ ſol⁹ q̄z cū ſol⁹. ꝫ ap̄ Ciceronē dixiſſe celebra t ſcipio ſupior african⁹. Hac occaſi one i materiā otēplatōis incidi la tiſſimā vtiq̄z et nōdū fūdit⁹ exhau riēdā vt i ipa explicāda ſp ſit vltra q̄cq̄z inuenire. q veniēdū cū hieroſo limitis q oīni regione iudee. tandē hinc ad ioꝺez i iozdane p̄dicantez et baptiſātē. ꝫ tādē egrediēdū ē ab ꝫ deſerto otēplatōis. materie ſi lentiū indicēdū q̄tin⁹ ſōſequēs euā gelij nr̄i text⁹ loq̄t. Spero em deo ꝓpicio me ſr̄ hac matēia otēplatio nis certe pulcerria q ſōlimiſſima q̄ dā posteri⁹ locuturū atq̄z nō tā ex nr̄a q̄z aliozū ſnia neq̄z taz mgr̄ali locutōe q̄z collocutōe familiari. nō demū polito curioſo q̄z ſermōe ꝫ q̄ tidiano loquēdi moze et ex̄ lcōnes ozdinarias int audire volētes ꝓpo ſui diſſerē. Placuit itaq̄z p̄ne pui dētie ſupne maieſtati. me ꝑ aliq̄t iā

ppa in debto tribulatõis q cuiusdã solitudis collocare. vbi. q̃le mãna dtẽplatõis in debto solitudis veri israelite comedũt. etsi nõ pleno ore comedẽ. degustare tñ datum est vt saltẽ ei⁹ odorẽ ex alioꝝ eructatõe. q̃ mãna cibi se repleuerãt. potui aspirãdo sentire. vel q̃ dicat textꝰ nr̃ dicat audiam⁹. Egrediebãt inq̃t ad eu nõ dubiũ q̃n ad Jobez bap. hiero so ymite vniuersi q ois regio iudee ad h̃ verbuz stupet logica et logice tractatores. vel scãdalisanť vel inculpãt locutiõis hui⁹ formã. Neq; em̃ estimãdũ ẽ puulos. imbecilles. aut infãtes i cunis. imo nec hiero solimitas oẽs adultos ad Jobez egressos fuisse. q̃nto min⁹ oẽz iudee regionẽ. Jgit logice v̄t⁹ et p̄monis ꝓprietas videnť falsitatis arguere euãgelistã marcũ q̃ hoc vniuersali sermone vsus est. Obiectio ista non huic loco dũtaxat. ꝛ innumeris sacre scripture locutõib⁹ aduersa ẽ. p q̃ dissoluẽda notãdũ sũmope arbitroꝝ etiã iuꝛ pbi sniaz q̃ duplex est logica. q̃dã subpuiẽs sciẽtijs naturalib⁹ ac pure speculatis q̃ vsitato nõie et q̃i antonomatice logica nominať. q q̃ ad oim methodoꝝ p̄ncipia viã hr̃e describit ab hispano q̃ sermocinal a q̃busdã nõiať. Porro altera ẽ logica quã approbato vocabulo rhetoricã dicim⁹ q̃ p̄ncipalit ancillať seruit et ãminiculum p̄stat sciẽtijs moralib⁹ politicis et ciuilib⁹ ad intellectũ practicũ spectãtẽ. ihz ãt vtraq; logica hmõi suas regulas in loquẽdo. modos insup ꝓprios q̃b⁹ docemur. eruimur. et vicimur veꝝ a falso discernẽ. Pria respicit logica potissime sermonis ꝓprietatẽ alienaz a metaphoris et q̃buslibet trãsluptõib⁹. explicando adeq̃tionẽ rei ad intellectũ et iuxta regulã suppõnũ. ampliationũ q ap pellationũ. vim locutõis aut sermonis strictissima p̄cisione dijudicãdo Hec logica exulat a se et abdicat oẽz fere figuratã locutõez oẽm q; locutõis ornatũ. et q̃ntũ p̄t ꝓximi⁹ et breui⁹ deceptib⁹ interiorib⁹ corrñ det q̃tin⁹ vẽritas p eas i speculatis scientijs p̄cisior atq; lucidior hẽať Actuẽo rhetorica quã logicã alterã dicim⁹ potissime figurl. q tropis atz schematib⁹ vtiť. coloríb⁹ q̃z floribꝰ nõ tã necessarijs q̃z decoris locutõz suã exornat. Tetez vulgari vsitateq; locutõi plurimũ descendit querẽs ex sua q̃dã tñ familiaritate tñ speciositate auditoꝝ affect⁹. impellat q̃ vult. q vel i irã vel indigna tõz odiũ vel amorẽ cõcitet audiẽtes Dicta ẽ idcirco logica hec necessaria ad scias morales. qz ad effect⁹ citãdos generãdos q; si boni sũt. aut ad sedãdos. aut depescẽdos seu tollendos si mali repiant logica p̄cedẽs nõ sufficit Jlla ei inq̃rit tñmõ v̄itatẽ i reb⁹ put v̄itas ẽ adeq̃tio rei intellẽ ad intellẽm speculatim. ista ãt put ẽ adeq̃tio q̃dã ad affẽm seu p̄cticũ intellẽm. Dicam⁹ g⁹ dũ q̃rit de veritate ꝓpõnis alicui⁹ p̄m vim vocis aut ꝓprietatẽ p̄monis. aliter iudicãdũ ẽ et req̃rẽdũ i speculatis sciẽtijs ad q̃s dꝑtinet logica ꝓpr. alit i moralib⁹ atz politicis. vbi rhetoricã vigẽ docui⁹. Et

q̄sq̄s istas logicas duas vellet cō
fundē. ita vt rhetoricā in speculati
uis. et logicā pozē in practicis sciē/
tijs exigēt. ille in absurdissimos ine
ptissimosq̄ errozes corrueret tot⁹
Hinc est q̄ a Tullio i rhetorica ve
teri et alijs politisantib⁹ irridenť. ꝛ
inculpanť illi q̄ ꝑm logicā pozē eni/
tunť leges atq̄ cōes hoiz locutōes
inťpretari Nocantur siq̄dem tales
verbosi. sophiste. garruli. de solo no
mine otrauersiā nectētes. inciuiles
veniq̄ et cerucosi fantastici et ad
nullū ciuile seu politicū negociū re/
gimen atq̄ ꝯsiliū idonei vsq̄adeo
vt vix ipi q̄ tales sunt. loqui; quicq̄
audeāt vix aliquid audire pñt qđ
nō statim calumniandū aut negan
dū aut distinguendū esse otendāt.
Sed fallit eos plane ignorātia p/
misse distinctiōis inter logicā atq̄
rhetoriā Et qz logicā primā intro
ducere satagūt vbi ea nō opus est
Illi ex aduerso nō parū aberraue
runt q̄ dū speculatiua veritas sola
oquerit. rhetoricos loquendi mo/
dos. principaliter secuti sunt. Innu
meris itaq̄ et infinitis vinculis dū
se nituntť absoluere semet cōstrinxe
rūt. Neq̄ tñ nego q̄n vicissim logi/
ca vna. alteri⁹ opem q̄nq̄ requirat
Et qñ pari quodā sensu ad verita
tis vni⁹ inq̄sitionē. plerūq̄ ocurrāt
Sed qñ. vbi. et qualiť hoc fit non
cuiuscūq̄. sed sapientis et artificis
est. istud discernere. et eius insup q̄
vtrāq̄ pfecte cognouerit. et qui sci
uerit ꝑm materie exigentiā. cogna/
tos inferre sermōes. hinc fit vt ali
qui carentes logica pozi. reperiuntť
in tractatib⁹ aut doctrinis pax re
soluti. sed rudes et indigesti siť ecō/
tra dictū est q̄ soli logice innitētes
sophiste sūt. leues et garruli. et inci
uili cūctatōe pax aut vix tolerabi/
les inuenti. imo ad p̄dicatiōes aut
deliberatōes positas raro videnť
eleuati. qz nec in illoz exercitatiōe
se ipos tradiderūt. Juxta hoc non
operosū est obiectōez p̄tractā dissol
uere. dicēdo q̄ nullo mō in histori/
cis narratōib⁹. siť nec i ꝓphetijs ꝛ
documētis moralib⁹ exigiť vel et
tēdiť veritas doctoz ꝯformiť ad
strictas r̄gulas pozis logice. Sed
suffiť q̄ mod⁹ loquēdi cōis cui ma
xime se cōformat rhetorica seruet.
vbi figurate locutōis tropice ꝛ trās
sūpte p̄ parabolas et similitudines ad/
mittuntť et ap̄li⁹ q̄z reliq̄ Et hoc est
qđ q̄daz irrōnabiliť dicūt q̄ theo
logia sua hz logicā ꝛ modū loquē
di ꝓpriū et q̄ in ea nihil esse falsum
de vtute sermonis oz admitti. imo
dictū hmōi tanq̄z irreligiosū im⁹piū
et blasphemū a catholicis aurib⁹
reiici ogruit Siq̄s vo dixerit oppo
situ et rē sensit ille dūtaxat ad vim
loquēdi pozis logice oculos ouer
tebat. q̄uis nō vsq̄quaq̄ rōnabili/
ter. Hinc ē q̄ egregi⁹ doctor Augl.
tū in locis plurimis. tū spiritalib⁹. in
li. de doctrina xp̄iana regulas pro
expōne sacre scripture dedit et ab ali
is datas collaudauit. Inter quas
vna est p̄ synodoche vbi ps ꝓ to/
to sumiť. Alia p̄ ypbolē vbi vitas
ad exaggrādum excediť. Alia vbi

locatū ꝑ loco accipiť. ꝑm q̄s regu las textꝰ noster a falsitate defēdiť. Nā dicēdo egrediebanť ad eū hie/ rosolimite vniuersi similis ē locutio siē cū dicimꝰ. oīnis ꝓpꝫs vł totꝰ mū dꝰ. vadit ad tale spectaculū. Dicit enī ꝟ nō ꝑ ꝓcisionē. ꝫ ad rei magni ficatōez adaugēdā. Silisq; ē locu tio cū subdiť. Et ois regio iudee. nisi ꝙ vltra hoc locꝰ ꝓo locato. re/ gio scz ꝑ habitātibꝰ regionē poniť et in talibꝰ iuť quozūdā explicatōz attēdiť sēsus. nō quē ꝟba faciūt. ꝫ ꝑ q̄ fiūt Juť ꝑdicta sumiť ꝺsidera tio moralis ꝙ ꝑdicatozes i sermo/ nibꝰ publicis detestādo vitia et col laudando ꝟtutes auctozitatē hñt vtēdi locutōibꝰ trāsluptōis ꝑm re/ gulas q̄bꝰ exponiť. et iuxta licētiaz rhetozice a tis. ita vt q̄q; dicať ali q̄d vniuersaliť vicioꝫ q̄ꝺ ꝑ paucis aut nō oībꝰ ꝑt ꝟificari. vel aliud ta le ꝓnūciať q̄ꝺ de virtute et regula logice ꝑozis eēt falsissimū et scāda losū et iniuriosū. Nō habeo hic exē pla multa curiose scrutari vł addu cē. legank oēs ꝓpbe q̄ fuerūt. q̄dam sermocinatozes inuchētes i vitia q vitiosos arguētes. attendať ꝑdica tio xpi. Jobis bap. pauli. stephani ꝓtomartiris et alioꝝ reuoluanť sermones et epłe doctoꝝ. repieť q̄si vbilibet licētia talis loquēdi vniuē saliť vt diximꝰ. Jsaias ꝺt. i. c. Oīne caput languiꝺū et oīne coz merēs a plāta pedis vsq; ad verticē capi tis nō ē i eo sanitas. Et paulo post Oēs diligūt munera sequunť retri butōes. Jere. ij. scptū est. Quiꝺ vul tis mecū iudicio' ꝺtēdere. oēs dēli quistis me ꝺt dñs Ezechiel. iij. Ois q̄ꝑe domꝰ israel attrita frōte est q duro coꝛde. Xps et Jobes phari seos inculpabāt generaliť Xpus vocās eos ypocritas. sepulcra de/ albata. supbos et auaros Jobes ꝓgeniē viperaꝝ. Et Act. vij. dicit Stephanꝰ. Dura ceruice q incircū cisi coꝛdibꝰ et auribꝰ vos sp spiri/ tui sco restitistis sic et pres vri ita q vos Apłs deniq; vocat galathas insensatos. et in cretēsibꝰ approbat dictū poete. Cretēses sp mēdaces male bestie. pigri vētres: Prio etiā vocat apłs poetā hūc ꝓphetā. Et aput gētiles poete ꝑ ꝓphetis q va tibꝰ atq; theologis habebātur. et poeses eoꝝ sicut metaphozicas lo cutōes veritatē ꝺtinētes occultas tñ attētabāt. tales sūt i scꝑturis ge nēales i docēdo locutōes innume re. Ex his sequiť alia ꝺsideratio ꝙ inciuiliť agerēt. imo insipienť et cō tra artē ꝓpriā clerici qui locutiōes hmōi morales i q̄bꝰ forte tāgerēť vellēt generaliť inculpare. aut vten tes eis molestare. nisi forsā vbi māi festa q ꝓticularis iniuria (q̄ magis eēt detractoria q ꝺtumelioſa q̄ꝺ ad edificatōez valēs) ꝺephēderek. q̄ꝺ si fieret coꝛā quibꝰ nō oportet. Q̄ꝺ vbi q qñ ꝺtingit nō est possibiliť ꝑ artē docē. ꝫ tūc agēdū ē vt sapiēs iudicabit. et ꝓut edocebit vnctio. Cōstat eni ꝙ plerūq; fit sermo ge neralis ad ꝑncipes q̄ sciūt se et sta tū suū grauiť increpari et tangi in modis loq̄ndi genēalibꝰ. tolerāt tñ

Qua igit frõte et temẽitate nollẽt clerici de isto vel illo statu sup eoꝝ vicijs generalit mozderi vel culpari Jsta prius esset pharisaica odiosa q̃ reprehẽdẽ nõ reprehẽdi q̃rebãt. Tertiã addo ofideratõz otra illos q̃ i locutõib⁹ mozalib⁹ ponunt captiosos loquẽdi modos in logica ꝓbatos licz veros. In q̃b⁹ tñ ẽ falsitas apta aut scãdalosa iuxt locutõnes vsitatas et ꝑm rhetoricã in materia tali seruandã. Exẽpli gr̃a ponẽt vna indiffinita q̃ apd mozales eq̃alet vli q̃ tñ indiffinita de vi logice vera erat. apd rhetoricũ q̃ politicũ falsissima. Proptẽa nõ imprudent odẽnate aliq̃ ꝓpões tanq̃z articuli erronei aut reuocandi. in q̃b⁹ tñ erat vitas de vi vocis et logice ꝓzis vt ista Ecclia manẽs eccia pt errare. de⁹ et creatura nihil sũt. et similes multe. et alie etiã q̃ in pbia fuissent recepte vt vere vel saltẽ ꝓbabiles sic sũt articuli q̃ de loquũt otra mẽitozia. Et maxie cõfidẽatio hec locũ hz vbi audiẽtes nõ sũt triti vel vsitati tales locutiones audire vel admittẽ. ꝫ vulgares sũt aut puri mozales. legiste vel canoniste. Et sane imprudent agunt. ne dicã impudent q̃ coꝝã talib⁹ in actib⁹ publicis talẽ logicã purã adducũt a pbiã seu metapbicã. pser/tim vbi materia talis q̃ nihilomin⁹ moẽs respicit q̃ apud eos scãdalũ Obseruandũ est em illd Gregl. Jurta mozes auditoꝝ formet sermo doctoꝝ. Hui⁹ oppositũ creberrime fieri dz in ãglia. et prochdoloz nisi puideat inualescet in frãcia. q̃d do aperta essz et lata fenestra ad errores et scãdala seminãdos talis p/missio liquet ex p̃missis et expientie vox oclamat. Deniq̃z cur ob aliud appellãt theologi nr̃i tpis sophiste et vboſi imo et fãtastici. nisi qz relictis vtilib⁹ intelligibilib⁹ p auditorũ q̃litate trãsferũt se ad nudã logicã vel metapbicã aut etiã matematicã vbi et qñ nõ optz nũc de intẽsione formaꝝ. nũc de diuisione cõtinui. nũc detegẽtes sophismata theologicis t̃minis obũbrata. nũc ꝓportates q̃sdã in dinis. mẽsuras duratões. instãtia. signa nature q̃ fictia in mediũ adducẽtes. q̃ et si va atz solida essẽt sic nõ sũt. ad subuersiõnẽ tñ magis audiẽtiũ vel irrisionẽ q̃z rectã fidei edificatõez sepe pficiũt. Sz detinuit ecce nos aliq̃diu mod⁹ loquẽdi euangelic⁹ spero tñ nõ prius inutilit ad rez accedẽtes videam⁹ q̃nte auctozitatis atq̃ dignitatis imo vtuose attractatiõis Joh̃. bap. fuerit. qñ ad cũ egredie bant hierosolimite vniuẽsi et ois regio iudee tã valida erat et taz efficax sua solitudo sua viuẽdi austeritas. sua demũ sinceritas q̃ libertas ꝓdicãdi Da ñ aliquẽ de occupati. et accursis solitarios irridẽtib⁹ q̃ ꝓ oẽs toti⁹ etatis sue discursus et sudores anxios tãtũdẽ pficiat. q̃ntũ solitari⁹ iste manẽs in deserto fructificauit. Mirari et colẽ solẽt hoies ꝑ sertim simplex vulg⁹ eos viros q̃s i vita sublimes et sibimet austeros aspiciunt. ob hoc maxie q̃ nulla cupiditatis aut ãbitõis nota respergunt. nulla pinde otra eos fallẽdi

suspitio aut mētiēdi suborīt qñ de spiciūt q̄cq̄o trenū ē. q̄cq̄o vtile vl iocūdū Ex opposito p̄dicatoēs nr̄i tpis qz talib⁹ inhiare vehemēt popularit et ardent ognoscunt. fit sermo eoz i opprobriū. fit de mēdato aut p̄ua intētōe suspectū. Dicūt cō festim eis auditores voce vel aio. medice cura te ipm Vidim⁹ nr̄a etate et nup q̄dmodū vn⁹ p̄ter hmōi vite austeritatē pene incredibilē i suis p̄monib⁹ multitudinē aggregabat cui vite sue q zelo si sciaz q discretōez hūilē sociassz. quā vtinā sociasset. fecisset vtiqz fructū mltū. si vez ē illō Bern̄ zel⁹ sine discretōe p̄cipitat. Discretio āt eē nō pt absqz hūilitate. nec hūilitas i oplacētia sui et innitēdo p̄prie prudētie obuiat. Deniqz difficile ē et pl⁹ diuinū q̄z hūanū. et nō absqz diuturno xtutū exercitio adq̄sibile. vt in duob⁹ his p̄uet hūilitas i solitudie. s. et p̄dicatōe. Cur ita? Qm̄ solitudo facit hōiez leuit ceteros occupatos dīiudicāe q eis se p̄ponēdū estimare. Predicatio aūt vbi ē applausus ocursusqz pplox xba dicētis in celū ferentiū ptēptat ḡuissime atz piculosissime p̄dicatoris aim vt gaudeat vt sibi oplaceat vt postremo in linguis hoim famā suā foris ponat. se estimet magnū aliq̄ ēe q̄lem se audit a ceteris ac pinde otēnit ab alīs edoceri moneri vel eoz docilio. Ruit p̄tēa i temēitatē q̄libet. improuid⁹ loq̄t. nō iā ex rōe z furoze. nō ex hūilitate z elatōe. non q̄d dictat rō z q̄d succēsa indignatio. nō q̄d vez z q̄d audiētib⁹ placitū. nō oportune z p̄ importune. nō q̄ monēs z q̄ potent iperās. Qui rursus libertatē atz fortitudinē zeli scōz imitatricē ēē. si lingua maledica carpat oēs clā et palā i supiori dignitate ostitutos. nec attēdit si p̄lm inde sb̄uertēt et ad rebellandū aiabit. z si oplacebit eisdē tota solicitudine osiderat. Ceteq̄ cū iualuēit hmōi p̄dicationis fauor et feruor effrenis vix adhibē remediū p̄mittet plebs indocta q̄n signis exēnsece sāctitatl. q̄ interi⁹ corrupta ē attēdit. et q̄cq̄o aduersū ōr ad iniuriā refert q odiū. Ab hac mētis elatōe et indiscretōe p̄dicādi lōge fuit Jo. iuz inferi⁹ dicēda. qm̄ p̄m audito q̄litatē p̄monis linguā variauit et nō ad seditionē z edificatōez ad hūilē q̄z pñiaz singulos p capacitate cohortās Sequit. Et baptisabant ab eo. Qual iste baptism⁹ extiterit olim dicebat. q sup hoc remitto vos ad ea q̄ tractāt a mgr̄o et doctorib⁹. iiij. sniaz. Cōfitentes pcā sua. Quēadmodū iob̄is baptism⁹ nō erat sacmētalis sic nec ista ofessio. Erat tn̄ vtrūq̄z et baptism⁹ et ofessio p̄patoriū q̄dā et int⁹ductiuū ad vera sacra baptismi et cōfessiōis posteri⁹ ist̄ituta. Hec āt cōfessio l̄ fiebat. fortassis i generalitate q̄dā. q̄dmodū ecclie mos hz fieri i publico añ ingressū misse. Vl fiebat de publicl. i publico. more iudeoz i suis ouētib⁹. Vel si secreta erat et pticulariū exp̄ssiua p̄ficiebat ad hūiliatōez et oslij susceptō

nē et pnie agēde. ognitionē. Sic ꝑ pendit baptismū iobis nō habuisse vtutē pcōz sacramētalit delecturā Que rō ē. qz siue baptisādi siue baptisati neqz ofessiōe altēa. nez pnia aliq ꝑ ꝑteritis delictis aliqtin⁹ c/guisset Jocirco ꝑtēa nō parificant i oib⁹ baptisma iobis et ofessio cū baptismate xpi q ab eo instituta cō fessiōe. Baptism⁹ em̄ xpi ofessionez nō exigit postmodū de pcīs ante actis. neqz ꝑus añ baptisma oferri ꝑt hmōi sacramētalis ofessio alio/qn nō eēt baptism⁹ sacramētoz ia/nua qđ falsū ē Sz ozit icidēs q̄stio Nunqd ꝑlat⁹ alic⁹ nouit baptisati iubē posset vt se sūmittēt ipe ofessionī sacrali obic cā? Estio q̄ non qm̄ nō ē aliqs obligat⁹ ofiteri sacralit nisi q̄ de pcō mōzli sibi osci⁹ ē. Et hec obligatio nō iure hūano ꝛ diuino osurgit Si vo aliqs ō pcō suo apō deū satisfecēit iux ꝑceptū eius datū q regłas istitutas. nō ꝑt itez p istitutōez pure hūanā ad satisfa ciēdū rurs⁹ tali ꝑcepto inuit⁹ astri/gi. Cōstat ār q baptisat⁹ satisfecit deo de pcīs ꝑteritł. sic q nō hz aliud ꝑceptū dīnū adiplendū ꝑ dele tiōe hmōi pcōz. Prelat⁹ vo ñ hz ius obligādi q̄lēcūqz ad ofessionē sacrałez nisi q̄tin⁹ h a iure dīno de scēdit. alioqn possz istituē q̄libet q̄ntūcūqz imunis a pcō ofitēt sac mentalit totiēs q̄tiēs sibi oplacēt. Summa igit et cardo h⁹ rōis ē null⁹ obligat idē pcīm bis ofiteri sacrałit. Qđ q̄absurdū sit videt nemo. Opponet forsā aliqs de baptisato vere otrito p⁹ pcīm ille imunis ē a pcō. nihilomin⁹ obligat ꝑ eccīam cōfiteri. Rndeo q nō ꝑ eccīaz. ꝛ ex ꝑcepto dīno talis ad ofessionē se/mel fiēdā de pcīs p⁹ baptismū cō missis et añ nō teneť. Proptēa q̄us qz satisfecerit a firmit tpe q loco satisfacē ꝑposuēit hmōi ꝑceptoz ma nebit obligatio a q̄ potēit absolui et nō alit semel ofitēdo. Jurta hec apit via ad sciēdū si semel cōfessus possz itez ad ofessionē sacrałē susci/piendā artari. Sz q alibi vētilat ea ꝑtermitto q̄ dici poterāt q̄cūqz pscpserā. Totā insup hāc ofessiōis materiā q̄uis vtilē satis et a tertu nro nō abhorrentē remitto ad. iij. sniaz ꝑ pñti et ad scpta doctoz.

Obiciet itez de illo q̄ i mortis ar ticło absolut simplex sacerdos sup casib⁹ pape et rebuatł. obligabit ei tal absolut⁹ si ꝙualescat iterū papā adire et absolutōis bñficiū recipe. Fateoz h cū durādo et alijs q̄busdam doctorib⁹ inuolutissimā et vix enodabilē tāgi materiā. De mō se habēdi i ofessiōe casuū hmōi reseruatoz q̄z difficillimū saluare videt q̄lit iux vsū eccīe nō dimidiat cōfessio q ꝑ duos adiplet. dū scz apud penitētiariū solū referūt casus reb uati. hāc ꝑ nūc difficultatē nō inci piā enodare tm̄mō ꝑ q̄nto ad pñs spectat dubiū qđ mouim⁹. Dico q hō i articulo mortis aut alṡ ꝛe sacramētalit absolut⁹ nō ꝑt absq cō sēsu ꝑprio obligari rursus p hōiez sacrałit eadē pcīa cōfiteri. Del op positū. Jā cōfessio ꝑoz sacramētał

sūm plene effectū opata nō fuisz qz nō absoluisset hōiez a p̄cepto dei qđ ē de semel ofitēdo pccm omissū Nolo tñ negare q̄n de ofēsu ꝑrio itez possit hō sacrm cōfessiōis sup eisdē pccis iterare q ad ħ spōtanee obligari. Nō nego etiā q̄n publica pcca aut eccie refuata possit itez referre alteri pr̄ ofessiōez sacr̄alez. et ad ħ forsā obligari p̄t q̄tinꝰ pniaz salutarē cū discretōne maiori p̄cipiat. illud tñ nō assero. Aliud fundamētū tāgit Durādꝰ ad ofirmādū p̄dicta. Supponit itaqz ꝑ regula q nūqz p̄latꝰ eccie vel aliꝰ iudex p̄t circa aliud p̄ceptū iubē nisi circa illud qđ ad forū suū publicū p̄t deduci. si nō fiat. Alioq̄n p̄t p̄latꝰ ferre p̄cepta sup occultissis cogitatōibꝰ sibi remediandis. vel sup illis q̄z transgressionē pūire nō p̄t neqz sciret. et ita frustra lex hmōi ferret ab illo. qm̄ executio p eū impleri nō valēt. Occultissimū āt oim ē ofessio sacr̄alis de q̄ ostare nō p̄t nisi p vnicū q̄ ofiteř. et ħ eē si velit. Quocirca dic idē doctor eccias nō iubē fieri ofessionē sel̄i āno. nisi p inditionē. qz. s. p̄cipit recipe eucharistiā. ad quā rite suscipiēdaz oz se ipm ꝑbare hō iuxt̄ p̄ceptū apli ab eccia sic intꝛpreta tū q de mōrib⁹ exigit ofessio. Exē plū i horis dicēdis et intētōe habēda sike ponēt. Scotꝰ fūdamēto alteri innitit. Ait q̄ppe q nemo teneř aut obligari p̄t pccm suū occultū q secretū facē publicū. sic q de foro dei cui ꝑus soli subiacebat trāseat q̄ntū ex natura facti i forū publicū

Sz ostat inq̄t q dicēs pcca sua duob⁹ sacerdotib⁹ facit illa esse publica q̄ntū ē ex natura facti. qm̄ in ore duoz pccm illud posuit q̄ testificari possent. q̄uis nō sine pcco cōtra eū Juxta q̄z testionū p̄t sētētiare public⁹ iudex. nec impediret sniaz iudicis q sacerdotes duo peccāt cōfessionē reuelādo. qm̄ si dedi i secreto bone fidei aliqđ pccm meū duob⁹ ex ofessionez ꝑcul dubio peccabūt si me ꝑdāt apđ iudicē. nihilominꝰ odēnabit caput meū. Scōm ista dař via ad dissoluendū rōnem quā dñs Ar. insolubilē sibi reputabat. ad ꝑbandū q stante decretali ois vtusqz sexꝰ q̄libz ofessus ꝑuilegiatꝰ itez tenebař ꝑrio sacerdoti ofiteri. Nō inq̄t ꝑp̄ defectū sacramēti vt dicebat mgr̄ Jo. de pollia/co. sz ꝑp̄ aliud. Supponit p̄mo q ofessio sacr̄alis p̄t pluries sup eisdez pccis salubrit̄ iterari. Supponit 2° q due affirmatie ꝑōes nō repugnāt ad inuicē. sic q posteioꝛ institutio positiua ꝑozē reuocet si sic in affirmatōe stare possint. Supponit 3° q decretalis ois vtusqz sexꝰ sit ꝑsitio affirmatiua et sub obligatione posita. Supponit 4° ex p̄dict̄. q li/cētia data de cōfitēdo ꝑuilegiatis exq̄ affirmatia ē nō tollit p̄ceptum ꝑus factū de ofitēdo sel̄i āno. Ex qb⁹ ocludit ꝑsitū vt estiat. et exē plificat ꝺ missa audiēda die dñica Si inq̄t dareť p̄ceptū alicui q missā sel̄ audiret in parochia sua q̄libz die dñico. nihilominꝰ daeť sibi post modū licētia q posset audire missā

in locis alijs. Accessio scda nō reuo/
caret p̄cedēs p̄ceptū. Exq̄ sit stare
pt q̄ iste duas missas audiat q ad
vnā obligat et solū licēciat ad aliā
Sz diligēs inspector p̄missoz repe
riet rōez hāc nō esse indissolubilem
neq; exēplū p se penit⁹ esse validū
qđ adducit etiā suppōsito q̄ nō eēt
decretal exp̄sse determinās sel ofessū
sacr̄alit nō rursus ad ofessionē ob/
ligari q̄lis tñ eē dr. Concessa itaq;
suppōne p̄ma q̄ iterari salubrit pōt
ofessio sacr̄al si tñ sel ē recte fca de
licētia illi⁹ q̄ ius hz nō pt itez cadē
sub p̄cepto pure hūano sic nec no/
uit institui sup inuitū sic ex p̄missis
arbitroz eē pspicuū. Et qz aliter lo
quēs in infinitas absurditates coz
ruēt i illā nōiatim q̄ baptisat⁹ adul
t⁹ pt inuit⁹ obligari p̄ platū pcca
dimissa ofiteri. imo millesies ofiteri
Nō em repugnarēt baptism⁹. q sb/
sequēs sacr̄alis ofessio sic nec due
sacr̄ales ofessiones. Sicq̄s dicat q̄
baptism⁹ hz effectū plenissimū dele
tōis pccoz a pena et culpa. Ita re
spōdeo pniaz vnicā ofessionē hr̄e
potuisse. et hr̄e silr p oia opleta sit
nihilomin⁹ ad augmētū gr̄e potēit
iterari. Cuius nō baptism⁹ ꝑpē cara
cterē p̄m doctores in eo suscep tum
Exinde pfacile ē diuersitatē inueni
re inē exēplū positū de missa audiē
da et ofessionē. qz missā audire po
sitiuū ē ius. lz in dino fūdatū. q iō
pt ad ples missas p eccliaz obliga
ri. sic q̄ vna audita remanebit astri
ct⁹ ad alterā. Unica aūt ofessio ca
dit sub obligatōe dini p̄cepti. q̄ ex
pleta nō remanet ad papā ius ad
alterā ofessionē sup eisdē obligan
di. sic p⁹ auditōez vni⁹ misse pōt vt
pus ad alteram ferre p̄ceptū. qz sue
possibilitati sōiacz dū rō sōest nūe
rū missaz audiēdaz restringē vel
āpliare. imo q tollē. De ofessiōe āt
lōge dissilr. qz iuri dino obligatio
p̄ncipalit innitit. Fatendū ē igit q̄
papa nō pt dare licētiā p̄uilegiatl.
vt ofessiōes audiāt et ita ad cura/
tos eūdum erit. Ex q̄ licētiā pstitit
ex oñti relaxatōez p̄suppositō iure
dino ne pcca eadē rursus ofitēi sa
cr̄alit inuit⁹ aliqs teneret. Deniq;
oppositū asserē de papa vel eccia ē
dicē ꝑplos inumēabiles p eoz cō/
fessiōes acten⁹ fuisse seductos inuo
lutos et deceptos. qz vel noluerūt
ofessionē factā p̄uilegiatl. eē sacr̄a/
lē qđ acten⁹ creditū ē eē falsū. vel si
sacr̄alis fuit indubitanter nō hñt ab
hmōi ofesso rursus exigēvt p̄cepto
dino de sel ofitēdo cui obediuit ite
rū nolēs obtpet. nolēs dico. qz vo
lēs vltro pt. Pozro sec⁹ ē de otrito
q̄ ad ofessionē pt obligari. qz nōdū
a dei iussiōe semet absoluit Sz vi
deam⁹ vñ suboztū est in Jobe q̄ sic
egrediant ad eū hierosolimite vni/
uersi et omis regio iudee et baptisa
bant ab eo ofitētes pcca sua. Sta
tim subiūgit rō qm̄ xt⁹ sua ptrahe
bat in āmiratōez ꝑplos i reuerētiā
et amorē et erat odoz bon⁹ vite in
vitā Erat inq̄t subsequēs text⁹ Jo
hānes vestit⁹ pilis camelōz. Ubi
iobs de xtutū q̄tnoz cardinalium
possessiōe sil et ornatu implicite cō

mendaꝯ. In vestit⁹ aspitatē tpan/
tia notaꝯ. Erat vestit⁹ pilis camelo
rū q̄ tunica erat cilicina et rudis q
aspa. In lūboꝝ succinctōe nōt fo
titudo. succinge sic̄ vir lūbos tuos
dic̄ scp̄tura. In mellis comestione
prudētia omēdaꝯ Mel cōedet ḃr ḃ
xp̄o vt sciat reprobare malū ꝛc̄ De
mū i alioꝝ eruditōe et sui ip̄i⁹ respe
ctu xp̄i hūiliatōe ospicit iustitia. et
p̄dicabat dicēs. Veniet fortior p⁹
me. Atuero hec materia collauda/
tōis vberior ē q̄ꝫ vt nūc totū vale/
am⁹ exp̄mē. sil q difficultates plūme
morales scde p̄ ceteris includūtur.
Una ē ḃ abstinētia q appp̄ate de
obp̄uatōe carthusiēsiū sup non esu
carniū. quā difficultatē olim a dño
Cameracēsi i hac cathedra motaꝫ
nōbū ad calcē dissolutōis deductā
eē cognoui. ꝫ me deducturū deo p
picio pria lcōne. Altera q̄ꝫ de sup
fluo atꝫ pōpatico vestitu an sit tole
rabil in plat̄. q viris eccliasticis. Re
seruatis igit istis ad sequētia. fgre
diamur paulisp q statī finis ad p̄ce
dētē textū. et aliud mysticū seu mo/
rale ad otemplatōez attinēs elicia
m⁹. Per ioh̄z nullū apti⁹ q̄ꝫ otem
platiuū virū morali accipim⁹. hic
ioh̄s manet i deḃto q̄dā nō tā ma
teriali q̄ꝫ spūali dū sedet solitari⁹ et
eleuat se sup se. q̄ subleuatōe supna
sup cūctā hāc ofusā reꝛ fluctuātiū
q exūdātiū mltitudinē attollit. hāc
subt⁹ deserit. q̄ dēlicta pfecto maēt
i deḃto q̄daꝫ mētis secretissimo et
abditissimo. sol deniq̄ exptis agni
to et puio. An nō bñ reliq̄rat mun
dū et hitabat in deḃto qui dicebat
Mihi mūd⁹ crucifix⁹ ē et ego mūdo
Qui p̄tēa a se ip̄o eē deḃt⁹ clamat.
Aliuo ego. iā non ego. viuit. ꝛc̄. Et
rursus Siue mēte excedim⁹ deo in/
q̄t. Hoc q̄lit̄ fiat daꝯ posse experiri
ꝑm btm̄ Bern̄. nō exp̄mi. nec docēi
pt. ꝫ habēi. fit ḣ nō p inuestigatōz
curiosā. aut p studiū quantū q̄ꝫ ve
hemēs neq̄ p scrutiniū scp̄turarū.
Ibi ei defecer̄t scrutātes scrutinia.
ꝫ obtineꝯ p fortē otritōez spūs hu
miliati ꝑm btm̄ Dion̄. vbi āpli⁹ la/
crime p̄sūt q̄ꝫ lr̄e. spūssancti vnctio
q̄ꝫ lectio. q oro q̄ꝫ rō docēt. Nō est
tm̄ respuēda vsq̄quaq̄ꝫ lectio vl doc
trina. qr etsi nō mānifestū q̄d ē tale
desertū qđ nēo nouit nisi q̄ incolit.
aiat tm̄ ad q̄rēdū et viā q̄libuscūq̄ꝫ
signis āministrat. Hoc fec̄ eleuat⁹
doctor Gregl. p̄cipue in moralib⁹.
Hoc p̄ñsim⁹ Augl. in ofessiōib⁹ et
soliloq̄is. Hoc deuot⁹ Bern̄. sup cā
tica. Hoc venēabil⁹ Hugo q Rich̄.
de san. vic. i suis opib⁹ varijs. Hoc
deniq̄ multū opēdiosa et sētētiosa
breuitate tradidit Bonauentl. in li
bello quē appellat speculū amozis.
et i alio quē intitulat. itinerariū mē
tis i deū. Itez parū i rhetozica di/
na q sikes alij. Eos poti⁹ q̄ꝫ me hoz
toz audiatis. et aduertam⁹ q̄d seqūt
Dū ioh̄s iste otēplatiu⁹ nr̄ i deser
to q̄dā mētis inuio et ab fluxu car
nalitatis inaquoso. egrediū̄t ad eū
ierosolimite vniuersi et ois regio iu
dee. Regio ista iudee atq̄ꝫ ierosoli/
me ad lr̄az terra ē p̄missiōis fluēs
lacte q melle. Et p̄culdubio nō alit̄
efficit̄ hō tot⁹ regio p̄missiōis flu/
ens lacte pie deuotōnis. et melle sa
porose eruditōis q̄ꝫ in otēplatōne
Nā ex eā poti⁹ ē sepe hō regio q̄dā

egestatis vt Augl. loq̃t i ꝓfessiõ ali
Est regio plena monstris. feris. et
beluis viciosaꝝ cogitatõũ et ser/
pẽtib⁹ horridis atq; pestiferis vene
nataꝝ et inficiẽtiũ cupidinũ. In q̃
demũ regiõe nez pluuia ẽst aut ros
deuote affectionis. neq; viroꝝ her/
baꝝ florẽtiũ. aut frẽus plãtaꝝ ra
mificãtiũ p̃ virtuosã opatõnez. neq;
decor ẽ neq; spẽs p̃ celestez uersa
tõez. Atuẽo vbi iob̃s ẽ i deꝛto mẽ/
tis p̃dicto solitari⁹ i otẽplatõe vbi
omedit mãna absconditũ. Adiacet
circũq̃q; regio iudee. regio scz glo
rificatõis cuiusdã et decor ꝓfessio/
nis. regio insup ierosolime. regio vi
siõis pacl. sic em̃ iudea et ihrlz inter
ptanr. sb⁹ regionis speciosissime et
vberrie hitatores sc̃. cogitatões sã
cte. et affectões pie. q̃ sc̃ reuẽa iero/
solimite vel pacifice. et ꝑpẽ cõfessio
nẽ laudis et glorificatõez iudee re
gionẽ inhitare merenr. O certe pul
cerrimũ obstupẽdũq; spectaculũ vi
dẽ ierosolimitas tales vniuersos q
oẽz iudee regionẽ egredi ad iob̃z
in deꝛto h̃itantẽ Nadãt alĩ spe
ctatũ colles altissimos. alĩ siluas q
flumia. alĩ lõge patẽtes campos.
alĩ maria fluctib⁹ altis itumescẽtia
alĩ theatrales ludos aut monstra
milleformia. Placeat alĩs celũ cer/
nẽ et oẽz ei⁹ ornatũ. decorã q; mili
tiã. nihil ꝑsus tale. nihil dignũ cõ/
patõe ad ꝑfatũ spectacl̃m poterit
vsq; inueniri. Etem̃ ibi vidẽ ẽ q̃ fõr.
q̃ve ordie egrediũr ierosolimite ta
les vniuersi et omis regio iudee ad
iob̃z i deꝛto. Gratũ ꝑsus inspicẽ
ẽ oẽs inclitos i vestitu deaurato. in
fimbr̃is aureis. i varietatis circũa
mictu. egredi a recessib⁹ abdit. q̃s
ec̃ hz mystica regio iudee. Egredi
unr a mẽoria. egrediũr ab itelligen
tia. egrediũr a volũtate. egrediunr
insup tãq; spõsus et spõsa a q̃dam
triclinio capacissio. viriũ q;. rõnal.
ocupiscibil⁹ et irascibil⁹. Egrediunr
demũ ab estiatia. a fãtasia. a sensu
cõi. de oib⁹ deniq; locis patentib⁹
q̃nq; sensuũ. Egrediũr ñ vt videãt
vanitatẽ exteri⁹ ad istar dine. ꝟ ad
iob̃z i deꝛto. Noli nũez velle scis/
citari q̃m inũerabil⁹ ẽ. ita vt fas sit
dicẽ. milia miliũ mistrabãt ei. et de
cies cẽtena milia assistebãt ei. q̃m e/
grediũr ierosolomite vniuersi. Bz
q̃d agũt dũ veniũt? Utiq; baptisã
tur ab eo. q; purificãr magis q; ma
gis cogitatões et affectões tales
pacifice. Et q̃s fortassis vel mima
pcca p̃ negligentiã a surreptõez a
vanitat̃. p̃mixtiõez admiserint illa
ofitẽr? Cõfitẽtes inq̃t pcca sua. vl̃
certe iõ ofitẽtes pcca q; dimissa sc̃
et inde sacrificiũ laudis offerunt se
mutuo cohortantes et hymnidice
canẽtes. Cõfitemini dño. q̃m bon⁹
q̃m i se. mi. ei⁹ Et rursus Mie dñi. q;
nõ sum⁹ osũpti et silia. Studeam⁹
documẽtũ. et sapiẽtes viri studeã⁹.
et enitamur tale nob̃ int⁹ fõre spe
ctaculũ q; ouẽr⁹. Affirmo. q̃sq̃s tale
sibi fabricare meruerit ñ magnope
vagabit exteri⁹ ad vidẽdũ vanita
tẽ. ipleuit q̃z locũ d⁹ illõ satirici Te/
cũ habita. Nõ erit sol⁹ q̃ tãnũeroso
ordinatoq; stipabil⁹ comitatu. q̃ p̃
tẽa regnũ dĩ intra se stabiliuẽit ab
õi oturbatõe semotũ. Tetez ñ hz
aliud sup hõies imo vir sup̃ bruta
q̃ ñ talil⁹ ascẽdẽit ad cor altũ vt sit
talil⁹ iob̃s alter in deserto mõ q̃ p̃/
fati sum⁹ Hec vita ꝑficiar⁹ sp̃ nescio

q̃o erit q̃ ista vita nõ erit lux dictũ Aug. Nunq̃ alibi melius expit hõ illo q̃ de sapia pnũciat sapiẽs In gressiẽs intt domũ meã ocẽsca cũ illa. Nõ em̃ hz amaritudinẽ cõuersatõ illius. nec tediũ ouictus illi⁹. ꝛ letitiã et gaudiũ. Atuero si delẽat nos ad h̃ spectaculũ dñi ptingẽ et bñ disponi i multis vt pus i paucis vere mur ncce ẽ Jobez q̃ppe moresq̃ suos imitari oueniet. de q̃ subdit euã gelista q̃ erat iobes vestit⁹ pilis camelor et zona pellicea circa lumbos ei⁹. et locustas et mel silueſtre edebat. Circa q̃ locũ finẽ faciẽs expositioni lr̃ali et pl̃ima ptrãsiẽs q̃ro. Jtq̃ vita iobis fuerit angelica et int̃ hoies pfectissima q̃ nõ. Vita iobis fuit innaturalis. qz solitaria. Hõ em̃ p̃m pl̃m. Polit. naturalit est aial ciuile. Jñ et ouersatio dñi Jhu xp̃i q̃ ẽ nr̃a instructio fuit cõis et nõ solitaria. Et confirmat qz iobs nõ insecut⁹ ẽ corpalit xp̃m i terris ouersantẽ. g⁹ nõ fuit pfect⁹. dña tz p illud q̃ oñdit xp̃s iuueni. Matt. xix. Si vis pfect⁹ eẽ vade q vẽ. oia q̃ hẽs et da pau. et se. me. Oppositũ ptz ex dictis et allegatis sup lr̃az. Questio ista pncipalit ẽ ad inuestigãdũ de vita solitaria seu cõtẽplatiua quã tenuit Jo: et de opatione ei⁹ ad actiuã. Ponã nõbilia et eliciã conclusiões Nõndũ q̃ vno mõ vita otẽplatiua seu actia a q̃busdã accipit p ipa aia q̃ ẽ vita p̃ma. et ita ñ eẽ dr̃az int̃ istas duas vitas i eodẽ hõie nisi reducam⁹ ad hũc sẽsũ q̃ aia viuẽs vita speculatia alit se hz q̃z dũ viuit vita actia. Sc̃do accipit p opatõe vel ouersatiõe a vita p̃ma pcedẽte q̃ duplex ẽ. q̃dã imanẽs. alia trãsiẽs. Nõndũ q̃ p̃m hãc acceptõez ẽ diuersitas logt̃iũ Accipiũt em̃ q̃dã vitã actiuã p oi opatõe corpali meritoria. t̃minata ad obiectũ exẽnsecũ. q sic generalit oñe op⁹ bonũ cũ gr̃a factũ trãsiẽs i exteriorẽ naturã erit de vita actia q̃z tũcũq̃z spũale vel corpale vidat et ois act⁹ imanẽs meritori⁹ eẽt vita otẽplatia et p̃cipue sit respcu dñi cuiusmõi ẽ speculatio et delectatio et amor seu fruitio habita de deo. Alij alit distinguũt dicẽtes q̃ vita actia ẽ ouersatio corpal meritoria p̃m quã puidet eccie vel pti ei⁹ p̃⁹ et p̃ncipalit q̃ ad corp⁹. vt ẽ exercitiũ i septẽ opib⁹ mie exteriorib⁹ sic Martha puidebat corpi xp̃i Vita ãt otẽplatia ẽ ouersatio meritoria p̃m quã p̃mo q p̃ncipalit suffragat eccie q̃ ad mẽtẽ et bona spiritalia. et sic p̃dicatio. sacr̃oz mistratio et or̃o spectãt ad otẽplatõez. Et iste ẽ oueniẽtior mod⁹. Quocirca adhuc p̃t fieri distinctio de bõis spiritalib⁹ q̃z q̃z videat ipropria. ex abusu tñ loquẽtiũ qñq̃z sic accipit vt dicam⁹ genealit bõa spũalia q̃ spectãt ad ptẽ clericoz q sacerdotũ q̃s antonomatice appellam⁹. q sic p̃dia q possessiones eccie et ei⁹ iurisdcões erũt q̃dã spũalia. Tpalia vo sũt q i ptẽ laicoz cesserũt. et sic eadẽ bõ erũt p̃⁹ q posteri⁹ tpalia q spũalia. et p̃m h̃ distinguit iurisdictio spũal q corpalis siue tpal. Tertõ nõndũ q i eadẽ eccia p̃t imagi q̃druplex mod⁹ viuendi. Quidã viuũt vita q

nec ē ōtēplatiua nec actia ꝓie sic
puēi baptisati nō dū capaces rōis
Scōa ē vita pure actia. Tertia est
speculatia. Quarta ē mixta ex vtra
qz Quarto nōndū ꝙ aliq̄d dicit
melī altēo dupl̄r. vno mō absolute
et absqz respcu ad aliud. alio rela
tiue seu ꝺditionalit. Exēm ꝓbi ad ħ
ē de ħ qđ ē ꝓbari. Nā simpl̄r melī
ē ꝓbari qz ditari. et tñ i casu extre/
me nēcitatis vel indigētie melī esset
hre a aq̄rē vnū panē qz illo defici
ente. pulcrā ꝓbie ocłonē addiscere.
Silr i statu innocētie vel glie mlta
eē poterant bō q̄ sub ꝓposito pcco
mala eēnt si obseruarēt. Ut in cor
pe sano aliq̄d ꝓdest qđ obest ꝓsup
posita infirmitate vel crapula pce/
dēte. Et istud oz notanł attēdi dū
fit ꝺpatio aliq̄z i bonitate vel uti
litate. et sibī. vel dū q̄rit. qđ expe/
diat i regimie vite hūane. Dicam⁹
ꝓmo ꝙ stat i q̄libet istoz q̄tuor sta
tuū hoicz saluari. De ꝓmo nō ē du
biū de pueris baptisatī. decedētib⁹
añ vsū rōis. De q̄rto nō est dubiū
de ꝓlatis et alīs sāctis q̄ diu vitā
mixtā ex cōtēplatia et actia exercu
erūt et saluati sūt. Quo ad duo mē
bra ē difficultas. Et dixerūt q̄dam
ipossibile eē aliq̄ adultū saluari q̄
nō vixisset vita cōtēplatia. qz oz ꝙ
ois capax rōis diligat deū sr oia
si debeat saluari. et i tali dilectione
que ꝺsequit ex cognitōe dei repit
vita speculatia. Sz casus ē dabilis
sic dat holkot vbi hō dū ꝓmo ince
pit vti rōe exercebit statim i opib⁹
mie corpalib⁹ vel alīs bonis exer/
citīs extēioꝛib⁹ absqz ħ ꝙ actualit
et formalit eliciat actū dilcōis dei
sup oia. et i agēdo talia poterit ꝓ
fide a tyrannis repēte inēfici. et ita
saluabit tal q̄ nūq̄z vixerit vita spe
culatia. ħ tñ raro euenit. Tetz de
vita speculatia nō ē difficultas q̄n
hō possit saluari in casib⁹ multis q̄
nūq̄z vixerit vita actiua. qz ad hāc
nō est vōt⁹. vel qz casus ñ occurrit
exercēdi illā vitā. Patz etiā de xpo
in vtero v̄ginis. de Job. bap. si ha
buerit ōtēplationē salutādo Raro
tñ hō manet i vita ista diu q̄n vtak
vita mixta. ꝑsertim ꝑm ꝓmā dispo
sitionē. Scōa loquēdo absolute nō
habēdo respectū ad lapsū hōis. ta
lis ordo inł q̄tuor modos viuendi
ꝓnes in bōitate et eligibilitate ꝙ
ꝓma vita bona ē. scōa melioꝛ. q q̄r
ta q̄ ē ꝺposita melioꝛ est qz scōa q
tertia. optima inł oēs. Nec appe/
būt siq̄s diligenł aduēnat vitā ade
ꝓ statu innocētie Nā siq̄s ibi vixis/
set ex bñplacito dei absqz vsu rōis
actualī et tñ in gr̄a bñ vixisset si vi/
xisset vita actiua laborādo et colē/
do paradisū ẽrestrē ex iussu dei melī
vixisz q si cū ħ fuisz aliq̄n i ōtēpla
tōe ōi. melī hūisset. Sz qz ois indi
gētia remota eat nec exigebat tūc
labor exēnsec⁹ ad sōleuatōz q̄rūcū
qz indigētiaz. vita ei⁹ speculatiua
optia tūc extitisz qđ āpli⁹ ꝓspicuū
erit ex sequtib⁹. Tertia ꝓ accidēs q
ex suppōne stat in casu vitā actiuaz
vita ōtēplatiua ꝓ tūc melioꝛē et eli
gibiliorē existere. Pōt em̄ tanta in/
digentia esse in ꝓximis corporali/
ter ad iuuandum. ꝙ peccatuz esset
omittere eos et eoz subleuatōez ꝓ

speculādo seu otēplādo Dtz in plā tis vel i casib⁹ nōitatl. Et si dicaī q hō nō oz omittē mai⁹ bonū ꝑpē mi n⁹ bonū. Dr q i casu illo otēplatō nō ē isti mai⁹ bonū ꝑm ꝑmā distin/ ctionē de duplici vita. Uñ et qñ li cite ꝑt vtraqz vita exercēi specula tiua scz et actiua. Speculatia eligi/ bilioz ē q dignioz q statui glie seu i/ nocētie ofozmioz Uita ei q digni⁹ q excellēti⁹hz obiectū. et q ex digni oz vi ꝟtute ꝓcedit eligibilioz ē. sic est de ite. lectiōe dei et dilectōe seu frui tōe ei⁹. Nā iste sī opatões optiarū potētiaꝝ in hōie respū optimi ob iecti. ꝑm ꝟ posuit pꝟs felicitatē in hōie. i. Etꝟ in otēplatōe ꝑme cāe q ofozmiī (lz magis eleuate) ponūt theologi btitudinē in fruitōe q cog nitōe dei et eē delcabilioz vt ptz. i. Etꝟ. Silis ocko ꝑt poni ꝑm aliā di stinctōez q ex ista ꝺduci q ꝑ aliud mediū. sic. Quāto aia melioz est qz corp⁹ tāto vita regulās aiāz et di rigēs in finē melioz ē et dignioz qz illa q tm̄mō respicit corpale ꝛgimē sic ē de vita speculatiua respū acti ue i ecclia. g⁹ ꝛc. Quinta. ꝑsuppōito pcco et indigētiꝭ varijs i ecclia dei ex pcco oziginalī veniētib⁹ et cete ris paīb⁹. melioz ē vita q̄rta. s. opo sita ex actiua q otēplatiua qz simpli cit actiua vl simplicit speculatiua. ꝟ ē qz vna eaꝝ sine imixtiōe alteri⁹ Pro q̄ aduertēdū est q tota multi tudo operū meritoziꝝ vni⁹ hōis imaginar q̄i corp⁹ qꝺdā et homo/ geneū ad modū loquēdi xꝑi: Mat. vi. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex totū corp⁹ tuū lucidū erit. Glosa. Si in/ tētio simplex. bō q̄libz opatio erit. Probatio. Uita illa melioz ē q̄ est vite xꝑi ofozmioz. qz xꝑs ꝺuersar⁹ ē ꝑm totū corp⁹ vite sue ad regulā. q vitā cuiuscūqz mēbzi sui. s. tā actiue qz speculatiue. g⁹ ꝛc. Cōfirmar. ꝺa corp⁹ alic⁹ ꝓfect⁹ viuit dū ꝑ loco et tpe vtī q̄libet membzo suo. nūc isto. nūc illlo. qz si otinue vno vtēr. qꝺ eēt ꝓfect⁹. vtputa oculo. ꝑsup/ posit⁹ indigētiꝭ ad q̄ releuatōz qꝺlibz mēbzorū vtile ē. et ꝓuiso q ocul⁹ sit in suo vsu ad directōez ma n⁹ et pedis. Et ex ꝟ sumīt rñsio ad instātiā q̄ fieri ꝑt et mouēt parum ꝺsiderātes qz vita otēplatiua ꝑm se cōsiderata melioz ē q dignioz qz dicta. g⁹ melioz ē hō dū qz eā viuit qz dū viuit ꝑm actiuā Sic em̄ argu ereī q hoim corp⁹ eēt nobili⁹ si ess totū ocul⁹ q̄ habendo varietates q̄s ad pñs obtinet. et pictura pul/ crioz si tota eēt albedo qz dū vari/ is colozꝝ appositionib⁹ decozatur. Silr dicēdū ē hic q corp⁹ opatio nū hūanarū qꝺ imaginar q̄i q ho mogeneū et diuersaꝝ rōnū ꝓfect⁹ ē dū ꝑ q̄libet sui ꝑte ē in exercitio (p̄ suppōsito sp q vita speculatia ē ve lut illustratio et directio q viuifica tio aie fit in suo actu sufficiēti) qz si dimissa actia eēt otinue in specula/ tōe sꝟ ḡdu intēsioī p̄suppositl. indi gētiꝭ prioꝝ. Speculatiu⁹ em̄ vt q dā ait vidēs frīs inopias q torpēs a iuuamīe. defic a frna dilctōe et p ñs a dilcōe dei onera. et tūc ñ vi uit otēplatiue q̄ opleī i ꝺina dilec/

tiõe. ꝫ incuriosa pꝛoꝛ speculatiõe. Et si q̄rit q̄ de nec̄ tate et sꝫ pena pec̄i teneꝫ hõ viuẽ ꝑm vitā actiuā. Dico vel ex suscepto officio vꝫ dñ videt frīs nec̄itatẽ extremam et nõ apparet q̄ ali⁹ succurrat. Exẽplū ꝺ elia. Et his hẽꝫ radix q̄re stat⁹ pla torū ẽ pfectissim⁹ i ecc̄ia sc̄a ꝺi qꝛ ẽ stat⁹ req̄rens vtrāq; vitā ꝓ loco et tpe instar xp̄i et moysi et aliorū. nā xp̄s nūc i mõte orabat. nūc p̄dica/ bat. nūc ꝓpꝛos cibabat. Sicꝫ moy/ ses i mõte syna ꝺtẽplabaꝫ ea q̄ p⁹/ modū ꝓpꝛo mistraret. et descẽdens iudicia dabat ꝓpꝛo. q arce fabricaꝫ ordinabat. Ita q̄libꝫ eorū ꝺꝫ cẽ bi nomi⁹ ad modū Jacob q̄ et isrl ꝺꝛ Est em̄ p̄lat⁹ isrl i ꝺtẽplatõe. et Ja cob i vitꝫ orū suppl̄atõe tā i se q̄ꝫ i subdit. Est em̄ duplici vꝛoꝛi copu/ lat⁹. lye et rachel. applicatio mistica cõis ẽ. Ceteris ꝓb⁹ vtilioꝛ et fecū/ dioꝛ ẽ in ecc̄ia dei speculatiu⁹ q̄ꝫ sit actiu⁹. Pro q̄ aduertendū q ꝺupl̄r ẽ vtilitas et fecūditas i ecc̄ia. q̄ꝺā ẽ grossa atq; palpabil̄ q a vulgo q a viuẽtib⁹ more vulgi p̄cipue repu/ tat. et illa ꝺsistit i multitudie q ꝺser uatõe bonorū fortuitorū et corꝑis et põpa exẽnseca. Alia vtilitas re/ spc̄u bonorū aie vel mẽitorū vel ali orū donorū ḡtuitorū Scꝺo aduer tẽdum q ꝑma bona nõ ꝓsūt. imo plerūq; nocẽt nisi ꝑ q̄nto ordinãt et disponũt ad sc̄ꝺa bõa. vñ nec ca piũt bõitatẽ aliq̄ꝫ moralẽ aut ḡtui/ tā. nisi a bõis hmõi tāq̄ꝫ a fine ad quẽ dñt ordinari vel tāq̄ꝫ instr̄a ea adipiscẽꝺi vel tāq̄ꝫ obiecta circa q̄ sit hmõi opatio ꝛtuosa. imo q̄ñq̄ꝫ talia bõa ocꝺũt ꝺo irato vt Au/ g⁹. ait. qꝛ viꝫ vtili⁹ eẽt illa ñ hr̄e dũ obsũt bonis morib⁹ q̄ꝺmodũ et obsũt diuitie pitur. generãt em̄ ꝛ/ mẽ pessimũ q̄ ẽ supbia l̄ voluptas effrenata: Et sic̄ i vno hõie ꝫ hꝫ ꝛi tatẽ. sic et hr̄e p̄t in toto corꝑe my stico ecc̄ie. ita q̄ nũerabiꝫ mẽito inꝫ magꝫ ꝺine mie ꝺona pauꝑtas ip̄i⁹ i talib⁹ bõis fortuit. et iurisꝺictõib⁹ cilib⁹ Jux̄ qꝺ ꝺicũt hist̄orie. et legi in postilla sup̄ bibliã q ꝺũ ꝺotata eẽt ecc̄ia bõis tpalib⁹ ꝑ Cõstãtinũ audita ẽ vox i aere. Hꝺie venenũ effusũ ẽ in ecc̄ia sc̄a dei. Et q̄cq̄ꝺ fu erit ꝺ ℔. potuit ei tũc ꝺotatõ hmõi eẽ vtilis ꝓpꝫ bõitatẽ et fidelitatez disp̄sãtiũ et dilatationẽ ecc̄ie post aduersitates hitas. nihilomin⁹ nũc a⁹ alꝫ potẽit spoliatio sicꝫ eẽ vtilis ꝓpꝫ maliciã ecc̄iastico⁹ talib⁹ bõis abutẽtiũ vt claudaꝫ via malignan tiũ. spinis aduersãtiũ ne cadãt in p̄ cipitiũ vitio⁹. Juxta q̄ꝺ ait dñs. Sepiã viã tuã spis. Nũc ad ꝓsi tũ ocꝫlois ostat q ꝺtẽplatiu⁹ vt sic pfic̄ ecc̄ie i bõis spũalib⁹. q̄i de p se q imediate. actiu⁹ãt i bõis tpalib⁹ Jñ moyses pl⁹ pfec̄ i mõte adorã ꝺo dũ alij p̄liarẽt. q̄ꝫ mltitudo ma gna bellãtiũ. Sic de⁹ q̄ ñ destruxiꝫ set penthapolim peccatricẽ ꝓpꝫ de cẽ iustos si repti fuissent. pl⁹ miserẽꝫ ecc̄ie et eiꝺẽ p̄cit ꝓpꝫ orões pauco rũ ꝺtẽplatio⁹ q̄ꝫ facꝫ ꝓpꝫ laboẽs q ꝺiscurs⁹ q ẽbatões multorū actio⁹ Juxta q̄ꝺ ꝺicebat Jero. ꝺe heremi tis antiq̄s eos esse vitaꝫ mundi. et ip̄m p eos ne corꝛueret stare. Hoc infertur contra illos qui terrena

tñmō cogitantes dicūt iurīstas et
pticos ẽrena tractātes. et diuitijs
vel edificijs vel epulis aggregādis
occupatos vtiliores i ecclia q̄z otē/
platios bone vite q spūalib⁹ exerci
tijs intēdētes. q̄s deliros vel fāta/
sticos vel inutiles reputāt. qz aiaꝫ
hō nō pcipit ⁊c. Et allegāt q̄ spiri
talia absq̄z tpalib⁹ diu stare ñ pñt
qō dictū absq̄z dubio nisi sane itel/
ligaꝫ blasphemiū ẽ. Nūq̄z em̄ eccia
fuit melior q̄z dū vixit i pauptate.
qō etiā Jero. ponit i vita malchi.
et de romāo ipio dicūt hīstorici. et
recitat Augl. ⁊c: Poti⁹ et veri⁹ dicēꝫ
ecōtra q̄ tpalia q pserti i eccia diu
absq̄z spūalib⁹ esse ñ pñt. Et certū
ẽ q̄ cū cis nō adeē nō pñt. Alioq̄n
fallēt xp̄s q̄ dixit. Primū q̄rite. re di
et ℔ oia adīj. vo. nō dixit ecōtra. p
mū q̄rite dilatōez et p⁹ hec regnū
dei et iustitia ei⁹ vob adījcient: imo
fīē alias memini declarasse nimiuz
studiū i multiplicatōe bonoꝝ tpa/
liū et iurisdictionū i eccia non pua
cā ẽ sue desolatōis tā i spūalib⁹ q̄z
tpalib⁹ et ℔ maūducebaꝫ p similitudi
nē corpis mistici eccie totaꝫ ad cor
p⁹ verū hōis. Nā itendē nimis re/
gimini sensualitatī. spreta directōne
rōis ẽ vtrūq̄z tā sēsualitatē videlz
q̄z rōez extinguē. Hinc est q̄ multi
ꝓbozꝝ et otēplatiuozꝝ i eccia parū
curāt si depauperēt eccia vel oculcēt
i tpalib⁹ istis vocatis bonis viden
tes tot vicia et abusus ex his puēi
re i ouiuijs superfluis. i venatōib⁹. in
symonijs et p̄dis et violēt. ꝑmoti
onib⁹ idignissimoꝝ. i ābitōib⁹ pla/
turarū et bificiozꝝ. i supbijs disso/
lutissimis. i voluptatib⁹ effeminatī.
ceterisq̄z inumēabilib⁹ et nefandis
abusionib⁹ i q̄b⁹ se reputāt gerē vi
tā actiuā. dando onera ḡuia ⁊c. Et
hec oia cessarēt aut ñ ita saltē abū
darēt i pauptate modesta. Impli⁹
ñ ita diuertērēt eccīastici etiā de pri
monio xp̄i dotati ad traditiōes et
adiuētōes hoim ꝑ diuitijs cumu/
lādis spreta lege xp̄i sīc nūc facē o
spicim⁹. fornicacōe q̄oā spūali pni
ciosissia. Et ad grādē tēpestatē mo
derni tpis et scismatī. osolādā pos/
sēt applicari q̄ omitto qz facile ẽ ex
p̄cedētib⁹ elicē. Septima oclusio.
Vita Jo. bap. p⁹ vitā xp̄i et mīis
ei⁹ fuit ăgelica q̄ inē viatores saltē
q̄ ad aliq̄d pfectissia. Pro c⁹ decla
ratōe aduertēdū q̄ vita iobis p̄t
dpari ad vitā alioꝝ explicitē. Vel q̄
ad ꝓphetiā vl̄ q̄ ad austēitatē vit⁹
vel q̄ ad mēitū iteri⁹. Si dpem⁹ ꝑ/
phetiā iobis ad ꝓphetias alioꝝ. q̄
ad ℔ iobs ẽ pfectior. qz mō cētiozi
et clariozi demōstrauit xp̄m ꝓpē q̄
ꝓp̄e oēs illustrati sē et suas dcru
erūt ꝓphetias. Et ℔ fortā inuē vo/
lebat ipa vitas cū ait q̄ inē natos
⁊c. Nec moueat aliq̄ q̄ iobes vide
bat certa expiētia xp̄m et ob ℔ nō
ꝓphetabat de eo. De certis em̄ et
pñtib⁹ nō ẽ ꝓphetia. Fateor em̄ q̄
aliq̄ i hōic illo videbat respcū q̄z
nō erat ꝓphetia. ℥ scia vel expiētia
vt q̄ ℔ esset vn⁹ hō sic ambulās ⁊c.
Q̄z alia erāt q̄ nō videbanē vt q̄
talis hō eēt de⁹ et messias i lege ꝑ/
missus et agn⁹ dei q̄ tollēt pcā mū
di ⁊c. Si dicaꝫ vlteri⁹ q̄ iobs inter
rogat⁹ rñdit se nō esse ꝓphaz. Di/
cūt aliq̄ eū ℔ dixisse ex hūilitate. nō
ex vitate. q̄i videlz aliq̄ eēt humili/
tas sine vitate aut q̄i hūilitas per
mēdatiū adq̄raꝫ. Et iō veri⁹ q̄ ap/
ti⁹ dz q̄ iobs negans se ꝓphaz rñ
dit ad intētionē q̄rentiū iudeoꝝ. sci
ebāt itaq̄z iudei scīptū eē i lege eozū
Deuē. xviij. dicēte dño. Prophetē
tibi suscitabo post me ⁊c.

Finis

Incipiunt considerationes Venerabilis ac egregij sacre Theologie professoris Magri Johis Gerson Cancellarij ecclesie parisiensis de mystica theologia

Prologus.

Excemini. Credite euāgelio Mar. i. Astrinxit me pmissio nouissima illud aggredi qđ vestram expectationē repetere nūc sentio/ostendē scilicz Incognitio dei meli⁹ p penitentem affectū qz p intellectū inuestigantem habeak. vbi eniti debeo. si forte pijs aspirāte conatib⁹ deo poterit studiū meū eo ipa ad ōnem intelligētiam deducē q̄ sup theologia mystica B est occulta diuin⁹ traxit Dionysi⁹ eroc⁹ nō dubiuz ab illo qui ait Loqmur sapiētiam apud pfectos sapientiam in mysterio que abscondita est. Conari pterea meritor si ea q̄ de cōtēplatione. meditatōne. raptu. extasi. et de excessu mētis. de diuisione spiritus et anime et filiōb⁹ doctores elcuati scptis reliq̄runt potuerunt ita palā fieriq quodāmodo reuelari vt alij ab exptis quales rari sūt possint intelligē aut saltē fixe credē scos illos viros habuisse sciētiā longe altiorem a natura cōi qs ad supmentales rapuit excessus diuina cōtēplatio Dicā vero qđ frequēs ē apud vnūquē qz in aggressu alicui⁹ vel isoliti vt arduū. trahi quippe solet anim⁹ in varias ptes p varietate rationū optis Hec ipe pluries noiatim in re p̄senti Tractatur⁹ itaqz materiam q̄ nulla sblimior ē. nulla diuinior sed nec vlla q̄ri difficilior sicut nulla pōt salubrior inueniri vtpote in q̄ nre felicitatis cardo figit Cōtremui ad aspectū maiestatis h⁹ sapiētie verens ne pscrutator ei⁹ volēs fieri opprimerer a gloria. Dehinc expaui ne supba p̄sūptio vexaret me Quis enim magna moliens nō impugnatur ab ea! Extimui deniqz ne de curiosa singularitate notarer quā dub⁹ vltimis lectōnib⁹ sceleris odē nauī Atuēo poterāt hec turbare retro qz flectē pedes mee inuestigationis ne pgrederer si de sol⁹ viribus pp̄ijs cōfiderem et nō in eo q̄ dic Querite dnm sp Et pterea cōstrictus duplici officio publico non deterrerer aspicies dānationem sui pigri abscōdentis talentum domini sui audiens q̄qz āgelū apud thobiā qp opa dei reuelare q ofiteri honorificū ē. Deniqz si ptimuiss sapiens ea q̄ omemoram⁹ nō dixisset de sapiētia Quā inquiēs sine fictione didici et sine inuidia cōico et honestatē illi⁹ nō abscōdo Quod autē de iactātia aditū est vtinā q̄ gloriak in dño gloriek Quis assecurabik homo viuens sup terrā etiā si sup astra celi posuerit nidū suuz etiā si in le

to cõtẽplatiõis dormierit Etiã si mãna deuotionis abscõditum gustauerit Quid hec omnia? Quis non expauescat horrore vehemẽti qñ a celi palatio detractꝰ ẽ luci fer. a medio lapidum ignitorũ in sterq̃liniũ dãnatiõis? Qñ in die ll a duobꝰ exñtibus in lecto vnus assumet⁊ aliꝰ relinq̃tur Qñ demũ filij israel ꝓstrati sunt i deserto q̃ pane celi vescebant⁊ inimicos suos eos qui mentiti sunt ei cibauit dñs ex adipe frumẽti et de petra melle saturauit eos Ue mi si glaz meã q̃siero. illa ꝓsus nihil ẽ Illa nihilomin⁹ odemnabit me Ue si gloriatꝰ fuero in dãnatione mea ⁊ i nihilo/cerreat aplica tuba Et iñ̃t habuero ꝓphetiã et nouerim mysteria oia et oẽm scientiam et si habuero oẽm fidẽ Ita vt mõtes transferam. charitatẽ aũt nõ habuero nihil sum Quis autem certus est sine miraculo charitatẽ se habẽ? Quis scis paup hominũ/tio si lumen aliq̃ intelligẽtie aut aliq̃s tepor tenuis deuotionis videtur dari tibi seruo neq̃. et hoc ad vtilitatez aliorũ vt illuminent vel caleſcant. tu vo instar cerei accensi redigeris in cinerez? Auerte hoc misericordissime deus. etsi de te loquendũ est si in te exultandũ exultemꝰ cũ tremore et doceamus cũ humilitate querẽdo vnicã gloriam nois tui ꝑ seruos tuos dominos et frẽs meos q̃bus ideo de secretis sapiẽtie tue loqui velle

mihi videor vt dimissis interiz steriliorib⁹ studijs diuaricantibus aim ad mꝛta inflãmet eos vbum spũs tui q̃rẽ te. i simplicitate cordis intelligẽ Porro q̃le est illud vacate et videte quoniã suauis ẽ dñs Stimulent postremo ipi nõ ita soli tradere se intellectui ipz erudiẽdo ꝙ affectus aridus. imo passionibꝰ horrescẽs et sordescẽs deserat Nam apud quos alios aut quonã potiꝰ loco altero doctrina hec de theologia mystica tradi potest. Q si hoc ipsum attingere qđ opto denegatũ fuerit ignoscat pcẽis nr̃is deus ⁊ pium qđ habẽ mihi videor desiderium aut tollat si impiũ est et si falloꝛ a si recte cõsciꝰ sũ iustificet me i iustificationibus suis ille q̃ desideriũ pauꝑm exaudit et ꝓparationem cordis eoz audit auris sua Judicaẽ pupillo⁊ hũili vt nõ apponat vltra magnificare se hõ super terrã // His itaq̃ ꝑlocutis precipue ad fodiendũ de ꝓfũdo hũilitatis locũ q̃ sine collapsu tota dicẽdoz fabrica solidetur Et ab oratione more diuini dionysij sumẽdo exordium explicabo materiã distinctiz ꝑ sideratões seu annotationes in modũ capitorum q̃tinꝰ auditor recreetur infuallis et non otinua ofusaq̃ locutione lassetur Nihil q̃q̃ noui allaturꝰ suz qđ nequeat in alijs sãctorũ libris inuenirl/ab eis nimirũ quid omissũ est? ꝫ eorũ sententias meo ordine ac verbis explicabo

Tractat⁹ iste de mystica theo/logia xliiii. cõsiderationes otinet et octo ptes habet seu materias principales Prima pars est de q̃ busdam preambulis ad theologi am mysticam et a prima ꝯsidera/tione vsq; ad nonã iclusiue Se cunda est de natura aie rational⁹ et sex potẽtijs ei⁹ a nona ꝯsidera tione vsque ad decimamseptimã Tertia est de lũiositate dictaꝝ potentiaꝝ a decima septima ꝯsi/deratione vsq; ad vicesimã ꝑmã Quarta de cõtemplatione me/ditatione et cogitatione a vicesi/ma prima vsq; ad xxvi Quita de trib⁹ oculis anime et de trib⁹ affectionib⁹ cozrespõdẽtib⁹ l xxvi et xxvii. Sexta ẽ de acq̃ficione theologie mystice q̃ de decem ei⁹ differẽtijs ad theologiã specula/tiuã a xxviij vsq; ad xxxv. Se/ptima est de amore et ei⁹ triplici ꝓprietate q̃ Jbi de raptu q̃ extasi a xxxv. vsq; ad xl. Octaua ẽ de vi amoris q̃ amãtem vnit cũ deo et stabilitat req̃escẽ facit a q̃dra/gesima vsq; ad finẽ

Sequit prima cõsiõ.

de triplici theologia scilicz ꝓpria symbolica q̃ mystica.

Aliqua ẽ theologia mysti ca vltra eam q̃ vl̃ symbo lica vel ꝓpria nominatur Jta enim sepate tractauit de ea sub ꝓprio titulo beat⁹ Dionysius a sacio diuinoꝝ secretoꝝ Paulo doct⁹ Cum eni scripsisset de theo/logia symbolica que vtit corpo/reis similitudinib⁹ trãslatis ad deũ vt q̃ ẽ leo lux. agnus lapis et similia ꝑm quã dicit de⁹ omninomi⁹ Cũ preterea tradidisset theologiam ꝓpriã p quã ex effectib⁹ reptis in creaturis ꝑfectiozib⁹ adepta/tis ꝯsurgim⁹ ad affirmãdum aliq̃ de deo vt qđ ẽ ens q̃ vita a quo omnib⁹ deriuatũ est esse et viuere Tandẽ addidit modũ ueniẽdi deũ ꝓfectiozẽ ceteris q̃ p abne/gatiõem q̃ p excess⁹ mẽtales tanq; in diuina caligine videat⁹ de⁹ hoc est in occulto q̃ in abscõdito vbi posuit tenebzas latibulum suum qđ attendens vn⁹ ex ꝓphis sub assertõe clamauit Vere tu es de⁹ abscõdit⁹. ꝓterea ꝫ liber ĩtitula/tur de Theologia mystica Mysti cum autem inkpretat⁹ absconditũ Prim⁹ liber deest apud nos Se/cund⁹ ãt de diuinis nõib⁹ appellat⁹

Cõsi. ij.

tractat abnegatiõem similitudinũ et explicat.

Theologia mystica initit⁹ ad sui doctrinã expiẽtijs habitis ad intra in cozdi b⁹ animoꝝ deuotoꝝ Sicut alia duplex theologia ex his ꝓcedit que extrinsec⁹ ostẽdũtur Cõcors eniz omniũ doctoꝝ ẽ sententia q̃ theologia mystica ꝓcedit per ab negationes vt q̃ deus non ẽ leo bos lapis ꝛc. Quis aũt diceret q̃ theologia mystica solaz abnega tionem osecket nihil relinquẽs de deo positiue cognitũ vl̃ exptũ! et sane cũ anima nõ nihil opetur et

nō nihil patiat in tali statu cōsti/
tuta vt aliq̄d expiatur necesse est
Illa autez expientia q̄ intrinsec⁹
habeꝫ nequit ad cognitionē intui
tiuam vl immediatā deduci illoꝝ
qui taliū inexpti sūt. quēadmodū
null⁹ posset docē pfecta intuitiua
q̄z cognitione que res est amor
apud illum qui nūq̄z amasset. que
similiꝫ res est gaudiū aut tristitia
aut alia ex passionib⁹ intrinsecis
aic si nūq̄z aliq̄ tali passiōe fuisset
affect⁹ Hoc idē de cecis respectu
coloꝝ. q de surdis respectu armo
niarum t ici solet Has vero cog/
nitiones expimētales de deo in/
teri⁹ vocant sācti varijs nominib⁹
sicut pro rei varietate multiplica/
te sunt sup numerum Vocant āt
contemplationē. extasim. raptum
liquefactionem. transformationē.
vnionem exultationē. Jubilū esse
supra spiritū. rapi. s. in diuinā ca/
liginem. gustare deū. amplecti spō
suz. osculari cum. gignere de deo.
et parē verbum Introduci in diui
na cellaria. inebriari torrente vo/
luptatis. currere in odorē vnguē/
torum suorū Audire vocem eius.
intrare in cubiculum. in pace in id
ipsū dormire q requiescere ꝛc.

Consi. iij. Anime rōnalis ca/
pacitatē et iudiciuz
ponit q idiote recte sentiētis cog
nitionem docto pfert pbo

Theologia mystica sicut i
nititur expientijs pfectio/
ri certitudie cognitis Ita/
perfectioz atq̄z certioz debet iudi

cari Null⁹ ambigit animaz ratio
nalem pcellere. tuz i essentia. tum
in virtute et opatione supza quas/
libet alias creaturas post ange/
los a quib⁹ minozata ē paulo mi
nus. ꝓterea si p ea que facta sūt
cognoscitur de⁹ sempiterna q̄q
virtus ei⁹ q diuinitas. ipse sane in
illis effectib⁹ vel ex illis amplius
cognoscetur quos pfectiozes esse
constat et certi⁹ q̄a certiozes Ex
pimentū quippe q̄le erit ab extrin
seco certum si illud qđ in intrinse
co fit non certissimū ab anima ex
piente iudicetur? Ex quib⁹ elicio
pulcrum cozollariū Q si pbia di/
catur scientia omnis procedēs ex
expientijs mystica theologia vē
erit pbia Eruditiq̄z in ea quōlibz
aliunde ideote sint/pbi recta rati
one nominant Inde xp̄s exulta/
uit sp̄u Confiteoz tibi inquit pat
dñe celi q terre quia abscondisti
hec a sapientib⁹ q prudētib⁹ et re
uelasti ea puulis Ita pater quia
sic placitū ē ante te non merituz
Jñi q sapiētia a puulis locuta ē
q lex dei puulis dat intellectū

Cōsi. iij. Ostendit non posse
quenq̄z ptingē ad in
terioza spūs nisi doctū q experien
tia refertum.

Theologiā mysticā quā/
uis null⁹ attingat pfecte
ignoratis ei⁹ principijs q̄
p expiētiam interiozem accipiunt
Non est tamen ab eius doctrina
danda vel accipienda desistēduz
Simili modo in ceteris scientijs

philosophicis facit ꝑmam ꝑtem esse ꝓspicuam Ignorato q̃ppe q̃ ignis est calid⁹ et aqua frigida a q̃ eclipsis lune fit ꝑ int̃positiõem terre diametralit̃ inter solem et lunam et ita de similib⁹. Conclusiones ex talibus deducte nõ sortirẽtur certitudinem nisi qual̃ habet de principijs aut minorẽ Cognitio autem principioꝝ in casu nr̃o si habet/ habet ꝑ solã fidẽ et credulitatẽ ꝑ quã narrãtib⁹ q̃ expertis dr̃im⁹ Nihilomin⁹ pro scda pte considerationis addamus q̃ pauce sũt aut nulle sciẽtie naturales ad quas tractandas et addiscẽdas veniẽt mlti qui taliũ scientiarũ pricipia acceperint ab experientia ꝓpria Sed mlta ex aliorũ a ꝓbatis assertiõib⁹ ꝑsupponunt Sic ptolome⁹ in astronomia. Sic Ypocras q̃ Galien⁹ in medicina Sic alij in istis q̃ alijs scientijs studiosi fecisse q̃die q̃ facẽ cognoscunt̃ Hoc viderũt Pithagoras plato Aristo. et pbr̃ nr̃ Paul⁹ Quorum ꝑm⁹ indicebat discipul̃ suis vt ꝑ quiquẽniũ silerẽt q̃ dictis suis crederent Ali⁹ dixit sumẽdum esse ex credulitate cõpendiũ Tertius ait addiscẽtẽ oportere credẽ Quart⁹ silia pene ẽba posuit in dissimili materia Oportet inquit accedentẽ ad deũ credẽ

Consideratio quinta

arguit ꝑsũptionẽ in eruditis q̃ intimam expientiã ꝓfert oib⁹ alijs locũditate. sapore. q̃ ꝓspicuitate.

Quia nemo scit q̃ sũt spũs nisi spũs q̃ in ipo est ꝓpterea discoli sũt q̃ nequaq̃ mystice theologie idonei auditores q̃ nolunt credẽ vt tãdẽ intelligant Veritas hec tum ex se ipsa ꝓbat̃. tum ex auctoritate prophetica roborat̃ Nisi int̃ credideritis nõ intelligetis. tũ deniq̃ ex p̃cedenti satis patet Illos e diuerso possibile est mlta cognoscere ꝑ aliorũ traditionẽ q̃ fidem prestabũt eis que sancti viri/ experti taliũ. asserũt tã in ꝑmone q̃ i scꝑtura quib⁹ in nullo credẽ attẽdite p̃cor q̃inciuile q̃ discolũ q̃ impiũ. Eos itaq̃ fallẽ velle ceteros nullo pacto suspicari patit̃ cor̃ veracissima sanctissimaq̃ ꝓbitas. nilꝰ lucro nulli q̃ honori inhians nec odio vel alia passione viciosa laborans Falli autẽ eos posse in experientia talit̃ circa q̃lia p̃dixim⁹ q̃s putaret? Unde q̃ non vn⁹ aut alter ista dicũt. ꝯ mille imo innumere sunt assertiones taliũ. cõcor dissime dicentiũ theologiã mysticam ꝑ expiẽtiã intimã colligi Eã quoq̃ longe sũblimiorẽ q̃ vltra q̃ dici valeat locũdiorẽ sapidiorem q̃ et ꝓspicaciorẽ exist̃ supra ceteras cognitiones ab extrinseco venientes tanq̃ ille serpãt inter hebetes et inertes. Ista liberrimis alis circũuolãs et euolãs inꝑgrediatur vniersa Ut si null⁹ est qui sibi discredi de suis expiẽtijs interioꝝ⁹ asserẽti ferret equo animo q̃ inciuile sit q̃ irrationabile imo

qz destructiuū omnis socialis cō
mercius inter homines si tot q tali
bus summe ꝓbitatis et excellētie
viris fides negetur Ipsi viderint
qui non credunt

Cōsideratio sexta ostē

dit affectiones internas nō posse
plenarie ꝟbis exprimi.

Operationes interiores p̄
sertim in affectu nō ita cla
re ꝓferūt nec ita possunt
septis tradi sicut sentiunt Et hec
est ratio ꝙre Apls dixit se audisse
arcana verba que nō licebat ho/
mini loq quoniā illa min⁹ potuit
tradere beato Dionysio exempli
gratia.qz acceperat Rurs⁹ beat⁹
Dionysi⁹ pl⁹ ocepit ex ꝟbis apo/
stolicis qz scriptis derelinquē fas
habuit Cui⁹ rei sensibile exemplū
est in speculis semet q̄dam ordine
aspiciētib⁹ Obscurior itaqz ē ima/
go i ꝓmo speculo qz res ipa.ima/
go deinde ꝓme imaginis subob/
scurior ē in secundo speculo et ita
deinceps in tertio quarto et cete/
ris quousqz mutua reflexio cesset
euanescens.

Consi.xvii. ponit causaz in
vicioz quomo
do erratur circa doctoz traditi/
ones que vident ꝺtrarie cum sint
tūme intelligibilib⁹ concordes

Possibile est hominē min⁹
exptum deuotoz affectu/
um plus in eorū disputa/
tione eruditū inueniri Capiam⁹
ex similitudinib⁹ argumētuz Medici

na quedā multa ꝺtinet q̄ in solis
exptis fundata sūpta qz sunt.
Attñ nihil ꝓhibet q̄sdā inexptos
aliū meliores esse raciocinatores
exptis.quoniā in cecis a natiuita
te potest inesse cognitio rationa/
tiua magna de multis q̄ p visū so
lū primit⁹ habita sē a multis alijs
Ita enim de beato Dionimo ceco
tradit interpres eius hieronym⁹
qp in disciplinis illi q̄ visu capiunt
vt sunt mathematice scientie fuit
eruditissim⁹ quas sciētias mltos
videntiū oculos suis cōstat peni/
tus ignorare Cur igit in re nra
parcuent⁹ negabit vt hō parū
vel nihil deuot⁹ possit aliorū de/
uotorū scripta studere cōferre ad
inuicem.vnū ex altero ocludē vel
elicē impugnare vel fulcire? Hoc
mō itaqz de fidei articulis vtiqz
non exptis quotidianū exercitiū
theologice schole facit,hec ꝺside
ratio iūcta ceteris facit ꝺcordiā
inter dicta sāctoz q̄ rixari vident
ad inuicem q̄b⁹dam dicentib⁹ qp
soli boni et deuoti cognitionem
dei verā accipiūt.alijs cōtradicē/
tib⁹ multos ex pbis paganis mlt/
tos q̄qz ex theologis neq̄ssimis
scire plura de deo. nimirū cum et
ipsi demones credūt q cōtremis/
cunt Primi itaqz de scia experimen
tatiua theologie mystice Alij de
ratiocinatiua theologie symbo/
lice vl ꝓprie mystice loq volūt.

Consi.viii. ostendit fructum
hui⁹ libri et qūo
in ea erratur qui eaz tradunt vel

traduerunt et quomodo sit vel a quibus examinãda

Expedit scolasticos viros etiam deuotionis exptos in scriptis deuotis Theologie mystice diligenter exerceri dummodo credãt eis Hoc ideo dicitur primũ ꝙa quis nouit si tãdem ipis ex familiari talium collocutione aggrauabitur vt solet quidẽ amor et ardor expiendi ea que sola interim fide tenẽt et que docta ratiocinatione oferunt ad inuicẽ Ignitũ eloquiũ tuũ vehementer ait ps. et seru⁹ tu⁹ dilexit illõ Quis ãt appinquauerit igni et vestimẽta ei⁹ non ardeãt vel calescant? Rursus ali⁹ fruct⁹ ẽ pro illis quos ꝓdicatõ sũpta ab hmõi doctrina poterit accẽdẽ ad amorẽ dei iã ꝓcõceptũ remanẽte etiam frigido pectore ei⁹ qui loquit. vt ex voce pice que se non itelligit venit homo audiẽs ad dceptus silles ãles essẽt si voces hui⁹mõi articulate ab homine formarent Veniꝝ optum est multos habẽ deuotionẽ ꝫ non secũdum sciẽtiam quales ꝑcul dubio ꝓnissimi sũt ad errores etiam supra inde/uotos si non regulauerint affect⁹ suos ad normam legis christi Si preterea capiti ꝑpio ꝑprie.s.prudentie inheserint spreto aliorũ cõcilio. hoc in Begardis et turlupinis manifestũ fecit expientia. dũ itaꝝ sequebantur affectus suos sine regula ⁊ ordine postposita lege xpi ꝓsumptio nequissima ꝓcipi tauit eos vt dicerent hominem postꝝ ad pacẽ trãquillam spũs puenisset absolutum esse legibus dinoꝝ ꝓceptorũ quã pacẽ in eis causabat angelus sathane trãsfigurans se in angelum lucis. hoc modo simulãs pacem valde sibi illi paci quã aplꝰ dicebat oẽs expugnare sensum. Propterea necesse est pro argutione aut directione taliũ esse viros studiosos i libris eorũ ꝙ deuotionẽ habuerunt ẽm scientiam. eosꝝ nihilomin⁹ cõmonitos velim ne citius debito dãnare presumãt psonas deuotas simplices in suis affectib⁹ admirãdis Ubi nihil aduersũ vl fidei vl bonis moribus palam inueniunt sed aut venerẽtur incognita sõ silentio suspensam tenentes sẽtentiam. aut concilio ꝓitorũ examinãda remittant. peritiores aũt sunt quos vtraꝝ instructio reddit ornatos vna intellect⁹/et affect⁹ altera quales fuerũt Aug⁹ sanct⁹ thomas Bonauẽtura Guilhelm⁹ parisꝰ. et ceterorũ admodum pauci cui⁹ raritatẽ causã inferi⁹ afferre conabimur Veniꝝ additum est in cõsideratione dũmodo credãt eis Alioquin ipi talia scrutantes deficerẽt scrutinio ꝙ nõ nisi laqos infidelitatis sibimet acquirerẽt. et densioribus tenebris circũuoluti cecarentur

Secunda pars principalis est de natura ani

me rationalis et ſer potentiſs ei⁹
A nona ꝺſideratione vſq; ad de/
cimam ſeptimaz Ordine vero no
na ꝺſideratio modū oſtendit pro
cedendi in hoc ope. excluſis min⁹
ſeruientibus ꝓpoſito/manens cir/
ca anime ꝓprietates

EXpedit ad ipſius Theo/
logie myſtice cognitionē
ſpeculatiuā adquirendā
naturam anime rational⁹ et eius
potētias tā cognitiuas q̄z affecti
uas cognoſcere Cōſideratio hec
de ſe ꝑſpicua ē quoniā ignorata
natura ignorātur eius paſſiones
Poſitis ergo eis q̄ oīdunt aliq̄z
eſſe Theologiam myſticā tradē/
do ſb q̄dam generalitate quēad
modum ꝓ ſit et pro quib⁹ ꝓſit ſu/
um ſtudium eniti volum⁹ adducē
in omunē intelligetiā ſi de⁹ annu
erit q̄lis ſit hec Theologia myſti
ca et in qua vi anime reponit q̄
ratione oparatur quo fructu quo
ve fine oquiritur. qō fieri ignora/
ta anime natura nullo pacto po/
teſt Et quoniam doctrine mod⁹
optimus eſt p reſolutiuas abſtra
ctiōes dum fiunt vel vſq; ad pri/
ma principia p ſe nota. vel vſque
ad ſimplices rerum quidditates
eas a confuſione accidentiū ⁊ ab
inuolutione circūſtantiarū forin/
ſecarum. placet hoc loco ipſam
ſimplicez aie ſubſtantiā ſecernere
q̄dāmō in varias denoiationes
iuxta multiplicitatem affectuū ab
ipſa eadem producibiliū vt dicat
talis qz taliū elicitiua eſt et altera

quia aliorū In hoc itaq; mihi vi
dentur formalizantes agere lau/
dabiliter docte et acute q reſoluti
ones hui⁹modi queant fieri quē/
admodum apud mathematicos
abſtractio a motu ⁊ a materia. fit
etiā abſtractio puncti a trina di/
menſione. linee a duplici. ⁊ ſuperfi/
ci ab vna Attū dum affirmāt vl/
tra q ꝑter omnē opationez intel/
lectus illa ſunt in rebus taliter pe
nitus q̄liter intellect⁹ abſtrahēs
ea imaginatur q ſūt vniuerſaliter
q diſtincte eternaliter et cetera
ſimilia Ego proculdubio tota sē/
tentia diſſentio ab eis qz nō intel/
ligo qua ratione iſtud dictū preſ
tim in diuina ſimplicitate pro ve/
ro poſſit vel ſano ſuſtineri neque
propterea abſtrahentiū ē menda
tium. quoniam etſi nature rerum
ſic ſe habeant vt intellectus nego/
cians circa eas poſſit vti talibus
abſtractionibus ad faciliorē intel
ligentiā nihilominus ſcire debent
non taliter diſtingui rem eādem
qualiter ꝑt eā intellect⁹ in diſtincta
ſecernere Alioquin res eadem a
ſe ipſa reali diſtinctione differret
Ita enim poteſt intellect⁹ concipe
exempli gratia q voluntas pro/
ductiua volitionis differt realiter
a voluntate que volitionē elicit.
ſicut q in eadem eſſentia anime
intellectus et voluntas exiſtentes
ab eadem eſſētia q̄libet ex pte
rei diſtinguūtur Sz hec materia
minus vtilis eſt q̄z vt nos ſua im
pugnatōe longiori ſermone dcti

neat Ab artistis ꝓterea logicis ꝙ methaphisicis potiꝰ ꝗz a theologis presupponēda ventilanda ꝗz est. presertim dum de Theologia mystica ꝑmonē habeamꝰ. Dicamus ergo de anima rationali ꝙ ipsa ꝓ diuersitate officiozum vi agibilium distinctas vires habz. distinctas inꝗz nō re sed nomine Ita enim virtuosa est ita fecūda quodammodo ipsa eadē existēs quēadmodum si otineret in se tales virtutes realiter vel aliter ex ꝑte rei differentes imo eo ampliꝰ quo virtus non tam vnita ꝗz vnita fortioz est se ipsa dispersa. sicut sapientia in deo ꝑfectioz ē ꝑm deductionē vt augꝰ vult locis plurimis de trinitate qz est fortitudo iusticia. et bonitas. et ita de cetēris ꝑfectionibꝰ. ꝗz si ab eis ꝗlibet distinctione secernatur Qui alik capiunt viderint ꝗz recte Ego sane non capio Attn̄ sic vtamur in ꝓposito quasi vires anime essent penitꝰ in natura distincte/diuidētes ꝑmo aiam rōnalē in intelligētiam simplicē. scdo in rōnez. ctio in sēsualitatē vel aialitatē vl potētiam cognitiuam sensualē et hoc quo ad vires cognitiuas. ꝫ q̄ ad affectiuas ꝓportionabiliter Primo in sinderisim seu mētis apicē Secundo in voluntatem vl appetitum rationalem Tertio in appetitum animalem quarum virium inde mox docebimꝰ ꝓprias rōnes

Consi. E. simplicitatem intelle ctus explanat prout

dī lux anime ꝙ angelo simil ꝙ dei capax et quomodo varijs nominibus in scripturis significetur

Intelligētia simplex ē vis aie cognitiua suscipiēs im mediate a deo naturalem quandam lucem In q̄ et ꝑ quam principia prima cognoscuntur esse vera et certissima terminis apprehēsis Principia huiusmodi nominantur aliqñ dignitates aliqñ cōes animi cōceptiones. aliqñ regule ꝑme incōmutabiles et impossibiles aliter se habere vt ꝙ de quolibet affirmatio vel negatio. ꝙ totū est maius sua ꝑte. ꝙ intellectiuū ꝑfectiꝰ est nō intellectiuo. ꝙ spirituale corporali. ceteris paribꝰ. ꝙ si homo intelligit homo viuit et similes. Qualis vero sit illa lux naturalis Dici ꝓt probabiliter Aut ꝙ aliq̄ dispositio cōnaturalis et ocreata anime quā aliqui vocare videntur habitum principiozū. vel probabiliꝰ ꝙ est ipsamet anima existēs lux q̄dam intellectualis nature deriuata ab infinita luce prime intelligentie q̄ deus est. de quo Johes Erat lux vera que illuminat omnez hominem venientem in hunc mundum Et ps Signatū est sup nos lumē vultus tui domine. Porro qz ꝑm Dion̄. vii. c. de diuinis nominibꝰ In ꝓgressu rerum a deo fit concatenatio quedam vt infimū supmoz fit primū inferioz Angelus a quo minoratus est paulo minꝰ hō qñ est intelligentia simplicioz homine habz in sua natura illud

quasi infimum quod homo habz in sua natura supmum vt ꝑm hāc intelligentie vim/ oiungantur absqz medio alterius spēi duo/ intellectus angelic⁹ et human⁹ q̄si medium sit aliqđ inter animā rōnalē et deū Contradicit autē Aug⁹ q̄a nihil esse superius mente nr̄a dicit preter deum Attamē q̄s negauerit angelu3 eo mō recte dici supiorē aia nr̄a et deo ꝓximiorē q̄ pfectior est: nullus vtiqz Dicam⁹ idcirco q̄ vterqz a deo eque immediate tria suscipit que sunt natura gratia et gloria Sz in reliquis sicut est inter angelos hierarchicus ordo. sic angelorum ad homines secūdum tres actus hierarchicos quos frequēter nominat Dionysi⁹ qui sūt purgare illuminare et pficere et hoc respectu gratiarū et pfectionū secūdarum Deniqz vis hec intelligentie simplicis q̄nqz nominatur mens q̄nqz celum supremū q̄nqz spirit⁹ q̄nqz lumen intelligētie. q̄nqz vmbra intellect⁹ angelici q̄nqz lux diuina In qua veritas incōmutabiliter lucet et cernitur non nūqz vero scintilla vel apex rationis

Considerat. undecima

rationis vim exprimit quomodo nunc intellectui nunc sensualitati deseruitz duplici nomine appellatur

Ratio est vis anie cogno/scitiua deductiua oclusionum ex p̄missis Elicitiua

quoqz insensatorū ex sēsatis et abstractiua quiditatuz nullo orgāno in opatione sua egēs Hec descriptio ꝓ vltimam pticulā notat differre rationem a sēsualitate q̄ vtitur orgāno Per alias āt ab intelligentia simplici secernt. Cui⁹ opatio magis attendit in receptione cognitionis simplicis a superiori luce deo. qz attendatur in deductione conclusionum qđ est ꝓprium rationis. siue principia sūpta sint ab expientijs ꝓ sens⁹ siue illa sibi presentauerit ab alto simplex intelligētia Ex hoc ꝺo duplici vsu rationis nūc a supiorib⁹ principijs per se notis in lumine intelligentie simplicis. nunc ab inferiorib⁹ que per experientiam adquiruntur vt ꝙ ignis est calidus sortitur ratō duplex nomē vt dicat portio rōnis superior portio inferior. vt preterea dicatur habere duas facies. vnam ad supiora. ad inferiora alteram Imoz ex hoc ponitur ostitui velut in orizonte duorum mūdorū spiritualis. s. z corporalis Tetez portionem rationis supiorē nomine viri et inferiorē nomine mulieris appellam⁹ Tātuz eni vivacitatis et virtutis habz ratio dū supiorib⁹ intēdit respectu illi⁹ quā otrahit ex inferioribus q̄ntū vir a muliere differt i ꝺtute Postremo ratiōi quādoqz alia nomina tribuim⁹ vt ꝙ ē celū medium i aia. ꝙ ē in vmbra intelligentie simplicis sic intelligentia simplex in vm

bra angeli et angel' in vmbra dei

Consider. duodecima

diuidit sensualē virtutem quō ꝓcipit interioribusq; sibi deputatis quō trāsmittit lucide declarat.

Is cognoscitiua sēsualis est vis anime vtens in sua opatione organo corporeo tam exteriori q̄ interiori ad ea que sēsibilia sunt ꝑ se vl' ꝑ accidēs cognoscēda Cōtinuo apta est dīa h'ōdutis ad duas ōdutes ꝓcedētes Cui' mltiplex est officiū multipler q̄q; appellatio Nā cum accipit immediate motiones obiectales rerū exterioꝝ et sic dicit sens' exterior in quiq; distinct' quī sunt vis' audit' gust' olfact' tact' Aut recipit immediate sensatōes factas in his quiq; sēsib' iudicās inter eas. sic est sēs' cōis Aut cōiter ex iudicijs vel sensationib' factis in sensu cōi componit et diuidit et sic dicitur imago vl' fātasia vel virt' formatiua Etsi ex sensatis elicit insensata hanc estimatiuam nominam' que de ꝓficuo vl' nociuo dīudicat Que ꝓterea sūt vires retentiue specierū in absentia Una ꝓ sensu cōi q̄ imaginatio q̄q; nominatur Altera ꝑ formatiua et estimatiua cui memorie nomen inditū est Quarū omniū virtutū cum suis organis āplior manifestatio (qr ad pñs negociū ista sufficiūt) ad naturales et medicos referat Porro vis hec cognitiua sensualis nūcupatur. aliq̄ animalitas. nonnūq̄ sensualitas q̄q; celū ꝓmū vel infimū q̄q; imaginatio q̄q; vmbra ratōnis In qua rursus vmbra varij gd' ꝓ varietate suorum officiorum designant Est itaq; sens' exterior nouissima lux potentie cognitiue q̄ deficit vel occidit in potētia solū vegetatiua vl' nutritiua. debinc sensus omunis (habēs sub se hāc lucem quasi in vmbra sua) reponitur in vmbra fantasie Sicut fātasiam in vmbra estimatiue et hanc in vmbra rationis collocamus

Cōsideratō tredecima

agit de affectiuis potētijs in genere et speciēs earū subdiuidit

Quilibet potentie cognitiue correspondet ꝓportionalis virtus affectiua Cū enim apprehenditur aliquid a potentia qđ est ꝑueniens sibi vel disconueniens q̄ sub tali aliq̄ ratione sibi subijcitur. exprimur animā applaudere quodāmodo ad hāc apprehensionē si sit ꝑueniēs vl' vt cōueniens. q̄ horrē si sit vt disconueniens Dicam amplius nullū esse ens qđ nō habeat appetitū ꝓportionabiliter ad finem qui sibi iure diuine legis debitus est Sed nō dicitur hic appetitus ꝓprie affectiuus ꝓterq̄ i rebus cognitione vigentibus Sunt igitur tres vires affectiue ꝓportionales cognitiuis scilicet Synderisis volūtas et appetit' sensitiuus

Consider. decimaqrta

sinderisim mentis diuidit eius qz apprehēsionem ꝑm quā tendit declarat cū nominib⁹ appropriatis.

Sinderisis est vis anime appetitiua susciptēs imediate a deo naturalē quandam inclinationē ad bonum per quā trahitur insequi motionē boni ex apprehensiōe simplicis intelligentie presentati Quēadmodum nanqz se habet intelligētia respectu veri primi et certi Ita sinderisis respectu boni finalis sine mixtione malicie simpliciter pūtati. Qm̄ simplex intelligentia sicut non ꝑt dissentire talib⁹ veritatib⁹ agnitione habita ꝙd termini significent Ita non ꝑt sinderisis nolle posituе principia ꝑma moraliū dū sibi ꝑ intelligētiā ostensa sūt Utrum vero possit ea non velle hoc est in suspenso se tenere cōis opinio affirmatiuā tenet ꝓtem. Iuxta hoc triplr vti possum⁹ nōie sinderisis Aut ꝓut est inclinatio talis de cuius quiditate probabilitas ē vtiqz talis qualem de quiditate simplicis intelligētie posuimus. Aut sinderisis dicet actum huius virtutis osequētem ex apprehensione hui⁹ intelligentie. Aut tertio dicit habitū ex actib⁹ frequētatis ingenitum Non secus de intelligentia distinctio se offert ꝑ virtute vl̄ ꝑ actu ei⁹ vl̄ pro habitu ex actib⁹ derelicto Sinderisim autē alijs nōibus appellam⁹ vel habitū practi

De mystica

cū principioz vel scintillam intelligentie ratiōe cuiusdā sue cuolationis et ardoris ad bonū vl̄ portionem virginalē anime. vl̄ stimulum naturalem ad bonū vl̄ apicē mentis vl̄ instinctū indelebilē aut aliquo tali nomine vt ꝙ est celum supremū in affectiuis potētijs Et ita ꝓportionabilit ad ea q̄ de potētia cognitiua dicta meministis

Consideratio ꝛv

variat nomen appetitus q ꝑm hāc accipit virtutem appetit⁹ rationalis.

Appetit⁹ rationalis ē vis anime affectiua apta moueri imediate ab apprehē sione cognoscitiua rationis ſhic appetitus si sit respectu possibiliū nominatur qñqz volūtas Si cōsideretur respectu actus a se eliciti dicitur libertas Si sit respectu obiectoz̄ non finaliū et possibilium dicitur electio vel appetit⁹ electiu⁹ Et respectu actuū impatoz dicit appetit⁹ dñatiu⁹ vel executi⁹ Si sit volūtas exequendi ea q̄ iā electa sunt dicitur ꝓpositū Et inclinatio ad hec exequenda dicit oscientia Nisi dicam⁹ ꝙ oscientia duo importat simul iudiciū q affectionē comitem Si vero consideremus passiones motiuas hui⁹ appet t⁹ rationalis sic dicitur generali nomine appetit⁹ rationalis affectiu⁹ vel affectio rationalis Si autē sit respectu boni vel mali vt sic apprehensi ꝑ rationem ipse appetitus dicitur concupiscibilis Si vero

illud bonū vel malum p̄sentē vt arduū irascibilē appellāt Quā/uis p̄m pbum et sequaces he due vires concupiscibilis q̄ irascibilis in sola sensualitate p̄prie radicent Sed Aug⁹.et theologorū aliter vsus habet

Consequenter ponit appetitū aialem non solum homini sed et bestijs conuenire

Appetitus animalis vel sensualis ē vis anime affectiua apta moueri imediate solū ab apprehēsione sēsitiua Addita est dictio hec exclusiua soluz ne nos vrgeat cōtrauersia vtrinq̄ p̄babilis videlicet An appetit⁹ rationalē possit immediate ex cognitione sēsitiua solū moueri sic p̄t ex deliberatione rōnis Hunc q̄q̄ appetitum in irascibilem et concupiscibilē secernim⁹ p eas que mox dicte sūt obiectales ratōnes. p̄ter hunc appetitum quidam posuisse videntur sensum nature ad bonū vel malum saluantes ex hoc multos effectus mirabiles in animantibus respectu tal vel fuge vl prosecutionis qualismodi non p̄t reddi causa ex apprehēsione cognitionis sēsual vt q̄ p̄sente hoste et nō viso horrescūt pili cū tremore quodam.quod econtra fit amico p̄sente.q̄ formica prouidens future hyemi ingentē farris componit aceruū. et ita de pluribus absq̄ numēo Quid vo mirādū si corpa animaliuz ducant secretis instinctibus vel pulsibus ad suos fines quādo in corporibus alijs min⁹ p̄fectis min⁹ q̄ organizatis tot mirabiles ad suos fines dsequendos naturales tract⁹ inuenimus imo plurimi sunt rerū variarum ad inuicem tales tractus quoz finē ignoramus vt ē tract⁹ ferri ad magnetez.q̄ maris ad lunam et aliorū ad alia: Hūc ād sensum nature iam in oñi re posuim⁹ qui alio vocabulo lex nature vel inclinatio naturalis vl directio itelligentie nō errantis p̄t nōiari Et nihil ab hac positione dissentim⁹.

Tertia pars principalis ē de luminositate dictaz potētiarū a rvij cōsideratione vsq̄ ad vicesimā p̄mam Ordine vero rvij

Cōsideratio xvij.

Sex iste potentie tres cognitiue q̄ tres affectiue lumina quedā sē q̄ p cōsiderationez lucis corporee facilius cognoscunt Itaq̄ sol iste naturalis sic in efficacia vtutis p̄stātior ē ceteris corp⁹ Ita sikitudinē maiorē hz cū spūalib⁹ q̄ ad eoz cognitionē ogruētiori manuductiōe deducit Sic dic beat⁹ Dion. vlti. de cel.hierarch Est ād sol illustratiuus alioz.eoz insup q̄ alterabilia sūt calefactiu⁹quorū duorum p̄portionalia gerit in se natura q̄libet rōnal.qm̄ lucz p cognitionē et calescit p amorem Qis p̄terea effect⁹ p̄sertim immanēs p̄duct⁹ a tali natura rationali dici meret

lumen aliqō aut ratione claritatis in cognitiua. aut caliditatis i affectiua aut simul vtriusqz Non enim forte contingit repire cognitionem que nō sit formaliē aut virtualiter quedaz affectio Sic affectio non videt posse secerni ḡn sit ḡdam exprimētal cognitio. quippe neutra potētia effectū suū causat sine altera quoniā ad cognitiōis causationem potētia affectiua sic ad affectionem generādam cognitiua concurrit Effect⁹ autē semp sue cause quedā silitudo ē et imago Sic preterea videm⁹ lucem nō esse sine calore saltem virtuali Caliditas quoqz lucis ꝓductiua recipitur Rursus quēadmodū lux et calor mutuo se fortificāt ꝙ in productione ignis facile est aduertē vbi calor flāmāq flāma calorē ingenerat Nō aliē existimādū ē virtutib⁹ istis cognitiuis q affectiuis ḡn ex mutuo ocursu ordinato ad inuicē fit operatio et tanto maior atqz pfectior quāto virt⁹ quelibz cū qualibet extiterit vnitior De niqz lux sol⁹ se diffūdit disparie ꝓ varietate medioꝝ aliē i dēsitate aliē i raritate aliē i medio pspicuo q diaphano et peruio. aliē in obscuro turbidoq spisso atz nubiloso Quā siliter diffusionē variāt ꝓpinquitas atqz distantia multiplex quoqz obstaculoꝝ vel speculorum dispositio non vnā reddit lucis radiantis imaginez Sed ꝓ diuersitate incidentiarū radiātiū varietatem Attēdamus interim

diuinā lucem quadā ꝓportionali silitudine solē se cōicare nō tamē naturali necessitate sed liberalissima et ḡtuita charitate his quidē clari⁹ his vero obscuri⁹ Dat enim se lucidius intelligētie q̄ ratōni vtriqz limpidius qz sensui Exemplum sensibile ad hoc manuducendum est si diuersa vitra ꝓposueri mus radijs solarib⁹ secūdū ꝓpinquū q distans ꝓ lineā rectā inter solem et oculū nr̄m Constat inter duo quelibz specula esse spaciū vbi lumen solis aliē et aliē inspici posset Ita vt posteri⁹ lumē appareret quedam vmbra vl adumbratio si ad precedens oꝑatur Hoc in candelis disparie lucentib⁹ nocturno tempore contra parietes inspicimus vbi lumē vnius alteri maiori collatū vmbra videtur si certis obicib⁹ sua lumina sil⁹ ofundi recernim⁹ Compationes silles de oꝑatione coloꝝ ꝗz passa aliē et aliē disposita aduertē facile ē.

Consi. xviii. sex potētiarum .s. mētis opinionib⁹ tā theologorum ꝙz medicoꝝ et pb̄oꝝ sensis sup hanc cloquitur

Sex iste potentie non solū lumina quedā sē ꝗz etiā q̄ luminosarū illustrationuz capaces inueniūtur ipas specul rationabiliter cōpamus Primū est oñdere qualiē sex iste potentie capaces sint luminosarū illustrationū Et hoc quidē agem⁹ modo manatiue ꝓsupponētes Vitatez ab

alīs fuerūt nō nulli q̄ dicerēt deū qui est lux vera illustrāē animam nr̄az p se ipm immediate nō solū actiue et efficienē sed etiā formaliter aut q̄si formaliē Nā inquiūt si cognitio creata hec p̄t. cur a cognitione increata istud auferretur? Prebti cū nullā ip̄fectionē dependētis subiectionis vel materialis inhesionis ꝓpter hoc in deo ponē opellat Hec positio q̄a ad vitalem quādam immutationē de genere cause formal magis q̄z efficientis hāc imutādi manerīē refert Dicūt ex osequēti deū esse posse aie rationali cognitionem imo et volitionē et amorē et iusticiā nō tamē immēse ꝓp capacitate q̄dā actiua seu vitaliē eleuabili eiusdē anime rational. Cōtra hāc imaginationē est pariſ articul' q̄nq̄z Auicēna et Algasel de beatitudine intelligētiaz viri fuerint huius imaginatiōis doctores fuisse Nō defuerūt alij ponentes līnia q̄dā creata alia a substātia aie veluti q̄sdā habitūinatos sibi esse iseparabiles ab eadē essētia aie et q̄si ab eadē effluētia seu pullulātia atq̄z germinātes Nec mirabiē quispiā si hoc aliqui dixerūt cū fuerit āti/qua celebris opinio de potentiis aie itellectiua et volitiua taliter q̄ ipe sint accidētia quedā in essētia aie radicata distinctaq̄z ab ea Nota est insup cōis opinio q̄ in āgelis ponit species omniū ocreatas ad saluādum quō cognitionez suam non acciptūr a reb' nouā atq̄z mutabilem Circa hoc dīsatur cōtraria inē platonicos et pipatetico/s. dicēte aristotele pipatetico/z principe q̄ aia est tanquā tabula rasa in qua nihil depictū ē et Platone ecōtra dicente nr̄m addiscē non esse nisi quoddam reminisci q̄uis adhuc dictū istō a diuersis varie exponatur Una expositio tacta ē de specieb' contractis q̄s platonici in anima nr̄a sicut nos in angelis posuisse visi sūt Alijs ecōtra certātib' frustra hmōi spēs poni cū aia ipa sit imago omniū rerū q̄ secōm uersionem ad has vel illas res actuaē in cognoscēdo absq̄z noua cognitionis alterius formatione quēadmodum speculū habēs i se imagines rerū si esset virtus cognoscitiua ipam cognitionem hui' modi rerū in se met a semet acciper et ꝓpinquiori similitudine imagines tles sese cognoscerent et in vnā rē cōcurrerēt Illa res p hāc sui cognitionem earū ōniū quarū est imago cognitionē ostenderet q̄q̄z mutatio de non cognoscēte in cognoscēs et ecōtra difficulter nō tñ ōnino impbabiliē esset saluabilis huic scilicet imaginationi contradicit parisien articul' Dicamus deide illud in quo ōnes fere cōueniunt esse. s. cognitōes et affectiones ad/q̄sitas tā actuales q̄z habituales illustrātes p̄dictas ser potentias. q̄uis aliē et aliē. Nā cognitionuz alie sē oplere alie incōplere q̄dāz in sola apprehensione. quedāz in

assensu ꝺsistit. ꝙ assensuū non parua est diuersitas Quidā sūt euidētes ex cognitiōe sola ēminoꝝ. alij ꝑ experiētiā. alij ꝑ demōstrationez Quidā ꝺo sūt ineuidētes ꝙ taliū alij certi alij incerti Alij causātur ex ꝓbabilitate rationū sumptaꝝ ꝑ intrisecas apparentias. alij per extrisecas vt ē auctoritas dicētis Deniq; magna est diuersitas inē irradiationem sēsualē ꝙ rationalem Sed et inter sensuales irradiationes tam ab extrinseco q̄ ab intrinseco distinctio multiplex iuenitur Similiē in affectiuis actib⁹ vel habitib⁹ assignabiliē esset varietas ad ꝓdictos cognitiuos actus vel habit⁹ quoꝝ naturā affectiui ꝺsequūtur Postremo fides nr̄a quo ad hoc ponit multos habitus et q̄nq; act⁹ infusos ḡtuitos i vtraq; potētia cognitiua et affectiua q̄rū p̄ntiali collustratione et virtuali q̄dam irradiatione spiritualiter illuminatur aīa nr̄a ꝑ istos ad hoc. ꝑ illos ad illud In numero taliū sunt fides spes charitas tres theologice virtutes dona septem spūssancti ꝓphetie ꝙ reuelationes ꝙ siqua sūt dona talia que diuidit spūs vn⁹ ꝙ mltipler dās vnicuiq; ꝓ vt vult Ex his itaq; ꝺmōstratis de susceptōne luminosaꝝ illustrationū ꝑ has ser potē/tias ꝑspicuū fit sicut addebat ꝙ ipsis speculis rōnabiliter opam⁹

Conſi. xix. ꝓdictarū potētiarū susceptionis puriozis luminositatez cū aduersio/ne exemplo ser speculoꝝ et āgelorū ognitionem elucidat.

Inter ser potentias p̄nominatas q̄nto aliq̄ fuerit purioz ꝙ luminosioz tā ex se q̄z ex adiūcta illūiati/one tāto fit ad theologiaz mysticam aptioz sc̄ac aptitudinē in p̄/dictis potenciis ad theologiam mysticā intelligim⁹ vel formaliter in se susceptiue sicut intelligētia capit eam vel ministerialiter ꝙ q̄dā/mō ꝺsp̄ositiue sicut sēs⁹ ad eādē p̄ꝺisponit qua ꝺsideratione hoc modo exposita nos ipam ex p̄ce/dēte ꝑ similitudinē in speculū ma/terialib⁹ manifestam⁹ Sint itaq; ser specula sibi inuicem catenata et respicientia se mutuo ordinata ad lumē et calorem solis suscipiē/dū ꝑm ꝓpinqui⁹ et remoti⁹ nunc a supioꝝ nunc ab inferioꝝ Cōstat ꝙ speculū q̄libz quāto erit purius in se et luminosius ab extrinseco tāto erit aptius ad opationē suā et alioꝝ in tātū ꝙ ex mutua actione ꝙ reactione fiat splēdiꝺ⁹ q̄libz ex illis nisi aliud obstiterit imo ex obīnatōne varia poterit effect⁹ aliq̄s vtputa imago vl̄ color resultaē q̄ absq; cōcursu tli neq̄q; appareret Vigilāē dirim⁹ nisi aliud obstiterit quoniā speculum q̄ esset soli ꝓpinqui⁹ tāta radiatione eiusdē sol̄ pfūdi posset a supioꝝ ꝙ ipe actiones aliozum speculoꝝ ab infimis nō tā ꝑ tūc illuminaret q̄z obumbraret Idē dicim⁹ de intelligentia diuina ꝙ a supioꝝ⁹ suā lucē capit q̄a tunc

subobscurior aliqñ crederetur ex
uersione ei⁹ ad potētias colluc̄/
tes inferius q̄uis in hoc diuersifi
centur specula materialia quoni/
am spūalia duas facies habent
p̄ecipue ea q̄ nō vtunt̄ organis
corporalib⁹ Quorū speculorū spi
ritualium tāta p̄t esse virt⁹ tal⁹ vi/
gor⁊ osolidatio q̄ pariē eque si/
ne detrimēto potuerit a superiori
et inferiori p̄te lumina sua suscipe
et tenere suscepta Ipoc manifestū
est in āgelis et alijs ofirmatis q̄
simul eque cognoscūt tēporalia ⁊
eterna quoz tenuē sīlitudinem et
imitationez gerunt aliq̄ ex viato/
rib⁹ ex speciali gratia et vehemēti
habituatione vt inferi⁹ dño duce
monstrabimus

Consi.xx. ostendit corruptio
nem illarū sex potē
tiarum et causam qua potuerunt
reformari

Specula materialia sicut
multotiens deformātur
et inficiūtur et corrūpūt̄
in suis actionib⁹ debitis q̄ñq̄z ab
extrinseco q̄ñq̄z ab intrinseco nō
min⁹ incidit deformitas et ifectio
in speculis spūalib⁹ sex potētiarū
q̄rum tres sūt cognitiue. affectiue
pari numero Expiētia etiam sine
sīlitudine docet nos q̄z sepe p̄pia
fātasmata et errores et fede rep̄/
sentationes obiectales ocupiscē/
tie Preterea et passiones sordide
tetre et horride tanq̄z fumi q̄daz
caliginosi vel infecti et venenosi
animas nr̄as obnubilāt fedant
atq̄z omaculāt Precipue i p̄maria
et nouella taliū apprehensione ve/
lut in pueris ab originali macula
que animā nr̄am cū omnib⁹ potē
tijs suis ad hāc miserabilem tra/
duxit agḡuationem vt e celestib⁹
ad terena et ab intelligibilitate ad
brutalitatē deploret mersam Ihō
inquit p̄ba cū in honore essz nō
intellexit opat⁹ est iumētis insipiē/
tibus et similis fact⁹ est illis Et insi/
gnis poeta Terrenis q̄z hebetant
artus morbūdaq̄z mēbra Nihilo
min⁹ ab istis emergē et sursū eniti
hec virt⁹ hoc labor est vt cū apto
nr̄a uersatio sit i cel̄ cōtra excla
mationez satirici dicentis O cur/
uas in terris aias et celestiū ma/
nes In hoc p̄cipue versatur ipa
cuius naturā inq̄rim⁹ Theologia
mystica quā p penitētiā ⁊ creduli
tatem eus gelij adipisci et nō aliē
fas habem⁹ sicut restat ostēdēdū

Quarta pars p̄cipa

lis agit de otēplatione meditati/
one et cogitatione vsq̄z ad .xxvi.
dsideratione Ordine vero xxi. cō
sideratio describit actiones potē
tiarū sb generali diuisione

Notitia clarior Theo/
logie mystice possit habe
ri prodest inq̄rere quidi/
tatem cōtemplationis Siquidē
a p̄priate loquēdo sicut otempla
tio est in vi intelligētie cognitiua
Ita i vi sinderisis affectiua repo/
nitur mystica Theologia put in
fra dño illumināte docē conabi/

mur Supest igit recto ordine vt
postq; describere studuim⁹ vires
cognoscitias in homine q distinxi
mus in genere tres virtutes cog/
noscitiuas .s. imaginationē ratio
nem et intelligētiā Et tres affecti
uas ꝓportionales que sūt appeti
tus sēsitiu⁹ appetit⁹ volitiu⁹ seu vo
luntas et appetit⁹ quidā supior q̄
sinderisis nominari ꝑt eo ꝙ secū
apprehēsionem intelligētie Nunc
ad ꝓmonē de actib⁹ eorū quantū
ad rem q̄ tractatur ad elucidādū
attinet veniam⁹ Et qr nc tiones
sunt actus intellectiue q̄z affectiue
potentie. magis enim sb doctrina
tradendi sunt nō pigeat ꝑmitus
illos describē nominatim Sunt
autē tres termini generales q̄b⁹
maxime vsos fuisse video eos q̄
de cōtemplatione ꝓ modū artis
locuti sūt cogitatio meditatio cō
templatō Et hi ēmini q̄q̄z aliqñ
promiscue sumant ab aliquib⁹ sicut
eandē rem ꝑ ipsos significare cō
tingit. nihilomin⁹ distictas habēt
significationis rationes quas ꝓ
facile et difficile ꝙ vtile vel inutile
sentiūt aliq; Inde cogitationem
sic cē descriptā a venerabili Richō
in suo de otemplatione q̄ hāc ma
teriā elucidauit vsq; ad fūdamē/
tuz mgr̄m suū hugonē insecutus
inuenis Cogitatio ē im ꝓuid⁹ aie
obtut⁹ circa sēsibilia ad euagatio
nem pron⁹ Meditatio est ꝓuidus
anime obtut⁹ i veritatis cognitio
ne seu inq̄sitione vehemēter occu/

patus Contemplatio est ꝑ spicax
q liber aie id est expeditus animi
otuit⁹ i res spiritales ꝓspiciēdas
vsq̄q̄q̄z diffus⁹ et in diuina specu/
la suspens⁹ Cogitatio igit vagat
et serpit sine labore et fructu Me/
ditatio nitit et intendit cū labore
et fructu Cōtemplatio circūuo/
lat et circūfertur sine labore q cū
fructu In cogitatione est euaga/
tio In meditatione inquisitio In
cōtemplatione animatio Varij
deinde cōtemplationē ramificāt
in varias species et varie de q̄b⁹
nō est stati dicēdū ꝑ singula Ex
maxime requirēdum esse arbitror
Inde facilitas tā i cogitatione
q̄z in otemplatione oriatur et in
meditatione difficultas Hoc eni
me ꝑ expressū legisse non memini
q̄uis sit ꝑsideratione dignissimū

Consi. xxii ponit rationē vñ surgit cogitatiōis facilitas

Cogitatio facilis est quia
formatur immediate vel
ex sēsationib⁹ actualib⁹ vl'
ex fātasmatib⁹ passim occurrētib⁹
et vltra nō nitit Quēadmodum
nāq; sens⁹ nr̄os cū omni facilitate
circūducimus mō huc modo illuc
obiectis sufficienter ꝑsentatis Et
similit nulla est difficultas i occur
su fātasmatū q̄liūcūq; nā euagā/
tur ꝑsentāturq; nob etiam inuitis
Cōfestim apparet ratio cur cogi/
tatio q̄ ꝑm talia formatur et hec
insequitur nullam patit difficulta

tem Videmus hoc i pueris vide
mus hoc in hominib⁹ ociosis q̄ i
talib⁹ querūt oblectationem quia
nullū afferunt i cōsiderādo labo
rem. Sed de his vere enūciauit ꝟ/
mo ꝓphicus Nouit dñs cogita/
tiones hoim qm̄ vane q̄ sūt fine
carentes somnioq̄ similes Non
enim ad aliquē finē vtilē ordinātissi
mo frequēter cū homo in talib⁹
se oblectauerit tristis manet

Conside. xxiii. meditatiōis difficultatē et laborem exponit exemplum tā philosophicis q̄ poeticis de orpheo virgilio et hercule

Meditatio difficultatē sortitur ex eo q̄ vltra sensationes actuales vel fātasmata passim occurrētia ipa nitit vltra ptingere vel in aliq̄ fixa stare Expitur in se crebro q̄libz fluidosus difficultatem que est i sistēdo ad aliq̄d attēte cōsiderādū cogitationē sine diuerticul ad alia Et hoc dū fit cogitatio iā trānsit in meditationem nō vt cogitatio desinat esse ꝫ vt desinat esse cogitatio Quis itaq̄ nesciat fortissimos esse mot⁹ actuales sēsuū nūc hos nūc illos esse similiter cōtinuz fluxū fātasmatū nll's ignorat. Pterea sensualē motū vnire aut fluctātia fātasmata cohibere vel sistere vel supgredi et ad aliq̄z certam cogitationem suā sb determinatis limitib⁹ claudere op⁹ est valde nō habituatis et insolitis neq̄z fieri potest absq̄z illo qui claudit certis limitib⁹ mare et ponit ēmi/
num fluctib⁹ ei⁹ sicut in vtre ogregans aquas ei⁹ Atvero difficultas hec augetur et fit labor insuspicabilis dū anim⁹ denudaē nititur cogitationem ab inuolutione accidentiū hoc est circūstātijs loci et temporis et aliorū que p̄sentat sens⁹ vt absolute et nude q̄dditates rerū appareāt q̄si nō cōuolute tempori et loco Dat exēplū diuinus Aug⁹ de cōsideratiōe veritatis et bonitatis quas dum in sua puritate meditari satagim⁹ confestim occurrit hec vel illa bonitas Et hec vel illa veritas in ꝑticulari et fit cogitatio nr̄a cū tēpore et loco vt dicit notanter ꝓbs .i. metaꝓbice Pertinē ad hoc estimo poeticas illas fictiōes q̄ imaginatiōes vnā de orpheo cytharisante q̄ erudice quā ad inferos dilapsā euehere nititr ad superos Et alteā apud virgiliū de Enea trāseūte ad cāpos elisios Et ibidem intelligēte q̄ futura erāt p⁹ enatationē maris et obdormitionem cerebri Nō eni tales viri q̄s pro theologis habuit antiquitas ociose fabulātur Orpheus est vir sapiētie debit⁹ q̄ p aurate vl'ebur/
nee cithare modulos hoc est per debitā q̄ armonicā mod̄z opositionē fistere facit flumina defluētiū desideriorū. oponit quoq̄z et mā/
suescere facit ferinos et brutales affectus Deniq̄z compellit siluas

rigidas prauarū inclinationū tā innatarū q̄z adq̄sitarū ad suū voluntatis arbitriū sequi ℞. Orphe⁹ euridicem habz sponsā illā de q̄ gloriabat sapiēs quesisse sibi spōsam sapientiam assumē vel accō/modati⁹ euridicē accipiam⁹ vim intellectualem datam homini ad consideratione supnorū Ihec vis dum p prata florentia placabiliū obiectorū vagatur. mordet a serpēte voluptatis latētis ſ̄b herba formositatis sicut dic̄ Arl. q̄ voluptas furata est intellectū spisse sapiētis ℞ vulnus inflictū trahit euridicem ad inferos que hec sola iam infima cogitat In his sol cōuersat nō potēs dicē cū Apło Nr̄a conuersatio in celis est Vulnerata igit̄ deducta q̄z euridice. i. vis intellectuali ad inferos p medium serpentis sic̄ ad ir̄am tentatio serpentis p̄mos illos pentes sapientissimos dempsit i baratz ois illi⁹ miserie qualē apud inferos ſ̄b metaphora cōgruis exemplis poete figurarūt Orpheus vir sapiēs deplorat amissam diugē quā ad superas auras conat rursus educere. quo canente q̄ lugente silent furie infernales passionū carnalium. cerberi latratus nō audit q̄a res cū tpis lapsu nō concipiunt. Animꝰ p̄terea q̄ pressus añ erat lapide molari frene curiositatis sicut sisiphus vel q̄ agitabat rota volubili mū dane occupatōnis sic̄ prion. vel q̄ lacerabat a vulturi b⁹ mordacis voluptatis sic̄ titi⁹. vel q̄ esuriebat et sitiebat int̄ aq̄s

et poma sic̄ auar⁹ tantal⁹ nūc intrepide in reḡem sui ouertit cū illo q̄ dicebat Cōuert̄ aia mea in reḡem tuam. q̄ dñs bñfecit tibi. Int̄ hec lamenta et efficacia carmina iubet euridices orpheo reddi ea tñ lege ne rursus ouertat in tuitū. Ez heu noctis ꝓpe finnos orpheus euridicem suā vidit p̄dit. occidit. Vos hec fabla respicit q̄cunq̄z in superū diē mentē ducere q̄ritis. nam q̄ tartareū in specus lumina reflexerit quanq̄z p̄cipuū trahit p̄dit dū vidit inferos Hec Boec. Ad hanc sñiam facile traduci p̄nt fictiones alie de enea Virgiliano et Hercule perseo descendentib⁹ ad inferos q̄ itez erūgentib⁹ Ez hec interi sufficiant p spoliatione egyptioz q̄ christianorū ditatione

Consi. xxiiij. quō crescit et causat contemplatio oñt p plures similitudines exemplares q̄ vbi ꝓprie reponit.

Contēplatio facilitatē hz tum ex habitib⁹ p meditationē adq̄sitis Tū ꝓpt̄ abstractionē q̄ sepationē intelligētie a sensibilibus Tum sepius ꝓpt̄ diuine gr̄e collustrationē in diuina specula subleuantē. Meditatio nimirū si debite fiat transit i otēplationē/sic̄ cogitatio i meditationē. Facta enim sedula inq̄sitione veritatis/denudatis insuper p vehemens studiū rez q̄ditatib⁹ ab accidētalib⁹ circūstātijs generat habit⁹ ex frequētatione. depurat lumen intelligētie. fitq̄z lucidi⁹ q̄nto

ẽ tenebrositati sẽsual' cogitatiõis impmixt' Pro cui' manuductiõe palpabli imaginemur ofozmiter ad diuinũ Augl. in suo de tri. q̃ sit aliq̃s supẽ montẽ excelsũ valde Ad cui' cacumen neq̃ venti neq̃ nubes attingãt sicut de olympo narrat Arl. Subt' vero quãtus sit descẽs' pcliuioz ad infima tãta est illic tenebrositas inquietioz p cõmixtionez et quãdã incozporationez radioz solariũ cũ ceteris impressionib' vt sint venti pluuie niues grandines fulgura et silia Constat ꝟ exẽplo q̃ hõ limpidi' liberius et expediti' circũfert oculos suos ad serenũ lumen solis ⁊ celi dñi sblimi' euectus est ⁊ i q̃dã regione pura et tranquilla collocatus Cui' oppositũ euenit dñi in inferioza dilabi Ad ꝟ exẽplum respicit illud ps. Quis ascendet i montem dñi aut quis stabit i loco sancto ei' Ductio q̃q̃ illa discipulozũ in montem excelsũ valde dñi figurat' est ibs añ illos apta est satis figura sicut est ascensus moysi in montem synai dñi e medio vocat' est Conuertam' nunc ex hac re sensibili osideratione nr̃am ad tres vires anime p̃scriptas que sũt intelligẽtia ratio sensualitas seu imaginatio Et cõpemus sensualitatẽ infimo montis. rationẽ medio. supremo intelligẽtia Inuenim' q̃ si aia stare possit in arce intelligentie sine delapsu i inferioza ipa poterit libero intuitu circũquaq̃ semet diffũdẽ nunc ante nũc retro nũc dextrozsũ nũc sinistrozsũ Et ꝟ ẽ ocul' otẽplationis qui in Adam ante lapsũ viuacissim' purissim' et expeditissimus fuerat Nũc ve nob Totus vere extinctus est sic̃ ocul' rationis obtenebrans et ocul' sẽsualitatis fere obruptus Attendam' rursus i hac similitudine quẽadmodũ hõ stans in supcilio montis talis videt libere cũ volet non solum ea que iuxta se sũt ꝫ etiam ea q̃ subt' se agũtur Et multo liberi' mltoq̃ clarius q̃z habitãtes inferi' imo purũ ab impuro clarũ a tenebroso secernet qđ apđ inferiozes vel nũq̃z vel raro fit. Non aliter aia que in arcẽ intelligẽtie puehi merueri et illic fixa steterit spectabit veluti de sursũ ea omnia q̃ in ratione et sẽsualitate agũtur Judicabit insup in luce sua et p lucem suã de oib' tãq̃z ex regul' abstractis et eternis innititur ꝑm quas habẽt regulari cetẽa oia Exẽpla ad ꝟ sumi possẽt in omni arte habente regulas suas ꝑm q̃s iudicant periti in arte hac vel illa de singularibus spectantibus ad artem suã qđ vtiq̃ nequeũt impiti Ille ꝓterea q̃ ꝓncipiozũ noticiam claram et pfectã haberet videret in eis et p ea conclusiones ab eis deducibiles clari' q̃z ipe oclusiões in se videãtur ab eis q̃ nõ p ꝓncipia conclusiones earũdez accepe runt Ex his patefactũ habemus q̃ pacto otemplonis ocul' facilis ẽ ⁊ expedit' dñi habeꝯ q̃nq̃z adq̃sitio sit difficillima. Patet insup in

qua vi anime reponit quia in vi
supiori cognitiua anime q̄ intelli/
gentia nominat Iste enim ocul'
nō solū intelligibilia et abstracta
ꝫ etiam ea que in ratione et sensu
sunt/aspicit. q̄uis alio modo q̄z
ratio et alit q̄z sensus vl imagina
tio Existimo sic intelligē eos q̄ di
cunt duas esse species ōtēplōnis
et imaginationis. duas in ratōe.
et duas in luce intelligentie Hoc
quippe dicit non ꝙ omnis ōtēpla
tio fiat in luce et p lucē intelligen/
tie ꝫ qz pro obiectorū varietate
hui⁹modi species ōtemplationis
ꝓponuntur qz variari noscuntur

Consi.xxv ponit q̄o sit ꝓie cōtēplari et qūo circa eam erratur

Abstractio qualem ōtem/
platio requirit compleri
nequit p imaginationem
neq̄z p solam rationez Itaq̄z sicut
ratio virt⁹ē superior et abstracti/
or q̄z sensualitas vel imaginatio
qm̄ pōt abstrahere q̄ditates rep
a tonsione accidētiū q formaē ōce
pt⁹ specificos et generales absolu
tos qō nō pt imaginatō Sic vis
illa q̄ ponit superior ad rationez
et nominat intelligentia adhuc
abstractior est q̄z ratio q̄ in acti/
bus ratōis abstractis a fātasma
tibus trāsit ad cognitionē cknoꝛ
et incorporeorū que nullā habēt
fantasmatū illusionez Et dum ꝫ
irradiationē suscipit ab inferiori
quia dum supiori et diuina luce
suffundit non oportz Et ꝫ pspi/
cuū est ꝙ ōtemplatio inepte .q̄rit

per solam imaginationez. et imp/
fecte p solam rationez. quamuis
vtraq̄z virt⁹ adiuuat ſi limitibus
suis cōtēta est Quos si q̄s volue/
rit supgredi reddit homo vel fā/
tasticus vl insan⁹ in imaginatōne.
vl erronce iudicās i ratione. sicut
apud nō nullos visū est qui dum
insequi credunt elcuatissimos vi/
ros et abstractissimos in suis mo
dis cognoscēdi. negligūt ār tenē
modū eorū dem in abstracte viuē
do. et vtilia studēdo. ꝫ ad se supra
se nihil aliud referūt nisi fantasias
et errores q̄ tumlibz ipi eleuatoꝛ
doctorū ꝟba tenere videant Fit
enim apud talem quēlibz illō vir/
gilianū de insana Male dat inq̄t
sine mēte somnū Et ꝫ ē ꝙ reddit
multos er eis q̄ dicūt formalisā/
tes in fabulā et risū imo in insaniā
qz p solā imaginationē q rationē
querūt illō qō p intelligētie depu
rationem erat inueniendū Qūo
autem intelligentie depuratio et
qualiter fiat posterius q̄tuz dns
ocesserit apericur.

Quinta ps principa-

lis agit de tribus oculis anime et
tribus affectionib⁹ correspōdenti/
bus in xxvi. et xxvij. ofideratione
Ordine vo xxvi ofideratio ponēs
tres cognoscendi modos ſm tria
genera hoim ad hos dispositos.

Tres cognoscendi modi sē
q̄z vn⁹ aialis dicit vtēs
marie ocko carnis. Alius
rationalis vtēs pl⁹ oculo ratiōis.
Tertius spūalis vtens oculo ōtē

plationis sic distinxerūt diuini ho/
mines tres oculos et tres viuēdi
modos De his Aug⁹. in libro de
vera religione Bernard⁹ ad frēs
de monte dei Carthusien Et hu/
go in suo de sacramētis et super
ecclesiasten Idem⁹ itaq; q̄sdaz
ex hominib⁹ viuē non eleuatius
q̄z bruta Solis eni sensib⁹ vtūtur
aut eos solos insequūtur Alij ma
gis insequūt rationē intelligētes
abstractas reglas artiū q scientia
rum Tertij vltra hec oia eleuant
se sup rōnem in quandā regionez
eternitatis et perspicabilitatis q su
per omnē fluitationez q diffusionē
infinitā desiderioz q cogitatōnū.
in auram quādam libertatis serenā
assurgunt et euolant et iā nō mi/
nus videt differre eorū vita a ce/
teris hominib⁹ q̄z distāt boies a
pecorib⁹ Sed q̄s est h de⁹ optime
q laudabim⁹ eū? Ille sol⁹ est quem
tu eduxeris de tenebris q vmbra
mortis et vicula ei⁹ passionū di/
ruperis noxiarū.

Consi. xxvij. ponit illa q̄ vi
dent specie esse
mētales affectiones ꝫ nō sunt et
ideo inē eas ponit differentias

TRibus pnominatis cog/
noscendi modis que sunt
cogitatio meditatio otē/
platio. tres affectionis maneries
correspōdent q̄ sūt cupido vel li/
bido seu concupiscentia. secundo
deuotio vel otritio seu cōpunctio
aut oratio. tertio dilectio non que
cunq; ꝫ extatica et anagogica
id est sursū ducens q rapiēs in di
uina Si de re ostiterit peto vt nō
magnope calumnia fiat de nomi/
nibus. nō enim accepi ab alijs ta
lem circa affect⁹ distinctionē nomi
nū quēadmodū de cognitionib⁹
reperio Sed tamen interi dicam⁹
q̄ sic cogitatio est im puid⁹ animi
obtut⁹ ad euagationē pnus Ita
sequēter ad talem cogitationez
si sit de obiecto delectabili sequit
affectio im puida q vaga sine vti/
litate et fructu. et hoc mihi satis
cōgrue videt appellari libido seu
cupido vel concupiscētia Porro ad
meditationez que est puidus aie
obtut⁹ in veritatis inq̄sitione q ce
lestiuz rez inuentione vehemēt
occupatus sequit q̄dā affectio
alia a pori ad res talit quesitas
et inuentas si nō sit indispositio
aie Et hec affectio ē puida q nō
vaga cū difficultate et fructu Et
hec interim vocet deuotōl cem
punctio aut oratio id est affectus
pi⁹ et humilis vehemēter et fortit
tendēs et nitens in amorē prime
veritatis et bonitatis Deniq; cō
templatio que est libera q expedi/
ta desideratio eorū que meditatio
cū ingenti difficultate pquirit ha/
bet suā affectionē in aia dispositā
suāq; dilectionem sibi liberā pu/
ram expeditā q abstractā Et hac
ratōne vocari pt extatica dilectio
vel iubilatio que vltra deuotionē
addit facilitatez et iocūditatem
inestimabilem et inexpressibilē et
exuperantez omnē sensū Et hec ē
sapientia dei in mysterio absco di

ta ſhec ē mystica theologia quā querim⁹ q̄ ad anagogicas ꝛ ſup/ mētales excell⁹ deducit quā aliqñ noie caritatis aliqñ caritatiuū a/ morem lego noie appellatā Pro/ pterea nō fallit q̄ dic otēplationē ſine dilectione nomē otēplatiōis nō mereri Sed nos vnū ab alte/ ro ſecernimus vt p̄cioſior habeat inq̄ſitio veritatis ꝛ cognoſcamus qm̄ a ꝓpriate loquēdo ſic cōtēpla/ tio eſt in vi cognitiua intelligētie ſic in vi affectiua correſpōdēte re/ ponit mystica theologia

Sexta pars principa

lis agit de adq̄ſitiōe mystice theo logie et de ei⁹ decē differētijs ad theologiā ſpeculatiuā a xxviii. vſ/ q̄ ad xxxv. conſideratione Ordine ꝺo ē conſidera⁹ xxviij Oñdit modū pueniēdi ad mysticā theologiaꝫ eāq̄ plurib⁹ diffinit diffinitionib⁹

Cognitio dei p theologiā misticā meli⁹ adq̄rit p pe/ nitētē affectū q̄ꝫ p inueſti/ gantē intellectū Ipa q̄q̄ ceteris parib⁹ eligibilioꝛ eſt et pfectioꝛ q̄ꝫ theologia ſymbolica vl ꝓpria de q̄ eſt otemplatio Sic dilectio pfe ctioꝛ eſt cognitione. ꝛ volūtas in/ tellectu et caritas fide ſhec ſecū/ da ps p nūc ſupponit q̄uis non ſim neſcius de ꝓbabilitate poſiti/ onis oppoſite apud multos ꝛ ma gnos Sed p ꝑma pte cui reſpō/ det deductio ad q̄ſitū nlls ambi/ git q̄n depuratio ſeu purgatō po tentie affectiue fiat p ꝑmonē peni/ tentie in compūctione otritione ꝛ

oratione que rugire facit a gemi/ tu cordis Et q̄uis dicat ꝓpha In meditatione mea exardeſcet ignis .ſcilz delectionis. meditatio hec non pro veritatis inq̄ſitione attenta ſic deſcripſim⁹ ꝫ magis p opūctione ſequēte ſūpta eſt ſhui⁹ autē opunctionis difficultas ma gna ē valde apō nō exercitatos et eos q̄ corruptos adhuc habēt ſēſ⁹ ab adoleſcētia Quēadmodū enim ligna viridia aqueo plena humore vix recipiūt calorē ignis et in ſiſitudinē ei⁹ accēdant ꝫ p̄ce/ dūt exufflationes multiplices Penitentia eſt etiā depulſio hūidita/ tis talis ac euaparatio/ ſic exiſti/ mare cōuenit de eo q̄ calorē ſpūs ſancti in ſe recipere debz et ꝑm eū trāſitur⁹ ē in amorē purū et piū ſi nōdū deſiccat⁹ ſit a ſordidis affe ctionib⁹ et ꝫ fit initiatiue p penitē tiam Unde Greg. in Omelia de ceco p penitētie lamēta mētis fā taſmata depellūt Ad cui⁹ āplio rē elucidationē attendēduz eſt q̄ theologiā misticā ſic poſſum⁹ de/ ſcribē Theologia mystica ē mo/ tio anagogica ꝫ ē ſurſū ductiua in deū p amorē feruidū et purū Aliē ſic theologia mystica ē expi/ mētal cognitio habita de deo p amoris vnitiui oplexū Alē ſic the ologia mystica .i. ſapida notitia habita de deo dū ei ſūpm⁹ aper affectiue potētie rational p amo/ rem diūgit et vnit Vel ſic p Dio nyſiū vñ. de diui. nominib⁹ Theo logia mystica eſt irrationalis et amens et ſtulta ſapiētia excedēs

laudãtes ſḃas autem deſcriptiones apti⁹ intelligem⁹ ſi multiplices theologie ſpeculatiue dñntiã q mystice deinceps voluerim⁹ intueri.

Cõſi. ponit differentiam ink ṫhologiã mysticam et ſpeculatiuã Et in quibus cõueniũt multis declarat exẽplis

Theologia mystica q theologia ſpeculatiua ſi ſecũduz rationes ꝓprias cõſiderank differẽtiã ex multis nõ ſine ꝺuenientia multiplici ſortiunk Prima et ꝓncipalis differẽtia ſũitur ex ſubiecto vel potentia quoniã licet vtraqꝫ ſit in aia rationali Nihilomin⁹ diſtinguẽdo potentias anime ꝑm rationes ſuas vt .s. dictuz eſt Speculatiua theologia eſt in potentia intellectiua cuius obiectũ eſt veꝝ Mysticã vero reponim⁹ in potentia affectiua cui pro obiecto bonũ aſſignam⁹ Ex hac aliã differentiã inuenim⁹ ꝑm rationes obiectales qm obiectũ ſpeculatiue theologie eſt verum et mystice bonum Conueniũt tñ in ꝫ mystica theologia et ſpeculatiua quã alio nomie ꝺẽplationẽ dicim⁹ qm vtraqꝫ eſt in ſuꝑiori portione anime et nõ in ſolo ſenſu vel imaginatione nec in ratione ſola Hec autem portio anime vt ſuꝑ dictũ eſt varijs nominib⁹ appellatur Et habet duas virtutes vel duos oculos ſeu duo officia qr q ipa eſt intelligẽtia veri et affectiua ſeu amatiua boni Dicim⁹ autẽ in ſuꝑioꝛib⁹ ꝙ ſic volũtas rationi q appetit⁹ ſenſuak imaginationi ꝓpertur Sic ſuo mõ ẽ ꝺe affectiꝛ coꝛreſpondẽte intelligẽtie pure. ꝓpterea ꝺũ iſta vis ſuperioꝛ exit i affectum ſuũ/ ipſa dicik q ꝺãmõ leuaẽ ſe ſupꝛa ſe q q ꝺãmõ ſupꝛferri Jnde fit vt actus talis nominek ſupmentalis exceſſ⁹ vel ſuꝑ ſpũm. et ꝑm eũ qs dicik qñqꝫ ſup ſe ipſuz qñqꝫ extra ſe ipm Hui⁹ rei aliqꝺ exemplũ accipe poſſum⁹ ex oſiꝺeratione coꝛ que ſepe in ipa ſẽſuali ꝟtute fiũt Jn qua videm⁹ tã in nob qꝫ in bꝛutis ꝙ qñqꝫ ipa ſenſualitas in ſuis actib⁹ cognitiuis ꝑmanet ſine affectu illoꝝ que vel audit vk intuek Sepe tñ ꝑ auditũ vel aſpectũ q̃rũꝺam obiectoꝛũ ipſa tanto opleк affectu vt iã quaſi ſaliat extra ſe et tota geſtiat velut ſi equ⁹ potitur campo liber apto Hoc mõ ſẽſualitas aliqñ ſe q̃ſi nõ capiẽs et ſe deſerens tõ nitik in rẽ deſiꝺeratã ſe effunꝺẽ. ſe trãſferre ſe vnire imo illã penit⁹ q̃ſi introꝛſus penetrare Quiꝺ ꝺe taliũ ocul nõne ſcitillãt? nõne nõ micãt? Nõne quãtũ ꝺak ipis tremuloſo fulgoꝛe diffũꝺunt Trãſferim⁹ ẽ exẽplum ad vim intelligentie ſupioꝛẽ oſiꝺerãꝺo q̃litatẽ ei⁹ ꝺũ ſine affectu in ſola ognitione iacz Et ꝺũ trãſit in affectũ taliũ q̃lia ꝺẽplak Ꝺꝺucam⁹ ꝑ manuꝺuctione huius ea qb⁹ mystice theologi ſãtes vtũtur exẽpla Primũ q̃ꝺẽ ꝺe aq̃ in vaſe q̃ ꝺũ apponik igni caleſcit ꝑmo ſe ꝺtinẽs in vaſe ꝙz ꝺũ ferueſcit q bullit videk q̃ꝺãmõ ſe ipſam non capere ſeꝺ excedere atqꝫ ſupꝛferri ꝟtute caloꝛis Sic mens

nõdũ amore calescẽs intra se ip/sam continet se Sed spũ feruoris amore concepto supgredit q̃dã mõ semet ipaz q̃i extra se saltitãs atq; volitãs Illud q̃q; exẽplum inducam' de radijs solarib' cadẽ tibus sup speculũ ocaũ q̃ ex vni/tuo eoz ocursu cõburũt stuppã efficiũtq; flãmã supuolãtem Sic intelligẽtia nra illustrata otẽpla/tione serena celestiũ/qñq; q̃dẽ re/manet intra se ipaz nõ incalescẽs neq; ardens Qñq; vero tãt' amo/ris ardor cõcursu radioz celestiũ exoritur vt i affectũ se erigat nec se capiat neq; cõtineat ꝫ iubilat et exultat ex quib' tertia ocludit differentia

Conũ.xxx. Scholam ostendit ad discendu speculatiuã et mysticã cum alijs differentijs theologie quomõ q; se habeãt inter doctos q fideles ydeotas:

Supersunt alie inter has theologias speculatiuaz et mysticã dñe sũpte ex adq̃sitionis eaz varietate Una q̃dem est qz speculatiua theolo/gia ratiotinationib' vtit ꝯformit ad pbicas disciplinas Ideo scho lasticam eã vt lrãtoriã q̃dã appel/lant. q̃uis nõ sufficiant iste scho/lastice exercitationes nisi quis stu dio vehementi nitat habẽ con/ceptus proprios et tminos eorũ que tradita sunt a sũmis docto/ribus Aliqñ tales theologisant solis auribus corporeis sic pueri vel pice neq; vere intelligẽtes de

quib' loquũtur neq; de q̃b' affir/mant Nihilomin' tñ sepe eis no/men extendim' theologoz. Mysti ca vero theologia sic non vsatur in tali cognitione lrãtoria sic nõ habet necessariam talem scholã que schola intellect' dici põt. sed adq̃rit p scholã affect' q per exer cicia vehemens moraliũ vtutum disponentiũ animã ad purgatio/nem. et in theologicis disponẽtib' eam ad illũinationez in beatissi/mis vtutib' eã pficientib' ꝓportio nabilit ad tres act' hierarchicos q̃ sunt purgare illũinare et pficẽ Et hec quidẽ schola põt dici scho la religionis vel amoris. sic intel/lectus dicẽd' est schola scientie vt cognitionis Ez qm̃ plerũq; eue/nit etiã in brutis vt ibi sit maioz affectio vbi parũ est cognitionis sequit q̃ ad opandã huius theo logie mystice doctrinã nõ est ma/gna scientia opus ꝑsertim adq̃sita Nã ognito et fide q̃ de' est tot' desiderabil tot' amabil affectio portio si purgata si illuminata si disposita si exercitata sit cur nõ in illum totalit desiderabilẽ et totũ amabilez sine plurimo libroz stu dio tota feret totaq; rapiet? Ex q̃ illã ocludim' dñtiaz qm̃ theo logia mystica lz sit supma atq; p fectissima notitia ipa tñ põt habe/ri a q̃libet fideli etiamsi sit mulier/cula vt idiota De theologia vo speculatiua alit null' ambigit. ad cui' adeptionẽ sicut in metaphysi ca grammatica logica et philoso phica disciplina cũ forti exercitio

etiam clara ingenia req̃runt Ita tñ vt gratia desup cũ his fundat sicut aplis et sicut fuerũt mũdi cordibus quib⁹ ꝓmittit visio dei et humilib⁹ amicis dei quibus de⁹ incerta et occulta sapientie sue et omnia q̃ audiuit a p̃re suo nota facit Sic in Anthonio magno. sic in alijs multis sine lr̃is lr̃atoria vt ita dicam theologia donata est. Ex p̃missis ocludimus cũ beato Bernardo ad fres Carthusien̄ de monte dei Q theologia speculatiua nũq̃ in aliq̃ pfecta est sine mystica Sed bñ ecõtra Et ex h̃ sumi p̃t sexta dr̃a qm̃ nunq̃ aliqs intelliget v̄ba apl̄i et ꝓb̄az quã/ tuncũq̃ illa resonent exteri⁹ si nõ imbiberit affectum scribentiũ. neq̃ enim alit̄ concept⁹ cordũ v̄borũ in animo generabit Nec⁹ quippe crebro de coloribꝰ p̃monẽ audiẽs de illis vtique disputare poterit diserte ⁊ acute quanq̃ nikos i illo cordis arcano ꝓrios eorum que disputat/ oceptus. inscripsit

Cõli. xxxi. eos quib⁹ ꝓpalan/ da ẽ mystica theologia instruit duoꝝ filioꝝ exẽplo

Sicut multis qui clerici vl̄ lr̃ati sunt aut sapiẽtes vl̄ p̃bi aut theologi nominãtur occultãd⁹ est p̃mo de mystica theologia Sic plurimis illr̃atis et simplicib⁹ fidelibus tñ tradi p̃t hinc tradit dr̃a septima sumpta ex modo publicationis Beatus enim Dionysi⁹ plerũq̃ obtestat discipulũ suũ Thymotheũ vt nullus impitorũ hec audiat Imperitos vocans eos q̃ vel non sunt fideles (nã hec theologia ꝓprie ẽ fideliũ) vel qui tumentes iam p̃bia maleq̃ viuentes conculcant pedibus suis sordidis quicquid non sapiũt. quicquid etiã nõ intelligũt canino dente lacerant De q̃b⁹ ait euãgelica pabola Nolite sanctũ dare canib⁹ neq̃ margaritas p̃j ciatis añ porcos Sed ecõtra simplices. q̃ quidẽ fidem habent. p̃nt ex ea consurgẽ ad vnitiuũ amorem cũ deo qũo fit nempe ꝑ fortem contritionẽ mortificatiuam sensualitatis trahentẽ eos de vinculis pc̃orũ suorũ et mansionem apud eos facientem Attestante Isaia q̃ super humilem et quietũ et trementem ꝓmones suos requiescit dñs Itaq̃ nihil ꝓhibet fieri verbũ apud tales de theologia mystica que amor est et amore ꝯquiritur. cũ e diuerso sapiẽtes in oculis suis sine casto amore languẽtes circa pugnas verboꝝ ab hac arceri conueniat Carnal⁹ enim homo nõ sapit ea que dei sũt Donatus sũ in q̃dam vulgari tractatulo ꝑ palam ista facere q̃dam exemplo Sũt duo filij p̃is vni⁹ optimi Sit vn⁹ eoꝝ curios⁹ ⁊ astut⁹ et in inq̃sitione ꝺitionũ pactoꝝ nũc ex opib⁹ nũc ex v̄bis quatin⁹ in earũdẽ locutione vel doctrina apud alios delectet. Odiat ãt patrẽ vel nullaz iussis suis obediam accõmodet. Donam⁹ aliũ simplicis ingenij q̃ de p̃re suo nihil aliõ q̃rat. nihil inꝛroget nisi q̃ pacto illi placẽ et in oib⁹ obedire valeat

Querim⁹ nūc quis e duob⁹ ab optimo patre magis amabit nō est dubiū q̄n secūd⁹ Hic p̄terea plus locū dabit in paterna bonitate q̄ sibi pl⁹ sapit Ipe deniq; p̄ tādē se ipsū et secreta sua puro tradet et faciens eū velut amātissimum in domo manere secū Aliū vero vel exheredabit vel incarcerabit vel etiam occidet

Consi. xxxii. Pñt quātū mystica theologia distat a rhatoria ꝑ finis diuersitatē a speculatiua vicijs perimē

Theologia speculatiua vel rhatoria p hoc vel maxime a mystica secernit q̄ prima seruire potest vicijs. secūda nequaq; nisi p accidens valde sic si cōtingēt abuti spe vt fide Hāc differentiā octauā que est ex possidentis qualitate breui ꝛbo complexus est ap̄s dicens Scientia inflat Charitas aūt edificat Rursus ipse ad thimoteū loquēs de homine non adquiescēte ei q̄ ꝑm doctrinam ē pietate dicit q̄ sit supbus nihil sciens ꝛ lāguēs circa questiones et pugnas verbozum inutiles ex quib⁹ oziuntur inuidie contentiones blasphemie suspitiones. male conflictationes hominuz mente corruptoz qz veritate priuati sūt Deniq; Jacob⁹ vtrā/qz describens non est inq̄t ista sapientia desursū descēdens ꝛ terrena animalis diabolica Sequitur Que autem desursū est sapientia primū quidem pudica est. deinde pacifica modesta suasibil bonis

ossētiens plena misericordiaq; fructib⁹ bonis iudicās sine simulatione et emulatione Hec autē dicta sunt non vt scientia aut sapientia aliqua sit de se mala cū sit ꝓfectio intellect⁹ Sed qz abusus ei⁹ tāto deterior et seuior est in peruersis quāto p eam contra virtutes pro vicijs decertatur Ecce enim finis multiplex falsa seductione q̄ritur a multis qui quoniā auersi sunt a deo fine vero et in varia dispḡāt oportet. huic finis est diuicie q̄ opes. illi sordide voluptates. huic pompatici honores. apud alium potentatus fragilis et anxi⁹ Cū igitur ꝑm exigentiā finis veri vel estimati cetera omnia moderent consequens est vt ꝑuerso q̄ puerso fine puertētur omnia ad finem ordināda Inter que nimirum est scientia que dū ad diuicias adq̄rēdas reducitur appellat ḡrena. dū voluptates indigna sorte cōquirit aialis nominat Dū vero emulationib⁹ sectis hereslib⁹ cōtentioni et filib⁹ nequitijs spūalibus ancillat q̄ pacto nomine meli⁹ q̄z diabolica censebit Scientia igitur in puersis tot sortit noia q̄t sūt vicia. eā ad se rapiētia vt q̄ ē superbia arrogātia inflata et filia De talib⁹ dicit scriptura Sapientes sunt vt faciant mala Inde eni fit illud de grecis eulogiuz q̄ leges hēbant bonas q̄ pessima ingenia Per otrariū ꝛbo sapia q̄ desursuz est quale loquimur sic obsequit caritati ceterisq; virtutib⁹ ita eozū denoiatiōes otrarie sūt ꝛ positis

vt q̄dam patiens sit. benigna. nō emulans. non ambitiosa. Et hoc mō de ceteris. Sic ergo de theologia speculatiua dicim⁹ q̄ nō q̄libet puersa est aut puersos inhabitat. nec in ea vitiū esse ponim⁹. Sed in abutentib⁹ ea q̄liter null⁹ in theologia mystica abusus esse potest nisi forsan modo prętacto per superbiam obiectiue.

Conclusio.xxxiii. ponit dr̄am inter pbos fideles exemplo oīū quō iudicant de theologia mystica.

Nō hōibus nō puersis nec auersis a deo fine suo p̄t altera inē theologum speculatiuū et mysticū differentia inueniri q̄ vn⁹ ab altero secernē qualiē artifex solū speculatiuus sine instr̄is ouenientib⁹ q̄ habitib⁹ adq̄sitis differt a practico exptor in vtrisq̄ abūdante. Hāc differentiam nouam sūptam ex opis facilitate vel difficultate familiari possum⁹ oīdere exemplo. Si quis peritissim⁹ in arte musicē nō aūt exercuerit se in vocali cantu neq̄ i cordis aut organis imo vocē habeat raucam q̄ instr̄a musicalia discordia/satagat tm̄ iste vt cantare vt instr̄a pulsare nulli dubiuz q̄n oberrabit q̄ neq̄ dulcem neq̄ suauē symphoniam valebit afferre. Hec similitudo respicit eū q̄ de diuis scit artificiosa disserē q̄ de morib⁹ siliter q̄ virtutib⁹ regulas hz et speculatiuū plerunq̄ sermonem hz nondū vult ad ea q̄ cognoscit effectiue operari. cogitur languens illam apli vocē plangere. velle adiacet mihi. pficere aūt nō inuenio Caret quippe virtutū habitibus tanq̄z instr̄is/habēs carnē rebellem et dissonam spūi que dū tangit nihil suaue nihil diuinū hz raucū. surdū. ac strepitulū resonat Sed q̄ spūs dī velut quidaz musicus satagit obsequi deo i hymnis q̄ canticis pioz desiderioz sentiunt tm̄mō fragores q̄ tumultus obtusi desideriorz carnaliū atq̄z crenorz Istam rem mille similitudines pares oīderent in ceteris artib⁹ scribēdi. pingēdi meditandi. militādi nauigādi q̄ similiz Porro ita pueri magis sine arte paulatim extendendo deambulationez discūt recte ambulare q̄z iacendo etiamsi mille regule eis gradiēdi vel modi dicerent. sic fabricando fabri fimus. q̄ similiter inq̄rim⁹ q̄do ē virt⁹ nō vt tm̄mō sciam⁹ hz vt bñ opando boni efficiamur ait Ari.

Conclusio.xxxiiii. oīt pbor claritatem q̄ theologoz claritatez sub exēplo maris galileę q̄ nauis ventorz piscū q̄ vocatione filiorz zebedei

Per theologiaz mysticaz sum⁹ in deo hoc est in eo stabilimur q̄ a mari turbido sensualiū desideriorū ad lit⁹ solidū eternitatis adducimur in hac ōsideratōe Differntia etiā inē duas theologias speculatiuā q̄ mysticā docē Speculatia q̄ppe si sola est nunq̄z q̄etat. inq̄etat potiꝰ. alioq̄n nō dixisz ille q̄ voluit inuestigare

de oibus diligēter ꝙ nō saturat̄ oculꝰ visu nec auris auditu dās ꝙ hoc intelligē quietē non esse in sola inuestigatione veritatis ꝫ fa melicū quodda ieiuniū desideriū qꝫ ffallor si nō ita apparuit i maxi mis phīs q̄ post omnes inq̄sitio/ nes suas tedio affecti qz nō refe/ cti dixerūt ℔ vnū se scire ꝙ nihil scirent Videte queso qꝫ inanis refectio vbi ꝙ tot tempora ꝙ tot studia nihil nisi vanitas inanis i viscerib⁹ animarū reperta est Pre terea cognitiōis ista videtur esse natura ꝙ plꝰ satagit rem cogni/ tam ad se trahere ac sibi assimila/ re qꝫ ad ipsā eat Qđ innuere vi det phs dicēs verū esse in intelle ctu. bonū in reb⁹ Quid igit mirū si cognitio sola non exit more de siderioꝝ sēsualiū ꝫ etiā ꝙ ortū vt litus eternitatis extra se positum non attingat quēadmodū nauta in regimie nauis quotidie garru/ la loq̄citate docte disserens. nihil vero eorū agens. q̄ loq̄tur nunqꝫ a medijs ponti fluctib⁹ naue i lito re stabiliet demerget poti⁹ cā vel pericul⁹ omnib⁹ expositā fluctuan tezqꝫ iugiter inueniet Similit spi ritualis nauta nunqꝫ ex sola cog nitione maris intelligibilis nūqꝫ ex aspectu solo stabilitatē deifici portꝰ poterit adipisci Multa sunt in hanc sētētiam testimonia scrip/ turaꝝ concordātia diuinaꝝ Sz libet vnū ℔ signāt̄ inserere de vo/ catione .s. filiorū zebedei q̄s dās

Jesꝰ a mari galilee ad litꝰ enatat̄ docuit Ubi theologia mystica ꝙ sensꝰ anagogicos cognoscitur Uiden dū est qđ ꝙ anagogiā id est sursū ductionem significet ma/ re galilee qđ litus eius qđ nauis quid vocatio dñi et ita de alijs Itaqꝫ sicut mare moraliter pīes seculū. sic anagogice corruptam nostre sensualitatis fluctuationē significat dicente sapiēte Cor im pij quasi mare feruens qđ ideo mare galilee dicit quia mutatio/ nem vel migrationem significat galilea Quid autem mutabilius quid inquietius quid ꝑclui⁹ ad emigrationez qꝫ sensualitas inue nitur Nunc arrogātia tumet. nūc spe attollit nūc desperatione deiꝯci/ tur. nunc effrenescit et extra se ip/ sam rapit. ꝙ iracūdiam nūc ꝙ iui diam in se ipsa frangitur atqꝫ fa/ tigatur Uorax est ꝙ ingluuiē per luxuriam sordida voluptate de/ spumat. eam reddit insaciabilem inexplebilēqꝫ cupiditas Illic deni qꝫ pisces et reptilia variorū desi/ deriorū q̄ꝝ nō est numer⁹ Porro q̄ descēdunt in hoc mare sēsuali/ tatis nauib⁹ ratiocinationū natu raliū ipi vident opera dei et mira bilia eius in ꝑfundo Sz q̄ ꝑfū/ do? ꝑfundū inq̄t scriptura cor ho minis q̄ iscrutabile et q̄s cogno/ scet illō Ceterū mirabilia valde operatur deus. in hoc profundo que studiosi piscatores philoso phi mūdiales per retia suarum

adinuẽtionũ atq; doctrinaꝫ ſcrutari conati ſũt ꝫ defecerũt ſcrutãtes ſcrutinio. neq; eni cauſã tante tã q; inquiete fluctuatiõis in carne noſtra attingere valuerũt. nob ante reuelauit de⁹ qz peccãte ꝑmo homine rupta eſt cõcordia ſciſſũ fedus legis inuite inter rationez gubernatricẽ et obſequẽtem ſẽſualitatem Inde quaſi poeticã fictionem apto eoli antro qui .ſ. eolus fingitur de⁹ ventorum mor flaue/runt venti .ſ paſſionum que velut ex aduerſis ptibus agmine facto cõturbauerũt tempeſtate magna mare noſtrũ Mã q̃s neſciat quis nõ quotidiano naufragio pclita tus agnoſcat meſtũ illud eccleſie canticum! Confuſa ſũt ꝫ omnia ſpes metus meror gaudiũ Nõne quatuor iſte paſſiones venti ſunt totidẽ cardinales. gaudiũ q̃ſi ab oriente. meror ab occidente. ſpes a meridie. met⁹ a ſeptẽtrione rabido impetu flantes A quib⁹ exagitatum mare noſtrũ nũc ad celum per ſpem et gaudiũ aſcendit nũc deſcendit vſq; ad abyſſos p metum et merorẽ Hinc metuũt cupiunt gaudentq; dolentq; ait egregi⁹ Poeta Sentim⁹ heu nimiũ vtinam ſic deſcribẽ valerem⁹ quẽad modũ his paſſiõib⁹ quaq; verſũ ſine ordine ſine lege pflãtib⁹ abripiẽ a ſtabili eternitatis portu nauta nr̃ io ẽ ſpũs rõnal̃ faciẽs opationem in aquis mltis cogitationum et affectionũ neq; venit ad litus trãquille otẽplationis niſi ꝑ tereũte Jeſu ſec⁹ mare galilee q ni ſi exemplo filioꝫ zebedei vocãtẽ eũ ſeq̃tur. relictis tñ pri⁹ retib⁹ mũdane curioſitatis q naui ratiocinatõnis natural̃ imo q pre zebedeo id eſt tpe mutabili q fluido in quo gignimur. zebede⁹ enim fluid⁹ iſte vel fluẽs interp̃tatur Euehal̃ ãt oportz ſpũs nr̃ ſup omnẽ tẽporis mutationẽ ſi ad litus eternitatis et portũ virtuoſe ſolideq; cõtẽplatõis applicaẽ voluerit vbi immotus ꝑmaneat vbi figat ancoram ſpei depẽdẽtẽ a naui fidei vbi petre ſtabili que de⁹ eſt ꝑ amorẽ totus adhereat non caſur⁹ quicq̃d exagitet aut cirũcuolet ſenſualiuz deſideriorũ et fantaſmatũ confuſiſſima inconſtantiſſimaq; mltitudo De hac quoq; naui hanc fiſtitudinem q portũ non hic nouã cõfingimus. dudũ enim diuin⁹ Dionyſi⁹ in tertio de diuinis no. illaz nobis aperuit Ecce ſummatim ꝑ ſtrinximus q̃d ꝑ anagogiam v/ba ꝑdicta euãgeliſte nr̃i deſignãt Mare eſt ſẽſualitas. lit⁹ eternitas venti paſſiones. piſces vl̃ reptilia ſẽſualia deſideria et fantaſmata Spirit⁹ piſcator. nauis ratiocinatio. retia ſtudia mũdana. zebedeus temporis flux⁹. mercenarij mũdani pñi. vocatio Jeſu diuina attractio Piſcari vero eſt ſupnaturales vel diuinas inueſtigare inuenire q; virtutes

Septima pars pricipalis agens de amore eius triplici pprietate et de raptu simul et extasi et a xxv. ꝺsideratione vsq; ad xl. Ordine vero xxv cōsideratio ponit animā rationalē sine instinctu dei et amore nō posse ad finē debitum puenire

Rationalis spūs tanq; spiritual nauta p Theologiam mysticā doct⁹ non nisi vocāte dño et secretis afflatib⁹ velū mentis impellēte a mari sēsualitatis ad litus eternitatis ſhoc est a carnalib⁹ ad spiritualia non pt puenire. Et nō nisi p ei⁹ amorē in deifico portu stabilit⁹ atq; solidatus dēscit ſhoc ex precedenti sillitudine satis pspicuū est ex his q̄ dixim⁹ in pcedēti ꝺsideratione Nā cū ibi oñsū sit q̄ nō adq̄ im⁹ portū stabilē in deo p solā cognitionez supest vt hoc fiat aliunde videlicet p amorosā affectionē. p hāc quippe cū deifico portu nr̄o vnimur et ei adheremus dicente pp̄ba Mihi āt adherē deo bonū est Et rursus scriptū ē Qui adhe/ret deo vn⁹ spūs ē Illud q̄q; clarius elucescit ex pprietatib⁹ amoris q̄rū tres ad pns attingē satis erit Amor enim rapit vnit satisfacit Primo quidē amor rapit ad amatum vt inde extasim facit Secūdo amor iungit cū amato q̄si vnū efficit Tertio amor sibi sufficit nec aliud p̄ter amare q̄rit De his itaq; pprietatibus deinceps

aliq̄ sūt pequēda

Consi. xxxvi explicat vim amoris put est vniti raptui et extasi p pprias dr̄as exēplificando de paulo et exemplo naturali.

Amor rapit ad amatū et extasim facit Et vocat raptus in pposito mētis elevatio vl potētia nature alicui⁹ supra inferiores potētias ex actuatione ei⁹ in sua opatione cessātib⁹ vl debilitatis actib⁹ inferiorū potentiarū Vel rapt⁹ ē fortis actuatio et vehemēs in superiori potētia vñ cessent operationes inferioris potētie vel ita debilitant et ligantur vt superiorem in sua opatione neq; impediāt Porro extasim dicim⁹ speciem quādam raptus q̄ fit a pprianti⁹ superiori portione aie rationalis que spūs vl mens vel intelligentia nominat dum mens ita in suo actu suspēsa est q̄ potentie inferiores cessāt ab actibus suis sic q̄ nec ratio nec imaginatio nec sens⁹ exteriores imo q̄nq; nec potentie naturales nutritiue et augmētatie et motiue possint exire in suas pprias operationes Distinguēdo igit q̄ q̄dā mō contrahēdo raptum contra extasim Rapt⁹ est minoris efficacie in suspendēdo vel impediēdo actū iferiorē Inuenit tamen etiā in omni potentia superiore respectu inferiorū. Extasis vo in sola mēte fit z et actus inferior potentiarū non soluz debilitat sed tollit funditus

q̄z diu durauerit Paul⁹ itaq; exē pli causa i suo raptu duo exp̄mit que cōcurrūt i extasis descriptio/ ne Exp̄mitur enim potētia cogni tiua est mens vl̄ intelligētia et in affectiua est apex mētis vel es̄sci/ tilla Exp̄mit̄ secūdo cessatio oim viriuz iferioz ab actib⁹ suis alio/ quin quomō Paul⁹ nesciisset an in corpore vel extra corp⁹ fuisset Est igit̄ extasis rapt⁹ mētis cū cessati/ one oim opationum i inferioꝛib⁹ potētiis Et hec p̄t rurs⁹ sb̄diuidi p̄m duplicez vim mētis. vnā cog nitiuā. et affectiam aliā Prima ex/ tasis ē rapt⁹ in spū .secūda rapt⁹ extra spūm Nisi forte alit̄ velim⁹ distinguē hos rapt⁹ penes obie/ cta vt rapt⁹ in spū dicat̄ respectu intelligibiliū sb̄ deo et rapt⁹ sup̄ spūm respectu diuinoꝛ. et forte v/ tranq; acceptionez in scripturis legim⁹ p̄mixtim Inuenim⁹ eni de regina saba q̄ nō habebat vltra spūm q̄m admiratio vehemēs sus penderat act⁹ oim potētiaꝛ i ea respectu eoꝛū q̄ de sapiētia salo/ monis fuerat otēplata Et b̄ p̄t dici stupoꝛ vl̄ spasmus Dis itaq; plocutis de noie rapt⁹ et extasis supest indagare quō hec fiāt oꝛl/ ginalit̄ p̄ amoꝛē Cū igit̄ amoꝛ sit radix aliaꝛ q̄liūcūq; affectionuz si oñderim⁹ q̄ affectō poti⁹ q̄z cog nitio raptū agat ptēbit sufficient̄ qō intēdim⁹ Est in p̄mis sititudo amoꝛis q̄ ad pōd⁹ quēadmodū vn⁹ ex sapientib⁹ dixit Amoꝛ me⁹ pond⁹ meū illo feroꝛ q̄cūq; feroꝛ Oportet igit̄ q̄ amoꝛ sit trahēs et rapiens Ferūtur itaq; grauia ad locuz stabilitatis et q̄etis sue tra/ctu q̄dam poti⁹ q̄z ex cognitione hui⁹ cētri siue pōderis tēdētis ad cētrū mūdi. b̄ palā in grauib⁹ cog noscētib⁹ que cessāte ōni sua cog/ nitione nihilomin⁹ deoꝛsū nō im/ pedita ferūt̄ Et licz amoꝛ p̄p̄tim qualez loq̄mur forte magis ha/ bet de sititudine cū natura leuita/ tis cui⁹ est supferri. tñ ipa etiā leui tas pōd⁹ q̄dam dici p̄t iuxta in tentionē p̄nominati sapiētis Rur sum exp̄imur in ferro qō dū affe/ ctiuū q̄ magnetem capit̄ ad ip̄m proxl⁹ sine cognitione Ez et b̄tus nutritiua nutrimētū graue sursuz trahit nō opante ad b̄ cognitia b̄tute Dehinc trāseam⁹ ad raptū b̄tutū cognitiuarū

Cōsi. xxxvij.

Artū scribit ra/ptū imaginatio nis in passionatis exēplificando

Raptus imaginatiōis sup vires sēsitiuas inferiozes fit p̄ amoꝛis affectionem Manifestū ē q̄ amoꝛis vl̄ desideꝛij affectio p̄t tāta fixione b̄tutez imaginatiuā trahere vl̄ rapere q̄ potētie inferiozes sensuū exterio/ rū obiecta p̄pria eis opposita non attendūt. b̄ sūpsit p̄bs ab expien/ tia Et b̄ est rapt⁹ quidē p̄m⁹ in p̄/ mo celi aie quē raptū quid aliud p̄ncipaliter efficit q̄z feruidū int⁹ desideriū rei p̄ imaginationē pre/

sētate neqz eni sola cognitio ima/ginatiua ꝑfundā fictionez facere sufficeret Videm⁹ hunc raptum in philocaptis alijs qz plurimis quos melācolicos et fātasticos appellam⁹ Et ꝗbusdā repēte timē tib⁹ et iratis aut vehemēt zelāti b⁹ Sic āt imaginatio vel alie vi/res supiozes sup sens⁹ exteriozes efferūtur et rapiūtur Sic econtra cōstat animā qnqz sic detineri circa sēsationez exteriozis obiecti p tactū gustū aspectūqz q̄ opatio/nes potētiaz supiozū cessāt aut impediūt Hoc autē ꝓprie nō dicitur raptus ꝫ tract⁹ aut demersio duz p potentiā inferiozē superioz deozsū trahit et ab actu suo opellitur cessare qđ fit in nob ex coz/ruptela nimis pcā heu faciliter et frequēter

Consi xxxviii. raptus vim

put est i ratione sic in studiosis apparet os/tendit declarādum

Rapt⁹ rationis in actu suo [illegible] sup potentias inferiozes fit p volūtatis amorē Fecerūt ꝫ pspicuū studiosi pscruta/tozes regularuz generaliū in suis artibus ꝗ abstrahētes a motu et materia vel spūalia meditātes q̄/runt deducē et ratiocinari ex notis incognita q̄s aliqñ volūtari⁹ hmōi appetit⁹ cessare fecit ab operationib⁹ suis nō tm̄modo sēsuuz exteriozū vt nescirent quid ab extra fieret ꝫ etiam vtuti fantastice

ac imaginatiue sua actio denegabitur Ita vt corporeū fantasma nullū irrueret aut irrūpere volēs supiozi rationis volūtatisqz vitute p̄meretur Placuit ꝫ in ꝗbusdā de quibus apud valeriū maximū nota est historia

Consideratio xxxix. est

de raptu mētali siue scintilla eius/dem et solūmodo est magis perfectozum

Raptus mentis supza potentias inferiozes sepe fit per passionis scintillā mē/ti cognitam vl appropriataz que amoz extaticus vel excessus mentis nominat Manuducimur et p̄/oribus raptibus q̄ sic crebriozes et faciliozes sunt sic intelligibilio/res inueniūtur qualiter mens i su/is actibus taliter efferri potest et figi vt nulla inferioz potentiaz eam intus turbet imo per vim su/am affectiuā ita se ipaz actuabit q̄ vis sua intellectiua vt sic neqz se neqz alia recogitabit q̄ rationabiliter cōcesso ꝑmptissima sūt cō sequēter ad intelligēdū omnia q̄ doctozes eleuatissimi nominatim vt Dionys⁹ tradiderūt de mystica theologia Ea insup q̄ dicūt fieri in sapientib⁹ et deuotis vt sūt extasis. mētis excess⁹. anagogica ductio. raptus in tertiū celū. diuisio anime q̄ spūs. Introductio in diuinam caligine exemplo moysi Vel in sancta sanctoruz cū nube

tegente instar aaron. Quid etiam amor vehemens mentē id ē quid mors anime viuente spiritu quid nox illuminatiua tenebrarum quid mors rachel in partu beniamin quid anagogica conuersio iordanis retrorsum intelligentie se p̄sentabunt et similia

Octaua pars principalis

agit de vi amoris qui amantē vnit cū deo ac stabilem facit ac requiescere vsq; ad finē p̄mi tractatus Ordine vero est cōsideratō. rl que remouet varios vnionis modos et p̄uenit ad illum quē etiam ostendit qui aiam dicit deo vnire

Amor vnit amantē cū amato ac p̄inde hūc stabilire ac sistere facit cum illo: hec dō̄a est secūda amoris p̄rietas Cuius intellectu loquendū est aliq̄d de modis vnionū varijs et diuersis Sed cū hec vnio de qua loquimur non corp̄alis est sed spūalis de corp̄alibus vnionib⁹ nihil hic dicendū est Vniones autē spūales inuenim⁹ vt per inhesionē. p̄ informationē. per actuationē. p̄ assistentiam p̄ncipalitati. per illapsū p̄ sustentationē ypostaticam vbi plēs nature in vna p̄sona conueniūt Sed omniū supma vnio est in diuina eētia seu natura in qua tres p̄sone sūma vnitate subsistūt Sz has vniones tanq̄ huic p̄posito min⁹ cōuenientes relinq̄mus Hec vero vnio amātis cū amato ab aristo. in ethic. tangit vbi ait amicus ē alter ego cuius vnionis ratio exp̄mi videt cū ab eodē dicitur Amicorū est idē velle et idē nolle. spūs ergo noster cū deo adheret per intimū amorē vnus spūs est cum eo per volūtatis cōformitatē. sol⁹ enī amor p̄fectus et perfecte deo adherēs. veraciter orat sic fiat volūtas tua sicut in celo et in terra et qui sic orat orat vtiq; in spiritu et veritate sicut orandū esse veritas docuit in euangelio Nam et ipse patrē orauit dicēs verūtamen nō sicut ego volo sz sicut tu Itaq; qui sic vnitur deo et adheret per amorosam volūtatis cōformitatē vtiq; stabilit in eo Ad quod traduci potest illud psalmiste absorpti sūt iuncti petre iudices eorum id est in deo totaliter stabiliti

Cōsideratio .xli.

agit de erroribus circa transformationem anime in deū et quid sit et quomō etiam opletur exemplis ostendit et rationibus.

Amorosa vnio mentis cum deo que fit per theologiā mysticā congrue transformatio nominat sicut bt̄us dionysius et sancti p̄res locuti sūt sed in explicatiōis modo varietas inuenitur fuerūt enī qui dicerent sp̄m rationalē dū p̄fecto amore fertur in deū deficere penitus a se ac reuerti in ydeā p̄riā quam habuit immutabiliter ac eternalit in deo

iuxta illud Job. qđ factū ē in ipo vita erat Dicūt ergo ꝙ talis aia ꝓit se et esse suū et accipit verū esse đinū sic ꝙ iam nō est creatura nec per creaturaꝫ videt aut amat deū sed est ipe deus qui videturꝙ amaꝝ. Hāc insaniā voluerūt aliq trahere ex ẋbis bernardi. in epla ad frēs de mōte dei. hāc etiā nisꝰ fuit ponere almaricꝰ hereticus ab ecclia odemnatus quē ꝓptēa augꝰ inē hereses noiauit et numerauit Hāc etiā nisus ē renouare auctor illiꝰ tractatus cuius titulꝰ ē de ortu spūaliū nuptiaꝝ cuiꝰ initiū ē Ecce spōsus venit exite obuiam ei Cōn hūc errorē scḟi dudū quandā epłam licet in alīs scḟis eius hūc errorē correxisse videaꝝ. ponē do ꝙ aia talis semꝑ remanꝫ in eē suo ꝓrio qđ habet in suo genere sed dicit tm̄mō silitudinarie transformari sic amatorū dicimus cor vnū et aiam vnā qđ vtiqꝫ cōcedimus Fuerūt alīj ponētes ꝙ amor creature ad deū nihil est aliud qꝫ deꝰ et ita ꝙ spūs rōnalis fōrliter amat deū per spm scm Ihec opinionē magrō sñiaꝝ quā iō doctores nō tenēt qz nō posuit fōrm aliquā dilectiōis actualis vel habitualis qsi mediā ad diligendū deū esse nēariā Nam si hoc addidisset. et resoluisset qđ dicit hec ꝓpositio p. duꝫ ait ꝙ deꝰ diligeret per spm sanctū Nā hec ꝓpositō dicit cām exemplarē tūc positio sua opletior et irrepḣensibilior fuisset Fuerūt alīj qui per silitudines reptas in corpalibus voluerūt hanc vnionē supnaturalē spūalez transformationē reddere clariorē Dixerūt enī ꝙ aia sic vnitur deo et in ipm trāsformaťq ꝑadmodū si gutta aque mittaťr in doliū fortī. vini Illa nāqꝫ gutta tūc ꝓit eē ꝓriū conuertitur qꝫ totaliter in alienuꝫ velut etiam cibus per nutritionez conuertatur in cibatum iuxta illud qđ augꝰ loquit in ꝓsona dñi Cibus sū grandiū crede q mādu casti. nō tu me mutabis in te sicut cibū carnis tue sed tu mutaberis in me Memini me legisse ꝙ ad p/dicatōez prefate silitudis deuota quedā mulier sic exestuauit sic exarsit intēnsecus ꝙ accepto spū sese nō capiens ipa velut mustū nouū absqꝫ spiraculo ruptis venarumq neruoꝝ vinculis vitā cū sanguine tradiderit Traducūt aliqui ẋbuꝫ deuoti bernardi in de precepto q dispensatione ad hūc sensū dū ait ꝙ verius est aia vbi amat qꝫ vbi animat qsi videlz amādo seq corpus deserat ac in deū suū tota ꝓtranseat Jerū hec similitudo deficit habet qꝫ plurimū de dissimilitudine alioqn redirem⁹ ad errorē ꝓius commemoratum. non enim ꝓit aia in hac vnione suū esse ꝓprium sicut gutta aque desinit per corruptionē ām alteriꝰ generatio subsequit Rursus ꝓpter eandē rationē silitudo transstationis q fit in bñdicto sacmento nō satis est idonea ad explicandū transfōrtionem amātis in deū amatū Addu

cunt aũt alĳ similitudinẽ ferri candẽtis seu carbonis igniti vbi carbo et ferrũ remanẽt sub esse ꝓrio Jnduũt tamẽ quasdã ꝓrietates ignis seu calor.incorꝑatiq quasi ꝓrias perdũt vt frigiditatẽ.s.rigorem et nigredinẽ sic ꝙ ferruz illud candẽs videt eẽ totalit ignis Sic ꝓterea aer illuminatus incorꝑat in se lumen solis ita vt ex aere et lumine vnũ fieri videatur.sic ferrũ affectiuũ per magnetẽ induit magnetis ꝓrietatẽ vt videlicet ferruz aliud ad se valeat trahẽ sic vapor qui est sb̃stantialiter aqua leuitatẽ accipit et quandã ex calore aeris conditõnẽ Dant alĳ similitudinẽ generalit ꝓ ꝓfate vnionis manuductione de vnione materie ad formaz seu ꝓfectibilis ad suũ ꝓfectũ Cõstat nimiq ꝙ mackia añ susceptionẽ forme imꝑfecta est et sine decoẽ sine ẋtute sine actiõe detur ei forma mox venit ad ꝓfectionẽ iuxta forme sibi vnite ꝓrietatem Sic anima ꝑus q̃z vniatur deo per viuificuz amorẽ manet in quadã morte spirituali sine decoẽ sine ẋtute ad actus viuificos meriti vite eterne Si ãt deo diungat tanq̃z fõtali totĳ vite ꝓncipio dat sibi vita quedã diuina.nõ quidez per formalẽ inhesionẽ dei ad animã.hoc enim repugnat diuine ꝓfectioni sed per illapsũ quendã in tumorẽ spũalem secluſa imꝑfectione qualibet et hoc mediante amore tanq̃z qualitatiua q armonica'dis positione q̃dãmõ ꝓportionabilit sicut dispositio materie ꝓrequirit nec tamen sufficit ad humane formе susceptionẽ Remissis igit his similitudinib' dicamus ꝙsequent ad eas ꝙ amor sicut calor nat̃z habet cõgregãdi seu vniẽdi omogenea sicut etiã separat et diuidit etherogenea Cõstat ãt ꝙ spũalia cũ spũalib' omogenitatẽ q̃ndã.i. silitudinẽ seruãt ad inuicẽ q a corꝑoralib'seu terrestrib' sint dissimilia Oñe igit qđ i homie repitur spirituale vel diuinũ segregat q̃dãmodo per amorẽ vnificũ ab oñi eo qđ terrestre est atq̃z corꝑeũ sic fit ibi diuisio spũs et anime.i.spiritualitatis et aialitatis et sensualitatis et sꝑatur ꝓciosũ a vili q qz dei spũs est silitudo est cã vnionis ꝓspicuũ ẽ cã rõnalis.sic depuratum q defecatũ vnit spũi diuino q̃a videlz silis efficit cuz deo Dodamus tñ alterã hui' vniõis cãm ad ea q̃ ad corꝑus ipm respiciunt Spũs itaq̃z sic assimilat' deo sic q̃lificat' et affectus ꝑ amorẽ q̃lificat et afficit oñter corꝑus ꝓrium tanq̃z suũ formabile si est mackiale per redũdantiã spũs ad corꝑus. Quo fit vt corꝑ' ꝓriũ sic hituatũ et affectũ induat et gerat q̃sdam ꝓrietates ipius spũs ꝓrĳs vel derelictis. Jnde est dct̃m aristot. in ẋtuoso inq̃t omia cõsonãt rõni Sic ẽgo spũs nr̃ tract' a deo trahit ꝙsequent ea que corꝑis sũt ac ꝓinde resultat vnio mirabil spũs

ad deū ꝙ corporis ad spiritū

Cōsideratio.xlij. quietem anime in deo ꝑm triplicē ipsius tensionem ostendit ꝑut scē trinitati similitudinarie q̄dāmō in eadē stabilita

Per p̄dictā amorosā vnionem in qua mystica theologia cōsistere videt.aia quietat.saciatur et stabilit.q̄ facile est in p̄mis ex priori deducere Nam cū res quelibet sit in quiete dū pfectionē suā adepta est illi q̄ iuncta.et spūs noster cū vnitur ꝙ cōiungit sūmo pfectibili per amorem pfectū vt exinde quietetur saciet et stabiliat nēc ē Sic matia in forma habito.sic lapis in cētro positus.sic res q̄libet in adepto fine suo quietat ¶ia q̄ppe rōnalis dū iungit ꝙ vnitur deo copulat suo sūmo bono Est enīz de⁹ sūmū bonū eius ē centrū ei⁹ finis tota q̄ ipsius pfectio quid ergo aliud ipa requireret aut ad aliq̄d aliud vteri⁹ inhiaret?Porro in ipa aia ꝑsidero tres tendētias p̄ncipales ꝓportionabilit ad triplicē vim ei⁹ siue potentiā quaꝝ vna est concupiscibilis alia rōnalis tertia irascibilis nomiat.ocupiscibilis tendit in bonū.rōnalis in verus.irascibil in arduū Sic aia per has vires tēdentiā habet in b̄ndictā et sanctā trinitatē Nimirū q̄a ad eā et ei⁹ similitudinē facta est eius q̄ imago cōstituta ¶Attribu m⁹ itaq̄ spiritui sancto bonitatē et ad hanc tendit

vis cōcupiscibilis.attribuimus filio veritatē et ad hanc tendit vis rōnalis attribuim⁹ p̄ri potentiaz maiestatē et gl̄iam et ad hoc tēdit vis irascibilis Oportz igitur vt in his viribus sociatis per iunctōz cuiuslibet cū suo sup̄mo appetibili aia rōnalis totalit saciet.quietet et stabiliat.nā si delectatio in bono cōuenientē voluptatis suauitate querit q̄d de aie voluptate beata marie sentiendū est? ¶Audiam⁹ q̄d ꝓp̄ba dicit ad dñm Torrēte voluptatis tue potabis eos. Omnis āt delectatio in infimis plus aloes q̄z mellis habet inq̄t satiricus.lingit eni mel in sentibus ꝙ vticis.ꝓpter q̄d recte dicit boetius habet hoc voluptas ꝙ stimul agit fruētes Si p̄terea q̄rit veritatl.ognitō duertat aspēctus ad x̄p̄m dīnū velut ad artē p̄mā cui⁹ exēplar verꝝ est esse verū Si deniq̄ potentia si glozia si opulētia si dignitas q̄ratur.hec oīa est deus anime eum diligenti quia est merces sua magna nimis in quo ꝙ oīa se posse gloziat apls Oīa inquit possū in eo qui me confortat ¶De⁹ ergo finis est anime et eius vltima pfectio ipe est velut centrū et loc⁹ naturalis omniū desideriozꝝ suozum ¶Dū ergo in se deficit anima i salutare dei velut ad nihilum redacta nulli iam alteri nec sibimet innitāt sed soli deo vt sue dulcedini vt sue veritati vt sue glozificatiōi dicēs pro primo Renuit cōsolari anima

mea memor fui dei et delectat⁹ sũ Dicens pro scõo nihil arbitrat⁹ sum me scire nisi Jesum xp̃m fact⁹ stultus ꝓpter ipsum. dicẽs pro ter tio vtinã qui gloriatur, in domino glorietur. ac ꝓinde nõ habens quo vlterius tendat aut quid vltra re quirat quietat̃ anima in deo atq; stabilit̃. possidens in eo oĩa cete ra q; contemnens atq; paruipen/ dens Possent ad hec explicanda verba magis ac magis fine ẽmino multiplicari sed apud eruditos hec pauca videnti sufficere Nã inerp/ tis siue rudibus vel qui laborioſe possũt hũano adminiculo excitari vt animũ ad amandũ exercitarẽt nulla vnq; ẽba ad hoc plene ca/ piendũ satis erunt

Cõsideratio. xliij. agit de amore sa oõne et eius ꝓprietate eã etiã diffinit ꝑm traditionẽ magnorum virorũ studiosissime.

Proprietates amoris q cõ ditiões ac mystice theolo gie q̃ ꝑ dicte sunt etiã ora tioni perfecte cõuenienter ascribi possunt Cui⁹ ratio ẽ q; in anima otẽplatiua amor et mystica theo logia et oratio ꝓfecta aut idẽ sũt aut se inuicẽ ꝑsupponũt Nã vt pa tet ex supra dictis mystica theolo gia est cognitio exprimentalis ha/ bita de deo per diunctionẽ affect⁹ spũalis cũ eodem dũ sc̃z impletur illud apli Qui adheret deo vnus spiritus est que nimirũ adhesio fit per extaticũ amorẽ teste btõ dio/ nysio. Rursus hec eadẽ mystica theologia dicitur sapientia prout inter dona reponitur a sapore sc̃z quasi sapida scientia Vocatur ꝑ terea a diuino dionysio irrõnalis et amens sapientia eo q; superat rationẽ ac mentem transiliens in affectum. non qualẽcunq; ẽ purũ ipiq; mentali intelligẽtie correspõ dentẽ quo affectu videtur deus a mundis corde Videt̃ inquã quia sentitur et gustat̃ iuxta ꝓmissionẽ xp̃i beati mũdo corde qm̃ ipi deũ videbunt et ꝑm illud gregorij in omel̃ amor ipe notitia ẽ Nũc ẽo recogitemus de quo incepit consi deratio. quid eni ẽ aliud orato ꝓ/ fecta q; hui⁹modi experimẽtalis et affectualis cognitionis notitia? Oratio quidẽ describitur q; est ele uatio mentis in deum per pium q humilem affectum ecce q; oratio transcendit mentẽ et spiritum pro quãto mens et spiritus dicũt vim cognitiuã intellectiuã. transit eniz supra per desiderium per pium et humilẽ affectum sed qualez affe ctum. affectum vtiq; mentalẽ aut intellectualem supimũ et non soluz sensualem aut rationalẽ alioquin non esset oratio perfecta qualem loquimur q; qualem describit apo stolus cũ dicit Orabo spũ orabo et mente, spiritũ ibi pro vocis in/ spiratione. mentẽ vero pro supio/ ri anime portione accipit. orõ eni solũ in voce aut imaginatiõe ẽsa/

ta caret suo pfectionis complemẽ to transeat necesse est ad mentẽ et cor quemadmodũ dicebat dauid ad dñm Inuenit seruus tuus cor suũ vt oret te Sicut ꝓterea mos ecclĩasticus habz hortari populũ ante orõem vel gratiaꝝ actionẽ q dicere Sursũ corda Recte quidez hoc facit ne ꝓpĥica illa maledicti/one notaret que dicit popul⁹ hic labĩs me honorat. cor aũt eorũz longe est a me Hãc btũs Antho/nius heremicola hanc ceteri eleua ti pres senserũt dicẽtes Orõi nõ in strepitu vocũ non in cõpositõ/ne verboꝝ sed in affectione piorũ purorumqz desideriorꝝ ita vt cre/bro nesciat orans nec intelligat se aliqd postulare Sicut docet An thoni⁹ Quare hoc? quia supẽ se per intellectuz nequaq; mens sic affe/cta reflectit. nequaqz cõponit aut diuidit ꝫ puro simpliciqz actu de/siderĩ vel amoris in eo quod est ois bonũ fert pausat sopozat qsi dicens cũ ꝓpĥa In pace in id ipm dormiã q requiescã Et premissis eluceſcit clarius q mystica theo/logia et orõ perfecta in hoc cõue niũt q vtraqz ponit in vi affecti/ua supioze et q vtraqz est respcu primi et summi boni Et est ipius amoz quidẽ purus aut ipm cõco mitans vel gignens vel supponẽs cui amoris ꝓpietates quas supra posuimus vtiqz conueniũt

Cõsideratio. xliij.

orõis perfe

ctionẽ. et vbi. eius qz effectũ et ꝓ/stinctũ orantis quam pro quibus offertur ponit et ipsius processum quo ad excellentia

Perfectio seu felicitas aie rõnalis pro vita pñti ma gis in oratione pfecta seu theologia mystica qz in otempla tione intellectiua reponit Contẽ/platio nanqz si nude ois deretur sñ dilectione vel affectu subsequente iam arida est inquieta est curiosa ingrata inflata est Deniqz sit lon ge ab illa pace que exuperat oẽm sensum Qua ꝓpter cõcludere fas ẽ q schola orandi laudabilioz ẽ ce teris paribus qz schola lr̃as doo/cendi. quẽadmodũ schola religio nis pro affectu/excellit scholã eru ditõnis pro intellectu Proiñ laus orõnis extatice seu pfecte colligit ex ordine suo quadruplici videlz ex ordine ad deũ ad ꝓximũ subie/ctum ad ꝓximũ et ad inimicũ Pri mo quidẽ ad deũ qm̃ sibi soli dat gloriã adorationẽ gr̃aꝝ actionẽ et honorẽ eũ sibi amicũ cõcilians Ac inde per legẽ amicicie quod ẽ idem velle q nolle ipa quod petit accipit et quod q̃rit inuenit sibiqz pulsanti aperit. non sic intellectio aut queuis alia opatõ Secõo orõ subiectũ ꝓximũ qõ inhabitat. pur/gat. pficit. illuminat quietãs ipm satians atqz stabiliens Tertõ orõ iuuat ꝓximũ nõ vnũ aut duos ꝫ totũ corpus ecclesie mysticũ vini/fico quodã influxu nutrit et capa

cissimo quodã materne benivolẽ/
tie sinu omnia ecclesie mẽbra.sua q̃z
opera cõplectitur.offerẽs ea deo
et pro his supplicans et impetrãs
tanq̃z questuaria gratissima p̃ in/
digentiꝫs inopũ spiritualiũ suble/
uandis et pro elemosynis gr̃arũ
querendis atq̃z impetrãdis in ma
gno ac miserabili hospitali hui⁹
mundi imo et carceris et penalis
purgatorij ¶huic operi nulla exte
rior admonitio nulla p̃sus cõpa
rabilis exercitatio potest in effica
ciam coequari ¶Nimirũ q̃a frustra
hec omnia fiunt et vane si non ad
venerit oratio iũcta charitati ¶Po
stremo nihil ita sicut oratio vires
inimici sevientis p̃terit.nihil ita
tendiculos laqueoꝫ suorũ evacu/
at et ostendit ¶Unde q̃n non dixisset
p̃ba oculi mei semp ad dñm q̃m
ipe evellz de laqueo pedes meos
Et iterũ p̃videbã deũ in cõspectu
meo semp q̃m a dextris est mihi
ne cõmovear Et Rex Josaphat
ad deũ Cum ignorem⁹ inquit q̃d
agere debeamus hoc soluz habe
mus residui vt oculos nr̃os ad te
dirigam⁹ Quocirca bene iubebat
dñs.oportet semp orare et nõ de
ficere Semper autẽ orat.semper
oculos ad deũ habet qui semper
pio hũili q̃z affectu desiderat ¶De/
niq̃z de orõne quã cũ vera sapien
tia et mystica theologia ovenire
dixerimus de eius quoq̃z virtute
et conditionibus ac p̃rietatibus
copiosis hoc loco sermo posset in
cidere sed de his remitto ad ea q̃
sancti q̃ doctores saluberrime tra
diderũt q̃ p̃cipue hugo de sancto
victore in tractatu suo quem de
orõne cõpendiosissime q̃ subtilissi
me cõposuit Cuius est hoc inicium
Quo studio quo ve affectu oran/
dus sit deus ꝛc ¶Legatur Guilhel/
mus parisien in libello qui rheto/
rica divina intitulat.Legant q̃ ce
teri qui orõnis p̃rietates vtilita
tes et quibus excludit quibus q̃z
impeditur doctissime tradiderũt:
Superest vt de practica theologie
mystice in sequentibus p̃seq̃mur

¶Explicit p̃ima pars de mystica
theologia venerabilis et egregij
sacre theologie p̃fessoris Magr̃i
Johis Gerson Cancellarij olim
eccie Parisien⁹ magl.speculative
q̃z practice data.

De mystica theologia

Incipit plogus eiusdē in ptē scdaz de theologia mystica practice cōscripta ab eodē sub. ex. cōsideratiōib⁹ siue industrys

Tractātes in lectionibus nr̄is iā a multo q̄z/uis interrupto tpe de theologia mystica secuti sum⁹ ordinē in alīs scientīs obseruatū Vbi p̄us traditur de speculatiua q̄z practica nihilomin⁹ hec sciētia sup̄ ceteras multas hoc habet p̄riū vt speculatio in ea nec perfecte tradi nec plene intelligi possit nisi practicus p̄cesserit vsus Quāobrē deinceps pn̄tis opis erit tradere sub aliquibus cōsiderationibus modos et vias quib⁹ ad theologiā mysticā habeat accessus Perquirere enīz quid sit theologia mystica et in q̄ vi anime reponīt et de differentia eius ad speculatiuā theologiā et similia qualia p̄locuta sūt nō sat̄. esse debet homi xp̄iano p̄sertim ecc̄iastico. opus exercitatio q̄z req̄ritur q̄ō vt fiat p̄dest non mediocriter apire ea q̄ ad opus aggrediendū finiendū q̄z nc̄aria sūt vel accōmoda vt obseruent̄. que etiā pturbare soleāt opantē vt vitent̄ quoz elucidatō nos expedirz ab his omnibus que in hoc negocio tractanda p̄dē suscepim⁹. Et dicimus in p̄mis q̄ magisteriū theologie mystice et orōis extatice seu p̄fecte Jēus xp̄us sibi soli siue q̄z voluntati retinuit nec ad illud humana sufficit industria q̄uis ipsa non debeat penit⁹ derelinqui Et/eni si oīe datū optimū q oīe donū p̄fectum. desursū est descendēs a patre luminū. ꝓspicuū habet cōsideratiōis huius p̄incipiū quod donū p̄fecte orōnis profluit a diuina voluntate tenente lucē in manibus sicut Job notat et exponit gregl. q̄ dū vult illuminat et claudit dū vult Ceterū q̄ humana nō sufficit industria posteri⁹ elucidabitur Q. tamē non sit p̄sus abn̄cienda docet ap̄lus vocans nos dei coadiutores nō compulsores non p̄uenētores ne dicamus manus nostra excelsa q nō dominus fecit hec omnia Possūt aūt duodecim industrie p̄suppositе p̄us afflatu diuino p̄o practica theologie mystice sub totidez considerationibus annotari. Prima dei vocationē attēdere Scda p̄riaz oplexionē agnoscē Tertia p̄riū officiū vel statū aspicere Quarta semet ipsum ad perfectionem extendere Quinta occupatiōes effugere Sexta curiositatē deponere Septima longanimitatē assumē Octaua passionum vel affectionū

origines aduertere. Nona temp' ydoneū et locū inq̄rere. Decima somno et cibo moderanter indulgere Undecima meditationibus pijs generatuis affectuum silenter insistere. Duodecima spiritū a fantasmatib' auertere ihas igitur industrias nouissime studui redigere ad formā q̄ndā tractatuli dum post laboriosam legationem vtinā fructuosiorē super negocio pacis ecc̄iastice regredi tandem datū eēt a rhoma ad Januā vbi prestolabamur conuentionē iuratam q cōcordatā Marsilie per duos cōtendentes debere compleri in saona. illic pēdente nostra qua frustrati tandē sumus expectatōe Ego ne vacationē datā male vacando consumerē sed obedirē domino dicenti per ꝓphetā vacate q videte quoniā ego suz de' vacaui vt viderē qua ratione qua ve industria cōtingeret essentiā dei cuz sua exaltatione contemplando cognoscere et cognoscēdo dilectari

Cōsideratio.i. mystice theologie practice tres vocationū modos ꝑm triplicem in deum cōuersionē anime et triplicem statū tendentiū oñdit

Dei vocationē attēdē. vōt de' ad salutē oñes hoies siquidē vult omnes hoies ꝑm apostolū saluos fieri. hinc ille naturalis apō vniuēsos indelebilis q ad beatitudinem appetitus, nihilominus in via diuine vocatō nis alius sic et sic ambulat ꝑm diuisiōes gratiaꝝ amministratōnū et operationum vt deducit aplus Alij quidē per spiritū datur ꝑmo sapientie. alij autez sermo scientie alij fides. alij gratia sanitatū: alij opera virtutū. alij ꝓphetia Alij discretio spirituū Alij gratia linguarum. alij interꝓtatio sermonū hec aūt omnia operatur vnus atq̄ idē spiritus diuidens singulis prout vult Sicut corpus vnū est q membra habz diuersa officia q̄z varia Ecce q̄ sermo sapiētie quātū gratia cōtemplationis plurimū simul est vel eadē reputetur datur. per spiritum huic aut illi. nō omnibus sicut nec gr̄a sanitatum nec fides hoc est vt arbitror pax in credendo. nec operatio virtutū nec ꝓphetia et ita de reliquis Quemadmodum igitur nō oñes vocatos ad gloriam adipiscendā conari cōuenit ad quālibet administrationis vel operationis gratiā indifferenter Sic nec vniuersos oportet ad sapiētie vel ꝺtemplationis studiū se tradere. Hoc in sciētijs vel artibus reliquis docuit etiā pbus et post cuz tullius debere politisantes attendere quia nō oñia possumus omnes Et hoc clarius est q̄z vt curiosius indigeat declarari. Quāuis assignatō causarū in pticulari sit varia q frequēter electō difficilis iudicando de q̄libet Tu ad hanc opationē in corpe mystico. Tu ad illā electꝰ es facē certā

vocationē tuam ad salutem pro/
dest vero nō mediocriter consiliū
accipere et accepto credē virorū
expertorū spiritualiū qz ḡles iudi
cant de oīb⁹ Juuat insup circum
stātias psonales attēdere vt cor/
poris sic vel sic oplerionari.staret
q̄z in republica loci p̄terea ꝛ tem
poris vel mēorie et iudicij aliq̄lis
in irascibili q̄lis in ratōnali q̄lis
in cōcupiscibili repitur Hinc facit
vt nō oīes ad gr̄am vocati con
tēplationis possint qñqz sublimi⁹
ferri in deū trepidi et anxij tanqz
in seuerissimū iudicē suū ꝛ magr̄m
austerū cui⁹ irreuocabilis est dē
natio Rugūt hi frequenē a gemi
tu cordis sui plangētes ad deum
Quis nouit potestatē ire tue ꝛ p̄
timore irā tuā dinumerare?et illō
si iniquitates obseruaueris domi
ne.dñe quis sustinebit Illud insup
nō intres in iudiciū cuz seruo tuo
dñe qz nō iustificabit in cōspectu
tuo oīs viuens Rursum quoqz
dñe ne infuroze tuo arguas me
neqz in ira ꝛc.Et varia in hāc sen
tentiā apud istos nō tā desiderat
p̄miū qz tū eēnū suppliciū formida
tur ḡle p̄fecto formidare cautū ꝛ
licitū est Jnuenies alios q̄s mer/
cenarios dicim⁹ q̄a mercedē p̄ ob
sequio celestē expetūt a deo tāqz
rege liberalissimo aut tanqz a p̄e
miarū ꝛ toti⁹ desolationis dicētes
ei P̄r peccaui in celū et corā te iā
non sū dign⁹ vocari filius tu⁹ fac
me sicut vnuz ex mercenarijs tuis

Et hi quidē recte agūt tanqz filij
sibi male conscij ꝛ non vsqzquaqz
ad p̄fectū Sūt alij rariores q̄ aio
neqz seruili neqz mercenario ꝛ pl⁹
qz filiali rapiunt in deū velut obli
ti sue vtilitatis sue mercedis sue p̄
nalis auctat.sociant ei velut ami
cus ad amicū imo suauiori famili
aritate diungūtur ei sicut spōsus
ad sponsā dicit ex ps̄ona qui h̄ mōi ē
dilectus me⁹ mihi et ad me cōuer
siones eius Et illud q̄d eni mihi ē
in celo et a te quid volui sup ērā
Proptēa p̄ supplicij vitatiōe defi
cit caro mea et cor meū deus cor/
dis mei et pars mea de⁹ in ēternuz
Nūerauim⁹ p̄mos inter incipiētes
alios int̄ p̄ficientes.perfecti sunt
reliqui ita tñ vt ad priorē similitu
dinē crebro sese reuocent se argu/
ant habere iudicem seuerissimū se
magistrū vel dominū vel patrem
obseruatorē vltorē qz negligentia/
rum cū tota mētis p̄stratione re
cogitent Alioq̄n vereant illō nisi
in timore dei instanter te tenueris
cito subuertet dom⁹ tua Nihilomi
nus etiā aut post offensas adulte
rationes qz regredi ad sponsum
scientes dictū ab eo per hieremi/
am Tu vero fornicata es cū ama
toribus tuis multis.reuertē tamē
ad me et ego suscipiā te Proinde
liberum sit vnicuiqz iudicium ego
interim opinor consultiorem ob/
seruationē apud plurimos istam
esse qui deū sicut patrez nostrum
qui in celis est proponit sibi vel

timorem reuerentialē incutiendum vel ad amorē filialē infundendum et vt ad oīa sue laboriose peregrinationi nēcaria reuerēti fiducia postulandū Quippe noia hec dñs iudex magr̄. iustus. reddēs vltionem velocit̄ et sīlia vehemēti⁹ pauorem et mitius amorē incutiunt Rursus hec noia spōsa amica spōsa manēs in delicijs q in cubilib⁹ aromatū vilcus pulcer q rubicundus manēs int̄ vbera cui⁹ leua sō capite et dextera āplexatur molliorē apud q̄sdā q̄ntum satis esset affectionē min⁹ q̄ sincerā p̄curēt Nomē hoc p̄ nr̄ miris mōis inter vtraq; fecit tēpare vt q timor sit cū dilectione q dilectio cū timore

Cōsideratio.ij. docet vigilandum ad cognoscendā p̄priā cōplexionē et q̄ naturalis inclinatio ad multa hoiem disponit vel impedit q̄d et ex. exēplificat inserere bonā naturam innatā a gentibus vel aliūde vel in iuuētute adquisitā dicit mirabiliter esse operosam

Proprią cōplexionē agnoscere. p̄bicū dictū est aias insequi corpa. quod experimento q̄tidiano cognitū sit Accipiendum est vt nō nēcitatis vel coactōnis sit hec seq̄la sed inclinationis Juuat autē miris modis ad opationes has vel illas dformitatis inclinatio. naturalis sicut ex aduerso dissonans bene obest q̄ vir libertas animi. vir disciplina/ tio vir conatus assuefactiōis sufficit euincere Tradit beatus gregl. quē in arte otemplatiōis sepe diu q̄ cōuersatū oftat quosdā hoies inuenire nature tā inquietē varie vt otiū otemplationis vel nō possint vel molestissime possint ferre ad quod alij nature trāquilliores aptissimi proniq; sunt. primos ad actionē sc̄os mittit ad otemplationē Ceterū quis nesciat quosdā ex hoibus plus vigere in irascibili virtute. quosdā in rōnabili alios in ocupiscibili Quo circa videm⁹ alios citius venire ad cōpunctiones et osequēter cōtēplatōis gratiam ex cōsideratione detestatiōe q̄ vilitatis suoꝝ flagitiorū q hoc per vim irascibilē intentam ad honesta Alij magis ex iudicio recte rationis ad id ipm̄ puehunt q̄b⁹ faciliter suadet vitatis amor cognitio splendor q̄ mirificus viuē cōformiter ad eandē rōnem quā excolendā susceperūt Dorro molle cor et amicabile vidēs apud alios flexibiles ad ea que sūt opassionis vel amoris qualis vt plurimū describit aia facta que tota liquefacta est vt dilectus ille suus totus desiderabilis locut⁹ est Talem animā facilius ad otemplationis requiē trahit cōsideratō nūc dfice passionis nūc diuine dignationis ac dilectionis ad se ipsam nūc cōuersationis pie ac doloro/ se sanctorū q̄ sanctaꝝ p̄ceptiū In qua vtute sepi⁹ viget femine⁹

sexus qui ꝑtēa pius deuotus q̄z nomiaꝫ. Perspicua aūt cā est cur facilius hoc vel isto mō quis tra/hitur ad otēplationē cū actiones actiuoꝝ sint in patiēte bene dispo sito. dispositā vero est sensualitas obedire spiritui sursū intento duz habet symbolū hoc est ouenientiā ad illud ipm quo rapitur Porro q̄ntū ex gestis eoꝝ conjicere mihi datū est plus in hieronymo q̄ am brosio viguit irascibilis In augu stino et sancto thoma rōnalis In gregorio et bernardo ocupiscibi/lis Quāuis nō dubitē in quolibet illorum potuisse reperire vicissim molle cor amicabile flexibile ad ea que dilectionē faciunt alioq̄n cor durū quō nō male habebit in no/uissimo. fuēit quoq̄z in quolibz stu diū vehemēs ad inquisitionē veri tatis. zelus q̄z feruidus ad omnis inhonestatis ꝓsecutiōz Postremo gaudeāt bene nati siue hoc habe/ant a solo dei miraculo vt Johs baptista siue ab influxu superiorū corpoꝝ siue a ꝓma radice pen/tum vel ab educatione bona que mores facit. grās agant vndecū/q̄z ꝓuenerūt. neq̄z grām talem in vacuū recipiant Videat aūt d̄sq̄z vt ait bernard⁹ qm̄ verbuz quod egredit de ore dei nō reuertet ad eū vacuū sed ꝓsperet q̄ faciet oia ad que misit id vt dicere possit et ipe Gra dei in me vacua non fuit Nō in iniuriā cedit donātis donū negligere nec eo vti q̄ donatum

est quod esse cōstat intolerabilis supbie displicentis et ingrate

Cōsideratio.iq. status et officium totius eccie breuiter et q̄d vnicui/q̄z cōueniat ostendit.

Officiū ꝓpriū vel statū respi cere plurumā officioꝝ sta/tuū q̄z varietatē in repub lica q̄s enumeret? Nimirū iā dictū est qm̄ sicut in vero sic in mystico corpe diuersa mēbra nō eundem actū hnt Cū aūt ociū et vacatio nem ab exterioꝝ curis otempla tio postulet et plures inueniuntur quoꝝ status et officia quib⁹ alli/gati tenent nequeant exerceri sine multo strepitu curarū et exercita/tione corpis et sensuū quid supest nisi tales arcere a otēplationis in quirēda requie? Alioquin neutrū felicit aget hō quē medius inter strepitus versare nce est videbunt q̄z eū hostes et debuerunt sabba eius Sileam⁹ interim opa mecha nica mercaturas rusticationes la boriosas mrimoniale vinculū q̄d impellit mulierē cogitare q̄ seculi sūt. quō placeat viro suo. et viruz ꝓuidē vxori ac liberis Attēdam⁹ etiā ipos ꝓlatos eccie quos licet Gregl. dicat oportere pre cunctis otemplatiōe esse suspēsos Attn si tūc ꝑmū niti voluerūt otēplatōis adeptione studere dū deberēt sō/ditoꝝ ncitatib⁹ corpalib⁹ q̄ spūa lib⁹ intendē ipi semet ipos irridēt q̄ fallūt. tentatōi q̄z. i. curiositati

potius ascribi tunc debet/ si curã plebis deserentes querãt in suauitate ocij contemplatiui delectari. quippe deserũt ꝓceptũ dei necessarium volũtarijs et nõ necessarijs intendentes Secus vero vbi otẽplatio cessit alicui in talem familiaritatem ꝙ ambiderter factꝰ ꝑt imꝑturbatus velut angelus dei otemplãdo agere et agendo otẽplari aut saltem ꝓtinꝰ absq; multa difficultate de ꝟ migrare dare q3 se in alterũ qualem esse cõuenit eum qui in statu pfectionis exercende positus est Est porro statꝰ officiũq3 ecclesiasticoꝝ presertim religiosorũ tendere ad pfectionẽ hanc inquirendam qm̃ in schola deuotionis et orationis ad hoc traditi sunt vt sint velut oculi/ cetera membra corporis mystici diligentes tã ad se ipsa q3 ad deum Sicut attñ nec ignoramꝰ inẽ ecclesiasticas etates statuũq3 varietates plurime atq3 alie pueric etas. aliter adolescẽtis. aliter iuuenilis. aliter virilis et osequenter senilis sua requirit instituta. totum nihilominꝰ apud tales quicquid agiẽ docetur aut imponitur/ vt ad hũc quiete otemplationis finez vel sero capiendũ ordinenẽ necesse est. Infantibus et pueris q3q3 parũ capacibus ꝓuidendũ est solicite ne puersis et obscenis ꝟbis picturis aut exemplis inficiant Imbuant pociꝰ ad oppositũ. s. totius pudicicie ac pie religionis verba picturas et exempla Nã quo semel ẽ imbuta recens seruabit odorem Testa diu. Ne scandalizantibus pusillos huiusmodi autẽ non debite docentibꝰ Adolescẽtiores ãt plus onerandi sunt exercitationibus etiam corporalibus repressiuis earum que tũc violẽtiores insurgunt passionum. quibꝰ ꝑ assuefactionem et etatem moderatas. illud qd̃ superit vite totum laxetur ad ocium contemplationis libere capescendum.

Cõsũ quarta dicit ꝙ omnes tenenẽ se extendere ad perfectionem sub pena damni presentis et futuri et quãtum q3 prefertur vita contemplatiua actiue eloquitur.

Emet ad perfectionez extendere vox multorum ẽ. sufficit mihi vita omunis si cũ infimis saluari potero satis ẽ Nolo merita apostolorũ et martyrum nolo volare per summa. incedere per planiora contentus sũ Sed viderint hi ꝙ iam imperfectio est nolle esse perfectum. In via enim dei non progredi regredi est. Damnatur insuper seruus piger qui talentum seruare contẽtus illud in fenus non tradidit. facimus hoc perspicuũ in exemplo familiari. Habet aliq3s prepotẽs nobilisq3 paterfamilias plures filios quemlibet aptissimũ ad ampliandum honeste rem familiarẽ industria sua. vnus illorum alijs

laborantib⁹ sedet in domo piger et iners nihil curans dūmodo nihil sordide iuuat nihil altuz nihil p̄clarum vel dignum ingenio suo aut p̄na nobilitate recogitet. dicit sufficere bona iā sibi habita ꝛ qualicūqz vita vti Euocat autez p̄ eū ad actus sblimiores et arduos monet stimulat. q̄s nō facile viderit quō ḃ filius si obaudit nec obedit odios⁹erit p̄i? Sic sibi ter ponit apud p̄em celestē his quos trahit ad carismata meliora. ad act⁹ diuiniores dū torpescunt hērētes infimis nec ad p̄fectionez semet extendentes. qō tñ intelligi volum⁹ de illis qui nullo statu vel officio hūilioꝛ sic allegati tenēt ꝙ absqz p̄cepti trāsgressione nequeāt ad altioꝛa ascendē Hec in tātū p̄fecto altissimū meꝛito reputari conuenit ꝙ obedientiā diuine iussionis opant. Animaduertendum est deniqz ꝙ si maria honorabilit cū martha hospiti xp̄o ministrat collaudat eaz nihilomin⁹ diuia sapientia ꝙ vni intenta optimā p̄tem elegerit Jtaqz maledict⁹est q̄ p̄tem suā aliter licet faceret facit deteriorez Ex his vero palā deducit ꝙ cuz vita otemplatiua sic oñdunt theologi p̄fectioꝛ sit qz activa quilibz ad otemplationez idone⁹nō p̄ allegatus actionis necessitate potest ad illā licent se tradē dimissa actione Detur in hec fides Aug⁹ dicenti ꝙ si negociū. i. actionē caritatis nemo imponit Intellige supioꝛis iussione vel euidenti necessitate. studiū est otemplāde veritati Nec opposuerit aliqs facultatem quaz hēret isto modo p̄ficiendi in vita activa et odemnationem suam si talentum abscōderit et in quo posset negociari p̄dicādo vel pauperib⁹ ministrādo qm̄ abinde p̄ficit ecclesie vir otēplatiuus obsequēs deo de corde vel ocko. vbi alij de manibus ore vel pedibus subseruiunt. Porro multi sūt apud quos dānabilis iudicāda esset obmissio otemplationis inq̄rende quēadmodū positi in schola religionis que est schola deuotionis orationis et fletuū q̄les insup eē osueuit ecclesiasticos qui labores p̄ploꝛū in ocio possident vt custodiāt iustificationes dñi et legez ei⁹ exquirēt Quales demuz plures inueniūtur viri et femine de seculo quib⁹ sufficiens ociū instructioꝛ ingeniū suppetūt vt se totos in deū conuertant et rapiāt Assint itaqz apud eos fides spes et caritas Subtilioꝛ institutio nō magnope inquirēda est vt toti transeant in affectum cordis bonum

Cōsideratō quinta do

cet fugē supfluas occupatōnes ꝛ amoꝛem in deū ferri delectatione psalmodie precipue in claustralibus et cantū altū dicit ꝛ vez est hui⁹ esse impedimentū

Scribe sapientiã ait sapiens in tpe ocij. nã q̃ minorat actu pcipiet eam. ꝓptéa sint i paucis actꝰ tui si studere vis bone mẽti q̃m nemo occupatꝰ. si Señ. credit inuenit nõ dicit habuit. hoc em̃ falsũ eẽ in iam pfectis ognitũ est. Nõ potest auis alligatas habens alas vel illatas visco vacuas se ferre p auras. Et nequit homo pedibꝰ implicatis enatare. Occupatꝰ nihilominus magis ad serenũ otemplationis ether põt semet euehere. vacua sit oportet latitudo pagine cordis nec implecta curis vel solicitudinibꝰ otracta nec offuscata tetris passionibꝰ vbi sapiẽtie tã immensa doctrina scribi cõquerit. Capiamꝰ ex arborib9 exemplũ quaꝝ humor nutritiuꝰ qui ad ꝓceritatem ramorũ sursum ducendꝰ erat defluit inutiliter p ima si corter ex vulnere ronã habuit. Amor aũt in anima nunq̃ nõ apte dicet humor suus qui profecto p infima liquescit dũ per carnalium seu curaꝝ terrestriũ vulnéa lacerat. Tunc nempe viaꝫ facit nocturã amoris sui nutrimẽto ꝑusq̃ supius ad celestiũ desideriorꝝ vegetationem deducat. hoc gemunt hi qui dũ amoris sui pennas vellent in alta otemplatiõis librare ꝓtinꝰ effluit amoris illiꝰ humor ea parte qua cor aptũ inferius inuenerit vel ad curã rei familiaris vel ad vindicte recogitationẽ vel ad aliquã huiusmodi solicitudinẽ. Experiunt̃ q̃ quid deplorat ꝓpheta. d: Quñ lũbi mei hoc est affectiones impleti sunt illusionibꝰ. Et reuera illusiones sũt quas alibi vocat vanitates et insanias falsas et ofabulatiões iniq̃ꝝ his obsistere liricus voluit dũ ait Si nõ intendis studijs vel rebꝰ honestis inuidia vel amore vigil torq̃ bere. Siquis obsecro liberatus est ab istis vt nõ aliquãdo molestetur ab eis. puto quia nullus homo viuẽs qui vtiq̃ est vniuersa vanitas Nec aliud est tradere se sponte vl officio vel studio talibus occupationibus ad eas toto desiderio mentis manu discretiõis solicite abigẽ tanq̃ importunos strepidularum muscaꝝ aculeos velut aues Libiae sacrificiũ vespertinũ circũuolãtes. ¶ Querẽt aliquis de occupatione religiosoꝝ multoꝝ in psalmodijs et canticis altisonis multiplicatis supꝝ numeꝝ. Obstant ne otemplatõni vel adquirende vel exercẽde. vel lem responderent ipi quid sentiũt. Et quidẽ beatꝰ Augl. flebat vberrime in canticis suaue sonantibꝰ ecclesie vocibꝰ eius acriter cõmotus. q eliquabat veritas in cor eius ꝑz an esset vnus ex cantantibꝰ expressum non inuenio. Quia vero ad cõparandã contemplationis quietẽ plus gratia prouehit q̃ꝫ industria. quia rursus interpolatio fit in cantibus non est incredibile quosdam ex sic occupatis mẽtibus tamẽ ad hoc ipm sentire supmentales excessus pzesertim vbi q̃s satagit ex ani

mali fieri rationalis. et tandē spiri tualis. post vtrunq; Et hec forte multiplicatio statuta est magis propter animaliuz mentes interim occupandas qui scz altioza nesci/ rent quiete secū meditari nec ocio vti q; ꝓpter spirituales qui rari sūt Et quales bñ instituta relatio pos/ set fortassis a iugo tali liberiores reddi ne vel semper araret bos cū asino. vel ad pedes iesu sedens nū/ q; maria repēiret apud eos. sed so la martha. Ds si te canentē in psal/ mis deducat victor deus ac spirit9 suus super hec excelsa fluentoz de/ siderioz nihil fortius nihil beatius Itaq; beatus populus ille qui scit iubilationem. qui psallit sapienter iungens verbo sensum cum affectu. q; felix est Jhesu bone talis anima que non est velut terra sine aqua ti bi. q; salubriter agitur cum hac co/ lumba tua. sponsa tua. amica tua. q; saluberrime prozsus. q; benivole. Naz et preceptum religiose laudis implet in hozis dicendis. nihilomi nus gaudet priuilegio alicuius in alti silētij solitudine otemplantis. vtiq; fortioz hec q; illa. beatioz q; dicēda est. Prodest ad hoc ipm p uenire tempus oratōnis ea preme ditando que depromenda sunt vt liberius transeat in affectuz. pdest et conari trahere illa que dicuntur non tam ad cognitionē subtilē ac multiplicem q; ad sapoꝛez et exul tationē. Sepe enī vbi minus cogni tionis ibi plus affectuū. Intrat q;

dilectio vbi ognitio foris stat. Imi tantur gaudētes ad sonitū tympa ni vel cithare qui carnis armoniā nō magnopere dñjudicant satis ha bentes iocundos exultantis tripu/ dij numeros exercere quos prouo cat ipa modulatio. Tu similiter in quod legis. audis. vides. loqueris aut cogitas trahe confestim in affe ctum velut aspirans ex intimis olfa ciens aut gustans vt si audieris pa ter noster. assurgat protinus anim9 ad reuerentiā simul et dilectionē ad postulationē fidam ꝓ necessitatib9 tuis fratꝛq; tuoꝛ quoꝛū pater cō/ munis ē Arripe generosū nobilēq; otemptum omnis fede rusticitatis tu qui tā regio patre gloziaris. dis pliceat tibi atq; gemas exiliū cele/ stis hēditatis filiationis titulo cu/ ius pater in celis est reseruat. Ta/ les quoq; affectus inuenire est sine numero vel termino de die in diem suaues et nouos velut in fauo vel in manna vel in nucleo reconditos qui vbertim fluent. si otemplatiōis dente ꝓfesseris

Cōsideratio. vi. dei dis

positionem circa bonos et malos eo ꝓ abutuntur suis beneficijs po nit. et breue que iuste reddere vel permittitur. sedecim ostenditur ra/ tionibus

Curiositas est studiũ circa
inutilia aut magis vtilia q̃z
liceat. deceat et expediat:
Noli precor ad ocium otemplatio
nis anhelare tanq̃z cognitur⁹ aut
alijs ostentaturus tm̃modo subli/
mitatem eius qualẽ ex veracissimis
sanctoꝝ attestationib⁹ fide quadã
accepisti Et nõ potius vt inde vi/
lior sis et abiectior sis in oculis tu/
is visa pspicacius indignitate tua
in oratione recogitate diuinitatis
Sis insuper contra tẽtationũ tela
robustior. q feruentior q̃q̃z in amo
rem dei et prĩmi. et vt demũ currẽ
do viam mãdatoꝝ dei alacrior in/
ueniaris. Tene et audiens contre/
misce quia sunt filij infideles et alie
ni sunt serui neq̃z quos aliqñ cibaẽ
sustinet pater celestis ex adipe fru/
mẽti et de petra melle satus'uit eos
Quẽadmodũ apud aliquos ex p/
latis et principibus videre est qui
odemnandis paulo post ad mortẽ
mittit aliquotiens in carcere de pci
osis mẽse sue reliquijs Proptẽa no
li altum sapere sed time recogitãs
quia gratia otemplationis numẽa
tur inter gratias gratis datas que
sunt spes fides et ꝓphetia. aut alie
virtutes. põt informis q sine carita
te haberi. Quis igitur secure nisi in
dño gloziabit? Ue ve tibi hũana
presumptio qñ has et similes grati
as spirituales repẽire est apud ma
ledictionis reprobationis q̃z filios
vel in augmentũ sue damnationis
vsu ingratissimo dono dei vel ad
alioꝝ eruditionẽ vel ꝑ quaucunq̃z
laboꝝ suoꝝ velut falsoꝝ ac inutilũ
premio trãsitorio. ꝑ tali numisma/
te talis merces. dic̃ puerbiũ. Forni
cari tm̃modo quesierunt in donis
dei ꝑ improbam dilectionẽ aut pre
sumptionẽ. Quid igit̃? desideriũ eo
rum aufert eis deus. sed irat⁹ Du/
diunt illud euãgelicum. Accipe q̃d
tuũ est et vade. Hinc puenit ex dis
pensatione misericordie dei q̃ ab
electis suis sepe declinat ipe sed nõ
in ira nec in finez. Abyssum vero iu
diciꝝ eius quis inuestigabit? Pos
sumus tamẽ ex dictis sanctoꝝ qui
sepe deo inspirante locuti sũt quas
dã hmõi mysterij causas agnoscẽ
Fit hoc q̃nq̃z et sepius ad humilia
tionẽ vt retundat superbia vel que
ꝑfuit vel ne surrepat ꝓuideat Pro/
pterea testatur expertus Bernar/
dus Nere nihil esse efficacius ad
gratiam hanc vel inueniendaz vel
retinendã vel recuperandã q̃z si sp
inueniaris non altũ sapere sed sape
re ad sobrietatẽ. Deniq̃z beat⁹ vir
qui semp est pauidus et super custo
dia suã stat. Fit hoc aliqñ ad desi/
derium vehementius igniendũ quẽ/
admodũ ignis flatu oppressus erũ/
pit ardentior et vt discamus gran
dia granditer querere. Fit hoc vt
ab homine sua fragilitas et abys/
sus miseriaꝝ ꝑfundi⁹ et exinde cla
rius sentiatur quatin⁹ vilescat ipse
sibi recogitans qualis ex se sit et q̃
lis ex dei munere eẽ possit. Fit hoc
aliqñ ad induẽdũ viscera pietatis

super alioꝝ desolatione quib⁹ hec ꝺsolatio vel non credit vel cōcessa subtrahitur. Fit hoc ad satisfaciendum interim ꝓ se vel alijs ꝙ dolorem sensibilem ex tali carentia derelictū quēadmoduꝫ humanitas xpi derelicta est et torrente penalitatū tota immersa quatin⁹ ita satisfacēt ꝓ peccatis nō suis sed alienis. Fit hoc qñq ne quis idone⁹ in doctrina alios iuuare aut in re aliqua velit assidue sic otiari sibi. sic inter amplexus Rachel herere ꝙ negocium caritatis spernat. ꝙ Lye fecūdatione nequaq̄ inuigilet. Horret itaq̄ natura bene instituta pigritiā. ꝓpterea si non in altis possit saltem vel infimis querat occupata ꝓficere. Quo euenit vt sic infirmata anima sic humiliata perficiatur amplius Illi q̄ pluuia voluntaria segregeꝫ diuine irrorationis. Fit hoc vt homo per multa temptatus discat ex his que patiꝫ obedientiaꝫ ceteras q̄ virtutes quatin⁹ eas postmodū edoceat efficaci⁹. Itaq̄ verū est illud socraticū. Loquimur meli⁹ quo melius cognoscim⁹. Illud aūt melius cognoscim⁹ quod intimius expti sum⁹. nam vir inexptus quid cognouit? Fit hoc aliqñ ne deserat homo ꝙ otemplationis siue erogātie obligationem debite actionis. Fit hoc ad punitionē venaliū defectuū tanq̄ si pater indulgentissimus vel auertat interim faciem a filio lasciuiorem vel tristiorē ostendat q̄tin⁹ exinde studiosior sit in omni mode/

stie⁹ custodia. Et ne minima negligens paulatim decidat. Fit ꝫ qñq̄ vt cognoscaꝫ illud apostoli. non ē volentis neq̄ currentis sed ꝙ indu striaꝫ ꝓtiā sed dei miserentis. cui⁹ rōis signū pspicuū est. quia postq̄ homo sibi dixerit. Tu tali die tali hora vacuus eris ab omni occupatōne. tu certissime apt⁹ eris ad suauitatem exemplatiōis degustandā Tu sic ages. sic te dispōes. Sz ḋo⁹ venerit illa dies. veniet aridꝰitas in anima amarior. fastidiū spūs horror lectionis et orationis. tenebre et turbatio. ac ex aduerso dum tu nihil hoꝝ ꝓposueris grata veniet que nō sperabaꝫ hora. Fit hoc aliquando ad purgationē maris spiritualis magni et spacios quod ex nimia quiete sicut et materiale sordes trahere solet quas eragitatō motio q̄ depellūt. Fit hoc aliqñ vt innotescat si gratis anima timet deū si parata est sed obsequi ꝓpñs expensis tribulationū et dolorum. quēadmodū si stipendia cōsolationū et suauitatū ab imperatore suo reciperet. contra illos qui orationē suā vel effundere nolunt vel ineffi/cacez credunt nisi ꝺsolationum sentimenta meruerunt quasi non fingeret vnq̄ de⁹ laborem in p̄cepto Fit hoc quatin⁹ ablectet homo ne ꝙ putrescat aut ne fornicari incipiat in donis dei ea ꝙ se diligēs his adherens his se oblectans aut ne premiū temporaneū hic tale recipiat illo futuro caritur⁹. Itaq̄ ꝓtin/

ceps negligi ¶ tatim remunerare militem et pater filiū denario vel obulo vel pomo aut cibo: quando est postmodum principatum daturus aut regnū quāuis indulgētia principis aut patris illa quandoqz minora det ad cōsolationē q ad amoris indicium reseruās. ¶ Postmodū nihilominus excellentiora ad premium ¶ Fit hoc quādoqz vt dissimulet venire tantus hospes ad animaz ne grauetur expēsis. ¶ Sicut ait ¶ Dauid ad filium. ¶ Sed quibus expensis? lacrimis pijs gemitibus. ieiunijs. vigilijs. ceteris qz corpora grauātibus. aut forte quia anima iunior non posset sustinere ebrietatem spiritus si iugiter introduceret rex eam in cellaria vinaria sua propterea clauez gerit nunc claudens nunc aperiens ¶ Fit hoc vt prouocet te de' sicut aquila pullos suos ad volandum et mater filium ad ambulandū ¶ Vides quia deseīt mater filiū ad ambulandū hac industria vt derelict' clamet ad eaz. vt qz regrediens cautior sit adherere sibi ¶ Cautior insuper ne cadat prospicere et quesitā matrem letior suscipiat inuentam blandicias q oscula suauius adoat. ¶ Fit hoc ad exercendā patientiaz que opus perfectum habet. ¶ Nam que est acerbior tribulatio. que materia patientie copiosior apud animaz. que pregustatiōe delitiaruz paradisi relabitur q corruit ad dolores inferni ad similitudinem vmbre mortis ad erumnas huius exilij. ¶ Sumitur postremo cōiectura quāte futura esset amaritudinis separatio perpetua. ¶ Quisqs es igitur qui ad contemplationez traditus es satage impigrie ad eā sed ita vt illā expectes ab alto paratus humiliter ea vti si venerit cū gratiarum actione paratus similiter ea carere bono animo si nō aduenēit habentes ama. ¶ Sed ne spernas aut iudices non habentes recogitans assidue quia in sola charitate dei est regnum dei. ¶ Deniqz maledicta terra nostra spiritualis sicut et corpalis non germinat fructum sine spinis et tribulis nec absqz doloze anima pregnans veritatis prolem parturit

Consideratio vii. docet

assumere longanimitatem volenti peruenire ad gustum internū. et instanter querēdo sepius qz repulsus perseuēat inceptis nec fatigek quousqz mereatur misericorditer exaudiri et admitti

POterat fortassis ex pmissa consideratione deuotus anim' saluberrimos q suauissimos contemplationis fructus quasi negligere et dicere. vt quid fatigarer frustra. quid eniterer adquirere. quod ignorat anima mea si

proficuum fuerit aut damnationi imputandum? Fiat itaq; voluntas dei. det si velit pregustationem sue dulcedinis. Dic sentire neget si voluerit. paratum cor meum ad vtrumq;. Sed audi tu qui sic loqueris. Scis ne queso quoniam neq; qui plātat vt dicit apostolus. neq; qui rigat est aliquid. Nihilominꝰ vult nos deꝰ plātare solerē ⁊ rigare siue hoc carnaliē intelligas siue spūaliter. Alioquin quomodo coadiutores dei sumus. qualiter implemus Non temptabis dominum deum tuum. si laborem diligentiamq; damus humanitus deserentes solum diuinitus adiutoriuz prestolamur? Sit igiē labor noster. sit industria sit conatus plantans et rigans. incrementuz vero quasi viuificam superinfusamq; virtutem donet xps a quo petatur humiliter et fiducialiter expectetur. Nemo de negligentia et inerti corde sibi blandiatur si nolit ad contemplationis culmen anhelare. Confundit prior vna ratio vna consideratio dicens. ad perfectionem temet ipm extendere. Nemo ꝓterea deserat ceptū iter hoc perfectionis si senserit vt sentiat laqueos innumēabiles temptationū absconditos in via qua ambulat sepe repulsus non confundatur crebro desudans nec iudicio suo proficiens non conturbetur. Satagat enitatur innitentes forti baculo protectionis altissimi nō arundineo laboris sui. Qui capit capiat quoniā labor queritur imo requiritur ad illā quaz tñ dare carnem nequit cōtemplationis gratiam. Sed ita videmus in homine formatione patres generant. matres alunt in veteris. Alioquin quando nasci pueruz contingeret? nihilominus quid virtutis habēt hec omnia nisi desuper anima detur. solo creātis arbitrio viuificatur totum illud prus informe ac velut inutile. Homo scz fenestras remouet. leuat caput. oculos aperit. Alioquin qua ratione videret. Et si sol abscōderet radios frustra ad visionem hec omnia fierent De sole iustitie idem existima. Postremo si nihil absq; magno labore dedit deus mortalibus vt poeta loquitur. Si nemo coronabiē nisi q̄ legitime certauēit ꝑm apli ꝛba. Si deniq; minores artes q̄z enumerationē prosequi vacuum est cū tanta solicitudine vigilijs anxietate discunt homines vel ad fugam paupertatis vel ad augmentum diuitiarū. vel inanes laudes. titulos aut aliquod tale mortale caducum aut fluxum si propter hoc fuit inductꝰ poeta dicere. labor improbus omnia vincit et duris veniens in rebꝰ egestas Pudeat. pigeat q̄z pro re pulcerrima maxima et diuina minus esse solicitos. minus longanimes et erectos. Dic fortis ascensor montis huius attingere paratus ad cōtemplationes alacer erumpe

erultãs vt gigas ad currendũ viã firma gressum ne labaris retro. sed et lapsus violentior erigere. abiice molam terrene cogitationis a collo tuo. hoc te fabulosus Sisiphus edoceat Usq̃quo placebit tibi regio hec egestatis in valle lacrimaruz. in limo profundi. et luto fecis. Illuc sursum aspira vbi diuine pax gaudium spiritus in ethere puro. Quousq̃ rursus algido rigore torpescit anima tua q̃diu non exardescet ignis deuotionis in ea insuffla cruffla ne cessaueris legendo. meditando ꝙ orando donec scintilla deuotionis vel tenuis euolitet. Turbabit te ab initio fumus temptationum simul erumpens fuliginosus ꝙ teter. punget hic oculos rationis ꝙ faciem interiorez velut in rugas cõtrahet. Ita vt tecum nunc q̃ antea molesti⁹ aliq̃d agi videat. et felices dicas qui forte cõmunis vite contenti sunt. Sed noli timere sumi in perpetuum. perstа sufflans donec flamma vehementior dehinc puriorem emicet donec tãdem serenissima tranquilla q̃ lux velut in carbone viuo superauerit omnem fumositatis inquiete caliginem. Taliter accẽdi tali q̃ luce perfundi sibi cupiebat qui dicebat. Ure renes meos et cor meum. Q; si nitendo si agendo tale nihil inueneris dolens doleas saltem infelicitatem tuam. congelationem tuam dicens. ex sententia illud propheticuz. Miser factus sum et curuatus sum vsq̃ in finem tota die contristatus ingrediebar. Crede mihi non minus inde pdes laborem tuum nõ mercedem apud illum qui laborem et dolorem conspexerat. Quẽo si desiderium anime tue tribuerit tibi deus preueniens te in benedictionib⁹ dulcedinis. Q vnuz sũmopere curaueris vt deuotiõis ignem accensũ multũ conatũ tantoq̃ labore conseruent cineres humilitatis contra flatum arrogãtie ne quasi iaz aliquis tibi magn⁹ videaris. Contra gelicidium insup inertis negligentie ne quasi iam sufficienter attigisse quod quesisti. Jã q̃ liceat hac illac q̃ verbis aut actibus superuacuis effluere. vera siquidem est sententia metro cõprehensa Non minor ẽ virtus q̃ quererе parta tueri. Ad quod spectat illud vulgare. Eyn guter sparer ist glich eynẽ guten gewinner. O ỏ sic legitime proferre possumus. Bon⁹ conseruator par est bono adquisitori. Sed ve vc stultis quoruz gratie effundent. Sic alio notatur prouerbio. Misero non obuenit bona scutella quam non effundat.

Sequitur consideratio octaua

Consideratio octaua

est passionum et affectionum origines aduertere. Et hec ars traditur sub triplici modo cognoscendi respectu diuini iudicij prout miseretur modo incomprehensibili peccatoribus et procedit in vires animę nre varias exēplificando ꝑm q̄ inclinant ad virtutum excellentiam vel viciorum enormitatem.

Habet hanc proprietatem theologia mystica q̄ in affectu reponitur omnibus alijs scientijs repositis in intellectu. Et quoniam oīs affectio. vel amor est. vel ab amore consurgit ꝑm philosophicaz deductionem. Nonne rationabiliter ipa theologia mystica nominari debet ars amoris vel amādi scientia. Et uero non est sic solus amor quin origo sit ceteroꝝ affectuum vel passionum. ita vt ipm etiam odium pariat. Illa insuper que hic cōfusa sūt omnia. spes. metus. meror. gaudiū inde quippe proueniunt si diligitur deus super omnia. consequens est vt odiat quicquid eius amori contrarium fuerit apprehensum. Rursus quia deus tanquam obiectum summe conueniens presentatur anime per cognitionem subsequit gaudium de presentia. Et si absit tristitia spes vel metus oriuntur. Ceterum de numero passionū multi multa tradiderūt vt Aristoteles in rhetoricis. Hugo in tractatu de oratione. Guilhelmus parisiensis in suo penitētiali Et alij quidē nūc plures enūerant nūc pauciores/ Meminim⁹ earū alio loco vsqz ad vicenarium extendisse Hugo in suo oratōne nouenario contentus est quāuis eas innumerabiles esse non ābigat. Et quoniam in paucioribus via magis concertabitur ad presens eas sub ternaria gloria possumus concludere ad tria appropriata in diuinis. potentiam. sapientiā. s. et bonitatez ꝑm qd̄ satis aperte potest recipi id quod venerabilis Richard⁹ ait dum contemplationis gratiam tripliciter oriri ememorat ꝑm tres exclamationes de ascensu anime in Canticis ex abundātia deuote cōpunctionis quasi virgula fumi. ex magnitudine admirationis quasi aurora consurgens. ex plenitudine exultationis quasi innixa super dilectum suum. Itaqz si considero profundius diuinam potentiam et opulentiam respectu mee infirmitatis ac indigentie qua ratione non potero compungi non perhorrescere non timere meam miseriam indignitatem qz viuendo sub hoc terribilissimo iudice in consilijs super filios hominum in quem deliqui sub tali domino magno quem offendi.

sub tali patre maiestatis quem cõ/
tempsi? Rursus si coram oculis eius
dem considerationis posuero q̃mi
rabilis facta est scientia sua valde.
q̃ confortata et non potero ad eam
protinus oritur admiratio stupor
q defectio. duz capere nequeo qua
liter hos ad gloriam. alios ad infe
licitatem prescit perpetuam. Quo
pacto negat gratis et bene. vsuris
multa que prestat ingratis. Dein
de pugnaturus contra euz qua cõ
dition sustinet plures saluandos
pene per totam vitaz in sceleribus
abominandis vt latronẽ in cruce.
dñ alijs eternaliter perituris sicut
Jude variarum virtutum gratiam
elargit? p̃ preterea nemo possit cor
rigere eum quem ipe desperit. Et
p̃ cõclusit oia sub pcõ et sicia. sup
quibus compulsus est apostolus
stupens exclamare O altitudo diui
tiarum sapientie et sapientie dei. ꝛc.
¶ Postremo venit cogitatio men/
tis torrens suauitatis diuine et q̃
bon⁹ deus israel his qui recto sũt
corde. Quid eni tot⁹ exultabũd⁹ p̃
nunciat affectus meus O q̃ suauis
est domine spiritus tuus Et illud
q̃ magna mltitudo dulcedinis tue
domine quam abscondisti timenti/
bus te. Habemus in his tres prin/
cipales affectus. Compunctionem
cum tremore. admiraionem cum
stupore. exultationem cum iocundi
tate. p̃m potentiam dei. p̃m sapien/
tiam. p̃m bonitatem. et p̃m tres vi/
res anime. irascibilem. rationalem.
et concupiscibilem. Porro nihil in/
uenies per omnem scripture seriem
p̃ ex hac recognitione non possit
ad orationem dei placatricẽ accõ/
mode fieri. Obijciatur tibi quippe
potentia dei contra imbecillitatem
tuam et aduersantium tyrannidez
dei sapientia contra tuam insipien/
tiam et hostilem astutiam. dei beni
uolentia contra tuam et alienã ne/
quitiam. Omne vero quod in scri/
ptura legitur. imo omne quod cer/
nitur an non aliquod horum vide
resonare aut nostram miseriaz. aut
aduersantiũ improbitatez. aut dei
maiestatem. in potentia. sapientia.
et bonitate? Atuero si cogitatões
varie fuerint ac de terra. Si fons
amoris corruptus extiterit surgẽt
continuo passiones similis genẽis.
sed peruerse q reprobe vt ex supue
niente egestate vel ex repentino in/
teritu. ex astutia deceptrice admi
tio. ex feda voluptate iocunditas
falsa et expensis rebus peior glori
atio. His igitur omẽs affectiones
gignere laudabiles fontez amoris
purarũ cogitationũ terra tua hau
riat scaturiginez. Hinc monet apo
stolus. Reformatos sensus habere
mũdatos scilicz a corrupti amoris
febre quatinus oculos in summe
pulcrum ac lucidum. Auditus in
summe armonicum ac sonorum.

Gustus in summe sapidū. Olfact⁹ in summe odoriferum. Tactus in summe suaue ac iocundum mundā quadam deiformitate feratur Possumus hanc nostram consideratio nem in aliud transferre vt dicam⁹ passiones vel affectiones oriri nūc ab extrinsecorum ambo⁹ immutatione. nunc ab intrinseca fantasia vel imaginatione. nūc a ratione negociante. nunc a mente vel spiritu deo superillustrante. nunc a bonis angelis solicitantibus. nunc a malis aduersus quos est nobis colluctantia magis q̄z aduersus carnez q̄ sanguinem adeo q̄ purissime sanctificate q̄z anime molestissimos aliquando stimulos blasphemiarum sordidissimarū q̄z spurciciarum pati coguntur. etiaz in senectute q̄ solicitudine sua quales nesciebant ipsimet dū in mūdana duēlatōe intermedias temptationes carnisq mūdi adolescentiores versabant. Potuerat demū non inepte considerat̄io nostra dilatari trahendo radices naturaliter generatiuas huius vel illius passionis conformiter ad doctrinam philosophi in rhetoric. vbi de passionalibus sermonibus causas reddit vt vñ verecūdia. vñ gliatio. vñ erubescētia. vñ desperatio. vñ stupor. vñ admiratio. vnde ira. vnde inuidia. vnde adulatiōis et detractionis appetitus. vnde reuerentialis tremor. vnde abominatio. et vniuersaliter vnde genēales quattuor passiones. Spes. metus. meror gaudiuz Notauit Acermianus perscrutator cogitationū Augustin⁹ in suis sermonibus q̄ vitiū nullū cōmittit nisi qz volum⁹ (licet false) diuinā excellētiā imitari. Ita prorsus est quia initium omnis peccati superbia. Quid autem peccatum nisi inordinata et intemperās affectio. Est igitur superbia radix cuiuslibet improbe affectionis. Hic ex aduerso parturit omnem affectionem pia humilitas. Quocirca brevissima hic tradit sed efficacissima regula distinguendi inter affectionem bonam et malam. Et hoc duplici radice quarum semper altera in fontibus cogitationum si diligēter attrectaueris sapit. Inuidet aliquis. quare? quia solus cupit impunitus excellere. Irascitur aliquis. quare? quia vult imperturbat⁹ nec punitus excellere. Auarus est. quare? quia vult absq̄z indigentia q̄ cū impunitate precellere. Acidiosus ē quare? quia vult sine fatigatione laboris impunitus excellere. Pusillanimis est. Arrogans est. Inobediens est. gratis male agit q̄ nocet quare? quia vult in iudicio proprio ac voluntatis arbitrio manēs impune excellere Tolle hunc appetitum impunite excellentie cupidū confestim rami rami omnes fructus et folia viciorum aruerunt.

Et pro inuidia charitas. et pro ira mititas. pro auaritia frugalitas. pro acidia strennuitas. et ita de reliquis germinabuntur. In his homo xp̃us lucifer in alijs semper imitatur

Cõsideratio. ix. docet

tempus et locum idoneum in proficientibus esse inquirendum ꝓpter varias hominum dispositiones eligiturq; et ostendit eo q̃ ibidem cũ gratia abundantior influit a domino tum quia in tribulationibus cõ sequitur solatium et consolatio spiritualis

Locꝰ alius publicus alius secretus

Alter inquiete. alter in strepitu. Quidã obscurus et artus. alius lucidꝰ et amplus et sub diuo patens Similiter in tempore temperat deus rerum vices. Est vespertinum. Est seroti/num. Est nocturnum. Est gallicantus. Est crepusculum matutinũ Est prima. tertia. sexta. nona. Amplius vero sunt in locis modi varij̃ componendi corpus vel aptandi ad contemplationem. Hic stat. ille genuflectit. ille toto corpore prosternitur. Hic ꝓnus. hic supinus iacet.

hic facies media inter genua locat Alter eam manu operit. sedet alter innixus cubito vno vel duobꝰ. subleuat vnus oculos quantum valet sursum. alius deorsum figit. aliꝰ hac illac circunducit. Sistit alius gressum. alter ambulat. Proinde dicit apostolus. quilibz abundat in suo sensu Suus vnicuiq; mos est ait comicus. Regulam hãc super his omnibus traditam inueni vt sequatur vnusquisq; quod bonum in oculis suis visum fuerit ad facilitatem cõtemplationis assequende Hijs exceptis quos regularis cõis q; ligat disciplina ad obseruantiã certi temporis loci et corporalis compositionis. Alioquin ve illi per quẽ ꝓ sua singularitate scandalum venit. Nã q vineã dominicaz quis depastus ẽ! Talis vtiq; singularis fera Sũt quos adiuuat locus abditus subobscurus. artus. bassus. et quodaz alti silentij̃ horrore tremendus habitãt hi velut in sepulcris et cauernis terre q speluncis Sunt quibus aptior est locus patẽs prelucidus. amplus altus. vndiq; celo vel ethere circumfusus. Habitauerunt tales in desertis et mõtibꝰ vbi si sancto Ieronimo creditur nescio quid sereni us emicat q; in fumosis vrbibus Inuenies aliq̃s q̃s offẽdit omnis sonitus. alios vero quibꝰ nihil obstat sed proficit locus strepidulus vel ex murmure labentis aque vel susurrijs volitantiũ foliorũ vel so/

norum cantibus auiuz vel stridulo ventoruz sibilo vel fluminū vel ma rium allisione confusa. vel maxime demū ex resonantia suaue sonātis ecclesie in vocibus modulantis. in campanis et organis.et choro. Et quod alijs ad lasciuiaz.his ad mo destie cedit grauitatē. Quinetiā vi dē ē in nōnullis ꝫ paucis imitādis quib⁹ ois ille nuptialis apparat⁹in choreis et citharis in gesticulatori bus.in venustate feminarū cum ve stitu deaurato circūamictaꝫ varie tate vertitur in theoricos sinceriſſi mos qz mentis excessus. Unde libi dines suas ineptissimas nec minus fediſſimas improbi consectantur. Sic diligentibus deum omnia co operantur in bonum. Sic in omni re vtilitatem suam.Sic mel suum si cut apes inueniunt. Exaltati quip/ a terra omnia trahunt ad se ipos. Quid subinde diffiniendum erit de temporū varietate quando nūc tempus est flendi nunc ridendi.nūc amplexandi.nūc fieri longe ab am plexibus. et ita de reliquis Quin preterea gloriabundus in domino psalmista ait. Septies in die laudē dixi tibi super iudicia iustitie tue. Et alibi. Media nocte surgebam ad confitendum tibi.Et rursus ait in matutino interfeciſſe omnes pec catores terre.hoc est omnes tem / ptationes ad peccatum inducētes subieciſſe. quod non nisi vigilans et orans feciſſe credendus est.Rur sus ad dominuz.Exitus inquit ma tutini et vespere delectabis. Et q̄s est qui tempus audeat preuenire deo et non illud beneplaciti sui be neplacenter nec minus vigilanter prestoletur. Uisitas enim diluculo dicit afflictus Job. et subito pro/ bas illum. Nihilominus quantum humanā respicit industriā arbitra mur horam conuenientiorem illam esse ad hoc ipsum postqz cibus di gestus est et cure mūdi seposite dū insuper obseruator adest nemo qui gemitum lugubrem qui suspiria ex imo pectore cruta qui rugit⁹ ama ros qui plangores interruptos. q̄ prostrationes humiles.qui maden tes oculos.qui faciem nunc rubore nunc palloze suffusam. qui palmas vtraſqz tensas cum oculis ad celū. qui pectoris crebras tonsiones. q̄ fixa terre vel altaribus oscula. qui supplices alios gestus et signacula membris impressa notare potuerit Ad extremum vero corporalis illa situatio seu collocatio efficatior esti matur que quieti mentis aptior est Itaqz sedendo et quiescēdo fit ani ma prudens. Nec valet animus in sua pace satis stabiliri nisi corpus in eodem situ fixum manere didice rit. Addamus q̄ eligibilior est ceteris paribus locus sacer et virtuosiſ sima xp̄i presentia dsecratioqz solē/ nis et tota fideliū et gesta sanctoꝝ

depicta vel inscripta et sepulcra defunctoꝝ redduꝫ aptiorẽ Sil̃r sacris temporibus atqꝫ celebrib⁹ q̃s dubitauẽit copiosiora solẽ infũdi gr̃e diuine fluenta super magnũ hospitale viuentiũ et carcerem purgandorum mortuorum Tunc em̃ in die bona venim⁹ ad deũ. tunc fiduciallius ad aliquem sanctoꝝ dicimus prospera diem triumphalem. Tũc copiosiores carismatuꝫ reliquie velut a mensa splendidissima beatoꝝ cõuiuaꝝ decidunt largiende pauperibus et mendicis petentib⁹. querentib⁹ et pulsantibus. Nunqd aũt etiã ꝑ coniunctione et nuptiis Hester hoc est humanitatis nostre cũ diuinitate hodie per totum mundum melliflui facti sunt celi. doceãt nos corporales mendici debiles ꝙ infirmi sic tempus obseruare. docean̄t in carcere et tenebris clausi. sic a mẽsa iudicis aliqñ suauiora ciborum fragmenta promereri. Est insuper quod de temporꝝ varietate dici possit. Nam tempus est flendi et tempus ridendi. tempus scꝫ aduersitatis quod per noctem. et temp⁹ prosperitatis quod per diem scriptura sepe significat. Sileam⁹ interim de perfectis qui vtroqꝫ tempore sciunt vti per arma iustitie a dextris ꝙ a sinistris velut ãbidextri direntes cum apostolo. Scio abũdare et scio penuriaꝫ pati gaudere cũ gaudentibus ꝙ flere cum flentibus Quãuis etiam inter lachrimas cõtingat eis illud virgilianum. Mens immota manet lachrime voluũtur inanes Mens quippe talium manet fixa in vno eternitatis centro velut axis circa quaz decurrit volubilis rota temporalitatis. aut sicut acus affecta per magnetem ad poluz se dirigit. Ceterum de incipientibus et proficientibus videtur experientia cum scripturarum auctoritate dotrix esse ꝙ plus eis prodest temp⁹ aduersitatis. siquidem ipa moderata sit et talis qui iudicium rationis integrũ custodiat et in qua dei munere patientia prouentum operet̃. Aduersitas quippe talis potentiori quadam manu monet eos eripere se ab hoc limo profundi vt a terra se subleuent. dum illic tribulationem et dolorem inueniunt. Agunt studiosius quod ꝓpheta subiunxit. Et nomen domini inuocaui. Sentiunt quippe qm̃ ꝓpe est domin⁹ his qui tribulato sũt corde. et quia adiutor est in oportunitatib⁹ in tribulatione. Illud insuper. Inuoca me in die tribulationis. eruam te ꝙ honorificabis me. Sic enim columba rationalis nõ habens vbi pes desideriꝫ quiescat. reuertitur ad arcaz contemplationis sic eadem arca crescentibus aquis tribulationum subleuatur amplius Sic ascendũt tribulati in superiora domus sue spiritualis vt Anna et petrus cum ceteris duz vel opprobriũ aliquod vel parentum mortez vel patrie afflictionẽ vel rerũ inopiã accipiunt Hoc est antipariſtalis q̃daz spũa/

lis que contrariū fortifitat. hec est cos ferrū exacuens. hec absinthiū pueros ablactans auellens q3 ab vberibus. hec malleus dilatans et extendens. In tribulatione inquit ps. dilatasti mihi. hec lima poliēs. mundans. eruginans. clarificans. hec fornax que aurū purgat abzutilet. hec virga que percussos eripit ab inferno vt dicat tribulat9 ex sententia. Dñe si sic viuitur et in talibus vita spūs mei. corripies me q viuificabis me. ecce in pace amaritudo mea amarissima. Et illud. Ingrediat putredo in ossibus meis et subter me scateat vt requiescā in die tribulationis et ascendā ad populum accinctuz nostz p otemplationem scz sūmoz ciuiū

Consideratio x. docet

de somni et cibi moderatione. variis vtens exemplis. precipue tamen transmittit ad beatū Hieroñ. quē lege. ad rusticū Paulinū Furia Eustochiū de seruanda virginitate ad athletam

Animaduertendū est hic in primis p intelligentia iam dictoz dicendoz q3 p alie sūt institutoz obseruationes in incipientib9 otemplationē. alie in p/ficientib9. alie in pfectis qui p consuetudinē iaz exercitatos habēt sensus qui cū apostolo sciūt abūdare sciunt penuriā pati. et in omni loco leuare puras manus. Secus apud incipientes quibus vt fragiliozib9 appodiacula querenda sunt donec solidioz strictura surrexēit. Pro talibus fuit sermo de locoz vel tempoz obseruatione sicut hic de moderatione cibi et somni. Et quidem attento q3 in hoc studio otemplationis inchoande vehemens et q̄si iugis labor animi requirit ac perinde vitales animales q3 spirit9 cō sumunt plurimi. repatione p cibuz et somnū vel saltē crebriozi vti necesse est. Sed grauat animū inq̄es Ligat et inuiscat abūdans refectio Nam gustata carne desipit spirit9. Abundantez dicis. nos loquimur temperatā. quāuis abūdans grauās q3 pro mozula sumptionis haberi posset tpata si ad otinuatōis tenozē inspexēis Fuerūt qui p gra otemplationis vel pphetie promerenda conati sunt imitari vel Helyam vel Johannē baptistam vel Danielem. vel aliquē de prib9 egypti in abstinētia et austeritate qui nō pphici sed fātastici facti Docuerūt suo exemplo q3 nō cuiuslibet ē volare cū pfectis. quib9 gre q̄dam pl9a posteris admirāde q3 assequē de oesse sūt Q& si ad debilitationē corpis p ieiunia et somnia crebriora gemitu latiua supaddat q3 labor animi. Spūs vt dixim9 vitales et aiales exhauriunt? Quid nisi dissolutio breuis aut grauis egritudo vel fantasie et cerebri oturbati lesio subsequat. Nutriat corpus ad auxiliū nō obruat vel crassitudine

vel macie. venter quoq; esuriens q̃ sepe comedens si hieronymo creditur preferẽ biduanis ieiunijs. Si quẽ ergo ꝓfessio regularis iã ligatũ tenet sub auctoritate preceptoris indiscreti qui nec somno nec cibo sinit indulgere Ille incipiẽs ꝑm meũ osiliũ tꝑabit a vehementi meditatione et otritione simul cum lachrimis ne pereat ꝑ insipiente vẽo factus insipiens. vtpote lesus in iudicio ratiõis. Tali satis fuerit si cõuentũ sequi possit si asinũ corporis quẽ tueri habet nõ penit⁹ attriuẽit Nec me latz. q̃ de somno et cibis illud vni paz est quod supabunderet in altero. Nequit idcirco doctrinalis traditio determinare quantitatẽ illã ꝫ experientia ꝓpria et longa vel discretio humilis credens sapiẽtiozũ osilio vel vnctio spũalis edocebit. Plus itaq; lederet vt dicunt medici et theologi indiscretũ ieiuniũ q̃z edulioũ intemperans. illud q̃dẽ sanabile. aliud sepe sine remedio quanq; natura paucis otenta est. nisi blandiat gula sibi. Accipe qõdam in plantis exemplũ similitudinis Sũt quas irrigatio q̃ frequẽs et multa iuuat Emarcescerẽt hinc alie. Sunt quibus ad augmẽtuz et fructũ ꝓdest plantari secus decursus aquaz aut etiã in limo profundi plaustri. petũt alie mõtes altos lapidosos q̃ aridos. vt perpetuus eis viroz decozi sit. Sunt quib⁹ ab initio plantationis tm̃modo ministranda est creberrima sed paulatina et tenuis irrigatio vt adolescãt quibus postmodum rara sufficiet. In alijs ꝑ omne tempus exigetur continua. Deniq; sicut virtus superioz plus habet virtuositatis ex natura sua vel ex assuefactione bona. vel ex altera fortificatõne desuperveniente. tanto potest ipa facilius regere vires inferiozes et instrumẽtales. licet renitantur quodam suo pondere vel corruptõne contraria Sicut hec est sapientis vox. Corpus quod corrumpitur aggrauat animã. Et magis si crapula. si ebrietas. si cure huius seculi coniũguntur. Quomodo fit vt spiritus hominis virtuosi qui fortitudinẽ contraxerit ex dei munere et longa exercitatione non ita distrahit si corpus ꝓpriũm fuerit aggrauatũ vel cibis vl̃ curis h⁹ seculi quẽadmodũ alterius spiritus minus exercitat⁹ cuius omnis ratio funditus euerteretur. aut nimium turbaret. Sicut imperitus nauta se confundit si fluctuãtibus procellis senserit nauim nunc ad celum ascendere nunc descẽdere ad abyssos vbi peritus exercitatus rector maneret intrepid⁹ animoq; constanti artem nauigationis exerceret. Propterea bene iubet apostolus. Qui non manducat/manducantem non spernat Et ita de reliquis que sicut male ita et bene ꝓ varietate circũstantiarum fieri contingit intelligere

Consideratio xl. docet

pijs meditationibus affectuū generatiuis silenter insistere. Hec qz oñdit ꝓbabili ratione plus valere qz instantiā lectionis vel colloquij: Insup dat modū meditandi cōparatiuū precipue ex perturbatōnib⁹ surgentē et plura alia bona ad hoc opus necessaria manifestat sua industria.

Alluntur qui volūt semper vel legere vel orare vocaliter vel deuotiōis verba a loquentib⁹ accipere si putant exinde otemplationis gratiā familiarē sibi omittere. Accessuro ꝓsunt hec sed non sufficiunt Esto nanqz compungantur interim tales ad lectionem vel sermonem. abstuleris libz aut verbum. abibit ilico comes cōpunctio. non aliter qz cuz libro aut verbo reuersura. Quāobrem oportet cum silentio prestolari salutare dei vt consuescat homo orare spū. orare et mente dum etiā vocis strepit⁹ aut libri deerit intuitus. sit ipa meditatio silens liber tuus. sit predicatio. alioqn vidcat/ ne semp discens nunqz ad sapientiā pueniat. Opponent scio nōnulli querulātes se nec scire nec posse spiritū suū ad se colligere cum silentio et meditatione Euolat inqūt otinuo nūc huc nunc illuc se diuidens. Effluit velociter nisi infra limites lectionis aut sermocinationis artatus teneatur Hoc plane est qđ dicim⁹ ꝓterea

secum esse secū cū silentio otinē spiritū. hoc opus hic labor ē. ad hoc eniti totis affectuū neruis suadem⁹ Sede solitarius leuans te si potes sup te. qđ si diu multum qz conat⁹ hec facē neqer]. noli ꝓtēa cito vl ad lectionis vel ad collocutionis solatiū effugere illo dūtaxat recto. Atuero tedet te silentij q factus es tibi grauis. et ꝓter hoc inutiliter quiescere te iudicas. ꝯ expecta. vincat hoc tediū mora ꝓtinax ne osuetudo ꝓtin⁹ obrumpendi silentium pabulum det fastidio nō leuamen. Cessabit forsan ad tpus ꝯ redibit acrius crede mihi tanqz canis osse pingui fortas pulsus. Et vñ prochdolor tanta raritas otemplantiuz etiā apud frātos ecclesiasticos ac religiosos imo theologicos nisi qz vix sustinet aliqs secū solus esse secū diu meditari. Itaqz ꝑus qz vix incepit anim⁹ in meditatōe sua. repetit aut lectio vel colloquiū a/ aliqđ hmōi exercitiū quod sufficit ad nō peccādū vt qđāmō lassitudinē fficiat ne anim⁹ fatiget frustra. nequaqz vt putas fatigatur animus quia tandem deus tui miserebitur si perseueraueris. si oraueris: si queris et pulsas vt dictum est silentio Trāseam⁹ nūc ad meditatiōes pias videam⁹ quales sint ad effect⁹ gignēdos efficatiores Et hoc qui dē posse me vniuersalit diffinire ꝓsus nego. Naz quot capita tot sentētie dic comic⁹ non minus tot meditationes nec voto viuitur vno.

Nihilomin⁹ ex tanto aceruo colli/
gamus aliquas que ad effectuz ti
moris parturiẽdi iuuãt. Itaqz vẽ
diuineqz dictũ est Initiũ sapie hoc
est sapide scie timor dñi Et quia ti
mor statiz in desperationẽ rueret vt
spem sociemus nãe est Sic Berñ.
sup cãtica Sic Richarduz de. xij.
priarchis Sic Hugonẽ de vtute
orandi sic ceteros pene omnes vi
dem⁹ inchoasse. Nimirũ bñplaci/
tũ est deo sup timẽtes eũ et in eos
qui sperãt sup mia eius cantãtes
ei miaz et iudiciũ Obñciet ãt mor
aliqs dictũ esse supius qp amor ẽ
initiũ radix qz affectiõis cuiuslibz
alteri⁹. si nõ pcesserit igiẽ amor ti/
mor et spes quõ subintrabũt? Sz
alius est amor inhiãs impfectus
qz de deo qualem sufficit fides de
exñtia dei gignere Et hic añcedit
ceteros affect⁹ imo fidẽ quã ptẽa
in certudine sua figit de quo ãore
disputauerũt aliqui qp sine pcedẽ/
ti vel ocomitante cognitione ferri
põt in bonũ tanqz in obiectuz pri
mariũ obñciẽs se aie. sicut in ordi/
ne hierarchico prior est seraphin
qz cherubin. hoc in libro illius ini
tiũ est vie syon lugent otinet. Ali⁹
inueniẽ amor feruẽs extaticus ac
pfectus qui põt diũgere amantẽ
cũ amato Cui⁹ adeptio nõ nisi p
cedentibus multis affectionibus
alñs venit dum ꝑus aia purifica/
tos et sanos habet intimos sens⁹
suos. Hãc purificationẽ a febrili
languore pcci inficiẽtis q̃d magi.
opatur qz ipe timor dñi qui expel
lit pccm qui cõfigit carnales affe
ctiones qui nihil negligit qui bea
tos lugẽtes dsolatos reddit. a q̃
cõcipiẽ spũs salutis quasq; alias
efficacias scriptura sibi tradit Et
hic solz timor mgr̃aliter diuidi in
timorẽ initialẽ mercenariũ et filia/
lem. inicialis penã babz incurrere
Mercenarius ꝓdere ꝑmiũ. filialis
sepationẽ tm̃ a dilẽo refugit. vis
audire meditationẽ in timore Me/
ditabor inquit ille rex vt colũba
Meditationẽ colũbe q̃lez estimas
nisi planctũ vel gemitũ quem ipse
timor inducit? hinc forte rex alius
quis dabit mihi inq̃t pẽnas sicut
colũbe et volabo et requiescã. pe/
dibus timor addit alas. inq̃t ali⁹
fabricem⁹ igiẽ sub typo columbe
meditatiões ad timorẽ q; spem co
mites idoneas. et dicam⁹ colũbã
hanc mysticã alam esse Ita enim
ipam noiare dignaẽ deus in cãti/
cis. hec binis alis dextra spei et si/
nistra timoris volat sursuz. et cau
da discretiõis dirigiẽ. pennas de/
argẽtatas argento sacri eloquij
fert ala q̃libz ad sui dstitutionem
numero decem vt possit meditari
has ad timorẽ. illas ad spem ha/
bilitãs Integraẽ penna quelibet
ex tot pẽnulis circũpositis q̃t sub
vnaquaqz sumi pñt pticulaẽs me/
ditationes Itaqz demũ ala ve/
lut equo libramine sustentat hanc
columbã. vt nec ala timor̃. nimis
depmat per despationez. nec ala

spei sursum se plus attollat per p/
sumptionē. Ponant hic ergo mō
penne pro ala sinistra timoris cuz
pēnulis aliqb⁹ ꝑm oēm positiōis
dram Prima penna ē diuina seue
ritas.huius tot pēnule quot dine
seueritatis exempla vt casus āge
lorū Ade et hominū in diluuio in/
teritus zodomoz ⁊ gomorreorū
calamitas.deinde crux christi Ju
diciū seculi vbi pauci electi ¶ Se/
cūda damnatiōis ꝑpetuitas.pen
nule tot quot spēs varie tormen/
torū Ignis scilicz inextinguibilis
vermes fetores horrores clamo/
res vlulatus et fletus.dentiū stri/
dores et frigora.tortoz multitu/
do.pessima societas oīa incomp̄
hensibilia et indefessa. Sup oīa
timenda ablatio omnis spei et ca
rentia diuine visionis penalissima
¶ Tertia pcōz enormitas.pēnu
le tot quot pcā cōmissa cū circū/
stantijs aggrauātib⁹ ea ¶ Quar
ta ꝑpria fragilitas.pennule tot q̄t
pericula sunt casuū futurorū vsqz
ad mortē ¶ Quinta seducēs ꝓspe
ritas.pennule tot quot occasiōes
pcōz in ꝓsperis per supbiā atqz
luxuriā ¶ Sexta frangēs aduersi
tas.pennule tot quot occasiones
impatiētie turbationis et vindicte
¶ Septima familiaris hostilitas
pennule tot quot ex carne surgūt
illecebrosa tentamenta ¶ Octaua
demonis puersitas pēnule tot q̄t
demoniorū fraudes et laquei
Nona ad viuos iniquitas pēnule
tot quot ingratitudines et scāda
la cōtra ꝑimos et marie dome/
sticos et benefactoēs et subditos.
oriuntur ¶ Decima ad mortuos
crudelitas.pēnule tot quot ꝑ ne/
gligentiā suffragioz manēt in tor
mentis vel a gloria retardant
Subditur ala spei dextra ꝑportō
nabiliter ad timoris pennas ⁊ pē
nulas ¶ Prima pēna diuina mia
tot pēnule q̄t dine mie monimēta
vt gloria angelorū saluatio ade
noe loth dauid petri pauli latro/
nis magdalene chanance filij ꝓdi
gi.adultere Saluās xp̄us electoz
insup custodia.per angelos scōs.
¶ Secda incōprehensibilis gloria
tot pennule.quot dotes anime et
corpis ¶ Tertia penitētie gratia
tot pēnule quot pñie actus proce
dētes pro pcīs ¶ Quarta susten
tatio dei cōtinua.tot pennule q̄t
auxilia dei per virtutes dona per
beatitudies per eucharistie sacra/
mentū ad hoc efficacissimuz ꝑ pe
nitentiā et similia ¶ Quinta ꝺfor
tans letitia tot pēnule quot ex ꝓ
speritate humiliter suscepta sumū
tur occasiones benefaciēdi ¶ Se/
xta crudiens tristitia.tot pennule
quot beneficia prestat aduersitas
fortiter tollerata ¶ Septima vo/
luntas libera tot pēnule q̄t mōis
pōt ipa volūtas carnem subīcere
¶ Octaua angelorū sanctorūqz be
niuolentia.tot pēnule quot mōis
iuuāt nos sancti sancte qz omnes
¶ Nona viuorū auxilia tot pennu

le quot modis iuuamus viuos et iuuamur ab eis. ¶ Decima mortuorū suffragia tot pennule. quot mōis iuuamus mortuos et iuuamur ab eis. Exēplar hoc insecuti studiosi potuerūt abūdanter exerceri quotidie in meditationib⁹ p̄m deductionē plixiorē habitaz sparsim per totuz scp̄ture sancte corp⁹ Potuerūt insup ꝓportionabiles alas fabricare. pro alijs affectib⁹ vt pro charitate dei et ꝓximi ponendo meditationes ad hoc ipm inducētes. pro odio pcci numerādo causas per respectū ad deuz z ꝓximū cur odio debeamus habē pccm super quibus oīibus abundat summa illa de virtutibus z vicijs que est vtiliter ꝓsus opposita Et sane meditationes pro timore satis inducūt ad odiuz peccati. sic alie ad dei ꝓximi qz iuuant charitatē. ¶ Assume tibi pēnas istas diluculo hoc est vigilanter mox vt senseris amorē diuine illustratōis velut in aurora radiare super terraz anime tue. habita tūc in extremis maris tanqz in litore q̄dam stabili fluctuantiū cogitationū et estuantiū desideriorū. etenim illuc deducet te mirabilit nō industria tua sed manus dñi q tenebit te dextera sua Et dices forsitā tenebre cōculcabunt me quo ad caligino/sam aliquā inferioruz oīm ob'tui/onē z nox ista in infimis illumiatō mea in delicijs intelligētie superuenientis Caueto ꝓinde ne pēnas istas vel infidelitas euellat vel desperatio frangat vel inertia conglutinet: vel auaricia circūliget vl vrat luxuria vel gula ꝓgrauet.

Cōsideratio. xy. docet

sp̄m auertere a fātasmatibus q̄ō varijs modis posse fieri ostendit methaphice. insup remittit ad maiores quos exēpli gratia introducit in littera.

Oportet nos hic eorū meminisse q̄ de quiditate mystice theologie tractauimus Posuim⁹ itaqz mysticā theologiā esse amorē extaticū qui ose/quitur ad intelligentiā purā ipsi⁹ sps que intelligētia caret vtiqz nubibus fātasmatū. ꝓterea necesse est euz qui vult mystice theologie se tradere conari ad hāc intelligētiam purā Alioq̄n amorē inde sequentē qua rōne oparet Rursus si apō exercitatos methaphicos hūdus hic p̄mo esset ꝓficēt meditari quo mō tot⁹ iste mūdus sensibilis ad aiam rōnalē p sēsus corporis ingredit et circulo quodaz intelligibili ac pulcerrimo ipe mūdus deriuat⁹ a deo reducat in eū Jñ res ab ipo egrediētes q̄nto impfectiores distātiores qz ꝓfluunt tāto āpli⁹ materiales et q̄dam crassitudine corpulētiores inueniuntur. pspicuū est in elemētis z mixtis Idem⁹ etiā in lumie solari q̄ cōtinue pl⁹ grossefit vt sic loq̄mur dū densiori medio sese miscet. dū/qz coloriб⁹ q̄dāmō semet incorporat Fit aūt in recursu ad deū con/

De mystica

uersa cõditio abeũt quippe magl. ac magis q̃q̃ in spũalitatẽ.exẽ/pli gr̃a.lumẽ cũ colozũ spẽb⁹ fert ad oculos.illic spẽs ipe aggregãtur ꝛ deferũtur ad sensũ cõem.ille q̃ eas dĳudicãs purius ac spũa/lius.easoẽ ad vtutẽ imaginatiuã deducit Ceterũ cũ ratõ negociaꝫ circa fãtasmata elicit spẽs intelli/gibiles quib⁹ iã cõcipit rem sine il lo qđ p̃ſ nit fantasmate.postremo potentiã intellectiua supioz.quaz sp̃m vel mentẽ noiamus post cog nitionẽ rõnis deducit rem eandẽ ad lumen pure simplicis q̃ intelli gentie p̃m quod ozdinẽ habet im mediatũ ad angelicã cognitionẽ Amplius vero si diuinũ dionysiũ edoctum a conscio secretoruz cele stiũ paulo placet inspicere vbi de mystica theologia disseruit cũ ex/positoribus suis inueniemus eum tradere modũ auerteudi se a fan tasmatibus corporeis et abnega tis omĩbus que vel sentiri vel ima ginari vl̃ intelligi possunt ferat se spiritus per amorẽ in diuinã cali/ginem vbi ineffabiliter ac supmen taliter cognoscitur deus.dat exẽ/plum de statuifico sculptore qui ex ligno vel lapide partes abra/dens formaꝫ agalma pulcerrimũ hoc est simulacrũ et hoc quidem per ablationẽ solam conformiter species remouens omnia per ab/negationẽ qualia potest hic cog noscere que vtiq̃ suaz gerũt secũ imperfectionẽ vel potẽtialitatis vel dependẽtie vel p̃uationis vel mutabilitatis Inuenit tãdez his omĩbus ablatis agalma dei hoc est notitiam tanq̃ rei actualissime sine potẽtialitate.sup̃me sine depẽdentia.pure sine p̃uatiõe.nc̃arie sine mutabilitate. Attuero si noti/tia illa sit solũ exp̃imẽtalis in affe ctu supzemo vnito deo per amorẽ vel si possit dici intellectualis non q̃dez intuitiua sed abstractiua seu vespztina cognitione nec solum cõ notatiua cognitione sed absoluta dignissimũ esset dsideratione ꝛ in quisitione.nã habet pars quelibz suos defẽsozes eleuatissimos Sũt nẽpe qui exponentes dionysiũ p̃i mũ tenẽt Sũt alĳ dicẽtes haberi posse vltra p̃dictam exp̃imentalẽ vel exp̃imentatiuã notitiã intelle/ctiuũ oceptũ p̃priũ et absolutum q̃uis nõ intuitiuũ diuini esse Si abesse remoueaꝫ ꝛ abstrahaꝫ ois impfectio Idẽ de vita idẽ de bonitate idez de sapia idẽ de potentia ꝛ dsimilibus pfectionalibus p̃dicatis vñ sicut facta abstractõne a oceptu vago huius homis visi de situ motu et figura et ceteris accñtaliũ oditioñũ inuolucris re/sultat agalma id est hois imago p̃m grecũ hoc est oceptus specifi/cus et absolutus hois Sic de eẽ iudicãt dũ fit abstractio hui⁹ qđ est esse a potẽtialitate p̃uatiõe de pendẽtia et alia q̃uis impfectiõe resultat tũc oceptus dei p̃priusꝫ absolutus Addũt argumẽtũ q̃a de⁹ hoc esse sibi nomẽ p̃priũ rñdit moysi dicẽs.dices inq̃t qui est mi/

sit me ad vos. Affirmãt isti sile de ceptu bonitatis sicut in lege no/ ua rñdit xpũs. solus deus bonus est. flecti videnť in hãc sñiaz. augl. pluries noiatim in suo octauo de trinitate vbi in bonũ absolutũ do cet ferri. et sequar eiº bonauẽtura in suo itinerario sexto Sz ecce ne/ scio quo pacto duz practicã dare ꝓfessus sũ mysticã theologiã. re/ laboz rursus ad speculatiuã. ꝫ nõ supuacue Est quippe tibi nẽarium o aia que in deũ ferre q̃ris te per anagogicos excessus vt auertere discas te. ꝑ innatã vim abstracti/ ua a fãtasmatibº sicut abstractiua ꝟus inferioz in bzutis ex spẽbus sensatis elicit insensatas Sciuẽis q̃z impfectiones secernẽ a ꝓfectõ nibus vt tandẽ pure aliq̃d ꝓfectũ tibi resplendeat in essentia q̃ boni/ tate. loq̃mur tñ pzo minº eruditis in methaphĩca seu theologia q̃ di camus si possumº quo pacto quo ve obseruatõnis studio poterit se spũs a fantasmatibº auertere dũ anagogicos aut supmẽtales q̃rit excessus Et fortassis hoc poterit fieri si in oñi cognitione q̃ medita tõne sua de deo nequaq̃ fistat hõ in cognitione sed aspiret per vim affectiuã quasi cozdis oze inhiãte in suã potentiã et in suã sapiam in suã bonitatẽ sapozandã q̃ gustan dam tanq̃ eiº qui totus est ẽribi/ lis inosilijs sup filios hoim ꝑ ma iestatẽ potentie dñatiue iudicãtis q̃q̃ totus magnº et mirabilis in sapiẽtia cuius nõ est numerº. totº deniq̃ suauis. totus desiderabilis totus amabilis valde in bonitate et torrente voluptatis sue. occur/ ret tibi sic nitenti sic intento plima turba fantasmatũ. credo equidez irruent importune fantasmata et irrumpẽt. in vtroq̃ oculos tuos interiores. Tu vẽo fortiter abĩce seorsum ea q̃ntũ poterit manu de/ uotiõis q̃ velut excusso capite spũ liber euadere labora. Ac tu quasi dissimlatis eis spretis ve perge q̃ pergis et per mediũ agmen illud improbum alacer erumpe. sitis te spiritualis extimulet vt quẽadmo duz desiderat ceruus Undiq̃ ca num morsibus patens et superca lescens ad gelidos tutos q̃ fon/ tes aquarũ. sic tu labora contra impediẽtia fantasmata vt possis et tu dicere roze sancti spiritus ca lefactus desiderat anima mea ad te deus Sitiuit anima mea ad de um fontez viuũ quãdo veniam q̃ apparebo ante faciẽ dei Scito ãt q̃ nisi te prius expurgauerit timo ris lima per integerrimã et non fi ctaz penitentiã. nisi mens insuper elimata peccati scoria clara q̃ re/ fulserit se per reformationẽ in no uitate spiritus ꝑm duos actº hie/ rarchicos primos qui sũt purga/ re illuminare. vanum prorsus erit tibi ante lucem surgere. ad hoc. ꝑ fectionis culmen Surgite ꝑinde postq̃ sederitis qui manducatis panem doloris in timore scz sine

quo iustificari nemo pōt ante deū improbe audes irrūpere in oscu/
luz oris si nec pedibus cū lachry
mis nec manibus cum gratiarum
actione prius illud osculari cura/
ueris Attuero duz eouscz peruene
rit bene cōscia mens. et mūda nec
gaudia neqz aliud omnino vel ser
uile vel mercenariū anxia recogi/
tet Neqz preterea de deo quicquā
negocioſum duruz asperū vel tur
bulentū penset sicut de iudice rec/
butore vel inflictore vindicte. Sz
hoc vnicū venerit in mentez quia
totus deliderabilis ē suauis q mi/
tis totus amari etiamsi occiderit
dignissimus. dū solum ista placuit
amoris negocium inuola tunc ad
amplexus sponsi. stringe pectus il
lud diuinum amicicie purissimis
brachijs. fige oscula castissima pa
cis exuperantis omnē sensum. vt
et dicere subinde possis. dic o ani
ma gratulabunda et amorosa de
uotiōe: dilectus meus mihi q ego
illi ꝛc.

Explicit Tractatus eximij doctoris Magri Johis Gerson de mystica theologia practice cōscripta Anno. M. cccclxxxiij. In Vigilia Pentecostes.

Tractat⁹ venerabilis Magr̃i Joh̃. Gerſon de elucidatione myſtice theologie ſub duodecim conſiderationibus traditus

Quibus datū eſt noſſe myſteriū regni celorū. dicebat ihūs diſcipul̃ ſuis Propter qđ et alio in loco exultauit in ſpiritu dicēs Cōfiteor tibi pater rex celi et terre qa abſcōdiſti hec a ſapientibus. et reuelaſti ea puulis. ihec myſteria ſūt que loq̃bat apl̃s pfectis et in q̃b⁹ excedebat deo. q̃lia tradidit ex reuelatōne ſua d̃inus dionyſi⁹ in de myſtica theologia et de diuinis noibus. p̃ſertim ca. vij. vocās hāc ſapiam irrōnalem ſtultaz et amentē. Qua ſup ſapia duoꝝ opuſcula duo ſcp̃ſim⁹ Scripſerūt et alij nomiatim hugo de Baluia in tractatu de triplici via in deū Vbi determinat finaliter et ex intētione q̃ aper mentis fertur in deū per amorē extaticū abſq̃ p̃uia vel ꝯcomitāte cognitōne Et hoc eſt myſticū et abſconditū. qđ nemo ſapientū ſeculi capit Cōſentire videt dn̄s Bonauētura in itinerario ca. vij. q vlt. Alioq̃n p̃tēa nō videtur poſſibilis vltima induſtria quā notauimus ibidē Sp̃m a fātaſmatib⁹ auertē Quia cū nēceſit p̃m pb̃m oēm intelligentem ſeu intellectuali operatione vtentē fantaſmata ſpeculari. oportet ſi non ſpeculent̃ q̃ aia alr̃ ferat̃ in deum q̃z per intelligentiam vt videtur Preſupponeñ igit̃ oia q̃ d̃inus dionyſi⁹ cū ſuis expoſitorib⁹ ſup hac theologia tradiderūtq; expti ſūt poſſum⁹ ad intelligentiā dicti hui⁹ hugonis de baluia conſideare tres modos q̃bus videt̃ poſſe fieri q̃ amor ſit abſque cognitione. Vn⁹ eſt de amore pure naturali. Secūs de amoē pure ſupnaturali tertī⁹ eſt de amore habituali vel potius ex habitib⁹ elicito. libēoq; actuali Eſt inſup triplex actualis cognitio q̃ntū ſufficit ad p̃ns. q̃daz rēa quevā reflexa. et vtraq; p̃t eē vel ſimplex vel oplexa ſpēalis vel cōfuſa Quo circa noteꝝ ad elucidationē p̃miſſoꝝ numerus duodenarius conſiderationū

Cōſideratio prima

Tat amorē naturalē cauſari ſine p̃uia cognitiōe in re que diligit amat vl̃ appetit Patz in hoc q̃ in oñi re p̃m dyoniſiū inuenit̃ amor naturalis Vñ Boeti⁹ O felix hoim genus. Si vros aios amor quo celuz regitur regat Nō eſt aūt in celo materiali ſic̃ nec in rebus alij̃s aia carentibus cognitio. q̃uis ponderi ſui amoris impſſo ab intelligētia p̃uia nō errante ferunt̃ quo ferūt̃ multo veri⁹ et certius q̃z ſagitta moueat̃ ad ſignum ex impetu per iacentē impreſſo.

De elucidatione

Cõsideratio secũda

STat hominẽ per amorem naturalẽ nõ liberũ ferri in deũ non ex actuali cognitione que talez in ipo cauſet amorem Sequit ex pñti. Nõ eni minꝰ eſt amor naturalis in aia rõnali qz in rebus ceteris aia carẽtibus imo nõ ſtat hominẽ eſſe ſine põdere naturalis huiꝰ amoris quo fertur in deũ etiamſi damnet in infernO. Conſurgit exinde vermis ille ſeuiſſimus quẽ conſciẽtie remorſũ appellamus Unde verificatur de ꝓpheta Non eſt pax impiis dicit dominus Et illud de damnatis. Uermis eoꝝ non morit ꝰ Deniqz cum peccato nequit ꝓpter hoc eſſe ſalus perfecta vel eterna Hic amor eſt aduerſarius noſter ꝑz legem carnis corrupte. cui per dilectionẽ liberã ꝺſentire nos ꝺuenit dũ ſumus in via ſi nolumus tradi tortoribus in gehenna.

Tertia cõſideratio

STare nõ põt ꝙ amor etiã naturalis fiat aut mãeat abſqz omni cognitiõe cõiuncta vel ſeparata De ſeparata qdẽ hoc certũ eſt ꝙ concurrit ad quẽlibet amorẽ dũ ꝓducit et ſeruatur ꝓmũ cognoſcens quod eſt deus Ceterũ potẽtia qlibz ꝺgnoſcitiua rationalis nõ minꝰ poteſt exui a ſua cognitiõe naturali qz a ſuo amore Proptẽa manẽt ſemꝑ

tiyſtice

et iungunt in eadẽ natura cognoſcente amor et cognitio naturalis Ut aũt poſſz eſſe potẽtia ꝺgnoſcitiua que nõ eſſet quõlibet appetitiua. puta ꝙ nõ. qa nulla res ꝑt eſſe que nõ appetat bonũ. eſt enim bonũ quod oia appetũt Uellẽt aliqui fortaſſis ecõuerſo ſimiliter dicere ꝙ non eſt appetitus ſine cognitione qualicũqz licet imꝑfecta valde. que eſt tanqz aliqua naturalis impreſſio ꝺſequẽs ad ꝓmaz cauſã efficientẽ exemplantẽ ꝛ finientẽ Sed iſte modus nõ recipitur cõiter ſicut nec ponit in rebus nõ cognitiuis delectatio. de qua magis videret qzqz ab aliqbus philoſophantiũ vtrũqz poſitũ videatur. ꝺformiter ad vſum cõem quo dicimꝰ pratum ridere vel gaudẽ dũ floret ꝛ floreſcit ꝛ vernat Beatus eſt qui libeꝝ amorẽ ſuũ ꝺformat iſti naturali. quia ſi duo ꝺſentiũt fiet ipis a patre quicqd petierint Quippe non petent niſi deum vel cõformẽ deo ſimul et nature ꝓmitus inſtitute

Quarta cõſideratio

STat hominẽ ferri in deuz per amorez liberũ ſupnaturaliter infuſum vel conſeruatũ. nulla in ipo cognitione libera cõcomitãte vel preuia reſpectu illius amoris Conſtat enim ꝙ amorẽ libere elicitum ab homine poſſet deus conſeruare deſtructo oĩs cognitiõis actu. quo poſito

diligeret homo deū tūc intellēua/liter non cognitū saltē cognitōne que sit actus scōus elicitus quod dicit ꝑ imediate nōta de cognitione pure naturali que est ꝑmus actus essētialis aie imo nō est nisi aia ꝓpter qđ ab ipa separari non potest ipa stante ac perinde noia/tur endelechia. Similit diceretur si deus per se immediate causaret actū amoris liberum in volūtate nō concurrēte intellectu vt intelle/ctus est.iuxta positionē quorūdā dicentiū ꝙ actus.btificos in pria ꝓducit solus deus

Quīta cōsideratio

Stat vitas eoꝝ q̄ tradit de theologia mystica ꝙ osistat in amore solo.7 ꝙ amor ille supnaturalit inspiretur illi qui ocupiscūt sapiam Spectat hec ad potentiā dei ꝓut ex p̄cedēti ostat Spectat 7 ad ipius sapiētiam atqz bonitatē vt apientibus os mētis inspiret sp̄m āoris.neqz neget mūdis corde osculū postulatū ꝛ ꝓueniat etiā in bñdictiōib⁹ dulcedis desideriū paupm qui cū daniele sūt viri desideroꝝ Satiet insup puulos suos ecna sapia ab vberib⁹ osolationis sue tanqz pia mr̄.cui⁹ vbera nō sugit qui nō veraciter absqz fictione se ostituerit vt puulū sub ea iux sniam xp̄i qui simꝫ est spōsus et sponsa.pr̄ et mr̄ amic⁹ et amica.qm̄ amor spūalis sexum nescit Pōt denicz tota fere

scptura deduci ad hūc sēsū Attēo nihil ad pbantes.sup ꝟ assiduo ꝙ deuotis miraculo Proptēa dr hec sapientia mystica appropriate xp̄ianoꝝ esse tam a dionysio qz a ceteris Et ita cōtrouersia vel dubietas oīs cessat in hac pte qm̄ stat apicez mētis in deū ferri sine cognitione actuali p̄uia vel cōcomitante.sic accipiendo ꝙ ognitō nō causat amorē illū supinfusum nec oportz vt comitet ipm distinguendo cognitionē apprehensiuā vel declaratiuā ab exp̄imētatiua affectuali

Sexta cōsideratio

Stat vt amorē supinfusuz comitet actualis ognitio qua p̄cipit intelligibiliter amor ille.hoc est qua iudicat aia se amare et in deo delectari imoꝝ ignote ignotis per amorez iungi Pro cuius intelligentia memoret illud de canticis. Auerte oculos tuos a me q̄a ipi me auolare fecerūt Ibi colligit ꝙ duo sūt oculi aie rōnalis.vnus spectās ad cognitiuā potentiā alter ad affectiuā Ille scōus proprie dicitur oculus amoris vel oculus spōse.De quo et in eisdē cāticis Vulnerasti cor meū in vno ocloꝝ tuoꝝ Cōtingit aūt ꝙ dū anima fert in dilectuz p oculū amoris si temptet intelligē q̄d sit illud qđ diligit euolat dilectio.ac pinde dicit euolare dilcus

De Elucidatione mystice

Nihilomin⁹ est aliter possibile q⁹ dilectio maneat et cognitio simul talis dilectiõis ad tp̃s persistat Aliĕ eni nõ potuisset tradi vel scribi q̃liscunq; notitia de theologia mystica vt quod illa est diunctio amorosa dilecti cũ dilecta. q⁹ exuperat oẽm seusũ. q⁹ vulnerat q⁹ cõiũgit ignotis ignote tanq; in diuina caligine cũ similibus multis

Septima cõsideratio

Stat q⁹ amor hmõi supinfusus maneat absq; charitate sicut p̃bia. sĭc fides et spes et alia carismata Propterea talis amor nõ est signũ infallibile gr̃e gratũ facientis Cõsonat his cõis schola doctorũ q⁹ nemo scit se charitatẽ hr̃e iux̃ illud Nẽo scit an amore an odio dignus sit q̃uis istud intelligi videat de ão/re p̃destinationis et odio reꝓbationis. Valet hec ꝺsideratio pro laude charitatis. et vt qui gloriat̃ per mysteriorꝫ cognitionẽ in dño glorietur. Si nouero inq̃t apls mysteria oĩa. inter que ẽ plane mystica theologia. nihil sũ Veritas est q⁹ sicut de donis et beatitudinibus sic de sapiẽtia mystica loquũtur aliq̃ doctores notatiꝫ hugo de Baluia. put includit charitatẽ Propterea dicit q⁹ hec sapientia excellẽtius donũ est q̃ sola gr̃a gratum reddens Nimirum q̃a et gr̃a est gratificans et sapiẽtia sopori/fera et delectans.

mystice

Octana cõsideratio

Stat dilectionẽ liberam et elicitã naturaliter poni in apice mentis que dicit̃ ab aliquibus synderesis absq; hoc q⁹ mens se actualiter iudicet aliq̃ diligere q̃uis ista dilectio cognitõez imitatur et sequit̃ Cõcederẽt istã p̃bi naturales ac pinde multa salua rẽt absq; miraculo sup̃ his que de mystica theologia tradũtur a catholicis Studuimus in duob⁹ opusculis de mystica theologia p̃dem cõpositis per multas considerationes et industrias ista determinare velut ad cõez intelligẽtiã et p̃biam deducẽtes hanc sapientiam. nõ q⁹ secludere vellem⁹ diuinos et supnaturales influx⁹. absit hec pelagiana temeritas. sed ꝺsone loqui voluimus p̃bis q scholasticis theologis. talia que nõ abhorrerent a suis traditionibus et scholis. etsi effectũ est q̃licunq; ex parte iudiciũ sit legentiũ et gloria deo. si vẽo neq̃q; ignosce tu deus et tui Deniq; tota ratio cõsiderationis p̃tis consistit in hoc q⁹ dicit p̃bus de vehemẽter habituatis q⁹ in suis actionibus nõ deliberant. aut saltem ita se habent q⁹ se deliberare nõ iudicant. Agit enim ars pfecta nõ nature sicut oĩdũt oĩes artifices etiã mechanici circa exteriora laborantes. textores cytharistę scriptores ẽ. Quanto ãplius hoc agere potest in actõi/

bus immanentibus vel intrinsecis Nam et sepe multa cogitamus multa diligimus sub oñi facilitate que nec cogitare nec diligere iudicamus. Precedit nihilominus q comitatur naturaliter in oñi dilectione presertim elicita q meritoria cognitõ dilectionem. etsi nõ cognitio reflexa. tamẽ recta ſhec est traditio omniũ tam philosophorũ qz theologorũ et moraliũ cum experientia dicentiũ per vocem augustini Inuisa diligere possumus incognita nequaq̃.

Nona cõsideratio

Dat simplices ideotas per fidẽ spem et charitatem citius et sublimi⁹ peruenire ad theologiaz mysticam. qz eruditos in theologia scholastica et discursiua Sunt ad hoc multe rationes quaruz aliquas notat sãctus thomas inquirens cur simplices sũt aliquãdo deuotiores qz litterati. Itaqz fides taliuz minus est inquieta per fantasias cõtrariũ opinionũ quas nec audiũt nec cogitant Sunt insuper humiliores quãtalibet gratiã dat de⁹ qui cum simplicibus graditur. omniũ vero superboꝝ et sublimium colla propria virtute cal cauit Preterea simplices habẽt aliquando curam de salute sua maiorem in timore et tremore. Qualiter autem sit istis simplicibus imo et pueris ãbulandũ pro mystica sapientia tetigim⁹ in opusculo quodam de simplificatiõe cordis via secũda Dicebat vnus Ego per q̃draginta annos et amplius versaui q reuersaui multa studendo legẽdo orando meditando in ocio temporis mulo. tnihil inueni cõpendiosius efficacius ve ad cõsecutionẽ theologie mystice. qz vt fiat spirit⁹ et anima sub deo tanquã parulus q paruula iuxta metaphoraz antedictaz vbi mendicitas spiritualis locũ habet precipuũ. cum fide simplici qꝫ deus puer natus est nobis q paruulus datus est nobis.

ꝓm cui⁹ clamor triplex repit vox absqz raucedinis simulato litici vbi rhetoricã vigẽ docui⁹ ꝓprios qb⁹ docemur. eruditur gica poꝛ. aliẽ i moralib⁹ atz populas in loquẽdo. modos insup Poꝛa deq̃tiorei intellẽe ad intelermocinal a q̃bus dã nõiaẽ reg speculatis sciẽtiis ad qs ꝺ̃fuit ãt vtraq; logica hmõi suasdũ' nis. aliter iudicãdũ ẽ et req̃rẽ intellectũ practicũ spectã sermo cui⁹ ꝑm vim vocis aut ꝓpriet/ciẽtiis moralib⁹ politicis etalidum q̃riẽ de veritate ꝓpõnis ancillaẽ seruit q ãminiculumm⁹ affm seu ꝑticũ intellm. Dica

De Elucidatione Decima cõsideratio

Stat concordia theologozũ de theologia mystica loquentiũ. premissꝫ considerationibus sicut arbitramur attentis Cuz philosophis autem fide carentibus nequit esse conuentio in hac parte Ratio quia nolũt credere vt intelligant. incedentes crassa cerui ce et erecto collo nolentes captiuare omnẽ intellectum neque voluntatem in obsequiũ christi Quãobrem verissime enũciatũ est. ꝙ hec est ꝑprie propria sapientia christianozũ. tanquam fons signatus. cui non cõmuni cat alienus. quoniam carnalis homo non percipit ea que dei sunt Stultitia est enim illi. dum fit ei christus petra scandali ꝛ signum cui contradicitur. dum nõ intrat per hostia vt pascua inueniat. maxime quia nõ vult mãducare panez de celo verũ. nec bibere vinum germinans virgines Per citus tamẽ sacre cõmunionis frequentationẽ super omnia fit homo deuotus ꝛ habilis ad theologiã mysticã. si vitam et mozes huic salutifero sacramento conformare nõ omittat prout alibi sub cõsideratione multiplici notatũ est

mystice theologie.

Undecima cõsideratio

Stare nequit vt theologia mystica sit in hominis mente sine qua icunqꝫ dei cognitione fuerunt qui dicerent nihil nos cognoscere de deo nisi per abnegationem. Contra quos est cum ratione et auctozitate articulus parisi⁹ condemnatus Sed aliunde deducitur cõsideratio presens notando ꝙ omnis apprehensiovl motõ intellectualis siue de deo vel de alijs dici potest cognitõ imo et visio per illum loquẽdi modũ quo vtimur sensibus exteriozibus. vbi omnis sensatio visio nominatur. vt dicim⁹ vide qualiter hoc sapit hoc olet. sonat suaue est ledit. Sed materia de his sensibus in intellectu ꝓportionatur existentibus latioz ꝙꝫ vt disseratur pro presenti Sic eni vocant Dristo. et Basilius intellectũ sensum Sic cõis vsus dicit de bñ iudicãte Iste bñ sentit. iste clare videt in matẽia Sic gregoz⁹ in omelia Amoz inḋt ipe cognitio est Et vẽ sic est ꝑm tactũ gustũ ꝛ olfa/

ctum spirituales. imo tãtũ potior ꝓceptibilior et purior est ognitõ quãto intimior circa deũ qualiter ipm tangunt gustant et olfaciunt mystice theologisantes. nõ audi/tores tãtũ sed inspectores sed fa/ctores ꝑonatur exemplũ paruu/li super matrẽ suam dum sugit et amplexatur eaz. qui plerũqz nihil videt nihil audit aut saltem nõ iu dicat se videre vel audire quicqz. totus in lactatione vñ delectatio dicta est occupat⁹. Tũc nihil cog noscit sub quacũqz ratõne reflexa etiã ꝙ lac sit dulce vel bonum vel ens vel nõ ens. sed tm̃mõ lactan/dũ se vberib⁹ imꝑmit Et mulcebrl. quedã opatio exꝑimentatiua nõ reflexa nec declaratiua nec enun/ciatiua Felix puer ille etiãsi centũ sit ãnoz sub sapia matre sua q̃lis erat magnific⁹ rex ille dauid par/uulus in oculis suis et virilior ce/teris ante deum Fundemus super hanc similitudinẽ sensuũ spũalium ad corporales. similitudinẽ aliam pro theologie mystice cognitione cõuenientẽ Constituamus duos homines coram oculis nostre cõ/sideratiõis quoruz vnus sit acu tissimus in duplici sensu visuq; au ditus sed habeat hebetatos peni tusq; obtusos tres alios sensus q̃ sunt olfactus gustus et tactus Cõ stituatur alter qui cecus sit et sur/dus. sed habeat expeditos alios et viuaces olfactũ gustuz q; tactũ Constat ꝙ iste scõus poterit ma/iores exꝑiri delectationes sensua les q̃z primus Coniecturemus ex ista similitudine ꝙ pbi vel theolo/gi litterati vigent in visuq; auditu spiritualibus. sed euenit multis ꝙ tribus alijs careant sensibus vel impeditos vel obtusos prius ha bent. Prouenit ecõtra de simplici bus illitteratis ꝙ velut ceci et sur di sũt ad pbie scholastice ꝓceptõ nem qui ceteris sensibus vigent in spiritualiũ olfactu gustu et tactu Nullus ergo mirabitur ista consi derans si simplices illitterati ceci et surdi nisi quantũ fides insonat oblectantur in deo quez desiderã do et amando olfaciunt gustant et amplexando tangunt habben/tes per vite puritatẽ et simplicita tem sensus istos purgatos atque reformatos. dum in alijs male vi uentibus penitus stupidi sũt nec percipiũt ea que de diuinis suaui/ter redolent sapiunt et mulcẽt q̃/uis videant et audiant Exemplũ simile de canibus venaticis respe ctu non venaticorũ posset induci Reducũtur insuper isti quinqz sen sus ad duos oculos qui sũt intel/lectus et voluntas cognitiõis scz et amoris Visus eniz et auditus per appropriatiõz magis spectãt ad intelligentiam. ceteri tres ad affectum vel amorẽ.

De Elucidatione Cõsideratio. xy

Tant simul affectualis cognitio theologie mystice et alter modus contemplationis qui dicit pure q liquide veritatis diuine Sunt diuersi tractatores de vtraqz cõtemplatõne et varie quelibz figurat Affectualis in maria sedente et in sponsa q̃ delicijs affluit innixa taliter super dilectũ suũ Intellectualis vero in israel et rachel et in sponsa ascendente sicut aurora luna et sol Sz oportet q̃ intelligentia feratur in deũ sine hic q nũc. hoc est sine otinuo q tẽpore. et ita sine cõmixtione fãtasmatũ Hoc vero tãte difficultatis esse dicit Aug⁹. cõsonãs platoni et sequacibus q̃ non nisi in raptu quodãmodo cozuscationis possit sincera veritas hec cognosci. etiaz a paucis q raro Quẽadmodũ nõ ita senserunt de theologia mystica affectuali qui eam assequibilẽ tradũt Possibilitatez deniqz cõsiderationis huius suadent ea que in paulo facta sunt et in beatis cõplebũtur Sed ãplior ꝓsecutio nõ est opusculo presenti necessaria. nec sue possibilis breuitatiꝰ Deniqz distribuit vnicuiqz deus mysteria sua ꝓut vult qui hodierna solẽnitate ascẽdẽs in altũ dedit dona in hominib⁹ In cuius cõmemoratione solennitatis hec scripta sunt lugduni ad elucidatõ

mystice theologie

nem scholasticaz mystice theologie consistentis in amore

Per Jobez Gerson Cancellariũ Parisiensem. Anno. M. cccc. xxiij. Prima Junij.

Volumẽ primũ tractatuũ et librozũ veneranꝺi viri dñi Jobis de Gersõno sacraz lrarũ interpretis veracissimi. doctoris q̃z consolatorij per me Johannẽ Koelhoeff de Lubeck Colonie ciuem accuratissime impressũ ãno gratie. M. cccc. lxxxiij. in vigilia vrbani pape feliciter finit.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

M Theol ⁿ Lit 99 a